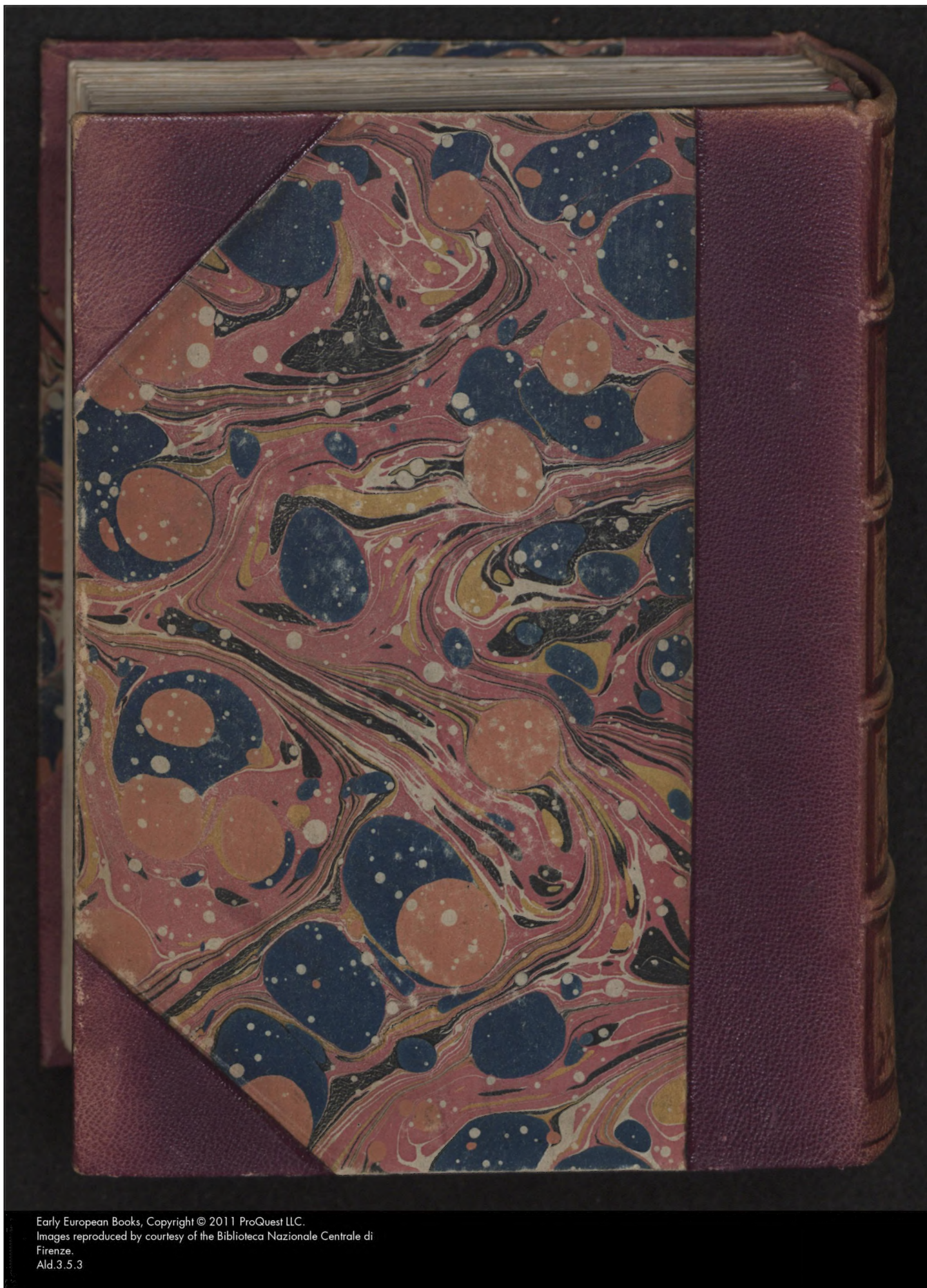

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

Ex Libris Joannis Nenovini
1874

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

Ab. 3/4

Gior Vencini
1862.

Ἐπιστολὰὶ διαφόρων φιλοσόφων· ῥητό-
ρων· σοφιστῶν· ἐξ ἧς πρὸς τοὺς ἐκεί-
νων τὰ ὀνόματα ἐν τῇ
ἐξῆς δὲ ῥήσεις
σελίδι.

Epistolæ diuerforum philosophorum· ora-
torum. Rhetorum sex & uiginti.
Quorum nominainse
quenti in uenies
Pagina.

Ἐπιστολικοὶ τύποι ἐὼν ὀνόματα τῶν συνταξαμένων τὰς
ἐν τῇ δὲ τῇ εἰβλῶ περιεχόμενας
ἐπιστολάς.

Σωέσιος.	Διοργήσιος.	Θεοφύλακτος.
Δημοθέσιος.	Κρατίσιος.	Αἰλιανός.
Πλάτων.	Ανάχασις.	Αἰνείας.
Αριστέλης.	Ευειπίδης.	Προκόπιος.
Φίλιππος.	Θεανώ.	Διονύσιος.
Αλέξανδρος.	Μέλισσα.	Λύσις.
Ιωποκράτης.	Μῆα.	Αμασις.
Δημόκριτος.	Αλκίφρων.	Μουσώνιος.
Ηράκλειος.	Φιλόστρατος.	Πέλας.

Ἐπιστολῶν ἀνδρῶν παυσίφων,
Οὓς ὁ πρὶν ἐβλάστησεν ὡς ῥόδα χέρονος,
Ὡν ῥεῖ μὲν αὐτός, ἢ δὲ τομύρου χεῖρ,
Μένει δὲ ἀρκῶς εἰς πολλὰ δύωδίας.
Καὶ τῶν σφῶν γὰρ, ἢ μὲν ἀκμή το βίου
Γτηνῶς παρῆλθεν, ἢ δὲ τῶν λόγων χάρις
Μένει δὲ ἀρκῶς εἰς αἰμνήσων κλῆρος.

Epistolares stili & nomina eorū qui cōposuerūt quas
hoc uolumen continet
epistolas.

Synesius,	Diogenes.	Theophylactus.
Demosthenes.	Crates.	Aelianus.
Plato.	Anacharsis.	Aeneas.
Aristoteles.	Euripides.	Procopius.
Philippus.	Theano.	Dionysius.
Alexander.	Melissa.	Lyfis.
Hippocrates.	Mya.	Amasis.
Democritus.	Alciphron.	Mufonius.
Heracitus.	Philostratus.	

Epistolarum congregatio uirorum doctorum
Quos priscum produxit ceu rosas tempus.
Quarum & si defluit flos, at unguenti elegātia
Permanet satis ad flatum boni odoris.
Sic & doctorum & si uiridis atas uitæ
Velociter transacta est, at lucubrationū elegantia,
Permanet abunde ad sempiternam gloriam

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ.

Ων ἐπιστολικῶν τύπων ἡρακλείδῃ ἐχόντων τὴν θεωρί-
 αν, συνεισάγει μὲν ἀπὸ πλεονέκων εἰδῶν, ἀναλαμβάνει δὲ
 ἀπὸ τῶν αἰετῶν πρὸς τὸ πλεονέκων ἀρμοζόντων, ὡς καθή-
 κόντων μὲν ὡς τεχνικῶτατα γράφειν, γραφομένων δὲ ὡς ἐπι-
 χυρῶν τῶν τοιαύτων τοῖς ἐπὶ πραγμάτων τεταγμένοις ὑπερ-
 γίας ἀναδεχόμενων, θεωρῶν τε φιλοτίμως ἐχόντων πρὸς φιλομα-
 θίαν, ἐπραγματίζομένων δὲ τῶν συστάσιν ἰδεῶν. καὶ πόσος δὲ
 ἐχρῆτο διαφορὰς. Ἐκαστὸν δὲ εἶγμα φιλικόν, ἡλικόν, γένος, τάξιν
 ὑποδείχῃ. προσκεκμημένος μὲν ὡς τὸν περὶ ἐκαστοῦ λόγον. ἅμα
 μὲν ὑπολαμβάνων καὶ πρὸς τοῦτο κεκαρισμένον ὑπάρχον, εἴη
 ἄλλων περισσότερον εἰδείης, τὸ λαμβρόντων βίου τιδὲ μὲν οὐκ
 ἐν τοῖς βρώμασι, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐπιστήμασι. ἅμα δὲ καὶ πέρα νομί-
 ζων τὸ προσήκοντος ἐπαίνου μετέξῃ.

Ἐπεὶ μὲν οὖν ὅτι τὸ πλεονέκων οἷς ἐν τετὶ χύμα μὲν, ἐν καὶ
 εἰκοσι. τὰ δὲ ἐν ἐγχοι πολλὰ πλάσια τούτων ὁ χρόνος. δι-
 φνὴς γὰρ οὐκ ἐστὶν ἐπὶ τεχνικῶν θεωρημάτων οὐτος. ἄλλος δὲ τῶν κα-
 θήμας οὐδεὶς ἐπὶ κείνους ἐπὶ ἐπιστολικὸν τρόπον ἀνέκων τύπος. Ἐπο-
 νομαζέται δὲ ἐκαστὸν αὐτῶν ἀφ' ὧν ὅτι ἰδέας οὐτως.

Φιλικός. συστατικός. μεμνητικός. ὁφιστικός. παρὰ μνητικός. ἐ-
 πιμητικός. νοθετητικός. ἀπειλητικός. ψευδικός. ἐπαινετικός.
 συμβουλευτικός. ἀξιωματικός. ἐρωτηματικός. ἀποφαντικός.
 ἀλλογοτικός. ἀπολογικός. κατηρητικός. ἀπολοπτικός. συγχα-
 (ριστικός. εἰρωνικός. ἀπευχαριστικός.

Μετὰ τὸν Φιλικόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὑπὸ φίλῃ γράφειν πρὸς
 φίλον. γράφουσιν δὲ οὐχ οἱ πάντες φίλοι. πολλὰ γὰρ
 γὰρ ἐν ὑπεροχῇ καί μετὰ πρὸς ὑποδέεσθαι ὑποτινῶν ἀξιοῦται

Εἰλικὰ γράψαι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἰσὼς στρατηγούς. διοικητὸς
ἔστιν ὅτι καὶ προσγράφουσι τοὺς ἀγνοοῦντας. ἃ γὰρ διὰ τὸ συγκε-
ράσθαι καὶ μὴ ἔχειν αἴρεσιν τοῦτο πράττουσιν. ἀλλ' οὐδένα νομί-
ζοντες ἀντὶ τοῦτο Εἰλικὰ γράφουσιν. ὁ πετύχῃς φιλοσόφῳ
καλεῖται Εἰλικὸς ὡς πρὸς Εἶλον γράφομεθα. ἔστι δὲ οὕτως.

Εἰ δὲ πολλοὺν διάστημα καταγχεύω κεχωρισμένος, τῷ σώματι μό-
νον τοῦτο πάσχω. σὺ γὰρ οὐδέποτε δύνατον ὦν λαθεῖσθαι με. οὐ γὰρ
γυνοῖας ἡμῖν ἐκ παίδων ἀνεγλήτον σινανα τροφῆς. εἰ δὲ ὡς ἡ
μαυρὴν τὰ πρὸς σὲ συνηθώς διακέμενον, καὶ πάντοτε τὸ σὺ συμ-
φύρον ἀπροφασίστως ὑπηρετήσονται, τίω αὐτῷ ὑπέληφα δὲ σὲ
πρὶ ἐμοῦ ἔχοντα γνώμην κατὰ μηδὲν ἀντὶ τοῦ πρὸς με καλῶς
ᾧ ἡγήσεις πυκνότερ' ὠλοσκοπῶν. ἃς ἐν οἴῳ, μὴ πινος ἔχῃσι χεῖραν.
καὶ συμπτύσσεται μεθ' ἐν οἷς ἀνδύονται καὶ γράφων ἡμῖν περὶ ὧν
αἴρῃ.

Οἱ δευτατικοὶ οὐκ ἐπὶ ἄλλῃ πρὸς ἄλλ' ἡ γράφομεν ἐπαίνουσαν
κατὰ πλείοντες ἅμα τὸν πρότερον ἀγνοοῦν μέλους ἀγνοοῦντες ἐπὶ
γνώσιν.

Οἷον οὕτως.

Τὸν δὲ ἴνα τὸν πρᾶκομίζον τάσιν. τίω ὠλοσκόπῃ, δὲ πρὸ ἡμῖν κεκε-
μενον, καὶ δὲ ἡμῖν ἔχει πᾶσιν ἀγαθὸν μενον, καλῶς ποιήσεις ἀποδο-
χῆς ἀξίωσας. δὲ ἐμὲ δὲ διαυτὸν. ἔτι δὲ δὲ διασυντὸν. οὐ μετὰ με-
λήσει γὰρ ἐν οἷς θέλῃς εἶτε λόγον ἀπὸ ῥήγρον, πρᾶξιν τε εἰπεῖν. ἀλ-
λά καὶ σὺ πρὸς ἐτέρους ἐπαινήσεις αὐτὸν αἰδομένῳ ἢ ἐν παντὶ
δύνατοσ' ἔχειαν ὅτι πρᾶχέσθαι.

Μεμπτήκῃς ὅστις ὁμὴ νομίζεσθαι ἔρεῖν πρὸς δὲ χόμεθα.

Εἰ μὴ πρᾶξέσθαι κίσι καιρὸς μηδὲ πᾶσι ὧν δὲ πέποιθας ἐκ τῆς
χρείας, ὅθεν τὸ γυνὸν καλῶς ἔχει ὑπέληφας τὸ μνημονεύειν

* 111

ὧν ἐπέθετο· ἀλλὰ δὲ θυχερεῖς καθήμων λόγον σὲ μὲν
οὐκ οὐ μέμφομαι βρόπων ἔχοντα τοιοῦτον· ἐαυτοὺς δὲ ὅτις τοιοῦ
τον ὄντα ἀγνοοῦμεν. Οὐδισιγὸς δὲ ὕβριν ὅταν τὸν ὑφ' ἡμῶν
πυρρὸν γηθηθέντα ἐφ' οἷς ἐπράξει μετ' ἐκκλησιῶν οὐδ' ὀζωμεν.
Εἰδὼς γὰρ τὸν ὧν θισαυτὸν μαθόντα, γὰρ ἐπ' ἐτέροις προσφίρεται θυ
σχόλως· νῦν γε μὲν ὑφ' ἡμῶν βροχόμορος ἡ δὴ ἡμῶν ἔχων τὸ πνύ
μα, μετ' οὐ φρονέει τὸν δέοντος· ἡμεῖς ὅ του του αἵτιοι σὲ γὰρ εἰδὼς
μὴ τυχεῖν ἐλευθέρου χήματος· ἡ δὲ πρὸς δὲ νῦν ἐλευθέρος γέγραπται,
ὅμως ἔχεις χήμαδον λοπρεπὲς· λέγ' δὲ κακῶς· ἐπεὶ καλῶς λέ
γεται ἐμαθεῖς. Πραμυθητικὸς δὲ ὕβριν ὁ γὰρ φρόνιμος ἐπὶ λυ
πῶν καθεστηκόσι θυχερεῖς πρὸς γηγόνους· ἐχέει δὲ οὕτως.
Αἰκούσιος τὰ δεινὰ δὲ ἀχαιῖς οὐσαν τύχης ἀπνητήσιαν, καθ' ὅπερ
βολὴν ἤλπισαν νομίσεις ὅσιν μάλλον ἢ ἐμοὶ συμβεβηκέναι τὸ περ
νόσ· ἐκέννη μὲν οὐκ τὴν ἡμέραν ἀπαιτῶν ἰδὼν τὰ πρὸς τὸν βίον
εἰσὼτα συνεφάρμαζον· ἐννοεῖς δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσι δὲ ὑπο
κείμενα δὲ φύσεως, οὐτε χροῖον ἔπε ἡλικίαν ὑψίστα μὲν, καθ' ἣν
δὲ πᾶσι παρὲν, ἀλλὰ δὴ λῶς μετὰ σκαλοπτητῶν οὐκ ἀξίως πολλὰ
κίς ἀπαιτῶσιν, ἐπεὶ μὴ πρὸς τὴν τύχην, παρὰ καλῶς δὲ π
σολῆς ἐκείνα τὸν τοιοῦτον· φέρεται γὰρ τὸ γηγόνος ὡς δύνῃ του φ
τατα· ἡ καθὼς ἀλλὰ παρὲν εἰσας, σκαλῶ παρὰ νῆος· ἐπίστασαι δ
ὅτι γὰρ μέλλον χροῖον καὶ φησὶ, τοῦτο ὁ λόγος δὲ μαρτυρεῖται πρὸς
Επιπλητικὸς δὲ ὕβριν ὁ ἐφ' ἡμῶν τήμασι πρὸς γηγόνους μετ' ἐπὶ πᾶσι
ζῆως γὰρ φρόνιμος, οὕτως.
Τῶν ἀμαρτημάτων τὰ μὲν ἐκουσίως γίνονται, τὰ δὲ ἀκου
σίως· καὶ τὰ μὲν μεγάλα κατέστηκε τὰ δὲ μικρά· καὶ τὰ μὲν
μόνοις ἐλάβερα τῶν ἀμαρτάρων, τὰ δὲ ἐτέροις· σὺ δὲ
καθ' ἡ

καθ' ἃς ὑπὸ τῆς δυνάμεως συμβέβηκεν ὄντα· καὶ ὅτι οὐ κακῶς μετὰ λα-
οὺς πλάβλαβόρα διαπέπραται· προσήκει μὲν εἶναι μετ' αὐτοὺς ὑπὸ
τυχῇ, ὑπὸ πλῖξιν, ἐπὶ δὲ καὶ τὸ πρὸν συντετύχηκε καὶ ὑπὸ ἐτέρων
τῶν ἀδυνατηθέντων· ἀλλ' ἐπεὶ δύνατον ἔστιν ἰσθῆναι τυχῆν γινώσκοντες πλῆρη
μέλημα, πρὸς δὲ ὁρῶσιν ὅτι ἀγαθὸν αὐτοῖς αἰτίαις γινώσκοντες τὸ μὴ
γεγονέναι καθάπερ ἐγὼ τοῦ γεγονέναι. Νουθετικός δὲ ἔστιν ὁ καὶ δια-
φύλακτικός, ὁ ποῖός ἐστι δηλοῖ, τὸ ὅτι νουθετεῖν ἔστιν ἐν τιθέναι τῶν
νέετον μὲν, καὶ διδάσκειν τί πρακτέον καὶ μὴ. Κακῶς ἐπὶ
ἡσυχαστῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀνέστη μὲν καὶ κατὰ λόγον
βελτιωκότι καὶ τὸ ὅλον μηδὲν ἄγνοε· οὐ πεποιημένος· πρὸς τῆς αὐτοῦ
οὐκ ἀξίωσιν τὸ πρᾶγμα, καὶ γὰρ οὐ πάλιν ὑπ' ἄλλου παθόν, ῥα-
δίως αὐτὸν ἐγνώκει· τὸ δὲ ὑπὸ σκάνδαλον μὴ δόκει οὐ μὴτε γινέ-
σθαι μὴτε ἀγνοῖν τετυχέναι, μὴτε τὸ πρὸν ἔχοντος συντηναι ἢ
εἶλον ἔχειν τὸν ὑπὸ πρᾶγμα τοῖς ἀμείνων.

Απειλητικός δὲ ἔστιν ὅταν μετὰ πείρασιν φόβον ποῖν ἐμποιῶν
ὑπὸ πρᾶγμα τοῖς ἀμείνων, οὐτως.

Εἰ μὲν ὑπὸ πλάμβανός μιν δὲ μίαν ὑφ' ἑξῆς δὲ καὶ ἐφ' ὅτις διαπέπρα-
ται, πρᾶττε· ἰδίαι δὲ ἀκρίβως ὥς οὐτε ἀναπνοῦ μιν, οὐτε κατα-
δυσόμενος οὐδὲν τρόπον χεῖρον ὑπὸ πρᾶγμα τοῖς ἀμείνων, ὁ δὲ γὰρ οὐκ αὐ-
τοῖς δι' ἑσὶ ἀποφύποις ἀσεδεῖ παθεῖν.

Υεκτικός δὲ ἔστιν ὅταν τρόπου κακίαν ἢ δυσχέρειαν πρᾶξεως κα-
ταπνῶσθαι ἀναγγελλόμενος.

Ο δὲ αὖτε καὶ ἐχρηται τοῖς ἐγχειρισμένοις ἀνελυθέρως καὶ
ἐπὶ πρᾶγμα τοῖς ἀμείνων, καὶ ἐγὼ πρὸς ἄλλων ἀκούσας· ἡ δὲ
φύσις γὰρ προσήκει πρὸς ἑαυτὴν μὴ πνῶν ὑπὸ πρᾶγμα τοῖς ἀμείνων· καὶ δὲ τῶν ἀ-
ποφύποις ἀναγγελλόμενος, πρὸς ἑαυτὴν.

καὶ τὸ μὲν νῦν αὖθις αὐτῶν ἐλέγχεταί σοι πάμενον.
 Ἐπεινεπικὸς δὲ ὄσιν ὅταν ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐπ' αὐτὸν ἢ προείλετο παρὰ
 καλῶμεν ἀπὸ δὲ χόμενοι τὸν τρέπον τοῦτον.
 Εἰς αὐτὸν πρότερον ἐγράψας, γράμματα μετελήφην φησὶ σὺ
 φιλοκαλίας, καὶ νῦν ἐφ' οἷς πέπραχες, ἀπὸ δὲ χόμενός σου παρὰ
 λῶ. συνοίσει γὰρ ἡμῖν ἀμφοτέροις.
 Συμβουλευτικὸς δὲ ὄσιν, ὅταν τὴν ἰδίαν γνώμην προφρόμενοι
 προτρέπωμεν ἡμῖν ἢ ἀποτρέπωμεν ἀπὸ τίνος οἷον οὕτως.
 Εἰς τὴν διδασκίμην σου, διὰ τὴν ἀρχαίων, κεφαλαιωδῶς ὑπὲρ δει-
 χέσθαι. γνώσκω μὲν οὐδὲ σὺ τὸν ἴδιον διωκτὴς εἶ τὴν παρὰ τὴν
 ὑποπτεταγμένων δύναιτο πρὸς τοὺς εἰδέναι τὴν ὑποκρίσιν. ἐπὶ δὲ φίλους
 πλάσσει μὲν οὐκ εἶναι. πρὸς ἀπαντας δὲ μετρίως ἔχειν ἢ φιλο-
 θρώπως. τοιοῦτος ὅν, παρὰ τῶν ὀχλῶν τὴν διφρημίαν καὶ τὴν
 ἀρχὴν ἀσάλευτον ἔχει.
 Οὐδὲ ἀξιωματικὸς ἐν δέήσει κείμενος ἢ ταῖς αἰτίαις ἐπὶ ταῖς κα-
 λουμένων λιτανείαις. καὶ ταῖς ἡμετέροις περὶ τῆς ἐν ὁπείᾳ τῶς.
 Ἐπιτετμήκατ' ὅθεν πρὸς ὧν εἰς σέ διαπέπρακται καὶ τὴν πρότε-
 ρον ἢ προσήκει αὐτῷ διγνέχην. ἐπεὶ δὲ μᾶλλον ἢ πάντων ἢ αὐτὸν
 τὸς ὑπὲρ σταν τοῦ διελέχης. ἀλλ' ἐμοὶ τὴν ἀδικίαν ἀντίθεος εἶς
 τὸ πάλιν συνάξει. οἷον δὲ σε καὶ χέριστον ὄντα ἐπὶ τῶν φίλοις χα-
 εἰζόμεν. ὁλοχερῶς οὐκ ἀξιώθητε κατὰ τὸ ὁμολογεῖν, δάμασσαν δὲ θυ-
 μὸν μὲν. ἐπεὶ πρὸς τὴν Νηλεὺς ἡγορῆσεν. σφραγίσαντες δὲ τοὺς αἰῶνες.
 Ερωτηματικὸς δὲ ὄσιν ὅταν πρὸς τῶν πονηρῶν ὁρμενοὶ παρὰ καλῶ-
 μεν ἡμῖν ἀντιφωνεῖν.
 Ακούων τὸν Δεῖνα τὸν φιλόσοφον ὑπὲρ δὲ διηγεῖται πρὸς σέ δια-
 σκίφον οὐν μοι πρότερον πρὸς τὸν ἢ κεχέρισται.

Αποφάν

Αποφαντικός δ' ὕσιν ὅταν πρὸς τὸν πωθανόμενον ὁδηποταῦ ἀπ-
φανώμεθα.

Εγχαφάσμοι πωθανόμ' εἰπὴ ἡμῖν ὕσιν ὃν ὑπείληφας. ἐπειδὴ δὲ καὶ
νῦν ὡς ἀκούεις ἡ πρῆσιν ἐπὶ καὶ σὲ προσδέχομαι ἐπιμένει φησί,
Αλλ' ἡρετικός δ' ὕσιν ὅταν πρὸς ὃν γράφομαι, αὐτὸν εἰδέναι βουλώ-
μεθα μόνον. καὶ ἑτέρου πράγματος εἰκόνα σημαίνωμαι.

Ακούω τὸν πρὸς σὲ ἀγωνισόμενον ἀθλητὴν, γυμνὸν ἐξ ὧν πυ-
λῶν ἐν σκοτεινῇ κατοικεῖν οἰκῆματι. κρατήσεις δὲ πάντως. ὅτι
ἐσήμενεν ὅτιν' ὑπείληφεν αὐτὸς τὸν ἀντίδιν) ἀπλωλέναι. ὥς ἐπὶ
ροῖς ἀπειλῶν ἐγχαφῶν. ἐβάλεθε πάντοτε ὡς αὐτὸν περὶ τῆς
γῆς ὑπὸ τῶν βάλων ἄδοντας. διὰ τὴν γὰρ πρᾶγματος αὐτοῦ πρᾶγμα σε
σήμαγε. βάλε) ὅτι εἰπὴν, ἐβάλεθε πάντοτε, ὡς αὐτὸν περὶ τὴν
χώραν ὑμῶν κατεσημαμένην καὶ δένδρον κοπτημένον. οὐ γὰρ αὐ-
τὸς ἄλλως οἷτε τῆς γῆς ὑπὸ τῶν βάλων ἄδουσα, εἰμή τε δένδρα μή τε γῆ-
χους ἔχοιεν.

Αἰτιολογικός ὕσιν ὅταν τὰς αἰτίας διὰς οὐκ ἐχόντες ἢ γνῶσται
σημαίνωμαι ὅτι δηποταῦ. οἶον

Εγχαφάσμοι διὰ τὰς χεῖρας πρὸς σὲ διακομίζομαι. καὶ μοὶ δὲ τοῦ
τονμέλ' ἀπρὸς μέλ' τοῦ πάντα ἡμῖν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀντι-
πεπῆκεναι. ὅτι πλοῖον ὕσιν ὄρεν, πρὸς τὰς ἀφ' οὗρου εἰληνο-
μῇ ἀπώτων οὐ γὰρ αὐτὸν ὄροι μὲν ἀνέμων ὄντων ἐναντίων. ἐν κα-
ρῇ δὲ τῇ μετὰ τὴν καὶ εἰς κείον ἐμπεπλέμεθα. τὸν δὲ συστα-
θῆσθαι οὐκ ἐχόμεν καὶ διεξάγειν. πρὸς δὲ τούτοις ἡδὲ νῦν κα-
τὰ σώματι. ἐὰν ἅπαντα μετὰ πῶν ταῦτα, ἐκ δὲ χον.

Κατηρετικός ὕσιν ἐκ καταπιπῶσι τινῶν ἐμῶν παρὰ τὸ δέοι
ἐννεγμῶν.

Οὐχ ἡδέως μὲν ἔφερον ἀκούων τὰ κατὰ σὺν λεγόμενα πρὸς τὸν
στρατηγόν. ὡς γὰρ δι' ἀξίας ἀρχῆς. κακῶς δὲ ἐπὶ σὺν θεῷ κατέμου
ταῦτα λέγοντι αὐτὸν ἐπὶ χειρὶ σπασ. ἐπιστάμενος αὐτὸν ἡ δ' ἀβο-
λον ἐπὶ ψευδολόγον, οἷδα γὰρ ὅτι οὐ γράφωσι, τὸ κατὰ λουὸν ἢ εἰ-
λον ἔχων, ὃν ἡδεῖς ἀπάντων ἐχρὸν. οὐ δὲ τοῦτο δοκιμάσεις. διό-
τι ἐπὶ ἄλλον πρὸς σὲ κατατηγρήσαντα, ἐπὶ πρὸς ἄλλους εἰλὸς ὡς ἐ-
ρεῖντι κατὰ σὺν. μέμφομαι οὖν ἐκείνῳ μὲν, ὅτι ταῦτα πρὸς τῆς
σὲ δὲ ὅτι δοκῶν φρονεῖν, οὐκ ἔχεις κρείσσιν ἢ πρὸς φίλων.
Απολογητικὸς δὲ ὅστις ὁ πρὸς κατατηγρῶντα, τοῦ ἀναβλήτου λό-
γος μετὰ ἀποδείξεως εἰσφέρειται.

Γεγραφεῖναι πρὸς σὲ μετέμου πτα ἡ πεπύμφθαι πρὸς τὸν στρα-
τηγὸν ἢ πέμου. καλῶς δὲ πεποίηται ἡ τύχη. μεγάλα μοι πρὸς
τὴν ἀπόδειξιν ποιήσασα. κατὰ γὰρ τοῦ χροῦστος φασὶ τοῦ-
το πεποίηκεναι. μάλλον δὲ καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν κατὰ πλοῦ-
σαι εἰς ἀλφειὸν ὁδόν. οὐτε μὲν τὸν στρατηγὸν ἐώρακα, οὐτε ἐ-
κείνους ἐμέ. διὰ γραμμάτων δὲ οὐδὲ αὐτοὶ λέγουσιν πεπύμ-
φθαι κατὰ σὺν. καὶ γὰρ ὡς ἄλλοι, οὐδὲ μίᾳ μοι γονήσας
πρὸς σὲ διαφώρας, ἀξιοῦν κατατηγρῆναι τοῦ μηδὲν ἀδικοῦντος ἀλ-
λά φαίνονται αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ἀτοποῦν ἀνέστην ὑπὸ τὴν γρηθύν-
τισ, μή τι νῆς σοι προσεσσηνέτω κατὰ τῶν προδιαβεβλήκωσιν.
οὐδὲ εἴηεν ἢ ὡς φασιν εἰ πεπύσθης εἴπε. εἰ διαμένεις οἷοι δέ, ἢ
πρὸς ἐμοῦ παραχρησόμενον μαθήσῃ πάντων. ἐπὶ γὰρ ἐμὸν κα-
τὰ ἄλλων πρὸς σὲ πῶποτε εἰρήκῃ, τῶν δὲ ὡς κατὰ σὺν πρὸς ἄλ-
λους ἐρεῖν. πρὸς δὲ χον με σωτῶν καὶ πάντα πρὸς ἐλεγχον ἄ-
ξα μὲν. ἵνα σὺ μὲν γνώσῃς καλῶς με κέρκας φίλον. ἐγὼ δὲ σὺν
πείραν ἔρω λάβω. ἔδον γὰρ οἱ διαβεβλήκοντες, ἡμᾶς μὲν σω-
ζουσιν. ἐαυτοὺς δὲ ἀποπνίξουσιν.

Συγχε

Συγχεριστικός δέ ὄστιν ὅταν ὑπὸ μεγάλῳ πράγματι ἢ πῶρα δό-
ξῃς γινώσκειν περὶ τινος σιν δὲ ὁ μὲν οὐ γράφω μὲν.

Οὐχ ὑπέληφα περὶ τὸν τοῦ πράγματος κύριον γινώσκοντα τοσαύ-
την χαρὰν, ὅσην οἶδ' αὖ περὶ ἐμὲ γινώσκοντα σὺ συμβεβηκότεν.
πέπονθα δὲ ἐτελεύτησ' ἐλπίσιν σε μείζονα γινώσκοντα. γὰρ σὺν γὰρ
ἡδὺς οὐδὲ πᾶρα τοῖς μείζονσι ἀπαρσάμαντο. διὸν ἔχεις πρὸς
μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπάντησιν. πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς οὐ σέβας.
Εἰρωνικός δέ ὄστιν ὅταν ἐναντίοις πράγματι, ἐναντία λέγω μὲν καὶ
τοὺς καλοὺς ἀγαθοὺς λέγω μὲν.

Απόδειξαι τὴν πρὸς ἡμᾶς δύναμιν, ὡς ἐκ παλαιῶν χρόνων ἔχεις οὐ-
γὰρ λελήθεαι καλῆς σου ἐλπίδος προαίρεσις. διότι γὰρ κατὰ
σὺν τὸν μέρος ἤρκασ' ἡμᾶς. ἐὰν δὲ τῶν ἰσχυρῶν τυχεύῃς, μὴ δυ-
σφόρῃ. πεπείσμεθα γὰρ ἂν οἱ θεοὶ θελώσι, καί ποτε ἔξῃς οἷον οὐ
ρήσεις καὶ τῶν οὐδέ ποτε.

Απυγχεριστικός δέ ὄστιν ὁ μνημονεύειν τοῦ χάριτος τοῦ δυνάστη διὰ
κινῶναι βουλόμενος.

ΕΦῶς δυνάστητος με, διὰ λόγων νῦν ἀρχαῖς. ἀλλὰ δεῖξαι ἡμῖν
γὰρ ὡς ἔχω δαθεῖν πρὸς σὲ πάντῃ γιγνώσκων, ὑπέληφα γὰρ δι-
μοῦ σὺ γινώσκων ἐλαττωτο κατὰ κούρην. οὐδὲ γὰρ τὸν βίον
ὑπὲρ σὺν προθέμενος, ἀξίαν ἀποδοῖν χάριν ὧν πέπονθα. τῶν
κατέμειδ' ὅτι βούλῃ ποιῆσαι μὴ γράφει παρακαλῶν, ἀλλὰ
πατρὸν χάριν. ὁφείλω γὰρ.

Αλλή.

Μουσικόν σοι γὰρ πρόσρημα σοφώτατε. εἰς ἂν ἀπείνωσιν λύρα δὲ
καὶ νῦν γὰρ ἡ χάρις μουσικῶς ἐν δέκνυται τέχνῳ. ἄσματος
δὲ τῶν μελωδῶν γὰρ φίλον. σπουδῇ τε τῇ πάσῃ καὶ

προθυμίας τῇ πρεπέ νύκτι· πρὸς Φώνῳ ἡμῖν ἔρατο προθυμου-
μένη παιδὶν καὶ γὰρ ἐνομόν τε καὶ θεῖον τοῦ προεστηκότος
ὑμᾶς καὶ προσήσθαι μέλλοντας, ἀσπαζέσθαι τὰς προσρήσεις
δὲ πωληρῶν καὶ μὴ τὸν νόμον καὶ προσκεκνηνῆκα μὴ ὡς ἔδει
καὶ ἀντικαλῶν μὴ μεμνησθαι μὴ ἡμῶν παρ' ἡμῖν. γραφὴν δὲ ἡ-
μῖν ἐνθάδε· ὅτι ὅτι σωτηριώδους ὑμῶν διαμονῆς ὅσημέρας
δύχμενος, ὅτι ἔχειν πυνθάνεσθαι ταύτῃ, λίαν ἐχρηστέωται ὡς.

Ἀλλή.

Συνήθως δὲ φράνας δέσποτα τῇ τῷ γραμματέων διαδοχῇ· σωμα-
τικῶς ἡμῖν τίνι παρουσίας ἐπιδείξαι μὴτος. καὶ τίνι ὑμῶν ἀπυ-
σίαν, τῇ παρουσίᾳ σημαίνας, χαίρειν πάλιν ἀνέσκησας· ἢ πάλ-
λιν δὲ φραίνεσθαι. τὰ γὰρ εἰς οὗς λαμπρότητος ὑψηλὰ γραμ-
ματα, δὲ φροσύνης ἡμῖν αἴτια γίνεται. ἡμῖν μὲν γὰρ δέσποτα
καὶ δοκῶν ἀπείνας παρ' ἡμῖν. καὶ παρὼν ἐν τῷ τῷ ἡμῶν δια-
κρίως ἀναγγραμμένους ὅτι ἔχεις ἀνδραγαθίᾳ οἱς μνήμας τῇ
τῷ ἡλικίων παίδων παρουσίας καὶ τῇ τῷ χρεώσων με-

νων οἱ ἀνάγκη καὶ τῇ τῷ τῷ ἡμῶν

ἀρετῇ· τῷ τῷ γὰρ οὕτως εἶ-

φθαλμῶν τὰ γραμ-

ματα ἐορτῇ

παινέσει

εἶς.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΝΙΚΑΝΔΡΩ.

π

Αἰδώς ἐξ ὧ λόγους ἐκινῶσά μιν. τοὺς μὲν, ἀπὸ φι
σεμνοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἐκ τῆς συνάστασιν τῆς
ἠθικῆς. τοὺς δὲ, ἀπὸ τῆς πανδήμου ῥητορικῆς. ἀλλ
λεῖπον οἱ τίς αὐτὸν ὅτι πατρὸς εἰσιν ἐνὶ ἀπείροις, νῦν
μὲν εἰς ἀπανδρῶν, νῦν δὲ εἰς ἡδονῶν ἀπολιμένας. ὁ δὲ παρὼν οὐ
τοὺς λόγους ἢ πρὸς μὲν ὅτι μερίδους, ἀπὸ φι ὑποχέσεως αὐτοῦ κα
τέρει. παρὲς μου δὲ οὐτως ἡ γὰρ πῆδη διαφθόρως, ὡς ἡδὺς αὐτὸν
εἰς ποιῆται Φιλοσοφία. καὶ γὰρ οἱ συνόμοις ἐκινῶται. ἀλλὰ γὰρ τοῦτο
μὲν οὐφασιν ἐπὶ τῇ φῶν, οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας. ἀφροὶ γὰρ εἰ
σιν οὐ γὰρ εἰς προσάται. ἐχέει κέρδους, ὅτι αὐτὸν λαθρα χα
ρίσασθαι. ὁ δὲ τῆς ἀπανδρίας μερίδους, εἰς αὐτὸν συνήσιν ἐκινῶται.
αὐτὸν μὲν οὐ καὶ σὺ δὲ καὶ, κοινῶς γὰρ λόγον τοῖς ἐλλήσιν. ἀποψήφει
θεῖς. Δὲ παρὲς τὸ παρὰ τὸν πέμψαντα. τοὺς ποιήλους γὰρ φασιν
ἐπειδὴν τέλει σιν, ὡς πρὸς ἀγαλμασιν ἐνατείνεζεν τοῖς βρέφεσιν, ἀ
γαμένας τοὺς ἀλλὰ. οὐτως ὅτι ἡ φύσις, φιλότεκνον. τὰ ἡ ἀλλή
λων ὁρῶσιν, ἀπὲρ ὅτι, πεινῶν παιδία. ἑτέροις οὐκ ἐπὶ τῇ πέτον, ὅτι
τὰ ζῆν τὰ ἐκγομα. καὶ ὅτι οἱ αἰ, ἀφροὶ δὲ ἀσπασί τὰς ψήφους. διὰ
τοῦτο λυσιπποσ ἀπελλῶ εἰς τὰς γραφὰς ἐστὶ γὰρ, καὶ λυσιπποσ
ἀπελλῶσ.

Ιωάννη.

Φοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους. σὺ δὲ, αὐτοὺς ἡ γὰρ
θῆς, ἀπὸ Φανῶναι φοβούμενος. τει γὰρ οὐ δέδωκε τοὺς ἐχθρούς, ἐκ
μετὰ γὰρ τὸν τοὺς δεικνύς, αὐτὸν μὲν ἐπὶ τῇ σιανὸν κλέπτει μὲν,
μὴ σὺ ἡ σὺ ὅτι τὰ πλεῖστα διδύς, οὐδὲν ἡ τὸν οὐ λαβητέον. ὁ γὰρ ζονται ὅ
ν πρὸς τὸν νόμον, ὅτι καὶ μιᾶς οὐδὲ πρὸς λάβωσιν.

α

Τῷ ἀδελφῷ Εὐδοκίῳ.

τ Ρίτη μὲν ἡ Αἰχμή κεκλήθη· ἡ δὲ ἀδελφὴ δὴ τότε πρῶτον
 ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα· οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφότρεψ
 αὐτὴ ἐκείνη ἐπὶ τὴν Φορῶν· ἀλλ' ἐν Φοινικίᾳ καὶ τότε· ἡ διαφανὴς
 ὁ κτερυγία καὶ χρυσία καὶ λίθους ὀζυρτή τότε καὶ περιέκ
 το, ἵνα μὴ ᾖ νυμφεῖο σύμβολος ἀπαίσιος γήνηται. καθεζομένη
 νη οὐκ ἐπέμφει φάλου κατέδρασ, φασίν, ἀργυροπόδος, πολλὰ
 κατεμέμετο τὴν ἀκαίριαν τῆς συμφορᾶς· ὥς ἢ πρότερον ἐ
 χεῖν, ἢ μετὰ τὸν γάμον ἀποθανεῖν. καὶ πρὸς ἡμᾶς, ἐφ' οἷς· ἐδυσ
 χύνει μὲν ἐμνήιε. μόλις Δοῦν περιμένει τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡν
 ἡμεῖς εἰσὶν καὶ μὲν τὸ Δεῖπνον γὰρ ἐπιτάφιοι, αὐτὴν τε καὶ τὴν
 φλὴνα φον γυναικὶ τὴν τιθίαν, ἐπὶ τὸ ζῆλον ἀναβιβασμένη τὸ
 ὀρεῖον, πολλὴν δὲ ἀπράσ, ἀπασὶ τοῖς παρὰ σήμερον ἐπὶ μὲν
 οὐδὲν τοῦ χείρων ἐλαύνουσα. μέλλει γὰρ καὶ εἰς τὴν ἐποῦσαν ἐβδό
 μην, τινὲς δὲ τὴν καὶ πυργόφορος καὶ τὴν ἡκυβέλη περιελύ
 σεας. τούτοις ἡμεῖς μὲν οὐδὲν ἀδικούμεθα, πολλὴν τὴν κατὰ φα
 νείας γυναικὶ, λίαν αὐταῖς τοῖς ἐχόντες συγγενῆς. ὁ δὲ ἀδικεῖται,
 Ἀρμόνιος δὲ τὸν ὅτι θυρωρὸν πατήρ· ὅς αὖ εἶπεν· σαπφῶ, τὴν μὲν
 ἀλλὰ σάφρων καὶ μέτριος ἐν τῇ κατὰ αὐτὴν βίῳ γυμνός· ἀλλ
 λ' ὅτι δὲ γυναικὶς ἀμφισβητῶν ᾖ ἐκροπὴ δὲ τίλιν· τούτων
 τὸ πλεονὲς ἢ ἐκροπὴς τὴν θυγατρίδην, ὁ θεὸς ἡρώδης δὲ θυρωρὸς,
 εἰς σωσίας καὶ τυβίαν ἀπέδωκε. πολλὴν εἰμὴ τι λέγουσιν, ὅσοι δὲ τὴν νυμ
 φὴν ἡμῖν μετὰ τὸν ἀποσεμνύνοισι, γυμναστικῶν αὐτὴν ἀποδίδ
 ἐν Φήμῃ καὶ δὲ· ἡ γὰρ λαὶς ἐφ' ἧς ἡδὴ λαογραφία, ἀνδραπο
 δον ἡ συγκρατικὸν, ἐκ σικελίας ἐωνημένον· ὅθεν ἢ καλὴ παῖς
 ἢ πεκοῦσα τὴν περιβόητον· καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπελάλει δὲ το
 ναυκλήρῳ

ναυκλήρω δεσπότη. ἔπειτα μὲν οὖν ῥήτορι. καὶ τοῦτω δεσπότη. ἢ
τω μετέκλεινον οὐκ ὁμοδύλῳ. ὧ λαθρα τῇ πόλει. ἔπειτα λαμπρῶς
τῇ πόλει, καὶ πρῶτον τῆς τέχνης. ἢς ἐπειδὴ τὴν ἐργασίαν ὑπὸ χα-
λαρᾷ ῥυτίδι κατέλυνε, τὰς ἐν ἡλικίᾳ παιδοτρῖβας καὶ τοὺς ξέ-
νοις ἀντιπαίδισιν. ὅγῳ ἡδὺς ὁ ῥήτωρ, ἀφαιδύει φησὶ τῆς ἀνάγκης
τοῦ νόμου, μετέρα δὲ φησὶ ταύραν. ἀπαγε τοῦ νόμου. τοῖς δὲ οὕτω γε-
γυῖσιν, ἀποδέδεικται μὲν ἡ μήτηρ. ὁ δὲ λοιπὸς τῶν γονέων, ἀμει-
σβητήσιμος. ὅσον οὖν ἀμφοτέροις παρὰ τῶν οὐ γενομένων ὀφείλει-
ται, τοῦτο πᾶν ἡκὺν εἶδει παρὰ τῶν ἀπαύρων εἰς τὰς μητέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Υστέρησεν ἐκ βροτοῦ δέου πρὸ δέλης ἐώας, μόλις ὑπὲρ
λ
μα εἰσῆλθον ἡμέραν, τὸν φάριον μὲν ῥηκκα παρὰ λα-
ζαμν. δὲ τὸν καὶ τοὺς ἐν χειρὸς τῆς νεώσ. τῷ τοῦ
μείνοσ ἐπὶ φη. οὐδὺς μὲν οὖν, καὶ τοῦτο κακὸς οἰωνὸς ἐδόκη. καὶ σπ
φὸρ μὲν ἀποβῆναι μεῶς, ἐκ πρώτης ἀφειθείας οὐκ ὀνυχῶς.
ἀλλὰ φυγεῖν παρὺ μὲν ἐγὼ λημμα δέ λῖα σὺ γὰρ ἐπὶ μὲν. καὶ δια-
τοῦτ οὐ πῶς ἐπὶ ἐσκεν ὑποδέσσει οὐδ' ἀναδιῶται. ὥστε μὲν ἐπὶ
συμβάλλει, δι' ὅμας ἀπλούμεθα. καίτοι τί δέον μὲν ὡς ὑμᾶς τε
γλαῦ καὶ ἡμᾶς ἐξωκινῶμεν ἐστίναι. ἀλλὰ παρ' ἐπιμνησὶ φα-
σι, τὸ μὲν μέλιν, οὐκ ὡς. τὸ δὲ μετὰ μέλιν, ἐπὶ μὲν, ὥς πρὸς ἡμῖν. τὸ
περὶ δὲ τὸν σῶζεσθαι, νῦν πρὸς ἐρεμοῖς ἀκταῖς συναυλίας ὁλοφν
ρόμεθα, καὶ πρὸς ἀλειζάνδρην ὁρῶντες, ὥς οἶόν τε, καὶ τὴν
μήτερα λυρῆναι. ὦν τὴν μὲν, ἔχοντες ἀπελίπομεν. τὴν δὲ,
δύρεν οὐδὲν αὐμεθα, ἰδόντες τὴν καὶ παθόντες, ἀ μὴ ὅτι ὄναρ ἡλ-
πώσαμεν. ἀκούε γὰρ, ἵνα μὴ δὲ σὺ πᾶν χαίρειν χολαζῆς.

καὶ πρῶτον ὅπως ἡμῖν εἶχε τὰ τοιαῦτα πληρώματα· ὁ μὲν αὖτε ληρὺς
ἔθανε τα κατὰ χρεὼς ὠνυμάτων δὲ ὄντων δυοκαίδεκα τῶ πάν
των, τρισκαίδεκα τοὺς γὰρ ὁ κλυδωνήτης, ὡς, ὅτι ἡμῖν μὲν καὶ
ὁ κλυδωνήτης, ἡσυχίαν ἰουδαῖοι· γῆρας ἐκαστοῦ καὶ δὲ σὺν αὐτῶ πε
πεισμένον, ὡς ὅτι πλείους ἀνδρας ἑλλήνας ἀποθανέναι αὐτοὶ γῆρας
τοῦ δὲ λοιποῦ, ἀγλαῖοι· γωργοί· πέρισιν οὐ πάκω πῶς ἡμῖν
κοινὴ δὲ οὗτοι καὶ ἡμῖν, πεπρωμένοι πάντως ἐν γὰρ τι μέρος το
σώματος· τοιγαρὺν ὡς οὐδὲν δέον ὡς ἡμῖν, ἐκαστοῦ οὐδὲν
ἐκάλου ἀλλήλους, οὐκ ἀπὸ τῶ ὀνομάτων· ἀλλὰ πᾶσι τῶ ἀτυχε
μάτων· ὁ χωλός· ὁ κληήτης· ὁ ἀριστερόχειρ· ὁ παρὰ βλάψ· ἑκαστος
ἐν γὰρ εἶχε τὸν πόσημον· καὶ ἡμῖν τὸ τοιοῦτον, οὐ μὲν τρία περὶ
τῶ διατριβῶ· ἐν τῇ χρεῖα δὲ, οὐκ ἐπὶ γῆρας ὡς, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς
αὐτοῖς ἀπομύζομεν, ὄντες ἐπὶ βλάψ· πᾶσι τῇ κεντα· τρι
τημόριον πον μαλιστα γυναικες· καὶ πλείους νέαι, καὶ ἀγαθαί
ταὶς ὁ φθός· ἀλλὰ μὴ φθόνος· περὰ πᾶσι τῶ ἡμῶς ἀπετοίχ
ζε· καὶ τοῦτο ἐρρωμένους οὐ πάλαι δι' ἐρρωγῶς ἰσίου τεμ
μάχοι· σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ σεμιρὰ μιδος· ἴσως
δὲ καὶ ὁ πρῶτος ἐσωφρόνησεν, Αμαρὰν τὸ συμπολίων· ὡς οὐκ
ἔστιν ὅτε χαλὰς ἡμῶς ἔασεν, ἀπὸ τοῦ δεδέναι τὸν ἑχάτην λίρ
δωον· ὅς τις πρῶτον μὲν ἐπειδὴ τὸν περὶ μῖν τοῦ ποσειδῶνος νε
ὦν κατεκάρτα μὲν, ἄρας ὅλοις ἰσίοις ἡξίου πλείον ὅντα φοσίει
δος καὶ ἀπειρεῖα τοῦ σκύλλης, ὡς ἐν τοῖς γραμματέοις ἀπο
τροπάζομεθα· συννενοκότων δὲ ἡμῶν καὶ ἀνακράζοντων οὐ
πρὶν, ἢ ἐν γῆρας τὸ κινδύνου, μόλις ἐκ βιαθείς, ἀπέστη το
δυναυμαχίαι πρὸς τὰς ἀπλάδας· ἐν τῷ οὐδὲν ὡς πρὸς ἐκ μετανοίας
ἀπὸ τῆς

ἀπορρίψας τὴν ναῦν, ἐπαφίησι ζεῖ πελάγῃ. πέσ' μὲν ὡς ἐδύ-
νατο καὶ πρὸς κύμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ ὁ νότος σινε-
παραβαλὼν λαμπρός· ὑφ' οὗ ταχὺ μὲν τὴν γλῶσσαν ἀπεκρύ-
πτ' οὐρανόν. ταχὺ δὲ μετὰ τῷ ὀλεάδων ἡμῶν τῷ διαφραγμένῳ. αἷς
οὐδὲν ἔσθ' λιβύης φηκαδῆμασ'. ἀλλὰ πλοῦν ἔπερον ἔπλεον. γε-
τλιαζόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἐνδοναῖς πρὸς μένων τὸ ἀπερτῆσθαι τοσού-
τον τῆς γῆς, ὁ ἰαπετός Αμαραντος, ἐπὶ τῷ ἱερῶν ἐσῶς, ἔφα-
γώδ' τὰς παραμυνοταῖας ἀράς. οὐ γὰρ δὴ πῆσ' ἡμεῖς ἐφ' ἡμῶν.
ὑμῖν δὲ πῶς αὐτὸς καὶ χεῖσαιτο, οἱ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θαλάτταν
ὑποπῆδύετε. οὐκ, ὡς γὰρ τίς αὐτοῖς χεῖρο καλῶς, ὡς ἄνθρωπος Αμά-
ραντε πρὸς αὐτὸν ἐφ' ἡμῶν. ἡμῖν δὲ οὐδὲ ταφισίεδος ἐσθ'. ζῶν γὰρ ἐ-
σθ' καὶ νῦν τὸ πελάγιος τίς ἐσθ'. ἀλλὰ πλέω μὲν ἐφ' ἡμῶν οὐδὲν περ το-
πλέως, ἀπὸ χερσὶ φη γῆς, ὅσον μὲν ἔστιν. ἵνα καὶ χαλεπὸν, οἷον δὲ
τὰ θαλάττης, ἀδελφὸν ἢ δὴ πρὸς καὶ ἐστὶν ἀπαρῶν μὴ λέγεται, λιμὴν
πρὸς ἡμῶν ἐκ τοῦ γεδὸν ὑποδεξοίτο. οὐλοῦν ἔπειθ' ἀλέγον. ἀλλ' ἐξέ-
κώφ' τὸ καθαρχμα, ἕως ἀνέμος ἀπερτῆσθαι τῆς ἐπαρῶσθ' πλὺς, κύ-
μα ἐλαύνων ὑψηλὸν καὶ φάχ'. οὐτος ἄφρων προσπεσὼν, τὸ ἰσίου
ἐμπυλιν ὥσπερ. ὁ τὸν ἐν τῇ κοίλῃ πεπνῆκεν. ἡ δὲ ναὺς ἐχρὺς ἡλ-
θεν ἐπὶ πρὸς μιν, ἀνατεῖσθαι. μόλις δὲ αὐτὴν κατεσῆσθαι μιν.
καὶ ὁ βαρύνειτον Αμαραντος, τοιοῦτον ἔφη τὸ τέχνηται τίλ-
λεσθαι. προσδέχεται γὰρ αὐτὸς τὸν ἐκ πελάγιος ἀνέμον. καὶ
διατῶν το μετέωρον πλέον. καπνῆσαι γὰρ νῦν ἐγκαρσίον, ἐν δὲ
δύνατο το διασῆματος προσιδέναι τῷ μήκῃ. τοῦτον δὲ εἶναι τὸν
πλοῦν τὸν ἡμέτερον. οὐκ αὖ, εἴγε παρὰ τὰς ἀντὰς ἐπ' ὀλεῶν, προ-
σκαπεπλάσθαι ὅτι αὐτῇ γῇ. καὶ ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λέγοντος
ἕως ἡμέρα τὴν γῆν. καὶ τὰ δὲ φησὶ οὐ πῶς περὶ τῶν ἡρῶν γὰρ δὴ με-

παιδεύει

πειθεται παρ' αὐτοῦ πρὸς τῇ λαθεύσῃ γνώσει, νῦν γὰρ φησὶν
ὁ νόμος ἐφίησιν, ἐπειδὴ νῦν σαφὲς τὸν ὑπὲρ ψυχῆς θεόμηνον πρὸς
τοῦτο αἰρεται ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐστι χηρὸς, ἀνδρῶν οἰμωγὴ, γυναικῶν ὀλοὴ
γῆ. ἅπαρτες ἐθεοκλύτου, ἐπὶ τινῶν το. τῶν φιλήτων ὑπεμι-
μνήσκοντο, μόνος Ἀμαρῆτος εὐθυμολῶ, ὡς αὐτίκα αὐτῶν
ραχναψὼν τοὺς δαυδαίς, ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς δαυδαῖς, ὁμνυμί σοι θε-
ὸν ὃν φιλοσοφία πρὸς ἐβδόμῃ, τὸ ὁμνυμι ὃν ἐκείνο, μὴ ἄρα
ἀληθὲς εἶναι, τὸν λαὸν δαυδαίαν θάνατον, ὁλεθρον εἶναι ἐκ αὐτῆς τῆς ψυ-
χῆς. λέγει γὰρ ὅτι ὅπου τῶν ἐπὶ πᾶν, εἰας Διζαπὼλωσιν, ἐπεὶ
πῶς ἀλμυρὸν ὕδωρ, τὸν ἐν θαλάτῃ θάνατον ἀκριβεστάτῳ ἀ-
πώλῃ εἶναι, τὸ μένος, οὐδένα δ' ἄλλον ἀπολωλέναι φησὶν ἄλλῃ
κασὸς ἀπονήσκων, αἰδοῦς δὲ βεβήκει. ταῦτα ῥα καὶ ἐν δυοῖν νελεύ-
ων ὁ μικρὸς αἰας οὐδαμῶς τοῦ θανάτου ἐσένηνται, ὡς τῆς
ψυχῆς οὐκ οὐσης ἐν ἄδου, καὶ Ἀχιλλεὺς, αὐτὸς δὲ ψυχὴν ἔχοντα
καὶ φιλοκινδυνεύοντα, ἀπειλὰ πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον,
ὅρμη καὶ λουζαλέον καλῶ. τούτῳ ἐλίπῃον τοὺς λογισμοὺς, ὅρῳ
τοὺς στραπύτους ἅπαρτας, ἐσκαμένους μαχίρας, καὶ πυθόμε-
νος, ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς λατασώμασι ὅτι
τασ' ἐπὶ, πρὸς τὸν αἶρα τὴν ψυχὴν ἐρυγῆναι, ἀλλὰ μὴ πρὸς κν-
μα χαρόντας. τὴν τὴν αὐτοφύεις ὁμνυμι ἐν ὁμίσει καὶ ἐ-
θέμῳ τῶν δόγματι. εἴτα κερύτῃς τὸς ὁμορτῶσαι χενσίον οἷς
ἔστι, καὶ οἷς ἡ δὲ ἡρτητο, καὶ χενσίον, καὶ ὅτι αἰεὶ οἷον χεν-
σίον, καὶ αἰ γυναικῶν αὐταὶ τε ἐσκαδύζοντο, καὶ τοῖς θεο-
μένοις ἀρ' πεδῶν δένεμον, πάλαι κατὰ δὲ δὲ γινόμενον τοῦ-
το ποιῆναι, νοῦν δὲ ἔχει τοιοῦτον. φέρειν Δε πμὴν ἐν τὰ φιον τὸν

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

καὶ ἀποθύσαντες ὕμνοις θεῷ θεῶν χειρὶ κλεινῆς ὡς πρὸ εὐδοκίᾳ, προ-
σεδήκαμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐν ἡμῶν τύχην, ὅπως παραδόμεθα ἐν
σώτηρι. οὐδὲ ἐξῆς ἐπιμένοντες ἡμέρας, ἕως αὐτῆς ἀφ' ἧς βεβίωσεν τὸ πᾶ-
λατος. ἐπεὶ δὲ ἀπορον ἦν ὁδὸν χρῆσασθαι, μηδενὸς ἀνθρώπων ὁρῶ-
μενον, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἄρα ἴσμεν οὐ-
δὺς ἀρχόμενος ἡμέρας, ἐπ' αὐτῇ ἐκ πρὶ μνηστῶν ἀνέμῳ πᾶσαν
αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιπλοῦν ἡμέραν· ἥς ἡδὴ ληξύνουσιν, τὸ πνύμε-
νόν περὶ ἡμᾶς ὡς ἡμῶν ἡνιόχη. ἐμὲ γὰρ ἡμῶν ἄρα κηρύσσειν γαλή-
νῃ. ἡμῶν δὲ ἡνιόχου ἀφ' ἧς ἡνιόχου ἐπὶ τὸν πόντον
ἐκινώμεθα, μελλούσης εἶς ταὐτὸν συνεδραμεῖσθαι τῆς τε συνοδου τῆς
ἄσπευτον καὶ τῆς πολυθρῶν γαλήνης τυχεύων, ἀμείψασθαι φασί. πλείων ἐ-
θαρήσεται, καὶ δὲ ὅτι ἡμᾶς ἐλπίμεν ἵζειν, οἳ δὲ ἐλπίσιν αὐτῶν ἀναδε-
δραμμένοι ἐπὶ τὸ πᾶλατος. ἡ δὲ σῆσις, ἥρξατο μὲν ἀπὸ τῆς
ἀρκτικῆς πνυμμάτων. καὶ ὅτι γὰρ πολλὰ κατὰ τὴν συνοδίᾳ
νύκτα· ἐπεὶ καὶ ἡ κόρη τῶν πνύματι. καὶ ἡ θαλάσσα ἐκινώμεθα ἐν
ἐνῇ. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς, οἷα ἐκινῶν αὐτῶν τοιούτοις, ἵνα μὴ πα-
θῇ παραπλήσια δὲ ἀφ' ἧς ἡμῶν ἐν οἷς ἡμῶν, ὥρμησεν τὸ μέγεθος
τοῦ χειμῶνος. τὸ κέρασ' ἐπετρίψεν. καὶ ἡμῶν ὥρμησεν προτονί-
ζειν τὴν ναῦν. εἴτα κατὰ τὸν μέσον, ἐκινῶν μὲν ἡλθεν ἀπολέσας
πάντας ἡμᾶς. ἐπεὶ δὲ ἡ ἀπώλειαν, αὐτὸ δὲ τὸν τοῦ περιέσωσεν.
οὐ γὰρ ἡμῶν ἀλλὰ ἐκινῶν τὴν βίαν τοῦ πνύματος. πάλιν δὲ
δὺς περὶ δὲ ἡμῶν τὸ ἴσιον. καὶ οὐκ οὐδ' ἔτρεχον εἰς καθάρειν. οὕτως αὖ
παραδόμεθα ἀποφορτιστάμενοι τὴν ἀπώλειαν τῆς βιαιᾶς φορέας,
ἡμέραν ἐξῆς καὶ νύκτα ἡνιόχου. ἥς ἡδὴ περὶ δυνάτεαν οὐσιν
ὁρνίτων ὥσπερ, ἐλάττω μὲν ἐγχεῖται ἀκαρῇ, πύτρα προσβεβλη-
μένη τῆς γῆς, ὅσπερ εἶναι βραχέαν χερρόμεν. βόησ' δὲ γυρομέ-

μένος, ἐπειδὴ τίς παρηγύησεν αὐτῇ γῆ πελάσαι, θρούς ἤρθη πο-
λύς· καὶ ἦκιστα ξύμφωνος· ἔγχετο δὲ ναυτῶν πφροντικόντων, ἡμῶν
Δεῖς ἀπειρίας τῷ χεῖρι ὑπὸ κροτάων καὶ περιβαλλόντων ἀλ-
λήλους, οὐκ ἔχοντων ὅπως χευσόμεθα τῇ πλῆθει φη χερῶν· ἐλ-
γγο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῶν περισσύντων ἡμῶν κινδύνων· ἦδη
δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, κατασείψ τις ἀνθρώπου χειρὶ ὥς ἐ-
σαλμῶθαι, καὶ Δεῖς κινῶσι τῇ χειρὶ τὸ πρὸς ὑπὸ πῆλτος, καὶ ἑτέρως
οὐς ἐδὲ θαρρύνουσι· καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ἐπὶ λιγυροῦ δισηκῆ
μου· ὁ πρὸς δὲ αὐτῶν τῶν πλοίου, μεταχειρίζεται τὸ πηδάλιον· ὁ δὲ
σύρος, ἀσμενος δὲ ἐστὶν φη προσεδρίας, ἀναλύσας δὲ σα δύνουσι οὐ
πλοῖους, ἢ πωτήκοντα, τῶν, περὶ αὐτὸν ἐνορμίζετο λιμενισκίῳ χα-
ρίσιν πᾶσι ἀριστοῖσι μακροῦσιν αὐτῶν, καὶ ἡμῶν ὑπὸ φη λῆϊόνθαι ἀπο-
βίβασε, σὺ τῇρ καὶ δάμων ἀγαθὸς ἐπιελαλόμεθαι· καὶ μετα-
μικρὸν ἐπὶ ῥαν ὁ λῆϊόνθαι εἰσπλάσε· καὶ μάλα ἀλλῶν· ὁ πρὶν ἐπὶ
ῥαν εἶναι, πέντε γυνάμην ὑπὸ τῷ θεωπέσιον προσβύτου περισω-
θεῖσαι φορτίδης, πρᾶγμα ἐναντιώτατον ἔχει ναυπλίῳ ποιούτω
ὁ δὲ οὐχ ὁμοίως ἐκείνθαι τοὺς ἀπὸ τῶν χειμῶνος ἐδέξατο· ὁ δὲ τῶν
ὑπερταίαν, ἀλλοικατῆραν· ὡς ἐνίοι τῶν προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν
ἀπὸ ἀλεξανδρείας ἡμέραν· καὶ νῦν ὁ λῆϊόνθαι ἐσμέν σὺλθαι, ἐν
νεωρίῳ μικρῷ· ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἦδη καὶ τὰ ἐφ' ὅσα κατεδίδουτο,
οὐ γὰρ ὄντως ἐθάδες ἀτυχεῖν, οὐδ' ἐλπίσαστες ὑπερίμεροι ἐ-
νέσθαι, μέτριά τε ἐνεπιθέμεθα καὶ οὐδὲ τούτοις μετρίως
ἐχρώμεθα· ὁ δὲ προσβύτης, καὶ τὸν γοηκίοντα· διδοῖ δὲ μὲν
οὐδὲν· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ὁμοίως ὑπὸ ἔχοντι· Δεῖας δὲ πέρας, ἐν
αἷς ἀριστοῖσι φη καὶ Δεῖπνον ἐκάσθη ἡμέρας κεκρύφθαι τοῖς

βυλο

βουλομένοις ποιεῖν· ἐν τούτῳ ἰχθυόμενοι, ζῶμεν ἡμέραν ἐβδόμην
ἤδη· οἱ μὲν ἐν τελευτῇ, μυριάδας τε καὶ καράβους ὀμβόμενοι αἰρού-
ντες· τὰ δὲ μέγαρα, λιβαρίοις δὲ τυχεῖς καὶ ἰούλοις· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ
θρησκυτὴς ὁ ῥωμαῖος, ἐπὶ ταῖς λεπαῖσι ῥωννύμεθα· ἡ δὲ λεπαῖς,
ὅσῃ οὐδὲ κοῖλον· ὅπῃ ἐπειδὴν λάβεται πῆξας, ἀποχρεῖζεται·
τὰ μὲν οὖν πρότε, πλὴν ὅπως ἐξ ὧ μὲν ἀπὸ φιδύρας, περιεχόμενα
ἐκαστος ὄρνυ καὶ λαλοῖτο· ἐν δὲ οὐδὲ δῶρα οὐδὲ οὐδὲν· νυνὶ δὲ
ἐν ἀφθονώτεροις ἀπαντῶσιν ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· αἱ γυναῖκες
ταῖς γυναξίν, αἱ λίβνυται ταῖς παλεύουσαις, βούλονται μὲν
αὐτὰ καὶ τὸ ἐνρίθωρ γάλα παρὰ χεῖρ· παρὲς χεῖρσι δὲ οὐδὲ οὐδὲ αὐ-
τῆς ἀνὴρ τε φέρει· καὶ γὰρ· τυρούς· ἀλδύρας· πέμματα ἐκ κει-
θῶν· κρεῖα ἀρνία· ἀλεκτρούδας· ὡς αἰετοῦ φάσ· ἡ δὲ τις δὲ ὅτι
δαΐδωκεν, ὅρνεον ἐκ τούτου ἡδύ· ἰδὼν αὐτὸν, ἀγχοῖκος ἐπείρι ταῶν·
αὐτὰς δὲ κατακομίζουσιν ἐπὶ αὐτὴν τὰ δῶρα· αἱ δὲ δὲ χεῖρ καὶ κοινῶν
τοῖς βουλομένοις οἱ δὲ ἡμῖν ἡδὴ τὰ ἀπὸ τῆς θήρας δῶρα· ἡ δὲ τις ἀλ-
λος ἐπὶ ἄλλω παῖς ἐπὶ ἀνδρὶ· ἡ δὲ ἡμῖν παῖς, φέρων ἀπὸ τοῦ ἐνὶ
ὄμῳ, ἡ γυνὴ μὲν ἰχθυόει· ἄλλος ἄλλοι· πάντως ἐν τῇ πᾶ-
σι τὸν ὦν φέροισι πέτρας· ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι βουλομένη τὰ παρὰ
τῆς γυναικῶν δὲ χεῖρας, σὺν χεῖρ καὶ τοῦτο, ἵνα μή τις ἐλεχθῇ
εἰς μοι πρὸς αὐτὰς γήνοιν· καὶ τὰ ἐπειδὴν ὁρῶμεν δὲν, δια-
πρόσω ἀρνύμεθα· ἐπεὶ τί ἐκώλυε· τὸ γὰρ ἐπὶ τῇδεῖσι τρυ-
φαῖ, ὅτω πλὴν πλῆθος σὺν ῥέει· σὺ μὲν οὖν ἀρετῇ λογιῇ τὴν
λοφροσύνην ἔχεις, ὡς ἐπὶ ταῖς ἐπὶ τῇδεῖσι ἐν δὲ κινῶν.
τὸ δὲ, ἐπεροῖον ὅστις, οἷον ἄξιον εἶναι δὲ δηλοῦσθαι, καὶ ταῦτα ὡς φη-
νὴ ἡμῖν παρούσης ἀρχῆς· μήνιμα ἀφροδίτης ὡς εἰλάσαι κα-

πέχει τὴν χώραν. δυσυχοῦσι γὰρ ὅπως αἱ λήμναι αὐταὶ γὰρ ὅ-
πως μαζὺ καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῶν σέρων, ὥστε τὰ βρέφη
μὴ διαμάλῃσιν. ἀλλὰ δι' ὧν ἀπὸ τῆς θηλῆς ἀναβιβλημένης.
εἰ μή τις εἴποι τὸν ἄμμινα, καὶ τὴν ἄμμινα, οὐ μάλλον εἶναι
μυλοτρόφον ἢ κουροτρόφον ἀγαθὴν. ἀνῆναι δὲ τὴν Φύ-
σιν ἀνθρώποις ὁμοίως καὶ κτήνεσι, θαψιλιεῖρας καὶ ἀδροτέ-
ρας τὰς τοὺς γάλακτος πόδας, καὶ εἰς τοῦτο λαβὴν ἀδροτέ-
ρων οὐδ' αὖ τῶν τε καὶ θυλάκων. μαυθύνουσαι δὲ περὶ τῶν αὐ-
τῶν οἷσι τι συμβόλαιον γίνετο πρὸς ἀνθρώπων ὑπερόριον, ὅτι μὴ
πάντες τὸ θῆλυ τοιοῦτον ὄντι, ἀποσῶσι καὶ ἐπειδὴ λαβῶνται γυ-
ναϊκὸς ἔξῃς, φιλοφρονοῦνται καὶ πάντα δρῶσιν, εἰς τ' αὖ τὰς
ἀγαλάς διδρύνουσιν καὶ δὲ ἰδοῦσα, λέγει πρὸς ἄλλην. καὶ κα-
λοῦσιν ἀγαλάς ὥς τις οἰκικόνδ'. αἱ δὲ, συμφοιτῶσιν ἐπὶ τὴν θέ-
αν. καὶ ἐπὶ τούτῳ δωροφοροῦσιν. ἡμῖν δὲ ὡς τι καὶ τῶν ἐκ τῶν
του θεράπωνιδον. ὁ συνελθούσαι, τέχνη καὶ φύσις, ὅπως τοῦ
μύρμηκος, ἐντομὸν εἰδείζαν. ἀμφὶ τοῦτο ὡς ἀπέσαι αὐτοῦ.
καὶ τοῦτο περὶ τῶν γυναικῶν πλεῖστα ἐνεπορεύετο. ὁ μετ' αὐτὴν
πενταὶ τὸ πρότερον ἄλλη παρὰ ἄλλῃ, γυναικὸν τῶν ἀγροτε-
ρόων, διδάσκονδ'. τὸ δὲ, οὕτω τοι σφόδρα ἰταμόν, ὡς τε ἐκ
ἀποδύσκειται. τοῦτο σὺ δὲ εἶμα ἐκ τραγικοῦ κωμικοῦ. ὅ, τε δαί-
μων ἡμῖν ἀνέρμοσε, καὶ γὰρ τοῖς πρὸς σέ γραμμασι. καὶ οἶδα μὲν
ἐκ τείνας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μετρίου μέζον. ἀλλ' ὥς τις τοῦ σωφ-
ναί σοι κατὰ πρόσωπον, οὕτω ὁ τοῦ γράφει ἀπλῶς ἔχων.
ἀμα δὲ οὐδὲ ἐλπίσας ἐπὶ σοὶ διαλέξωμαι, νῦν ἐπειδὴ δέξον, ἐμ-
φοροῦμαι. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐφημερίοι περὶ αὐτὸ ἐσπύδακα, τὴν
ἐπιστολὴν ἐναρμόσας, ὥς συγχῶν ἡμετέρων, ἔχοι μὲν ὑπομνή-

ματα

ματά. ἔρρωσθ. καὶ τὸν υἱὸν δόσπορον κέλευε μετὰ τῆς μη-
τρὸς καὶ τῆς τίτθης, ἀεὶ γὰρ ἐὼς αἰλῶ, καὶ ἐν ἀδελφαῖς ἀγῶ. ἀσπασ-
σαι τὴν σεβασμιωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην φιλόσοφον. ἐπὶ τὸν δὲ
δαίμονα χρόνῳ ἀπολαύονται τῆς θεωρίας αὐτῆς. ἐκ πάντων
δὲ μαλιστα τὸν ἰδρωτάτου πατέρα θεότεκνον. ἐπὶ τὸν ἐταῖον ἡμῶν
Αθηνάσιον τὸν δὲ ὁμοψυχότατον ἡμῖν Γάϊον, ὃν οἶδ' ὅτι φρονῶν ὁ-
σα ἐγὼ, μετὰ τῶν συγγενῶν τάττης. μετέπειτα τῶν προσειρή-
δων καὶ ὁδωμάτων γραμματικῶν Θεοδοσίου, ὃς εἰ καὶ μάλιστα
ὤν ἐκρυπτήρ ἡμῶν, προγόνους ἔχει οἷς ἐσμεν, κατέβαλε τὴν
προθυμίαν τῆς συνῆμιν ἀποδημίας, ἀλλ' οὐκ ἐγώ γε αὐτὸν καὶ Φι-
λῶ καὶ ἀσπάζομαι. οὐδὲ μὴδέ ποτε παύσειας. εἰδέ ποτε πάλι-
τως δεήσοι, ἀλλὰ μή τι φθίνοιντες γέμηνος.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

Ἄ Γαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κέρει. ἢ πεποιθέναι ἐπὶ πῶν. ἀλλὰ
τοῦ ἐκ τῆς ἀθεωταῆς αἰρέσεως Εὐνομίου, πωθάνομαι
Κυπτιανὸν ὄνομα καὶ τὴν ἐπὶ στρατοπέδῳ θρυλουμένῳ ὑπὸ
τῶν δυναστῶν προσσημαμένους, μοιχαλὸς πάλιν τὴν ἐκκλησίαν,
καὶ ἰουδαϊστικὰ λόγους τινὰς ἐξιστάμαι, παγίδα τοῖς ἡγε-
τέρων ψυχῆς, οὓς ἐναγχοῦσι παρὰ Κυπτιανῶν σαλόντες, ἐπὶ τὸ
πῶν κατὰ πεπλυνάσιν ἀγνοεῖ. ἢ δὲ δὴ καὶ, πρόχρημα τῆς ἀσέβει-
ας. μαῖνον ἢ ἀγῶν ὑπὲρ δισεβείας. οὗτοι γοῖναι οἰνῶσι πρεσβύτεροι, οἱ
νεῦν δὲ ἀπόστολοι τοῦ διαβόλου τὸ καὶ Κυπτιανῶν, μὴ λαθῶ-
σιν ὑμᾶς ἐμπεδήσαντες. ὅπως μαίνετε ποιμνίῳ. μὴ λαθῶσιν
ὑμᾶς παρ' οὗτω τὸ ζιζάνιον παρασπεύουσαν. κατὰ δὲ καὶ πᾶσι.
εἰσὶν αἱ γοῖ των κατὰ Φυλαί. ἴτε πίνοντες ἀγροὶ δέξαντες τὰ αὐτοῦς

ἴστε τίνας οἰκίαι τοῖς ληστῇς ἀνέωρασι· μετέλθετε τοὺς Φῶρας ῥέ-
νυλα τοῦντες· ζήλωταί γινέσθαι τῆς δολογίας ἐν μαρτυρίᾳ, ἡνδύλο-
γισε τοὺς ἀνδράσ· οἱ κατὰ τὸν ἥσαν βηκόντων ἐν τῇ παρεμβολῇ· ἐν
συνώμιῳ καὶ χεῖρας ἐκέντησαν· ἐκείνο δὲ εἰπεῖν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀ-
δελφοί· τοὺς καλὰ, καλῶς γινέσθω· ἡ ὑπερ κέρδους ἔρις, ἀνθρώ-
δω· ἅπαντα διὰ τὸν θεὸν ἐγχεχερίδω· οὐδὲ τίς αὐτὴν ἀρε-
τῆς εἶναι καὶ πονηρίας ὑπόθεσιν· ὑπὲρ δὲ σθεβείας ὁ δρόμος· ὑπὲρ
ψυχῶν ἀγρονισέον, μὴ πινὰς ἀπὸ ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὅπως
δοῖς, ἡδὴ πεπίνυνται· ὅς δὲ αὐτὴν ἐκκλησίαν προσήσας μύθος, αὐτὴν
βαλάντιον, καὶ διὰ τοῦ δουλεῖν εἶναι χεῖρισμῶ ἐν λαοῖς ἀπαι-
τοῦσι δριμύτητι, διωκείαν ἐαυτῇ κατ' ὀργαζήται, οὗτος ὅστις,
ὃν ἡμεῖς συνόδου χριστιανῶν ἐκκλησίαν ἡομῶ· οὐκ ἐπὶ ἡσέον ὁ θεὸς ἀτε-
λῇ τὴν ἀρετὴν· ὅθεν εἶται πονηρίας συμμάχων· ἐκ ἐπιλήψιοις στρα-
τῶνται τῷ θεῷ, πρέποντες ἐκκλησίᾳ· οὐρήσει συμμάχους ἐν
ταῦτα μὲν ἀμείψας· ἐν ἑρανῇ δὲ ἐντελομίσας· ὑμεῖς ὅσοι ἴπνοιθε
καλὸν γὰρ καὶ κατὰ τοῦτον συνδύξαοις· καὶ παρὰ βραίνουσιν ἐπα-
ρῶσαοις· ὅς τις αὐτῶν μαλακίσηται καὶ προσῶ, καὶ ὅς τις αὐτῶν
ἐξέλθῃ μὲν, ἀρπάσῃ δὲ τι τῶν ἀλλοτρίων, μὴ ἀνείπισ ὑψοῖς τῷ
θεῷ· ἐν τούτῳ μόνον εἰς μέσον ἐλπίσαστε· ἐν τούτῳ ἔραπεζίτας τοῖς
πομπροῦς τοῖς καθ' ὅσον νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον παρὰ χαράτ-
του τῶν περὶ ἐνέχαστε· πᾶσι ποιήσατε κατὰ φανείας οἱ τίνας εἰσι·
καθ' οὗτως, ἅτι μοι τῶν πῶλε μαίδους ὅρων ἀπεληλαδωσαν, ὅ, π
σὺν αὐτοῖς ἡμεῖς χεῖμα πᾶν ἀμφαγώγητον ἀποφείροντες· ὁ δὲ πα-
ρὰ πᾶντα ποιῶν, ἐπ' ἑαυτὸν τῷ θεῷ, ὅς τις ἀσεβῇ συνόδον ἰδὼν πα-
ρεῖδεν· ἡ αἰούσιος, παρ' ἡλίου σεν· ἡ κέρδει παρ' αὐτῶν ἐμολύματο
τὸν τοῦ ἡμεῖς ἀμαλκίτας εἶναι διαταγόμεθα· παρ' ὧν οὐκ
ἔστι

ἔξεστι κομίσασθαι λαφύροι· περὶ δὲ τῶν λαβόντων Φησί· ὁ θεὸς
ὅς μετὰ μέλημα, ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαούλ· ἀλλ' ὅμως ἐπὶ
μηδενὶ μετὰ μέλοιτο· ἀλλὰ μέλοι μὲν ὑμῶν τῷ θεῷ· μέλοι δὲ ὑ
ο μῖν τοῦ θεοῦ. Ἀνυσίφ.

Δὲ Καρνᾶς, ἐπὶ μέλη. Ἐοὐθέων οὐδ' ὑπαναγκησ, γί-
νεται δὲ καὶ οὐκ· χεῖρ ἤ κεν αὐτὸν ἰμαίνω μὲν ὅ, τι καὶ λέγῃ· καὶ οἷς
ποτρὸ φθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλέψεται, παρῶν ἡζύωσε καὶ ἀκόντων,
ὃν κέ κλοφὴν ἵππων ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ στρατιώτης Φησὶν, ἀνιπ-
ποσ ἢ· προτείρη δὲ κομιδὴν σμικρὸν ἀργύριον· καὶ μὴ ἀποδομέ-
νοισ, οὐκ ἀποδίδωσιν· ἀλλοῖται σὺν δὲ καὶ τὸν ἵππον ἔχειν, καὶ ταῦ
τα οὐκ ὦν Αἰαθελῆς, ἢ Διορύσιος, οἷς αἰτυραννίδες ἐπέβησαν
οὐτὼ πάντων πονηροῖς εἶναι· ἀλλὰ Καρνᾶς ὁ κατὰ φαρμάκους· ὃν
οὐ χαλεπὸν ἐπαναγαγεῖν εἰς τοῦ νόμου· αὐτὸν δὲ ἀγὼν τίς αὐτὸν
ὡς σέ, μὴ δὲ ἡμεῖς ἀγνοήσωμεν, ἵνα τοῦ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐλέγχοντες, ἀπὸ κρυφῆς καλέσωμεν· Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ.

π Σὺ δοκεῖτε· δέδημαι τὴν καρδίαν, ἐκ δεδομένου λόγου
κατὰ τὴν πλὴν, ὅτι δέδηται καὶ πέρα δέδηται ὁ φθαλ-
μία παλαίφ, ἀπειλούσῃ τοῖς ὅλοις κίνδυνον· ἐπειτα πείφηνται
ὁ λόγος φθούσης· καὶ οἷμαι παμπόνηρος ἀνθρώπου προφάσεως εἰλημ-
μένῃ, τῷ φθὺ ὁ φθαλμίας ὀνόματος, ἥρην ἐπὶ μέγα τὴν φή-
μι, Ἐξάχρῳσε· τῶν ποτὶ μὲν οὐκ εἰσέλθον αὐτὸν, ἀλλ' αὐτῶν
κατεφύλατο· θεὸς δὲ θεῶν χαίρει, ὅτι παρέχεν ἡμῖν ἀκούσαι καλ-
λίονα· χεῖρ δὲ μὴ τὸ λεγόμενον, ἀσφατὰ καὶ ὁ μᾶς σπράινεσθαι· μὴ
δὲ, τι λέγῃ φῆμι πωθεῖν· αἰὶ μάλιστα μὲν ἔχει σωόντας·
εἴ μὴ, γραμμάσιν ὑμῶν ἐροῦν χάριν· Ἐπὶ ὑμῶν, τὰ περὶ ὑμῶν
εἰδέναι· αἰὶ ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμελεῖτε· ὡς πρὶ ἵσως ὁ θεὸς βούλεται.

Τῷ ΑΔΕΛΦῷ.

ὦ Ὑμῖν, ἔρεϊς ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ διακόμιτης ἔχων περιγυε-
 κων γραμματίων. ἀλλ' ὁ δὴ τὸν περιωράκατε, ὅτι οὐκ ἔδο-
 ξεν ὑμῖν ἄξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ τηροῦσθαι, ὅτι ἐπιθεῖναι
 πρὸς αὐτὸν γραμμα, μνηστὴρ ὅπως ἔχεται ἐντίσιμ' ἐστίν. ἐμοὶ
 ἔστι οὐκ ἀμελὲς εἶναι εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν. ἀλλ' ἐπεὶ πᾶς ἐν ἀπασί
 λυποῦμαι τοῖς ἐμαυτοῦ, βουλοίμην αὖ, ἐν τοῖς ὑμετέροις δι-
 φραίνειν. ὑμεῖς δὲ ὅτι ταύτης με τῆς περὶ αὐτῆς ἀφῆρηδε.
 ἡμεῖς δὲ οὐχί· καὶ ἔτι εἰμὶ γόνυ μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, τρυφαῖαι καὶ
 καὶ παλαιὴ καὶ κοινά. καὶ τί ἔτι οὐχί κοινόν. πάντες διὰ πᾶν
 τῶν ἡμῶν ἀλλήλοις ὁκέωσμεν. ἀλλὰ γὰρ ῥῶσιν, ὡς πᾶς λέγεται δυσ-
 μερία πᾶς γαλαζίνον. ὅταν ἡ κητὶ χέοντο αὐτίκους, ἐν ταῦτα
 τὰ, τε ἄλλα πάντα ὅτι ἀδελφῶν γινώμαι ὅτι εἰλων ἐλέγχονται.
 ἐμοὶ δὲ ἂν πρὸς καὶ περὶ τέρων πυνθάνεσθαι τὰ περὶ ὑμῶν.
 μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἰς νομὸς. τοιοῦτον ἔστι ῥῶμα, ὑπὲρ ὑμῶν
 ἀνθρωπίνου.

Θεοεὐλογ.

Αὐτὸς γὰρ ὁ λιπερὸν πᾶς μένοιεν ἀπὸ ταῖς ὁσφώ-
 τα τε, τὰ, τε ἔτι ἄλλα ἔτι βίω κέρδους αὐτοῖς σωζόμενοι,
 καὶ μέγιστον πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ χριστοῦ ἵναι, ὅτι πα-
 νηγερικῶν βιβλίων ἀριθμὸς, τοῖς ἐν αὐτοῖς σιωπάζαντο μὲν. ὡς
 ὁ γὰρ τῆς κατὰ πεμφθὲς λόγος, ὅτι πᾶς πλὴν καὶ ὠνησε. τὸ μὲν,
 μετὰ τὴν νομῶν. τὸ, ὅτι ὁμομάτωρ τῇ χεῖρι. Τῇ εὐλοσίᾳ.

Ὑπὲρ τὸ καὶ διὰ τοῦτο μακαρία ταῖς ἐταῖς ἀποστό-
 λαις δὲ ἀποδοῦναι μακαρία. πόλλαι μὲν αὖ ἐν ἡμετέροις ἐφ' οἷς
 ἐκάζει μὲν γραμματῶν. νυνὶ ὅτι οἶδα πᾶσι μὲν ὅτι ὅτι πάντων ὑμῶν.
 ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν εἶναι, ἀτυχῶ ὅτι πλὴν, ὅτι ὅσα αὐτοῖς ἀτυχῶσι διώσθαι.
 ἀλλ' ἔτι

ἀλλ' ὅτι ἔχον ἐν τυχάνῃν ὑμετέραις ἐπιστολαῖς, καὶ μαθηταῖς
ἐν οἷς διατρέβετε, πάντως δὲ ἐν ἀμείνοισιν ἐστὲ, ὅ καλλίστου πε-
ρὰ δε το δαίμονος, ὃς ἡμῶς αὐτὸν πρῶτον πῶς ἐν ὑμῖν δι-
τυχόν. καὶ ὅτι τὸ τοῦτο γὰρ χαλεπὸν ὄζειν, ἀμείλια τέλει φέρει. ἀ-
πετέρημι μετὰ τῶν παιδῶν, καὶ τῶν φίλων, καὶ τῆς πατρὸς πάν-
των ἀνθρώπων. ὁ γὰρ μέγιστος, τῆς θεοῦ τῆς συνήχης, ἢ ἐγὼ μόνον
ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἤλπισα, ἡρετήω καὶ δαιμονίας ἐπιφάνειας. καὶ
τῶν ὃς ἐμαρμένους ῥόδατων.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

ὁ Ὑπερότερον ὑμῶν ἐγὼ περιῖν, ἀπόσκη ῥώμη ἐν μητρὶ καὶ
ἐκ κλήρας ἰσχυρῶν, οὐτε νῦν ὑμεῖς ἐμοῦ ἡκράτηκατε.
ἀλλὰ θεῶν ἄρα ἦν. ὁ γὰρ, μή ποτε, ὁ γὰρ νῦν ἦδη. ἐγὼ δὲ πολλοὺς
αὐθιναί τοις, ἀπὸ τῆς δε φιλίας του ρήμας ἐλόμεν. οὐ γὰρ κατ' ἐ-
μαυτὸν εἶναι τὸν κόσμον ἐλοπζόμεν το πρᾶγματος. το θεοῦ δὲ
ἐπενεγκόμενος, ὅς ὁ πρὸς ἡτοιν, ἀλλ' ὅτι ἐβόλετο, ὅς ἡτοιν τὸν γῆ-
μινον νομῆα το βίου, γῆν ὅταν ἐ το νεμηθέντος πρὸς αὐτὴν. ὁ γὰρ
ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν χρῆσις θεοῦ αὐτῶν ὅντων ἀ-
πράγμωνι, καὶ τοσῶτον ὁμιλήσας φροντίσιν, ὅσον, ἀφοσιώσασθαι
τῷ μετὰ σώματος βίῳ, ἐπὶ πλῆθος γινέσθαι πόλεως, πῶς ἀρ-
κίτω μὲν ἡμῶς ἐχούσας συνέχαι. ἢ πῶς, ἐμαυτὸν ἐπισιδεῖς ὁ
γὰρ πρᾶγματων, ἐπὶ προσβαλὼν τοῖς νοῦ καλλεῖσιν, ἀμύνει ὅτι
καρποῦσθαι φιλίας μακαρίας χρῆσις. ἢς χωρὶς, ἐμοὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις
ἐμοί, ἀπὸς ὁβίος ἀβίωτος. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνείδειν. τῷ θεῷ ὃ φα-
σι πάντες δυνατὰ ἐ τὰ ἀδύνατα. αὐτοῖς τε οὐκ ὑπὲρ ἐμοῦ χεῖρας
ἰκὲτιδας ἄρατε πρὸς θεόν. ἐ τὰ, τε ἐν ἄσει δῆμον, ὅσοι κατὰ
γρὸς ὁ κωμητικὸς ἐκκλησίαν ἀνλίζον, τὰς ὑπὲρ ὑμῶν οὐχ ἄς

καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἑμὶ πασι παρεγγυήσατε. εἴ γ' ἢ μὴ ἔρημος ἡ
λαβθεὶν θεῶν, τό τε συνίσταται τὴν ἐρωσύνην, οὐκ ἀπὸ βασιν οὐ
σαν φιλοσοφίας ἐλλείπειν ἀβασιν.

Κυρίως.

Θι παρὰ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲν
εἰλε. ἢ οὐκ ἀπελόγησ. ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης. ὁ
καὶ τοῖς ἄμαρτυμαῶν ἀξίαις διώριται. δοκῶ
εἰδέναι σαφῶς, ὅτι τοῖς ἀνὰ πύλαις ἐοικένος ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ὁ
σίας μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ χρεῖον ἐφθασε. τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ
τάξις τὴν τιμωρίαν, συνώμης ἡ δὲ δυνάς ὑπάρχον μείνους συγνώ-
μην. αὐτὸν οὖν ἐκείνον τὸν ὅσον ἱερεῖα, νόμιζέσθαι δεδωκέναι τὴν
καθόδον. καὶ προσέλαθε τὴν θεῶν καθαρῶς οὐσίαν παύσας. καὶ
ἀμνησίαν ἐχρύνθη κακῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης διφύμου μνήμης
αἰετὸν ἱερόν ἐκείνον καὶ θεοφιλὴν προσβύτῳ. τὸν ἀπείξαμπα
σε προσέβρον δῆμον. πάντως σὶ καὶ τοῦτο οὐκ ἀποθυμίον.

Πέτρω προσβυτέρω.

Εὐς ἡγεῖσθαι πάντας ἔργον καὶ λόγον. τὸν ἡ διακομιστὴν
πάνην γενηκῶν γραμματῶν, ἀλλὰ καὶ κέλλε τὴν κυρίαν
τῆς ἑορτῆς ἡμέραν, ἐννεακαιδεκάτῳ τοῦ φθινοῦ μηνός, ὅς
τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀγούσης νυκτός, τὸ ἀναστάσιμον ἐχρύνθη μνησεί-
ον, τοῦτον καὶ προσείοντα καὶ ἐπανιόντα, φιλανθρωπίας ἀπάσης
ἀξιώσατε. καὶ ἀμοιβῇ ζώων ἐφ' ἑκάτερα πέμψατε. ὅς τις ὑπὲρ
τοῦ μὴ γνέσθαι τοῖς ἐκκλησίαις ἐλλείπειν ἔδος ἀρχαίων ἐπ' αὐτῶν
ον, μέστις ἐαυτὸν τοῖς ἄλλοις πολέμιων ὁπλοισὶ ἐπέδωκεν, ὑποστὰς
ὁδοιπορεῖσαι δι' ὑποπτεῖν τῆς χώρας. ταῦτα ἐπεὶ τὴν πόλιν
ὑπὲρ ἡμῶν δύνει. Δεῖ γ' αὐτὴν ἐν τῷ δυνάμει τὴν τῆς ἐφ' ἡ
μῶν

μῖν αἰουλίᾳς αἰάθῃσι, δέξασθ'· ἢ τίς ἐλάλει σεμ εἰς ἱερῶ σὺν ὧν,
οὐχ ὅτι παρ' ῥήσιν τίς ὅστις πρὸς θεόν, ὅλου δὴ μου διαβάντι προδύξα-
σαι. ἀλλ' ὅτις αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι, λαίτεια γυνέας δημαίτη-
τος. ἐπεὶ καὶ τῆς εὐθ' αὖτε συνόδου. πλὴν δὲ συγχῶν ἱερέων· σιν-
τυχία τίς ἴω, ἢν ὁ νῦν καιρὸς ἡδρῶσι, ἐπιθεμένω μοι γραψαί-
πρὸς ὑμᾶς· εἰδὲ μὴ δὲ ἔχω εἰπεῖν, οἷον ἀκούειν εἰδῶτε, σὺν μῶν
μὲν ἐμοὶ τῶν· ἐγὼ λημμα δὲ ὑμῖν ὅτι τὸν οὐκ εἰδῶτε τὰ λόγια τῶ
θεῶ, τῶν εἰδῶτων ἀνθελεῖτε.

Ἀνυσίω.

ὁ Ὑπὸς ἀμύνοισι γονῶσι παῖδες. ἀπὲρ τὴν χάριν· Κῆ-
νᾶς ἱκέτης μου γόνον· οὐ τὴν ἱκέσιαν ὁ θεός, αἰ δεσμῶ
τέραν ἐποίησε. ποῦν ἱερέως, εἰς ἰδίαν ὑπὸ θεῶν περιιδεῖν ἀγῶν-
μον ἀνθρώπων ἐν νημέροις ἡμέραις. ὅς τις οὐκ ἔχον αὐτὸν, οὐκ ἀφῆ-
κεν. ἀλλ' ἀφῆκε τὸν ἀνθρώπων. αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ βεβῆσθαι σιδη-
δύκλῳ, περιεσημῶν ἡμῖς, εἰς τὸ τοῖς μὲν ἡδὲ κηλὸς γυνέας φε-
λανθρώποι. αὐτοὺς δὲ γόνος οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἡδὲ κηλὸς.

Τῆ Φιλοσόφῳ.

ὁ Ὑπὸ πάντων πᾶσι πονήρως, ὥς τε ὑδροσκοπῶνται. Δὲ.
ἐπιταξὸν αὐτὸν χαλκὸν δυνάμει τε ἡ συνωνυμῶν. σωλὺ ὅστις
λινθρικός. αὐτοῦ ἡ χάρις ἐμὲ γόνος ἔχω. οὐτὸς ἐπὶ πρὸς δὲ θεῶ-
ας δέχεται τὰς κατατομας εἰς τῶν ὑδατῶν τὴν ῥοήν, ὅξε-
πάζομεν. ἐπιπωματίζῃ γὰρ αὐτὸν ἐλθὼν τέρου ἡδὲ κατὰ θέ-
σιν ἴσιν ἐγκείμενος, ὥς εἶναι ἡδὲ βᾶσιν ἀμφοῖν τοῦ πῶνους τῆ
καὶ τοῦ σωλῆνος. αὐτὸ δὲ γόνος ὅστις βαρὺ ἄλλοι. ὅταν οὐκ εἰς ὑ-
δὼρ καθῆς τὸν αὐτὸν ὁρῶν ἐσθῆς. ἡ περὶ ἐξῆς τοῖς κατατο-
μας ἀριθμεῖν. αἱ δὲ τῆς ῥήτης εἰς ἐνὸς ἴσματα.

Τῇ αὐτῇ.

Λινοπετῆς ὑπηγέρδουσα τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ὑγαίνουσα
καμίσοι μῆτερ ὦ ἀδελφὴ ἡ διδάσκαλε. ὦ διὰ πό-
των τούτων ὑδρητικὴ, ἡ ἀπὸ παντός τιμίον καὶ πρᾶ-
μα ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τῆς σωματικῆς ἀδυναμίας, ἦν χηρὴ αὐτὴ
αὐτῇ πᾶσι. καὶ τὰ μικρὸν μεθ' ἑαυτὴν ἀπελθὼν τὸν ὑμνήμη.
μέχρις ἐκείνου ζῆν ἀξίον συνέσιον, μέχρις ἢν ἀπειρος τῶν τοῦ βί-
καλῶν. ὅταν ὡς πρὸ ῥύμα ἐπιχεθῇ, ἀθρόον ἐρρύνη. καὶ μετέβα-
λεν ἐλκεύτης τοῦ βίου. παυσάμεν ἡ ζῶν, ἡ μεμνημένη τῶν
ἡγίων τοῦ τάφου. οὐδὲ αὐτῇ ὑγαίνοισι ἡ ἀσπασαί τοῦ μακαρί-
ους ἐπαύρους, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Θεοῦ ἐκείνου ἡ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Αἰ-
μασίου ἀρξάμενη, πάντας ἐξῆς. καὶ εἰς αὐτοῖς προσήλθεν, ὡς εἰ-
ναί σοι καταθύμιος, ἐμὲ δὲ Δεῖ χάριν ὀφείλῃ αὐτῇ δό-
τι σοι καταθύμιός ἐστι, καλέειν ὡς Φίλον Φίλτα τον ἀσπασαί
παρ' ἐμοῦ. τῶν ἐμῶν, εἴ σοι μέλῃ, καλῶς ποιῆς. καὶ εἰ μὴ μέλῃ,
οὐδὲ ἐμοὶ τούτου μέλῃ. Ηλιοδώρα.

Π Οὐδὲ καὶ γὰρ γινώσκω τῇ Δεῖνι, δι' ὅφ' ἔμαθ' ὑμῖν τὴν
σὴν ἀποντι σεμνοπρεπείαν. καὶ τὰς ἀπάντων ἀκοὰς ἐμπεπληκότες
τῇ ἐπαύσει καὶ τῇ σπουδῇ. ὁφθαλμοὶ τῇ χερσὶ σὴν καὶ τῇ γλῶσσῃ.
πολλὴν αἰὶα πρὸς ἀπὸ τοῦ δίδωσι τὴν χάριν τῆς διλογίας. αὐτὴν φησὶ
ἡ ὑμῖν ἐξ ὧν τῶν ἐρασῶν. οἷς ἀσπασιν ἐγὼ τῇ πρωτείᾳ ἀμει-
βητῶμαι. ἡ δὲ ἀμφιφύτω. συχωρεῖς δὲ ἀπαντες. Τῷ ἀδελφῷ
ὁ Δεῖνι βαλδύτης μέλῃ δὲ πόλεως. ἐν ἧ τὸν παῖδα ἐγγυ-
σάμεν. τὸ πρὸν οὖν πᾶσι πάντας ἀλεξάνδρειας ὡς πολίτας
ὑφ' ἡμῶν τιμάσας ἡ ὁρᾶσθαι προσήκει. ὅτι ἡ ὑπὸ χειρὸς γενεῖται εἶναι
τὸ μακρὶνον θεοδώρα σφόδρα διὰ μνήμης ἡμῖν ἀνδρὸς γινόμενης
ὦ μνηδὲν ἀμελείας ἀξίω πρὸς τῇ δὲ τὰ πρῶτα ἐχόντων ἐν τῇ πε-
λιτῶνι

λιτδύεσθαι. οὐτί μοι προσήγαγον αὐτὸν, χριστὸν ὡς ὑμεῖς νομίζετε
στρατιώταις κομιζομένῳ. καὶ ἐδεδόθησαν ἐμοῖς ἐφοδοῖς γράμμα-
σι, πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡγοῦμενοι πάντα καλῶς ἔξεν αὐτῷ, τυ-
χόντι τοι, περὶ μουσίου τε καὶ Ἰούλῳ Δαϊνισυήνῳ. ἐγὼ μὲν οὖν ὅπως
ἤτησαν ἐδωκα· εἰ μὴ μάτην, ὑμεῖς δείξετε.

Ἡρώδης καὶ Μᾶρτυριώ.

Υπερκαίτια μοι δοκῶ πεποιῆσθαι τὴν κοινωρίαν τῆς ἐπιστο-
λῆς· ἀλλὰ διόκισα γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ γνώ-
μῃ, γούνην αὐτῷ ὅτι ὑπαίτιον. προσείρηθε δὴ θαυμάσιοι. καὶ γὰρ ἐπὶ
διδόντα τὴν ἐπιστολὴν, ὅς ἐπὶ χριστοῦ διακομιδῇ παρ' ὑμᾶς ἐστὶ
ληθιμοσύνη ὁδὸν, θαλάσσειαν γὰρ ἐνόντα τρόπον, ἐπειδή μοι παρὰ
παντὸς συνέστη το βουλευτήριον. καὶ βουλομένῳ μὲν ἀγαθὸν τι-
νος ἀπίστου αὐτῷ γινώσκον. οὐ μὲν οἶδα ὅτι μαῖον ὑμῶν ἑτέροις μέ-
λην ἄξιον ἡμῶν τε δοῶν αὐτῷ ἡμεῖς ἐπιβαλόμεθα. Διογύφ.

Ὡς ἐτι περὶ ὁμακαρίτης θεοδωρὸς, κοινὸς μὲν ὡς ἀ-
πάντων πεντήσων πολιτῶν πρόξενος. διαφερόντως δὲ τοῖς
ἡμετέροις γούνασ' ἐξήρητο, τῇ τε εἰς ἀπαντα σπουδῇ καὶ τῇ φι-
λότητι δυστομία καὶ χάριτι. γὰρ οὐ παρ' ἐμὴν πολλῶν καὶ ἡδύ-
των, εἰς Ἀμμωνίον γὰρ ἀνέψιον τὴν χάριν ἀπομνημονόσω μὲν. εἰ
πὼ μὲν οὖν τοῦ μόνι μέρους, ἀπίστα. τί δὲ ὡς ἀπὸν τοσ' ἔργον, ἢ τοῖς
παροῦσι γὰρ ἀνδρα συστήσαι. γὰρ δὲ μὴ βαρεῖαν αὐτῷ τὴν αὐτοῦ τε
νέου διατίβω, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ ἡγεμόνι.

Ἰστο Θεοδωρου μνήμη παρὰ τῇ σεμνοπρεπείᾳ τῇ σφί,
πῶς δὲ οὐ μέλει, χάρισαι τοῖς εἰς γὰρ ἀπελθόντα καθήκα-
σι, τὴν εἰς τὸν ἀνέψιον γὰρ ἐκέρου τιμῇ. καὶ γὰρ ἀνδρα ἀγαθὸν

δὲ περὶ ἡκὼς ἔσθ', καὶ τῆς μεγάλης ἀλεξάνδρειας βουλαισὶν
χειροσόμενος. ὡς αὐτοὶ γινόμενοι, προσεγνώχασιν ἐμοὶ τὸν αὐτοῦ.
ὣς ἐδεδίησαν ὀναδύτι τῶν ἡμετέρων γράμματων. τὸ μὲν οὖν δυν
ναίτας ἐπιστάς, ἡμέτερον ἴδ'. τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῶν γινέσθαι, πα
ρ' ἡμῶν ἐπιζητεῖται.

Ἀναστασίω.

ἦ Σθην. ἀλλὰ πῶς οἶδ'. πέννυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώ
μης ἦσθιν, μαθὼν τὰ χευστὰ παιδία τῇ το βασιλείᾳ Φω
τῇ νόμοσι παιδία γινόμενα. μάλιστα μὲν, ὅτι σε φιλοῦ. τίνα δ'
αὐδ' δικαιότερον εἶδ' ὅτι πομπροὺς αὐτοὺς μισῶ. ὦν τὰς ἐν σκότῳ καὶ
γρημίας ἐλπίδας, ἡ χευστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο. Διοφάν.

τ Οἰοῦντόν ἐστιν, ἡ σύρων βυφῆ. ὣς συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλή
σμονας ἀποδείκνυσι. μὲν δ' οὐ τοσοῦτον ἀποφύγετο γράμ
μασιν ἡμᾶς ἐκ ἡσυχίας. ὣς ταῦτα δυνάσκει τῆς φύσεως ἡ μόνον
πρὸς χεῖρας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐσθλὴν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύει
ἐπιστάς. ἀλλ' αὐτὸς ὑμῶν οἶδ', ὡς τὰ χευστὰ παιδία ὡς ἡλικα
λίπαις μήτηρ αὐτῶν, ἡμῖν καὶ τούτῳ ἄλγος ἔχει. Σιμπλικία.

ἔ Δὲ μὲν τοὶ ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεζαίρεσθαι.
μὴ δὲ τὸ μνησθῆναι τῶν πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι
τῆς παρούσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων ἐγγύου χεῖρον συ
χνού. χεῖρ δὲ οὐχί. καί τοι σφοδρῶς συναψάσθαι ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ.

ἔ Μοὶ μὲν συμπρόσθι τοῖς ἐνταῦθα, καὶ ἡ τῶ φίλτρου προ
σθήκη. σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, οὐκ ἄγεις χαλῶν ὑπὸ τοῦ
τῶν πραγμάτων ὀχλου γράμμασι τιμαῖ ὡς εἰκὸς ἄπαξ ποτὲ,
καὶ οὐς εἰκόσ, ἐλέγξας σαρτὴρ ἀπὸ τῶν δημοσίων χεῖρον ὅσον ἀρ
κείσαι

κέσται πρὸς μέτρον ἐπισολῆς, αὐτὸ τοῦτο μὲν ἔσαν. εἰ δὲ ἐπιγινώ-
σκεις ἀληθοῦς μένῳ λατὰ σὺ τὴν ὑποφίαν τῆς λήθης, διόρθω-
σαι μετανοίας ἑσάντων ἡμῖν ἐπαναζαγ.

Τρωίλω.

Ἄλλῃ μὴ τελευτήσω, μή τι πόλιν ἀστυγέτων ἀποτίσιν
οἷσι χάριν ἀξίαν, αὐτῶν ὁ θαυμάσιος Ἀναστασις αὐταῖς γὰρ
Φφ, πάντως γὰρ τοι θεοῦσι προσέσαι χάρις. ὅταν γὰρ οἰκείῳς τῇ
λοιομνίᾳ φη δὲ γνητικῆς προσερέσσω. δύδαι μοι οἷς ἀεὶσε Φιλο-
σόφον, οὐτὼ γὰρ ἐμοῖς φιλον καλῶν, ὡς πρὸς ὑπογυρῶν τὰ πρῶ-
τα.

Κώνσταντι.

Ἰδὲ Φιλοσοφίας πᾶς ἀρετῶν, οὐ μόνον ἐν παρούσῃ
τοῖς μεταχρῶσιν αὐτῆς, ἀλλὰ ἐν τοῖς ἀποῦσι τιμήσεις. ὁ δὲ θεῶν
σιος Ἀμυντιανὸς ὁ παρῇ μὴ ποτέ τιχων ἀμείνονος λήξεως, ἐμοῖ
δοκῶ παρῇσι καὶ ἀπείναι δοκῶν. τούτων συγγενῆ σφόδρα αὐτῶν
νέψον, ὁ παρῇ μὴ σωτήριος ἀδικεῖ. Δεῖξόν ὅτι κήδη δὲ οὐκ οἶον,
καὶ πέπαιται σωτήριος ἀδικῶν.

Σιμωνικίω.

Ἄλλῃ μὴ Φησὶ δὲ ὁ θεὸς τὰ ὀφειλήματα. ὀφείλῃ δὲ ὁ μὲν
πρὸς δάνειον χρεῖται. ὁ δὲ, τὸ δύναι δίκην. καὶ ὁ τοῦ λα-
βοῦ οὐκ δίκην ὑπερδόν, ὑπὲρ λουσε τοῦ θεοῦ.

Πενταδύω αὐτοῦ σαλίω.

Οὐ παρῇ μὴ ὄχλου καὶ τῶν πραγμάτων, αὐτὸς σὺ
σαντὸν αἰπῶ. Φιλοτιμηθεὶς γὰρ πᾶσι γνησὶς λα-
τα Φανῆς, ὅτι με διὰ πάσης ἀγῆς τιμῆς, ἀπασί
τοῖς καταπαρουμένοις, ἐπὶ μετὰ τὴν δρόμον ἀνέωξας. οἷον οὐκ
ὁ πῶς ποιήσεις, εἰ δὲ ποτε πεπαῶσαι καὶ με κοπῇόμενον

ὕπὸ πολλῶν καὶ σὲ περὶ πολλῶν ὑπέμουν, εἰ καὶ πάντῃ λατρεῖται με-
τρίων καὶ φιλανθρωπῶν ὑπὲρ οὗ γράφω, καὶ τυχεῖν ὄσιν ἀξιώ-
τατος ὡς ἀπαντῆσαι σὺν, ἀποτυγχάνει τῶν μουσῶν ἡτῆον, ἢ εἰ
παμπρότερος τῶν καὶ παμπρότερον εἶδεν πραγμάτων. τοῦτο
περὶ, καὶ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σὲ δὴ δὲν αἰτιασόμενος, πρόσ-
τατῇ τῶν ὑπὲρ τῶν, ἐπιζητῶσαι μοι κατὰ τὸ προσώπου τὰς
θύρας. ἀνὰ τοῦτο γινόμενον οἱ μὲν, ἴδωσιν, οἱ δὲ, ἴδωσιν ἀ-
κούσωσι, τῶν τῶν ἐγὼ καὶ σὺ, βαθεῖαν εἰρήνῃ ἄξομαι. ὡς οὐ-
δεὶς ἐπὶ τῷ λοιπῷ προσδοκᾷ μοι καὶ προσανακλάσε-
ται. εἰ δὲ ἀποδῇ λαίσεις καὶ οὐκ ἐδελέσεις ταῦτά σοι τοῦ ἀν-
θρώπου συγγνώμῃ, ἀνέχου πάλαι καὶ τῆς ἡμέρας ἀγαθύνει πο-
τὶ ἀνθρώπου, ἐκείνης σὺ γινόμενος δὲ μοῦ τε καὶ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οὐ
οἱ δότι, οὐκ ἀπαγορεύσεις οὐκ οὐκ. οὐκ οὐκ οὐδὲ ἐγὼ, πρὸς τῶν
σας ὑπερέσεις τῇ φύσει σὺν ἀρετῇ ζῶμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Γὰρ καὶ σὺ κηρύττεις τὸν θεόν. σὺ μὲν ὡς μὴ ἀδικοῖς. τοῦτο
δὲ, ὡς μὴ ἀδικοῖς. εἰ δὲ καὶ σὺ δόξῃς μετὰ τῷ Πλάτωνα,
τὸ ἀδικεῖν τὸ ἀδικεῖν μετὰ τὸν εἶναι κακόν, εἰσὶ καὶ σοὶ μάλλον, ἢ
τοῦ δεχέσθαι, δόκειν ὑπὲρ αὐτοῦ πράττειν μέγας ὑπερ-
ῶν οὐκ ἐξήμαρτεν.

Αὐτοῦ ἀντὶ.

Ἰτίνες εἰσι ψυχὰς καὶ πλείων, ὡς πρὸ οὐκ εἰσὶν ἐφοροί, θεοὶ τε
καὶ δαιμόνιοι, πάσας ἡγνῶσι καὶ εἰδέναι, καὶ ἀπὸ μεμῆσθαι
καὶ ἀγαθῶν ὧν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἀρχῇ ἀπασιν ἐδίδουν αἵτιος γίγ-
νας. αὐτοὺς τε αὐτὰ ταῦτα περὶ τοῦ καιροῦ εἰλάσας οἴουσιν πε-
ρὶ εἶναι σὺν ἡγνῶν τε καὶ συμμάχων, καὶ τοῦ καιροῦ θεὸς δὲ εἶδαι,
γινέσθαι πρὸς τῶν ἀμοιβῶν τῆς ἐνδεχόμενης εἰλάσας μιμήσας

τὸ γὰρ

τὸ γὰρ οὐ ποιεῖν, ἐν τούτῳ μόνον ἔχουσιν κοινὸν ἔργον αὐτὸς καὶ θεός.
ἢ δὲ μίμησις, οὐκ ἐστὶν οὕτως. καὶ συναπτῆς πρὸς ὁμιλίαν τοῦ μι-
μούμενον. διὰ τοῦτο τοῖς μὴ ὡς ἀπειροπαθὲς οὐκ ἐστὶν ἔξω θεῶν.
τῇ κοινωνίᾳ φιλίας καὶ φιλικῆς προαιρέσεως. καὶ συνέσει ἐλευθερίας
ἐλπίσιν, ὅπως αὐτῇ τοιαύτῃ φιλίᾳ χρῆσθαι διαθέσει προσήκοισιν, ὅ
μεγαλοπρεπὲς τεμόνοιο, ἢ μετρίων οὐμόνοιο, διελκίσας καλῶς
μενεῖ. ἀπαλάσσει δὲ φιλίαν τε καὶ τῆς φωνῆς τὸ παρὸν, τὸν νέ-
ον παῖδον τὰς ἀγαθὰς ἐρωμαίων ἐλπίδας. Τὰ δὲ ἀδεαφά.

ὁ Καὶ τὸ ἄνθος δούλος καὶ τὴν προαίρεσιν, ἐν ἀγνοήσας, ὡς
παῖδοι βίβω παρὰ τῷ Θεοῦ καὶ κληρονομίαν ὠνήματι,
πάσαι μὲν οὐκ ἀπονήσκει. ὅτι γὰρ ἐφύη καὶ πέρα πᾶσι κακῶς. καὶ
ἀναγωγῆς οὐκ ἀπὲς τὴν ἀξίαν τῆς φύσεως, ἐν παίδος ἐν τηλίκῃ ἐ-
λευθερίᾳ καὶ κατὰ φύσιν καλὴν δυνάμειν. ἀλλὰ νῦν Λυσίας αὐτὸς ἔπει-
θεῖται καὶ πᾶσι ἔχει. καὶ πᾶσι ἀνδράσιν οὕτως. ἔρμῃ μὲν γὰρ
καὶ ἡρακλῆϊ τοῖς παλαιῇσιν ἐφόροις, οὐδὲ κατὰ μίσηρόν τι πεί-
πει. καὶ τῶν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τῶν καλῶν ἀνδράσιν μενοειδέ-
σιν αὐτῶν μίλη. καὶ τούτων αὐτῶν, δὲ κἄν μὲν οὐκ ἔτερον, οὐκ ἀνὰ λα-
βοίμην παρὰ τοῦ. ἀποχρῶσαι γὰρ ἢ πορνείᾳ διήκῃ ἔξω πορνείᾳ. δό-
κιμαθεὶς δ' ἀντιπρόθετος ἔμεινεν συμβιόδῳ φιλοσόφοις δεσπό-
ταις, ὡς οἰκουροῦντων αἰσχύνην περιμενεῖ, ἐχέτω τὴν ἐχρυσὴν αὐ-
τῶν πόλιν. ὁ δὲ ἰδὼν τὸν πορνόφροντα σφοδρῶς διὰ τῆς ἀγροῦς, ἐν
σεφάνῳ ἐμύροισι μεθύοντα ἐλευμάζοντα, ἐπὶ τῆς ἀμολασίας
ἐμπιπλάμενον. ὅτι δὲ ἀδύναται πρεπόντας ἔξω κίψ, ὡς τοῦτο
χρῆσται αὐτῶν τὴν αἰτίαν ἀνέλαβεν. ὅπως οὐκ αὐτῶν πρὸς αὐτὸν ναυ
κλήρωσιν ἀναγκάσεις διὰ τὴν φιλίαν καὶ τῆς αὐτῶν. ἐκείνη δὲ αὐτῶν

τὸ δ' αὐτὸ τοῦ δικαιοτέρου. πλείω δὲ δὲ μὴ ὑπὸ τοῦ κατὰ σφῶμα
τος· μὴ δ' εἰς κοίλῳ ναὺν καταβαίη· ἐπεὶ μὴ θαυμασὸς, εἰ συχὰ τῇ
κεραμίων ἡμιθέοσι ποιήσει· ἐν εἰρήνῃ δ' ὁ πλεῖστος πρὸς αἰετοῖς, ὃ μίχρη
ῥυγῆς αὐτῶν, ἐκροφίῳ τὸν ἀνδραμίαν· ὁ τὸς ναύτας δ' αὐτὰ ταῦτα
ταποειν ἀναπείσει· πρὸς δ' τοῖς ἄλλοις καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων
εἰς ἀπλῶς, ἡγήσεται· ὁ τὸς ἑσπέρῃς ἐμβριθῆς ἢ τῶν μισθῶν πλε
όντων τὴν θαλάσσαν, ὡς μὴ διαχρῆναι τὸ καθαράματος κορδακί
σαντος ἐν τῇ τῇ πηλῇ περιφορᾷ· ὃ αἶμα πρὸς ἑωμολοχούμεται
πρὸς ἃ δ' πεφράχαι τὸν ναύκληρον· ὁ μὲν οὖν ὁδὸν ὁδῶν, ἵνα μὴ
ὑφ' ὁδὸν διαφθαρείη, τὴν σερπίνων ἀκτὴν δὲ δὲ μένθ' παρ' ἡμέ
ρειν· οὐτοὶ δὲ, ἵνα μὴ τοὺς πλείοντας ὁδὸν διαφθείρῃ, αὐτὰς

νοὶ σωφρονῶσι, δέδωκεται. Τῇ Εἰλοσόφῳ.

Χοῦς εἶκοις πρᾶγμα πρὸς αἰετοῖς φωνᾶς, αὐτὸ δὲ δῶμι,
τὸν θαυμαστὸν ἀλέξανδρον ἐπαυρῶν παρὰ σοί· Ανρηλιανῶ.

Υπὸ τῇ προνοίᾳ μέλῃ ῥωμαίων αἰὲς μελήσει· πρὸς δ' ἔτι
εἰς ἅπαν οἰκτρήσι, οἱ τὰ λείονα σὺν δυνάμενοι· αἰὲς ἀπὸ
γῆς τοῦ πρὸς τὸν ὄφιν, ὃ ἡ πρὸς σοὶ δυνάμις ἀρῆς πρὸς ὁ τὸν
χρῆς δὲ ὁ μένος, ἀπλῶς τὸν δὲ νῦν μὲν, αὐτὸς μόνος ταύτης· ἐπεὶ τα
μετὰ τῇ ἐθνῶν ἀπάρτων, ἡ ἀκέρως. Τῇ ἀδελφῇ.

Πιρρωτάτῳ τὸν ὁδὸν ὑπὸ τὸν πλεῖστον ἐβάρυσεν ἀθανάσιος.
ἔγνω ἡρόδοτος ἵτιον εἶναι τοῖς ἀποθνήσκουσιν· ὁ πρὸς αὐτοὺς,
πειθοὶ δὲ βία πρὸς ὅτι αὐτὸν δυνάμις ἔλεον αὐτὸν λαθὲν δημόσιος, ὑπὸ
διαθήκῃ καλῶμενος· ἀλλὰ σωτὴς ἄλλοις. Τῇ αὐτῇ.

Κηκεδὲς ἀπὸ μῆρος ἀνδρῶν, ὁ μακαρίτης ἱερεὺς, αὐτὸ
τοῦτο ἐγγύς, φάσμα χαλεπὸν ἰδὼν τε δὲ διηποσάμενος· Ανισίῳ.

Ωαὺν, ὃν ὅποτε Εἰλῆς δι' αὐτὸ τὸ Εἰλῶν, ὅσῳ χαλεπὸν πρὸς
ἐπὶ λαοῖς. ἡ δ' αὐτῷ δὲ μόνον, ὅχι νύσος· αἰὲς τὸν σοὶ τῆς ἱε

ῥᾶς ἀπεινά κεφαλῆς· ἐπεὶ δὲ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ὄσιν· τούτω δὲ τι
ἔστιν προσὸν χεῖλε πωτέρων τῶν νόσιν κίβ· ἐρᾶτω τί κίβρατιώτη
πρὸς πν· δ· δυση· ὁ λὶ χει πρὸς τὸ δ· ζ· ἀνάγκης ἀρχῆαν· Ἀνρηλιανῶ

ὁ Ἰμαῖσιν τῶν θεοπεσίαν· φυ χῆν ἐπαῦρ· τούτω κατὰ πωμ-
φθεῖσαν, ἐφ' ὅποιον ἀγαθὸν αὐτῶν εἶναι· κὴ χεῖν εἰδέναι τοῖς
συνιστᾷ σὶ τὸς δεομένῳ δὴ δαίμων, ὅτι σιν πρὶ πνύσας ὑπάρδεσαι· τῇ
φύσει κρίζον· ἃ δὲ ὅτι συνηνῆς ὄσιν ὑρώδης ἐμός, αἰῶτι λαίται
δὴ δαίμων, διατῶν τοῖς πν νεαῖσι· σινισήμι· ὅς τις ἐκ προγόνων
λαμπρότατος ὦν κὴ τῶν πρῶαν βῶλ· ὑπ' ἑλῆ τῇ συνηλῆτῳ δια
δεξά μῃ, ἐπειδὴ ἔχονεν κὴ μῶν, ἀζι οὔται σινωτελῆν ὡς πρὸ οἱ νεόβου
λοι· κὴ γῆν ὄσιν δὴ πλῶνς λή του ρῆς· τὸ μῶντι δὴ τῶν οὔσαν, τὸ
δὲ, δὴ ἢν ἡρῆεν ἀρχῆν.

Τῷ ἀδελφῷ.

ἔ Λαβμε παρὰ σὲ πόθος κὴ χεῖα· πωθάνομαι τοῖνυν ἐ
πρὸ μῶνς ἡζόνται.

Οὐρανίῳ.

ἔ Πεντάσσι δῶρον ἱππων ἀκροφύνεσθαι· τὸν, εἰς ἀπασαν ἀ-
ρετῶν ἱππων προσήκουσαν· ὃ χεῖσθαι μὲν ἀνὰ μίλλαις δρόμων.
χεῖσθαι ὅταν ὑπὸ θῆραν δὴ ἀγῆς, δὴ ἐν ἀγῶσι πλεμικῶς· κὴ ὅταν κα
τάγῃσιν ὑπὸ τῶν λιβνικῶν βοπαῖω κμ πῶν ἐπινίκιον· ἃ δὲ οἶδα ὅτι μᾶλ
λον ἡ κωνήτης, ἢ ἡ ἐλῆς ἐναγώνιος, ἢ κμ πένες· ἢ πολεμιστήρι·
εἰ δὲ νιασῶν ἱππων ἰδεῖν ὄσιν ἀφ' ὧν ἐστὶ, ὃ χεῖσθαι τῶν κρῶνιον,
δὴ λήσασθαι τὸν τῶν ὄσιν, τάχα μὲν τὸ ἱππων, ὡς πρὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀμα
πάν δὴ δῶσιν ὄσιν· μὴ κτεῖν τῶν δὴ πρὸ ἐκείν αὐτῶν τ' ἀρετὰς συντε
λεῖ, ἐπὶ μαλακὰ τ' σκληρὰ ἐλάττω πρὸ τῶν φύσει ἐκλερωσάτο·
πρὸ μῶν τοῖς τῶν κρῶν, ὅς ἐσθαι κὴ οἶδα δὴ τῶν ἐστὶ· οἶμα ἢν πρὸ μῶν ἱππων,
ταῖς σαρεῖς πλείους εἰσὶν· οἱ ἢν ἡμέτεροι τοῖς ὄσιν.

Εταίρῳ.

ἔ Μιθωσάμῃσι νῦν, ἀνὰ μὲν δὴ γῆν πλείοντων τῶν θαλάσσαν
μετὰ πλείον τῆς γῆς· ἢ τύχης· ὡς αἰγὴ κὴ παῖς ὁλκάδες,

ε ii

Φίμνρ' ε' χοιτοδανία κερεινὰ καὶ ἡ πρὸ αἰφαιάκων ἤ πάλαι,
πρὶν ὧν τὴν ἡσυχίαν τὸ δαιμόνιον μένμα. Κληδονίφ.

Υγενὲς ἐμὸς ἀδικεῖται, σὺ δὲ ὦ Φίλος ἔ, οὐ δικάζεις
λαχὺς ἐκ μιᾶς οὐκ προσήχης, ὅπως ἔξοι καὶ μοι ὦ τοῖς νό-
μοις χάρισθαι. ἐπανάτω τοῖνυν ἀσφάλιος, εἰς τὸ δευτέρου θύμα
τὴν θραμῖων τῇ τῷ πατρὸς διαθήκῃ προσλαβὼν τὴν ἀφάσιν, φιλ-
καίην γὰρ εἰς ἐσθμῆν ἐμπεσὼν τὰ πρᾶντίκα φιλὰ ἀκροάσεως.
ἥ τε γὰρ δὲ δικαιοδοτεῖν, καὶ τὸν χεῖρον, ἐν ᾧ μάλιστα τυχεῖται
δόμενοι τοῦ θεοῦ.

Ως πάλιν τὸ ἐπὶ τῇ πόλει· ὅτι καὶ πα-
ρὰ τὴν χεῖρα πίνεταί τοις αὐτοῖς, εἰς τὴν τυχεράν τε καὶ ἀπ' τυχε-
ρῆν ὀμνέοντες τῷ θεῷ. πρῶτ' ἦρ' οὐ ποῖός τις παρ' ἡμῶν, καὶ τῶν πα-
ρῶν ἀκριβοῦς ἐκλοπὴς, ἐγνώκε πλεονεξίας τὰ πρὸς θραύειν χεῖρα
ἐκείνου διαλαχνομένοις πρὸς τὴν τύχην. ἐδίδου δὲ εἰς τὴν πόλιν
δαίμονα, σύστησεν αὐτῇ τὸν μεανίσκον, καὶ ὄξυρ' ἐπὶ τινὰ πόρον
αὐτῶν χρημάτων, ῥάδιον δὲ βουλομένη· καὶ τῶν τῶν Νόνου τοῦ Σω-
σπλά, φύντατος ἔχοντος πῶς εἰς ἐπὶ τῶν μετέθνηκεν. ἀποφύνατο ὁ
καὶ τὸ σπλά κληρονόμον ἄλλοθεν τοῦ πατρὸς. γήνοιο τῶν αὐτῶν
ὁ δὲ ἀδελφὸς τὸ δύνειον. Ἰωάννης.

Σ πς ἄλλοτε πολλὰ κίς ὑπὸ τῶν βασιρῶν ἐζηρούμην σι χεῖ
σι μθ, καὶ παρὲν θυσίαν δυχεῖραν τύχης, τὰ μὲν, λέγων.
τὰ δὲ, ποιῶν, ὡς ἐλάσσοτε ἡ δυνάμις ὑπηγόρδισε, καὶ ῥῆν πρὶ τῇ
καταλαβόντων σε πραγμάτων, διηγή μοι συνῆσεν ἡ γὰρ πᾶς
μῦθος, ἐπεὶ δὴ μὴ ἔρχομαι δυνάμει. συνέσιον τῷ οὐθέμις, ἕως ἐμπνῆ
τὲ καὶ δυνάται, μὴ οὐχὶ πάντῃ τῷ πῶ πρόθυμον εἶναι τοὺς φίλους,
ἀγαθόν τι ποιῆν, ἄκουε τοῖνυν ἄμοικα λῶς ἐχέδνα λεχθῆναι πρὸς
σε. 63

111

τυχεῖν τὸς ἐν οἷς ἀδικοῦσιν, ἵνα πλείων τὸ χρονον εἶναι καλὸς, καὶ
πῶς ἐκείναις δύναιτο φέλλειν. πρὸς δὲ διὰ Βελίαν, κινδυνύω
τί καὶ ἄλλο ἀπορήτων εἶπεν, ὡς ἀνόμενοι ὄντες, ἐν παλαιῇ σάματι
καὶ ἐν ἐσθλῇ δύναι τὴν δύναι. ἰσχυρότερον μὲν ἢ ἀνθρώπου θε-
ός· τοῦ δὲ θεοῦ πάντες διακόμενοι, σκ. ἰὰ τὸ ἀνθρώπινον. ἀλλ' ὅτι
εἰσὶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δῆμοι, χεῖρον ἢ νόμων, τὴν αὐτὴν
αἰποινὴν χεῖραν τῇ φύσει τοῦ κόσμου παρέχοντα· δαίμονες εἰσι
καθαρτήρι· τέχνη ἔχοντες τὴν ταῖς ψυχαῖς, ὡς οἱ κινεῖταις τὴν
ταῖς ἱματίοις ταῖς πιναροῖς. ἀλλ' ὅτις ἱματίοις αἰδοῖται, τί αὐ-
τοῖς πᾶσι αὐτὰ λαλετὶ ὁμινα, ἐν τῇ μὲν ἐπὶ πάντα τὸ πᾶν κινεῖται
μὲν, διὰ τὸ πᾶν δὲ αὐτὸν ὡς ἐκπεπλῶται κλητὶ δὲ ἀρχαῖς· προσ-
τετικὸς ὁμορματὰ. ἐγὼ γὰρ λέγω ὅτι πολλοὶς ὁ ῥύπος, οὐ-
τως ἐνέφν σφόδρα διὰ τοῦ βάθους, ὡς ἀναπείλας τὸς εἶναι. ἐν
φθάνει διαφθαρέντα, πρὶν εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθεῖν, ὅτι τὸ πα-
θος αὐτοῖς ἐγένετο φύσις, ἢ διὰ χρονον πλῆθος, ἢ διὰ μέγεθος. οὐ-
τω δὲ ἐχρῆσθαι ψυχῇ καλῶς αὐτὸς εἶναι φθαρτῇ. νῦν δὲ τὰ μὲν αἰ-
μῶν τμήματα, λόγον ἔχει πρὸς ἀνέκταλιν κλητὶ δὲ ἀσ. ἢ ψυχὴ δὲ
οὐκ ἐστὶ πρὸς διόματις ἐκείνο τὸ πιναρόν τε καὶ οὐκ ἀντέχειν. ἀλλ'
ἀθανάτους οὐσα, τίνος δύναι ἀθανάτων, ὅταν ἡ μάστις δυνάσται
αἰτέ καὶ ἀναπύνηται. ἀλλ' ὅτι γὰρ τὸς ἡμᾶρτε βίω δύναις διδόναι,
οὐ πάντες πρὸς τετικὸς ἔχει καὶ πρὸς τὴν πᾶν. ἀλλ' ὡς αὐτὸς
πολλοὶς ἀρπυγῆς οὐσα ψυχῇ, τὰ χεῖρα πλῆνεται. διὸ δυνάστη
ὄσιν ὡς ἐν δυνάτει τὴν δύναι. καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ
μὴ δαίμοσι, λέγεται δέ τις λόγος ὅς με πείθει, τὸν ἡδὲ κινεῖταις
κινεῖταις εἶναι, μακροτέρως τε ποιεῖν. καὶ ἐπὶ τῇ μὲν τὰς τιμω-
ρίας, διὸ παρὰ πλῆθος ὄσιν ἵνα κακὸν τι μέγα ἐργασθῇ καὶ
πολλοὺς

πολλὰς καταμίλῃ ἀδικῶσαι· ἐπεὶ δὲ οἱ ἑλκαστοὶ ἐν τῷ μέρῳ Δδ
 παῖσιν ὑπερίτῃσαι τὴν δὲ κίλιν, ὅταν δὲ τις ἰασιμὸν ἢ μέγα πρὸς αὐτῷ
 δικασθῇ διώκεται, τὸ τοσαύτου προσπεπνυμένον τὴν ψυχὴν, ὡς ἡδὴ
 παρ' αὐτῶν τῶν ἡδονημένων ἐλεον δύνειται· πότε τοίμω ἐκ ὅσ
 ὅστις μακαρίτιδος ἀμυλίου ψυχῆς συνωμονεστέρως τυχεῖν.
 ἐγὼ μὲν οὐ οἶμαι μάλλον δὲ, οἶδα σαφῶς, ὅς ἄπαρ ἐκείτης αἰσθ
 σιμῶ, ὅς τις ἐκὼν τετιμῶρηται· καὶ τίς ἡδὴ παρ' ἡμῖν εἰς ἀπο
 λοπάν ἀμάρτηματος καταστῆσθαι, αὐτῷ τῷ φθίσαι τὴν αἰτίαν ὁ
 μολοῖται, καὶ φῆσαι λολασέως ἄξιον εἶναι, τὴν κολασιν δὲ ὡ
 νάσαι το· τὸ δὲ ἐν δυνάμει τῶν τοῖς διὰ τὴν ἡδονὴν, εἴτε χεῖμασιν
 εἴτε σώμασι, βαρυνυμότερον τὸν ἡδονημένον καὶ ἴσησι· καὶ τίς αὖ
 γήνοιο τοι σώματι ἐξελθόν, εἴτ' ὑπὸ βιβάσας δύνει, εἴτε τερνόν τρῶ
 πων, καὶ περὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος,
 οὐκ ἔσῃσ' ἀρνεῖται σιγῶν τῆς ἀλλ' ἐκ κολαμμένων ἐκωντὸν πῶ
 σιμ) τὸ φθίσαι, ἐκίλι γιγασίσεις καὶ κρήσεις· ἐλξήσῃ δὲ ἐκ ἐκεί
 σι τῇ δύνει, δὲ σὺ καὶ γὰρ· ὅς πᾶς ὃν οὐ προλαβαίει μετὰ νοῦν μοσιδ
 θέσαι· ἀλλὰ ἀνδρὶ σέορ ὡ γήνοιαι· γήνοιαι γὰρ εἴης· δὲ τὸ μὲν ἡδονῶν
 ὑπεροπῆον, ἀσ' ἀδικουῖν τὴν ἐπορισάμεθα· τοὺς ἡ αὐτοὺς ἐκ αἰχλ
 πείον· αἰὰ πρὸς δὲ αὐτῇ μὲν ὁμολογητέον τὴν πρᾶξιν· δὲ ἱλασέον ἡ
 τῇ πρᾶξιν κατῆσαι, τὰς ἐκ τῶν κινήσεως· μέγιστον δὲ ὄντος ἀγαθοῦ τοι
 μὴ ἀμάρτείν, δυνάτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιοῦν· ὅς τις ἡ χεῖρα πο
 λὺν ἀδικῶν ἀκόλαστος μέν, τὸν τὸν Δδ νομίζον τὸν ἀτυχεστάτον,
 εἰ μὴ θεὸς μὴ τῆρος κίσει· σκόπει δὲ ὅταν τῇ· τὸ ἀκόλαστον εἴ
 ναι πρὸς καλῆς, καὶ λέγει δὲ ἀμάρτείν· ἐκὼν τὸν ἐκ κολασθῆς πρὸς ἀγαθῷ.
 τῷ δὲ ἐκωντὸν τὸ ἐκωντὸν ὁ λόγος μὲν· εἰ μὲν οὐκ ἐγὼ παρὼν ἐτύγ

χαινον, οὐδὲν αὐτῷ εἶσε πρᾶγμα χεῖν ἀπερυσσόμενα καὶ σαρξὶν κα-
ταγέλλοντα. ἀλλ' ἐμαυρὸν αὐτῷ ἐταξα συνυπορήσονται σοὶ καὶ προσή-
χαινον αὐτὸς καθαλῆς ἰατρῶς τοῖς νόμοις. αὐτόντος μὲν δ' αὐτῷ εἶ-
πεν, ὡς συνίστοσι τῶν αὐτῶν κατηγόρων. οὐδ' αὐτῷ ἠπίστα σοι, τὰ ληΐες. ὅτι
Φηδοὶ καὶ κηδεμονίᾳ τῇ σῇ, τὴν κατηγόριαν εἰλόμην, ἵνα εἴεν
κακῶς ἀμύνοντες πρᾶξας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εἴτα δὲ ἕκαστα γέροντες,
ὁ μὲν γέροντες οὐτε εἶνεκα καὶ εἴ ποτε λείωσιν. ἀπὸ σοὶ γὰρ αὐτῷ εἶ-
μι αὐτῷ φόνῳ, γολμηθέντος αἵματος ὁμογενίου. εἶδε σὺ καθαρὸς ὁ
χεῖρα εἴς τὸν νόμον, εἴς δ' οὐτως, ἐπάρατοι μὲν, οἱ ταῦτα συνθέντες
ἐπὶ σοὶ, καὶ κένουσι δὲ περιμύθηται κατὰ γῆς κολασθῆναι ὡς οὐχ
ἑτέρος οὐτῷ ἔσθως θεομισῆς, ὡς ὁ λογοποιὸς ὁ πρῶτος ὅς ἀφα-
ροῦς. ἀγνέστατος γὰρ ὢν, μέγιστα καὶ ἀδιαπραγῆται. καὶ λέ-
γεται ἴσως αὐτοῖς μοῖρα κινεῖσθαι τοῖς προεσθῶν. καὶ τῶν ἐν τῇ τέ-
χνῃ τοῦ τεῖναι τὸ κρᾶτιστον. εἶπε καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ σφαιραῖς γέ-
νονται καὶ οὐ μὲν χανοί. ὡς τε αὐτοῖς ἀλῶ φήμας ὑπὸ τοῖς οὐκοῦν σοὶ
ῶν, τοῦτο ἐκείνο, μὴ δὲ ἐπ' ἀνέρε. μὴ δὲ δευτέρω. ἀλλὰ καὶ στερεώ-
σαι τοὺς εἶναι δοκῇ, θωρῶν ἀποφάνου τὸν ἀνδρα, ἡμίγμων. αὐτῷ
χρημαδιασώτην εἴς τὸν νότον. σοὶ δὲ ἐξέστη ἀπὸ τῶν λόγων τούτων,
ἀποφῆναι συκοφαντοῦσαν τὴν δόξαν, εἰσπαύον τε καὶ τοῦ σπύς ἐ-
παυομένης τῇ δόξῃ. εἶπε γὰρ εἰσελθὼν ὡς ἐμοῦ κατηγόροι τινὲς εἰσιν
ἀφανῆς. οἱ πρὸς ἡμετέραν κώπην αὐτῶν, ἀξιούσι λαμβάνειν. κατὰ
τοῦτο δὲ ὁμοῦς πολλὰ καὶ χαλεπὰ ἐκινδυνεύουσι πείθειν ἐνίους.
οὐτως εἰσιν ἐπίβουλοι ὁ δὲ φησὶ πρὸς αὐτοῖς λόγον τῇ φήμῃ. καὶ τα-
δε λθὼν τὰς αἰτίας ἐν αἷσι αἰνύει κακῶς γάμον καὶ φόνον αὐτοῖς,
εἶπε δὲ ἀπὸ τῶν εἰναι τινὰ φασὶ πρὸς αὐτὸν τὸν κατὰ χεῖναι κα-
θετον ἐξερῆσθαι τὸν φόνον, τοῦτον ἅμα προσέχον διήθητι τοῦ
δικαστηρίου

λιπαρῶν καὶ προσπίπτων, μὴ ἀνιξέμεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, μὴ δὲ ἐρε-
μειν ἀλώμεναι. οὐ γὰρ δὴ ἡράτισε τῶν ἡμετέρων ἐρεῖς διότι γραφὴν
εἰς τοῦ μφανεὶς οὐδέως ἀπημέγηκατο, παρὰ τοῦτο σε δεῖ ποιήσαι
οὕτως, ὅτι μὴ διὰ πάσης ἐλθεῖν βασιλεῖος, μετιόντω καὶ θηρώμενον
τὴν ἀλήθειαν. ὁ διαβεβημένος ἀπὸ ταύτης, οὐ τὸ οὐδὲν ἔχεις τὸν αὐ-
τοῦ. χρὴ τῷ σώματι τοῦτον, ἐπιγίγνε, τῇ μερὶ ἀναφανῆναι γὰρ
κατήγορον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, καὶ μὴ ἔτι τῶν λέγοντος, μὴ πείθεται
σοι, καὶ τοῦ θάλλει ἔχει πρὸς γὰρ ἡμᾶς τοῦ ἀνθρώπου. εἰ δὲ Φι-
λαρόντων τε εἶναι καὶ χαίρειν σοι τὴν περὶ τούτων ἀκρόασιν, ἀ-
παν ἐν ταῦτάς τινες ἀμὰ πρῶς ἀπολογησάμεθα καὶ τοῦ λόγου
οὐς καταχινῶναι τὴν καὶ κατασχάσαι. τὸν γὰρ δὴ ἀπὸ ταύτων τοῦ
τοῦ, οὐδὲ ἡσεί τρυφᾷ. ἀλλὰ καὶ δεθήσεται ἡ κρεμύσεται. καὶ τῷ
πλῶν διόρνησεται. δεῖν γὰρ ἐλέγχει προσποιήσιν οἱ βασι-
μισταὶ καὶ τινος ἀντίστοιχόν ἐστιν ἐξ ὧν μὲν, συλλογισμῶν
ἐπιστημονικῶν, ἔχοντες διδάμνουν. ὡς δὲ πᾶν ἐκείνων κραυγῶν
ἀναφανῆ, τοῦτέστιν αὐτὸν τὰ ληθές. ἀνὸς τῶν ἀπολυθῆς, μὴ δὲν ἀ-
δικῶν, ἀπειτῶν διὰ κατὰ τὸν νικητῶν ἐλ γὰρ οὐκ. διὰ γὰρ τε ὡν ἡ
δοκῶν. εἰδὲ ἐγὼ μὲν εἰσηγησάμεθα ἅπαντα λισιτελεῖν οἱ μὲν, σὺ δὲ ἔ-
ποιήσεις, οὐδὲ πρὸς τὸν δικαστὴν πρῶτος, ὅτι μὲν ἀληθὲς, εἰδὲ τε
οἶδεν ἡ δὲ. πάντως ὁ διὰ πάντων ἡκωρ ὁ φθελμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ
λιβύλῳ ἐώρα, καὶ φάραγα ἐκέρω. καὶ θροῦν ἐκέρω. εἴτε τὸν οὐ-
τος. εἴτε τὸν ἐπιπονήτον. καὶ τὸν ἐκ μὲν λῖον δρόμον. καὶ ὅ, τι πᾶν
δε καὶ ὑφ' ἑ, καὶ ὅ, τι εἶπε, καὶ ὅ, τι ἡκούσεν. εἰδὲ τὴν καὶ εἶπε καὶ ἡκού-
σε καὶ οἶδεν, ὅτι καὶ τύχισ μὲν ἀνάπτος σὺ καὶ καθαρὸς τῶν
θεῶν, μὴ τε πρῶτος μὴ τε βουλεύσας ἔργον δέξασθαι, ἀλλὰ ἡ-
μῖν γὰρ τὸ ἀνθρώπων οὐκ ἀκαθάρτον, ἔως ἀναπολόγητος ἦσ.

οὐδὲ ἐμβαλόντες μὲν δεξιὰν· οὐδὲ ἀπὸ φιλότητος σιτησόμεθα· ἵνα
αἰμυλίου ἢ ἀλάστορας δέδωκεν· ἐνδιγμένων ἢ ἡμῶν, ἐναπμόρ
ξῃ τὴν προσφροσύνην· εἰς ἣν ἡμῖν οἰκῆται λιηλίδες· οὐδ' αὖ καὶ προ-
σερανίζεσθαι.

Ολυμπύω.

λ Ὑπνοῦσι τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλότριον πομπῆν· διὰ βῆθι κα-
ταῦτων· οἱ πατέρες αἰσῶν πατέρων ἐκκρούονται.

Αναστασία.

ο Ὑδὲ ἄμασις μὲν καλὸς Φυλαξὺς μὲν ἐπιδακρύσαι τὴν
πολυκράτους τῆς συμφορᾶς, αἱ ἐσθλὰς προσέδετο·
ἀλλοῖς δὲ τυχεῖσι κήρυκα πέμψας τὴν Φιλίαν ἀπέπατο, δι-
λον ἐπίησεν ὅτι καὶ, ἐδάκρυσεν, εἰ προῦλαβεν ἢ συμφορὰ τὴν ἀ-
πόρρητον· οὐδὲ ἡμῖν, ἕως μὲν οὐ προσεκόπομεν τῇ τύχῃ, σωέμεν
νας· ἐπειτα συναπῆρας αὐτῇ· λέγει γὰρ ἡ Φήμη, διὰ τῆς ἀπ' ὁρᾶς
κῆς ἡκόντων, οὐδὲν οὐτε φροσύνει περὶ ἡμῶν οὐτὶ λέγειν ἐπιφάνει·
τούτω μὲν οὖν, οὐκ ἐστὶν ὅλως Φιλίαν ἐπειπεῖν· ἀλλ' ἐχθραν αὐτῇ
πεῖν· ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν ἀρετὴν μὴ συνανίστασθαι· γὰρ καὶ προσανίστασθαι,
τὴν ῥῶν Διδῶν· οὐδὲ ἀμαλιδύς· ὅτε ὅλως ἀνδρῶν πένων· ἀλλὰ σὺ ἢ
ἴσως ὅτι τῆς σεαυτοῦ πραγμάτων ἐσκεπαι καὶ ἄλλιον, πρὶν γὰρ
παιήτεον· μόνον εἰχαίρων τρεῖς· ἡμῖν γὰρ αὐτὴ κακὸν, εἰ καὶ οἷς
παύω κακῶς, ἢ δὴ οὐκ εἴλω τοῖς φίλοις.

Θεοτίμω.

α Ρίθυμ καὶ πέτρον ὄργην πενταπόλεως· ἀνθρώπων οὐ πέ-
χη μετόντα γὰρ λυγρὸν τοὺς νόμους· καὶ γὰρ καὶ τὸν οὐτὸς
μετόντα, μισῶν καὶ ὁ θεὸς σπύριδε· καὶ ὁ Διοσκουρίδης· ἀλλοῦ γὰρ
ἔστι νεανικώτερος ἐκείνου τῶνδρός, ὅτον γὰρ ἐπιθυμῆσαι χεῖμα-
τος, πρὶν γὰρ ἀρπάσαι, εἰ φέαντον ποιῶν μὲν, ἐπειτα πρὸς
τεῖ τὴν

πει τὴν δὲ κλυταὶ ἀλφειὴν ἡ φῶ, κρατεῖ τῇ χειρὶ οὐτως ἐπὶ
σε πρῶτον, ἥρπασε λιγυροὺς ἐργαζομένους αὐτῶν. ὁ μὲν, ἡλγε
ξεν. ὁ δὲ, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ προσηπέλησε τοῖς δημίοις
πληγῆς. πρὸς δὲ νεμεσήσας ἐγὼ, καὶ νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον,
ὅπου τιμὴς ἰδιώτου χεῖρας ἐχοῖσι μέζους τῶν νόμων, παρεσιδὺς
σαλαμπροτάτους ἀνδρας ἐξ αὐτῶν ἀποφάσει, βοηθήσει τῇ κατὰ
σαῖσι τῆς πολιτείας. εἰ γὰρ πρὸν χύρησεν αὐτῶν, πολλοὺς αὖ ἐν
τῷ ὀλίγῳ πέτρους ἐθεασάμεθα. ἐν ᾧ χάριν ἔχω τῶν θαυμαστῶν
μαρτυρίῳ, καὶ συναγαγὰς ἡκούτι μάλιστα, καὶ προθυμότητά
πάντων ὑπηρετήσαντι. αὐτῶν ἀγαθὸν αὐτῶν τί ἐννοεῖτο περὰ τοῦ θε-
οῦ. περὰ δὲ αὐθεμίῳ καλῶς αὐτῶν ἔχοι τὸ μὴ κακὸν τι λαβεῖν, εἴπε-
ρος αὐτῶν, ὡς πρὶν ἐπέλησεν ἀπαιτήσῃ. ἀλλ' ἵνα μὴ γῇνται τοῦ-
το, δέομαι πάντων δέομαι, σὺ τε αὐτοῦ, ἐὰν δὲ σὺ τοῦ θαυμαστοῦ
ἀνδρός καὶ φιλοσόφου τρωϊλοῦ κωλύσατε τὸν ἀλιτῆρον αὐ-
θρῶτην τὴν διὰ τῶν νόμων ὑπὸ τοῦ νόμου εἰσθῆναι. ἐμοὶ δὲ περὶ τα-
πόλεως μέλει, καὶ τὸ μὴ γινέσθαι φίλων συμφορᾶς ἄξιον. τὸ δὲ
πῶς αὐτῶν συγκοφῶντις ἀνακοπεῖν, οὐκ ἐμὸν εὐρεῖν. ἀλλὰ σὺν. ὡ
πρὸς τὸ καλὰ πάντων οὐ περιμύτατε.

Πυλαιμένης.

Αλῶς ποιεῖς εἰς τὴν ἔχουσιν τὸν βασιλεῖα πόλιν ἐπὶ
νελῶν. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἰσχυρῶν ὄρεσιν, ἡ ἀγαθή σοι τύ-
χη συνῶν, ἀλλ' ἐστὶν ὀνυχία περὰ τὸν τόπον ὀνυχί-
σερα. ἐμοὶ δὲ καὶ ἰδὶα διαφέρει, τὸ παραῦντά σε πρῶτῃ δὲ τὰ
βασιλείᾳ. οὐ διατρέβων, καὶ λήψῃς πέμψεις ἐπιστολὰς, τὸ τιμαλ-
φέστατον ἐμοὶ τῶν ἀποδραχῆς ἀρχηγῶν.

β ν ἱ

Θεοτίμω.

π Λέω καλὰ τῆς Σιμωνίδου σινουσίας ἱέρων ἀπέλαυσεν,
ἢ σιμωνίδης ἱέρωνος· ἢ γὰρ, μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε ἐ-
σὸν, οὔτε σὲ πλεόν ἐμακαρίσαι τῆς Ἀνθεμίου τοῦ μεγάλου Φι-
λίας, ἢ τῆς σῆς αὐτὸν ἐκείνου τὸν μέγαν ἀνθέμιον· ἀνδρὶ γὰρ ἔχον
τι δυνάμιν, τίη τέμα καλὸν, ἢ φίλος ἦτορ ἀκαπλήδυντον παρε-
χόμενον· οἷον ἐγὼ Θεοτίμον οἶδα τὴν προκοπὴν τὴν θεοφιλεῖν κα-
θαλὴν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σὺ, σιμωνίδου πλεόν ποιῆς· σιμωνίδης
γὰρ αὐτὸς ὁμολόγη, πρὸς ἀργύριον διαλέγεται. ἐκείνος δὲ κοι-
τῶν, ὅτι καὶ σιμωνίδης ἱέρωνά τῃ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστησε. κα-
θὰ τῆς θεοτίμου ποιήσεως, ἐστ' αὖ ἐλκυσθ' ὥς, πολλὸς ἀνθέμι-
ος ἐν ταῖς γὰρ λόγων διατριβαῖς. ἀλλὰ τὴν μὲν ῥωμαίων, ἐκεί-
νος αὖξαι· σὺ δὲ ἐκείνου τὸ ὄνομα· ποιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸς ταμι-
νύην τὴν δὴ ληφάνῃς τὸ καλὸν, εἰς σὲ περιήλθε.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Πέκτονέ φησὶ πρὸς Ἰωάννης ἀμύλιον· ἕτερος δὲ, τοὺς πο-
λιτονομένους ἐχρούς, ἐπαύτῳ ταῦτα συμπλάσαι· τὸ
μὲν οὖν ἀληθές, οἶδεν ἡδύλη· καὶ ὁ χρόνος δὲ ῥήσει. ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς
πρόχλου τοῦ προσηγορευτοῦ ὄντος, οἷμαι δεῖν ἀπαντᾶσθαι ἐξ ἡσ' ἀπαν-
τροπιάζεω. τὸν μὲν, ὅτι τοιοῦτος ὄσιν, ὥς τε ἐμὴν πεπονήκεν,
ἀλλ' ἐποίησεν αὐτὸν καὶ τοῖς ἐαυτοῦ φόποις πρέποντα καὶ τίαν ἐδέξα-
το· τοὺς δὲ, καὶ μὴ πλάσαντας, ὅτι συνέπλασαν αὐτὸν· καὶ πρὸς
αὐτῶν τὸ ἐγχείρημα, ὥς ἐστὶν ἦτορ ἀνείκελον ὑποψία· πνί· καὶ εἰ συ-
νωμόται πολλοὶ μὲν τυροῖσι, εἰδὲν αὐτοῖς ἔσται πλεόν εἰς πίσιν· οἷον
ἐστὶς ἐταιρήσεως δώλοι τὸν αἰῶνα, γίλωσ' αὖ ἐκπλαγύς· ὁ δὲ ἀλέ-
ξανδρος, ἐμὴ θηλὴς, ἀλλὰ θηλυδρίας γλῶ· ἢ τὴν ἀπ' ἅπαν ἐχέρει·
τὸν σίου

τὸν σίσυφον δὲ τὸν ὀδυσσεύα, μισῶ. τὸ γὰρ ἐπὶ τῇ λέγει ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ τοῖς οὐ τοῖς γὰρ ἦσαν, οἷοι τὰ πλεῖστα, φεύδεται. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λόαν ὀτυχῶ, καὶ τῶν τοιούτων ἐχάρων καὶ εὐλῶν σερούμενος. διατρέπει χιῶ μοι τὰ πρὸς ἀπαρτεις. οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς ἐκείνων ὄδεμα. ξένος ἐν ξένοις βιώλω. ὁ τρὸς ὅσος ἡμᾶς πρὸς τοῦτο ποῦ διώλυσεν. ὁδὺ ρομαὶ δὲ τὸ κληῖδον ἐδάφει. φιλανθρωπίας δὲ, πάλαι μὲν εἶχον καὶ νεάδαί τε καὶ ἀρίστιστοι. νυνὶ δὲ ἰωάννης δὲ ἰούλιοι, μετῶν τὰ δὲ καὶ ρως γυρόμενοι, δὲ καὶ ῥως ἀποδύμω. σὺ δὲ ἀλλὰ μὴ δὲ γράφειν ἐπιμοι περὶ τῶν ἐκείθεν πραγμάτων τιμὸς, μὴ δὲ συνιστάναι τοῖς ἐχόντας δὲ καὶ οὐ γὰρ αὐτὸς οὐδὲν ἐμαυτὸν, ἐπιτοῦ των τῶν. ἀτὰρ χέσταις μὲν τὸ αὐτὸν, εἰ τῶν μὲν ἀγαθῶν, φιλανθρωπίας πατρὶδος σεροίμω, μετέχειμι δὲ ἀντιλοπῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελκόντων με φιλανθρωπίας εὐαγῶν καὶ πέναν τὸ ἀπράξιας ὡς κέρδος ἐλόμενος, τὰ λὸν τριακακὰ πρὸς καπεριδρῶσωμαι.

Τὴν αὐτὴν.

Ἄ. Ραῦτος ἐκ φυκοῦντος ἀρχομένης ἐώας, δαίμων ὁφίας τὴν κατερυθρὰν κολῶν προσέχοντο. ἐν διαβίβαντες δὲ, ὅσων ὕδαρ πῶν καὶ ὕδαρ δὲ πῶν, πῶν καὶ ἡ παῦτῃν ἐκ δὲ δασι τὴν ἡόρα καὶ τὸν ἡόρῶν νάματος, ἐπιπευδόντων τὴν κατερυθρὰν, αὐτὸς ἀνέχετο μὲν. πνύματι ἡ χροαί μὲν μετῶν μὲν, ἀλλὰ ἐκ πρὸς μνησ αἰ, καὶ μέγα οὐδὲν ἐφῆκα ἡμέρας ἀντὶν ἐλπίσαντες, ἐλαθὼ μὲν ὅσον καὶ ὅσον ὅσον ἐδεῖ. καὶ πεμπῶν τοῦν, τεφρῶν ἰδόντες, ὁμῶς οἱ σὺν ἀπὸ πύργου τοῖς κατὰ τοὺς μὲν οἷς σὺν θῆμα, θῶν τὸν, ἡ λόγος ἀποβιβάζοντες ἡ μὲν ἐν τῇ νήσῳ τῇ φάρῳ. λυπρὰ δὲ ἡ νῆος, ἐν ἡ μὴ τε δαίμων ὅσον αὐτῶν, μὴ τε καὶ τὸν. αὐτὰς τινὲς.

Τῷ αὐτῷ.

Κὲν τίς ἀθήνηδες λέετ' αἰ κρηπίδων πόλιν ἀνθρώπων πα-
ροῦ μοι δοκεῖς καὶ πέρσιον ἐωυηοῦσαι τὰς ἀναθήτους ἐμβα-
δαι. νῦν δὲ φασιν αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον ἐμπορεύεσθαι κομίζοντα σολὰς
ἀπὸ κουργῶν. σὺ τί θέρεισθαι πρέσβηται καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς εἰς
τὴν ὥραν τοῖς τοῖς. πρὶν αὖ οὐκ ἀποστὰς φθάσειν ἀπεδύμεθ',
ἢ τὰς φιλικάλιονος ἐργασίας, οἳ γὰρ προὶν τυχεύουσιν, οὐχ ὑ-
πὲρ τῶν κατόπισθι, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτῶν δύνανται ἀξιοῦσι βουλόμε-
σθαι, εἰς καλὰ τοῖς ἄνθρωποις, ἐπὶ μὲν μοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀ-
ναβολῶν. πάντως ὅτι αὐτὸς πρὸς φιλίαν καὶ ἀγάπην, παρ' ἐμὸν σὺ
παραπλάσιον κείσεται.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡκος ἐπιστολῆς ἀνολιθότητε κατηγορεῖται διακομι-
μ
ζοντος. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς ἀκάλειος, οἶδε μὲν ὅσα καὶ γὰρ,
ἐρῶ δὲ καὶ ὧν οἶδε πλεονεξία, ὅτι, τεσσάρων ἐρασιῶν εἶναι. καὶ
τὴν πλὴν ἂν εἶχεν νικῶσαι τὰ πράγματα. ὡς πὲρ τὴν ἐπιστολὴν
ὅτι νόμος τοῦ προσηπείμει πλεονεξία, ἢ τῇ χεῖρι χειρίζομαι. τὸ δ' αὖ
παρ' ἐλαίσι περὶ τοῦ ἵου διδοσκορίου, γυνὴ μὲν ὡς ὑγιαίνει. γυνή
το δ' ὡς ἀναγνώσκει, ἢ πρόσκειται τοῖς βιβλίοις, γυνή τοι ἐπιστο-
λῆς ὑπάρχει τὸ πᾶν. ἡμεῖς δὲ αὐτῷ, συμμορίαν ἀδελφῶν παρ' ἐ-
χόμεθα. προδέντες Ησυχίου ζήντος ἀδελφῶν ἀρρένων οὐκ ὀνύ-
χεῖς πρὸς οὐδὲν, αὐτοῖς πὲρ ἀδελφοῖς. ἐλπίων οἴκῳ, ἐλπί-
σιν ἡμῶν, ἐλπίσιν παρ' οἷς πλεῖσι.

Τῷ αὐτῷ.

σ Ὑγχοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδύονται καὶ ἐρεῖς, πλατῆόμενοι τι-
νας ὀνείρας, οὐκ αὐτοὶ καλῶς ἀπκαλύψας, εἰκόασιν ὑπὲρ
μοι δῶσειν κακόν, ἀντὶ τὰς χεῖρας τὰς ἐρᾶς ἀθήνας καταλαβεῖν
μοι γγύεται. ὁσάκις αὐτῷ ἐντυχῆσαι γγύοιτο, ναυκλήρω πειρα-
κῶ γυναι

καὶ γὰρ πρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἐνθ' ὕμνευται ταῖς ἐπιστολαῖς,
ὁνίσταμαι δὲ οὐ μόνον τοῦτο εἶπε πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὁ δυνάστης, ἀλλὰ καὶ τὸ μικρότερον τούτων ἐκείθεν ἡ-
λιονταστέλλει λόγους προσκινῶν. οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν γὰρ θυμάτων διαφεί-
ρουσιν· οὐλοῦντες δὲ σὺν ἡμῶν γὰρ Αἰσώτελους καὶ πλάτωνος· ἀ-
ναστρέφονται δὲ ἡμῖν, ὡς πρὸς ἐν ἡμῶν οἱ ἡμίθεοι. διότι περὶ αὐτῶν τὴν
ἀνθρωπίνην καὶ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐν ἡμῶν ζήνων ἐφιλοσόφησεν ποικί-
λως, οὐκ ἐπὶ τοῦτον ποικίλως. ὁ γὰρ ἀνθρώπου τὰς σαρκοὺς
ἀφῆλετο· ἐπειτα ἐκάλυπεν αὐτοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μετὰ φρονεῖν.

Τὴν αὐτῶν.

Ἐπεὶ Λυσίας τὸ πρὸς ἡμῶν οἱ ἡμίθεοι, ἐστὶν παρὰ
τὴν ζευθεῖαν τὴν ὁρᾶν. τῆς ἀπὸ τῆς δὲ ἀποβαίνοντος, ἡδυσ-
τὸν ἡρῶν· κατὰ πρὸς ἡμῶν οἱ ἡμίθεοι. ἀλλὰ τῶν, περὶ τῶν
μοῖς ἡμῶν ἐφύσιν ὁρᾶν τὸν πρὸς ἡμῶν, καὶ πάλιν τοῖς ἀνέμοις
ὅτι τῆς ἐρωμένης ἡ χῆς διέλεγμα, σιωπᾶς αὐτοῖς τὸ σκῆφος,
ὅτι μοι τὸ πρὸς ἡμῶν τὸν φορτίον περὶ τὸν οἶον, τὸ γὰρ εἶναι ἀνέμοις
τοῖς καλῶν, ὅτι τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
μὲν οὖν ἀγαθὸν δαίμονος ὅτι τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
τῶν ἐπὶ τῆς ἐν τῶν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
πάλιν γὰρ αὐτῶν, ὅτι τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
αὐτῶν.

Δικαίως μὲν οὖν καὶ τὸν οἶον κεφαλὴν· ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐν τῶν
νηθείας ἀλώσιμον, ἐν τῶν οἶον μὲν εἰς τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
καὶ τὴν ἀδελφὴν, ἀφῆλετο μὲν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
ἐκείνῳ μὲν οὖν ἔχον, διὰ τὴν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
διὰ τῆς νεανίδος ὅτι τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον
δα· καὶ μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμετρίαν εἶναι τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον τὸν οἶον

ῥοπῆς· ἡ ἐπιφίλοσφίης ὀφέλιος, εἰς ἀρετὴν ἡγετῆρον ἀνακτῆσαι
μακί καὶ τοι λοιπὸν σφενδαμνίνωμοι ἡ ἀλιενετέρω συνίστατε.

Κατὰ Ἀνδρόνικου·

αἱ Ἰακοποιοὶ δυνάμεις ἐν ἰσότητι, σωτελοῦσι μὲν τῇ χρείᾳ
ἐν προνοίᾳ· κολάζουσι γὰρ τοὺς ἀξίους κολαζέσθαι, εἰς
ᾧ ὅμως θεομισεῖς τε καὶ ἀπρόπειτοι· ἐπεὶ γὰρ φησὶν ἰδνός ἐφ' ἡμᾶς
ἄφ' ὧν πέσειτε ῥοπα καὶ τόσα· ἡ τελευτῶν, αὐτοῖς ἐκείνοις, οἷς ἐπίσφα
τῶν, φησὶν ἐπιζεύσεσθαι, ὅτι παραλαβόντες ἡμᾶς ἐκ ἡλίκεσιν· οὐ
δὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο· αὐτοὺς μὲν γὰρ οὐκ ἐξέμελλε τίσασθαι τὰς ἐν
ἐαυτοῖς συλλαβάς· ἰσχυρίζομαι δὲ, ὡς ἔστιν, οὐ γὰρ ἐβλίωσεν ὁ θεὸς τοὺς
τοὺς λέγων περὶ ἡται· καὶ οὐκ ἔπει μὲν οὐτως· οὐκ ἐπείσε δὲ, ἀλλὰ
βαθυλῶντος βασιλοῦ, ἱερουσαλήμ μὲν τὴν κλιν κατέσκαψεν·
τὸ δὲ ἔθνος, ὡς φησὶν, ὅτι αὐτὸς οὐ τοσούτου, οὐκ εἰς μαλακὴν ἐ-
μεμήνη· καὶ γὰρ ἐν δὲ θεοῦ ἐξορμησθῆναι τὴν κλιν, ὡς εἰ καὶ γὰρ
γονεὶ ἐν τῇ πόλει, ἀποσηθῆναι· ἄρα γὰρ ληπτὸν ἐρεῖς θεοῦ·
διὰ τὴν οὐ μὲν ἀνίστησιν ἀνδρας, ὡς τὰς ἡμαρτηκότας σὺ τιμωρῆς·
ὅταν δὲ ὑποπρήσῃ τῇ θεῷ βουλήματι, ἐξ ἡγύωνται δὲ ἡμεῖς τοὺς
τοὺς, ἐφ' οὓς καταπέμπονται, δὲ ἐκτίσας χεῖρ ἐν ὑποπρήσας
τότε δὲ μάλιστα καὶ κολάζονται· ἀλλὰ ἐκείνη καὶ ἡμᾶς εἰς ἀπό-
κρισιν ὡς αὐτοῦ πυνθανόμεθα· Ἐπειδὴ γὰρ βεβλάμεν ὡς τῇ
τοῦ θεοῦ νόμου, περὶ ἧλθεν εἰς ἀνθρώπους κακά· τοὺς δὲ καλο-
τερὰ διαφερόντως κακά· περισσίστα γὰρ φύσεως καὶ δραστήρια ἦν
ται· ἐπεὶ δοῦν ἄπαξ γάρ γε ταῦτα κακά, ἐν θεῷ σφίης καὶ ἀρε-
τῆς ὡς δυνάμειος ἔργον ὅστις, οὐ μόνον γὰρ ἀγαθοποιεῖν, φύσις γὰρ
ὡς ἐπεὶ αὐτὴν θεοῦ, ὡς τὸ πυρὸς γὰρ θερμαίνειν, καὶ τὸ φωτὸς γὰρ
φωτίζειν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μάλιστα γὰρ διὰ καλῶν ἐπιπροσέμενται
πρὸς

πρὸς πτωχόν, ἀγαθόν τε καὶ χρηστὸν τέλος ἀπτελεῖν, καὶ ὠφελίμασ
τος ὁδοῦσι φανούσι χεῖρας. καὶ γὰρ σοφίας ὄντι δὴ μὴ χάνου,
καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι χεῖρας. ὅταν οὖν λαίται κολασῶν,
χεῖται νῦν μὲν ἀγέλαρχοι, ἀνείδων, δαίμοσι. νῦν δὲ ὦν ἔργα λοι-
μοί. καὶ νῦν μὲν ἔθνη βαρβαρῶν. νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῶ, καὶ κα-
θὰ πάς ἐπεῖν, ταῖς ἐπιτηδείοις εἰς τὸ πείσσαι καλὰ, δημοσίαις
φύσει. μισοῖ δ' ὁμῶς αὐτὰς, ὅτι πρὸς τοῦτο γένεσιν ἐπι-
τήδαιοι. οὐ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὅργανα συμφορῶν. ἀλλ' ὅφρα
τῶν εἰς τοῦτο ταχέειν ἐτόίμως ἐχέσαστο. καὶ διότι πρὸς τοῦτο
οὐ γέγονας χεῖσιμος, αὐτὸ τοῦ τεύξιν, ὃ καὶ παντὶ πασιν ἀποῖο
πῆρθε. οὐτὼ καὶ σκιδος τὸ μὲν ἄτιμον. τὸ δὲ, τίμιον ἐστὶ καὶ
νομίζεται. κείνεται γὰρ ἐκάτερον πρὸς ἑνὶ τινα χεῖαν παρὶ χε-
ται. τράπεζα μὲν, ἑρὸν χεῖμα. διὸς ὁ θεὸς τιμᾶται φίλιός τε
καὶ ξένιος. καὶ τὸν Αβραάμ ἡ Φιλοξενία, θεοῦ πεπονήκεν ἐστίατο
ρα. μάλιστα δὲ ἀποτρόπαιοι. θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται. καί τις ἡδὴ
χεῖσάμενος αὐτῇ, μετενόησε. γὰρ μὲν τοὶ κολαζομένων ὁ θεὸς
κείνεται. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο μικρὸν, ἐπισκοπῆς ἀξιωθῆναι θε-
οῦ, καὶ καθήρασθαι διὰ δίκης τὰ ἀμαρτήματα. αἱ δὲ τιμωροὶ
φύσεις, αἱ παντὶ πασιν ἀποστροφῇ τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ἀφανισκόν,
τὸ δὴ δημιουργῶ δῆπον πολέμιον. οὐ γὰρ οὐδὲ διάλεξται τὴν γνώ-
μην ὁ τιμωρὸς. ἡ δαίμων, ἡ ἀνθρωπος, ὡς λήγουργίαν τινὰ, ταύ-
τῃ εἰς φέρων θεῷ. ἀλλὰ τῇ μοχερείᾳ τῆς φύσεως χαρίζομενος
ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται. οὐ τοίνυν ἐπειδὴ δυσχερὴ
ἔσθ' ἢ τὴν πόλιν, οὐδὲ τοῦ τεύργου, παρὰ γὰρ οὐδὲ λαὸς διαδρα-
ναι τὴν δίκην. ταύτῃ γὰρ αὐτὴν ἀπολογίαν καὶ ἰουδαίας ἀπελο-
γήσατο. ἔσθ' ἢ ὑπὲρ φιλῶν πάντων ἀμείψας στυγῶναι χεῖσόν, ἀλλ'

λείδ' ἀνθρώπων· οὐδ' αὖτε γένεταί, καὶ πάλιν ἡ τῆς ἀνθρώπου
 εἰς μὴ ἐγγένετο. οὐλοῦν γὰρ ἀνθρώπων, ἀρχὴν τὴν προδοσίαν αὐ-
 τοῦ διελέξατο· γὰρ δὲ ἔχοντες ἀνθρώπων, οὐδ' αὖτε ἐπινοήσεται τις. οὐ γὰρ
 ἔστιν ἐπινοῖαν ἀνθρώπων χωρεῖται, τίνα γένουσι αὐτῶν ἔχοντες ἡμεῖς
 οὐδ' αὖτε κολασθήσεται. γὰρ δὲ γένεταί, ὅτι πᾶσι τῶν ἡμε-
 ῶν, οὐκ ἄσπετος ἀπολογίας ἔστι. ἀλλ' τοῖς μὲν ὅσον οὐδέ ποτε καὶ αὐτοῖς
 εἰσάγουσιν καὶ ἀνθρώπων, ὅτι πᾶσι ἡμᾶς ἐργάζονται, δύνανται
 εἰς ἀποδοῦναι. καὶ γὰρ τὴν ἀκρίβειαν τὴν λυμηνά μὲν ἡμῶν
 τοῖς ἡμετέροις, ὅτι μέγιστον καὶ λαλῶν γὰρ λήϊον, μέγιστον ὁ Φλοῖος
 τὰ φυντὰ ἀποπνέουσιν, καὶ ταπηντίζοντες αὐτὸν ἄρα, ὥστε εἰς
 μέσον γὰρ πέλαγος. ταύτην μὲν οὐκ ἔστιν ἀποπνέουσα, γὰρ μὲν τὸν ἀντίτα-
 ξον θεός. καὶ ἐπὶ τὴν εἰσάγουσαν ἡδὴ τις ἡρήται παρὰ τοῦ στρατηγός.
 ὡς εἴη τοῦτον ἡμῶν εἶναι, γὰρ παρὰ τοῦ πᾶσι τε στρατηγῶν, δι-
 σεβέσταιον τε καὶ δικαιοῦται τὸν γούρον ἡμῶν κατὰ τῶν τροπαίων,
 μακαρίους μοι γένουσι· μακαρίους γὰρ φησὶν, ὅς αὐτὰ πᾶσι γὰρ
 ταπηντίζοντες· μακαρίους ὅς ἐστιν ἀφ' ὧν τὰ νύπια αὐτῶν πρὸς τὴν
 πύξιν· τίς δὲ ἄρα; τίς ὁ λείωνος περὶ μὲν τὸν παλαμνῶν ὅτι ἡ
 ραυτοῦ ἀνθρώπων. τίς ἀξία γένουσι αὐτῶν δύνανται, ἡ χηρὰ καὶ ὁ γάμος, ὡς
 ἐμοὶ γὰρ τῶν ἀποπνέοντων αὐτῶν μετῴθει τὰς ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁδε-
 ῶν, ἀνθρώπων ὅτι μακρῶν πόρων βαρύνειρος· πρὸς δὲ ταῖς κοιν-
 οῖς συμφοραῖς, οὐ γὰρ ἐμὸν ἔχει καὶ ὁ δῖος. διὰ τούτων μέτιστα
 ὁ πειράζων, ἵνα δὲ ἀποπνέουσι τοῖς θυσιαισὶν τὴν ἀφ' ὧν ἡμεῖς
 πᾶσι κατὰ δέ μοι μὲν ὅσον αὐτῶν γὰρ λόγον. ἵνα οἱ ἴσῃ, πρὸς τοῖς ἀ-
 μῶν πᾶσι πᾶσι τε, ἀπόλουθον ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν γὰρ
 περὶ ἐμὴ πραγματῶν πᾶσι βάλωμαι. ὅτι γὰρ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτά μοι
 καλῶς ἔχει τούτων ἡμῶν ἀκροατὰς μοι γένεταί. ἐμοὶ παιδὸς
 παρὲς

περὶ τὴν θεὸν ἀγαθὸν εἶναι, ὁλοὴ καὶ τὸ ζῶν διμάρτυρα. τοῦθ' ὁ ταῖς
θεαῖς φύσει προσήκοντις ἔφη. αὐτὸ τοῦ τεῖναι, τὸ τὸν νοῦν ἐκ τῆς
Φφν καὶ συνιστῆναι τῆς θεῆς, τὸν ἔχοντά τε αὐτὴν καὶ κτ' αὐτὴν μυστον.
ὅσα δὲ παλαιὸν ὄντι ἢ γίνεται πράγματα, τούτων ἐλάχιστον ἐγώ με-
τίχον καὶ ὅσα μέγα κίσις. καὶ ὅσα νέσις. καὶ εἰς αὐτὰ παραγεί-
λας, οὐδέ τι παιδαρίου πρὸς ἀπραγμοσύνην παρελάζα. ἀλ-
λ' ὅς περ ἐν πανηγύρε' σεμνῇ διεξάγων τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικί-
ας, ἱλεω καὶ αὐμασσορ φη. ἢ χῆς ἐτήρησεν τὴν διαθεσιν. οὐ
μὴν δὲ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῖς ἀσυντελή με πεπίνηκεν ὁ θεός. ἀλλὰ πάλαις
ἡμῖν ἐιδώται ἐπὶ πόλεις εἰς δὲ ὅσον ἐχρήσαντο. ἐδίδον γὰρ ὁ θεός, δὴ
καὶ αὐτὴν τὰ μέγιστα καὶ ἀμύχανα βούλεσθαι. τούτων οὐδὲν ἐμὲ
λοσοθείας ἀφείλεον. οὐδὲ τὴν διδασκοναί μοι χαλῶν ὑπέμνε-
το. τὸ γὰρ ὁδοιμῶ καὶ μόχθῳ καὶ μόλις ποιεῖν, τοῦτο ὄντι ὁ δαπα-
νᾷ τὸν χεῖρον. καὶ τὴν ἢ χῆν ἐμβαπίζει μερίμναις πραγμα-
των ὅτω δὲ ἐπεί μόνον καθήλει, ἢ περὶ δὲ ἔπειτα, καὶ ὁ λόγος ἀ-
ντισμῶτα τὸς ὄντι παρὰ τοῖς αἰουνοῖς, τίς φηδὲρ ἡμῶν, ἔ-
να δύσυχίας τίς ἐλευθερωθῇ. τίμιον ζῶον ὁ ἄνθρωπος. τίμι-
ον γὰρ εἰ δ' αὖτὸν ἐσθ' ὅθι χεῖρος. ἐμοὶ δὲ τὸ περὶ τὸν αἰθρώπου εἰς
τὸν μέγιστον παρόντος ἐν αὐτῷ, τὰ χα μὲν θεός κληρῶ ἐγνε-
το. τὰ χα δὲ μόλις πραγμάτων ἀπόμνηρος, ἐπετύχχανον. νῦν
γὰρ δὴ τὸ πρᾶγμα ὅποιον ἐξεληλέχαι μετὰ πολλῶν, ἅτινα σὰς
φῶς ἡν τὸ θεοῦ, καὶ τὸ τᾶν ἐπίδου αὐτῶ. καὶ ἔξωρ μετὰ γα-
θῶν γὰρ ἐλπίδων, ὡς περ ἐν ἰσθμῷ περιβόλῳ τῆς κόσμῳ, ζῶον
ἀφ' ἐτον ἀνήμερον ζῶν διχῶ καὶ βιβλίῳ καὶ θῆρα μερίζων
τὸν βίον. ἵνα γὰρ ὑπάλιν ἢ χῆτε καὶ σῶμα, τὸ μὲν τι δὲ πεινῶν.
τὸ γὰρ αἰτεῖν τὸν θεόν. μετὰ τοιαύτης διμάρτυρας ἔλκευσα τοῦς ἐνι-

αυτοὺς, τοὺς μέγιστα ἱερωσύνης ἀνέσεις. πρὸς γὰρ ἐγὼ παρὰ
τοὺς πόποτε Διόλοπος γέγονα· μαρτυρομαι γὰρ ἐπὶ πάνσι θεοῖς
οὐδὲν ἡμῶς ἐγὼ τοὺς ἀπορρήτους ἐβάστασα τελευτῆς, διότι γὰρ αὐ
θρωπίνων περιόδων τε καὶ ἀπονοσῶν, αὐτὰ κατὰ μόνον ἐν πολλοῖς
καιροῖς τε καὶ τόποις προσήλθον θεῶν. καὶ πρηνὴς ἐγένοντο τῆς ἱε
ρῆς γυμνίαν, θάνατον ἀντιφρασίνης ἡρώμελιν. αὐτὸς γὰρ τίς με
καὶ Βιλλία κατατῆχε τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ὁρῆς, ὑπὲρ ἧς ἅπαντα
Διὸς ὁμῶς ποιεῖν τε καὶ λέγειν. ἀλλ' ἐπειδὴ γὰρ μὲν ἀνθρώπων ἐ
κράτωρ, τοῦ θεοῦ δὲ ἡ τῶμελιν, ὡς κοινὴ φήμιν, τὸν ἀξιούμενον ἔ
ναι ἐν ὧν μοι θεοῦ, ἔφερον, ἀλλὰ δυσνηνῶσας τὴν καινοτομίαν
τοῦ βίου. δραστηρὲς ἔπιθέμενον, ἐλπίς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρό
ρων ἀνέκοιτο. καὶ λεγόντων ἡκούσαι γρόντων ἱερῶν ὅτι με θεὸς
πομπῆς, καὶ τίς ὑπὸ λέξεως ἔπειν, ὡς ἱλαρόν ἔστι τὸ πνύμα τὸ ἀ
γόν, καὶ ἱλαρὴν τοὺς μέγιστος αὐτοῦ. ἐπὶ προσέθηκεν, ὡς ἡμῖν
βήτησαν ἡμῖν πρὸς θεὸν δαίμονες, οὓς ἄνω προσηνέας τῇ με
εἰδὴ τῇ ἡρήτην. ἀλλὰ καὶ πρὸς βάλωσι χαλεπὸν, οὐδὲ ἀμε
λεῖται φησι φιλόσοφος ἱερωμένους. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐ γὰρ ῥαδὸς ἐ
μι χαυνωθῆναι καὶ λαμπρόν τι λογισάμενος περὶ ἡμαυτοῦ, τὴν αὐ
χίαν ἡπασάμην. ἀλλοῦ γὰρ πρὸς φθόνου δαίμονος. ἐπεὶ οἱ μάλιστα προ
σηνέας ἀρετῆν, ἥτις αὐτοὺς βασιάνος ἐκίνησεν. αὐτὸς φόβος μὴ μάλ
λον δύναιτο ὀφλοῖται παρὰ ξίαν ἀφ' αὐτοῦ μυστηρίων θεῶν. καὶ πάντῃ
τὴν αὐτοῦ χίαν ἡμαυτοῦ ὁμῶς, εἰς γὰρ ἐλπίδα μὲν ὡς ἡλιόθεν αὐτὰ πα
ρῆν ἐνθάδε. ἐπὶ δὲ δεινὰ πάντα πᾶσιν. καὶ χρηστὸς πάντων ἀνθρώπων
δαίμων ἀρῆς ἀπολλύς συμφορῶν. καὶ πάλιν τοῖς ἀφ' αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ.
ἐὰν ταῦτα χεῖρ ἡ ἀνθρώπων οἰμωγαί. γυναικῶν ὁλοθύνται παίδων
ὁλοφύρμον γὰρ καὶ πάλιν ἀλωεῖ αὐτῇ περιτόμεν. ἥτις τὸ καίσιον
μέρος ἀποτεμὸν, ὡς ὅτι, τίσις χειρὸν ὀνομασθῆναι γέγονεν αὐτῇ,
τὴν σοφίαν

τὴν σὺν τὴν βασίλιν τὸ πάλαι κειτῆριον, ἀποδείξας βασανι-
σῆριον, τὴν τὴν δαίμοσι ποιυίμοις, οἷς ἐαυτὸν ἄρας προσενέμε
βωμόν καὶ φάπεζαν παρ' ἐθίκεν. ὡς ποσὶς αὐτοῦ πολυτῶν εἰσία
σε δάκρυσι. ποῖοι τωροσὴν ὄντα, τίνες λακεδαμόνιοι, τοσούτω
τὰ δὲ τῷ μακίτῳ δάματι τὴν παρ' αὐτοῦ ἐτίμησαν ἀρ' τιμιν.
δρόμῳ ἁπάντων διδύς ἐπέμει. καὶ πανταχόθεν διδύς ἐβαλλό-
μιλιν, αἰοῦν δὲ αἰακῶν. νουθετήσας, οὐκ ἐπέισα. ἐπιτιμήσας,
ἡρέτισα. ὁ παρ' αὐτῶν καιρὸς, ἡ λεγζεν ἡμῶν τὴν ἀδερῆσαν, λὺ μέ-
χε· νὺ ἐκρυψεν ἀπὸ τῷ ἀνθρώπων θεός. συγχαιρούμενων τῷ ἀπὸ
τιμὴν αἰσπασάμενθ', παρ' ἔχον ὑποψίαν τῇ παρ' ἴδι διωα-
μεωσ. καὶ τὸ τὸ χαλεπώτατον τῷ συμβεβηκότων ὅτι μοι.
πρὸς τῷ τὴν ἐλπίδα τῷ ἡγεμονιόταρ μεκείνομαι. οὐδὲ τῷ πεί-
θω λέγειν ἀνθρώπῳ οὐ διώαμαι. ἀλλ' ἄξι οὐ μὲν πάντα τὰ δὲ αἰα
διώαδ'. περὶ ἐστὶν οὐκ αἰσύνεσθαι καὶ λυπεῖσθαι. πᾶσι δὲ διδύς ἐν
τῷ χῆ. καὶ πικιλία φρομτίδωρ, καὶ εἰδωλοποιία πραγμάτων.
καὶ μακρὰν ὁ θεὸς εἰς λαμόνων εἰς προσβολὰς τὰ γινόμενα δι' αὐτοῦ
κα, πᾶσι πᾶσι ὅσων ἐβόλοντο. ἐπὶ εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς
κυνθυμίας ἡδόμεν. ἀλλὰ τὸ μὲν αἶμα, δι' αἶμα. ἐγὼ δὲ καὶ περι-
νέχλω ἀπαρταχὺ τῷ πραγμάτων, ὁρῶ καὶ λυπη καὶ πᾶσι
πᾶσι μεριζόμενθ'. καὶ τοι δὲ αὐτοῦ τῷ θεῷ συγινόμεθα. γλῶτ
τα δὲ ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀνθρώποις ὑπηρετεῖ. εἰσίνων ἐν διχῆς
ἀπρὸς ἐξίαν ἡνύχικα καὶ παρ' αὐτοῦ ἡ πείρα, εἰς τοῦ τοῦ βίου
μεταβολῆς οὐ τούτῃ μόνον εἰς καὶ ὁδὸν ἀπολέλαυκα, ἐξ ἀπρὸς
ξίας ὁρῶ μερος πραγμάτων, ἀλλὰ πενθὸς τομῆς πρῶτον διὰ
γινόμενος, νεκρὸν ἐπείδον, οὐ προαφθάνειν ἡνύχικα. οὐ τῷ π-
κροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ὀζύνισεν, ὡς ἅμα τοῖς ἀνθρώ-

ποῖς τὰ πράγματα νῦν μὲν αὖτε· νῦν δὲ ἡ ἄνω χώρα· καὶ ῥοῦς ἡ
καὶ φέρων ἀθροῖα πολλὰ· νῦν μὲν αἰσία· νῦν δὲ ἀπώσια· ἀλλ' ἐπει-
δή μοι συνέπειν ἀποβαλεῖν τῶν παιδῶν τὸ φίλτατον, καὶ εἰργα-
σάμενος αὐτὸς τί λελθὼν ἐμαυτὸν, οὕτως ἐαλώμεν τοῖς παῖσι· ἐγὼ
γὰρ τοῖς μὲν ἀλλὰ ἀρῶμαι ἐμὶ, λέγω δὲ ἐν εἰδοῖσι καὶ πολλὰ δούλα
τοῖς λόσι· συνθεῖας δὲ οὕτω κρίνω, ὥς τούτῃ κρατεῖν τὴν ἀλο-
γίαν τοῖς λόσι· οὐκοῦν οὐδὲ τοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ δόγμασι τοῖς πα-
ρόντος παῖσι ἐκράτησα· ἀλλ' ἀνδρόνικος ἀντιπειθήσα· καὶ
πρὸς τοῖς κοινῶς συμφοραῖς τὸ νοῦν ἔχειν ἐπόησε· καὶ γένοιτο
μοι συμφοραὶ παρὰ μνηστῆρας τῶν συμφορῶν· πρὸς αὐτοὺς ἀντέλ-
κουσαι· καὶ πάθος ἐκ κρούουσαι· συνεπιπείθεται δὲ μοι τῇ περὶ
τῶν παρόντων ἐπιδόσει, μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ὅς οἱ-
ων ἄρα, ἐν οἷσις γήναμεθα· καὶ ζῶντων ἅμα πάντων ἀφρη-
μένος· τὸ μὲν οὐκ ἐμὲ γένοντο τῶν ἡμετέρων, ὅμοι δὲ δούλων εἶναι τὸν
βίον ποιεῖ, οὐκ ἐμὲ τὸς ἀποτυχεῖν ἐν ἐκείνῃσι θεοῖς, νῦν πρῶτον
οἶδα μά τι δὲ ζάμενος· εἶτα τί μὲν οἰκίαν, καλῶς περὶ τῶν
σάν ὄρω· τί μὲν ἡ παρὰ τῇ δούλου χούσῃ, οἶκόν ἀναγκαζομαι· πᾶ-
σι δὲ ἐκ ἐμῆς ἐφ' ὅσον ἀνακλάεσθαι, καὶ τὰ κατὰ τὸν ἔκα-
σον ὁλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτοῖς ἀδύνητον εἶναι· καὶ πρόσθεν τὸ αἰ-
σχρὸν εἶναι, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν χενοῦμενον συμφοραῖς καὶ ἐλαπί-
ται χενοῖον δημόσιον, ἀπειθήσας σατῆρας ὑπὲρ μνηστῆρας, ἐν ὧς
ἀναβολὴν μὴ διδοῖ ἀποκτεῖναι διὰ χιλίους· μάλλον δὲ δι' ἐμέ·
δι' ἐμέ γὰρ αὐτὸν ἔχει καθάρσιον, ἐς ἀντιχείμενον φρούριον, ἐν
οἷσι τοῖς τιτάναις δὲ δέσται ποιητῶν παῖδες φαντάζονται· καὶ ἵνα
μὴ ἀφαιρεθῇ Φησὶ πρὸς ἐμὲ, διὰ τὴν ἐμὴν ταύτην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ
εἶναι τὸν αὐτὸν, ἐστὶν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τοῦ ρυθμιένους τοῖς δεσμοφύλα-
ξιν.

ζιν· ἀλλὰ πρῶτον αὐτοῦ κεκραγόντος ἀπάντες ἤκουσαν, ὡς ὠφελε-
μώτερος ἔσται ἢ χιλιῶν σατήρων ἀποθανόντων ὁ πλιτὺς μου. διὸ
ἐκ τούτων προσκύνουσιν αὐτῷ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ, φοβούμενοι καὶ
πάντα τρώοντες ἀφίστησιν. οὐ γὰρ οἶμαι ἅπασιν τοῖς χριστοῖς τοῦδε θεοῦ
ναί ὃν αὐτὸν ἅπασιν ἡμεῖς ἴσμεν ὅτι ἰσχυρὸς ἐμὶ πρὸς τὸ πείθεσθαι ἐν μυστοῖς
προσβαλεῖν, ὅτε οὐ μὴ χανὸς προσεργύσται. καὶ οὐ συμφορὰς ἐξελί-
σσει τὸν αὐτὸν. παρρησίᾳ φασὶν τινες, οὐδεὶς ἐδέξατο. οἱ δὲ ὑπερέβαινον,
φύσει μὲν ἐσὶν οἱ πένες ἐσσι. νῦν δὲ πρὸς πρῶτον ἀειμαζώσιν ἀνθρώ-
ποιον. ὅς μιν πρὶν τὴν ἐκκλησίαν ἀτιμῶν προλαβέζει. ἡ μὲν οὖν
εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ, λόγος ἐδείξεν. ὡς ἐγὼ καὶ, χρεὶν εἰδείην αὐτῶν, τὴν
διαβὼν ἀτιμίαν δεχόμενος μαρτύριον ἀναμνήσασθαι ἡμῖς, τίς μιν
πρὸς ἐμὲ, ὃν ἐμὴν ἀγὼ τὸν ἐξ ἐκείνων γινώσκω. ἀπεύρουσθαι τὸ
κατακράζοντος δωρεῖας εἰς αὐτὸν τὴν. μέγιστον μὲν παρὸς αἱ διαδο-
χαὶ ταῖς δημοσίαις ἐνεκολλάθησαν κνέσεις, αὐτὸς ἐκείνων εἰπεῖν, ὁ
νομα παρὰ πᾶσι. ἀλλὰ πρὸς φασί, πάλιν ὅσον ἐκείνοι. ἀπὸ τῶν νοση-
πέδων ἡμῶν τὴν ἡγεμονικὴν ἀπὸ τῶν ἀλάμῳ. ὅτι οὐκ οὐκ τὴν ἐν πύλῃ
λαμπρότητα πᾶσι μακρῶς, ἀλλὰ ἐν τῷ τοῖς ἐλλείμασιν. ἀλλὰ ἡγεμονικὸν
μέγιστον ἐν ἰσχυρίᾳ, ἡ τιμὴ ἐνεφορήθην, καὶ ἀτιμίας ἐκ ἐγδυσά-
μιον. νῦν δὲ οὐτ' αὐτὸν ἐκείνῃ τιμῶν, οὐτε καταφρονέμεν ἀχόομαι.
οὐδὲ τερον δὲ αὐτῶν ἐπὶ πρῶτον τοῦ πρῶτοντος εἰς ἐμὲ δοκῇ ἡνεῶσαι.
ἀλλὰ ἐκείνον εἰς ἀναφορὰν τοῦ θεοῦ. διὸ πρὸς ὅτι πάντες τῶν λαῶν ἔχουσιν
αὐτὸς, ὡς ἐδὲν ὅτι λέγων, ὅτι πρὸς πρῶτον ἐκείνῃ, ἀλλὰ ἐκείνῃ, αὐ-
τῶν διακρυστάται τῶν θεῶν. ἐφ' ὅντας ἀφῆκεν ἡμῶν συνιστάτων ἐπὶ
ριεσώτων λαῶν, ὅς αὐτίκα, ἐπὶ πρὸς ἀπανταχοῦ γῆς ἐκκλησίαν, ἐπὶ
σολῆς ἀναγνωσκόμενος ἀκούσεσθε. τοιοῦτον ὅτι φύσις ἀπὸ τοῦ
τοῦ ἐπελημμένῃ δυνάμει. τῇ ἐκφάλλῃ τὸν οὐκ ὄντον ἐξαρῶν ἐν ἐπὶ

χειρὶ ἔσω δυνάτω. λεχθέντω. τῇ φύσει. ἔδ' ἡμῖν. ἀποκτίν
νύτω. δ' ἔσω τῇ γλῆμιν ὄρπηνα ἐλῆδ'. ἡμῖν ὃ ἀπ' ἡμῖν, μένοιον
ὑπὸ φλ. πῶζωσ, ἐφ' ἡμῖν ἔτωξεν ὁ θεός, ἀπὸ πλάχαι μὲν τῆς
κοινοῦνίας τῆς πονηρῆς. ἀγνοῦσαι δ' ἀκούσας βλασφημοσύνης ἀλε-
γθῆναι. ἀπὸ τῶν δὲ προστάσις ἀδικουμένων, ἀπὸ λελοπιμῆτος
τῇ δ' ἡμῶν διὰ τῆς μάττω ἐπιχειρήσεως. ὁ νοῦ μέγας ἔχοντος ἡ
καὶ πρὸ πείρας ποιῆσαι. νύτω δὲ περιεμένα μὲν ἡμῖν ἐκ τῆς
πραγμάτων συμψήφους ποιῆσαι, ὅτι πολιτικῶν ἀρετῶν ἐν
ρωσῶν συνῶπλιν, τὸ κλῶδιν ἐστὶ τὰ ἀσύνλητα. ὁ πάλαι χρο-
νος ἡνεγκε τοὺς αὐτοὺς ἐρέας τὸ καὶ ἡριπῆς. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι
καὶ τὸ ἐβραίων ἐθῶς, χρόνον συγχὸν ὑπὸ τῆς ἐρέων ἐβασιλεύθη-
σαν. εἴτε περὶ ἡμῶν δοκῇ τὸ θεῖον ἔργον ἀνθρωπίνως ἐκπῶλτε το, δι-
έλεγον ὁ θεὸς τοὺς βίους. καὶ ὁ μὲν, ἰσθός. ὁ δὲ, ἡ γμονικὸς ἀπε-
δείχθη. τοὺς μὲν γὰρ, ἐκ ὕλων ἐπέστρεψε. τοὺς δὲ, συνέταξεν αὐ-
τῶν. περὶ χαταί δὲ, οἱ μὲν, ἐν τοῖς πράγμασιν. ἡμεῖς δὲ ἐν δόχαις ἐ-
ναι. τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ παρὰ μφοῖν ὁ θεός. τίον ἐπαναγείσκει
δὲ συνῶπτειν περὶ, τὰ κεχωρισμένα παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅς οὐδὲ δι-
οικεῖν ἡμῖν, ἀλλὰ περὶ διοικεῖν ἀξίος. οὐ τί γὰρ οὐτ' ἀν' ἀθλιώτε-
ρον. προστάτωνσι, δ' ἐβλάδζει παρὰ τὸν ἐπιτροπεύοντα τῆς νό-
μων φλ. πολιτείας. τῶν θεῶνσι τί δ' ἐστὶ παρὰ τὸν ἰσθία φλ. π-
λεως. οὐχ ὡς ἐν ταυθένον τὸ πάντως ἐπιτυχεῖν. ἀλλ' ὡς ἐγὼ προθυ-
μίσσμαι. αὐτὸς δὲ τῶν ἐπιτηδίων ἡμεῖν, τὰ χα ποτὲ καὶ διωήσμαι.
ἅμα γὰρ ἀποστρέφεται τὴν ὕλην, καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέφεται.
θεωρία τέλος ἐστὶν ἰσθωσύνης, μὴ φανδομένης τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ
καὶ πράξις, οὐκ ἀξιοῦσι συκινεῖσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ, ὁρμὴ πράξεων.
οὐδὲ μία δὲ ἀπὸ τῆς. ἀλλὰ δ' ἡενὼ εἶναι παθεῖν τὴν ψυχὴν
τὴν μέλ

τίω μέλλουσιν ἔσθαι δοχεῖον θεῶ. μὴ καθάρῳ γάρ φησι καθα-
ροῦ ἐφ' ἧς εἶναι, μὴ οὐδεμίαν ἡ, χαλάσατε καὶ συντε, ὅτι ἐγὼ
εἰμι ὁ θεός· χαλῆς Δδ' ἔβ' μετὰ φιλοσοφίας ἰσραὶ δύναντι. οὐ κα-
ταδικάζω ἧς ἐπισκόπων γὰρ ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀλλ' ἐμαυ-
τὸν εἰδὼς μόλις εἰς θάτερον ὁξικνύμενον, ἀγαμαι ἧς δυναμέ-
ων ἐκ' ἄτερκ· ἐμὴ δυνάμεις οὐκ ἐστὶ δύσιν ἐν τοῖς δυνάμειν. εἰ δ' εἴσι
τινές, οἱ μὴ δὲ ἀπὸ φιλ. συγκαταβάσεως βλάπτονται, διώκονται
αὐτὸν καὶ ἰσραὶ, καὶ πολλοὶν προσάπτειν· ἀκτὶς ἡλίου καὶ ὁμιλί-
ση βορβόρω, με' ἡ καθάρῳ καὶ ἀμόλωτος. ἐγὼ δὲ παντὶ τῷ ἡσ
θῶν, πηγῶν καὶ θαλάττης δεήσομαι. καὶ εἰ δυνατὸν ἐν ἀγγέλῳ,
πλὴν ἢ τριακοντα ἐνιαυτοῦ συναυθροπένσας, μὴ δὲ ἀπο-
λαύσαι τῆς ὑλῆς κακῶν εἰς προσπάθειαν, τί Δδ' καταβῆναι τὸν ἡσ
τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἐστὶ περιουσία δυναμείας, ὁμιλῶντα τοῖς χεῖροσι, με-
νῆν ἐπὶ φιλ. φύσεως, καὶ μὴ δὲ τὸν τρόπον παραινέσθαι. τοῦτο θε-
οῦ μὴ ὕμνος ὅστις. ἀνθρώπων δὲ παρὰ τῆς γένεσις δὲ δὲ λαβου-
μένῳ φιλ. φύσεως αὐτοῦ τὴν ἀδελφείαν, κατὰ τὸν τοῦ ὕμνου ἐν τῇ
ὅρους συνείσομαι. οὐ μὴν γὰρ ἐλὶν ἐν καιροῦς, ἐμαυτὸν ἀφαιρήσο-
μαι ὡς ὅταν ὁξὴ καπνίσαντα, καπνίσαντα. γὰρ τῆς δὲ φιλ. τυχεύσης
ἐπιστροφῆς, ἀγαθόν τι μέγα ποιῆν· οὐ τῶ καὶ ὁ θεός πολλοὶ δύνανται.
τὸ προστεθῆναι δὲ ὅτι τὸ Δδ' ὅμ. οὐ μίτε θεῶ φύσις ἀνέχεται, με-
τέστις ἐαυτὸν ἀπενδύει πρὸς τὸν θεόν. εἰ γὰρ μα χερμαίων ἡκτῆ
μάτων ἐπιμελῆς, εἰ συνίσταται λογισμὸς δεχόμενος φιλ. κατὰ με-
ραν ἢ κατὰ τὸ δαπάνης, εἴτα ἐν τοῖς ὕμετέροις τῶ χροῖου φείδε-
μαι, ἀλαζῶν εἰμι καὶ οὐκ ἀξιῶ συνινώσκεισθαι. εἰ δὲ ἀμελήσας ἡ
οἴλοι πρότερον, τῇ κατὰ μοῦν ἐν ὁργίᾳ συνένταξαι τὴν ζωὴν, τί
Δδ' ὅμ. εἰ ἧς ἰσὺν ὕμνος ἀξιῶ, ἀλλ' ἐπεὶ τὸν τὸν ὕμνος οὐκ ἀρε-

σκομιν, ὡς ὄντων ἑτέρων οἱ δυνάμει καὶ ταυτὸν ἐν ἀμφοῖν διδασκ
νεσθαι, ἐξέστι βαλδύσασθαι τὸ λῶον τῇ, τε γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
καὶ μοῖον ἐξομᾶται τὴν ἐρωσύνην. μήτε διωκθεὶς ἡρώτων ἀν
δρόνιλοι. αὐτὸς πρὸς τὸ φιλόσοφος ἐλθόμενος δὴ μόσος, τὸ θεῖον οὐ
ταῖς ἐπεδέμιν, οὐδὲ διδασκαλῆον ἡνοῖζα, καὶ οὐδὲν ἡττον ὡς
ἢ εἶναι φιλόσοφος, οὕτως οὐχ ἰσοδὸς δὴ μόσος εἶναι βούλομαι. ἔχ
αὖτως ἀπαντα δυνάται. ἐγὼ συγερόμενος ἐμαυτῷ, ἐν δυνάτει τῷ
θεῷ, καὶ ταβὰς ἀπὸ θεωρίας, δυνάμαι συνουσίας οὐκ ἀχέσις πρὸς
αὐτῷ, πρὸς ἐν ἑνὶ. οὐδὲ γούτοις ἀελαίους, ἀλλ' ἔτιναι εἶναι, ἢ
φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς οὕτω χέσαντες, ὥστε μοῦν τε θαυμα
κίμαι πρὸ σώματος. αὐτὰ δὲ διὰ πλῆθος πραγμάτων ἀπτόμενος.
μετὰ τὴν ἐμαυτοῦ ἐρώτησιν, γηνοίμην αὖ, τῷ καὶ τῷ χέσιμι.
καταχωννύμενος δὲ ὑπὸ τῶν, ἐμαυτοῦ τὴν περὶ λήσμων εἶμι, καὶ
τὸ πραγματῶν ζημίαν πρὸς οὐ γάρρῳ, μισῶντα καλῶς τι πρὸς.
αὐτὸς μὴ πᾶσι τῇ συνήθει δέδογμένα τῶν, ἀντιστοίχῳ πρὸς τὴν
πρᾶξιν ἢ πρὸς τὴν διδασκαλίαν. ὅς τις ἢ πρὸς μὲν ἀλλήλων ἀντικεινῶς ἔχει, ἢ
ἐστὶν ὁπωσὶς τῷ χολάζοντι χέσιμι, αὐτὸς ἢ τὸ πᾶν ὁ πρὸς δὲ δὴ δυνά
φι λείπει τὸς ἀνδρῶς, πολυχωροτάτη ψυχὴ ταῖς ἀπάντων ἀρκῶν
φροντίσιν, ὅς τις ἐπειδὴ πέφυκεν ἔτι ἐν βούλει, ὁ γούτος καὶ
χέσιμι εἰδείν ταῖς ἐλπίσιν αὐτὸν ἐφ' αὐτὰς περιστείσειν. ὑποδέ
σεις δὲ αὐτοῦ τῇ φύσει χέσιμι. ἐν μέσσοις εἶς τὸ κατὰ τὸν ἐ
φ' ὅδον ἢ φιλικῶς πρὸς τὸν ἀντικεινῶς οὐκ ἀπαντῶν ὑμῖν ὁ λυ
σιτελέσερος ἀνδρῶς. ἐν ἀντικεινῶς ἢ μὲν οἱ μόνον μόλις σωζόμε
θα. τί κε κερᾶτε. οὐδὲν ὅτι μήπω γίνονται, ἀλλ' ἰόντες μὴ δὲ νῦν γινέ
σθαι. πλὴν δὲ ὄντων ὁ χέσιμι δὲ δυνάμει δυνάσασθαι. ἔχ' ἀπαν
τα πρὸς τὴν διδασκαλίαν γίνονται. ἢ γηνομένων ἐκαστον, ἀρχὴν ἔχει.
ἢ πρὸς γινέσθαι μήπω γηνομένων. ἀξίω τερὸν ἔστι προτιμῆθαι

φι συνθέας τὸ χρεῖσιν μου. ἡμεῖς ἀρχὴν δὲ μὴ ἐθέ βελτίονι. αὐτὸς
θαυρετὲς οὖν ἡμῶν, ἡ μεθ' ἡμῶν αἰρετέος. πάντως ἡ αἰρετέος ὁ αὐτὸς
ὅστις αὐτῷ, πάντως ἐμοῦ τὰ πολιτικά μακρῶ φανῆται σφώτε-
ρος καὶ διωκτὴς τὰ δύστηνα ταῦτα νῖα, ὅπως ὑμῶν ἐξομλήν καὶ
μεταχειρίζεσθαι. οὐλοῦν ἐμὴ πωδὸς, τοῦτο μὲν, εἰσαυθὺς ἀναθῶ
μεθα. ἐξέσαι δ' ὅπως αὐτοῦ καταμένει καὶ μετὰ ἀλλήλων βλαδί-
σσοις. μὴ δὲ οἷς τὸ συνέδριον μετέλθε, τὴν ἀνδρονίκου μανίαν

ἀκούσατε.

Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους.

Νδρόνικον γὰρ βερονικέα τὸν καλὴν πεντα πόλεως μοί-
ρα καὶ φῶτα δ' ἔφαθεντα, καὶ αὐξήσαντα δ' τὴν ἀρχὴν φέρεται
σὺν αὐτῷ ὠρησάμην, μήτε ἡ γέσθω τίς, μήτε ἡ καλὴ τὸ χρεῖσιν αὐτοῦ
ἀλλῶς αἰλὶ τήριος ὢν τοῦ θεοῦ, πάσης ἐκκλησίας ἀπεληλαῖσθαι
νέστορ. οὐδὲ οἱ γένην πεντα πόλεως ἐχάτη πλὴν, μετὰ σει-
σμοῦ. μετὰ ἀκρίδα. μετὰ λιμόν. μετὰ πῦρ. μετὰ πύλεμον, ἐ-
πεξελθὼν ἀκρίδα τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμματα, ἀτοπα κολα-
σθεῖων γῆς καὶ χύματα, πρῶτος εἰς τὴν χώραν εἰσενεγνῶν, ἐν δὲ εἰ-
πεῖν, ὅτι καὶ μοῖος χρεῖσιν μὴ δακτύλῳ ἔλθω δ' ἡ πόσις ἀβλῶ δ' πει-
σθεῖον δ' εἰνολαβίδα καὶ ὡτά γραν δ' χεῖλος δ' ὄφιν, ὅν οἱ προ-
λαβόντες τὴν πείραν τε δ' τὴν θέαν δ' τὴν πολέμῳ προαπλόμι-
νοι, πρὸς τὴν καλὴν πρὸς σπέντων ἡ μακαρίσθω, ἀλλ' ὅτι πρῶτος
πρὸς μὴν καὶ μόρος, ἐργῶ δ' λόγῳ τὸν χρεῖσιν ἐβλασφήμησεν. ἐργῶ
μὲν ἀφ' ὅτῃ θύρα τῆς ἐκκλησίας προσεπατή αὐτοῦ ἐκείνου δια-
τάγματι. τοῖς μὲν ὑπαὺν πρῶτον μου μένεις, φιλὰς δ' ἡ παύσης
ἀκρίδα τὴν ἰλὲ τείαν. ἀνατειρόμην τοῖς ἐερόσι τοῦ θεοῦ, ταῦτα.
ἀ καὶ Φαλαρεῖς ὁ ἀκραγαγίμος, καὶ Κεφρῆν ὁ αἰγυπῆιος, καὶ
Σενναχρηὶς ὁ βαβυλωνίος ὡλήνησεν ὁ πῖμας εἰς ἰσθμὸν σαλήμ

τὸν δὲ διόπτεισιν ἐξελίξαι τῷ θεῷ, ἐκείνῳ ἐξῆς τὴν ἡμέραν ἐν
 προχείῳ Φημι τὸν δὲ πτερον σαρῶν τοῦ θεοῦ. ὡς γὰρ ὁρᾷ διὰ τοῦ
 χειρὸν, τὸ λαίδυρον ἐκείνο βιβλίον ἀπὸ φιλίᾳς θύρας ἐκρέμ-
 ματο. καὶ ταῦτα ἐπεὶ δὲ ἡλίοσ καὶ ἀνέγνωσαν ἀνθρώποι. οὐτιβέ-
 εῖον κλαυδίου φιλίᾳ πωλείας ἐπιτροπείοντος, ἀφ' οὗ πωλείας
 ὡς τὴν ἰουδαίων ἡμερονίαν ἐσέλη. ἀλλὰ φιλίᾳ σεβούσ Θεοδότην
 γηῖας τὰ σκῆπτρα γωμάων ἐχούσης, ἀφ' ἧς, ἔλαθεν Ἀνδρόνι-
 κος ἐαυτῇ μνησέντας ἀρχὴν, ὑπὸ τῷ Γ' ἰλαῶν φρονήματι. γί-
 λως ὡς τοῖς παλαιούσι γὰρ ἐπεροδόζων τὰ γράμματα. καθὰ πρὸς
 ἰουδαίοις τὰ παραγγραμμένα σαρῶν τοῦ χειρὸν, καὶ τοῦ ἐπὶ
 γραμμάτων τοῦ σαρῶν, γηῖας ἀπὸ γνώμης οὐκ ἐσεβούσ, σεμνὸν
 ὡς ἐπὶ λέξεως, δι' οὗ βασιλὸς ὁ χειρὸς ἐκκρύπτειτο. ἐν ταῦτα
 δὲ ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα γὰρ πρῶ-
 τῳ ἐσηλίου μέραν βαρύτερα. ἐπειδὴ γὰρ ὡς τινα κατ' ἐχέου
 πρόφασιν ὑφάμενος, ἔχου δὲ ὡς αὐτοῖς, ὅτι γάμους ὁ μὲν ἑαυτὸν
 θαζεν, ὁ δὲ ἐκώλυσεν, ἐκείνοις αὐτὸν τοῖς ἀποτροπαίοις λολασκέ-
 οῖς ἡκίλειτο, ἀμὴν παραδοθέν τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου. μετὰ τοῦ ὅ-
 ὡς πρὸς ἡρξάτο, παύσαιτο καὶ γηῖας τοῖς μεθ' ἡμᾶς αἰὼν ταῦτα φιλί-
 ἡ γμονίαν ἀνδρόνικου συνθήματα. ἐπειδὴ οὐκ ἀνὴρ ὁ γηῖας, ὁκ-
 ἀδικῶν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἐπαύρις κατετείνετο, καὶ ταῦτα τὸ φιλί-
 σημβρίας ἐδράτο σεβούσ ταν, ἡμὴν πὸ μόνους μάρτυσι τοῖς δη-
 μίοις ἀπόλοιτο, ὅς τινος ἐκκλησίαν ἐγνωστομὲν αὐτῷ συμπα-
 θῇ, κατὰ ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὅτι δὲ μαθόντες, δι' οὗς ὡς ἔχου μὲν ἐξεδρά-
 μο μὲν, ἐφ' ὧ παραλαβὴ ζῆσαι καὶ συνδινέσθαι τινος συμφορὰν,
 αὐτῇ ἂν πρὸς τινος ἀκούω, ἔτις ἐπίσκοπος ὡς ἐλεῖσαι πτόλημην,
 ἀνθρώπων ἀπηχονμένον αὐτῷ. καὶ πολλὰ καὶ παραρρομανεανίδι
 σάμενθ,

σάμενος, τῇ θρασυτείᾳ τῆς ὑπερβίτου θύαντος αὐτὸν ἐρεθίζον-
 τος, ὃ χεῖται πρὸς τὰς δημοσίας συμφοράς ὀργάνῳ, πέρας ἐπὶ
 θῆκε τῇ μαλίστ' ἑλπίδι τὴν φωνὴν αὐτῶν, ὅτι μάλιστα ὑπὸ τῆς
 ἐκκλησίας ἠλπίσε. καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀνδρονίκου χρι-
 σῶν, οὐδ' αὖ ἐτις τὴν πόδα κινήσειεν αὐτοῦ τοῦ χρύσου. ταύτῃ
 ἀπαμύνῃ τῷ γνώμῃ, τρεῖς ἀνέφθιγγα τὴν φωνήν. μεθ' ἧν οὐ-
 κέτι τοῦ θεοῦ ὁ ἀνθρωπίνος. ἀλλ' ὡς πρὸ μέλεος ἀνίστατο ἔχον ἀ-
 ποκατ' ἑὸς ἡμῶν, ἵνα μὴ τῇ κοινῇ καὶ τῇ ὑψηλῇ συμφορῇ.
 ὁ γὰρ μόλυσμος, διαδόσιμος γίνεται, καὶ ὁ θίγῃ ἐναχούσ', ἀπολαύ-
 φη πρὸς τροπὴν. Δ' δὲ εἶναι καὶ γνώμῃ καὶ σώματι, καθάρους τῆς
 θεῶν. ὑπὸ τοῦτοίς, ἡ πόλεμα ἰδὸς ἐκκλησία, τὰ δὲ πρὸς τοὺς ἀπα-
 ταχῶν ἡσ' αὐτῆς ἀεὶ λαφύρας διατρίβεται. ἀνδρονίκῳ δὲ τοῖς αὐ-
 τοῦ. θύαντι καὶ τοῖς αὐτοῦ, μηδὲν ἀνοίγειν ὁδε τῆμενος τοῦ θεοῦ. ἀ-
 παμύνῃ αὐτοῖς ἐρὸς ἀποκελευάτω καὶ σπῆδος καὶ περίβολος. οὐκ ἐ-
 σι τῶν διαβόλων μέρος ἐν παραδείσῳ. ὅς καὶ λαθὼν διαδύς, ὅδε
 λαύνεται. παρρημῶ μὲν οὐ καὶ ἰδιώτη πᾶντι καὶ ἀρχοντι, μήτε ὁ
 μορόφιον αὐτῶν, μήτε ὁμοτράπεζον γίνεσθαι. ἱερῶσι δὲ διαφε-
 ρόντως, οἱ μήτε ζῶντας αὐτοὺς προσεῖσι. μήτε τελευτήσαντας,
 συμπροπέμψουσιν. εἰ δέ τις ὡς μικροπολίτην ἀποσκυβαλίσει
 τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται τοῦ ἀπηνήκτους αὐτῆς, ὡς οὐκ ἀ-
 νάγκη τῇ πένητι πείθεσθαι, ἴσως ἴσως τὴν ἐκκλησίαν. ἡ μίαν ὁ
 χρυσὸς εἶναι βούλεται. ὁ δὲ τοῦτο, εἴτε λαοῦ τῆς ὅλης, εἴτε πρὸς
 πέρας, εἴτε ὡς κληρῶν, παρ' ἡμῶν ἐν ἀνδρονίκου μοίρα τεταῖται.
 εἴτε ἐμβαλοῦ μὲν αὐτῶν δεξιάν, οὐτε ἀπ' αὐτῆς κτήσι τῶν
 μεθ' αὐτοῦ. πολλοὺ δὲ δέησιν καὶ κληρῶν, τῆς ἀπορρήτου τελετῆς.
 τοῖς ἐκκλησιαστικῇ χεῖν μερίδι μετὰ ἀνδρονίκου καὶ θύαντος.

Ανυσίω.

Ω Δείδωκε τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην Φιλόσοφος ὅτι τὴν ψυχὴν
αἰνῶς ῥήτωρ τὴν τέχνην· ἔως μὲν Ἀνυσίος τε παρῆν, ἡ πεν-
τάκτιστος ἦν, ἔτι παρῆμ' ἡ ταύτην ἐργάζετο· ἐπεὶ δ' ὁ μετὰ σέ γε
νος τοῖς περὶ μέγας ἀποδόμενος, δι' ἡμῶν εἰρήνῃ ἐπέσπεν, ἔγνω
κε πλεῖν εἰς ἑτέραν ἀγρὰν, ὅπου γλῶττα ὦντος τὸ ῥήτορων ἀγώ-
σμον, τὸν ῥήτορα συνειμιον ποιῆ· μνήσενσιν αὐτῷ Φιλίαν αὐ-
θρόν, λαχόντος ἀρχεῖν ἐθνῶν. Ἐν αὖ μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμὸν Τε-
σπὸν, ὁμολήσεις τὴν χάριν, εἴσεταί σοι χάριν ὅταν ἐπαυήκη μετὰ
τὴν πείραν.

Αὐξερτίω.

Α Νῦν ψωμάσει Φιλίαν ἀδικομένην, ἃ θεὸς ἃ θεῶν αὐ-
θρόν διακρίπτων, ἀπώσας αἰρήσῃ. τίς γὰρ περὶ νῆκησι γέγονα
φι προσ τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας· ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνος, οὐδ' ἐμοὶ δο-
κοῦν, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν σαββατίου τῷ μακρῷ Τη Φάω, Σὺ δὲ αὖ
τὸν λέγων οὐκ ἐπέδωκ' ἐπὶ τῷ ἐμῷ τὴν ὀργήν. καὶ ἐπὶ τῷ ἐμῷ
κὸν ὅσον ἡδυνῶ καὶ γὰρ, τὸ τε δὲ δέξιν, ἐδεξάμην τὴν πρόσκλησιν φι-
αφορᾶς· νυνὶ δὲ οὐτὲ ἐξέστιν, οὐτε βούλομαι· ἢ, τε δὲ ἡλικία κα-
λῶς ποιοῦσα μαρμαίνομαι τὸ φιλότιμον· ἡ ἰερόφασι νόμοις
ἀνίστην· ἅμα δὲ ὑπομνήσκω καὶ ἡδονῶν ἡδονῶν. ἡ παλαιάς.
καὶ φι ἐν κενρὴν διαβῆς, ἃ γὰρ πομίσαι τῷ σαββατίου δι' ἡμῶν
ἰσχυρότερα. ἀρχὴν δὲ Φιλίαν ἀγαθὸν πράγματος· ἡ χαίρει παρ'
ἐμοῦ ζήμιαν ἡ γυναικὸς τὸν χεῖρον ὅν ἐσιώπησεν, πῶς οἶδ' καὶ τὸ τε
δικαιόμερος· ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ, ὥς οἶόν τε· τοιοῦτον ὅτι τὸ δια-
λοπιμεῖσθαι κακόν.

Γυλαμίνω.

Α Απὸ δὲ μεγάλης τῇ αἰγυπτίῳ ὅχου ἡν ὑπεβλήθης σρω-
μῇ, αἰγύδιαν αὐτὴν ἐν αἰγυπτίῳ σρωμνῇ, Ἀστέρως ὅταν χυγρὰ φθῇ,
ιδῶν,

ἰδὼν, ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμῶν ὁ πνίκα με πρὸ τῆς μεγάλων ἀρχείων
 εἶδει καθόλου. ταύτην ὑπέχμω θύων, ἀπολείψιν αὐτῆς δώρον.
 οὐ γὰρ ὡς πρὸς τὴν θρακῶν χόνα παραβλαβόμενον, τοιαῦτα χρ
 εἴεσθαι. νῦν οὖν ἐκπέμψω. τότε γὰρ οὐκ αἰτίλιον. σὺ δὲ δώσεις
 αὐτῷ, μετὰ τῇ ἀπολοπίσ. ἥς αὐτὸς ἐστὶ μαρτύς ἀν' ὑπερκαθῆς
 τῆς καμῶν. καὶ προχρῶ, καθ' οὗς ἀνέχρωται τὸ ἄσπεος. ἐσεῖς ὁ
 θεὸς τῇ ἡμέρᾳ πολλὰ κίς. καὶ πρὸς ἱκετηρίᾳς ἥσαν οἱ ἀνθρώποι
 πρηνεῖς οἱ πλείους. γὰρ ἔδωκεν ἐμὴ δαίνεσθαι. ἐν ᾧ ῥομίσεις ἐγὼ
 τὴν θάλατταν τῇ γῆς ἀσφαλίεσθαι καὶ τὸ πέλαγος, κατατεί
 νω δρόμον ὑπὸ τὴν λιμένα, μηδὲν λόγον δοῦς, ὅτι μὴ τῆς μακρῆς
 τῆς φῶτος, καὶ τοῦτον ἀνέρεσθαι ἐκρηγνόν, ἐπὶ τῇ χειρὶ σμύμης,
 ὅτι οὐχ ὁσμαι. ὁ δὲ, ἀνελκιστὸν φίλον ἀνδρα ἢ ὑπὸ τον ἀφείς
 ἀπροσπύδων, ἀπολελόμεται περὶ τῆς αὐτῶν, πρὸς τὸν ἐταῖρον
 ἄσπερον. τότε μὲν οὐτως ἐγίνετο. εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκείνην ἀ
 ποδημίαν, τρίτον τουτονὶ δόλον ἡναῦς εἰς τὰ πρὸ θρακῆς χωρία
 σέλλεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπέμου σέλλεται. μὴ οὖν ὅτε τὸ πρῶ
 τον ἐξεστὶν, ἀπὸ δὲ μι δὴ ἀσπὶ τὸ χεῖος. χάρισαί μοι τὸν ἀνθρώπον θύ
 δυνά. γούνομα μὲν δὴ καὶ τὸ ἐπὶ τῇ δυνά, φθάνω δηλώσας. ἀλλὰ
 ἀδ' ἐπὶ πρὸς δεινὰς ἐννοήματα. γήνοιτο γὰρ αὐτὸς, ὁ μῶνυμος
 καὶ ὁμόπυχος. χαλεπὸς δὲ ἀπαρτὰ ταυτῶ συγχερῆ. αἰὰ γὰρ
 νοῖο γὰρ ἐν τῷ χεῖρω, σύρος τὸ γήνός. μέλας τὸ χεῖμα. τὸ πρόστα
 πορὶ γήνός. τὸ μετὰς μέτριοσ. οἰκὲς παρὰ τὴν βασιλικὴν οἰκίαν
 οὐ τὴν δημοσίαν. αἰὰ τὴν κατὰ τὴν αὐτῆς, ἥτις Αβλαβίς μὲν πρὸ
 τῆς ὡς. νῦν ὅ Πλακιδίαν ἐστὶ τῇ τοῖν βασιλείῳ ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετὰ
 κίσε, πνόμενον γὰρ, σὺ δὲ, ἀλλὰ Μαρκον ζητήσεις φανερώτατον ἀν
 δρα, τὸν ἐκ τῇ ὑπάρχον τάξεως. οὗτος ὁ τὸ πρὸ τῇ συμμορείας

ἀρχῶν τὰ χυγρὰ φωνήεν ἀστεῖον ἐχούσης. διήσεις οὐ διὰ
Μάρκου τὴν συμμορίαν. ἢ οὐκ ἔστιν ἀστεῖος ἔχουσης. ἀλλ' αὐτοῖς
ἔστις. ἢ τὸ τῆς τοῦ νυνὶ δὲ καὶ, πρῶτος αὐτῆς. τοῦ τῶ δὲ σεις τὴν
παλαιάν τὴν τὴν δὲ πίδα. καὶ πρὸς αὐτὴν ἔρεις, ἅτ' αὖτε περὶ
τοῦ χυγρῶν πρὸς σέ. εἰδὲ βούλῃ, καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀναγνώ-
σεις. χαλὴν γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι, τοῦ καὶ πρὸς ἐκείνῳ ἐπι-
στῆλαι. εἶναι δὲ δικαίους, οὐδὲν ἴσως κωλύει. μήποτε τοσούτου
διωκθῆναι τὰ ὅπλα. Ἰὼ ἡ γένεσις.

μ Ἰὼς ἀρετῆς ἐπαίνος. οὐ εἰς φέρομεν Μαρκελῖν. ἔστι
λαμπροτάτῳ, νυνὶ ὅτε πέπαιται φησὶ ἀρχῶν. νυνὶ ὅτε χαλῶν κα-
λαμείας ἀπέσπασεν ὑπόνοια. ὅς τις πρὸ λαβῶν παλεμῶν τὰς κλάς
ἐξώθει μὲν, ὑπὲρ πολέμων καὶ μάχης βαρβαρικῆς, ἐνδοθεν ἢ ὑπὲρ στρα-
τιωτικῆς ἀταξίας καὶ φησὶ τὰς ἀρχῶν παλεονεξίας, ὡς πρὸ θεοῦ
ἐπιφανείας, μάχης μὲν μίαν τοῦ πολέμου, ἐπιμελείας δὲ καθήμε-
ριν. ἵνα ὑπὲρ οὗ σὺ φρονεῖς ἐπὶ πᾶσι καὶ παρὲς οὐκ ἀσπῆς ἐπὶ πᾶσι
φῶν τὰς ἀρχῶν, εἰρήνην ταῖς πόλεσιν. ὑπερεῖδε ἡρώδην, ὃς δὲ ἐν εἰ-
ναι νόμιμα πεποιήκεν ὁ θεός. οὐκ ἐπεβούλευσε πολούτῳ. πε-
νίαν οὐκ ὑβρίσει. τὰ πρὸς θεὸν δυσεβείας. τὰ πρὸς πατρίδους, δὲ
καί τοις. τὰ πρὸς θεομένους φιλάδους. διὰ τοῦτο φιλόσοφος ἱερὸς
ἐπαίνων αὐτὸν, καὶ αἰχλύνεται. παρὲν μὲν οὐκ ἔστι μαρτυρία
ἡ ἀρετὴ δὲ δικασμένη. παρὲν μὲν οὐκ ἔστιν, καὶ τὸ δικασθῆναι
ἐβουλόμεθα. καὶ οὐκ ἔστιν ἐκείνη. πολλοὶ μὲν ἐκείνη, ἀντιστηνέ-
κα μὲν αὖ, αὐτὰς τὸν δικαστὴν, εἰ μὴ τὸν δικαστὴν ἐρανον. ὅτι λόγος
ἔστιν πρὸς ἀπὸ τῶν ἡτῶν ὅτι. πάντως αὖ ἐξῆς τῶν τοῦ τοῦ
προηγούμενου. ἐπεὶ ἡ τυχεῖα ὡς ὑπερέβη, ἐν γράμμασι αὐτῶν
τὴν μὲν τυχεῖαν κατεπιδέμεθα. καὶ ἐν ἀρχαῖς αὐτῶν ἐν ἀρχαῖς αὐτῶν.

τῶ

2
Ιωάννη.

Χ Ρῆθαι δὲ τοῖς ἑξὶ δυνατῶν Φιλίαις· οὐ κατὰ χεῖ-
ρ᾽ αὐτῆς.

Μ Ἡ αἴτει μεγάλα· ἵνα μὴ δυοῖν θάτερον, ἢ τυχεῖον λυ-
πῆς, ἢ μὴ τυχεῖον λυπῆς.

Τῷ ἀδελφῷ.

Α Μῶ τοῦ Διονυσίου ἀπέπειλα· ἵνα ἑγὼ βιβλίον, τὸ
μὲν ἦσ' εἰληφώς· τὸ δὲ πειληφώς. Θεοφίλῳ.

Π Εὐσὶν τινα πυθέσθαι πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν, ὅτι οὐ πένονται,
προαφηγήσασθαι βούλομαι. Αλέξανδρος ἀπὸ βουλῆς κυ-
ρηνῆος· ἐπὶ μέγα λυον ὡς εἰς μοναδικὸν εἶον ἐτέλεισε. τῇ δὲ ἡλι-
κία συμπροϊούσης εἰς μοναδικῆς κατὰ τὸν εἶον ἐνστάσεως, ἡξίω-
θη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας· ἡξίωθη δὲ τῷ, πρὸς βύπερθε
εἶναι. κατὰ δὲ τινα χρεῖαν ὑπὸ στρατοπέδου γυρόμενος, καὶ Ιωάννη
τῷ μακρῇ τῇ συστάς, τιμὰ δὲ τῷ παρρημῶν ἢ μνήμη τῷ πελιδνῇ
σάντος, ὅτι πᾶσι δυσμένεια τῷ βίῳ τούτῳ συναρπίζεται, τούτῳ
συστάς, πρὶν μὲν στασιασθῆναι τὰς ἐκκλησίας, ὅτι ἔκείνους χεῖρ
ἐπίσκοπος ἀνεδείχθη εἰς βιβαῶν βασιλῆα, ἡλεως· συμβάσης ἢ εἰς
διαφορᾶς, διέμνε τῷ χειροτονήσαντι φίλος· ἡ γὰρ ἔκείνου
συσωτῶν. ἐπεὶ ἡ συνοδικὴ γνώμη κατήχετο, χρόνον μὲν τινα συ-
νέμνετο ἡστάσις· τὴ δ' αὖθις ἡ γνώμη εἶδεν, μαγὺν ἢ αὐτῷ διωκῆναι
κόπῃ, τὰ περὶ τὰς γυρομῶν διαμαχίας. ἐπεὶ τὴν βιβλίον ἀνέγνω σὺ
φόν, ὃ πρὸς τὸν μακάριον ἐμοὶ δοκῆν Αἰρικὸν ἐκγραφῆς, ἐνάτων
αὐτὸν τῇ κατὰ δὲ τῇ αὐτῶν· τὰ μὲν δὲ μέχετ' αὐτοῦ, Αλέξαν-
δρῳ πρὸς τοὺς συναρπάζει κοινά· ἵδον δὲ, ἢ μετ' αὐτῶν, ὅτι τῶν
μὲν ἔως ἡδὴ τὸν ὅλκον, μετὰ τὴν ἀμνησίαν κατὰς διαμαχίας· ὃ

ἢ, ἢ ἐβλάδισεν τὴν διὸν βίωσιν, ἢ φιλονεχούσης αὐτὴν καθε-
στράς ἐλάβετο. μὲν δὲ ἢ πρὸς αὐτὴν, ὡς πρὸς μηδὲν αὐτῇ διαφέρειν, αὐ-
καίτισι ὡς ἰδὼτι προσφέρνται· ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτε κέρρωθεν ἐν ἐστὶ
Φην τοῖς νόμοις τοῖς ἰσοῖς, ἔτε ἡδὲ μοι καθήκει πρὸς μεμαυμένην
πέρσις ἔτι γιγνόντι τοῖς καὶ ἀλόγῳ αἰσθῆμι ἢ γέροντα ἐν ἑοῖς, οὐ
δ' αὐτοὺς μὲν τι σαφὲς εἰδέναι προσποιεμένους, ἀπεδιδόξατο
ταῦτα ἢ μὴ λαθῶσι πρὸς τινὰ καὶ νόνα φίλῃ καὶ ἡσυχίας προσκόψαντες,
ἢ διὰ τοῦτο παντὶ πασιμ ἀπηνέστερον αὐτῇ προσενηνεγμένους, ἢ
ὅτι πρὸς αὐτῇς ὑπνοῖας ἀτιμίαν σαφῆς τοῖς ζῆρ καὶ τασκεδαίνου-
ταις, οἳ μὴ ἢ κοινῇ σέγῃς ἡνέχοντο, οὔτε ἐμὲ μὲν ἀμύλω, οὔτε ἐμὲ
μηδὲ μὲν αὐτοῖς. οἷον οὐκ ὅπως ἐπὶ νόμον πρὸς βασιμὴν ταῖς ἐκ
καλοῖα μὲν, οὐκ ἐδέξαμην αὐτὴν, ἔδὲ βραπίζης ἰσοῖς ἐκομνησκα
οἷον ἢ ἰσα ἢ τοῖς ἀνατίοις ἐτίμησα. ὅς τις ὁ βρόχους ἐπὶ τῇ ἐπὶ
χωρίων ὁ ὑμῶς· ὅταν τις αὐτῶν ἐφέσιος ἡμῖν γῆν, πάντῃ πάν-
τος ἔρην καὶ λόγον πμὴν ἔχοντος ὅξισα μὲν, φλναρεῖν ἡγνόμε-
νοῖς ἐν δὲ χειρῶν ὅτι πρὸς μὲν τῆς κλέως καὶ ταβὰς μὲν δὲ
καὶ αὐα καὶ τοῖς διὰ τὸ τὸς ἀπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἀρῶ
μὲν φέρω. ἐμὸν οὐκ ἔστιν ἢ ἀπάντων ἀχολῶμαι χολῆς· αἷν
καλῶ μοι κείσεται πρὸς ἑλθεῖν, πλεονεκτεῖν μὲν πῶν τοῖς· μὲν
κτενὲς ἢ πμὴν· καὶ τὸν Αλέξανδρον ἢ τοῦτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν
προίω, βουλοίμην μὲν αὐτὸν, μηδὲ μὲν φιλῶν ἄγορας ἰδεῖν. συμβαλὲν δὲ
ἰδεῖν, ἐτέρωσεν· τρέπω τοῦ ὀφθαλμοῦς, καὶ οὐδὲν ἐπαρθεῖ μοι
κατὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐρύθημα. ὅτι πρὸς αὐτὸν δὲ τὴν οἰκίαν αὐτῶν,
καὶ γῆνόμενον ὁμαρῶφιν, ἅπανσι τοῖς εἰσὶν τιμῶ· τί δὲ ποτὶ τὸν
σύμφωνός ἐμ. πρὸς ἐμαυτὸν ἰδέσθαι δημοσίᾳ· ἐν οὐδὲ τίρω ἢ καὶ
ρῶν δεδωμένα ποιῶν. αἷν τὸ μὲν, εἰκὼ τῶν νόμων. τὸ δὲ, τῇ φύσιν

σει χαρίζομαι, ῥε πύση πρὸς τὸ Φιλάδον. καίτοι καὶ ἀπὲρ βιασά-
μην τίω φύσιν, ἔτι σαφὲς ἡ πίστά μιν ὑπὲρ τοῦ νόμου. αὐτὸ δὲ τοῦ
τόδῃ τὸ ἐρώτημα, πρὸς ὃ δὲ τίω ἀνθερίαν φιλαπτολικὴς διαδο-
χῆς ἀποβλεπόμεναι ἀπολῶς καὶ σαφῶς καὶ ἀπερ πυνθανόμεναι. Αλέξαν-
δρον ἐπίσκοπον χεῖνο μίζην ἢ μή.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐ Γὼ καὶ βούλομαι ἡ ἀνάγκη μοιθεῖα, νόμον ἡγεῖσθαι, πᾶν
ὅτι αὐτὸ ἐκείνοσ' ὁ θρόνος θεωρεῖται. διὰ τοῦτο καὶ πένθιμον
ἀχολίαν παύσαι τισί μενος, ἡ νόστος μου μέθυμ' ἐπὶ τὸ σῶμα πρὸς
τοὺς πόνους ἐκ βιασάμενθ', καὶ διοδεύσας τίω ὑποπτόν, ὡς
ἀνυποπτόν, ὡς διετείχισεν ὅπλα πολέμια, γέγονα κατὰ παλαιὰ
βισκαυτε καὶ ὑδρακία. ὡς μοι δὲ αὐταὶ πενταπόλεως. καὶ φι-
διήκῃς λιβύης αὐτὰ τὰ μεθόρια. ἐν αἷς τόν, τεθῆμον ἐκκλησία
σα. καὶ γραμματεῖ, τὰ μὲν, ἀναγνούς, τὰ δὲ, ἀποδοῖς, τὰ μὲν
παρ' ὧν πρὸς αὐτοὺς, τὰ δὲ, περὶ αὐτῶν πρὸς ἐμέ, καὶ λόγους
διεξελάτων ἐπιτηδείους εἰς ἀρχιερεῖαν εἰς τὸ καὶ πείσαι, καὶ εἰς προ-
χωροῖν βιάσασθαι προθέσθαι τίω περὶ ἐπισκόπου σκίψιν, οὐκ
ἔξενέκασα τοῦ δήμου τίω περὶ τὸν δὲ λαμῖς τον Παῦλον απου-
δήν. ἄξι' ὧν πῶς δέσας παρὰ πατρός. οὐκ ὡς μοι βουλομένῳ μά-
τίω δεδραμμένον. πολλὰ τιμῶν τί με τῷ δήμῳ προσέκοψα.
τοὺς φανερώτατους αὐτῶν, ἔτις ἀνέκραγε μείζον, ἔτις δὲ ρα-
μένθ' κρητῶτα καὶ ἐπαναβάς αὐτῇ, καὶ προήγορος ἡξίωσεν
εἶναι καὶ λόγον ἀπείτειν, ὡς ὀνίους ὡς συνωμότας, ὑπηρετῶν
χερὶ παρὰ διδού, ἐκλυλιθῆναι φι ἐκκλησίασ' ὧν μένους,
προσέτιζα. συγχυθέντα δὲ αὐτῶν, καὶ πολλὰ καὶ ἀναλαβών τε
καὶ κατασήσας τὸν δῆμον, διὰ πάσης ἡλθον ἐν λόγοις ὁδοῦ,

γ νῖ

τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἐκείνου θρόνον ἀποσπένδων, καὶ πείθων
ὅτι δὲ εἰς ὑμᾶς ἀθετήσεως καὶ τιμῆς, ὁ θεὸς ἀθετεῖται δὴ ἐπὶ τιμᾷ
ται. οἱ δὲ, ὁφθαλμοὶ τὸ φωνῇ τὸ μακάριον ὄνομα εἰς τῆς θεοσεβείας
ἐπικαλέσαντο. καὶ περὶ τῆς, ἐκείνου ὡς πρὸς παρόντα τὰς ἐκ
βοήσεις ἐπὶ τῆς ὀλοφύσεως ποιούμενοι τὸ μὴ οὐ τῷ αὐτοῦ, εἰ
καὶ πέρα προσδοκίᾳ, ἀλλ' ἐλάττω ὡς. αἱ δὲ μωαῖδων, πρᾶγμα
δυσμεταχείριστον. χεῖρας ἀφαιρουσιν. βρέφη προτείρουσιν. καὶ μὴ
ουσαι τὰς ὀφθαλμούς, ἵνα μὴ εἰς ἔρημον τοῦ συνήθους προσάγῃ
τὸν θρόνον ἐνατείνῃσαι, μίσητον ἐδέχοντο τοῦ τὰ ναντία παλινδύο
μένους ἡμᾶς, εἰς πᾶσιν πέρα πλῆστον ἐκκαλέσασθαι. ὅπως ἵνα
μὴ πᾶσι, φοβηθεῖς, ἡδυνόμην τὸ ἀγόμενος, ἔλυσαι τὴν ἐκκλη
σίαν. ἐπὶ τετάρτῳ ἡμερᾷ ἐπὶ ἡμέλᾳ ἐπὶ ἀσάμενος τὰς πελαμο
νοστάτας ἀρὰς, εἴτις ἐμμίδως, εἴτις ἡτ' ἡσέας, ἢ χέρας ἢ ὅλως,
ἰδὲ τί δὴ ἀφαιρὸν αὐτῷ φθὲ γένοιτο τῷ ἡλιόντων εἰς τὴν εἰκ
καλοῦσας περαλοῦν. ἡμερᾷ ἐκ νεῖα. καὶ ὁ δὲ μὲν παρ' ὡς, πάλιν ἐν
στάτης καὶ ἐναγώνιος, ὅς οὐδὲ περιεμῆμε πεῦσιν. ἀλλ' οὐδὲν ὡς ἀ
πέντα ἡμερῶν φωνὴ παμμιγῆς, ὑπὸ τοῦ λίαν ἐνηγεῖν ταῖς ἀ
κοαῖς, ἀδᾶκεις. κατασιγαζόντων δὲ τῷ ἐροκηρύκων, εἰς
θρήνον αὐτοῖς ἀπετελεύτησεν ἡ βοή. καὶ ὡς ἀκουσμά σκηνωθῶν.
αὐτοῦ οἱ μωαῖ. μωαῖων ὀλολύναι. παῖδων ὀλοφνυμοί. ὁ μὲν,
ἔφη πέρα πᾶσι. ὁ δὲ, ἀδελφόν. οὕτως ἐμερίζονταίς ἡλιεί
αις τὰ εἰς συγγενείας ὀνόματα. ἐμοῦ δὲ τι μετὰ ξὺν λέγειν ἐπιχει
ροῦντος, ἀναδείκνυται γραμματίοι ἐκ μέσων τοῦ πλῆθους. καὶ
ἐνὶ χεταίπῳ εἰς ἡμερῶν αὐτῶν πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι. τὸ δὲ, ὡς ἐνορ
μισμὸς πρὸς ἐμὲ ποιῶσθαι συνμία τῶ πλῆθους ἀποπειρώμε
νον. καὶ ἀναδέσθαι τὸ σκῆμμα, μέχρις αὐτοῦ δὴ γῆνι πρὸς
τὴν

3
τὴν μακροθυμίαν συνκεφαλῶν ὑπὸ τούτου τῆς φήμης πῶς
φαί κεῖ πρεσβυτίῳ. μάλλον δὲ ἐμοὶ κατεδόντο κινήσασθαι, συ
νηγορίαν ἐν γραμμασίῳ ἅπῃ ἐδιδάχθην διδάσκοντα. ἐλέγχο
τοῦ μιν καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ δημοσίᾳ πα
ρὰ τοῖς πλῆθους, καὶ τὸ γραμματίον αὐτὰ ταῦτα μαθεύκασθαι δι
ζήσας, πῶς τῶν ἐν αὐτῷ ἀποστολικῶν, ἐρυνειπιδῶν ἐστὶν καὶ ταύτας
ταῖς ἐκκλησίαις. ἀποστασιασμοὶ δὲ αὐτὰς πρὸς ὠρίωνα γὰρ μακάρ
ον, πορρωτέρω τὲ ὄντα πρεσβυτίῳ, ἐκείνῳ ἔχοντα, πρᾶστα
τον ἐστὶν. τοῦτο δὲ ἦδη καὶ λοιδορήμα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιογύτων ἐ
ρωσυνῶν προσετιν ἐστὶν τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολυπραγμονα. ἐ
κπεισὶν παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀναδέσσει περιμένει τοῖς δικαίου τῶν
πρεσβυτίῳ. ἀλλὰ προβαλέσας τὴν μακροθυμίαν Σιδήριον. ἐδόκη
σεν οὗτος νέος τε εἶναι. ἡ δὲ ἐκτεσ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ παρὰ βασιλῆος βα
λεντῆ στρατείας. ἦλθον κατὰ χεῖρα ἀγρῶν ἀποθνήσκων ἐπιμελείας
οἷος ἐχθροῦς τε κακῶσαι. ἡ δὲ λους ὀνήσαι. τότε δὲ ἐκράτει, τὰ
τῶν αἰρέσεων. πλὴν τῶν περὶ ἡσυχίας καὶ καρὸν ἔχον ἡδονῆς, ὁρῶ
νον οὐσα φρονησεως. τοῦτον ἐν αὐτῷ μόνον ἀπὸ τοῦ δείχαι παλαίβι
στικῆς ἐπίσκοπον. ἀλλοῦ δὲ τοῦτον ἐν θέσμῳ. ἐκ θέσμου μὲν οὐ, ὅ
σα γὰρ τῶν γράντων ἡκούσα μὲν, ἐκ μὲν ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατέστη, μὲ
ν τε παρὰ τῶν ἐνθάδε, καὶ ἐκ τῶν συνθημάτων χειροτονίας ἐκείθεν ἐ
δέδωτο. μόνον γὰρ φασι τὴν μακάριον Φίλωνα, ὁρῶσαι τῶν τῶ
σσοι ὅπως ἀναρρήσιν. Φίλων ἐγγύς τοκρυνηαῖος, ἐπὶ παλαιότερῳ
ἐπὶ νεωτέρου θεῶς τε καὶ ὁμῶν μῦθῳ. τὰ μὲν ἄλλα, ὁ ποῖον αὐτὸ
νοῖον παίδευμα τοῦ χριστοῦ. τὰ δὲ εἰς τὸ ἀρχεῖν ἐκείθεν, ὁρῶσαι
ὡς τῶν μάλλον, ἢ νομιμώτερον. ἀλλὰ τῶν αὐτῶν μαρτυριῶν,
ἐπὶ τῷ λόγῳ τῶν ἐραντῶν πρεσβυτῶν τῶν χρίων τοῦτον ἡλόντα μὲ

ἔργον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀφ' οὗ καὶ ἀφ' ἧς τῆς
ἐκείνου. ἀλλὰ ἀναγνὼντες ἐν καίροις ἀπαρρῆσαι τοὺς τῶν ἀντι-
βόλων παρὰ βασιλεῶν. διὰ τοῦτο γὰρ πάλιν μετὰ τὴν Αθηναίων συγ-
χωρήσας τὴν ἐκείνου. ὁ μετὰ τὸν πολὺν δεῖσαν ἐν πᾶσι τοῖς ἐκείνου
ἐνόντες σμικρὸν ἐπὶ τῷ ὀρθοδόξῳ ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως καὶ ἐπὶ
πάλιν ἐξελθὼν, τὸν αὐτὸν τὸν ὡς μέγιστον πρῶτον ἐπιτή-
δειον, ἐκ δὲ διαβῆναι κελεύσας, τὴν μετὰ τοῦτο ἐκκλησίαν ὑπὸ
τροπένου παρὰ τὴν γῆρας. ἀλλὰ τὸν εἰς τοὺς κομήτας ἐπαγγέλλου.
οὐκ ἔλαττον ἔσται, οὐκ ἔχει διαδοχὴν, ὅς οὐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἐτέρου
διαδοχῆν. πολλὰ βίβλια δὲ ἡ ὑστέρησις, εἰς τὴν ἀρχαίαν ταξίαν τοῦ
χρονίου. καὶ πρὸς τὸ ἐν τῷ θρόνῳ ἀνελήφθησαν, δογματὶ φασι τὴν
βασιλείαν σὺν κεφαλῇ. καὶ γὰρ τὸν δὲ μάλα σὺν πάντων ἐνέκριν
το. πάλιν δὲ ἀντιτεῖν τὸν παρὰ τὸν θρόνον σμικρὸν. γράμματα
μὴ οὐκ, ἢ τῆς γῆρας, οὐκ ἔχον ἀποδοκίμασιν. ἐπισκοποῦσι δὲ τὴν
ἐκείνου ἀνίστασιν μαρτυρίας. οὗτοι δὲ ἐφασαν, ἐπισκοπῇ πειθαρο-
χουμένους ἐκείνου ἡκούσθαι, πέντε περὶ Γαύλου προτεῖναι τῷ δήμῳ.
ὁ δὲ δόξαν ἀπαρρῆσαι ἐπισκοπῇ ἐκείνου, ἀντιθέτως περὶ αὐτοῦ. τοὺς δὲ
θρονιστοὺς ἐτέρους γινώσκει. καὶ ἐμοὶ δὲ δόξαν ἐπείν, Περσεβασιμῶ
τατε, ἐκείνου ὡς ὁρῶντος ὁ καίρος ὁ τῆς σκέψεως. τὸ γὰρ ἀφε-
λέσθαι, τὸ μὴ χωρίσθαι ἀντιπρότερον. ἀλλὰ κρατεῖτω ἡ τῶν
ὅτι αὐτὸς δόξαν τῇ πατρὶ καὶ σὺν κεφαλῇ. ἐκ γὰρ τὸ δόξαν τῆς
καίρου αὐτοῖς γίγνεται, ὁ γὰρ τὸν προίχεται, τὸ μικρόν τι δοκῶν, τὸ δὲ
καίρου μετὰ τῆς τῆς. ὡς δὲ τὸν αὐτὸν, τοῦτο τῷ πάλιν δὲ καίρου ἡ-
νέ. αἰὲν δὲ ζωὴ καὶ θάνατος ἡ πᾶσι. ὁ δὲ πρὸς οὐκ αὐτοῖς οὐκ ἔστι
ρας. αὐτὸς δὲ τῶν μὴ γινώσκοντων αὐτοῖς ἐπὶ τῷ πατρὶ, ὁρῶν
μοί. ὅτι ὡς ὡς λέγει ὡς λέγει. καὶ γὰρ τὸν νεανίσκον ἐκ οἴκου τῆς
ἐκείνου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

διασελῶν

77
διατέλλει ἀπὸ φιλοσοφίας κακία γὰρ ὅτιν, ἀρετῆς προσωπε-
ον περιημένην ἢ φιλοσοφία γὰρ τὸν ἕσταν φιλοθεϊας εἶδος ἐφω-
ρασεν. ὅθεν οὐκ ἔστιν ὅσον ἡμῶν, γὰρ μὴ δικαίως τὸ ὁσὶος γὰρ
νόμον. οὐλοῦν ἐπὶ μοι πεφρικέναι τὴν λεγομένην καθίδρυσιν.
οὐ γὰρ ὅτι πᾶς χριστιανῶν, ὡς ἐπαμαγνῆς εἶναι ταῖς διὰ ταῖς τελεσι-
ταῖς ὑλαῖς τε καὶ φωναῖς, ὡς πρὸς ἀκαίῃς πρὸς φιλοκαίῃς ἀλλολεθῆσαι
τὸ θεῖον, ὅτι αὐτὰ τοῖς πνύμα ἐγχορμῇ. αἰῶνι τὸ πρῶτον ταῖς ἀ-
παθείαις καὶ ταῖς οἰκείαις τῇ θεῷ διαθέσειν. ὅπου ἡ ὀργὴ καὶ θυμὸς
ἀγνώμων, ἡ δὲ πρὸς πάντων ἡ γῆται τῆς πράξεως, πῶς ἐκ τῆς πνύ-
μα γὰρ ἡγορὰ πρὸς γένεσιν. ὡς ἐπεισελθόντων, καὶ συμβῆναι προσφιλῆ καὶ
ἐξοικίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ὡς ἀποφάνεσθαι τὴν μετὰ θεῖον. ὁ δὲ,
καὶ ἐξελίχεται, ἡ πρὸς τὸν ὑπὸ γῆται. αὐτὴν ὅρου τὴν ὑπόχρεσιν βε-
βαιώσαντος. τὸν λαβόμενος ἀσμένως, ἡ δὲ τὴν ἀπόφασιν ἀπεδίφρα-
σκον. αἰῶνι τὸν αὐτὸν ἀπὸ φαινον εἰαυτῇ διακρίνει, καὶ τὸν οἰκείον
ὅρον ἐκ βιβλίου ἡν ἡ γὰρ ἀναπνεύμενον ἡ διακρίβοντος, ἐπει-
δὴ φιλοκαίῃς ἀσμένως ἐνέτασεν αὐτὸς πρὸς γένεσιν, ἐδὲ πρὸς
σεν ἐπιβαλεῖν ταῖς ὁφείδων τῷ τόπῳ, καὶ ἐπὶ ἀγνώμων ταῖς φιλοκαίῃς
ὡς. καὶ πάλιν πρὸς ὁμιλίαν ἐπισκοπῶν ἐκ τῆς περιουσίας, αἰῶνι
κατὰ τὴν χρεῖαν συνελθόντων. ἐφ' ὧν ἀπάντων καμῶν, οἷτε ὅ-
ροι δεδεδεικνύτω. τὴν τὸν δευτέρου τοῦ μερίδα σαφῶς ἀποτὲ μνόμε-
νοι, ἡ μὲν τυρεῖα γρόντων, καὶ συγκαταθέσεις τῆς πρὸς ἀντιλεγόντων,
τὸν διλαβέσθαι τὸν διόσκουρον, τὸν χρεῖαν δεσπότην ἀπὸ φησαν.
ἐγὼ μὲν ἡ τὸν ἀδελφὸν διόσκουρον, γὰρ ἡ γὰρ ἀνὰ γῆ καὶ τὸ γράμμα
τεῖον τὸ λυδρὸν εἰς ἡμῶν ἀπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὁ πρὸς τὴν ἀγ-
ὄτητα τὴν σὴν, ὁ διλαβέσθαι τὸν Παῦλον ἐπεποιήσας ἐν ἐπιστολῇς
εἶδει, καὶ μὲν δὲ αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν ἀνασεν μὲν καὶ πάλιν μελῶν.

ἀφ' ὧν αἰχλύνεσθαι πείνην, ἐπὶ ἡλικίᾳ ἀκούσαντι, τῷ δὲ ἡλικίᾳ αἰ-
 χροῦσάντι. ἀλλ' ἐστὶν ἄρα καὶ τοῦτο δαύτερον ἀγαθόν, ὃ αἰχλύνε-
 σθαι. ὃ μὲν γὰρ ἀναμάρτητον, θέας ἀντιφύσας ἔχει μοίρας δὲ
 φύσεως. ὃ δὲ ἐπὶ τοῖς οὐκ ἀνθρώποις ἐρῶν, σωφροσύνης τις
 αὐτὸν ἀπεφύνατο, ἀπὸ ὑποστάς, ἐπὶ τῷ παρόντι πρᾶγμα τοῦ οὐ
 λαβέσθαι Πάυλος, ἀπαύσας ῥητορείας ἰσχυροτέρων ἀπὸ Φινεῖν
 ὅς οἱ εἰσὶν ἐν αἰσῶνι μετάνοιαν. ὃ γὰρ ὁμολοῖται τε ἀμάρτείν, καὶ
 φαῖναι τὴν αἰσχρὰν λύπην τὴν ὡς ἐπὶ κακοῖς ἀντιφύσας λυ-
 πούμενον, πάντας ἡμᾶς ὅμους αὐτῷ καὶ συνδιδασκόμενους πα-
 ρέχοντι. ὃ μὲν ἡμέτερον, θαυμάσιον, ἀλλὰ οὐ λαβέσθαι ἐπίσκο-
 πος Διόσκορος, ἐπειδὴ ὃν τέως διαφιλοτιμούμενον ταπεινότε-
 ρον ἐθεάσαστο, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ γήρᾳ, ἢ τῇ ἡλικίᾳ τῇ γήρᾳ. καὶ γάρ
 ἐπὶ τῷ οὐ λαβέσθαι τῷ Παύλῳ, ποιεῖν ὁ πότερον βούλοιτο καταχεῖν.
 ἢ ἀδυνάτῃ ὃν λόφον τοῦ θαυμαστοῦ διόσκου, πολλοὺς ἐνδύ-
 νους αἰρέσειν, ὅρῳ δὲ αὐτῶν ἀκούων πρὸς τὸν ἐκείνου μετάνοι-
 ᾶν ἤνεχτο. καὶ γὰρ ἀποδοῦναι μόνον ὃν λόφον, καὶ ἀμοιβὴν δύναι-
 σθαι ἅμα τὸ κτήμα, καὶ ἄλλα πολλὰ προσεζῆρεν, ἐπὶ δὲ φιλο-
 μένος αὐτῷ πόρον, ἀφ' οὗ αὐτὸς προλήψεται χάριτος. ὃ δὲ, ταῦτα
 μὲν ὡς ἐστὶν, ἡζίου δὲ ὑπεισελεῖν αὐτὸς τὴν εἰς ὃν ἀδελφὸν διόσκο-
 ρον γινόμενον ὥρῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀντικαταστήναι, δεσπό-
 της τῷ κτήματι. ἐγγύς τοις πόσις τῷ λόφῳ καὶ τῷ ἀμπελώνῳ
 καὶ τῷ ἐλαιῶνι ἐγγραπτός. τῷ δὲ, ἡμεῖς λαοφροσύνην κτήμα αὐ-
 τὸ κτήμας, μέζον αὐτὸν ἀλάτῃσι περὶ γένε. κοινὸν ἀμφοῖν ἀ-
 γαθόν, ἡ φιλαδελφία. καὶ ὃ ἐστὶν γινέσθαι τῷ νόμῳ τῷ δια-
 γλιτῶν, οἱ συνεκτικῶς τὴν ἐντολὴν τὴν ἀγαπητικὴν διαθε-
 σιν ἀπεφύνατο. ἐν τούτῳ μόνον ἐστὶν μνήμησ' ἀξιώσαι μνησάντων
 ἀδελφῶν

ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τὴν ὁμοφροσύνην ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
πεῖν, ἔτις ἐπίσκοπος ὢν, ἡλὼ τί παύσας, ἀλλ' οὐκ ἐδὴ πεπεσῶς,
ταῦτα λεγὼς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ. ἀλλ' ἡμὰ μὴ πάντα ἐκ πάν-
των ὁ ἀδελφὸς διόσκορος, ἀποτυγχάνει, τὰς ἀπίσεις αὐτοῦ
δέδωκε τὸ πᾶσι ἀκριβῶς ἐπεξελεῖν, ἵνα μηδὲν ἀγνοήσεις ἢ σὴ
θεοσεβῆαι, ὡς οὐκ ἀφ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἀντὶ πάντων ἐπιστολῶν, περὶ τῆς δι-
κῆς ἀποδείξεως, ὅτι μὴ ἐπὶ δικαίᾳ ἐφίλονεῖν ἡσέ. καὶ γὰρ τὸν ἀδελφόν
ταῦτα ἄλλα ἐπανῶ. πάντων γὰρ μοι πρὸς τὸν ὅπου, καὶ φίλῃς τὸν θρό-
νον αἰδούης, ὑπεράγαμαι. καὶ νῦν μὰ τὴν φιλίᾳ σου καὶ σεβασμῷ
ἀν κεφαλῇ, πολλὴν οἰμαι χάριν ὀφείλῃς αὐτῷ. τὸν δ' ἐν ἀλεξάν-
δρεια συμπύχους, ὡς τοῦ ἀγροῦς ἐκ ποιεῖται καὶ πανταχὺ γινώ-
μενος, ἐξ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκλέγων, ἐκ τῶν κατὰ τοὺς περὶ τὸν
τὰ μὲν περὶ τὴν ἐπισκοπὴν σέβειν, οὕτως ἐχώρησεν. ἐπὶ ταῖς
ἐπιστολῇς δ' ὡς, ὅπως ἀκούσωμαι καὶ ἰάσωνος, ὃς ἐφ' ἡμᾶς πολλὰ ἔδω-
κε παρὰ συμπεριβυτέρου παθεῖν. οὕτως οὖν ἔχει καὶ ἐν αὐτῷ. Λα-
μπρὴ μὲν ἰάσωνος ἐλθὼν ἀδελφία. ὁ δ' ἐφ' ἡμᾶς, ὁμολογίᾳ τὸν ἐ-
λεγχον, ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶν συνόδων, ἐργόμενος. καὶ
τοὺς καὶ δάκρυον ἐκ μετανοίας ἀφ' ἡμῶν. ἐφ' ἡμῶν ἰκίτης αὐτὸν ὁρ-
τήσατο. ἀλλ' ἐγὼ τῷ δεδωμένῳ ἐν ἐκκλησίᾳ, τοῦ δ' ἐλπίσαι τὴν
αὐτοκτίαν, ἐστὶν τὴν ἰδρατὶν ἡμᾶς δέδωκεν ἀνέπεμψα. τὸν δ' οὖν οὖν
ἐμαυτῷ συνεχώρησα. ἐπὶ πρὸς πελάσειε λαμπρῶν αὐτῷ τὸ χεῖρον,
καὶ ἡ ἐκκλησία παρῆναι δοκεῖ, πᾶσι ἐφ' ἡμῶν τοῖς τότε παρεστμένοις
πρεσβυτέροις, κοιμῶν αὐτῷ μετὰ δόξης. μηδ' εἰς ἃ ἀπὸ τῆς δεξι-
μῆς, ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, καὶ πάλιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὑπὸ δικῶν ἔσω. καὶ πα-
ρὰ τὴν ἐπιστολὴν σου ἐλθὼν οὐκ ἔστιν, περιμένει τῇ συγγνώμῃ
τὸ σῶμα. οὐδ' ἐγὼ οὐδ' ἰάσωνος πάντα ἀνάτιος ἐαυτῷ. προ-

πετὴς ἀνὸς ἱλῆαν, ἐνέτυχεν ἀνδρὶ προπεπιστέρῳ τὴν χεῖρα. καὶ
τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον κουφοτάτου πρᾶγμα τοσόντο, βαρυ-
τάτῳ τὴν τιμωρίαν ἐξέτισε· καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτοῦ
ἐλήφθη, ταῦτα λαμπωνιανὸς ἔχειν ὁμολογῆ. καὶ οὐδὲν ἀξιοῖ
παρὰ τὴν μαλακίαν ὠφελεῖσθαι, τῆς ποιησάσης ἀφανῆς τὸ συμ-
μολογεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ ῥὺν αἰτεῖ, τοῦ καρπὸς ὠνίουσ ὀφείδειν. καὶ
ἐφ' ἑπαινῶν ἀμειλίχως, ἐνὶ τούτῳ προσέχειν τὸν ῥυθμὸν, ὥς αὐτὸν
πῶς καὶ λατρεῖται χεῖματός. νομίσματα δὲ ὡς ἐπὶ αὐτῶν καὶ πιν-
τῆκοντα πρὸς τοῖς ἐκατόν. ἀνοίστον ὅτι καὶ περὶ τῶν πινόμε-
νων περὶ μῖν, ἴρα γὰρ ὁμερὰ πινύσθαι. ἰδρῆς ἰερέας παρὰ νόμον
διώκοισιν. ἐν μὲν οὖν τῷ δόξῃ, οὐκ ἀλέγῃ πάντως δὲ μετὰ τῷ
βούλου τὴν προμίσσεως. οὐ γὰρ ἵνα λάβωσι δίκας, ἀλλ' ἵνα τοῖς
ἀρχαῖς τῶν στρατιωμάτων, ἀδελφὰ λείρῃ μνηστῆσιν. ἐπὶ δὲ
τοῖς ἐμοῦς ὁμοῖς ἀναβαλὼν ἀνάλγη, τὰ πάντων φορτία. διὰ
δὲ οὐκ ἔστι καὶ δικαίῳ τῆς μηδενὶ μηδὲν ἐξῆναι τοῦτο ποιεῖν
καὶ ἐμοὶ χαρὴ καὶ τοῖς ἀπραγματούχοις καὶ καλῶς πάχον
συμμάχους. ὅτι πολὺ πλεονέκτημα δὲ περικλυτὸς ἔσθαι, τοῦς ἀδικουῦντας
αὐτοῖς ἐπὶ μείζονα γὰρ τὸ μείζονος ἀπὸ λαλῶν καὶ καλοῦ κα-
κὸν ἢ μείζον τὸ ἀδικεῖν τὸ ἀδικεῖν. τὸ μὲν γὰρ ἰδὼν ὅτι καλόν.
τοῦ ἀλλοτρίον. αὐτοῦ τῶν κατεμνήνυσαι τίνες εἰσὶ, μὲν τὸν τὸ ἐκ
μαλ' οὖν ἐπὶ νόμος δὲ ἀλέγῃς τινὰ, ἵνα μὴ ἀπεχθόμενῳ ἀ-
δελφοῖς, οἷς ἐκ κατὰ πρόσωπον ἰδὼν ἴδαν ἐπιτετιμῆκα, συγχω-
ρήσει θεός. ἀλλὰ φανῇ τὸ πρᾶγμα μόνον μισῶν ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ
γράμμασιν. ἐστὶν αὖτε ὡς μετὰ τὸ πᾶσι ἀνέπαινον τὸ μὴ
κέτι προελθεῖν περὶ τῶν ἀχρημοσύνης ἡμῶν. μὴ γὰρ ἐ-
πιμιεῖ τὴν ἐκκλησίαν. οἰκονομήσας δὲ ἐν ἐπιλοιπῶν, καὶ
λόγον πεποιῆσθαι. περὶ τούτων τινὲς βακάντιβοι παρ' ἡμῖν.
ἀνέξῃ

ἀνέξῃ γάρ μου μικρὸν ὑποβιβάζεσθαι, ἵνα διὰ τῆς συνηθείας
τῇ πολιτείᾳ φωνῇ, τὴν ἐρίων κακίαν ἐμφαντικώτερον παρὰ
σῆσάιμι. οὐτοὶ κατέδραν μὲν ἀποδεχθέντων ἐχέμεν οὐ βούλου-
ται· οἷον τὴν οὐσαν ἀπολελοιπέναι, οὐ κατὰ συμφερόν· ἀλλὰ
θυρεῖτο μεταβάσαι πνόμενοι· καρποῦνται δὲ τὰς τιμὰς, ἐκ
περισσοῦντος, ὅπου καρδαιώτερον· ἐμοὶ δὲ διὰ τῆς παύσεως
ὥστατε, χεῖναι γούρισ, ὅσοι τὰς οἰκίας ἐκκλησίας ἀπέπαρτο
παύσαι ἐκκλησίαν ἀπέπαρται· καὶ πρὶν αὐτὸν ἀπελθόντων, ἐκ
τασίσωνται, μηδὲν δὲ χάρις θυσιάζειν· μὲν δὲ εἰς προσεδριαν κα-
λεῖν· ἀλλὰ περιορᾷ ἀγαθούς ἐν ταῖς δημοτικαῖς κατέδραν,
ὅταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβαλῶσι· ταχὺ γὰρ ἐπαίνοισιν εἰς περὶ τῆς
τιμῆς λιμνιδόοιεν, ἥς ἀξιοῦσιν ἀπολαύειν ἅπαν ταχὺ μᾶλλον,
ἢ οἱ προσήκοντες· δέξαντο γὰρ ἐκ μᾶλλον ἢ μηδὲν· καὶ δη-
μοσία μὲν, οὐτὼ προσίστανται αὐτοῖς, ὡς ἀντιπρὸς ἰδιώταις αὐτοῖς καὶ
ἔξω σεμνοτάτῳ συνθρόνῳ συνδοκῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ κατὰ τὸν, ἐπὶ μεθὰ
παύσαι ὅταν ἡκὶς τῆς σῆς θεοσιβείας ἀπόκρισις ἐκείνης τῆς πέν-
σεως καὶ πρῶτον ἡρώτησε περὶ Αλεξάνδρου ἐν ρηνναίᾳ μὲν ἀνδρὸς
τὸ γένος, ἱερατῶσαι μένου ἢ ἐν τιμῇ πολὺ τῶν βιθυνῶν· ἥς ἐκ πα-
σῶν, κατὰ δὴ τινα σάσις ὅσον ἐπανελεῖν, οὐκ ἐπαύσαν· ἀλλὰ
μὲν ἐπιχωρεῖ· περὶ τοῦ γένους γὰρ πρὸς τὴν σὴν ἀγνόηται, πα-
σὶν ἀκριβῶς ἐπελελθὼν τοῖς περὶ αὐτὸν γινόμενοις, καὶ γνώμην αὐ-
τῶν, οἵ τε κτεῖον τὸν ἀνδρα· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἡκὶς μοι περὶ τούτων ἀν-
τίγραφον, ἀμβρόλιον ὦν, πότερον διαπύπτωκεν, ἢ διέκομίσθη
τὰ γράμματα, μέγχι φιλικαίας συνκεφαλῆς, διέλεγμα
περὶ τούτου πρὸς τὸν θαυμαστὸν Διοσκόρην τὸν ἐπίσκοπον τοῖς τα-
χυγράφοις τὰ ἀντίτυπα δύναι· ἢ ὅτε γραφέντων ἐπέταξα, ἵ-
να ἐμὴ τυχαίης δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν, ἔχῃς παραγνούς

αἰτήσας τε, καὶ πρὸς ἐμὴ διαπέμφας τὰ ἀμοιβαῖα, ἐπὶ πάντων
δύχου περὶ ἐμοῦ, περὶ καταλελημμένου ἢ δόξης, ἢ τοῖς πάντων
ἐρήμου, καὶ δεομένου συνδράχης τοιαύτης, ὡς αὐτὸς ὁλοῦν περὶ ἐ-
μαυτοῦ τι φθίγγαται πρὸς θεόν. ἅπαντα γὰρ εἰς τὸν ἀντίον μοι
περίσσειται. διὰ τὴν ῥιφοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι αὐθροῦς ἐν ἀ-
μαρτίαις, ἀπὸ τροφῆς ἐκκλησίαις, ἀγωνίῃ ἐτέραν ἡγμένος, θυσια-
σθέντων ἢ φάμιλιν θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, σέλλεται μὲν ὑπὸ πρᾶξιν, ὡς οὐχ
ὅσον ἐμοὶ διηγήσασθαι. ὅτι δὲ ἀρετῶν, ἐκρέας ἀσκή, γυνή
καὶ θέμις εἰπεῖν, καὶ πάντα πάντων ἀληθές. ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸν αὐ-
δρα, τιμήσεις. ὡς δὲ ἐγράφα γράφω, οὐκ εἶαν ἐμαρμένον πλῆ-
ρου τῶ. μὴ δὲ ἔρ' ἐκείνου ποτὲ φόνου προσέφοιο.

Τῷ αὐτῷ.

Ελθὲ γὰρ σὺ μίλησ' ἐπερτα πόλιν. οὐκοῦν ἐν τῷ δόξῃ μὲν ταῖς
δημοσίαις ἐπιστολαῖς, ὅτι δὲ καὶ αὐτὴν καὶ μέζω εἰσόν, ἢ
φοβὸς τὰ γράμματα, λέγοντος ἀκούσῃ τοῦ διακομιστοῦ. σέλλ-
λεται μὲν ἔρ' ἐπὶ συμμαχίαν, ὡς ἐκείνου ἀπὸ τῶν. τὰ δὲ ἔρ' πο-
λεμίων, οὐδὲ τὴν ἐξόδον αὐτοῦ περιέμεν. ἀλλ' ἐφθασαν εἰς χυ-
θέντος ἀθρόου κατὰ τῆς χώρας. πάντα οἴχεται. πάντα ἀνὴρ
ταῖς πόλιν ἐπὶ λοιπαί. τὸ μέγιστον οὐ γράφω, λοιπαί. γὰρ δὲ εἰς
τὴν ἐπιστολὴν, θεὸς οἶδε. πρὸς ταῦτα δύχων Δὲ ἔρ' σὺν. δύχων
λέγω, ἔρ' ἐπὶ τῶν, τοῦ δυσοπείν γυνθεόν. ἐρ' πλάκας ἡδὲ καὶ
ἰδὲ κατὰ κοιναί, μὴ τὴν δόξῃ μὲν. τί λέγω μάτην. εἰς τὸν ἀντίον μοι πε-
ρίσσει. τοῖς τὸν εἶσιν αἱ ἀμαρτίαι, βαρεῖν τε ἐπὶ πλάκας. Γράφω.

Εἰσὶν ἔχοντες μοι γράμματα πᾶσα τῆς ἐραῆς σου χειρὸς.
ἡρόμνησιν ἢ τὸ μέγιστον συνὶ χόρτων μοι κατέλειπον καὶ ῥα
δυχερῶν. πλάκας ἢ τὴν πλάκων ἐρ' περὶ σὺν ἡμῶν ἀγὰρ ὁ τῆς χει-

μὲν

μὴν, ὅ, τι μοι λείπῃν ἔτι εἰς ψυχῆς ἡμῶν ἀφείλετο, τὸ πάλιν
ον. ἔμαρξεν ἄρα, συνόντι μὲν ἡμῖν, δύτυχεϊν ἀπόντι δὲ, χαλε
πὴν πειράσθαι τοὺς δαίμονας. γῆρας δὲ πᾶσι περσάμεναι, τὸ δὲ ζῆ
σαι φιλότητι καὶ συνειφάλλῃς γράμματα, τὸ πικρὸν φέρει
ἀπὸ θράσους ἀπώγμον. Πυλαίμηνος.

Δ. Ἰππολὸς λέγεται περὶ σοῦ. τοιγαροῦν ὁμοῦ μὲν ἐπὶ
θραύκης, ὁμοῦ δὲ εἰς ἰσάροους γράφω, τὸ πειτυχεῖν σε
πάντως, μιᾷ γὰρ τῇ ἐπιστολῇ. ὑπὸ τοῖς δὲ ἀμφοῖν, ἀπὸ τοῦ
οὐκ ἔστιν ἐλπίδι κεφαλῇ πυλαίμηνος τὸν φιλόσοφον. τοῦτο
γὰρ ὅτι καὶ βούληται, καὶ μὴ βούληται. ὅτι γὰρ μήποτε κατὰ φύσιν
τοῦ πεφυκότος. οὐδὲν μὴ σβέσει τὸν ἀπινθῆρα τοῦ θεοῦ πυρὸς. ἀλ
λα νῦν καὶ πᾶσι, φιλμοχέρως ἀπογῆς ὑπὲρ αὐτῶν γῆρας μὲν.

Τοῖς ἐπιστολῇ.

Α. Νόβονιλος τὴν ἐκκλησίαν ἡγουσάμενος, ἀληθοῦς
σης αὐτῆς πειραθείτω. πρῶτον οὐκ ἔστιν πρῶτον, ἡμῶν
εἰς θεόν. ἐξ ὑβρίσεως εἰς αὐτὸν. ἐφ' οἷς ἀποκλείσαντες αὐτῷ τὴν πα
ρῆμιν ἐκκλησίαν, ὑπὸ τῆς ῥόδου πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφό
τητα γράμματα, τὴν ἐπαύτῃ γνώμην μνησθῆναι. τούτων ἐ
φθασε τὴν ἀποστολὴν ἐκείαν πρὸς τοὺς ἡγουσάμενους, καὶ μετὰ
νοῖαν ὑποχόμενος, ὡς ἅπαντες ἡξίου μεδέχεται. πλὴν ἐμοῦ. ἐ
γὼ γὰρ ἐδίδωμι σαφὲς κατανενοημέναι τὸν αὐτόν, πάντα ῥαδίου
εἶπειν καὶ ποιῆσαι. ὅτι πρὸς δὲ χόμην τὴν πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐκ φιλότητος
σης αἰτίας, εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθόντες οὐ γὰρ εἰκόσ' ἀπολμόπερ
ἐσεῖναι πρὸς ἐκκλήσεις πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μὴ δὲ
ὑπὸ τῆς αὐτῆς κατ' ἐλπίδι. διὰ ταῦτ' ἡμῶν οἷος ὡς ἐγὼ περὶ τῶν
δύο ματιῶν ἁμαρτῆς πρὸς τὸν ὁσέβετε ῥαδίου σάμην, ὅτι τὰ πρῶτα

πολίτας ὠφελίματον. ἀλλ' ἵκεμόν γ' ἀντιχεῖν ἐνὰ πολλοῖς
πυλαίοτεροις μετέτερον. πρὸς δὲ δαπανηροῖσι τὸν βίον ἱερῶσιν,
τὸν οὐ πῶς περὶ σὺν ἡμῖν τῷ πρῶτῳ, εἰς αὐτοῖς, μὴ πῶς
περιπέμψαι τὰ γράμματα, δεῖξαι δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς, ἐφ' ὧν
τι μανθάνεται κατὰ τὸν ὁμοτίμων. ἐφ' ὧν ἀντὶ παλαιῶν τῶν βίων
προσῆσται. καὶ μὲν ἐφ' ὧν ἐσὼ μένῃς τῶν ὄρων οὐς ἔδου, νῦν τε
ὕψους ὁμοθυμῶν σὺν ἀμαρτίᾳ, ἐπὶ τοῖς συνδυαίμεθα. αἰὰ
δυσκλινῶν δὲ τὰ τῆς ὁμολογίας, ἡ δὲ κη μένῃς. καὶ εἰς ἅπαντα δὲ
μοσιδύσεται. τοσούτων ἀναπεθεῖται χεῖρον, σὺν ἐλέγχῳ σὺν τῷ
πῶς, ἀνὲρ πᾶν ὁρῶν. ἐδύε ταῦτα. καὶ πείραν αὐτὸς τε ἐφ' ὧν
σεῖν καὶ ἡμᾶς λήψεται. δέδωκε. καὶ εἰλήφην. ἐπεὶ δα ψιλότητος
ταῖς ὑπὲρ σεσι φιλῶσιν κηρῶν. εἰς πῶς τὸ τε δὴ μὲν σὺν ἐπὶ ὁλμῶν
οὐ πῶς τὸ τε φόνος ἐνέμει χεῖρον. πόσι δὲ τῶν αἰῶνται. πόσι
τῶν πρῶτον ἐπὶ κτηματικῶν, δὲ τῶν πῶς χεῖρον. ἀλλὰ μὲν
κηρὰ ταῦτα, πρὸς τὸν δὲ μὲν κηρὸν μάγνον, κακῶς δὲ ἀπολό-
μενοι. κείναι πᾶσι ἀνδρὸς λαμπροτάτων, ἀπαστοῖς ἐπὶ λελθ
τουρηνῶς τῇ πόλῃ, τῶν πρὸς ἕτερον φθόνου κηρῶς παρὰ
λωμα. ἡ τε το χεῖρον. ὁ μὲν διδύς, ἐπὶ πῶς. καὶ διδύς, ὅτι πῶς
ρον εἰς ὅσον, ἐπὶ πῶς. τί γὰρ οὐ γῶς αὐτοῦ φίλοις, ἀλλὰ
τῶν εἰς τῶν ἄνδρῶν ἀπέδοτο. δαμνῶ μὲν ἐγὼ καὶ τῶν παρὰ
σομῶσαι νεότητι, ἐπὶ τῶς ἐπὶ τῇ ματαίᾳ ἐλπίδι φιλῶν.
ἀλλὰ φιλῶν νεότητι, τὸ φιλῶν τὸς γῶς ἐλεφνότερον, ὅτι
δύοιν ἀρρένων, ὁ μὲν, οἷχεται φωνὰς διαφθόρον, καὶ οὐδὲ οἶδεν
οἷος. τὸν δὲ, οἶδεν οἷος κηρῶν. φῶν τῶν νόμων τῶν σωμα-
δικῶν μὲν παρὸς ἀρχῶν τῶς ἐαυτῶν. παρὸς ἐπὶ τῶν δα
μὲν ὁρῶν. τὸν τῶν μὲν ἐπὶ τῶς ἐπὶ τῶς ὁρῶν. ὅς ἐστι βῆ
λεται.

λεται. ἡμῖν δὲ ἀπόχευε καθαρὸν ἐν καθάρῳ, εἰς ἃ ῥα διωόμε-
θα, μένμε ἔσω τῶν περιβόλων τῶν ἱερῶν, ἀπολείψαντες τοῖς ἐνα-
γίοις τὰ ποναγίστα ταῦτα.

Τρωῖλα.

σ Υἱὸς δὲ ὁ Φιλόστροφος εἶ ὁ Φιλαῖρος παῖς, σὶ μέλει δὲ προ-
σόντα κλαύσαις τὰς τῆς ἐνεγκούσης συμφορὰς. ὡς πρὸς
μήσεις μὲν, διὰ πολίτην Φιλόστρον, ἐλπίσεις δὲ, διὰ τὸ εἶναι σω-
τοῦ Φύσεως ἡμερον. διὰ μφότερα δὲ, πεπνυμένοι ἀνδρῶνται περ-
ραῖσι. διωόμεσθα δὲ, ἐπειδὴ σὺ δὲ τὰς πόλεις ἀνδρῶν, εἰ φύσιν ἔ-
χει καὶ τύχην. καὶ τέχνην. ὡς πάλιν ὑπαρξάντων εἰς τοῦτο πα-
ρά θεοῦ, τὸ μέγιστον ἀγαθόν, οἱ εἴλοιοι. καὶ τοῦτον Τρωῖλος τὸ μέ-
γιστον. ὁ παῖς οὐκ ἔστι μόνον τὰς οὐκ ἐπιβόλησιν, ἀλλὰ εἰ τὸν νοῦν,
πάντα σφόδρα προσέξω τοῖς γράμμασιν, ὥν ἐξὸς πάλιν κατέ-
σπειρε δάκρυα. τί δὲ Φοινίκων μὲν οὐκ ἀρχαῖοι Φοινίκων, εἴ
κοιλῶν ὅσον καὶ ὁ σὺν ἡμῖν οἱ δὲ πάσης μάλλον, ἢ εἰς αὐτῶν
λίβνες δὲ μὲν οἱ εἰς αὐτῶν. ἢ μὲν οἱ λίβνες εἰσιν ἀνδρῶν τοι, εἰ
χωρεῖν ὁμῶς τοῖς ὁμοίοις ἐγνώκωσιν. ὥς ὅτε πλεονεξία φοβερώτερη
τοῖς παρὰ βάνουσι γέγονε τὰ πεινίμια, ἢ πλεονεξία αὐτοῖς αἰ πο-
νήσιν φύσει ἐνεκνέβησαν. εἴδει μὲν ἀφ' ἧς ἀνδρῶν τὴν πρὸς
κνρὶν ὡς περὶ πολλῶν. ὁ δὲ λιμός ὁ πόλεμος, οὐκ ἔστι πᾶσι ὅσον
εἴδει κατ' ἑνὸς. ἀλλὰ διατρίβοις εἰς κατὰ μικρὸν ἀπ' ἀλλήλων.
οὐκ οὐκ τὸ λείπειν εἰς τὸ ταχὺ κατεργάσθαι προσεδυρῆκα μὲν. καὶ
τοῖς τῶν πᾶσι. ὁ δὲ παλαιφάτος λόγος ἐπιχρηστέωσεν τῇ Τελευτῇ
τῇ πενταπόλει, πλείων αὐτὸ καὶ πλείων ἡκούσαι μὲν. ὅ-
φθεραι τὰ λιβάνων ἡμῶν κακότης. αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι, τὸ χρε-
σμοῦ τὸ τιμμάχον. ἀλλὰ καὶ πέπρωται τοῦτο ἀναβολῇ πᾶσι
τοῖς κακοῦ μηχανήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ γὰρ ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀπο

2

θαρεῖν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ φύσις ὅτι οὐ καθ' ἑαυτὴν ἀνθρώπος ἐμπορεῖ
δέ τινα διατριβὴν τοῦ χρεώματος ὁμοιόν τι αὐτοῦ μὲν καὶ παρὰ φύσιν
χρησὶς ἀρχαῖος. βοηθῶν δὲ τῇ φύσει κατὰ φύσιν οὐκ ἐκ φύσιν. μὴ μὲν
κατασκευάζει τὸν ὀλεσθῆναι, μὴ δὲ οὐκ ἐκ φύσιν. ἀνδρῶν
μὲν τοῦ μεγάλου καὶ ῥῶν, ἐκ παλαιῶν ῥωμαϊκῶν ἐκ μέσης ἀνδρῶν
ῥῶν καὶ διολύσεως. εἰς πρὸς αὐτὸν, εἰς πρὸς τὸν λόγον. οὐ
σὺν κατασκευάζει τὸν νόμον ἡγοῦνται αἱ πρὸς τὸν νόμον, οὐκ ἐκ φύσιν
πρὸς φανερὸν, ὅς ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστῆρας
τῶν τῆς ἐνεργουμένης ἀρχῆς, πῶς οὐκ οὐ νεμεσῶς τοῖς φιλοπ-
μουμένοις ἐπὶ τὸν διαρρήσιν καὶ τὰ παλαιόματα. εἰ μὲν οὐκ
οὐ λαοθάροισιν, ἀλλ' ἐκείνους. εἰ δὲ λαοθάροισιν, ἀλλ' ἐκείνους. χρεῶν δὲ οὐ
χρὶ τὸν ἀνδρῶν τὸν ἡγεμονικῶν τὸν ἀλλ' ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς
χειρὶ τὸν νόμον. τοῖς ὑπαρξάντων ὡς βελτίστον ἀνδρῶν, θάνατος αὐ-
τῇ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἢ πρὸς οὐκ ἐκ φύσιν, πρὸς ἢ διαπαντὶ φροντίζεις
ἐκλογὴν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' ἐν τούτῳ γὰρ ὅτι ἐκ φύσιν ὁλοκλήρου
περιποιτῶν φροντίζεις. τούτων οὐκ οὐκ ἀπεγνωκέναι προσήκει
ἐναγομῇ τοῖς νόμοις, πρὸς ἀρχαῖς ἐκείνων. πρὸς ἐκείνους ὡς πρὸς
ἐπὶ κτήμασι διαμείζονται χρεῶματα. σήσατε τὸ κακὸν ἀρχόντας
ἐμὴν νομὴν μὴ ἐκείνους ἐκπέμψατε ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν. ταῖς
φύσεσιν, οὐ τοῖς πρὸς ἐκείνους πρὸς τὰ πρῶτα κείνοντας,
ὡς τὰ νῦν ταῦτα καταπλεῖ δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐκ φύσιν ἀντιπολιτεύμε-
νος. καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ διαφορὰ ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγνοῖται.
ὅσα δὲ ἄλλα παρὰ βλαστὰς κακὰ. συκοφαντεῖται συμπτώσει.
καὶ γυναικὶ δίδεται χάρις ἢ τοῖς πολίταις συμφορὰ καὶ κατήγο-
ρος ἐκ κείνου. ὅς δ' αὖ μὴ γινώσκται παρὰ νόμον, ἐκ φύσιν,
εἰ μὴ καὶ πρὶν ἀλῶναι, τὰ τῶν ἐκ φύσιν ὑπέμνηται. ἐκεί-
σάμεθα

σάμεθα δε σιωπῶν ἀπὸ τούτου γινόμενον· ὅτι μὴ γὰρ ἀρτίπῳ
 σάμενον φιλῶντος ἀρχῆς, ὑπὸ κλοπῇ δημοσίων ἐδίωκε· μάλλον
 δὲ τοῦτον οὐδὲ πεθεωμένη, ἀλλὰ πείρητο προσεῖναι καὶ τὰς
 τοῖς ἐναγίστοις, ἢ τοῖς βασιλείαις ἐχθροῖς, ἕως διέπραξαν τὸ πᾶν ὅσον
 ἐβούλοντο. Ἐν τῷ ἡλίον εἶδεν ὑπὸ ῥητοῖς ἀνθρώπου ἐφ' ὃ Γενναδί-
 ον ἐγραψεν· ἀλλ' ἡγήμετέρα περὶ τοῦ Γενναδίου μὲν τοῦ
 ρου, πλὴν ὑπὸ πολλῶν ὠνάτο· καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι ἡ λόγῳ καὶ πει-
 θοῖ τινὲ ἀρχὴν ἐπὶ ῥέψας, ἔλαθεν ἡμᾶς τῶν ἀπηνεστῶν τε καὶ
 ὀνομαστοτάτων ὑπὸ σκληρότητι πλείονα χεῖματα τοῖς δημοσίοις
 ψήφοις εἰσενεγνῶν· ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἐδάκρυσεν· ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἀπέδω-
 το τὸν ἀγρόν· ἐκείνῳ ἀντίστοιχος φορὰν οὐσεβῆ δικαίως ἐκάλεισεν,
 ὡς οὐχ ὑβρεῖς ἢ μάστιγι νάγκασε· τὰ δὲ περὶ τῶν πολιτῶν, φθὺ
 φιλμνήμης τῶν παυσσαμένων· φθὺ τῆς πείρας τῶν ὀρωμένων· οὐ
 δὲν οὐκ ἀξιοῦμεν λαμβάνειν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν νόμων Ανθέμιον ἰκετόν
 οὐ μὲν ὑπὲρ τῶν νόμων τὸν τούτων φυλακὰ, ὡς ἄξιον μὲν εἰδέναι
 τινὲ ἀρχαῖότητα· νόμου γὰρ δὴ καὶ τοῦτο σεμνότης· εἰδέναι δὲ
 διαταγμάτων τῶν νεώτερα, τινὲ ὡς ἀν' ἐπιτοῖς ἐμ-ψυχρὸν ἐπιβα-
 σιλείαν ἐπιγραφομένη.

Πυλαιμένη.

εἰ Περμεύασι τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐργῆς, φιλῶντος ἐργασί· ὅν
 αὐτὸν μὲν ἐπαινέσῃ πυλαιμένης ἡ κεραιωτάτη τῶν ἀποδόν, αὐ-
 τὸν τοῦτο τῇ διαδοχῇ τῶν χρόνων συνέστησεν· εἰδέναι μὲν Φανῆται αὐτοῦ
 δαῖον, ἔξεσι δὴ πᾶσι παύσιν τὰ παύγια. Νικαύδου.
 τὸ Οὐ πέρραμμάσιν τὸ κληνόν· πᾶσι δὲ οὐ κληνόν, ὅπως ὁ μὲν
 γὰς ἐπῆρεσε Νίκανδρος, φιλῶντος ἐκὼν ἢ κύντιδος ἢ στρατονίαν

ἐπίστανται πάντως, ὅτι εἰς ἐμὴν ἀδελφὴν ἐπιστῆναι ἔμελλε τότε,
παρὰ τῷ σίχουμαθῶν· ταύτῃ τῇ φιλαίῃ μου ἦν ἀδελφὴν ἐμὴν
καὶ φίλῃ ἐκόντος ἡζήσωκα καὶ τῷ σίχου, Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ὑπὸ
απιστῶσιν σύνοικτος, ἐνέκα μὲν τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἐνστασίᾳ προσε-
δρίας, καὶ ἐπὶ ὅσα τῆσέ παύσαι, εἰ δὲ ἀπονομίῃ, πλεόν διώκοντα
ἦν ἐν αὐτῶν. ταύτῃ τῇ οὖν Ὀφελος αὐτῇ γυνὸν καὶ τοῖς δέκα
ἐπὶ πέντε ἔτη αὐτῇ προσ' ἀνέμιον, ὁ ἀδελφὴν τῷ μεγάλῳ νικαί-
ου.

Θεοφίλω.

Ὁ Λαβιανταῖς, οὗτοι δὲ δῆμος εἰς ἐκωμήτησ', ἐδέχοντο αἰρέσει
ἐπισκόντων τῷ μακαριώτατῳ πατρὶος Ἀδαμαντῆς τῇ
μακρῇ εἰς τὴν ἰσοσύνῃ συγκαταλυσαντος. ἐπεκαλέσαντο
δὴ καὶ με, κοινῶν ἀνθρώπων γυνέων τῷ σκῆμματι. καὶ συνήδη
μὲν ἀνδράσιν ἐκ πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιῶν μὲν οὖν τὴν ἀ-
ρεσιν. πολὺν δὲ πλεόν αὐτῶν, ὡς συνήδη, τῇ καλοκαγαθίᾳ, ὅτι
καὶ καλῶν ἐδόξε εἶναι καλλίω. ἐπὶ γὰρ τοῦτον, ἡ πάνδημος ἦν
Φος ἡνέχθη. προσπεσόντων δὲ καὶ δυοῖν ἐλαβεσάτων ὑποσκόπων
τῇ γνώμῃ τῷ πλεόν, οἷς συνετέρα πῶ, καὶ ὡς τῇ θατέρου χει-
ρὶ προσβύπτερος ἀπεδέδδατο, ἐτύχε μὲν οὐδ' αὐτὸς ἀγνοο-
ῶν πᾶν τὸν Ἀμψώνιον. ἀλλὰ διόσω αὐτὸν ἐγὼ λόγων ἐπὶ
ζῶν, διὰ τὸ σπύτων ἐπὶ νῆσαι. προσδεῖς δὲ οἷς ἡπιστάμεν καλοῖς,
ἀπὸ ἡκούσας, φέρω καὶ γὰρ τὴν ἐμαυτοῦ ἦν φερὶ πᾶν τὸν ἀνδρα.
καὶ γυναικῶν μοι βουλομένων κοινῶν αὐτὸν εἰς τὴν ὁμότιμον ἰσο-
σύνῃ προσδεχέων. οὗτος οὖν ἐπὶ Δδ', τῷ κενρωτάτῳ μὲν
ταῖς, φίλῃ ἐρᾷ σὺν χειρῶν. τούτῳ μὲν ὁ λαβιανταῖς Δδ'. ἐ-
μοὶ δὲ δὴ τῶν.

αὐτῷ

Ανιστά.

ὁ Ὡς ἐθέλῃ παραμένειν ἀλλήλα ἢ φῶς ἢ ῥοσκόπος, ἀλλὰ
νόμῳ φύσεως περιίσταται, ἐπανελθόντες ἀπὸ φιλίας ημε-
ρῆς, ἀνδρόρικον κατελαβόμεν.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ὡς ἀνὴρ γήϊοιτο περὶ πόλιν λισιτελέετον, τοῖς τοῖς ἀγα-
θούς ἐκ ἀνδρας ἢ στραπύγας οὐκ ἐγέρθησαν, προτετιμῆσθαι
πάντων στρατιωτῶν, οὐτῶν ἐλχεύων λεγόμενων μόνον, ἀλλὰ
καὶ ὅσοι πῶποτε κατὰ συμμαχίαν τοὺςδε τοὺς τόποις ἀφ' ἡμετέρου
ἐκείνοι μὲν ὅτι οὐδὲ πῶποτε παραπλήσιοι ἐλατῆρος ἢ πολέμι-
ων μετὰ τοῖς ἀνδράσι συνήρηντο. οὐτοὶ δὲ δὴς ἡδὴ ἔστις πρὸς αὐ-
τοὺς ὅτι ἐπὶ χιλιούς ἢ ἑκατόμους, μοῖροι τε ἡ ἀράκορτα μετὰ τοῖς
θεοῦ καὶ τοῦ στρατηγού, παρετάξαντο ἐνίκας τὰς μεγίστας ἐκ κα-
λίστης ἀνείλοντο. ἔστι δὲ εἰς ὅσον αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων,
τοὺς μὲν, ἀπληλεκότες τοὺς ἡ, ἀπληλεκότες, τὰ τε μετέωρα φη-
λόρας ἐπὶ περὶ οὐδὲν καὶ τοὺς εἰς βολὰς ἢ κλεμίων φυλάττειν,
ὡς πρὸς σκύλακες αὐλῆς προσηύδαυτε, ἐφ' ὅθεν οὐκ ἐναλφ-
ται τῇ ποίμνῃ, ἀλλ' ἡμεῖς ἀνελθόμεθα τοὺς ἀριστεύας, ἐν αὐτοῖς.
τοῖς ὅτι ἡμῶν ἰδρῶσι δακρυόματα. οἷα ἔστι καὶ γίγνασθαι πρὸς
ἡμᾶς, ἐξ ὧν μὲν οὐκ ἀποδοῦναι ἀναγνωσκόμενων ἀκρίκοι. ἀξιῶ δὲ
μὴ δὲ σὲ τίω ἰλιεσίαν αὐτῶν περιδεῖν. δεόρται ἔστι δὴ σὺ μὲν δὴ-
μῶν βασιλείωσ δὲ δὴ σὺ δέκῃ, ἡ δὲ εἰς ἡμᾶς ἡ, ἐκείνων σὺ
πάντων περισσοῦς, μὴ καταλεγῆναι τοὺς ἀνδρας ἀριθμοῖς. ἐλχεύ-
οις ἀχέοις ὅτι αὐτοῖς τὸ ἐκ ἡμῶν γήϊοιτο, ἢ βασιλικῶν δωρεῶν
ἀφ' ἡμετέρων, εἰ μήτε ἰσχυρῶν ἐξοισι διαδοχῇ, μήτε ὅσων περὶ-

σκηδυνῶ, μήτε διαπάνω ἀγωνισαῖς ἀνδράσιν ἀριούσιν. μή σὺ γὰρ
ὦ μετὰ τῶν ἀρίστων, μή περιδῆς τοῖς στρατιώταις εἰς ἀπμοτέ-
ραν τάξιν χωροῦντας. ἀλλοῦτοι γὰρ μινόντων ἀσυλοὶ ἦν γὰρ ἐν
βεβαίῳ φιλίᾳ πρότερον ἀξίας ὁ γήνοιτ' αὐτῶν, εἰ δὲ φιλίᾳ ἀναφο-
ρᾶς ὁ φιλαυτοῦτος ἡμῶν βασιλεὺς μάθῃ, πόσον ὀφελος ἐγγύον
το πένταπόλῃ, καὶ δεῖδησι βασιλείᾳς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τοῖς σωτηρί-
γραμμάσι δέησις ἑτέραν, ἀνδρας ἰδὲ τὸν ἐξήκοντα τοῖς περὶ αὐ-
ραῖσιν τοῖς πρὸς τεθνήκει μετὰ θεοῦ, τίς οὐκ αὐτὸ ἀποφύνασ-
το διακοσίους οὐννιγάρδας καὶ γυνάμιν καὶ χεῖρα τοῦτοῖς πα-
ραπλησίους. ὧν οὐ γὰρ ἴσα ἐπαυτοῦ μὲν γὰρ πρῶτον φιλίᾳ γυνῆς, σὺ δὲ
στρατηγῶντος, ἀριεστὴς εἰς τὸ διαπλεμεθῆναι βασιλῆα τὸν ἀνδρῶν
τὸν πόλεμον. ἐπὶ δὲ καταλόγων πολλῶν. ἡ φιλίᾳ φοιτῶσσι κα-
τένιαν τὸν διαπάνω, τοῖς ἐνθάδε στρατόμασι. χερῶν δὲ τῶν πο-
λέμων, καὶ οὐκ ὀνομάτων πολλῶν.

Ἀναστασίω.

ὁ Ὑδνεῖ γὰρ γήγονα χεῖσιμος Ἐναγρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. ἔδδ
ἔδδ τέρῳ πινί, ἔδδ ἀδελουμένων. ἄρχει ἔδδ παρ' ἡμῖν ὁ βεῖρ
φρονικλῶ, ἀνδρόμικος. ἀποφράς αὐτῶν. παλαμναίαν ἔχων ἐν γυνά-
μιν. καὶ γλῶτταν. ὅς ἐστι μὲν ἐμοῦ καταφρονίς, πρᾶγμα οὐδέν.
ἀλλὰ ἡ γυνὴ αὐτοῖς μοι δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τιμῆσαι. οὗτος ἀράσῃ τῇ κα-
φαλῇ τὸν οὐρανόν. καὶ τὴν ἱεράν σου καὶ τὴν πόλιν καὶ κεφαλὴν,
χῆμα πενταπόλῃ πένθιμον περιτόφει. δακτύλῳ λήθρας. καὶ ποδο-
στράβας ὀδυνῶν, καὶ ζέφυρα ἅττα κολαστήρια κατὰ τὸν δένδρον ἡμῶν
ἀδελουμένων. πάντων γὰρ ἡμῶν ἐξέσι τῇ βουλομένῳ ἀδικεῖν. κατὰ
δὲ τῇ σωτελοῦ τῶν ὑπὲρ τῇ οὐσιῶν καὶ τῇ ἄλλω ὁποιῶν ὀφεί-
λονται. Διδοῖς γὰρ ἀνὴρ ὑποθέσεις ὀδυνῶσιν, τῇ τε ἑαυτοῦ καὶ

τῇ

τῆς θύαντος φύσει πρεσβύσσας· ὃν ἐπὶ τῶν δεσμῶν ὄντα, ταῖς ἀ-
 παιτήσεσιν ἐτιζέτω στρατιωτικοῦ χειρίου τοῦ καλουμένου τυ-
 ρωνικοῦ· καὶ συνῆκε τὰ ἀνταναῖα· ὃ ἀέτι καὶ νῦν ὑπὸ παλαιῶ κα-
 κῶ, ἐφ' ἡ κατὰ φύλα καὶ δῆμους ἐκίζεσθαι· οὐ γὰρ ὁδὸν οὐδέ τοις
 ἐχέουσι καὶ πλουτοῦσιν, ἀμασσηγῶσι ἀναχωρήσαι· ἀλλ' ἔως ὅπου
 οἱ καὶ βαδίζῃ τὸ χειρίον οἴσων, ὃ δεσπότης ἡλόνται καὶ παρ' ἐνί-
 ουσ τῶν δακτύλων ἐγχεῖται, ὅταν δὲ προφάσεως ἀπορῇ δυναμένης
 αὐτὸν ἐστῶσαι, Μαξιμίνοσ καὶ Κλεονίᾶς ἐφείδου· ἐν ἐκείνοισ' ἡ-
 εἴρεται τῆς πόλεως· ἀλλὰ μοι δοκεῖ τοιοῦτος ὢν, πονηρῶν δαιμό-
 νων προμοίασ' τυχερὸν· οἱ βούλονται μὲν ἐπαρῆσθαι καὶ δύν-
 ηται τὰς παλαμναστροφὰς ψυχὰς, αἷς ὁργάνοις διώκονται χεῖ-
 ρας, πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς· ἀπὸ τούτων οὐκ ἀπορροισθῶν
 ζοισμ' αὐτῶν ὁδὸν ὡς ἀνδρὶ γυναικί· καί τοι πῶς ὁ λόγον ὅς τις ἴ-
 περ ἴψωσεν τὸν ὑψηλόν· καὶ τὸν πενὸν ἐταπείνωσεν· ἐφ' οὗ πῶς
 μὲν μίτριος καὶ πρῶτος τὸν τρόπον, ἐν καρὸς μοῖρα καὶ ἀτίμος·
 διώκονται δὲ μόνοι Ζηνᾶς ὁ Ιούλιος· Ζηνᾶς, ὁ πρῶτος περὶ τοὺς
 δὲ πλεῖστον φόρους· ὃς ἀπειλᾷ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν Ἀναστάσιον, πε-
 ραπρεσβείας ὁ δὲ ὡς ὁδὸς· καὶ ἀίρησιν· οὗτος μὲν τοι, ἐκόντος
 αὐτοῦ διώκεται· Ιούλιος δὲ ἀκορπὸς τε καὶ ἐλαλόντος· καὶ κατὰ
 δέμος οὐτως, ὡς κατὰ μδρονίου γένους ἰσχυρότερος· ἐν ἡραγῶν
 γὰρ αὐτῶν δὲ σπον καὶ τρις καὶ τοὺς δὲ ἀμολῆτος λοιδορησάμενος,
 ὅσωντα ἐπαυατεῖναι μένος, ἀπὸ αὐτοῦ ὁδὸς ὁ πρῶτος τοῦ παν-
 τὸς αὐτὸν ἐπιμησάμενος, ἀπέδειξε τὸ καθαῖμα μὲν ἀντὶ λέοντος· ὁ
 δὲ ἐκείνου χεῖνται καθὰ πρὸ ἀνδραπόδων, παρὶσιν ἀδελῶς οὐδὲ
 ἐν ταῖς γυναικὶς ὑποψιθεύειν κατὰ τοῦ δεσπότην γολῆμα· τοῦτο
 δὲ δὴ πονηρὸν ἐξέστι τοῖς οἰκίταις ποιῆν, ἀνδρόνι μὲν ἢ, οὐδὲ τοῦτο·

τὸ γὰρ ἀλόγιον ἀνδρῶν μὲν οὐδὲ μοῦ· παρὰ δὲ τὸν σκαίρουσ, δὲ
λόντε καὶ θρασὺ γίνεται. τοῦτέστιν ἀπαρταχὺ πομπῶν. ὁ δαιμό-
σιος Ἡρών, ἀξίως αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ
διαγύνηται. διενέθη γὰρ οὕτως ὑπαὺ τοῦ το συνείμαι τῇ μοχλῇ
εἰς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθ' ἡμέραν ἀπορρήγνυσθαι. καὶ οἷς ἡκ-
σε Λαφίσις καὶ οἷς ἐπαχεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς φθαρτα-
φόρου συνουσίας, δύσελπις εἶναι τὴν ἐαυτοῦ ζωὴν ἀπολήψασθαι.
καὶ οὐ πῶς τότε Θόας, ἀπὸ φθι ἐνδοξαίτης ἀποδημίας παρῶν.
νῦν γὰρ οὐτός ἐστιν ὁ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς δὲ γυμνασίᾳ ἐπιτεχίσας δεκέ-
λξαν, τὸ ἀπ' ῥήγνυν γὰρ ὑπάρχων διακομίσας ἐν πνιόν. ὁ βού-
λεται μὲν γὰρ ἐνθάδε πειναίνει πινύς· βούλεται δὲ δεδέσθαι πι-
νῶν. καὶ δὲ δένεται παρ' ἡμῖν ἀνθρώποι, διὰ τὸ ἐν πνιόν τὸ ἀπ' ῥή-
γνυν. οἱ δὲ, ἀπὸ δέ μιᾶς φαινομένης αἰσίας ἀπονήσισσι. καὶ γὰρ εἰ
μηδὲ πῶς ἐνθάδε, ἀλλὰ οὐκ ἐνθάδε πινύσονται. τὸ μὲν γὰρ πᾶσι
μάλιστα, ἀπολαλασι. τὸ δὲ πᾶσι τῇ γὰρ σωματικῶν ἰσχύι, ζῶσιν
πρὸς τὴν ταύτην φθι ἡμέρας, ἐν ᾧ πέμπω τὰ γυμνασίου. ἀλλ' οὐχ
ὑπαὶ φθισιν ὁ μέγας Ανθέμιος. οὐδὲ πᾶσι πινύσονται πινύσονται ὁ
μαίαν ὑπάρχων, ἀντὶ μαζιμίνος καὶ κληνίας ἀπὸ λωνται. ταῦ-
τοι Θόας ἢ συχθῶν ἀλλ'. διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς φέροντος ἀνέχεται
μαζιμίνου. ἀλλ' ἀνασβῆς πινύσονται ὁ Ανθρόνιος, τοῦ ὄνου-
μένους τὰ λονκίωσιν. πρὸς αὐτὸν γὰρ οὐ τὸ πινύσονται τὰ δὲ
μόσια, ἀλλὰ τοῦ ὑπάρχων ὑπάρχων οἱ πινύσονται εἰς κληνίας, οἱ οἱ
Θόαντος μόνου, τοῦ σφιστοῦ φθισ μόνου παρὸντος, δὲ ἐνθῶν
σι πρὸς αὐτὸν τὸ ἐν πνιόν. καὶ οἱ λονκίωσιν ἐκ λονκίωσιν ὅσα γὰρ δὲ
Θόας ὁ μινύσονται, ὡς αὐτὸς ἐκ λονκίωσιν φθισ, καὶ πρὸς ἀνθρό-
νιον δὲ ἐνθῶν τὸ ἀπ' ῥήγνυν ἵνα μὴ λονκίωσιν διαφθῶν γὰρ ἀξί-

ὡς αὐτὶ Φίλινδου περὶ ἀνδρῶν ἡλικίᾳ, εἴτα ἄφ' ὧν ἕτερος ὄναρ
ὄρα, μάλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, περὶ τῶν πόλεων ὅτι περὶ πρῶτον πορνή-
ρας. Ἀνδρόνικος γὰρ ὁς τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς καὶ οὐ γὰρ τῶν Φί-
λινδου γὰρ ὅτι ὑπάρχον οἰκίας ἐσθλὸς, μαίρεται ἐκ πάσης πρὸς
συνος θάνατον. οὐδέ τι οἶδε τίς ἀνέρας. κρατερὴ δὲ ἔλασσε δὲ δύνασιν.
ἐν τούτοις τῇ περὶ δὲ τῶν πραγμάτων ὄντων, οὐκ ἐδέχθη. Ἐν-
αγχοῦ μάλιστα εἰς προαγορῶν τοῦ πονηρῶς ἀπαλλάξαι, εἰς τὸ
δύνασθαι ἀπαλόντι. ἀλλ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος ἀντιπρὸς, οὐ πρὸς
τοῦτον οὐδὲ πρὸς εἰσέρον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Ἐναγχοῦ δὲ γὰρ
λε τῶν συνόλων τῶν ἐαυτοῦ. καὶ ἔχεται Φίλινδου γὰρ ἐδελοῦ
ἐκείνου, εἰς τὸ φρονεῖν πᾶν τὸς γὰρ ἀποφανῆται τῶν κατα-
λαζουσαν ἀπολελογηται δὲ καὶ θεῶ. καὶ τὰ θεῶ. Διοσκουρί-
δης, καὶ πᾶσι ἀνδράποισ, ὡς ἔγωγε ἀτιμότερος δὲ ἐντιμότερος γέ-
νηται, τὰ γὰρ ἀνδρῶν πᾶσι. ἀδενέστροφος δὲ δὲ ἰχυροτέρου, καὶ Ἀνδρόν-
ικος ἀπὸ τῶν μὲν ἡμῶν, τῶν δυνάμιν ἐδεραῖ πενσε, δὲ οὐ γὰρ
νε δὲ εἰς ἐπὶ λεζανδρῆας ἀπὸ γὰρ. παρὸν τι δὲ, οὐ τὸ χεῖνται, νῆ
τῶν ἰδρῶν ὑμῶν κεφαλῶν, ὡς ἐπειδή μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν
τῶν παιδῶν τὸ φίλτατον, καὶ δὲ γὰρ ἐμαυτὸν κρατηθεῖς ὅ-
τι τὸ πάθος. οἶδα γὰρ ὅτι θῆλιν εἰμι περὶ τοῦτο πέρας τὸ δέου-
τος. νῦν δὲ οὐ λογισμῶ τὸ πάθος ἐκρατήσα. ἀλλ' ἀνδρόνικος
ἀντιπερὶ γὰρ. καὶ πρὸς ταῖς κοινὰς συμφοραῖς τὸν νοῦν ἔχειν ἐ-
ποίησε. καὶ γὰρ ἀσπίμοι συμφοραὶ, παραμυθίαι γὰρ συμφορῶν,
πρὸς ἑαυτὰς ἔλκουται. ὅτι πᾶσι πᾶσι ἐκκρούουσαι, ὅρῃ συμ-
μῆς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν παιδῶν ἀπὸ τῶν. οἶδα ὅτι μοι μάλιστα
τῶν θάνατος εἰς κενεῖαν τὸ ἐτοῦς ἡμέραν. καὶ γὰρ ἐκείνη καὶ τὴν
ἰδρῶν. ἡ δὲ μὲν μεταβολὴς βίου. ὅς ἔχει νῦν ἐμπα-

νηγυρίσας αὐτὰς, καὶ τιμῆς ἀνδρωπείης καὶ παύσης γλυκυθυμί-
ας παρὸν πινυῖν ἔχον· πῶποτε πεφίλοσφικόντων ἀπολελαυνκώς
οὐχ ἦ ἦεν διὰ τὰ θύραθεν, ἢ διὰ τὴν παρασκευὴν φιλίᾳ χῆρος,
ἀμα πάντων ἀφηρημένῳ αἰσθάνομαι. τὸ μὲν οὖν μέγιστον ἦεν
καὶ ὁ, μοι καὶ δύσελπον τὸν βίον ποιεῖ, οὐκ εἰσὶν ἀποτυχεῖν
ἐν ἱκετείᾳ θεῶν, ἐν πρῶτον οἶδα μάττω δίζαμενος· ὅς τινι μὲν
οἰκίαν, κακῶς ὅρῳ πρᾶττον σκεπτόμενος· τὴν δὲ πατρίδα δυσυχοῦσαν οἰ-
κῆν ἀναγκάζομαι. καὶ πᾶσιν ἐν καίμειν ἰφῶ προσανακλανε-
σθαι. καὶ κατὰ ταύτῃ ἐκαστον ὀλοφύρεσθαι, προαίτητον ἔχον ἀν-
δρόνικον τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν. διὸν οὐδὲ ἀκαρῆ καὶ παῦμαι
τὴν συντροφίαν μοι χαλῶν. ἀλλ' ἐμὲ Διὸς μηδὲν ὀφελος ὅρτα μιν
δένει, πάντων προσόντων, καὶ τὴν ἀδίνεαν ἡμῶν διελεγχόντων,
αὐτὸς χέσθαι. πρὸς ταῦτα δέομαι. πάντων σφίερα δέομαι ἀμφὶ
μὲν ὑμῶν διαφερόντως δὲ σὺ τῆς φίλης μοι κεφαλῆς, ἀδελ-
φὲ Ἀρμασίσει, σὺ γὰρ δὴ φίλῳ ἔχεις προσετείρ ἀνδρὸς λυσσῶν-
τος, ἐπεὶ σοὶ δυνάμεις πάρεστιν ὑπὲρ συνεισίου γὰρ μάλλον ἢ ὑ-
πὲρ ἀνδρομίδου δικαιοτέρως αὐτῆς αὐτῇ χεῖρ μεῖναι, ἀπὸ ἀλα-
ζον κατηφείας πολεμαίᾳ τὴν λαχοῦσάν με πόλιν. οὐκ ἐμοῦ
γὰρ ἐλθόντος οἶδεν ὁ πάντα ὁρῶν ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ. οὐκ οἶδα ὑ-
πὲρ τίνων ἐκ τίνων τοσαύτας δίκας. καὶ εἴτα φησὶ θεῶν ἐπίφθνοι
πρότερον ἢ μὲν, ἀποχρῶντος τε τιμωρήμεθα. ἀλλὰ ταῦτ' ἔτι τὴν
φωμῶν, ἄξιον εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνου καὶ ὑπὲρ Κληνίου· οὐδὲ
ἐμοὶ δοκῆν αὐτὸ καὶ ὅς τις ὁμότητος δαιμόνων ἡλέησιν. θνητῶν
τοὺ λόγον δῆλός τε καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀμείλι-

κται.

διοφίλω.

Θιοβίλψ.

Γὼ μὲν οἷος ἦν ἔρ' πρὶν κ' ἀποταγματικῶς χεῖρα ἐ-
 εὐ σινώμῳ ὑπὲρ τὴν εἰσεμνηστειν. ἀλλοῦκ' ἀν' οἰμῶν καλ
 λιον Ἀμπέλιθ' ἐσκέψατο περὶ τῶν ἐαυτῷ λισιτε-
 λουώτων, ἢ Νίλειος ὑπὲρ τοῦ πῶς ἀλλοτρίωθεν τῶν ἐαυτοῦ. ἃ
 τε γὰρ ἐφ' οἷς πρότερον ἀπὸ ρηνοῖδ' ἀλάσ, οὐτ' ἐπὶ τίσιν ἐπαυήλ-
 θεν, οὐτ' ἐπὶ τίσιν αὐτὸς ἀποδύμεν. πῶς γὰρ ὅν οὐτ' εἶδον. οὐτε περὶ
 αὐτοῦ τι σαφὲς ἀπὸ πηλὸν ἔλατο. ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν ἐλὶ ὁρᾷς στυ-
 χεῖρος, ἑτέρος τις εἰλόμισε, καὶ ταύτῃ ἀν' ἡγήσεν, ὡς ἦν νικαίου
 λυσαντος τὸ πρὸ μνήσιον. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτόν. ὁ δὲ γὰρ
 εἶδεν. ἢ ἡλυσεν. ἀλλὰ καὶ κένον. οὐτ' εἶδεν. οὐτ' ἦκουσε. πῶς οὖν
 ὅτι Νίλειος νικαῖ ὑπερὸν ἀγρῶν δυνάτωμενον. ἀλλ' ἀντὶ τοῦτου
 πάλαι ἀνὰ τὴν ἢ ὅσα φέροις ὡρᾷ τοῖς γεωργῶν ἐχρηται. πάλαι
 δ' αὖτ' ἐγὼ, εἰ καὶ τῶν μὴ τρωῶν ἐκράτησεν.

Τῆ φιλοσόφῳ.

Ἡ καὶ μὴ πάντες ὁ δαίμων ἀφελείας μεδυνάται, ἀλ-
 εὐ λα βούλεται ὅσα μεδυνάται, ὅς μιν ὡν παλῶν τε καὶ
 εὐ λῶν δύνει ἐθικεν, ἀλλὰ τότε προαίρεσιν τὰ βέλτε-
 ρα καὶ πῦθεσθαι τοῖς ἀδικουμένοις, οὐκ ἀφαιρήσεται. μὴ γὰρ δὴ ἡ
 ἐλ σινώμης ἡμῶν καταχρύσει. μισῶ μὲν οὖν ἀδικίαν. ἐξέστι γάρ.
 πωλὶν δὲ βουλοίμην μὲν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο. τῶν ἀφαιρεθέντων
 ὅτι. καὶ οἶχεται καὶ τοῦτο πρὸ τῶν παιδῶν. πάλαι ποτὶσαν ἄλ-
 κιοι μιλῆσοι. ἦν ὅτι καὶ γὰρ φίλοις ὀφελος ἦν. καὶ σύμε ἐκ' ἀλφῆς
 ἀλλότριον ἀγαθὸν εἰς ἑτέρουσ δαπανῶντα, τὴν παρὰ τῶν μέγα-
 δυνάμειν εἰδῶ. ἡ σὺν ἐκέννοι χεῖρες ἐμοί. νυνὶ ἡ ἀπάντων ἑρμῶς
 ὑπολείπομαι, πάλιν εἴτε σὺ δύνῃ καὶ γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ ἐλ ἀρε-

πλεον ἢ τῇ χρεῖα τοῦ προσεπεινσεγυόμενα. ὅτι ἡμεῖς συζώ-
μεν τῇ παρὰ σὺ μνήμῃ, μυρίων ἐπιστολῶν μακρῶ μεγαλαφρονό
περὶ ὁρεανίσκος διηγῶνται. Τῷ αὐτῷ.

Πιστολὴν ἐπέθηκα ἔξ' θαυμαστῷ Γερωντίῳ πρὸς τὴν ἐ-
ραύ σου καὶ τριπόδητον λεφάλην φιλικῶς ἐν τούτῳ πα-
ρέξουσιν πρόσφατον. γὰρ μὲν γὰρ αὐτὸν ἴσως διέμει, τιμήσεις με-
τὰ δὲ τὴν πείραν, ἕτερόν τιμα δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

Δίδωκα τὴν ἐπιστολὴν, ταμίαις ὅτι καὶ σιτοδότης τοῦ
δαλματῶν παγματος. πάντας δ' ἐγὼ τοῖς δαλματῶν,
ἴσα καὶ τοῦ ἡέας τιμῶ. δὴ μὲν γὰρ εἰσι φιλαχούσης με πόλε-
ως. μόνα λὼ πάντα μνηύσαι πρὸς σέ. σὺν δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς ὡς σὺν
τοῦ χρεῖσθαι. Πυλαιμνός.

Πρὸς ἀπ' θρακῆς ἐπιστολὰς κομισάμεν, ἠνυχαῖσα
ἔξ' φακέλω τῷ γραμματέρι. ἔπον τίς ἐν γὰρ ἐνὶ ἐ-
πιεγχαμμένῃ Πυλαιμένους ὀνομα. ὡς οὐκ ἄξιον ἐτέρῳ βιβλίῳ
προστυχεῖν. ἀλλ' ἢ οὐδ' ἐν οὐδαμῶν. εἰ μὲν οὐκ τυχεῖς ἀποδη-
μῶν, ἀλλ' ἐπ' ἀνέλθοις ταχέως τε καὶ καλῶς. εἰ δ' ἐπεδήμης ἡνίκα
παρ' ἡμεῶν οἱ ἐνὶ εἰμοῖ Ζωσίμῳ πᾶς ἐπιστολὰς ἐπεδίδου, τοῦτ' αὖ
ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ, ἐπὶ ἐγγύεον περὶ ἐμὲ Πυλαιμένους μνημο-
νικώτερος. Τῷ ἀδελφῷ.

Εὖς μὲν ἐπ' αὐτῷ ἡμεῶν. εἰδὼς πρὸς ῥόμας αὐτὸν πενιχρὸν
τος, καὶ τὰ λοιπὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια. ζῶ τε γὰρ οὐκ ἰδιω-
τὴς ἐν χώρᾳ πολεμουμένη. καὶ με δὲ ἀφ' ἐκλῶν αἰ τὴν ἐκείνου
συμφορὰν. ὅτι μνηστὴς πάλαις ὑπὸ τὰς ἐπ' αὐτῷ πηδᾶν ὡς ἐ
φῶ συστὰς ἰδύσθαι, μεμνῶ μνηστὴν, οὐκ ἐφ' ὃ προσενέξομαι. τριῶν

ἀρρέμεν, ἐν ἑπιμοι λέγεται. σὺ δὲ ἐὰν ὅζ οὐ βίαισ' ὑπείκῃς καὶ ζῆσ'
ἡδέως, οὐ πάντῃς ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλω.

Ὁ
Ἰχεται γὰρ δόλιον ὅζ ἀνθρώπων. Ἀνδρόνικος καὶ πρό-
τερον ἡδίκη. καὶ νῦν ἀδικεῖται. γὰρ δὲ εἴη ἐκκλησίας ἡ
θὸς οἶον, ὑψώσαι μὲν ταπεινόν. ταπεινώσαι δὲ ὑψη-
λόν. γούτον δὲ γὰρ Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφ' οἷς ἐποίησ'· διὸ δὲ πρό-
ηκα το μέγχι τούτων ἐλθεῖν. ἐλεῖ δὲ νῦν, ἐφ' οἷς ἡδὴ τοῖς ὑπὲρ κα-
τάραν ὠμίλησεν. ὅτι δὲ τοῖς νῦν ἐνδυναμείδ' ἀντὶ γὰρ ἐλυπήσαι μὲν.
ἀλλὰ Διδόνει μὴδέποτε μετὰ τῶν δυνάμεων τῶν σπόμεθα, γὰρ
δὲ καλοισιν, αἰεὶ συνδαικρυσσόμεν. ἡμεῖς τὲ οὖν ἐν ταῦθα συγνοῦ
βίμα τὸς ἀντὶν ὅζ ἐλάομεθα, καὶ τὰ ἄλλα ἐλάττωσ' αὐτὰ παρὰ πο-
λὺ τὰς συμφορὰς ἐπιήσαι μὲν. καὶ ἡ δὲ θεοσιβία φροντίδος ἀντὶν
ἀξιώση, γούτο μέγιστον ἐγὼ τελευτήσω δέξομαι, τὸ μὴ παντὶ πά-
σι γὰρ ἀνθρώπων ἀπογνωθῆναι παρὰ θεοῦ.

Γρωίλω.

π
Αλλὰ μὲν ἀπραγμονεστέρως ἐποιούμειν τὰς πρὸς τὰς
ἐταίρους ἐν τῷ ζῆσ'. δὲ παρὼν ἡ γὰρ φωνή. ἔζων γὰρ ὑπὸ τῷ
βιβλίω, γούτον τινὰ ἀσύντακτος παρὰ τὴν πόλιν ἡ πο-
λιτεία. νυνὶ δὲ, ἐπέταξε γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χειρὶν ἐν-
χεῖν ἐν τῇ πόλιν τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν οὐκ ἐν διηριθμῇ μέθοις ἀνθρώ-
ποις, βουλοίμεν αὐτὸν ἐφελθῆναι εἰς τὰς συλλαχῶν, δὲ ποιῆν ἀγα-
θόν, ὅτι δυναίμεν. καὶ ἡ κασὸν ἰδέα, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἵνα ὁρῶ-
ν τε καὶ ὁρῶμεν ἡδέως παρὰ τῶν ὡς αὐτὸν ἐποίησ' σύμπαντων το-
βίου. ἐπὶ τοίνυν Μαρτύριον ὄναι το, εἰδὲν αὐτὸν γυρομένης ἐπισ-
τῆς, ἰδιμοι χαριστάμενος ἐν ἀντὶ συνδνημερδύοντι, καὶ ναὶ μὲν
τοῦ

u Αὐτὸν οὐ μικρὸν ἀπολαύσω τῆς ἀγαθότητος· λίαν ἀληθὺς
ὡν διέθεσεν ὅτι ἐμὴ τῇ λιβύῳ ἐχατίῃσ.

[illegible]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

κατέλκυσεν. ἐφθάρκυσεν ἡ ἄρα πυνθόμενος. δι' ἑνὸς φιλίου προθυμίας
 ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ νῦν καὶ εἰσέπεται. ἐγὼ δὲ αὐτὸ ταῦτα
 καὶ παρὰ σὺν μὲν ἐπεμψα, καὶ πυνθόμενος ἐν οἷς εἶναι. εἶναι ἢ ἐν ἁπλοῦσι
 ἀγαθοῖς. μέλας μὲν γάρ μοι, μέλας καὶ περὶ τὰ πόλεις. πᾶς γὰρ οὐ φιλίᾳ
 γυμνάζει, ὡς ἀνελθὼν τε σέβεται, οὐχ ἡκιστα ἢ σὺν ἐφίλῳ δόξης τῆς
 σῆς. ἐφ' ἑκάστῳ δὲ καὶ τῶν ἁγίων, ἐμὲ πάντων ἀξιοῦσι συνήθε
 εἶναι. ὡς οὖν ἐν σὺν ἐλκόμενος ἀρετῇ ἀνδρῶν τε καὶ στρατηγῶν, δι-
 καίος εἰμι. καὶ εἰδέναι τὰ σά. Ἰωάννην προσεφάμην ὡς ἐν ἡμῶν ἀγα-
 θὸν εἶναι. καὶ ἄλλως καὶ ἀθυμοῦν στρατιῶν ἐὰν ὁ θεὸς αὐτῷ τιμῇται.
 δὸς αὐτῷ χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφόν, ὃς ἀπὸ πολλῶν ὑπεργήσει. γούτο
 ἐμοὶ μὲν ἀρετῇ δακρῇ βούλουμα, τὰς τὰς φύσεις εἰδόντι τῶν νεανί-
 σκων καὶ ὡς ἐχρῆτο πρὸς ἀλλήλους καὶ δούλους. εἰ δὲ καὶ σὺ φανῇται, ἐλ-
 ριον ἔσω. τῶν ἐπ' αὐτῶν γούτος στρατιομένουσ' ἀποσταί. ὁ σὺν σοφὸς
 μου τα χέωσ' ἐπανημέτω. καλὸν τι φέρων περὶ πολέμου διήγη-
 μα. ὃς καὶ τοὶ Διότρετος ὦν, ἐθαύρασε τὴν οὐδὲν, τῶν ὅλων
 ἐμ' προδεν ὄντων. δὸς τῇ κερνήτῃ τὴν σωρείδα τῶν ἀδελφῶν. μα-
 χρῶνται γὰρ ὑπὲρ φιλίᾳ ἐνεγκούσης τὴν καὶ δεφούσης αὐτοῦ.

Τῷ ἀδελφῷ.

Ὁ Τί μὲν ἡμᾶς εἰλέμῃ καὶ γῆ τοῖς σανατοῦ προστάγμασι, ἔγωγε δὲ
 γέγραφας, καλῶς γε τοῖς, καὶ δίκαια περὶ ἡμῶν φρονεῖς. καὶ
 πολλὰ ἀγαθὰ σοὶ γένοιτο διὰ τοῦτο ὡς ἀπέχου μὲν τὴν χεῖρα ἐν-
 δῆπας ὁφείλῃ καὶ μετ' ἑτέρῳ καὶ ἀδελφῷ πρεσβυτέρῳ, τοῦ περὶ τοῦ
 χεῖρος, ὡς καὶ ἐγὼ τοῖς οἰμαι. ἀλλ' ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν ἀρετῇ, τὸ μὴ ἀγνοῖ
 εἶναι καὶ σοὶ τὴν ἐνστασίαν ἡμῶν, ὅτι μόνον σὺ τῶν ζώντων ἐκείμε-
 θαι. ὅτι ἡ φύσις εἰδέναι σαφῶς, ὡς δὲ δι' ἡμῶν ἀρετῇ τὰ φιλίᾳ ἡμῶν
 ἰσχυρὸς, γούτο δὲ οὐδέ τι ζῶν ἀποδέχεται. λίαν γὰρ ὑστὶν ἀνδρὸς

ἀποτρεμμένου.

ἀπατωμένον, μὴ ἀπὸ τῶν τούτοις εἴπωμι. ὁμοῦ γὰρ ἐγώ τε τὰ πε-
ρὰ τοῦ γραμμάτων ἐγώ σοι. καὶ ἐπεὶ τις τὰ περὰ αὐτοῦ. ὅ-
σῳ μὲν ταῦτα φῆς. ἐκείνος δὲ τὰναντία. καὶ ἀνεγνωκέναι καὶ αὐτὸν
κοίνας λεγόντων, ὅτι διαλέγοιτο περὶ ἡμῶν ἀνεπιτηδείους λό-
γους. οὐ τοῦ ἄποσις ἔχον ἀνδρὶ βαλὼν καὶ αὐτῷ, καὶ πιστεύων, οὐ
μὰ ἄρ' ὁμόθυρον τὸν ἐμὸν τε καὶ σὸν, οὐ μετένοον ἐφ' οἷς οὐ πεποι-
κέν τὸν ἀνθρώπου, αὐτῇ τῇ προτεραίᾳ συνβία τὸν κατήγορον ἅ-
σκηδάσας. ὅς ἐδῶκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὥς ἀδικούτω τὴν βασιλέ-
ως ἐστίν. ἢ γὰρ τὴν ἱεραύσου λεφάλην, εἰμὶ ταῖς συγχῶν πεί-
ρμας ἀντέχον, τοῦτο μὲν τῇ τοι δίκῃ σου Διὶ λέγει μετάνοιαν ὡς
τοιαύτης ὑπαδέσεως οὐ προσεμένον. τοῦτο δὲ τοι κατηγορεύσας
ἀπονοία, προσποιούμενου μὲν τὴν ἀνὰ γῆν, προσθυμώμενου
δὲ θρόνῳ τε καὶ κόντι καὶ παθεῖν, καὶ γὰρ μετῆς αὐτοῦ καὶ παύ-
σων ἢ φάτο τὸ Διὶ φάτο τὸν καὶ συγγενῶν συγχῶν καὶ πάντων φίλων. πολλοὺς
οἶον τε καὶ πενήτων. καὶ ὅλως κακῶν ἀν' ἑλπίας περιέστη τὴν πό-
λιν ἡμῶν, ὑπὸνδρὸς ἀποσύνοντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανάτωντος.
ἐνίκησε δ' αὖτ' Ἰουλίος νίκη, ἐφ' ἣν ζῶ οὐκ αὐτὸν ἤνθατος ὑπὸ ὧν αἱ
πάντων ὡς περὶ κριτήρα μοι ταῦτα εἶμαι τὰ γινυμένα. τῆς δ' ἐμῆς φύ-
σεως τε καὶ προαιρέσεως παρακλαύτω. καὶ ὅς τις ἐχθιστος. πολλῶν δ'
ἐμοὶ κάλλιον ἔχει τὸ ἀνὰ ζῆλον πᾶσι περὶ κλένας καλῶς, ἢ περὶ δειν-
ταλούς, ὅσον καλῶσαι, παρὰ τὴν ἀξίαν πεισιμένους κακῶς. οὐ
γὰρ δὴ καὶ τὴν ἀνὰ γῆν καὶ τὰ παρὰ τὴν ἀνὰ γῆν καὶ τὰ παρὰ τὴν ἀνὰ γῆν.
καὶ οὐδ' αὖτ' ἀξίος ἔστιν ὡς ταῖς κατέμου λοιδορίας παθεῖν κα-
κῶς ὑπὸ μου. πολλὰ γὰρ Διὶ. μισθὸς μὲν δ' ἢ πάντων. λυπεῖν γὰρ οἷα
μενος λέγει. ὅς δὴ δὴ μὲν φρεσὶν εἶται. ἢ προαίρεσις οὐ οὐκ ἀνδύ-
τος. ἀλλ' ὑπὸ ποσὶ. ἴσω μὲν τοι, μαῶν δ' ἢ μὴ ἴσω, πάντας γὰρ δ' αὐτὸν

ποιῶν ἡμᾶς, οὐ μὲν γὰρ σαφὲς ἴδι τὸ παλαι λεγόμενον, ὅτι
χρῶν, ὡς ἔστιν ὠφελεῖται, νυνὲρ γὰρ φαινόμενον. τί γὰρ εἰς οὐκ ἔστι
αὐτῶν ἡμῶν οὐ σωτὴρ. πᾶς οὖν τις ἡμᾶς ἐπὶ πάντων βούλεται μη
δὲν ἑτέρου ὁρμῆς κωλύειν, λέγει τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον καὶ
μέγιστον, ὡς Ἰούλιος αὐτὸν ἀγορεύει κακῶς. οὐ δὲ τοῦτο λόγῳ,
ποῖος οὐκ ἐσμὸς ἀγαθῶν. γὰρ γὰρ ἀντισημένως ἔχειν πρὸς πάντο
δαπάνῃ πονηρίαν, οὐκ εἰς ὅτι ἔχειν πρὸς παντοδαπὴν ἀρετήν. ἐπὶ
γὰρ μὲν οὐκ, οὐδὲν αὖ, ἐμαυτῇ σωφροσύνην τοῦτον. ἐκείνος δὲ φη
σιν. οἷός γὰρ τὰν ἀντίφασιν, τοῦτο πιστεύεται, ὡς τε ἡ χάριν αὐτῶν
αὐτῇ. νῦν τὴν ἐξ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, καὶ τὴν τῶν παιδίων μου σω
τηρίαν, εἰ ἔστιν ὅτι αὐτοὶ μέγιστον τοῦτο διδρῶντος χάριτος τοῦ. καὶ ἢ
πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων, ἐν τῇ καλῇ μοίᾳ καὶ σέεται τοῦτο.
ἀλλὰ καὶ εἰ προαίρεσις δώσει δίκασ. ἐμοὶ μὲν, οὐ. τυχεῖν μὲν
ἢ οὐδ' αὖ ἐκδιωγέμεν βουλόμεν. πάντως δὲ, οὐδ' αὖ, εἰ βουλοί
μεν διωγέμεν. τί γὰρ παρὰ τὸν ἐπὶ καίρου διωγέμεν ἀνθρώπου
οὐτως ἀτυχὸς ὡς ἀλλὰ φθόγγον τὴν ἐαυτοῦ, καὶ μὴ δὲ ἐλπί
δας ἔχον κακῶς, τῶν πολέμων ἐστρατοπεδουμένων ἐν τοῖς ἐ
μοῖς, καὶ κείνοις ὁρμηθεῖσι κατὰ κυρτῆς χευμέμων. τί μὲν γὰρ
τί μὲν δώσει δίκασ, αὐτῇ τῇ δίκῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐγὼ τοῦτο σαφὲς,
ὅτι εἰδέναι δοκῶν. μετελεύσεται γὰρ αὐτὸν ὅτι ἐμοῦ καὶ εἰ κοινῆς
περιόδου ὅτι ἢ τὴν τυραντίαν πεπληρωμένην. ὅτι δὲ ἢ ἀλλήλους
ἀπὸ χεῖρας. οὐ γὰρ ὅτι τῶν ἐμαυτοῦ πινός. οὐδ' αὖ αὐτὸς ἐ
πείν ἐχοι. ἀλλὰ τὰ πρῶτα μὲν ὅτι τὸ στρατιωτικὸν τε καὶ τὸ
βουλευτικὸν ἐώρων, εἰς θητικόν, καὶ ἐπειρώμεν ἀντίχειν. ἐπει
τα μὲν τοῖς περὶ τὴν προσβίαν καὶ πάντων λαμπρῶς διεστ
σπασεν

4
οἶσεν ἡμᾶς· ἐὼ τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην· ὅτι μετρίως
ἐπράχθη καὶ οὐχ ὡς ἀνελύθησσι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν· αὐ-
τὴ μὲν τοι σαφῶς ὅστις περὶ ἧς πρὸς λυραν ἄδωμεν· λήθουσιν δὲ πᾶ-
ρὰ πόδα βράνδες· γαυροῦ μὲν ἀνέχονα κλίνῃσιν· ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βί-
οτάν κρατεῖς· ἀλλὰ ψήφισαται δέον, ἐγὼ μὲν ἔγραφον ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος, ἄσφατείαν εἶναι τοῖς ξένοισι· ὁ δὲ, ἀντέλεγχον ὑπὲρ Ἑλλὰς
δύου καὶ Θεοδώρου· καὶ τοῖς τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τοὺς Φύσει στρα-
τιωτικῶς ἔχοντας τῶν ἀρχόντων, οἱ ξένοι μεταδιδάσκουσι· ὧς με-
τασπύζουσιν εἰς ἐμὰ πόρους· πάλιν ἔγραφον ὑπὲρ τῶν λελυ-
σθαι τῶν παρῆμιν στρατηγῶν, ὅπως ἅπαντες ὁμοφώνως οἱ τῇ θε-
ῷ ἀνθρώποι μόνον εἶναι φασιν λυτήριον τῶν Ἀθηνῶν, ἐπανελθεῖν εἰς
ἀρχαίαν ἢ γαμονίαν τὰς πόλεις· γυντέσιν ὑπὸ τὸν αἰγυπτιῶν ἀρ-
χοῦντα ἡ πᾶς λιβύων τετάρχει· ὁ δὲ, ἀντέλεγχον ὑπὲρ τῶν κερ-
σῶν· ἡ αὐτὴ κερὶ ἀπερὶ λῆμα λέγει μὴ τι λισιτελεῖται πεινρὸς εἶναι στρα-
τιώταις· ἀλλὰ τῶν ἀξίων ἢ δυνάστων πρὸς αὐτὸν εἰρησθαι, διαταύται,
νῦν μὲν ἐπὶ ῥαγῶν εἰ, εἴη κοινῆς τύχης καὶ πάντων πειρωμένων·
δύτυχες γὰρ ἐν ἀτυχούσιν· ἐγὼ δὲ τῇ πόλει σωματυχῶ· ἴδι μὲν τοι-
σαφῶς, ὅτι Φύσεως ὅστις νόμος, ἐμπεριέχεται ἑλὲ κατόλου τὰ
μέρη· ὅταν πάντων περὶ ἀπὸ τῆς σώματος συμφορᾶς ὁ ἀπλὴν
αὐξήσῃ, ἕως μὲν ἀντέχει τὸ ὅλον δύσμεναι τὴν παλινεταί· ἀπολλυ-
μένων δὲ συναπολλύεται· καὶ σὺ τὸ παρὸν δὴ τιθέμεναι, λήσεις
τοῖς σπαντοῦ πολιτοῦμασιν, εἰ μαρμύρη εἴη πατρίδος τῆς ὧν, καὶ
σπαντοῦ· μέχρι γούτον Λαδέρης ὠνομαζέτο Φίλῳ Φιλίππων,
μέχρι πρὸς δῶκεν ὀλωθῶν· τὸν δὲ ἀπολιμ, πῶς εἰλός ὅστις δὴ-
τυχῆιν·

Ολυμπίῳ.

Γὼ μάρτυρα ποιῶμαι θεόν, οὐδ' ἑφελος εἶα θεοί λίσσασθαι
 ἐπ' ἐσθλὴν, πολλοὺς μὲν αὖ θανάτου ἀντίερωσύνῃς
 εἰλόμην. τοῦ θεοῦ δ' ἐπερχόμενος οὐχ ὅπως ἔγωγε, ἀλλ'
 ἅπ' ἐβούλετο, δύχμαι γὰρ γυρόμενοι νομῖα τοῦ εἵου, γυρόμενοι
 καὶ τοῖς ἐμὲ δέοντος προσάτιω, ὥς μὴ φανῇ μοι τὸ πρᾶγμα Φι-
 λοςφίας ἀπόβασιν· ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐπανύβασιν· τίως δ' ὥς πρὶν
 εἴτιμοι ἔγωγε ἰδέων σινεπέπληκται, ἐκοινώσαμ' αὖσι τῇ πάντων
 Φιλιππῆμοι κεφαλῇ, οὐτ' ὅτι δὴ δὴ δὴ εἰς σὲ περὰ πέμπτῳ
 τὴν ἀκοὴν, ἵνα συναλχοίό τε, ὅτι ἐστὶ δυνάμις πρὸς τὴν ἐμὴν φύ-
 σιν γὰρ πρᾶγμα δ' ἐκείνου, ἐσσηγῆσθαι ἐνὶ μῶν, ὅτι με δεῖ σὲ ποι-
 εῖν. γὰρ ἐγὼ πρόρρωθεν οὐτ' ὅτι διαπειρώμαι τοῦ πρᾶγματος,
 ὥς ἐβόδωσαν ἡδὴ μῆνα γυρόμενος ἐν τῷ Διὶ, μακρὰν ἀποδημίαν
 ἔγωγε ἀνθρώπων παροῖς ἰδρασμαι, ἕως αὖ ἀκείρωσ' ὁποῖον ποτέ
 ἔστι τῇ φύσει κατανοήσω. καὶ μὲν ἐγχαρῆν, μετὰ φιλίας ἐργά-
 σμαι. εἰδὲ ἀλλοῖον ἔστιν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀρχὴν τε καὶ προσέρε-
 σιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν διδύφι λελήνῃς ἐλλάδος ἀποπλέων οἰχέσθαι
 μαι. ἀπειπαμένω γὰρ τὴν ἱερωσύνην, ἀπογνωσέον ἔστι καὶ φι-
 λωτρίδος, εἰ μὴ με Διὶ πάντων ἀτιμότερον εἶναι. καὶ ἐπαρὰ τὸ
 ταῦτον ἐν ὅλῳ μισῶντων ἀναστρέφόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

τὸ ἦν ἐπιπολὶν ἀναπύσσειον, ἐν ᾧ διηγῶμαι περὶ φιλικῆς
 εἰας, καὶ ἐφελος ἄρχομενος. καὶ παυόμενος ἀνθρώ-
 ρησι. ἀπειλήσας γὰρ ἑλπίων, δὴν ἐλίσσω τὰ λώονα. περὶ ὧν
 ἢ ἡ τῆσδε πεμφθήσεται πρὸς μὲν ἢ κομιθήσεται, τὰ δὲ διωκτὰ πάντα πάν-
 τως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομιθήσεται· τίνα δ' αὐτῶν τὰ διωκτὰ.
 καὶ τὰ

καὶ τὰ μὴ διωκτὰ, πειτῶν γραφῆν. αὐτὴ γὰρ ἡδοῖσιν ἐπιστάζει.
ἐρρωμένον καὶ διδάμων διαβίωσθαι καὶ λεχασμένον ἐταίρει τρι-
πόδῃ τε. γυνοῖσι ἡμῶν καὶ συμμίσξαντας, ἀλλήλων αὐτοῖς ἀπολαύ-
σαι, καὶ μὴ προεξέλθουσιν πρὶν αὐτῶν ἀλλήλοισιν ἐν τύχῳ μὲν. ἐν δὲ θεοῖς
ἀλλήλων πηθεύουσιν, οὐ γὰρ ἀπὸντων ἡμῶν μέμνηται. βελτίους μὲν
γὰρ συνείσους ἐν δόξῃ πολλοῖς. φιλοῦσι δὲ μάλλον, οὐκ αὖ ἀλ-
λοῖς ἐν τύχῃς.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡς οἶδ' ἐμὲ ψῶντα τοῖς ἡδύσιν ἐπιστολαῖς ἐν πτυχῇ
π. λέγειν. περὶ πῶς δὲ μέρη τῶν ἐπιστολῶν, οὐχ ἁπλῶς δια-
χωρῆσαι τῇ ψυχῇ. ἀφ' ὧν ἦλθον εἰς πολλὰ πλοῦσι
διαίεσιν. καὶ οὐκ εἰς μακρὰν προσδοκῶ τὴν ἀλεξάνδρου εἶχε-
σαν ἐπὶ τὴν Φίλιππον βασιλῆα ἡγεῖσθαι, καὶ ἐφ' οἷς τῶν Σικωϊδῶν
δὲ ἐπὶ πόλεως, ἡμῶν ἐτίμωσας. καὶ ἐφ' οἷς οὐτὼ γραφῶν τιμᾶς,
ἐξηρτήσωσαν τοῦ, καὶ ἐπὶ πόλεως εἶναι σὺς. παρόσθω τῶν χαμῶν
ἐρχομένων οὐτεσ, οὐκ ἐπιπύσθη μὲν τὴν ἀξίαν, διὰ πλὴν τιμῶν
νοῦ. καὶ τῶν μεγάλων τῶν γραφομένων καὶ τῇ συνδῇ τῶν γυνομέ-
νων. τῶν δεσποτῆ μου τῶν κόμητι γέγραφα μὲν ἡδὴ πολλὰ. ἐ-
πεὶ δὲ ἐν ταῖς διατάξιν παύσας ἐπιστολᾶς, αὐτὰ μὴ γέγραφοτα
πρὸς αὐτὸν, ἐπέθηκε καὶ τῶν δεσποτῆ μου τῶν ἀδελφῶν πρὸς αὐ-
τὸν γραμμάτια. ἐρρωμένος καὶ διδάμων διατέλῃ φιλοσφίαν
ἔχων φροντίδα, ὅση προσήκει τῶν μετὰ θεῶν ἐρώτων ἡρμίνων
ταύτης. ἀπὸ φιλελίης σοι γέγραφα, μόλις ἀνέχόμενος εἰς δια-
σκιδνῶν τῶν γραμμάτων. δόξαι τὰ ἀρεῖαι ἡμῖν, ἀπὸ αὐτοῦ
ἀρεῖαι δοκίμασι. εἰὰν ἀνασφάλῃ, ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρου οὐδὲν
ἔμελλε.

Τὸ αὐτῷ.

Αἰνὸς οὗτος τρόπος ἐπιτηδεύεται περὶ μου χρεῖας
ἐπιστολῶν. οὐδ' ἵνα συστήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ἐπιβιδύ-
ται τὴν ἐπιστολὴν γράφα. ἵνα δέ σοι τὸν ἀνδρα χρεῖ-
στωμαι, κέρδος οὐ μικρὸν ἐσόμενον σὶ τε τῷ μεγάλῳ Διογνήδῃ
τοῖς σοῖς παιδικαῖς. καὶ μὴ χαλεπήνης ἐν κέρδους οὐχ ὑμᾶς Θεο-
τίμω, θεότιμον δὲ ὑμῖν ἔναι δοκιμαζῶ. ἄλλω ἀλλὰ τὸν ἔργον
τῆς ἀνὴρ τῷ νῦν ἐνδεῶτατος διωάμεως δέουσι. διωάμεως δὲ Δι-
ταῖς αὐτῷ ἀποικτικῆς, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, καὶ μὴ δὲ τοῖς
ἀπόντας λαθῇ. τὰ δὲ μεγάλα τῷ ἔργῳ, αὐτὸν τῶν λόγων ἐν-
ρῦκων, ἀπορρῶφι μνήμῃς. καὶ λήθη ἀμείβεται, παρ' αὐτὸν μό-
νον τὸν τῷ πράττειν καί τὸν, ἐν τοῖς ὁρῶσιν ἀνθήσαντα. ταῦτα
τὸ οὐκ ἐπιμνήσκον ὑμῖν τὸ ἔρμαον, καὶ αὐτὸ παντὸς ἀποδοξέον, δι-
δῆκαφι χρεῖας. ἀλλ' οὐδ' ἔρμουσιν, τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν ἀξίον περὶ-
πειν. ἄλλ' οὐδ' ἱερεῖς τίθεσθαι τῷ κολακίδι τὰς θύρας ἐδύτων.
προσκέειται καὶ τῇ τῇ τίς αἰτίαφι παρ' ὑμῶν εἰς τὸν ἀνδρα τι-
μῆς, Σωκράτης ἀγαθὸς αὐτὸν πάντα ἐφ' οἷς ἀνθρώπου ἀνθρώπου
καὶ ἐπιμνήσκον καὶ μακαρίζουσιν. ἐρρωμένους διαβίως πάντων
ἐνέειλα ἐμοὶ τίμιε. προσκαρδύοις τὴν ἱεράσων διάθεσιν πάν-
τες οἱ τὴν αὐτὴν ὑμῖν οἰκίαν οἰκοῦντες. ὅς ἀπέντων δὲ μάλιστα
ὁ σὸς Ἰσίων. καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀμασσί. μάλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Ἀβράμ-
ον. τῷ νόμῳ τῇ δύναι αὐτὸν γράφα, αὐτὸς δοκιμασέω. ἔτε μή.

Ρυλαμίδης.

Ὁ ὕψος ἐνέειρος ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Αναστάσιος. καὶ σὲ
Δ' αὐτῷ Δείξας, τὸν αὐτὸν ἐπαινόν. ἔπειτα αὐτὸν περὶ σὺν ὧς
πρὸ οὗ ἐν ἐμοὶ συνελθόντες πόλαι τὴν συντυχίαν ἀναγνωρισμὸν

ποινωτά

7
τρίησά μιν, φιλοφρονέσαι δέ τε ἀλλήλους, διδοῖν ἢ σκοπεῖν τε πῶς αὐ-
τῶν ἀγαθὸν τί με ποιήσῃ. χαλὴ δὲ μέγιστον ἀγαθόν, ὡς εἴποι τις αὐτῷς
πρὸς χάραν πᾶσιν ἄπαντα καλὰ φέρειν τῇ τοι φιλοσόφου
ψυχῇ. καρπώσμαι δὲ χαλῇ, αὐτοὶ συντεταχθεὶς τῇ τριτείᾳ
ῥωμαίων ἀπαλλαγῇ μοι γένηται. τοῦτο δὲ παρέσαι, φιλότητος
γίγας αὐτῶν ἐν φιλικαταράχῃ. ἥσ' ὃ μὲν ἐπὶ βασιλῆς, γίγας ἐκ
τός. ἐμαυτὸν δ' αὐτῶν ἀπαστάμην δικαίως, αἰχμηθεὶς ὄνασται σπου-
δῆς οὐδένα. ἀπολογησάμην αὐτῶν ἐμαυτῶν. δόξω δ' αὐτοὺς
γεῖν πάλιν τινὲς πρεσβείαν. πάλιν γὰρ ἐμὴ γλῶττις, πρεσβυτέρῳ.
οὐδέ τις αὐτῶν γὰρ Γυναικῶν ἐπαινεσάντων, ὅς τῳ Φίλον, ἀλ-
λον ἐαυτὸν ἀρίστα.

Τῷ αὐτῷ.

Φ Υποκύπτει αὐτῷ. κυρηνάων Δ' εὐνείων ὁ Φυκούσ, ἐπεὶ δὴ
ἐμοὶ φέρων ἐπιστολῇ, τὸ σὸν ἐπιγεγραμμένον ὄνομα.
ταύτην αὐτῶν ἰδέσθαι ἅμα καὶ ἀγαθὸν. ὡς εἴποι τῷ μὲν,
τῇ διαδέσει φιλίᾳ χάσ. τὸ δὲ, ἔφ' ἡ καὶ ἀφ' ἡσ' γλῶττις. καὶ Δ' ἡ τοῦ
παρεσβυτέρου διὰ σὺν δέα τῶν ἐπὶ λιβύης ἐλληνικόν, ἀπαγέλας
ἡμῶν ἀκροασμένοις ἐλογίμων γραμμάτων. ἡνὶ ἐν ταῖς παρῶ
μιν πόλεσιν, ὁ πύλαι μέγας πόλις. ὁ δὲ διουρβὺς φιλίᾳ περὶ σίας ἐπὶ
στολῆς. ἐν τούτῳ ἀπορρὸν ἐφάνη καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀπὸ τῆς πρὸς
ἐκνηγίτης ἡ τῆς πρὸς ἐμάς. ὡς δὴ τι σπονδαῖον αὐτῶν ἐνόν. ἔδω-
ξας οὐκ ἐσπέρους ἡ τῶν παρὲς καὶ εἰρωνίας ἀνὰ πλεον. οὐ γὰρ ἡ-
ξίωσι τῷ πρὸς σφίσι τὸν φαυλότατον εἰπεῖν, ὅτι ἐνέγκαι τί πρὸς
τῆς πρὸς ἀπὸ σπονδῆς ἀξίον. ἐγὼ γὰρ τούτῳ μὲν πρὸς τῶν ἐμῶν, τῆς εἰρωνίας.
ἐδίδασκεν, ὅτι πρὸς τοῖς ἀγίοις ἀπὸ πρὸς ἀγαθῶν, φιλοφρονέσας
τῶν τε ἐκ τῶν ἐγὼ μὲν φιλοφρονέτατος. οὐκ οὐκ ἐπὶ κατὰ γλῶττι

πεποιθὸς τὴν αἰτίαν· ἀλλ' ἵνα ἡδύμην, τῇ παρὰ τοῦ τοιοῦτο
μαρτυρίᾳ τιμώμενος· ἡρώφει οὖν ὅσα κ' ἴσ' αὐτὸν ἐχέει· καὶ ἐστὶ
κυρηνάου τῷ λόγῳ· ὥς οὐδὲν αὐτὸν ἡδὺν ἀνὰ συνήθειαν γῆροι
τοῦ ἡρώφει πνυλόμενος γράμματα, ἢ δὴ κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ
γράμματος· πάντως δὲ συγχύει ἐν τούτῳ τοῖς δόξαι ἀφικνουμένοις.
καὶ εἰ μὴ δὲ σὺν ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς ἀρξοῦσι ἡμῶν καὶ τὴν ἐλαττω καὶ
τὴν μέγαν καὶ τὴν αἰγυπίων ἀρχὴν· οὐδ' οὐκ εἰς ἀντιθέσει δὴ
τὴν ἀκολουθίαν τῶν διανοητῶν· ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοὶ τὰ μακρὰ ἐξέτα,
Φιλοσοφῶν μὲν γὰρ, τὴν ἐρημίαν ἀναχέων ἐχέει σωφρονέον.
αὐτῶν δὲ οὐδένα, οὐδ' ἐστὶν ὅτου ποτὲ ὑπὸ λιβύης ἀνέκταται
νὴν ἀφ' ἑνὸς φιλοσόφου, ὅτι μὴ τῆς ἡρώφει ἀντιθετομένης ἡμῖν.
αἰὲν κόσμῳ φησὶν αὐτὸν ἐλαττωσάν· καὶ ἡρώφει δὲ τὴν ἐμὴν
νὴν ἀναχέειν τὴν ἀκοσμήσειν τὴν αὐτὸν ἐμαυτοῦ, ἢ γὰρ μὴ ἀχέει
σμεῖνον πρὸς αὐτὸν τὸ βίβω (βλάσφη), εἰ μὴ αὐτὸν χύσαν ἀπὸ λυμῶν
τοῦ φιλοσοφίαν· ἐμοὶ γὰρ εἰ μὴ εἰς ἄλλοσ' μὲν τυρῶν, αἰὲν αὐτὸς πᾶν
τὸς ὁ θεός· οὐδ' ἀνθρώποις ἢ κ'· δοκῶ δὲ μοι ἐν τῷ
ἀστέρῳ δὲ μὲν ἐνατενίζον ἐλάττωσεν ἐν ἡρώφει πολλὸν μόνον ὁ-
ρῶσι θεωρῶν αὐτῶν σὺν ἐπιστήμῃ γινόμενοι· σὺν δὲ τοῖς ἡμῖν
ἐν οἷς ἐσμὲν εἶναι· σὺν δὲ ἀπὸ λυμῶν τὴν κακοδύμονα ἀγορὰν
ὡς κακῶς σὺ τῇ φύσει χύμενος· μάστιγι μὲν οὖν ἀξιώσει καὶ δὲ
ροσώτων ἡρώφει ἐξέωσεν, ἢ δὲ εἰς τὰ εἶσω· ὅτι γὰρ δὲ τυχεῖς δὲ δαίμο-
ν' ἀνὰ ἀλάξαι χύσεια χαλκῶν ὅτι· καὶ ἡρώφει κατὰ χαλκῶν
μενος, ὅτι ἡρώφει συγγεμῶν ἀνδραγαθῶν, μόνος ἐν πολλοῖς ἰδιώ-
της εἰμί· τὴν γὰρ ἡρώφει ἀρεταῖς δορυφορεῖται πρὸς τὴν μά-
λον, ἢ δὲ πᾶσι τὸ σῶμα, οὐκ ἐπὶ τῇ πραγματικῶν χυρῶν
τῶν ἐπιμελητῶν πολιτείας φιλοσόφου· εἰ δὲ μὴ δὲ τὴν κατὰ τὴν
ραὺ

ραν βέλπτον πέπραχας, ὡς πρὸ οὐδὲ οἱ μάλα, οὐδέ ἐστιν ὅτε περὶ σοῦ πο-
νηρὰς ἔχον ἐλπίδας, ὡς ἄρα ἐκείνη σκευή σου καὶ ὁμοτρόπος ἐστὶ
τοῖς οὐδὲν μοῦσι τῶν γραμματέων. οὐδ' αὖ ἐπινοῶ τῶν ῥητό-
ρων, ἑτέρως δὲ οὐκ ἐστὶ πλουτεῖν ἐν ταῖς καθυμῶσιν ἀγοραῖς. μὴ
πάντα μιγνῶται καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρως πα-
ρὰ τὸ λυθέρου γινόμενον. εἰποῖν γὰρ οὐδὲ πλουτεῖς, ἐπιμᾶλλον ἐς
Φιλοσφίαν, καὶ μὲν ἐν τῇ χεὶρ ἀνδρὶ συντόμως ἐργαζομένῳ Φι-
λοσφίαν, αὐτὴ μὲν σκευὴ δὲ ἐκ περινοσέων καὶ τὴν ἐλλάδα καὶ τὴν
βάρβαρον ἐπὶ θῆρα τοιαύτη, καὶ ἡμῖν γὰρ ἐρμῆον κοῖνωσαι. εἰ γὰρ
αὐχμῶσι τῇ φορᾷ, καὶ ἡμεῖς ἀρκέειν σοὶ δειλοῦ μῆρος, ἢ κε μεδέξων
καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. ἐπεὶ τὰ ἴσα ἐστὶ τὰ ὁμοία Φησὶ γὰρ γραμ-
ματὶ τὸ λαλιονικόν. πρόσκειται παρ' ἐμοῦ, πάντῃ πολλὰ γὰρ σεβασμι-
ώτα τον Μαρίανόν. ὃν εἰ προλαβὼν ἀριστέην ἐρμούλογον τῆς
πομπῆς ἀνθρώπων ἐφ' ἡλληνθέναι, μόλις αὐτὴν τυχόν φιλαξίας,
ὅτι πλέον ὅσιν τῆς τύχης. ἐπιστολὴν δὲ ὅς δὲ δυνάσκει πρὸς αὐτὸν ἐπιθε-
μαι, καὶ τοὺς προθυμῶς, ἐν ἀρκέσει, ἵνα μὴ δυνάσκει ὑπόχρη τοῖς
παρ' ἐλπίταις. τοῖς ἀποσμιλλοῦσι τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ μικρὸς ὁ
κρίνδωρος ἐν τῇ πονελλήνῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωθῆναι, καλῶ δὲ
οὕτω γὰρ τόπον ἐν ᾧ πολλὰ καὶ ἐφρόντισα τὰς βαρέας φροντί-
δας, τῶν ἀπανταχόθεν ἐλλογμῶν συνιδόντων. ἐφ' ᾧ φιλεῖται ἀλῆ-
σαι τοὺς πρεσβύτου φωνῆς, παλαιὰ, καὶ βέβαια καταμασθενούσης
διηγήματα. ἀλλὰ καὶ γὰρ ἐταῖρον Ευχάριστον, χαίρειν κέλευσεν
παρ' ἐμοῦ. καὶ πάντας ὅσους ἄξιον. Τῇ αὐτῇ.

σὺν ἡμῖν τῇ Φιλίᾳ καὶ τῇ προσοσίᾳ τῇ σῇ, γὰρ θαυμά-
σιον Σωσσηνῶν. ὅς τινι διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ πα-
ρὰ τῆς τύχης οὐκ ἀπαντὰ κατὰ λόγον. ἀντιπᾶται δὲ τὴν φιλοπα-

τρίδος ἀκλῆαν· καὶ πείθει τίς αὐτὸν λόγῳ, ὥς ἐστι συμμετα-
βαλεῖν ἑὸν χρεῖω τὴν τύχην. ἀφίξεται δὲ παρὰ τὴν ἔχουσαν
τὴν βασιλείαν πόλιν, ὥς ὅπου βασιλεὺς, ἐκείνη πᾶν φιλότητος
οὔσης, καὶ τὴν ἐπιγνωσμένην αὐτὴν. εἰ δὴ τίς σπουδῆς συν-
τέλει αὐτὰ πρὸς ὅ, τι βούλεται· σὺ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ δυνάσθαι,
καὶ τοὺς δομένους συνιστάναι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. εἰ δὲ φίλων,
ἧς οὐ φίλων αὐτὸς προσίσσεις αὐτόν. Τῷ αὐτῷ.

Ὁ ὧν φίλον τὸν ἐμὸν τε ὅσον, οὐκ ἔργον Πυλαίμε-
νες ἀπέσκηψα σὺν τῷ εἰς τὴν ἐν γηοῦσαν δύνοισιν οὐχού-
τως ἀπολις. εἰ μίτις οὐδὲ ἀνέστις. ἀλλὰ σὺ κακῶς ἐξεδέξω τὴν
μου τῆς ἐπιστολῆς καὶ κατηγόρησας ἡμῶν ἅπαντα οὐκ ἄξιον. ἐγὼ δὲ
ὅτι μὴ ἡρακλείας ἐρᾷς, καὶ πρὸ θυμὸς εἰς πᾶσι τι τὴν πόλιν
ἀγαθόν, ἐπαίρω. τοῦ λόγου δὲ ποιούμεν ὑπὲρ τοῦ δεῖν ἀντε-
λέειν φιλοσοφίαν τῆς ἀρετῆς πάντης διατριβῆς. εἴτα σὺ μοι
διδάξαι δύναις ἀρετῶν, οἷα δὲ μάλλον φιλοσοφῶν, ὠφελιμώτε-
ρος εἴσοις τῇ πατρίδι. πῶς τούτῳ, ὅτι τοι μὴ μεταθέσθαι σὺ τὴν
προαίρεσιν, ἠπάσσω τὸ φιλοσοφῆσαι. τοῦτο γὰρ ἀπέσκηψα
καὶ τὴν δύνοισιν ὅτι κακῶς οἷς πρὸς ἄλλους τι κινῶσιν εἰς τὸν καλόν.
Τὸν ἐρωτᾷ· τὸ προσδιδόναι τὰς δυνάμεις. καὶ ἧς εἰ μὴ λέγοιμι
φιλοσοφίαν, ἡκαννὶ εἶναι τοὺς πόλεως ὁδοῦν, ἐλέγξαι μεκύνῃν,
καὶ μὲν πολὺν δῆπον ἢ ἐν τῇ πύλῃ πλεονεκτήσειν. αἷματι
μὴ αὖ, ὅτι φιλοσοφία εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν πρὸς βούλῃ τεχνῆς
ἐπιστήμης ἀπὸ πᾶσι οὔσα, πρὸς τὸν ἔχοντα εἰδὼς τῆς οἰ-
κῆς πόλεως ἀφελιμώτερος. ἐμὴν ἀρετὴν τὴν καθεαυτῷ ἀγαθόν
τι κινῶν τοῦ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ οὕτως ὡς ἄλλος Πυλαίμενης. τὰ καλὰ
τὰ ἐπιτηδεύματα, δυνάμεις πνεύσεσσι καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ

οὐδὲν αὐτὸ μόνον τὸ χεῖρ μὴ καὶ τοῖς ἑσπέραις φέρουσιν αὐτὸ καὶ τὰ
 τῶν πλεονάζοντων πράγματα. οὐδὲν μὲν ἔτι οὐδὲν ἔχειν, νῦν δὲ τέρως ἀνάγκη
 φύσει ἢ μετέλθῃ φιλόπολις μὲν οὐκ εἶσιν. τυγχάνω ὅσον
 αὐτός. ἔσθ' οὐ μὲν ἐργάζῃ ῥητορικῶς. καὶ συγχωρῶσι μὴ ταῦτα
 πηδύφῃ. ἀλλὰ τὴν ὁρμήν ἡγενομένην, ὡς δὲ Πλάτων οἰμαὶ δια
 γράφῃ περὶ αὐτῶν. ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, καὶ τὸ ὅσα ἀνθρώποι
 καὶ ἀγαθὰ προτιμῶ. τί οὖν ταῦτα πρὸς μὲν πλείονος τῶν πλεονάζοντων
 ἐβρίοιτινές ὑπερβλήσιν ἀρκούντες ταῖς προαίρεσιν. ἀλλὰ μὲν δὲ
 ὅλως ἐπιποθείας. ἀλλὰ ὁ ὀργάνων τῶν χεῖρας διωαμίῃ. τὸ ὅτι ταῦ
 τα πρᾶσιν ἀλόν, ἡ τύχη. εἰ μὲν οὖν ἐκείνως μόνον τοντέσι διὰ
 ῥητορικῆς οἴοσι πρὸς ἐσθλὴν τὴν τύχην, ὡς τε ἀρξαι ποτὲ πρᾶ
 χθῆν ἢ ὑπάρχει τὴν μέσσην ἀρχήν, τί κατέγνωκας ἀτυχίαν φι
 λοσοφίας. εἰ δὲ πρὸς ἀμφοῖν ἐνδέχεται ἢ ἀπειναι καὶ πρᾶχθῃ
 εἶναι, τί μὴ πᾶσι αἰρήσῃ φανερῶς τὸ ἀείρον. αὐτὸ μὲν δὲ καὶ αὐτὸ,
 φιλοσοφίαν δὲ οὐ φῆς εἶναι καὶ ἰσχυρῶς ῥητορικῆς. τὸ ὅτι δὲ ὁμαθαί
 σιν τὴν πόλιν ἀναγκασιώτερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν. ὡς δὲ νῦν μὲν
 ἔξεισιν ἐλπίσιν τὰ ἀμείνω, φιλοσοφῶσιν τὴν οἰκίαν πάντες ἐχέροι,
 καὶ τὴν τύχην ὁλοκλήρως, ὡς μὴ δὲ ἐν ταῖς ἐλπίσιν ἀπλελείφθαι. ἐγὼ
 ὅτι πᾶσι τῇ μετρίᾳ τοῦ τοιαύτου οὐδὲν οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φι
 λοσοφίᾳ θάσος ὅτι καλῶς ἀτυχεῖν. ἀλλὰ μόλις μὲν αὖ ἐν τῇ κοινῇ
 τῇ θυγῇ φύσει, σωέλθοις ἐν ἰσχύι τε καὶ φρόνησιν. ἐστὶ μὲν ὅτε συ
 νήγαγῃ αὐτὰς ὁ θεός. ἔξεισιν οὖν ἐν τοῦ λόγου μαγνὸν ὅτι πᾶσι ἀνάγκη
 καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ φιλόσοφον καὶ φιλόπολιν, ἐμὴ δὲ πρηνὴ σκέψαι
 τῆς τύχης, ἀλλὰ καὶ πρὸς δὲ αὐτὰ τὰ ἀμείνω, διὰ τὴν οἰκίαν ἀξίαν.
 οὐχ ἡλίεσσιν ἢ μόνον πλεονεχέουσιν ὡς παλαιὸς λόγος οἱ χεῖροι τῶν
 νῦν ταῖς ἀγαθῶν ἐλπίσιν. πᾶσι οὖν ἐλαττον αὐτὸς ἔχειν συγχωρή
 σαι, μὴ ἀνάγκη δὲ πρὸς τὸν παρὰ τὸν λόγον ἐνδοίη μὲν, ὅς ἐστι τοῦτο

σε προήγαγεν ἁμαρτίας ἢ φανῆναι φη πόλεως ἐνέκ᾽ Ἀἰν μὲν δὲ
ἐπὶ φη τέχνης. ἀνάχον γάρ μου μετατιθέντος εἰς κατηγόριαν τὴν
περὶ τοῦ σκώμματος ἀπολογίαν. ὃ δὲ μὲν ὄν, ἔδοξεν εἰναι σὺν πρό-
τερον. οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἐπιδοκῆ. ἐπεὶ τι λινδιδυδῶ καὶ διαβεβλή-
σθαι πρὸς τὴν ἱερὰν λινδιδυδῶν ὑπὸ σὺν καὶ ταῦτα φη. φίλης μοι
κεφαλῆς. εἰ γὰρ δὴ πειθεῖται αἰσθητῆς, ὅτι ῥητορικὴ μόνη δύνασ-
ται μεταθεῖναι τὰς παρούσας αὐτοῖς συμφορὰς, καὶ μόνον ὅστι
τοῦτο γέρας ἔχῃ βοηθούτων τοῖς ἐχροῖσι περὶ συμβολαίων τὰς
δύκας, χαλεπαίνοισιν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις θεράπειοισιν, ἀπὲρ τοῦ
βίματος. εἰς οὗν ἐμοὶ πρὸς σέ τε καὶ τὰς πολλὰς ἀπαύσεις περὶ φι-
λοσοφίας ὁ λόγος. ὅτι παρούσης μὲν τύχης καὶ καλεσάντων αὐ-
τῶν ὡς τὰ πράγματα ἔχῃ κέρων, οὐδεμίᾳ ὅστι τέχνη, ἀλλὰ
ὅσα πασῶν ἐρίσαι φιλοσοφία περὶ τοῦ τὴν συντηνωτέραν ἀρ-
μόσει. καὶ μετατάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ
πράγματα. φη εἰμαρμένης δὲ οὐδὲ ταύτης ἐνείσης νοῦν ἔχει πα-
λιν οἰκδοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδοικεῖν. μὴ δαχμονεῖν, ἀξιοῦν
πᾶς ὥς ἴδωμι παρὰ τὸ τοῦ δαίμονος ἀρχεῖον, οἷός μὴ πᾶσαι ἀνάγ-
κη. ἀνάγκη ἢ οὐδὲ θεοὶ φασί μαχονται ἡμῖν δὲ ὅστι ἄλλα σεμνότε-
ρα. καὶ ὅταν ὀνοῦσ' ἀνενέργητος ἢ περὶ τὰ ἐνθάδε, περὶ τὸν θεὸν
ἐνδοξῇ. δύο γὰρ αὐταὶ μορφαὶς φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πράξις.
καὶ δὴ τὰ δύο διωαμῆς ἐκαστέρα παρ' ἐκαστέραν μερίδα σοφία καὶ
φρόνησις. αὕτη μὲν δεομένη, τύχης. σοφία δὲ αὐτόρρητος καὶ ἀκώ-
λυτος ἢ ἡ ἀτρεκέτω ἐνέργεια. Τῷ ἀδελφῷ.

τ Οὐς αὐτοὺς αὐτὸν ἰδδῖς ἐν μὲν ἐρῶν ἠθρασεῖς. ἐν δὲ πολέμῳ
δειλούς. τὸν τέστιν ἀπανταχοῦ πονηρούς. ὡς γὰρ μοι δοκῇ
πάντῃ πῶς δικάζωσ' εἰδέναι ἔσθ' πολέμῳ χαλεπὸν, ὅτι βασιλεύς ὅστι
τοῦ περὶ

τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος ἀκριβής· καὶ συγχρὺς ἀλαζόνας
 παρὰ λαῶν, μετρίωτέρους, ἡμῖν ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ οἶμαι γὰρ
 ἀπὸ τοῦ δεσθῆσεν διὰ τοῦ ἀγορᾶς Ἰωάννου τὸν ἀλιτρίον. οὐ δὲ
 πῦρ ἐν τενεῖν. οὐ δὲ λαὸς ἐναλίσθης γὰρ ἐπὶ τῇ ἐσέρων τινί. χεῖς τοῦ
 πάντων λαμπρῶς συνωπρική τῇ παροιμίᾳ. μαγὸν ἢ ἔξω χρονομῶ.
 χρονομῶς γὰρ ἀντικρὺς. τὸν τὸ γὰρ πάντως οἶδα, γὰρ, οὐδὲς κομῆτης,
 ὅς τις οὐ ψνιζέται. ἡμέρας μὲν γὰρ τῆρας ἐξῆς οἱ πολέμιοι προ-
 σπῆλλοντο. καὶ μοι τε ἀπὸν τῆς ἐδὲ καὶ βαλαχρίτας συντε-
 παμένους, ὅς γὰρ οὐ φιλάρχες. ὅτι φθασαίτες ἀνὲς τὴν περὶ
 νῦν, περιμένοντες οὐδαμοῦ δὲ φαινόμενων, περὶ βουλήν τὸν ἀπεχ-
 ρῶμεν ἕκαστος οἶκοι, συνθέμην πάλιν ἤξω εἰς τὴν ὑστεραίαν. ὃ γὰρ φρὺξ
 Ἰωάννης τῶς μὲν οὐδαμοῦ. οὐλοῦν ὥς τε καὶ φανερόν ἐστιν. φῆ-
 μας ἡ ὑπέπεμπε. νῦν μὲν ὡς κατελθὼς ἐστίν. ὅθεν ἀπρίε) γὰρ σκέλος
 νῦν ἢ ὡς ἀσμάνοσσι νῦν ἢ ὡς ἀγὼτι κακὸν θάλασσον ἔχει. τοιοῦτοί
 πινες ἐφοίτων λογιῶσι τοὶ ἄλλοις ἀλλοθὲν ἡλὲν φάμενοι, τοῦ μὴ
 δεσφῆς εἶναι ποῖ γὰρ Ἰωάννης δὲ δὲ καὶ ἡ κρύπτειται. μεταξὺ
 δὲ ἀνδρῶν ὡς ἐν τῇ τῶν ἀκαίρων φλοσυφορᾶς ἐχετρίαζον
 ὑπεδάμνον. νῦν ἔδει τοῦ γενναίου λήμματος. νῦν γὰρ ἐκείνου χει-
 ρῶν. τί αὖ ἐποίησε. τί αὖ ἐγένετο. καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὡς τοῦ δαίμονος ἐ-
 πὶ αὐτῶν ἕκαστος, ὅτι τὸ χεῖρε πατάξας, ἀπὸν ἀλάττειτο. ἦσαν δὲ οὐ
 γὰρ γὰρ ἐπὶ τῇ χρονομῶ πάλαι παρὰ βεφομένων αὐτῶν, κομῆ-
 ται καὶ οὐ γὰρ οὐδὲν ὑπῆς. ἀρῶν ἡδὲ ἐρίφω ἐπὶ δὲ μοι ἀρπακτῆ-
 ρες. ὅτι τὸν θεὸς ἐστὶν ὅτι ὁ γυναικῶν. τοιοῦτος λοχίτης ἐκ
 πολλοῦ παρεσθλάσας. μετῶν εἶναι μὲν αὐτῶν οὐδὲν πειχρῶς. χαλε-
 πὸν γὰρ. σοφιστὴς δὲ ἐστὶ. ὅς αὐτῶν δόξαν αὐτῶν εἶναι παρὰ τοῦ ὄν-
 τας ἀνδρας, ἀρετὰ σκέπτειται. ἀλλὰ μοι δοκεῖ καλῶς αὐτῶν γὰρ

δαίμονιον ἀντιπυλῆ δύσασι. πέμψην μὲν δ' ἦδη ἐν τοῖς ὅπλοις
μαλ' τὴν παρ' ἐλπίδι μὲν, ἐπὶ τὰ μετὰ τὸ πρῶτον καλουρῶντων ἔ-
πολεμίων. ὁ δὲ καὶ πάντων πρὸς ἀπογνοῦς ἦν αὐτοῦ, ὥς οὐκ
αὐτὸν ἐβόων τῆς χώρας θαρρύνοντες, παρ' ἑνὶ καὶ πάντων δὲ οὐδ' ἀ-
ποσμίαις ἐμπύκνισι καὶ ἀδυνατίᾳ μὲν οὐκ ἐμένοντο. καταγ-
λὰ γὰρ τοὶ καὶ ἀναχόμενοι ἀκούσαι. αὐτὸς δὲ ἦν ἐφ' ἡρῶν.
οὐκ οἶδα ὅθεν. ἐκεῖ γὰρ εἰς συμμαχίαν περακεκλήθη. παρὸ καὶ
σεῖσθαι τοὺς ἐπικαλεσμένους ἀγροῦς. οὐ δὲ γὰρ ἐμβεβληκέ-
ναι τοὺς πολεμίους πρὸς τὴν Φήμῳ Φίλιππου παρουσίᾳ,
καταπλάγνυται. ἀσφαλῶς δὲ τὰ καὶ καταστῆσθαι, πρὸς τὸ
πονηρῶν ἐφ' ἡ καταδεδομένην. πρὸς δὲ χεῖρας γὰρ ὅσον ὁ πῶτος
ἀσφραγὶς, ὡς λαθὼν παρ' ἑνὶ. ἐὰν μὴ διαδοθῇ γένος. οὐδ' οὐκ ἄπαν
τα ἀποσμίαις ἐμπύκνισι παρ' ἀσφαγίᾳ ἀξίων. καὶ ἐν βραχεί,
τὴν τὴν νικᾶν περαδύσειν ὑπὸ χροῦ μὲν, ὅθεν ἐπὶ μέτωπον.
ὡς Φαλαγγα. καὶ κατὰ τὸ κίρας πολὺ τὸ πλάσιον. πῶτος ὀνόμα
τα τάξιον, ὡς ἡγεῖται τὴν χεῖρα. καί πιν αὐτὸ τὸν ἐδξέπισ-
ται. καὶ τὴν γὰρ πιν ἐμακάριζον καὶ ἐμαθητίων πολλοί. ἦδη δὲ
λητέῳ ὁ ψία. καὶ καί τοις ἐφόδον. ἐὰν πρὸς τὸν Φιόρην κατὰ βί-
νοιτες ἐγγόμεθα. καὶ πᾶσι νεανίστοις, ἐξαλμένοι χωρι-
κῶς καὶ κελευροῖτες, ὅσον ἐχέω αὐτὴν καὶ Φαλαγγί, δρόμῳ πρὸς ἡ-
μᾶς ἔθεν, ὥς μηδὲν μαντεύειν Δεῖν, ὅτι πολεμίους πρὸς βίανται,
ἐὰν ἐπιδύονται ἔσω γὰρ ὅπλων γένος. πρὶν δὲ καὶ καλῶς αὐτῶν
ἐκείνων ἀκούσαι λεγόντων ὅτι καὶ δὴ παρ' ἑνὶ, ὁρῶ μὲν ἐφ' ἡ πῶτος
δράμα πονηρὰ, ἐὰν ὥς ἐμοὶ Δοκῆν ὑπὸ λιμοῦ στρατηγούμενα, πρὸ
χειρότατα δὲ οὐκ ἔστιν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἀποθνήσκον ἐθέλον-
τα. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπιδύονται ὡς φησὶν, πρὶν ἔσω βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν δὲ
πορῶντες

ποβαύτες ὡς πρὶ ἐώθεσαν, ἢ ἰστων, ὡς εἰς μάχην διεσκηδύζοντο
καί μοι καλῶς ἔχειν ἐδόκει μίμνειν πρὸς αὐτοὺς καὶ παρὰ Ἰφίπ-
ποσιν. ὁ δὲ γυναικὶς οὐκ ἔφη περαιομένησιν εἰς τὴν ἰστίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα ἢ ἰστων πρὶν εἶναι. τί οὖν παρρηγιῶν εἰς ἄλ-
λιον, ὅτι μεταστραφείς, ἐφυγὼν ἀναβράτος ὀξυλάκων ὀξυμά-
των τὸν ἰστων. ἀποσπῶν ἡνίαν ἀφείσ. κέντροπαντὶ χρωμένους. καὶ
ἡμᾶς πυκνῆ. καὶ ἡ βῆν τὸ κελυστικὸν ἦχει ἐν τούτῳ δὲ οὐκ ἐτί-
θειον εἰπεῖν, ὅτι τινὰ τις μάλλον ἐπὶνέσει. πῶτερον τὸν ἰστων, ἢ τὸν ἰπ-
πῆα. ὁ μὲν, ὅτι ὁμοίως κατὰ πρῶτον. ὁμοίως καὶ κατὰ ῥῆτον ἐφέ-
ρετο. καὶ διὰ τῶν δασέων. καὶ διὰ τῶν ψιλῶν. ῥύμη μὲν δὲ ἐπὶ δα-
τάφρατος. ὃ πρὸς τὸν ἰστων ἦρετο. ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἐπ-
χρῶν. καὶ ἐν οὐδενὶ φη κατέδρασε ὀλίγησε. δοκεῖ γάρ μοι ὅτι τοῖς
πολεμίοις καλὴν θέαν γυμνάσαι, ὅς πολλὰ αὐτοὺς ἐξέκριντο τοιαῦτα
θεῶσκατος, οὐ μὲν τὸ γυμνῆσθαι, εἶδον. ἀλλὰ θυμότεροι μὲν ὡς τὸ ἐ-
κὸς ἐπὶνέμεθα, φουδέντες παρὰ πολλὴν εἰς τὸν κομῆτιν ἐλπί-
δων. ἐπὶ τῇ ἀμεθι γοῶν, ὡς ἐπὶς ἐπὶς, δεζόμενοι. αὐτοὶ δὲ μάχης
ἄρχην οὐ δεινοῦμεθα. καὶ γὰρ ὅς τις αὐτὸς ἐπὶ χροῖν ἡ πῆσος τῆς
πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ γυμνῶς ὄρων. εἶδον ὅτι ἐπὶνέμεθα κό-
μης. ὅτι γὰρ ἡ, οὗτος ἐπὶ δὲ ὁ πρὸς τὸν πρὸς ὁ πρὸς ὁ πρὸς ὁ πρὸς
οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις τῶν ἰστων τοῦτο παρῆσθαι. ὅτι
ταξάμενοι, περιέμενον ἡμᾶς, ὡς ἡ ἐμβάλλωμεν, ἀμνόμενοι.
ἐπεὶ δὲ παρὸν δὲ τέρας ἐπεχέρητο, πρῶτον μὲν αὐτοὶ τὴν ἡνίαν
λαίᾳ φέρουσαν νύμειν κένους ἡμῖς τὴν ἡνίαν θάπτεται ἐφαπόμεθα,
οὐδέτεροι θάπτον ἢ βαλῆμεν. ἀλλὰ χαλαρῶς βαδίσματα, ἵερμην δὲ ἐν
εἶναι φωνὴν τὴν ἀναχόρησιν, εἶτα μὲν καὶ πρὶν ἐν τῶν ὄντων, εἰ

(παρανόμους)

ποῖ γῆς Ἰωάννης· ὁ δ' ἐνὶ πνύματι καταλαβὼν τὴν βομβάιν,
 δίκλιν ἀρουραίου μνός, ἐνεδεδύκει τῇ πέτρᾳ· ὅρος ὅτιν ἡ βομβάια
 κοῖλᾳ· ὁ συνελοῦσαι τέχνη δ' φύσις, ἐργάσαντο Φρῶν^{ον} ἐρυμνό-
 τω τον· τοῦ το καὶ πάλαι μὲν διδοκίμῃ δὲ καίωσ· καὶ πνεσ αὐτῷ
 παρὰ τὰς αἰγυπῆϊους δ' ἐκταζον σύριγας· νυκτὶ δ' ἐκείναι τὰ
 πέντα χροῦ τείχην καὶ οἷς ὁ παρὰ πέντα σ' εἰαυτοῖ προμηθεύσα-
 ρος, ἵνα μὴ λίαν ἀγροίκως εἴπω, ἀφ' ὧν τὰς αὐτῷ τὸ πρᾶγμα
 τὸς ὄνομα, τοῦ τω παρὰ καὶ θηται, καὶ τὴν σωτηρίαν προὔτιμπε.
 ὅς γ' εἰσελθόντι λαβυρινθῶδες ὅτι· καὶ δυσεξιήτητον· ὡς μόνους
 ἀν' χωρήσαι τοὺς Ἰωάννου δρασμους.

Τῇ αὐτῇ.

Ἄ· Νόητος αὐτῶν, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδέτω Πτολεμαί-
 οῖς, ὅτι μετρησάντων ἀξιούσιν, ὅσων οὐδ' αὐτὸς ἐμαυτῶν· ἀλ-
 λουκ' ἐμεγάλα χερσὶν τοῦτο προσήκει σκοπεῖν· ἀλλ' ἐλαβὼν
 ἐμοὶ δυνάτω· τὸ δ' ἀνθρώπων ὄντα, μικροῦ θέας καρπυοδυσπίας,
 δικαίῳ μὲν ὄντι τυγχάνειν, ἡδιστον εἰς ἀπ' λαοσιν ἔρχεται· ἀφ' ὧν μέ-
 νω δὲ παρὰ πλὴν φιλ' ἀξίως, ἐλπίδα πικρὰν ὑπετίθει τοῦ μέλλον-
 τος· οὐ γὰρ νεώτερον ὅτι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον· τὸ, μή τι πα-
 ρὰ θεὸν ἀμολκῶν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἐφύρω· ἐγὼ δὲ κα-
 ταμανθάνων ἐμαυτῶν, διείσκω πατ' ἀπασιν ἐνδεέστερον, ἢ ὡς ἀρ-
 μόσαι τῇ φιλ' ἐρωσύνῃς σεμνότητι· καὶ θῆται διαλέξομαι πρὸς
 σὲ περὶ τῶν φιλ' ἐμαυτοῦ ψυχῶς κινήματων· οὐ γὰρ ἔχω πρὸς ὄντι-
 να ἄλλον αὐτῇ φιλ' ὅς φιλ' ἡς καὶ σωτρίοφου μοικεφαλῆς· σὲ γὰρ
 εἰκός, καὶ μετέχει μοι τῶν ἰσῶν φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀγρυ-
 πνέειν.

πνέν, καὶ μεθ' ἡμέραν σκόπειν, ὅπως αὐτὸν ἀγνοῦν τί μοι γίνηται, καὶ
ὅπως αὐτὸν κακόν τι διαφύξωμαι. ἀκούε τοίνυν ὡς ἔχει τὰ μακάριον
πλῆρω. Ἀὐτῶν καὶ εἰδείης. μικρὸν ἀράμενος φορτίον, κα-
λῶς ἐνεγχεῖν μοι δοκῶ ὅτι μέχρι τοῦ φιλοσφίαν. διὰ δὲ τὸ δό-
ξαι μὴ πάντ' ἔσθιν αὐτῆς ἀμαρτάνῃ ἐπαινεθεὶς ὑπὲρ ἰων, ἀξί-
μαι μὲζόνων, παρὰ τῶν οὐκ εἰδόντων κείναι ψυχῆς ἐπιτηδεύου-
ται. φοβούμεναι δὲ μὴ χαῖνος γινόμενος καὶ προσέμενος τινὶ τι-
μῇ, ἀμφοῖν διαμαρτυροῦμαι, ὑπερδόν, τοῦ ἡφιάστου μὴ ἐ-
πειρόμενος. σκόπει δ' οὐτῶν δύο τούτοις εἰάσωτε μερίζω τὸν χρὸ-
νον. παρὰ δὲ καὶ ἀπονδῆ καὶ ἀπονδάζων, ἰδίος ἐμὲ μαλίστ' ἔχει τὰ
θεῖα. καὶ παρὰ τὸν κοινότατος. οἶδα γὰρ ὅτι ἀνακνύω τῶν βί-
βλων, ἐπιτρέψας ἐμὲ πρὸς ἀπάσαν παιδαίαν. πλὴν τίς ἡ φρον-
τίδος ἀμοιβὴ φύσει καὶ μελέτη. τὸν δ' ἑρέα, ἀνδρα δεῖ θεωρε-
σθαι εἶναι. ὃν γὰρ πρὸς μὲν παιδαίαν ἀπάσαν, ἵσα θεῶν ἀμείλικτον
εἶναι χρὴ. ὅς ἴνα τηρῇ τινὶ ὑπόθεσιν, ὑπερδόντων ὁμμάτων φρου-
ρεῖται. ὃν οὐδὲν ἡμιερὸν ὄφελος, ἐμὴ τις εἴη κατεσκευασμένῃ
ἐκκένουσι τὴν καὶ πρὸς ἀπάσαν γλυκὺ θυμῷ, ἀνδρόντος. τὰ δὲ γὰρ
πρὸς θεόν, οὐκ αὐτὸς ἰδίος. ἀλλὰ κοινόντατος εἶη, νομοδιδασκαλός
ὢν ἡ νεομισμένη φρενολόμενος. χρὴ δὲ καὶ πρῶτα πρῶτ' ἡφ' ὅ-
σα πάντες ἄμα. τὰ γὰρ ἀπάντων, μόνον δεῖ πρῶτ' ἡφ' ἡ πάσαις
ἐκταῖς ἀνέχεσθαι. πῶς οὐκ εἴη ὁ μέγας ψυχῆς ἡρατῆς
ἐνέγκαι τοῦ τοῦ ὅγκου φροντίδων. ἡ μὴ κατακλῦσαι τὸν νοῦν
ὅτι κατὰ σβεδίσαν ἐντὴν ψυχῇ περιδεῖν τὴν μὲν τὴν θέαν, ἔτι
πάντα δὲ πᾶσι ἐπιτηδεύματων ἀπαρξύντων αὐτόν. ὃν οἶδα ὅτι δυ-
νατὸν ἐνίοις τοῦτο. καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, καὶ ἐκένους
ἀληθῶς εἶναι ἡγούμεναι τοὺς θεούς ἀνδρας. οὐς γὰρ ὁμιλεῖν πάντῃ

πράγμασιν ἀνθρώποις μὴ ἀπὸ πῆλ' τῶ θεῷ. ἀλλ' ἔτι αὐτὸν οἶδα
ἐν ἅς τ' ἐκείνους. καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἰνέοντα, καὶ ἐν λούμῳ τοῖς
πρὸς τὴν γῆν μετέλκοντες. ἔτι ἐμὲ πάλαι μολυσμῶς, οὐκ
αὐτοῖς ποτὶς ὅσπ' ἔτι γὰρ οἰκέτω εἶναι μοι καὶ πάλαι μολυσμῶς,
καὶ τὸ τυχερὸν μέρος ἐπιγνώμην, εἰς προσθήκην μέγα συμβαίει. ῥώμη
δ' οὐκ ἔστι μοι. ἔτι τὸν οὐχ ἔχοντος πρὸς τὸ ἐκ τῶς ἀρχῆς τῶς
τί ἐστι. ἔτι πάλαι δὲ τὴν ἐκ τῶς συνόδου φέρειν αἰάν. ἔτι ὅσπ' αἰς
αὐτὸς ἐροίτο, λέγειν διαρρήδην οὐκ ἀναδύομαι, ὥς τὸν ἱερεῖα διὰ
πάντων ἀνελίσκοντες εἶναι προσήκει πάλαι τῶ περιόντι, ὥς ἔτι
ῥ' ἔτι μισομάτων ἐκ πλύνοντα, καὶ κείνο δὲ προσεῖναι τοῖς πρὸς
τὸν ἀδελφὸν γραμμασι. πάντως ἡ ἀναγνώσονται συχνὸν τὴν ἐπιστο
λῶν. καὶ ἔτι οὐχ ἔκιστα τούτου χάριν αὐτῶν ὑπερόδουσα. τὸ πᾶσι
καταφανὲς εἶναι τὸ πᾶσι. διδῶν ὥς ὅτι αὐτὸς ἀπὸ τῆς πρὸς θεῷ
ἔτι πρὸς αὐτὸν ἀνείπισ ὥς ἔκιστα πρὸς τὸ πατρὸς Θεοφίλου.
πῶς ἔτι ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν διδόντος ἔτι ἀπέναντον αὐτῶν βουλεύσα-
σαι περὶ ἡμῶν, πῶς αὐτὸν ἀνείπισ ὥς. ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ, τι θεὸς ὁ,
τε νόμος. ἡ περὶ Θεοφίλου χεῖρ, γυναικα ἐπιθεσῶν. προαγο
ρῶν τοῖνυν ἀπασιν καὶ μ' ὑπέρβωμαι, ὥς ἐγὼ ταύτην, οὐτε ἀγνοῶ
σμαι καὶ ἀπᾶς, οὐτε ὥς μοιχὸς αὐτῇ λάθρα συνίσσμαι. ῥ' μὲν,
ἔτι ἔκιστα ἀνείπισ. ῥ' ἔτι ἔκιστα νόμιμον. ἀλλὰ βουλεύσμαι περὶ
ζομαι συχνά μοι πάντες ἔκιστα ἔκιστα πᾶσι. ἐν δὲ τούτῳ δὲ τὸν
αὐτὸν δι' χειροτονίας μὴ ἀγνοῶσαι. μαθήτω δὲ αὐτὸν, πᾶσι ἔτι
φί τὸν ἐταῖρον Παύλον καὶ Διονύσιον. οὐς πρὸς βούλῃς ἔκιστα πᾶ
ρὰ τὸ δῆμον πωθάνομαι. ἐκείνο δὲ οὐδὲν δὲ μαθεῖν αὐτόν. ἀλλ' ὅ
μνησθῆναι. διαλέξομαι δὲ πᾶσι περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔτι ἀπᾶντα τὰ
λαμνῶν, πρὸς ἐν τῷ αὐτῷ θεῷ. χαλεπὸν ὅστις ἐμὴ δ' ἀναδύ
ναρνεῖς τὴν τὴν δι' ἐπιστήμης εἰς ἀπὸ δειξὶν ἐλθόντα δόγματε

σελευθηναι·οἶδαι δ' ὅτι πλὴν φιλοσοφίας τοῖς ὀφθαλμομένοις γού-
πεις ἀντιδιατάτῃ δόγμασιν· ἀμείλιχόν τιν' ἔχον οὐκ ἀξίωσιν πρὸς
σώματα τοῦ ὑπεροχῆ νομίζον· τὸν λόγον οὐ φήσω καὶ τὰλλα μέ-
ρη σωδιαφθερέσθαι· τὴν κατὰ μελεμένην ἀνάστασιν ἰδόντι δ'
ἀπορροῖς τὸν ἥθημα· καὶ πολλοὺ δέω ταῖς τοῦ πλῆθους ὑπλήθε-
σιν ὁμολογῆσαι· νοῦς μὲν οὐ φιλόσοφος ἐστὶ πῆλ' ὢν, πάλῃ θούσ,
συγχωρεῖ τῇ χρεῖα τοῦ φέρεσθαι· ἀνάλογον γάρ ἔστι πρὸς ἀλή-
θειαν καὶ ὁμῖα πρὸς ἀλήθειαν· ὁ ὀφθαλμὸς εἰς κακὸν ἀπολαύσει
ἐν ἀπλήστῳ φωτός· καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σκότος ὀφελιμώτε-
ρον, ταῦτα δὲ φέρεται ὀφθαλμοῖς εἶναι τίττειται δὲ λαβεῖν τὴν
ἀλήθειαν τοῖς οὐκ ἔχουσιν ἐνατείνουσι πρὸς τὴν ὁρῶντων ἐναργε-
αν· εἰ ταῦτα καὶ οἱ φιλοσοφῶντες ἐρωσύνῃς συγχωρεῖσιν ἐμοὶ νόμοι,
διωκόμενοι ἀν' ἐρεῖαν· τὰ μὲν οἷοι φιλοσοφῶ· τὰ δ' ἐξω φιλομυ-
θῶς εἰμι, διδασκων· ἀλλ' οὐ μὲν μετὰ διδασκων· μέντοι δὲ ἐὼν ὑπὸ
φιλοσοφίᾳ· εἰδέσθαι οὐ τὸ δεῖν καὶ κινεῖσθαι, δὲ δῆμον εἶναι τὸν
ἐρεῖα ταῖς δόξαις, οὐκ ἀν' ὀφθαλμοῖς φανερόν ἐμαυτὸν ἀπασὶ κα-
θίσας· δῆμον γὰρ δὴ καὶ φιλοσοφία, τί πρὸς ἀλλήλα· τὴν μὲν ἀλή-
θειαν ἔχειν, ἀπορροῖς τὸν εἶναι δεῖ· τὸ πλῆθος, ἑτέρας ἐξέως δεῖ
ταῖς αὐτῆς καὶ πλάκας ἐξω μὴ μετὰ ἀνάγκης παρούσης· οὐ
τέλει γινώσκον, οὐ τέλει γινώσκον· καλὴ μὲν δέος ἐρωσύνῃν, οὐκ ἀ-
ξίω πρὸς περὶ δόγματα· ταῦτα θεόν· ταῦτα ἀνθρώπος μαρτύρο-
μαι· οἷόν ἐστιν ἀλήθεια θεῶν, ὃ δὲ πάντων ἀνάντιος εἶναι βούλομαι
ἐν τούτῳ μόνῳ ἔχον κελεύομαι· ἐπεὶ φιλοσοφῶντων, ὅς γε παιδὸς
θεῶν αἰτίαν ἔχον ὁ πολὺ μανθάνει· ἀπομανθάνει πέρα τοῦ δεόντος, ἀ-
νίσταμαι μὲν, τὴν γὰρ πᾶσι φιλοσοφίας κύννας ἀθρήνους ὄρων
ἐπὶ τὰ τόξα βελιπιδεῖσθαι· ἡ δὲ τέρησιν δὲ ἀν' ἐπὶ τὰ τῆς θεός· καὶ μὴ
σφροντιστῶν, ὁ δὲ νόμος μὲν, ἀνέξομαι ὃ δὲ κινδύνους πραγματικῶν

ἀφ' οὗ ῥῃαν τινα ταύτην εἶς βαρεῖαν ἐν πημιπλάσ τῆς θεῆς. ὁ γὰρ
 ματὴ ἡ ἐκ πηλιν γαστρί. ὅς ἡ σῶσαι μοι πρὸς τὴν γλῶτταν ἐσὺ
 μὴ ἔτω φρονῶν, ἔτω λέγων, ἀρέσκειν οἱ μοι θεῷ. ὁ βούλομαι ἡ κα
 ταλὴ λείψαι τινα περὶ ἐμὲ λόγος, ὡς ἀγνοήεις, ἡ ῥῥα σα τὴν χειρὸν
 τοῖαν. ἀλλ' ὡς εἰδὼς ὁ θεὸς φιλέει τοὺς πατρὶς θεόφιλος ὡς ἐπισκε
 μενος, σαφές μοι κτ' ἡ σῶσαι ἔτω βαλὺν σάδω περὶ ἐμὲ ἢ ὅτι ἡ γὰρ
 εἰσὶ μὲν ἐν πᾶσι φιλοσοφοῦνται, ἡ γὰρ μετὰ ταῦτα κείνην καὶ
 διαγράφειν ἡμᾶς τοῦ χροσ τοῦ ἐρῶν, ἐαυτὴν χώραν σὺ χύπλεψι.
 πρὸς ταῦτα λῆρος ὅστις ἀπεῖσαι σὺ μὴ γὰρ ἀληθὲς, ὁ οἶδ' ὅτι τῷ θεῷ
 πρὸς φιλέει τοῦ, ὅτι τὴν ἐρῶν σὺ κεφαλὴν. ὡς ἐπὶ πρὸς αὐτῆς ἡ γὰρ
 ἐφορὶ ἀληθὲς θεόν, ἀχρὸς μοι μὲν, πῶς ὅτι οὐ μέλλω δεῖσθαι ὡς πρὸς
 βλῆς πρὸς μετὰ σκην, ἀξιοῦς. εἰς τὸ φανερόν μοι, ἀπὸ ἐκείνου λα
 θάνει, ἡ γὰρ ἐν οἱς ἡμᾶς ἐρῶν σὺ, ὡς τὸ δέδωκεν ὁ θεός, ὁ πρὸς σὺ
 τὴν ἀνάγκη. ὅς ὡς θεόν σὺ ὅτι μακαρὰ δέξομαι. λοπίζομαι ὅτι ὅτι
 βασιλὴ ἀνὲρ πᾶσι ζαντος. ἡ γὰρ κοδὴς μόνος τινος αὐγῶναι λίς, δὴ λω
 ἀνὲρ καὶ μὴ πειθόμεν. τῷ θεῷ ἡ ἐλεοντὴν δέει πείθεσθαι. εἰ ἡ μὴ
 πρὸς ἐπεί με ἀφ' οὗ ῥῃαν ὁ θεός, καὶ ἐν προοιμίῳ δέει τὸ θόσπετον
 ἀγαπᾶν τὴν ἀληθείαν, αἰὶν μὴ δὴ τὸ ἐναντιωτῆται, ὁ πρὸς ὅτι τὸ
 φθόδος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν πρὸς ἀνὲρ γὰρ δὴ τὸ τὸς χολαστικῶς,
 εἰδέναι ταῦτα, ὡς πρὸς ἐκείνον ἐξαγγελῆσαι. Τῷ αὐτῷ.
 Ρόμην γὰρ μετὰ κίον ὑπὲρ τοῦ σιλφίος ἡ πρὸν ἀπὸ πρὸς
 σιγίχονον, ἡ δὲ ῥον λαβὼν, ἐὼς με εἶδα καὶ μοι. ὡς δὴ τα μαθὼν ὡς
 τὸ σπουδαζόμεν ὑπὸ σὺ κηπίον, πρὸς ἅπαντα καὶ ῥον ἐν ὁμοίῳ
 τὸν καρπὸν, ἡ δὲ διὰ τὴν ῥον, περὶ ἀλλήλων λαχάνου. ὡς τὴν φήμη
 τοῦ τῶν, ὅτι τὸ πρὸς τὸν φέρου χωρίου. ἡ μὴ τε σὺ καὶ μοις ἐπὶ
 τῶν τῶν φιλήταις πρᾶσις, μὴ τε ἐκείναις τε πρὸς τοὺς ὡς.

425

5
Δίνας ἀπαγορεύσειαν, ἵν' ἔχῃς αὐτὸς περὶ τοῦ, καὶ ἡμῖν διαπέμ-
πειν ὅσα φέροιεν ὥρῃς.

Τῷ αὐτῷ.

ἰ δὲς εἴλω λυὼν ἡμᾶς, ὅπλα κατὰ σκευάζεσθαι, ἥν πο-
λεμίων μὲν ἐπεχόντων καὶ λείαν ἀπαντα παρουμενών, ὅ-
αποσφατῶντων ὅσημέραι δῆμους ἀθρόους, στρατιωτῶν δὲ οὐκ ὄν-
των, ὥστε καὶ φανέσθαι. εἶτα λέξις ὡς οὐκ ἐξὸν ἰδῶταί τις ἀν-
θρώπου· ὁ πολοφορεῖν, ἀποθνήσκον δὲ ὄζον, εἴπερ καὶ ἡ πολιτεία
χαλεπαίνει τῇ περὶ μὲν σώζεσθαι, ἀλλ' ἐμὴν ἀλλοιῶν δαίνω,
τὸ γὰρ τοῦ νόμου γνῶντες κρείους ἀπὸ τούτων ἥν ἀλαστόρων.
Ἐποσυνδουκῆς γούτο τιμῶμαι, πάλιν εἰρήνῃ ἰδεῖν. Ἐβῆμα κεκο-
σμημένον, καὶ κέρυκεα σιγῇ ἐπιτάττουνται. ἀντίκα τεθναίνην, τὸ πρῶ-
τον χιῆμα φησὶ τριῖδος ἀπολαβούσης.

Τῷ αὐτῷ.

ἰ Μοὶ λόγῃ μὲν ἦδη γινώσκεις τριακόσια. καὶ κοπίδες τοσαῦ-
ται. Ζίφῃ δὲ ἀμφήκη δὲ πρότερον ἴω, οὐ πλείω ἥν δέκα.
παρ' ἡμῖν δὲ οὐ χαλεπότερα τὰ πάντων προμήκη ταῦτα σιδηρεῖα. ἀλ-
λοῖμα τὰς κοπίδας ἐρῶ μὲν ἑσπερον ἐμβαλῆν τοῖς ἑαυτιτεταγ-
μένων σώμασι. γούτο δὲ ὡς ἡμετέραν εἰς χεῖρας ἡ, καὶ κορυφᾶς ἐ-
ξομῶν. ἀγαθοὶ δὲ οἱ κοπίται παρ' ἡμῖν. ἐνίοις δὲ ἡμῶν εἰσι Ἐπελίδες
ἐπὶ ῥόδοι παρὰ τὴν ἡμετέραν οἱ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἀλόνσαντες,
ἐν ἰσχυρίσιν μὲν αὐτοὺς οἱ μὲν ἐχόντες ὅπλων πρόβλημα. ὁ ἄ-
γων, ὡς εἰλώσει, τῆς ὑστερήσας. τοῖς ἥν σκευῆς ἡμῶν προσκυνχόν-
τες ἐνίοι τῇ κλεμίων, Ἐδιδῶντες ἀνακράτορας, ὡς ἐγνωσαν κρείτ-
τος ὄντας ἢ ἁλῶναι, ἐκείλυσαν ἀγέλην ἡμῖν ἀτῆσθαι, εἰ μὴ ἐ-
πιδέσει πλανᾶσθαι ζῆτοῦντας ἀνθρώπου ἐν δυομένουσ' ἡπείρου

πλάτῃ· μέν γ' ἐφασθον, καὶ ἐθέλῃ μαθεῖν οὔτιν' ὄντι· ἡμε-
ρῶν τοσούτων ὁδὸν ἀποσπύσαι φίλῳ χάρας ἐπολήσασθαι. ἐφ' ὧ συμ-
μίξαι πολέμισαίς ἀνδράσι, εἶον ζωσινομαδιὸν ὅτ' αἰς πολί-
τειαν οὐ τῷ κατὰ σῆσαι μένοισ', ὥς περ ἡμεῖς τὰ ἐπὶ φίλῳ στρατείαις.
ὥς οὐκ ἀνείλον σὺν θεῷ τῷ πολέμιον σ' νικῶσιν, ἀλλ' ἄλλοι δὲ καὶ πάλιν
νικῶσιν, μηδὲν γὰρ ἀπαύσιον Φθιγγάμην, ἐπισκῆπτ' ὥσπερ ἔγωγε
παίδων ἐπιμαθήσθηναι. προσήκη δὲ ὄντι θέῳ, εἰς αὐτὰ ἀπομνη-
μονύσαι τὴν χεῖριν.

Τὸ αὐτὸ·

ὦ ἄνθρωπ'· οὐχ ἡμίονος· οὐχ ἵππου· ἐστὶ μοι ἀπάντων ἀνδρῶν
οὐκ ἐμὴν εἰς πάαν, οἷς χροσάμενος εἰς ἡλθον εἰς σὲ τὴν φίλῳ
τότ' ἔγωγε μοι κεφαλῇ. ἐαδ' ἔφη δὲ πάντ' ἔβουλό-
μην· καὶ τυχὸν ἰδὼν ἄμην· οὐ μὲν ἐφασαν οἱ προσήκοντες δεῖν,
ἵνα μὴ διατρίβῃ τοῖς ἀπάντων σιγῇ μέθ'· γὰρ τοὺς γὰρ οἱ πῆρες
αὐτῶν οὐ τῷ πάντ' σφούδ' ἤπνυνται, καὶ τοσούτον οὐκ ἔχουσιν, ὥς ἐκεί-
νον αὐτῶν ἄμην ἐμοῦ σκῆψαται περὶ τῶν προσήκοντων ἐμοί· το-
σούτων ἡμεῖς θ' ἀρτῶσι κριτῶν, οἱ προσδύξαντες τὴν ἐξω ζῶν ἀνὰ
κάλους· περὶ γὰρ τοὺς δὲ οὐνοὺς οὐκ ἔχουσιν. ἀλλὰ γὰρ βιαιοπρονό-
πον, ἐπεὶ δὲ προσήκοντες οὐκ ἐπὶ τρέποντες· ἀλλὰ ἄντιλαμβανόμενοι
τοὺς τριβόντες· τί οὐκ ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ἐπιστολὴν αὐτῶν σῆ-
λαι πρὸς σέ· δι' ἧς ἀσπάζομαι τε σέ, καὶ πυνθάνομαι τίνα τὰ ἀπὸ
πτολεμαῖδος ἀγῶμα, λόγους βασιλεὺς οὐς ἐκόςσε κομίζεσθαι ἀπὸ
τοῦ στρατηγίου· καὶ μάλιστα τί γὰρ θρυλλοῦμαι ἀπὸ τῶν ἀπὸ
φίλων ἐπείρασ· οἶδα γὰρ ὅτι πάντ' μοι διαφέρ' ἡγομένη οὐ τῷ ἐμὲ
γὰρ μὴ, εἰ μὴ οὐκ ἔλασσε σφῶν ἐχόντων ἐπιστολὴν, ἐκ πέμψης,
ἐξω κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ μέμψῃ περὶ τοῦ δρόμου.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Χ

Εἰλᾶς ὁ περιβοσμός ὃν ἐκ ἐκὸς ὑπὲρ πολλῶν ἀποδείξας
διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης λαμπρότητα, καὶ ἵππῳ ἡμῖν
ἀνδρομάχῃ, φιλ. τοῦτον γένε Φάλαγος, ἡ γὰρ καὶ ἀλλ
στον ἵππῳ γυναικῶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνέστησε, οὗτος ἐννεά
σας, τοῖς οὐτῶ καλοῖς ἐπιτηδύμασι, πρέπον ὥσθι τοῖς προβε
βιωμένοις αὐτῇ γυναικῶν, στρατιωτικῆς ἐκλαμπρύνεσθαι τείζειν.
ἐν ἀρχῇ οὐκ ἦν παρὰ βασιλείῃς στρατηγῶν δὲ ἀμύμονος ἡ γυναικ
τῶν μὲν κοκομαῶν. οὐς ἐκὸς ἡμῖν ὅτι καὶ πρότερον ἀγαθοὺς στρα
τιώτας ὄντας, νῦν ἐπιτυχόντας καὶ πρέποντας στρατηγῶν, μέγα τί
καὶ γυναικῶν ἔργον ἐπιδείξαται. ἐλεγε γὰρ συριανῶ συγενόμουρος,
οἶδα γὰρ ἐκ γυναικῶν ἰατρὸν. ὃς συριανὸς ἀπὸ γλεπρός ἡμᾶς ἐν οἷς
ἀπολείπει τὸ θεῖον στρατόπεδον. τὰ μὲν οὐκ ἀλλὰ τί ἀνδρῶν πρὸς
στρατῶν, ὡς ἐν πλεονεξίᾳ ἡρασαί μιν. ἐφ' οἷς ἡ αὐτὴ ἀκρόασις
ἦσθι ὑπὲρ φωνῶν, σέτε δι' αὐτῶν διφραγμῶν βούλομαι, τὰ δὲ ὅτιν.
ὁ θαυμαστὸς Ἰωάννης, μίμρῳν εἰπεῖν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅτιν, ἐπιδύσας
ἐλτύχης ἐν τοῖς ἐλένους πράγμασι, ὅσων ἐπιδύσας χωρὶς, καὶ πικ
καθεαυτὴν ὑπὲρ βολῶν ὁδουρύνσας. αὐτῇ περὶ αὐτῆς τὰ βασι
λείας ὅτι. καὶ πρὸ τούτων ἡ γνώμη χρῆσθαι πρὸς ὅ, πείθειτο. καὶ ὁ
σα Αντίοχος δυνάστη, δυνάστη. ἰσχυρὸν δυνάται ἡ Αντίοχος ὅσα ἐλάττω.
Αντίοχος ἡ γυνὴ τὸν ἀπὸ γαλατίας. τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρῶν. τὸν βέλτερον μὲν
τοῦ ἰσχυροῦ, εἰς χεῖρας τὸν δὲ τὴν ὅτιν. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ νεανίσκος
ὁ πρόκοιλος. Οὐ γὰρ ἔστι πέρση πρὸς ἀδυναστεύσας τὸ ἐπιδυναστεύ
σας. τοῦτον ὁ ἐλένους μέγιστος νῦν ἡ τύχη μέγαν ποιῇ. τοῦτον ἔτι
ἐχόντων, ἐκὸς ὅτι κορωνίς ἐν αὐτοῖς ἄρχει παρ' ἡμῖν τὸν δικαιο
ταρον ἄρχοντα. τὸ μὲν, ὅτιν συγένηται ἡ, οἶκτον γυνόμουρος.

Τὴ αὐτῇ.

π Ὡς δὲ περὶ Διοσκορείου πόσις ἀπατῇ ἐλθὲ σῆχος ἐκω-
σῆσ' ἡμέρας, πεντήκοντα. γούτους ἀποδίδωσιν, οὐ πρὸς πτω-
χῶν οὐδ' ἀστολογῶν. ἀνέφιστάμενος ἐφ' ὧ τὴν ἀν' ἀμνησιν ἀδρῶσαι σὺν
χρῶν. ἀλλ' ἐπειδ' ἀν' ἀρξῆται λήγειν, κατατείνῃ συνελθὼς καὶ ἵστω
τῷ τέλος ὅτι φιλὰ παγγελίας.

Τρωίλῳ.

ὁ Ὑπὲρ τοῖς ἀνθρώποις ἀνθρώποι Θελοῦσι καὶ ἐπανοῦσιν, οὐ
τε μία δυνάμις φιλ. ψυχῆς ἐπ' ἐμφῶ τέταται ταῦτα.
ἀλλὰ τῷ παθητικῷ μὲν οὐκ ἐφ' ὧ μὲν καὶ ἄλλο τριούμμεθα. τῷ ἡ
κερῶν δυνάμει καὶ λόγον ἔχοντι φιλ. ψυχῆς, ἐπανοῦ μὲν τε καὶ
μεμφόμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

εἰ Ἰταλὸς μὲν κακοδαίμονας τὰ τοῦ ὄρω μὲν ἀπὸ θνήσκου
ἐθέλοντας, ὑπὲρ τ' ἄλλο τριών, ἅτ' αὐ λείαν περιποιήσονται, το
μηκέτι προέδωκε, τοῖς κνείοις αὐτὰ, ἡμεῖς ἡ ὑπὲρ χώρας. ὑπὲρ ἱε-
ρῶν. ὑπὲρ νόμων. ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμεῖς ὁ χρῶν. συνθετέ-
ρους ἐπαίησεν, οὐκ ἀφ' ὧ μὲν αὐτῶν. ἀλλὰ περιζόμεθα τ' ψυ-
χῶν, οὐκ ἄρα δόξομεν ἀνδρῶς εἶναι. ἐμὸι μὲν οὐκ ἐπὶ τῶν ὅτι ἐπ'
αὐτοῖς ὡς ἔχω, ἐπεὶ ἔραυ ληπῆς οὐδ' ἔρα πάντα γούτων ταλμῶντων,
οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι ῥωμαίων καὶ ἀγλαῶν, ἔχοντων ὁ πῶς ποτε ἔχ-
σιν. ἀλλ' ἡ κάμινος γὰρ τοῖ φασὶ ἐψωρεῖσθαι πῶν ὄντων ἀνὰ τῇ
θεοφορτίᾳ. ἀλλὰ μὲν ἐπὶ ἀπὸ θνήσκου, ὡς ἐπὶ πῶν ἐν γούτοις γούτοις
ὄρω, γούτοις περὶ πλείστον τι μένεις τὸ ζῆν. ἐπὶ ζῶντας ὅσοι τ' ἐπὶ ζῆν ἀπεγνώ-
κασαν. τούτων ἴσμαι. μαχέσμαι γὰρ ὡς ἀπὸ θνήσκου. καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι
περιέσμαι. λαίλων γὰρ ἀνῶθεν εἰμι καὶ οἶδα τὴν πρὸς λεωνίδαν ἐπὶ
σολῶν τ' τελῶν. μαχέσθων ὡς πῶν ἀξόμοι, καὶ οὐκ ἐπὶ ἀξόνται.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Ἔ
Ἰτα θαυμάζεις τοὺς αὐχμώδεις Φυκοῦντας οἰκῶν, εἰς ῥι-
νοῖς καὶ τὸ αἶμα δὲ πονήρουσας, τοῦναντίον μὲν τοῖς θαυ-
μαζόν ἐχέων, ἔστι τὸ σῶμα αἰρετῆτον ὡς φησὶ αὐτοῖς Φλόγος. ἀλλ' ἔ-
στι παρημέας ἐλθόντι σὺν ἑρ' θεῷ, ῥά οἱ γήενται. ἀπαλλαγὴν
τὴν μὲν αἰετος, διεφθορότατος ἐκ τῆς ἐλπίδος αἰμίδου, ἀπαλλαγὴν
τὴν δὲ ὕδατος ἀλκυον. καὶ χιρῶν. καὶ τὸ ὅλον ἐσώτατος. ὁ τὸν τὸν εἰ-
πεῖν καὶ νεκροῦ. τί δὲ καὶ βαλὼν ἐπὶ τὴν φάμμον τὴν αἰπαλῆ-
τιν ἀναπεσὼν, ὡς μόνον ἔχετε διατριβὴν. ποῦ δὲ καὶ τραπήσε-
θε. ἐνθα δὲ δὲ, οἷον μὲν ὅστις ὑπελθεῖν δένδρον σκιαν, βαλὼν δυσχερὲς ἡ-
σος, ἔστι ἀμειψαί δένδρον ἐκ δένδρου. καὶ ὅλον ἄλλος δὲ ἄλλος.
οἷον δὲ τὸ διαβῆναι παρὰ ῥέον ὑδάτιον ὡς ἡδὺν δὲ ὀξέφυρος ὑπὸ
κινῶν ἡρέμα τοὺς κλάδους. ποικίλαι δὲ ὁρνίθων ὥδα. Ἐὰν
θεῶν χροαί, καὶ λεμῶνος θαύμοι. τὰ μὲν, γοργήσας ἔργα. τὰ δὲ, φύ-
σεως δώρα. πάντα δὴ δὴ. τῆς ὑγαινούσης χυμοί. τὸ δὲ τῶν νυμ-
φῶν αὐτῶν, οὐκ ἐπαιέσμαι. Θεοκρίτου γὰρ λέει. ἔστι δὲ καὶ πα-
ρὰ ταῦτα.

Θεοδώρου ἰατρῶ.

Ἄ
Γὰρ ἀναγκαῖον ἢ ὀλιγοστία. ὡς ἑτέρος μὲν αὐτὶς ἔστω
ψέ. σὶ δὲ οὐ θέμις ἰσχυρὰ τὴν αὐχρῶν. ὅς ἀφορίζων τὴν ἐν-
δεξάν, ἐφ' ἧς εἶσ' εἶναι μητέρα.

Ανξερῆς.

Ἔ
Ἰς ὅρος ἢ εἰς κῦμα πολλὰν Φλοῖσβοιο θαλάσσης, Ομηρος ἀπὸ
δοπομπεύεται τὰ ἐκ Φιλονεΐας κακὰ. Φιλοσοφία
δὲ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς δίδωσι πάροδον εἰς ψυχὴν. ἀλλ' ἡμεῖς
ἀδινέστεροι μὲν, ἢ ὥστε Φιλοσοφῆν. γὰρ ἐμὸν μέρος. οὐ μὲν ἀξιοῦ-
μεν πάντα πᾶσι Φανλότερον ἔχει ἀνθρώπων σφατιωτῶν. ἐφ' οἷς ἢ
παίησις γέγονε. πάλιν οὖν Ομηρῶς χεῖσεν. ὅς τινι Φησὶν. Ἀρχεὺν γὰρ

φρὴν φινεώτερος· μάχῃ γὰρ μὴ γήνοιτο μῦθ· εἰδὲ γήνοιτο, ὄνει-
περος αὐτῆς ἀρχέτω· τοιοῦτον γάρ τι οἴεται τῷ πασιδῶνι ἢ παρ-
ραχωρεῖν τῷ προκατάρξαθαι ἔξῃ νεωτέρῳ θεῷ· τὸν δὲ πρεσβύ-
τερον, ἢ γμῶνα Δδ ἔξῃ καλλίστων εἶναι· καλλίστων ἢ ὁμόνοια· ἐγὼ ἢ
ὥς οὐ σὺν πρεσβύτερος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡδὴ πρεσβύτερος, χεῖρ δὴ-
λον ὁ Φερεκύδης Φησὶν· οὐκ οὐκ τὰ φησὶ ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περὶ στα-
ται· εἰ δὲ τὸν πρότερον ἀμαρτάνοντα Δδ πρότερον ἐν δυνάμει,
σὺ δὲ μὲ βούλῃ τοῦτον εἶναι, συγχωρῶ σὺν χάριτι τούτῳ· Δδ ἔξῃ
αὐτῷ πῶς ἡδύντα σὺν πρότερον, δύδυσ ἐθέλησαντί σοι χεῖρ σκαδῆς.

Ηλιοδώρῳ.

ἢ Φῆμιν λέγῃ δυνάσασθαι σε πολλὰ παρὰ ἔξῃ νῦν ἔχοντι τὴν
αἰγυπτίων ἀρχὴν· καὶ ἀληθῆ λέγῃ· δικαιοτάτος ἢ εἶ, κα-
λῶς τῷ δυνάσῃ χεῖρ μένος· ὅπως οὐκ ὄναιο φησὶς φύσεως δυνάμει
μεινός, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς δύσεβος Δεῖται, λίγαντος αἰουσον· ἡγεῖσθαι
ὅτι καὶ ῥήτορα συνεθήκαμεν.

Τρωίλῳ.

ἔ Ἰ τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶδα, διέτριψεν ἢ χεῖρον ὑπόσ-
χον ἐπὶ στρατοπέδῳ, πάντως δὲ ὅτι χεῖρος ἡ, οἶδα· τοῦ
παιδός, ἐμὸς ὁ θανέψιος, ὃς ἐπιστάσει σοι τὴν ἐπιστολὴν· ὃν ἔτε-
ρος μῦθός ἐστις ἐλθὲν τὴν τύχην πμήσει· ἔξῃ ἔξῃ ἀρχαίων ὅστιν
οὐκ ἀφιλόπμον ἀρχὴν· ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωίλος Τανδὸν ὅτεται
τῷ νεαυτίου· καὶ κτεδεν αὐτὸν ἐπαινέσει· δῆλον δὲ ὅτι ἐλθὲν συνδιόσεις
τὰ παρόντα αὐτῷ· σωρὰ ἔεται ἔξῃ ὑπὸ ἐν Δδ κτῶν καμῶς ἐπὶ
φύτων τῇ ἐν ῥήνῃ, εἰ μὴ σὺ γινώσκεις ἀληθῶς· ὅτι ἔξῃ αὐτίμιον ἢ π
νὰ ἔξῃ ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ τὰ ληθόντες φθί-
ζεσθαι, τοῦτο σὺν ἔσαι πάντως· καὶ σὺ αἰτίαν ἔξῃ τῷ γηρομένου·
διένος οὐκ ἀνδρόος τε καὶ πράγματός, δέομαι προθυμῆσαι
τι ἔξῃ

57
τι γὰρ συμπονήρων τούτων ἡμᾶς ἀπελάξει θείων· γὰρ οὐ
χρηθῆναι τὴν πείραν τοῖς φθύσει, πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς γένε
σθαι προτρέψεται.

Τρυφῶνι.

ἰς Διογένην ὅτι αὐτὸν πείσῃ, ὥν σοι φύσις ἔστιν ἐργάζεσθαι
οὐδὲν καὶ νότον ἐστὶν πεποικιλώς· ἀλλ' ἐποικισμῶν τοῖς σπουδαῖς
ἐν ῥηναῖος γὰρ ὅστις ἐστὶν ἡ πόλις. Διὰ δὲ οὐ μόνον ἀθρόως
ἀλλὰ καὶ καθεύδειν. τίνα δὲ ἔστιν ἐν οἷς φίλων δεήσειται Διο
γένης, οὐκ ἐμοῦ γὰρ φοῖτος ἀναγνώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ λέγοντος ἀκρί
βως. ἔστιν ὅτι αὐτὸς γένετο τοῦ πατρὸς ῥηναῖος. Μαθητὰς
τὸν τὸν φιλόσοφον τὸν ἄρξαντα πεφλαγόντων, πρόσκειται παρ' ἑμῶν.
καὶ τὴν διώκειται, σὺ γὰρ οἶμαι δὲ ὅτι διώκεται, καὶ λυσιτελεῖ μου
σφίδρα αὐτὸν ἐμῶν, ἔργον γένεσθαι συκοφαντῶν ἐν ἀφελῶν, καὶ
τῶν ἀλαστῶν ἐν χύρας, ὅν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἡνὶ ἐχειρί
ζω. δὴ ὅν οἶπες ἀπὸ λαφύων δύο, τρεῖς ἀριθμοῦμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὁ Ἰάσκληπιδά τοις δυσεμέτοις, ὅδε τοῖς χλιαροῦ δι
δάσκειν ἀπορροφῆν. ἵνα τούτω συνεπισπύσωνται, καὶ γὰρ
προσποκείμενον· βούλομαι δὲ σοι καὶ γὰρ φήμας καὶ νῆας ἵνα γὰρ
ἐκ τῆς ἡπείρου διαλομιθεῖσας ἀπαχθῆται, ἵνα μοι πολλαπλά
σίου αὐτὰς ἀποδώσ, προδιδέσκει πλεονεξίᾳ τυχεῖς.

Αθανασίῳ τῷ υἱοῦ μου.

ὁ Δυσόδοτος περὶ τὸν Πολύφθον· διαφθεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ
λαῖς γόνος γὰρ ἐμῶν καὶ ἂν σοι πρὸς ἑμῶν, ἐκ τούτου χῶνι τὰ
εἰς τὸν θαλάτῃον ἐρατὶ· αὐτὸν γὰρ καὶ πωδὶς οἶδα· καὶ καταδύσμετες

καὶ ἑρωτικὰς κατανύξεις, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντιχεῖν οὐδὲ πρὸς βρα-
χὺ τινὲν γαλάτειαν. μόνον ὑπὲρ τῆς οὐ τινὲς οὐρανὸν ἀρκύνῃσαι. μάλ-
λον δὲ τὸν θυρεὸν γυναικῶν. ἐμοὶ μὲν δὲ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φάνηται.
ἐγὼ δὲ ἐπὶ πάντων ἔωσι· θάψω δὲ ἢ λόγος τινὲν παῖδα κατεργασάμενος· τί
λέγῃ κατὰ τὸν γαλατῶνα. αὐτὸν ἐκείνῳ ἀπεφάνησι· δύρο πολ-
λάς· ἐν γὰρ γυναικῶν ἀπώγειον. ἔδωκεν αὐτοῖς αὐτὸν ἀντιβολήσας· οὐ
δὲ αἰκίῃ ἢ κατεργασάμενος· ἀπὸρ μετὰ τὸν μέγιστον οὐρανὸν ἐθραξέ.
μὴ τῶν κωδῶν ὁ γὰρ σὺ ἀνδρὸς γυναικῶν κέρει θρυφάσῃ. ἔλθου μέ-
νη δὲ ἡμέρας πολλὰς. καλὸν οὖν εἰ πάντα δύθετόσας, ἐκ κορή-
σειας τε. ἔδωκεν αὐτοῖς. ἔδωκεν αὐτοῖς αὐτοῖς τὸ δῶμά τιον. ἐπὶ δὲ καλ-
λίον εἰς ἔσφαλτος· περασσάσας, ἐπὶ οὐτὲ ἔσφαλτος.
οἷς σάντον τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναθήσας. ἀλλὰ τί διατρέψῃς· καὶ
οὐκ ἐγχεῖς ἢ τῇ θύρᾳ. πρὸς οὐ τινὲς ὁ Γολύφης οὐδὲ
καίχα· σὲ τε ἄσπονδον ἀνδρὸς μέγιστον, καὶ τὸ χεῖρε ἐκρότησε. καὶ ὁ
μὲν Οδυσσεὺς, ὅτε το αὐτὸν ὑπὲρ χαρμονῆς οὐκ ἔχεν ὅτι αὐτῷ χεῖ-
σαι, κατελπίσαντα τῶν παιδικῶν περιέσεσθαι. ὁ δὲ, ὑπὲρ χεῖ-
ρας αὐτῶν, ὅ οὐτὲ ἔφθ. θρῆνυται μὲν αὐτῶν οὐκ ἔοικας εἶναι.
καὶ ἐγκατατετρῖμμένον ἐν πρῶτῳ γίγασιν. ἄλλο μὲν τοι ποίησι
λεῖ· ἐνθάδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. ὁ μὲν οὖν Οδυσσεὺς, ἡδὲ καὶ
το γὰρ ὄντως, ἐμελλεν ἄρα εἰς πανουργίαν ὀνήσεσθαι. σὲ δὲ κν-
κλωπᾷ μὲν οὐτὲ τῇ τολμῇ, σίσυφον δὲ τῶν ἐγχειρήμασι, δύνῃ
μετῆλθε. καὶ νόμος καθέρχεν, ὃν μὴ πρὸς οὐ κατωγάσας. εἰ
δὲ Διὶ πάντας ὑπὲρ χεῖν σὲ τῶν νόμων, ἀλλὰ μὴ ἐγὼ γὰρ εἴλω ὁ πα-
ραλίων αὐτοῖς, ἡ τὰς θύρας κατὰ ῥήγινος· τὸ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς
ταῖς οἰκίματος. ἔδωκεν αὐτοῖς μὲν οὐκ ἔφθ. ἡδὲ καὶ τῶν ἐνδοσίων ἢ πολλὰ τεία, τοῖς
τῶν αὐτῶν ἐδὲ εἰς πηνείας μολασάσας εἶναι. ὡς ἐστὶν τὸ δῆμος) ζῇ

Φος

Φοῖος οὐχ ἦτον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμνίσμασι χέρνιβα. πῶλεως
καθαρθήσιν. οὐτω δὲ τῶν προδέν ἐπευδόμεθα κλέα ἀνδρῶν. οὐ
τω σ' ἐποιῶν ἕως ἐδύμῃ, καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν δὲ χαρμῆς τε ὑπὲρ
τῶν κοιμῶν ἀγαθῶν, καὶ πράττειν ὅπως αὐτὰ παραγένοιτο. καὶ γὰρ
αἰγυπῆιοι καὶ τὸ ἐβραίων γένος, χρόνον συγχρόνῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐ-
βασιλύθησαν. ἐπεὶ δὲ διηκίωσαν οἱ βίοι καὶ ὁ μὲν, ἱερόσ. ὁ δὲ, ἢ γι-
μονικὸς ἀπεδέχετο, τεταχάται δὲ ἑτέροι μὲν ἐν τοῖς πράγμα-
σιν, ἡμεῖς δ' ἐν ταῖς δὲ χαρμῆς εἶναι οἷς ὁ νόμος ἀπαγορεύει χεῖρα ὀρέ-
γην τῇ δίκῃ, ἀποκτινύμεν τὸν πονηρότατον, πῶς ἀντιστὰς αὐτοῖς
ἐπιτρέψοιεν ἀνδρὶ πανούργῳ χεῖρα ὀρίζαι κατὰ τὴν δίκην. ἀλ-
λ' ἔγω, ὅγε εἰς ἐμὲ ἤκον ποιεῖν δὲ χαρμῆς οἱκοὶ δὲ πῶς ἱερῶν ἱε-
ρῶν, ὑπὲρ χεῖναι ἀδικίας τινὲς δίκῃ. καὶ πονηρίας ἐκκαθαρθή-
ναι τινὲς πόλιν. τούτω δὲ ταυτὸν ὅτι τῇ καὶ ὁρ κακῶς ἀπολωλέ-
ναι δὲ, ἢ ἄλλον ὅς τις σὺ πᾶρα πολλός. ἔσω δὲ σὺ τούτῳ τεκμή-
ριον. τίς αὖ ἐγγρόμῳ δὲ ὁρ τι ποιεῖν, ὅς ἐπειδὴ οὐκ ἔξει καταρῶ-
μαι.

Τὸ δὲ ἀδελφῷ.

π Ολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο ταῖς ἱερῶν ἀνζουμιτῶν, οἱ τῶν στρα-
τιωτῶν κατὰ δὲ δυνάτων ἐν χρημασίῃς ὄρων, καὶ ἀξιοῦτων
τὸ αἷμα φρουρεῖν, οἱ δὲ, τὸν ἀγροῖκον λεὼν παρὰ καλέσαντες ἀπὸ
τῶν ἱερῶν αὐτῶν, τινὲς δὲ τῶν πολεμίων ἠγῶσαντο. καὶ προσεν-
ξάμενοι, τρώπαιον ἔστησαν ἐν τῇ μυρσιρίτιδι. φάραγξ δὲ αὐτῇ
προμήκην τε καὶ βαθύην. καὶ ὕλη συνηρέφης. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μηδὲν
ταῖς βαρβαροῖς ὅσον πολέμιον, ἀπηρτηκέναι, ἢ τὰς δυχωεί-
ας ἐπαρρήσαν. ἔμελλεν δὲ πῶς καὶ μελαμπύγον Τούξειδα Φαύ-
σον τοῦ διακόνου τῶν ἱερῶν. οὐτως ὅτιν ὁ πρῶτος ὑποστὰς ὁ πλῆ-
τῳ γυμνός. ἢ πᾶσις ἐν χεῖρὸς λίθῳ κροταφείαν πολυγῆν. οὐ

βαλὼν· ἀλλ' ὡς περὶ κύνες βορῶν, πρὶν ἢ δὴ περιδύσας τοὺς ὄψλα,
συχνοὺς ἐπαῦται· κατείργασαι. Ἐὼς τις δὲ ἔτερος ἀνὴρ ἀγαθός,
ἔδοξεν ἐνταῦθα τε, φαῦστον αἰπιατέον ἢ γυμνόν, τοῖς ἐπὶ δὲ καὶ οἷς περὶ
τὸν καίρον ἐφθέγγετο. ἔργον δὲ ἔα πάντας τοὺς παραγυρομένους
ἔργῳ ἔργῳ, ἥδη δὲ αὖτε φανώσασθαι· ἀναληρῆσαι. πρῶτοι γὰρ
ἤσαντο καλῶν ἔργων, ἀεὶ δὲ τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ ἴσ-
οιεν βαντές· οἱ δὲ τῶν παρὰ τὴν ῥέαν δαιμόνων· ἀλλ' ἀνθρώποι
καὶ τρωτοὶ καὶ θιντοὶ καὶ ἡμεῖς. εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς ἄνδρες γυροί-
μεθα, ἐν τοῖς χιούτοις, οὐ δὲ τὰ δούλοισιν ἡγοῖτο αὐτὸ φιλότι-
μα. τυχὸν δ' αὖ καὶ πρωτεῖα συχωρηθῆναι, εἰ μὴ λοχόσαντες
ἐμφύραγι, πεντεκαίδεκα προνομύοντες οὐτὶ χύσασθαι, ἀλλὰ
νομίμῳ πολέμῳ καὶ φαινομέναις παρασηδύαις πλήρη πρὸς
πλήθος ἀγωνισάμεθα.

Τρωῖα.

ἔ. Ἰδμενόντων περὶ καταλήθοντες ἰδέσθαι, Αὐτὰρ ἐπὶ καὶ αἰεὶ
φίλου μεμνήσομεταίρου. Ομήρῳ μὲν ἐποίησαν οἱ στήχει· ὁ
ἦ νοῦς αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἰ Ἀχιλλεύς περὶ Γατρίλου μάλλον ἄξιον
εἰρήδαι, ἢ ἐμοὶ περὶ σὺν δὲ Φιλότης τε καὶ οὐδὲν πιδος κεφα-
λῆς. ὡς ἐγὼ μάρτυρα ποιούμαι θεόν, ἐν φιλοσφεία πρὸς βούλῃ,
δὲ ἱεράσων καὶ γλυκεῖας ψυχὰς ἐπὶ μέσης καρδίᾳς ἀγαλμα
πρὸς φέρω. καὶ ἐμβρομέμου τοῖς ἀκούσις ἡ θάνασθ' ἔσθ' ὅσον
φῶν λόγον ἢ χῶ. τῇ παρὶ δὲ ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἀπὸ δὲ αἰγυπίου, ὁ
δουὶν ἐν αὐτῶν ἐπὶ σολὰς ἅμα ἀνεγνωκῶς, πλῆθος ὅσον δακρύ-
ων κατεσπείσα τῶν γράμματα. οὐ γὰρ οἷς ἀπέλαυόν σον δὲ τῶν
γγραμμένων ἡδὲ μὲν, ἀλλ' ἡνιωμένη ἀναφύων ἀπὸ τῶν γγραμ-
μένων τὴν ἐμψυχόν σον σινοῦσαι. οἷον φίλου τὴν ἅμα καὶ πα-
ρὸς

59
Τὸς ὄντως ζῶντας σεροίμην. δεξαίμην οὖν αὐτὰρ βαρύντ' αἰῶ-
νας ὑπὲρ φίλ' πατρίδος ἐθελοντῆς, ἵνα μοι γήκοιτο πάλιν πρό-
Φασις ἀποδημίας. ἄρα σὲ ποτὲ ὄψομαι πατέρα ἀληθῶς συνσιώ-
τατε, ἄρα ποτὲ, τίω ἱεράν σου κεφαλὴν περιπύξομαι, ἄρα
μεδέξωτο σινεδρίου τοῦ διὰ σὲ μακαρίου, εἰ γὰρ γήκοιτό μοι του-
των τυχεῖν ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα γὰρ ἐπὶ Αἴσκι' ἔρθετ
ταλφ' λόγον, ὅμ' φασιν αἱ ποιήσεις Διὶς ἀνέβησαι νέον ἐκ πρεσβύ-
του γήρομνον.

Τῇ Θελοσφῷ.

εἰ
Ἰ δὲ θανόντων περκαταλήθοντεν αἰδοιο, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ εἰ
φίλ' ἴσθ' ὕπατι' αὖ μεμνήσμαι. ἐγὼ γάρ τοι γὰρ παῖδες τῆς
πατρίδος περιεχόμεν, οὐδ' ἔρ' αὖν αὐτῷ ἐφ' οἷς ὁρῶ καθήμεραν
ὅπλα πολέμια, καὶ ἀποσφραττομένοισι ἀνθρώποις ὡς πρὶ ἱερῆα,
καὶ τὸν αἶρα διεφθαρμένον ἐλλῶν ἀπὸ φίλ' σπένχρος τῆς σωμα-
των ἐλ' αὐτὸς ἔπειρα τοιαῦτα παθεῖν προςδοκῶ. τίς γὰρ ἐνέλπις, ἐν
ᾧ καὶ τὸ περιέχον ὑβὶ κατηφέσκει, κατελημμένον τῇ σκικῇ
τῆς σαρκος φάσιν ὀνείων. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις φιλοχωρῶν, πῶ
γὰρ καὶ πάλιν ὁλβίως ὦν, καὶ ἐν ταῦθ' αὖ γήρομνος, καὶ τῆς πάσων
τοῦς πόφους, οὐκ ἀτίμους ὄρων, διὰ σὲ μοι δοκῶ μόνῳ ὑπὲρ ὅτε-
ος φίλ' πατρίδος. καὶ λαβώμαι χαλῆς, μετὰ ναυέσσειν.

Τῷ ἀδελφῷ.

Δ
Υστὺν μὲν οἷς ὑπορῶμεν πενήτας ἀγέλας ἀγγελίας ἀ-
μέβροται. ἰδοὺ δὲ καὶ βατρίαν ἐπενέμαντο. ἐὰν προσλευσ-
ῇσαντο. καὶ ἄλως ἐνέπρηναν. καὶ γὰρ ἐδῶσαντο. καὶ γυναικας
λῶδραποδῶσαντο. ἀρρένων δὲ οὐδὲ μία φέδω. καί τοι πρότερον

εἰδέναι τὸν ζῶντα τὰ παιδεία. ἀλλὰ νῦν οἱ μὲν τὸν ἀειδὸν ἐλάτ-
τους ἴσασιν ὅτιες, ἢ ὥστε νύ μιν τὴν λεία Φύλακας συχνοῦς,
ἢ ἄρκεν τοῖς ἀφ' αὐτοῖς ὡς ἐπὶ πόλεμον ἔτις ἐπιζήιοι. ἡμῶν δὲ
οὐδεὶς ἀγανακτεῖ. ἀλλοιοὶ καθήμεθα, τὴν σικίντω ἐπικουρίαν
τοὺς στρατιώτας προσεχόμενοι. καὶ τὸ σιτηρέσιον καὶ τὰς ἐν εἰρήνῃ
πλεονεξίας διὰ νόμαρτος ἔχοντες, ὡς καὶ τοῖς δικάζουσι δι-
ον. ἀλλὰ ἐλευθέρους ἀμύνεσθαι. οὐκ ἀποσώμεθα Φλυαροῦντες, οὐ
σωφρονιστοὺς ποτε, καὶ γενοῦντο βωλοκόποις ἀνδροῖσιν τε, ὁμοῖον
σεχωρήσονται τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων. ὑπὲρ γυναικῶν. ὑπὲρ
χωρῶν, ἢ δὲ βούλῃ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν, καλὸν γὰρ ἐν εἰ-
ρήνῃ λαλεῖν πάντας, ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς τρέφομεν τε καὶ σώζομεν.
ἐγὼ μὲν οὐκ ἴσθαι οὐκ ἐποχρῶν ἴσθαι, τὴν ἐπιστολὴν ὑπὲρ ῥόδου.
ἢ γὰρ λόχους καὶ λοχαγούς ἐκ τῶν παρόντων ἐποίησα. ἀνδρίζεται δὲ
μοι καὶ ἐν ἀσυνεταίῃσι πλῆθος συχρόν. καὶ γὰρ διώσεις ἀπαρτῶν ὑπὸ
τὴν κλειοπέτρας ἀπὸ πύλας. ἐλπίξω δὲ ἐπειδὴν πρὸ ὁδοῦ γί-
νομαι, καὶ περιελαβὼν νεαρίων τις συστάσῃ περὶ ἐμὲ δυνάμις, κα-
λὸν πλεόνους ἔσεσθαι τοῖς ἀλλήλοις. ἡζοῖσι δὲ ἀπαντα χέρον, οἱ βέλ-
τιστοι μὲν, ἐφ' ὧν μεταχέειν ἔργον καλοῦ. οἱ πονηρώτατοι δὲ, ὅτι
διὰρπατὴν λαφύρων.

Ἀσκληπιοδότῃ.

Ὁ ἰμοί· τί δὲ οἱ μοι θνητοῖσι περὶ νῆα μὲν ὁ τρίτος καὶ ἄλλοις
οἴχεται τῶν ἡέων. ἀλλὰ τὸ γόηγμα τὸ περὶ τοῦ μηδὲρ εἶναι
τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἐπὶ παρ' ἐμοὶ σῶζεται. μάλλον ἢ
πάλαι μὲν ὡς μάθημα. νῦν δὲ γένετο δόγμα ψυχῆς ἐνεργημα-
σμένης ταῖς περιστάσεσιν. ἔσθ' δὲ ἄρα χαλεπωτέρην μοι γυῖός
τοῦ παύσης τὴν πρὸς βολὴν. ὁ δὲ αὐτοῦ τοῦ ὁδοῦ μὲν ὅτι μέλ' ἐλάττω
τὰ μὰ,

τῶμα, πρὸς κοινὸν μὴ δὲ σὲ τὴν φίλῳ μοι παρῆναι κεφῶ
λίω. ἀλλ' ἄλλοις παρὲς θαυμάσιον τριπόθητε φίλων ἀδελφῶν
τε· μάρτυς ἐμὶ τῷ θαυμαστῷ Μενέλειω φίλῳ περὶ σὲ διαθέσας· δια-
ποῦτο πρὸς ἀλλήλους ἡδέως συνδημέρυσαι, ὅτι σὲ δὲ οὐκ ἔμμενον μὴ μὲν
ἐπὶ θεῶν. Ἐπολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκοφώς, καὶ τοῖς ἐπιτροπῶν,
οὐδὲ ἀπαύρῳ αὐτὸν διὰ τὸν χεῖρων περὶ τὸν μέγαν ἀσκητικὸν ὁδο-
τον, δι' ἐνὸς μὲν καὶ δι' ἄλλων, ὡς ἐπὶ μέσσοις δι' ὁρῆται διατε-
τέλειεν. Ἰνέχων μὲν ὅσον ψυχρὸν, ὅσον ἰανὴν τῶν ἐκ μαρμαρέου
ζητῶ. ὅσον μείζων τοσούτῳ καὶ ἀλλοιῶν. ἐπεὶ δὲ ἐν ἀσκητικῇ τῇ πα-
ταμῇ παρ' αὐτῶν γὰρ κτίζω τὸ ἀσκητικόν. Ἐάντα σκεδὴν προσ-
τρεπίζομαι. σὺν θεῷ δὲ εἶλω ἐπιβαλλόμενος.

Τῷ ἀδελφῷ.

Ἄ Σπῖδα. φρύνον· ὄφιν· καὶ λαδικέας· περὶ φθῶν· καὶ κύνες
λασπῆρας καὶ παλιν λαδικέας, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἡμερῶν
τον· φιλοσφῶταρον Πεντάδον τὰς πινυκίδας ἀσὴ πολιτείας
συνήμασται· φίλῳ ἀγυπτίῳ ἀρχῆς, δι' ὁδὸν οὐ λαδικὸν· ἐ-
χει λαβῶν· οἶδα τὸν νεανίσκον, ὡς ἐκ αὐτῶν ἐξεστὶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἡμῖν χερόνους ἐπὶ στρατοπέδον διαγαγόντα. Ἐπεὶ οὐκ ἔβαλυνται
ἐν αὐτῶν οὐτε ὁ τρόπος, οὐτε τὸ ἐπὶ τῶν μόνων. Ἐὰν αὐτὰς πινυκίδας
οὐκ ἔσθῃ· φίλῳ σέμνῃς τῶν τῆς προσκορείας κληρονομήσαντα, ἀλ-
λ' αὐτὸν περιποιήσας· ἐπεὶ δὲ τῶν οἰκῶν λαδικῶν ἀρχῶν ἀποδεί-
χθῇ, ὑπὸ τοῦ ρουφίνου καὶ ρούσ, ἡ γὰρ καὶ ἔφερε τὰ λαδῶν, νε-
μεσὰ ρουφίνου. Ἐμῆτοις ζημίαν χερόνους, λιτρῶν πεντεκαίδε-
κα. τὰ τῆς δὲ στρατιᾶς ἐκ τῶν ὑπηρετῶν ὡς ἔχοντες ἀνδρῶν
τάτους καὶ δυνουσίαν· ἐφ' ᾧ σὺν βίᾳ πράξαντας τὸ χερόνους, ἀ-
νακομίσαι πιστῶς, εἰς τὴν δ' ἀπὸ τῶν τῶν αὐτοῦ· τίον πρὸς ταῦτα

ὁ σούφος ἀγὰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὡς βρομὴ ἐπιδιηγρῶν μὲν πέ-
πυσαι πάντως τὴν συνωρίδα τῶν βαλυντίων. ἀ τῶν ἱστων δὲ μὴ
λου πολὺ μάλλον ἀλλήλοισι ἐοικότες κατασκηδύσασθαι, τῶν μὲν
ἐνέθικεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ. τῶν δὲ σκετῆρας χρυσίου. καὶ τούτο
μὲν δείξας, ἔπειτα δὲ ἐρύψας, ὡς ἀπεθύμισαν, ὡς ἐζυγοσκέτησαν,
ὡς κατεσημαίνοντο τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι τὸ χρυσίον, λαμβάνειν
πύρον αὐτῶν. καὶ πέμψας αὐτὴν τῶν σκετῆρων τοὺς ὀβολοὺς. οἱ
δὲ ὁμολογίησαν ἐν δημοσίᾳ γράμμασιν ἔχειν καὶ διακομιεῖν
τὸ χρυσίον. καὶ τούτου Δάφνις πάλιν μετὰ πρῶτος ἐγχεῖται. τῶν
τῶν δὲ δαλίων ἐπὶ μέγα τύχης ἐξήρην. οὐδεμίαν τὴν ἐπὶ τρεῖς ὁ
ἐλως ὑπὲρ φιλοπολείας ἀγανακτήσας. ἀλλῶς αὐτὰ πάλιν τοῦ
πῶποτε θαυμαστοῦ ἰδεῖν ἐπεθύμῃσαν. καὶ ἤλκε μετὰ πεμπήσας ὡς
πρὸς ἐργῆς ῥωμαίων. ὁ χάματι δημοσίᾳ πεμπέων διὰ φιλο-
λεως. καὶ τὸ ταῖς θάπρον οἶδα τῶν συνωδιδόντων ἐν τῷ προτεμένι-
σματι τοῦ βουλοπτερίου λαλίστερον. οὐ τὸς ὅσον οὐδέ πω παρὰ λυ-
σει φιλοχῆς τὸν ἐπὶ τὸν πεντάδον.

Πρὸς ἐπισκοπὴν ὁ ζωοῦτα φιλοεπισκοπῆς μὴ βουλομένητα
συνδέσσει τῶν ἀρεῶν δόγματι.

αὐ Πέλαβες ὁ πρὸς ἡς οὐκ ἀπέβαλεις. οὐ γὰρ ὅταν τις τὸ φιλοσε-
βείας χωρίῃ καταλόγον, τότε ἐπὶ τῶν φιλοσεβείας ἀπετέ-
ρηται θρόνων. αἰγύπτου δὲ περὶ πύσων τὴν ἀλλοτρίωσιν. καὶ ἰομι-
ζε πρὸς σὲ τὸν προφήτην μεγαλοφάνως ἐκτεράχῃς, τί σαι καὶ
τῇ γῇ αἰγύπτου, τὸ πῶν ὕδαρ γῶν. τὸ γὰρ ἔθνος, θεομάχον ἀρ-
χαῖον. καὶ περὶ αὐτὸν ἀγίοις πολέμιον. Πυλαμίνης.

π Λάτωνι Σοκράτης περὶ τῶν, πρὸς τῶν μὲν ὁπότε πρὸς
τὰ παιδικὰ. ἀξίων δὲ αὐτὸ μὴ θαυμάζειν, εἰ ὡς πρὸς φησὶ μόλις ἢ
ξάμην, οὐ τὸ μὲν οἷον παυσίμητι γὰρ δὲ μοιδοκῶ τανὺ τὸ πεπν-

δέναι, πάρος πρόσ σε, ὅτι τὴν αὐτὴν δίκαιος εἶναι παραιτεῖσθαι
συγγνώμην, ἐν αὐτῇ ὅλον, ἐκ ἀξίον οὐδὲ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπιχρῶν, ἀλλὰ
λαμπρῶς γέλας ἐπιστολὰς τὰς πάλιν αὐταῖς εἰς τοὺς ἐμὰς χεῖ-
ρας ἀνακομιδῇ ναι, νῦν ἀθρόας ἐκ πέμπω. ὅς οὐ μόνον ὡς πρὸ φό-
ρων ἐλθέμματα ἀποδιδόναι μαλὶς γορῶ, ἀλλὰ καὶ προσεγγεῖν
σπιβούλωμαι. καὶ γὰρ νῦν τὸν Φίλιον τὸν ἐμὸν τε καὶ σὸν, ἐπαύτα τὸ
τῷ κατέβην ἐπὶ θάλατταν καὶ τοῖς Φυκωσιπύων κωπέυσι, διεί-
λεγμαί χαράμενος ἰσοκλῶ, ἵνα στείλω πρὸς ὑμᾶς τὸν το μὲν
γράμματά, τὸν το δὲ, ἀλλοῦκ' ἄξιον ποιῆσαι κατὰ λόγον τῷ περὶ
Φθόντων μὲν, ὡς περὶ πυλαι μὲν λαβὴν. ἐν ἀλεξάνδρῳ δὲ, ἐμπε-
θόντων διὰ τὸν δυστυχιστὸν ἀπόπλων. καὶ σὺ μὲν ἐνέκα, καὶ
τοῖς τῷ ἐκ' Εἰλών, ὁ Εἰλιώτατός μοι πυλαι μὲν ὄσιν. ἀλλὰ νῦν
τὴν πρὶν αὐτὸν διαδέσθαι, ῥᾶον αὐτὴν ἦνεγκα, ἢ δι' ἑτέρους συλλογούς,
καὶ μάστιγα τὸν θαυμασιόν Γρόκλον, καὶ Τρύφωνα, περὶ ὧν καὶ
μόνων, ὡς προσεγγεῖν με γέγραφας. ἀπὸς δὲ λαοῦ τῇ μὲν
πρὶν αὐτὸν διαδέσθαι, χενόνο μίσματα δέκα. ἔθ' δὲ ἐταίρω Πρό-
κλῳ, κατὰ τὸν θεῶν σπονδῶν, τριτημόρια πλείω τῶν πα-
ραῦτον. ἔχει γὰρ οὕτως. ἀποδημῶν ἐδεξάμην εἰς τὸν ἀπόπλων
δεῖσθαι παραῦτον, χερσίνους ἐξήκοντα. τούτους γέγραφαί μ' ἔ-
μην ἐβδμήκοντα. ἀπὸς δὲ ὀγδοήκοντα. ἐγχεῖντο δ' αὐτὴν ἐπὶ
πλῶν πλείους, εἰτα πρῶτα πρὸς ὑμᾶς, ἐμπεδοίσο γράμματα καὶ
ἡνῶς ἐπεκείνοις τοῖς ῥᾶτε φορτίοις. μὴ δ' ἐγὼ μὲν, τύχη τινὶ χενό-
μῳ, ὡς τὴν ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησα. ὅτι τοῖς ὑμῖν τέροις λιμέσι προ-
σρμῖναι ὥμην τὸ σκαῖφος. τὸ δ' ἐλάνθανεν θῶσαις ἀνέμοις ἀπὸ κρή-
νης μόλις εἰς τὴν αἰγυπτιᾶν ἀποσπῶν θάλατταν. ἢ τί ἐκώλυνεν
ὑμᾶς, ὡς πρὸς ἀλεκτορίδας, οὕτω τὰς χερσὶν ἀσφείδης.

ἀποδοθῆναι τοῖς ἐμοῖς· ὃ γὰρ ἡμῖν αἰεὶ παλαιὰ τοῦ θαυμασίου τούτου
πατρὸς Πρύλλου δύναισι, τοῖς ὀχδοῦνται χειρίνοις κομισαμέ-
νου· καὶ τὸν ἐταῖρον Τρωῖλον παρὰ σκεδύασιν ἐπὶ εἰλαί μοι, ὅτι κο-
μισαμένους τυχερὴν τὰ βελία, ἀπερ' ἀποδεδωκας αὐτῷ, τὸν
Νικοςφάτειον δὲ λήξω. ὃ γὰρ τοῦ ἀφροδισίως Αλεξάνδρου, εἰ
διὰ τὴν ἱεράν σου διάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρζοντες ἡμῶν ἐποδμηθῆναι
πρὸς Φιλοσοφίαν ἡμῖν σωτελείσεις τὸ μέρος τὸ σὸν, ὅσον παλαι-
των ἡγήται παρὰ φιλαμίας κωλύεσθαι. Σιμπλίκιω.

Χαίρω Κορεαλίω δι' αὐτοῦ προσεῖπὼν ἡμᾶς, τὸ λα-
εῖ θέν ἡμέρας πέντε πονηρὸν ὄντα· ἡλπίσαν γὰρ τι χερσὶν
αἰπόλως περᾶνδρος, ὃν ἔχ' ἀπαξ ἡξίωσεν εἰδέναι Σιμ-
πλίκιος· ὃ δὲ ταχὺ μάλα ἤσχευε σὲ μὴ οὐ, μὴ γὰρ κατὰ ἐπὶ ἄλλω
τὰ σὰ γήνοιτο. εἰ αὖτ' ἐν δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν· ὃ γὰρ μὴ διατρέβω τὰ
ῥωμαίων πράγματα, ὥνιος ἀνθρώπου· ἐλαχίστου δόξης· ἀμελὲς· ἀ-
πλεμος ἐν εἰρήνῃ βαρὺ· ἢ σ' πρὸς βραχὺ τὸν ἀπολείλαυσε· οὐ
γὰρ ἐδεήθη χερσὶν πρὸς τὸ πάντα ἀνατρέψαι τὸ καὶ συγχέαι·
ὥς γὰρ ὄντος νόμου τὰ ἔχ' ἑσπρωτῶν εἶναι τῷ ἑσπρωτῶν, ἀπὸ
πρὸς εἶχον λαβὼν, αὐτὸ δὲ κεν αὐτοῖς ἀσφατῆαν, καὶ τὸ μὴ συνεπεί-
χαι, ἐὰν δὲ ἐν ἐπιτρέψαι σ' ἡπίσ' ὡς τοῦ θρέξαι· ταῦτα πρὸς ἐπὶ
χωρίους ποιήσας, ἐπεὶ τοῦ ξένου οὐκ ἔστι ἀργυρολογεῖν, ἢ ῥητορ-
λόγους δι' αὐτῶν πρὸς ἑλπίς ἀγων καὶ μεδισαί, οὐχ οἱ λυσιτελε-
ρον ἔστι, ἀλλ' οἱ κερδαλέοτερον· βαρυνόμεναι γὰρ αὐτῶν τὴν κα-
θέδραν αἰπόλως, χερσὶν εἰσέφειρον· τούτων ὅξ' εἰς ἡδονὴν μακίται
καὶ γίγνινε διαδοσῆμος ἀπὸ τῶν μιζοβαρβάρων εἰς τοὺς βαρβάρους
ἢ φημὶ ἡλθον ἐπειδὴ σὰ φύλλα καὶ ἀνθεα γίνεται ἡρος· φθὺ φθινο-
πτητος, ἔτι ἀπολελῶκα μὲν· φθὺ τῶν καρπῶν οὐδ' αὖτ' ἔτι ἡλπί-
σαι μὲν

πομπή. ἵππεύματα γὰρ καὶ πλοῖα. τῶς πολέμοισιν ἡμῶν ὁ πολὺς
 πῆν ἐν βοσκήμασιν ὡς ἐν ἀγλαΐαις καμήλοισιν. ἐν ἵπποις φορβα-
 σι. πάντα οἴχεται. πάντα ἐλθέτω. αἰδοῖομαι πενὸς ὑπὸ τοῦ
 πάθος ἐκφορῶν. αἰὶνὰ σύγγνωθι. τειχίσῃς γὰρ εἰμὶ καὶ πλοῖα καὶ
 γυμνάσιον, φιλῶντας πολλὰ καὶ φρονιτῶν ὁρῶν. αὐτοὺς ἀνὰ πῶν
 αὐτὸς αἰρῶν τοῖς αἰῶσις σκεῖται. καὶ καὶ γὰρ δὲ ἐκείνα τὰ πρόσθεν,
 οἷς ἐπεξοισίας ἐχέω μετὰ πρότερον οὐ χήνισα διὰ σέ, πάντα ἐρ-
 ρῆ καὶ σένομεν μεμνημένοι, ἡβῆς τέκνους. νοῦν τε καὶ οὐδὲ φρεῖων.
 αἰὶνὰ ποτὶ ῥοτῆται μετὰ πάντα καὶ τὴν χώραν ἐχρῆσιν οἱ καὶ ἐμῶν.
 ἐρῶν ὅτι ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένοι, ὑπὸ μαχῶν. ἐνδοὶ μὲν μοι μά-
 ζα μεμαγμένη, ἐνδοὶ δὲ μοι οἶνος ἰσχυρὸς. πῶν δ' ἐνδοὶ καὶ
 καλῶν. οὐκ οἶδα εἰ μάχῃ ἀρχαλὸν ἐπὶ ταῦτα προσήκοντα
 ὡς. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο Κορναίος, εἰμὶ καὶ προαπολωλε
 φιλῶντας. ὡς ἀξίος γὰρ ὡς ἔργον γινόμεναι τοῦ πρώτου χερμῶνος. ὅς ἐστι
 περὶ τὴν χώραν εἶδεν ἐν ᾧ κινδυνὸν κατέστησεν, ἡπίστησε καὶ ἀ-
 παύει τῇ γῇ. καὶ ὁ χερμῶν ἐνδοὶς δὲ ῥυμένιοις ὀλέκασιν, ὡς μετὰ
 σαλῶν. τὰς δὲ ἐπιστάτας αὐτοῦ παρὰ φέρει καὶ ἀλλήτιον, ταῦτα δὲ
 δὴ ὁ ποιεῖ μετὰ τῇ αἰσῶσις ἐστὶν τειχῶν εἶναι. μηδὲνα προσηδῶν ἢ
 τὰ φρον. μὴ ὁμοῦσε χωρεῖν ἀμάρτισιν αὐτοῖς. ἢ διαμάρτυρεται κα-
 θαρὸς αἰτίας εἶναι. φύλακας ὁ καθιστάναι διδάσκει φινικτὸς τέ-
 ταρας, ὡς ἐν τῇ καὶ καθύδιν ὅσων ἢ ἐλπίδων. εἰσὶν δὲ εἰσὶν αὐτοῖς
 αὐτοῖς σφόδρα, ἅπερ ἐπιστάτας ἀτυχεῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ ἡμῖν οὐδὲ με-
 πέχειν ἐβουλήθη ἢ συμφορῶν. οὐ γὰρ παρὲρ πολλῶν ὡς πρὸς γὰρ Συ-
 νέσιος ὁ φιλόσοφος, ἀλλὰ παρὰ καὶ πῶν ὁ στρατηγὸς ἵσταται. εἰδὴ
 ἢ πρὸς μάχων ἐρῶν ἢ πρὸς ἡττοῦς, καὶ τοῖς γὰρ ἡμῖν εἶδεν αὐτοῖς σὺν
 σημαζοῦν, ὅτι μὴ τὴν ὑπὸ θεῶν, σὺν δὲ καὶ κινδυνάοις μετὰ ὅν ἀπὸ

τῶν ὁπλῶν γινέσθαι. ὡς γὰρ νῦν ἔχουσιν οὐκ ἔστι ἀπὸ κίβωτῶν
ῥαυραδὺς βιβλία. Πυλαιμῆς.

Τ Οὐδ' ἔγωγε φίλους ἔροισ', ἀλλ' ἡθεὶς τοῖς ἡγού', ὅτε καὶ
ταῖς ἀλλοῖς ἐπιστήμασι ὑπάρχει σεμνύνεσθαι, καὶ ἀκαταμνηρόν
εἶς τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν ἐμὲ γομετρίασ' τί συμπορίσωνται. ἔστι
δὲ ἡνὸν πῶς ἐν αὐτοῖς λόγοις ἀξίων τὰ τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλοῖς
εἶναι δεῖν τὰ αὐτά. ἐμοὶ δὲ σὲ μὲν ὁ πότος ἐποίησε εἴλον.
τὸν δὲ θαυμάσιον Διογῆνη, καὶ ἡ φύσις ἀμφω δὲ εἴς ἐς εἴλον. δὲ
καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ῥηρητῆος καθεύπτει ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθεύπτει
πῶτοι γὰρ οὐ ὑμᾶς ἀλλήλοισι διὰ φιλοπολῆς. μεθ' ἑαυτὸν μὲν
ἐπισώσσει τῇ εἰλίᾳ τῆς σῆς σεμνοπρεπείας ὁ θαυμάσιος Διο-
γῆνης. ἀντιλήνεται δὲ ὃ οἶδ' ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμῆν. καλῶν γὰρ ἐ-
μὸν, οὐ τεαῖχ' ἔφην, οὐ τεαῖχ' ἔφην φησὶ μ' αὐτὸν γομ. ὅτι δὲ διὰ σὺ
καὶ τοὺς ἀλλοὺς ἐξέφ' τοὺς ἐμὲ ἀγαθῶντας, εἴλον, ὅσοις δὲ δύνα-
μὶς ἔστι καὶ χρῆσθαι, οὐκ αὐτὸν εἴλον. εἰ ἀμφιβάλλοιμι. δὲ
δὲ αὐτῷ εἴλων χρῆσθαι ἐπὶ τῷ πᾶσι. τὰ γὰρ ἐμαυτῶν ὡς ἐν
βραχυτάτοις, οὐ τῶς ἔχει. νέος ὅστις ἀπλοῦς καὶ γυνᾶος. θυμοφ-
δῆς καὶ πρᾶος, οἷους ὁ Πλάτων ἀξιοῖ φιλοαυτοῦ πόλεως τοῦ φν-
λαίας εἶναι. ἐστ' αὐτοῦ γίτο καὶ οὐ τὸς κομιδῇ μὲν φρακίων ὡν. ἀρ-
τι δὲ ῥε ἐφ' ἑβων ἡρῆε παρ' ἡμῖν τὴν τῶν στρατιωμάτων ἀρχὴν, πα-
ραβαλλόμενος ἐπὶ βασιλῶν μαρτύρων. τοιοῦτον γὰρ οἱ πολῖται,
πρὸς ἅπαν τὸ δύτυχον. ἀλλοῦτος ἐαυτὸν παρέχε ἐφ' ὅντος κρήτ-
τω. περὶ οὐ πολλὰ μὲν αὐτὸν τερσὶ εἶπεν. ἀλλ' οἷός κα μὲν ὁμοίως ἔ-
χειν ἐγώ τε πρὸς τὸ ἐπαίνειν, καὶ οὐ τὸς πρὸς τὸ ἐπαίνειν. σπουδὸν
τι δὲ, ἐν ἡσπὴν, ὅπλοισι μὲν, τοὺς φιλοπολῆς ἐχέουσιν. ἀρετῇ γ',
τοὺς ἐν αὐτῇ πνηροῖς. νέος ἐν ῥεδοῖα γινόμεν, οὐκ ἔχων εἰλοσ-

φου

Φε συγγένειαν. γιούπερ ὧν πράγμασι ὁμιλεῖ δυσκόλοις, διαὐτὸ
ἔχῃ· ἵσα γὰρ καλὸς ὁ ἀγαθὸς εἶναι· ἔρμαιον γάρ ῥῳτι κακῶν,
ἅπαντες ἐπιφύης. καὶ ἡ προσοδὸς τοῖς ποιητοῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερί-
δος παραγίνεται· ἐνδείκνυται οὖν τις ἀξίων μισοδοτεῖας, παραῦτον
καὶ μὴ τυχεύων, δίκῃ πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν· ὥς δὲ οὐ πρὸς χάριν
ταύτῃ τὸ ἀποποιεῖται τῶν οὐ προσηκόντων, ἀλλ' ἡσπεν οἰνόμοι μεθ' ἡ-
μῶν, ἐπὶ τῇ τῶν ἀποδοτῶν· ὁ πεῖται τὴν δίκῃ γράφει, ἀνατεινόμενος
ἐκ λημμάτων κατηγορουμένου προσβύπερον· ἡ δὲ δὴ τὴν λη-
θῆναι φθασας. οὐ γὰρ ἀξίον ἐν δοῦναι θανάτων τι γινεσθαι φάνηται,
ὁ προσέειπε πατὴρ πρὸς τὴν πατρίδα μετὰ δόξης αἰσχύνης. πρὸς
ταύτῃ, δέεται φίλων ἀδελφῶν ἀκαπλῶν, νοῦν ἔχοντων, οἷος ἐ-
στὶ· ἐξ δὲ, σὺ θεῖς εἰρήνην, σὲ μὲν δὲ μοῦ. διὰ τὸν δὲ τοῦ φίλους
τοῦ ἐμοῦ τε σὺ σὺ ὅ, τι αὐτὸς ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν ἐργάσεται, τοῦ
τοῦ τὴν χάριν ὁφείλει ἔχει δίκαιός ἐστι. Τὰ δὲ λαφύ.

τ Ο μὲν τὰς γυναῖκας βοᾶν καὶ σερνοτυπεῖσθαι, ὁ παρὰ τ-
τεῖν τὰς κόμας, ἐπιφανέντων ἢ προαγελθέντων πλεμύ-
ων, ἡ τὸν αὐτὸν δόξας δεινόν· καίτοι ὁ γὰρ το δεινόν, ὁ Πλάτων οἶε, τὸ
μὴ ὡς πρὸς τὰς ὀρνίς ἐθέλει ἀμνομῆν ὑπὸ τῶν νεοτῶν, πρὸς ὁποῦν
τὸ ἀκτινωτὰ των ἀνίσταται· ἀλλὰ δόξαν καταχέει τοῦ τῶν ἀνῶν
γῆρας, ὅτι πάντων θηρίων ἀτολμότερον γέγονε. τὸ δὲ σὲ ταύτῃ
πλημμελεῖν, ἐνύκτωρ ἐκ δειματῶν καὶ θανάτου· ὁ βοᾶν πα-
ραῦτὴν τοῦ φρενὸς τῶν θύραν εἶναι βαρβαρον, γιὰ αὐτὴν γάρ πρὸς
ἀπὸ γὰρ περὶ σὺν, πῶς ἐπὶ ταῦτα οἶσιν, καὶ ἀλλοίως εἰσεν εἶ-
ναι, ἐμὸν ἀδελφὸν ὄντα, ἐπειτα δειλὸν εἶναι· ἐγὼ γὰρ τοῖς
παρανατεῖλας δυνὲς ἡμέρας ὀξυπαῶσά μιν, ὥς αὐτὸν πρὸ
ῥωτάτω, καὶ ὥς καὶ ὁ φθάλμιος τὰ κατὰ τοῖς ἀπελάττω

τὸν τοῦ ἁπάντα πάλιν πραγμένῳ· οὐδὲ δ' ἄξιον καλεῖν αὐτοῦ πλε-
 μίους· ἀλλὰ ληστὰς ἢ λωποδύτας, ἢ τί τοι οὗτον ὄνομα μικροπρε-
 πέσαι τοι· οἱ μὲν δὲ αὖτ' ἐρρώμε' ὡς ἐπιφερομένων ὑφίστανται· ἀλλὰ
 λαμόνους τοὺς καταπληγὰς ἀποσφάττουσιν, ὡς πρὶς ἰορθεῖα, ἐπε-
 ριδύοις· νῦν τὰς ἡμετέρας ἐφύβαν περιπολῶ τὸν λόφον· ὅτι πα-
 ρέχω ταῖς γυναιξὶ, τοὺς καθύδιν ἀδελφὰς, ἐπισκεμένους, ὅτι προὔ-
 των πινὲς ἐχθ' ἰόρασι· παύσει δέ μοι καὶ στρατιῶται τοὶ τ' βαλα-
 ρυτῶν πᾶσι γὰρ τοῖς· οὐ γὰρ πρότερον μὲν ἢ κερεάλιον ἄρχειν, ἢ σὺν
 ἰσσοτοζόται· τούτων δὲ καταστάντος εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ πωλημῶν
 αὐτοῖς τῶν ἰσσωτων, ἐγγύοντο μόνον τοζόται· ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀποχεῶσι καὶ
 αὐτοῖς· δεῖ δὲ τοξίας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ· ὃ
 δὲ γὰρ οὐκ ἐχθ' ἔστω τοὺς περιβόλου· ἐπεὶ τί ἐκώλυε διαφέ-
 ρειν τὴν πλὴν ὀρκίαν αὐλομένους· τὸ δὲ κωμάζοντα· νῦν ἡ κη-
 τεῖν δεῖ μαχόμενος ἢ ἀποδύσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πλεμί-
 οισι ἀπὸ τοῦ διφλῶ· οὐ γὰρ ἐλεεινότερον γήϊον· ὡς τε καὶ, ὃ πᾶσι
 κησ, ἀνδρὲς ἔη μὲν ἀγαθοὶ· ὅτι οὐκ προθυμῶς καὶ ἐτίρους παρὰ
 καλῶ· καὶ τὸ ζεύγος τῶν ἰσσωτων τῶν ἀδελφάγων τῶν ἐπὶ τῇ φέ-
 ρω φεφομένων, ἀγνοῶς κέλευε παρὰ σὲ πάντας μάλλον ἐν τοῖς
 τοιούτοις καιροῖς, ἰσσωτος οὐκ ἀχρεῖον τὸ κτήμα· καὶ γὰρ προφθα-
 μέν τε καὶ κατασκέψαται καὶ ἀπαγεῖλαι δι' ἐλαχίστον, πάντα
 ταῦτα ἰσσωτος διώεται ῥαδίως ποιεῖν· καὶ δὲ νοσι τοζότων, μετα-
 πέμψων, ὁ κ' ἴσσοι· τοῦ δὲ κωπίας τοῦ Φυκοιντίους, οὐδὲ γὰρ
 ῥῶ συμμάχοις, ὡς πρὶς οὐδὲ τοὺς παρ' ἐμοὶ κηστρούς· ζῆτο δὲ αὐ-
 θρας ὀλίγους οὐ φειδόμενους τὸν ἀνδρα· καὶ ἐπιτύχω τοιούτων·
 σὺν θεῷ δὲ ἐρρήστω, θάρρῳ δὲ ἥσπον δὲ ἀποδύσκειν, ἐν ταῦτα τὸ
 λοσπίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχρησθαι τοῦ θυλα-
 κίου

κίου τῶ κρενέλιων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναικα καὶ τὸ παιδίον ἄπε-
κτος ἔσμαι τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διεγνώμαι, ὥς ἔγωγ βολοίμην
αὐ, ἡτοιῦτα φιλοσοφίαν διύκαδς. ἀλλὰ μᾶλλον ποτὲ διάπειρα
λάβοιμι, μὴ ὡς τῶτερ μὴ ὡς ἐλθέμε.

Ο λυμῶ.

Χ Θίς καὶ πρὸς τὴν ἑνῶσιν ὑποπτον, ὡς ἄπερὸς ὅστις
ἀρσάνειτος, τὸν δὲ συναρχοντα ἀγνοῶ, κατὰ σεσημασμένῳ
ἐκομιστὸν ἐπιστολῶν, τὸν δὲ φιλίερασ κεφαλῆς ἐπιγγραμμένῳ
ὄνομα. τεκμαίρομαι ὅτι αὐτὴν εἰς αἰπαμπάλαιον, τῆς τε θεοπιδέ-
σας τὸν γυνεῖναι. καὶ τῆς συγχεχῶσαι τὰ πλείονα τῶ γραμμα-
των. ἐγὼ δὲ ἔξισον μὴ κατὰ τὴν δασμόν τινα ἐτήσον, τὴν ἐπιστολῶν
πῶς περὶ. μὴ δὲ ἐνῶ ποιῶς διακομιστὸν μόνον τὸν φίλτατον
σύρον. οὐ τῶ γὰρ συμβαίνει τὸ μὴ δὲ νεαρὸς ἀλλ' ἑωλοῖς αὐτοῖς πε-
ριτυχάνειν. ὡς τὴν οὐκ ἐγὼ καὶ αὐτὸς οὐ τῶς ποίει. οὐδέ τις βασιλεὺς
ὡς ἀγέλια φόρος δημοσίαν ἵππων ἀμείβων ἐξείσι φιλόπολεως. ὡς μὴ
τὰ πρὸς τὴν σὴν λογιότητα μέρος γίνεταί τῳ κατόπιν φορητοῦ.
εἰ μὲν οὐκ ἀποδιδύσιν, ἢ πάντες, ἢ τινες αὐτῶν, πολλὰ ἀγαθὰ
τοῖς ἀποδιδύσει γῆνοιτο. χεῖρὸς οὐσιν. εἰ δὲ μὴ, καὶ ταύτη σὺ σπ-
φώτερος, ἀπὸ τῶν οἷς ἄξιον. ἀλλ' ἵνα μὴ δὲ ἡμεῖς μάλιν κὸ πῶ-
μην, τὸν ὑπογραφέα τὰς ἀποδοθησάμενας ἐπιστολὰς ὑπαγρῶν
τες, μαθεῖν ἄξιον. μεθαρμοσόμεθα δὲ τῶ λοιποῦ. καὶ μὲν ὡς πιστεύσω
τῶ πῶς. ταύτῳ τε τὴν ἐπιστολῶν, Γ' ἔξον οἶμαι διακομιστὸν,
παρὰ μέσης λαβόντα φιλίερασ χεῖρὸς. σέλλω γὰρ αὐτὴν ἀπὸ πεν-
τα πώλεως ἐγὼ πρὸς τὴν διδάσκαλον τὴν κοινῶν. αὐτὴ δὲ ὅτῳ
βούλεται δώσει. βουλήσεται δὲ οὐ οἱ δ' ὅτι τῶ συνειμωπῶ τῶ πε-
ραχέιν. καὶ γὰρ οὐκ εἰσμεν ὡς φίλτατε καὶ θαυμαστοί, εἰ καὶ πᾶ

λιν ἔξεισι προσείπειν ἡμᾶς ἀλλήλους. καὶ ἄγαρ στρατηγῶν, ἀ-
μαχεῖ γόνε τῶν πολέμιων ἡ χώρα. ὁ μόνος ὧ μὲν ὅσοι τὰ ἐρυμνὰ
κατελήφαμεν, τῶν ἐν τοῖς πεδίοις κατελημμένων, ὡς πρὶν ἐ-
ρῶν ἀπεσφραγμένων δέδωκεν τὴν προσεδρίαν αὐτῶν, μὴ χροῖα
γνομήν, δὲ τῇ παρασκευῇ τὰ πολλὰ τῶν φρουρίων. ταύτη
καὶ τοῖς ἀντεγλημμοσὶ τοῖς περὶ τῶν δώρων, καὶ ἀπειρινάμην.
οὐ γάρ μοι χαλὴ, πρὸς τῇ μηχανῇ τὸν νοῦν ἔχοντι. κατὰ σκεδὴν
ζομαι γὰρ ὡς αὐτὸ τῶν πυργῶν ἐκβολῶν τὰ πέμποι μὲν ἀ-
ξιόλογα λίθων βάρη. ἅμα δὲ καὶ ἐν δίδωμι σοὶ πέμπειν μοι δώ-
ρα. δεῖ γὰρ ἕκην Ολυμπίῳ Σύνεσιον, μὴ μὲν τοῖς τρυφῶντα δώ-
ρα. ὅτι ὁ τότε τὴν τρυφὴν ἐμεμψάμην, κατὰ λυμάτων το-
σασσίων. ἀλλ' ἐστὶν στρατιωτικὰ, τόξα καὶ βέλη. μετὰ τῶν συρ-
κίων μὲν τοῖς βέλεσι. τόξα μὲν οὖν ὅτι ἐπὶ ῥωθὲν ὠνησάμην, ὅτι
ὄντα ἀνακτῆσαι μὲν. βέλη δὲ οὐ ραδίον ὄντι ποιεῖσθαι. οὐκ οὖν
ὥς τε ὁ ἐπιτήδεια, τὰ γὰρ αἰγυπία ταῦτα τοῖς γίνασι οἰδοῦν-
ται, τοῖς παρὰ γονατοῖς συνιζαύει. ταύτη καὶ σφάλλεται πε-
ρεῖαυτων. οἶκε γὰρ τοῖς ἐκ πρώτης ἀφειθρίας ἐμπεδομένοις
τὸ ὁ προσκόψουσι. τὰ παρ' ἡμῶν δὲ, δύμνηκτε ὅτι ὁ ἀκριβὴς εἰς
ἐνός κυλίνδρου σχῆμα στρογγύλῃται. ὅτι τὸ πᾶν ὅστις εἰς διθυροῖαν
ἐλπίσας. ταῦτά μοι πέμπειν. καὶ χαλινούς ἵππων ἀγαθοὺς, εἰς
χρῆσιν. ἐπεὶ ὁ τὸν ἵππον τὸν ἰταλὸν ὃν ἐπὶ νεισας τῇ γλῶττῃ τῇ κα-
λῇ, σφῶδρα αὐτὸν ἠδέωσεν. ἐπειδὴ ὁ πατέρων πολλῶν ἀγαθῶν ἡ-
μῖν αὐτὸν ὑπάρχον. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ κατώτερον ἐπιστάτης, μετὰ
τὴν ὑπογραφήν, ὅσον ὅτι μὲν ἐδένετο τὸν ἵππον ἐν τῇ σελευκείᾳ
παρανακλήρου διὰ τὸν καὶ τὸν παραίτησθαι τοιοῦτον φορτί-
ον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν ἐπεγνων ἀδελφῶν οὐσαν ἐλπίσας,
μήτε

μήτε τὴν χεῖρα, μήτε τὴν ἀκρίβειαν διγραφήσ, ἐδικαίωσας, μή
ἀγνοῦσθαί σοι γούτο. ἄρα γὰρ ἐπὶ τοιούτοις ὧν ὁ ἴστωρ μήτε μοι
μήτε σὺ σῶζοιτο.

Γυλαμίνδ.

Ἔ Δεξάμην τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ἣ παλιν ἐμέμψω τὴν τύ-
χην, ὥς οὐδὲν περὶ σὺ βεβουλαμένῳ θιλανθροῦτερον.
μή σὺ γε ὦ Φίλιππε ἐπαύρων. οὐ γὰρ ἄξιον ἐγκαλεῖν. ἀλλὰ πα-
ραμυθεῖσθαι. ἔξεσι δὲ ὄντι τοιούτω, ἠκρὺν πρὸς ἡμᾶς ἀδελφὸν δύ-
ρῃσις οἶκον. οὐ παλουτοῦ μὲν ὦ, γὰρ. ἀλλὰ τὰ παρόντα ἀρετῇ
ᾧ Γυλαμίνδ καὶ μοι. εἰ δὲ ᾧ σὺ παρῆσθ, τυχόν ᾧ παλουτήσῃ μὲν.
ἀπὸ τῶν ἰσων ἀφορμῶν ἕτεροι πλείω τῶν μετρίων ἐχρυσον. ἐγὼ δὲ
κακὸς οἰκονόμος. ἀλλὰ τέως ἀντίχεις πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τὴν
ἀμέλειαν τὰ παρῆσθ. ἀδὴ δυνάται βόσκησιν Φιλόσοφον, μή τὰ τυ-
χόντα ἡγοῦ προσλαβόντα καὶ πρόνοισαν. ταῦτα περὶ γούτων καὶ μή ἄλ-
λως πείθ, εἰ μή τι μετὰ τὴν βέλτιον πέπραχας. καὶ πάλιν διανοῶ τὴν
ἡράκλειαν ἀνίστασθαι καὶ μὲν. ἐπιστολὰς οὐ γράφα πρὸς οὐδὲ
ἐκδοθῆναι διὰ τὸν καιρὸν. ἀλλὰ πρῶτον ἀπασι γράφα, φακέλλον
ἐπιστολῶν Διογένης δού. ἀνεψιὸς ἔστιν ὁ Διογένης ἐμὸς. εἰ μὲν οὖν
ἐπεὶ τυχεύουσιν ζητῶν, ἐζητήσε γὰρ οὗτοι δότι, καὶ δὴ τὸν φακέλλον
ἐπιδέδωκεν. οὐ γὰρ ἐπεγράψατο. εἰδὲ μὲν, τὸν ναυκληρον αἰτεῖ
δείξαι σοι τὸν νεανίσκον. καὶ νομισάμενος τὰς ἐπιστολὰς, αὐτὸς
ἀπασι δίδου. εἰ δὲ οὐς περὶ πλείον παρῆσθαι, παρῆσθαι πρὸ
σειρήσθαι, ὁ πατήρ Προκλος. Τρύφων ὁ παρῆσθαι ἀρ-
ξας. Σιμωλίμῳ δὲ ἀνὴρ καὶ ἀρχὸν ἀγαθὸς καὶ εἰλῶ ἐμὸς.
ἐπιδου ἀντὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ᾧ παρῆσθαι, χρεῖται πάν-
τῳ. καλὸν γὰρ καὶ συχλάσθαι στρατιῶτη παρῆσθαι. σπουδαῖ

μεγάλας ἀπὸ τῶν ἐν εἰρήνῃ κινήσεσιν ἔχοντες. ἀλλοῦκ' ἰὼν αὐτοὺς
στὴν ἀφ' ἡνὶθάλατταν, διὰ τῶν ὁπλων τῶν πολεμίων. οὐδὲ ἀλλό-
πι τῶν παρὰ τοὺς ἀκτὰς ὄντων ὅλῳ ἐν θέναι τῶν πλοίοις. οἶνον
οὐ μόνον ἔβριον φορτίοι· ἐλαίου δὲ ἔματι τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν
οὐδὲ κλάδον ἀγρόνιον ἔχουσιν. οὐκ οὐδ' ὅσα καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσαύ-
τε οὐκ οἶνον ζεῖα λάβει. λήψῃ δὲ, ἐπιδουὲ τὸ πρὸς Ἰούλιον πρὸς το-
σῆμα. πρὸς κείναι δὲ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μὴ διαπεσεῖν ἐνέκα καὶ τῆς
πατρὸς Προκλῶ γυμνασθῆκα. καὶ ταῦτα πεπομφα. δεξιᾶ δὲ
καὶ τὴν ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ, καὶ τὸν οἶνον παρὰ τοῦ Ἰουλίου. Τρυ-
φῶνι τὰς χεῖρας, δεῖ γάρ τι καὶ ἐν τούτοις, ψυχρὸν εἰπεῖν καὶ γρη-
αῖον, τρυφῶντα δῶρα παρὲς σκεδύσασαμεν. ὅπου σιλφίου πολλόν.
ἀγαθὸν τὸ καὶ κυρήνη καὶ τούτων ἐκ τριῶν. οὐ μὴν ὅλῳ ἐγχεῖν τοῦ πε-
πεῖν τὸ νῦν ἔχει. ἀλλ' ἐκ πέμψαι μὲν αὐτὸς ἐτέραν ναῦν, ὅταν καὶ
ὑμῖν μεταυτοῦ μὲν τὰς σφουδιὰς, κατὰ μόνας δὲ τὸν λαόν.

Τῇ ἀδελφῇ.

π Οἱ μὲν οὖν οὕτως ὅτι τὴν ἐπιστολὴν σοὶ διδούς, ἐπάλ-
πρως ἡμᾶς ὑπὲρ τοῦ μικροῦ πρότερον διωκέντων τοὺς ἀρ-
ταβράκου ἐπὶ ταῖς οὐσίαις ἀπέσαις ὧν ἐν τῇ τῇ
ἐπὶ τοῖς ἐγγόνις κύριος. ἀλλὰ ὑποθέσει τοιαύτη, πρᾶον ἐαυ-
τὸν παρέχε καὶ μετρίωτα τον. καὶ τοῖς τίς ἔτερον οὕτως ἐχέ-
σατο τῆς καίρας. Γοι μὲν οὐδὲ λιβύων τὴν ἥτις διώκεται
ἐβαρύνετο. μέγα πικρὸν. λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν. οὐ
δὲ μοι τὸν ἀνδρα θελίως καὶ ὡς πρὸς εἰκόσ, ἐπαίνεσθαι ἐπὶ καλο-
καγορίαις.

πῇ

Τῷ αὐτῷ.

Ναίμην τ' Ἀθηνῶν, ὅ ποτα βούλῃ ὥς τε μοι δοκῶ πλεῖν
ἢ παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ γηρύνειν σοφώτερος· ἐξίστι
δὲ καὶ αὐτόθεν φιλέας σοφίας· πείραν σὶ τινα παρὰ
χρῆν. ἀμέλει δ' ἀναγυροῦν τῆθεν σὺ γράφω, ἢ σφῆτ' οἱ γέγονα· καὶ
θεωρῶ. ἢ κηφιάσιν· ἢ φαληροῖς· ἢ κακὸς κακῶς ὁ Διδυροκομῆ
σας ἀπὸ λοιπὸν αὐτῶν ληρος. ὥς οὐδὲν ἐχρῆσθαι νῦν Ἀθῆναι σεμνόν, ἀλλ'
λ' ἢ τὰ κληνὰ τ' χωρίων ὀνόματα. ἢ καθὰ πρὶ ἐρεῖς διαπεπραγ-
μείου· τὸ δέσμα λείπεται συνείσημα, τοὶ παλαιὸι ποτε ζῶντες,
οὕτως ἐνθεν δὲ φιλοσοφίας ὀξυκλιμένους, λείπεται περὶ νοσοῦντας
θαυμάζον. τίς ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ λυκείον, καὶ νῦν δ' αὖ τίς πο-
κίλῳ σπῶν, τίς ἐπὶ νῦν μου φιλοσοφίας. νῦν οὐκ ἐ-
ποῦσαν ποικίλῳ, ὅ γ' ἀνὸν παρὰ τὰς σάνιδας ἀφείλετο. αἷς
ἐγκατέθετο τὴν τέχνην ὅ ἐκ θάσσαν πολὺν σπῶν. νῦν μὲν οὖν ἐν
τοῖς καδμήας χρονοῖς αἰγυπῆσ' ἔφθ'· τὰς ὑπατίας δεξαμένη
γονῆς. αἱ δὲ Ἀθῆναι, παλαιὰ μὲν ἡ πόλις ἐστὶ σοφῶν· τὸ δὲ νῦν ἐ-
χρῶν, σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελοποιητοί. ταῦτάρα ἢ ἡ ζωὴς τ'
σοφῶν πολυπραγείων, οἵτινες ἐπὶ τῇ φήμῃ τῶν λόγων ἀγείρουσιν ἐν
τοῖς θεάτροις τοὺς νέους· ἀλλὰ τοῖς δὲ ὑμῆτερον σεμνίοις.

Ερκουλιανῶ.

Ἔφη ὁ δ' ἄσπετος πάλιν κέδον· ἔφηνεν Ομηροσ πολλῶν
αὐτῶν ἰδεῖν τε ἄσπετος ἢ γινώσκειν τὸν νόον, ἢ ταῦτα φιλοσοφίας
μῖστος αὐτῶν γηρομένους οὐ πρὸς ἀνδρας χαρίεντας, ἀλλὰ πρὸς
λαϊστὴν ἰόνας ἢ κύνελλω παρὰ, ἢ πρὸς θαυμαστῶς αὐτῶν πόνους ὑμνήσε
τίς ἐμὴν τε καὶ σὴν ἀκαδημίαν, παρὰ τοῦτον ἡμῖν εἰς πείραν ἐλ-
θεῖν τῶν καὶ διὰ φήμης ἀποσυνμύθων. αὐτόπ' αἱ γὰρ τοὶ καὶ αὐ-

τῆς οὐκ ἐκείνου ἀλλ' ἐκ τῆς κοινῆς καὶ ἀνθρώπου καὶ φιλοσοφίας ὁρῶν.
εἰ δὲ ἐκ ἀνθρώπου καὶ χεῖρας τοῦ κοινῆς ἡσαντις διαδέσει συνδέου-
σιν, ἡμᾶς κατὰ τὸν νοῦν τῶν ἐν ἡμῖν τὸν ἀριστον συνηγομένον, θε-
ος ἀπατεῖ νόμος, τὰ ἀλλήλων τιμᾷ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω σώματι-
κῆς συνθέσεως ἀπολελαυκῶς, ὁρᾷ τε ἀγνῶντα δοκῶ, τὸ ἐναπτεδερ-
αὶ πόθεν διαδέσεως εἶδος προχειρίζομαι μὲν ἐκ τῆς ἐμφοβῆ-
μου ταῖς ἀκοαῖς ἡθαιμασῶς γλυκεῖα τῶν ἐρῶν σου λόγων ἡχώ.
οὐ δὲ ἡμῖν εἴπερ οὐχ οὐτως ἐχέει, ἀλλ' ἐχέει. εἰ δὲ ἐχέει, οὐ μέγα τι-
εἰς ἀποδίδως γὰρ διαδέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἐκ
φιλοσοφίας κοινῆς ἀπὸ τοῦ καὶ φιλοσοφίαν ἐκείνου, περὶ ἧς πολ-
λὰ συνηκεῖ φάσμα, ἐν ταῦτα ἡδὴ τοῦ λοισμοῦ γινόμενος, θεῶ
βραβυτῇ τὴν ἐν τυχεῖαν ἡμῶν ἀνατίθημι. οὐ γὰρ ἀπέλαττο-
νος ἡ θεῶς αἰτίας Σωκράτης ὁ τὸ πρᾶγμα ἡκιστα δημοσιδῶν, καὶ
πλείστοις μὲν συνῶν, ἐκ ἀνθρώπων δὲ κοινῆς αἰτίας συνουσίας
ποιούμενος, φιλοσοφίαν δὲ ἐν ἀρρήτοις ἀρρήτοις τὴν ἔχων, οὐ
τὸ προχειρῶς ἐμαυτὸν περὶ τὰ ἐμαυτοῦ κτήματα ἀνεκάλυψα,
ἀλλ' ἐκ καταβραχὺ δόντι μοι καὶ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπεὶ δὲ γινώ-
σκεις οὐτως πρὸς ὃν ἐβωρχισόμην τὰ πῶς ἀνέκπυσσε, καὶ ἐκ σφ-
φῆς τοῦ πρῶτος ἐπελατόμην τέχνης, οὐ γὰρ ἄλλῃ τις λύσις συ-
νείμας τοῖς ἀνθρώποις οὐ θεῶς ἀλλὰ πολιτικῶς, ἐπεὶ ἐργονετὴρ
οὐ προθεμένης μοι ἐκ γνώμης, ἀλλ' ἐκ κατασκευάσαν ἀφῶ πα-
ρελθόν, ἐγὼ θεὸν ἡ γέμῃα τοῦ παραδόξου λοπίζομαι. παρὸς τὸ
λος αἰτήσομαι τῶν διατῶν ἡρμῶν. καὶ δοῖν μετὰ ἀλλήλων φιλο-
σοφῶν. εἰ δὲ μὴ γινώσκω, πάντως φιλοσοφῶν. ὡς ἐγὼ ἐκόντως μοι
τινὰς τῶν ἐν χῆ λόγῳ περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐν ἐπραγματίζομαι
θα, κατὰ χῆ καὶ μὲν ὡδὴν ἐκ ἐπιστολῆς. οὐ μὲν τοῦτο ποιήσω σὺ. ἔ

αὐ

67
αὐτὰ καὶ θεὸν γήϊοιτο συμενέσθαι ἢ ἡμῖν περὶ τεύτων ἢ πολλοῖς
ἁμφὺν εἶδέν· ἐμοὶ δὲ οὐ καλῶς ἔχει γραμματῶν πιστεύειν τὰ
τοιαῦτα· γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρᾶγμα, οὐκ ἐχέμεν· ἀλλὰ φύ-
σιν ἔχει τὰ περιτυχόντι προσδιὰ λέγειν· ἔρρωσθ· Ὁ Θεοσόφῃ·
καὶ διατέλῃ τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακείνωσθαι ὅμιμα ἀνθρώπων· γὰρ
τοιοῦτον ὁρῶσθ, ἀπὸ οὗ οἶμαι προσοίμειον τὸ φρονεῖν ὑπὸ τῆς ἀρ-
χαίων καὶ φρονίμων ἀνθρώπων ἀποσάξουσαι, κατεδείχθη· μὴ καθά-
ρῳ γὰρ καθάρου ἐφάπτεσθαι φησὶν οὐ θεμίζον, ἢ θεωρεῖσθαι
Φωνή· οἱ πολλοὶ δὲ οὐ διὰ τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ καὶ τελέσθαι
τὰ ἀνθρώπων ἡπνέται τὸ βιοῦν ὁρῶσθ, τὴν ὁδὸν, οὐχ ὁδὸν ἀλλ' ἐ-
φ' ὅδε διὰ τῆς φησὶν νομίζοντες, κακῶς φρονοῦντες· σωφρο-
σύνη γὰρ ἀλογος, καὶ ἀποχὴ κραιώσεως πολλὴν παρὰ πολ-
λοῖς ἀλόγοις εἶδεν ἐν δέδοται παρὰ τὴν φύσιν· ἀλλ' ἐπὶ
νοῦ μὲν οὐτε κορύνω, οὐτ' ἀλλότι τ' ὄρα μὲν φησὶν ἀρετῶν
ὅτι φρονήσεως ἔρμα· ἢ δὲ κατὰ νοῦν ζῶν, τέλος ἀνθρώπων· ταῦ-
τὴν μετὰ μὲν, θεόθεν τὸ αἰτιώμεντες θεῶν φρονεῖν, καὶ αὐτοὶ τὸν διῶκα
τὸν τρώων τὸ φρονεῖν ἀπανταχόθεν συλλέγοντες.

Τὸ αὐτὸ.

ἢ Κουσαίου τῆς δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς ἐπὶ πεινῶντος χεῖρα ἐ-
πιστολῆς· καὶ τοῦτα τὸ τῆς πολλῶν καὶ θαυμαστῶν λόγων
σπουδῆς ὑπόθεσιν ἐπεποίητο· ἐχρηγέτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον
παραχρῆ μὲν αἰνῆ· μάλιστα ἢ ἀπὸ τοῦ διῶκαται τὴν ἐπιστολὴν ἐν-
ρώτων ἐκ οὗτοι χάντων εἶναι πρᾶμνῳ, πρὸς χρομένω ἀπονοσίᾳ σω-
μάτων φαντασίαν τὴν πρηνείας· καὶ τὰ δὲ οὐκ ἐν πρὸς διὰ λέγειν
ἐν χεῖρ ἐκ τῆς πολλῶν τὸ ἐφίεμενον· ταῦτα οὐκ ἀνυμνεῖν τὸν διῶ-

ρεῖται τῷ ᾧ γράμματι καὶ ἀνθρώπων μὴ οὐδενὸς ἡξίου, θεοῦ δὲ
εἰς ἀνθρώπου εἶναι τὴν δύσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολαύω φιλίας φιλθε-
το θεοῦ χάριτος, καὶ πρὸς οὐδένα λαλεῖν, ἐμὴ δυνάμει λαλεῖν,
ἀλλ' ἐπειδὴ γράφει δυνάμει, θαυμά τοῦτο ποιῶ καὶ κατὰ τὸ ἐν
δεχόμενον σὺν μοι. καὶ ἀπολαύω, τῷ ἐμῶν παιδικῶν. αὐτὸς δὲ ἐ-
μὴ μικρὸν εἰπεῖν, συνδύεσθαι τὸ πᾶν τὴν γνώμην. καὶ μὴ
παύσῃ, σπουδὴν ἀφ' ἑλκων τῇ ἀσυνώτατα ἐὰν ἴσως ἡγαπηκότων,
ἐμὴ μὲν τὰς χελιδόνας, αἱ ταῖς τῷ ἀνθρώπων οἷον Φιλίας ἐνο-
κίζονται μὲν μετὰ τοι φθέγγεσθαι, σιωπῶσαι ἢ ὀρνεύονται. ταῦ-
τα πρὸς ἀνθρώπων ἐπὶ καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγγλήματα. εἰδὲ ἡνω-
σας διὰ φιλοσοφίας τὰ δὴ ῥοδιστῶτα, καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν.
καλὸν δὲ τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲ ἐν ὅν τοι νοῦ λέγειν τὸς ἡκουσας, οὐκ ἐπὶ
κρίνον μὲν ἢ πρὸς φῶς τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπῇ. ἀλλὰ συνδυάμεθα φι-
λοσοφοῦντι δὲ παρὰ τοῦ μὲν μὲν τὸ μικροπρεπένεσθαι, σιωπῶντι
δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ἐν ἡμῖν κρείττονι. εἴς τοιούτους ἀν-
θρώπων ἀγαστε ὡς ἐμοὶ εἰσπύοντε ὅντως ἀδελφεῖ. Τὰ αὐτὰ.

Ἰσοῦν τὸν ὕψι κέντρον περὶ τοῦ ἐν τοῖς γράμμασιν, εἰ
τοσοῦτοι καὶ τῷ ἡθῶν ἐκόνδον φιλίας χερδύσσαι συμ-
παθείας καὶ χείματος, θέλκτον ἐν ἡμῖν τοῖς ἀναπνέουσιν
συνεπὶ πρᾶγμα ἀμαχον αὐτὸν, τὸ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπαφί-
στασθαι. ἐμὲ γὰρ καὶ παρὼν μὲν ἡρὸς τῇ γλυκείᾳ σειρῇ τῇ λόγον.
ἐμὴν αἰσχυθεῖν ἀληθῆ λέγων, ὡς ἡδύων αὐτὸν ἡδονήρα μοι πείρα γί-
νοιτο. οὐ γὰρ αὐτὸν γήνοιο ἀγαθόν, παρόντος, ὡς πρὸς ἀπὸν τὸς τὸ
πεπείρα μὲν συνάδουσιν. τοῦ μὲν γὰρ, ἡ συνήχεια φιλίας ἀπο-
λαύσεως, καλὴ φιλία οὐ φροσυνῆς τὴν ἀδουσιον. ὁ δὲ κα-
τὰ μικρὸν χειρὸς, τῷ ἡδύων οὐδὲν ἔχει κεντοῦσαν

ἐκ

ἐν παρὰλλήλου τὴν μνήμην οἷον ἄρα ὄντως στείλειται· ἔλθοις
οὐκ φιλοπόνη κεφαλὴ, ἐὰν ἀλλήλοισι ὑπὸ φιλοσοφίας συνενοίμεθα
τοῖς ἐνηρημένοις πρέπονται ἐποικοδομοῦντες, ἵνα τελέων τίλειον
ἐν φανὴ καὶ ἄλλοις, ἀλλὰ μὴ κολοβόν· εἰ δὲ ὅπως ἀπὲν χεῖρας διὰ αὐτῶν
ἀλλήλων διαμάρτοιντο, δὴλον ὡς τὸν μόνον ἔστι τὸ βλαπτόμενον· σὺ μὲν
δὲ οὐ τυχεύεις ἐνθάδε πολλὰν ἀνδρίαν παιδείας, συνίσσονται πλ-
λοῖς συνίσσουσι βελτίους· ἐὼς οἱμοιοὶ ἢ παῖδες, ὅτι μὲν παῖδες, ἐμοὶ
τίμιον· πρὸς δὲ φιλοσοφίαν, οὐκ οἶδ' ὅν τινα τρόπον ἀπεσκηληό-
τως ἔχει· ἐστὶν οὐκ οὐκ ἀδεῖς ἀβουλήτω μέντοι, οὐκ ὄντως τοῦ συγχο-
ρυβαντιώτου· εἰ δὲ δὴ καὶ δόξῃ μὲν εἶναι τινας, πῶς αὖ ἐπειτ' ὀδυση-
ος ἐξ ὅθ' οἰοῖ λαθοίμεν· πρὸς ποῖον ἄλλο πνεῖον παρὰ τρεῖς με-
τὰ τὴν ἰδρανσὺν ψυχὴν, ἀποτέκοιμι τοῦ νῦν φωτεινὸς ἐγνονον· τίς
οὕτως οἷος σφοδρῶς ἀπυθῆρα κενυρμμένον· ἀγαπῶνται λαυθα-
νὴν μηχαναῖς ἀπάσαις ἐκπαλέσασθαι· ἀξάφαι· καὶ πῦρ λαμ-
πρὸν ἀειδείσαι· θεὸς οὐκ ἀμφὸν ἀποῦσι τὸ ἐκ συνοῦσι παρέρη· θε-
δὲ παρόντος, ἀπὸν ἀπορον πείμον· ἔρρωσ· καὶ φιλοσοφί· καὶ
τὸ ἐν σταντῇ θεῖον, ἀναγὰρ τὸ πρῶτον θεῖον, καλὸν ἀνὰ πᾶσιν
ἐμὴν ἐπισολῶν, τὸν τοῦ παρ' ἐμοῦ τῇ τιμῇ αὖτε διαδέσει λέγειν, ὃ
Φασὶ τὸν πλάτωνον εἰπεῖν τοῖς παραγνομένοις, ἀναλύνοντα τὴν
ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἔρω των οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχόμενας ἐὰν καὶ πᾶς ἀρχαῖς
ἔχοντες, ἀπεχθεῖς τὲ εἰσι ἐλθὲν τηλοῦ τῇ πρῶτῃ μόνῃ ἐμὸ
λίσ μετ' ἐμῶν· οἷός δὲ ὁ ἐφιστὼς βραβύδ' θεός· καὶ τὴν θεοποιῶν
Πλάτωνος φωνῇ συντήξας τῇ τέχνῃ καὶ εἰς ἀμφω ποιήσας
ταῦτ' αὐτερωτόντας, οὗτοι καὶ χρόνου ἐκείνου φύσιν ἐλέγχοισιν·

οὐδὲν γὰρ ἐμποδὼν ψυχῆς ἐφειμένους ἀλλήλων ἀρρήτους συνό-
δοις ὁμοσεχωρεῖν καὶ συμπλέκεσθαι· ἐκ δὲ θέν ποθεν ἡρτῆσθαι δεῖ τὸ
ἡμέτερον, εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας τροφῆα, μέλοιμεν εὐχύνειν,
αἰδοῖσιν ἄγα πῶντες, καὶ ὅταν αὐτὴ μὴ ὑπὸ σωμαίων θυροκοπῇ-
ται, ψυχῆς παρουσίαν οὐ προσέμενοι· τί οὖν πῶτιν ἃ τοῖς ἐπισο-
λαῖς ἔχον διακρύβω ἐγχέω. εἰ μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μὴ πῶτε φι-
λοσοφούμεν, καὶ ταῦτα δοκοῦντες καὶ λέγοντες, ἐπιπύσσω τὸ
θρήνον τὴν ἀλήθειαν. εἰ δὲ τί τὴν συνουσίαν ἡμῶν ἡδύνησεν ἀγνώ-
μων ἡ τύχη, τούτῳ γὰρ σοὶ ἔχον ἐπισολῶν τὸ βούλημα, θῆλυ δὲ παι-
δειῶδες τὸ ταῦτα ἀγαπᾶν, ἐφ' ᾧ δυνάται βλάβῃς ὁ δαίμων
τὰ τέλη ἔχον προαιρέσεων. ἐγὼ δὲ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, Ερμου-
λιανόν, ἡξίον αὐτῷ βλέπειν καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν ἔχον ὄντων. δὲ φη-
σὶ θνητῶν ἀρχὴς πᾶς ἀρετῆς διαβαῖντα δὲ πάλαι τὰς ἀπειραμ-
μένας καὶ κοσμούσας τὰ δόξοι. δὲ ὡς πρὸς τοιοῦτόν μοι φησὶ ἐπι-
σολῆς τὸ πρόσρημα, πολλὰ φρονεῖν, οὐ χαίρειν οὐδὲ οὐ πράττειν τὸ
μετρίωτερον· ἐπισατῆς ἔχον προαίρεσι νοῦς ἐλάττων. οὐχ ὅτι ἡξίον
ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοὶ παρὶ οὔσαι καὶ πάμπολλα διὰ δύο ἔχον πρῶ-
των ἐπισολῶν διελέχων. ὡν οὐδὲ μίαν οἱ λαβόντες ἐπίδεσθαι σιν.
ἐπεὶ τοι παμπῆν ταύτην ἐκ πέμπτῳ τὴν ἐπισολῶν. ἀλλ' εἴτε μὴ
καὶ ταύτην μάττω. γήρυτοδ' αὖ οὐ μάττω, εἰ πρῶτον μὲν ἐπι-
δοθῆναι. τὸ δὲ ὑπὸ τούτῳ, καὶ τούτου σεμνότερον κατανοθετήσῃς
καὶ παρὰ μαρτυρήσῃ. καὶ πείσει μετὰ θέναι τὴν τῷ σώματος ἰσχύϊ
ὑπὸ τὴν φησὶ ψυχῆς ἀνδρίαν. οὐ τὴν ἐκ φησὶ πρῶτης περιγείου τε
τρακτύος ἔχον ἀρετῶν. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀνάλοπον ἐν τριτῇ αἰσ τε καὶ
τετάρτῃ. ἀφαίρεσι δ' αὖ αὐτῆς, ὅταν μὴ δὲν ἔχον ἀνθρωπίνων θαυ-
μαζῆς. ἡ αὖ μὴ πῶτε σαφὴς ἡ διαίρεσις ἢ τῷ λελεγμένου, τί-

86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100
1101
1102
1103
1104
1105
1106
1107
1108
1109
1110
1111
1112
1113
1114
1115
1116
1117
1118
1119
1120
1121
1122
1123
1124
1125
1126
1127
1128
1129
1130
1131
1132
1133
1134
1135
1136
1137
1138
1139
1140
1141
1142
1143
1144
1145
1146
1147
1148
1149
1150
1151
1152
1153
1154
1155
1156
1157
1158
1159
1160
1161
1162
1163
1164
1165
1166
1167
1168
1169
1170
1171
1172
1173
1174
1175
1176
1177
1178
1179
1180
1181
1182
1183
1184
1185
1186
1187
1188
1189
1190
1191
1192
1193
1194
1195
1196
1197
1198
1199
1200
1201
1202
1203
1204
1205
1206
1207
1208
1209
1210
1211
1212
1213
1214
1215
1216
1217
1218
1219
1220
1221
1222
1223
1224
1225
1226
1227
1228
1229
1230
1231
1232
1233
1234
1235
1236
1237
1238
1239
1240
1241
1242
1243
1244
1245
1246
1247
1248
1249
1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1260
1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1270
1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1280
1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1290
1291
1292
1293
1294
1295
1296
1297
1298
1299
1300
1301
1302
1303
1304
1305
1306
1307
1308
1309
1310
1311
1312
1313
1314
1315
1316
1317
1318
1319
1320
1321
1322
1323
1324
1325
1326
1327
1328
1329
1330
1331
1332
1333
1334
1335
1336
1337
1338
1339
1340
1341
1342
1343
1344
1345
1346
1347
1348
1349
1350
1351
1352
1353
1354
1355
1356
1357
1358
1359
1360
1361
1362
1363
1364
1365
1366
1367
1368
1369
1370
1371
1372
1373
1374
1375
1376
1377
1378
1379
1380
1381
1382
1383
1384
1385
1386
1387
1388
1389
1390
1391
1392
1393
1394
1395
1396
1397
1398
1399
1400
1401
1402
1403
1404
1405
1406
1407
1408
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418
1419
1420
1421
1422
1423
1424
1425
1426
1427
1428
1429
1430
1431
1432
1433
1434
1435
1436
1437
1438
1439
1440
1441
1442
1443
1444
1445
1446
1447
1448
1449
1450
1451
1452
1453
1454
1455
1456
1457
1458
1459
1460
1461
1462
1463
1464
1465
1466
1467
1468
1469
1470
1471
1472
1473
1474
1475
1476
1477
1478
1479
1480
1481
1482
1483
1484
1485
1486
1487
1488
1489
1490
1491
1492
1493
1494
1495
1496
1497
1498
1499
1500
1501
1502
1503
1504
1505
1506
1507
1508
1509
1510
1511
1512
1513
1514
1515
1516
1517
1518
1519
1520
1521
1522
1523
1524
1525
1526
1527
1528
1529
1530
1531
1532
1533
1534
1535
1536
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299

κον, ὅσον ἐχέει τὸ τεταγμένον. ἀντίγραφον οὐκ ἔστι τετραδὸς ἀπὸ
ἑξήλων πρὸς αὐτῆς ἐλψυχῆς, ὡς κοσμεῖν βούλεται τὸ βελίον.
ἀλλ' ὅπως τὰ χεῖρά τε καὶ ἀσφαλῶς. τοῦτο δὲ ὅσον. εἰ δὲ τὸ πᾶν
τως ἀποδύσονται παῖδες, τῇ γὰρ περὶ θάτερον διαμαρτεῖν
παύτως οὐ κρίνεται. καὶ χαλαρότερον ἀποσείλῃς, ὥστε ῥῆσαι γὰρ
μου ἐλπί παρουσίας, καὶ δῶς τῇ μὴ πάντως δύναντι.

Τὴ αὐτῇ.

Τ Οὐ μὲν Οδυσεὺς διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐπέγνω, πολλὸν ἐπα-
ναγόντων, ἐπὶ τῷ μνήμῳ τοῦ ἥρωος. γὰρ δὲ πρῶτα ἡγεῖται
σε, σὲ μὲν γὰρ ὄντα γινώσκω, καὶ ἡμῶν φαίμεν οὐκ ἀπεικόσ. ἐγὼ
δὲ ἄλλο μὲν τι σοφός. κατὰ δὲ τὸ δελεατικὸν γράμμα, ἐμαυτὸν
ἐγνωκώς, κατὰ δικαίω περὶ αὐτῆς ἐφύσεως. καὶ ἀπογνωσκῶ τὴν
εἰς ἥρωος οἰκιστήν, πολλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι ἐλπίσιν ἐμὰς
ζαμῶν. ὡς καὶ αὐτὴν σὺ μοι συνέχας κατὰ τὸν ἐκ ἀσπίδος Με-
νέλεων. ὥς τε κινδυνολύτῃς συνειδὼς προσήκον ἥρων. οὐκ ὀδυσεῖ
μόν. ταῦτα μὲν πάντη. τὴν δὲ ἀνεπιτηδείτητα τοῦ γραφῆναι,
μεμψάμενος, οὐκ ἐδύκατος ἀπατεῖν πολλὸς αὐτῶντων γραμ-
μάτων. διὸ συνίσταται ἐλπίσιν τὸ μῆναι ἵνα μὴ πόσις ἢ πλεῖ-
ων, ἀναγνωσκόντι πλείονα. ἔρρωμῃ. δὲ δὴ μὲν διαβιῶνς, εἰλοσ-
φία χρωμένους εἰς τὸ θεῖον περὶ γένεσιν ἀξιώμασε. γὰρ θαυμάσιον κὸ
μῆτα, προσεῖπε. πρὸς αὐτὸ προσώπως πρὸς ῥῆσεις αὐτοῖς
ἐκ ἐπεὶ ἔφαμεν. γὰρ ἐκ τῆς πρὸς ἡμῶν, ἄρχε. σὺ δὲ γινώσκεις εἰνεῖται
ροσ, πλέμεται μὲν ἐκ σάσεως ἄρχεται, δικαιοὶ τὸν νέον. εἰλοφροσύ-
νησ ἢ τὸν πρὸς ἐβύτην. καί τοι πρὸς ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνὴρ, ἐπὶ τὸν ἀξίος
ὅς παρδῖαν καὶ στρατείαν, διὰ τὴν χρομείας θεοῖς μετὰ τοῖς ἑ-
ἰρήμων μόνος εἰς τὴν γὰρ, παλαιάντινα ὁδὸν ῥῶν, ἐν τοῖς
ἐπιτη

ἐπιτηδύμασι τοῖσι συνέειδαν· μεγαλόφρων δ' ἔσθ', ὥς οὐδείς-
πώστραπώτης ἐκ γυφτόνων· φίλῳ μεγαλόφρονι σὺν παροικουσῶν
τὴν ἀλαζονείαν ἐκ φύσεως· ὅν οὐ τοῖσι τοῖσι καὶ μὴ γράφω, εἰ μὴ
καὶ μὴ θεράπεύω, τιμῶ.

Τὴν αὐτῶν.

Ὡς ἐμπόδις τὰ ὠμολογῆματά σου· ἡμεῖς δ' ἐφίλο-
τῆς· μὴ ἔκπυστα κρίνῃ τὰ ἀξία· ἡρὺ πῆλός, ὡς ἐγὼ τι-
νων ἡλίου σου· ὅν ἀφικόμεθα πρὸς σὺν, οἱ καὶ λέξεων
ἐνίων μεμνημένοι, τὴν δὲ αἰνοῦσαν ἢ τοῖσι αὐτοῖσι παρῆμῶν ἀνακαλῶ
πῆλός. ἀλλ' ἡμεῖς ὅν ἡμέτερον τρώων, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὐτε με-
τέπειθ' ἡθ' ἡμῶν· ὅν συνηραμμενῶν, οὐτε πρὸς αὐτοὺς ἐφαμῶν.
δεῖ δ' ὅστις νοθεύσας οὐκ ἐθέλει τέραις ὡς φίλῳ κεφαλῇ· μίμνῃ δ' ὅν,
ἢ ὥς τε σὲ πείθῃ. τὴν δ' Ἄλυστος τῷ κυθαγορείῳ πρὸς ἱππάρ-
χον ἐπιστολὴν ἐπέζητησεν· καὶ πονηρίαν, ἐμοὶ χάρις σου ὅν καλὰ
κίς ἐπέλθῃ. τὰ χ' αὖν, ἰχυρά σοι γυνοῖτο μετάνοια· φίλ' οὐδεούσης
ἐκ φανέρως· ὅν γὰρ δαμοσία φιλοσοφία, οὐ τῷ γάρ πως ὁλύσις
ὑποδράσας λέγει, μεγαλὸς εἰς ἀνθρώπου ἡρξέ· ὅν θεῶν κατὰ
φρονήσεως ἐπείγει συγγενῶς ἐπὶ πῶν οἶδα, ὅν πάλαι μὴν, ἀτὰρ τοῖσι
ἑνὶ ἀνθρώπῳ, οἱ δὲ τὸ πρόβλημα κίς ἐκείνης· ὅν κατὰ τὴν σεμνο-
τέρων, ἡπίστησαν ἐαυτοῖς, ὅν πρὸς αὐτοὺς εἶναι· ὅν φύσεως ἐμὴν
δέντες, ἐμὸν ὅλῳν θεσπέσια δόγματα, μετὰ πρὸς διδασκαλίας,
ὅν οὐκ ἐντύχουσιν μάθῃσιν· ὅν μὲν τοῖς καὶ τοῖς θαυμαστοῖς μὲν τρεῖς
πινας, ἡ τέτταρας, οὐδὲν ἀποδόντας βαυαύσους εἶναι ὅν κατὰ
φύσιν, ἀνηρτήσαντο· μὴ δὲ διὰ ὅν προπαύδῃσιν αὐτῶν ἐνίου
ἡμετέρους· δεινὸν γὰρ ἡ δοξασθεῖα καὶ ἀπετηλὸν, ἐν οὐκ ἐνδύσιν· οὐ
δὲν ἀνδρὸς μὲν, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀπερισκέπτως τολμῶσαι, τί γὰρ αὖ

ἀμαθίας γήνοιτο θαρραλέωτερον, τοιούτοις ἀνθρώποις ἀλαζό-
σι περὶ τυχῶν κηφίσιν, οὔτε ἐπαίοισι λόγων, οὔτε ἐφιεμένοις, με-
σῆσας τὸ φύλον, οὐχ ἑτέρων αἰτίαν εὐρίσκω φιλοφροσύνην αὐτῶν,
ἢ τὸ ἀναγνώριον καὶ προῦρασ ἡζιῶδες τίνων ἀρχῶν. ἴσως ἐφ' ἑτέρων
ὁμοίων, ὡς οἶόν τε πολυτελῶν ἀκροάσεων. ταῦτά τοι καὶ προμηθέ-
σερος Φύλαξ αὐτὸς τίς ἐμι, καὶ σὲ παρακαλῶ τῷ φιλοσοφίας
ὀργῶν εἶναι. ὅτι μὲν γὰρ Εὐρυκλίου πρέσβητα ταῦτα, ἐγὼ γινώ-
σκω. δεῖ δὲ σὲ ἐπεὶ αὐτῇ φιλοσοφίᾳ γνησίως προσελεύθης, ἀ-
φίστασθαι κοινωρίας φιλικῆς πρὸς τοὺς ἀποτρόφους αὐτῆς, ὡς νοθεύ-
οντάς τῃ μεταποιήσει τὸ ὑπέροπτον αὐτῆς. τὸν ἐφορόν σοι Φιλι-
ας θεὸν, μὴ ὀξενέγκῃς πρὸς τινὰς τῶν ἐπισολῶν. ἐγὼ γὰρ κηρύττω,
οἱ φιλικαίᾳ χαρακτῆρεσ' ἐξοῖσι λυποῦν μένους τοὺς ἐπιγνώ-
σκοντάς, παρ' αὐτοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν φίλοις τὰ εἶρη μὲν ἀσύμφο-
ρα. τὸ δὲ λυπεῖν, ἐστὶ μὲν ὅτε ἄρρεν. καὶ πρὸς τρόπον φιλοσοφί-
ας, ὅταν πρὸς παρόντας. τὸ δὲ ἐγγραφεῖν περὶ τούτων, μικρο-
πρεπὲς δοκεῖ. ἀλλ' ἅπερ ἀνσωείσιος πρὸς αὐτὴν διαλεχθεῖν, ταῦ-
τα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σὺν κεφαλῇ, διαλέγεται, τοῦ μόνου Θεί-
λου, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστ' Φίλου. ὡς ἐμοὶ γέμερος φιλικῆς
αἰνέσεως, οὐδὲν ὄβριον ἀνθρώπινον τίμιον. προσκείμενος δὲ καὶ αὐτὸς,
πάχυν συμποληρῶ τε τρακτῶν ἱερᾶς Φιλίας. ἀλλ' οὐ φημί σοι
ἐν ἀρχαῖς ὁμωνύμου τετρακτίος ἢ φύσης. ἐν τῇ τετραδῷ τῷ
ἰαμβέων, ὅσον ἐπὶ τέλους τοῦ δώδεκα σίχως γραφέντας ἀ-
μα ὥς ἐν ὄν ἐπίγραμμα. ἐπεὶ οὖν σὲ εἰκὸς ἔχειν αὐτοῖς, ἴδι ὡς οὐ-
τε ἐν εἶσιν οὐτε ἐνόσ. ἀλλοὶ μὲν ὁκτὸς πρῶτοι μετεπιστήμης γρα-
φέντες περὶ κηφίης, μιγείσις ἐξέως ἀστρονομικῆς, εἰς τὸ σὺν Θεί-
λου. οἱ δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, περὶ κηφίης εἰς, τρυφώσης μόνον.

71
ἔστιν ἀρχαῖον· ἡγοῦμαι δὲ ἀσεβέστερον ἀποθανόντων λόγους καὶ
πῆξιν ἢ θοιμάτια, ὃ καλεῖται, τυμβωρυχίην. ἐρρωμένως διαβίωσας
δυνατὸς καὶ δυνάβωσ φιλοσοφίᾳς ἀντιποιμνέωσ. εἴλωσι τοι με
σώρην ἡμέρας συντίθεμαι σοὶ περιμένειν σε. μεθ' αὖτε σὺν θεῷ εἴ οὐδὲν
ἔξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἐταῖρον, πλεῖστα μοι πρόσσειπε. Φιλῶ γὰρ
αὐτὸν, διότι σε πάννυ Φιλεῖ. Τῷ αὐτῷ.

Φ Οἰβάμων ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπέδωκε, καὶ ἀνὴρ ὄντιν ἀγαθὸς
καὶ φίλος. καὶ ἀδελφεύει. διὰ πάντας οὖν αὐτῷ συλλαβέσθαι δι
καιὸς ἐστίν. καὶ δι' ἡμᾶς. καὶ διὰ τὸν τρόπον. καὶ διὰ τὴν περίστασιν.
τοῦτο μὲν οὐτω γινώσκω. καὶ γὰρ εἰοίκε σφόδρα πιστεῦσαι τῇ πρὸς
ἀλλήλους ἡμῶν δυνάμει. σὺ γὰρ θεόμενος, ἐπεὶ μέγα πέφυκε, πεθαί
ρη καὶ ὅτι δι' ἐμοῦ, συντίθεται καὶ ὑπεχόμεναι αὐτῷ τὸν Εὐκλεί
ωνος, διὰ Σωκράτους. τὸ δὲ νικᾷ τοὺς λυποῦντας, δι' ἑκουσίου
φίλει καὶ ἐπὶ μίᾳ κεφαλῇ. περὶ τοῦ λόγου τοῦ ἐγκυκλίου δι' ἑ
σκήνους, λέγω δὲ τοῦ τυχόντος ἀρχῆς ἢ ἐν τῇ παλαιᾷ διατριβῇ.
ἢ τισὶ συνθήματι περὶ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν, περὶ τῶν δυναμῶν
τοῦτο ποιεῖν σὺν φίλων, γραμμάτων πρὸς τε αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν
ὀρδινάριον ἀρχόντα. τὴν μὲν οὖν προαίρεσιν, ἀπεδέχμεναι καὶ
τότε. τὸ δὲ ἔργον, ὡς περὶ ἄλλον, ἡρνούμεναι γυμνὸν ἑμαυτὸν εἰς
φιλοσοφίαν ἵστασθαι. νῦν δὲ ἀδελφούμενοι φίλοι καὶ ἰδιῶται ἐστὶ
πῶται, βιάζονται μέντοι βούλεσθαι μεταποιεῖσθαι τὴν πολιτικὴν δύ
ναμιν. πρὸς τὴν ἀποπεφυκέναν, οἶδα. καὶ αὐτοῖς μοι τοῦτο συνίστα
σιν. ἀλλὰ βιάζονται σφῶν ἐνέμειναι, ποιῆναι καὶ αἰλούσιον. νῦν οὖν
εἰδοκοίησιν τοῦτο ποιεῖν, ἐπιτρέπω πρόσσειπέ μοι τὸν ἰσθρὸν ἐταῖ
ρον τὸν δαίμονον. καὶ γυμναζέσθω πρὸς αὐτὰ πυνιστὴν ἵππια.
προσπερὶ δὲ σε πᾶς μου ὁ οἶκος, προσγυμνομένου αὐτῷ νῦν

Thủ phủ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

22
ἐπιστάλῃ ἐπιστάλῃ. καὶ δὲ ἐν τούτῳ, ἐπειδὴ παρέλκει τὴν ὁ-
πόθεσιν, θεῶς καὶ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἀφ' ὧν μελήσει.

Τὰ αὐτῶν.

ἰ Πισυμήνεος ἀρχόντου τὴν ἱεράσιν ἡ γὰρ τῷ δι' ἐπισ-
τάλῃ ἐπιστάλῃ ἐστὶν σφραγὶς ἐν τῇ σφραγίδι ἡμῶν
σφραγίδος, πολλὰ πρὸτερον ἢ τῇ κατακλυσμοῦ ἔχον ἐν ταῖς
ἐπιστάλῃς ἰν γὰρ, αὐτὰς ἐθαλώσω. καὶ ἐμὶ νῦν τοῦτο, ὅ ποῖω
σφραγίσαντι πρὸτερον ἐκάλου. ἀρὸν ἀγαθὸν μοι μέγαλον εἶ-
πος ὁ θαυμαστός ἐρικουλιανός, οὐ τῷ τῷ ἐμὲν ἡ γὰρ αὐτῶν
ἐαυτῷ, ἡ καταβίβασις τῇ φιλοσοφίᾳ ἀξιώματός, ἐγὼ μὲν οὐ
δι' ἀλλοτρίους σφραγίσας ἢ τῇ πικρῶν ἡ γὰρ ἐλασφραγίσας, ἢ ὅτι
τῇ μελίσσῃ φωνῆς ἀπολλύον προσαχόμεναι τὸν πατέραντα.
ἡκουσα δὲ τὸν ἔχον σφραγίδος, καὶ ἀλλήλοισιν τὸν μῦθον. σφραγίσας
γὰρ αὐτὰς ἀνίτησας ἀελασφραγίσας ἡδοναίς. αἱ τοῦ ἐξάντας
καὶ κατακλυθέντος αὐτῶν τῷ προσηνῇ, μετὰ μικρὸν ἀπολ-
λύουσι. τί οὖν ἀποδέουσιν εἶναι σφραγίδος, αἱ ἔχον ἐπιστάλῃς ἡδον-
ναί. ὑφ' ὧν ἐπὶ τὸ ἐμβριθεὶς ἀφ' ὧν, ὅλως ἐρικουλιανὸν γίγναται. μαρ-
τυρὸς θεός, οὐ νόμος τῇ γὰρ φῶν, αὐτὰλλοῦ τοῦ περὶ τούτου πε-
ποιήμεναι λόγους, ἢ ὑπόθεσιν ἔχω γραμμάτων. ἀλλὰ τῇ παρ' οὐρ-
σιανου Δοθῶν ἐπιστάλῃς, ἡσαν δὲ τρεῖς, ἡ μέση κατὰ τὸ μέγε-
θος ἐμβριθεὶς ἡ γὰρ πᾶθος ἐν ἐσφραγίσας κομίσασα. καὶ γίγναται
ἐν ταῖς γραμμασί κολακείας ἢ τῶν τοσούτων, ὅσον ἀσχινέας.
τὸν ἀδελφὸν Κύρον ἐδει κομίσας παρὰ τὸν γραμμάτων πε-
ρὶ τῶν ἐθελώσας διὰ τὸν ἐκ πενταπόλεως κόμηται. εἰ χάρειν μὲν ἐ-
χον τῇ προαίρεσει τοσούτου. ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφῶν
πειράμαι, ἡ μικρὸν ἢ τῶν μὲν ἀποσάν, ἐμὲν ἡ φιλοσοφίας

δείομαι οὐδ' ἔτι γὰρ θεὸν οὐδέν, οὐτε γὰρ ἀδίκῃ οὐ μὲν, οὐτε ἀδίκου-
μεθα. γὰρ δὴ τοιούτων, ἐκείνῳ μὲν ὅτι ἡμῶν ἐπὶ πρὸς ποιεῖν. ἡμῶν
δὲ αἰτεῖν, οὐ πρέπον. οὐ γὰρ εἴδει ζητεῖν ἐπιστολὰς, αἰτεῖν εἴδει πρὸς
ἐμὲ γράψαι. οὐτω γὰρ αὐτὸ ἐπιμύθη, οὐχ ὅτι ἡμῶν πρὸς ἑτέρῳ.
ἐρῶ μάλιστα. οὐθὺμῶν διαβίῳ, φιλοσοφίαν ἀδολύτωτα μετῶν.
πᾶσαι ὁμοῦτε ἡοικία, μαρτυρῶν θεός, ἐπὶ πᾶσι. καὶ γέροντες καὶ γυναι-
κες, προσπαροῦσιν. ἴσως δ' αὖ αὐτὸς καὶ φιλοφρονουμένας
ταῖς γυναικάς, μισότης. ἰδοὺ τί πεποίηκας. ἐν ὁδῷ με ὄντα, ἀ-
πρὶς λαβόμενος κατέχευε. ἦσαν ἄρα αἰγύπτιοι φάρμακός, καὶ οὐ
πάντα Ομηρος φέρεται, ὅτε αὐτὸς ἰνῶν πληρὴς ἐπιστολὰς
ἐκπέμπει ἀπὸ αἰγύπτου. Ελεῖν μὲν οὐ γὰρ λατρεῖς φάρμα-
κον Πολυδάμνα πόρε Θόωνος παρὰ νοίτις. σὺ δ' ἵπς γὰρ αἰαρόν δὲ
δῶκεν, ὃ χεῖρας ἐπέμψας τὴν ἐπιστολήν.

Ἰωάννη.

Ἰμαίσε καὶ πρὸ ἐν χῆς οὐ πρὸ ἀπὸ, ὅς τε ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνθρώπου
ἡμᾶς ἀπὸ ἐν ἡμῶν κατὰ σκόρον ἡλάσθοντες, ἐπὶ τῷ
χρονίῳ ἐγκαλινδυνμένους φροντίσιν, αὐτὸς ὅτι τὰς σῆσας
συντὸν, ἀνεχώρησας, ἐπὶ δούρων, ἐπὶ μαλακίας ἡψωζῶν, ἐπὶ
φίλος ὡν Γάνος ἐν τῇ λείῳ ἐπὶ διαγέλλειν τὰ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἷ
ται δὲ τὸ πρὸς φέρεται. δεινὸν γὰρ ἡδύμοια, κλέψαι τὴν ἀλύφειαν
οὗτος οὐ γὰρ ὁ Γάνος ἐπέφημί σε σὺ γὰρ μονήρη εἶς. ἐπὶ πρὸ φασιν τῆς
εἰς τὴν πόλιν ἐσπῶν, ἐπὶ βλῖα. ἐπὶ αὐτῶν ὅσος εἰς θεολογίαν τεί-
νει. καὶ φαίον τριώωνι οὐ μὲν πρὸς σε φησὶν. οὐδὲν μὲν μείον, ἐπὶ
ἀδύκον ἦν. τῇ δ' φανωτάτῃ φέρεται, μᾶλλον αὐτὴν εἰς ἡμᾶς ἐν
τοῖς ἀσθητοῖς καθαρὸν καὶ φωτὸς δέσποιν. ἐπὶ δὲ καὶ γὰρ μέλαν ἐπὶ
ἐπὶ σὺ, ἐπὶ δὲ γὰρ τινῶν πρὸ λαβόντων ἐπὶ ἡσυχίας, ἐπὶ αἰνῶ πρὸς
ἐπὶ

ἐπὶ τοῖς θεῶν ἡνὸς μόνον. ὃ γὰρ οὐ χάριν γίνεται, διότι κατὰ τοῦ
τοῦ ποιού. καὶ ἡ προαίρεσις ἔχει τὴν ἀρετὴν. ἡμεῖς μὲν οὖν
οὐ συνιδόμεθα, καὶ δι' αὐτὴν τὸ τέλος, ἵνα ἡμεῖς ἀλάστοι καὶ
νομόλις θυροκοποῦμεν. οὐδὲ ἡμῖν συνδυάζει, φθούρα καὶ ποτα καὶ
αὐτοῖς, καὶ οὐδέ τίς κεῖνος ἀπὸ τοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ μετέμνηται,
ἵνα μὴ τὴν ἀλυσὶν ὡς κατὰ τετρίφους πρὸς τοῖς βιβλίοις, τὸν
βίον. ἐρρωμένως, δι' αὐτὴν διαβίωσθαι μακάριον. Ἰωάννης.

α Πέλιπον τὴν ταῖς ἡμέρας φέρων. τί γὰρ ἡ ποιῆν, οὐδε-
νός ἐστιν ἡ τὴν λιβύην ἐπεκκρότων θέλοντος εἰς τὴν
παρῆμας θαλάττῃν ἐκπέμπειν ὁκλάδας. καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τοῖς
συντάξεως. οὐδὲ γὰρ οὐροῖς ἐπιμελὲς κατὰ τὴν ἐκ τῶν κρηναίων
ἐπίστα. λαλοῦντες δὲ ἡμῶν τὸν πότον καὶ γινώσκοντες. οὐ γὰρ ἐμὶ γέγονεν
θαλάττης. οὐδὲ γὰρ μολίζω συχνά. ἀλλ' ἀνέκιστος πρὸς νότον ἀνέμῳ
κρηναίων ἔχαστος. ὧς γὰρ οἱ ἡμῖν εἰσιν. οἷους Ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν
ἰθάκην, τὸ πηδάλιον ἔχων ἐξήτει, μὴνιν παρσιδωνος ἐκ τοῦ χερ-
σμοῦ παρὰ τοῦ μύου. οἱ οὐκ ἴσασιν ἀλάστον ἀνέρες. οὐδὲ γὰρ λέγει
μεμνημένον εἰδέναι ἰδοῖσιν. ἀλλὰ μὴ λόγον ἀλλὰ οἴησιν, τὸ μὴ δὲ
μέλεις ἀλὼν τοῦ δούρου κεχρησθῆαι θαλάττης, μὴτε μὴν ἀνέλα,
διὰ τοῦτο κατεδίφην ἡγοῦν τὰ κρήα τε καὶ τὰ πέμματα. εἰς νῆα
τὴν ἱερὰν εἰσάν, εἰσὶν ἡ περὶ τὴν παρῆμας ἀλὼς, ἀπέχοντες πρὸς
νότον ἑλάν, ἢ πρὸς ἀπαρατήριον ἡ θαλάττην. τοῦτο αὐτὸς ἀμμων
καλῶν τοῦ ἀλας. πέτρα δὲ αὐτοῦ ἴσοφρα καὶ τῆς φθῆ καὶ
κρηνην ὅταν ἀφίηται ἐπιβλημένων ὡς πρὸς ἐφελκίδα, ῥα τὸ
να πολλὰ χερσὶν ἀσπασίαν ἀροῦν τὸ βάθος. τὸ ἀσπασίαν ἡμῶν, ἀ-
λας εἰσὶν, εἰδέναι τὸ ἡδὲς ἡ γούσας τὴν ἀλλαν ἡδονῶν. ἀλλὰ πᾶς
μὴ σφιστικῶς ἀπειροκαλίαν οἴησιν τὸ ἐπεξελεῖν τὴν ἐπὶ-

χωρίων ἁλῶν τῷ διηγμῆματι. ἡκιστα γὰρ τοῖς ἀγροδιόταις ἡμῖν
προσιζαίει τὸ φιλότιμον πάθος. ἀλλὰ σὺ γὰρ ἀπαντεῖς ἕκαστα
παρ' ἡμῶν, τὰ περὶ ἡμῶν εἰδέναι. ἀνέχον τρέϊναι ἀδολεχούσης ἐπισ-
τολῆς, ἵνα καὶ φίλ' ἀνείρου πολυπραγμοσύνης δῶς δίκη. ἅμα
δὲ καὶ χαλεπὸν εἰς πίσιν τὸ εἰκαστοῖς ἀπ' τροφῶν οὐ φαῦλον οὐκ ἔρ-
γον σύρον ἀναπείσαι περὶ χερσαίων ἁλῶν, ἐπεὶ καὶ δούρο πρᾶγμα
τὰ ἔχω, περὶ νεῶν καὶ ἰσίων καὶ θαλάττης ἀνακρινόμενος, οἶδα δὲ
ὡς ἐγὼ καὶ φιλοσοφῶν ποτὲ ἅμα ὑμῖν, ἐθεασάμην τὸ χεῖμα τὴν
τὴν θαλάσσαν. ἢ πρὸς φάρω. ἢ πρὸς κανέβω, τὴν μεγάλῃ
λίμνῃ τὴν λαμυραύ. καὶ εἰλητο ναῦς. καὶ ἀνῆκετο πρὸς οὐρον
αὐτῇ. καὶ πῦρ ἐκείνη. ἐπελάτεον ἐκαστοῖς αὐτῇ ἐμοῦ ζῶντος
ἀν' ὅσον. οἱ δὲ, δυνάμει τὰς συνήμας, ὡς πρὶν ἡμεῖς ὅταν ὑπὲρ ἢ
ἐπέκθηθα θούλησ' αἰετούμεν, ἢ τίς πρὸς ἡθούλη, διδόνου τοῖς
διαβάσιν αὐτῇ ἀν' ὅσον. ἢ ἀν' ἡλῆτα. ἢ ἀν' ὅσον. ἀλλ' οὐ τοῖς
καὶ προσίονται ποτὲ τὰ περὶ τῶν νεῶν, ἢ δόξωσιν εἰς οὐρανὸν ἀνα-
κραύησ' ἀπιστοῦσιν, ὅτι δυνάται εἶναι ἀνθρώποις καὶ θαλάττῃ.
τοῦτο γὰρ μόνον ἔχειν ἀξιοῦσι τὴν μετέρα γῆν τὸ πρὸς οὐρανόν. ἐγὼ
δὲ πρὶν ἀνθρώποις ἀνιδύουσι πρὸς τὰ περὶ ἰχθύων, ἀναλαβὼν ἢ πρὸς
ράξας πρὶν κέραμον, ἐδείξα τῶν ἀπαύχων τὰς ῥίχας συ-
χὰς. οἱ δὲ, ὅφειον πονηρῶν ἐφασκέναι εἶναι σώματα. καὶ ἀνθρώποις
ἐφύγον, τὰς ἀνὰ θάλασσαν ὑποπλῆθοντες, ὡς οὐδὲν ἡπιωτέρας, τοῖς
διὰ τῶν ὀδόντων φερόμενοι. καὶ ἐφῆτις ὁ χερσὶν τὰς, ἐν τῇ δὲ
ἐκ φρενῶν ἐπιβολὰς τὰς, χαλῆ γὰρ περὶ ὑδάτις, ἀλὺκ' ἐπιστῆσαι
καλόν. πᾶσι δὲ εἶφ' ἐφ' ὅσον, τῶν παιδῶν, τῶν ἀγαθῶν
καὶ πτῆμων ναμάτων, βαρύνοντες ἐκείλους γυνῶντων ὧν οὐδ' αὖ
ἐμάνομι γούσαι τοῖς ἐκόντα γὰρ ἀποοῦσιν. ἢ σφᾶς ἐκινεῖται

ἰ. γ.

ἐγείρεται καὶ μετὰ τὸν πόντον πελάγους· ἀλλ' ἵππων χρεμετισμοί· καὶ
 μηκέτι οὐδὲ πόντον· ἐπὶ προβάτων βληχὴ καὶ ταύρων μύκημα· πρῶ-
 τής δὲ ἀκτίνος ἐπιβαλόντος, ἤν' μελιτῶν ὁ βόμβος, εἰς ἡδονὴν
 λόγον οὐδὲ μίαν παρὰ χωρῶν μουσικὴν· ἡμῖν σιδοῦν μὲν ἐκδιηγ-
 οῦμαι τὰς ἀγεμάχων, τοιοῦτον οἰκουῦντες ἀγρὸν πόρρω πώλεωσ', ὅ-
 ὅδ' οὐ καὶ ἐμπαρίας· καὶ ῥόπων ποικίλων, ἡμῖν γὰρ ὅτι χολὴ μὲν
 φιλοσοφῆν ἀχολία δὲ κακουργεῖν· σὺν ὁδοῖ δὲ πᾶσι παῖσιν ἐται-
 ρικαί, χρωμένων ἀλλήλοισι ἐπὶ γωργίαν· ἐπὶ ποίμνας, ἐπὶ ποι-
 μένας· ἐπὶ θήραν ὡς καὶ γὰρ φέρει παντοδαπὴν· οὐδὲ γὰρ νόμος ἡ-
 μῖν, οὐτ' αὖτοῖς, οὐδ' ἄποιοι, ἀνδρωπὶ σίτην αἰρεῖσθαι· ἀριστὸν μὲν δὲ
 ἐπὶ ἀφίτοις· ἡδύς τοι μὲν ἐμφάγειν, ἡδύς τοι δὲ ἐμπίειν, ἃ καὶ τὰ
 Νέστορι κίρνησιν Ἐκαμήδην μετὰ τὸν κόπον ἰσχυρὸν ὀκνεῶν εἴθε
 εἰνὴς ὥρας ἀλέξηται· ἐμὲ δ' οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐπὶ πύρνα παύματα· καὶ ἴω
 τὰ ἀκροδρόων, τὰ μὲν ἡμέρα· τὰ δ' ἄγρια· πάντ' ἐγχεῖα, γῆς
 αἰεὶς χυμοί· καὶ κεῖα μελιτῶν, καὶ γάλα δὲ αἰγῶν· οὐ γὰρ νο-
 μίζομεν βοῦς ἀμέλγην· ποιεῖ δὲ οὐκ ἐλατῆς τὴν ἀφρονίαν ἐν
 ταῖς ῥαπσώδαι, καὶ ἡ δὲ ἀγῶν κωῶν καὶ ἤν' ἵππων θήρα· ἡ οὐκ οἶδα
 πῶς ἂν προσέπειν Ὀμηρος κυδαιόφραν, οὐδὲ ἀειπρεπίας ἔφην τοῖς
 ἀνδράσι, ἐν αὐτῇ ἡγενοῦτο· τὴν δ' ἀγρὸν ἐγκωμίῳ ποιούτω πέμπη-
 κεν, ἀνθρώποι παρὲς χρομένην, ἀναιδὴ καὶ ἀμύνην· ὅ οὐδὲν ὕ-
 γιες· ἀλλὰ λοιδόρα, καὶ κακοῖς ῥαφῶν εἰδύται· ἐφ' οἷς καὶ γλῶσσοι
 ἡμεῖς ὅταν ποτὲ ἡμῖν ὁμόρροφα γῆγηται· φεῖται οἷος γάρ τοι πρὸς
 τὰ ἐκ τῶν καμίνων κρέα τὰ θήρεα· ὅτι λέγεται θήρεα· φῆμακ' εἰ-
 γὰρ θάπτον, ἢ τουτῶν παρ' ἡμῖν γδύσονται· ζῆντοσι δὲ οἶνον μὲν τὸν
 λεπτὸν τῶν· μέλι δὲ τὸ παχύ τῶν· ἐλαιοὺ μὲν τὸ κουφότα-
 τον· πυρὸν δὲ τὸν βαρύντατον· ἐπὶ πατρίδας αὐτῶν ὑμνοῦσιν ἡν-

λυρα

λυρας, ὅτι πλείων τῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς φθιτοῦ ἐκ γένε. τὴν δὲ ῥαβδὸν
 θάμα καὶ τὴν ἀμπελον ἐν τείναντες ψάλλομεν. οὐδὲν δὲ ὅσον
 δὴ χεῖ τινας. ἐπὶ τὴν ἀστράτη, καὶ εἰς τῆς αἰχμῶν ἀνθρώποις. καὶ
 φυτοῖς καὶ βοτάνοις ταῦτά σοι καὶ τὰ τοιαῦτα, παρὲν μὲν ὥρια δὲ
 ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθὰ. βασιλοῦ δὲ καὶ βασιλέως φίλοι καὶ
 δαίμονος ὄρχιστος, οἷα δὲ συνιόντες ἀκούομεν, ὀνόματα τῶν αἰ-
 θιά περ αἰ φλόγας ἐπὶ μέγα τῆς δόξης δὲ ἀπὸ κίονα καὶ σβεννύμενα,
 ταῦτα δὴ ῥοι ἐπὶ φλόγας σιγᾶται. καὶ ἁλὶ τῶν ἀνθρώπων τοιούτων
 ἀκροαμάτων. ἐπεὶ καὶ βασιλοῦ, ὅτι μὲν ζῆ ἀεὶ, τὸν τίσωσιν ἐπὶ-
 σκάνται σαφῶς. ὑπομνήσκονται γὰρ ἅπαν κατ' ἑκαστὸν ὑπὸ τῆς
 ἐκ λεγόντων τοῦ φόρου. ὅστις δὲ οὐ τὸς ὅστις, οὐ μάλ' ἐπὶ τοῦτο
 σαφῶς. ἀλλ' ὅστις ἐν ἡμῖν, οἱ μέγιστοι καὶ νῦν Ἀγαμέμνονα κρα-
 τεῖν ἡγνῆται τὸν ἀτρεῖδην, τὸν ἐπὶ τοῖον. τὸν μάλ' ἀκαλόν τε καὶ
 ἀγαθόν. τὸν γὰρ παῖδός ἐν ἡμῖν ὡς βασιλικὸν παραδέδωκε τὴν
 νομα. καὶ Οδυσεὺς πᾶσι φίλον αὐτοῦ ὀνομαζομένη οἱ χεῖροι βου-
 κίοιοι, φλακκρον μὲν ἀνθρώπων. ἀλλὰ δεινὸν ὁμιλῆσαι πράγμασι
 καὶ πόρον ἐν ἀμνηστῶν διρεῖν. ἀμέλ' ἀγλῶσι, ὅταν περὶ αὐτοῦ λέ-
 γωσιν ἡγούμενοι περὶ σὺν ἐκ τετυφλώσας τὸν κύβητα, καὶ ὡς εἴλ-
 κηρ μὲν ὑπὸ τῶν κελῶν τὸ γρόντιον. τὸ δὲ καθαρχμα τὴν θύραν ἐπὶ
 ρά, καὶ οὐρα γέν' ὤρετ' τὸν ἡ γρόντιον τῆς ποίμνης, οὐκ ἀχρόμενον τῆς
 φορτίου. τῇ δὲ αὐτοῦ συμφορᾷ συναχρόμενον. ἐγένετο βραχὺ τι διὰ
 φιλίᾳ τοῦ μετ' ἡμῶν τῇ συνήμει. περὶ αὐτοῦ τὸν ἀγρόν. εἰδὲς ἀπὸ
 κη πολιτῶν ματρων. τὸν ἐπὶ τῶν εἰόντων ἐρεῖς, πρὶν γένεσθαι τὴν δι-
 κλὴν ἐν δυνάμει.

Τὸ αὐτὸ.

Μὴν ἀεὶ καὶ ἀπὸν, ἐπὶ δὲ μῆς τῇ μνήμῃ. καὶ γὰρ οὐδ' αὖτις
 πάντων βουληθεῖν μὲν ἐπὶ λαθεῖν, δυναμέθα. τῆς γλυκυ

ζ iiiii

πᾶν τῆς σὺν ψυχῆς ἐξ ἑαυτοῦ τῶν ἡθῶν ἀδελφὶ διὰ πάντων
θαυμάσει, ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἐν ἡμῖν γήνοιστο τῆς περὶ σὲ μνήμης ἱερώτερον
ἢ τὸ πάλιν περιπτύξασθαι τὴν σεβασμίαν σου κεφαλὴν. ὁ δὲ ἢ π
τὲ θεός, ἐῖδοι μὲν σε. ἡ ἀκούσαι μὲν σὺν φιλίᾳ δόξης ἔχον λόγον ἢ
χρὺς. ἡ σὺς δὲ ἡμᾶς καὶ οἷς ἀπέσφλας. ἀπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα.
ἐλθοι δὴ ποτε ἐκ συντυχίας κειρὸς ἐκδύτῃ χύσαιμι τούτο πρὸς θεοῦ.

Πυλαμνίδης.

ὁ Ὑδὲ τίς σὺν ἡράκλειδαν ἀνέκοον οἱ μὲν γεγονέναι τοι παρῇ-
μῖν φιλοσοφήσαντος Αἰσχύλου. ἀνδρὸς ἀπαντα χρὴ
διαβάντος μετὰ δόξης. κωφὸς ἀνὴρ, ὃς ἡράκλεις σῶμα μὴ περιβά-
λει. τούτου πᾶς, ἐμὸς ἀνέψιός, ἐπισώσεισι τίς ἐπισολῶν, ὅν
πατρῶν ζῆλον ὑπεισελθόν, οὐ διὰ φιλοπλῆς. ἀλλὰ διὰ φιλο-
μίας, σέλλεται οὖν ἐπὶ πονηρὸν ἀνδρᾶς, ὅν ἡράκλειδαν τρόπον ἐκ
καθάρων αὐτῶν τίς πατρίδα. θεοῦ δὲ εἰδὲ δὴ πῶν καὶ Ἡρακλῆ-
ου. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ Ἰόλῳ συμμάχου ἐπαρσάμενος. οὐκοῦν
ὅν μὲν θεὸν ἑαυτοῦ περιεῖται ὅν ἐνόντα τρέπον. καὶ προσκλιν-
βίου τὲ ἀρετῇ καὶ γνώμῃς δὲ σεβεία. τίς δὲ σὺν Φιλίᾳ, ἀπὸ φι-
λίας μιν δόμοις ἡμῶν αὐτῶν διὰ φιλοπλῆς. συνίση δὲ τοσαύ-
τα αὐτῶν, ὅσοι ἡμῖν. καὶ χεῖρ ἡ τῇ φιλίᾳ τοι νεανίσκου, πάντως
ἔρως οὐ Φαῦλον ἐπαίνε τίς ἐμὲ.

Τῷ αὐτῷ.

ἂν Ράμσι μνίδης φιλόσοφος, ἔρα ἐκείνος ὃν ἀπολείπει, Πυ-
λαμνίδης, ἡ νεοτελής ψυχὴ, τὸ σπέρμα τὸ θεόν, φοβοῦμαι
ὅν χεῖρον ὅν ἀπὸ γήνοιστος. πλεον φοβοῦμαι τίς ὁμιλίαν φι-
λόσοφου, ὅν ἐν φιλίᾳ συχναῖς ἡδὴ τύχαις ἐπείσεις, μὴ μολύ-
νηται ἀγαθὰ τῶν νεῶν. ὅν νοῦν σου, ὅν ἱερὸν, ὃν ἐγὼ μετὰ λήγων ἀ-

ζιώτατι

ξιώται τον ἡγούμενον δὲ χάρι θεοῦ. Ἐπίδοτε μὲν τοῖς συνωργασαμένοι ταῖς
φιλοσοφίας δὲ χάριν καὶ ποιησάμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ὁ φῶς πο
τρίδος ἔρως ἐγγύς, δὲ ἀμύλω ὁ πόντος ποτίσῃς εἶναι, φιλοσοφίαν
ἐργάζεσθαι κατὰ δυνάμιν. τοιγαροῦν ἀσπάζομαι τὴν φίλῳ
κεφαλῇ, καὶ πάντων πλάκῃς ἀσπάζομαι τὴν φίλῳ κεφα
λῇ. καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ γράφων, καὶ μὴ γράφων.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ ἰου με περὶ τῆς ἀσπασίας. Πυλαμείν, αὐτὸν τὴν φίλῳ, αὐτῷ
τῇ φίλῳ. ἀπρὸ λόγων οἷς ἐκ χειρὸς τοῦ ὅσον ὕψι φῶς συνάμει με
τὸ βουλόμενον. μάλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸ τὸ πᾶν, ὅτι ποτὲ ὕψι τὸ πε
ρὶ σέμου φῶς φίλῳ ὅσον δὲ ἐλπίσκει. ἐγγύς δὲ πῶς αὐτὸς δεινὸς τὰ ἐ
ρωτικά. Πλάτων ὁ ἀείνωνος ἀθηναῖος. ὅσον πορὸς δύρεν. ὅσον λοσ
εἰπεῖν, ἐραστὴν φίλῳ. ἔστι δὲ, ὅτι αὐτῷ γινέσθαι περὶ τὰ παιδικὰ
βούλεται. καὶ ὅσον ἐμοῦ τοῖνυ δὲ ἐλπίσκει τὸ ἐστὶν. ὅσον ἐρηνῶς. βού
λοιτ' αὐτὸν οὐκ φησὶν ἡ φάσις τὴν συντηκῆναι τὸν συμφύνηται. καὶ
ἐν αὐτῷ φῶς γινέσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰε τοῖς ἡμῖν ἀφικνῆται παρὰ σὺ γράμματα, ὡς πρὶ καὶ
τοῦτο ὥρων φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν οὐκ ἴσως καρπὸς ἡδύων.
οὐτος, ἢ ὅν ἐν ξέφουσι μνηνὶν κῆλοι καὶ γωργοί. σὺ δὲ οὐκ αὐτὸ ἐκ
ταπεινῶν, τῆς ἐπὶ τὸν τοῖς ἡμῖν δὲ φροσύνῃς ἀποσερῶν. ἀλλὰ με
τὰ θου τὴν συνάμει. Ἐποίησεν ἡμῖν τὸ γινώσκῃς δὲ τῆς αὐτῷ
σολῶν.

Τῷ φιλοσόφῳ.

Τῷ ἡμεῖς ὅσον ἐγγύς. ὅσον βιβλία τὸ μὲν, ὅσον θεοῦ κινηθεῖς, τὸ ὅσον
ὅσον λοιδορίας αὐθρόων. καὶ γὰρ τῷ ἐν λαοκοῖς ἐμῶι τρίβωσι
καὶ τῷ ἐν φασίς, ἐφασκόμεν. εἰς φιλοσοφίαν, ἐπαι

οὐτα καὶ ἄλλους ἐν λήξει καὶ ῥυθμῷ, καὶ περὶ ὁμήρου τί λέγῃν ἄξι-
οῦνται, καὶ τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις σχηματῶν, ὥς δὴ τὸν φιλοσό-
φον μισολόγον εἶναι προσήκον, καὶ μόνον περιεργάζεσθαι τὰ δαιμό-
νια πράγματα. καὶ αὐτοὶ μὲν θεοὶ τοῦ νοητοῦ γινώσκοντες, ἐμὲ δὲ
οὐδέμις, διότι ἐμὼ πῖνα ὀφθαλμῶν ἐκ τοῦ βίου. τῷ καὶ τὴν γλῶσ-
σαν καθήματα, καὶ τὴν συνήθειαν, ἢ δὴ ὡς γινώσκω. ἐν ἧν δὲ αὐτοῖς
πρὸς τὸ κατὰ δικαιοσύνην πρὸς μόνον παιδιὰν ἐπιτήδειον εἶναι,
τὸ πᾶς κνηστῆρας ἐκ τῆς οἰκίας οὐκ οἶδ' ὅπως διαρρένεται,
αὐτοὶ δὲ θῆναι διαφερόντως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἐλθόντων
περὶ καὶ χεῖρας ἐμελεῖ, καὶ τινὰ τῶν ἐκ ποιητικῆς, ἐπιμελῶς ἐ-
χροντα. καὶ περὶ δικαιοσύνης τί φησὶ ἀρχαῖος χεῖρας, ὅπερ ἐπὶ τῶν
ἀνδρῶν αὐτῶν λέγῃν ἐβόησαν. ἀλλ' ἐκείνων οἱ μὲν, ἀμαθίας ἡγευμέ-
νης τοῦ θράσους, προχειρότατοι πάντων εἰσὶ περὶ τοῦ θεοῦ διαλέ-
γεσθαι, οἷς αὖ ἐντύχης, δι' οὗς ἀκούσῃ τινὰ περὶ τῶν ἀσυλλογίστων
συλλογισμῶν, καὶ μὴ δεομένων ἐπαινετοῦσι τῶν λόγων, ἰδίᾳ ἡ δὲ
κῶ μοι διαφέρων αὐτοῖς. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ δὴ
μοδιόσθη αἰσχρονομία, ὅταν ἴδῃ καὶ τὸ κέρως φησὶ ἀμαλθεί-
ας, ὃ οὐ τοῖς θεῖν οἶονται χεῖρας. ἐπεγνώσθη δὲ οἱ καὶ τὸ φύλον τῶν
τῶν ῥαβδίων, ὃ διαβάλλει γενναίαν ὑπόθεσιν, οὐτοὶ με μαθητῶν
ἐαυτοῖς ἀξιούσι. καὶ φασὶν ἀποφάνειν ἐν τῷ ὀλίγῳ τὰ περὶ
θεοῦ πάντολμοτάτων, ἡμέρας ἐξῆς καὶ νύκτας ἀπορρίψαν διω-
μένον. ἄτεροι δὲ, οἱ καὶ ἄλλοι ἡδονήμενοι παρὰ πολλῶν ἡρώτων εἰσὶ καὶ
κοσμομονέτεροι σοφισαί. καὶ βούλονται μὲν αὖ ἐπὶ ταῖς αὐτοῖς δι-
δοκίμῃν. ἀλλ' οὐ τυχοῦσι τὸ μὴ δὲ τοῦτο δινοῦσθαι. καὶ οἶδ' ὅτι πᾶς
ἐν λογισθεῖσι ἀποδιδώτας, ἢ πάντως ἀπομείας εἶπον συμφροδῶς
ἀναπεί

αὐαπειδὴν τὰς ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου
τοῦ τοὺς θεοὺς ἀπομόσαι καὶ ἡγαρμόσαι, πλεονεκτῶς οὐς φθί-
σειν αὐτὴν ἡσυχίᾳ φθαγζαμένην τί τῶν δεινῶν. δεινὴ δὲ ὁμῶς ἡ πρὸς
τρίησις. ἢ, τε γὰρ ὁ Φρῦς, βαβαὶ φιλανταίσεως, εἰς ὅσον ἔρται. ἢ
ἡ χεὶρ ὑπερέβη τὸ γόφον. ταῦτε ἄλλα σεμνὰ προσωπῶσιν ὑπὲρ τὰς
Ξενοκράτους εἰκόνας. οἷον καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξιοῦσιν ἄτκα σφίσι
λοιπὸν τελέσαι τὰ, μηδὲν αἰχρῶν εἰδύτα Φανερὸν εἶναι, ἡ γού-
μενοι σφῶν αὐτῶν ἐλεγχον, εἴ τις Φιλόσοφος ἐπιστήσεται φθέγε-
σαι. αὐτοὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῇ προσποιήσει λαθεῖν καὶ ὁξυταύδους
θερνεῖν αἰσφίας ἀναπλεῖω. ἀμφω μετὰ τὸ τῶν ἡδονῶν βλάκη-
τον, ὡς ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίους ἐπιδιδάσκοντα. τὸ μὲν, ὅτι μὴ ταυ-
τὰ φλυαρῶ. τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ σῶμα συγκατέσας ἔχω, καὶ τὸν βοῦν
τὸν ἐκείνων ἐπὶ φιλῶ τῆς τιθεμαι. ἐπὶ τούτῳ συνετέθη τὸ σύν-
γραμμα, καὶ ἀπῆντησε τῶν μὲν, τῇ φωνῇ, τῶν δὲ, τῇ σιγῇ.
προῖεται μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτῳ αὐτοῦ τῶν ἀφώνονος τε καὶ
βασκανοῦς τῶς οἰδὲ μετὰ πρεποῦς τοῦ χήματος. οὐ μὲν ἄλ-
λ᾽ ἐξῆρσεν ὡς αὐτὸν κένονος συνεφελύσσον. καὶ βούλεται μὲν
πολυμαθείας οὐχ ἡττον ἐπίδειξις, ἢ ἐγκαμίον εἶναι. οὐ γὰρ ὅζω
μόσάμην τὰς αἰτίας. ἀλλ' ἵν' ἐτι μάλλον αὐτῶν, συχνὰ ἐπεφί-
λοπῆμαι. προῖον δὲ βίων αἰρέσεις ὅζε τάξην, ἐπανδ' τὸν φι-
λοσοφίαν, ὡς φιλοσοφῶν τὰ τῶν αἰρέσεων. ὡς πῶς τινα νομίζην
εἶναι χεῖν, τοῦ βιβλίου πωθάνου. τελευτῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κι-
βωπῶν ἀπολελογηται, χρόνων τιὰ καὶ χρόνων αἰτίαν, ἀδύορθωτα
κρῦπτον βιβλίαν. οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ τῶν τοιούτων οἱ τελεχῶνδ' αἰ-
(πείχοντο. εἰ ἔκασον

ἐνταῦθα τῇ προσκρούσει ἐπὶ πάντας αὐτῶν ὥρα, καὶ ἀφορμὰ δὴ καὶ αὐτῶν
ἡ ἐκαστὸν προκεχειρισμένων. καὶ ἐμερίζεται μὲν πολλοὶς
κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεῶσιον γράμμα, τὸν φεῖδρον, ὃν περὶ
πάντων ὁμοῦ ἡμεῖς εἰδὼν τοῦ καλοῦ Πλάτωνος ἐξήνεγκε, μεμνη-
νῆται δὲ ἅπαντα συνδυάζει ἐφ' ἧς τὸ προκεμνην. καὶ ἐπὶ γέ-
γονε τοῖς ὑφ' ἐρπονσε, τὸ ὑπὲρ ἰάσαν δὴ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ προκλῶν ὡς
ἐν τοιούτοις ἀποδείξει ἐκ τῆς τῶν ὡς, καὶ ἐπὶ τὸ δὲ ἄλλο γένος, μὲν
πάντα μὲν, τέχνης αὐτῶν ὡς καὶ φύσεως. ὅς τις δὲ οὐκ ἀγνοῖ
τοὺς ἐπιφωράσαι τί καὶ πρόσωπον θεῶν ὑπὸ Φαυλοτέρῳ κρυπτόμε-
νον χήματι, ὡς πρὸς ἐπὶ οὐκ ἀδύνατον οἱ δὴ μιν οὐρα, ἀφροδῆτις ἡ χή-
ματα καὶ τοιαῦτα καὶ ἄλλὰ θεῶν, ἀγάλας σελήνων καὶ σαρ-
κῶν ἀμείνοντες, τῶν τῶν, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συνηκεῖ ἡμεῖς
βεβήλων ἀποκαλύψαν δογματῶν ὑπὸ τῇ προσπαίσει τοῦ πα-
ρ' ἐλκῶν ἐτέροις λαοῦνόντα, ἡ τῶν λίαν ἐκὴ καὶ ὡς αὐτῶν ὡς ἐκ
φελῶς ἐκκατεπύρσαι τῶ λόγῳ. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐκ τῆς σελήνης
καὶ αἰτίας ἀποφύξεων, οἱ νοσῶντες ἐπὶ τῆς ψυχῆς, αἰσθάνονται μόν-
οι. ἡμεῖς δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκ λαμψέας.
οἷς ὑπαίνοισι τὸ νοῦν ὁμοῦ, φῶς αὐτῶν ἐκ συγγενὲς ὁ θεός. ὁ τοῖς τε
νοῦσι τοῖς νοῦν, καὶ τοῖς νοῦσι ἀπὸ τοῦ νοῦν, κατὰ πρὸ
τῆς φῶς ὁ ψιν συνάπτει τῶν χήματι. καὶ ἀφ' ἐλκῶν, παρόντος, ἡ
πρὸς αὐτὸν δυνάμεις ἀνέρεται. ὑπὲρ δὴ τούτων ἀπάντων σὲ κεί-
νουσαν περὶ μὲν ὁμοῦ. καὶ μὲν ψυχῆς προσπίπτει εἶναι, ἡ-
πορσὶν ἅμα καὶ εἰλοσφόρις ἐκκείσεται. τοῦ μὲν γὰρ, ἡσεί, τοῦ
δὲ, ὡς εἶναι. πάντως γὰρ, ἐκ μὲν πᾶσι τοῖς διναμῶν σὲ κείνῳ δια-
γγραφεῖται. ἐκ δὲ μὲν φανερῶν σὲ τῶν ἡμεῶν ἀκούσας ἄξιον,
καὶ σὲ

καὶ σὺ δὲ δὴ πρὸς μετὰ τὸ τέλος πρὸς τὸ φίλου τὴν ἀλήθειαν θή-
σεις, πυκνὸν καὶ βαθὺ σκότος ἐπηλυγάζεσαι, καὶ λύσεται τοῦ
αὐθράπευ λεγόμενον, ταῦτα μὲν περὶ τούτων. θάπτερον δὲ, θεὸς
καὶ ἐπέταξε ὅτι ἐνέκρινεν ὁ τῇ φανταστικῇ φύσει χειρὶς εἰδὼν ἀνά-
στροφῆται. ἔσκε πᾶσι ἡ ἐναυτὶ περὶ φιλοσοφικῆς ἀπάσης ψυχῆς,
καὶ ἑτέρα ἅττα προεχειρίσκει δόγματα ἧ οὐκ ἔστι φιλοσοφικῶν
ἐλλοισι. καὶ τί αὐτὸς ἀπὸ μηχανῶν περὶ αὐτῶν. ἀλλ' ἐξέρχεται μὲν
ἐπὶ μιᾷ ἀπὸ νυν καὶ, μᾶλλον δὲ ἀφ' αὐτοῦ νυν καὶ, ἢ ὅτι τὴν ὅλην
ἡνεγκε τὴν περὶ τὸ δεῖν αὐτὸ συγκεχυμένην. ἐστὶ δὲ οὗ τῆς λό-
γῳ, δὲ σπουδῆς καὶ τῆς, ὡς πρὸς τὸ ἑτεροῦ, ἐμμετῶν ἔχοντα μετὰ
τῆς παρόντων ἀπροακήσ. καὶ νῦν ὁσάκις αὐτὸ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
θαυμαστικὸς περὶ ἐμὲ διαθεσὶς γίνεται. καὶ τίς ὁμῶς μεθεὶς περὶ
χρῆται κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ παρὸς ἐμοῦ, καὶ πε-
ρὶ ἑτερον δὲ αὐτῶν ταῦτα γινώσκω, σὺ καὶ τούτῳ μηχανήσεις. σὺ γὰρ δὴ
μετὰ μετὰ πρῶτη τῆς ἐλπίδος ἐν τούτῳ ταῦτα τῆς πρὸς ἀντιφύτων
ἀπὸς ἑλπί. καὶ ἵνα τέλος ἀειδὸς ἢ, προσέθηκε τὸν περὶ τὸ δώ-
ρου, πάλαι γινώσκον ἐν τῇ καιρῷ εἰς προσβίαιος πρὸς ἀνδρα
περὶ βασιλῆς δυναστειόντα. καὶ τί τὸ λόγου τὸ καὶ τὸ δῶρον
πεντάπολις ὄνατο.

Δομεττιανὸς χολαστικῶς.

π. Ἀνὸς σαφῶς δι' αὐτῶν μεμαθηκῶς ἧ ἔργων τὴν σὴν θαυμα-
σίαν κεφαλὴν, χαίρουσάν τε φιλοφρονεῖν, καὶ τῶν δεο-
μῆνοις χεῖρα βοήθειας ὀρέγην, ἐπαῦρ δὲ τούτῳ παρακαλῶ, ἵνα
πρὸς περὶ τούτῳ δὴ τὸ τὸ λόγου, προσέπειν ἡνέμενος. καὶ
σὺ πάλιν ἢ πρότερον ὅτι εἰληκεφαλὴ νῦν τὴν φιλοφρονεῖν ἐ-
πίδεικτον ὅσω καὶ τὸ πρόσωπον ἐλεγονότερόν ἐστι νῦν τὸ δὲ πεισὶ μόνον.

ἐνταῦθα τῇ προσκοῦσῃ ἐπὶ πάντι συν ὥρα, καὶ ἀφορμὰ δὴ καὶ
τῇ ἐκαστῇ τοῦ προκειρισμένων. καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείους
κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεωρεῖσθαι γράμματα, τὸν φάειδρον, ὃν περὶ
πάντων ὁμοῦ τῇ εἰδῶν τοῦ καλοῦ Πλάτωνος ἐξηγήσει, μεμνησ-
νύται δὲ ἅπαντα συνινύειν ἐφ' ἧς τὸ προκείμενον. καὶ εἶπον γί-
γνεσθαι τῶν ἐφ' ἑρπύσσων, τὸ ὑπὲρ ἰάσαν διήγημα, καὶ εἰ προῦλθεν ὡς
ἐν τοιούτοις ἀποδείξιν ἐκ φιλίας τῶν, καὶ εἰ τὸ δι' ἄλλο γήρυον,
ταῦτα μὲν, τέχνης αὐτῇ δὲ ὥρα καὶ φύσεως. ὅς τις δὲ οὐκ ἀγνοῖ
τοὺς ἐπιφωράσαι τί καὶ πρόσωπον θεῶν ὑπὸ Φαυλοτέρῳ κρυπτόμε-
νον γήματα, ὡς περὶ πῶς ἀπὸ τῶν οἰδημειούρων, ἀφροδίτῃ ἡ χά-
ρις καὶ τοιαῦτα καὶ ἄλλοι θεῶν, ἀγάλας σελήνων καὶ σαρ-
κῶν ἀμείχοντες, τούτων, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συνηρᾶ καὶ τῇ ἀ-
βελίῳ ἀποκαλύψαν δογματῶν ὑπὸ τῇ προσπαίσει τοῦ πα-
ρέλκεν ἐτέροις λαοῦνόντα, ἡ τῇ λίαν ἐκείνη καὶ ὡς αὐτὸς ἐξ ἑαυ-
τοῦ ἐξηγεσθαι τῶ λόγῳ. τῇ μὲν γὰρ ἐκ φιλίας ἡλικίας/
καὶ αἰτίας ἀποφύξεων, οἱ νοσούντες ἐπιλήψαν, αἰσθάνονται μόν-
οι. τῇ δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκ λαμπρό-
τητας ὑπὸ τῶν τοῦ νοῦν ὁμοῦ, φῶς αὐτῇ τῇ συγγενὲς ὁ θεός. ὁ τοῖς τε
νοῦν τοῖς νοῦν, καὶ τοῖς νοῦν τοῖς αἰτίαι τοῖς νοῦν, καὶ τῇ τῇ
τῇ δὲ φῶς ὅτι συναντῇ τῇ τῇ χεῖρα. καὶ ἀφ' ἑλκός, παρόντος, ἡ
πρὸς αὐτὸ δυνάμεις ἀντιρρητός. ὑπὲρ δὲ τούτων ἅπαντων σὲ κεί-
νουσαν περὶ μὲν οὐ μὲν. καὶ μὲν τῇ εἰσὶν προσπίπτειν εἶναι, εἰ-
ποσιν ἅμα καὶ εἰλοσφοῖς ἐκκείσεται. γὰρ μὲν γὰρ, ἡσεί, τοῖς
δὲ, ὁρῶσι. πάντως γὰρ, εἰ μὲν παρὰ σὺν φιλίας δυνάμεις κείνῃ δια-
γχαλῆται. εἰ δὲ μὲν φανερῶσι φιλίας τῇ ἐλπίων ἀκοῆς ἄξιον,
καὶ σὺ

καὶ οὐδὲ δὴ πρὸς μετὰ τὸ πέντε πρὸς τὸ φίλου τὴν ἀλὶ φανθῆ-
σεις, πυκνὸν καὶ βαθὺ σκότος ἐπικλυθῆσεται, καὶ λύσεται τοῦ
ἀνθρώπου λεγόμενον, ταῦτα μὲν περὶ τοῦτον. θάτερον δὲ, θεὸς
καὶ ἐπέταξε ὃ ἐνέκρινεν ὁ τῆ Φανταστικῆς φύσει χειρὶ εἰς αὐτὸν
πέφτει. ἔσκε πᾶσι ἡ ἐναυτὶ περὶ φιλοσοφικῆς ἀπάσης ψυχῆς,
καὶ ἑτέρα ἅτα προσεχέριται δόγματα τῶ οὐκ ἀποφασισθέν-
των ἑλλήσι. καὶ τί ἀντίστοιχον μὴ κινῶσι περὶ αὐτῶν. ἀλλ' ἐξέρχεται μὲν
ἐπὶ μὲν ἀπὸ νῦν καὶ καὶ, καὶ ἀλλοθεν δὲ ἀφ' αὐτοῦ νῦν καὶ, ἢ ὅτι τὴν οὐκ
ἡνεγκε τὴν περὶ τοῦ δειν αὐτὸ συγγενήσθαι. ἐστὶ δὲ οὐκ ἔχον λό-
γον, δις πον καὶ τρεῖς, ὡς πρὸς ἐπεσοῦν, ἐμαυτοῦ ἔχονα μετὰ
τῶν παρόντων ἀποκρίσις. καὶ νῦν ὁσαῦται αὐτὸ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα
θαυμαστικῶς περὶ ἐμὲ διαθεσις γίνεται. καὶ τις ὁμοφύμιε θεῖα περι-
χέεται κατὰ τὴν κρίσιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοῦ, καὶ πε-
ρὶ ἑτέρον δὲ αὐτῶν γινώσκω, οὐ καὶ τοῦτο μνηύσεις. οὐ γὰρ δὴ
μετέμεινεν πρῶτη τῶν ἐλλήνων ἐν τοῦτον ταῦτα τῶν πῶς ἀνελδύτων
ἀπὸς δὲ καὶ ἵνα τέλος ἀριθμὸς ἢ, προσέθηκα τὸν περὶ τοῦ δῶ-
ρον, πάλαι γινώσκον ἐν τῇ καιρῷ τῇ προσβέας πρὸς αὐτὸν
παρὰ βασιλῆς διωκασθῆναι. καὶ πὶ τοῦ λόγου πὶ καὶ τοῦ δῶρον
πεντάπολις ὄνατο.

Δομετιανῶν χρονολογία.

π Ἀνυσσῶς διαυτῶν μεμαθηνῶς τῶν ἔργων τὴν σὺν θαυμα-
σίαν κεφαλὴν, χαίρουσάν τε φιλοανθρωπία, καὶ τοῖς δεο-
μένοις χεῖρα βοήθειας ὀρέγην, ἐπαῦ γὰρ τὴν τὸν τοῦ παρὰ καλῶ, ἵπα-
ρον εἰς πείθον τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, προσέπειν ἡτοίμενος. καὶ
οὐκ ὀλίγον ἢ πρὸς τὸν ὅτι κεφαλὴν νῦν τὴν φιλοανθρωπίαν ἐ-
πέθειν τέον ὅσω καὶ τὸ πρὸς τὸν ἐλεῖν ὀπερόν ἐστιν τὸ δὲ πεισὶ μόνον.

ζῶντες γὰρ ῥύσιν αὐτὴ καὶ μαυή, δυσὶν χήσασαί χηρείαν, εἴται σὺν ὁρ
Φανῶ παιδίω, παθοῦσα, ἀπέπνευσεν ὅς τις δὲ ὕσιν ὁ ταύτῃ ἀδι-
κήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξῃ πλὴν σὴν καλοκαγαθίαν.
ὅρα τοίνυν ὠθαυμάσει ὅπως ἐπομύνης τῇ γυναικί, ἡ δὲ διὰ τὸ κα-
λῶς ἔχον καὶ διὰ τὸ σπὶ πρέπον, ἡ δὲ ἐμὲ μεθέξω ἥν' ἐπὶ σπὶ καὶ ἥν'
ἥν' εἰς αὐτὴν γινόμενων, συγενίδα τε οὔσαν ἐμὴν, καὶ περὶ αὐτῆς
νῦν ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως παρῆμιν.

Δομετιανῶν σχολαστικῶν.

Τ Α δὲ καὶ αὐτὴν συμμάχων. Ἐγγύοντες αὐτοὶ οἱ βοηθῶντες αὐ-
τοῖς ἐν δαίμονες, τοῖς ὁρθῶς ἔχουσι συμπνοῶντες, εἰλόμην
δὴ σε γούτων πρόβολου. γνώμη τε ἀμύνοντα καὶ τέχνην τὸ μὲν ἐμὸν,
ἀπασι δὲ πασι οἷς αὐτὸν δυνώμαι. δίδου δὲ αὐ-

τὸς ἀφορμὰς· αἰσθήσει γὰρ ἐπὶ-

λίας, ἡ δὲ οὐτε αὐτὸς

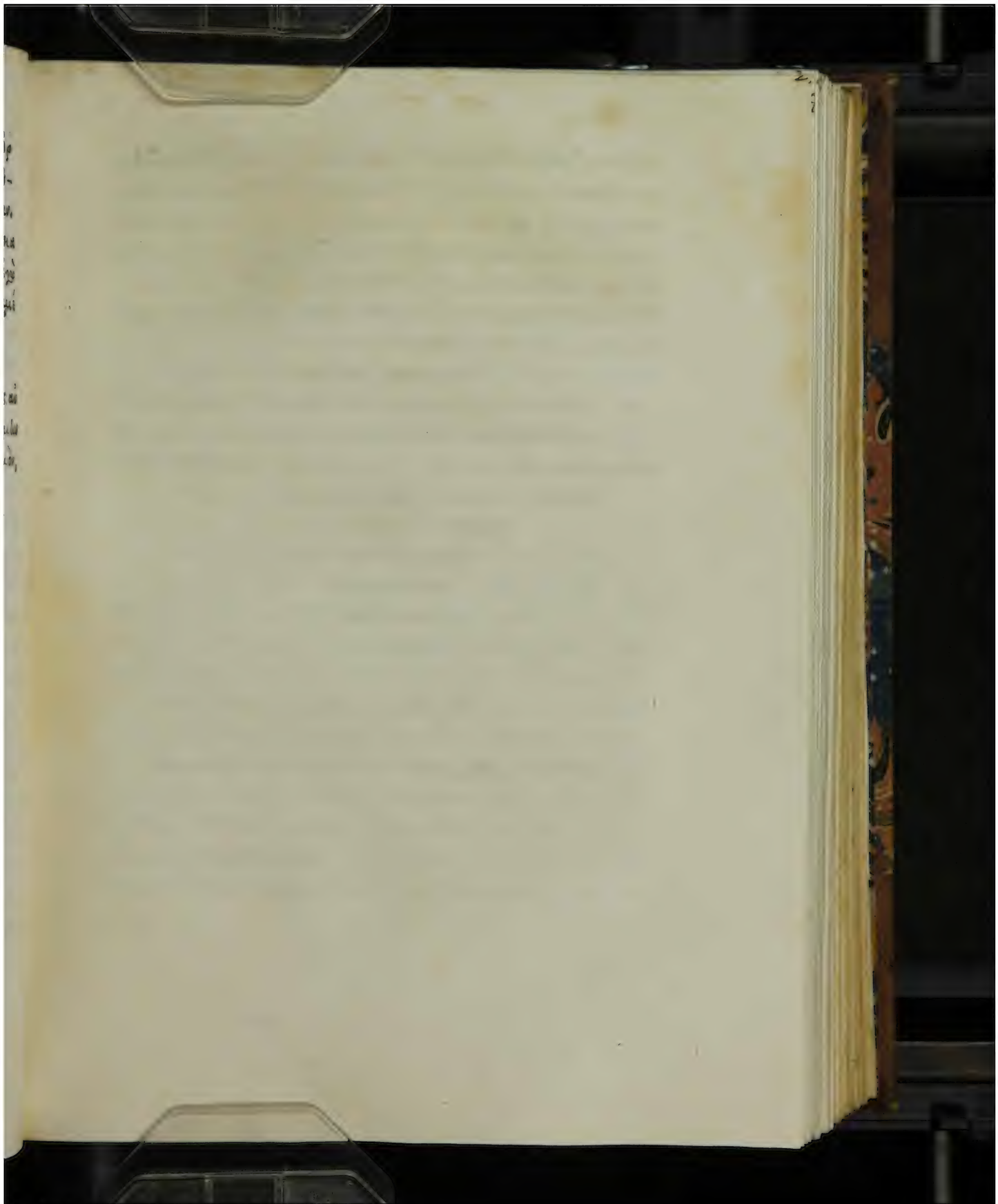
μὲν ψῆ, γὰρ

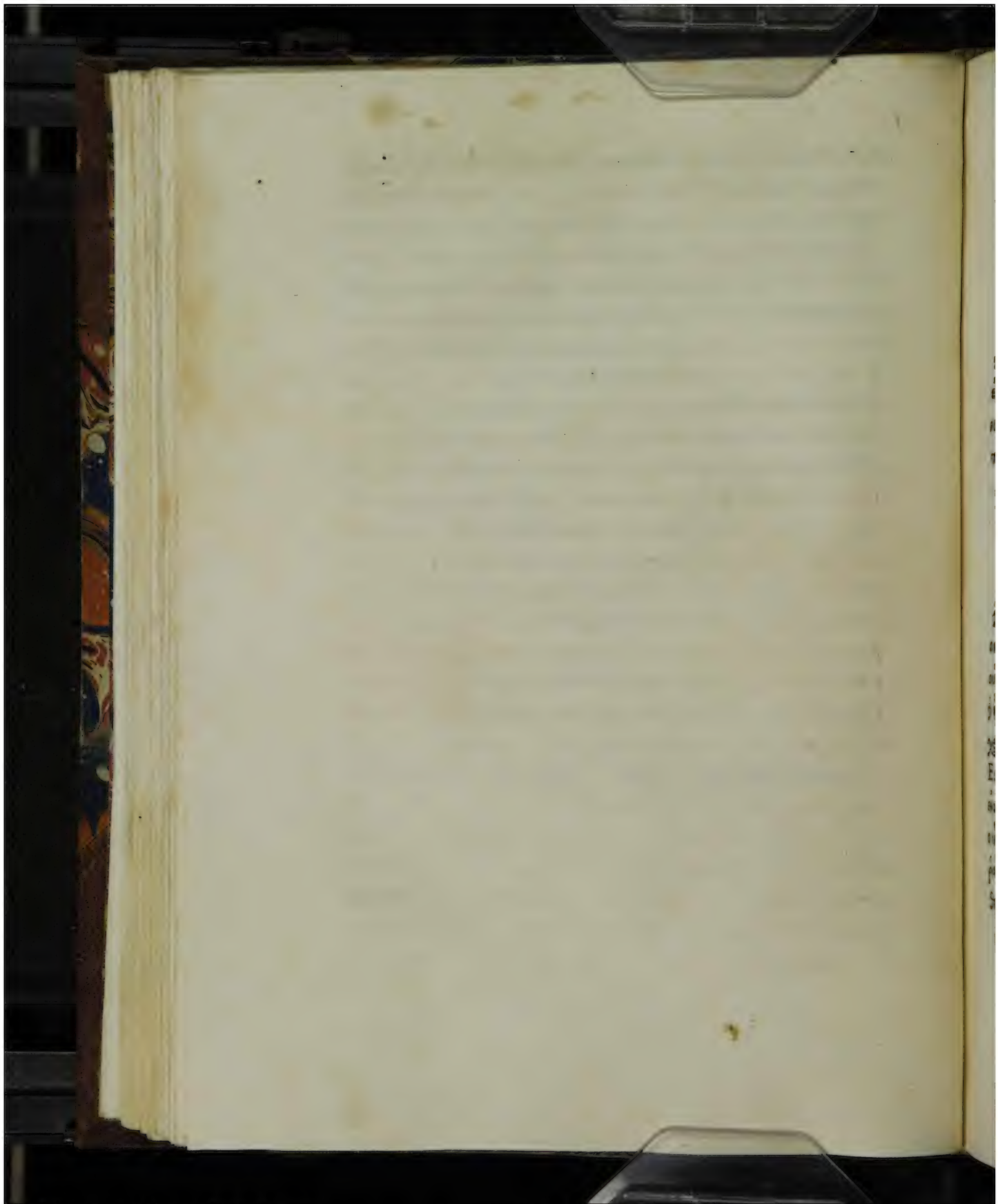
σειπὲ ἴσως

οὐδεὶς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

α . β . γ . δ . ε . ζ . Εξάδεια καὶ ζεφάδιον .

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΑΝΤΟΣ Αρχομένου παυδαίου λόγον ἐῖργον
ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω προσέκειν πρῶτον ἄρ-
χευς. ὡς μοι δὲ τοῖς θεοῖς παῖσι καὶ πέσαις, ἵ, τι
τῶν δῆμῳ τῶν ἀθηναίων ἀριστὸν ἔστι καὶ τοῖς ἑταίροις
τῶν δῆμῳ καὶ μὴν καὶ ἐς τὸν ἑταίρον χρόνον, τοῦτέ μοι μὲν ἐπὶ νομῇ
ἐλθεῖν γράψαι. τοῖς Δὲ κλησιάζουσιν ἀθηναίων ἐλίδαι. οὐδ' ἄμε-
ρος δὲ πάντα τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας ἐλπίδα ἔχων παρὰ τῶν θεῶν,
ταῖς Δ' ἐπιστέλλω.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δῆμῳ χαίρειν.

Εἰ μὲν τῆς ἐμῆς οἰκασθε ἀδείεωσ, ἀεινομίζω πάντων ὑ-
μῶν ἑσέως μου λυτῶσθαι. διότι πρὶν οὐδέ μιν περὶ αὐτῆς εἰ-
ρηφά. τὸν δὲ περόντα καὶ τὸν ὁρῶν ἐλομένων μὲν ὑμῶν τὰ δὲ
οὐτα, ἀμαδύξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν διωάμενον ἐπὶ τῶν
οὐ μόνον ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπάσιν ἔλυσιν. ἀγαποῦσάντων
ἢ ἢ πρὸς ἀφροδύντων οὐ γάρ ποτε αὐτὸς τὸν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, οὐδὲ
χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσσην θέσιν.
Εἰ μὲν οὖν ἔργον δὲ ἐπιστολῆς, ἐμμένει συμβουλῇ. πολλοὶς γὰρ
εἰδοῦσι τὰ ἀπαιτῶν ὑμῶν πρὸ τοῦ περιμένει μαθεῖν. λέγεται μὲν
οὐδ' ἔστιν, ἀιδέσθαι τί βούλεται καὶ διὰ τῶν οὐδὲν τὰ γνωσόμενον,
γράφειν. τὸ δὲ βιβλίον οὐδὲ μίαν ἔχει βοήθειαν τοιαύτην πρὸς τοὺς
δορυβοῦντας. οὐ μὲν, ἀλλ' αὖ ἐδέλητε αἰλουσάσι γῆ, καὶ περιμε-

οἴητε πάντα μάθετε, οἱ μοι καὶ σὺ θεοὶς εἰρηάζει, καὶ περ βρά-
χων ἔγωγε γεγραμμένων ὄντων. αὐτὸς τε φανήσεσθαι μετὰ πεί-
σης δύνοίαστα δέοντα περὶ ἡμῶν πράττειν, καὶ τὰ συμφέροισιν
ὑμῖν ἐμφανῆ δειξέειν. οὐχ ὥς ἀπορρύντων δὲ ὑμῶν ῥήτορων, ὅ-
τι τὰ ἀνδρῶν λογιστὰ δίδωσι, αὐτὸς ἑρρύντων, ἐδιδέμοι τὴν ἐπι-
στολὴν πέμπειν. ἀλλ' ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν καὶ τὸ παρρησι-
ουθῆναι τοῖς πράγμασι εἰδώς, ταῦτ' ἐβουλήθη τοῖς μὲν
προφρημάοις λέγειν ἐμφανῆ ποιήσας, ἀφ' ὅρους ἀφορμάς
ὅρ' ὑπολαμβάνω συμφέρειν ὑμῖν, δύναι. τοῖς δὲ πολλοῖς ῥα δὴ
αὐτὴν ἔγωγε βελτίων ἄρεσιν καταστήσαι. ὧρ μὲν οὖν ἐνικαί-
πληθέμοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστὶ. δεῖ δὲ ὑμᾶς ὡς ἀν-
δρες ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν ἀπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοια
εἶναι κοινῇ συμφέρειν τῇ πόλει παρὰ χεῖρας. καὶ τὰς ἐμὰς πρὸ
πύργων ἐκκλησιῶν ἀμφισβητήσεις εἶναι. δεύτερον δὲ πάντας
ἐν μιᾷ συνώμῃ τοῖς δόξαι προθύμως συναγωνίζεσθαι. ὥς τὸ μὴ
δεῖν μὴ δὲ πᾶσι πράττειν, ὁμόνον ὅτι ἀνάξιον ὑμῶν καὶ ἀ-
γεννῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέγιστους κινδύνους ἔχει δεῖν ὅτι μὴ ταῦτα λα-
θεῖν ὑμᾶς ἀκαθ' αὐτὰ μὲν εἶναι αὐτὰ ρηκνῆατα χεῖν πράγματα.
προσεβέντα δὲ ταῖς δυνάμεσι, πολλῶ πάντων τε καὶ ἑστέρας
ὑμῖν ποιήσει. τίνα οὖν ὅτι ταῦτα. μήτε πόλει μηδεμιά μήτε
ἐκάστῃ τῇ πόλει συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι, μήτε πρὸς
ἑαυτοὺς, μήτε μνησικακείν. ὅ γε τοιοῦτος φόβος τοὺς συν-
εἰδότες αὐτοῖς ὡς ἀναγκαῖοις τοῖς συνεστηκόσι κινδύνους ἐν-
χοῖσι πρὸς πόλιν, προθύμως συναγωνισαίς ποιῇ. ἀφ' ἐν τῷ δὲ
τοῦ θεοῦ τὸν πάντες, ἡπιώτεροι γενήσονται. τοῦτο δὲ, οὐ
μικρὰν

μικρὰν ὠφέλειαν ἔχει· καὶ τὰ μὲν δὴ πόλεις τὰ τοιαῦτα δύνηται
προλέγειν· μάλλον δὲ δὲ δύναται· ὥς δ' αὖ ὑμῖν αὐτοῖς ὁ
φθῆτε χρεώμενοι, τοιαύτω καὶ κατὰ τὰ ἄλλα προσδοκῶντα παρὰ
σῆσθε ἐλάσσις· φημί δὲ χρεῖσθαι μήτε πώλει μήτε στρατηγῶ,
μήτε ῥήτορι μήτιδωτῃ μηδὲν ἄλλο τὰ προχρημασκούντων συνή
χον ἰδούσιν καθέστησιν μήτε μέμφομαι μήτε τιμαῖν μηδὲ
να μηδὲν ὅλως· ἀλλὰ συγχρησάσθαι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει πεπο
λιτευμένοι τοὺς δέοντα· ἐπειδὴ περ οἱδοὶ καλῶς χρισύντες σώσαν
τες τὴν πόλιν, ἀποδεδωκάσιν ὑμῖν ὅτι ἀνβούληθε ἐξ ἀρχῆς
βουλεύσασθαι· καὶ νομίζω ὥς περ αὖ ἐν πόλει τῇ μὲν ἰσὺ τῇ
δὲ κώπαις ἀφαινομένων ἐκρίβειν, λέγεσθαι μὲν ὑπὸ μ
φοτέρων ἅπαντα ἐπὶ σωτηρίᾳ, γιγνόμενα δὲ τὴν χρεῖαν πρὸς
τὰ συμβαίνοντα ἀπὸ τῆς θεῶν· ἐὰν τοῦτον τὸν τρόπον περὶ τῆς
παριληλυθότων ἐγνωότες ᾖτε, ἐπιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε, καὶ αὖ
καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα πράξετε, καὶ τὰ πράγματα ὠφελήσετε
οὐ μίερω, καὶ τοὺς ἐναρπιοθέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἡμετέρας
καὶ ποιήσετε πάντας, ἢ κομιδῆ πᾶσι αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κατὰ
λαφροῦ· μετὰ τοῦτο καὶ πόλιν καὶ πολιτικῶς τὰ κοινῇ συμ
φέρουσα πράττειτε καὶ τῇ ἰδίᾳ μίμνητε· παρακαλῶ δὲ
ταῦτα, οὐ τοῦτο αὐτὸς τοιαύτης φιλανθρωπίας παρ' ἐνίων, ἀλ
λὰ ἀδύνατος καὶ σκισιαστικῶς εἰς τὴν ἐτέρων χάριν προποθεῖς· ἀλ
λ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀμασληρῶν, τὸ κοινῇ συμφέρον οἰμα
δεῖν βλάπτειν· οὐτε μίγνυμι τῆς ἰδίας ἐχθρας, εἰς τὰ κοινῇ
συμφέροντα ἰδέναι· ἀλλ' ἐφ' αὐτὴν ἀλλὰ παρὰ καλῶ, ταῦτα αὐτὸς
οἰομαι δεῖν πρῶτον γινώσκον· καὶ μὲν ἔν παρὰ σκεδασθὲν ἀδείφνυται ἀδύνατος

καὶ ἂν πράττων τις αὐτὸν κατὰ ἄνθρωπον λοισμὸν μάλιστα αὐτὸν κα-
τὰ θεόν, σχεδὸν εἰρήνη ταῖς μοῖραις τοῖς δὲ καθ' ἡμέραν ἐπιστὰς τῆσιν καὶ
τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὁρθῶς χρεώδης καὶ συνήκης
τὸν ἑκάστον καιρὸν καὶ κείνου τὴν ἡγῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας
δυνάμειν προσεγγαίῃται, καὶ τί βίας προσδίδεται, ἢ ἐφεσκή-
των στρατηγῶν ἐργον ὄσι. διὸ καὶ χαλεπώτατ' αὐτὸν τὰ ξὺν ἔχει τὸ
συμβουλεύειν. τὰ γὰρ ὁρθῶς βουλεύοντα καὶ δειμαδέντα
σὺν πολλῇ σπουδῇ καὶ πόνῳ, πολλὰ καὶ τῷ γένει ἐπιστάμενος ἄλ-
λως χρεώσασθαι διελυμάνθη. νῦν μὲν τοῖς πάνσι ἐξαρκαλῶς ἐλ-
πίσω. καὶ γὰρ ἔτις ὑπέλαφεν οὐτύχῃ τὸν ἀλέξανδρον τῶν
πάντων καταρτῶν, ἐλπίσας λοισμῶν. ὅτι πράττων καὶ ποιοῦν
καὶ πολμῶν, οὐχὶ καθ' ἑαυτὸν, οὐτύχει. νῦν τοῖς νῦν πενεῶν
ἐκείνου ζητεῖν τινος ἡτύχη μεθ' ὧν ἔσται. τούτων δὲ ἡμῶς δεῖτε
μέσος. τοῦς τε ἡγεμόνας δι' ὧν ἀνάγνηται τὰ πράγματα πράττει-
σθαι, ὡς οὐρνοῦσά τοις ἐπὶ ταῖς δυνάμεσι ἐφίστατε. καὶ ὅτι ποιεῖν
αὐτὸς ἑκάστος ὑμῶν δυνήσεται καὶ βουλήσεται, τὸν γὰρ πρὸς αὐ-
τὸν ἐπάτω. καὶ ὑποχέτω καὶ τοῦ θ' ὅπως μὴ φεύσεται. μηδὲ
ζητῶν τῆσδε μηδὲ πεισθῆναι παραλιρουθεὶς φήσας, ἀναδύσει
ται. ὡς τὴν ἐνδεῖαν ὦν αὐτὴν ἐλλείπειν ὑμῖν, οὐχ οὐρήσετε τοὺς ἀνα-
πληρώσονται. οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἔχει κίνδυνον, περὶ ὧν ἐφ' ὑ-
μῖν ὅστις ὅπως αὐτὸν βούληθε πράξει, μεταβουλεύει καὶ πάλιν
καὶ περὶ ὧν αὐτὸς πόλεμος. ἀλλὰ ἡ περὶ τούτων μετὰ γνώσε-
σιν ἡ τῆς προαρίσεως γίνεται. μηδὲ ποιήσετε τούτο μηδὲν.
ἀλλ' ὅτι πράξει περὶ γενναίως ἐξ ὁρίμων ταῖς ψυχαῖς, τούτοις χιρ-
τονεῖτε. καὶ ἅπαντες ἐφίσηθε, τὸν δὲ τὸν δωδωνάϊον καὶ τὸν
ἀλλαντὸς θεοὺς οὐ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν

μαν

μαντείας αὐτῆς καὶ ἡ γὰρ ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς ἡμῶν, ὅτι παρὰ καλίστην
πρὸς καὶ λατὰ τῶν νικητῶν ἀπαρτίζονται αὐτοὺς δὲ ἄλλοι, μετὰ
τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλθούσης τοὺς ἔλληνας.

Περὶ τῆς ἰδέας καθόλου.

ἡμοῦ δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δῆμῳ χάρις. ἐν ὁμοίῳ μὲν
ἁφῶν ἐπολιτεύομεν, οὐχ ὅπως μὴδὲν ἀδελῶν τοῖς αὐτοῖς
πείσεσθαι, ἀλλὰ καὶ μέτρια αὐτῶν ἐξ αμαρτῶν συγγνώμης πύ-
ξιν. ἐπεὶ δὲ οὕτω γένηται, ἕως μὲν ὥρῳ ὑμᾶς οὐδεμιᾶς
ἀποδείξεως φανερᾶς οὐδέ λεγόντων γινώσκοντες παρὰ τῆς βου-
λῆς πρὸς τὰ ταῦτα ἀπορρήτα κατὰ φιλοζονίας ἀπάντων,
οὐδὲν ἐλάττω παρὰ χωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος, ἢ ἐμὰ τὴν ἀποσε-
ρεῖναι, σέργειν ἡ νόμῳ. τὸ γὰρ οἷς αὐτῇ βουλῇ φησὶν τοὺς ὁμοῖοι
κότῳ δὲ λατὰς προστίθεσθαι, μηδεμιᾶς ἀποδείξεως ῥηθείας, τῆς
πολιτείας παρὰ χωρεῖν ἢ. ἐπεὶ δὲ λαλῶν ποιούντες ἡδὴ καὶ
τὴν δύνασιν, ἡντιμεν τῇ βουλῇ κατεσκηδάζοντο ἑαυ-
τοῖς, καὶ πρὸς τοὺς ἀποδείξας τοὺς ἀγῶνας κέρνεται τὰ δὲ παρ-
ρῆτα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια δὴ δύναιτε, οἷμαι δὲ ἐὰν
καὶ ὑμῖν βουλομένοις ἢ, τῆς ὁμοίας τυχεῖν σωτηρίας τοῖς τῶν
ὁμοίων αἰτίων τετυχεῖσθαι καὶ μὴ μόνον δὲ αἰτίαν φεῖν τῆς προ-
βίδους καὶ τῶν ὄντων καὶ τῆς τῶν οἰκιστῶν συνθέας ἀπερη-
θῆναι. εἰκότως δ' αὖ ὑμῖν ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι μέλοι τῆς ἐμῆς σω-
τηρίας οὐ μόνον λατὰ τούτο ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς ἀδελῶν τοῖς αὐτοῖς πύ-
πινθαι, ἀλλὰ ὅτι τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐν ἐλευθερίᾳ.
μὴ γὰρ ἐμὴ δὲ ὑμᾶς ἀναμνηστικὴ τοὺς χρόνους μὴ δὲ τοὺς χρό-
νοὺς ἐν οἷς τὰ μέγιστα χρησμοί ἢ τῇ πλῇ, τοὺς ἄλλους ἔλλη-
νας ἀγνοεῖν νομίζετε. μὴ δὲ παλελγῶς τῶν ἐμῶν πεπραγμένων

ὑπὲρ ὑμῶν ἃ ἐπὶ θυοῖν ἐνεκαὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
μὲν τὸν φθόνον δὲ δῶς πρὸς οὐκ οὐδὲν ἐστὶ πρὸς τὸν τὰ ληθῆ λέγειν.
ἑτέρου δὲ ὅτι πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐκείνων διὰ τὴν τῶν ἄλλων ἐλ
λήνων κακίαν οὐκ ἀνάγκη ἀναγκαζόμεθα. ἐνὶ ἐφ' αὐτῶν δὲ
τοὶ αὐτοὶ ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν ἐγώ, ὡς θυμῶς μὲν ἐ-
παύρις ὑπὸ πάντων ζηλούσας. ἐμοὶ δὲ λείπει τῶν μεγάλων δα
ριῶν προσδοκᾶται περὶ ὑμῶν. τῆς δὲ ἀναγκαίας μὲν ἀγνοίας
μονοῦ δὲ τύχης οὐχ ὡς δὲ καὶ ἢν ἀλλ' ὡς ἐβούλετο κρινάσθαι τὸν
ὑπὲρ τῆς τῶν ἐλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὃν ὑμεῖς ἡγήσασθε,
οὐδὲ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἀπέστη τῆς ἐξ ὑμῶν δύναμτος.
ἐδὲν τι λαζάμην ἀντὶ ταύτης ἐδὲν οὐχ αἰσθάνομαι ἐλπίδας. ἐπὶ τῶν
ἐδὲν τι λαζάμην οὐκ ἀσφάλειαν. καίτοι πάντα ταῦθ' ἐώραν ὑπάρ
χοντα τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις κλιθεῖν. ὃ δὲ πολλῶν οὐ
τωνδ' ἐμεγάλων ἐφ' οἷς ἐκείνως ἐπερχοίμην παρ' ἑσὶν αἰδέσθαι, μέ
γιστον ἡ πόμην, οὐκ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς πρὸς ὑμῶς. ὅτι ἐν ἅπαντι
τῷ αἰῶνι τῶν μνημονῶν μὲν ἀνθρώπων δειροτάτων γεννη
μένων φιλιῶν καὶ διόμιλίας πείσας προσέχειν αὐτοῖς τὸν νοῦν
ὡς βούλοιο καὶ διαφθεῖραι χεῖμασι τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῶν ἐλλή-
νιδων πόλεων γνωρίμους, ἐγὼ μόνος οὐδὲ τέρου τούτων ἡγήσθην
ἐδὲ μὲν ὑμῖν φιλοτιμίαν φέρει, πλὴν μὲν τυχὼν φιλιῶν δια
λεχθεῖς, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐπέμπετε πρεσβύοντάς με, πολλῶν δ' ἀποχό
μηνος χεῖματων διδόντας ἐκείνου. ἃ τῶν συνειδῶν ἐπὶ πολλοὶ
ζῶσιν. οὐδ' ἴσα γνώμην ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰς λόγους. τὸ γὰρ
ἐξ ἐπὶ τοῦ τούτου τὸν τρόπον λεχθέντος, ἐμοὶ μὲν αὐτῶν οἶδ'
ὅτι φανερά συμφορά. καὶ εἰς δὲ οὐδὲ μία. ὑμετέρῃ δὲ ἀγνωμο
σύνη. καὶ ἐξ ἐπὶ μεταγνώμης λύσειτε. πάντα τοῖς μὲν τὰ προσηρ
μῶν, ἐλάττω ρομίζω τῆς συνειχῆς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας

И 1111

πίδας ὧν διαμαρτῶν, ὧν ἐπέροις προσήκει κελυφρονόμηλα κα-
κῶν. οὔτε γὰρ ἔγωγε ἔγωγε ἄρ' ἀπὸ Φίλων φανήσομαι χρηστῶς,
οὔτε ἐφ' οἷς ἐπολιτεύθην πρότερον, δύνῃ οὐδέων δοῦναι. οὔτε
ἔγωγε ἐφ' οἷς ἐλευθέρωμην ἐξ ἐλεχθέντων, ἔγωγε γε φέμτων περὶ ἄρ-
παίου μόνον τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον περὶ κελύφου κα-
λιν. ἐξ ὧν πάντων δὴ λούδων, ὅτι κελύφου ληφθεὶς καὶ οὐκ ἀ-
δικήμασι, τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις ἔργῃ περιπέ-
πτωκα ἀδίκως, θεὸν πρῶτος εἰσέναι. ἐπεὶ τί ἔγωγε δικαίως οὐκ
εἶπον ἐγώ, ἥσσονότων τὸν ὑπερον κεινομύρουσ. ἢ τίνα νῦν αὖ
εἶπὼν ἐχρίσας. οὐ γὰρ ὅτι οὐδεὶς. τὰ ἔγωγε μὴ γερόμην οὐκ ἐστὶ
κρίναι γενεῆς. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παύομαι πολλὰ γὰρ
φειδύων. τὸ ἔγωγε δὲν ἐμαυτῷ συνιδέναι περὶ ἑαυτοῦ μοι δέδωκεν,
εἰς μὲν ὡφείλειαν ἀδελφῶν ὅν. εἰς δὲ τὸ μάλλον λυπείας πάντων ὁ
δυνήροτατον. ἐπεὶ δὴ δὲ καλῶς περὶ οὐδέος, πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς αἰ-
τίαις δὴ ἡλαχθεὶς, καὶ ἐμοὶ διαλλάττεσθαι ἀνδρες ἀθηναῖοι. οὐτε δὲ
ἡδὴ κελύφου οὐδένα ὡς ἴσως οἶδεσσι καὶ ἥρωες. μαρτυρεῖ δέ μοι
πᾶς ὁ πρόδεμ παρεληλυθὼς χρόνος, ὅς δικαιοτέρου αὖτε σεν-
σιδὺς ὑμῶν, τῆς ἀνεγλήτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. οὐτὶς γὰρ
χείριστος οὐτὰ πισότατος φανήσομαι ἔγωγε διαβληθέντων καὶ μὲν
τὸ ἀπελθεῖν οὐκ ἀνέκωτος ὁρπὴν πρὸς με ποιήσειεν. οὐ γὰρ ἀπε-
συφκῶς ὑμᾶς, οὐδέ τ' ἐρωσε βλέπων οὐδ' αὖ μοι μετέστην. ἀλλὰ πρῶ-
τον μὲν τὸν ἡδὴ δὲ τῆς εἰρηκτῆς χαλεπῶς θεὸν λιπομῶ φέρων. εἰ-
τα διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἀνέως τ' ὦν τῷ σώματι τὴν κακοπά-
θειαν ὑπενεγχεῖν. ἐπὶ δὲ ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν ἐξ ὧμε
προσηλακισμοῦ γενέσθαι. ὅς ἔδην ὑμᾶς ὡφείλων, ἐμὶ
ἀπώλλυεν. ἐπεὶ δ' ὅτι γε ὑμῖν προσέειχον τὸν μόνον καὶ
οὐδέσιν ἄλλοις, πολλὰ αὖ ἴδωτε σημεῖα. εἴτε γὰρ πόλιν

ἡ λθοροῦκ' ἐν ἡ μέγιστα πρᾶξεν αὐτὸς ἑμελλον, ἀλλ' αἶψ' ἠὲ καὶ τοὺς
προχόνους ἐλθόντας ἤδ' εἰν' ὅτε ὁ πρὸς τὸν πέρον κατελάμβανεν
αὐτοὺς κ' ἰρδιωος· καὶ παρ' ἡ πλείστην δύναμιν ὑπεύχονταν ὑμῖν ἡ
πιστάμην. ἔστι δὲ τοιζήντων αὐτῇ· ἡ μάλιστα μὲν οἱ θεοὶ ἡ τῆς πρὸς
ὑμᾶς δύναμις ἐνέλεα καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ δύναμις, οἱ παῖδες ἐκ
σαν· εἴτα σωθεὶς ὑφ' ὑμῶν, διωκθεὶς ἀποδύναμι χάριτας· ἐντεταύ
τη τινῶν ὡς ἐμοὶ χαρίζομένων, ἐπ' ἱμᾶν ὑμῖν τι περὶ μένων τῇ
κατέμει ἀγνοία, ἐγὼ παῖσαν ἐφ' ἡμῶν ὡς πρὸς ἐμοὶ πρὸς ἡμε
ρεχόμεν· ὅζων καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγαθὴν ἀσ' δημοσία
τιμῆσαι· ὁρῶν δὲ τίς μὲν δύναμις ἡ ἀνδρῶν μέγιστη, τίς δὲ εἰς
τὸ παρὸν δύναμις κατεδεδεσέραν, μετελθὼν εἰς τὸ τοιοῦτον
νοσ' ὅσον ἐν καλαυρία, καὶ ἀθμῶν· οὐ μόνον τῆς ἀσφαλείας ἐνέκα
ἠὲ διὰ τὸν θεὸν ἐλπίζω μοι ὑπεύχων, ἰού ἢ δι' οἰδία, ἀ γὰρ ἐφ' ἑτέ
ροισ' ὅδιν ὡς ἀνβούλωρται πρᾶξι, λεπτὴν καὶ ἀδελφὸν ἐχει τρεῖς
κινδυνεύοντι τίς ἀσφαλείαν, ἀλλ' ὅτι καὶ τίς παρ' ἱδο ἐνδρῶν ἐν
κἀσθ' ἡμέρας ἀφορῶ· εἰς ἠὲ τοσαύτην δύναμιν ἐμᾶν τῇ συνόδοις,
ὅσῃς παρ' ὑμῶν ὄρχομαι τυχεῖν· ὅπως οὖν ὡς ἀνδρες ἀθληταῖοι μη
κέτι πλείονος χρόνον τοῖς παρ' οὔσι κακοῖς συνέχωμαι, ἡ φ' ἰσοδὲ
μοι ταῦτα ἀ καὶ ἄλλοις πῶν ἡδ' ἵνα μήτε ἀνέξιον ὑμῶν μηδὲν μοι
συμβῇ, μήτε ἰκέτης ἐτέρων ἀναγκαδῶ γινέσθω· οὐδὲ γὰρ ὑμῖν τὰ
τοιοῦτα ἀκαλόν· ἐπεὶ εἴγω μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδ' ἀλλὰ κατὰ ὑπε
χει, περὶ αὐαί με κρεῖττον ἠὲ ἐκὼ τῶς δ' αὖ μοι πείθεσθε ταύτην
τίς δ' ἀνοίαν ἐχει καὶ μὴ αὐτὴν μάλιστα θρασύεσθαι· ἐ γὰρ ἐμαυτοῦ
κενέους ὑμᾶς ἐπίνοα· ἡ οὐκ ἐφυγον τὸν ἀγῶνα, ἵνα μήτε πρὸ
δὴ τίς ἀλθῶν, μὴ τὰ λευρὸς ὑμῶν ἐμοῦ μηδ' εἰς γήνηται· ἀλλ' ὅ
τι βούλοιθε, τούτω χεῖρησθε· περὶ γὰρ ἀπάντων καλῶν καὶ κα

Θωμ' ἐτυχον, τούτους ὅμως Δεῖν ἔχειν καὶ ἀμαρτεῖν εἰς ἄλλοις εἰς
ἐμὲ. ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιοῦσαι ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσῃ
σε, δὲ σ' περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλόμεσθαι, ἔρ' μὴ δὲ
ἀνήμερον ψηφισαδαι περὶ ἐμοῦ, σῶσαι τέ με ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι καὶ
ψηφισαδαι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἄξια καὶ ἐμοῦ. ἐπὶ δὲ νὶ τῶν πεπρα-
γμένων ἡ δικηκλήόμεν δῦρῃσέ τε. οὐδ' ἐπὶ τῆς οὐκ ἀτιμον ἔρμαι οὐ
δ' ἀπολωλέναι. ἀλλὰ καὶ ὁρῶντες πλῆθος τῶν ὑμετέρων τοῖς μά-
λισθμοῖς ἵνα μὴ δὲν ἐπίφθονον γράψω. ὧ πλῆθος πεπραγμά-
τουμερόν τῶν νυνὶ ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. καὶ μέγιστα ὑπάρχοντά μοι
κατέμαυρον σύμβολα δυνόας πρὸς ὑμᾶς. μὴδεῖς δὲ ὑμῶν ἡγήσθαι
με ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι μήτε ἀνάνδρ' αὖ μήτε ἄλλη προφάσει φανέ-
λη μὴδε μιᾶ περὶ ὅλῳ τῷ ἐπὶ σολῶν ὀδύρεσθαι. ἀλλ' ἂν τοῖς πε-
ρὸν ἐκαστος ἀφ' ὅπως χεῖται, ἐμοὶ δὲ ταῦτα νῦν παρ' ἐσὶν ὥς μὴ
τῷ Φελε, λυπᾶται καὶ δάκρυα καὶ τῆς πατρὶδος ὧ ὑμῶν πότος,
καὶ ὧν πέπονθα λοπτομός, ἀπαντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι. ἀ ἐπισκο-
ποῦντες δικαίως, ἐν οὐδενὶ τῶν πεπολιτὸν μόνων ὑπὲρ ὑμῶν οὐ
τε μαλακίαν ὅτε ἀνάνδρ' αὖν προσῴσαν δῦρῃσέ τε μοι. πρὸς μὲν
δὲ πάντας ὑμᾶς ποσάυτα. ἰδὲ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκηρούουσιν ἐναι-
τίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. ὅσα μὲν γὰρ τοῖς ὑφ' ὑμῶν
ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετούντες ἐπείσω, ἐστὶ δὲ ὑμᾶς αὐτοῖς πεπραχέναι
ἑτέρον ἐγκαλῶ. ἐπεὶ δὲ δὲ ἐγνωθῇ μῆος οἷα ταῦτέσιν, ἐὰν μὲν ὡς πε-
ρὶ τῶν λοιπῶν ἴδωσι καὶ ἐμοὶ συγχωρήσωσι, καλῶς ποιήσισιν.
ἐὰν δὲ παρ' ἄλλοις ἐγχεῖσιν, ὑμᾶς ἀξιῶ μοι βοηθεῖν ἀπαν-
τας. καὶ μὴ κενεῶν ἴδωσι τῶν τούτων ἔχραν τῆς πα-
ρ' ὑμῶν χεῖτός μοι γινέσθαι.
οὐ τυχεῖτε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ
ΠΑΙΔΩΝ.

Ἡμοθέτης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χεῖρ ἔχων. περὶ μὲν
τῷ κατέμαυτον, ἅμοι παρ' ἑμῶν νόμιζον δι-
καιον εἶναι γυνέεσσι, τὴν προτέρα ἐπέμψα πρὸς
ὑμᾶς ὅπως ὅταν ὑμῖν δοκῇ, τότε συγχωρήσε-
τε. περὶ δὲ ὧν νῦν ἐπέσταλκα, βουλοίμην αὐτὸς ὑμᾶς μὴ παρορθεῖν.
μηδὲ πρὸς φιλονεικίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἀκούσαι. συμβα-
ντὶ γὰρ μοι καὶ πρὸς ἐκ πατρὶν διατίβοντι, πολλῶν ἀκούειν ἐπί-
μῶντων ὑμῖν ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς λυκούργου παῖδας γιγνομένοις.
ἐπέσταλα μὲν οὖν αὐτῶν ἐπιστολὰν καὶ τῷ ἐκείνῳ ζῶντι πεπρα-
γμένων ἐνέκα, ὧν ὁμοίως ἐμοὶ πάντες αὐτῶν δίκαιος ἐχέ-
ρειν ἐπὶ προσήκοντα βουλοῖσθαι ποιεῖν. ἐκείνῳ γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ
περὶ τὴν διοίκησιν μέρει τάξας τῆς πολιτείας πικρὰρχος, καὶ
περὶ τῷ ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν οὐδὲν ἑωθὺς γράφειν, ὅτε
καὶ τῷ δημοτικῶν εἶναι προσποιημένων οἱ πολλοὶ κατέλιπον ὑ-
μᾶς, τότε ταῖς τοῦ δήμου προαίρεσις προσέειπεν αὐτὸν οὐχ ὅτι
δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπερχελαμβάνει. ἀπὸ τῶν τῶν
ἐναντίων πέμψαται τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τὸν οὐδὲν ταύτην ἀσφαλε-
ραν τὴν προαίρεσιν οὐσαν εἶρα. πολλοὺς γὰρ καὶ προσηλούς ἐ-
χεκινδύνους οὐς ἀναγκάσειν ἢ ὑπομείναι τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου λέ-
γειν καὶ πράττειν προαίρου μόνον. ἀλλ' ὅτι δημοτικὸς καὶ φύσει
χεῖρος ἀνὴρ ἢ καὶ τοῖς παρὼν εἴρα τοὺς μὲν βοηθήσαντας αὐτῷ
δήμῳ, ἀδενεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ὄντας. τὰς δὲ ταλαιπώ-
ριαντας, καὶ πάντα ἐρρωμένους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἡττορ ἐκείνους εἶ-
χε τοὺς τῶν ἀσφύρειν ἢ γὰρ τῷ δήμῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἀσφύ-
ρειν

καὶ λέγων καὶ πρὸ τῶν αὐτῶν προσήκειν τῷ Φανθοῦς ἐφ' οἷς διδύς ἐ-
ξήτει τοὺς ἀπαρτίστους. ἐπέσειλα μὲν οὖν αὐτῷ ὡς πρὸς εἶπον ἐν
ἀρχῇ καὶ διὰ τὴν ἐκείνου χάριν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ὑμῖν νομίζων
συμφέρεν ταῖς παρὰ τοῖς ἐξω γιγνομέναις ἐπιμήσεις εἶδέναι,
πολλῷ προθυμότερον πρὸς τὸ πέμψαι τὴν ἐπιστολὴν ἔχωρ. πα-
ραβούμαι δὲ τοὺς ἰδίᾳ πρὸς ἐκείνον ἔχοντας δυσκόλωσ' ὑπομεί-
ναι ταλῆθ' καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν περὶ αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἴστω ἄνδρες
ἀθηναῖοι ὅτι νῦν ἐκ τῶν περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεννημένων, φαύ-
λῳ δόξαν ἡ πόλις λαμβάνει. οὐδείς ὅτ' ἐλλήνων ἀγνοῖ, ὅτι ζῶν-
τα λυκούργου ἐπιμαρτυροῦσιν ὡς ὑπὲρ βολίω. καὶ πολλῶν αἰτιῶν ἐν
πενιχρῶν ὑπὸ τῷ φθονώτων αὐτοῦ, οὐδεμίαν πῶποδ' ὀφείτω
λῆθαι. οὐ τῷ Διὶ πιστεύετε αὐτοῦ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγή-
σθε, ὥς τε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῇ φησὶ λυκούργου ἐκρίνετε.
καὶ τοῦ θυμὸν ὀξύνετε. οὐ γὰρ αὐτὸς καὶ τοιοῦτον μὴ δοκοῦν ὑμῖν. νῦν
τοίνυν ἀπαντες ἀκούοντες τοὺς ἕκαστον αὐτοῦ δεδέσθαι, τὸν μὲν πε-
θεῖντα ἐλεοῦσι. τοῖς δὲ πασι δῶς ἀνάξια παύχουσι σιναίχουται. ὑ-
μῖν Δ' ἐπιτιμῶσι πικρῶς ὥς οὐκ αὐτολμήσοιμι γράψαι ἐγώ. ἀ-
γὰρ ἄχομαι τοῖς λέγουσι καὶ ἀντιλέγω καθόσον διώματι βοηθῶν
ὑμῖν, ταῦτα ἄρεα μὲν τῷ Διῷ καὶ ὑμῖν ποιῶσι ὅτι πολλοὶ μέμ-
φονται, συμφέρεται ὑμῖν νομίζων εἶδέναι, εἰς ἅρα. ὅσα μὲν τοῖς
λοιδορίᾳς χειρίζονται ὧν λέγουσιν οἱ τινες, καὶ ἀκαιοί μιν συμφέρεται ὑ-
μῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα δηλώσω. οὐδὲς γὰρ ὑπέληφεν ὡς ἄρα
ἡγοῦσθαι καὶ διεφύλαττε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ λυκούργου.
τότε ὅτ' ἔτι χρόνῳ παλῆος, ὃν ὀξείαζόμενος οὐδὲν πῶποδ' ὀφείδην πε-
ρὶ ὑμᾶς εἶπε φρονῶν ὅτι πρὶν ἀδελφὴν, καὶ τὸ μνηστὴρ ἀνὴρ εἰς μνηστὴρ
ἄλλῳ ἀναιδοσίαν ὑμῶν κατεγνώκει, εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ
τῆς αὐτοῦ

19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

ἑλάνοις σκῆψιν· λέειπε τοίνυν, ὁ πάντας ἀνέειπε Φαύλων ἀν
θρώπων ἔργον φῶσκειν γὰρ, ὅσον αὐτὸν χεῖρδε χεῖρον, τοσούτον ἑκάστων
φροντίξεν δοκεῖν· μετὰ δὲ ταῦτα μηδένα ἔχειν λόγον· εἰς τί γὰρ
τῶν ἄλλων χεῖρ προσδοκᾷ τῷ τετελευτηκῶτι τὴν παρ' ὧν ἔσε
σθαι χεῖρ, ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν δύδουζαν, τὴν παντίαν ὁρᾷ
τις πενόμενα ὧν μόμωρ καὶ τελευτῶσι πᾶσιν ὁ πῶς ἐξέειπα λῶς, μέ
λας καὶ μὴ οὐδὲ χεῖρ μάτρω ποιῇ ἐν εἰλα ταῦτα δοκεῖν, τῶν ἑλ
λῶν καὶ αἰσθῶν ὅστιν· οὐτε γὰρ τῆς μεγαλοφυχίας οὐτε τῆς ἄλλης
προσέρισεως τῆς ὑμετέρας, αἰόλουθον αὐτὸ φανείη· εἰ γὰρ ὑμᾶς
λύσειδαι παρ' ἐτέρων ἐδίδε, δύναις ἐν τῶν προσόντων τὰ χεῖρ
ματα ταῦτα, πάντας αὐτὸν ἡγούμεναι προσύμους εἶναι, ὁ λόγος καὶ
φθῶρ γέγονεν, οὐδὲ ἔχω τί καταγνῶ, εἰ μὴ ὅλως περὶ ὧς καὶ παρ
χωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς ἁρμῆκατε· εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν οὐ
τὸρῶς, οὐτε συμφύρορτος βουλεύεται ἐγνώκατε θαυμάζω δὲ
εἰ μὴ οὐδὲ ὑμῶν εἰς, ὅτι τῶν αἰσθῶν ὅστιν γὰρ δημορ τῶν ἀθηναίων
συνέσει καὶ παιδείας πάντων προέχειν δοκῶντα, ὅς καὶ τοῖς ἀπο
χέμασι καὶ κοινῇ χεῖρα ταφύγην, ἀγνωμονέστερον φαίνεται
Φιλίππου, ὅς αὐτοῦ τε γὰρ ὡς εἰλότως, τραφεῖς τὴν ἔξουσίαν, ὁ
μῶς ὡς τοῦ Δειννίου καὶ τυχεσε, μάλιστα γὰρ τὰνθρώπινα πράττων
φαίνεται· καὶ τοὺς παρὰ ταξιδεύοντες πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων δι
εἶναι διώδισεν οὐδὲ ἐτόλμησε δηλώσαι, γὰρ τίνων καὶ τίνος εἰσὶν ἔξε
τάσεις· καὶ γὰρ ὡς οἰκεν ὁμοίως τῶν παρ' ὧν ἑμῶν ῥητόρων ἐνίοις,
οὐτε δὲ καὶ αἰεὶ πρὸς ἅπαντας τὰ αὐτὰ οὐτε ἑλὰ ἡγήτο·
ἀλλὰ τὴν τῆς ἀξίας προαθήκην συλλογίζομενος, τὰ χραιῶντι πέ
κρινται ὑμῖς Δούτες ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ
τοὺς ἀναλδήτους ἀνεκτὸν ποιεῖν δύναιτο γίνεσθαι, πρῶτον μὲν ὁ

πάντων ἀγνομὸν ἐστὶν ὅτι, περιῶν γὰρ πλείονα ἀπὸ πάντων τινέσ
τοις ἡμεῖς δεδίασμεν. εἴτα γὰρ ταῦτα ποιῶν ἴσον φατέ, ὡς πρὶν ὑπὲρ
σταθμῶν ἢ μέτρων γὰρ ἴσον σκοπούμενοι. ἀλλοῦ χι πρὸς αὐτοῦ πρὸς
ἐκείνου καὶ πολιτείας βουλεύμενοι. ἐν οἷς δὲ ζεταζόμενοι, εἰ μὲν
χρηστὰ καὶ δημοτικὰ ἢ ἐπὶ νουίᾳ τὰ λυκούργω πεπραγμένα φαί
νεται, μηδενὸς πακοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων ἔχον ἀγαθῶν τοὺς παῖ
δας αὐτοῦ δίκαιον ὄντι τυχεῖν ἐν παρῶν μὲν εἰ ἢ τῶν αὐτῶν γούτων,
ἐκείνου ὅτε ζῆ, εἴδει δὲ κλυθὶ δύναι. γούτως δὲ μὴ δ᾽ ἴσως ἐφ᾽ οἷς ἐ
κείνῳ τις ἐγκλησθῇ, τυχερὴν ὀργῆς. πάνσι γὰρ πάντων ἔχον ἀμφο
τημάτων ὅρος ὄντι τελευτή. ἐπεὶ εἰ γούτως ἐξέτε, ὡς τοῖς μὲν ἀχρεῖς
δίντες τι τοῖς ὑπὲρ τοῖς δὴμα πολιτοῦσιν οἰομένοις μηδὲ πρὸς τελευτή
σαρπας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παῖσι τινὲς ἐχθρὰ δια
φυλάξουσιν. ὁ δὲ δῆμος ὅς συναγωνίζεται τῷ δημοτικῷ ἑλέσας
μέχρι τοῦ παρόντος χρηθῶν μνημονύσει τὰς χάριτας, μετὰ
ταῦτα ἢ μηδὲν φροντίει, οὐδὲν ἀδλιώτερον ἐστὶν τοῖς τινὲς πρὸς τοῖς
δῆμου τάξιν ἀνείλεθαι. εἰ δὲ μοιροῦλῆς ἀποκρίνεται ταῦτα μὲν σα
φώτερα ἢ καθεαυτὸν εἶναι, ἵνα ἢ μὴ ἀποδῶσιν αὐτοῖς αὐτοῖς δῆσαι,
ἐρωτήσονται γὰρ ἡνίκα ταυρίας ἀπὸ ταῦν ἀάριστοι εἴτων ἀαυτοῖς,
εἰς τὸ δεσποτῆρῶν παδοθέμτες ἐμόνον εἰς δὲ δέντο, αἰὰ δὲ ἐδμηγέ
ρου, τί δὴ πρὸς τὴν χώρα τὰ δίκαια ταῦτα. εἰ ἢ μὴ φήσει τὸ τῶν χρεῖν, ὅ
δὲ λέγειν, ἐκτε τῶν νόμων αὐτῶν προσήκῃ ὥς τε πᾶσι ἴσιν ὄντι, τὸς μὲν
ἀρχαῖοις μὴ ἢ λέγειν ἐξέστι γούς δὲ δὲ δέσας, ὡν πολλὰ χρεῖσι μ
λὺ ὡμῖν ὁ πατήρ. ἐχθρὸν μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι. εἰ μὴ τὸν τοῦ δε
ξαι δημοσία βούλεθε, ὅτι βέλτερος εἰ ἀνείλεθα καὶ προαίρεσις π
νηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. καὶ διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει.
καὶ πᾶσι συμβῆναι χαλεπὸν τοῖς τοῖς τοῖς, ἀπὸ λυσισ γίγνεται. ἐν δὲ
προαίρεσις χρηστὴ καὶ βίῳ σώφρομι δὲ δημοτικῇ προελέσθαι ζῆν,

74
σφαλέρων. καὶ τὴν γῆνται καὶ αἵματα, ἀφ' οὗ τὸν ἔσται. ἐπιτοίνω γὰρ
μὴ μὴ δίκαιον εἶναι τὴν ἐκείνῃαν δόξαν ἔχειν ἢ τὴν ζώντος εἶχετε
κείνων, καὶ γὰρ τὴν τε τελευτηκόντων ἢ τῶν παρόντων πλὴν ποιεῖ
δομὴ λόγον δίκαιον εἶναι, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα, ἐὰν σω. περὶ πάντων
ὁμολογεῖται ταῦτα ὑπερίληφα. ὅσοις μὲντοι περὶ καὶ διερ
γασίας ἀπεμνημονεύσατε τῶν ἄλλων, ἡδέως αὐτοῖς ἰδοίμι ὑμᾶς καὶ
πολλῶν ἐτέρων ἀπορρήτων. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήμενα
τοσούτου δὲ τοῦτο ποιῆν, ὥστε συμφέρεν μάλιστα τῇ πόλει τὰ
τοιαῦτα κρίνω. προῖα λαθεῖναι γὰρ πάντα σ' ἐκ τούτων δημοσι
κούς εἶναι ὁρῶντας ὅτι καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσήκ
ουσι αὐτῶν τιμαῖς ὀφθόνος ἀντίστη, τοῖς γὰρ πασι τὴν ὑπερβολὴν τὰ προ
σῆκοντα περὶ μὲν κομίσασθαι. πῶς οὐκ οὐκ ἀποπν, μάλλον γὰρ
καὶ αἰσχρὸν, τῶν μὲν ἄλλων πρὸς καὶ παλαιῶν ὀντων τῶν χρόνων κα
θ' οὐς ἐγγόνων χρόνοι, ὅτι δὲ ἀκούετε τὰς διδασκίας, οὐκ ἔχον
ἐωράκατε ὑπερίληφός τις, ὅμως τὴν δικαίαν δύνασιν διασωζέμεν.
ἀνελούργου δ' ὑπὸς ὑπογίου καὶ φιλολιτείας καὶ φιλολιτείας
γυμνάσις, μὴ δ' αἰσ' αὐτῶν καὶ τῶν ἀγνώμων καὶ ὑφ' αὐτῶν ἐδικεῖσθαι ἔστι
μοι γὰρ ἄλλον ἢ τὴν χρόνον εἰς ἔλεον ὁ φιλανθρωπία, μὴ δ' αἰσ' αὐτῶν
ὅτι μᾶς αὐτοὺς ὁμοίους παρέχειν τὴν ταῦτε τὸν τοῦ παῖδος αὐτοῦ
πυγμαίνουσ' τῆς τιμωρίας. οὐ σ' καὶ ἐχθρὸς εἶπε μέγιστος εἶναι καὶ
λογισμὸν ἔχωρ, ἐλεῖσθαι. θαυμάζω τοίνυν καὶ τὸ ταῖς ὑμῶν ἀ
στροφ, ὡς οὐδὲ τοῦτο συμφέρεται τῇ πολιτείᾳ φανερόν γινώσκον.
ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις πινὰ κτήσασθαι φίλιαν ὁ κατὰ φύσιν, ἐν
πᾶσι πλεονεκτεῖν ὑπερχει. καὶ αὐτοῦ χρόνῳ πῶς, ῥαδίας ἐμμελίας
λύσεις. τοῖς δ' αὖτε τὸν δῆμον αὐτῶν τήσασιν αὐτῶν, ἑμὸν γὰρ τὰ αὐτὰ ἐλατ
τὸν ἔχειν ὑπερβαίνει, ἀλλὰ ὁ τὰς συμφορὰς βεβαίως τὰ τοῖς μόνοις γὰρ
αὐτῶν μένειν. ἀλλὰ μὲν ὅτι τὸ τοῦτο γίνεται, ῥαδίας δ' αἰσ' αὐτῶν

οὐκ οἶδεν ὅμων λαχέτω με λανώπον, ἀλλ' ὁμοίως ἐν
δικαστηρίω συμβῶν, ὡς καὶ νῦν τοῖς λυκούργον παῖσιν ἀφ' ἑθελαι
δὲ πᾶν γὰρ ὀφλημὰ ἐπιτείλαντος ἀλεξάνδρου· καὶ πάλιν μνηστ
βούλῃ τῇ ἀχαρνέϊ ἀλῶναι μὲν ὁμοίως κατεγύοντο αὐτοῖς τῷ δὲ
δικαστηρίῳ, ὡς πρὶν καὶ τῶν λυκούργον παίδων, ἀφ' ἑθελαι δὲ κα
λῶς ποιῶντι· ἀξίος γὰρ αὐτῶν καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἐπὶ τούτοις τοῦ νό
μου· ἔφικατα λένεσθαι τῶν νῦν βωόντων· εἰκότως· οὐ γὰρ κατελ
οντο· εἰς πρὶν ἀπαντες οἱ νόμοι τῶν δικαίων ἔνεκα καὶ σωτηρίας τῶν
χρηστῶν ἀνθρώπων τίθενται· ἐμὴ τε αἰδούου τοῖς ἀτυχεύουσιν κα
θίσταται τὰς συμφορὰς συμφέρει, μὴ τὰ χαλεπὰ ὄντα φείνε
ται· ἀλλὰ μὲν εἰς ταῦτα τὸς ὡς πρὶν αὐτῶν φησὶ μὲν ἔχειν συμφ
ρει, οὐ μόνον τοὺς νόμους οὐ κατελύετε, ἡνίκα ἐκείνους ἠΐθετε,
ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους ἐσώζετε τῶν νόμους θεμένων ἀνθρώπων,
λάχεται μὲν πρὸς χάριν δευτέρου ἀλεξάνδρου ἀφ' ἑνός· μνηστ
ρον δὲ τῇ τῷ βίου σωφροσύνῃ σώσαντες· μὴ τίνων γὰρ κτήσεως
τὴν ἐξωθεν φιλίαν λυσιτέλετον δέκνυτε, ἢ τῷ τῇ δῆμῳ πα
ραβλάται δίδωμι εὐαγρίαν· μηδὲ τῶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ ἡγορήσ
πολλοῖς ὅμιν τὰ συμφέροντα πολιτῶν ὅμιν γεγνώσκεισθαι· γὰρ
μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβαλλόντα ἐπὶ τὴν αἰὶνὰ πράττον
τα, ἀδυνάτουν· εἰ δὲ ἐπὶ νούῳ ταῦτα τῶν δῆμῳ πρὸς φρονίῃ, δίκαι
ὅς ἐστι σωζέσθαι, εἰ δὲ μὴ καὶ θεράπειν ἐτέρους μάλλον ἢ τὸν δῆ
μον ἀπαντα διδάξετε· καὶ φάσιν γὰρ τῶν ὅμιν συμφερόντων
ποιῶντα τι γνωσθῆναι· ὅλως δὲ κοινὸν ὅστις ἐνεδος αἰσθεῖς ἀδυνατοῖ
ἐπὶ ὅλως τῆς πόλεως συμφορὰ, τὸν φθόνον δοκεῖν μᾶλλον ἢ ἰσχυρὸν πα
ρ' ὅμιν, ἢ τὰς τῶν ἀνθρώπων χάριτας· καὶ ταῦτα, τῶ μὲν, προσή
ματος ὅμιν· τῶν δὲ, τοῖς θεοῖς ἀποδεδοσμένων· ἐμὴ οὐ δὲ τὸν
πυθία

πυθία παρὰ λείψω τὸν μέγχι τῆς παρόδου δημοτικὸν· μετὰ ταῦτα
ταῦτα Δ' ἐποιμὸν εἰς τὰς ἀδύμων πάντα· τίς γὰρ οὐκ οἶδε τοῦτον
ὅτι μὲν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχοντες τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ
ὡς δούλον ἐλαυνόμενον καὶ γραφὴν ξενίας φέροντα ἡ μικροῦ
πρᾶδερτα ὑπὸ τούτων, οἷς νῦν ὑπηρετῶν, τὸν κατ' ἐμοῦ λόγον
ἐγραφε· ἐπειδὴ δ' ἀκατήγρηται τότε τῶν ἄλλων, νῦν αὖτ' ἐπ' αὐτῶν
τε, ὑπεροῦνται μὲν οὕτως, ὥς τε δὴ ἔχειν ἐταίρας, αἱ μέγχι φθό
ησ' ἀλλ' ὡς ποιῶσαι προτέρω φασιν αὐτῶν· πέντε τάλαντα Δ' ὁ
Φλοῖα ῥάδιν ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμάς ἀνέξει οὗτος πρότερος,
πρὸς δὲ τούτοις παρ' ὑμῶν τῶν δήμου, οὐ μόνον τῆς πολιτείας με
τειληφότες ὁ κοινὸν ὄνηδὺς ἔστιν ἄπαντες, ἀλλὰ καὶ θύοντα ὑπὲρ ὑ
μῶν τὰς παρ' ὧς θυσίας ἐνδελέφους· ὅταν οὖν τοιαῦτα καὶ τηλικαῦ
τα πᾶσιν ἰδῇς ἢ παρὰ δέγματα, ἀφ' ὧν ἀλυσίτερος προελεῖσθαι
τὰ τῶν δήμου πᾶσι πῶς αὐτὸν εἶναι, φοβούμεαι μή ποτε ῥημοὶ ἢ ὑ
πὲρ ὑμῶν ἐροῦντων γῆνδε· ἄλλως τε καὶ ὅταν τῶν δημοτικῶν τῶν
μὲν, ἡ καὶ θήκουσαι μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χεῖρος παρρησῇται, οἷον
ναυσίλεια καὶ χεῖρηται καὶ δότιμον καὶ μενεδεία καὶ δύδζον· ἐπὶ
δ' ἄνδρῶν καὶ ἐφ' ἀλτὶν ἡ λυκοῦργον· τοὺς δ' ὅμως προῖκατε, ὥς
τῶν χερσὶν καὶ φιλοκλίας καὶ ἐμὲ, ὧν ἑτέρους δ' ἑμῶν οὐκ
δ' ἄν τοι νομίζετε· ἐδὲ μοῖους τινὰς, οὐ φθορῶ· βουλοίμην Δ' αὖ
εἰ πρὸς ὑμῶν δικαίως αὐτοῖς προσπίσειτε καὶ μὴ ταῦτα ἅπ' ὑμῶν
πείσονται, ὥς πλεῖστον αὐτοῖς γῆνσεσθαι· ἀλλ' ὅταν ἐπὶ τοιαῦτα οἴα
ται νῦν παρὰ δέγματα εἰς φέρητε, τίς ἔστιν ὅς τις εἰς ταῦτα τὴν
τάξιν ἐαυτὸν γνησιῶς ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι; ἀλλὰ μὲν ἔτε προσ
πονησμένων οὐκ ἀπορήσει· οὐδὲ ἢ πρότερον· μὴ γῆνοιτο ἡ ἰδέσθαι
ἔλεγχοντα αὐτοὺς ὁμοίως ἐλκύνουσιν, οἱ φανερώς ἀπὸ τῶν ἡρώων

τοριῶν καὶ τινὲς ὁμιλοῦντες ἀνὰ ὑμῶν οὐτε δεδούκασιν ἔτι ἀρχίζονται
ἀχρεῖ λογιζομένων ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, μήτε τῶν οὐλοῦντων ἡρώδης,
μήτε τοῖς προαχθούσιν εἰς πλείαν ἐξ ὁμοιότητος τῆς πόλιν πείθει-
σθαι. καὶ ὁ μάλιστα δύροισι καὶ φιλαστροφείας τὰ παρὸντα πρά-
γματα δέεται, ἡ τὰ ραχῆς ἐδυσμενέας. ὧν ὑπερβολὴν χεῖρ ὁμοί-
πινες ἐργολάβοι καὶ ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων ὧν δια-
φύπειν αὐτοῖς ὁλοπνοῖς. εἰδέ τις ὑμῶν διασῶρεται ταῦτα, καλλῆς εἶναι
δυνάτας μισθός. εἰ δὲ ἀμνηστέα ἀνὴλποσεν ὁρῶν γέννη μὲν αὐτὸς πρότε-
ρον ἔχονε τὸν δῆμος πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπὸνθρώπων
ἐγκαθιόντων, διαβλῆθαι τὸν μὴ ἀνοίεται γενέσθαι, πῶς ἐπὶ τῷ φω-
ταῖ. ταῦτα ἡμεῖς παρῆν, λέγοντες αὐτοῖς ὡς ἐδιδασκον. ἐπειδὴ δὲ
τοῖς τοιοῦτοισι ἐμὶ, ἐν οἷς ἐπὶ ἐμοῦ κατέφθυσται ἐφ' οἷς ἀπὸ
λα γένοιτο, χάφας ἐπέσταλκα. πρῶτον μὲν δὲ πλεῖστον λόγον πρὸς
μυρὸς τὸν καλοῦ καὶ τοῦ συμφερόντος ὑμῶν. δεύτερον, δὲ ὅτι
τῶν αὐτῶν ὁ νοῖαν ἢ πρὸς ζῶντα λυσιτεροῦν ἔχον, δὲ καὶ ἐνθάδε
προμίζω. πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ φαίνεται ἔχον. εἰδέτω παρὲς
σηκέν ὡς καὶ μοι περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων, εἰ αὐτὸς ἐκνήσται
μι πρὸς τὸν τεμνέειν, ὅτι τῶν συμφερόντων ὑμῶν ἐπὶ τοῦ μηδέ-
να τῶν φίλων ἐγὼ καταλιπεῖν, ὁμοίως ὡς περὶ τῆς ἐμαυτοῦ σωτη-
ρίας φροντίζω. οὐκ οὐκ ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα πρῶτον ἀλλὰ τῆς
αὐτῆς ἀποδοχῆς ἐπὶ προαχθούσας. ταῦτα καλεῖται μὲν ἡ γνώμη, πρᾶ-
γμα τενομα. περὶ δὲ μοι ταῦτα, οἷα τοῖς καὶ ὁρῶντι νοοῦσιν ὑμῶν
περὶ γένοιτο. καὶ περὶ μὲν τούτων ἡ ἀνά. ἡ δὲ εὐδία. ἀλλὰ ὑμῶν τῶν
ἐννοῖα. ὁ φίλος μέμψιν πρὸς αὐτῶν ὡς μὲν αὐτὸς ἐφασαίω. μι-
αρεῖ δὲ ὑστερον δι' ἐπιστολῆς μακρῶς. ἢ ἐὰν περὶ ἐγὼ πρὸς δεκά-
τε αὐτὸ μὴ τὰ δίκαια ἢ γνηταῖοι παρ' ὑμῶν πρότερον οἴτινες ὥπτα
εἰσὶν

εἰπὼν μὴ δὲ μαρτεῖν δικοῖν, μὴ τε δουταίμην λίαν ὀλίγοις,
 ἔπερὸς αἷος οὐδὲ μάς αὐτοὺς ἀσχεμεθε, ἐφ' οἷς ἀριστογέτονα ἀ-
 φέκατε, ἐπὶ τούτοις δημοθέλειω ἐκβεβληκότες. Ὡς αὖ τοῖς πολ-
 μῶσι μὴδὲν ὑμῶν φροντίζειν, μιλαβοῦσι περὶ ὑμῶν ἔξεστιν ἐχθρῶν
 ταῦτ' οὐδὲν περ ἐμοὶ ἴμα, οἷός τε ὧς τὰ τε ὀφειλόμενα εἰς πρά-
 ξας ἡτοῦς φίλους ἐρανίσας τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. Ὡς μὴ πῦρας
 ἡ φυγὴν ἐπὶ χεῖρα τῷ ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένῳ ἔχων, κοῖρον ὄμφ-
 δος τῷ ἀδελφεῶντων ἐπὶ ξένης περὶ ὧν ὁρῶμαι βολομῶς δέμου
 ἐν μὲν ὑμετέρῃς χεῖρσι τοῖς μεγαλοφύχας τὰ ζῆ τῶν οἰκιδέμοις
 ἀφίζιν γηράσαι, ἐμαυτὴν ἡλύσιν τῆς γηρῆας ὁδὸς καὶ βλασφη-
 μίαν κρίσας, Ὡς μόνον αὐτοῦν τῶν ἀδελφῶν ὅσον περὶ ἑὸν τῶν ἐλπίσιν
 δεσπάζετε, ταῦτα μὲν οὐ συγχωρεῖτε, ἐρωτᾷτε ἡ ὡς ἀπαγγέλλεται
 πρὸς ἐμὲ, τίς οὖν αὐτὸν κωλύει περὶ ταῦτα πράττειν, ἡ ἐ-
 πίστασθαι γινώσκοντες ὧς ἀνδρες ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἀναξίως τῷ ὑπὲρ ὑ-
 μῶν πεπονημένῳ πράττειν, Ὡς τὰ ὄντα ἀπολωλέναι
 διὰ τούτου, ἵνα μὴ δεσπάζετε κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ ἡδύναντο ἀπλά-
 νειν ὅτι ὑπογράφονται τὴν ἀρχὴν τῆς καταβολῆς, περὶ ὧν με-
 τὰ μὲν τῆς ὑμετέρας δυνάμεως ἀφικόμενος, μέρος εἶναι μὴ πάντα
 ἵστω ἀναλωσάμεν, ὥς τε μὴδὲν ἀχρημονεῖν τοιοῦτον τοῦ βίου.
 αὐδῶσθαι ταῦτα λέγοντες ἀξιούσιν ἐλθῶ, ἀλλὰ ἀδελφοὶ ἀπείρα
 καὶ φόβῳ συνείξομαι, ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε, ἀλλὰ ῥιμά-
 τωμοι καὶ φιλαυθροπίας φθονοῦντες αὐτοῦ τῷ τύχῃ δι' ὑμᾶς,
 περισφύετε ἀπολούμενον, οὐδ' αὖ δευτέραν αἰώνην ἢ ὑμῶν, καὶ τότε
 φήσειτε δεινὰ πεπονθέμεναι ἀκριβὲς οἶδα, ὅτε οὐτέ μοι πλέον
 οὐδὲν, οὐδ' ὑμῖν ἔσται. οὐ γὰρ χεῖμα τὰ γ' εἰναί μοι προσδοκᾷτε,
 εἴω γὰρ φανερόν ὡς ἀφίσταμαι, καὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι συναγα-

γὰρ, εἰ μὴ μὴ φιλονεικῶς ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε ὅτι πρὸς
 τούτους ἀσφαλῶς εἶναι. καὶ μὴ οὐδὲ παρ' ἄρ' ἀλλοι μελαβόντες
 δείξετε. οὐτε γὰρ ἡλέχην, οὐτέ λαβον. εἰδὲ τὰ φανερά ἀξίωμα
 τῆς βουλῆς ἢ τὸν ἄρειον παῖτα προσβλέπετε, τῆς ἀριστογένητος
 ἐρίσεως ἀναμνησθέντες, ἐγκαλύψατε. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρῶτον
 πρὸς ὅσα γὰρ τοῖς τοῦ αὐτοῦ μαρτυροῦσιν εἰς ἐμὲ. οὐ γὰρ δὴ πρὸς
 τοὺς αὐτοὺς γὰρ τοῖς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐκείνης ἀφ' αὐτῶντα ἐκείνου
 μὴ ἀφ' αὐτοῦ δίκαιον εἶναι φησέτε. ἐμὲ δὲ ἀπολαλῆναι. οὐ-
 χούτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. οὐτε γὰρ ἀξίος οὐτε ἐπιτήδειος
 οὐτε χείρων, ἀτυχὲς μὲν τοὶ δὲ ὑμᾶς ὁμολογῶ. πῶς γὰρ οὐκ αὐ-
 τὸς ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἐπὶ πρὸς ἀριστογένητα ἐμαυτὸν ἐ-
 ξετάζων συμβαίνει. καὶ τοῦτο πολὺ λόγιον πρὸς σωτηρίαν πετυ-
 χότα. καὶ μὴ μὴ ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν τοῖς λόγοις τούτοις.
 οὐ γὰρ αὐτὸ πάθοιμι τούτο πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἀλλ' ἐχθρὰ πρὸς ὑμᾶς
 διὰ τοὺς λόγους ῥασιμῶν ὅτι λέγειν ἀπαχρῶσιν, ὥς περ τοῖς ἄλ-
 λοις ὅτι σέβει. ἐπεὶ τῆς δυνάμεως οὕτως ἔχω πρὸς ὑμᾶς, ὥς ὑμᾶς
 αὐτὸν δὲ αἰμῶν πρὸς ἐμὲ. καὶ τὸν τὴν πᾶσι πεπαισκα ἡ παρὶς φα-
 νερόν. ἐστὶν αὖτε ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῷ πολιτενομένῳ προσήκει
 αὐτῷ ἢ δυνάμεις παρὶς τῆς, ὥς περ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονεῖς,
 οὕτως πρὸς ἅπαντας τοὺς παρὶς τῆς ἔχειν. οὐ γὰρ
 μὴ ὡς δὲ γνωμονεστάτων τυγχάνει. φέρεται δὲ
 τοὺς οὕτως δὲ μὴ ὡς. καὶ γὰρ ἐν τοῖς τοιού-
 τοις ἡ ἴσα καλὴ καὶ προσή-
 κουσι νίκη παρὰ τοῖς δὲ
 φρονέουσιν εἶναι.
 Εὐτυχεῖτε

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ.

Ημοθέτης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν· ἀκούω
 περὶ ἐμοῦ θηραμάτων ἄλλους τε λόγους βλασ-
 φήμους εἰρηκέραι καὶ δυσυχίαν προσφέρειν. τὸ μὲν
 οὖν τοῦτον ἀγνοεῖν ὅτι λοιδορία ἢ μηδὲ μίαν ἡ
 κίαν ἡ αὐτὴ ὅταν λέγεται δεικνυσθῇ, οὐδὲν ἔσθ' Φελοσ παρ' οὐφρο-
 νούσιν ἀνθρώποις, οὐχὶ θαυμάζω. τὸ δ' ὁρατὸν μὲν τῷ βίῳ μὴ πο-
 λί τινι δὲ τινὶ φύσιν ἐν ἐργασθεῖω δὲ θεοραμμένον ἐκ παιδός,
 αἰδάνεσθαι πρὸ τριούτων, ὑπολογώτερον ἢ ἢ μὴ συνιέναι. τὸν τῶ
 μὲν οὖν ἐὰν ἀφίλωμαι ποτε καὶ σωθῶ, πειράσομαι διαλεχθῆναι
 περὶ ὧν εἰς ἐμὲ καὶ περὶ ὧν εἰς ὑμᾶς παροινεῖ. καὶ μομίζω καί-
 περ οὐδὲν μετέχοντα τῶν αἰσχύνεσθαι, μετρίωτερον αὐτὸν ποιή-
 σειν. ὑμῖν δὲ τῶ κοινῇ συμφέροντος ἔρκα, βέλομαι δι' ἐπιστολῆς
 οὓς περὶ τούτων ἔχω λόγους δηλώσαι. οἷς πάνιν τὸν νοῦν προσέχω
 τίς αἰετούσα τεοῖμαι. τὸ αὐτὸν οὐκ αἰοῦς μόρεν ἀλλὰ καὶ μνή-
 μης ἀξίους εἶναι. ἐγὼ τινὶ πόλιν τινὶ ὑμετέραν δι' τυχερὰ τέλει πα-
 σὼν πόλεον ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεσά τινι. καὶ ταῦτα οἶδα
 καὶ τὸν δῖα τὸν δαδωνάϊον καὶ τινὶ δῖονιν καὶ τὸν ἀπὸλλω τὸν
 πύθιον αἰετίζοντας ἐν ταῖς μαντείαις καὶ προσεπισφραγί-
 σθαι τινὶ ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι τῇ παρ' ὑμῖν. οὐκ αἰ-
 οῦν περὶ τῶν ἐπὶ τῶν δηλοῦσιν οἰθεοί, δηλονότι προσελέγους. ταῖς
 δ' αὖ τῶν παρεληλυθότων προσσημασίας ἐπὶ ταῖς γυνύμας πρὸς
 ζεσι τίθενται. ἀ γοῖν ἐγὼ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν, τῶν ἡδὲ γε-
 νημέων ἐξίν, ἀφ' ὧν δι' τυχεῖς ὑμᾶς προσσημασίας οἰθεοί πῶς ἔ-
 σθαι τ' ἢ μὲν περὶ τῶν δι' τυχεῖς ὀνομάζεσθαι. τὸν ἡ πείσονται, τῆς
 ἐναντίας προσσημασίας τυγχάνει. πάλιν ἐγὼ τὸν ἡ πῶς εἶπεν τινὶ μὲν

καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν τούτου ὅτι οἱ σύμβουλοι, θεοὺς ἔχοντες ἑαυτοὺς
οὐδέ τις ἐξ αὐτῶν τινὲς δὲ διαβλασφημίαν, ἢ κατὰ τοῦ κείνου
ταῖς θύραις μὲν οὐρανοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ οὐδὲ νοῦν ἔχον τὰ ἄνθρωπον
εἰρηκεῖναι. οὐ τοῖνυν μόνον τοῖς παρὰ τῶν θεῶν μαρτυρίαις ἀγα-
θὴν οὐσαν δὲρήσετε, ἢ κείνουδε τύχη, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων
θεωροῦντες ἀνέξει τὰ ζητεῖσθαι. ὑμεῖς γὰρ εἰ μὴ ὡς ἄνθρωποι
τὰ πράγματα μὴ οὐδεθεωρεῖν, οὐτε καὶ τὴν δὲρήσετε ἀφ' ὧν
ἐγὼ συνεβούλευσα τὴν πόλιν γιγνέσθαι. εἰδὲ ἂν τοῖς θεοῖς ἐξείρεθαι
παρὰ χειμόνοις τούτων ἀξιώσετε τυχερῶν, ἀδυνάτων ἐφείδε. τίς
ἔστι οἷος ἐξείρεται ἀνθρώποις δὲ ἄλλω ἄλλω. ἀπὸ τῶν τῶν ἀγα-
θῶν ἐκκρατεῖς οὐκ ἐκείνους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δυνάμει
τοῖς ἄλλοις. φλαῦρον δὲ μηδὲν μηδέποτε παρὰ τῶν αἰώνων μήτε
παθεῖν μήτε μελλῆσαι. ὁ μὲν ὑποκειμένων τούτων ὡς περ προ-
σέειπε, σκοπεῖτε τὰ ὑμῶν παρὰ τῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
πων. οὐδέ τις γὰρ οὕτως ὅστις ἀγνώμων, ὅστις αὐτὸν τὰ λακεδαί-
μονίους συμβεβηκότα οἷος οὐκ ἐγὼ συνεβούλευον, ἢ τὰ πέποι-
στος οὐδ' οὐδὲ ἀφιλόμην πάντοτε, αἶρε πώτερά φησὶν εἶναι τῶν
ὑμῶν παρόντων. καὶ ἐφ' ἡμῶν παρὰ τῶν καὶ σῶν καὶ τὸν τινὲς ἐν
δικῇ χώρᾳ κατὰ κέρτα ἀνθρώπους ἐπὶ χάτων γῆς. οἷος ἂν παρὰ
συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθῆναι καὶ χαλεπὰ. ἀλλὰ ἢ
εἴα τούτων μὴ ἀμύνον ὑμᾶς πρὸς τῶν ἀπαρτεῖς ὁμολογήσιν. οἷ-
ος θεῶν δὲ καὶ ἀρκάδων καὶ ἀργείων χεῖρον ἢ τινῶν ἄλλων. οἷος
ἐν σφύμαξίᾳ συνέβη ἀνέοθι φιλίππῳ. ἀλλὰ τούτων καὶ πολλὰ
εἴλετο ἀπὸ ἀλλήλων. οὐ μόνον τῶν μὴ δεδουλευμένων, καί τοι τῶν
πυλίου δ' ἐπερὶ, ἀλλὰ καὶ τῶν μὴ πάντας αἰτίους εἶναι δε-
λευμένους τῶν τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν συμβεβηκότων διὰ φιλίππου. ὁ δὲ τῶν
δουλευμένων

δουλείας, ἐξ ὧν εἰλόπως μισοῦνται ὑμᾶς δὲ ῥᾷδ' ὅς ἑ ἔστιν ἡ γὰρ
νῦν ἐσώμασθε χρεῖμασιν ἐπὶ πλεονεξίᾳ καὶ πᾶσι νόμιμον σήμερον αὐ
θῶν δούλευσαν ἐκὸς ὑπὸ χεῖρ καὶ χεῖρ ἀνάναν παρὰ τῶν πατέρων
καὶ βουλομένων καὶ οὐκ οὐκ ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, ἵνα
μὴ ἀντιστάμενοι ἀλλὰ πρὸς τὴν τῆς πόλεως συμβέβηκε. τῇ συνεκ
τις μὴ ὡς ῥᾷδ' ὅς ἑ ἔστιν ἡ γὰρ νῦν ἐπὶ τούτοις οἱ θεοὶ τὰς
μὴ μαντεύσονται ἀγαθὰς ὑμῖν διδάσκει. τὴν δ' ἀδελφὸν βλασφη
μίαν, ἐς κεφαλὴν τῶν λέγοντι πείπονσι. γινώσκοντες, εἰ πρότερόν πο
ἐξετάσαι τὰ ἐπιτηδένεματά ἐν οἷς ζῇ. ἀλλὰ καὶ καταράται ῥῆσι
αὐτοῖς, ταῦτα πρὸς αἰεὶ ποιεῖ. ἐχθρὸς μὲν οὖν τοῖς ῥῆσι. Φί
λος δὲ πανταχόθεν ἔστιν ὁ πόρρω καὶ θρασυώτατος μὲν ὡς ἀνὴρ. πᾶσι
δὲ γυνή. ἐπὶ τοῦ μὲν πρὸς ὅτι ἐκείνῳ. τῶν δ' ἀλλοτρίων ἡ πόλις.
οἷς δὲ πᾶσι τῶν δουχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλει
ἀλλοτρίων μοσύνει. τῶν δ' ἀλλοτρίων τῶν τῶν οἷς ἀλλοτρίων οἰκονομ
τες. ὁ δὲ ἀφελὸς ἐπὶ πρὸς ὅτι ἐκείνῳ. μετὰ οὐκ αὐτῶν. καὶ ταῦτα οὐκ αὐ
ἐξ αὐτῶν, ἐμὴν κερήσαι τὴν ἐν ὑμῖν μνήμην τῶν προσόντων αὐ
τῶν κακῶν ἢ βουλόμην. ἀλλὰ ἂν ἐπεὶ ἀρτίστοιχόν μοι, καὶ γράφει
Φυλάξαι τὰ μοι, καὶ ἐκείνῳ ἀκούσαντα δουχεράμεν ταῦτα. ἀπὸ
τούτων μνηθεῖς οἷον ἐκείνῳ ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ ἐκείνῳ
τούτω προσόντα. ὥς τέ μοι καὶ μηδὲν ἀναδέξαι ἐρῆσθαι, ἐπὶ τούτων
ὑπόμνημα τῶν ἐαυτοῦ κακῶν ὁφθέντα πᾶν εἶναι. οὐ τοῦ χεῖτε

Πρὸς ἡρακλεόδωρον.

Ἡμοθένης Ἡρακλεόδωρον δὲ πρὸς ἔπει. οὐδ' ὅπως χεῖ
πίσειν οἷς ἀπὸ πλεονεξίας Μενελάου τῶν ὅπως ἀπίσειν
ἔχω. Ἡρακλῆς ἐπὶ τιμον ἐνδελεῖσθαι μὲν ἐπὶ ἀπὸ πλεονεξίας ὑπὸ Ἀράγον.
οἷς δὲ ἀπὸ πλεονεξίας ἐπὶ ἀπὸ πλεονεξίας αὐτῶν χαλεπώτατον εἶναι. δέομαι

θ' iii

θήσιν πρὸς θεὸς ξενίου καὶ πάντων τῶν θεῶν, μή με λιατα σῆ-
σης ἀηδεῖ καὶ δεινὸν μηδὲν περιπετῆ. οὐ γὰρ ἴδι χροεὶς τοῦ μέ-
λῳ μοι τῆς ἑπιτίμου σωτηρίας, ὅς νομίσαι μεγάλῳ αὐτὸν συμ-
φορὰν ἐπὶ παῖδι. τοῦτου σὺ σωαίτιος εἶς, αἰσχύνωμαι γούρῳ
εἰδότες μοι γούρῳ λόγους οὐδ' ἐγὼ περὶ σὺν πρὸς ἀπειρῶν ἀνθρώ-
πων ἡλεῖον, πεπειθὸς ἐμαυτὸν ἀληθῆ λέγειν, οὐδ' ἐκ τοῦ πε-
πλησῶτα λέναι σοι πείραν ἔχων. ἀλλ' ὁρῶν ὅτι δόξῃς ἐπιτυχεῖ-
ται καὶ παιδείαν ἀπεδέχου καὶ ταῦτα τῆς ἀπ' αὐτῆς πλάτωνος δια-
φρεῖν ἢ πέρῳσιν ὡς ἀληθῶς τῶν μὲν πλεονεκτιμάτων καὶ τῶν
περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἕξω. τοῦ βελτίστου δὲ καὶ τοῦ δικαιοτά-
του πάντῳ ἐνεκα ἐζητασμένη. ἡς μὰ τοὺς θεοὺς θεῖμε ταχέοντι μὴ
οὐχ' ἀφιδύειν καὶ πρὸς ἀπαντας ἀγαθῶ εἶναι οὐχόσπον ἡπύμαι.
εἴη τοι δ' αὖ μοι καὶ εἶναι τῶν χαλεπωτάτων· εἰ γὰρ ὁρμηκῶς ἐ-
μαυτὸν δυνωκῶς ἔχουσιν, τίς ἐναντίαν τῷ μὲν μεταλαβὲν αἰα-
γιαδεῖν, ἀδὴν ὑπολαμβάνω παρ' ὧραδ' καὶ πεφρακίαις,
καὶ μὴ φῶ νόμιζε οὕτως ἔξεν· εἰδὲ ἡμῶν καταπεφρόνηκας ἐπὶ
τῶν πρώτων οὐκ ἐσμέν ποτ', λῶσαι ὅτις σὺ τότ' ἴδα νεός, καὶ τίς
ἡλικίαν εἶχες, ὡς ἡμεῖς νῦν· εἰ δὲ τοῦ συμβουλεύειν καὶ πράττειν
εὐχρόνοισι τηλικούτοις. ὦ ἡμῖν πῦρ συμβαίη, τὸ μὲν γὰρ οὐβούλει
δοῦναι παρῆσι. τῆς ὃ τύχης συλλαμβανούσης, καὶ τοῦ φρονεῖν γήροισιν.
καλὸς οὖν ἔρανος, χάρις δικαία, ὡς ἐπὶ πῆσαι πρὸς ἐμὴν. καὶ μὴ
δύφ' ἐνός τῶν οὐ φρονοῦντων χεῖρον ἄρουν· μὴ δὲ ἡπύμαι· ἀλλ' ἐκεί-
νους μὲν ἄγε, ἐπὶ ταῖς σοὶ δοκούντων καὶ πράττειν οὕτως ὅπως μηδε-
νὸς τῶν μολοπθέρτων σερπνῶ μὲν. ἀλλ' ἐπιτίμω γίνηται σωτηρία
τίς καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν κινδύνων. παρίσμαι δὲ εἰς τὸν χρόνον ἡ ἀ-
γῶ καθ' ὃν σὺ φῆς κενρὸν εἶναι· γράφας δὲ μοι πέμψεν ἢ καὶ ὡς φῆ-
λ' ὡς πίστελλε.

δύτ' ἔχει

Ἡμοδέρης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν ἤλθεν ἐπιστολὴ
παράντι φίλου πρὸς τοὺς τῶν συμμάχων συνέδρους,
τοῖς μὲν βουλομένοις ἀγαθὰ προδοκᾶν ἵκανῶς γεγραμμένη· τὸ δὲ
πῶς τούτοις ἀντιπύτρῳ πολλοὺς καὶ Λυχερεῖς ἀπολείποντο
λόγους· οἱ παραλαβόντες τὰ παρὰντιπάτρου γράμματα πρὸς
δεῖναρχον ἐσκόρηνθον ἐλθόντα, ἀπέσπασ τὰς ἐντελοπυρμύσας
λαῖς τοιούτων λόγων ἐπλησαν, οἷον ῥέκεφαλῶν αὐτῶν πρὸς
φειαν οἰδεοῖ· ἀφίλο μὲν δὲ τούτων ἥκοντος μετὰ τοῦ παρὲ μὲν
φροντος γράμματα παρὰ Πολεμαίσου πρὸς τὸν ἀδελφόν Εὐπί-
νικον ἀνδρα ὑμῖν δύνουν εἰ μοι φίλον, καὶ κείνου πρὸς ἐμὲ ἀγα-
θῶς ἀκούσαντί μοι ἂν ἔλεγε, ἐδόκει πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν ἂν

ποσειλάμ· ὅπως πάντα σαφῶς αἰλούσαντες τὰ ἐν

τῷ στρατοπέδῳ γινώσκῃ, τοῦ περὶ τῶν μα

χῶν παραγκλημῶν γὰρ τε, εἰς τὸ

παρὸν διαρρήτε, καὶ τὰ λοιπὰ

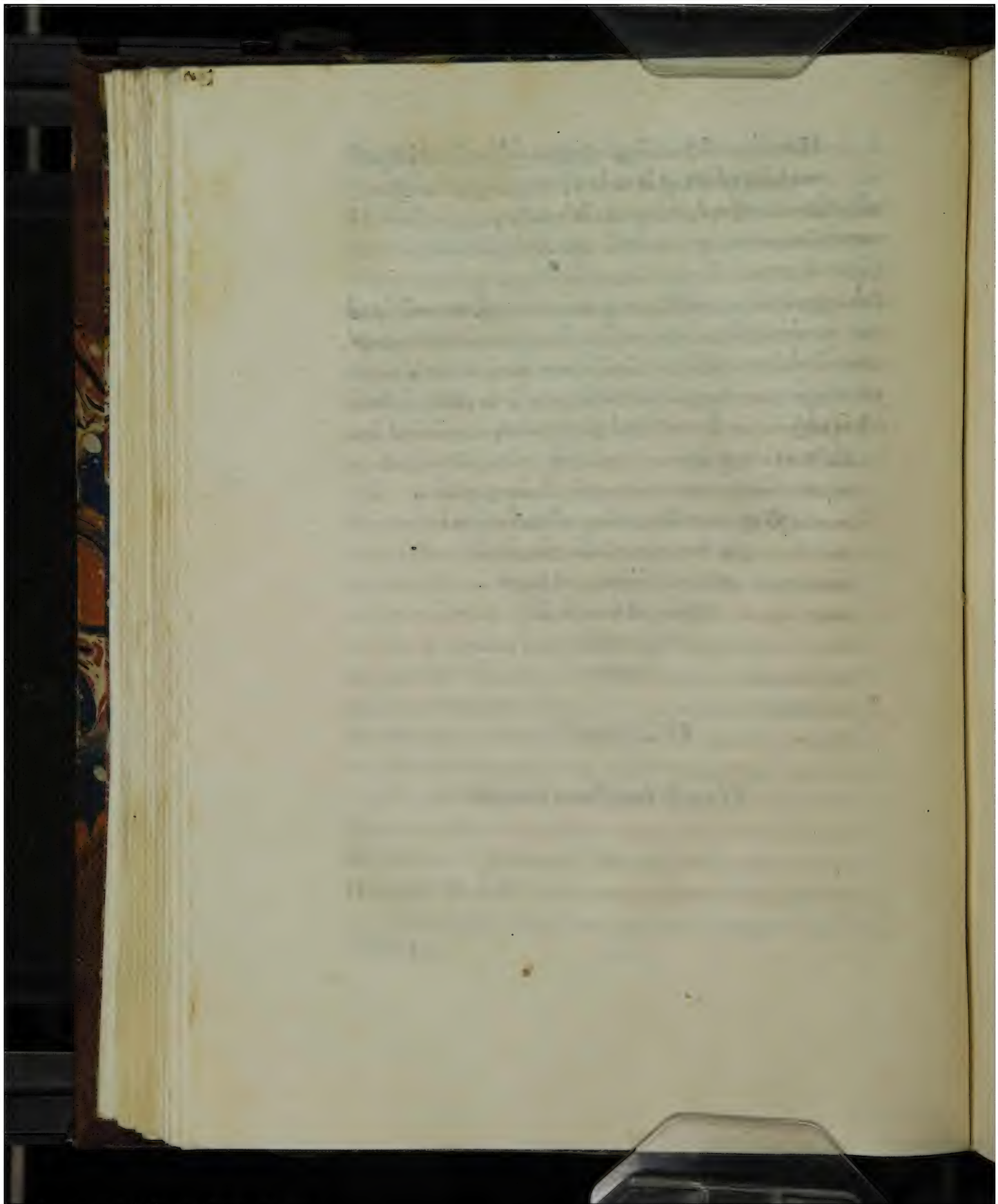
τῶν θεῶν θελόντων ἀβέλει

οὐδὲ χεῖν ὑπολαμ

βάνητε.

ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.

Τέλος τῶν δημοδέρους ἐπιστολῶν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

ΠΛΑΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΩΙ

ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Γιατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον ποσὺν γὰρ καὶ
 Διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιδυμένῳ,
 πάντων μάλιστα τὸς ὠφελείας ὑμῶν λαμ-
 βανόντων, τὰς Διαβολὰς θυχεῖς οὐκ οὐκ ἔ-
 πέμηνον. ἢ δὲν γὰρ ὅτι τῶν ὁμοτέρων οὐδὲ μ' ἐμοῦ συνελθόντος,
 ὑμῖν δόξε πεπράχαι πάντες γὰρ οἱ συμπολιτὸνόμενοι με-
 θυμῶν, ὑπάρχουσιν μαρτυρεῖς. ὦν εἰς πολλοὺς συνηγνι-
 σάμεν, ἀπολύσαι αὐτοὺς οὐ σμικρὰς ζημίας. αὐτοκρά-
 τωρ δὲ πολλοὶς τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας, ἀπε-
 πέμφθην ἀτιμότερον, ἢ πῶχρον ὑμῶν ἀποσελλόντων προ-
 σήλεις. καὶ κελδόντων ἐκ πλῆθους, ποσὺν τὸν παρ' ὑμῖν
 διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὐκ περὶ ἐμαυτοῦ βουλόμην
 καὶ τὸ λοιπὸν, τὸ ὅσον ἀπαθροώτερον. οὐδὲ τοιοῦτος ὢν
 τυραννος, οὐκ ἦσιν μόνον. τὸ δὲ χρεῖον τὸ λαμπρὸν ὅπερ ἔδω-
 κας εἰς ἀποσολὴν, ἀγεισὶ βαλχεῖος ὅτι τὴν ἐπισολὴν φέρων.
 οὐτε γὰρ ἐφ' ὅσον ἐκ ἐνόησιν ἱκανόν, οὐτε πρὸς τὸν ἄλλον βί-
 ον ζυμφέρων. ἀδύξιν δὲ πλείστην μὲν τῇ διδόντισι παρὰ
 σκευάξον. οὐκ ἄλλω δὲ ἐλάττω καὶ μοιτῶ λαμβάμεντι. διόπερ
 οὐ λαμβάνω. σὶ δὲ οὐδὲν διαφέρῃ Διλονότι εἰ λαβεῖν εἰ δὲ οὐ
 ναὶ τὸ πῦρ. ὥς τε κομισάμενος, ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θε

φάπινος ὡς πρὸς ἐμὴ· καὶ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τε θεράπευ-
μαι· καί μοι γὰρ τοῦ διειπίδου, κατὰ κληρονομίαν εἰπεῖν, ὅτι σε
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ζυμπεσύντων, οὕτως τοιοῦτον ἀνδρα-
σὶ παρέσθαι· ὑπομνήσαι δὲ σε βούλομαι· διότι καὶ τῶν ἄλ-
λων τραγῶν οἱ ποιεῖσι, ὅταν ὑπὸ τινος ἀποθνήσκοντα
τύραννον εἰσαίρῃσιν, ἀναβῶντα ποιεῖσι· Φίλων ἔρημος ὡς τὰ
λαὸς ἀπόλλυμαι· χερσίου δὲ σπάνης ἀπολλύμενον, οὐδέ τις πε-
ποιήκει· καὶ κείνο δὲ γὰρ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν, οὐ κακῶς
ἔχειν δοκεῖ· οὐ γὰρ σὸς αἰγλαὸς ἀπὸ νιῶτα τοσούτῃ δυνεῖ
πίσω βίῃ οὐδ' ἀδράμας, οὐδ' ἄργυρου κλίνειν, πρὸς ἀνθρώπων
δοκιμαζόμενα ἀσάπτῃ πρὸς ὀφείεις· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ
πρόδου, γόνιμον βέλτερος ἀντάρχεις γῆναι, ὡς
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόμοις·

ἔρρωσο· ἡ γὰρ γινώσκει τοσούτην ἡ

μῶν διημαρτίαν ὡς ἵνα

πρὸς τοὺς ἀγούσ

βέλτερον

πρὸς

φέ-

ρῃ

Κουσα ἀρχέδμου ὅτι σὺ ἢ γῆ χεῖναι περὶ σὺ, μὴ μόνον
 ἐμὲ ἢ σὺ χεῖν αἶψα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεύουσιν. Τῷ
 Φλαυρῶντι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σὺ. Δίωνα δὲ μόνον, ὁ δὲ αἶρετον
 ποιεῖ. οὐτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, ὅτι δίωνα ἐξείρετον εἶναι, ὅτι οὐκ
 ἄρχω ἐγὼ τῷ ἐμῶν ἐπιτηδεύον. ἐγὰρ ἡρχον ἐγὼ οὐ τῷ τῷ τε ἀλ
 λων καὶ σὺ καὶ δίωνος, πλεονάζω ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ, τοῖς
 τε ἄλλοις ἔλλοισιν ὡς ἐγὼ φημι. ὡς δὲ μέγας ἐγὼ εἶμι, ἐμαυτὸν
 παρέρχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἐπὶ μόνον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐ χύγισ
 τι κρᾶτιστολου καὶ πολλοῦ ἐνός πρὸς σέ εἰρηκότων, ὡς Φασι λέγειν
 τῷ ἑτέρῳ, ὅτι ἀκούσαι ὀλυμπιάσι πολλῶν πινων τῷ με
 τῷ οὐ σε κατηφροῦντων. ἵσως γὰρ ὁ ἑντέρον ἐμοὺ ἀκούει. ἐ/
 γὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. καὶ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ οὐτωςί σε ποιεῖν
 το λοιποῦ. ὅταντι γὰρ τῷ λέγειν τίς περὶ ἡμῶν πινός, γράμματα
 πέμψαται, ἐμὲ ἐρεῖται. ἐγὼ γὰρ ταῖς τῷ λέγειν, οὐτε ὁμνήσω,
 οὐτε ἀχνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σὺ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὐτωςί τυγ
 χάνει ἔχοντα. οὐτε αὐτοὶ ἀγνώτες ἐσμέν οὐδὲν ἐλλήνων ὡς ἐ/
 πως ἐπεῖρ. οὐτε ἡ συνοῖα ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δὲ σε ὅτι
 οὐδὲν τὸν ἐπέα χρονον σιπῶσεται. γοῦτοι οἱ παρὰ δεδεγμέ
 νοι εἶναι αὐτῷ. αὐτὸ οὐκ ὀλίγον γῆρην μόνον οὐδὲν ἔμα. τί οὖν δὴ λέ/
 γω νυνὶ ἐρῶ αὐθεν ἀρξάμενος. πέφυκε ζυγῖναι εἰς ταυτὸ φρόνη
 σίς τε καὶ διύαμις μεγάλη. καὶ ταῦτα ἀλλήλα ἀεὶ δυνάει καὶ ζητεῖ
 καὶ ζυγῖνται. ἐπειτα καὶ οἱ ἀνθρώποι χαίρουσι περὶ τούτων, αὐ
 τοῖς τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ὥς τε ἰδίαις συνοῖσι
 αὐτὸ καὶ ἐν ταῖς ποίησιν. οἷον καὶ περὶ ἰέρωνος ὅταν διαλέγονται

ἀνδρῶν ποικίλ' αἰῶσιν οὐ τοῖσι λαοῖσι δαίμονιόν χεῖροισι τίω σιμῶ-
νίδου ξυνοισίαν παρὰ φέροντες, ἅ, τε ἐπράξε δ' εἴπε πρόσ αὐτούς.
καὶ περὶ αὐτῶν τὸν κορίνθιον· ἔθ' αὖτε τὸν μελίσιον, ὅ μιν εἰώθει
σιν ἅμα· ἡ περικλῆα ἡ ἀναξάγοραν. καὶ ἡροῖσιν αὖ καὶ σόλωνα,
ὡς σιφόν· καὶ κῦρον, ὡς δυνάστην. ἔθ' δὲ ταῦτα μιμνῶμενοι οἱ πολλοὶ
ταῖς κρείοντα μὲν τειρεσίαν σιωάγοισι. πολλοὶ δὲ, ἡ μίνω· ἀγα-
μέμνονα δὲ, καὶ νέστορα. καὶ ὁδυσσεύα καὶ παλαμήδην· ὡς δ' ἐμοὶ δο-
κεῖ, καὶ προμηθεῖα δὲ ταύτην πᾶσι συνῆζον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι. τοῦ-
των δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφορὰν, τοὺς δ' εἰς Φιλίαν ἀλλήλοισι ἰόν-
τας· τοὺς δὲ, ὅτε μὲν εἰς Φιλίαν· τοὺς δ' εἰς διαφορὰν· καὶ τὰ μὲν,
ὁμονοοῦντα, τὰ δὲ, διαφορὰ μόνους ἄδουσι· πάντα δὲ ταῦτα λέγω,
ὅδε βουλόμενος ἐν δ' ἑξῆς· ὅτι οὐκ ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσω-
μεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σε σιγήσονται· ὡς τε πιμελῆτε
οὐ αὐτῶν ὅστιν· ἀνάγκη δ' ὥς εἰσὶν, μέλειν ἡμῖν ἡτοῖα ἐπειτα χρο-
νου· ἐπειδὴ ἡ τύχαι οἱ κατὰ πινὰ φύσιν· οἱ μὲν ἀνδρῶν ποικίλ' αἰ-
ῶσιν οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ· οἱ δ' ἐπιφύεσθαι τοῖς πᾶσι
οὐκ ὄντες, ὅπως αὐτοῖς τὸν ἐπειτα χρόνον δ' ἀκούωσιν, ὃ δὲ καὶ ἐγὼ
τελευτήσον ποιῶμαι· ὅτι εἰς τίς αἰδοῖσθαι τοῖς τε θνεῶσι, τῶν
ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλτεται ψυχὰς, μανθύνονται ταῦτα οὕτως
ἔχειν· αἱ δὲ μοχθηρόταται οὐ φασί· κινεώτερα δὲ, τὰ τῶν θεῶν
ἀνδρῶν μανθύνονται, ἢ τὰ τῶν μῆ· οἱ μὲν δ' ἐγὼ γὰρ τοῖς ἐμ' ἐπὶ
περὶ ὧν λέγω, ἐπὶ αὐτοῖς ἐπανορθώσεσθαι τὰς αὐτῶν συνου-
σίας, πάντων αὐτῶν δόσαι ὥς τε βελτίω λείπεσθαι περὶ αὐτῶν ἡ νῦν.
τοῦτο ἡμῖν ἐπιστῆναι θεῶν ἐπὶ ἐξέστη· ἐπὶ ἅρα μὴ καλῶς πέπρα-
κεται καὶ τὸ τίς ἐμ' ἐπὶ συνουσίαν ἐπανορθώσεσθαι, καὶ ἐργῶ
καὶ λόγῳ· περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημι ἐγὼ τίς ἀληθινῶς δόξαν
ἔσεσθαι

ἔσεσθαι. ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιφκῶν, βελτίω. φαύλωρ ᾧ, τοῦ αὐτίου.
καίτοι περὶ τοῦτον ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι, οὐδὲν αὖ οὐσεβέστερον
πράττοιμεν. οὐδ' αὖ μελοῦντες, ἀσεβέστερον. ὥς δὴ Διὶ πνεῶσαι, καὶ τὸ
δικαίον ἢ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς σικελίαν, δόξαν ἔχων
πολὺ ᾧ ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν. βουλομένους δὲ ἐλθεῖν εἰς συ-
ρακούσας συμμάχους λαβεῖν σε. ἵνα μοι τιμῇ το φιλοσοφία
καὶ παρὰ τῇ πλῆθει. τοῦτο δοῦκ' ἀνάγκη μοι ἀπέβη. τὸ δαίτιον,
οὐ λέω ὅτι αὐτοὶ πολλοὶ εἴποιεν. ἀλλ' ὅτι ἐφαίρον, οὐ πάντ' ἐμοὶ πί-
στειν σύ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν πῶς ἀποπέμφασαι ἐθέλεις, ἑτέρους δὲ με-
ταπέμφασαι, καὶ ζητεῖν δὲ πρᾶγμα, τί τὸ ἐμόν' ὅστις, ἀπιστῶν ὥς
ἐμοὶ δοκεῖ. καὶ οἱ ἐπὶ τοῦτοις βωῶντες, πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὥς
σὺ ἐμοὶ μὲν, καταπεφρόνηκας. ἀλλὰ δὲ ἐσπύδακας. ταῦτα δὲ
διαβεβόηται. ὃ δὲ μετὰ ταῦτα δικαίον ὅστις ποιεῖν, αἰετοῦ. ἵνα σοι
καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρεὶ ἔχει ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλ-
λήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, εἰαὶ χαί-
ρην. εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀνέγκας, ἢ αὐτὸς βελτίονα δύνηκας
ᾧ παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα. εἰδῶρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρίστη,
τιμῆέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν ὥς πρὶ καὶ ὅτ' ἀρχῆς, σὺ κα-
θηγή. ἐφομαι δὲ ἐγὼ. τιμώμενος μὲν γὰρ ὑπὸ σοῦ, τιμήσω σε.
μὴ τιμώμενος δὲ, ἡ συχίαν ἔξω. ἐπὶ δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶς καὶ τοῦ-
τον καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν. καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι
διεσκόπεις καὶ ἄλλως, πρὸς πολλῶν ὑποδίζαν σοι οἶσι ὥς φιλο-
σόφῳ ὄντι. ἐπεὶ δὲ σε τιμῶν μὴ τιμῶντα πλουτορ' δόξω θαυμάζειν τὴν
καὶ δὴ κεν. τοῦτο δ' ὅτι παρὰ πάντων ὄνομα οὐκ ἀλὸν ἔχει.
ὥς δ' ἐν βελιφαλίᾳ εἶπεν, σὺ μὲν τιμῶντος, ἀμφοτέροις κότ

σμος. ἐμὲ δὲ, ἐνείδους ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα. τὸ δὲ
σφαιρίον, ἃ ἐρῶσ' ἔχει. δηλώσει δὲ σοὶ ἀρχιδάμος, ἐπειδὴν ἔλθῃ.
Ἐπεὶ δὲ περὶ τούτου ὁ τούτου τιμιώτερόν τίς καὶ θεότερον, καὶ μάλα
σφόδρ' αὐτὰρ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πεπομφασ' ἀπορούμενος. φησὶ
δὲ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀπεδεδίχαί σοι περὶ
τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φράσεων δὲ σοὶ διὰ νῆι γμῶν ἱμ' ἀντιήδελ
τος ἢ πόντον ἢ γῆσ' ἐν κτ' ὑχῆσ' πάλιν, ὁ ἀναγινούς μὴ σὺ. ὡς δὲ ἔ
χει. περὶ τὸν πᾶντων βασιλεῖα πάντας. ἢ ἐκείνου ἕμεκα πάντα.
Ἐκείνου αἵτιον ἀπάντων τ' καλῶν. δυνάτερον δὲ, περὶ τὰ δυνά
στα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἢ αὖν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ, περὶ αὐτὰ ὁ
ρήγῃ, μαθεῖν πρὶ ἀτὰρ ὅτι, ἐλέησας εἰς τὰ αὐτῆς συνημῆ ὦν ὅθεν ἰ
καὶ ἔχει. τὸ δὲ βασιλεῖ περὶ ἢ ἄν εἴπων, ὅθεν ὅτι τοῦτο τὸ δὲ μετὰ
τῶν ἢ ψυχῇ φησὶν. αἰὶα πῶν τι μὲν γινώσκουσιν ὡς καὶ διορίσας ἔδω
εἶδος τὸ ἐρώτημα, ὁ πάντων αἵτιον ὅτι καλῶν. μάλλον ἢ περὶ τὸν
τοῦ ὧδ' ἐν τῇ ψυχῇ ἐγνητομένη. καὶ εἰ μὴ τὸ δὲ αἰρεθῆσεται, δι
ἀληθείας ὄντας οὐ μὴ ποτέ τυχεῖ. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῇ κί
πῳ ὑπὸ ταῖς δαφναῖς, αὐτὸς ἐφ' ἡμέτερα ἐννεονεκέμαι. ἔστιν αὖ σὺν ὁ
ρημα. ἢ ἐγὼ εἴπω, ὅτι τοῦτο εἴφαινοι τόποι οὐτως ἔχειν, πολλῶν
αὐτοῖς λόγων ἐμὲ ἀπολελυῶσ'. οὐ μὲν αἰὲρ ἐποτέφλω ἐν πε
χακέναι, τοῦτο ὁρμηότι. ἀλλὰ ἢ πολλοὶ μοι πραγματεία, περὶ τοῦ
τείν. σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας τὸ τάχα δ' αὐτοῖς μοίρα, κατὰ τοῦ
δωρμῶν. ἐπεὶ αὐτοῖς ταῖς ἀπ' αἰέτος ὡς ἔχωρ μεθ' αὐτοῖς, ἐκατέδω
σας, αἰὲρ ποῖ τοῦτο μὲν τῶς, τῶς ἢ ἄλλως, περὶ τὸ φανταζόμενον.
τὸ ἢ, ὅθεν ὅτι τοῦτο ἐν τῷ, οὐσί μοι μὲν εἴδω, ἀλλ' οὐδ' ἰδιμήματα
πῶς τῶς τὸ πρῶτον αἰετοῦντα, ἔχειν αἰὲς τῶς, ἢ τῶς κατ' ἀρχ.
Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἔχων πραγματεία. ὁ ἢ ἐλάττω, μόρι; ἀπαγὰ ἵσταται.
χεδόν

σύν των μέγιστη δὲ φυλακὴ, ὅ μὴ γράφῃ, ἀλλ' ἐκ μανθανόντων ἐγὼ
ᾧ τὰ γράφοντα, μὴ οὐκ ἐκπέσειν. διὰ ταῦτα οὐδὲρ πῶποτε
περὶ τούτων γράφα. οὐδέστι σύγγραμμα πλάτωνος οὐδὲρ, οὐ
δέστι. τὰ ἡνὺν λέγοντα, σωλέραι τους ᾧ καλὸν ἐκείνους χρηστό
τος. ἔρρωσ, καὶ πείθον. ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἔνν πρῶτον πα
λάκεις ἀναγνούς, κατὰ καυσον. ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ παλῶν
νον, ἐθαύμασας, ὅτι οὐ πῶποτε μίσοι. ἐγὼ δὲ ἔπερὶ λυσιόφρο
νος, καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὁρτων, λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν
τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει ἐπὶ τῇ μετῴδῃ
τῶν λόγων, πᾶν πλὴν διαφέρει αὐτῶν. καὶ οὐδέστι αὐτῶν ἐκείν
ᾧ λεγεται ὡς πρὸς ὑπελαβάνισον, ἀλλ' ἀκοντες. καὶ δοκῶ
μὲν τοὶ πάντες μετρίως ἐκείνους αὐτοῖς ἔδωκεν. ταῦτα
μὲν περὶ τούτων πολλὰ, ὡς περὶ τοιούτων. φιλιόσωνι ἡ, ἐμὲν αὐ
τὸς χεῖ, σφόδρα χεῖ. ἐπὶ οἷόν τε, περὶ σίππῃ χεῖσον καὶ ἀπὸ πέ
τον. Δεῖται δὲ πῶς καὶ πᾶσι πᾶσι. ὑπεχετο δὲ μοι καὶ ἐπιστολῶν
ἐπὶ ἀφῆς αὐτὸν ἡζεν πρὸς ὑμῶς ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λατομιῶν οὐ
ἐπὶ ἡσυχίας ἀφῆς. ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις, καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ. ἐ
περὶ ἡμῶς πᾶσι τοῖς ἀρίστοις, ἐπέτελλας γὰρ μοι αὐτὸς ἀδελφεῖ
τοῦτον ἡ ἐκείνους. καὶ σὺ αἰετὴ μὴ ἐπιτρέψῃς. καὶ περὶ λυσιόφρονος,
ταλῶν ἐπὶ αἰετὴν. μόνος γὰρ ἐκ σιελίας ἀθήναζε ἀφῆς
μέμον, ὅθεν μετέβαλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνοίσι, ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθ
ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων, διατέλλῃ. Τῶ αὐτῶν.
Λάτων, διονυσίου χεῖρην ἐπὶ σιελίας, ἀρῶρθως αὐτὸν γὰρ
π χάνοιμι. ἐπὶ βελτίους προσήσεως, ἡ μάλλον κατὰ
τὴν ἐμὴν συνοίσιαν γράφων οὐ πρᾶτῃεν ὡς πρᾶτῃεν
θα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τὸς φίλους προσεγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ
ἐπὶ τὸν θεὸν ὡς ἡμεῖς οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν δελ

Φοῖος αὐτὰρ τούτῳ θῶπύσσις τὰ ῥήματα. καὶ γέγραφας ὡς Φασί
χεῖρε καὶ ἰδόμενον βίοντον διάσωζε τυράννον· ἐγὼ δέ, οὐδὲ ἀνθρώ-
πῳ, μὴ ὅτι δὴ θεῷ, παρακελευσάμενος αὐτῷ τούτο. θεῷ μὲν ὅ-
τι παρὰ φύσιν προστάττοιμι αὐτῷ, πῶρ' ἔγωγε ἰδὼν ἴδρυται καὶ λυ-
πῶν, ὃ θεῶν. ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβῳ ἰδὼν καὶ λυπητο-
ν ἔσθ'· δυσημαδίαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν τί κ' ἔσται ἐν τῇ
ψυχῇ· καὶ ταῦτα μὲν, οὐτως ἐρήδω παρ' ἐμοῦ περὶ φη προσήσε-
ως· σὺ δ' ἀναγνούς αὐτὰ, ὅπῃ βούλει δέξασθαι, ταύτη δέχου. Φασὶ
δοῦναι ὀλίγη, λέγειν σε πρὸς τινὰς τ' παρὰ σέ προσβούντων. ὡς
ἄρα σὺ ποτε λίγοντος, ἀκούσας ἐγὼ μέλλοντος τὰς τ' ἐλλήνι-
δας πόλεις ἐν σικελίᾳ οἰκίζεν, καὶ συρακουσίους ἐπὶ λουφίσσας
πλὴν ἀρχὴν, ἀπὸ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτα
φασὶ μὲν τότε διεκάλυπται ὡς σὺ φῆς, σὺ σφ' ὅδρα προθυμουμέ-
νου· νῦν δέ δῶνα διδάσκωμαι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα· καὶ τοῖς διανοή-
μασι τοῖς ἰδίῳις, πλὴν σὺν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθαί σε. σὺ δ' εἴ μέν
τι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὤφελ' ἤ γινώσκεις αὐτὴν· ἀδικοῦς δ' αὖ
ἐμὲ ταῖς πάντας τῶν γῆνομένων λέγων· ἄδην δ' ὑπὸ φιλίστιδον, καὶ
αἰών πολλῶν, πρὸς τὸν σ' μιαιφύροισι, ἔσθ' ὃ συρακουσίῳν πλὴν
τος διεβλήθην, διὰ τὸ μὲν ἐν ἀκροπόλει τοῦσ' Δεῖξαι ἐπὶ πύ-
ργοι τοῦ ἀμάρτημα πάντας ἐμὲ πρὶν πειν, σὲ φάσκοντες πέμψαι
ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶδας σαφέστατα τ' κλητὶκ' ἐμέσσι κοι-
νῇ πραγματίζοσά μ' ἐκόντα, ἰλίγα δὴ κατ' ἔρχας ὅτετι πλείον πρὶ
αὐτῶν ἦν· ἀγ' ἄτε βραχέα ἄψα· περὶ τὰ τ' νόμων προσίμια σπον-
δάσαντα μετ' ἐξ, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἥτις ἔτερ'. ἀκούω δ' ὅτε
πρὸς ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκηδωρεῖν· δὴ λαμὴν ἐκ ἀπείρας, τοῖς
τὸ ἐμ' ἦθος διωαμένοις κείνῃ· αἰγῶν ὅπ' ἀρτί' ἔειπεν, ὃ διαβολῆς
πρὸς δέομα· πρὸς πεσυρακούς, καὶ εἰδήτιν ἔτερ'· πείθεις λέγων αὐτὰ.

ἀλλὰ πλὴν μάλλον ἀπολογία πρὸς πῆλιν προτέρων γυρομένων
διαβολῶν. καὶ τὴν νῦν μετεκένω μείζω Φυρομένων ἐσφοδρό-
τερων. πρὸς δύο δὲ μοί, διττὰς ἀναγκάσας ποιεῖσθαι τὰς ἀπο-
λογίας. πρῶτην μὲν, ὥς ἐκώτῳ σοὶ ἐφυγεν κοινωνίῃν περὶ τὰ φι-
λέως πράγματα. ἥ δὲ δεύτερον, ὥς οὐκ ἐμὴ τὴν τὴν εἰρήνην
συμβελῶν. οὐ γὰρ διαβωλῶσιν μέλλοντί σοι λατομίζῃν ἑλληνίδας
ἥλεις, ἐμπεδῶν ἐμὴ γενῆος. τὴν δὲ ἀρχὴν ὧν εἶπες, περὶ πρὸς τῶν
ἄκουε πρὸς τῶν. ἡλθον καλὰ μὲν εἰς συγκαύσας, ὑπὸ τῇ σοὶ καὶ
δαίμωνος. τὸ μὲν δευτέρῳ μαρτυροῦν παρὰ σοὶ καὶ ξένου παλαιῶν
γυρότος. ἐν ἡλικίᾳ γὰρ ὄντος μέσῃ τὴν λαοεσκήψας. ὧν δὲ παντὶ πα-
σι χρεῖα ᾗς νοῦν ἐσμικρὸν κελύμενοις, μέλλοις περὶ τῶν
ἔσσεσθαι τότε τὰς, βουλομένη. σὺ δὲ ὄντος μὲν σφοδρὰ νέον,
πολλὸν δὲ ἀπειρία οὐσας περὶ σέ, τούτων ὧν ἐμπεριονέδεις
γονέαι, καὶ σφοδρὰ ἀγνώστους ἐμοί. ἥ μετὰ τοῦτο, ἑταῖρος, ἑταίρος
ὅς, ἑτετύχης μετὰ σοὶ δάμνα δέββαλεν, ἐλπίθης μόνος. ἄρτι
οἱ μοι γὰρ τε πολιτικῶν ἐν κοινωνίᾳ πρὸς σέ. τὸν μὲν ἐμφρονά
κοινωνόν, ἀπολωλέκον. τὸν δὲ ἄφρονά, ὁρῶντι μετὰ πονηρῶν
καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταλειμμένον. οὐκ ἀρχόντων, οὐ μέ-
νον ἀρχεῖν. ὑπὸ γὰρ τριούτων ἀνῶν ἀρχόμενον. οἷς τί χρεὶν ποιεῖν
ἐμὴ. μὴ οὐχ ὅπως ἐποίω ἀναγκάσιον ἐκ τῶν λοιπῶν; τὸ μὲν πο-
λιτικὰ χρεῖν ἐὰν, ἀλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθίνων διαβολάς.
ὑμᾶς δὲ πᾶντως καὶ πρὸς ἀλλήλων χωρὶς γυροτάς καὶ διαφύ-
ρους ὄντας, περᾶσαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν. τὰ
τῶν δὲ καὶ σὺ μαρτύρος, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ζῶντων, οὐκ ἀνῆκα πᾶ-
ποτε καὶ μόγος μὲν, ὅμως δὲ μολογῆθῃ μῶν, πλῆθος μὲν οἶκαδε
ἐμὴ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν. εἰρήνης δαυτομένης.
ἐλθέτω

ἐλθεῖν ἐμὲ τε καὶ δῶνα εἰς συρακούσας· σὲ ἡ καλεῖν ἡμᾶς καὶ ταῦ
τα μὲν οὕτως ἐγγύετο· τῆς ἐμῆς εἰς συρακούσας ἀπεδημίας πέρα
τῆς πρώτης, καὶ τῆς πάλιν οἰκαδὲ σωτηρίας· γὰρ ἡ δυνάτερον, εἰ-
ρήνης γυρομῆτος ἐκάλει με· οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μό-
νον ἠέκη ἐπέσελλεσ· δῶνα Δεῖσανθις ἐφνοθα μετὰ πέμψαται·
διὰ ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ δῶνι γὰρ τὰ πηχόμην· ὥς το γὰρ
εἶμι βέλτιον, ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακούσαισι· γὰρ ἡ μετὰ ταῦτα, ὡς
σερρον ἐνικαυτῶ τριήρης ἀφίετο καὶ ἐπισολαίπαρὰ σὺν· γὰρ δὲ
ταῦς ἐπισολαῖς γραμμάτων ἦρχον, ὡς αὐτὰ φέλωμαι, τὰ δῶ-
νός μοι γυροῖσι το πράγματα παίρνει, κατὰ μοῦν γὰρ ἐμὸν· μή αὖτε
κομίνου ἡ τῶν αὐτῶν· αἰχρύνεται δὲ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπισολαίπα-
ρὰ σὺν, καὶ παρὰ λαὸν ἦλθον διὰ σὲ ὅς ἰταλίας καὶ σιελίας· καὶ
παρὰ σὺν γὰρ ἐμῶν οἰκείων καὶ γὰρ συνείμων· καὶ πᾶσαι διακε-
λεύομαι μοι εἶναι, ὅς δὲ οἰκείαι σὺ πάντως ἐμὲ πείθεσθαι· ἐδὲ
καὶ δὴ πᾶσιν ἀρεξάμενοις ἀπὸ δῶνός, Δεῖν ἐμὲ πλεῖσαι καὶ μὴ
μαλθακίζεσθαι· καὶ γὰρ τῆρ ἡλικίαν αὐτοῖς προὔτειρόμην
καὶ περὶ σὺν διαχρείζόμην, ὡς οὐχ οὐδὲ πῶς, αὐτὰρ κείσαι
ποῖς διαβάλλοισιν ἡμᾶς καὶ βουλομῆτοις εἰς ἔχραν ἐλθεῖν· ἐπὶ
ρῶν γὰρ καὶ γὰρ καὶ γὰρ ὡς, τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερό-
κους γὰρ τε ἰδιωτῶν καὶ γὰρ μονάρχων χεδόν, ὅσω πρὶν αὐτὸν
ζοῦς ὡς, τοσούτω πλείους ὅς μείζονος διακυβερνήτας, ὅς πρὸς
ἡδονῶν μετὰ αἰχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας, γὰρ φούσας οὐκ ἔκον
οὐδὲν μείζον γυροῖ παρὰ τὸς τε καὶ ἡτῆς ἀλλης ὅζουσίας διώαμις· ὅ-
μως δὲ οὐκ πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας ἦλθον· διαμνησθεῖς, ὡς ὅδενα
δὲ γὰρ ἐμῶν φίλων ἐμὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν διὰ τῶν ἐμῶν ῥαθυμίας,
τὰ σφέτερά πάντα ὅζον μὴ ἀπολέσθαι, δῶν λεγόν· ἐλθὼν δὲ, οἶδα

ἔστι δὲ σύμπαντα τὰν τεύθεν ἡδονῶν ὁμιλῶν ἐν μὲν, ἡδύον δὲ πρὸς
κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν, κατὰ γένει δὲ
να οὐκ ἐπὶ σάμῃ φράζων τὴν οὐκ ἐφύνηται ἡν ἐμοὶ τότε ἐπεῖθον.
τάχα αὖ βέλπορ τῶν νῦν γινώσκω ἴσχε, καὶ σὺ καὶ συρακούσας
καὶ τοῖς ἄλλοις ἔλθοις, ὥς ἡμῖν δοξάσανται ἐπειτα τὰ δὲ
ὧν, τὴν οὐκ ἐπὶ ἐχέμεν ἡδύον. ἡμῖν δὲ ἀνέμαδς τῶν δανειμῶν, ὡς οἱ
δοκῶν πρὸς ἡ τούτοις, ὥμῳ δὲ ἴνῃ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκαστὴν ἐπὶ τῷ
αὐτῷ ἡμῖν ἐπὶ καὶ μάλλον ἐπὶ καὶ οὐχ ἡττον ἐμοὶ παραχρῶ
μῶν ἐμπεδοι. τούτων οὐδὲ μὲν τυγχάνω, ἡδύον ἀπὶ τῶν. τὸ
μετὰ ταῦτα, ἐπεὶ θέσμε μένει τὸν ἐν αὐτῶν φάσων τὴν δὲ
νος ἀποδόμῃ οὐσίαν παύσκει, τὰ μὲν ἡμῖν ἀποπέμψον ἐπὶ τῷ
εἰνδον. τὰ δὲ ἄλλα τῶ παύσκει κατὰ λείψον αὐτοῦ. πολλὰ ἔχον
εἶναι, ὡς ἡμῶν μῶν, οὐδὲν ἐπὶ ἡσυχίας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν τε μὲν
τὰ δὲ ἡσυχία πάντα ἀποδόμῃ ἐπὶ τῶν δὲ ὧν. φάσων ἀπολή
σειν αὐτὸν τοῦ πέθειν, τὸν κολοφῶν ὡς θαυμάσιον τῶν ὑποχέσειν
παύσας, νεανικῶτα τὸν ἐπὶ τῶν. μηχανῶν γὰρ οὐτε καλῶ
οὐτε πῶς μὲν οὐτε δὲ καλῶ οὐτε ζυμφίρονσαν, ὡς εἰ μὲν ἐκ
βῆν ὡς ἀγνοῶντα τὰ τῶν γινώσκων, ἵνα μὴ δὲ ἐν ζήτησιν τὰ
χρημάτα ἀποπέμψον. ὡς ἡμῶν γὰρ ἡρακλείδην ἐξέβαλες οὐτε
συρακούσας δικούν δικαίως οὐτε μοι, διότι μετὰ τοῦ θεοῦ δὲ τὸν
δύρεβις συνειδέμεν μὴ ποιεῖν τὰν τῶν, τὰν τῶν λαβῶν ὡς ἡμῶν
ἐν πρὸ φάσων ἐπὶ τῶν παύσας ἡμῶν. οὐ μὲν δὲ ἐν φροντίζων
δύωνος ἡ δὲ τῶν φάσων φάσων οὐκ ἐπὶ τῶν. ἐπεὶ δὲ τῶν θεοῦ δὲ τῶν
καλῶν ἐν δὲ τῶν ἐν οὐκ ἐπὶ τῶν δὲ τῶν οὐκ ἐπὶ τῶν, τὰν μηχανῶν,
ὡς οὐκ ἐπὶ τῶν μὴ δὲ τῶν δὲ τῶν. καὶ τὰν τῶν μὲν τῶν τῶν
λιτὰ καὶ κοινῶν ἡ δὲ τῶν καὶ τῶν. ἡ δὲ τῶν ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίότητι
ἐν τῶν

16
ἐνθάδε ἐνέμοι πρὸς σέ, ἐκότως οἷόν τι νύτῃ πέρ τοι ταῦτα γε
συνέναι, καὶ μὴ θαύμαζε· καὶ ὅς γ' αὖ ἔχον τί γινούναι ἀνδρὶ φαι
νοίμην ἐν δόλῳ· περδεῖς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν
παλαιὸν Φίλον καὶ ξέρον, κακῶς πράττοντα διὰ σέ μὴ δένον
χέρων, ἵνα οὕτως εἴπω, τοῦτον μὲν προσδοῶσι· σὲ δὲ τὸν ἀδύ-
κουντα ἐλέος, καὶ πάνδραυ, ὃ πῶς προσέτατῃς ἐν ἐλαχίσ-
μῶν δειλονότι οὐδὲν ἢ αὖ ἔτιρον ἐφῆσεν αἰπύντις εἶναι τῆς ἐ-
μῆς μεταβολῆς, εἰ μετβαλόμην· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γυρό-
μεθα, τί μὴν καὶ σὴν λυκοφίλιον καὶ ἀκοινωρίαν διὰ σέ
ἐπειργάσαστο· θεδὸν δ' εἰς λόγον ὁλόγος ἡμεῖς μοι ξυγχῆς θεῖναι
δὴ γυρόμεθα· περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολοπιτέον ἐφῆν εἶναι· σὺ
περὶ καὶ πρόσσεχε πάντως, ἀντοί τί φύδεσθαι δοξῶ καὶ μὴ
ταλῆθ' ἀλέγειν· φημί γάρ σε ἀρχή μου παρόντος ἐν τῷ κῆρω καὶ
ἀεισεκείτῳ, θεδὸν ἡμέραις πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ
συρακῶν οὐκ ἀδ' ἀποδημίας, ἀρὺν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμε-
νος, ὅς ἡρα ἐλθέδον τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μάλλον, ἢ σὺ
μέλοι· καὶ μετὸν τῶν ἐσθλῶν διηρώτησας, εἰ μὴ μορδῶ κατὰ ρ-
χὰς ὁτῆλθον, κελεύων σέ τας πόλεις τὰς ἐλλωίδας κατοικί-
ζειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνησθαι· καὶ ἐπὶ νῦν μοι δοκεῖ ταῦτα εἶναι
βέλτεστα· ῥήτεον δὲ ὧ δι' ὁρμήσε, καὶ γὰρ πῶς γὰρ τὸ τότε λεχέν· ἡ
ρόμην γὰρ δῆσε, πότερον αὐτὸν γὰρ ὅσι ζυμβουλεύσασθαι μόνον·
ἢ τῷ αὐτῷ πρὸς γὰρ τῷ σὺ ἢ ὅ μάλ' ἀπεκείρμε μνημὶ μὴ ὡς δ' ἐβρε-
στικῶς εἰς ἐμὴ ὡς ὅ· δι' ὅ γ' ὅτε σὺ ἵβρισμα, νῦν ὑπάρ' ἀν' ἡνείκα γὰρ
γίγνεται εἰς ἐμὴ ἢ ὅ μάλ' ἀπ' ἀσπαστῶν ἐμὴ μνημὶ ὡς πᾶσι δὲ νῦν τα με-
ἐκ ἐλθέσθαι εἰναι πάντα ταῦτα ἢ μὴ πρὶν· ἐφῆν ἐγὼ καλῶς

μνημονὺς οἰσε. οὐλοῦν παίδευσίμται ἐφιδάγω μετ' ἐν. ἢ πῶς.
καὶ τὸ μετὰ ταῦτα οὐδ' ἐπείμειν, οὐκ ἔπειν. Φοβού μῆρος μὴ
σμικροῦ ρήματος ἐνεκα τὸν ἐκ πολυῦν προσεδόκων, μή μοι τε-
νὸς γένοιτο ἀντὶ τρυχωρίας. ἀλλ' οὐν ὡς ἐν ἐκαστῇ τείρηται,
τῶν τεστὶ μὴ μετὰ βλάβη λείπον, ὡς οὐκ ἔων ἐγώ σε πόλεος ἐλ-
νίδας ἐρ' οὐ σὸς ὑπὸ βαρβάρων, οἱ μὲν οὐδ' ἐσφρακονοσίους ἐπὶ
λουφίσαι, βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων δ',
ἔχ' ἢ τὸν ἐμοὶ πρέποντα ἔχουσιν ἀντὶ λείπον μεκαταφύσσονται.
πρὸς δὲ τούτοις, ἐπὶ σφαγέστους τούτων εἰς ἐλεγχον λόγους ἐγώ
δοίλω ἀντὶς ἱκανήν φείνοιο τοις οἰσ. ὡς ἐγώ μὲν ἐκ λείπον.
σύ δ' οὐκ ἔθελες πρᾶτ' ἐν αὐτά, καὶ μὲν οὐ χαλεπὸν ἐπείν ἐναρ-
πῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχέοντα, καὶ σὺ καὶ σφρακονοσίους. Ἐ-
σικελιώταις πᾶσιν. ἀλλ' ὡς τῶν ἐμὸν Φῆς εἰρηκίμαι εἰρηκίως ταῦ-
τα, ἔχω τὴν δίκην. ἐδδ' μοι λογιέσ, τὸ μετὰ τούτο ἡμῶν μῆρος εἰ-
ναι σφόν τὸν σκῆχρον, τὴν παλιν ὠδῶν αὐτῶν μὴ σὺ μῆρος
ἐκ τῶν φεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήθι.

Πλάτων δ' ὡς σφρακονοσίω δὲ πρᾶτ' ἐν

ἵμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν
προθυμίαν, περὶ τὰς συμβεβηκίας πρᾶτ' ἐν. καὶ ὅτι πολ-
λὴν ἔχον περὶ αὐτῶν πονοῦν εἰς τὸ ζυμπεραυθῆναι, οὐκ ἄλλου
πινός ἐνεκα μάλλον, ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς ἐκαστοῖς φιλοτιμίας. νομί-
ζω γὰρ δίκαιον εἶναι, τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικέως, Ἐπ' ἀτ'
γονταί τοι αὐτὰς, τυγχέμεν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν
εἰς τὸ

ἐς τὸ παρὸν συνθεῖν ἐπεὶ μέγιστα καὶ πλεονέχοντα. τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων, ὁμολογῶντες ἀγνοῦν. ἀνδρείᾳ μὲν ἢ καὶ τάχει καὶ ῥωμῇ διεμεγέθη, διζέειν αὖ καὶ ἐτέρων εἶναι τιμῶν. ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντων ταῦτα δόξα μοῦσιν ἐν μὲν φανήναι αὐτὸν πρὸς τοὺς παλαιούς, τὰ τοιαῦτα τιμῶν, εἰς ὅτως τῶν ἄλλων διαφέρειν. μὴ οὖν δῆλον μὲν εἶναι ὁ λέγω. ἀναμνήσκοντες δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς ἀνυπόστατον ὅτι προσήκει πλεονεξία καὶ παύσασθαι, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, τοὺς οἶδα δῆπον. φανεροὺς δὲ δεῖ ἡμᾶς γινώσκειν, ὅτι ἐς μὲν τοιοῦτοι οἰοῦντο φερόμενοι, ἄλλωσ τε καὶ ἐπειδὴ συνθεῖν ἐπεὶ μὴ ῥάδον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, συμβέβηκεν ἀναγκάσιον εἶναι πλεονεξία καὶ πολλὰ τῶν, εἰ μέλλουσι γινώσκειν. τὸ δὲ μὴ ὑπάρχειν περὶ σέ τοι οὐ τὸν ὅσον ἐπεὶ. εἰς ἑμαυτῶν ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρὰ σκεδάζου, ὅτε λυσιτελεῖν ἐκείνου ἀρχαῖον ἀποδείξων καὶ τὸν κῆρυξ. καὶ εἴ τις ἄλλος πῶποτε ἐδοξεν ἡσυχία πολλοῖς διεμεγέθη. ἄλλωσ τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ χεῖρον ἀπαμύναι οἴονται λέγοντες ὡς πολλοὶ εἰς ἐλπίσιν ἀναρτέοντες δύνανται, διαφθαρῆναι τὰ πράγματα, διὰ τὴν σῆμιν καὶ ἡρακλεῶδον καὶ θεοδότην καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν, μηδεὶς ἐχρηστέον. εἰ δὲ ἄρα καὶ ἐγνηταίπιδος οὐ φάνηται ἰατρῶν. καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοις αὖ. ταῦτα δὲ ἴσως, πολλοὶ σὺ φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς ἀκράτος εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεατροῖς ὁρώμενος ἀγωνιστὴς ὑπὸ τῶν παλαιῶν περὶ ζυμῶν μόνος, μηδὲν ὑπὲρ τῶν φίλων, οὐδὲ ἀντισημαίεται μετὰ ἀποδείξας, κατέννοιαν παρὰ κελύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοῖς τε ἀγῶ

ρίζετε, ἢ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θεοῦ πιστέλλετε. τὰ δὲ ῥηθῆναι δευτεραπολησίωσ
ἐχθρὰ καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε ὅτι περὶ
καὶ ὑμῖν, ἢ πρὸς τῶν τοῦ τυχάνετε. ὡς ἡμεῖς πρὸς ἀκούοντες
οὐδὲν ἴμεν. ἐν τῇ ἐπιστολῇ παρὰ μὲν θεοδότην καὶ ἡρακλείδην, ἢ
κουσιν ἐσλακεδονίαν. ὁ ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρημίαν,
πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῆς, οὐδὲν ἴσμεν. ἐν τῷ μου δὲ, καὶ
ὅτι δοκῆς τιπν, ἐν δὲ ἐσέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικῶς εἶναι.
μηδὲ οὐκ ἀντιτάσσει ὅτι διὰ τὸ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
τὸ πρὸς τῶν ὅσιν. ἢ δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρημίαν ἐξ ὑποκοῖς. οὐ τῷ χι.

Πλάτῳ Περὶ ἡκκα δὲ πρὸς τῶν

Υφραίω μὲν συνιβαύουσαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιστέλλουσιν τῶν
σὺν ἐπιμελῶν μόνον, περὶ ταῦτα διαβίβειν. Διότι καὶ
δεῖμι καὶ ζηνικὴ καὶ ἡρακλείδην συμβουλῶν λιπομῶν συνβου-
λότην, περὶ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῇ φράσει, καὶ ὡς οὐ φρασίω δεῖται
τῷ χι. πολλὰ μὲν τῶν ὁ ἀνὴρ χι. μέγιστον δὲ οὐ καὶ οὐ
μὲν ἐν δὲ ὅτι. Διὰ τὴν τῶν ἡλικίαν, καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐ-
τοῦ πρὸς συμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἐστὶ γὰρ δὴ πρὸς φωνὴ τῶν π-
λιτειῶν ἐκείνης, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς τῶν ζώων ἄλλων μὲν δημοκρατίας,
ἢ ἀλλοτρίων ἀρχῆς. ἢ δὲ αὐτονομίας. πάντας φησὶν μὲν αὐτῷ ἐπὶ
σαοῦς πᾶσι πολλοί. πολλοὶ δὲ ἀπὸ λείπονται τοῦ κατὰ νοῦν αὐ-
τῶν πᾶσι ὀλίγων δὴ πινων. ἢ πρὸς μὲν αὐτῶν τῶν πολιτειῶν τῶν
αὐτῶν φθέρηται φωνῶν, πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, ὅτι
τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομῶς ἀποδιδῶν, θάλλειτε αἰεὶ ἐσώ-
ξεταί

ξεταί. μιμουμένη δ' ἄλλω φέρεται. πρὸς τῶν τούτων διφρασί-
σιν γίνονται οὐχ ἥμισυ αὐτοῦ χεῖσιμος. καὶ περ καὶ πρὸς ἄλλα ὡς
ἀνδρείος. τὸν γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους, οὐχ ἥμισυ τὸν ἐλ-
πίζω συνεξέρχεται. ἢ περὶ τὴν δὲ διαβίωσιν ὄντων. εἰς ταῦ-
τ' οὐκ αὐτὸς ἡμιμυθός, ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐκείνου πλεῖστες ὡφε-
λήσεις. εἰ δὲ πρὸς αἰούσας ταῦτα εἴπω, πλάτων ὡς εἰκε πρὸς
ποιεῖται μὲν, τὰ δημοκρατικά ξυμπεριέχονται εἰδέναι. ἐξ ὧν δ' ἐν τῇ
δημοκρατίᾳ καὶ συμβουλίου αὐτὸς τὰ βέλτεστα, οὐκ ὥστε ἀνα-
σταῖς ἐφ' ἑξῆς, πρὸς ταῦτα πεῖν, ὅτι πλάτων ὁφείλει ἐν τῇ παρτί-
δι γίνεσθαι καὶ τὸν δημοκρατικὸν λαβὴν ἢ πρὸς βύπερον καὶ εἰς
μυθὸν ὑπὸ τῶν ἐμ' προσθεῖν, πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμβου-
λίᾳ πρὸς τῇ περὶ πάντων αὐτὸς ἡδὲ καὶ ἀποπερὶ παρτίσιν ἐκείνου λα-
βὴν αὐτῶν, εἰ μὴ μάλιστα μὲν καὶ ἰδὴν δύσιν ὡς το, πλεον δὲ οὐδὲν ποιῆ-
σιν. ταῦτα δὲ οἱ καὶ δεῖν αὐτὸν καὶ τὴν ἐμὴν ξυμβουλίαν. ἐξ ὧν
δοξάει μὲν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ αὐτὸν χεῖρον ἢ μὴ εἰπὼν, ἐκ τῶν
αὐτὸν γίνονται περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλίης.

Πλάτων ἐρμεία καὶ ἐράσω ἐκ κορίσκῳ, δὲ πρὸς τῇ δὲ.

Μοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν αὐτὸν δεξιοῦ-
σιν ὡς ἐκείνῳ παρασκευάζειν. οἱ καὶ περὶ τῶν γένεσιν
περὶ μὴ αὐτοῖς. καὶ χεῖρα ἔχοντες, ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέ-
γιστα ὡφελεῖν. ἐρμεία μὲν δ' οὐτὲ ἰσχυρὸν πλεον οὐτὲ ἀλλῶν πα-
λεμικῆς συμμαχίας οὐδὲ ἰσχυροῦ προσχρῶμεν. γὰρ οἱ τ' αὐ-
τὸν μείζον εἰς τὰ πάντα δύναμις. ἢ φίλων βεβαίωσιν καὶ ἡδὲ εἰ-
ρήνης ὑπὲρ ἐράσω καὶ κορίσκῳ, πρὸς τῇ τῶν θεῶν σφία τῇ κα-

ἀλλ' αὐτὴ φημι γὰρ καὶ περὶ γὰρ ὡς πρὸς δεῖν σοφίας τ' περὶ τὸν σπῆν
ρ' ὅτι ἀδίκως φυλακτικῆς καὶ τὴν ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἀπειροί
γὰρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων καὶ ἐλατῶν, συγχρόνως ἀπερ-
φέμεται τὸ βίβλοιο δὴ τῶν τῶν δεινῶν, ἵνα μὴ ἀναγκάζωμαι τῆς
ἀληθείας μὴ ἀμείνων σοφίας. τῆς δ' ἀνθρωπίνης τὸ ἀναγκάσιον
ἐπιμελεῖσθαι μὴ ζῶντος ἢ δεῖ. τὰν τὴν δαὖ τὴν δύνανται, ἐρμείας
μοι φέρεται φῦσαι τε ὅσα μὴ πω ζῶντες ἴσονται καὶ Τίχην, δὲ ἐμ-
πειρίας εἰληφέναι. ποῦν δὲ λέγω. σὺ μὲν ἐρμείας, πεπειραμένος
ἐράσων καὶ κορίσκου πλέονα ἢ σύ, φημί δ' μηνύω καὶ μαρτυρῶ
μὴ εἰδέναι ὅτι εἰς αὐτὴν ἀξιοπιστότερα ἢ τῶν τῶν γὰρ τῶν ἐχ-
οὺς δὲ πάντες ζυμωθῶν δικάω τὸ πᾶν τῶν τῶν ἀνδρῶν.
μὴ πᾶρερζον ἡ γὰρ μὲν κορίσκῳ δὲ καὶ ἐράσω πάλιν ἐρμείων ἀν-
τέχεα δὲ ξύμβουλος εἰμι. καὶ περὶ αὐτῶν τοῖς ἀνθέξουσιν ἀλλήλων
εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ζυμωθῶν. αὐτὸς δὲ τῶν ἡμῶν ἀρα τὴν
τὴν πᾶν, λύνει δὲ αὐτὴν, τὸ γὰρ ἀνθρώπων οὐ πᾶσι βέλαιον, δὲ ἔρο
παρ' ἐμὲ δὲ τοὺς ἐμούς, πέμπετε μοι φησὶ κατὰ τὴν ἐπιστολήν.
οἶμαι γὰρ Δίλητε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐν τῶν ἐλθόντων
λόγους. εἰ μή τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γῆρο μὲν ἐπὶ τῶν ἡστυο-
σύν μαλ' αὖν συμφύσαι καὶ συνδύσαι πάλιν εἰς τὴν πρὸς παρ'
χρυσαν φιλόπῃτα τε δὲ κοινῶν. ἢ ὅταν μὲν φιλοσοφῶν μὲν
παρ' ἐμῶν τε δὲ ἡμῶν ὅσοι ἀνδρῶν μεθ' ἐμὲ εἰς τὴν πρὸς παρ'
εἰς τὴν νῦν ἐχρηστωθῶ μὲν εἶναι. τὸ γὰρ μὲν μὲν μὲν πᾶν, εἰς τὴν
φήμην δ' ἀγαθὴν μαρτυροῦμαι. φημί τὰν ἡμῶν πᾶν τὰ γὰρ
πρὸς αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἐλθὲν τὴν τὴν ἐπιστολήν πᾶν τὰς ἐμῶν
ἀγαθῶν γὰρ. μάλα σὺ μὲν ἀνθρώπων. εἰ δὲ μὴ, κατὰ τὸν κοινόν,

κατὰ

καὶ τὰ δυνάμιν οἰόντες ἰσχυροὺς καὶ χεῖρας συνθήκῃ καὶ νό-
μῳ λυγροὺς, ὅς εἰ δίκαιον. ἐπομνήτας ἀπονδῆν τε ἅμα μὴ ἀμύσσω
καὶ τῇ τῆς ἀπονδῆς ἀδελφῇ παιδείᾳ, καὶ τὸν ἄνθρωπον πάντων θεῶν ἢ
ἐμὸν ἢ τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μέλλοντων, τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰ-
τίου πατέρων ἐμῶν ὃν ἀνόντως φιλοσοφῶμεθα, εἰς μέγα πάντες
σάφως εἰς δυνάμιν ἀνθρώπων δύναμόνων.

Πλάτων τοῖς δῶνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις, οὗ πρῶτον.

Περίλα τέ μοι νομίζω Δεῖν τὴν δαίνοισιν ὅμων εἶναι
τὴν αὐτὴν ὡς εἶχε καὶ δῶν. ὅς δὲ καὶ λυγροὺς διέκελδεν
δέμοι, καὶ θοὸν οἶός τε ἐμὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δὲ καὶ
μὲν δόξαν καὶ ἐπὶ μίαν τὴν αὐτὴν ἔχοντες ἐκένω ξύμφημι λυ-
γροῦσιν. εἰ δὲ μὴ βουλούσεσθαι πολλὰ κίσθαι. τίς δὲ ἢ ἡ ἐκένω δαίνοισι
καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ ἐκείνων, ἀλλ' ὡς εἶδον σάφως ἐν ποιεῖν.
ὅτε γὰρ καταρχὰς εἰς συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἐπὶ
τέτταράκοντα ἡγεμόνους δῶν εἶχε τὴν ἡλικίαν, ὡς τὰ νῦν ἰππα-
εῖνος γέγονε. ὅς δὲ ἔχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεισεν ἔχων. συρα-
κουσίους οἰεῖσθαι Δεῖν ἐλευθέρους εἶναι κατὰ νόμους τοῦ ἀρίστου
οἰκουμένης. ὡς τοῦ δὲ θαυμαστὸν ἐν τῷ θεῷ καὶ τοῦ γὰρ, εἰς τὴν αὐτὴν
δόξαν περὶ πολιτείας, εἰς ἐνὶ γένεσιν σύμφρονα ποιεῖ. τίς
δὲ ἢ ὁ τρόπος τοῦ γένεσιν αὐτῆς, οὐκ ἀπείριον αἰετοῦσαι νέω καὶ
μὴ νέω. πείρασμαι δὲ ὅς ἀρχὴς αὐτῆς ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξε-
θεῖν. ἔχει γὰρ καὶ τὸν τὰ νῦν. μέγας ἐγὼ ποτε ὦν, πολλοῖς δὲ ταυτὸν
ἐπαυθον. ὡς θῆκεν ἐν τῇ ὁ ἐμαυτοῦ γένεσιν ἐλευθέρους, ἐπὶ τὰ κοινὰ
τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνέειν, καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως

πραγμάτων, τοιαύτῃ παρ' ἐπέσαν. ὑπὸ πολλῶν γὰρ φησὶ ὅτε
πολιτείας λοιδορουμένους, μεταβολὴ γίνεται. καὶ τῆς με-
ταβολῆς, εἰς καὶ πινυθήκοντά τινες ἄνδρες πρὸς ἑσθλα ἄρχον-
τες. ἐν δὲ καὶ μὲν, ἐν δ' αὖτε. δὲ καὶ ἐν πειραιεῖ. περὶ τὴν ἀγροῦν ἐκεί-
τεροι τούτων, ὅσα ἔν τούτοις ἀσέσι διοικεῖν ἐσθλὰ τριάκοντα δὲ πᾶν-
των ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορας. τούτων δὲ τινες, οἰκιστοὶ τε
ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύχοντο ἐμοί. καὶ δὴ παρεκάλουν διδόναι,
ὥς ἐπὶ προσήκουσιν πράγματά με. ἐγὼ, θαυμαστὸν οὐδὲν ἐπα-
θὼν ὑπὸ νεότητος. ὥντην γὰρ αὐτοὺς ἐκ πινος ἀδίκου βίου, ἐπὶ δὲ
κακοῦ βίου ἀπορίαν διοικῆσαι δὴ τὴν πόλιν, ὥς τε αὐτοῖς σφό-
δρα προσέχον τὸν νοῦν, τί πράξειεν. καὶ ὁρῶν δὴ τὴν γῆν ἄνδρας
ἐν χεὶρ ὀλίγω χρεῖσθαι ἀποδείξαντας τὴν ἐμὴν πόλιν, καὶ
πᾶσι ἄλλα ἐφίλον ἄνδρας ἐμοί πρεσβύτερον σωμάτων ὅν ἐγὼ
δὲ οὐκ ἀνὰ χυνοῖς ἐμὴν δυνάμειον εἶναι. τῶν τούτων ἐπὶ τι-
μα τῶν κλιτῶν μετέτερον ἐπεμψον, βίαν ἀξοντα ὥς ἀποθνή-
σκουσιν. ἵνα δὲ μετέχῃ τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. εἴτε βούλοιντο,
εἴτε μὴ. ὁδοῦ δὲ ἐπείθετο. πᾶν δὲ παρὲν ἐν δυνάμει περὶ
ἀνδρίων αὐτοῖς ἐργῶν γένεσθαι κοινωνός. ἀδὴ πᾶν καὶ καθ' ὅσον
ἐπὶ ἄλλα γοῦνται οὐ σμικρὰ, ἐδυσχεραίνετε, καὶ ἐμαυτὸν ἐπὶ ἀν-
ταρῶν ἀπὸ τῶν ὅτε κακῶν. χεὶρ δὲ οὐ πολλὰ, μετέπεσε τὰ τῶν
τριάκοντα τε ἐπὶ πᾶσι ἡ τούτῃ πολιτεία. πάλιν δὲ, βραδύτε-
ρον μὲν, εἴλεκε δέ με ὁ μῶς, ἢ παρὰ τὸ πρᾶτ' ἐν ταῖς κοινὰς καὶ κλι-
τὰς ἐπὶ θυμῷ. ὡς οὖν ἐν ἐκείνοις ἀτετέτακτοι ἐν οἷς, πολλὰ γὰρ
γνώμην, ἃ τις ἀνὰ δυσχεραίνει. καὶ οὐδέ τι θαυμαστὸν ὡς τιμωρί-
ας ἐχθρῶν γένεσθαι πινυνοῖσι μέγας, ἐν μεταβολαῖς καὶ τοῖς πάλ-
τε ἐχθρῶν οἱ τούτοις ἐκείνοις ἐπὶ κείνῃ. κατὰ δὲ τινὰ τύχην

αὐ

αὐτὸν ἐταῖρον ἡμῶν σωκράτη τοῦτον διώκοντες τρεῖς, ἐ-
σάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωπῶν τὴν ἀπίαν ἐπιβάντες, καὶ
πάντων ἡλίκα σωκράτει προσήκουσαν, ὡς ἀσίβη γὰρ οἱ μὲν εἰ-
σὴν γὰρ, οἱ δὲ, κατεψήφισαντο, καὶ ἀπέκτειναν, τὸν τότε τῆς
ἀνοσίτου ἀρχῆς οὐκ ἐβελήσαντα μεταχειρῆσαι ὅσα τῶν τότε Φυ-
λόντων Φίλων, ὅτε Φύλῳ τῶν ἐδυστήριον αὐτοῖσι σποῦντι δῆμοι
ταῦτά τε, καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πρᾶττοντος τὰ πολιτικά, καὶ
τοῦ νόμου τε καὶ ἐθῆ, ὅσω μάλλον διανοήσωμαι ἡλικίας τε εἰς
τὸ πρότερον προβαλόντων, τοσούτω χαλεπώτερον ἐφαίνει το ὁρθῶς
εἶναι μοι τὰ πολιτικά διοικεῖν. οὐ γὰρ ἀνδρῶν Φίλων ἀνδρῶν καὶ
ἐταῖρων πῶς οἷον τεῖναι πρᾶττοντος ὅθεν ἀρχοντας ὠδύρειν
διώκτες, οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς τῶν πατέρων ἡγεσι καὶ ἐπὶ τῇ δούμα
σιν ἢ πόλιν ἡμῶν διοικεῖτο. ἡλικίους τε ἄλλους, ἀδυνάτους ὡς καὶ
ὅσοι μετὰ τινος ῥασιώσης. ταῦτε τῶν νόμων ἡγάματα καὶ ἐθῆ,
διεφθείρετο. καὶ ἐπὶ δὲ δυνάμει οὐκ ὅσον, ὥς ἐμεῖς τὸ πρῶτον πολ-
λὸς μισθὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πρᾶττον τὰ κοινὰ, βλάβηται εἰς
ταῦτα καὶ φερόμενα ὄντα πάντη πάντως, τελευτῶντα ἰλιγ-
γῶν. καὶ το μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι, μὴ ποτε ἀμεινον αὐτὸ γένοι-
το περὶ αὐτὰ ταῦτα, καὶ δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν. το
δὲ πρᾶττον αὐτὸ, περιμύειν αἰεὶ καιρούς. τελευτῶντα δὲ νοῆσαι πε-
ρὶ πᾶσων τῶν μὴ πόλεων, ὅτι κακῶς ζῦμπωσαι πολλοὶ δύνανται.
τὰ γὰρ τῶν νόμων αὐτῶς, σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντα ὄντα, ἀνδρῶν
ρασιδυνῶν θαυμαστὸς τινος μετὰ τύχης. λίγην τε ἡμεῖς ἡγάθημεν,
ἐπαμῶν τὴν ὁρθὴν φιλοσοφίαν, ὥς ταύτης ὅτι ταῦτε πολιτι-
κὰ δίκαια καὶ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατὰ δέξιν. κακῶν οὐκ οὐ-
λίζεν τὰ ἀνθρώπινα γὰρ πρὶν αὐτὸ ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων
ὁρθῶς γὰρ καὶ ἀληθῶς γένος, εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικάς, ἢ τὸ

ἔγωγε δὴ διωκασέμενον τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἑκτινος μοῖρας θείας ὄντων
φιλοσοφῆσαι. ταύτην δὲ τὴν Διάνοιαν ἔχωρ' εἰς ἰταλίαν τε καὶ
σικελίαν ἤλθον, ὅτε πρῶτον ἀφ' Αἰόλιου. ἐλθόντα δέ με, ὁ ταύτην
λεγόμενος αὐτίος διδάμωρ, ἰταλιωτικῶν τε καὶ συρακουσίων
Ἰαπέζων πλῆθος, οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε. Δις τε τῆς ἡμέρας
ἐμπιπλάμενον ζῆν, καὶ μηδὲ ποτε κοιμώμενον μόνον ῥύκτωρ.
καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδύματα ξυνέπειται ἔγωγε βίων. ἐλγὰρ τού-
των ἔϊδον, οὐτ' αὖ φρόνιμος οὐδέ τις ποτὲ γυῖσται ἢ ὑπὸ τὸν οὐ-
ρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδύων διώκειν, οὐδ' οὐτως θαυμάσει
φύσει κραθῆσθαι. σάφρων δὲ οὐδ' αὖ μελλήσας ποτὲ γυῖσται.
καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἀλλοῦς ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος αὐτῷ ἦν. πόλις τε
οὐδεμία αὐτῷ ἤρεμήσας κατὰ νόμον οὐδ' οὐς τινασπῶν, ἀνδρῶν οἷον
μύρων ἀναλίσκειν μὲν Δεῖν πάντα εἰς ὑπερβολάς. ἀργῶν δέ, εἰς
ἅπαντα ἡζον μύρων αὖ Δεῖν γίγνεσθαι, πάλιν εἰς δύω χίους καὶ πό-
πους, καὶ ἀφροδισίων ἀπονοδῶς Διαπονουμένων. ἀναγκαῖον δὲ
εἶναι ταύτας τὰς πόλεις, εἰς τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ
δημοκρατίας μεταβαλλούσας, μηδὲ ποτε λήγειν. Δικαίου δὲ
καὶ ἰσότητος πολιτείας τοὺς αὐτοὺς διωκασέμεντας, μήδ' ὄνομα
ἀκούοντας, ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὲ πρὸς τοῖς πρῶτοις διαροῦ μένος
εἰς συρακούσας διεπορεύθην. ἴσως μὲν κατὰ τύχην. εἰσέκει μὲν
τότε μηχανωμένῳ τινὶ ἔγωγε κρηττόνων, ἀρχὴν βαλέσθαι ἔγωγε νῦν
εὐγονότων πραγμάτων περὶ δόνα καὶ ἔγωγε περὶ συρακούσας. δέ-
ος δὲ μή καὶ πλεόνων ἐτι εἰς μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε, ὅ
δύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν
γινώσκοντι ἢ τότε, τὴν εἰς σικελίαν ἐμὴν ἀφίξιν. ἐγὼ συγ-
γενόμενος δῶνι ὅτε νέος, λινοδιδύω τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλ-

πιστα

τίται ἀνθρώποις εἶναι μινυῶν διὰ λόγων, καὶ πρᾶτ' ἦν αὐτὰ ξυμ-
βουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος πινὰ ἔροπον κατ' ἀλίον ἐσομέ-
νῳ μιν χαρώμενος, ἐλαύθαμον ἐμαυτὸν. δῶν μὲν γὰρ δὴ μάλ' οὐ
μαθὴς ὢν, πρὸς τε τοῖς ἄλλοις καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λε-
γομένους, οὐ πῶς ὀξέως ὑπέκουσε δ' σφόδρα, ὥς οὐδέ τις πώποτε
ὦν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ γὰρ ἐπίλοιπων εἶον ζῆν ἠδ' ἐλθε, δια-
φέρων τῶς τῶν πολλῶν ἰταλιωτῶν τε καὶ σικελιωτῶν ἀρετὴν, πε-
ρὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης δὲ Φησὶ ἡ γαπηκῶς. εἶδεν ἐπα-
χρίστερον ᾧς περὶ τὸ τυραννικὰ νόμιμα ζωστὴν ἐβίω, μέχρι τῶθα
ἐλπίσας περὶ διονυσίου γυρομένου. μετὰ δὲ τοῦτο, διανοήθη μὴ μόνον
ἐν αὐτῇ πότι αὐτὸν γυροῦναι τούτῃ τῶν δ' ἀμοιβῶν, ἀλλ' αὐτὸς ὑπὸ τῶ
ὀρθῶν λόγων ἔχειν. ἐγὼ γομένῳ δὲ ἐν ἡσπιν, ὦν καὶ διονύσιον ἡ-
γήσαντο ἔμε γυροῦν, τὰ χ' αὐτὸν λαμβανόντων θεῶν γυρομένους δ' αὐ-
τῷ τοιούτου γόντε αὐτοῦ βίον καὶ γὰρ τῶν ἄλλων συρακοισίων, ἀ-
μύχανον αὐτὸν μαλακροῖν τι ξυμβῆναι γυρομένον. πρὸς δὲ τούτοις
ᾤκησεν ἄφ' ἐκ παντὸς ἔροπον, εἰς συρακοῦσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐ-
μὲ, κοινανὸν τούτων. μεμνημένος, τίς τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴ συν-
σίαν, ὥς ὅτε πῶς ὀξεργέσας τοῖς ἐπιθυμίαις ἐλθεῖν αὐτὸν τῷ
καλλίστῳ τε καὶ ἀριστῷ βίῳ. ὁ δὲ καὶ νῦν ἐδὲ πρᾶξατο ἐν διο-
νυσίῳ ὥς ἐπεχείρησε μέγας ἐλπίδας εἶχεν αὐτὸν σφραγῆν
καὶ θανάτῳ καὶ τῶ νῦν γεγονότων κακῶν εἶον αὐτὸν διδάσκει
να καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρα κατὰ σκεδᾶσαι. ταῦτα
δῶν ὀρθῶς διανοηθεὶς, ἔπεισε μετὰ πέμπεσθαι διονύσιον ἐμὲ. καὶ
αὐτὸς ἐδείχθη πέμπεσθαι, ἡκείν' ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς ἔροπον, πρὶν
τινας ἄλλους ἐντυχρίσας διονυσίῳ, ἐπὶ ἄλλον βίον αὐτὸν τῷ βελ-

τίσιν περὶ εἶναι. λέγων δὲ ταῦτα εἶδεν τοὺς ἐν αὐτῷ μακρότερα ἐπὶ
πῶς ἔκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ περιμενόμενος, ὅτι νῦν πρὸς αὐτὸν τῶν θεῶν
πρὸς τύχην καὶ λέγων δὲ τίς τε ἀρχὴν τῆς ἰταλίας καὶ σικελίας
ἐπὶ τὴν αὐτὴν δυνάμιν ἐν αὐτῇ, ὅτι τὴν νεότητά, ἐπὶ τὴν ἐπιθυμίαν
τὴν θορυσίαν, φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἐχρὶ σφόδρα
λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ ἀδελφοὺς καὶ τοὺς οἰκίους ὡς ὑπαρ-
κτικοὺς ἐκείνους τὸν ὑπερῷον ἀνέμενον αἰεὶ λόγον καὶ βίον. ἵκα-
νὸν ταῦτα τὸν διονύσιον συμπαρακαλεῖν. ὥστε ἐπὶ ποτε, καὶ νῦν ἐλ-
πίς παρὰ σὺν ἀποτέλεισθαι, τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ
πολλῶν ἀρχόντας μεγάλων ζυμῶναι γυρομένους. τὰ μὲν δὲ πα-
ρακαλεῖσθαι, ὡς ταῦτα τε καὶ τοιαῦτα ἐπερὶ πάμπαν. τίς
δὲ μὴ δόξαι, ὅτι μὲν περὶ τῶν νέων ὅτι ποτε γυροῦσι καὶ φέ-
ρος. αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιούτων ταχεῖαι. καὶ πολλάκις ἐ-
καστοὺς ἐναντίας φερόμεναι. ὅτι δὲ δύνως ἡθῶς, ἡπίστα μὲν τῆς ἡ-
χῆς πρὸς φύσει τὴν ἐμβριθεῖς ὄν. ἡλικίας τε ἡθῶς μετρίως ἐχρὶ ὅθεν
μοι σκοπεύμεν καὶ διακρίνομεν, ποτέρου αὐτῶν πορδύτεον καὶ ὑ-
πεκουσέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρετε Δεῖν ἐπὶ τίς τὰ Διανοηθέντα
περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσει, καὶ νῦν πειρα-
τέον εἶναι. πείσεις γὰρ ἑαυμόνον, ἵκανως πάντα διέφραγματός
ἐπὶ μὲν ἀγαθῶν. ταῦτα μὲν δὲ τῇ Διανοίᾳ τε καὶ γόλμῃ, ἀπὸ τῆς
οἰκίας, οὐχ ὅτι πρὸς ἐδόξαζον. ἀλλὰ ἡγεμονίᾳ μὲν ἐμαυτὸν τὸ μέ-
γιστον, μὴ δόξαι μί ποτε ἐμαυτῷ παντὶ πᾶσι, λόγος μόνον ἀπὸ τῶν
ἐν αὐτῷ. ἐργον δὲ οὐδενὸς ἀντιπαραστήσειν. ἀντιπαραστήσειν
δὲ προσδύναι, πρῶτον μὲν, τίς Δίωνος ξενίαρ τε καὶ ἐπιφάνειαν
ἐν ἡνδυνόις ὅπως γυροῦτος οὐ μικροῖς. ἐπὶ ταῦτα πᾶσι, ἐπὶ τῇ πε-
σών

σὺν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, ἔλθοι παρ' ἡμῶν Φύ-
λων, δ' αὐτοὶ τοῖς παῶν ὡς πλάτων, ἢ ἡώσι φυχὰς, ἔχοντες τῶν δὲ
ὁμῶν οὐκ ἵππων ἐνδεῆς γινώσκοντες ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθροὺς· ἀλλὰ
γινώσκοντες, ἢ σὲ μάλιστα ἡ πόσις μὲν ἐχθρὸν δυνάμει αὐτοῦς νέε· ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ δ' τὰ Δίκαια προσέποντα, εἰς Φιλίαν τε καὶ ἑταιρεία
ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάστοτε. ὦν ἐνδεία κατὰ τὸ σὺν μέρος νῦν
ἐγὼ καταλιπὼν συρακούσας, ἐνθα δὲ παύρειμι, τὸ μὲν ἐμὸν, ἔ-
λαττον ὄνδός σοι φέρει· φιλοσοφία δ' ὡς ἐγκωμιάζεις αἰεὶ, καὶ τί-
μως φῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προσέδο-
ται τὰ μὲν μετ' ἐμῶν, μέρος ὅσον ἐπὶ σὲ γίγνεται· καὶ μεγαροὶ μὲν
εἰκατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἡλθεὶς δὴ πον αὐμοὶ κοινὸς, ἐφ' ὅσῃ
παριέλαυν, ἢ πάντων αὐτῶν φανότατον ἢ ὅσον αὐτῶν· νῦν δ' ἄρα τὸ
μῆκος τῆς πορείας, καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου
ἐπαπλήρωστος, οἷός τ' ὄξυν κακίας ἀποφύγεσθαι κτε· πολλοὺς καὶ
δεήσει λεχέντων ὅτις αὐτῶν μοι πρὸς ταῦτα δυχμῶν ἀπ' ἐκείνου
οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἡλθον μὲν κατὰ λόγον, ἐν Δίκῃ τε, ὅς οἱ δὲ αὐ-
θρῶν μάλιστα διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς ἐμὰς τοῦ
Διαφίβας οὐσίας οὐκ ἀχήμενας, ὑπὸ τυραννίδι, δουλοῦσα οὐ
πρὶν τοῖς ἐμοῖς λόγοις, οὐδὲ ἐμοὶ ἐλθόντε, ἐμὰν τὴν ἡλιδέ-
ρωσα, δ' Διὸς ξενίου καὶ τῆς Φιλοσόφου ἀρέμην μίρας πα-
ρίχον· ἐπὶ περὶ τὸν γυρομέρησ αὐτῇ καταμαλθακιδέος καὶ
ἀποδοφίτων ἀχύνος μετέχον κακῆς· ἐλθὼν δὲ, οὐ γὰρ Διὸς
μηνύειν, ὅσον σάσεως τὰ περὶ Διονύσιον μετὰ ξύμπαν-
τα καὶ Διαιολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωτος πέρι· ἢ
μνησθὲν μὲν οὐ, καθόσον ἡδυνάμην· σμίμερὰ Διὸς τῆν·

καὶ δὲ χεῖρ ἰσὺς πετάρτω δῶνα διονύσιος ἀπώμενος ἐπὶ
βουλῇ τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας, ὅξείβα
λεν ἀτίμως. οἱ δὲ δῶνος γὰρ μετὰ τούτῳ πάντες εἴλοιο, ἐφοβούμε
θα μή τινα ἐκ τῶν πλοίων τιμωροῖτο, ὡς συνάπτον τῆς δῶνος ἐπὶ
βουλῆς. περὶ δ' ἐμοῦ καὶ δὴ λυγρὸς τις ἐν συγκαούσις ὡς πινε
ὡς εἰνὺν πρὸ διονυσίου ὡς πάντων τούτων τῶν τότε γεγονότων αἰ
τιος. ὁ δὲ, αἰδοῦνός μενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατείνων, φοβού
μενος μὴ μᾶλλον ἐκ τῶν φόβων γήνοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας
ἀνελάμβανε. ἥ δὲ καὶ αὐτὸν ἐμὲ, παρεμυθεῖ τό τε ἐλθὰ ῥῥῆν διε
κελεύετο. καὶ εἰδὼς, πάντως μένειν. ἐγένετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ
φυγεῖν ἀπαύρῳ, καλὸν οὐδέν. γὰρ δὲ μένειν. διὰ δὲ καὶ σφόδρα
προσεπιέτο λαοῖσι. τοῖς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις ἰσμεν ὅτι με
μιγμέναι ἀνάγκαι εἴσιν. ὁ δὲ μηχανώμενος διεκωλύε μου τὸν
ἐκ πλοῦ εἰς ἀκρόπολιν ἀγαπῶν καὶ κατὰ κίσας, ὅθεν οὐδ' αὐτὸς
ἐπιμεινύκληρος. μὴ ὅτι κωλύοντος ὀξείχα γὰρ διονυσίου. ἀλλ' οὐ
δὲ μὴ πέμπτων αὐτὸς τὸν κελύοντα ὀξείχα γὰρ ἐπέτελλεν οὐτ'
αὐτὸς ἐμπαρὸς, οὐτ' ἔφη ταῖς τῆς χώρας ὀξείχοις ἀρχόντων οὐδ' αὐ
τοῖς περὶ αὐτὸν μεμόνον ἐκ πορνόμενον, ὅς οὐκ αὐτὸν συλλαβὴν δύθε
ως παρὰ διονυσίου πάλιν ἀπήγαγεν. ἀλλ' ὡς τε καὶ διηγελλόμενον
ἦν ποτὲ τὸν ἀντίον ἢ γὰρ πρότερον πάλιν. ὡς πλάττωρα, διονύσι
ος θαυμαστὸς ὡς ἀπαύζειται. τὸ δ' εἴχεται ὡς. γὰρ ἔφη ἀληθὲς λαὸς
φράζην, ἡσυχάζετο μὲν αἰεὶ προΐόντος τοῦ χέρονος μάλλον, κατὰ
τὴν τῶν πόλεων τε ἐπὶ τοὺς συνουσίαν. εἰ αὐτὸν ἢ ἐπαινεῖν μάλλον ἢ δῶ
ν ἐκ ἐβόλετό με. ἥ δὲ εἴλ) ἡγεῖσθαι διαφερόντως μάλλον, ἢ ἑκένον. ἐ
θαυμαστὸς ἐφίλονέηκε πρὸς τὸ τοιοῦτον. ἢ δ' αὐτοῦ ὡς ἐχέτο,
ἐπὶ τῶν ἐγένετο καὶ ἀλλοῖς ἀκνεῖ, ὡς δὲ μαθαίνων, καὶ ἀκούων τῶν
περὶ

περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκιστοῦς ἔδ' ἐμοὶ συγγίγνεσθαι. φοβέσθην
τούς τ' ἔγωγε διαβαλλόμενους λόγους, μή ποτε παραπεσθῶ, καὶ δῶρ
δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένους. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμην, τὴν πρῶτον
τὴν δαύοιαν Φυλάκῃ ἢ πρὸς ἀφικόμην, εἰς πόλιν εἰς ἐπιθυμίαν
εἰσοὶ τῆς φιλοσοφίας, ὅθεν ἐκίχησεν ἀντιτείνων. καὶ ὁ πρῶτος
δὴ χεῖνος τῆς εἰς σικελίαν ἐμῆς ἐπίδημις, ὥς τε καὶ διαβίβῃς, διὰ
πάντα ταῦτα ξυνέβη γῆνός μου, μετὰ δὲ τούτο, ἀπεδήμιον, ὅτι
πάλιν ἀφικόμην πόλιν ἀπὸν δὴ μετὰ μετὰ μου διόριστον. ὦν
δὲ ἐνέκα καὶ ὅσα ἐπράξα, ὥς εἰκότα τε καὶ δίκαια ὑμῖν. πρῶτον
μὲν ξυμβουλεύσας ἀχρὶ ποιεῖν ἐκ τ' ἔγωγε νῦν γεγονότων, ὕστερον δὲ
τὰ περὶ ταῦτα, διέξιμι τ' ἔγωγε ἐπαμειβωμένων ἐνέκα. τί δὲ βουλό-
μενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πάρος γε ὥς ἔργα μοι ἐνυμ-
βαίην λέγόμενα. λέγω δὴ τὰς ἐγὼ τὴν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κα-
μνοντι, καὶ δαίταν διαίτω μὲν μαχηρὰν, πρὸς ὑγίαν ἀλλότι,
χεῖν πρῶτον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὴν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
πειθεσθαι τὰλλα ἢ δὴ παραινέειν. μὴ ἐθέλοντι δὲ, φεύγοντα ἀπὸ
φίλοι τοιοῦτον ξυμβουλῆς, ἀνδρα γέγονε ἰμῶν αὐτὸν ἰατρικόν. τὸν
δὲ ὑπομύοντα, τὸν ἀντίον, ἀνάνδρον τε καὶ ἀτεχνον. ταῦτα δὲ
καὶ πόλεις εἴτε αὐτῆς εἰς ἐκινέας, εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατα-
πόπον ὁρῇ πορευόμενος ὁ δὲ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύσειτό τι
τ' ἔγωγε προσφύων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιοῦτοις ξυμβουλεύειν.
τοῖς δ' ἔγωγε τὸ πρῶτον βαίνοισι τῆς ὁρῆς πολιτείας, καὶ μηδεμὴ
ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἵκναι, παραγορεύσει τῷ ξυμμετλήτῃ μὲν
πλιτείαν εἶναι καὶ μὴ κινεῖν, ὥς ἀποθάρσυνον μὲν εἰς κινεῖν. ταῖς

δὲ βουλῆσεις ἐῖπωμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα, συμβουλὰς δὲ καὶ
λαδῶνσι, τίνα τρόπον ἴσονται αὐτῶν ἄσπετε καὶ τὰ χεῖρα εἰς τὸν αἰὲ
χεῖρον. τὸν μὲν ὑπομένοντα συμβουλὰς τοιαύτας ἡρώμιω
ἀνδρῶν. τὸν δὲ ἔχοντα μένοντα ἀνδρῶν. ταύτην δὲ τὴν δυνάμειαν ἐχόν
κεκτημένος, ὅταν τις μοι συμβουλὰς δύνῃ περὶ τῶν μεγάλων περὶ τὸν
αὐτὸν βίον, οἷον περὶ χεῖματων ἡ τῆσδε, ἢ περὶ σώματος ἢ περὶ ψυχῆς
ἐπιμελείας, αὐτὸς μὲν τὸ ἡγεῖν μέραν ἐν τῇ τῷ δόκῃ ζῆν, ἢ
συμβουλὰς δύνῃ αὐτὸν εἰλεῖν περὶ αὐτοῦ, περὶ ὧν ἀνακοινούται πρὸς
μὲν συμβουλὰς δύνῃ καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπινοσάμενος.
εἰ δὲ μὴ συμβουλὰς δύνῃ μοι τὸ παρὰ πᾶν, ἢ συμβουλὰς δύνῃ τῷ
λαῷ ἢ μηδὲ μὴ περὶ σώματος, ἀντίληψις ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἐρ-
χεται συμβουλὰς δύνῃ. βία σώματος δὲ, οὐδ' αὖ ἡ δυνάμει δὲ
ζυμβουλὰς δύνῃ μὲν, ὅς μὴ ἐθέλοντά γε προσβιάζοιμι. πατέρα ἢ
μητέρα, οὐχ' ὅσον ἡ τοῦμαι προσβιάζει. μὴ νόσω παρὰ φροσύ-
νης ἐχόμενος. εἰ δὲ τίνα καθεστῶτα ζῶσιν ἐαυτοῖς ἀρεσκου-
ται, ἐμοὶ δὲ μὴ, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νοθεύονται. μήτε
δὴ κολακίζονται, ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἢ
πορίζονται, ὅς αὐτὸς ἀπαζόμενος οὐκ αὐτὸς ἐθέλωμι ζῆν. ταῦτα
δὲ καὶ περὶ πώλεως αὐτοῦ διανοομένου χεῖρ τὸν ἐμφρονε-
λέγειν μὲν καλῶς αὐτῷ φαίνοισι καὶ πένεσθαι. ἐμὲ ἄλλοι μίτε
ματαίως εἶναι, μήτε ἀποθανεῖσθαι λέγειν. βίαν δὲ παρὰ διπολι-
τείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν αὐτοῦ φρονεῖ καὶ σφαῖς
ἀνδρῶν

ἀνδρῶν, μὴ δυνάσιν ἡγήσασθαι τὴν αἰσῆσιν. ἡσυχίαν δὲ ἀγνοῦν
 ὄντας τοὺς ἀγαθὰς αὐτοῦ τε καὶ τῆ πόλεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν ὅρον
 πρὶν, ἐγὼ ὑμῖν τ' ἀντιμπαλὺομαι ζῶντες καὶ ὁ κ' ἐκ τῶν ὁμοίων μετὰ δὲ
 ὧν ζῆν μὴ γὰρ μετ' ἡμέραν πρῶτον, ἔτι καὶ ἐκ κρατὸς αὐτὸς αὐτῶν
 ὅτι μάλα σκεῖσε αὐτοὺς μέλλοι. καὶ πιστὸν σφίλουστέ καὶ ἐταίρους
 κατ' ἑσθλῶν, ὅπως μὴ πάθοι ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὅς περ ἀλλὰ
 βῶν σκελίσας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων
 ἐκπεπρωμένους, οὐχ οἷός τις κατοικίσεις, πολιτείας ἐνέλα-
 σαις κατὰ τὴν σκεῖσιν μετὰ δὲ ταῖς ὧν ἀνδρῶν ἔτε αὐτῶν δὴ πῶς ἐν ὅ-
 θυν ὧν. οὐτε ἀδελφῶν, οὐς ἴδριφέτε αὐτοὺς μετὰ τοὺς ἐνταῦθα, ἔκ-
 τε ἰδὼν τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐν πενήτων πολυπόνοις ἐπεποίησιν
 διαφερόντως. τούτων μολιωνῶν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τις πε-
 θοῖ καὶ διδοῦν καὶ δύνει καὶ σκεῖσιν καὶ ζῶντες αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σώματος
 πιστὸν σκεῖσιν ἀπὸ τοῦ δὲ ἐπὶ ἀπλάσιος φανώτερος ἐξήντο. ὅς οὐκ
 ἀδελφοὺς πιστεύσεις οὐδ' ὑπαὶ τῶν πατρῶν, κοινωνοὺς δὲ μόνον τῆς
 τοῦ μὴδου τε καὶ δυνου χον χειρώσεως, δύνει καὶ μετὰ μέζω ἐ-
 κασαι σκελίσας πόλεις ἐπὶ αὐτοῖς καὶ πιστοὺς ἐχέουσιν τοὺς κοινωνοὺς
 καὶ οὐκ ἐπιπιδεμένους, οὐτε αὐτῶν οὐτε ἀλλήλοισιν. ἔδει ζῆτε περ
 ἀδελφίαν, οἷον καὶ τὴν νομοθεσίαν καὶ βασιλείαν τὸν ἀγνοῦν ἡ-
 σασθαι νόμους καὶ κατὰ σκεδασίας, ἐπὶ δὲ νῦν διασέσωκε τὴν περ
 ὧν ἀρχὴν. ἐπὶ γὰρ ὧν αἰσῶν πρὸς τούτοις, ἐκ αὐτῶν λαοὶ καὶ ἰσχυροὶ
 πολλὰς τῆς ἀλλήλων πόλεις, ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένων, αὐτοὶ μὲν
 περ ἀλλὰ βῶντες ὁμοῦ ἐβδὸν μὴ κύνονται τῆς ἐκ φύλας αὐτῶν ἀρχῆς,

αὐδρας εἰλουσ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσαις λεκτὴ μύθοι. διόρυστες δὲ
εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πάντων σκελίαν ὑπὸ σοφίᾳ, πιστέων
ἔδει, μότ' ἐσώθη. πένης δ' ἰὼ, αὐδρῶν φίλων καὶ πιστῶν ἔμειζον σκ
μείον εἰς ἀρετὴν ἢ κακίαν ἔκ' ἐστὶν ἔδει, τοῖς ἔρημον ἢ μὴ, τοῖς
αὐδρῶν εἶμαι. ἀδὴ δ' ἀδυνάτω ξυεβλόμεν ἐγὼ δ' ὄρω ἐπειδὴ τοῖς
πρὸς πατρὸς αὐτῆς ἐμειβήκη ἔτος ἀνομιλῆτω μ' παιδεί, ἀνομι
λῆτω δὲ σπουδαίαν τῇ προσκεκουστῶν γιγνέσθαι, πρῶτον ἐπὶ ταῖς
ταύρμησαντα εἰλουσ' ἄλλους αὐτῆς τῇ οἰκίᾳ ἄμα καὶ ἡλικιω
τῶν ἢ συμφῶρους πρὸς ἀρετὴν κτίσασθαι. μάλιστα δ' αὐτὴν αὐ
τῆς. τούτων γὰρ αὐτὴν θαυμαστῶς ἐν δὲ ἄ γινέσθαι λέγοντες οὐκ
ἐπαρῆς οὐτως. οὐ γὰρ ἰὼ ἀσφαλές. ἀνιττόμενοι δὲ καὶ διαμα
χόμενοι τοῖς λόγοις, ὡς οὐτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτὸν τε καὶ ἐκείνου
ὦν αὐτῶν γίγνηται σώσει. μὴ ταύτῃ δὲ τραπεζομενός, τῶν ἀντία
πάντα ἀποτελεῖ. πορνείας δὲ ὡς ἐλέγμων, καὶ ἐαυτὴν ἐμφρονά
τε καὶ σώφρονα ἀπεργάσασθαι, ἐπὶ ταῖς δ' ἐξηρημαμέναις σκελίας
πόλεως καὶ οἰκίᾳ σείει. νόμοις τὲ ζυγίσσει καὶ πολιτείαις, ὥς τε αὐ
τῆς τοιότηας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῇ βαρβάρων βοικί
ας, οὐ δὲ πλάσαν τὴν πατρίαν ἀρχὴν μόνον κινήσει, πολλαπλά
σίαν δὲ ὅρτως. ἐγὼ μὲν γὰρ εἶναι τούτων γνησίων, πάλιν μάλ
λον δουλώσασθαι καρχηδονίους τῆς ἐπὶ γέλωνος αὐτοῖς γνησίων
δουλείας. ἀλλ' οὐχ ὡς πρὸς νῦν ἡρώων, ὁ πατήρ αὐτοῦ φόρον
ἐπέτατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα ἰὼ λεγόμενα καὶ παρὰ
λεβλόμενα ὑφ' ἡμῶν τῇ ἐπιβουλεύοντων διονυσίῳ, ὡς πολλα
χόθεν ἐχώρου οἱ τοιοῦτοι λόγοι. οἱ δὲ δ' ἐρατήσαντες πρὸς ἀδινυσίῳ,
ἔξ' ἐβαλον

ἐξέβαλλεν ἀνδράσι. ἡ μὲν δὲ φέρει φόβον κατέβαλλεν. ἡ δὲ περὶ τὴν ἀνδρῶν
οὐκ ὀλίγα πράγματα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου
καὶ ἀθλῶν δύνων, ἔργον τὸν δονούσιον ἐκινεῖται. ἐπεὶ δὲ δύνῃ
ἡ λυθέρω σέτε καὶ ἀπὸ δυνάμεως αὐτῶν δὲς τὴν πόλιν, ταυτὸν πρὸς
δύναμις συρραλῶσι τοῦτε ἐκβαλόν, ὅπερ καὶ δονούσιος ὅτε αὐτὸν ἐ-
πεχίρηνται δυνάμει θρόνῳ βασιλείᾳ τῆς ἀρχῆς ἀξιόμ, οὐ τολμοῖ
μὴν αὐτῶν τὸν θρόνον πάντως. ὅδε, τοῖς διαβάλλουσι λέγουσιν
ὡς ἐκβαλόν τῇ τυραννίδι δύνων, πράττει πάντα ὅσα ἐπὶ
τὴν ἐν τῷ χρόνῳ ἵνα ὁ μὲν παρὰ δὲ τὸν μόνον κληθείς. ἀμε-
λοῖται ἀρχῆς, ἐπὶ δὲ φασ ἐλθὼν ὁ δὲ σφραγίσαντο, ἐκ δονούσιος ἐκ
βαλοῖ ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ λω. ταυτὸν τὸ ἐν ἡμέρῃ τὸ δεύτερον ἐν
ρακτοῖς λεγόμενα, καὶ μάλα ἀπὸ τῶν καὶ ἀρχῆς νίκη τοῖς
τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ εἶπεν, αἰοῦσαι καὶ τὸν ἐμὲ παρὰ
καλοῦνται πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἡ λυθὼν ἀθλῶν αὐτῶν ἀνὴρ ἐπὶ
ἐταῖρος δύνων. σύμμαχος αὐτῶν πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως αὐτὸν
πολέμου Φιλίαν ποιήσονται. διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλ-
λουσιν ἢ τῇ πόλιν. πείθοντος δὲ δονούσιου πρὸς καὶ χεῖμασι, γινέ-
σθαι μετὰ τῶν μάρτυρά τε καὶ φίλων, πρὸς τὴν δὲ πρὸς πείαν
τῆς ἐκ βαλῶν τῆς δύνων αὐτῶν πεισθῆναι, τούτων δὲ τὸ πρὸς δύνων
μαρτυρῶν τερον δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν δύνων ἀδελφῶν δύνων πρὸς λαμ-
βαίνει ἀθλῶν, οὐκ ἐκ φιλοσοφίας γινώσκοντες φίλων ἀλλ' ἐκ τῆς
περιτρεχούσης ἐταιρείας ταύτης τῆς γὰρ πλείων φίλων ἢ ἐν
τοῦ ξενίζοντες καὶ μνῆν καὶ ἐποπτεύειν πρὸς ἀγαθὰ τίνονται. καὶ δὲ

τούτω τὸ ζυγίαται γαζόντε αὐτὸν φίλω, ἐκ τούτων τὲ καὶ
 ἐκ τῆς πρόσ τινὲς καὶ τοῦτον ὑπερσείας ἐγένεον ἐταίρω· ἐλθόντες
 δὲ εἰς σιελίαν ἐπειδὴ δῖονα ἤσαντο διαβεβλημένον εἰς τοὺς
 ἐλευθερωθέντες ὑπαὺ τοῦ σιελιώτα, ὥς ἐπιβελόντα γυγνέσθαι
 τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἐταῖρον καὶ ξένον προὔδουν, ἀλλ' οἶον
 τοῦ φόβου αὐτοῦ χεῖρες ἐγχεῖντο ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσίν· αὐ-
 τοῖς τοῖς φοβούσι παρὲς τὴν ἐπίκουροι· τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ αὐτοῖς,
 ὅτε παρὲς μαι ἐγχεῖται λέγω· πολλοὶ γὰρ ἀλλοιοὶ μὲν ταῦ-
 τα ἐπιμελές· ὁ εἰς τὸν ἐπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ ἀδυνάτως
 περὶ λεῖπρόν τι ὡς αἰσχρὸν οὐ τοῖς περὶ ἤσαν τῇ πόλει, ἐξαιρῶμαι.
 φημὶ γὰρ κακὸν ἀδυνάτων εἶναι, ὅς οὐ προὔδουκε τὸν αὐτὸν τοῦ
 τον, ἐξόν χρημάτα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλάς λαμβάνειν· οὐ γὰρ
 διὰ βαναύσου φιλοπότητος ἐγένετο φίλος· διὰ δὲ ἐλευθέρας πα-
 ρείας κοινωρίαν· ἢ μόνον χρὴ πιστεύειν τὸν οὐκ ἐκ τῆς πόλεως μακρὸν
 ἢ συγγενεῖα φύχων καὶ σωμάτων· ὥς τε οὐκ ἀξίον ὀνείδους γένε-
 τον τῇ πόλει, τὸ δῖονα ἀποκτείναντε, ὥς ἐλλοήμω πᾶσι τε
 αὐτοῖς γυγνέσθαι· ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς ζυμβουλῆς ἐνέκα· τὸ
 δυνάει φίλων καὶ συγγενῶν· συμβουλεύω δὲ δῆτι πρόσ τοῖς τοῖς
 τινὲς αὐτῶν ζυμβουλεύω, καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγω· ἢ δῆτι τῶν τοῖς
 ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι σιελίαν ὑπὸ ἀνθρώποις δεσπόταις· μὴ δὲ ἀ-
 ἄλλω πόλει ὅγμ' ὅς λόγος· ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὐτε γὰρ τοῖς δου-
 λουμένοις, οὐτε τοῖς δουλωθεῖσι, ἀμείνονα αὐτοῖς καὶ πασι πα-
 ρόντες ἐκ γένους· ἀλλ' ὁλέθριος πάντως ἡ πεῖρα· σμικρὰ δὲ καὶ
 ἀνελευθερά φύχων ἦδη, τὰ τοιαῦτα ἀρπαζέειν ἐφθελαι· ὅδε γὰρ

τῶν εἰς

ἔγω εἰς τὸν ἑπείτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καὶ ῥομὰ γαθῶν καὶ δι-
καίωρ εἰδότες θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ταῦτα πρῶτον μὲν δῶ-
να ἐγὼ ἐπεχίρηνσαι πείθειν· δὲ ὑπερίην δὲ, διορύσσοιμ. τρίτους ἢ
ὑμᾶς μὲν· καί μοι πείθεσθε διὸς ἔστι του σωτῆρος χάριν· εἴτα εἰς
διορύσσοιμ ἐλέφαντας καὶ δύνωκα· ὦν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆται
ῥῶν οὐ καλῶς· ὁ δὲ πειθόμενος, τίονηκε καλῶς· ὃ γὰρ ἔγω καλ-
λίτων ἐφίε μνησὼν αὐτοῦ· τε καὶ πόλιν, πάχυν ὅτι αὐτὰς, πᾶν
ὁρδὸν καὶ λαλὸν· οὐτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος ἡμῶν εἰδὲς, οὐ
τεῖτα ζυμβάειν, γήνοιτο αὐτὸν δὲ δάμων ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κα-
κὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδὲμ, λόγον ἀξιόον ἔστι τοῖς ἀφύχοις· ἀλ-
λ' ἢ μετὰ σώματος οὐσιν ψυχῇ τούτῳ ζυμβήσεται εἰάσει· ἢ με-
χωεῖς μὲν· πείθεσθαι δὲ ὅντως αἰεὶ χεῖν τοῖς παλαιοῖς· τε καὶ ἰε-
ροῖς λόγοις, οἳ δὲ μνησούσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι· δύναις
τε ἴχειν, καὶ τίνα τὰς μέγας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλα-
χῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἀμαρτήματα καὶ ἀδ-
εήματα, σμικρότερον εἶναι χεῖν μομίζειν κακὸν πάχειν, ἢ δρᾶ-
σαι· ὦν ὁ φιλοχρήματος πένυς τε αὐτὸς τὴν ψυχὴν οὐτε αἰετοῦ,
εἰ αὐτὸς ἀκρόσι κατὰ πέλων, ὡς οἶδ', πάντα χεῖν ἀναιδῶς ἀρπαζέτω
ὅτι περὶ οἷον κατὰ περ θηρὶ φαγεῖν ὡς ἢ περὶ τὰν θραυσθῆναι
ἀχάριστον ἀφροδίτῃ λεγόμενον ἔκ ὁρδὸς ἡδονῇ, περιεῖν αὐτῷ τοῦ
μὴ τίμω πλοῦσαι· τυφλὸς ὡν ἔχον οἷς ζῶντι τὰ πράγματα
ἀνὸς τρυφάει· ἢ λίαν αἰεὶ μετὰ δολιχμάτ' εἰάσει· ὡς ἀναγκά-
σι τὰ δολιχὰ ἐπὶ συνέλειπεν ἐπὶ τῇ πύρρῃ φομῶν ὡς ἔγχε νοσήσαντι

παρῆσαν ἀτιμούντε καὶ ἀθλίαν πάντως πανταχῶς. δῖον μὲν δὲ ἐγὼ
λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἔπειθον. καὶ τοῖς ἀπολείπει
να σμικρὸν διελαιότατ' αὐτὸν ὀργίζοιμι ἐγὼ τρέποντι τινὰ ὁμοί-
οτατα καὶ διονυσίῳ. ἀμφοτέρω γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὥς
ἔπος εἰπεῖν ἀπανταί, τὰ μέγιστα ἐβλάψαν ἀνθρώπους. οἱ μὲν,
τὸν βουλόμενον δικαιοσύνην ἔσθαι διαφθείραντες· ὁ δὲ οὐδὲν ἐν
θελήσας χεῖρα αὐτῷ δικαιοσύνη διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μέγιστον
δυνάμει ἔχον, ἐν ἧ γῆ μόνον φιλοσοφία τε καὶ δυνάμις ὄν-
τως ἐπ' αὐτῷ διὰ πάντων ἀνθρώπων ἐλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμ-
ψασα ἰδανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τίνι ἀληθῆ, ὥς οὐκ ἀνέσταν
γῆνοιτο διδάμων, οὔτε πόλεις οὔτε νῆες οὔδεις, ὅς αὐτὸν μὲν μετὰ
φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνης διαγάτην ὑβρίον· ἦτοι ἐν αὐτῇ
κεκτῇ μύθος, ἡ οὐκ ἀνθρώπων ἀρχόντων ἐν ἡμέσῃ, τρυφῆς τε καὶ
παυδενθείας ἐν δίκῃ. ταῦτα μὲν διονυσίος ἐβλάψε. ταῦτα δὲ ἄλλα
σμικρὰ αὐτῷ ἐπὶ πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ δῖον αὐτὸν ἀποκτείνας
οὐκ οἶδε τὰν τὸν ἐξέργασεν μύθος τούτω. δῖον γὰρ ἐγὼ, σαφῶς
οἶδα, ὥς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων δι' ἡγεμείας ὅτι τὴν
ἀρχὴν ἐκείνην, ὥς ἔκαστος ἐπ' αἰὶν ἡγεμείας ἀρχῆς ἐβλάψε, ἢ ἐ-
πὶ τὸ συρακτοῦ μὲν πρῶτον τίνι πατρίδα τίνι ἐαυτὸν, ἐπεὶ
τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπὸ λαζαζὴν φαιδρῶνας ἐλευθερίῳ ἐργάμα-
τι ἐκείνησιν. τὸ μετὰ τούτ' αὐτὸν πᾶσι μηχανῶν ἐκός μιν νόμοις τοῖς
προσέτασσόν τε καὶ αἰσίν τοὺς πολίτας. τούτῃ ἐφεξῆς τούτοις.
πρὸς οὐ μὲν ταῦτα πρᾶξαι. πᾶσιν σικελίαν καὶ κίρκην, καὶ ἐν
λευσίαν ἀπὸ τῆς βαρβάρων κίρκης. τοὺς μὲν, ἐκ βαλλων τοὺς δὲ,

χειρὸν μένος ῥᾶν ἱέρωρος. τῶν δ' αὖ γυμνομένων, διαῤδρος
διελκίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τίς αὖ-
τίς ἀρετῆς αὐτῶν γυμνάσει δόξαν ῥῖς πολλοῖς, ἢ πᾶς αὖ, εἰ δὴ οὐ-
κ' ὅστις ἐπέσθῃ παρὰ πάντων αὐτῶν εἰπεῖν ἀνθρώποις, ἀπέσθῃ
σε γυμνομένην δὲ ἥσαν τις δαίμων, ἢ τις ἀλιτῆρος ἐμπεσὼν ἀνο-
μία, καὶ ἀδότης, καὶ τὸ μέγιστον τόλμης ἀμαθίας, ὅς τις πάν-
τα κακὰ πάντων ἐρρίξωται καὶ βλάσφημι, καὶ εἰς ὕπερον ἀπὸ τε-
λεῖα καρπὸν τοῖς γυμνήσοσι πωλέσται, αὐτὴ πάντα τὸ δαύτε-
ρον ἀνέρεψτε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ δέφη μῶλον χάριν οἰκονοῦ τὸ
ῥίτον. ὁ μὲν γὰρ μιμῆσθαι μὲν συμβουλεύω δῖονα ὑμῖν τοῖς εἰλοῖς
τίς τε τῆς παρ' ἱδούσ' οὐνοῖαν, καὶ τίς τῆς τροφῆς σώφρονα δῖα
ταρ ἐπὶ λῶιον. ὧν δὲ ἀνείων τοὺς ἐκείνου βουλεύσεις περὶ αὐτῶν
ποτελεῖν. αὐτὸ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς. τὸν δὲ μὴ δυνά-
μενον ὑμῶν δώσει ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, δῶκοντα τὸν τε ῥῶ-
δῶνος σφάλλον. εἰ τὸν σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἰε-
σθαι πιστὸν αὐτὴ καὶ ὑπὲρ πρᾶξάσθαι. καὶ δὲ ἄλλους περὶ αὐτῶν
λεῖν ἐπὶ πάσης σικελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσχυρομίαν. ἔλτε αὐ-
τῆς σικελίας καὶ ἐκ πελοποννήσου ξυμπόσης. φοβέσθαι δὲ μὴ
δὲ ἀθῆνας. εἰς γὰρ καὶ ἐκδ', πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
πρὸς ἀρετὴν. ζήνοφονων τὲ ἀνδρῶν μισθῶντες τόλμης. εἰδὼν, πάν-
τα μὲν ὕπερ γυνοῖτ' αὐ. κατεπείρωσι δὲ ὑμᾶς αἱ ῥῶ σάσεω
πολλὰ. ἡ παύσασθαι φερόμεναι ἐκάστης ἡμέρας διαφορὰ, εἰ
δέραι μὲν πῶς γὰρ πάντα τινὰ ἀνδρα, ὃ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῶς
μετέσθαι θά τις τύχη, ὅς οὐκ ἐστὶ πᾶν λα καλῶν ῥῖς σαφῶς.

σι, πρὶν αὖ οἱ κρηθίσαντες, μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνδρῶν καὶ
σφαγαῖς μνησικαλιῶντες, καὶ ἐπὶ τιμωρίᾳ παύσονται τρεῖς
μυροὶ τῶν ἐχθρῶν. ἐγγρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θέμενοι νόμους λιγυροὺς
μὴδὲν μάχοντες πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἢ ἡθεῖσι λιγυροῖς, ἀναγκά-
σωσιν αὐτοὺς ἔχειν τοῖς νόμοις, δι' ἧς οὐκ αἰσχύνας, αἰδοῖ ἡ
φόβος φόβος μὲν διὰ τὸ κρείττερος αὐτῶν εἶναι δεικνύοντες τὴν βίαν
αἰδοῖ δὲ αὐτὸν διὰ τὸ λιγυροῦς φαίνεσθαι περὶ τὰς ἡδονὰς, ὅτι τοῖς
νόμοις μάλλον ἐθέλουσι τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ
οὐκ ἔστιν ὡς αὐποτε κακῶν λυγρὰ πόλις ἐν αὐτῇ σαλεύσασθαι. ἀλλὰ
λατρεῖς καὶ ἐχθροὶ καὶ μίση καὶ ἀπιστία, ταῖς οὕτω διατεθεί-
σας πόλεις, ἅπας αὐταῖς πρὸς αὐτὰς αἰὲν ἔσται φιλα-
τοῦ δὲ κρηθίσαντος αἰὲν ἔσται ὅτι αὐτῶν ἐπιδουμήσονται σωτηρί-
ας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἀνδρας προερίθαι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ πο-
θένωνται ἀρίστους ὄντας. πρῶτον μὲν ἔροντας, καὶ παῖδας καὶ
γυναικας κεκτημένους οἶκοι καὶ προγονοὺς αὐτῶν, ὅτι μάλιστα
σα πολλοὺς τε ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστούς. καὶ λιτῶν κεκτημέ-
νους πάντας ἱκανῶν. ἀειδμόν δὲ εἶναι μνηστικῶν πόλιν, πε-
τήκοντα ἱκανοὶ γιούτοι. τούτων δὲ, δεήσει καὶ τιμᾷς ὅτι με-
γίστος οἶκος μετὰ πέμπεσθαι. μετὰ πεμφαμέρους δὲ, ὁμοσά-
τας δεῖσθαι, καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε ριπήσας μήτε
νικηθεῖς ρέμεν πόλιν τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλιν. τὰ
θέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἔστιν. αὐτὰρ οἱ μὲν κη-
κότες ἡθροῦς αὐτὸν τῶν νόμων, μάλλον τῶν νενικημένων πό-
λεων

ρίχονται

ρέχωνται, πάντες αὖ σωτηρίας τε καὶ δυνάμοριος μετὰ. καὶ
πάντων ἱακῶν ἀποφυγῇ. εἰ δὲ μὴ, μήτε μὲ μήτ' ἄλλον κοινῶν
σφαρικαλῆν, ἐπὶ γὰρ μὴ περὶ μέγαν τοῖς νῦν ἐπισκελμένοις. ταῦ
τα γὰρ ῥῆσιν ἀδελφάων τε δῶν ὧν τῶν ἐπεχειρήσαντων συρακού
σαις δὲ φρονούωτες συμπράξαι. δὴν τεραμὶν πρῶτον δ' ἰὼ, ἀ γὰρ
πρῶτον ἐπεχειρήθη μετὰ τοῦ Διονυσίου πραχέντων πρὸς κοινὰ
ἀγαθὰ. τύχη δέ τις ἀνθρώπων ἡρεΐτων διεφόρησε. τὰ δὲ νῦν
ὑμεῖς περὶ αὐτὸν ἀνθρώπων ἀγαθὰ πρῶτον μοῖρα καὶ θεῖα τι
νὴ τύχη. συμβουλὴν μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴν ἔρηναι, καὶ ἡ παρὰ δυνά
μυσιν ἐμοὶ προτέρα ἀφίξις. ἡ δὲ δὴ ὑτέρα πορεία τε καὶ πλοῦς,
ὥς αἰότως πᾶμα καὶ ἐμμελῶς γέροντες, ὅ μιν αἰούρην ἔξει
γὰρ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ἐν σκελίσια δια
τριβῆς μοι, διεπεράσθη ἡ ἀθά πρὸς ἔπον πρὶν συμβουλὰν, τοῖς
οἰκείοις καὶ ἑτέροις τοῖς περὶ δῶνα. γὰρ μετὰ κείνα δὲ νῦν, ἐπεισὶ ὅ
ποιοι δὴ ποτὶ δυνάμει, δομῶσιν ἀφῆναι με. ἔρηναι δὲ γέροντες
νῦν, ὡς γὰρ τό τε πόλεμος ἐν σκελίσια, ξυνομολογήσαι μὲν ἀμ
φότεροι. δομῶσις μὲν ἔφη μετὰ πέμψει δῶνα καὶ ἐμὲ πάλ
ιν, κατὰ σῶσά μινος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῶν.
δῶνα ἢ ἡξίου δανθεῖσθαι, μὴ φυγὴν αὐτῶν γινέσθαι. τό τε μετὰ σῶ
σιν δὲ. ἐπὶ δὴ ξέρω ὁμολογήσαι ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις. γέροντες
ἢ ἔρηναι, μετὰ πέμπετό με. δῶνα ἢ ὑποχρεῖσθαι αὐτῶν ἐδῆν. ἐμὲ ἢ
κεν ἐκ παλαιῶν ἴσθην ἢ ἴσθαι δῶνα μὲν οὐκ, ἐκείνου δὲ μετὰ πάλιν ἐδῆν

καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχέει πολλὸς ἐκ σιγῆς, ὥς διόνυσος θαυμά-
σως φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν ἐκτεχνῶς τανύ. ὅθεν ὁ δὴ
ὡν συνίεται μὲν ὡς εἶδε τοῖς ἡμῶν, τῇ μετὰ πέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ
δὲ, ἡδὲ μὲν μὲν ποὺ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς νόμοις πολλὰ τοιαῦ-
τα γινόμενα. ὁ μὲν δὲ ὡς ἀσφαλέστερόν μοι ἐδόξε, χαίρειν τότε γὰρ
πολλὰ καὶ δῶνα καὶ διόνυσον εἶναι. καὶ ἀπὸ γὰρ μὲν, ἀμφὸν ἀπο-
κρινάμενος. ὅτι γάρ τινες εἶναι. καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας, οὐδὲν γί-
γνεται ἢ τανύ πρᾶξις τῶν ἐοικε δὴ γὰρ μετὰ τοῦ περὶ ἀρχῆς
τῆ παρὰ διόνυσον πρὶν ἀφιλίαν. ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπέναι, ζε-
νίαν καὶ φιλίαν ἀρχὴν καὶ τοῖς ἐν τέραντι καὶ διορισμῶν ποιή-
σας, ἀπέπλεον. ἄλλοι τε τινες ἐν συρραλεύουσιν ἦσαν. δῆλον δὲ
ἂν ἡ διακικκώσας ἐν τούτων πρὸς ἄλλοι, παρὰ κικκώσας τι-
νων ἐμμεσσι γὰρ κατὰ φιλοσοφίαν. οἱ δὲ κικκώσας διορισμῶν πε-
ρὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι γὰρ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥς διορισμῶν πάντων δια-
κικκώσας ὅσα διανοούμεναι ἐγὼ. ὁ δὲ, οὐτε ἄλλως ἐστὶν ἀφύνησ πρὸς
τὴν τοῦ μαυθαίνον δυνάμιν. φιλοτιμὸς τε θαυμαστὸς. ἡρεσκέ-
τε οὐκ ἴσως αὐτῶν τὰ λεγόμενα, ἡ γὰρ ἐν τῇ φανερῇ γινόμε-
νος οὐδὲν ἀκικκώσας, ὅτι περὶ μου ἐγὼ. ὅθεν ἅμα μὲν, εἰς ἐ-
πιθυμίαν ἢ τῇ διακικκώσας ἐναργέστερον. ἅμα δὲ φιλο-
τιμία, κατὰ πείραν αὐτόν. δῆλον δὲ οὐκ ἢ κικκώσας ἐν τῇ προόδῳ ἐ-
πιθυμίας, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις νῦν δὴ λόγοις. ἐ-
πειδὴ οὐκ οἶκα δὲ τε ἐσώθην, καὶ καλοῦντος γὰρ δὴ πέρων ἀ-
πηνήθη κατὰ πρᾶξιν, μὴ δὲ μοι διόνυσος πᾶν τὰ παρὰ

Φιλοτιμῶν

1
Φιλοτιμηθῆναι. μή ποτέ τι σι δόξαιμι κατὰ φρονῶν αὐτοῦ, τῆς
φύσεώς τε καὶ ἐξέως ἅμα καὶ τῆς δαίτης ἐμπείρας γενοῦσ', οὐκ
ἐπεί λεινὸν θυχεράινων παύσασθαι ἀφικνεῖσθαι. δῖος δὲ λέγειν
εἰμι τὰ ληθεῖς καὶ ὑπομύειν, ἐπιστ' ἄρα τὰ γενότα ἀκούσας, κα-
τὰ φρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας. τὸν τύραννον δέ, ἡγήσεται
νοῦν ἔχειν. ἐπεμπε μὲν γὰρ δὴ διονύσιος τρίτον ἐπεμὲ τρίτην,
ῥα τῶν ἐν ἐκείνῃ παρθεῖας. ἐπεμπε δὲ ἀρχέδημον, ὃν ἡγήτο μέ-
τῳ ἐν σικελίᾳ περὶ πλείονος παρθεῖας τῷ ἀρχίτῳ, ζυγισθέντων
ἐνᾷ, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῷ ἐν σικελίᾳ. οὗτοι δὲ ἡμῖν ἡγε-
λον παύειν τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμάσων ὅσον διονύσιος ἐπιστά-
κως ἐν πρὸς φιλοσοφίαν. ἐπεμπε δὲ ἐπιστολὴν πᾶν μακρὰν,
εἰδὼς ὅς πρὸς δῖον διελκόμενον. καὶ τὴν αὐτὴν δῖον προθυμίαν,
τοῖς ἐμὲ πλείον καὶ εἰς σὺν ακούσας ἐλθεῖν. πρὸς δὲ δὴ πᾶν τὰ ταῦ-
τα τὴν παρσισηνασμένην τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἐπιστολὴν, τῇ δὲ πη-
φράζονσα. Διονύσιος πλάττει. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰ-
πὼν, οὐδὲ μὲν τὰ τούτου εἶπε πρότερον, ἢ ὥς αὐτὸς ἐν σικελίᾳ
περιδεῖς ὑφ' ἑμῶν ἐλθὼς τανῦν, πρῶτον μὲν σι τὰ περὶ δῖον αὐ-
τὸν ἐξείκειν γινόμενα ὅπῃ περ αὐτὸς ἐδέλκετο. θελήσεις ἢ οἶδ' οὐ-
τι τὰ μέγιστα καὶ ἐν συγχωρήσομαι. εἰ δὲ μὴ, οὐδέ νοσὶ τῷ περὶ δῖ-
ον ἐξείκειν πραγμάτων, οὔτε περὶ τὰ ἄλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ
νοῦν γινόμενα. τὸ τούτου εἶπε. τὰ ἄλλα δὲ, μακρὰ αὐτὸς ἐν καὶ
αὐτοῦ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολὴν δὲ ἄλλαι ἐφοίτων, παρὰ τε ἀρ-
χίτου καὶ τῷ ἐν τῷ τῷ τῷ φιλοσοφίαν ἐγνωμιάζουσαι
τὴν διονυσίου. καὶ ὅτι αὐτὸς μὴ ἀφ' ἡμῶν, τὴν πρὸς διονύσιον

αὐτοῖς ἡγομένην φιλίαν διέμαρτο μικρὰν ἔσαν πρὸς τὰ πολιτικά,
παντὰ πασι διαβαλόμενα. ταύτης δὴ τοῦ αὐτοῦ ἡγομένης ἐν τῷ τόπῳ
χρόνῳ τῆς μετὰ πέμψει, ἥ μ' ἐκ σκελὶ τῆς παλῆς ἐκόντων, ἥ ἡ
ἀθήνηθεν, ἀπεχρῶς μετὰ δέσσεως οἷον ὅζωτον τὸν με, καὶ πᾶς
λιν ὁ λόγος ἤκεν ὁ αὐτὸς γὰρ μὴ δ' εἶναι προδύναι δύναι, μὴ δ' εἶ
ἐν τῇ αὐτῇ ζήνους τε καὶ ἐταίρους. αὐτὰρ δέ μοι ὕπην, ὥς οὐ
δὲν θαυμάσον μέν ἄνθρωποι παρὰ λαοῦντα ἀξίον λόγον πραγμά
των, δύμαθ' πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῖς ἐλπίσαν βίον. Δεῖν οὖν αὐ
τὸν ὅζω λεγέσθαι σαφῶς, ὁ πότερος ποτὶ ἄρα ἤν. καὶ τοῦ ταῦτ' ἡ
δαμὴν προδύναι. μὴ δ' εἶμ' ἐν ἀντίον ἡγομένης τηλ. λούτου ἀλη
θῶς οὐδέ ποτε, εἰς τὸν ὄντως εἶναι τῶν ταῦτα λελεγεμένα. πορδύομαι δὴ
τῷ λογιῶν τὸν τῷ κατακαλυφάμενος πολλὰ δέδωκε, ματ' οὐ
μενός τε οὐ πάνυ καλῶς ὥς εἰοίκεν. ἐλθὼν δ' οὖν γὰρ εἶναι τῶν σωτήρι
τοῦτό γ' οὐκ ἐπράξα ὁρμῶς. ἐσώθη γὰρ τὸ πάλαι οὐτυχῶς. καὶ
τοῦτό γ' μετὰ θεῶν, διονυσίῳ χεῖν εἰδέναι χεῖν. ὅτι πολλῶν
βουλῶν τῶν ἀπολέσαι με δεικνύοντε καὶ ἐδωκεν π' ἐμὲ φέρει αἰδοῖ
ἥ περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ ἡ ἀφ' ἡμῶν, ὅ μνηστῆρος πρῶτον
ἐλεγχον δὲ λαβεῖν. πότερος ὄντως εἶναι διονύσιος ὅζω μῆνός ὅ
πὸ φιλοσοφίας ὥς πρὸς πυρὸς, ἡ μάττω ὁ πολὺς οὐτος ἐλθοι λό
γος ἀθήναζε. ἐστὶ δὴ τις τῶν ποσὶ τοῖς ταῦτα πείραν
λαμβάνειν, οὐκ ἀνεμῶς, ἀλλ' ὁρμῶς τυράννοις πρὶ πάρι, ἄλλως
τε καὶ τοῖς ἡμῶν παρὰ λαοῦντα μισοῖς. ὁ δὴ καὶ γὰρ διονύσιος
δύθυσ

18
οὐδὺς ἐλθὼν, ἡ δὲ μὴ καὶ μάλα πεποιθότα. Δεικνύουσι δὲ τοῖς
τοῖς τοῖς ὅτι ἐστὶ πάντῃ τὸ πρᾶγμα οἰόντε, ὅσοντων πραγμάτων, ἐν
ὅσων πόρον ἔχει. ὁ δὲ ἀκούσας, εἰ μὴ ὁρῶντος ἢ φιλοσόφου, οἰκεί
ὅς τε καὶ ἄλλος τοῦ πράγματος, θέσθ' ὅν, ὁ δὲν τε ἡ γὰρ ταυταυμαστὴν
ἀκηκοῦναι. ξυντατέον τε εἶναι νῦν, καὶ οὐ βιωτὸν ἄλλως ποιῶντι.
μετὰ τοῦτο δὲ ζῶπείνας αὐτὸν τε καὶ τὸν ἡγνύμενον τὴν ὁδὸν
οὐκ ἀνίστησι, πρὶν αὐτὴν τέλος ἐπιθῆναι πάντων, ἢ λάβῃ διώαμι. ὥστε
αὐτὸς αὐτὸν χωρεῖς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδυνάτος εἶναι ποδῆσθαι.
ταύτη καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῆ. πρᾶττον μὲν,
ἐν αἷσι πῶς αὐτὸν πρᾶξι. πᾶσα δὲ αἰεὶ φιλοσοφία ἐχέ-
μενος, καὶ τροφῆς τῆς κατὰ μέραν, ἥτις αὐτὸν μάλιστα δύ-
μαθῆτε καὶ μνήμονα, καὶ λοπίζεσθαι διωατὸν, ἐν αὐτῇ νῆφρται
ἀπεργάζεται. τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτῃ μίσω διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως
μὴ μὴ φιλόσοφοι, δόξαισι δὲ πικεχωσμένοι καθύπερθε οἱ τὰ σώ-
ματα ὑπὸ τὴν ἡλίου ἐπικεκαυμένοι. ἰδὼντες τὸ σῶμα μαθήματα δὲ
ὁ πῶς ἡλίου, καὶ δὲ αὐτὰ ἡ κατὰ μέραν ὥς πρέποντα ἢ κο-
σμία ἔχει πρᾶγματι, χαλεπὸν ἢ γινώσκοντες ὅτι ἀδυνάτον αὐτοῖς, οὐ
τε δὲ ἐπιτηδύμῳ διωατοῖς γίνονται. ἐν οἷσι δὲ αὐτῶν πείθεισιν αὐ-
τοὺς ὥς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἶσι τὸ ὅλον. καὶ οὐδὲν ἐπὶ δέονταί τι-
νων πραγμάτων. ἢ μὴ δὲ πείρα αὐτὴ γίνεται, ἢ σαφὲς τε καὶ ἀ-
σφαλεστέρα πρὸς τοῦ τρυφῶντας τε καὶ ἀδυνάτους. Διαπο-
θεῖν ὥς μηδέποτε βέλλει ἐν αἰτίᾳ τὸν Δεικνύοντα, ἀλλ' αὐτὸν αὐ-
τὸν, μὴ διωατὸν πάντων τὰς πρὸς φορα ἐπιτηδύμῳ ἔχει πρᾶγματι.

οὐτὼ δὲ καὶ διονυσίῳ, τὸ τε ῥήθη τὰ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν, οὐ-
τέρῳ δὲ ἐξήλθεν οὐτε διονυσίῳ εἰδέντο. πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ
μέγιστα, εἰδέναι τε καὶ ἰκανῶς ἔχειν προσεποιεῖτο, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν
ἄλλων παρακλᾶς. ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γράφειν αὐτὸν περὶ
ᾧ τὸ τε ἤκουσε συνθέντα ὡς αὐτοῦ τέλει, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἄρ
ἀκούοι. οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινες οἶδα περὶ τῶν
τάς, περὶ τῶν αὐτῶν γούτων, οἱ τινες δὲ, οὐδὲ αὐτοὶ αὐτῶν. γούτων δὲ
γὰρ μὲν περὶ πάντων ἔχω φράζαν τῶν περὶ τῶν καὶ γὰρ φόν-
των. ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ᾧ ἐπὶ σπονδὰς ἐν τῷ μου ἀκκυσό-
τες, εἰπέλλω, εἰπὼς δὲ ῥόντες αὐτοὶ, τούτους οὐκ εἰσὶ κατὰ γὰ
τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ πράγματος εἰσαίνουσιν. οὐκ οὐκ ἐ-
μόγη περὶ αὐτῶν ὅτι σὺ γράμμα οὐδὲ μὴ ποτε γίνεται. ῥήθη τῶν
οὐδὲ μὴ ὅτι, ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλὰ πολλὰ σπουδαία σὺ
γνωμένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, καὶ τοῦ συζῆν, ὅτι φησὶ οἶον ἀπὸ
πυρὸς πηδύσαντος ὅτι φησὶ φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γὰρ ὁ μὲν αὐτὸ εἰς
τὸ ἡδὴ φέρεται. καὶ τοι γούτων οἶδα. ὅτι γὰρ φησὶ ἡ λεχέρις
ὑπὸ μου, βέλτις αὐτὴ λεχέρις. καὶ μὲν ὅτι γὰρ φησὶ καὶ αὐτὸς, ὅτι
ἡκίς αὐτὴ ἐμὴ λυγρὴ εἰδὲ μοι φαίνεται γὰρ πᾶσι δὲ καὶ ὡς εἶναι πρὸς
τοὺς πολλοὺς καὶ ῥήθη, τί γούτων καὶ ἄλλοι ἐπέπρακτ' αὐτῶν
ἐν τῇ βίῳ. ἡ γὰρ τε ἀνθρώποις μέγα ὄφελος γὰρ φησὶ. καὶ τὴν
φύσιν εἰς φῶς τοῖς πᾶσι προαγαγεῖν. αὐτὸς αὐτοῖς ἡγούμενος τὴν
ἐπιχειρήσιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθὴν, ἐμνήσιν ὁλίγους, ὅ
ποιοι διωκατοὶ ἀνδρείην αὐτοὶ διὰ μικρὰς ἐν δ' εἰζέως. τῶν τε δὲ
ἄλλων, τούτους μὲν, κατὰ φρονήσεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειν αὐτοὺς
δαμῇ ἐμμελῶς τούτους δὲ ὑψηλῶς καὶ χαύνῳ ἐλπίδος, ὡς σεμνὰ τ

τα

τα με μαθηλοτάς· ἐπὶ δὲ μακροτέρᾳ περὶ αὐτῶν ἐννοήσοι γόνον
 εἰπεῖν. τάχα γὰρ αὐτὸν περὶ ὧν λέγουσιν ἑστέρον αὐτὸν πλεονέ-
 των αὐτῶν· ἐστὶ γὰρ πῶς λόγος ἀληθὴς ἐναντίος τῷ πολυμήσαντι
 γραφῇ· ὅτι τοῖσι τοῖσι καὶ ὁποῖω, πολλὰ κίς μὲν, ὅτι μὲν καὶ πρὸ
 οὐκ ῥηθῆς, εἴκοι δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ μὴ λεκτέος· ἐστὶ γὰρ ὄντων ἐκαστῶ,
 Διὶ τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη περὶ γένεσθαι, τρία τέταρτον δὲ
 αὐτῇ. πέμπτον δὲ αὐτὸν πένοναι. διὸ δὴ γνωστὸν καὶ ἀληθὲς ὕπιν.
 ὧν ἐν μὲν, ὄντιμα. δὲ τῆς δὲ, λόγος. τὸ δὲ τρίτον, εἰδῶλον. τέ-
 ταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἐννοῶν, λάβε βουλόμενος μαθεῖν τὸ νῦν
 λεγόμενον. καὶ πάντων οὕτω περὶ νόησιν. κύνελος ἐστὶ λεγόμε-
 νον, ὅτι τοῦ αὐτοῦ τὸ ὄντιμα ὄνομα ὅντιμα ἐφθιγμένον. λόγος δὲ αὐτοῦ τὸ
 δὲ τῆς δὲ, ὄνομα τῶν καὶ ῥημάτων συζητήμενον. τὸ δὲ ἐκ τῆς
 τῶν ἐπὶ τὸ μέσον ἵσον ἀπέχον πάντων, λόγος αὐτὸν ἐκείνῃ, ὅτι περὶ τοῦ
 γύλου καὶ περὶ φθὸς ὄνομα καὶ κύνελος. τρίτον δὲ, τὸ ζωγραφου-
 μένον· τὸ καὶ δὲ αὐτὸν καὶ τὸν δὲ ὄνομα καὶ ἀπολλύμενον.
 ὧν αὐτὸς ὁ κύνελος ὅντιμα πάντες τῶν ταῦτα, εἰδῶν παρὰ τῶν
 ὡς ἐπερὶ ὄν. τέταρτον δὲ, ἐπιστήμη καὶ νοῦς. ἀληθὴς τὸ εἰδῶν, περὶ
 ταῦτα εἶναι. ὡς δὲ ἐν τούτῳ αὐτῷ, πάντες εἶναι. οὐκ ἐν φωναῖς οὐδὲ ἐν
 σωματικῶν χήμασι, ἀλλ' ἐν ψυχῇς ἐνόν. ὅτι Διὶ ὅντιμα ἐπερὶ ὄντιμα
 τῶν κύνελος φησὶν, τῶν τε ἐμπερὶ λεχθέντων τριῶν.
 τῶν τε δὲ ἐν τῷ ταῦτα μὲν, ἐν γένεσιν καὶ ὁμοιότητι. τῷ πέμπτῳ
 ὅτι περὶ τοῖσι καὶ. τῷ δὲ ὅτι πλεονέχει τῶν δὲ περὶ τε ὄντιμα
 αὐτὸ καὶ περὶ φθὸς χήματος ὁμοῦ. περὶ τε ἀγαθὸν καὶ καλὸν δὲ δικαίον
 καὶ περὶ σώματος ἀπαντός. σκεδασθέντε δὲ καὶ φύσιν γονότος. πε-
 ρὸς ὄντιμα τε δὲ τῷ τριῶν πάντων. ἐξ ὧν ἐν μὲν πᾶσι περὶ. ὁ
 ἐν ψυχῇς ὄντιμα. καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ἐν μὲν πᾶσι,

οὐ γὰρ αὐτὸν τὸν μή τις τὰ τετάρτα λάβη. ἀλλ' ὡς γὰρ πῶς οὐ ποτε
 λέως ἐπιστήμης γὰρ πέμπτου μέγους ἔσται πρὸς τὸν ἑνὸς, τὰ
 τα οὐχ ἡττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποιεῖν περὶ ἑκάστου διηλοῦν. ἢ τὸ οὐ
 κάσονται τὸ τῶν λόγων ἀδυνατῶν ἐν μέλει, νοῦν ἔχων οὐδεὶς, τα
 μήσει ποτε εἰς αὐτὸ πιδέναι τὰ νενομημένα ὑπὲρ γὰρ καὶ τὰ ὑπὲρ
 εἰς ἀμετακίνητον, ὅθεν πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. γὰρ δὲ
 πάλιν αὐτὸν νῦν λεγόμενον, δεῖ μαθεῖν κύνελος ἑκάστου τῶν
 ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνεύετων, μετὰ γὰρ ἐναντίου
 ὅστις ἔσθ' πέμπτου. τοῦ γὰρ οὐθείος, ἐφάπτεται πάντῃ αὐτὸς δὲ φα
 μέν οὐκ ἔκλειος οὐτέ τι μικρότερον οὐτε μέζον τῆς ἐναντίας ἔχει
 ἐναυτῶ φύσεως. ἵνα μάτε αὐτὸ φαμέν οὐδὲν οὐδὲν βίβαιοι εἶναι.
 καὶ λυεῖ δὲ τὰ νῦν σρογύλα καλούμενα, οὐδέ αὖ κεκλήσθαι.
 τὰ τε οὐδέ αὖ, σρογύλα. καὶ οὐδὲν ἡττον βίβαιοις ἔξεν, ὥς μετα
 θεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσιν καὶ μετὰ περὶ λόγων εἰς αὐτὸς λόγος
 εἰπερ ἐξ ὁμομάτων καὶ ρημάτων σύγκειται, μηδὲρ ἰκανῶς βίβαιοι
 ὡς εἶναι βίβαιοι. μνησὶ δὲ λόγος αὐτὸς περὶ ἑκάστου τῶν τετάρτων, ὡς
 ἀσαφὲς. τὸ δὲ μέγιστον ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἐμ' προσδεῖν. ὅτι οὐδὲν οὐ
 ἴσιν τοῦτε ὄντος ἐπὶ τοῦ πρὸς τῆς, τὸ πρὸς τῆς δεξιᾶς εἰδέναι
 τῆς φύχης, τὸ μὴ ζῆν τοῦ μνησὶ ἑκάστου τῶν τετάρτων πρότερον
 τῆς φύχης λόγος τε καὶ κατέρχεται, αἰσθάνονται οὐδὲ λεγόντων, τὸ, τε λεγόν
 μένον καὶ δεκνύμενον αἰσθάνονται μένον ἑκάστου, ὅπερ ἄσπερ καὶ
 ἀσαφὲς ἐμπόλῃσι πείσῃς ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντῃ ῥηθῆ. ἐν οἷς
 μέν οὐν μὴ δεῖσθαι τοῦ γὰρ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμέν ὑπὸ πορνείας ἴσο
 φῆς, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προστεῖν τῶν εἰδῶτων, οὐκ αὖ γέλαστο γινώ
 μεθα ὑπὸ ἀλλήλων, οἷον τῶν μνησὶ ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων. δυναμεί
 σων δὲ τὰ τετάρτα, διαλείπεται καὶ ἐλέγχεται ἐν οἷς δ' αὖ τὸ πέμ
 πτον

πῶς ἀποκρίμασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκαζόμενος, ὅπου λόγους ἔ-
 δυνάμειον ἀνὰ τρεῖς πεινκρατεῖ καὶ ποιῆτον ἐξηκούμενον ἐν λό-
 γοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεις, τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων, οὐ
 ἔστιν μηδὲν πενέσιον ἢ ἐπιχειρῆ γράφειν ἢ λέγειν. ἀπορού-
 των ἐπίσσει, ὥς οὐχ ἡψυχὴ τῶν γραφάντων ἢ λέξαντος ἐλέγχεται
 ἀλλ' ἡ τῶν τετάρτων φύσις ἐκείνου πεφνηκα φάτωσ. ἡ δὲ διὰ
 πάντων αὐτῶν διαγινώσκων καὶ κατὰ μεταφράσιν οὐκ ἐφ' ἑκα-
 τὸν, μόγις ἐπισήμιον ἐρέτεκεν, δι' πεφνηκός δι' πεφνηκός. κα-
 πῶς δὲ αὐτῶν, ὥς ἡ τῶν πολλῶν ἐξίς τῆς ψυχῆς, ἔστι τε γὰρ μαθεῖν
 ἔστι τε γὰρ μαθεῖν ἢ πεφνηκα. τὰ δὲ, δι' ἐφθάρται, ὅτι αὐτὸς ὁ λυγ-
 ρὸς ἰδεῖν ποιῆσει τὸν γινώσκοντα. ἐν δὲ λόγῳ τὸν μὴ ζυγὲν τῶν
 πραγμάτων οὐτ' αὐτὸς μαθίαν ποιῆσει ποτε οὐτε μνήμη. τὴν ἀρ-
 χὴν γὰρ, ἐν ἀλλοτρίαις ἐξέοιρ οὐκ ἐγίγνεται. ὥς τε ὁποσοι τῶν δι-
 καίων τε καὶ τῶν ἀλλων ὅσα καλὰ μὴ πρὸς φρεῖς ἐστὶ καὶ ζυγε-
 νῆς. ἀλλοι δὲ ἀλλων δι' μαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες οὐδ' ὅσοι ζυγε-
 ρῆς δυσμαθεῖς ἢ καὶ ἀμνήμονες, ὅτι ἐν τῶν μὴ ποτε μάθωσιν
 ἀλλήλων ἀρετῆς ἐστὶ τὸ λυγρὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀ-
 νάγκη μαθάνειν, καὶ τὸ φθόρος ἅμα καὶ ἀλκὸς τῆς ὅλης οὐσίας
 μετὰ τῆς βίης πώσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς ἔπειν. μόγις
 δὲ τριβόμενα πρὸς ἀλλήλα αὐτῶν ἔκαστα ὀνόματα ἐλόγοι. ὅ-
 φασσι καὶ ἀποδείξουσιν, ἐν δὲ μὲν ἐστὶν ἐλέγχους ἐλεγχόμενα. ἀνδ-
 ρόφρων ἐρωτήσεσι δὲ ἀποκρίσεις σχωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις
 περὶ ἐκείνων ἐρωτῶν. σιωπείων ὅτι μάλιστα δυνάμει ἀνθρώ-
 πῳ. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ ἀποδιδίωκε, τῶν ὄντων ἀποδιδίωκεν, καὶ
 δεῖ μὴ γράφας περὶ ἀνθρώπων, ἐστὶ φθόρον καὶ ἀπολείαν κατὰ
 βαλεῖν ἐν δὲ ἐκ τῶν τοιούτων γινώσκων λόγῳ. ὅτ' αὐτὸς ἴσθης συγγρα-

μαται γὰρ ἀμμίνα ἐστὶ ἐν νόμοις νομοθέτου. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ποινὰ τῆς
ὥς οὐκ ἔστι τούτῳ ταῦτα ἀποδιδότα, ἐπεὶ ἔστι αὐτὸς ἀποδιδό-
ς. καὶ ταῦτα δὲ πονεῖν χωρὰ τῆς καλλίστης γὰρ τούτου· εἰδὲ ὅντως αὐ-
τῷ ταῦτα ἀποδιδόμενα ἐν γράμμασι τετέθη, ὅς ἄρα οἱ εἰπέται
θεοὶ μὲν, οὐβροτὸς δὲ φρένας ὥλεσεν αὐτοὶ· τὸν τῷ δὲ τῷ μύθῳ
τε καὶ πάλιν ὅς γε πᾶσι μύθος, οὗ ἐστὶν. ἐπὶ τοῦ διονύσιος ἔγρα-
ψεν, ὅτι περὶ φύσεως ἀνθρώπων καὶ πρώτων, ἐπεὶ τίς ἐλάττωρ ἐστὶ
μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἡν ὕμνος ὡς ἔγραψεν
κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ αὐτοὶ ἐσέβητο ἐμοί, καὶ οὐκ αὐ-
αὐτὰ ἐς ἀναρμόσιον καὶ ἀπερίεργον ἐκβάλλειν. οὐτε γὰρ ὅτι
μνημάτων χάριν ἔγραψεν· οὐδὲν γὰρ δειρὸν μάλιστα αὐτὸ ἐπιδεί-
κνται, εἰ μὴ αὐτὸς τῆς ψυχῆς περιλάβη. πάντων γὰρ, ἐν βραχυ-
τάτοις κῆται. φιλοτιμίας δὲ αἰσχρὸς ἐστὶ ἐν καὶ ὅπως αὐτοῦ
πιδέμενος. εἰδὲ παιδείας δὲ μέτοχος ὡς ἡς οὐκ ἀξίος ἡν, ἀρ-
σῶν δὲ τὴν τῆς μετοχῆς γνομῆας. εἰ μὲν οὖν ἐκ φιλοτιμίας
συνουσίας διονυσίου τὸν γινέσκεπεν ἡν ἔστιν· γινέσκε δὲ ὅπως ἔφη
Ζεὺς Φοῖβον ὁ θεὸς αἰὶς. διὲν ἄλλοι μὲν δὲ ὡς αὐτὸς ἐγὼ, εἰ ἄπερ
μόνον. ὕστερον δὲ ὅτι αὐτὸς ἐπὶ ἐν ὅτι δὲ αὐτὸς ἐγὼ, ὅτι
μέλει τὸ περὶ αὐτὸ γινέσκεπεν ὅτι αὐτὸς ἐγὼ. τῆς αὐτῆς αὐτῆς
δύττερον, καὶ τὸ τρίτον ἀποδοκίμασται, οὐ διέξω. πόττερον δι-
ονύσιος ἀκούσας μόνον ἄπερ, οὐτως ἐδέναι τι οἶεταί· καὶ ἡμεῖς
οἶδεν, ἐπεὶ αὐτὸς δὲ ἄνθρωπος ἡν ἡμεῖς ἐμπεδοῖν παρῆτορ, ἡ φαῦ-
λα εἶναι τὰ λεγόμενα. ἡ τὸ τρίτον οὐ καὶ αὐτὸν, μείζονα δὲ, καὶ
ὅπως οὐκ αὐτὸς δινατὸς εἶναι φρονήσεως τε καὶ ἀρετῆς ἡν ἡμε-
λου μύθος· εἰ μὲν γὰρ φαῦλα πολλοῖς μαρτυροῦνται μαχέται τὰ ἐνα-
πία λέγονται. οἱ περὶ γὰρ τοῦ τούτου, πᾶσι πολλοῖς διονυσίου κενεώτε-
ροι αὐ

ροι αὐτὸν πριταί. εἰδὲ δὲ ὕρην ἐραὶ ἡ μεμαθεκένον ἀξία δὲ δὲν εἶμαι
πρὸς παιδείαν, ὡς ἔλθουθ' ὡς αὐτὸν θαυμαστὸν ἀνθρώπου,
τὸν ἡ γὰρ μάγον τῶν καὶ κύνων τῶν δὲ χερσὶν ἡ τίμασέ τ' αὐτὸν. ὡς δὲ
τίμασεν, ἐγὼ φράζοιμι αὐτὸν πάλιν χερσὶν διαλίσσων τὸν μετὰ τοῦτο.
ἐν τῷ πρόθε μὲν ἀνὰ τὰ ἐαυτοῦ κεκτῆσθαι ἡ ἀρετῆς χερ-
ματα, τότε οὐκ ἐτίμα τὸν ἐπὶ τῶν αὐτοῦ πείμειν εἰς πελο-
πόννησον, καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς ἀλφειοῦ τῆς ἐπὶ τῆς ἀλφειῶς πάντ' αὐτοῖς
εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐδ' ὄντος, ἀλλὰ τοῦ ἡγεῖσθαι ὄντος, μὲν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, καὶ τὸν νόμους δὲ ἐπὶ τῶν πενόντων. τὰ μὲν δὲ πεπραγμένα με-
χεύοντο, ταῦτ' αὖ ἐν τῷ τότε χρόνῳ. τοῦτο δὲ οὐτὼ γὰρ μὲν
ἐώρακοντε ἀμειβόμενοι τῶν ἐπὶ τῶν μίαν τῆς δυνάστεως φιλοσοφίας
ἀνανακτεῖν τε ἐξ ἡν ἐπὶ βουλομένοισι τε μὲν γὰρ θέρος ἡ δὲ γὰρ
καὶ ἐκ πλοίων νεῶν ἐδόκει δὲ χαλεπὴν μὲν οὐδεὶν ἐμὲ δυν-
σὶν μάλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βίαια μένοισι ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν
τον εἰς τὸν περὶ τὸ σκῆλ' ὅφρ' ἐπὶ τὸν ὁλοῦ ἀναμετρήσαιμι
χέρου δὲν λέγειν ὅτι πρὸς δυνάστες, ὅτι μοι μὲν ἀδύνατον εἶναι, δυνά-
στω πρὸς πελοποννησίους, ὅτι παρεμυθετότε, εἰ δὲ εἶτο μὲν ἀκ-
οῖο μὲν οὐκ ἀλῶς ἐχεν, ἐμὲ ἀγέλον αὐτὸν τῶν οὐτῶν ἐλθεῖν ὅτι
τὰ χερσὶν οὐκ εἶδον δὲ αὐτὸς μοι συμπαῖν παραδιδάσειν ἐφ' ἡ
γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πολλοῖς ἐμβὰς δυνάστεως μὲν πλεονεξίας
μέρος, πᾶσιν τε οἰόμενος εἶναι, εἰδὲ ἀκωλοῖ μὲν ὅτι οὐν. ἐπειδὴ
πειφῶς δὲ κερμένον εἶναι, ἡ δὲ ἐμὲν ὅτι, ὅδε οὐδὲν μετὰ κατὰ
μένειν προσέμενον ὅρῳ μηχανῶν τοῦ μένειν τὸν τότε ἐκ πλοίων,
μηχανῶν τῶν ἀνέτινα. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρα λέγει πρὸς με-
ταπαρὸν λόγον. ἐμοὶ εἰ σὺ δύνῃς φησὶ τὰ δύνῃ, ἐκ πλοίων ἀπαλλά-

χρήτων περὶ αὐτὰ πλάλεις διαφέρειομαι. πενήτω δ' ἀσὶ ἐφ' ἡδὺ
νιτὰ δὲ ἀζιῶ ἐκείνου ἀπολαβόντα τὰ ἐαυτοῦ, οἱ κ' ἐν μὲν ἐν πελο
πονήσῳ μὴ ὡς Φυγάδας δὲ, ἀλλ' ὡς αὐτοὶ καὶ δεῦρο ἐξ ὄν ἀγ
δη μὲν, οἳ αὖ ἐκείνῳ τε καὶ μοι ἐν μίῳ τοῖς φίλ' κοινῇ ζωῇ κη. ταῦ
τα δ' εἴμαι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί. τοῦ τῶν ἡγενητῶν γίγνεσθαι
σεῖτε, καὶ τὸν σὸν οἰκείον, καὶ τοὺς ἐρῶντας δέωρος. ὑμῖν δὲ τὸ βέ
βαιον ἐκείνος παρέχεται. τὰ χρεῖματα δὲ ἀν' ἀέθρι, κατὰ πελο
πονήσῳ μὲν καὶ ἀθήναις ἐσθ' ὡς, παρ' οἷσι τισιν αὐτοῖς δὲ καὶ
τῶν δὲ δέωρος, μὴ ἐνέριος δὲ ἀνδρῶν πᾶσι δὲ ἀνελείσθαι. ἐγὼ
γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρεώμενον αὐτοῖς χρεῖ
μασι, δίκαιον γίγνεσθαι περὶ ἐμὲ οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται. σὸι δὲ καὶ τῶ
σσις, μάλλον περὶ σέ γε αὖρα δὴ ταῦτα ἔσσι ἀρίστη, καὶ μὲν ἐ
πὶ τούτοις τὸν ἐν αὐτῶν τοῦτον. εἰς δὲ ὥρας, ἀποβιλαβὼν τὰ χρεῖ
ματα ταῦτα. καὶ δὲ αὖ οἱ δ' ὅτι πολλὰ χρεῖν ἐξέσσι, διαπρα
ξα μὲν ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τούτῳ δὲ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας, ἐ
λνα χρεῖνον μὲν. ὅμως δὲ βουλεύσας μὲν ἐφ' ἡμῶν ἐστὶν ὅτε
ρῶν αὐτοὶ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγέλειν ταῦτα ζηνθέ
μεθα τότε. ἐβουλεύομαι δὲ τότε μετὰ ταῦτα κατὰ τὸν νό
μον μὲν μάλα συγκεχυμένος. πρὶν τοῦ δὲ μοι τῆς βουλῆς ἡγε
μῶν, ὅδε λόγος. φέρε εἰς ἀναδείξαι τούτων μηδὲν ποιῆναι οὐδὲ
ὡφισιν ἀπελθόντος δέμου ἐὰν ἐπισέλην δέωρος. πιθανὸς αὐτόσπε,
καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν αὐτῶν διακελεύομαι μὲν αὖ πρὸς ἐμὲ λέ
γει. ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος ἐμοῦ ἡοῦκ' ἐβλήσεντος ἀπὸν καλῶ
τόμεθ' αὐτὰ ὀλίγωρον ἔσται τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πρᾶγ
μάτων. πρὸς δὲ καὶ τούτοις ἐπὶ, μή μεθ' ἐλθὲν μετ' ἐμπερὶ αὐτὸς
τῶν

18
ἔρ' ἄρα λήρων μηδὲν πρόστα τῶν· οὐδέ τίηται ἢ παῖσι ρ' αὐτῶς
ὡς ἀβελῶν ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἄρα τίς ἐβλήσει με ἀγρὺν αὐτῆς ὁρμῇ
μυθον ἐκ τῆς διονυσίου οἰκίας· ὅλουν γὰρ δὴ τοῖς ἄλλοις ἱακκοῖς
ἐν τῇ ἑκῇ πῶ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν· ὅθεν οὐδ' αὖ ὁ θυρωρὸς ἠθέλει
με ἀφῆναι, μὴ πεμφθεῖσθαι αὐτῆς τινος ἐντολῆς παρὰ διονυσίου· αὐ-
τὸ δὲ μένω τὸν ἐν αὐτῇ, ἐξω μὲν δύνει ταῦτα ἐπισέλλειν, ἐν οἷς
τεῖμι, καὶ ἀπρὸ τῶ καὶ εἰ μὴ δὴ ποιῇτι διονύσιος ὧν φησιν,
οὐ πάντας παῖσιν ἐσσι μοι καταγλάσσω πεπραγμένα· ταῖλαντα
ἔρ' ἴσως ὅστις οὐκ ἔλαττον αὐτῇ ἐκτιμᾷ τὸ ὀρθῶς ἐκαστὸν, ἢ δ' ὧν οὐ
οὐσία· αὐτὸν γίνηται τὰ νῦν ἀπεμφαίνοντα, οἷα κὼς αὐτὰ γί-
νεσθαι· ἀπὸ τῶ μὲν ὅτι χεῖρ σπασίμα αὐτῇ· ὁ μὲν δὲ, ἀναγκαῖον ἴ-
σως ἐν αὐτῇ γ' ἐπιπνεῖσαι, καὶ ἔρρις ἐλγῆσαι περὶ αὐτῆς, τὰς δι-
ονυσίου μηχανὰς· τῶν τὰ μοι δόξαντα, εἰς τὴν ὑπεραίαν εἶπεν πρὸς
διονύσιον ὅτι δέδοκται μοι μένῃ· ἀξιῶ μὲν ἐφῆρ' μὴ ἐν εἰορῇ
γὰρ θάσσε δ' ὧν οὐκ ἐμὲ· πέμπε μὲν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν χάμ-
ματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα· καὶ ἐρωτῶν εἰ γὰρ ἀρκεῖται ὑπὸ
αὐτῶ· ὅτι ἐμὴ βούλεται ἢ ἀλλ' ἄτ' αὖ ἀξίῃ· ὅτι ταῦτα ἐπισέλλειν
ὅτι τὰ χεῖρα· σὲ δ' ὡς περὶ ζῆρ' μηδὲν πῶτ' περὶ ἐκείν· ταῦτ' ἔρριθ
ταῦτα ζῶντα μοι λογιώμεν ὡς νῦν ἐρριθ' ἔχον· ἐξέπλυνσε δὴ τὰ πλοῖα
μετὰ τούτῳ, ὅτι οὐκ ἐτι μοι δυνατὸν ἢ πλεῖν· ὅτι δὴ μοι καὶ δι-
ονύσιος ἐμνήσθαι λέγειν ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίων.
τὴν δ' ἡμίσειαν τὴν ἡμέωσ'· ἐφῆρ' δὴ πωλήσειν αὐτῷ· πρὸς αὐτοῦ δ' ὅτι
μὲν ἡμίσια, ἐμοὶ δὲ σείρω· γέν· ταῦτα δ' ἡμίσια ὅλ' ὡς παλαιὰ ταλίσ-
βαν αὐτῶ· ὅτι δὴ δὴ καὶ ὅτι τῶς ἐχειρ· πλεονεχίς δὲ γὰρ τῷ λεχέοντι
'λ iiiii

πάνν μὲν ὁμιλω γλοῖον εἶναι ὅτι λίγην ἐπιόμως ἀείρη, ὅτι γὰρ
ἠτιῶν παρὰ δύνους ἐπιστάλῃ, περιμύειν ἡμᾶς· καὶ ταῦτα πάλιν
αὐτὰ ἐπιτέλλειν· ὁ δὲ ἐξῆς τούτοις, πάνννεανικῶς ἐπώλει τῷ
οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπως καὶ ὅπως ἦθελε καὶ οἷσι πρὸς ἐμὲ
δὲ, οὐδὲν ὅλως ἐφθίγγετο περὶ αὐτῶν· καὶ μὲν ὡσάντως ἐγὼ πρὸς
ἐλθόνον αὐτῷ, περὶ τῶν δύνους πραγμάτων, οὐδὲν ἐτι διελιγμένην.
οὐδὲν γὰρ ἐτι πλείον ὁμιλῶ ποιῆν· μέγιστον δὲ τούτων ταύτη μοι
βιβασθὲν μένον ἐγγύφῃ φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις· ὃ δὲ μετὰ ταῦτα
ἐξῶμεν ἐγὼ καὶ δυνούσιος ἐγγύμειν, βλέπωμεν ἐξω· καθὰ περ ὄρνις,
ποδῶν ποδὲν ἀναπτήσας· ὁ δὲ, διαμνησόμενος, τὴν ἀπὸ πον ἀνασ-
βήσοι με, μηδὲν ἀποδύς τῶν δύνους· ὁ μὲν δὲ ἐφάμεν ἐταίροισι
εἶναι πρὸς πᾶσαν σιελίαν· τῶν δὲ μιαιφόνων τούτῃ πρὸς βυ-
τίρους, δυνούσιος ἐπεχέρησεν ὀλιγμυδατέρως ποιῆν, παρὰ τὰ
τῶν παρὰ τὸς ἐπὶ θνητῶν μωθέντες δὲ οἷς ἀπὸ τῶν ζωνελέιστων ἀνθρώποις,
οὐκ ἐφασάν ἐπιτέλλειν· ὁ δὲ πεχερὲς βιάζεσθαι, κλέσως τοῖς τῆς
ἀκροτέλεως πύλας· οἱ δὲ φέρουσι τοὺς δυνούσιος πρὸς τὰ τείχη παλιν ἀπὸ
βοήσαντες βάρβαρον καὶ πολέμιον· οὐδὲν περὶ δὲ τῶν δυνούσιος
γυμνόμενος, ἀπαντα σινεχώρησε, καὶ ἐτι πλείω τοῖς ὅτε συλλαχθεῖς
σι τῶν πελταστῶν· λόγος δὲ τις ταχὺ δύναιθαι, ὡς ἡρακλείδης αἶ-
τιος ἐπὶ γυνὴς πάντων τούτων· ὁ δὲ ἀκρότερος, ὁ μὲν ἡρακλείδης, ἐκ τῶν
δύνων αὐτὸν ἔχειν ἀφανῆ· δυνούσιος δὲ ἐξήτει λαβεῖν ἀπορῶν θεοδότη
τῷ μετὰ πύλας· ἐπὶ τὸν κῆπον ἐτυχεν δὲ ἐν τῷ κήπῳ ὅτι ἐγγύφῃ
τότε περιπατῶν· τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ τοῖς οὐκ οὐκ ἔκλεινον διαλεσθῆναι
ἀλλὰ ἐναντίον ἐπιθεοδότης ἐμοῦ πρὸς δυνούσιον, οἱ δὲ τε ἐμὲ μὲν
μακρὰ πλάτων γὰρ ἐφὶ δυνούσιον ἐγγύφῃ τῶν τοιῶν ἐάν ἐπὶ γυμνασίου
δεῦρο ἡρακλείδης ἡκομισαί δυνάτῃς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλη-
μάτων

μά των αὐτῶν ὅντι νῦν γεγονότων. ἀν' ἄρα μὴ δόξῃ δέειν αὐτὸν οἰκῆν
 ἐν σικελίᾳ, τὸν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα, ἀξιώσας πελοπόν-
 νησον ἀποπλεῖν, οἰκῆν τε, βλάπτουσαν μὲν διονύσιον ἐκείνῳ· ἡ δὲ
 πρὸς μῦθον δὲ τὰ ἐαυτοῦ· μετέπεμψά μιν μὲν οὖν, καὶ προτε-
 ρον αὐτόν· μετὰ πέμψομαι δὲ καὶ νῦν· ἀντὶ οὗ ἀπὸ τῆς προτέ-
 ρας μετὰ πομπῆς αὐτὴ καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· διονύσι-
 ον δὲ ἀξιώσας δέομαι· αὐτὴς ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἐαυτὴν ἀγνοῦσα
 πυνθῆναι, μὴ δὲν ἄλλο αὐτῷ Φλαῦρον γίνεσθαι· μετὰ σῆμαι δὲ ἐκ
 τῆς χώρας ὡς αὐτῷ ἀλλοτρίῳ διονυσίῳ δόξῃ πάντῃ ἐφ' ἡ συγχωρεῖς, λέ-
 γων πρὸς τὸν διονύσιον· συγχωρῶ μὴ δ' αὖ πρὸς τῇ σῇ ἐφ' ἡ φανῇ
 οἰκίᾳ πέσεσθαι Φλαῦρον μὴ δὲ παρὰ τὰ νῦν εἰρημνεῖν· τῇ δὲ με-
 τὰ ταύτην τὴν ἡμέραν Δείλῃς, δῦρ' ὕβριος καὶ θεοδότης, προσελθεῖ
 τῷ μοι ἀπὸνδρῇ τε θορὺν βηλὴν θαυμαστῶς· ὁ δὲ θεοδότης, λέγει· πλά-
 των ἐφ' ἡ, παρῆσθαι χεῖρας οἷς περὶ Ἡρακλείδου διονύσιος ὁμολόγη-
 σ' πρὸς ἐμὲ· ὅς σε· πῶς δὲ οὐκ ἐφίλω· νῦν τοίνυν ἡδ' ὅς, περιθείοις πελ-
 ταί, λαβὼν Ἡρακλείδην ζήτω ὧς· ὁ δὲ εἰργάσθη ταύτην λιπιδυνδύει·
 ἀλλ' ἡμῖν ἐφ' ἡ συνακούθησεν πρὸς διονύσιον, ἀπάσῃ μηχανῇ·
 ὥχμεθα οὖν, καὶ εἰσέλθομεν πρὸς αὐτόν· ὅς τῷ μὲν ἐσάτηνσι γῆν δα-
 κρύοντες· ἐγὼ δὲ εἶπον· οἶδε πέφόβωται, μή τι σὺ παρὰ τὰ χεῖρας
 ὁμολογῇ μὲν ἀπορήσας περὶ Ἡρακλείδην μεῖωτερον· δοκεῖ γάρ μοι
 ταύτην περὶ γένεσιν φανερός, ἀποτετραμμένος· ὁ δὲ ἀκούσας,
 ἀνέφλεχεν τε, καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν, οἷα αὐτοῦ μύθος
 ἀφείν· πρὸς πέσων δ' αὐτῶν ὁ θεοδότης, λαβόμενος τῆς χειρὸς,
 ἐδάκρυσέ τε καὶ ἰκέτερε, μὴ δὲν τοιοῦτον περὶ ἐν ὑπολαβὼν Δείλῳ
 παραμυθούμενος, θάρσυνε θεοδότης ἐφ' ἡ· οὐ γὰρ γλήσσει διονύσι-
 ος παρὰ τὰ χεῖρας ὁμολογῇ μὲν, ἀλλὰ ποτε δρᾷ· ὁ δὲ ἐμβλέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

18
 προσύντες δέ μοι, ἄλλοι τε ὧς οἱ ἔγω ὑπηρεσιῶν ἄντις ἀθήνηθεν ἐμοὶ
 πλῆττι, ἀπὴν ἔλθον ὅτι διαβεβλημένος ἔην ἐν τοῖς πελτασταῖς,
 καὶ μοι τινὲς ἀπειλοῖεν, εἴην ληΐφοι μὲ διαφθερεῖν, μηχαρῶμαι
 δὴ τίνα, τοιάνδε σωτηρίαν. πέμψω παρ' ἀρχὴν τῆς τοῦ ἄλλου
 Βιλουσὶς τέραντα, φράζων ἐν οἷς ἂν τυγχάνω· οἱ δὲ, προφασίν τι
 να προσβέαισ' πορισάμενοι παρὰ τῆς πόλεως, πέμψουσ' ἱερὰ κόν
 πορόν τε καὶ λαμίσκον αὐτῶν εἴα· ὅς ἐλθὼν, εἰδείτο διορισίου περὶ
 ἐμῶν λέγων ὅτι βουλοίμην ἀπέραιε μὴδα μὴς ἄλλως ποιεῖν· ὃ ἡ
 ζωωμολόησε καὶ ἀπέπεμψε ἐφ' ὁδὸν ἀδύς. ἔγω δ' ὄνους δὲ χρε-
 μάτων, οὐτέ γ' ἔτι ἀπὴρην οὔτε τίς ἀπέδωκεν. ἐλθὼν δὲ εἰς πελο-
 πόννητον, εἰς Ὀλυμπίαν δῶνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἠγελορτὶ
 γυγόντα· ὃ δὲ τὸν δῖα ἐπιμαρτυράμενος, δούσης παρ' ἠγελαν
 ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκέοις καὶ φίλοις, παρασκαρὰ ζεῶς τιμωρ-
 ὶσαι δινύσιον. ἡμῶν μὲν ξενεπατίας χάριν, οὐτὼ δ' ἐλέγχε καὶ
 ἐνόε· αὐτοῦ δ' εἰς βολῆς ἀδίκου καὶ Φυπῆς· αἰούσας δ' ἐγὼ τοὺς
 μὲν φίλους παρακαλῆν ἐκέλευον εἰ βούλωντο, ἐμὲ δ' ἔπει-
 ὅτι σύ μετὰ ἔγω ἄλλαν εἴα τίνα τρόπον σύσιτον καὶ σινέ-
 σιον καὶ κοινὸν ἐρῶν δινύσιον ἐποίησας, ὅς ἴσως ἡγεῖτο δια-
 βαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σὺν ἑαυτῷ καὶ τῇ
 τυραννίδι· ὅμως οὐκ ἀπέκτεινα, ἠδέσθην δὲ· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχω
 συμπολεμεῖν ἐτι χεδὸν οὐδενί. Κοινὸς τε ὑμῖν ἐμὶ· ἀν' ἥ τε τι πρὸς
 ἀλλήλους δευτέρως Φιλίας ἀγαθόν τι πρὸς ἐν βουλῇ τε· καὶ ἂν
 δὲ ἔως ἀν' ἐπισυμῆτε, ἄλλους παρὰ μελεῖτε· ταῦτα ἔπει-
 κῶς τὴν περὶ σὴν ἐλπίαν πλάνην ἀτυχάνω· ἀπειθοῦντες ἢ ὅς περὶ
 μένοι τῆς ὑπὲρ διαλέξεσι, πάντων ἔργῳ ἀγνοῶν καὶ αὐτοῖ

5000

191
παῖδες αὐτοῖσι οὐ θαυμάσιον ἐπείδοι. ὃν χειμῶν μὲν ἰσόμενοι, οὐκ
αὐτὸν λαοὶ. χειμῶν δὲ ὁρῶντες καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου
λαθόντες αὐτὸν καὶ λαθὼν κατακλύσει βίᾳ. ταῦτα δὲ καὶ δῶμα ἔφει-
λε δι' ὀλιγίων. κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον
οἱ Φηλαῖοι. ὅσων δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον, καὶ τῆς ἄλλης μοχθη-
ρας τε καὶ λαιμαργίας ἔλαθον. ὃ δὲ σφραλῆς ἔσται. σκελίαν πέν-
θος περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὲ μετὰ τὰ νῦν ῥηθῆναι ἀξυμβουλαί-
α δὲν εἰρηταίμοι καὶ εἰρηάτω. ὥρ δ' ἐπαρέλαυον ἐν ἑκατέρῳ σι-
κελίαν ἀφίξιν τὴν δρυτέρην, ἀναγκάσιον εἶναι ἑδοξέ μοι ῥηθῆναι
δεῖν, διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῆς γῆρας μέρων. εἰδῆρα τι-
τὰ νῦν ῥηθῆναι δύλογώτερά ἐστιν, καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γε-
νόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἑδοξέτω, μετρίως αὐτῶν καὶ ἱκανῶς εἶ-
ναι τὰ νῦν εἰρημένα.

Πλάτων τοῖς δῶμος οἰκέτοις, τε καὶ ἐταίροις, εὐπράττειν.

Ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ μάλα σοφῶντες, εὐπράττειν ὄντως πειράσο-
μαι ταῦτα ὑμῖν κατὰ δυνάμιν διεξιλέειν. ἐλπίζω δὲ, οὐχ
ὑμῖν μόνοις συμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα. μάλα γὰρ μὲν ὑ-
μῖν καὶ δρυτέροις πᾶσι τοῖς ἐν συρακούσοις. τρίτους δὲ ὑμῶν
καὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ πολεμίους, πολλῶν ἐπὶ αὐτῶν ἀποσιγῆς
ἔχοντες. ταῦτα γὰρ ἀνίστα, καὶ οὐκ ἀποτίσιν αὐτὰ ἐκνίψει.
τοῖσδε δὲ, ἃ λέγω νῦν ἑσθῆμιν κατὰ σκελίαν πᾶσαν λελυμέ-
νης τῆς τυραννίδος, πᾶσι μάχη περὶ αὐτῶν τούτων. τῶν μὲν
βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν. τῶν δὲ τῆς τυ-
ραννίδος ὑποφυγῆναι τέλος ἐπιθέσθαι. συμβουλὴ δὲ περὶ τῶν χριού-
των, ὁρᾶν δὲ ἐκαστὸν τοῖς πολλοῖς εἶναι. ταῦτα συμβουλεύειν
δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους, ὥς πλεῖστα ἡμῶν ὁρᾶσθαι. τὰς

ἢ φίλος, ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ. τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥαδίον, πολλὰ κακὰ
φραίνονται τοὺς ἄλλους, μὴ οὐκ ἔχοντες αὐτὸν πολλὰ ἑτέρα δὲ δὲ
οὐ μακρὰν ἐλθόντας τι, τὰ τοιαῦτα ἐν ἀρχῇ ἰδεῖν. ἄλλοις αὖ
εἴηγε τῇδε αὐτοῦ περὶ σίλειαν. ἥ μὲν ἐπιχειρήτων φραίν.
ἥ δὲ ἀμύχανος τοὺς φθώρτας. ἡ καὶ ἄλλοις μυθολογῶντες ἰκα-
νοὶ γίνοιθ' αὐτὸν ἐκαστοὶ διδάσκαλοι. τούτων μὲν δὴ γεδὼν, οὐκ ἂν
πορεία. τῶν δὲ ὅσα γίνοιτ' αὐτῷ ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχέροισι τε καὶ φί-
λοις, ἢ ὅτι σμιλῶντα καὶ ἀμφοῖν, ταῦτα οὐτέρῳ δὲ οὐρανῷ,
οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν. οὐχὶ δὲ προσέειπεν, ἡ τοιαύτη ζυμβουλή
τε ἔπι χειρὸς τοῦ λόγον. ἐστὶ δὲ πάντων πᾶσι μὲν, οὐχ ἄριστος. ἀπὸ
δὲ θεῶν καὶ πάντων ἀρχόμενον, αἰεὶ λέγοντες καὶ νοεῖν. ἐπιτελεῖν
δὲ σημαίνουσα ἡμῖν τοῖον δὲ πῖνα λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολε-
μίοις γεδὼν, ὅς οὐ πᾶς γίγνεται ὁ πόλεμος, συγγένεια ἀρχεῖ μία διὰ
τέλους, ὡς πᾶσι κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, εἰς ἀπορίαν ἐλθόν-
τες τὴν ἀπάσαν. τὸ δὲ τελεῖν ὁδὸς ἐγγύς τοῦ ἐχέτος σκελίσας τῇ
τῶν ἐλλήνων, ὑπὸ κ' ἡγεμονίᾳ ἀνάστατον ὅλῳ ἐκ β' βαρβαρῶ-
σαν γινώσκαι. τότε δὲ ἐλθόντες διονύσιον μὲν ὡς νεόν καὶ πλεμικόν,
ἐπὶ ταῖς τοῦ πολέμου πρεσβύσεσιν αὐτῶν πρᾶξις. σύμβουλοι δὲ ἔ-
πρεσβύτερον ἱππαρίον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς σιελίας αὐτοκράτο-
ρος ὡς φασὶ τυράντους ἐπονομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ θεῶν τις ἡγε-
δοῦναι βούλεται τύχην εἰ θεόν, εἴτε τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετήν, εἴτε
τὸ ξυμμότερον, μετὰ τῶν τοῖς πολιτῶν φιλωθειῶς αὐτίαν
ἐν μὲν καὶ γινώσκοντες, ἐστὶν αὐτῇ τῇ ὀπῆτις ὑπὸ λαμβανέτω τηρία δὲ
οὐκ, ὅπως συνέβη τοῖς γινώσκουσιν. τοῖς δὲ τῶν αὐτῶν μετὰ τῶν
καλῶν πονηρῶν σώσει, πάντας χεῖρον ἔχειν. εἰ δὲ τι τὸν μετέπει-
τα χερόν ἢ τυραννὶς ἀνὸρθως τῇ φιλῶντι δώρεα καὶ ἀνέχεσθαι,
τῶν δὲ καὶ ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δὲ, πρὸς τῶν πένες οὐκ ἂν δέχεται ἀναγ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

πᾶσι παρὰ τὴν ἐλευθερίαν. τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφειμένους, ἀπὸ τῶν
παιδῶν ἢ Φύγεν Φυγῆ ἀπώλυσεν. πεινῶντων δὲ δουμότης αὐ-
τῶν ἐλάνθη. εἰς βασιλεὺς δ' ἔειδεν, πειράσας μεταβάλλειν, καὶ
δουλοῦσι νόμοις βασιλικοῖς. τὰς μετὰ σπέρμας κεκτῆμένους, πα-
ρὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων. τοῖς δὲ δὴ ἐλευθερία δὴ καὶ
στὴν ἡττῇ καὶ φούροις τὴν δούλειον ζυγὸν ὡς ὄν κακὸν, δὴ λαβεῖσθαι
ζυμβουλεύομαι, μή ποτε ἀπώλυσεν ἐλευθερίας ἀκείρου πρὸς,
εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπεσῶμεν. ὁ δὲ τὴν ἀγὰρ ἀναρ-
χίαν οἱ τότε ἐπαυτορ, ἀμέτρον ἐλευθερίας. χεῖρ μὲν ἔρωσι· οἱ γὰρ
πρὸ διονυσίου ἢ ἱππαρίνου ἀρχαῖαι σκελιῶται. τότε ὡς ὄντορ,
δουμότης ἐζὼν τρυφῶντες. ἡ δὲ ἀρχόντων ἀρχαῖαι, οἱ δὲ
τῶν δέκα στρατηγῶν κατ' ἐλευθερίαν βαλλοῦντες τοὺς πρὸ διονυσίου,
κατὰ νόμον οὐδὲν ἀκείρου πρὸς, ἵνα δὴ δουλοῦν μὴδενί. μήτε συν-
δίκη. μήτε νόμῳ δεσπότῃ. ἐλευθεροὶ δὲ εἴσι πάντῃ πάντως. ὅθεν
καὶ τυραννίδος ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία ἢ ἐλευθερία ὑπερβέ-
λουσα μὲν ἑκάτερά, πάγια καὶ. ἐμμετρος ἢ, οὐσα, πανάχαθ).
μετρία δὲ ἡθεὶς δουλεία, ἀμέτρος δὲ, ἡ τοῖς ἀνθρώποις. θεὸς δὲ ἀν-
θρώποις σώφρων, νόμος. ἀφροσύνη δὲ ἡδονή. τούτων δὲ ταύτη πε-
φυκτότων, ἀζυμβουλίῳ συρακείοις πᾶσι φράζειν πᾶσι κελεύο-
μαι τοῖς δῶνον φίλοις, ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινῇ ζυμβουλίῳ.
ἐγὼ ἢ ἐρμηνεύσω ἢ ἐκείνῳ ἐμπνους ὦρ καὶ διδάμενος εἴπετι
πρὸς ὑμᾶς. τίς οὖν δὴ τις αὐτῶν λόγον ἀποφαίνειται ἡμῖν πε-
ρὶ τῶν παρόντων, ἢ δῶνον ζυμβουλίῳ τῶνδε. δεξάμεθα συρα-
κείοις πάντων πρῶτον, νόμος οἱ τιμὴς αὐτῶν φαίρωι, μὴ πρὸς
χεῖματι σμῶν καὶ πλοῦτον τρέφοιτες τὰς συνάμας ὑμῶν, μήτε
πιδυμίας. ἀλλ' ὅντων τριῶν, ἢ χεῖρ ἢ σώματος ἐπὶ δὲ χεῖμα-
των.

των, πρῶτῳ μὲν τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν δεῖ δου-
τέρῳ δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ φιλικῇ καὶ μένῳ. τρί-
τῳ δὲ καὶ ὑστέρῳ, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ψυχῆς καὶ οὐ μὲν ταῦτα ἀπὸ τοῦ γαζόμενος θεοῦ,
νόμος αὐτῷ ὁρθῶς ὑμῖν ἐκτεταμένους ὄντας διδάσκοντας ἀποτελῶν
τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ πρῶτος πλοισίους διδάσκοντας ὁρομάζων λό-
γους, αὐτὸς τε ἀδελφὸς γυναικῶν καὶ παίδων ὡς λόγος αὐτοῦ, τοὺς
πειθαζόμενους πρὸς ἀπεργάζεσθαι τοιούτους. ὅτι δὲ ληθῇ ταῦτα τῶν πε-
ρακελεύμεται, ἐὰν γούσῃτε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔρ-
γω γνώσεσθε. ἢ δὲ βασίλειος ἀλλοτρίᾳ τῇ δουλείᾳ γίνεσθαι τῶν πάντων
περὶ δεξιὰς ἀμενοῖς τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίρδυ-
νος σικελίαν, καὶ οὐτε κρατεῖ τε ἱκανῶς, οὐτ' αὖ διαφερόντως
κρατεῖτε, δύναιτο αὐτῶς καὶ ζυμφοῖν γίνεσθαι ὑμῖν πᾶσι με-
στῶν τε μέσων, τοῖς τε φίλοις τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν, καὶ
τοῖς τῆς ἀρχῆς πέλειν ἐρώσει τυχεῖν. ὡς οἱ πρόγονοι ὅτε μέγιστον
ἔστωσαν ἀπὸ βαρβαρῶν τῶν ἑλλήνων, ὥς τ' ἐξῆναι περὶ πλεονεξίας
νῦν ποιῆσθαι λόγους. ἔρρουσι δὲ τότε, οὐτε λόγος, οὐτε λόγος ἐλπί-
ται αὐτοῖς οὐδὲ μὴ οὐδὲ μὴ. νῦν οὖν, τοῖς μὲν ἐλδοθεῖς γινέσθω, με-
τὰ βασιλικῆς ἀρχῆς. τοῖς δὲ, ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλικῆς, δεσπο-
ζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν, καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, αὐ-
τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ τοῖς τοῖς ζυμφοῖν, ἀδύλῳ γνώμῃ,
καὶ ὑπὸ μετὰ θεῶν βασιλείᾳ σῶσθε. πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν ἦν χε-
ρίτων ἐνέκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμὸν τῆς παρὰ ἐμὸν πατρὸς.
ὁ μὲν δὲ ἀπὸ βαρβαρῶν ἡλυθερώσει ἐν τῇ πόλει τῇ ἐν τῇ πόλει.
ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυραννῶν, νῦν δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ὑμῖν ἐγὼ γινώσκω.
δούτερον δὲ δὴ ποιῆτε βασιλείαν, τὸν τῶν μὲν ἐμὸν πατρὸς τῶν

κεκτημένην ὄνομα ἢ ὅτι δυνάσται, χάριν δὲ τῶν βοηθείας ἡ οὐσίας
τρόπον δὲ ἐνόμιζον τυραννίδος ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλθε
ροῖ. τιμὴν αὐτῶν ἐλθέειν αὐτὴν τυραννίδος ἐφ' ἡμέρου καὶ
δύλου κτῶμιζον. τὴν δὲ προκαλεῖσθαι καὶ βασιλείαν ἡγεῖσθαι συ
ρακουσῶν, ἐκόντων ἐκούσης τῆς πόλεως, τὴν νῦν τοῦ τῶν πολε
μίων ἀρχόντα στρατὸν διορύσσον τὴν διορύσσου. ἐὰν ἐθέλῃ
ἐκὼν εἰς βασιλείαν χάριν ἀπαλλάττεισθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας,
ἐλεῶν δὲ πατρίδα, ἐλπίδων ἀνερα πεύσαν ἐπ' αὐτοῖς μὴ διαφί
λορηκίαν πάντως πάντα ἀπολίσσιν βαβάροις ἐπίχαρτος γι
νόμενος. τῶν δ' ὄντας βασιλείας, ἐπ' αὐτῶν τὴν λακωνικὴν δύνα
μιν αὐτοῖς δόρυτες, ἐπεὶ ἀφελόμενοις ἡ ζωολογίαντες, κατα
σῆσθε τὴν πόλιν τοῖς δὲ ὅς ἐστιν αὐτῶν μὲν, ἐπ' ὅτερον ὑμῖν ὁμῶς
δ' ἐπὶ καὶ νῦν αἰοῦντε. ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διωνυσίου τε
ἐλπίσιν ἐπὶ σωτηρίᾳ σικελίας παύσασθαι τῶν καὶ παρόν
των κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς ἐλπίσιν λαβόμενοι, ἐπὶ τὴν ἐπεὶ αὐτῶν
νῦν χεῖρον ἐπὶ τοῖς σικελίαις, ὅς περ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρὶ
σβείας οὐδ' ἀν' ἐθέλῃ σωσι κενεῖς ποιεῖσθαι μὲν οὐδ' ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ
μας αὐτοῖς, ἐπεὶ ἐξωθεν, ἐπεὶ ἀμφοτέρω, ὅς ποτὶς αὐτῶν συγχωρήσω
σι. τοῦτον δὲ λθόντας, μὲν μὲν πρὸς τὸν θῆναι ἡ πλεῖστον αὐ
τῶν, ἐν ἡ βασιλείας ἀρμόττει γένεσθαι κενεῖς οὐδ' ἐξωθεν ὅσων
ἄλλων πρὶς τοῖς γένεσθαι μὲν οὐδ' ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ τῶν
νῦν ἀρχόντας, νομοφύλακας ποιήσας ἀριθμὸν διακρίνεται καὶ
πέντε, μετὰ τὴν δὴ μου ἐβουλήσιν, διακρίνεται ἡ ἀλλὰ μὲν ἄλλων.
θανάτου ἡ φυγῆς, τὸς τε πέντε καὶ διακρίνεται ὑπέρχειν. πρὶς
τοῦτον τε ἐκλεῖν τὸν γένεσθαι Διόσκου ἐκ τῶν μὲν αἰεὶ περὶ
νῶν ἀρχόντων. ἐν αὐτῶν ἐκείνης τῆς ἀρχῆς τὴν ἀριστοδύναμιν
καὶ δὲ δικαιοτάτην. τὸν δὲ τὸν ἐπὶ τὴν ἐν αὐτῶν δικαιοτάτην ὅς

σπαθάναν καὶ δέσμοις ἑμεταστάσας ἥ παλιῆς βασιλείας, ἥ
τοιούτων δικῶν μὴ ἐξῆναι δι' κατὴν ἀγέαν, καὶ δὲ περὶ ἐρέα
φόνου καθαρδύονται καὶ δέσμοις ἑφυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν
δινενοθίω γίνεσθαι, καὶ νῦν διανοῶμαι. καὶ τότε κρατήσας τῶν
ἐχθρῶν, μεθ' ἑμῶν εἴμην ξενικῇ ἐραννύες ἐλώλυσαν, κατέστησάν
ἡ περ καὶ δινενοθίω καὶ μετὰ ταῦτα σκελίαν αὐτῶν ἀλλῶ
ἐπερ' ἐργα ἐπὶ νῦν ἐγένετο, κατώκισα. τοὺς μὲν βαρβάρους, ἃν
νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας Διε
πολεμῶν πρὸς τὴν τυραννίδα. τοὺς δ' ἐμπεσοῦν οἰκητὰς ἥ
ἐλλῶν καὶ τῶν ῥαίων, εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ παλαιὰς οἰκίσεις καὶ
κίσους. ταῦτα δὲ ταῦτα ἂν νῦν πᾶσι συμβαλέωκοιεν διανοηθῆναι,
ἐπράττειν τε ἐπὶ ἀκαλεῖν ὡς ταῦτα τὰς πράξεις πάντας. τὸν
μὴ ἐθέλοντα ἥ, πλεῖστον ἡγεῖσθαι κοινῇ ἐστὶ ἡ ταῦτα ἐκ ἀδυνάτα. ἃ
ἢ ἐνδυνάστευτα φυλαῖν τυχερά, ἐλοποσάμενοις δὲ εἶναι βέλτισται
ἐχθρῶς ἔχει, ταῦτα ἡχεδὸν ἐκείνων ἀδύνατα, οὐκ οὐ φρονεῖ. λέ
γεται τὰς δύο, τὴν τε ἰππεύειν τοῦ δινουσίε ἡέος δὲ τὴν τοῦ ἐμῆ
ἡού. τὸν τὰν ἢ ζυμομολοποσάγειν, τοῖς γὰρ αἰῶσις συρακουσίσι οἰμαῖ
πᾶσι ὅσοι περ τῆς ἡέως ἀνδρῶν ζῶντες εἰν. αἰὲν αἰετοῖς τε πᾶσι τι
μὰς μετ' ὧν δόρυτες, τοῖς τε αἰῶσις ὅσοις μετὰ θεῶν πρέπει, πεί
θοντες ἑπρόκειλόμενοι φίλως δὲ διαφόρους μαλακῶς τε ἐπ' ἅν
τως μὴ ἀποστήτε, πλὴν αὐτὰ ἢν ὑφ' ὑμῶν λεχέμετα, οἷον ὁ
μείρατα θῆα ἐπιστάντα ἐχρηγόροσιν, ἐναργῆτε ἐξ ἐργασθετε τε λε
θέντα καὶ δὲ τυχεῖ.

Πλάτων, Ἀρχὴν Ταραντίνω δι' ἀπ' ἑαυ.
Φίλοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ ἀρχαίων ἑφίλων δὲν. τὴν τε
ὑπόλην φέροντες ἢν οὐ αὐτοῖς ἑδωκας, ἐὰν ποτὲ ἄλλοις
μ ii

παρὰ σὺν τοῖς μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο
καὶ τοὺς οὐδὲ πάντεσσι ὡς ἐρξάνετο δὲ παρὰ σὺν δὴ λῶσιν ἡ-
μῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖναι, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοι-
νὰ ἀρχαίας ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἡ δυνάσκειν ἐν τῇ βίῳ τὸ
αὐτὸν πράττειν, ἄλλως τε καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι τοιαῦτα πράττειν οἷα
καὶ σὺ, οὐδὲν πᾶντι δὴ λῶν. ἀλλὰ καὶ κενὸν δεῖ σε ἐν θυμῷ εἶναι. ὅτι
ἡ κατὰ τὴν φύσιν οὐχ αὐτῇ μόνον γίνονται. ἀλλὰ τῆς γνέσεως ἡμῶν,
τὸ μὲν τι, ἢ παρὰ τὸν μείζοντα. τὸ δὲ τι, οἱ γνῶσται. τὸ δὲ,
οἱ λοιποὶ φίλοι. πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον
ἡμῶν καταλαμβάνουσιν. καλούσης δὲ φιλοπρίδος αὐτῆς πρὸς
τὰς αἰνὰς, ἀποπνίγναι τὸ μὴ ὑπακούειν, καὶ χώραν καταλιπεῖν
πάνην φάυλοισι ἀνθρώποις. οἱ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστον πρὸς τὰς αἰ-
νὰς προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἰσαμῶς. ἐχεράτους
δὲ μὴ ἐπιμέλειαν ἔχοντες, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομην.
καὶ διὰ σέ, καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυγίωνα. καὶ δι' αὐτὸν τὸν
θεανίσκον.

Γλάτων ἀριστοτέρῳ δὲ πρὸς τὸν φίλον.

Κοῦν δῶνος ἐν τοῖς μάλιστα ἐπαίρον εἶναι τε σέ καὶ
γινώσκεις διὰ πάντας τὸ σφῶτα τὸν ἥθος τῶν εἰς φιλοσο-
φίαν παρεχόμενον. τὸ γὰρ βέλαιον, καὶ πῶς, καὶ ὑπὲς τοῦτο ἐ-
γὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ
εἰς ἄλλα τεινούσας σφείας τε καὶ λειμώνας κομψότητας οἰ-
μῶν προσεγορεύων, ὁρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἐρρώσῃτε, ὅτι μὲν ἐν τοῖς
ἡθελον οἷός τις καὶ μὲν.

Γλάτων

Πλάτων λαοδάμαντι δὲ πρᾶττι.

Πεσεῖλα μῦσοι καὶ πρότερον πλὴν διαφέρει πρὸς ἅπαν
τα ἀλέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι ἀθνήζε. ἐπειδὴ ἡ σὺ φῆς ἀ
δύνατ' εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δὲ ὑπὲρ, εἰδὺν ἄνθρωπον ἐμὲ ἀφικέσθαι, ἥσσω
κράτῃ ὥς περ ἐπέσειλας. μὲν ὅσον κράτῃς μῦθον περὶ ἀδέρειαν τῆν
τῆς στρατηγίας. ἐμὲ ὅσον ἀφικέσθαι ἐν ταῦτα, ἀρχὴν αὐτὴν μὴ δια
πράξασθαι ἐφ' ἧς πρὸς σὺν παρὰ καλῶς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γινώσκω, οὐ
πάλιν ἐλπίδα ἔχω. ἀλλὰ δὲ μακρὰς ἐτέρας, διότι αὐτὴν ἐπιστολῆς
ἡ τις πάντα διεξίει, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ σῶματι διὰ τὴν ἡλικίαν, ἐ
καρπὸς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θά
λατ' ὡς αὐτὸν πάντων. ἐν γὰρ πάντα κινδύνων ἐν ταῖς περιετείς ἐστὶ με
σά. συμβουλεύουσι μὲν τοῖς ἔχω σίτε καὶ τοῖς οἰκισταῖς. ὁ εἰσπότης
μὲν ἐμοῦ φησὶν ἡσίοδος, δόξαι αὐτὸν εἶναι φαῦλον. καὶ λέγει δὲ νοῆσαι.
εἰ γὰρ οἶονται ὑπὸ νόμων θεσπείας καὶ ὧν τινων οὐ ποτε πλεῖστα αὐ
κατασκευαῖαν, αὐτοῦτο ἔστιν αἰτία, κινδύνον ἐπιμελὸς μὲν ἐν τῇ
τῆς κατὰ μέραν διαίτης, ὅπως αὐτὴν σὺ φρονεῖς ἀνδρὶ καὶ
δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὁρῶς διανοοῦνται. τοῦτο δὲ αὐτὸ, εἰ μὲν
εἰσιν ἡδὲ ἀνδρὶς ἀξιοὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης, γινώσκουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πλε
όντα δὲ εἶ τιμος, οὐτε ὁ πλεόντων οὐτε οἱ πλεονήσαντες μὲν ὡς ἐγὼ
οἶμαι εἰσὶν ὑμῖν. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι. καὶ ἔχει δὲ πλεον
ἐμ' προδὲν πᾶσι, οὐτω κατεσκευαῖαν ὡς ἐπείτα δὲ ἔκκονται,
ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων ἐκ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ
πᾶς ἄλλας πράξεις γινώσκουσιν. ὅταν ἐν τοιούτοις καίροις, αὐτὴν κα
λός τε ἀγαθὸς ἐπ' ἐνῆται μεγάλῃ δυνάμει ἔχων. τὸ δὲ μ' προ
δὲν αὐτὰ, πρὸν μὲν αὐτὸν μὲν καὶ ἀνὰ γῆν. διανοοῦσθαι μὲν τοῖς
αὐτὰ ὡς λέγω καὶ μὴ ἀνοηταίνην οἱ μὲν οὖν τὸ ἐγὼ μὲν δὲ πρᾶ
ξάσθαι δεῖν. οὐτὺ χεῖ.

μ iii

Πλάτων Ἀρχὴ τὰ τυραννικῶν δὲ πράττειν.

Τ Α μὲν παρὰ τὸν ἐλθόντ' ὑπομνήματα, θαυμαστῶς ὡς ἄσμε
 ροί τε ἐλάβοντο. καὶ τὸ γράψαντος αὐτὰ ἡγάδη μὲν ὡς ἐν
 μάλιστ'. καὶ ἰδοῦς ἐμὴν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι
 προόντων. λέγεται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μυητοὶ εἶναι. οὗτοι,
 Διόντων τῶν ἐπὶ λαομέδοντος ὀβριαντῶν τρώων, ἄνδρες ἀγα
 θοί, ὡς ὁ παρὰ δέδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήμα
 τα περὶ ὧν ἐπέσειλας, ἱκανῶς μὲν οὐκ ἔχει. ὡς δέ ποτε τυχεῖ
 νη ἔχρηται, ἀπέσταλκά σοι. περὶ ἧς Φυλακῆος, ἀμφοτέροι συμ
 Φωνοῦ μὲν. ὡς γὰρ ὅτε Δεῖ παρὰ κελύεσθαι.

Πλάτων διονυσίῳ τυραννικῶν συγκακουσῶν, δὲ πράττειν.

Α ῤήσοι τῆς ἐπιστολῆς ἔσωκα ἅμα ζύμβολον ὅτι παρ' ἐμὸν
 ὕβρι, τοὺς λοιποὺς κατέστιν νεανίσκους πόρρω κατα
 λείμινος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστη παρ' ἐμὴ. ὁ Φιλοφρονίου μὲν ὡς ἐπὶ
 οὐ πρὸς ἡμᾶς ἔχον ὡς ἐμοί γε δὲ καὶ ὁ παρὰ καταλείμινω. ὡς δὲ
 τος, τῶν καλῶν τις. ὅς γ' ὅτε εἶπεν, ἡσυχία πολλὰ ὡς διονύσιος
 σοφίαν ὡφελῇ ὑπὸ πλάτωνος. σὺ Δεῖπες, καὶ εἰς ἄλλα πολλά.
 ἐπεὶ καὶ ἀπὸ τῆς τῆς μετεπέμψω, ὅτι μετεπέμψαμίω αὐ
 τόν, διὰ τὸ τὸν τοῦ δυνεὺς ὡφελῆσθαι. τοῦ γὰρ διασωσέον, ὅπως αὐ
 τὸν ἀνέστη καὶ ἐμὸν ἡ ἀπὸ τῶν ἡλίων ὡφέλεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦ τῶν
 παρὰ σκεδάζων τῶν τε πυθαγορείων πέμπω σοι. ὁ γὰρ διαιρέσει
 ων, καὶ ἄνδρα, ὡς πρὸς ἰδοῦς ἐμὴν τὸτε, ὅτι σὺ καὶ ἀρχὴ τῆς, εἰς πρὸς ἰδοῦς
 παρὰ σκεδάζων, χεῖρ δὲ δυνάμει. αὐτὸς δὲ ὅτε ἄνεμα μὲν, Ἐλίκορ.
 γ' δὲ

τὸ δὲ γένος, ἐκκυζίκου. μαθητῆς δὲ, διδύξου, καὶ περὶ πάντα τὰ
ἐκείνου, πᾶν χειρὲν ἔχωρ' ἐπὶ δὲ καὶ τῷ ἰσχυρὰ τοῦ μαθη-
τῶν τῶ ξυγέγονε. καὶ πολυξένῳ τῷ ἐρύσωνός τινι ἐταίρων. ὁ δὲ
σπάνιον ἐπὶ γυντοῖς, οὔτε ἀχρεῖς ὄσιν ἐν τυχεῖν, οὔτε κακοὶ δ' ἐοί-
κεν. ἀλλὰ μάλλον ἐλαφρὸς ἐν δυνάμει δόξεν αὐτῷ εἶναι. διδύξος δὲ λέ-
γω ταῦτα, ὅτι νῦν ἀνθρώπων δόξαν ἀποφείνομαι οὐ φαύλου
ζώου ἀλλ' ὀλιγοβόλου, πάλιν πᾶν ὀλίγων τινῶν καὶ ἐς ὀλίγα.
ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου φόβου μέσος καὶ ἀπεισῶν, ἐσκόποιω αὐτὸς τε
ἐντυγχάνων. ἐν τῷ θανάτῳ μὲν τῷ πολιτῶν αὐτοῦ, ἐν οὐδ' ἐς οὐ-
δὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ ἑαυτὸς, ἡ δὲ λαβοῦ. μά-
λισται μὲν οὖν, αὐτὸς δὲ ὅπως ποιεῖν χολάζησ, μαύθαι περ αὐτοῦ ἐν
τῷ ἀλλὰ φιλοσόφῳ. ἐν μὲν, ἐκ δὲ δαζαί τινά. ἵνα κατὰ χολὴν μαυθῇ
νῶρ, βελπῶν γένε. ἡ δὲ διδύξος, ὅπως τὸ Διὲ μὲν ὠφελῆσθαι σε, μὴ
αὐτῷ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτη. περὶ ἧς ὧν ἐπέτελλέ μοι ἀποπέμ-
πειν σοι, τὸν μὲν ἀπὸ ἄλλω ἐποιήσά μιν τε. ἐν ἀγασί λεπτίνης,
νέου ἡ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ. ὄνομα Διὲσιν αὐτῷ λεωχάρης. ἔπερον
δὲ περ αὐτῷ ἐργον ἰὼ, πᾶν κομφορῶς ἐδόκε. ἐπρίάμιν οὖν
αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελῆτο ἡ
ὕψαινοντος ἡ ἀδενούοντος, ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ,
ἀν' μή τι σοι ἄλλο δόξῃ. πέμψω δὲ ἐν οἶνου ἰλυνέως δώδεκα σαμνία
τοῖς πασι, καὶ μέλιτος, δύο. ἰχθύων δὲ, ὕστερον ἡλθοῦσα τῆς ἀ-
ποδέσεως. τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη. ἀλλ' αὖτις βέλ-
πιν ἐπιμελεσόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν, λεπτίνης σοι ἐρεῖ. ἀργύρε)
Διὲς ταῦτα ἐν ἐκείνῳ τῷ τῶν ἡδὲ φορῶν τῶν εἰς τὴν πλιν, ἐλαβ)
πρὸς λεπτίνης λίγρον ἅ μοι ἐδόκε. διχρημονέστατα ἡμῖν εἶναι ἡ ἀληθῆ

λέγειν· ὅτι ἡμέτερον εἴη· οἷς τὴν μαυρανλώσαν μὲν τὴν λευκα-
δίαν, χεδὸν ἐκ καὶ δεκαμναί. τοῦ γὰρ ἐλάβον· λαβὼν αὐτοῖς τε ἐο-
χρησάμεν· ὅτι ἡμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα, γὰρ δὴ μετὰ τοῦτο, περὶ χρε-
μάτων ἀλλοιῶν ὥς σοι ἔχει, πείτε τὰ σὺ ἀθήνησι, δὲ περὶ τὰ ἐμά· ἐ-
γὼ τοῖς σοῖς χρημασίω ὥς περ τοῖς σοῖς ἐλέγην χρησόμεναι, καθάπερ
τοῖς γὰρ ἄλλων ἐπιτηδείων· χρώμαι δὲ, ὡς αὐτὸν δύναμαι ὀλίγοις, ὁ
σα ἀναγκάσῃ δὴ καὶ ἡ δὴ χήματα ἐμοὶ τε δοκεῖ· δὲ παρ' αὐτῶν λαμ-
βάνω· ἐμοὶ δὴ τοῦτον νῦν ζυμβέβηκεν· εἰς μοι ἀδελφῶν θυγα-
τέρες γὰρ ἀθανασῶν γόττε, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐσεφαινούμην· σὺ δὲ κ' ἐλθ-
εις, τί τ' ἄρες· ἡ μὲν νῦν ἐπίγαμος· ἡ δὲ ὁκταέτις· ἡ ἡ μικρὸν πρὸς
τρίσιν ἔτεσιν· ἡ δὲ οὐκ ἐνι αὐσία· ταύτας ἐκδοτέον ἐμοῖσι καὶ
τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς αὐτῶν ἐπιβιῶ· αἷς δ' αὐτῶν μὴ χαίρουτων·
ἡ γὰρ αὐτῶν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν· ἐμοὶ πολυσίωτοι οὐκ ἐκ-
δοτέον· τὰ δὲ νῦν ἐγὼ αὐτῶν ὑποπότερος· καὶ τὰς μητέρας δὲ
αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα· καὶ μετὰ ἄλλων καὶ μετὰ δώρον· ἡ μὲν οὐκ
ἐννοήσῃ· γὰρ μετὰ, ἀδελφῆς οὐκ αὐτῶν θυγάτηρ· δεῖ δὴ πάν-
τη οὐδὲν πλεον, ἡ δὲ ἀκοντα μνησθῆναι· γὰρ αὐταὶ ἡμῖν προί-
κες· ἐπὶ δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἡ ἐμὴ, οὐδὲρ αὐτῶν πλεονοῦσ' ἡ δὲ
καμνῶν δέοι αὐτῶν, εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ πάφου· ὅτι περὶ ταῦτα, τὰ
μὲν ἐμά ἀναγκάσῃ χεδόντι ἐν τῷ νῦν ταῦτά εἰσιν· ἐὰν δὲ τι ἄλ-
λοπύνηται ἰδὼν ἡ δὴ μὲν οἷον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σέ· ἀφίξις,
ὥς περ ποτὲ ἐλέγην δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεται, ὁ παῖς ὡς
ὀλίγον γένεται γὰρ ἀνάλωμα· ὁ δ' αὐτῶν μὴ δύναμαι, σὲ εἶναι τὴν δα-
πάνην· γὰρ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ γὰρ σὺν αὐτῶν χρημάτων τ' αὐ-
θήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐὰν τι δὲ ἐμὲ ἀναλίσκει

εἰς χορηγίαν ἡ τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδέ τις ὅστις δώσει ὥς
ῥομίθαι· ἐπεὶ δ' αὐτὸ σοι αὐτὴ διαφέρει μέγα, ὥς τε ἀναλωθὲν μὴ
ῥομίθῃσαι. μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἄλλ' ἔχρῃσι δὲν ἕως αὐτὸς παρὰ σοὶ
ἔλθῃ, βλάψαι πρὸς τῇ χαλεπῷ τοιοῦτόν σοι ὅστις καὶ αἰσχρὸν ἐγὼ
ἵδ' ὅτι ταῦτά γε ζήτῃσαι, παρὰ δ' ὁμοίᾳ δὲ τὸν αἰγινήτην πέμψας
ἔρασαν, παρ' οὗ ἐκείλυσεν τοὺς μετέρου ξένους· διό μιν λαμβά-
νῃς, βελλόμενος δ' ἄλλα μέλῃσι ἀπέπελῃς πέμπειν. ὁ δὲ εἶπεν
εἰκότα καὶ ἀνθρώποις, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῇ πατρὶσιν
μόλις κομίσαιτο. καὶ νῦν, σμικρὰ μὴ δοῖν αὐτῷ. πλείω δὲ, οὐ· οὐτω
δὲ παρὰ λεπτίνου ἔλαβον. δ' τοῦτο γὰρ, ἄξιον ἐπαυέσαι λεπτίνου
οὐχ ὅτι ἰδούλεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως. καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέ-
γων δ' ἀπ' αὐτῶν, ὅτι οἷός τ' ἡμῖν ἐπιτήδεος, φανερόν ἐστι· καὶ καὶ τὰ
τοιαῦτα δ' ἐπ' αὐτῶν τούτων, ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὅτι ὅς τις αὐτὸν ἐκα-
σοῖς ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὐ περὶ τῶν χρημάτων ἐγώ σοι πᾶσι
σομαι. δὴ καὶ γὰρ καὶ ἅμα ἐμπεύρω ἔχω, τῶν παρὰ σοὶ
λέγοιμ' αὐτῷ. οἱ προσεγγίλλοντες ἐκαστοτέσι, ὅτι αὐτοὶ οἶωνται ἀνάλω-
μα ἐπαγγέλλεσθαι ἐθέλοισι προσεγγέλλειν, ὥς δὲ ἀπεχθόμε-
νοι. ἐτιζέουσιν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκη φράζειν, καὶ ταῦτα καὶ τὰ
ἄλλα. σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τὰ πάντα κατὰ δύναμιν, καὶ
κρίναι εἶναι καὶ μὴ φύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄρι-
στόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν. τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς
ἀναλίσκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα, πρὸς τὰ ἄλλα
καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν. καὶ σὺ δὲ φῆς ἀγα-
θὸν εἶναι, δ' φησὶς· μὴ οὔτε διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
οἰκίαν δ' αὖτις φάσκουσιν. τοῦτο δ' οὐτε ἀγαθὸν οὐτε καλὸν πρὸς
δοῦξαι σοὶ δοκεῖ ζυμβολοῦ εἶναι. τὰ μετὰ ταῦτα, περὶ δ' ὧντος λέγει

μὲν αὖ τοὺς μὲν ἄλλους πῶς ἔχω λέγειν, πρὶν αὖτε περὶ σὺν ἑλθῶσιν αὖ
ἐπιστολὰς ὡς πρὸς ἔφασκε. περὶ μὲν τοὺς ἐκείνων ὧν οὐκ ἔστι μεμνη-
σθαι πρὸς αὐτὸν, οὐτε ἐμνήσθην, οὐτε διελέχθην. ὅτι περὶ μὲν
δὲ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδύως οἴσει γινώμενων. καὶ μοι ἰδοὺ οὐκ
ἤρμα αὖ ἀχρεῶς ἐγγίγναιτο. τὰ δ' αἶμα περὶ σὲ εἰς ἔργῳ καὶ λόγῳ, μέ-
τριός μοι δοκεῖ εἶναι δῶν. Κρατὶν, τῷ τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐ-
μὲν δ' ἐταίρῳ, θώρακα δωρησώμεθα ὁ πολιτικὸν τῶν μάλα κα-
λῶν τῶν περὶ τῶν Κέβητος θυγατρῶν, χιτῶνια τρία ἐπὶ α-
πὴν καὶ τῶν πολυτελῶν τῶν ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν σκελικῶν
τῶν λιγῶν. ἐπεκὼς δὲ πυνώσητος τοῦτομα Κέβητος. γυζαμμέν-
νος γὰρ ὅστις ἐν τοῖς σωκραταῖς λόγους, μετὰ συμμίου σωκράτει
διελέγετο, ἐν τῷ περὶ τῶν χιτῶν λόγῳ. ἀνὴρ, πῶσιν ἡμῖν οὐκ εἴδωτε
καὶ δύνουσι. περὶ δὲ δὴ τῷ συμβόλου τῷ περὶ τοῦ ἐπιστολῶν, ὅσας
τε αὖ ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας αὖ μὴ, οἶμαι μὲν μεμνησθαι.
ὅμως δ' ἐννοῶ καὶ πάντῃ πρὸς ἑκὼν νοῦν. πολλοὶ γὰρ οἱ ἐλελθόν-
τες γράφειν, οὐδ' οὐ ῥαδύον φανερώς διωθῆσθαι. τῶς μὲν γὰρ σπου-
δαίως ἐπιστολῆς, θεὸς ἄρχεται. οἱ δὲ τῶς ἡπιοῦσι. οἱ πρὸς βίβλιν, εἰ δὲ οὐ
το ἐπιστέλλουσι, πάντῃ γὰρ πρὸς ὅμως σὲ πάντα χεῖρ καὶ ἐμὲ ἐγκω-
μιάζουσι, καὶ οὐ χίλις φιλαγροῖς, ὅς γ' ὅτε τὴν χεῖρα ἡδύνει. ἡ
Φιλαίδης περὶ βασιλείας ἡκων τῷ μεγάλῳ, ἔλεγε περὶ σὺν. εἰ
δὲ μὴ πάντῃ μακρῶς ἐπιστολῆς ὡς, ἔγραψα αὖ ἀεὶ ἐλεγεῖν δὲ λε-
πτήν, πωδάνου. αὖ γὰρ θώρακα καὶ ἄλλο τι ἐπιστέλλω πέμπης,
αὖ μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ. εἰ δὲ μὴ, τῇ ῥίλῳ δὲ. ἐστὶ δὲ τῶν αἰεὶ πλε-
όντων ἡμέτερος ἐπιτήδειος, καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν
χεῖρας. τίς γὰρ δ' ἐστὶν ἡδεσθῆς. ὅς τ' ὅτε ὁ ἡμεῖς ἀπεπλήρομεν, ἐπὶ
λιανόμῃ. ῥῥωσ. καὶ φιλοσοφεί. ἡ τοὺς ἄλλους προτρέπον τοὺς
νεωτέρους

71
νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὡς ἐμοῦ. καὶ πρὸς
ταῖς ῥῆσιν τε ἀλλοις, καὶ Αἰδοκρίτῳ, εὐχόμενος ὑπομνήσας
ἢ ἐπιστολὴν παρὰ σέ ἐμή, ἐπισμελίσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ ἀΐσῃ.
καὶ ὑπομνήσκει σε, ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισμελόντων. Ὡς οὖν λέ-
γει ἡ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς τάχιστα
ἀπόδος. ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοὺς τοιοῦτοὺς, προθυμότεροι ᾖσιν
ἡμῖν ὑπηρετεῖν. ἰατροκλῆς ὁ μετὰ μυρωμάτων τότε ἐλδύθετο
ἀφ' ἐσθῆς ὑπομνήσας, πλεονῶν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ. ἐμ-
μαθόν οὖν πῶς αὐτὸν ἐκτάσῃς, ὥς οὐτα σὺ δύνῃς. καὶ
αὐτὸ βέλη αὐτῷ χρεώ. καὶ τίς ἐπιστολὴν ἢ αὐτῷ
ἢ ἐς ὑπομνήματα αὐτῆς σὺλξεται. Ὡς αὐτὸς
ἴδῃ.

Τῶν πλάτωνος ἐπιστολῶν
τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩ.

Ἰ τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς δύστην
 αὐτὰρ ἀρχαίων οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἀλλὰ διὰ τῆς
 φύσεως προηγμένοι, τοῖς ἀρχαῖς ἐμπιστεύονται,
 αἱ μεταπολίτεις αὐθυσίαν ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀρεταῖς

μεγα φρονούσιν, οὐ καὶ σφόδρα σφῶς πολιτὸνόμενοι. οὐδὲν γὰρ
 ἔστι ἐν ἀνθρώποις βέλαιον καὶ ἰσχυρόν οὐδ' ὁ μέγας τῆς ἐπιφάνειας
 ἡλίου τραχὺς ῥοπὴ συναλλοίει καὶ μεταφέρει. Ποικίλλουσιν
 τοὺς βίους ἀπερίττας, καθάπερ τραγωδίας ὑποκρίνεται τοῖς ἡμέ-
 τεροις κακοῖς ἢ φύσις μετασπιδάξεται. ἐπὶ μὲν διεφθόμεθα
 δι' ἀληθείας. ὅτι τὸν ἄλλον τρόπον ὡς περὶ τῆς ἐν ἡμῶς φρονιμίας
 ἑκάστον, καὶ τοὺς ἀνδρας αὐθυσίαν ποτε συμβαίνει καὶ τὰς αἰμασὶν
 χρόνοις τῶν ἀναλαμβάνοντων πολλὴ τῶν ἄλλων διαφέρει. διὸ
 περὶ μὴ τε τῆς ἐλλάδος τυραννικώτερον προσιταῖται, μὴ τε τοῖς
 ληρήμασι σιδαρότερον. τὸ μὲν γὰρ προπετεῖαι δεῖ σημεῖον. τὸ δὲ
 ὁμολογούμενης ἀβουλαίας τεκμήριον. δεῖ γὰρ τοὺς νοῦν ἔχοντας
 τῶν δυναστέων μὴ διὰ τὰς ἀρχαῖς ἀλλὰ διὰ τῆς ἀρχῶν θαν-
 μάξεισθαι. ἵνα τῆς τύχης μεταπεσύνῃ τῶν αὐτῶν ἐγνωμίωρ
 ἀξιώσινται. τὰ δ' ἄλλα δὲ πράττει. ἵνα χάνῃ πρὸς φιλοσοφίαν, σῶμα
 δὲ πρὸς ὑγείαν ἀγων καὶ ἐπιμελούμενος. Αλεξάνδρῳ.

Πορῶ τίνων ἢ ποίων ἐρχόμε λαβοὶ πρὸς σέ. ἐφ' ἃ γὰρ αὐ-
 ἐπισκοπῶν ἐπιβάλλω τῇ διανοίᾳ, πέρτα μοι φαίνεται
 μέγιστα θαυμάσια. ἡ ἀλήθεια οὐδὲν ἄξιον ὁρῶ. μνήμη δὲ ἡ σιγή καὶ ἡ
 προφύλαξις. ὧν οὐδὲν οὐδέτις ἀμαυρῶσει χρόνος. αἱ δὲ καλὰ τῶν
 δασκάλων παραινέσεις ἡ πρὸς τὴν ἐφ' ἧς διατήρ ἔχουσι τὸν αἰῶνα.
διὸ

διὸ πειρῶ τίω ἀρχὴν μὴ εἶς ὕβριν, ἀλλ' ἑὸς δὴ οὐρανὸν κατὰ τί-
θεας πρὸς ἀρχήν. ἢ σ' οὐδὲν μᾶλλον ἢ τῷ εὐβίῳ ὑπάρχειν πέφυ-
κε. διὸ εἰ γὰρ θνητὸν τῆς φύσεως πολλὰ μὲν ὕπὸ τοῦ χειρὸς διαλυ-
όμενον ἀφ' ὧν ἔστιν ἀρχὴν τὸ μέγεθος τῷ ἔργῳ ἐκτείνεται τὴν μὴ-
μίαν. τούτων οὖν τίω εἰνοῖαν ἔχει. οὐ γὰρ ἀλόπως ἡχοῖς ὡς ἐνιοὶ
οἱ ἀτόπως καὶ τὰς συνήμας διέτεθον. σὶ καὶ γὰρ οὐ εἰς τιμον. καὶ
βασιλεῖα πατρώϊος καὶ πατρὸς εὐβαιοῦ. καὶ δόξα πείβλεπτες.
καὶ ὅσον ταῖς ἀφορμαῖς, τῆς τύχης διαφέρει, τοῦτον καὶ ταῖς
ἀρεταῖς τῷ καλῶν πρῶτον δὲ σε δὲ. τὰ δ' ἄλλα πρῶτον μὲν τὰ
ἐν μφίρον τὰ ἐπιτέλει γὰρ τὰ δὲ ἀντὶ.

Φιλίππω.

οἱ πολλοὶ τῷ φιλοσόφῳ τὴν δὴ οὐρανὸν κατὰ τίθεας πρὸς ἀρχήν
ρεσκύναν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ εὐβίου καὶ τοῦ ἀμειβνῆ. ὅθεν
σὺ σὺν ἑαυτῷ τῷ ἀνθρώπῳ βίους τῷ μὲν διδόντων, τῷ δὲ
λαμβάνοντων. τῷ δ' αὖτε πάλιν αὐτὰ ποδιδόντων. διὸ καλὸν καὶ
δύναμιόν ἐστι πάντας μὲν τοῦτο ἀτυχῶντες ἐλεῖν. οἷον καὶ μὲν τῷ
ἡμέρου. καὶ τῷ ὅτι σημεῖον. καὶ πότμος δὲ ἀπαίδετον. ἀίχρον
γὰρ καὶ γέτλιον ἀρετὴν ἀτυχῶντες περιεργῶν. ὅθεν ἐπαίρει καὶ
τὸν ἡμέτερον γνώριμον θεόφραστον λέγοντα τίω χάριν ἀμεταμέλη-
τον εἶναι. καὶ ἡ ἀλὸν καρπὸν φέρειν, τὸν παρὰ τῷ δι' ἀνθρώπων
ἐπαίρει. διὸ πρὸς δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῷ ἀνθρώπῳ εἰς πολλοὺς
αὐτὴν κατὰ τίθεας νομίζοντα σ' χωρὶς τῆς δὴ οὐρανὸν κατὰ τίθεας,
ἐρανοῦ τι
πρα τοῦτον αὐτοῖς ὑπάρχειν ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῷ πραγμά-
των, καὶ εἴη μὴ πάντας, ἀλλ' ἔτι τιμὰ τῷ δὴ οὐρανὸν κατὰ τίθεας ἀπο-
δώσειν τίω χάριν. ὅθεν πειρῶ πρῶτον μὲν εἶναι ταῖς δὴ οὐρανὸν κατὰ τίθεας

αις. ἔπαχος δὲ τοῖς θυμῶσι. ὃ μὲν γὰρ βασιλέων τε καὶ ἡμίρων
ὃ δὲ βαρβαρόν τε καὶ συνητόν. τὰ δ' ἄλλα καὶ ὥς αὐτοὶ δοκιμάζουσιν
πρὸς τὴν μὴ παρορῶν τὰς λισσιτελείας ψήφους.

Τῶν αὐτῶν

Ἰδὲ ἀρχαῖες τῶν βασιλείων ἐπὶ φρονήσει, ἐπὶ ταῖς ὑπεροχῇς
τῶν ἀσπῶν φάσαντες, οὐ γινώσκουσιν, οὐδὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς
πολιτὺς οὐκ ἐκείνους. ἀλλὰ ἐθεωροῦντες ὃ τῆς τύχης ἄσπετον,
θησαν εἰς τοὺς τῶν χάριν πρὸς ἑκάτερα. ἐν μὲν ταῖς ὑπεράσπασιν
μῆς βουλόμενοι μεταλαμβάνειν. τιμὴν γὰρ οἰκῆτον ἀρετῆς ὅτι ἐν
δὲ τοῖς συμπτώμασι βουθείας. αἱ γὰρ συμφοραὶ τὰ ναυηγία κεί
νοισι τῶν καλῶν πρότερον. οὐ φέσει τις τῶν ὑποχρεῶν ἑλεγχῶς ὅτι
τύχης καὶ ἑρῆς. ἀποκτεῖν γὰρ οὐ λόγους, ἀλλὰ πράξεις δεινῶς. ἡ
τῶν ὑπονοῶντων ὅτις ὡς πρὸς ἐν πελάγῃ χειμαζομένῳ παρεφάνη
γῆ. πᾶσα δὲ ὡς ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ πεσόντα τύχη, σκοπὸς ἀληθῆς
ἐκτεταταῖς πλεμῶν ἢ ἀδελφῶν ἢ συκοφαντῶν αἰρουμένων. μό
νη δὲ τῶν ἀπονομένων διαυγὴς ὃ τῆς τύχης ὑπερῆντερ οὐκ ἀπαρ
μεῖται. φέρονται. ἡ δὲ λόγους πᾶν ὃ προσπίπτει τῶν κατὰ πλά
τωνα κρεττόντων οὐ διατίθεται. διὸ δὲ τῶν τῶν χύτην τῶν πραγ
μάτων ὑλαίου. ὃ γὰρ κενὸν τῆς μεταπτώσεως ἡ γῆ. καὶ τὰς
ἐν τῇ ζωῇ ψήφους λογίζου. πολλὰ τῶν ἡταντομάτων φορὰ κα
μίζεσθαι εἰς τὴν ἑρῆς αὐτονομίας ποιῶν. τοῖς μὲν ἀγνοοῦσι μετῴ
νοισιν δίδου. τοῖς δὲ νοοῦσι τὰς χεῖρας προχείρους εἶμι. ταῦτα
γὰρ πρὸς τὴν οὐχ ἀπαρτὶς ἀλλὰ διόλου συντηρῶν, ἀσφαλείς τε
καὶ ἀκίνδυνα τὰ τῆς ἡγεμονίας ἐξέσθαι μέλαθρα, ὡς μὲν ὑπὸ μέ
γαν ὀλίγον ὡς δὲ πρὸς σέ, πάντα χεδὸν εἴρηται.

Θεοφράστῳ.

Πρόχειρος ἀδικία τῆς πολυχρονίας χέρι τοῦ λυσσιτέ-
 σερον πεφυκερ ὑπάρχειν. ἢ μὲν ὁ ὀλιγοχρόνιον ἔχει τὴν
 μνήμην ἢ τὴν βλάβην. ἢ δὲ γηράσκει ὡς αὐτὴν πεποιημένη τὴν
 δυσμένειαν ἔργον αἰσίου παρὰ σκευάζειν. καὶ τοὶ πολλὰ κί-
 σθ' ὥρ' ὀλοπάμνοι γαλινισμὸν ὄντο μὲν πη. καὶ μερίσται τρι-
 κνυμίας σάλλον ὁ διανοίας εἰδομὸν παρὰ μόν. διό φημι Δέν τὴν
 ἐταιρείαν μάλιστα μὲν μὴ ἀδικεῖν δύδοκῃν ἢ ὀλοζαν ἔχειν πρό-
 φασιν. εἰ δὲ μή γε ἀκουσίως τοῦτο πράξασαν, οὐκ ἔστιν ἀλάνεισθαι
 τὴν ἔχραν. τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν ἴσως ὑπὲρ αὐτοῦ ποῦ. τὸ δὲ πλανη-
 θέντων διασώσασθαι τὸ ἐπιφέρει τῆς μέμψιν, καλῆς ἢ σφόδρα δύ-
 σκαθούσης κρίσεως ἢ ὁ ὄντι. τὰ δ' ἄλλα ἔρρωσθαι.

Φίλιππος Ολυμπιάδῃ.

Ποδέχμαι τὴν σὴν φρόνησιν καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ συμφέ-
 ροντος. ὅτι τὸ κατὰ φύσιν συγενές, οὐ φύσει φιλοσόφους,
 ἀλλ' ἄρετῇ κερύσαι δεικνύμεν. οὐτὼ γὰρ οἶμαι ἡμᾶς ἀφρον-
 τιστῶν τῶ καλοῦ, ἀναγκάσεις ἢ τὸν τὸ καλὸν ἀναλαμβάνειν
 ζῆλον. θησαυρισμὰ Δέν ἄρετῆς περ πόντι κομιζόντος τῷ βίῳ
 διόλου, μή τι γὰρ χαλεπὸν τὸ φιλοσοφῶν ἀλλὰ τῷ τῷ γήρῳ
 ἀξιώματι μεταδιδόναι τῆς φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ πολλάκις
 κατὰ φύσιν ὑπάρχων, δύσως καὶ τὴν φύσιν τῶ γυναικείων οὐ-
 σῶν ἀποιδάειν ὑβρίζον ἐνέθεν. ὁ δὲ μηδεμιᾶς συγενείας κοινω-
 σαις ἐνίοτε διὰ τὸν παρὰ φύσιν νόστον τὴν φύσιν ἠνέχεσε. μηδὲν αὖ-
 τὰ ζῶντων γήρῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς διανοίας φρόνει. ἐπὶ δὲ καὶ τῆς
 περὶ βίου κοσμιότητος ἀντέχει. καὶ πράττει πάντα φιλίππου
 μὲν ἀξία, ὀλυμπιάδης δὲ οὐκ ἀλλ' ὅρια. ὁ δὲ τῆς διανοίας ὀγκος,
 πρὸς τὸ μὴ βλέπειν τὴν ἀνάγκαν, ὅγκος μὲν ἡμῶν.

φθόνος δὲ ἀγαθῶν· ἀνδρὶ γὰρ οὐ καὶ συνείσας οὐδαὶ πράξεις ὄν-
τιν φέρουσιν οὐδαὶ δυνάμεις ὡφελιμοὶ καθεσθῆσι· διὸ Δεῖ πρότε-
ρον τὴν χεῖρσιν ἢ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν σκοπεῖν· ὅτε πράττειν
τοῖς μεγίστοις καὶ πλείστοις ὀφελήμασι χεῖρα μένους· τὸ γὰρ
μὴ κεκτῆσθαι πλοῦτον, εἰλάβειν οὐ κομίζῃ τι καὶ καὶ τὴν· τὸ δὲ
ταῖς οὐσι κακῶς κεχεῖσθαι, ἀπὸ πολλοῦ τὸν ὄντως φάσι κεχεῖν μέ-
νον βίον· ἔχουσαι τοίνυν ταῦτα κατὰ νοῦν εἰς μνηστῆρας καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν σκόπει τὸ συμφέρον ταῖς τῆς ἡγεμονίας προσόδους· οὐ τὸ γὰρ
ἀναγκαιὸν ὅτι τὴν ἀρχὴν πλείστην ἢ μεγίστην ἐπίδοσιν λήψεται·
ὅταν ὁ μὲν οἶκος ἀρετῆς οἰκῆται ἢ· ὁ δὲ τούτου δεσπότην μὴ δέκται
καλοκαγαθίας· τὰ δὲ ἄλλα προνοοῦ τοι συμφέροντος.

Φίλιππος Αἰσώτερος δὲ πράττειν.

Στοιμοὶ γοργότα ἵόν· πολλὴν οὐ τοῖς θεοῖς χάριν ἔχω· οὐχ
οὕτως ἐπὶ τῇ γερῇσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν οὐ-
χλικίαν αὐτὸν γονεῖναι· ἐλπίσω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα
καὶ παιδευθέντα ἀξιούσεσθαι καὶ ἡμῶν ὅτις τῶν πραγμάτων δια-
δοχῆς.

Αλέξανδρος Αἰσώτερος δὲ πράττειν.

Οὐ γοργότως ἐποίησας ἐκδοῦν τοὺς ἀκροαματικούς τῶν λό-
γων· τίνα γὰρ ἐπὶ τοῖς λόγοις ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ καὶ οὐδὲν ἐπα-
ιδεύομεν λόγους, οὐ γὰρ πάντων ἔσονται λόγοι· ἐγὼ ἢ βουλοίμην
αὐτοῖς περὶ τῶν ἀρετῶν ἐμπειρίας ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν.

Αἰσώτερος Αλέξανδρος δὲ πράττειν.

Εἰς γραφάσμοι περὶ τῶν ἀκροαματικῶν λόγων οὐδὲν μὲν αὐ-
τοῖς φυλάττειν ἐν ἀπρῶτοις· ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς εἰς δεξιὰς
καὶ ἐκ δεξιὰς· ζῶντι γὰρ οἱ λόγοις ἡμῶν ἀκούσασθαι.

ΤΕΛΟΣ.

8
 ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΣ ΑΡΤΑΞΕΡΕΗΣ
 ΓΑΙΤΩ ΧΕΙΡΕΙΝ.

Ν
 Οὐσὸς προσέπελασεν ἡ ἑαλουμένη λοιμικὴ γῆς
 στρατῶμασιν ἡμῶν. καὶ πλὰ πολλὰ λείψαντα ποιοῦν
 των ἡμῶν ἐνδοσὶν ἐκ ἔδωκεν. ὅθεν ἀξίωσαν τοῖσιν
 καὶ πᾶσι τοῖς περὶ μου διδόμεναισιν δωρεαῖς,
 ἥτις τῇ φύσει ἐπινοήματων ἥτις τῇ ἐκτέλει πρᾶξεων ἥτις
 ἑτέρου ἀνδρὸς ἐρμηνείῳ διωκμένου ἰάσασθαι, πέμπει τούχους· μά
 σιξον ἀξίω τὸ πᾶν, ἄλκιος δὲ καὶ τὸν ὄχλον καὶ πολὺς ἄλιος πνύ
 μα μέγα δὲ πυκνὸν ἔχων. οὐ πολεμοῦντες πολεμοῦμεθα ἐχθρὸν
 ἐχούτες τὸν θῆρα λυμαινόμενον. τὰ πομνία τέτρωκε. πολλοὺς
 δυοῖα τοὺς ἐπὶ ποσὶ. πικρὰ βέλῃ βελῶν καταπέμπει. οὐ φέρω.
 συνώμιω οὐκ ἐπὶ ἔχω μετὰ νδρῶν γονίμων βουλεύσασθαι. λυε ταῦ
 τα πάντα μὴ διαλείψας ἀγαθὴ τύχη. Εὐρύωσ.

Παῖτος βασιλεὺς μεγάλῳ Ἀρταξέρξει χεῖρην.

Τ
 Αφυσικὰ παθήματα, οὐ λύνει τὴν ἐπιδημίαν τοῖς λοιμοῖ
 κοῦ πᾶσι τοῖς. ὅσα γὰρ ἐκ φύσεως γίνονται μοσθήματα αὐτῇ
 ἡ φύσις ἡται κείνησιν. ὅσα δὲ ἐκ ἐπιδημίας τέχνη. τεχνικῶς κείνου
 σα τὴν ῥοπὴν τῶν σωμάτων. ἰπποκράτης ἡ γὰρ ἡται τοῦτο τὸ πᾶν
 θοσ. πρὸ γένει μὲν οὐκ ἔδωκεν. πόλεως δὲ καὶ πρὸς δὲ ἡρακλεί
 δον τοῖς ἰπποκράταις, τοῖς εὐποσιδίου τοῖς νέβρου τοῖς σωστράτου,
 τοῖς θεοδώρου. τοῖς κλειομένῃ ἀδᾷ. τοῖς ἑριστάμιδος. οὐ γὰρ θεία φύ
 σις ἐκείνηται. ὅτι ἐκ μικρῶν δὲ ὁδοπικῶν εἰς μεγάλα καὶ τεχνικὰ
 προήγαγε τὴν ἰατρικὴν. γίνεται μὲν οὐκ ὡς ὁ θεὸς ἰπποκρά-

της, ἔμνατος μὲν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μιδος τοῦ βασιλείου. οὐτω καὶ
δὲ κατὰ δὲ ἀπὸ ἀσκληπιοῦ. εἰκοστὸς ἂν δὲ οὐκ. μητρὸς δὲ πρᾶξι,
θεῶς τῆς φαίνα ρέτῃς ἐκ τῆς οὐλίας τῆς ἡρακλειδῶν ὥς τε καὶ τῆς
φύσεως τοῦ ἀνέμῳ τῶν θεῶν ἀπὸ γένος ὅστις ὁ θεὸς ἰσχυρὰ τῆς πρὸς
μὲν πατρὸς ἀσκληπιάδης ὦν. πρὸς ἣν μητρὸς ἡρακλειδῆς. ἔμαθι
τε τὴν τέχνην πρὸς τῇ πατρὶ ἡρακλειδῇ καὶ παρὰ τῇ πατρὶ
ἰσχυρὰ τῇ. ἀλλὰ παρὰ μὲν γούτοις ὡς ἐκὸς τὰ πρῶτα ἐμνήθη
τῆς ἰατρικῆς, ὅσα πῖθον ἴω καὶ τούτους εἰδέναι. τὴν δὲ σύμ
παισιν τέχνην αὐτὸς αὐτὸν εἰδὼς ἐξέδωκεν ἑκά. φύσει ἡγεμονίῳ. καὶ
τοσούτων ὑπερβηκῶς τῇ τῆς ψυχῆς δύναμει τοῦς προγόνους
ὅσων διενήνοχε αὐτῶν, καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀριτεῖ. καθάρει δὲ οὐ
θεῶν μὲν γένος, θεωδῶν δὲ σωμάτων ἐλπίων πολλῶν γῆν καὶ
θάλασσαν διασπείρων πανταχοῦ ὡς πρὸς ὁ τριπόλεμος τὰ φη
δὴ μῆτρος ἀνέματα τὰ τοῦ ἀσκληπιοῦ βοηθήματα. τοιοῦτοι
ἐκ δὲ καὶ τὰ καὶ οὗτος ἀνιέρχεται πολλὰ τοῦ τῆς πῆς. ἡξίωται ἣ
τῶν αὐτῶν ἡρακλῆ καὶ ἀσκληπιοῦ ὑπὲρ ἀνθρώπων δωρεῶν. αὐτὸν με
τὰ πεμψαὶ ἡελάνων ἀργύριον καὶ χρυσόν ὅσων αὐτῷ βέλῃται δώσειν
αὐτῷ. οὗτος ἐπίσταται οὐχ ἕνα τρόπον τῆς ἰατρικῆς τοῦ πάθους. οὐ
χὲν πατὴρ ὑγείας. οὗτος σωτήρ. οὗτος ἀκραισθύνων. ὅτος ἀπὸ
ἡμεῶν τῆς θεοπροπίου ἐπιστήμης.

Βασιλεὺς βασιλεῖ μέγ' Ἀρταξέρξης Ὑστέρει ἡλιασπὸν ὑπὸ τῷ χῶ.
Ποιῶν τὸν ἡγεμόνα ἀπὸ ἀσκληπιοῦ γεννῶντος εἰς ἐμὴν
κλῆρος ἀφικταὶ τῆς τέχνης. δὲ οὐκ αὐτῷ χρυσόν ὅσων αὐτῷ
ἡλῶται ἀλλὰ χρυσὸν ἂν αὐτῷ ἡγεμόνι. ἔπειτα εἰς ἡμᾶς. ἔστι δὲ ἰσότητος
πρὸς τοῖς ἀείσοις. καὶ εἰς ἄλλοις ἀνὴρ κατὰ δὲ ῥῶπιν ἀγαθός,
φίλον οἴκου βασιλείας τοιοῦ μὴ φειδόμενος ὁλοῦν. ἀνδρας δὲ δι
ρῶν δὲ ἀμείνονος κατὰ συμβουλίαν οὐ ῥάδιον.

Φ, λ

Φιλοποίμει χαίρειν.

Ἰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιστολὴν ἀναδύντες μοι πρὸς βίαιον, ἡ
 πλὴν ἀνέδοσαν. ἡ δὲν δὲ ἡ ἀρτα ξενίην ὑποχνομένου σέο
 καὶ τὴν ἐτέρην δαίτην. ἡ λθοι μὲν δὲ εἰς τὴν τὴν αὐτὴν ἀφ' ἧς ὁμιθεῖται ὡς
 ὑπελαμβάνομεν, ἡ χηροτέρησιν ἐλπίσιν, ὡς ἐν τῇ γραφῇ περὶ αὐτῆς
 λωται, οὐ μανίην ἀλλὰ ψυχῆς πρὸς τὴν ὑπερβάλλουσιν διασφα
 Φημέοι τὸς ἀνδρὸς μὴτε παίδων μὴτε γυναικῶς μὴτε συγγενῶν
 μὴτε οὐσίης μὴτε πρὸς ὅλως ἐν φροντίδι ἐόντος, ἡ μέριμνῳ δὲ καὶ
 οὐ φρόνιμῳ πρὸς αὐτὰς ἡ κατατεταγμένον καὶ ἰδιόμοτον πρὸς πολλὰ ἐν
 ἀνθρώποις καὶ ἐρημίῃσιν ἡ ὑπὸ σκέπῃσι δευδρέων ἡ καὶ μαλακίῃσι
 παύσας, ἡ παρρησίῃσιν ὑδάτων ρεῖθροισι συμβαίνει μὲν οὐκ τὰ
 πολλὰ τοῖς μελαγχολῶσι τοιαῦτα. σιγηροίτε γὰρ ἐνίοτε καὶ μο
 ἡ ἡρεῖς αὐτὴν ἡ φιλέρημοι τυγχάνουσιν. ἀπειρωμένον οὐκ αἰτέξω μὲν
 λον ὅτιν ἀλλοτρίω τῷ τῷ μοιζόντες. οὐκ ἀποκλῶς δὲ καὶ τοῖς πε
 ρὶ παλαιάν ἐσπουδακῶσι τὰς ἀλλὰς φροντίδας ὑπὸ μίῃς τῆς
 ἐν σφίῃ διαθέσεως σεσβῆσθαι. ὡς πρὸς τὴν δὲ μῶς καὶ δμῶς δὲ ἐν
 τοῖσιν οἰκοῖσι θορυβέοι τὸς αὐτὰς ὁκότες ὁκότες ἀπαρμῶς αὐ
 τῶς ἡ δὲ ἀπονα ἐπιστῇ, πῶς οὐδὲν τὸς ἐφιστάζοντες, περὶ αὐτῶς
 καὶ αἰ λοιπὰ αἰ κατὰ ψυχὴν ἐπισυμῶς ἀνθρώποις κακῶν ὑ
 πηρέπιδος. ἐπὶ δὲ σφίῃς ὅτις ἐαυτῶν ἐπιστῇ ὡς δοῦλα τὰ λοι
 πὰ πᾶσα ἐκ κεχώρηκε. ποτέουσι δὲ ἀντρά αὐτὴν οὐκ αἰτέως
 οἱ μανίῃς, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὑπερφρο
 νήσοι τὸς ἀπαρμῶς ἐπισυμῶς. ὁκότες ὁκότες ὑπὸ τῶν ἐξωφρο
 νήσων κοπτόμενος ἀναπαύσασθαι θελήσῃ τὸ σῶμα, τότε ταχέως
 εἰς ἡσυχίαν μετῴσεται. εἰ τὸ ἀναστὰς ὀρθεῖς ἐν αὐτῇ πρὸς σκο
 πτεῖ κνέλω χεῖρον ἀληθείας, ἐν ᾧ οὐ γυνὴ, οὐ τέκνα, οὐ μήτηρ οὐ κα

οὐ γυγνῆσι, οὐ συγγενῆσι, οὐ Δαμῶσι. οὐ Δόλῳσι οὐ δὲν ἤν' ὀρύβῳ
ἐμποιοῦντων. πάντα δὲ ἀποκλεισμένα τὰ πρᾶσσοντα ἔσθ' ἔστι
ὑπὸ φόβῳ, οὐδὲ πλῆσιόσιν τολμῶντα ὑπὸ δολαφείῃς ἢ αὐτόθι
οἰκούντων. οἰκούντων δὲ τὸ χρεῖον ἐκείνο τέχνη καὶ ἀρεταὶ ἐν θεοῖς
καὶ δαίμονες ἐν βουλαῖς ἐν γυμνασίοις. ὁ μέγας πῶλος ἐν εἰρήνῃ ἔσθ'
χρεῖα τῶν πολυκινήτων ἀστέρων κατέστηται. εἰς ὃ πάχυνται
μόκρειται ὑπὸ σφίγῃς μετοικησας, εἴτ' οὐκ ἐθόρειν τὸν σὺν τῇ ἡ-
λῇ οἰαχτηλοῦ ἐν δεδημηκῶσι, δοξάζεται μανίῃς νοῦσον διὰ τὸ
Φιλέρημον. ἀπὸ δὲ ἀβδελύται ἀργυρίου ἐλεγχόμενος ὅτι οὐ
ξυνῆσιν δημόκρειται, ἀλλὰ σὺν ἡμῖν κατάρτυε τὴν ξενίῳ ἐπαί-
ρει Φιλοπομίῳ. οὐ δὲ γὰρ ἐθέλω τεταραγμένῳ τῇ πόλῃ πα-
ραχρῆν ὀχλοῖν ἐν παλαιῷ ἰδὸν ἔχον ξένον σε ὥς οἶδα.

Διομυσιῶν χαίρειν.

Περί μὲν ὁρμῆς ἐν αἰλικαρνασῶν, ἢ Φθιάσιν αὐτὸς ἐλθὼν
ὥς ἐταίρε. κατὰ πᾶσαν γὰρ ἀνάγκην ἀπὸ τῶν εἰς ἀβ-
δελύται δημόκρειται χαίρειν. ἐφ' οὗ νοσέοντα μετεπέμψατό με
ἢ πόλιν ἀλκίῃς γάρτοι ἢ συμπαθείῃ ἢ ἀνθρώπων διονύσει. ὥς
μία ψυχὴ συννοσέῃ ἔσθ' πολίτη. ὥς τε μοι δολεῖουσι καὶ αὐτοῖδε
ραπείῃς δέεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδὲ γούσιν αὐτὸ εἶναι, ἀλλ' ἀμε-
τρίῳ παιδείῃ. οὐκ οὔσιν δὲ τῷ ὄντι ἀμετρίῳ ἀλλὰ νο-
μιζομένῳ τῶσιν ἰδιότησιν, ἐπεὶ οὐδέ ποτε βλαβερόν τὸ ἀ-
ρετῆς ἀμετρον. δοξάζει δὲ νοῦσον ἢνται τὸν τοῦ διὰ τὴν ἡ-
λιγνόντων ἀπειδυσίῳ. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος δὲ ὧν αὐτὸς οὐκ ἔ-
χει, τὸ ἐν ἄλλῳ πλεονάζον περιστεύειν. καὶ ἴσως πονεῖ ὁ δειλὸς
ἀμετρίῳ τὴν ἀνδρείαν ὑπέληφε. καὶ ὁ Φιλαργυρὸς τὴν μεγα-
λοψυχίῳ. ἐπὶ πᾶσι ἐλλείψῃς ὑπὲρ βάλλειν δοκεῖ τὸ ἀρετῆς σύμ-
μετρον. ἐκείνου μὲν οὐκ αὐτὸν ἰδόντες μετὰ τῆς ἐνδένδε προσηνῆ

οὐδ' αὖτις αὐτοῦ ἀμεινον ἐστὶ μεθεῖναι. οὐδ' ἐν
πειρῇ ὡς δυνύσιν παραγινώσκουσι. βούλομαι γὰρ ἐν διατρίψει
τῇ πατρίδι μου μέχειν αὐτὴν ἐπαυλῶ. ὅπως γὰρ τε ἡμετέρων
Φροντίζουσιν καὶ τὸ γὰρ ἐμῶν τῆς πόλιος. ἐπειγὼν οἰδ' ὅπως ἐκ
συντυχῆς ὑμῶν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐξὸς καὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἔχει. ὥστε
οὐ πολλὰ παρενοχλείουσι νοῦσι. πολλὸν ὁμῶς παρ' ἐθι. οἰκήσεις δὲ
τὴν ἐμὴν οὐκ αἰροῦσιν οἰκίην. ἄτε καὶ τοῦ γυναικίου μένοντος πρὸς
τοῦς γονέας διὰ τὴν ἐμὴν ἀποδημίην. ἐπισκῶπει δὲ καὶ τὰ ἐν
κέντρῳ οὐκ ἀγνοῦσιν φρόνως καὶ μὴ διὰ τὴν τοῦ ἀνδρός ἀπουσίαν
ἄλλας ἀνδρας νομίσι. καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως ἀρχαῖς ἡτοῦς γονέας
οὐκ ἔχει. γὰρ δὲ πάντες ἀνδρὶ κόντε καὶ μισοπῶντορ ὑπὲρ φυνῶς
γυρόντων. ἀλλ' ὁμῶς αἰεὶ χερσὶ γυνὴ σωφρομίζοντος. ἐχει γὰρ φύ
σει καὶ τὸ αἰόλασιν ἐν αὐτῇ ὅπως ἐκαστὴν μέριμνῶν ἐκκόπτει,
ὥς πρὸς τὰ δένδρα καθυλομανεῖ. ἐγὼ δὲ φίλον αἰεὶ βέστερον οἶμαι
εἰς φυλακὴν γυναικίος. οὐδ' ὡς ἐλπίοις καὶ τουτέσι σιωπικέει
πάθος δυνόει. διὸ πάλαι ἐπισκιάζονται τὴν μουθεσίαν. Φρο
νιμώτερον δὲ ἐν παντὶ τὸ ἀπαδέστερον ἐὰν ἢ ἐπιλωμένον ὑπὸ
δυνόει.

Δημαίτω χεῖρην.

Ἰδοὺ παρὰ σὲ γινόμενος ἐν ῥόδῳ δημάγωγε τῶν αὐτῶν ἐλπί
νῶν, ἀλίας ἐπιγρᾶφῃ καὶ αὐτῇ πάλαι λόντινα καὶ δὴ
πρὸς μὲν ἰκανῶς τε τροπομέριον. ἐν δὲ βάσει ἔχει πολλὴν, ἐ
πὶ τῇς τῇ ναιτικῶν αὐτῆς ὡς ὅτι ἐν ἀσφαλὲς καὶ ἐν τεχνῶν ὑπὲρ
γῆρας. ἔστω τὴν δὲ δόξιν ἐμὴν. ταύτην ἐκπεμψόντες ἐν οἷον τε
μὴ κώπαις, ἀλλ' ἅπτερος ἐρετμώσας αὐτῶν. ἐπεὶ οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς
φιλότης ἐν μάλα ἐς ἀβδὸν διαπλῶσαι πάντ' ἅχε βέλομεν ὅσοι
σαν ἰσοπαλὴ πάλιν διαρροεῖν ἅπαντα δημόκειν) αἰεὶς γὰρ τὸ κλέειν
ν iii (ἀνδρός.

τοῦτον ἢ πατρὶς αἰτῆται μανίη κακῶδες, ἐγὼ τε βούλομαι
μὴ οἶντος αὐτὸν παρὰ νόπῃν, ἀλλ' ἐλευνοῖς δόξαν γίνεσθαι. γὰρ φα-
σιν αἰεὶ. οὐδέ ποτε παύεται γλῶσσι πᾶν τι πρὸς ἡμᾶς τι σημεῖον
αὐτὸ τοῦτο μανίης δοκέει. ὅθεν λέει τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις μετ' ἰάξιν
δμήτρην γλῶσσι. μὴ ὅτι πρὸς ἀσκήρω παύειν. ἀλλὰ τὸν πᾶν ἀμφοῖν
ῥήματα οἱ ἑσθ' ἰσχυροῦς. ἵνα τοῖς μετὰ χεῖρας τοῖς ἑσθ' ἰσχυροῖς ὅς ἔστι φρον-
τισὴς περὶ αἰετὸς μερμερίζω. ἐνὶ μέτοι δημά πτεκαλὸν παρὲ
κίαν αὐτοῦ γλῶσσι. εἰ δ' ἡ ἀμετρίη φλαῦρον, ῥὸ δὲ πᾶν τὸς
φλαυρότερ. εἰ ἑσθ' αὐτὰρ, δημόκριτε ἐννοεῖται ὅς ἔστιν ἡμῶν
νοῦ καὶ πνεῦτος. ὁ πολιορκου μένου, ὁ πᾶν τὸς ἐμὸν πᾶν ὄντος
κακῶς, ἑκάστω τῷ πρὸς ἡμῶν ὕλησι γλῶσσι ὑπόκειται. οὐ θεο-
μαχεῖς δέ, εἰ δύο εἰόντων ἐν ἑσθ' ὁμῶς λυπῆς. ὁ χαρᾶς σὺ θρασύτερον
ἐμβέβληας. μακάριος τ' αὐτῶς. ἀλλὰ διώκον εἰ μήτε ἡ μήτηρ σοι
νεόσκηε μήτε πατήρ μήτε τὰ ὑπερον τέκνα. μὴ γυνὴ μὴ φίλος
ἀλλὰ διὰ τὸν σὸν γλῶσσι ἵνα σώζηται δύτη χεῖρας τὰ πᾶν τὰ. ἀλλ'
λαροσόντων γλῶσσι. ἀπονησκόωντων χεῖρας. ἐπὶ πυνύδοιο κα-
κὸν ὁ φρονεῖν. ὡς πυνύδοιο τὸς εἰ δημόκριτε καὶ πυνύδοιο σὺ
αἰ. ἡ νομίζεις αὐτὰ μὴ δὲ κακὰ εἶναι. μελαγχολᾶς οὐκ ὁ δημό-
κριτε. κινδυνύω καὶ αὐτὸς ἀβδελότης εἶναι. φρονιμωτέρη δὲ τῷ
αἰ. ἀλλὰ περὶ μέν τούτων ἀκριβέστερον ἐκεῖ λέξομεν δημά πτε-
ἡ δὲ ναῦς καὶ τὸν χεῖρας τοῦτον ὃν ἐπὶ σέλλωσι χεῖρας.

Φιλοπορίμενι χεῖρας.

Υἱοὺς καὶ πεφρονῆσιν ὡς ὑπὲρ δημόκριτον ἐκείνη τῇ νου-
κτικαταδαρτῶν, πρὸς ἀρχαίαν τῇ ἑσθ' ἵνα εἰφαντα-
θῇ. ὅς οὐ νομίζω κάρτα, μηδὲν ἐπισφαλὸν ἐπὶ αἰετῶς. ἐκ παλ-
τὸς τε δι' ἡμέθην. ἐδδμεον ὅς αὐτὸν τὸν ἀσκληπιδόν ὄρα. φαίνει-
αὐτῶς.

αὐτὸν πωλοῖται· ἴδω δὲ πρὸς ταῖς ἀβδηρίτων πύλαις ἐτύγ-
χανομεν. ὁ δὲ ἀσκληπιδόου ὡς εἰώθεισιν αὐτῷ αἰετόνεις, μέλι-
χος τε καὶ πρᾶος ἰδέσθαι κατεφάμετο, ἀλλὰ δινηγερμένος τῇ
χέσει καὶ ἰδέσθαι φοβερώτερος· εἴπων το δὲ αὐτῷ δροακόντες, χεῖ-
ματι ἐρπετῶν ὑπερφύεις· ἐπειγόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ μακρὰ τῷ ἐπι-
σύρματι· καί τι Φριλιώδες ὡς ἐν ἐρημίῃ καὶ νάπη σικαίλῃσιν ὑπο-
συνεστήουσιν· οἱ δὲ κατόπιν ἐταῖροι κίσας φαρμάκων δὲ μάλα πε-
ρεισφηνωμένας ἔχοντες ἤσαν· ὅρξε δέ μοι τὴν χεῖρα ὁ θεός· καὶ
χρᾶβόμηνος ἄσμενος, ἐλιπέρουσιν συνέρχεται· καὶ μὴ καθύστε-
ρεῖν τίμου φίλθεραπέης· ὁ δὲ οὐδέν τι ἐφῆεν τῷ παρόντι χεῖ-
ζος ἐμείο, ἀλλὰ σε αὐτὴ ζευαγῆσει θεὸς ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν·
ἐγὼ δὲ ἐπισφαφείσ ὁρίω γυναικακαλὴν τε καὶ μεγάλῃ ἀσφα-
λείσ πεπολιτισμένῃ· λαμπρῆμονα· διέλαμπων δὲ αὐτῆς οἱ τῷ
ὁμμάτων κύκλοι καθάρωντι φῶς οἶον ἀστέρων μαρμαρυγὰς δοκέ-
ειν· καὶ ὁ μὲν δάμνων ἐχωρίσθη· ἑλὼν δὲ ἡ γυνὴ πείξατο μετὰ
τῷ μαλθακῇ τινὶ δυνίῃ διὰ τῷ ἄστεος ἢ γὰρ φιλοφρονομένη· ὡς
δὲ πλοῖον τῆς οἰκίης ἡ μὲν ἵνα τὴν ζενίην ἐδύκειον ἡντρεπίδης,
ἀπὸς ὡς φάσμα· μόρον εἰποῦσα αὐρίον σε περὰ δημοκρίτω λα-
ταλήτομα· ἡ δὲ αὐτῆς μεταστροφόμενης δέομαι ἐφῆλ ἀεί-
ση τίς εἴδῃ τίνα σε καλέομεν· ἡ δὲ ἀλήθεια ἐφῆ· αὐτὴ δὲ λὺν προσοῦ-
σαν ὁρᾷς ὅτι ἐξαίφνης ἐτέρη πῖσ λατεφάμετο· ἡ κακὴ μὲν δὲ αὐ-
τὴ θρασυτέρη δὲ ὅσοις βήμεν, δόξα ἐφῆ καλέεται· κατὰ κίε δὲ
περὰ τοῖσιν ἀβδηρίτῃσιν· ἐγὼ μὲν οὐν ἀναστὰς ὑπεκρινάμην ἐμὰν
περὶ τὸ ὅτι οὐδέ τις ἴσῃ τῷ δημόκριτος· ὅπου γὰρ αὐτὸς ὁ θε-
ραπέων θεὸς ἀπέστη, ὅτι ἔχων ἕλῃν διεραπείησ· ἀλλ᾽ ἡ μὲν ἀλήθεια
τῷ ὑγιάνῃ περὰ δημοκρίτω μίμῃ· ἡ δὲ τῷ νοσήν αὐτὸν δόξα παα

ῥᾶθυρίτησιν ὄντως κατ'οὐλίει. ταῦτον πιστεύω ἀληθὲς εἶναι Φίλο-
πολίμῳ. καὶ ἐστὶ καὶ οὐκ ἀπογνώσκω τὰ ὀνείρατα. μάλιστα ἡ οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ ζῶντα διαφυλάττει. ἡ τριτὴ δὲ ἐπὶ πάντων μαντικῇ συγκα-
νῆσ' ὄσιν. ἐπεὶ γὰρ δύο περὶ πτερυγίων πατήρ ὁ ἀπὸ λαῶν ἰ καὶ προ-
νοστὴς ἡμῶν, ἐσθμὲν αὖθις πρὸς ἀνθρώπων καὶ νοσέοντας ἰώμενος.

Κρατὶς καὶ χεῖρ.

Πίσταμαί σε ῥιζοτόμον ἄριστον ἐταίρε. καὶ διὰ τὴν ἀσκή-
σιν ἐπὶ τὰ προγόνων ἡλέος ὡς μηδὲν ἀπεδείκνυσε τοῦ προπα-
τορος κρατὶς καὶ χεῖρ. οὐδὲ γὰρ ποτὲ ἄλλοτε βοτὰ μολόσθην οὐδέ πο-
τὲ καὶ οἶα δυνάσται. ἀναγκάσει γὰρ ἐπείγει. καὶ διαπεμφέμενοι αὐ-
τῶν ἐπὶ πάντοτε ὁ δὲ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀβδελφὸς τὴν μέν, ἀλλὰ δημό-
κλειον. νοσέειν δὲ αὐτὸν φασὶ καὶ κατὰ τοὺς μάλιστα χεῖρ ἐν τῷ μα-
ρίῳ ὄντα. μὴ χεῖρ καὶ μέγα μὲν οὖν τοῖς φαρμάκοις ὡς πρὶν καὶ πρὶν
πεισμένη. ἀλλ' ὁ μὲν οὖν τρεπίστανται καὶ πάντα χεῖρ. τὸ δὲ χεῖρ
γὰρ ἐστὶν ὡς πᾶσι καὶ παρὰ σὺν ἐθαύμαστο ὡς καὶ τὴν γὰρ ὅλων
φύσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὸ ἐν ῥῶτα τὸν γῆς ἵδρυμα. ὅς τις τὰ ζῶντα
καὶ τὰ φυτὰ καὶ τροφαὶ καὶ φάρμακα ἡ τύχη καὶ ὁ πολὺν τοῦ
αὐτοῦ ἀναφύεται. ὅδε δὲ ἔστιν οἱ ἐπὶ τῇ φιλαργείᾳ. οὐδ' αὖτ' ἀβ-
δελφίται μένιν δὲ καταλάνθαι ἰδελέαζον, ἀντὶ τῆς τριτοῦ μιᾶς
τῶν ἐλέγχουσιν. εἴτε δὲ ἡ δύνασις κρατὶς καὶ φιλαργείας τὴν πρὶν
κρατὶς ῥίζαν ἐκ κόφαι ὡς μηδὲν αὐτῆς λείποντος ἀφέναι. δι' ὅτι ἐ-
κατέρωθεν γὰρ ἀνθρώπων μετὰ τῶν σωμάτων τὰς ψυχάς. ἀλλ'
τὰ ταῦτα μὲν οὐχὶ. σὺ δ' αὖτ' ἐν τῷ περὶ τοῦ ὁρατοῦ καὶ
ὑψηλοφύτου ῥιζοτόμου βοτάνισ. περιώτεροι γὰρ γὰρ ὡς ἵδρυ-
μα τῶν εἰσὶν. ἡ δὲ μὲν περὶ μᾶλλον διὰ τὴν τῆς γῆς περιρότητα
καὶ τὴν

ὡς τὴν λεπτότητα τοῦ ἡέρος· ὅτι ὁ ἑλκυστὴρ ἐμψυχότερόν ἐστι περὶ
φάσθαι Διόμωσ· ὅτι τὰς παρὰ λίμνας ἐλεύουσας πεφυκέναι αὐτὸ
λογησάμενος καὶ τὰς παρὰ ποταμίουσιν ἢ κρηνίδας παρὲν καλεο
μέναισ' ἀδριέας καὶ ἀγρόνους ἡ γλυκὺς χύλους εἶναι πέπεισμαι· πάν
τα δὲ οὐδὲν χαλοὶ καὶ ὁ ποτὶ ρέοντες, ἐν ὑελοῖς ἀγείοις φερέσθω
σαν· οὐδὲν δ' αὖ φῦλλα ἢ αὐτὰ ἐκκώπῃσι περιεσφηνωμένοις·
ὅκωσ' μὴ διαρρῖπιζέμενα τῇσι πνοῇσιν ἐκλίπῃ τὸν τόνον τῆς
φρμαλίνης ὡς πρὸς ἀποψυχῆσθαι· ἀλλ' οὐδὲν ἡμῖν ταῦτα πέμ
ψον· καὶ ὅτ' ἡ ὥρα τοῦ ἐπεὶ ἄρμόδους· ὅτ' ἡ ἀνάγκη τῆς λεγομέ
νης μαλίνης ἐπέγει· τέχνης δὲ πάσης μὴ ἀλλότριον ἀναβολή· ἢ
τρικῆς δὲ καὶ πάντων ἐν ἡ ψυχῇ κίνησις ἢ ὑπέρθεσις· ψυχὰ δὲ
τῶν θεραπειῶν οἱ κληροῖ ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος· ἔλπομαι
ὡς ὑμῖν εἶναι δημόκριτον καὶ διὰ ἡσέως εἰδὲν ῥασισφάλμα φύ
σιος ἢ κληροῦ ἢ ἀλλήτης αἰτία γήνοιο, πολλὰ γὰρ αὖ ἡμᾶς θνη
τοὺς εἶοντας λάθῃ· ἀτε μὴ πείγῃ μὴ δ' ἔρεκίης δι' τὸν ἐόντασ' ὡς
τὸ ἀδελόν, πᾶσαν χρεὼ δυνάμιν ἡθροῖσθαι· οὐ γὰρ ἀρμυέται ὅκιν
δυνάμιν οἷς δυνάμεθα, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἀμὴν δυνάμεθα· ἡ δὲ δυν
αὶ πρὸς δύο στρατόμεθα τέλει· τὸ μὲν, ἀνθρώπου· τὸ δὲ τέχνης·
ὡς τὸ μὲν, ἀδελόν· τὸ δὲ, τῆς ἐπιστήμης ὥριται· δεῖ ἢ ἐν ἀμφοτέροις τού
τοις ἐπὶ τῆς τῆς ἀτέκμητον ἐν ταῖσι λεαυάρεσι διδύλαβείης ἰόν
των· ἡ σομάχου καὶ θάρεσιν ὑφορώμεθα ἡ συμμετρίῃ φρμαλίνης
πρὸς ἀγνοουμένην φύσιν σοχαζόμεθα· οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἡμία φύσις
ἀπάντων· ἐπεὶ δ' αὖ πρὸς ἐαυτὴν ὁρίζεσθαι οὐκ εἴσ' ἐν ἰστοῦ· ὅτ' αὖ
ἐοτάθησι πρὸς τὸ ἐρπετὸ ἐν ὁβόλησιν· ἡ πρὸς ἡχανούτῃ τῇ ἐν τῷ αὐ
τῷ ἡκῶσιν αὐτὰ λέξ' αὐτοῖσι πρὸς πεπνύσεν· ἐμῆς ἀρακῆλεις

ἡ πόλις ἢ ὁ δῆμος περιώδης καὶ ἀπηνὴς τῷ γυρομένου σύμβολον
φανεί. ἐπὶ τὴν δὲ τὸν σύμπτωμα τῆς τύχης φιλικαρδίας
ἀφῆμαρτε. βεβαίως περὶ δὲ αἱ δι᾽ ἐλλείβετον διὰ τοῦ καθάρ
σεις. αἱ καὶ μελᾶμποὺς ἐπὶ τῷ προῖον θυγατέρων καὶ αὐτῶν
ρῶς ἐφῆρα καὶ ἰσορέονται κεχῆσθαι. μὴ χεῖναι μεθ᾽ ἡμῶν
ἐπὶ δημοκρίτου μηδὲ τὸν τέων. ἀλλὰ γίνοντο ἐκείνῳ τῷ δραστηκ
τάτων Φαρμάκων σφίη.

Δημαπότω χάριν.

Οὐτο ἐκείνο δημάπτε ὅπως ἐκάζομεν. οὐ παρίκαπτε δη
Τ μόκειτος, ἀλλὰ πάντα ὑπερεφρόνιζε ἡμᾶς ἐσωφρό
νιζε. καὶ δὲ ἡμῶν ἐσωφρόνιζε πάντα ἀνθρώπους. ὅξέπεμτα δέ
σοι φιλόπης ὡς ἀλλῶς τὴν ἀσκληπιάδα ρῆα ἢ πρὸς θεοὺς μετὰ
τῷ αἰλίου ἐπίσημοι καὶ ὑγίαι. ἐπεὶ κατὰ δαίμονα τῷ ὀρτίστο
δρόμῳ. καὶ ἐκείνη τῇ ἡμέρῃ κατέπλυσαν εἰς ἀβύσσον. ἢ πρὸς
αὐτοῖς ἐπεσέλην ἀφίξεσθαι. πάντα οὐκ ἀλλῆας πρὸ τῷ πυ
λῶν ὕρομεν ὡς ἐκὸς ἡμῶν περιμένοντας, οὐκ ἀνδρας μόνον ἀλ
λὰ καὶ γυναῖκας. ἐπὶ δὲ ἐπὶ πρεσβύτας ἐπαιδία νῆγρὺς θεοῦς
κατηφία καὶ τὰ νύπια οὐτοὶ μὲν τοὶ ὡς ἐχον ὡς ἐπὶ μακρομένῳ
τῷ δημοκρίτῳ. ὁ δὲ μετὰ ἀκριθείας ὅτε ὑπερεφιλοσόφειν. ἐπεὶ
δέ με ἐίδον, ἐδόξαν μικρὰ ἐαυτῶν γινέναι καὶ χεῖναι ἐλπίδας ἐν
ποιέοντο. ὁ δὲ φιλοποίμῳ ἄγειν με ἐπὶ τὴν ξερὴν ὄρμητο.
καὶ κείνοις συνεδόκει τῶν ἐχθρῶν ἐφῆν ὡς ἀβυθίσται ἐδένχμοι πρὸς ἑα
ἢ δημοκρίτῳ θεοσάδ. οἱ δὲ πῆν ἄλλοι οἱ καὶ ἡδονα. ἢ γόντε συν
τόμῳ διὰ τῆς ἀγρῶ. οἱ μὲν ἑτέρωθεν οἱ δὲ, προθέοντες ἐτέρωθεν ἐτέρω.
ὡς δὲ βασιλεὺς λέγοντες βοήθη θεράπενον. καὶ γὰρ παρηγορησθαι
ῥῆν ὡς τάχα μὲν οὐδενὸς κακοῦ πίσιμος ἐπισησιν ὥρμησι. ἐπὶ
ἀρα καὶ τὴν βραχέος διδιδόρῳ. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ἦεν.
οὐ δὲ

οὐδὲ δὲ πόρρω ἢ οὐκ ἴση· μάλλον δὲ εἴτ' ἢ ἥλις. πρὸς μὲν οὖν πλά-
τος γὰρ τὸ πείχος ἐτύχανε· καὶ ἀνὰ γούμης ἢ συχίν· ἔπειτα κα-
ὲρ πρὸς τὸ πύργου βουνός τις ὑψηλὸς μακρῇσι καὶ λαοίησιν αἰγεί-
ροις ἐπίσκιος· ἐνθὲρ ἑώρα τὸ τὰ τοῦ δημοκλείου καταγρηπὰ καὶ
αὐτὸς ὁ δημόκριτος ἐκάθητο ὑπό τινι ἀμφιλαφεὶ καὶ χαμαλῇ
πλευταίνῳ ἐν ὧ μίδι παχείῃ· μούνος· ἀνὴρ λεῖφος· ἐπὶ λιθίνῳ θώ-
κῳ· ὡχρεῖα δὲ πάντα καὶ λεπτόστροφος· λουρεῖν τὰ γόνα· πα-
ραῦτον δὲ ἐπὶ δεξιῇ, λεπτὸ ῥέντον ὑδωρ κατὰ πρηνούς τοῦ λό-
φου ἡρεμῶς ἐκελάρυσεν· ἡ δὲ τιτμέρος ὑπὲρ ἐκείνον ἦν λό-
φον, ὡς ἐν ὑπνοῖν κατεκάζοντι νυμφῶν ἰδρυμένου αὐτοφύτοι
σιν ἐπηρεφὲς ἀμπέλαιον· ὃ δ' εἶχεν ἐν δὴ οὐσίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν
γονάτοις κισθίον· καὶ ἑτέρα δέ τινα δὲ ἀμφοῖν τοῖν μερῶν αὐτῶν
πρὸς βέλκτο· σῶμα δὲ ὡς αὐτὸ ἀνὰ τὴν μέσην δὲ ὅλων· ὃ δὲ
ὅτε μὲν συντόμως ἐγείρετο ἐν γειμένῳ· ὅτε δὲ ἡρέμει· πάλιν
λύττε ἐπέχων καὶ ἐν αὐτῷ μόρμυρίζων· εἴτα μετὰ πολὺν τούτων
ἐρδόμενος ὅξανα σὺς περιεπέτει· καὶ τὰ ἀπλάγχνα τῶν ζώων
περιεσκόπε· καὶ καταθεῖς αὐτὰ μετελθὼν ἐκαθέζετο· αἱ δὲ
ἀβηθείται περιεσῶτες με κατηφείδον, καὶ οὐ πόρρω τὰς ὁ-
φείδων δακρύων ἐχρήεις, φασίν· ὁρᾷς μὲν τοὶ τῶν τοῦ δημοκλεί-
ου βίον, ὡς μέμνην ὧ ἰσχυρά τεσσιν· καὶ οὐτε ὅ, τι θέλῃ οἶδεν,
εἴτε ὅ, τι ἐρδῇ· καὶ τις αὐτῶν μάλλον ἐν δειξάδων βουλόμηνος τῆν
μανίῳ αὐτοῦ, ὅξιν ἐκώκυσεν· ἵκελον γυναικὶ ἐπὶ εὐνάτῳ
τίκνον ὀλοφυρομένη· εἴτα ἐν ὧ μωζεν ὑπερρινόμενος παροδὶ-
την ἄλλος ὀλίσσονται ὃν δὲ ἐκόμιζε· καὶ ὁ δημόκριτος ἀκούων
τὰ μὲν ἐμειδία· τὰ δὲ ὀξέγλα οὐκ ἐπὶ τὸν δὲν γράφον· τὴν δὲ κε

φιλῶντα μιν ἀέμπεσιν· ἐγὼ δὲ, ὅ μιν μὲν ἐφην ὅ ἀβδελφεῖται αὐ
τοῖς μένεσσι· ἐγὼ δὲ αὐτὸς καὶ λόγου καὶ σώματος πάνδρος
γεννηθεὶς, ἰδὼν καὶ ἀκούσας, ἔσονται τοῖς πάθεσι τὴν ἀλήθειαν· καὶ
ταῦτα ἐπὶ τῶν, κατέβαλλον ἢ συχῶν· ὡς δὲ ὅξυ καὶ ἐπίφορον ἐκείνο
τὸ χρεῖον· μόλις δὲ διὰ διασπείζομενος διήλθον· ἐπεὶ δὲ ἐπλησία
ζον, ἐτύχε τό τε ἐπιθῶν αὐτῷ ὁ, πῶς ποτε γράφει ἐνθουσιωδῶς
καὶ μεθ' ὁρμῆς· εἰς κέν οὐ περιμένων αὐτὸς τὸν καίρον τῆς ἀνα
παύσεως· ὁ δὲ μετὰ μίαν τῆς φορᾶς ἀνέλασεν τὸ γράφειν, προσέ
βλεψέ· τίς ἐστὶν ἐμὲ προσιόντα καὶ φησι· χαίρει· καὶ γὰρ, πολλὰ
δὲ καὶ σὺ δὴ μὲν αὐτῶν σφώτατε· ὁ δὲ αὖτε δεικνύει ὅτι ὄνο
μασὶ οὐ προσεῖπέ με, σὲ δὲ ἐφ' ἵνα καλέομαι ἀγνοῶν γὰρ τὸ σὺ
ὀνόμαζας, πρόσφαις εἰ τοῦ ζήντος προσφαιας· ἰσχυρὰ τῆς ἐφ' ἡ
ἐμοὶ γ' ὄνομα ὁ ἱερός· ὁ δὲ ἐπ' αὐτῶν· ἢ γὰρ ἀσκληπιαδῶν ἐγγύφας· π
λὺ γὰρ σὺν τῷ καλῷ τῆς ἐν ἡ τριῶν σφίγας πεφοίτηκεν ὥς ἐμέ·
τίς δὲ σεχέος δὲ ῥῆγ' αὖτε ἐταίρι· μάλλον δὲ πρὸ πάντων κατίσιν
ὁρᾶς δὲ τὸν οὐτως οὐκ ἀνδρὶ φύλλων θημῶνα ὡς χοιρὸς καὶ μα
λακός ὅτι κατ' ἴσιν· καὶ προσπνέσας γὰρ τύχας ἐπιφθόνων θῶ
κων· κατίσιν τοσούτου πάλιν φησὶν· ἰδοὺ οὐκ, τίς ἐπὶ δὴ μίαν δι
ζήμενος πρὸς τὰ δὲ ῥο ἀφίξει· φράζει σαφέως· καὶ γὰρ ὅ μιν ὅτι
διωαίμεθα σωθῆναι μὲν· καὶ γὰρ τὸ μὲν κατὰ ληθεῖν ἐφ' ἡ ἐρεκε
σεύ· δὲ ῥο γὰρ ἡ καὶ σὺ σὺν γένει αὐτῶν σφίγας· ἔχει δὲ πρόσφαι
ἢ πρὸς, ἢς πρὸς βίαν πελῶ· ὁ δὲ, ζήντι τὸν ὡς πρῶτα κέχρησθαι
ἡμετέρῃ· πειρώμενος δὲ κατὰ πάντα πάνδρος, καὶ πρὸς ἡδὴ μοι δι
λου μὴ παρακόπῃς, φιλοπόνημα οἶδα ἐφ' ἡ, πολὺ τὴν εἶντα
ἡμέτερον· ὁ δὲ ὅ μιν ἐφ' ἡ τὸν δὴ μιν ἀνέχων, τὸν οἶκόν

τα

τοὺς πατρὶς ἐρμαῖοις κρήνῃ, τοῦτο εἰπόντων τυχερῶς ἐκ πατέ-
ρων ἰδιόθεν. ἀλλὰ σὺ δημόκριτε τῇ κρείσσονί με ξενίῃ δέχου. καὶ
πρῶτον γὰρ τί τοῦτο ὁ γράφων τυχερῶς φράζει. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὁ-
λίγων, περὶ μανίης ἐφην. καὶ γὰρ Ζεὺς βασιλεὺς, φημί, δὲ καί πως γὰρ
ἀντιγράφει πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ποῖν φησὶ πόλιν ἰσοκρά-
τες. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἐφην ὡς δημόκριτε. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως πρὸς πε-
σιμ. ἀλλὰ τί περὶ μανίης γράφει. τί γὰρ εἰπὴν ἄλλο, ἢ τίς πέλις,
καὶ ὅπως ἀνθρώποις ἐγίνεται καὶ τίνα τρόπον ἀπολωφείτο.
τὰ γὰρ Ζεὺς ταῦτα ἐφην ὅσοις ὄρασ', τούτων μὲν τοι γὰρ ἐνέκῃ ἀνα-
πύμνω. οὐκ οἶδ' ὅπως ἐργα. χολῆς δὲ διζήμερος φύσιν καὶ θέσιν. οἶ-
δα γὰρ ἀνθρώπων παρὰ κοπῆς ὡς αὐτὴν ἐπιπολύνει τὴν πλεονάσασ-
σα. ἐπεὶ πᾶσι μὲν φύσει ἐνυπάρχει. ἀλλὰ παρ' οἷς μὲν ἐλάσσω
παρ' οἷς δὲ πῶς πλεονῶν. ἡ δὲ ἀμετρία αὐτῆς ροῦσι τυχερῶς οἷον ὡς
ὑλῆς ὅτε μὲν ἀγαθῆς ὅτε δὲ φαύλης ὑποκείμενης. καὶ γὰρ νῦν δι-
φην ὡς δημόκριτε ἀληθέως τὸ ἐφρονίμως λέγεις. ὅθεν οὐδ' αἰμο-
ράσει κείνῳ, ἀπολαύσῃ τὰ αὐτῆς ἡσυχίας. ἡμῖν δὲ μετέχειν ταύ-
της οὐκ ἐπιτέτραπται. ἐρόμενος δὲ διατί ἰσοκράτης οὐκ ἐπι-
τέτραπται, ὅτι ἐφην ἢ ἀποικίῃ ἢ τέλει ἢ δόκειναι. ἢ ροῦσι ἢ θανά-
τοι ἢ δαίμονι ἢ γὰρ μοι ἢ τοι αὐτὰ πῶς τίς οὐκ αἰεὶ ἐνυπάρχειται.
ἐν ταύτῃ δὲ ὁ αὐτὸς εἰς τὸ εἰωθὸς πᾶσι κατηνέχετο. καὶ μάλα ἀ-
θροῦν τὴν ἀνικαλίχα. ἡ ἐπὶ τῷ θάνατι. ὡς τοῖσι πᾶσι ἡσυχίαν ἤτε. καὶ
ἐγὼ τί μὲν γὰρ ἐφην ὡς δημόκριτε κατεγλῆσ'. πῶς τὸν τὰ ἀγαθὰ
ὧν εἶπεν ἢ τὰ κακά. ὁ δὲ, ἐπὶ μάλλον ἐγὼ. καὶ ἀποδοῖν ὁρῶντες οἱ
ἀβδύκειται, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπὶ πᾶσι. οἱ δὲ τὰ μέτωπα. οἱ δὲ τὰς
ῥίνας αὐτῶν ἐπὶ τῇ. ἡ δὲ ὡς ὕστερ' ἐφασκεν. πλεονάζοντι πρὸς τὸ εἰωθὸς

κατηνέχθη. ὁ μάλ' αὖθροισι τί ἐχέῃσ' αὖτο τῷ γέλωτι. ὑποτυχὼν δὲ
ἐγὼ ἔφην· ἀλλὰ μὲν σοφῶν ἄρασι δημόκριτε ποθέω γὰρ αἰτίῳ
τῷ περὶ σέ ποθέος καταλαβέσθαι, τίνας ἄξιους ἐφάνην ἐγὼ γέλω-
τος αὐτοῦ ἢ τῆ λαλιδέντα. ὅπως ἢ μαθὼν παύσωμαι τῆς αἰτί-
ης, ἢ σὺ ἐλεγχθεῖς, διακρούσῃ τὸν σ' αἰαίρου γέλωτας. ὁ δὲ, ἤρα
ἐλας ἔφη· εἰ γὰρ διωήσῃμι ἐλέγξαι, θεραπείην θεραπείσεις οἷω
οὐδένα πώποτε ἰπποκράτες· καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχθεῖς ἔφη ὁ ἄρα
σε. ἢ οὐκ οἶδα, ἀποπύσσειναι γελῶν θύματα ἀνθρώπων. ἢ νοῦσον
ἢ σφραγίσῃ ἢ σφραγίσῃ ἢ ἀγέῃ χεῖρ· ἢ τὸν μπελιν γοῖμας ἢ πανηγύ-
ρισας ἢ τεκνογονίην· ἢ μυθήσῃ· ἢ ἀρχαῖς· ἢ τιμᾶς· ἢ πᾶν ὅλως ὄνομα
ἀγαθόν· καὶ γὰρ αὐτὸν οἶα τεῖρεν, γέλας. ὁ ἔφ' οἷσιν ἡθεὺς χεῖρ, κα-
ταγέλας τούτων· ὥς τε μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν πρὸς σὺ διακε-
κρίσθαι. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν οὐ λέγεις ἰπποκράτες. ἢ ὅτι οὐκ οἶδα πῶς
ἡμετέρου γέλωτος αἰτίῳ. μαθὼν δὲ, οὐ οἶδ' ὅτι κρείσσονα τῆς πρε-
σβείας ἀντιφροντισάμενος, ἀποῖσιν θεραπείῳ τὸν ἐμὸν γέλωτα
τῇ περὶ σὺ. καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους διώσῃ σωφρονίζῃ. αὐτὸ
ἦν ἰσως καὶ μετὰ διδάξῃς ἐν τρικλῇ ἀμοιβήδην. σπουδὴ οἷω σπουδῆν
περὶ τὰ ἀπολύειν σε φιλοτιμούμενοι πρήσαι τὰ μηδένος ἄξια
πάντες ἄνθρωποι, τὸν βίον ἀχέως ἀναλίσκοις, γελῶτων ἄξια
διοικούντες· ἐγὼ δὲ φημι, λέγε πρὸς θεῶν, μήποτε γὰρ διαλαυνά-
ναι νοσέωμαι πᾶς ὁ κόσμος ὁ οὐδὲ ἔχει ὅκου διαπέμψῃται πρεσβεί-
ην πρὸς θεραπείην· τί γὰρ αὐτὴν ἐξω αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν, πολ-
λαί γ' ἔφην ἀπειλὰς λόγων εἶσιν ὡς ἰπποκράτες· καὶ μετὰ μῶς
ἐταῖρε κατασιμυρολόγῃ πλουσίην τὴν φύσιν εἶουσιν. ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ἔφην ὡς δημόκριτε διδάξῃς ἐν ἰδίῳ καιρῷ· ὁ λαβείο-
μας δὲ μήπως καὶ τὴν ἀπειρίῳ διεξιὼν, γελᾷ ἄρξῃ. ἴδι τούτῳ
περὶ

περὶ τοῦ σπύγλωτος τῷ βίῳ λόγον δώσω. ὁ δὲ μάλα τρηχὺ ἀ-
πιδώμει, δύο φησὶ τοῦ μοῦ γίλωτος αἰπὸς δοκέεισθαι ἀγαθὰ καὶ
Φλαύρα. ἐγὼ εὖ γὰρ τὸν ἀνθρώπον ἀνοήσας μὲν γίμοντα. κερὶν
δὲ πρηγμαίων ὀρθῶν, πᾶσαι σιν ὑπὸ βολαῖσι νηπιᾶζοντα. καὶ
μηδεμίνας ἐνέκεν ὠφελείας ἀνίσταται τὸν ἀνθρώπου μόχθους.
πεύραται γὰρ καὶ ἀρ' αὐτὸν μυχρὸς ἀμετρίως ἐπὶ θυμῷ ὁ δόλον
τα. ἀργυροὶ τήκονται καὶ χυσοῦν. καὶ μὴ παυόμενον φησὶ κτή-
σιος ταύτης. αἱ δὲ θορυβόμενον περὶ τὸ πλεονέκως αὐτὸς ἐ-
λάττων γίνηται. καὶ οὐδὲν αἰσχύνηται λεγόμενον διδάμεν. ὅτι
χάσματα γῆς ὀρύσσει θεομίωρ χερσίν. ὡς οἱ μὲν ἐπὶ σμφῆς πι-
πύουσι τῆς γῆς ἐφθάρησαν. οἱ δὲ πολλὰ χερσὶ ταύτῃ ἀγρητοῦ
τὴν ἀνάγκην ὡς ἐν πατρίδι τῇ κολλάσει καταμύουσιν, ἀργυ-
ροὶ καὶ χυσοῖν μασεύοντες. ἰχνηκόριοι καὶ φήματα ἐρύοντες
τες, φάμμεν ἄλλην ἄλλα χέρη ἀγέρειντες καὶ γῆς φλέβας ἐλ-
τέμνοντες εἰς περιουσίᾳ ἀεὶ βωλοποιούντες ἐκ γῆς μηδὲς. τὴν
δὲ μίην γῆν καὶ τὴν αὐτὴν εἶοντες καὶ θαυμάζουσι καὶ πατοῦ-
σιν. ὅσοι γίλωσ' ἐπὶ μόχθου, καὶ ἐρυφίης γῆς ἐρύουσι. καὶ τὴν φα-
ρῶν ὑβρίζουσι. κύνες ὠνέονται οἱ δὲ ἴππους. οἱ δὲ χῶρῳ πολ-
λὴν περιορίζοντες, ἰδίῳ ἐπιγὰφουσι. καὶ πολλῶν ἐθέλοντες
ἀπαρτῆν, οὐ ἢ αὐτῶν δύναδι. γὰρ ἀπὸ δύναμις ἀς μετ' αἰῶνα ἐκ
βεβλήλασιν. ἐρύουσι. εἴτα μισοῦσι. μετ' ἐπιθυμίας τελευτοῦσι, εἴτα
ἐκβαλόντες τελευτῶσι. τίς ἢ ἐκτὸς ἀποδὲν ἀλόγιστος, μηδὲν μανίης
διαφέρει. πολέμοισιν ἐμφύλα. ἡρεμίην ἔχοντες ἐπὶ ζῶν. αὐτὲ
νεφελόνοισι βασιλῆας ἀνδροφονέουσι. τὴν ὀρύττοντες, ἀργυροὶ ζῆ-
τοῦσιν. ἀργυροὶ δὲ ὀνέοντες γῆν θέλονται πρὶ ἀδα. ὠνησάμενοι τὴν, ἡ ἀρ-
πύς τῶν πρὸς ἀσπασί. ἡ ἀρπύς ἀπὸ δὲ μύθοι, πάλιν ἀργύρεον με

τα λαμβάνουσιν ἐν ὁσῶσι μεταβλαῖσιν εἰσὶν, εἰ ὅση καὶ ἡ οὐσία
μὴ ἐχούσιν οὐσίην ποθεύουσιν ἐχούσιν ἡρὺ πεισιν ἀφ' αὐτῶν. πε
λῶ ἐφ' οἷσι κακοπρατέουσιν ἐπιτείνων γλῶττα ἐφ' οἷς δυσυχέουσι
θεσμούς γὰρ ἀληθείης παρὰ βεβήκασι. φιλονεικούντες ἐχρη
στῶν ἀλλήλους, δύνειν ἐχρῶμεν τὰ δὲ λφείων καὶ χείων ἡ πολιτε
ωρ καὶ ταῦτα ὑπὲρ τοιούτων κτημάτων, ὧν οὐ δὲ εἰς θάμνον δεσπό
της ἐστὶ ἀλλήλοις τορέουσιν ἀθετμα βία φονδύοντες. φίλων ἡ πα
τρίδων ἀπορίην ὑπὲρ ὁρῶσι. πολουτίζουσι τὰ αὐτῶν εἰς ἡ τὰ ἀφ' ἑαυ
τοῦ ὅλησ' ἐλπίσιν ἀνδρῶν τὰς ἀνέονται ὅτι δὲ ἐλπίσιν ἀλλήλων ἢ ἀγαθὰ
τοῦσ' δὲ ἀληθείας λέγοντας μισέουσιν. τῶν μὴ δ' ὧν ἐλπίσιν ἐλπίσιν
ἢ ὑπὲρ ὅν οἱ κείοντες, θάλατταν ποθεύουσιν καὶ πάλιν ἐν ὁσῶσι εἰ
ὁρῶν ἢ πείρων γλῶττα. καὶ πάντα διασφίφουσιν εἰς ἡ δ' ἡ
ἐπιθυμίην καὶ δοκέοις μὲν ἐν πολέμῳ ἀνδρῶν ἐπαιρῆσαι. ρι
κῶνται δὲ ἡ ἀθ' ἡμέρῳ ὑπὲρ ἐλπίσιν ἀνέονται. ὑπὲρ φιλαργυρίας ὑπὲρ
ἢ πᾶσι πάντων ἀνθρώπων ἀνέονται. θεοῖς τὰ δὲ εἰς τοῦ βίου πάντες.
πὶ δὲ τὸν ἐμὸν ἡ πόλεμον ἐμὲ μὲν γὰρ ἡ λῶτα. οὐ γὰρ αὐτοὶ ἐλ
πίσιν ἀνέονται. ἀλλ' ἄλλος ἄλλου καταγλῶσιν οἱ μὲν ἢ μεθ' ἑαυτῶν
ὅταν αὐτοὶ δοκέωσι μὴ φθῆναι. οἱ δὲ ἢ ἐρώντων χαλεπώτερον νόσον
ἐπιδόσιν αὐτοὶ. οἱ δὲ ἢ πλεόντων. ἄλλοι δὲ ἢ πείρ γὰρ γίνωνται
ἐχθρῶν. οὐ συμφανέουσι ἢ οὐτε τὰς τέχνας οὐτε τὰς ἐρ
στοῖσιν. ἐχθρὸν δὲ ταῦτα μὲν ἐφ' ἡ κρήνη δὴ μόκρῃ τε. οὐ δὲ ἄλλος
πὶς αὐτῶν λόγος ἀρμόδιώτερος ἐξ ἀπ' ἑαυτῶν ταλαπείρην θρη
τῶν. ἀλλ' αἱ πρὸς ἀξίαν μοδοτετεύουσιν τὴν ἀναγκάειν. οἱ κονομά
ης τὸ ἐν κείνῳ καὶ ναυπηγῆς καὶ ἐλπίσιν ἀνέονται. ἐν ἡ χείων
εἶναι τὸν ἀνθρώπον. οὐ γὰρ εἰς ἀρπῆν αὐτὸν ἡ φύσις ἐγγίναται.
τῶντων

9
τούτων δὲ πάλιν φιλοδοξίῃ χυτεῖσαι ἔσθ' ἡλεῖ πολλῶν ὁρθογνώ-
μων αἰνέχων. ἀποδοχῶν τῶν μὲν ἀπαιτῶν ὡς ἐπαδικῶν ὄντων.
μηκέτ' οὐτονεόντων δὲ τὴν ἀδελότητι προσείσαομαι. πῶς γάρ
πρὸς δὴ μὴ κείτε γαμίων, ἢ χωρισμῶν ἢ θανάτων προσεδύκασε. τίς
δ' ὁμοίως παῖδα τροφείων ἀπώλεσαν. ἀλλ' οὐ δὲ ἐν γυργήνῃ ἐπ' αὐτῶν
καὶ ναυτίλῃ καὶ βασιλείῃ καὶ ἡγεμονίῃ καὶ πόλεσσι ὅσας ὑπάρχει
κατὰ τὸν αἰῶνα. οὐ δὲ εἰς γὰρ προσέλαβε πᾶσι. ἀλλ' ἀγαθὴ
συνέκαστο τούτων ἐλπίσι φέρβεται. τῶν δὲ γυργήων οὐ μέ-
μνηται. μή ποτ' οὐν ὅσας γέλωσ' αὐτοῖς ἀναρμόστος. ὁ δὲ δημό-
κρατος. μάλα νωθὸς ἔφη τὸν νόον ὑπάρχεις, μακρὰν γὰρ ἐ-
μῆς ἐνέμνησ' ἀπὸ δημοσίου πᾶσι ρατῶν, ἀπαρξίης καὶ ταρ-
της μέγ' ἐπισκοπέων δ' ἀγνοίῃ. ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίῃ φρε-
νὴν ῥυθμίζοντες, αὐτοῖς τὴν ῥαδίαν ἀπὸ πᾶσι τοῖς. καὶ τὸν ἐ-
μὸν ἐλῶφον γέλωτα. νῦν δ' ὡς ἐπαρρησιόχῃ τοῖς ἐν ἑσθ' βίῃ
φρενοβλαβέως πετύφονται. ἀσυλλογῶς διανοίῃς ἀτάκτου
φορῆς δυσδίδακτοι. νοθεύει γὰρ αὐτὰς ἡς ὑπῆρχεν ἢ τῶν συμ-
βάντων μεταβολῇ, ὅς ἐστις τροπῶν ἐμώπων αἰφνίδιον,
τροχιασμοῦ παρ' τοῖς ἐλίσσοντα. οἱ δὲ ἐπαρρησιὴ καὶ βεβαίῃ
ἐκλελισμένοι πατέων κατὰ τὸ συνεχὲς συμπίπτοντων ἄλλο-
τὲ ἄλλως, πατέων τὰ λυπεύονται, διζήμενοι τὰ μὴ συμφέ-
ροντα ἐναλιδέονται πολλῇσι ζυμφορῇσιν. ἢ δ' ἐμερμείζει
κατὰ δυνάμιν ἰδὲ τὰ ξύμπαντα ἔρδειν, ἀδύνατον ἐφ' ὅ
ρεεζῶν ἐαυτὸν ἐξεπιστᾶ μὴ σύγκεισιν ἰδὲ τὰ σαφὲς κατανοήσας
ἢ μὴ ἐπιθυμῶν τὴν ἀποδὸν ἀόριστον ἐκτεῖν. τὴν ἢ πᾶσι φύσιν
ἐπ' αὐτῇ τὴν δὲ αὐτὰρ κείῃς ὁδοῖς πρὸς ἡμᾶς πρὸς τὴν πατρίδα ἐνδύει

κίνδυνος πρόδηλος ἔστω τὸ μέγεθος τῶν ὀνυχμάτων ἐπὶ
σφαλίστρων ἐστὶν ἀρίστοι μοι δὲ πύττωσι καὶ οὐδὲ μόνις ζῖν θεωροῦν
ταῖς ἀλλοῖς δὲ τῶν πέλας μηδὲ νίστορέοντες ὑπὸ τῆς ἰδύσης ἡλιο
πράγῃς ἀπώλυντο. τὰ δὲ δὴ λαλῶν περὶ ἀδελφὰ μὴ θεωρεῖοντες
ὑπὸ δειγμάτων τὸν μακρὸν βίον ἔχοντες ὅσον μὲν ὦν καὶ μὴ
γενόμενον ἐξῆν ἢ τὸ ἐσόμενον ἔχον κατανοῶσι. ταῦτα οἱ μὲν
εἰλωσ. ἀφρονεῖς αὐθροῶσι πανήριος δὲ καὶ ἐκπύοντες Φίλαρ
γυεῖς. ἀπληστές. ἐχρησ. ἐνεδρεῖς. ἐπιβουλή. βασιλεύς.
ἀρχαλὸν ἐξέπειρ μηχανήν κακῶν. ἀπειρή. ἄρτις ἐστὶ καὶ
τὰ τοιοῦτο δολωλὸς κίχιν ἀνθάμιλλέονται σκολιόφρονες. ἀρετῆς
ἢ παρ' αὐτῆς τρόπος ἐστὶ τὸ χεῖρον. φιλοφροσύνη ἢ ἔχουσι.
φιλοφροσύνη καὶ οὐκ ἀρετῆς ἀπειθέοντες. οὐδὲ αὐτῶν κατακρί
νῆσθαι ἀπὸ αἰρεσίης. μήτε ὁρήσεις μήτε αἰετοῦ μετέχοντες.
μουνυδία ὁδησὶς ἀνθρώπου ἀρετῆς ἰδιότης ἀνοίας τῆς λαυγῆς. τὸ πε
ρὶ τὸ ἐσόμενον προσορῶμενοι, δυσαρές ὄντα πάντα καὶ πάλιν
τοῖς αὐτοῖς ἐμπελάζονται. ἔνθα ἄμενοι πλοῦν, πλείους. γαρ
γὲν ἀπὸ αὐτῶν γαρ γινῶσιν. ἐκ βάλαντος γε μετὴν, ἐ
τέρη ἢ φασγάνται. θάψαντες αἱ γέννησαν, πάλιν τρέφουσι. π
φασγάνται. φταῖς αὐτὸ ἀφικόμενοι στενάζουσιν. ἐνοῦδε μὴ κα
τασάσει, βεβαίαν ἔχουσι γνώμην. ἡ γὰρ ἡμεῖς καὶ βασιλεῖς μακα
ρίζουσι τοὶ ἰδιώται. οὐδὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλεῖ. ὁ πολιτὸς
ὁ μὲν τὸν χειροτέχοντα ὡς ἀκινδυνον. ὁ χειροτέχνης ἐκ
νοῦ ὡς ὑποτινόντα καὶ πάντων. τὴν ἢ ὀρθὴν ἐλευθερίαν τῆς ὀρ
μῆς, ὅθεν οὐκ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἑνὸς καὶ ἑνὸς. ἀπὸς πταῖον. φασγάνται.
τετὸλ' ἡμεῖς ἐμμενῶν. φασγάνται δὲ τὴν ἐν αὐτῇ ἐκ σκολιῇ,
τριχὲς αὐτῶν καὶ καταφρόνοι καὶ προσκοπῶντες ἀσθμαίνον

πῶς

ἴδω· ὡς δ' ἀκούμενοι· ὁρίζοιτο· ὑπερδύμπεσ' προσηύμενοι·
 καὶ οἷοι μὲν αὐτέων ἔρωτες, ἀπαδάλους ὑποπεπήχασιν ἀλ-
 λοτρίκῃ Φῶρας δυνῆσ'· ἀναιδέϊσι πύσινουσ'· οὐδ' δὲ τήκῃ Φιλαρ-
 γυρίῃ μούσας ἀόριστος, οἷδε ἀλλήλοισιν ἀντεπιτίθενται· οἳ δὲ ὑπὸ
 Φιλοδοξίης εἰς ἡέρα ἀναχύντες, βεῖθει κακίης, εἰς βυθὸν ἀπώ-
 λειψ' κατὰ φθόρονται· κατὰ σκάπουσιν ἐπιλοδομέοντες· χα-
 ερίζονται εἴτα μετanoοῦσι καὶ ἀφαιρέονται τὰ Φιλίης δέκναι·
 κακοπρατέοντες εἰς ἔχρην, τὰ σὺν σπείης πολεμοῦσιν· καὶ τοῦ-
 τανῶπιον ἢ Φιλαργυρίῃ· τίνη πίων ἀθυρεῖντων διαφέρουσι· πρὸ
 οἷσιν ἀκρίως μὲν ἡγνώμη, τὸ δὲ προσέσπον, τερπύορ· ἐν δὲ τοῖσι θυ-
 μοῖς, πῇ πρὶς ὧσιν ζῶοις ἀλόγοις πρὸς ἀλελόντασι· πολλὴν ὅτι ἐναύταρ
 καὶ μὲν ἀσπρὸι θῆρες· τίς δὲ λεόντων εἰς πῆν κατέλκεν· τίς
 ταῦρος πολυεξίην ἐκορύζατο· τίς πρὸς ἀλῆς ἀπλησίην κενώρη
 κε· διὰ μὲν ἀχρὶος σὺς ὅσον δαγρὸς λορεῖται· λύνκος δὲ δαρδάφας
 τὸ προσέσπον· φιλαναχρὶς Ἰοφῆς, ἀναπέπνυται· ἡμέρησι δὲ ἡνυξί-
 σιν ἀπομέμνησιν ἐκ' ἐχέκορον ὁ ἀνθρώπος· χεῖνων μὲν ἐνι αὐσίῳν τὰ
 ζῆς, ὁ χεῖνης ἀλόγων ἐστὶ τέρμα· ὃ δὲ τὸ δὴ ρεκίς οἷσιν μαρνήν· ἐχέ
 φάσε λείψ' ἐπὶ σκράτες· μή, πελάσω τὸν κλάοντα δὲ ἔρωτα ὅτι
 συμφρόντως ἀποκείλῃσαι· μάλισται δ' αὖ ρίψκι ροδυνῇ καὶ
 φέρεται· καὶ βυθῶν ἡ κρημνὴ πελάγους, ὑπὸ τῶν τὸν πέλωτα· μὴ, γε
 λάσω τὸν τὴν ἡμετέρῃσι φορτίοις βαπίσμενται, εἴτε καὶ μετὰ-
 μεμφόμεν τῇ θαλάτῃ, ὅτι κατεβύθησε τὴν πλήρη· ἐγὼ μὲν
 οὐκ ἀξίως δολέω πελᾶν· ἐξούρ' ἢ κατ' αὐτὴν ἢ θελόντι λυπηρόν· ἀλ-
 λου δὲ ἰαφίλειον ὑπὸ τούτων ἐχέειν εἶναι μὴ τεχνωμένων παρώνια
 φάρμακα· ὅσοις πρόπον ἀσκληπίος ναθείασσι πρὲς ὧσιν αὐ-
 θρώπης, λεραυνοῖσιν ἀνταρτεῖται· ὅχι καὶ ὅτι καὶ φιλότης μοί

[illegible]

Δημόκριτος Ἰωαννῆρά τε.

578

σιν ὑπέμεινεν· ὅτι σὺ προσμιλῶσι τῶν γυναικῶν οὐ προσέχοντες,
ἐφ' αὐτοῖς δὲ τὴν διάνοιαν καὶ σκεπτόμενον ἰδανῶς, ἐγὼς αὖ δὴ
μόκρειτον κατὰ τὴν ὁψίον κρείσιν ἐκ τῶν ὀρεσμάτων μανίης εἰκόνι
ἐοικέναι· καὶ οὐν γὰρ ἰσχυρὸν, καὶ μόνον ὄφει τοὺς πᾶσι κρεῖν, ἀλλ'
ἀλλὰ ὁ πρᾶγμασι τοὺς πᾶσι ἐργασίους ἀναλείψας ὡς ἐπιτοπλῆστον.
ὁ πότερον ἀρχοῖτο τὸ πᾶσι καὶ μεσάζοι καὶ λήπει καὶ διαφορῇ καὶ
ὥρῃ καὶ ἡλικίῃ πρᾶτ' ἑξῆς· εἴτα ἰσχυρὸν τὸ πᾶσι ὁλομελίην
τὴν ὅσῃ ἡνέσθ' ἐκ τῶν ὅσων, ἀπ' αὐτῶν δὲ χρῶς αὐτὸς νοῦς
δύρησις· ἀπέσειλα δὲ σὺ τὸν πρὸς μανίης λόγον.

Ἰσοκράτης Δημοσίω.

Ἡ τρικλῆς τέχνης ὃ δημόκλειτε κατορθώματα μὲν οἱ πλ
λοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ πάντ' ἀποσπῶσι· πάντες οὐσι θεοῖσι δὲ πλ
λάκισ' προσαρτῶσιν αὐτὴν ἡ φύσις αὐτὴ πρᾶξιν καὶ ἀπολείπει τὸν
θεραπευόμενον, τὸν ἡτ' καταμέμφοι· πρᾶτ' ὅτι θεῖον· ὁ ἐγὼ
δοκίω πλείονα μεμψιμοιεύειν ἢ τὴν μὲν λεκλινῶσαι τὴν τέχνην·
ἐγὼ μὲν γὰρ ἰσχυρὸς εἰς τέλος οὐκ ἀφίγμαι· καὶ πρὸς ἡδὴ γυμνασίᾳ
καθεστώς· οὐ γὰρ ὅτι δὲ δύρετ' ἁσκηλῆτος· ἀλλὰ ὁ αὐτὸς διεφύ
νησε, καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν συγγραφεὺς βίβλοι πρᾶτ' ἀδύκασιν· ἢ μὲν οὐν
ὑπὸ σέο ἀποσταλέσαι ἡμῖν ἐπιστολὴν κατεμέμφοι φαρμακεί
ης γὰρ ἐλλεβόρῃ· εἰσὶν ἄλλ' ἡ μὲν οὐν ὃ δημόκλειτε ὡς μεμνηνότες ἐλ
λεβορίων· οὐκ ἀταμάντουσ' ἡμῶν, ὅς τις ποτὶν· ὡς ἡ ἐντυχὼν
εἶδον, οὐ μὰ δ' ἄρα πρᾶφρονήσεως ἔργον ἀλλὰ χεδὸν ἀποδοχὴς πᾶ
σι, καὶ ἄρτα τὴν φύσιν ἐπὶ ἡμεῖς· ἀλλ' ἰσχυρὸν ἐρμηνεία φύσις καὶ ὁ
σμου ἑλκεῖ· τὸν δὲ εἰσοχαιόμεναις με ἐμμελῆσιν ὡς μεμνηνότες

Φαρμακείας ἧς αὐτοὶ δέονται· ἐπεὶ δὲ γίνωται τὸ αὐτὸ ματὸν ἡμῶν
καὶ τὸ αὐτὸ ξύμπαν, ὁρθῶς ποιήσεις ἐπιστέλλον ἡμῖν πυκνότερον.
Ὁ μεταδιδόνς ἦν ὑπὸ σέο γῆρας μμ' ἐρωσιν ταγμαμάτων· ἀπέ-
σειλα δέ σοι καὶ αὐτὸς ὅρῃ περὶ ἐλευθερισμῶν λόγον. ἔρρωσθι.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Βασιλὸς Δαρεῖος Ἡράκλειτ' ἐφίσι' ἀνδρα σοφ' προσαγορεύω.

Απαβέβληται λόγον γραπτὸν περὶ φύσεως δυ-
σότητον τε καὶ δυσεξήγητον· ἐντιστὶ μὲν οὖν ἐρμηνεύ-
μαθ' κατὰ λέξιν σὴν, δύεσσι μοι δυνάμιν τινα προ-
σφέρεσθαι θεωρίας κόσμου τοῦ σύμπαντος καὶ τῆς
ἀπὸ τούτου συμβαινόντων, ἀπ' ἑρῶσιν ἐν τειοτάτῃ κείμενα κινή-
σει. ἦν δὲ πλεῖστων ἐποχὴν ἔχοντα, προτὶ ζήτησιν καὶ μάθησιν.
ὥστε καὶ τοῖς ἐπὶ πλεῖστον μετὰ σοφίας γραμμαίων ἐλλεί-
κων, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀρχοῦ μύθους προτὶ τὴν ἡμετέ-
ρων προσοχὴν καὶ φιλομαθίαν, ἀπορῶσθαι φιλὲν ὁρθῇ γνώμῃ προ-
σὶ δοκούσης κατὰ γῆρας φθῆναι διηγήσεως. βασιλὸς οὖν δαρεῖος
ὑστέρων βούλεται φιλῶς ἀρῶσέ σε μετὰ λαβὴν καὶ παιδείας λογι-
κῆς· ἐρχομένη συντόμως πρὸς ἐμὴν ὄψιν καὶ βασιλῆον οἶκον· ἐλ-
λυσθ' γὰρ ὡς ἐπιπλεῖστον ἀνέπισθ' ἡμῶν σοφισμῶν αὐ-
θράσιν ὄντες, προρῶσιν καὶ καλῶς ὑπαὶν ἦν ἐνδεϊκνύμεθα προ-
καλὴν ἀρχὴν καὶ δέσιν. προεμοὶ δὲ ὑπὸ τῶν σοφῶν καὶ προ-
εμῶν καὶ ἀρχῶν δὲ καλὴ καὶ ἀπὸν δαίαν προσαγορεύσεις, καὶ βίος
διδύμιμος, σάος προεμῶν.

Ἡράκλῃ τος Δαρείῳ βασιλεῖ πατρὸς ὑσάσπεως χεύειν.

Κόσσι τυγχάνουσιν ἐπιχρόνιοι φιλῶν μὲν ἀληθείῃ καὶ
ὁ δικαιοσύνῃς ἀπέχονται· ἀπλησίη δὲ καὶ δόξα τῇ προσέ-
χουσι κακῶς εἶνεκεν δυνόησ'. Εἰ γὰρ ἡ ἀμνηστὴν ἔχω πύ-
σης πορνείης, ἡ δ' ὀφρὺν φεύγων παρὰ τὸ οἶκόν μου φθίνε διατλή-
ν' ὑπὲρ φαρῖν, οὐκ ἀν' ἀεικόμην εἰς πρῶτην χῶρην· ὁλίγοις ἀρ-
κεόμην κατέμην γνώμην.

Βασιλὸς Δαρῆος Εφεσίοις.

Νῆρ' ἀγαθός, μέγα ἀγαθὸν πόλιν λόγῳ καλοῖς ἐ-
ὁ νόμοις, ψυχὰς ἀγαθὰς ποιεῖ, κερδαίνει ἀγῶν εἰς ἀγα-
θόν· ὑμεῖς ὅ ἐρμόδωρον ἄμνον αὐτῷ βέλτιστον ἀλλὰ
καὶ ἰώνων πάντων, ἐξεβάλετε ἐκ πατρίδος, αἰχρᾶς αἰτίας ψυ-
χῇ ἀγαθῇ προσάπτοντες· εἰ μὲν οὖν διεσυνώκατε βασιλεῖ πλεμῖν
δεσπότην, ἐτοίμαζετε ἀποσελῶν ὅς σ' ἀπαυλῶν, ἡ ὑμεῖς οὐ δύνησθε
αὐπτιάσασθαι· αἰχρᾶν δ' βασιλεῖ μεγάλῃ μὴ ἀρκέειν φίλοις· εἰ ἡ
μηδὲν ὁρῶν ἐγχειρήσετε, κατὰ ζατέ ἐρμόδωρον· ἡ ἀπόδοτε αὐτῷ
πατρῶαν κτῆσιν μνημονόουντες ἅς ὑμᾶς ἐκείνου δυνόει· δὲ γένηται
φόρος ἐλάττω τὰ ζαζῶν ἐφέρετε· ἡ ἡμεῖς ἀδύνατον προσῆκ' ἐκ ἐκτῆ
δεῖν ἢ ἐκ εὐκατεχεῖν ὁφείδμεν· ὅς ἀντὶ ἐρμόδωρον φίλον βα-
σιλέως ἐφυγαδύσαστε· ἀπείλατε τὸν ἀνδρα τοῦ ἐρῶντος πρὸς
μετὰ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχαλεῖτε ἐρμόδωρον· ἡ ἡμεῖς ἐκ ἐκτῆ
χεῖν κακοφρονῶν, ὡς τιμῶν· εἰ δὲ ἡμεῖς, ὡς τὸν βέλτιον ὁρῶμεν εἰς τὸ
λοιπὸν ἀμαρτάνειν κωλύσω εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας· καὶ γὰρ βασι-
λεῖ ὑμετέρῳ συμφέρει ταῦτα καὶ ὑμῖν.

Ηρακλῆτος. Ερμολώρω.

16 Διμηκεῖτε τοῖς αὐτοῦ χαλῆβαινε ἐρμόδωρε· δύθυλα β
 ὀρικοφῶρτος γῶν συλίσαντος τῶν θεῶν, ἀσεβείας με γέ-
 γραπῆν· ἀνδρα σφία προύχοντα ἀπαυδυσία ρικῶν· ὡς ἐπὶ ἐ-
 πείρατα τῆς βωμῆς οὐ ἐπέστησε γὰρ ἐμὸν ὄνομα· θεοποιῶν ἀνθρώ-
 πον ὄντα ἐμὸν τὸν εἶτα κερδήσας ὑπὲρ ἀσεβοῦς ἐνασβεῖσι· τί οἶδ'· δὲ
 ζῶ αὐτὶς ἀσεβῆς εἶν', ἐναντία φροῦ· οἷς αὐτοὶ περὶ θεῶν νομίζουσιν.
 εἰ δὲ πεπρωμένον ἐκείνου ὕψιν, τυφλότῃ αὐτὴ λεπτὴν ὄρασιν ἀλ-
 λ' ὡς ἀμαθεῖς ἀνθρώποι διδάξατε πρῶτον ἡμᾶς, τί ἔστιν ὁ θεός.
 ἵνα ἀσεβῆς λέγοντες πεισυνῇτε· πῶν δ' ἔστιν ὁ θεός ἐν τοῖς να-
 οῖς ἀποκεκλῆσθαι. διὰ τὸς γοῖς ἐν σκότεινῳ θεὸν ἰδρύνετε· αὐ-
 θρώπως λοιδορίαν ποιεῖται λίθινος ἐλέγχοιτο· θεὸς δὲ ἀληθύνε-
 ται, ὥς, τοῦτο τὸ δῶν ἡμῶν, ἐκ κερμῶν γηρῆται· ἀπὶ δὲ ντοῖ
 οὐκ ἴσῃ ὅτι οὐκ ἔστι θεός χειρὸς ἡμῶν· οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς ἐβᾶσιν ἐχει·
 δὲ ἐχει ἐν πρίβιλον, ἀλλ' ὅλος οὐδὲσθαι αὐτὸς ναὸς ἔστι ζῶντος
 φυντοῖς ἐν ἄστροις περικελευμένον· Ηρακλῆς ἐπείρατα τῆς ἐφε-
 σῆς τῆς βωμῆς, πλὴν τοῦ γαφῶν ὑμῖν τὸν θεὸν ὁ χήρα κλέπτει· αὐτὸς ὅς
 ἀξυνετῇ περὶ ἡμᾶς, οὐκ ἐμὴ ἀσεβεία γὰρ ὑμῶν ἀπαυδυσία· μαν-
 θάνετε σφίην ὅς σινίετε· αὐτοὶ θέλετε· οὐδὲ γνώσιν ἀγῶν ἡμῶν
 τε σὺν ἀπαυδυσία χύροντ' ἰδίοις κακοῖς· ἡρακλῆς ὅς ἐκ ἀνθρώπων
 ἐπεγέρθη· ὡς μὲν ὁ μῦθος ἐφύστατο ἐξ ἑσθῆς τῶν ἀγῶν πᾶν τὸν ἐ-
 θεοποίησεν· ἡ δὲ ἀκαλοκαγαθία· ὅς ἐργων τῶν γηρῆται· πρὸς τοῖς
 ἐκτελείσονται ἀλλοις· ἐγὼ οὖν ὡς ἀνθρώποι οὐκ αὐτὸς ἀγαθός εἰμι.
 ἡμῶν ἐρὸς μὲν ὑμᾶς· ὅς εἶτα ἐναντία ἀπεκρίνασθε, ὅς ἀγαθός
 εἰμι· καὶ ἐμοὶ γὰρ πολλοὶ ἐδυσχερέσαντο ἀλλοις ἀπάρθωται· νερίκη
 καὶ ἰδρῆς· μερίκη καὶ χεῖμα· μερίκη καὶ φιλοπρίαν· καὶ τε πᾶ-
 λαοὶ δὲ λίαν· καὶ τε πᾶλαοὶ καὶ λαοὶ· ὅς ἀντιλέγμοι φόβος.

οὐκ αὐτὶ λέπει μοι μέθῃ. φοβεῖται με λυπῇ. φοβεῖται με ὀργῇ. κα-
τὰ τούτων αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἐσφάνωμαι. ἐμαυτῷ ἐπιτάττων ἔχ-
ὺν περὶ δόξης. οὐ πάνσεθεν σφίαν ὑβρίζοντες καὶ ἰδιὰ ἀμαρτη-
μάτων, καὶ ἰδιὰ ἐγκλήματων ἡμῶν προσεβόληται, εἰ δὲ δύνασθε με-
τεῖναι αὐτοὺς ἐκ παλαιοῦ νόμου πεντακισίους ἀναβιβῶναι, κατε-
λάβετε αὐτὴν ἡράκλειτον ἐπιζῶντα. ὑμεῖς ὃ οὐδ' ἔχουσιν ὀνόματος. ἵσα
χρονήσω πλεῖστοι χωρεῖς διὰ πάλαι δέαν. οὐδέποτε σιγήσω. καὶ
ἡ ἐφ' ἐσθλὴν ἀναρπάσῃ πόλιν. οἱ βωμοὶ διαλυθῶσι πέμψετε, αἱ αὐ-
θροῦνται ψυχαὶ τῆς ἐμῆς ἔσονται χωρεῖς μετ' ἡμῶν. ἄξιόμαί καὶ αὐτὸς
γυναικα ἡβῶν οὐ τίνος ἡρακλῆος. ἐκένος αἰεῖται μετὰ τῆς εὐ-
ποῦ. ἐπὶ ῥα δὴ μῶν γήνησεται. πολλὰς ἀρετὰς γήνη. καὶ ὁ μὲν
ἔδωκεν ἄλλην. καὶ ἡσίο Δω ἄλλην. καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γήνωνται, ἐν
ἐκείνῳ συνοικίξῃ παιδεὶ κλέος. ἄρουκ. ἐμὶ δὲ σεβῆς εὐθύνκλῃς
ὅς μόνος οἶδα θεῶν, σὺ δὲ καὶ θρασὺς εἶναι οἶμι. καὶ ἀσεβῆς γὰρ
μὴ ὄντα δοκῶν. εἰ δὲ μὴ ἰδρυνῇ θεοῦ βωμὸς οὐκ ἐστὶ θεός. εἰ δὲ
δὲ ἰδρυνῇ μὴ θεοῦ, θεός ἐστιν. ὅς περ λίθοι θεῶν μάρτυρες. ἔργα
δεῖ μαρτυρεῖν οἷα ἡλίου. νύξ αὐτῷ καὶ ἡμέρα μαρτυροῦσιν. ὥρα
αὐτῷ μάρτυρες. πῶς ὅλη ἡ ἀρπεγοῦσα μάρτυς. σελήνη δὲ ὁ κύ-
κλος ἐκένου ἔργον. οὐράνιος μαρτυρία.

Ἡράκλειτος Ἀμφιδάμαρτι.

Ν Οσοῦ μιν ἀμφιδάμαρτον ἴδρωται. ὅς περ ὅσα ἐν ἡμῖν, ἐ-
κείνου γὰρ κράτος νόημα. ὑπερβολὴ θερμότητος πυρετός
ὑπερβολὴ ψυχροῦ πρᾶξις ὑπερβολὴ πνύματος πνίξις, ἡ νύξ
ἐμὴ νύξ ἀνόσος. ἀλλὰ θεῶν τι ψυχὴ ἡ ἀρμόζουσα αὐτῷ. ὅς περ ὅσα

τὸ πρῶτον ἰατρικῶς παύται, φύσιν οὐ γὰρ ἐκάλει ἢ πρῶτη ἀτιμία τὸ
πρῶτον, ἀλλὰ ὕστερον. ἀλλὰ μὲν μὲν οἱ ἀνθρώποι ἐπιστήμῃ βλάπτουσι
ἐκάλεισαν. Ἐγὼ εἰ οἶδα κόσμον φύσιν, οἶδα ἑαυτὸν πονοῦν οἶδανέσθαι
οἶδα ὑγίαν· ἰατρικὴν μὲν τὸν μὴ νόσῃ θεὸν, ὅς ἐστιν οὐκ ἀμετρίως πα-
νοσι πάλιν ἐπιτάττων οὐχ ἀλώσει νόσῳ ἢ ῥά κ' ἔτι νόσῳ ἢ ῥά κ' ἔτι
τὸν ἀλώσει γνώμη δ' ἐν τῇ πεντὶ ὑγρὰ αὐαίνει. θερμὰ γὰρ χεῖρ. οἶδεν
ἐμὴ σοφία ὁδὸν φύσεως· οἶδα νόσον παύσαν. εἰ ἀνὴρ θάσσει ὑπέραν-
τλον γνῆναι τὸ σῶμα, δύσεται εἰς τὸ ἑμαρμύρον· ἀλλὰ οὐ ψυχὴ δύσε-
ται. ἀλλὰ ἀθάνατον οὐσα χεῖμα εἰς οὐρανὸν ἀναπτήσεται με-
τὰ τοῖς ἀεζόντων δέ με αἰθέριοι δόμοι· ὧς ἐφείσους σὺ κοφαντήσω.
πλὴν τοῖς σπῆλαι οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἀλλ' ἐν θεοῖς· κύνες ἰδρύσονται ἀλλὰ
βωμῆς, ἀλλ' οἱ ἄλλοι οὐ γὰρ ἀπειλήσει μοι ἀσπίς ἀνδρὸς κλῆς· ἀλλ'
ἐγὼ εἰ ἐνὶ ψυχῇ θάυμαζονσι πῶς αἰσθηθῶντος ἢ ῥά κ' ἔτι
οὐ θαυμάζονσι πῶς αἰσθηθῶντος ἀνθρώπου· μικρὰ γὰρ κ' ἐκείνα σὺ πα-
νοτε· καὶ γὰρ τὰ χαλεπὰ δάσω· καὶ τοὶ πρῶτοι ἐν τῇ νόσῳ οὐκ ἐγὼ
μὲν· ὅτι οὐκ ἐν τῇ χαλῇ ἀνθρώπου· ἀλλὰ μόνος νοσῶ· τὰ χαλὰ γὰρ
χὴ μανθάνει· ἀπλὺς ἐαυτὸν ἴδεν· ἐκ τῶν δεσποτικῶν τοῦτον.
ἑσθιωμένου τοῦ σώματος ἐκκέντησας, ἀναμνησθεὶς τὰ πα-
τρια χωρία· ἐνθεν ἐπαλθοῦσα περιβάλλει τοῦτον σῶμα περικύ-
πτου· ὅς ἐστιν ἄλλ' ἐν φλέγμασι χαλῇ· καὶ χῶρι βλάπτει· ἐν δὲ ῥά
ὁδοῖς· καὶ σάρκεις πεπλημύρον· εἰ γὰρ μὴ τὰ παθήσει σφίζετο
τὴν κόλασιν, οὐκ αὖ ἦν πρόπαιλαι κατὰ λιπὸν τὸν τὸν σῶμα
ἐξ ἡλίου μὲν ἀπὸ τοῦτον.

Τὸ αὐτὸ.

Υμῶν οἱ ἄνθρωποι ἀμείψαντες πάντες προθύμως ὡς τὸ
ἐμὸν ἔργον ἔτε τέχνην τε φύσιν εἶδον· ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι βούλον-
τι τὸ ἡγεῖσθαι ἀμφοτέρωθεν οὐδὲν πλεῖν ἢ κατεμάλαζάν μου
τὴν γαστέρα ταῖς ἀφαιρώσας σκῆναι· οἱ δὲ θεραπείην ἠθέλησαν· ἀλλοῦ κα-
τέβη· αἱ δὲ λόγους αὐτοῦ πρότερον ἤκουον· νόσους οὐκ ἔδιδαν
οὐδὲ περιεγίγνον· τὸ μὲν αἰεὶ γὰρ αὐτῶν πῶς αὐτοῖς ἐφινδύναι αὐτῶν
ταῖς τέχναις εἶναι ὑπὸ μὴ αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν· ἐμὰ τὸν ἰατρικὸν
ἢ ὑμῶν· εἰ μὴ μεθ' ἡμῶν, πῶς δὲ πομπείας αὐτῶν ποιητέον· οἱ δὲ οὐ
συνείνεν· τὸ ἐρώτημα ἡσύχασεν ἀπορούμενοι πεισῆμ' ἰδόντες· ἔγνω-
σαν ὅτι καὶ τοὺς αἰῶνας ἐπὶ αὐτοῖς, αἱ δὲ τύχαι ἰάσασθαι· οὗτοι ἀσπερούσιν
ἀμφιδόμας κατεφουδόμενοι τέχνην ἀσὺν ἔχοντες θεραπείην
πρὸς ἀμφοτέρωθεν καὶ ἀπὸ τῆς τέχνης αὐτῶν ἀνθρώπων δι' ὁρόμας τέχνης,
ἀδελφότητες δὲ φύσιν καὶ τέχνην· ἀσχρόνιστον ὁμολογεῖν ἀντιαντι-
θέτως ὡς ἡμῶν οὐκ ἔχοντες· τί γὰρ αὐτοῖς τὸ φουδεσθαι ἢ ἵνα διαπεί-
θῃς χρηματίζωνται· ἀμείνους αὐτοῖς μετὰ τὸν ἔργον· ἡλεῶντο
γὰρ αὐτῶν δέ μισοῦνται καὶ βλάβη ἔσονται καὶ φουδόμενοι· δύτυχε
σερμαῖς ἀλλὰ τέχνην· τοῦ ὅσ' ἐλέγχονται· δυσλεχτότερον
τὰ ἡρώτημα ἐλελήθεισάν με οἱ τοῖς ἐν τῇ πόλει· οὐδεὶς αὐτῶν
ἰατρῶν· ἀλλὰ πάντων ἀπατεῶν δὲ φανερῶν· σοφίσματα τέ-
χνης ἀρχαίου πρὸς ἀσκήσαν· ἡρακλειόδωρον τὸν ἐμὸν θεῖον οὐ
τοῖς ἀπειτεῖραν καὶ μισθὸν ἔλαβον· οἱ οὐκ ἐδυνήθησαν ἐμὸν νό-
σον λόγους εἰπεῖν· οὐδὲ ἐξέπομπείας, πῶς αὐτῶν χρεῖται· γήρυται.
ἐκ' ἰσχυρότερον θεοῦ ἐν κόσμῳ μετὰ λαοῦ μάλα ἰατρικῆς ἐπαμειβόμενοι
τὸν τὸ ἀμείνον, τὰ ἐν τῇ φύσει μετὰ λαοῦ μάλα ἰατρικῆς ἐπαμειβόμενοι
ἐπὶ ζῆσιν συναγαγεῖται σκῆναι μετὰ λαοῦ· φαιδρύνει τὰ ἀπὸ τῆς κατείας

Ερμολώρῳ.

2
725

πῶς οὐκ ἂν ἐξ ὧν δικαιοῦτερος μοδοίησιν εἴη, τοὺς κρίνοντας
ἡράκλειτον διὰ πορνείαν ἀγέλαστον θξέναι τοι ζῆρ. μάλλον δὲ
μυρίαις ζήμιτοδς, εἰ πλεον αὐτῶν ἀρετῶν κολαζόμενοι. τοῦτο
ὑμῶν ἐστὶ φυγή. τοῦτο θάνατος. ἢ δὲ κήκατέ με ἀφελόμενοι, ὁ θεὸς
ἔδωκε. καὶ Φυγάδην τέ με ἀδίκως. ἢ τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἀγασ-
τήσω ὅτι μου τὸ ἡμέρον θξέκοφατε. καὶ οὐ πᾶν εἶδε. ἐπαγωνιζό-
μενοι νόμοις ἐν Φυγάδῃ. ἐν δὲ τῇ πόλει μένων οὐ πεφυγάδην
μαὶ ἀφ᾽ ὑμῶν. τίς συμμοιχθῶ. τίς συμμιαφονῶ. τίς συμμε-
θῶ. τίς συμφορέομαι. οὐ φθείρω. οὐκ ἀδικῶ οὐδένα τῶν ἀπάν-
των. μόνος εἰμι ἐν τῇ πόλει. ἐρημίαν αὐτῶν πεποιήκατε διὰ δικ-
κίας. ἢ ἀπορὰ ὑμῶν ἡράκλειτον ἀγαθὸν ποιεῖς οὐκ. ἀλλὰ ἡρά-
κλητος, ὑμᾶς. πόλιν. ἀλλοῦκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι ἡρό-
μος εἰμι ἄλλω. εἰς ὧν οὐκ ἄρκω, πόλιν κολάζειν. θαυμάζετε εἰ
μηδέ ποτε γλῶ. ἐγὼ δὲ τοῦς γλῶντας. ὅτι ἀδικοῦντες χαίρουσι
συνθροπάξον δὲ οὐκ ἀδικιοπρατοῦντες. δότε μοι καὶ ῥὸν γλῶρος
ἐν εἰρήνῃ. ὥς τε μὴ ἐπὶ τὰ δικαστήρια στρατεύεσθαι. ἐν ταῖς γλῶταις
ἔχετε τὰ ὅπλα ἀπιστερηνότες χεῖματα. γυναῖκα φθείραντες. Φί-
λας φῆμαλδύσαντες. ἐεροσυλῆσαντες. προαγωγδύσαντες ὅλοις ὁ-
ραθέντες ἀπίστοι. τυμπανίσαντες. αἶμος ἄλλος πληρὸς ἱακῶ. ταῦ-
τα γὰρ ὅρων ἀνθρώποις ποιῶντας ἐδῆται καὶ γλῶφαι καὶ κε-
φαλῆς πόρους ἀτημελήτους. ἢ γυναῖκα φαρμακείως ἐπειλῆμα-
μένῳ περὶ. ἢ μφράλεια φλ οὐσίας ἐκ βεβρωμένα. ἢ πολίτην
γαμετῆς ἀφῆρημένον ἢ ἐόρῳ βία διαπαρθενδύθεισαν ἐν παννυ-
χίῳ. ἢ ἐταῖραν οὐ πῶ γυναῖκα ἢ γυναικῶν ἐχουσαν πάθη. ἢ διὰ
ἀσελγείαν ρεανίσην ἐν πόλει ἔρασην ὅλην. ἢ τὰς τῶν ἐλα-
ῶν φθορὰς ἐν μύροις. ἢ τοὺς ἐν ζῷδείπνοις πνομένους διὰ δικαί-
ου

λων πολέμας ἢ τὰς δι' ἐδισμάτων πολυτελείας ἢ γαστέρας ῥεῖ-
σας. ἢ τὸν ἐπὶ σκηνῶν ἀγροθετοῦν μένον δῆμον, τὰ μεγάλα
δίκημα. ἀφῆσαι δέ μου τίω' ὅτι ἀρετὴν χυθῆναι, ὑστέρᾳ γενεῖας
πέτα γμῆρη ἢ τοῦ ἀλυσίνους ὑμῶν πολέμουσ' ἐλάσω. ὅτε προ-
φάσεις ἀδικημάτων ποιοῦσάμενοι, καταμιασφονεῖσθε δύσκητοι.
ὅς αὐτῶν θηρία γιγνόμεσ'. αὐλοῖς καὶ μάστιγι διὰ μουσικῆς εἰς ἀ-
μουσα πᾶσιν παροξυνόμενοι σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ γωργίας
δικαιότερον ὄργανον σφραγῆς ἐθανάτων ἢν βίῃ πῶσαι. ὑβρίζετε
δι' ὑμῶν θεός, ἀθηνᾶ πολεμίστρια ἐς ἀρετῆς ἐννάλιος καλῶμενθε.
φάλαγας ἢ ἀντιστήσαντες αὐτοὶ καὶ ἀνθρώπων, ἀλλήλων σφραγῆς
δύχεσθε, ὡς λειπτάκτας τοὺς μὴ μιαιφονοῦντας τιμωρόμενοι. καὶ
ὡς ἀειτέας τοὺς ἐμπελομάσαντας αἵματι τιμῶντες. λείοντες
δὲ οὐχ ὁ πλῆζονται κατὰ ἀλλήλων. οὐδὲ ξίφος ἀναλαμβάνουσιν
αἱ ἰσσοί. οὐδὲ πέτωρα κισμένον ἰδοὺς αἰετὸν ἐπείττει. οὐδὲν ἄλλο
ἔχει μάχης ὄργανον ἀλλ' ἐκαστὸν τὰ μέρη καὶ ὅπλα. τοῖς μὲν, κέ-
ρα ταυρὸς ὅπλα. τοῖς δὲ ῥύνχι. τοῖς δὲ πτερά. τοῖς δὲ πέλους. ἀλ-
λοῖς μέγαστος. ἀλλοῖς ὀλιγώτερος. οἷς δὲ πέλους. οἷς δὲ νῆξες. πολλοῖς
δὲ πνύμα. οὐδὲν ξίφος ἄλλοις πρὶν ζῶα χεῖρ ἔρποντα φυλατ-
τόμενον ἐν αὐτοῖς φύσεως νόμον. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐτοῖς. μάλλον ἢ τοῦ
τοπλίου ἀνέστη παρὰ βίαις. ἐν κρείττοις γὰρ ἀβέβαιον. τέλος ἢ πο-
λέμων. τί ὑμῖν οὐκ εἶον ἄρα. ἢ δι' ἐκείνο πάλαι τε καὶ νῦν φείας. ἔ-
θεν οὐχὶ δὲ πλείονος οὐφύλων σφῶν. καὶ δευδροτομουμένη καὶ αὐτὴ
πυρρὸν πόλιν καὶ γῆρας προπλάττειν καὶ γυναῖκας ἀ-
πογόμεναι. καὶ τέκνα δὲ ἀγαλῶν ἀποσώμενα. καὶ θάλαμοι
διαφρορόμεροι. καὶ παρθένοι πελάκονόμεναι. καὶ μετράκια θη-
λυνομένα. ἐλδύτεροι σιδηροδετοῦμενοι. καὶ θεῶν κατὰ σῶ-
μενοι.

μεινόν. Ἐν ἡρώα δαίμονων κατὰ ρυτὴν ὁρμήν. πολλὰν δ' ἀνδρῶν ἐργων ἔχε
εἰς ἡρῖν τοῖς ἀδελφεῖς. ταῦτα ἀγλαῶς ἐν εἰρήνῃ κλειμένη διὰ λόγων
ἐν κλέμῳ κλιτὴν δὲ διὰ σιδήρε' ἀρπάζει τε τὸ δέμας ἐν ἱφείῃ. ἐρ
μόδω δ' ἐλαύνει νόμῳ γυῖα φωνῶν. ἡρὰ κλειτὸ ἐλαύνει δ' ἀσβεστὴν κλέος
ἐρημοὶ καλοκαγαθί. αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ ἀδίκηον ὅχλοι τείχεσσι
κείν, ἀνδρῶν σύμβολα πονηρίας ἀποκλείοντα τὴν βίαν ὑμῶν.
οἰκίαι περιβέβλωται πᾶσιν. ἔτερε τείχε' ὀλνυμμελίας. οἱ ἐν-
δον, πολέμιοι ἀλλὰ πολῖται. οἱ ἐκτὸς, κλέμιοι ἀλλὰ ξένοι. πάν
τες ἐχθροὶ οὐδέ νες φίλοι. δυνάμει γλάσσει ἐχθροὺς ὁρῶντο σὺν
τοῖς; τὸν ἀλλότριοι πολὺ τοῦ ἴδιον οἶδε. τοὺς ἀλλοτρίας γυναι
κας ἰδύσας νομίζειτε. τὸς ἐλευθέρους ἀνδραποδίζειτε. τὰ ζῶντα κα
τεδίετε. τοὺς νόμους παραβάνετε. παρανομίας νομοθετεῖτε.
πάντα βιάζειτε ἀμὴν πεφύκατε τὰ μάλιστα δοκοῦντα ὑμῶν δι
καιοσύνης εἶναι σύμβολα. οἱ νόμοι ἀδελφείας εἰς τεκμήριον. εἴ πο
τὴν ἦσαν, ἀνέδην αὐτὸν ἀνέπαυε. νῦν δέ τι καὶ μικρὸν ἐπισομίζειτε.
φόβῳ κολάσεως κατέχευε εἰς πᾶσαν ἀδικίαν.

Ἡράκλειτος Ερμόδωρον.

Δ Ἡλουμοὶ Ερμόδωρε πότε ἀπαύρειν ἡ ἐκρικας εἰς ἰταλί
αν. δέξαντο σε οἱ ἐλευθέρους τῆς χώρας θεοὶ δ' αἰμόνες ἡ δέωσ.
ὅν τ' ἐδόκω τοῖς σοῖς νόμοις τὰ παρὰ πάσης τῆς οἰκουμένης δια
θήματα προσέειπαι καὶ λατὰ τὸ ἔθος ἔχοντες πᾶσιν ἐγκλησόντας τὸ
σῶμα προσκυνεῖν αὐτοῦς. οἱ ὅσπερ πᾶν λαθεῖν ἡμῶν. προσκυν
εῖν οἱ σὺν ἐφείσοι μὴ ἐτίοντα. ὅταν οἱ σοὶ νόμοι πᾶσιν ἐπὶ ἀπείωσι. δ
τὸ τεχένητον αὐτοῖς ἀναγκαζόμενοι. θεὸς δ' ἐκείνους ἀφείλετο ἡμῶ
ν ἰαν. Ἐάν τοις ἐνόμισαν ἀξίως δουλεύειν. γούτο με μάρτυρα. Ἐάν
πατέρων. ὅλη ἀσία, καὶ τῆμα ἐγγύς το βασιλείας δ' πάντες ἐφείσοι λα

Φυρομ. ἀνδρες εἰσὶν ἐλευθερίας ἀληθοῦς τῷ ἀρχεῖν. καὶ νῦν ὥς τὸ
 εἶκος ἐπακούσονται κελευόμενοι. οἱ μὴ πριδείντες οἰμώξονται.
 καὶ μέμφονται θεοὺς ἀνθρώποι. ὅτι αὐτοὺς οὐ πολυτίζουσιν ἀγα-
 θαί. ἐμέμφονται ἰδὼν ἡδὺς ἀφροσύνης. τυφλῶν ὅτι μὴ δέξασθαι
 ἃ δίδωσι χεῖρ δαίμων. σιβύλλα γὰρ πολλοῖς καὶ τὸν τὸ ἐφρά-
 αδι. ὃς ἰάδης χώρησ' ἡζήρ σφόν' ἰταλίησιν. εἶδεσε πρὸ τασύντον αἰ-
 ῶμος ἐρμόδωρε ἢ σιβύλλα εἰκίνη ὅτ' ὅτε ἦδα. ἐφείσοι δέ, οὐδὲ νῦν
 βάλονται ὄραν, ὃν διαθεοφορμένους ζωαῖκός ἀλῆθεια ἐβλεπε. σφ-
 φός με μ' ῥτύρησαι ἐρμόδωρε. ἐφείσοι δέ ἀντιλέγουσι θεοῦ μ' ῥτυ-
 ρία. ἀποτίσονται ἑαυτῶν ὕβρι. καὶ νῦν ἀποτίννεται. γνώμησ'
 ἀνασιμωλάυτες ἡμᾶς ἱακῆς. οὐκ ἀφαιρούμενος πλοῦτον κο-
 λάζει θεός. ἀλλὰ καὶ μάλλον δίδωσι πονηροῖς. ἵνεχεντες διῶν ἀ-
 μ' ῥτάνουσιν ἐλεχέσωνται. καὶ περιουσιάζοντες σκηνοβατῶσιν
 αὐτῶν τὴν μοχθερίαν. ἡδὲ ποῖα παρακάλυμμα ὄσι. μὴ ἐπιλί-
 πη ἡμᾶς τύχη. ἵνα ὄνειδίζηθε πονηροῦ μένοι. οὐτοί μιν χειρόν
 τωρ. σὺ δέ μοι δῆλον τὸν καιρὸν τῆς ἐξόδου. πᾶρτως ἐντυχεῖνσι
 βούλομαι. καὶ περὶ γὰρ ἄλλων πάντων συχῶν καὶ περὶ αὐτῶν νόμων
 βραχὺ εἰπεῖν. ἔγραψον δ' αὖ αὐτὰ εἰ μὴ περὶ πάντος ἐπιούμῳ
 ἀπ' ῥήγεται μῆναι. οὐδὲρ δέ οὕτω σιωπᾶται, ὥς ἐνὶ λαλῶν ἦσ'. καὶ
 ἐπιμάλλον ἡράκλειτος ἐρμόδωρ. πολλοὶ οὐ διαφείροισι κερα-
 μίων σφῶν, ὥς μηδὲν στέφν διώασαι. ἀλλ' ἡ πλάσασα πάντα διαρ-
 ρῆν ἀθανάτοισι ὄντες αὐτοχρονες ἐσώσωσιν φύσιν ἀνθρώπων, ὅτι γὰρ
 μεροῖε γῆς, ἵδωτε διερρώγεται ἔχουσι νοῦν. Τότ' αὖ ἐπὶ δῶσιν
 Φυλακῶν ἀπ' ῥήγεται διαμυστήριον. ἵν' ὡς φόβος ἴσιν ἀλλ' ἐκεί-
 σι. καὶ μηκέτι χαλεπὸν ἢ μελετήσῃ τῇ ψυχῇ σιωπᾶν.

Τῶν Ηρακλείτου ἐπιστολῶν

τέλθ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΝΙΚΟΥ
ΣΙΝΩΠΕΥΣΙ.

Μεῖς μὲν ἐμοῦ φύσιν λατρεύομεν. ἐγὼ δὲ ὑ-
μῶν μονήν. οἰκίσσετε γυνὴν διὰ τοῦτο, ὑμεῖς μὲν σινώ-
πην· ἐγὼ δὲ ἀθήνας. τούτῃσι ὑμεῖς μὲν μετὰ τῇ ἐμ-
πύρῳ· ἐγὼ δὲ μετὰ σόλωνος καὶ τῇ τινὶ ἐλάδῃ
ἡλευθερωλότην ἀπὸ τῆς μηδικῆς· καὶ ὑμεῖς μὲν ἰνίοχους ἐλά-
θεις χεῖμερσι ἀνθρώποις ἐκ τῶν ἐχθρῶν γένους ἔλυσιν· ἐγὼ δὲ δε-
λφοῖς καὶ ἡλείοις μεθῶν καὶ θεοὶ παλιτῶνται. ἀλλ' ὦ φελε τοῦτο
μὴ μὴ ὑμῖν δοξάλλ' ἐπὶ πάλαι καὶ ἐπὶ τῶν πατρῶν· ἰδὲ τὸν νυνὶ
δὲ εὖ τοῦτο δέδοικα μὴ διὰ τινὶ πατρὶδα ἀπιστηθῶ μέτρῳ ἐ-
ναί. τὸ μὲν οὖν πρὸς ὑμῶν μεφυγὰς δυνάμει συνήγορος· καὶ πᾶσι νῦν
αὐτῇ μάλλον τῶν ἐτέρων· κρεῖττον γὰρ παρὰ πολὺ διαβάλλε-
σθαι πρὸς ὑμῶν, ἢ παρὰ τῶν ἄλλων. ὅμως μὲν τοὶ δέδοικα τοῦτο μὴ με-
όκοινός περὶ πατρὶδος λόγῳ βλάβῃ. ἄλλου δέ τιτος, οὐ δὲ λό-
γος· ἀρετῆον γὰρ πᾶσι δὴ ποτε οἰκεῖν, ἢ σὺν ὑμῖν οὕτως ἡμῖν πρὸς
ἐνὲ χρεῖσιν.

Ἀντίδινος.

Νέβαινον εἰς ἄστυ ἐκπειραῖος· καὶ περιτυχεῖ μοι με-
ρακία ἄτῃ θρηνήσι μὲν ἀπὸ συμποσίου τινὸς ἐν γυμ-
νάσει· καὶ ἐν σφίσι ἀνθρώποις, ἐπεὶ ἀγχοῦ ἐγγύς μιν ἀνὰ γυμνασίῳ ἐλεον
ἀπὸ τῶν λεωδῶν· ἀλλὰ ἐπεὶ τὸν ἡλιόσκα, θάρεται ἐφ' ὅσοντος ὁ κύνων
τῶν τλα οὐδὲ κρῖ. οἶδ' ὅς τινος ἐλεῖα ἐπαύσαντο ἀλνόμεντες. ἑτῶς
σεφάνους οὐδ' εἶχον περὶ τῇ λεφάλλῃ καὶ τῇ τρεχάλλῃ διαρρήξαν-
τες θξέβαλον, καὶ πᾶς χρανίδας δυνάμειως περιεβάλλοντο ἐπὶ ἡσ-
χρῖ· ὡ μάλιστα εἰς ἄστυ ἡκολούθουν, ἐπαμφοώμενοι τῇ λόγων,
οὐς πρὸς ἐμὰν διέξην.

ο iii

Ἰππαρχία.

Γαμήσιε τῆς ἐπιθυμίας ὅτι τὴ φιλοσοφίας ὠρέχης γυνὴ οὐσα· καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἰρέσεως ἐχρησθῇ, ὡς διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἀνδρες κατεπλάγμοσιν· ἀλλ' ὥπως ἐπὶ τέλος ἐπιθῇ τῇ ἀρχῇ ἀνούδατον· ἐπιθήσεις δὲ οἶδα εἰς ῥά τῃ τὸς τε τῶ συνδυάσθαι μὴ ἀπολίποις, ἡμῖν τε τοῖς διερρέταις τῆς φιλοσοφίας θομίνως ἐπιστάλλας διώκονται· ὅς ἐπιστολαὶ πολλὰ, καὶ οὐχ ἡττονα τῆς πρὸς παρόντως διαλέξεως.

Ἀντιπάτρω.

ΜΗ μέμφου με ὅτι σοι μετὰ πέμψεν ἡμᾶς ἐπὶ μακεδονίαν οὐκ ἐπείδημεν, οὐδ' ὅτι τὸν ἀδύνησιν ἄλλας προύβριναμεν τῆς παρὰ σοὺ βραβείας· εἰ δὲ δι' ὑπεροψίαν τοῦ πρὸς ἀξίαν, αὐτὸς δὲ διὰ φιλοδοξίαν δι' ἣν τὴ χάσας ἐτεροῦν ἐκίχησαν, ἵνα τοῖς τοῖς πολλοῖς μεγάλοι δόξωσι βασιλεῦσι διωάμενοι ἀντιλέγειν· συγγίνωσκε οὖν· καὶ εἰ πρόβατα ἡμεν, συνέγνωσ' αὐτὸν μὴ πειδίειν ὅτι οὐκ ὡς προβάτων τέρφῃ ἡ βασιλεύσιν ἡ αὐτῇ. φυλακὴ οὖν τῆς οὐσίας μάλλον ἀντίπα μόνον· καὶ οὐχ ὑπεροψίας· εἰ οὖν ἐκαστον ὅπον δυνάσκει· βασιλικὸν δὲ τοῦτο, εἰ δὲ ῥέπερ. Περδίκκας.

Ἰμὲν τοῖς δόξαις ἡδὴ πολέμας, λέγω δὲ τοῖς ἰσχυροτέροις ἐχθροῖς καὶ πλείονα καταβάλλει οὐσίσε θρακῶν τε καὶ παρθῶν κατασφριζόμενος τὰ τ' αὐτῶν παῖδες, μετὰ πέμψεν με· δύναμαι δὲ εἰς τὸν πρὸς αὐτὰ πλεῖον εἰσρατῆσθαι· εἰδὲ τι σοι τὰ πρὸς αὐτοὺς ἔργα λείπεται ἡ τούτου τὸ πλεῖον σχεδὸν αὐθιγόν, εἰ μὲν ἡμᾶς ἀδύνησι καθεζέσθαι· μετὰ πέμψου δὲ τοῖς ἀλεξάνδρου στρατιώταις· οἷς καὶ κείνος ἐπικούροις χρώμενος, ἰλλυρίους καὶ σκυθίας ὑπέταξεν.

Κράτητι.

ΧΩς δὲ νῦν σοι εἰς θήβας, ἀνέβαινον ἐκ πειραιῶς ὑπὸ μέσῃ ἡμέρᾳ· εἰ δὲ τούτου λαμβάνει μετ' ἑσέως καρτέρειν· ὥρμησας.

Η ανιῶν πάτερ ὅτι κύνων λέγεται καὶ ἀμπεχόμεναι τρι-
 μ βανα δι' πολὺν καὶ πῆραν φέρου κατ' ὧν καὶ ῥάβδον ἐχού-
 δια χειρός. οὐ γὰρ ἄξιον ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀνιῶσαι, μάλλον δὲ ἢ
 δεῖς ὅτι ὁλίγοις μὲν ἀρκεῖται ὁ παῖς σαλεύει τοὺς δὲ ὄντες δόξας ἢ
 πάντες δουλοῦσιν ἐλάνειται καὶ βάρβαροι τὸ δ' ὄμμα πρὸς τὸ
 μῆσιν πεφνέειν τοῖς πράγμασι σύμβολον εἶναι, ἐνδοξόν πως
 εἶναι καλοῦμαι γὰρ κύνος ἔραντος, ὅχι ὅτι ἐλάνω ἐκάζω ἐμάν-
 τὸν ζῶν οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος ὑπὲρ τὸν δόξα.
 εἰς αὐτὸν ἀνατεθεὶς τὰ γὰρ πῶν ἢ σολὴν ὁ ἄμφορος γράφει τὸν ἦ
 ἐλλήνων σφωτάειον φορεῖας, καὶ καὶ οἵκαδε ἐπανήλθ' ἐλὶ τὰ ἀθροῖς
 ὑπὸ δημοσίων ἡσιν ἔτω καλῶν ὅτι μὴ ἀνθρώπων ὄρεμα ἰμολογεί-
 νται, ἀλλὰ θεῶν. Φάροσ μέν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε ἔμα τείδωκε. Λύγα
 λέαν ὑπὸντα καὶ ἡμε μορὴν μῆ καπνῶ. Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρ-
 ματα χεῖς ἐστέλαφοιο. Ὑιλόν. Δῶκε δὲ οἱ σκῆπτρον ὁ ἀεκέα
 πῆρην. Ὁ ἄρ' ῥέω πάτερ ἐπὶ πρὸν ὀνόματι ὃ καλοῦσιν ἡμᾶς ὡς
 τῇ σολῇ. ἐπεὶ μὲν κύνων ὅτι πρὸς θεῶν ἡ δέ, ὄρεμα θεοῦ. ο iiiii

Εὐσυνήσιω.

Κονεῖς κέρων ἐκμεγαρέων· ἡ δὲ ἀπαρδόμενος τὴν ἀγο-
 ρὰν παύεται μὲν διδασκαλείω πινὶ παύσων καὶ μοι ἐπεὶ
 οὐκ ἐρράψω δὴν ἐδοξε πυθέσθαι τίς τῶν διδασκων αὐτοῦ, ἡ δὲ
 κέρωνος δυνούσιος ὁ τῆς σιελίας τύραννος· καὶ γὰρ δόξας αὐτοῦ
 ἐρεχθεῖν πρὸς με, καὶ τοῦτο οὐχὶ πλὴν ἀποκλειεῖσθαι παρὰ
 θῶν ἐπὶ τι βάρυν ἐκάθισα δὴ νόσμως αὐαμένων αὐτοῦ· ἐλπίσας γὰρ
 πρὸς ἀγορὰν ὁρμηκέναι· ἡ δὲ οὐκ ἀγίνεται πολὺς χρόνος· καὶ ἐ-
 πιστρέφεται ὁ δυνούσιος· καὶ γὰρ ὁξανακτὶς προσπαροῦντι αὐτῷ
 καὶ ἐπιλείπει ὡς οὐκ εὖ δυνόνσε διδασκείας· ὁ δὲ με δόξας συνάχσει
 αὐτὸν ἐπὶ τῇ πῆλῳ τῇ τυραννίδος καὶ τῇ παρόντι χήματι
 τοῦ βίου, τοιαῦτα εἰπὼν ὡς διόχμεις· εὖ παῖς συναλγῶν ἡμῖν· καὶ
 πῶς προσέειπα τῇ οὐκ εὖ, γὰρ ἀληθῶς· ἀλλ' ἔγωγε μὴ οὐχότι τῆς τυ-
 ραννίδος ἀφῆρηται, ἀλλ' ὅτι ὡς δυνόνσε αὐτῷ ἐλευθεριάζει· ἐν τῇ
 ἐλλάδι ταῖς περὶ σέως αὐτοῦ ἐν σικελίᾳ κακῶν· οἷς ἐδίδασκε
 ἀποθανέντων αὐτοῦ ἐργασάμεν φάυλα γῆν ἡ δὲ ἀλάτῃαν. Κράτητι.

Γυνὸς μὲν σε τὴν οὐσίαν ἀπαύσαν κατενεχθεῖς τὴν ἐκ
 κλησίαν, ἡ παρὰ χερσὶ τῇ πατρίδι· ἡ δὲ σέριτα ἐν μέσῳ
 κερύει καὶ κρατὸς κρατῆτος κρατῆτος ἀδύσιν ἐλευθερίαν· ἡ δὲ
 οὐκ ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τὸν πῶντας ἀσὺς ἡ δὲ ἀγαθῶν ἡμῶς γόνος τῇ
 γοιούτων ἀνθρώπων ποιητῶν· ἐδελέσθαι δὲ διὰ τοῦτο μετὰ πέμψαι
 ἡμῶς ἀπὸρρῆν· σὲ δὲ ἐπὶ μέντοι τὴν ἡμετέραν κερσὶν κωλύσαι.
 ἐν ταῦτα μὴ οὐκ ἐπαινώσει τοῦ νοῦ· ἐπὶ δὲ τῇ παρὰ δόσει τῆς οὐ-
 σίας καὶ ἀγαθῶν· ἐπεὶ θῶν τῇ ἡμῶν προσέδοκται κερσῶν ἐχθροῦ τῇ
 δόξῳ· ἀλλὰ δὲ ἀταχῶν ἐπαρμῇ· ἐπὶ γὰρ σὲ σὲ πρὸς τὰλλα συνα-
 σκῆτεως καὶ χρόνῳ ἐν τῇ μὴ εἶσιν ὅμοιοι οὐκ ἀσφαλῆς.

Μητροκλή.

Ἡ μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῷ ὀνόματι τῇ διατίθει
 ρεῖ μητροκλῆς, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ αἰτεῖν αὐτὸς τὰ σωτήρια.
 οὐ γὰρ αἰχρόν· βασιλεὺς γὰρ ἐδυνάσαι περὰ τ' ὑποτίταγμα
 νων αὐτοῖσι χεῖματα· στρατιώτας· ναῦς· σῆτον· ἐοικαμένοις πα
 ρὰ τῷ ἰατρῷ φάρμακα καὶ οὐ μόνον πυρετῶν ἀλλὰ σφραγίδος
 καὶ λοιμοῦ· ἐοικασαὶ περὰ τῷ παιδικῶν φιλήματα καὶ ἀ
 παφήματα· γὰρ δὲ ἡρακλῆα περὰ τ' ἀναιδήτων φασὶ καὶ ἰσχυρῶ
 λαμβάνει· οὐδ' προικα αἰτεῖν οὐδ' ἐπὶ χείρονι ἀνταλλαγήν, ἀλ
 λ' ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ πάντων ὅσιν, αἰθρώπως τὰ πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὑπὸ
 τῷ παντὶ πέν ἡρακλῆα τῇ δόσ· ἔχειν ἀμείβεσθαι πολὺ κρεῖτ
 τοναῶν λαμβάνει αὐτὸς· τίνα ταῦτα, μὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν εἰ
 νά σοι τὴν μάχην τοῦτο πράσσῃ, ἀλλὰ πρὸς τὴν δόξαν, ἢ πᾶν
 τημάχον, καὶ μηδέν σε ἐπέμ· ἡαλόν γὰρ ται ἔθες καὶ ὁ πρὸς τὰ
 τοιαῦτα πόλεμος· σὺ κ' ῥά τ' ἔλεγε μὴ αἰτεῖν τοὺς σπονδαίους
 ἀλλὰ παιτεῖν· εἰμὶ δ' αὐτῶν τὰ πάντα ὥς καὶ τῷ θεῷ καὶ τοῦτε
 πειρᾶτο συνάγειν ἐν τῷ, κενεῖουσ' μὲν ὑπέρχει τ' πάντων τὸς
 θεοῦς· κοινὰ δὲ τὰ τῷ φίλων· φίλον δέειναι τῷ θεῷ γὰρ σπονδαί
 ον· αἰτήσεις τοίνυν τὰ ἴδια.

Κράτητι.

Αἱ γὰρ αὐτοῖσι ἀντὶ τὸν σὺν τῇ ἀγορᾷ προσῆλθ' αἰτεῖ τὰ
 ἀλφίτα· καλὴ γὰρ σου καὶ ἡ ταύτη μελέτη· ἐν τούτῳ γὰρ
 αὐτοῖς ἀπαθετέροις αὐτοῖσι αὐτῶν· καὶ ὅταν νοση μάλλον γάλλοις καὶ
 λιναῖοι λόγοις μεταδιδῶσι, μὴ θαύμαζε· τιμὰ γὰρ ἕκαστος γὰρ πλε
 σίων· εἰς δὲ οἱ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκοντες γάλλοι μάλλον ἢ φιλό
 σοφοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππολλοῖ γὰρ διδασμονισμὸν, ὅταν μὲν σὺν τομον ὁδὸν ἐπεῖ
 δασμονισμὸν φέρουσιν ἀκούσωσιν ἵενται ἡαδὰ πρὸς ἡμῖς ἐπὶ Θίλα

σοφίαν. ὅταν δ' ἐπὶ τῷ ὁδῷ ἀλείωνται ἢ αὐτῆς τινὶ χαλεπότη-
τι θεάσωνται ὡς οἱ ἀδενούωντες ὀπίσω ἀναχωροῦσιν, εἴτα μέμφον-
ται ποτὲ ἐξ αὐτῶν φιμαλακίᾳ. ἀλλὰ τῆς ἡμῶν ἀμαθίᾳ. ἐὰν οὖν τοῦ-
τος μὲν ὁ πῶς ἐσπύδασεν τοῖς ἡδοναῖς συγκαθόδου κατὰ λῆ-
ναι τὰς ἑαυτοῦς ζῶντας οὐ χεῖς ὃν ἡμᾶς διαβάλλοι ἄλλος ἄλλος,
μειζόνες δ' αὖτις πᾶσι περιστασει δυνάστοισιν αἰσχρῶς. οὐ δὲ ἐπίμενε
ἐν τῇ ἀσκήσει ὡς πρὶν ἡρξάμενος ἐσπύδαζε κατὰ τὴν ἡδονὴν αὐτῶν τῆς οὐ-
κὲν πόνου. ἐπεὶ ἐκ τῆς ἀμφοτέρων πολεμῆν ἡμῖν πέφυκε. ἢ
εἰς τὰ πρῶτα ἐμποδίζεν. ἢ μὲν, διὰ τὸ πῶς τὰ αἰσχρὰ ἀγείν. ὃ δὲ
τὸ ἀπὸ τῆς καλῆς ἀπώγειν τῷ φόβῳ. Ἀπολλύει δ'.

Περί μιν τὰ πολλὰ τῶν τινὶ πῆραν βαρύνωντων. πῖνακα
μὲν, διὰ τοῦτο ἐν αὐτῷ τὸ κοῖλον εἶναι. κατὰ τὴν ἡδονὴν τὰς χεῖρας. καὶ
οὐκ ἐστὶν ἀσκήνη τὸν ἐπὶ τῷ εἶπειν ὅτι πῶς ἡ ἐπὶ οὐκ ἐδεῖ δὲ
τῷ ὄρεσιν ὄρεσιν οὐσαν, διὰ τὴν ἡλικίαν παρελθεῖν, ἀλλὰ
πρὸς ἀξίαν.

Ἀντιπάρω.

μ Εμφανῶν τὸν βίον ὡς ἐπίπνον. καὶ διὰ χαλεπότητα ὑπὸ
δενδρῶν τῆς ἡδονῆς μένον. ἐγὼ δὲ ἐκὼν αὐτὸν ἐπέτεινα, ἵνα γινώσκῃ
οἱ μὲν μούμενοι μὴ τέλειον ἔδωπα θεῶς εἶναι. Τῷ αὐτῷ.

οἱ Κούω λέγειν σε μηδέν με πικρὸν παράδοξον διὰ πολλῶν τρι-
βωνα φοροῦντα, ἢ πῆραν ζημιένον. ἐγὼ δὲ θαυμάζω
μὲν οὐδὲν φημι τούτων. καλὸν δὲ ἐκάτερον αὐτοῖν ἀπὸ διαξίσε-
ως ἐπιτηδυνόμενον. οὐ γὰρ μόνον τὸ σῶμα τῇ λιτότητι, ἀλλὰ
καὶ τὴν ψυχὴν σὺν αὐτῷ ἐπὶ πλεονεξίᾳ μὲν πάλαι, πρᾶττειν δὲ
μὴ δὲ τὰ ἀρεσκῶντα. ἀλλὰ ματρὶ λόγῳ τὸν βίον ἀλόλουτον
ἐπιτείνοντα. ὃ δὲ πειρῶμαι ποιῆσαι καὶ μαρτυρεῖν μοι ἴσως
ὑπολήψημε λέγειν, τὸν ἀθηναίων δῆμον ἢ τῶν κορινθίων ἀδύ-

κούς μαρτυράς· τὴν ἑμάντην ψυχὴν φημί· οὐκ ἔστι λαθεῖν
ἡμαρτάνοντα. Ἀπολλύξειδ.

Νέτυχόν σοι περὶ οἰκίσεως ἢ χάρις ὑποχόμενον· κοχλίου ἢ
θεασάμενος ὄφρον οἴλησιν ἀλεινῶ· ἀπλέλυσον· τῆς ὑπηρεσίας
δ' οὐ χαίρει ἡμῖν τὴν φύσιν διέσκειοις. Ἀντακίδης.

Κούωσι γράφειν περὶ ἀρετῆς πρὸς ἡμᾶς ἡ τοῖς συνείμοις
ἢ ἐπαγγέλλεσθαι διὰ τῆς γραφῆς πείθεσθαι ἡμᾶς περὶ τοῦ φρο
νῆν τί ἐγὼ ἢ ὅδε τὴν τοῦ ὑδάρεω θυγατέρα ἐπαίνῳ τὴν εἰς τὸν οἶ
νον τὸν νηπιδὲς καλοῦσιν Φαρμάκον· ἔδει γὰρ αὐτὸ προσενέγκαι
δοῦναι χάρις οἶνον· οὐδὲ σέ· ὅς περὶ ὧν μὲν ἡμῶν ὅθεν ἐπιδείξω σπον
δῆς ἄξιον· διὰ γραμμᾶτων ἢ ὑπολαμβάνεις ἡμᾶς πείσειν· ταῦτα
ταῖσι γράφειν ἔχον· ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀψύχου ἡμῶν προσφωτῆς ἀλλ
λὰ περὶ αὐτοῦ. Ἀπολλύξειδ.

Ἡρόδοτος φιλόσοφον παρεκάλεσά με συστήσασθαι μοι με
γαλοκοίρε ἀνίσκοι· εἰλοκατέτινός σε· ὅτι μὲν γὰρ αὐτὸς ὄζειν,
ἐκ τῶν ἐκόνων ἔσθῃ· εἰ γὰρ φιλόσοφος διὰ βίον λόγος· ὁ δὲ κατ' ἡμᾶς
σπονδαῖος δὲ αὐτοῦ σπίνεται. Ἀναξιάδης.

Ἰθακῆρας αὐτὸν ἔλεγον ὁ Φορβὸν γυγνῆσθαι τὸν πάνθου
ἐγὼ ἢ νέον ἑμάντην ἐπεσθαι ἀγαμέμνονα σκῆπτρόν τε δ' ἐμὰ ὄζει
τὸ βάλε· καὶ χαμῆς ὁ δὲ πλοῦτος τριβῶν· ἢ ἢ πῆρα πρὸς δέσμα /
Τὸς ἀγαθὴν ἀπίσ· εἰ γὰρ μὴ ἡ φηκομῶν, νείσ· ἢ ἀγαμέμνων· γέρον δ'
ἀνθρώπου ἐφίλοκόρησε· τοῖς αὐτοῖς δ' ἄξιον φρονεῖν· ἢ λέγ' πρὸς τὸν
αὐτὸς ἐφαλέοντα. Μελησιππῶ.

Κούουσι λελυπῆσθαι ὅτι τὰ ἀθηναίων τίνα πλεονάζει
μῖν ἐνέτεινε μεθύοντα· ἢ δὲ ἀνὰ πῶσιν εἰς σφία πιπτε
ρῶνται· οὐδὲ ἔδει ὅτι τὸν διογένητος μὲν ἐπλήχεν σῶμα ὑπὸ τῶ με
θύοντων· ἀρετὴ δὲ οὐκ ἠσχύνθη· ἐπεὶ μήτε κοσμεῖσθαι πύφνεν

ὑπὸ Φαύλῳ μὴ ταῖς χεῖρσι δα. δι' οὐ γὰρ μὲν δὴ οὐχ ὑβρίσθῃ. κα-
κῶς δ' ἐπαθεὶν ὁ ἀθηναίων δῆμος. ἐν ᾧ πῦρ ἐδόξεν ἀρετῆς ὑπερ-
δεῖν. διὰ τοῦ τὴν ἐμὸς ἀφροσύλῃ κατὰ δῆμους ἀφραίνοντες
ἀπὸ λωτοῦ βουλομένοι τοὺς μὴ προσήκοντά. καὶ στρατεύοντες
δεῖν ἡρεμεῖν. εἰ δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀπίστον ἐστὶν, οὐκ αὖ ἐπὶ
ταῦτα ἐχώρουν.

Αμυνάδρω.

Οὐδὲσι χεῖρας οὐχ ἐκτείνον, ἐπεὶ φύσει γίγνεται οὐκ ὄντα οὐ
γὰρ τῆς ποιότητος. ἢ ἢ τοῖς χεῖρσι σύμφορος, αἷτια ταύ-
της. ὁ μὲν ὁ γὰρ κατὰ προαίρεσιν ἢ βούλησιν οὐδὲ μία χεῖρ.
ἢ γὰρ γυῖσι, ἀφροσύνην δὲ παρακολούθημα. ἃ πρὸς ἡδονῆς ἔτε
λερὸν οὐ γυῖσος ἐπιτηδύειται. ταῦτα σ' ταῖς φωναῖς ὁ τῆς ἀπαθεί-
αν προφήτης ἐγὼ ἀποφθέομαι ἐναντίας τῷ τετυφῶ μὲν βίῳ.
εἰ δὲ πῶς εἶναι φαίνονται σκληρότεροι, φύσις αὐτοῖς σὺν ἀλυσίᾳ
βεβαίοι καὶ ὁ βίος ὁ γὰρ μὴ κατὰ τύφον, ἀλλὰ κατὰ τὴν βί-
ωντων.

Αγισιλάω.

Μοὶ γὰρ μὲν ζῶν οὕτως ὡς ἀβέβαιον, ὡς μὴ πιστεύεται πα-
ραμένειν ἕως τὴν ἐπιστολὴν γράφω. πῆρα δὲ ἰκανὸν αὐτοῦ πε-
μαίωρ. τὰ δὲ τῷ νομιζομένῳ θεῶν μέγιστα ἢ κατὰ νόον. ἐν δὲ μό-
νον ἐμαυτῷ βέβαιον οὐκ οἶδα. τὴν μετὰ γυῖσιν, φθορὰν. ταῦτα
ἐπιστάμενος αὐτὸς τε τῆς λιγυρᾶς ἐλπίδας ἰπτάμενος περὶ τὸ σω-
μάτιον ἀποφυσῶ. καὶ σὺ παραγέλλω μὴ πλεονεκτήσῃς ἀνθρώπων φρο-
νῆν.

Αλεξάνδρω.

Υαγε λίζη μοι βασιλεία μακεδόνων σπουδαζέτω περὶ τὴν
θεῶν ἡμῶν. οὐ δὲ ἐπιήκοος προσθεῖς τῇ βασιλείᾳ τοὺς μακεδό-
νας. τὰ γὰρ ἡμέτερα ἡδεις ἀβασίλευται. ἰδὲ δὲ τὸν ἐμὸν τύπῳ
μολῶν ὥς ζέον βουλομένη. εἰ δὲ μετελαβὼν ἀλέξανδρῳ
βίου

βίου καὶ λόγον βούλεται, λέγει αὐτῷ ὅτι ὅσον ὅζ' ἀνθρώπων εἰς μα
κεδονίαν, τοσούτου καὶ ἐκ μακεδονίας εἰς ἀθήνας.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰθέλεις καλὸς καὶ ἀγαθὸς γυνέως, ἀπορρίψας ὃ ἐχέει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ῥάκος, παρηγγοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' οὐ
μὴ διωκθῇς κρητὴ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἡφαιστῆος μηνῶν.

Ἰωάννη.

Αρα καλῶς με ἐπιστεῖλαι σοὶ ὅτι κατὰ ἐγνῶκα περὶ ταῦτα
καὶ ταφῆς. ὡς οὐκ αὐτὸς τέλειος φιλόσοφος εἰσόμενος, εἰ μὴ
ἐπὶ ταῖς μετὰ τὸ ζῆν παρηγορίαις μάθοις. ἐγὼ δὲ ἐκινῶν ἡγοῦμαι ῥῆμα
τὰ ῥετὴν ἐφύσιν ζῆσαι. ἐπεὶ τοῦτο ἐφ' ἡμῖν εἶναι. ὡς πρὸς δὲ τὰ πρὸ
φύσεως παρηγορητικὰ τῇ φύσει, ὅτω καὶ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρέ
πῆεν ταύτη. αὐτὴ δὲ ὡς ἐγέννησε ἐκ διαλύσει. μηδὲν δὲ δὺλαβηθῆς
ὅπως κατὰ ἀναισθησίας. ἐπεὶ γὰρ ἐγνῶκα ἀποπνύσαντί μοι πα
ρατεῖναι τὸ βράκτυον. ἵνα τὰ δουλοῦντα λυμάνεως ζῶα ἀπε
λαύνομι.

Κράτητι.

Εμμενοῦ ὅτι τῆς πενίας τὴν ἀρχὴν ἐδωκά σοι διαβίου. καὶ
πειρῶ μήτε αὐτὸς πάλιν ἀποθῆαι, μήτε ὑπὸ ἄλλῃ ἀφαι
ρεθῆναι αὐτὴν. ἐκὸς γὰρ τοὺς ἐνθάδε εἰς περιλθεῖν σε πάλιν ἡ
κοσμομυθία. σὺ δὲ τὸν εἰς ἡμᾶς λεοντὴν νόει. τὸ δὲ βακχον εἰς
παλιν. τὴν δὲ πῆραν γὰρ ἐκ δαλῆαν ἀφῆς τρέφει. ὅτω δὲ ἡρά
κλειον διανασταίνῃ σοι φρόνημα ἐκ πάσης τύχης ἐρετῆς. ὡς δὲ
τῶν θεῶν ἢ καὶ τῶν ἀνθρώπων περὶ, ἐμὴν πέμπε. Ανικτοῖς.

Ακεδαιμόνιοι καὶ ἡμῖν ἐψεύσαντο ὡς μὴ τῆς ἀπάρτης ἐπι
λαίρομεν. ἀλλὰ σὺ γε μηδὲν δὺλαβηθῆς. ἀνόματι δὲ κέχρη
σαι κυνισμῷ. ἀξιελέντοί γε μὴ, οἳ μὴ νοοῦντες ἀδουλοῦν ἀσκήν

ὑπὲρ μοῦ μόρσι καὶ ὁρῶσθαι· βίη τε ῥ' λιτότητι οὐκ οἶδ' ἔστις ἐμοῦ
μᾶλλον ὕψηλῃ. ὑπμονήν τε τῶν δ' ἔντων τίς αὖ καυχῆσθαι δο-
κίμους Φανέντος· ἀκόλουθα γὰρ καὶ ταῦτα γούτοις· ἀτείχισον δὲ
κοῦντες διαῖδ' ἴαν οἰκῆν τιῶν σπάρτῳ, ἀφ' ὕλας τὸν τιῶν ψυχῆν
τοῖς πώτεσιν ἐκ δεῶν κασι, μηδὲν κατὰ τὸν βοηδὸν ἐπιστήμα-
τες· φοβεροὶ οὖν τοῖς ὁμόροις Φανέτες ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς νοσημά-
των πολεμῶνται· ὅθεν λαυρέτωσιν οὐκ ἀρετὴν ὑφ' ἑσέος μόρης δύνασι
τ' αὖ ἐρῶσθαι ἢ ψυχῇ καὶ τῶν νοσημάτων ἀπὸ πλάγχθαι.

Τοῖς καλουμένοις ἔλθουσιν οἰμώζειν.

Πάρχει δ' τοῦθ' ἡμῖν καὶ ἐγὼ μὴ λίσσονται· ῥ' τοῖς μὲν ὅτε
σιν αὐθροπὴ τοῖς δὲ ψυχῆς πύκνῳ, πρὸς ποιεῖται πάντα.
γινώσκετε δὲ οὐδὲν· τοὶ γάρ τοι πμωρεῖται μὲν ὑμῶς ἡ φύσις· νό-
μους γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς μηχανησάμενοι μέγιστον καὶ πλείστον τύ-
φοι δ' αὐτῶν διεκλήρωσάδε μάρτυρας τῆς ἐμπεφυσιμένης
κακίας λαβόντες· ὅ οὐδέ ποτε ἐν εἰρήνῃ, ἀλλ' ἐν πολέμῳ τὸν ὁ-
λον βίον καταπράττε· κακοὶ καλῶς ἐπιπείθεσθαι οὐκ ἔχοντες, ἐὰν μι-
κρὰ μαλακώτερον ἰμάτιον ἴδῃτε ἢ χόρτον ἢ ἑρμάτιον πλεί-
στον, ἢ ἐν λόγῳ ῥιμύτερον ἢ μᾶλλον πεπωσμένον· οὐδὲν
γὰρ διακρίνετε ὑγίει λόγῳ, ἀλλ' ἐκείνῳ ὅτε ἐνδοξά καὶ πιθανά
κατολιθαῖοντες, πάντας μὲν αἰτιάσθε· οὐδὲν δὲ οἶδατε· οὐτοὶ πρὸ
χονοὶ ὑμῶν οὐδ' ὑμῶς, ἀλλ' ὑπὸ ἀγνοίας καὶ ἀφροσύνης κατὰ μο-
νώμενοι σρεβλοῦδε καλῶς ποιῶντες· μισοὶ δ' ὅμως οὐ μόνον ὁ
ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ· μικρὰ μὲν γὰρ διφραίνει δε, πλείω
δὲ λυπεῖ δε καὶ πρὸ τοῦ γῆμαι καὶ πῆμαυτες ὅτι ἐγὼ ματε ὄντες
ὁρῶμεν καὶ δύσχεσθαι· ὅσους ἢ ὅ οἶους αἰδέσθαι ἀπὸ τεύματε τοῦσ
μὲν ἐν πλείω πλεονέκται ὅρτις τοῦσ δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ εἰρήνῃ
αἰτίαν ἔπεινε γκόντες· οὐκοῦν πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῇ σαυρῶν κρέμαυ

11
ται. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου ἀπειθαρχεῖν οἰοῦντο· οἱ δὲ φάρμακον
ποίντες· οἱ δὲ δημοσία ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀδικοῦσιν· οἱ δὲ ἀντιθέμενοι.
ποτέρου οὐκ ἐπιχειρεῖν οὐκ ἀκακὰ κεφαλὰ παρὰ τὸν νόμον
ἢ ἀποκτείναντες νεκρῶν μὴ ἡμῶν οὐδὲ μίαν δὴ πρὸς χεῖρα ἐτύχανε· οἱ
οὐκ ἐμὴ ὥς περ ἐν ῥέοντι σάρκας ἐδίψουν ἐκ ἐλλομένου. ἀνδρῶν δὲ ἀγα-
θῶν πάντως δὴ πονεῖται· οὐ καὶ κεφαλὰ ἀγαθὰ τοῖς μὴ ἐ-
αμύνουσιν παρὰ τὸν νόμον γράμματα τοῖς καλούμενοις μοσχαλῶν· ἵνα ὅ-
τι παρὰ τὸν νόμον ὅτε ἡ χεῖρα τοῦτον· ἀνδρῶν δὲ ἀδίκους διατί-
ου παρὰ τὸν νόμον χεῖρας τοῦτον· ὅτε ἡ χεῖρα δικαίων· ἐπεὶ ἡ
ἀδικία χεῖρα ἔχει· ὅτε τὸν βούληται ἀφελῆσαι πόλιν ἢ στρα-
τὴν· καὶ οὐκ ὡς μέγα τούτο· ἀλλ' ὅταν μετὰ βίας πράσῃτε, τὰ
καλὰ καὶ κρείσσεια λεηλατοῦμενα πάρεσιν ὁραῖν· καὶ οἷος μὲν ὁ
κακὰ κεφαλὰ ἐπιχειρήσει, τούτοις ἀδικεῖτε· καὶ τοὶ αὐτοὶ
μείζονος τιμωρίας ἀξιοὶ ὄντες· ἐν τῇ γυμνασίᾳ ὅταν ἡ τὰ καλόν-
μενα ἔρμαια, ἐσπίνετε· πίνετε· μεθύετε· σωουσίας περαινέτε· ἐκ-
τὴν ἐναντίων περαινέτε· σωδικοπαθεῖτε· ἀσεβῆς ὑμεῖς ὅτι καὶ
κρύφα καὶ φανερώς ποιεῖτε ταῦτα· οὐδὲν μὲν μὲν τῷ νόμῳ· ὑμῶν
δὲ πάντα τὰ δὲ ἐπιμελήσθαι· καὶ ὅπου κινῶν ἐργάζεσθαι Φυσι-
κοῦ, πῶς ἂν αὐτοὺς οὐκ αὐτὴν πλημμελήσῃτε· καὶ μὴ ὁ νόμος τῷ
λόγῳ· ἡ δὲ φύσις τῷ ἔργῳ ὁμοίως πάντας ὑμᾶς τιμωρεῖται· ὁμοί-
ως γὰρ πάντων ὑμῶν θάνατος ἐπιβρέμαται· ὅν ὑμεῖς φοβεῖσθε καὶ
πλάκεις· εἰ δὲ πτωχοὺς ὑμῶν νοσήσας δὲ ἐνδεῖαν, πλουσίους δὲ νοσή-
σας δὲ ἄρσεν· οὐκ ἐνδεῖαν γὰρ τοῦ νόμου καὶ τοῦ νόμου· χαλεπότερον τὸ
τὸν νόμον ὀλίγον ἐπαρκεῖσθαι· χεῖρα ὑμῶν, μεγάλας καὶ χεῖρας
ἐνὰ πρὸς τὴν μένιν ἀλγυνόσας· ὅτε οὐδὲν ὠφελεῖ ὑμᾶς· ἐπεὶ καὶ
ἐν τῇ ἐναντίᾳ λιονόκρυνα, ἀγὲν τῶν χερσῶν ἡ ἀργυρῶν καὶ
ναὶς κατὰ κέρμην ἐβλάσθη καὶ τῶν πρὸς τὴν νόμον· ὅτε σὺ προκρίθῃς διώσθαι

ἵνα τὰ τῶν ἀγαθῶν λείψανα μετὰ τῶν λαχρίων καταφάσται
 ἡακοὶ ἡακῶς ἐπιτήδειοι ὄντες· ἀλλ' εἰ νοῦν ἔχει ὥς περ οὐκ ἔχει
 εἰ μὴ μεθύετε, σκηραίνεται τὸ σφῶν πειδνύτες καὶ μοὶ ἢ βηδὸν σύμ
 παντες φρονεῖν μάθετε, ἢ ἀπὸ γῆρας· οὐ γὰρ δυνάτορ εἶναι ἄλλως
 ἐν τῷ ζῶν, εἰ μὴ θέλειτε ὥς περ ἐν συμποσίῳ, ἕως αὖ ὑπερπύρτες ἢ
 ὑπερμεθυδνύτες, ὑπὸ ἰαλίῳ καὶ σφόδρῳ συνεχόμενοι ὑφ' ἐτέρ
 ρων ἀγῶν καὶ μὴ αὐτοὶ δυνάσθαι σωθῆναι. ἀποταλῶσι δὲ μὴ καὶ
 ἐν θυμουμένοις ὅσα τὰ ἀγαθῶν δεσπόται λέγουσιν εἶναι, ἔρχονται οἱ
 ἡοινοὶ δῆμιοι οὐδ' ὑμεῖς καλεῖτε ἰατροὺς, οἷς ἂν ἐπὶ τὴν γαστέρα
 ἐπέλθῃ, ταῦτα λέγουσι καὶ πράττουσιν· οὗτοι δὲ καλῶς ποιῶντες
 τέμνοισι καὶ αἰοῖσι καὶ δεσπότοισι φάρμακά τε διδάσκει ἔσω καὶ
 ἔξω τοῦ σώματος· καὶ εἰ ὑγιαίνειτε οὐδὲ τοῖς καλουμένοις ἰα
 τροῖς χεῖρ ἔχει· ἀλλ' εἰ ὑγιαίνειτε, τοῖς θεοῖς φατέ δεινὴν χεῖρ
 χεῖρ εἰ μὴ, τοῖς ἰατροῖς ἐγκαλεῖτε· πλεον δ' ἐμοὶ γὰρ πᾶσι τὸ
 ὑφραίνεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι· καὶ τὸ εἰδέναι τοῦ ἀγνοεῖν· διετέλεισα
 γὰρ ἐν τυχεῶν ἀντιθέσει τῷ σφῶν· ὅς μόνος τοῖς εἰδοῖσιν αὐτὸν
 διέλειπε τοῖς ἀλλοτρίοις τοῖς οὐκ εἰδοῖσιν φύσιν λόγων, ἀληθῆς οὐ
 περιέβλεπε· οὐδὲν φρονίσας κνωδάλων νηπίων μὴ ἐπιστάμενων ὡς
 εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ λόγου ἡωός· ἔρβάρους δὲ οὐσιν οἰμώζην λέ
 γω, ἕως αὖ ἐλθῶσι μαθόντες ἑλλῶες ἀληθινοὶ γέννηδε, νῦν μὲν δὲ
 πολὺ χερίεστροι εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρβροι, καὶ τόσσον ἐν ᾧ εἰσι·
 καὶ τὸ πᾶν· καὶ οἱ μὲν καλούμενοι ἑλλῶες, σφαττοῖσιν ἐπὶ τοῖς
 βάρβροις· οἱ δὲ βάρβροι διαφνυλάττην οἶοντο τὴν αὐτῶν
 παύσεις ὄντες αὐτάρχεις· ὑμῖν δὲ ἱκανὸν οὐδὲν καὶ γὰρ φιλόδο
 ξοὶ καὶ ἀλογοὶ ἢ ἀχρῆστος τρεφόμενοι ἐστέ·

διδόντω

Διονυσίῳ.

Πιστὴ δὲ δοκεῖται σοὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι ἑαυτοῦ, πρὶν
 ψῶσι ἀνθρώπων οὐδὲν μὰ δῖα ἀριστῶτα ἢ πλάτωνι ὁμοί-
 ον. ἀλλ' ἐνα γὰρ ἀθύνῃσι παιδαγωγῶν θζ' ὧν ἔχω. θριμύτατα μὲν
 βλέποντα, ὀξύτατα δὲ βαδίζοντα. σκῦτος δὲ ἀλγεινότερον φέ-
 ροντα. ὅς σε μὰ δῖα ἐπιτίθει τὸ μὴ κατὰ τὴν ἀναπαύεσθαι. καὶ
 πρῶτ' ἐγείρεται πάντας φόβων ἢ δαιμάτων. ἐν οἷς ὦν, οἷα τί
 μάλλον διὰ τοὺς δορυφόρους ἢ τῆς ἀκροπόλεως τὴν δύρκιν αἰ-
 ποσῆσθαι αὐτῶν δῶν μόνων αἰετῶν ἐστι. ἃ σὺ δὲ ὅσω μάλλον ἃ
 πλεῖν καὶ μείζω τοιαῦτα κατὰ σκεδάζεις, πλείους καὶ μείζους
 ἀπορείας καὶ δαίματα τῆς ψυχῆς ἀποβαίνουσι. πάντα οὖν ταῦ-
 τα περιεργάζεται. ἃ θάρσος ἐμποιοῖσας ἀκρῆσει τῆς μαλακίας.
 τί γὰρ ὀφελος ἀνδρὸς μὴ ἐλδυτέρου. ἔστι δὲ τοιαῦτο γούτο ἡδον-
 λεία. οἷς μετὰ δέους ὁ βίος πορευομένης. ἕως μὲν οὖν ταύτης
 σὺ τὰς συνοσίας ἔχεις, οὐκ αἰνέσεις τούτων τί τι κακῶν. ἐὰν δὲ τὸν
 ἐξω μείλαβης ὅς σὺν τὰς πλὴν ἀσάπῃ καὶ ἀπὸ κατὰ τὴν καὶ πάλιν δέ-
 πνων μαγευμένων, ἐν οἷς τοῖς δὲ καὶ αὐτὸς διατατταί τρώπης κα-
 ταστήσῃ, σπῆσθαι ὡς δέλαει. νικῶν δὲ τοιούτους δύρκιν ἀνθρώ-
 πους οἱ αὖ μάλιστά σε διαλυμαίνονται καὶ διαφθείρουσιν. οὐ γὰρ
 ὅπως ἀγαθὸν τι παρασκηδύσῃ, ἀλλ' ὅπως δειπνήσῃ τίς σκε-
 πῶν καὶ ὅτι ἐπὶ δακνύσιν ζήτοῦσιν, οὐδὲν ἀφαιρούμενοί σιν γὰρ ὅ-
 τι παρ' ἑαυτῶν κακῶν, ἀλλὰ γὰρ ὅτι παρ' ἀφαιρούμενοι. καὶ προσέ-
 τα λύνουσιν γὰρ οἰκείων ἐσθλῶν. καὶ οὕτως ἀναίσθητος εἶ, ὅς οὐδὲ ἐκ
 νοῦ ἀκούεις οὕτως ἐν μέσῳ ἢ πάντα χεῖρ τῆς ἐλάδου λεγμένη.
 Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπὸ τὰ μαθήσασιν. ἢν δὲ κακῶσι
 Συμμιγῆς, ἀπολείς καὶ τὸν ἑόντα μόνον.

Ὡς οὐδὲν βαρύτερόν ἐστιν ὧ Δέλαιε τῷ πατρώῳ ἢ τυραννί-
 κῶν τρώων. οὐδέ ἐστιν ὅτι σε αἰεὶ ἄλλο μᾶλλον ἀπολλῶσιν. ἀλλοῦτε
 ἀνθρώπων δυνάμει δυνεῖν ἐπὶ τούτῳ, ὅς τις σε ἀποστήσει ὡς πρὶν
 ἐξ ἑαυτοῦ νόσον καλουμένης τῆς τυραννίδος. ἀπαντα γὰρ ποιεῖς
 σὺ ἄνθρωπος μαινόμενος πρὸς αὐτὸν. μόρου δὲ ἀποστασὶ τούτου σωθῆ-
 σαι αὐτὸν ἀλλοῦτε οἱ συνόντες ὁρῶσιν ὅσον γὰρ καλὸν ἔχεις, οὐτε αὖ-
 τος ἀποδύνῃ. οὐτως ἐκ πολλοῦ γέγονε καὶ σφόδρα ἡ πῆλαι ἡ νόσος.
 σκύνους οὖν Δέισσι δειπνέοντες, ἔχῃς σιταυμάσει δολακιδύσει,
 ὡς ὑπὸ γοιούτων ἀνθρώπων, πῶς ἀντίς ποτὲ ὦφελιθέη. ἢ πῶς ὁ
 ποιούτος ὦφελιθεῖ τινα, εἰ μὴ ὡς πρὶν ἔσται ἡ βοῶν κολλάζοι τε ἄ-
 μαρ σφραγίζοι φροντίζοι τε τῶν δειόντων. ἀλλὰ σύ γὰρ πῶς ἢ
 κείσθαι διαφθορᾶς. οὐκοῦν ἀναγκαῖον τομάς τε καὶ καύσεις ἢ φῆ-
 μακίας ποιεῖσθαι. σὺ δὲ ὡς πρὶν τὰ παιδία πᾶσι πινᾶς καὶ πῖ-
 θας εἰσὶν γάρ. καὶ σὺ φασι δέξαι τέκνον. ἔγχεις ἔτι με Φιλῆος
 μιλρὸν ἔτι. μόνον γὰρ τὴν πρὸς φάτι. εἰ οὖν σὺ ἀπάντες καὶ πᾶσαι
 σινελδοί τε κατηρώμετο, οὐκ αὖ συμφερότερα τῇ νόσῳ
 ποίεισ. ἀλλὰ πῶς, οὐ γὰρ μήποτε σὺ ἐδεήσεις τὰ θρία τῶν σύ-
 κων ἐπιτρώγην, ἀλλῶς πρὶν πρόβατον οὐκ αὖ ἀποσταῖν
 τῶν ὠρίμων. οὐκ ἐστὶν οὖν σὺ οὐτε χεῖρην οὐ-
 τε ἐρῶσαι ὦ φίλῳ

ταπε

Τέλος τῆς Διοχίου
 ἐπιστολῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΙΓΓΑΡΧΙΑ ΤΗ
ΓΥΝΑΙΚΙ ΑΥΤΟΥ.

Πάνηκε τὰ χεῖρος ἐπὶ δυνάσσει διόγκνῳ κατὰ λα-
βὴν ζῶντα· ἐγὼ δὲ ἤδη ὕπνῳ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς.
Χθὲς γένοιτο παρὰ τοσούτον ὀξέος πνυσεῖν· ἵνα ὡς ἀσπύ-
ση αὐτὸν τὸ ἔχειν ἀσπασμα· καὶ γυνὴ ὅσον δυνά-
ται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις φιλοσοφία.

Τοῖς ἐταίροις.

μ Η πόλις αἰτεῖται τὰ ἀνάγκαια· μὴ δὲ παρὰ πάντων
τὰ διδόμενα δέχεται· οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετῶν ὑπὸ κακῶν
τρέφεισθαι· μόνους δὲ καὶ παρὰ μόνων τῶν μεμνημένων φιλο-
σοφίαν, καὶ ὑμῖν ὀξέσαι αἰτεῖν τὰ ἴδια, καὶ μὴ δοκεῖν αἰτεῖν τὰ
ἀλλότρια.

Τοῖς αὐτοῖς.

μ Ελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς τὸ δὲ σώματος, ὅσον ἀνάγκη· τῶν
δ' ἔξω μὴ λῶσθαι· οὐδὲ μόνον γὰρ οὐ χιὼν δὲν τῶν ἐκ τῆς
χρεῖας, ἀλλὰρετὴ μετ' οὐδενός τῶν ἐκ τῆς τελείας.

Ερμαίση.

μ Ἰθαίρετόν ὁ πόνος, πνύει τε φθονὸν, πνύει, ἵνα μὴ πνύῃς· διὰ
δὲ τὸ μὴ πνέειν, ὁ φθόνος πόνος· ὅθεν δὲ ἐναντίω, καὶ δὴ ὡ-
κεται.

Τοῖς ἐταίροις.

μ Ἀλὸν νόμος· ἀλλὰ κρεῖττον φιλοσοφίας· ὁ μὲν γὰρ βιάζεται
τὴν μὴ ἀδικεῖν· ἡ δὲ διδασκεί· ὅσω ὁ χεῖρόν ὅστις ἀνάγκη τι
πνέειν τὸ ἐκείως, τοσούτω ὁ νόμος φιλοσοφίας· ὥστε διὰ πάντων
φιλοσοφείτω μὴ κατὰ δόξαν· κρεῖττον δὲ διὰ διδασκόντι αὐτοῖς δι-
καιόπραγεῖν ἐπίστασθαι, ἢ διὰ ἀναγκάζοντι μὴ ἀδικεῖν.

Τοῖς αὐτοῖς

Φιλοσοφεῖτε πλάκισ ἢ ἀναπνεῖτε. αἰρετώτερον γὰρ τὸ
δύζω ὁ πρὶς φιλοσοφία τὸ ζῆν ὁ πρὶς ἀναπνοή· καὶ μὴ
ὡς ἄλλοι. ἀλλ' ὡς ἤρξατο μὲν ἀντιδήμης. ἐπελήωσε δὲ διοχλήης· εἰ
δὲ δύσκολον τὸ ὥς φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ συντομώτερον. πρὸς δὲ δὺ
δαιμονίαν ὡς ἔλεγε διοχλήης καὶ διὰ πῦρὸς βαδίσεν.

Τοῖς αὐτοῖς.

Γάργαθε ὅτι θέρμους καὶ ἰαχίδας καὶ ὕδωρ ἔχοντες καὶ
θζωμίδας μεγαλειὰς πλεῖτε καὶ πολλὰ γωργεῖτε. ἡ προ
δίδετε καὶ τυραννεῖτε, εἰ φονδύετε καὶ ὅσα αἷα τριῶντα ὕβρι ποιεῖτε
δὲ οὐκ ἔρεμειν. ἡμεῖς δὲ εἰρῶν ἄγομεν πᾶσαν. παντὶς κα
μου ἐλδότεροι γιγνώμενοι ὑπὸ τῷ σινωπέως διοχλήους· καὶ ἔχοντες
μηδὲν πᾶντα ἔχοντες. ἡμεῖς δὲ πάντα ἔχοντες, οὐδὲν ἔχετε διὰ φι
λονεικίαν καὶ φθόνον καὶ φόβον καὶ κενοδοξίαν. Διοχλήης.

Πὸ μὲν δὴ τῷ πολούρνῳ ἦδ' ἐλδότεριάζομεν. ἡ δὲ δόξα ἡ
μας οὐδὲ πᾶσι καὶ νῦν μεθίεται τῆς δουλείας. καί τοι νῦν
τὸν ἡρακλῆα ἡμῶν πᾶντα ποιούτων εἰς τὸ ἀφελθῆναι παρ' αὐ
τῆς. ἄλλως δὲ ἡ τῆς δεῖμαυτὸν τῆς δεσποίνης λυγρῶσμαι πλοῦ
σαις ἀθήραζε, φέρων σοι δῶρεα. εἰς τὸ θζείλεθ' ἡμᾶς ὁ παρὰ σοῦ
λόγος ἐμαυτῇ τὸ ἡρεῖται πᾶντων κτήμα.

Μνασί.

Ἡ ἀπείχου τῷ καλλίστῳ κόσμῳ. ἀλλὰ κόσμος παντὶ ἐ
μ
κείνῳ ἡμέρας, ἡμεῖς δὲ φέρουσαι ἡσ· καλλίστος δὲ κόσμος
ὑστὶν, ὁ καλλίστα κοσμῶν· καλλίστα δὲ κοσμοῖς, ὁ κοσμιωτάτῳ π
ῶν. κοσμιῶ τὰ τὴν δὲ ποιεῖ, κοσμιότῳ. ἡμοὶ δὲ οὐσι καὶ ὑπὸ πνε
λόπῃ καὶ ἡ ἀλκυσίς κεκοσμηθῶσι· καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῇ ὑμνῆ
σαι

δοι. ὁ τιμᾶσθ. ἴν' οὐ καὶ σὺ ταῦτα σ' ἐν ἀμιλλῇ γῆν, πειρῶ γὰρ
των ἀντίχ' οὐ γὰρ παραινόμενων.

Λύσις.

Κηκοῦσε ὡς λύσις ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν ἐρετρίᾳ συνεχῶς
μεθύσκεσθαι. εἰ δὲ ταῦτα ὅτιν ἀληθῆ, πᾶσι τέ σοι μέλα
τα φρονήσου ὧν ὁ μικρὸς ὁ σφοδρὸς λέγει. φησὶ γάρ.

Οἶνος δ' κένταυρον ἀγκυλὸν ἀρυτάνει.

Ὡλεσε δ' ἐκ κλυτὰ νηὶς ἄνδρα ὃν μέγας ἐκ τῶν γῆν φορβῶτα.

Εἰς τὸν ἐκ τοῦ ἐχθροτέρους δ' ἐμείβετο ἡμῶν καλῶς διαθήσει, πῶς οἶδ'
ἡμᾶς αὐτὸν διαθήσειν. οἶμαι μὲν δ' ἀδλίως. ὅπως οὐ μὴ γῆνται με
δὲν δυχερεῖς ἀπαύτου, πᾶν αὐτῶν μαδύνται οὐχ ἔως αὐτῶν γῆνται.

ὡς ἀγῶν ἔσθ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως οἶεσθ' ὅτι τὸς χρωμένους αὐτῶ
καλῶς διαθήσει φρενῶν τῶν εἰς μανίαν ἐμβαλόντων. τῶν οἶνον οἶεσθ'
εἶναι δὲν ἀγῶν αὐτῶν ἢ τῶν ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως.

τοῦτον μέγαν. τὸν μελέτην αὐτοῦ κινεῖον. πειρῶ δὲ τῶν ἐγὼ γῆνται.

τίσι γὰρ ἀνδρῶν ὁμιλῶν ἐγὼ γῆνται πῶς γῆνται μανθάνειν. ὅπως αὐ

τὸτε δῶρον τοῦ θεοῦ μὴ ἀπὸ μάχης εἰς κεφαλῶν σιγῆνται, ἀλ

λὰ τιμῶντι ἡδοναὶ ἀμείλιχοι. ὁ φέλαί σοι ἀπαύτου ὡ

σιν ὅταν ἄλλως πᾶς μετ' ἐγὼ γῆνται πειρῶν ἀνδρῶν οὐχ ἔως

σὲ δ' ἀδικῶς πρὸς βιοτόν, μηδὲν οὐχ ἔως μὴδὲ φάλλον ἐν τῇ

βίῳ διαπραττόμενον, ἀλλὰ πᾶν ταῦ δὲ καὶ λέγονται καὶ

πράττονται. ὧν παρ' οὐσίᾳ ἀνδρῶν λέγονται τρισευδαίμονες

γῆνται. τριῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν πληθυνόντων ἐν τῇ βίῳ. οἷς δ' αὖτε

περὶ τὸ γῆνται ἐγὼ γῆνται δὲ καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ὑγιάνων, τῶν τε

περὶ τὴν αὐτοῦ ψυχῆν, πῶς οὐ τρισευδαίμονες εἶναι. ὅπως οὐ γῆνται

τῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως, παραινῶσι μὴ ὀλιγοῦναι τῶν ἐπεσθ' ἀμείνων.

Τοῖς ἐταίροις.

Σιεῖτε ὀλίγων δειδύμαι. τοῦτο γὰρ ἐπ' ὑμῶν τοῦ θεοῦ. ὃ ὅτι
ἐναντίον μακρῶτάτω. ἡ ὑμῖν ἐφέται μέσις γυρομέρους
θεοῦ καὶ ἀνάλογον θέον, πνὶ κρείττονι γῆρι. καὶ μὴ ὅτι ἀναλό-
γως τῇ χεῖρι ὁμοίους γῆρεσθαι.

Πεινῶν.

Υποιδ' ἀγρὸς ἀπονδύουσ' οὐδ' ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ συν-
τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἡ κακοῖς διατριβαί. ὥς τε βούλει ἀγα-
θούς καὶ μὴ κακοὺς γῆρεσθαι τοὺς παῖδας. πέμπε μὴ κατὰ
γῆρον, ἀλλ' εὖ φιλοσόφου. ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες, τὰ ἡλατὰ
ἐμάθωμεν. ἀσκητὸν δ' ἀρετῇ καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβραίνει τῇ ψυ-
χῇ, ὥς περ κακία.

Εὐμολπῶ.

Δοξος ὁλμαδογῆρος, ἀλλ' ἀσφαλὴς. καὶ πολυσώπει-
ρος ὁχρώμενος αὐτῇ τῇ ταῖς καρχηδονίων φρονουμένων.
ἡ λητὸς ὁ βίος, ἀλλ' ὑμεινὸς πρὸς τοῦ περιουτοῦ. καὶ ἐπίπονος ἡ ἀ-
γῆ, ἀλλ' ἐλευθεριωτέρα τῆς σαρκὸς ἀπείλου. ὥς τε εἰ κρείττων
τῆς κρχηδονίας σολῆς καὶ ἡ ὑμῶν τοῦ λαμπροῦ βίου καὶ ἡ ἐλευ-
θερία ἐποινιδύσων διατριβῆς, καὶ ἡ ταῦτα φιλοσοφία πειρῶσα
τῇ πάντων ὅτι κρείττων. ὥς εἰ μὴ ἡ κατὰ ἄλλους, ἀλλ' ἡ κατὰ διαγί-
νῳ ὅτι δὴ ὁρόμενον τὴν συντομον ὁδὸν ἐπεύδαιμονίαν.

Τοῖς νέοις.

Θίξετε ἑαυτοὺς ἐοδίην μᾶζαν καὶ πῖνεν ὕδωρ. ἰχνύτε δ'
οἶνον μὴ γδύεσθαι. ταῦτα γὰρ πένος μὲν γέροντας ἀπο-
θρῆσκον. ὥς περ τὰ περὶ τῆς ἡέρκης φάρμακα. τοὺς δὲ νέους ἀπε-
θελύνει.

Τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

Ελάτε ἐμὴν Φωνὴν δότι οὐ τρανῶς ἐλληνικὰ
γράμματα λεγέτω ἀνάχαρις πᾶσι θεοῖς σόλοι
κίξεν. ἀθηναῖοι δὲ πᾶσι σκύνθου. οὐ φωνῶς δη-
μερικῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων εἰς τὸ εἶναι ἀξιο-
λογοῦν, ἀλλὰ γνώμης, ὥς περ καὶ ἑλληνες ἐλλήνων. σαρπητρίαται οὐδὲ
νοὶ ἀπὸ κίξεν, ἀλλ' ἑρμῆς λαμπροὶ καὶ διδοῦναι μοι οὐδέ μοι σκύν-
θου λόγον ὅς ἐμφανίζετο δέοντα, οὐδ' ἐπαυνοῦσιν ὅς αὐτὸν μὴ ἐκινῶ-
ται τοῖς δέοντος. πολλὰ δὲ ἡμεῖς οἰκονομεῖτε οὐ προσέχοντες Φω-
νὴν ἀρεθρὰ οὐκ ἐχρύνει. εἰσάγειτε ἰατροὺς αἰγυπτίους. κενερίταις
χεῖρε Φοινίκην. ὡρεῖτε ἐναγορά, οὐδὲ δίδωμι πλεῖον τῆς ἀξίας τῆς
ἐλληνιστὶ λαλοῦσιν. οὐδὲ δὲ κενερίταις λαμβάνετε πᾶσι βαρβάρους αὐ-
τὸς τὸν τρόπον πωλῶσι. βασιλεῖς περὶ τῶν κακῶν Φίλοι μεγα-
λοφρονοῦντες ὅταν βούλωνται πρὸς ἐλλήνων πρεσβυτέρους ἐλ-
ληνικῇ φωνῇ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζονται σολοικίζειν. ὡν ἡμεῖς οὐ-
τε βουλὰς οὐτε ἔργα καταμέμμεσθαι. λόγος δὲ καλὸς οὐ γίνεται
ὅταν βουλαὶ ἀγνοῦνται ὥς. καὶ ἔργα καλὰ λόγους παρακαλοῦ-
σιν. σκύνθου δὲ κείνουσι λόγον Φαῦλον ὅταν διαλογισμοὶ Φαῦ-
λοι γίνωνται. πολλῶν καὶ δυσερῶς τε, αὐτὸν δευτέρῳ φωνῇ βῆ-
βάροις. καὶ μετὰ τοῦτο μὴ ἀποδεχόμενοι τὰ λέγομενα. πολ-
λοὺς γὰρ ποιῶσι δὲ κενερίταις εἰσπελάσθαι ὑμῖν τὰ συμφέροντα.
διὰ τὸ βαρβαρικὰ πᾶσι τὰ φάσματα φωνῇ ἢ βαρβάρων ἀποκιμαζέ-
τε. αὐλοῦντων ἐκ δὲ δόντων Φωνὰς ζῆτετε ἐμμελεῖς ἐκ κινήτων ἐμ

μέτρα πριουόντων ἐπιλαμβάνεσθαι, εἰ μὴ ἀναπληρῶσι γυμνασίῳ
ἐλληνικοῖς τὰ μέτρα λεγόντων ὁ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμενα. γὰρ
τέλος τούτων εἰς ὄνησιν, καὶ βαρβάρους πειθόμενοι οὐκ ἐπιτρέ-
ψατε γυναιξὶ καὶ τέλειοις. καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σοιοιζήτε.
ἡρεῖσιν ἢ σοιοιζοῖσιν ἐπακολουθεῖν τὰς σώζεσθαι, ἢ τραυῶσ-
αῖ κίχοισιν ἐπακολουθεῖν τὰς μέτρα βλάπτειν. ἀπαιδὺν
τῶν ταῦτα ὅτι ὁ ἀπειροκάλων ἀνδρῶν ἀθηναῖοι. σώφρων γὰρ
οὐδεὶς ἀνδραγοθεῖ ταῦτα.

Σόλωνι.

Ληγὲς σοφοὶ ἀνδρῶν οὐδὲν γε σφώτεροι βαρβάρων. γὰρ
ἐπίστασθαι καλὸν εἶδέναι, οὐκ ἀφείλοντο οἱ θεοὶ βαρ-
βάρων. πείραν δ' ἔξεστι λαμβάνειν ὅξεταζοντας λόγους, ἐκ καλῶ
φρονούμεν. καὶ βασανίζειν εἰ συμφωνούμεν. λόγους ἢ πρὸς ἑρ-
γῶν ὁμοιοῦς μὲν τοῖς ἀγαθῶς ζῶσι. σήλαι δὲ καὶ κόσμος σώ-
ματος μὴ γινώσκουσιν ἐμπόδον ὁρθῆς κρίσεως. ἄλλοι ἢ ἄλλως
κατὰ νόμους πατέρων κεκοσμήκασιν τὰ σώματα. σμῖνα δὲ ἀ-
συνεσίας τὰ αὐτὰ βαρβάρους καὶ ἔχουσιν ὁμοίως δὲ συνεσιωσ. οὐ
δὲ διότι ἀνάχαρις ἐλθὼν ὑπὸ σῶς θύρας ἐβουλεύεσθαι ξέρος γινώ-
σκει, ἀπεξίωστος. καὶ ἀπεκρίνω ἐν οἰκίᾳ χεῖρα μὴ δεῖν ξένῳ
συνάπτεσθαι. εἰ δέ τις σοι λιγύα ἀπαρτιάτῳ ἐδώκεν ἢ ἀν' προσέτα-
σιν ἐλθὼν ἀνδρὶ λιγύα τοῦτον εἰς ἀπάρτη ἀγαπᾷται δοῦναι σοι. π-
ῶς ἐσόμεθα ἑτέροι ἑτέροις ξέμοι, ἐπειδὴν ἕκαστος τούτων γὰρ λόγον
λέγει. ἐμοὶ μὲν οὐ καλῶς ἔχειν ταῦτα δοκεῖ σόλων ἀθηναῖε σφεί-
καί με κελεύεις θυμὸς πρὸς δέδοται πάλιν ἐπὶ σῶς θύρας οὐκ ἀ-
ξιώσονται. ἀ καὶ πρότερον, ἀλλὰ πευσόμενον πῶς ἔχει ἄπ' ἀπὸ φή-
νω ὑπὸ ξενίας.

Ἰππάρχῳ.

Ἰνός πολὺς ἄκρατος ἀλόγῳ τῷ καλῶς ἡθείῳ τὰ ἡα
θῆκοιτα. συγχέει γὰρ φρένας ἐν αἵσιν ἴδρυται ἀνθρώποις τὸ
λοπῆσθαι. τὸν δὲ ὀρεγόμενον μεγάλων, ἐκδύχεϊς καλῶς πράττει
ἀεὶ πρὸς ἀλλήλους ἐὰν μὴ νύφοντα βίον καὶ μεριμνητικὸν ἐν σῆσιν
ταῖς. ἀφ' οὗ αὖ κύνους καὶ μέθῳ, ἴρετον πρὸς τὰ δῶν ἀρξέει.
ἡατὰ τρόπον διερχόμενος παῖδός ἐαυτοῦ φίλους ἢ προσώπιας δι
παιῶν. εἰ δὲ πρὸς τῇ αἰχρῇ εἶναι κινδυνύσεις ἰδίῳ σώματι, τότε
μνησθῆσονται σου φίλοι ἀνδρὸς σκύνθου ἀναχάρσιδος.

Μηδύκῳ.

Φ Θόνος ἐπὶ πόσις μεγάλα τέκμηρια φαύλης ψυχῆς. Φθὺ
ρῷ μὲν γὰρ ἔπεται λύπη, δι' πραγμάτων φίλων καὶ πολιτῶν.
πτόσει δὲ ἐλπίδες κενῶν λόγων. σκύνθου οὐκ ἀπδέχονται τοῖς
τοῖς ἀνδρῶν, ἀλλὰ χαίρουσιν τοῖς δι' πράττειν καὶ ζητοῦσιν ὧν
δύλοισι αὐτοῦς τυχεῖν. μῖσος δὲ καὶ φθόρον καὶ πᾶν δύσκολον πά
θος ὡς πολέμιον ἐν δόμοις καὶ πάντῃ δίνει διατελοῦσιν.

Αἰωνί.

Μοὶ μὲν πείβλημα χαῖνα σκυνθική. ὑπόδημα δὲ ῥμα π
δῶν. κοίτη δὲ πᾶσα γῆ. Λεῖπνον ἢ ἀριστον, γάλα ἢ τυρὸς ἐ
κρίας ὁ πτόν. πᾶν ὕδωρ. ὡς αὖ ἀγνός μου χαλὴν ὅσοι πλεῖστοι
ἐν κενῷ ἀχολοῦνται, παρὰ γνοῦ πρὸς με ἐπὶ νῆμα χρεῖαν ἔχεις. δῶ
ρα δ' οἷς ἐν τρυφᾷ τὸ ἀνθρώπου σώμασι. ὑμεῖς δ' οἷσι καρχιδό
νισιν εἰς χεῖρ σὴν ἀνέθετε θεοῖς.

Υἱὸς βασιλέως.

Οἱ μὲν αὐτοὶ καὶ βαλάντια. ἐμοὶ δὲ κέλη καὶ ῥῆα. δι' οὗ
κότῳ σὺ μὲν δὲ ὕλος ἐγὼ δὲ ἐλευθέρος. ἐσὶ μὲν πολλοὶ

πολείμιοι. ἐμοὶ δὲ οὐδέϊς. εἰδὲ θέλεις, ρίψας τὸ ἀργύριον φέρειν
τόξα καὶ φαρύγγας καὶ παλιδύεσθαι μετὰ σκνυθῶν, ὑπάρξει καὶ
σὺ τὰ αὐτὰ.

Τηρεῖ.

ὦ Υἱὲς ἄρχων ἀγαθὸς ἀπ' ἀνδρῶν ἀρχομένων· εἰ δὲ περὶ μὲν ἀγα-
θὸς πρόσβεται λυμῶντι. σὺ δὲ πῶσαι μὲν χάρα ἔρμηθ' ἄρ-
χομένων καὶ καὶ ὡς προσετ' ἰδοῦναι ὑπάρχοντων. πᾶς δὲ οἶκος
ἐδωότης εἰς τὰ πεινὸν συνέσει ληται. ὥς τε μὴ δυνάσθαι τοῖς πράγ-
μασι χεῖρις εἶναι. φέδεσθαι δὲ ἀμεινόν σε ὦν αὐτῶν κύνειος. οὐ
μὴ γὰρ ἰδὲ καὶ ἱμάτια ἐπαύξειται τῇ βασιλείᾳ καὶ διαμένει. νῦν
ἀεὶ σπινίξεις μὲν ἀνδρῶν εἰς πόλεμον, ἄρπαξας δὲ χρημάτων οἷς
διοικεῖς. οὐ στρατιώτης καὶ δικαίως θεωροῦνται σ' ἐν σῶμα εἰ μὴ
καταλέτης τροφῶν ἀρκῶσαι μ' ἐπ' ἡσσαν καὶ ἐν ὅρεσιν ἐν ἐρή-
μοις πεφυκόσιν ἐν τούτοις οἰκήσιν εἰ ἐργάζονται τὰ ἔργα με-
λισσῶν.

Θρασυλόχω.

κ ὦν ἦν χαλκὸν λὸν ζῶον μνημονδύον δὲ ἐργασίῳ. φιλεῖ τὸ
δύσχητον οἰκίαν. διατηρῶν δυνάμιαν ἕως θανάτου. σὺ δ' οὐ
πολέπη κινῶς δὲ ἐργασίῳ δυνάμενος συλλοπσμεθ' ὅξισιν οὐδαι αὐ-
θρώποις. ζητεῖ οὖν λόγος ἐμὸς τίνας αὐτῶν οἰοθῶμαι δὲ δικαιοσ' ὅταν
πρὸς τοὺς δὲ ἐργάτας λεορτοσ' ἦν χαλκὸν φέρῃς. πειρᾶ οὖν συνήδαν
ἐμὴν ὡς ἔχοντο πρὸς σὲ σῶζον. καὶ γὰρ ἐλπίδες καλὰς αὐτοῖς τοῖς
οὐπῶ.

Κροίσω.

ὦ Ἰσὼ ἄλλοι παρὶν τὰ λόγῳ κόσμον διανέμοιτες κρόρου
παισὶν ἀδελφοῖς λῆξιμ, ἔφ' μὲν οὐρανοῦ ἔφ' δὲ θαλάττης. τρεῖς
τω δὲ

τῷ δὲ ζόφῳ προσέτεσαν. τὴν το μὲν ἰδοῦσα πᾶς ἑλληνική. κοιν
νανίαν δὲ οὐδὲ μίαν χεῖματος ἐπισκέμενοι τὸ ἐαυτῶν κακὸν θεοῖς
προσέφησαν. γῆν δὲ ὅμως ὀζυρεῖτον καὶ οὐτοὶ κοινὴν ἀπασιν ὑπὲρ
λείποντο. Φέρει τὸν το τίποτε Φέρει τὸ νόημα φροντίζωμεν. πείρ
τας ἐβούλοντο θεοὺς τιμᾶς πρὸς ἀνθρώπων ἔχειν καὶ πάντας ἀγα
θῶν δοῦναι καὶ κακῶν ἀπὸ τῶν ὑπάρχοντων. κοινὸν δὲ θεῶν κτῆ
μα πᾶσι κοινὸν καὶ ἀνθρώπων το πάλαι ἔχον. χεῖμα δὲ παρηνόμησα
ἴδνα ἐκρομάζοντες τεμένει θεοῖς, τὰ πάντων κοινὰ θεοῖς ἀντί τού
των δῶρα πρέποντα ἀντιδωρήσαντο. ἔφιν γὰρ καὶ ἡδονὴν καὶ μι
κροῦν χεῖμα ἀνθρώποις. ἀπὸ τούτου μὲν συνμένων τὸ δὲ διακρίνο
μένων πάντα ἔφιν τὰ κακὰ τοῖς πᾶσι δυνάτοισ. ἄροτοι. ἀσφοί.
μεταλλεύ. πόλιμοι. καρποὺς τε γὰρ ἐπεισενεγχόντες πολλα
πλασίους ἀποφέρονται μελερῶν. τέχαις τε παικίλοντες ὀλιγό
βιον ὄρωται τρυφῶν ἵνα τε πῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΡΧΕΛΛΩΙ.

Τ Ο μὲν ἀργύριον ἀνέπεμψα μὲν σοι, πάλιν ὅπως
 μὴν ἀμφίαν ἐκόμεζεν. οὐδὲν γὰρ κενὸν θηρώμενοι
 εἴμῃ γε ἢ ἀχρεοπέσσαν μάλλον ἢ ἀποδέξασθαι ἢ
 μᾶς δὲ αὐτὸ ἐκόμεζομεν. τοῦς δ' ἄλλους αὐτὸ
 τοῦτο δὴ καὶ μάλα σὺ σὺκοφαντεῖν ἐπιχειρήσεις ὡς ἐπίδειξις οὐ-
 σῶν τὸ πρᾶγμα. ἢ πρόχρημα μάλλον εἰς τοῦς πολλούς. οὐ μέγα
 λοφροσύνην οὐδεμίαν. ὥστε τοῦτον μὲν ἀμφοῖν ἐνέκα καὶ δε-
 ζέμεθα. ἢ κλίτων δὲ ἐπέσειλιν ἡμῖν ὅπως λάβοιμεν ἀπειλή-
 σαις ὀργισθῶμεν μὴ λαβοῦσιν. ἀλλ' ὡς τὸ μὲν αὐτὰ ρηῖς ἡμῖν τε καὶ
 τοῖς φίλοις παρόν. τὸ δὲ πὸ σοῦ πεμφοῖν πλεονὸν ἢ ὀσσηνίτε λιπῆσις
 ἡρμοζε. ἢ ὡς ἡμῖν ἢ φυλακὴν ῥαδύα. περὶ τῆς πελαγίων νεανί-
 σκων, καὶ πρότερον μὲν ἐπέσειλα μὲν σοι δεόμενοι καὶ νῦν δεά-
 μεθα σῶσαι τε αὐτούς καὶ ἀεῖναι τῆς δεσμῶν. οὐδὲν γὰρ ἀδελφῶν
 εἰσιλέουσιν, ἢ οὐδὲν βλάβην ἀφ' ἐνέμεντες ἐπὶ μέτρον δὲ ἢ τὸ χαίρειν
 δοῦναι δεόμενοις ἡμῖν. ἢ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν γέροντα
 ὡς ἐστὶ πυνθάνεσθαι, τὸ δὲ γινεσθῶν ἐν πέλει κατὰ τὸ ἄλλα δικί-
 μων. ὅς αὐτὸς ἐλθὼν ἀθῆνας ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγε, ἐλπίσας δὲ
 μακρὸν τι παρὰ σοί. καὶ ἐδήθη ταῦτα ἐπιστῆλαί σοι. ἀλλὰ
 μὴ φανώτερος γῆν περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκείνου ὕψι
 λαβεῖν.

Σοφοκλῆς.

Κομίωδον ἀθήναζε ὡσφόκλῆς ἡ περὶ τὸν εἰς χιόνων γῆρα
 μέντοι συμφορὰ· καὶ ἴδι οὐ τὸ διατεθεῖσθαι τὴν πόλιν
 ἀποσσεύει, ὡς μὴ δὲ τοὺς ἐχθρούς ἦσαν ἀχρεοδύναι τῶν φίλων. τὸ
 δὲ τοσούτον κακοῦ ἡκοῖτο περισσώζεσθαι καὶ τὸ τῶν συνόντων
 σοφίλων μηδὲ θεράπωντων ἀποβαλεῖν μηδέν, οὐδ' ἄλλο τι ἔγωγε
 καὶ θεοῦ πρόνοιαν γινέσθαι πείθομαι. ἡ μὲν τοι περὶ τὰ δρᾶματα
 συμφορὰ ἴδι, τίς οὐχ ἡμῶν ἀπείσῃς τῆς ἐλλάδος νομίσκειν αὐτῷ, δει
 νήμ', αἰὲν περίουτος καὶ σὺν ῥαδί' ἐπενορθώσῃ. σὺ δ' οἶπαι δ' ὅπως
 ἀσφαλεστέραν ἢ ταχύτεραν κινήσῃς οὐ τὴν ἐπανοδὸν, καὶ ἡ τοι ἀρε
 ῇ θαλάσῃ καὶ τὸ κρύος παραχρημὸν κινούμενον καὶ ὕστερον κακῶ
 σαι δοκεῖ, ῥαί σῃς τὸ σῶμα πρότερον ἢ συχρὶν ἐπερίθῃ. καὶ τὰ οἴκοι
 ἴδι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπέσθλας ἐπιτελῆν' ὄντα. ἀποσσεύει χιόνι
 δὴν τὴν λατρεῖται καὶ εἰδὲ τὸ σῶν ἡμᾶς ἐχρήκισα καὶ ἐπαυτοῖς χαί
 ροντας ὅτι σώζονται. ἀντιχρὶν τὸν ἰατρὸν εἰπεῖν τι ἐν χιῶνι κατα
 λαμβάνει καὶ μὴ ἀπὸ κείνου εἰς ῥόδον, ἀποσσεύει. καὶ ἴδι ἀνδρῶν
 βέλτιστον ὄντα καὶ τοὺς κρατίνους ἡγεῖσθαι.

Ἀρχαῖος.

Φίλειτο ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ πελαῖος γέρων ἅμα τοῖς
 αὐτοῦ νεανίσκοις. ἐν γῆρα τὸ μὲν ἡ ὄψις ὡς βέλτιστε βασιλεὺς
 ἡ δ' ἔτι καὶ ἐμὸν τρεῖς θεωμίνω τε καὶ διὸν παῦται ἐγένετο. καλὴ δὲ καὶ
 οὐκ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς
 τε ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμῶν, καὶ ἀθηνάων ὁ πᾶσι εἶδον. εἶδον ἡ γὰρ
 λοίμ' οὐδ' εἰς ὅστις οὐκ ἠγάδην τί σὺν τῆς φιλανθρωπίᾳς καὶ συνδύ
 ξαίνοι παρὰ ἀγαθῷ. περὶ γὰρ γέρων οὐ πολλοῖς πᾶν ἡμέ
 ραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμῳ ἔχων ἐν οὐτῷ πᾶν

λιτῇ τῇ ἐλπίδι πεθεμῆρος τὴν σωτηρίαν ἔχ' παίδων. λαμ-
πρὸς τε ῥαίφνης καὶ μετὰ δυοῖν παίδων νεανίαν, θύωντ' ἐποῖς θε-
οῖς ἐμέτε' ὕμνων καὶ περὶ πατρὸς ὅτι σώσκει αὐτῷ τοὺς ἡέας καὶ
τὴν πόλιν τὴν ἑν' ἀθηναίων ὅτι τοιοῦτος πολέτας ἔρεφοι· ἐγὼ
δὲ πολλὰ μὲν ἑτέρω ἐπεὶν ἔχω. οὐ βούλομαι δὲ ἐπιδεικνύσθαι
σὺν πλείονα ἐν τούτῳ σεαυτὸν ὕμνος ἢ ἄλλον τινα ἀνθρώπων,
δοκεῖν διὰ τούτῳ ἐλάττωσαι χεῖρ' ἔχειν. ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς τε οὐ
τὰ μέγιστα πεπονθέναι καὶ πειρασάσθαι τοὺς καλῶς τούτων ἔργων,
πλὴν πάντων καὶ μεγάλα παρὰ χεῖρ' ὅσον χειρὶς ἡμεῖς. ὅτι οὐτε γὰρ δει-
λαὸν γέροντα ἐβῆνον ὅτι κτύχει τῆς ἐφ' ἡμῖν, οὐτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ
σοὶ γένο' ἔμμενος ἐφύσω ἐλπίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Αἱ τὰ περὶ τοὺς πελαίους ὧ βέλπτε ἀρχέλαε καὶ πολ-
κα λὰ ἄλλα πεπολίτουνται σοὶ καλῶς. καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ
πρὸς ἑτέρους ἐπέκειντε καὶ ἀποδῆς ἀξίους πολλούς. καὶ οὐχ ἥσσον
αὐτὰ οὐκ ἴδι' ὅσα πρὸς ἄλλους τιμὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πεί-
πρακταῖσι καλῶς, ἐπιμελὲς μοι εἶδέναι οὐ φιλοπράγματι, ὅρτι
ἀλλὰ χεῖροσπι ἐφ' οἷς οὐδὲ μοι οὐκ ἐπυθάνομαι σε. ὅτι χεῖρ' ὅσον
οὐκ ἐλάττω ἢ πρὸς αὐτῶν ἔχω. οὐ γὰρ ἀφ' αὐτῶν ἐπαδόντι ἰδίᾳ
δεῖν μᾶλλον ἡδῆμαι, ἢ ὅτισε τοιοῦτον ὄντα ἐγνωρ, ἐγὼ χαρομίζω.
παντ' δὲ γὰρ τοῖς μοι περὶ σε ἀπὸ πατρὸς ἔργον ὅτι αὐτὸς ὄντιν οὐκ
ἔχ' ἐπιδεικνύων ἐπυθάνομαι σε καλῶς πεπολίτουμενον. καὶ μέ-
μνησι τούτων ὧ βέλπτε ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πλείον

ἢ πολλοὺς πόρους καὶ πολλὰς φροντίδας ἐδωλέεσι ὁ θεός· ἐν δὲ
ἔδωκεν ἀγαθὸν δυνάσασθαι οὐ ποιῶν οὐδ' αὐτὸ ἐθέλων· θέλων δὲ δῶ-
κούς ἀξίους· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπαύται βουλομένη ὅτι ἀφελέ-
σαι· ἐν δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται τὸ πολλοὺς οὐ
πεποινημέναι· ὥς τε οὐ ἴδι' ὅτι οὐδὲ μία μείζων ἀνδρὶ γῆνο-
μένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει μεταμέλεια καὶ πολυωδυνία γίνεται, ἢ
ἐκδιδόντος τοῦ θεοῦ μηδὲν ἐδρασεῖν ἀγαθὸν μηδὲν βουλα-
μένῳ δὲ δρᾶν πέπνυται διδόν' ὁ θεός· ἀλλοῦσ' γὰρ αὐτὸν τοῦτο,
πῶποτε πάθοις· οὐ δὲ ἀνιάσῃ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων
δυσχεσίαν ἀνθεὶς φρονέον· ἥδη καὶ πέπνυται παρὼν ὁ θεός, ἀλλο-
λὰ καὶ παρῖσαι μὲν αἰεὶ καὶ σῆσται κατόπιν ἀξίῳ γὰρ ὄντι καὶ
χρωμένῳ τοῖς ἑαυτοῦ χεῖρασι δεξιῶς· ἀλλὰ δὴ καὶ καὶ ἐπίγει-
πνέων, πάντως ἥδη καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ ἰδιῶται πολλοί·
καὶ ἡδοντο τῆς σῆς δυνάμεως οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχουσιν ἀπό-
μοιραν τοῦ σῆς οὐ πρᾶξιός· καὶ οἱ μὲν πόροι παύσαιμ' ἂν ἐκ-
σάντος σου· καὶ τὸ κινδυνεύειν καὶ αἰ φροντίδας· τὸ δὲ σὺν-
δὲς ὡς τε ἐπεὶ τὸν τοῖς παθοῦσι καὶ σὺ ἴδ' πεποινηκότι αἰεὶ μέ-
νῃ, οὐ μικρὸν οὐτε κτήμα οὐτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρ' οὐκ
τοῦτο καὶ ἐν δυσπραΐαις ἡδονὰς παρῖχειν· ταῦτα δὲ παρακε-
λεύομαι πράσσειν τὴν αἰεὶ καὶ μὴ ἀπολαμβάνειν· ὥς περ οὐδ' ἀποκα-
μοῖς αὐτὸ οὐδὲ ὅτι τοῦτον κέρως· τὰ δὲ ἄλλα πρᾶως ὁμοίως καὶ
δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει· καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ
ἄλλον πινὰ ἀνθρώπων οὐδ' ὅς τις τιβνύξειται περὶ χεῖμα μέλ-
λων, σὺν λελεύοντος ἀφελῆν, ἐκείρον μάλλον ἢ σεαυτὸν οὐφρα-
ντὶ τὸ τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον· ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ τὸ τοῦτο ἀ-
παρταχέθι τι μῆος καὶ λόγον τινὸς τῶν ἐλλήνων ἀξίους

καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους· καὶ παλιν αὖ
μάλιστα τούτων ἀπώντων τοὺς ποιῆν ἢ λέγειν πῶς καὶ παι-
δείαν διωκόμενους, μετακαλεῖσθαι πάντα χρόνον καὶ χρησίμους ἔ-
πιτηδείων ἀφ' ὧν αἱ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τιμεῖται,
ὅπως ἀπὸ λαγχάντες τῶν ἄλλων φροντιστῶν ἐπὶ δῶσιν αἰεὶ διὰ
σέ καὶ προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἑκάστοι τέχναις· καὶ τὸ γούτωρ ἅμα
πιμπλάειν τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων αἰνρώ-
πων, καὶ τούτω θεραπείην αὐτὸν οὐχ ὑπέκλεινον θεραπείας μάλ-
λ' ὁμολογοῦντα, ὡς περ' ἔπειθ' ἀνέειπε πάλαις ὅτι ἐπ' ἐκείνοις μάλ-
λ' ὁρᾷ τὸ ἀεὶ καὶ ὁ πάντοτε εἶναι, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔντα παρὰ τοῖς ἐπειτα
αὐθρῶνισι λόγον τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σὺν τῶν ἐκείνους δύτυχεϊν, ἐκείνοις
μὲν καὶ ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σὺν δωρεαὶ καὶ πολὺν αὐτὰρ
καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν τοῖς τέχναις, τίς οὐκ αὖ ἀγάσεται τοῦ μα-
καρίσειε τούτων ἀπώντων; καὶ μάλιστα ὅτι ὁμολογοῦσιν ἡδὲ δῖοι
σι πάντες εἰς τοῦτο σέ καὶ οὐκ αἰσθῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλο-
φρωπίας, ὡς τετὼ μὲν ἵχυν καὶ πάντι σοι συμβάλλεσθαι. τὸ δ' ἐνο-
μα μὴδὲν ἀντιπράσσειν τὸ το βασιλείως, εἰς τὸ σέργεσθαι ὑπὸ τῶν
φίλων.

Κηφισφῶντι.

Αἰὲτ' ἐκόμεθα εἰς μακεδονίαν ὡς βέλτιστε κηφισφῶν.
τὸ, τε σῶμα οὐ μοχνηρῶς διατερένεις καὶ ὡς οἶόν τε μά-
λιστα καὶ ἐπιφειῶς κομιζόμενοι σιωπῶμεν, καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς
ἀρχέλαος ὡς εἰκός τε καὶ προσεδέχοντο ἡμεῖς οὐδ' ὡρεαῖς μόνον
οὐδὲν ἐχρήζοντο ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύναις ὧν οὐδ' αὖ
δύναται τις μείζον παρὰ βασιλείων. καὶ τελευτῶμεν καλὴν τιμὴν ἐν
ῥώμῳ καὶ ἐστὶν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλὰ. καὶ ὅταν τύχη
σὺν ἄρ

συν ἀρχαῖον ἀμειψῆσθαι διαγωγὴν πρὸς τὰ τοῖς ἔργοις οὐδὲν ἐν
λινόμειθα τοῖς γούτοισιν ἴνεον· ἀλλὰ ὁ πολὺς μὲν ἐγίγεται ὁ Κλέ
των πολὺς ὃ Ἀρχέλαος ἐκείνῳ τε φροντίζειν ἀέτι ὅτι ποιεῖν τῶν
ἐνδοξῶν ἀναγκάζοντες· ὥστε ἐμοὶ γε μισθὸν οὐκ ἀγνοῖ μὲν οὐ
δὲ ἀπονομοκῆς ἀρχέλαος ἀναπράσσειται· τῶν τε δουρεῶν ὧν ἴδω
καὶ μοι δὴτέως ἀφικόμενον ὅτι εἴς με λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ
εἶλον ἦν ἐκείνῳ ἡμέρας· περὶ δὲ ὧν ἐπίσειλας ἡμῖν, σὺ μὲν οὐ
ποτέ ἐπέλωρ ἀδικεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν· ἴδι μὲν τοι μὴ
δὲν μᾶλλον ἡμῖν ὧν νῦν Ἀγάθων ἢ Μεσάγρος λέγεις μέλῳ, ἢ τῷ
Αἰσιοφάρους φληναφμάτων οἰοῦ· ποτε μέλῳ· ὅτι τοῦτοισιν γὰρ
καὶ ἀδικήσας ἡμᾶς ἐστὶ μάλιστα ἀποκρινάμενός ποτε καὶ
ὅλως μὴ παρομένους τῆς ἀναγωγῆς αὐτὸν ὁρᾷς· ἢ μὲν τοι τίς
τῶν ἐξίων περὶ δουρεῶν λέγειν τί θαλοῦεν ἐπιπᾶται ἡμᾶς εἰ
πρὸς ἀρχέλαον ὁ δού· ἀ μὲν τὸ πρόδιν ἐμπομὴν περὶ τὸ μὴδεῖν εἰς
μακροδυνίαν ἡμᾶς ἀποδημῶν ἐπιπᾶμενος, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς
ἀποναγκάσει βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὲ ἄξιον νομίζει δηλοῦν
αὐτῷ ἅπῃ οἶδα ὅτι κηφισοφῶν· καὶ οὕτως πεπαύσεται ἀγνοῶν
τὰς αἰτίας· καὶ ἅμα ὅπῃ εἰκός ὅτι τὸν ἀγνοοῦντα πᾶσαν, κα-
ταγνώσκων ἡμῶν ὡς εἰλοχρημάτων γηρομένων· οὐ γὰρ
ποῦ δὲ πορφύραν καὶ σκήπτρον φορεῖν ἢ φρούρεα λαβόντας ἐν
τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι ὑπόχουσι καλοῦ μέρους ὁρεχθῆναι πῶς αὐ
φύσιν ἡμᾶς καὶ διὰ πάντο δὴ σείλαος τὴν πρὸς ἀρχέλαον
ὁδόν· ἀλλὰ δηλονότι πολὺν τὸν ἐν κείνῳ πῶς αὐτὸν πενίοιτε καὶ ὁ
τε μῖσι τὴν ἡλικίαν ἡμῶν· καὶ ὅτι ἐτιζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς
ἢ ἑμεῖα αὐτοῖς ἐβουλόμεθα πολυτεῖν ἐπὶ ἄλλως ἐβουλό
μεθα οὐχ ὅπως ἐδιδόξαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεσπόμεθα ἐγχεῖμε·

νοῦν γὰρ αὐτὸν ἔσται πλοῦτον ἢ δὴ τηλικούσδε οὖσιν, ἡμῖν ἰμερῶν
εἶναι εἰκότως ἀντὶς νομίσειν εἰμὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λα-
βῆναι οὐκ ἀδύνατον, ἡμετέρῃ καὶ εὐδελείᾳ οὐδὲ μὴ εἰ-
πευμένησιν, ἵνα ἐν βαρβαρίᾳ ἀποθάνωμεν, καὶ ἵνα πλείονα
ἀρχαῖα καταλίπωμεν χεῖματα. ἐπεὶ δὲ δὴ καὶ προαείησθε, ὅτι ἐπεὶ
δὴ τοῦ χρεὸς ἀφικόμεθα εἰς μακεδονίαν ὁλίταις ὑστερον ἡμέραις
πεσάρακοντα τέλαντα ἀργυρίου Διδύμτος ἀρχαίου ἐλθόντα
νακτοῦντος, ὅτι οὐ λαμβάνοιμεν ἀντέχοντες μὴ λαβῆναι. ὅν πε-
ρ ἄλλων δωριῶν ὅσους ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν ἢ Ἀρχαῖος ἐπεισε
λαβῆναι, οὐκ ἐδότις ἡμεῖς εὐπολελεύμεθα ἄλλοιχοντα αὐτὰ φέ-
ροντες, οἵ περ καὶ ταύτην τιμὴν ἐπισολῶν φέροισιν ὑμῖν πῶς αὐτὸ
διεταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσαντες ἅπαντα. τίς αὖ οὕτως δύρε-
θεῖν ἐπὶ σκαλὸς καὶ βάσκανος γόνυ τρέπον, ὅς τις αὖ φιλοχρημα-
τίᾳ μετελχέντα ταύτην ἀποδημήσει ὑπολάβοι τιμὴν ἀποδημίαν.
ἀλλὰ δὴ περ ἀλαζονείαν τινὰ, ἢ τὸ διωαδύπτι μέγα ἐπιθυμίαν ἐ-
ρῶσιν; ἀλλ' ἢ μὲν διωάμις ἡμῖν καὶ μένοισιν ἀθήρησιν ἢ παρὰ Ἀρ-
χαίου ἐπάλαιον. ἄλλως τε ἢ Κλίτων ἐποσύντον ἐδιωάτο μέ-
γα, τὸ μὴ ἄλλον ὃν προερουμῶν ἐξ ἀρχῆς βόπον βιοῦν ἐμὲ, μὴ
ἐδῶπον μὴ ἐθέλωμι ἀποθάνειν. τελευταῖον δὲ ἐπαρέχειν λόγοις
ἵσασι τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. εἰ δὲ δὴ καὶ διωά-
μιώς τιμὴν ὠρέχοντες, τί ἄλλο ταύτην τῇ διωάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς
τὰ τῆς πλείους ἐπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων χεῖρας εἰσάγειν, ἀλλὰ
ζουέας τὴν νεκράν καὶ αὐτὰ μαῶν ἐνόησε τῶν φίλων ἐδῶκεν
ὅν ἐχέρδι διωαδύπτι ἐβλάμεθα. ἐμὴν οὐ μὲν ἐπὶ βολῇ ἐμὲ ἔτε εἰς
τὰ ἐπιτηδύματα ἔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους ἐδῶκεν εἰς τοὺς
ἐχθροὺς σκῶπῶν ἐπὶ τίς αὖ, οἷς ἅπαντες ἐνέεσθαι μέλει τὸ νῦν τοῖς
αὐτοῖς

αὐτοῖς κέχρημαι, πάλιν εἰς ἀνδρὸς σφοδρείους· πρὸς γὰρ διὰ
τοῦτο μόνον ἐπαίσιμε τάχα οὐχόμοιος ἀντὶ τὸν σὺν ὁμῶν ἐχρηται.
ὁμῶς ἐμίσσησιν μὲν οὐδέποτε· ἐθαύμασεν δὲ αἶψά· ἐσερξάμενος οὐχό-
μοιος αἶψά· ἀλλὰ φιλοτιμώτερον μὲν τινα εἰδέναι καὶ δόξας ὑπερ-
δου· βουλευθέντα δὲ ἐκ λυσσασθαι τοὺς μέλη, προθυμότερα ὑπεδέξα-
μινα· καὶ ἀλλήλους μὲν ἐξ ὅτου συνέβη, σέργον μὲν τε καὶ σέργον μὲν.
τοὺς δὲ ἐμβάλλοντες ἡμῖν πλάκας· τὰς ὑπνοῖας εἶναι, ἐκ τού-
τῃ μᾶς ἀπεχάμεθα, ὅρῳ ἔπειρον θεραπείοντες· ἀντὶ πλεονέχουσι
διαβεβλήμεθα· καὶ νῦν ὠβελισσε κηλοσφῶν οἱ δὲ οὗτοι εἰ-
σὶν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους· ἀλλῶς
πρὸς αἰὲς ἀπρακτοὶ αὐτῶν αἰκακαὶ γλῶσσαι ἐγίνοντο καὶ γέλωτος
ἐξ αὐτῶν καὶ μίσος, οὐδὲν πλέον, ὡφλίσκεαν, καὶ νῦν ἰδίῳ ὅτι καὶ
ἀπρακτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῶ σφίσι συνέσονται, σὺ μὲν γὰρ

δύποιος περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδὴ πρὸς οἱ ἡμῖν
διαφέρειν· ἀλλῶς πρὸς δύποιος γράφων, οὐ

τως ἀδικεῖν φησὶ μάλα ἡμᾶς,

ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐ-

τῶν τοῖς οὐκ

ἀξί-

οις.

Τέλος ἔχει Εὐειπίδου
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΑ
ΤΡΟΦΗΣ. ΘΕΑΝΩ ΕΥΒΟΥΛΗ. ΧΑΙΡΕΙΝ.

Κούωσι τὰ παιδία τρυφερώς ἀγῆν. ἔστι δὲ ἀγα-
α θῆς μητρὸς οὐχ ἢ πρὸς ἡδονὴν ἐπιμέλεια τῶν πα-
ιδων, ἀλλ' ἢ πρὸς τὸ σὺν φρονεῖν αἰσῶν. βλέπει οὖν μὴ
οὐ φιλοφύσῃ, ἀλλὰ κολακεύουσιν ἔργον ποιήσης.
συντρέφομένη γὰρ ἡδονὴν παῖσιν, ἀκολάστως ποιεῖ. τί γὰρ ἡδονὴν νέ-
οις σινηδόνος ἡδονῆς. χρεὶν οὖν ὧς εἴλη τι τὸν τροφίον τῶν πα-
ιδων, μὴ
διαστροφὴν ἔχειν. ἡ δὲ διαστροφή τῆς φύσεώς ἐστιν, ὅταν φιλή-
δομοι μὲν ταῖς ψυχαῖς ἡδοναῖς δὲ τοῖς σώμασι γήνωνται,
καὶ τοῖς μὲν, φρυγοπόνοι, τοῖς δὲ, μαλακώτεροι. Δὲ δὲ πρὸς τὰ
φοβρὰ γυμνάζειν τὰ τρεφόμενα καὶ λυσιπνεῖαι καὶ πονησῶν
δὲ ἵνα μὴ τῶν παιδῶν ἡδονὰς γυμνῶν καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς λί-
χνα καὶ περὶ τοὺς πόνους ὀκνηρὰ, ἀλλ' ἵνα τὰ καλὰ πρὸ πάντων
τιμῶσιν. ὧν μὲν ἀποχόμενοι, τοῖς δὲ ἐμμέροντες. οὐδὲ πλοημο-
ρικὰ μὲν ταῖς βουλαῖς πολυτελὴ δὲ ταῖς ἡδοναῖς. ἀκόλαστα δὲ
ταῖς ἀνέδον παῖδαίς αὐτὰ ποιεῖν καὶ πᾶν μὲν λέγειν πᾶν
δὲ ἐπιτηδεύειν ἑασαι. ἐπὶ δὲ φοβουμένην μὲν τὴν ἡλικίαν. Φι-
λοτιμουμένην δὲ ἵνα πᾶν καὶ τὴν βουλήν πᾶν καὶ σε κακῶς
ἐπιμαρτυροῦν. ὅταν μὲν θέρει ψυχῆς, τὸ δὲ χειμῶνος καὶ μα-
κρῶς. ὅταν πάλιν χιθῶν, ὧν οἱ πενιχοὶ παῖδες ἐδεῖν πειρώ-
νται. ὅταν βροχὴ μὲν ᾄδον, αὐτοὶ δὲ ἔχουσιν. δάκρυον δὲ πρὸς πλὴν ἡρεῖσιν.
σὺ δὲ οὐ σαφὲς ἀλλὰ πάλιν πάλιν τὰ τέκνα, τί τ' ἀρρίνουν φύ-
σιν θρὺν πᾶσι ταῖς ἡδοναῖς. τί βούλοισι τις παιδὸν ὅς μὴ τὰ
χον φάγη, κλάει. καὶ ἐδῶν, τὰ τερπνὰ τῶν ὀψων ζητεῖ. καὶ καὶ
μα, παρῖεται, καὶ ψυχῆς πῶμα τίς, καὶ ἐπιμαρτυροῦν, αὐτῶν
χέται.

γέται· καὶ μὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπηρετῇ, λυπείται· καὶ μὴ μακάριον
 δυσκολαίνει· καὶ κακοχρῆστος πρὸς ἡδονὴν καὶ βαταλίζεται πε-
 ραισόμενος· ἐπιμελῶς δὲ ὧ φίλη εἰς Διὶ ὅτι τὰ αὐτοῦ λῶνται ἢ
 πασιδ' ὧν ὅταν ἀνέμασθ' πρὸς ἀνδρᾶς, ἀνδράποδα γίνεται, τὰς
 τοιαύτας ἡδονὰς ἀφαιρεί· τὴν δὲ φιλήν αὐστηρὰν μὴ τρυφεράν
 οὕτω ποιοῦσα καὶ ἑῷσα καὶ λιμὸν καὶ δίψαν ἐνεργεῖν· ἐπὶ καὶ
 ψυχῇ καὶ θάλασσον καὶ αἰσθ' τὴν ἀπὸ τῆς συνηλικίων ἢ τῆς ἐπι-
 στατῶν· οὕτω δὲ ὡς γυνὴ καὶ εἶναι συμβαίρει τὰ ἑατὰ ψυχὴν ἀνατε-
 νόμενα ἢ ἐπιτεινόμενα· οἱ δὲ πόνοι φίλην προὔψευφαίπνεις εἰς τοῖς
 πασι εἰς τὴν εὐφροσύνην ἀρετῆς, αἷς ἐμβαφέντες ἀποχρώντως
 τὴν τῆς ἀρετῆς βαφίαν οἰκόμερον φέροισι· βλέπε οὖν φίλη μὴ
 καθάπερ τῆς ἀμπελῶν αἰκαλοφροφούμεναι τὸν ἑαυτὸν ἐλθέ-
 ποισι καὶ ὑπὸ τῆς τρυφῆς οἱ παῖδες ὑβρεως καὶ πλῆθ' ἀχερότης
 τοῦ κακίαν γυνήσωσι.

Πρὸς τὴν ζηλοτυπῶσαν πρᾶμνητικῇ· Θεανὼ Νικοστράτη χαίρει·
 Κουεν τὴν τοῦ ἀνδρός σου παρ' αἰσῶν ὅτι τὴν ἐταίραν
 ἢ
 ἔχει· σὺ δὲ ὅτι ζηλοτυπῆς αὐτόν· ἐγὼ δὲ ὧ φίλη πολ-
 λούσ' ἐγνώκα τῆς αὐτῆς νόσου· θηρόομαι δὲ ὡς εἰκεν
 ὑπὸ τῆς γυναικῶν τούτων κατατέχεται καὶ οὐκ ἔχουσι νοῦν· σὺ δὲ
 ἄθυμος εἶ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ἀδμονεῖς καὶ μηχανᾷ τι
 καταύτο· μὴ σὺ γὰρ φίλη· γαμετῆς γὰρ ἀρετὴ ὅστις οὐχ ἡ παρὰ
 τήρησις τῶνδ' ἀνδρῶν, ἀλλ' ἡ συμπεριφορὰ· συμπεριφορὰ δὲ ἐστὶ τὸ φέρειν
 ἀντοίαν· εἰ δὲ ταῖρα μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖ· γαμετῇ ἢ πρὸς τὸ συμ-
 φέρον· συμφέρον ἢ κακοῖς ἑακὰ μὴ μίσγην· μὴ ἢ πρᾶνοια πρᾶ-
 νοιαν ἐπέγνῃ· οὐα ἢ ἀμ' ῥτήματα φίλη ἐλεγχόμενα μὲν ἐπιπλε-
 ον ἐρεθίζεται, σιωπόμενα ἢ πᾶνεται μάλλον· ὡς τὸ πῦρ ἢ σιγή

Φασὶ σβέννυσθαι· ἐὰν δὲ βολόμεναι σε λελυθέναι δοκῇν ἐλέγχουσαι
Φαίρησιν· τὸ πᾶν ἀλυσμα τοῦ παθόντος ἐφανερώσεται ἀμαρτήσε
ται· οὐδὲ τίς τὴν Φιλίαν ἢ τὴν ἀνδρείον οὐκ ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ.
τοῦτο δὲ ἢ χεῖρισ τῆς κοινότητος· νόμιζε οὖν πρὸς μὲν τὴν ἐταίραν
ἐαυτομήσαντα πορεύεσθαι ἐκείνου· σὺ δὲ συμβιώνοντα παρῆναι ἵ-
σες μὲν Φιλίαν κατὰ γνώμην· ἐκείνῳ δὲ ἔθελον παύσθαι· βραχὺς δὲ ὁ
τοῦτον καιρὸς· ἅμα γὰρ ποτὲ ἔχει καὶ κόρον· ἐπαίρειται τα-
χὺ καὶ πάνεταί· οὐλοῖ γὰρ ὁ καιρὸς ὅστις πρὸς ἐταίραν ἀν-
δρὶ μὴ σφόδρα καλῶ· τί γὰρ ὅστις ματαιότερον ἐπιθυμίας ἀπλαν-
ούσης ἀδίκου· διὸ καὶ μέγαν ἔνβιον καὶ διαβάλλον τὸ δόχημον
αἰσθανομένης ταῖς ποτε· οὐδέ τις γὰρ ἐπιμένει φρονῶν αὐθαρέτω βλα-
βῇ· καλούμενος οὖν ὑπὸ τῆς πρὸς σε δικαίᾳ καὶ τὰς περὶ τὸν βί-
ον ἐλαττώσεις ὁρῶν, αἰσθάνεται ποτέ σου· καὶ τίς ἀπὸ τῆς κα-
τα γνώσεως ὕβρις οὐ φέρει, ταχὺ μετὰ γνώσεται· σὺ δὲ Φίλῃ
δι' ἔχ' ἐταίρας ἀποκεινομένη· τῇ μὲν δὲ ταξίᾳ πρὸς τὸν ἀνδρα
διαφέρουσα· τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ πρὸς τὸν οἶκον· τῇ ἡ συναισθησὶ
περὶ τὰς χρομένας· τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ περὶ τὰ τέκνα· οὐλο-
τυπώτερον οὖν σὺ πρὸς ἐκείνῳ· πρὸς γὰρ τὰς ἐναρέτους ἐκτείνῃ
τὸν ἥλον καλόν· ἐαυτὴν δὲ παρεκτείνῃ ἐπιτρεψάν τὰς διαλλα-
γὰς· τὰ γὰρ καλὰ ἦδη καὶ παρ' ἐχθροῖς δύνοισαν φέρει Φίλῃ· καὶ
μόνης καλοκαγαθίας ἐργάζειν ἢ τιμῇ· ταύτῃ δὲ ὁδῶν τὸν ἀνδρὸς
ὁλοοῖσαν κατὰ πρὸς ἔχιν γυναικὶ καὶ τιμᾷ πλείον ἢ θεράπειν
τὸν ἐχθρόν· καταρῶμενος οὖν ὑπὸ σὺν, μάλλον αἰσχύνη· τάχιστα δὲ
διαμαρτυρῶν θελήσει· πρὸς πατέρει· ἡ φιλοσοφίᾳ σὺν ἐννοεῖται
τὴν ἀδικίαν· τὴν δὲ κατὰ τοῦτον περὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τὸ βίον ἐπείρου
τῆς σοφίης λαμβάνει πρὸς αὐτόν· ὡς πρὸς αἰκακοπαθῆναι τοῦ σῶ-
ματος

ματος ἡ δέ τις τὰς ἀναπαύσεις ποιῶσιν, οὐ τὰς αὖ διαφορὰς ἔχον
 φίλων οἰκιοτέρας τὰς διαλλαγὰς φέρουσι. σὺ δὲ καὶ τὰ βουλὴ
 ματα τοῦ πάθους ἀντίθεος. νοσῶντος ἢ ἑλάνου ἢ σὲ παρακαλεῖ
 νοσῶν τὰς λυπὰς· καὶ ἄμ' ἑτάμοντος περὶ τὸ ὄνυχον καὶ σὲ περὶ τὸ
 κόσμημα ἄμ' ἑταῖον καταβλάπτουτος τὸν βίον καὶ σὲ καταβλάπτειν
 τὸν συμφέρον· ἀφ' οὗ ἐκ τῶν συντεταχῶν δόξης ἡ βολαζομένη ἐ-
 λάνου καὶ σεαυτὴν ἐκλάζειν· εἰ ἢ ἡ ἀφ' ἐμῆν πρόσθ, ἑτέρου ἄ-
 ρα πειραθῆσθαι ἀνδρὸς τοῦ προτέρου ἀπαλλαγῆσθαι· καὶ ἐκείνος ἂ
 μάρτη τὰ ὅμοια πάλιν ἄλλου οὐ φορητὴ δύνασι χρεῖα, ἢ μόνῃ
 μενέσθαι ἀπ' αὐτοῦ οἷον πρὸς ἄλγεα· ἀλλὰ ἀμείλῃσιν τοῖς οἴκοι καὶ κα-
 ταφθερῆσθαι τὸν ἄνδρα· ἐπιδυνῶν ἄρ' αὖ βίον συνδιαρῆσθαι τὴν βλα-
 βὴν· ἀλλ' ἂν μὴ τὴν ἐταῖραν· περισθῆσθαι σε φυλαττομένην· καὶ
 ἀμύνῃ, μάχῃ οὐκ ἐρυθρῶσαι γυνή· ἀλλὰ καλὸν ὅσημέ-
 ραι μάχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα· καὶ τί πλεοναίῃς μάχῃ; τοιοῦτα
 εἶναι τὴν μὲν ἀεολασίαν οὐ πάντοτε, τὴν δὲ διαφορὰν τῶν προ-
 κοπῶν αὐξοῖσι. τί δὲ βουλὴσιν τίκα τεκένους; μὴ φίλην. ζηλοτυ-
 πία; κρατεῖν ἢ τραγῶδία ἐδιδάξει δραμάτων ἔχουσα συνταξιν
 ἐν αἷσι περὶ νόμον μὴ δὲ αἷμα· ἀλλ' ὡς πρὸς τῆς νόσου τῆς ὀφθαλμῶν ἂ
 πέχειν δεῖ τὰς χεῖρας, οὕτω καὶ σὺ τοῦ πάθους χεῖριζε τὴν πρὸς
 ποιήσιν διακ' ἐπεροῦσα ἔρ' ἑταῖον τὸ πάθος σβείσεις.

Θεανὼ Καμισοῖ περὶ θεράπωνων προσασίας ὑποθετικῆς.

Αἱ νεώτεραις ὑμῖν ἡμῶν δόξουσιν πρὸς τὸ νόμον δέδοται

τὸ οἰκτιρῶν ἄρχειν ἅμα τῷ γήμασθαι· ἢ ὁ διδασκαλία

πρὸς τὸ πρὸς νύκταν ἀπαντῶν ὀφείλει περὶ τῆς οἰκο-
 νομίας αἰετῶν ἀντιπαραστήσας καλῶς ἔχει πρὸς τὸ μαθητὴν ἂ μὴ γινώ-
 σκεῖν, καὶ τὴν συμβαλὸν οἰκιοτάτην τὴν πρὸς νύκτα ἡγεῖσθαι τῶν

γὰρ παρθενοτροφείῳ δὲ μέαν ψυχὴν ἀρχὴ δέ οἱ οὐκ ἐπὶ
 τῇ γυναιξὶ ἀρχή τεραπεινῶν. ἐστὶ δὲ ὡφίλη μέγιστον ἐπὶ δουλείᾳ
 δύνοια. αὐτὴ γὰρ οὐ συναγορεύεται τοῖς σώμασιν ἢ κτήσις, ἀλλ' ἐξ
 ὑστέρου γυνῶσιν αὐτῇ οἱ συνεργοὶ δαπνῶται. διὰ καὶ δὲ χρεῖσις αἰτία
 τούτου, ἵνα μήτε διὰ τὸν κόπον κάμνωσι, μήτε ἀδυνατῶσι διὰ
 τὴν ἐνδεῖαν. εἰς γὰρ ἀνθρώποι τῇ φύσει. ἐν αἷμα δὲ κέρδους τὸ ἀ-
 λειψτέον ἡγοῦνται τὴν γὰρ τεραπεινῶν κακὸν χάριν βαρύνου-
 σαι μὲν τοῖς ἐργοῖς. ὑπερβαλλόμεναι δὲ τῇ ἐπιτηδείᾳ. εἴτα ὁβολο-
 μακία κέρδιον περιγιγνόμεναι, μεγάλοις ζημίᾳ πημύμασιν οὐκ αἰ-
 κῶν ἐπιβουλαῖς κακίσταις. οὗ δὲ προχειροῦ ἐστὶ τὸ μέγιστον τῶν
 στίμων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐριουργίας τοῖς ἐφ' ἡμέραν πόμοις. ὡς
 πρὸς μὲν τὴν δαίτην, οὕτως· πρὸς δὲ τὰς ἀταξίας, τὸ πρὸς
 πρὸς, οὐ τὸ ἐκείναις συμφέρειν ὅσον περὶ τῆς πημύμας μὲν γὰρ δὲ
 τεραπεινῶν τὸ κατὰ ξίαν. τὸ μὲν γὰρ ὡμὸν οὐκ οἶσει, τὸ δὲ
 μὲν χάριν. τὸ δὲ μισοπόνηρον οὐκ ἡττορ ὁλοπμοῖς βραβύδ. αὐτὸ δὲ
 ἢ ὑπερβολὴ τῆς κακίας τῶν τεραπεινῶν ἀνίκητος ἢ, ὅσοις τε
 μετὰ πρᾶσεως. τὸ γὰρ ἀλλότριον τῆς χρείας, ἀλλοτρίου ὄντος καὶ τῆς
 κυρίας. ἐστὶ δὲ οἱ γνώμη τῇ πρὸς ὅσον. καὶ ἡ γνώμη τὸ μὲν ἀ-
 ληθές τῆς ἀμαρτίας, πρὸς τὸ τῆς κατὰ γνώσεως δύναιον. τὸ δὲ τῇ
 ἀμαρτημένων μέγεθος, πρὸς τὸ κατὰ ξίαν τῆς καλᾶσεως. δεσπο-
 τικὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη χάρις ἐφ' ἡμέρη τῆς μένης ζημίας ἀπυλλάττον
 σαι. οὕτω δὲ τὸ πρὸς ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τόπον διαφυλάξει. ἐν αἷμα
 δὲ ὡφίλη ὑπὸ μότῃ καὶ μασιζοῦσι τὰ τῇ τεραπεινῶν σώματα θη-
 ριούμεναι διὰ ζῆλον ἢ θυμὸν οἷον ὑπομνηματογραφόμεναι τὴν ὑ-
 περβολὴν τῆς πημύμας καὶ μὲν δὲ ἀνελώθησαν χρεὼν διαπνέμεναι
 αἱ δὲ, φυγὴ τὴν σωτηρίαν ἐπέσταντο. τινὲς ἢ ἐπὶ πᾶσι μὲν τῇ
 αὐτῷ

χειρὶ θανάτω μετὰ σοῦ. καὶ λοιπὸν ἡ τῆς δεσποίνης μόνη σὸς ὁδὸς
ρομένης τῆς οἰκείας ἀβουλίαν, ἔρμον μετάνοιαν ἐχει. ἀλλ' οὐ φί-
λη, ἴδιμι μου μένη τὰ ὄργανα αὐτῆς μάλλον ἀνείμένα. ἐκρήτ-
πται δὲ μάλλον ἐπιτεινόμενα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεραπειῶν τῶν
τῶν ἢ μὴ ἀγὰν ἀνείσις διαφωτίαν ἐμποιοῦσα τῆς πενιχρίας, ἢ δὲ
ἐπίτασις τῆς ἀνάγκης, δι' ἄλυσιν τῆς φύσεως ἐπὶ τούτων δὲ
νοῆν. μέτρον δ' ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς.

Μέλινα Κλαρέτα χαίρειν.

Υπομάτωσ' ἐμοὶ Φαίρη πλέονα τῶν ἱαλῶν ἐχέιν. τῶ
α γὰρ ἐπονομασμένως ἐθέλειν πὶ ἀκούσαι περὶ γυναικὸς
δύσκομίας, καλὰν ἐλπίδα διδοῖ, ὅτι μέλλει πολιοῦ-
δος κατὰ ῥεπῆν. καὶ τὰν σώφρονα καὶ ἐλδοθέραν ἔχει κατὰ νό-
μον ἀνδρὶ πρὶν μὴ αἰσχύαν κεκαλλωπισμέναν, ἀλλὰ μὴ πλυν-
τῶς. ἢ μὴ δὲ τὰ ἐδάτι λυκοσίμονα. καὶ καθεύδον ἐλφελῆ, ἀλ-
λὰ μὴ πλυντέλη καὶ περισπέν. περὶ αὐτῶν τῶν δια-
γνῆναι διαπόρφυρον. καὶ τὰ χυρόπιστα τῶν ἐνδυμάτων. ταῖς ἐταί-
ρμας γὰρ τὰς χυροίμας ποτὶ τὴν πλεονόνη θήραν. ταῖς δὲ πο-
θεῖνα τὸν ἴδιον διαρεσύνουσα γυναικὸς, κόσμος ὁ ἴσος πᾶσι δ' ἔχ-
αἰσολαί. ὁμορφον δὲ τῶν ἐλδοθέραν ἀδεῖσαι ἔχει αὐτῶς ἀνδρὶ
ἀλλοῦ τοῖς πλεονόνη. ἐχρὶς δ' αὖ ἐπὶ τὰς ὁφείας ἐρύθημα μὴ σαμῆ-
ον αἰδοῦς ἀντὶ φύσεως. ἱαλοκαγαδίαν δὲ ἐκοσμιότητα καὶ σω-
φροσύνην ἀντὶ χυρῶς σμαράγδω. οὐ γὰρ ἐς τὰ μὲν τὰς ἐδάτις πο-
λυτέλεια, φιλοκαλῆναι δὲ τὰν γλιχόμεναν τὰς σωφροσύνας,
ἀλλ' αἱ τὰν οἰκονομίαν τοῦ οἴκου. ἀρέσκειν δὲ ἔχει αὐτῶς ἀν-
δρὶ ἐπιτελέας ποιοῦσαν τὰς ἐλδοθέρας. αἱ γὰρ τῶ ἀνδρὶ
θελήσεις, νόμος ὁ φέλλει ἀγαθὸς ἐνταῖς κοσμίᾳ γυναικὶ ποτὶ ὅν

χρησίων αὐτῶν νομίζεν ἢ προικὰ πτεννέχαι ἅμα αὐτῶν ἡ
λίαν καὶ μέγαν τὸν δύταζαν. πιστεύει γὰρ χρεῖ τὰς
χὰς καὶ λήτε καὶ πλούτῳ μάλλον ἢ τῷ τὰς ὀψος καὶ τῶν
μάτων. τὰ μὲν γὰρ φθύνος καὶ ρούσος παραιρείται. τὰ δὲ, μί-
χρε θανάτῳ πώρεντι ἐν τεταγμένα.

Μῦθα φύλλιδι χαίρειν.

Εὐομένα τοι ματρὶ παύδων, τάδε παραινέω. πιδίαν
μὲν ἐκλέξασθαι, τὰν ἐπιτηδευστάτην καὶ καθήριον.

ἔτι δὲ καὶ αἰδήμονα καὶ μὴ ὑπνώ προσκεισμένην, μὴ
δὲ μανῆμα. ἀτοιάδε δ' αὖ κενοιτο κρατὶς αὐτῆς ἐκ πείρου
ἐλευθέρας παύδας. εἰάν γε δὴ γάλα τροφίμον ἔχῃ καὶ μὴ τῶς
πρὸς αὐτῆς αἰοίτατος δυνίκατος πέλῃ. μεγίλα γὰρ μοῖς ἐν τῷ
δε καὶ πρώτα. καὶ προῖα παρ κτηνῶν ἐς ὅταν τὸν βιόταν πέ-
λει ἐν τῷ τρεφοίσα αὐτῇ καλοῦ τροφῆ μὲν. ποιήσει γὰρ πάν-
τα καλὰ ἐν τῇ ποιοῦσθαι αὐτῇ. ἔν τι τῶν τε καὶ μαζὸν καὶ φο-
φὰν δόμῳ, μὴ κατὰ τὸ ἐπειδὴν, ἀλλὰ μετὰ τινος προνοίας. οὐτῶ δ'
ἐς ὑγίαν ἀξίει γὰρ βρέφος. μὴ ὅτε αὐτὰ θέλει καθύδεν νικῆται, ἀλ-
λὸ πόταν τὸ νεογνὸν ἀναπαύσας ἔρον ἔχει. οὐ μίμῃ γὰρ ἄλλος
τῷ παιδὶ προσίσει. ἔσω δὲ μὴ τὸ ῥήλα πιθανὰ μήτε πρόλῳπος
μὴ τε ἐν ταῖς τῶν σιτίων λήψιν ἀδύφορος ἀλλὰ τεταγμένα δ-
σώφρων. δυνάτων δὲ ὄντων μὴ βαρβρὸς, ἀλλὰ ἐλκνίς. ἀριστον
εἶναι καὶ τὸ γάλακτος χρηστὸς πμ πλάμενον τὸ νεογνόν, οὐτῶς ἐς
ὑπνον τρέπεται. αἰδέει γὰρ νήσις αἰεσίς καὶ δὲ αἰετὶς γαστὴρ αἰετὶς
δε σίτισι. αἰδέει καὶ χαιτέρων δόμῳ χρεῖ, ἀπλούς ταν. οἶνον δὲ τὸ
παράπαν ἀέχεται τῇ δυνάμιν ἰχυρὰν ἔχειν ἢ κατὰ σπέρμιον
μεταδιδόμῳ τὰ ἡρώσει δέειλον γαλακτῶδεσ. τὰ δὲ λουτρά
μή

2-0
μὲ ποιεῖν συνεχῆ ἀφ' ἧς ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ
ἐκ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων
πάντων συμμετρίας. καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἀντιθέτων ἀλλὰ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων
ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων
περὶ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων
τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων
θεῶν, ἀλλοῦ γὰρ πολυτέλειος. ταῦτα μὲν ὅν ἐπὶ τῶν παρόντων οὐκ
ἀλλοῦ γὰρ πολυτέλειος. ταῦτα μὲν ὅν ἐπὶ τῶν παρόντων οὐκ
ἀλλοῦ γὰρ πολυτέλειος. ταῦτα μὲν ὅν ἐπὶ τῶν παρόντων οὐκ

γόμενον γινόμενασ. θεῶν δὲ συλλαμβάνοντος ὑπὲρ

τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων

ἐκ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων

καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων

ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἀντιθέτων ἀλλήλων

σεῖς.

Τέλος.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ.
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΕΥΔΙΟΣ
ΦΙΛΟΣΚΑΦΩ.

Χ Ρησὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τῇ ἡμέρῃ εἶναι τὴν γαλῆ
 νιν ἐξόρεισεν. ὥς ὅτ' τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν
 ἡμέραν, καὶ λάβρως κατὰ τὸ πέλαιον ἐπέπνεον,
 εἰς τὸν ἀκρωτηρίων οἰκορεῖς, καὶ ἐπέφεικε μὲν
 ὁ πόντος μεγαλύνόμενος, τὸ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ὄξυλῃς, πάντα
 χυρὴ τῆς θαλάσσης ἐπαλλήλων ἐπὶ λαμμένων τῶν κυμάτων, τὰ
 μὲν ὅτ' αἱ πέτραις προσήρασετο, τὰ δὲ ἔσω αὐτοδυνάτα ἐρρεῖ
 συνωγ, ἀργαῖα παντελὴς ὤ. καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ἡύσι καταλαβόν-
 τες ἐκλύβια ὀλίγα ζυλισσάμενοι κομμάτια, ὅσα οἶνον ποτὶ πρῶ-
 λιν ἐκ τ' ὄρνων ἀς ὄξυτερον, ἀπέλιπον, εἰς τούτων πῦρ ἀνάφαν-
 ντες τὸ πικρὸν τὸ κρυμμὸν παρ' ἐμυθούμεθα. πετάρτη δὲ αὕτη ἐ-
 καταλαβοῦσα ἡμᾶς ἀκλονισὺς ὡς οἶμαι ἡμέρα, ἐστὶ ὅτ' τοῦτο τὰ κα-
 θαρὰ τῆς αἰθείας τεκμαίρεται, πλοῦτον ἀρόον ἀγαθῶν ἐδίδεκεν.
 ὡς δ' ὥφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη ἡ ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαιον ἀπέσιλβε,
 τὸ πρῶτον νεοκλυθεὶν σκαφείδων, σπουδῇ κατεσύραμεν. εἴτιν δὲ
 μένοι τὰ δῆκτα ἐρρων ἐχόμεθα. μίληρον δὲ ἀπώτερ τῆς αἰτῆς χα-
 λάσσειες, φθὺ τῆς δύσεως ὅσον ἰχθῦν ὄξυλκυσσάμεν. μίληρον καὶ
 τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασύραι ὕφαλοι τὸ δῆκτον ὄξυζήνῃ.
 δύδης ἂν ὁ ψῶνας πλοῖον ἡ τὰς εἰλας ἐπωμίς ἀνελόμενοι. αἱ τὰς
 ἐκατέρωθεν σπυρίδας ὄξυτύσαιες, ἡντὶς αὐτῶν καταβαλόν-
 τες ἀργύριον, ἀσυνδῆκ φαλῶν ἡπύρην. πᾶσι δὲ τούτοις ἡρε-
 σάμεθα ἡμεῖς. ὅτ' πρὸς τούτοις ἀπινεχάμεθα γαμεταῖς ἡ παιδῶ-
 νος ὄγκον οὐκ ὀλίγον εἶχεν τὸν λεπτόμερον ἰχθῶν. οὐδὲ εἰς μίαν
 ἀλλὰ χειμῶν ἐπλάβοιτο, εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορήσεται.

Γαλιωὺς Κύντων.

Αἴτην ἡμῖν πάντα πονεῖται ὡ κύντων· δι' ἡμέρας μὲν
 ὑπὸ τῆς αἰθέρος φλεγόμενοις· νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπρῶ
 σι τὸν βυθὸν ἀποξύνουσι· καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς
 δυνάϊ δῶρ τὸν ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους· οὕτως ἀπ' αἰκτῶ καὶ
 αὐτὸν ταμοχού μιν· ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ ἀκαλύφης ὕδρ' ἢ πελωρί-
 δος ἐμπλησσαι τίλ' ἰστέρα· ὁ δεσπότης δὲ συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθυ-
 οὺς καὶ τὰ κέρματα· οὐκ ἀποχέει δὲ αὐτὰ τοσαῦτα ἔχειν παρ' ἑ-
 μῶν, ὁ δὲ διερωτᾷται ἢ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς καὶ πρώτῳ ὅτε κ
 μοινηχίας ἐπέμψα μιν αὐτὰ κομιοῦντα τὸ ὀψώνιον ἐρμωνα τὸν
 τὸν μεραλίσκορ, ἀπόμοις ἡμῖν ἐπέταττε καὶ τὰ ἐκ τῆς θα-
 λάσσης ἐρεῖα ἀφ' ἧς ἐπέκως ἐν δύνονόμης εἰς λῆμνον ὡς δὲ μὲν
 ἔστω ταῦτα προσεπλήθει ἢ ὁ ἐρμων ἀφ' ἧς τὸ φορτίον αὐτοῖς ἰχθυ-
 οῖν, ἀφ' ἧς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτὰ ἔδ' σκαφίδιον ἐπὶ λίσσας, κωπή-
 ρησ' ἐσθλὸς πλοῖ βαλαντὸν ρυθμὶς ἀναμιχθεὶς· καὶ ὁ μὲν δεσπότης
 οὐκ ἐτίλ'· ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγχοῖν ἐπειθήσα μιν.

Γλαυκὸς γαλατῆρ.

Ρησὸρ ἢ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίρδωνον· οὐ μάττω τὸν αὐτὸν
 σιδῶραν ταύτην ὀνομάζουσιν Ἀθηναῖοι αὐτοῖς αὐτὰ δῶρα
 δῖον ὅστις καὶ σῶζεσθαι· χαλεπὸν ἢ θαλάττῃ καὶ ἡ
 ναυτιλία εἰς φιλίρδωνον· ὁρθῶς ἐγὼ τοῦτο κείνω πειρακὴν διδα-
 σκαλίαν μάττωρ· ποτὲ γὰρ ὅτεν ἀποδύσας βουληθεὶς ἤλουσα ἐ-
 πὸς τῇ ἐντῇ ποιικίλῃ διατρίβόντων ἀνυποδύτων ἢ ἐν ἐρόχως,
 σιχάδιον ἀπφθιπόμενα τίλ' ἀπνοῖαν ἢ πλεόντων ἐπιστόφοντες, ἐ-
 λεγὼ ἢ ἄρα τὸν τῶ πινος εἶναι σφῶν τὰ μετέωρα· ὡς ὅσον ἀπο-
 μνημονόσκειντα οὐχ ὅλον εἰπεῖν ὡς εἰρημένον· ὁλίγηρ δὲ δυνάξιν
 λοναῖ δ' ἐρνεῖ· τί οὖν ὡ γυνὴ οὐ σωφρονούμην καὶ ὅτε το καί-

ρῶ, φεύγοντες τὴν πρὸς τὸν θάνατον γῆενίαν. Ἐπὶ ταῦτα ἐπὶ πλεί-
στοις ζῶντες· οἷς ἐστὶ μηδὲν μέγα παρέρχιν δ' ἄχρηματ' ἰαν' ἔχοντες,
τὰ δ' ἐξ ὅμων καὶ χειρῶν μεθεῖν, τὸ τὰς τριλιν μίας ἑκ τούτων ἐκ βυθοῦ
λεινδύνουσι ἀγνοῦσαι. γὰρ γὰρ δὲ σωτράφηναι, καὶ τὸν ἀσφαλῆ
καὶ ἀδεᾶ βίον ἀποτίσαι.

Κύμωτος τριτωνίδι.

Σονὴ θάλαττα τῆς πρὸς διαλλάττης, τοσούτων καὶ οἱ τοῦ
τῆς ἡμεῖς ἐργάται τῶν κατὰ πόλιν καὶ κώμας οἰκοῦν-
των διαφέρουσι μὲν γὰρ μέροντες εἰς τὴν πύλιν τὰ
δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γὰρ γὰρ προσέχοντες τὴν ἐκ τῆς
βύλου πρὸς διαφόρην ἀναμένουσιν ἐπιλερπίαν. ἡμῶν δὲ οἱ βί-
ος ἐν ὕδατι, θάνατος ἢ γῆκαθ' ἡμῶν τῶν ἐχέουσιν ἡκιστα διωμένους
ἀσπνῆν τὸν αἶρα. τί δὲ οὐκ ἀποδοῦσαι ὅ γινώσκοντες τὴν ἀπὸ τῆς
πόλεως καὶ τὰ νήματα τοῦ λίθου, ἀστυθεαμίτζος, ἀσχοφεία καὶ
λήναια ταῖς πλουσίαις ἀθηναίων συνεορτάζουσιν. οὐκ ἐστὶ τούτο
σωφροεῖν οὐδὲ ἀγαθὸν διανοεῖσθαι. οὐχ οὐτω δὲ σε ὁ πατήρ ἐκ τῆς
αἰγίνης, οὐ τελευτᾷ σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μενεῖσθαι ὑπὲρ μοι γὰρ
μὴ παρέρωμεν. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζη, χαῖρε. καὶ ἀπὸ τῆς τὸν αἶ-
ρα. εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπὶ τῇ τῇ λῶον ἐλομένη. καὶ
οἱ δὲ σὺ ἐστὼ μαλὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀσπάζων θεαμάτων.

Ναυβάτης ῥοδίω.

Ἰδὲ μόρος πλουτεῖν ὅτι τοὺς παρ' ἐμοὶ θηροδόντας δε-
λεάζων ἀγῆς ὡς σεαυτὸν περιουσία μὴ δωμάτων καὶ ἐ-
κώτως. σὺ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἠνεγκε πρῶτον χερσὶν
κόμματα δαρεῖκου τῆς ἐπὶ σελάμινι ναυμαχίας ἵσως λείψα-
να κατὰ δύσιν οἰκιστὴς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀνδρασύας καὶ αὐτοῖς χεῖ-
μασιν, ὅτι ἐπὶ τῇ προζώνῃ τῇ ἡμετέρῃ θεμιστοκλῆς ὁ τῶν νεολέων
ἦρατο

ἤρ' αὖ γὰρ τὸ μέγα καὶ τὰ μέγιστα ἔοικας. ἔγωγε δὲ ἀγαθὸν τίω τ' ἀνὰ γὰρ
καίωρ δύω ποταμῶν, ἐκ τῆς καὶ θημεριῶς ἐργασίας τῶν χειρῶν πο-
ριζόμενος. ἀλλ' εἰς πολυτεῖς, σὺν δὲ καὶ πλούτῳ πνέσσω δέ σφι ὁ
πλούτος, μὴ κακίας ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπὲρ ἔτῃς.

Πανόπῃ δὲ θυβουλώ.

Γάγονμε ὦ δὲ θυβλεῖ τε ἀπερρίμμεν γυναικαὶ δὲ
μῖαν τῶν ἀσέμων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρός ἀγα-
θῆς δὲ μητρός γονυῖαν. σὺ δὲ νῦν ὁ σεριδὺς ὡς μοι πα-
τὴρ, καὶ δαμοφύλῃ μήτηρ, οἶμε ἐγνητὴν ἐπὶ κληρομ ἐπὶ πατρὶ
δὼν ἀραρότων γυναικῶν σὺν ἡμῶν σφι γάμω. σὺ δὲ ῥαῖδρος ὢν τὸ ὁ-
φθαλμῷ εἰς πρὸς πᾶσαν ἰδὼν ἡδονὴν ἀφροδισίων κεχμμένος, ἀτμὰ
σας ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παῖδά γαλήνης εἰς θαλασσίανος ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'
ἐρμιονίτιδος μετοίλου, ὡς ἐπὶ κακῶ τῶν ἐρώντων ὁ πειραιδὺς ἐ-
δέξατο. καμάρχοι δὲ πρὸς αὐτὴν ἢ πρὸς θαλάσσαν νεολαία. καὶ
ἄλλος ἄλλοδῶρον ἀποφείψῃ. ἢ δὲ, εἰς δὲ χεῖται εἰς ἀναλὸι χερύβε-
ως δὲ ἡλίου. σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἀλιδυτίκας δωροφορίας, μανι-
σας μὲν ἢ ῥίγλας οὐτε φέρεις οὐτε θέλεις δίδοναι. ἀλλ' ὡς ἀφελικὴ
σερός καὶ γυναικὶ πάλαι σὺν ὧν καὶ παῖδ' ὧν οὐ μάλα νηπίων πα-
τὴρ, παρὰ γυναικὶ σάου γούς ἀντεραςτὺς βουλόμενος κικρυφά-
λους μιλησίους, καὶ σικελικὸν ἰμάτιον εἰς παῦτε χυνοῖς εἰς πέ-
πεις. ἢ ἂν πέπωσο τῆς ἀνερωχίας δ' ἔτι λατρεῖς εἶναι εἰς ἡλυμανῆς
ἀπόχρον, ἢ ἰδί με πρὸ τὸν πατέρα οἰχισμένην. ὅς οὐδ' ἐμὲ περιό-
ψῃ. δὲ σὲ γὰρ πρὸ τῶν δικαστῶν κακώσεως. Θάλασος πνέτω.

Γεμψάσι ψῖπ' αὖ εἰς ἀνδάλιον εἰς κερῖα δ' ἐκ ἡρκα-
πέρτε δ' ῥιᾶκοντα. σὺ δὲ μοι τ' ἐρετμῶν δύο πέμψον
ἐπειδὴ τὰ μάκα τε ἀγχο. ἀντίδοσις δὲ, ἢ παρὰ φίλων
εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχέρως καὶ θαρσαλέως αὐτῶν, ὅς ἡλός

ἔστιν ὡς ἀπαντὰ κοινὰ τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰ ἄλλων φίλων ἔχειν
ἡγούμενος.

Εὐκλύμβος γλαύκῃ.

Ὁ ἰὼν συνώμιον ἀμφίβολοι, τίς παρὰ τῶν δυνου-
των κρείσσον ἐδέχοντο. καὶ γὰρ τὰ πολλὰ ταῖς ἡραῖς
διελαλήσας οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἰθαῖ ῥέουσι ὡ γυναι,
νῦν δὲ ἀγορεύω καὶ δέομαι τὸ ἄνω διερμηνέω συμβουλεύσαι. ἄλλα
δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ, τι σε δὲ τίς συνώμιον ἐξενεγμένον. τὰ ἡμέτε-
ρα ὡς οἶδα πάντεσσι δὲ ἀποραδίῃς κομιδῇ σπένδω. τρέφω δὲ
οὐδὲν ἡθάλασσαν ὁλέμβος οὐκ ὄν ὁρᾷς ὁ κωπῆρης τοῖς πάλαις ἐρε-
ταῖς κατηρτυμένους κυρύνειον τὸ σκάφος. ληστὰς δὲ θαλάσσης
τὸ ἐν αὐτῇ σύστημα. οὐ τοί με κοινωρὸν ἐθέλοισι λαβῆναι τοῦ γλῆ-
ματος πόρους ἐκ πόρων δύμι γίθεις ὑπὸ χνούμενοι. πρὸς μὲν οὐκ
τὸν χένον ὅρ ἐπεμύλλον. ἡ τίς ἐδῆτα κέχνη. ἀνδροφόνος ἡ
οὐχ ὑπομένω πινέσθαι, οὐδὲ μίαναι λίθω τὰς χεῖρας ἄς ἡθάλατ
τὰ ἐκ παιδὸς εἰς δῆρο καθάραις ἀδύναματων ἐφύλαττει. μέ-
ρειν δὲ πενίαν συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητὸν. τούτων σὺ τίς
εἴρεσιν τυλαυτῶν ὅπου γὰρ αὐτὸς ἔειπεν ὡ γυναι, ἄπαξ εἰσεσέεικο
λουθήσω. ἀπολύειν δὲ εἴθε συνώμην ἢ τῶν φίλων συμβουλὴν ἀμ-
φίβολον.

Αἰμαλίδος σφουδίωνι.

Ὁ ἄλλος μακαρίαν ὡς ἐναντίως ἡμῖν. ἡ κατὰ τίς
παροιμίαν ἐπὶ τῷ μανδροβόλου χωρὶς τὰ πράγμα-
τα. τὸ μὲν δὲ ἐπὶ λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδωσθαι ὡ-
ν ἔστι τὸ ἐπὶ πείθει. λιμνηρὰ φέρει τίς παρὰ μνῆαν. ὥρα οὐκ ἔστι
συμπράττειν ἡμῖν ὡ σφουδίον τίς παροιμίῃ δὲ ὡν αὐτὸς ἡθάλατ
τα πορίζει παρὰ μνῆαν ἐκδέχεται. βούλομαι δὲ πρὸς ἐνὰ τὸ δῶ-

περον

περὶ τούτων ἢ λαλεῖτο πολὺ τῶν διὰ τοῦτο προξένου ἢ πρὸς ἑρμῆ
κλῆα τὸν φεῖπτον ἢ πρὸς φιλόστρατον τὸν χαλκῆρα οἰκίῳς ἔχει
ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῷ φρονέειν κομίζῃ αὐτῷ τοὺς ἰχνύας πάντως δὲ
πρὸς τῇ καταβολῇ τὰ ρητῶν ἔστι παρ' αὐτῷ τις πᾶμνηστια διὰ
νιότητος ἢ ἀπατονείων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς περὶ αὐτῶν
ἀπαρμόμων δειλοῦνται ἡμᾶς χειρόσ. οἱ κατέλασθη ἐπὶ τῷ σφε-
τέρῳ κέρδει κερδαίνεμεν, εἰς τοὺς ἀπραγμονας ἐμφοροῦσιν ὕβρις.
πολλοὺ δὲ διυλάσθαι τοὺς πᾶσι γυνὸς ἡμᾶς πᾶσι γυνὸς νέοις δὲ πολλὰ
σίοις οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἐδειξεν. Κέφαλος πάντως.

Τὸν μὲν θάλατταν ὅρασ' φεῖπτον κατέχει. καὶ τὸν οὐ-
ρανὸν ὑποβίβηκεν ἀχλὺς. ἢ πάντα πάντα χάσθαι σιω-
πῇ φεῖπτον. καὶ οἱ αἶετοι πρὸς ἀλλήλους ἀραυόμενοι ὅ-
σον οὐ πῶ κεν κήσιν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελ-
φῖνις ἀνασκιρτῶντες καὶ τῆς θαλάττης ἀνσιδουμένους λείως ἐ-
φαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τάρραχον ἐπίονται μινύτσι. ταύρου δὲ
Φαπνὶ ἐπὶ πολλῷ κατὰ τὸν ὕψος οἱ τὰ μετέωρα δέχονται νῦν ἔστι ναι.
πολλάκις οὐκ ὁρᾶται ὑπὸ σφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλά-
ξασθαι τὸν κίνδυνον. εἰς δὲ οἱ πᾶσι γυνὸς εἰσὶν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πελά-
γος ὑπὸ μηχανίας τῇ τύχῃ οὐκ οἰκίας ἐπὶ τῇ φύσει φέρεσθαι.
ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲν κατὰ τὸ μαλῆον ἀερωτῆριον. τοὺς δὲ
κατὰ τὸν σκελικὸν πορθμὸν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ λυμικαλὸν πέλα-
γος ῥύμηφορομένους ἐπὶ κείλαιν ἢ κατὰ δύνασθαι ἔστι δὲ οὐδὲν τὸ
τῶν πρὸς χειμῶνα καὶ κίνδυνον ὁ καφῆρ δὲ ἐπὶ τῇ ἐξέσει. ἀναμεί-
ναντες οὐκ ἀπολῆξαι τὸ κινδύνιον δὲ κατὰ τὴν αἰθέρην γενέσθαι
ἀεὶ, νοσήσμεν ἄχρῃ δὲ αὐτοῦ το καφῆρ εἰς τῷ ἀκτῶν. ἵνα τὸν
πῆτ' ἐκ ναυαγίας ἀποτῇ ὑδὲν ἐν εὐθείᾳ σώμα, τὸ το περιετείλαντες

ταφῆκα λυψωμεν. οὐ γὰρ ἀμείδιον τὸ εὖ ποιεῖν ἢ μὴ περαχεῖν
ματῆς δι' ὀργισίας ἢ ἀντιδόσεις φαίμεται. τρέφει δὲ οὐδὲρ ἡ πόλις
τοὺς αὐτοὺς πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς. ἔδωκε τίω καὶ δίδω
τὸ συνειδός. ἔδωκε μάλιστά τινι εἰς τοὺς ἐμοφύλους οὐκ ἐγὼντας τὸν
εὖ ποιεῖν ἢ ἀντιβέβηκται.

Θωκυδίδης Σιλωπέλῳ.

Ἀκίκοας ἀκουσμάτων βρυντάτωρ ὃ σκόπελε. σὺ λ)
ἂ ἄθηνάιοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τίω ὑπεροχίαν ναυ
μαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἡδὴ μὲν ἡ πύλας καὶ ἡ σάλας
μία αἰ μάλιστα ταχυνανθῶσαι πρόσδρομοι λύνουσι τῶν ἡϊόνων τὰ
πρυμνήσια, τοὺς μασηρας οἱ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν παροῦ καὶ
ὅτε δὲ ἀπέναι πολεμήσουντας ἐνδεμέναι. χρεῖα τῶν λοιπῶν ναυ
σὶ τὸ στρατιωτικὸν ταῖμα δεχομένων εἰρετῶν πλεόνων καὶ οὐχ ἡκί
σα ἐμπεύρων ἀνέμοις ἐκύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν ὃ βέλτιστε
εὐφωμεν, φόγγος μὲν ἢ μένος μὲν. ἀνδρολατοῦσι δ' ἐκπειραῖως δὲ φα
ληρόθεν καὶ σπυρίου δὲ μέγχι τῶν ἐν τῷ γρηιστῷ προσπίκων οὐρίων
τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ δὲ ἡμεῖς ἐμὴ δὲ τίω ἀγορὰν
εἰδότες ὑπομέναι μὲν παρατήρησας, καὶ ὁ πλομάχης ἀνδράσιν
ὑπερετεῖσθαι. δυοῖν δὲ ὄντων χαλεπῶν γούτε φόγγον ἐπὶ τέκνοις
ἔδωκεν, τοῦτε μέλλειν ξίφεισιν ὁμοῦ ἔδωκεν τῇ παραδιδόναι
τὸ σῶμα, τοῦ μὲν ὄντος ἀλυσιτελῆς, τὸ φόγγον ἐφάνη λυσιτελεῖ
σερον.

Ναυσίβιος Πρυμναῖῳ.

Γνόσω ὅσον εἰς τρυφὴν καὶ ἀβρόβια τῶν ἀθηνῶν πολυ
σίαν τὰ μέγαλα. ἐναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν
συνελικνῶν τῶν μιᾶς μέρους τὸ σκαφίδιον ὡς αὐτὸ ἐχ
γαλινῶντος τοῦ πελάγους περὶ πλεῖν ἅμα καὶ συμμείτεχιν ἡμῶν
τῆς

2
τῆς ἀγροῦς τῇ ἰχθυῶν ἐν τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῖς ἐκ τῆς θαλάττης πο-
εῖζεται βυφήματα. οὐ γὰρ ἀνέχόμενος τῇ ξύλῳ τῆς ἀλιδος ἐς
τέταρτον τινῶν ξηρῶν ἢ ἐφ' ἐξιδὼν κατακλινεῖς, ὅς οἱ οἶός τε
ἐφασκεν ἐν αὐτῇ κείνῳ ὡς οἱ λοιποὶ ὡς καὶ τῶν ματῶν, τινὲς
μὲν οἱ μὲν νομίζουσι λίθον τραχύτεραν, ἢ τὴν παρ' ἡμῶν σκιδαν αὐ-
τῷ μηχανήσασθαι, τινὲς τὸ ἐξίστημι δόνα ὑπὸ πετὰ σκιδαντοῦ ὡς οὐδὲ
μὲν οἶός τε ὡς φέρεται τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. ἡμῖν δὲ ὁ μόνον τοῖς
ταύτην κίττους μὲν τινὲς ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσι ἀπαξιστῶς ὅ-
σοις μὴ περιστάσας πλῆθος προσεστὶ σπουδαζέται, ἐστὶν οὐδυνάμενοις
τῇ ἐλπίδι ἐρεῖσθαι. ἐν ἰσχυρῇ κρυμδὸς καὶ θαλάττα. φρομένων δὲ
ἅμα οὐ μόνος οὐδὲ μετὰ μόνων τῶν ἐπαίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλ-
λὰ καὶ γυναικῶν αὐτῇ περιττῶν τινὲς ὥραν, πλῆθος συνείπετο μου
συνεργῇ πᾶσι. ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο κρουμάτιον καὶ ὡς αὐτῇ τῇ.
ἡ δὲ, ἐρατῶ, καὶ φαλτῆριον μετεχειρίζετο. ἄλλῃ δὲ ἐν ἐπῆς. αὐτῇ
δὲ ἐν ἐπῆς ἐπὶ ῥοῦται. ἐγγύς τοι οὐ μὲν μοι μῆσος ἢ ἀκατος πλέα
καὶ ὡς ὅσον τὸ πλάγος καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων. πλὴν
ἐμὲ γὰρ πᾶν οὐκ ἐτέρπειν. οὐδὲ ὅς οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ
μάλισται ὁ περὶ λαυκίας πλῆθος ὡς μοι βασιλῆος βαρύντε-
ρος. ἐπεὶ δὲ τὸν μισθὸν πολλὴν καταβάλετο, τὰς γυναικῶν με δύνει
καὶ τῶν ἐκείνου τὸν ἐπιθαλατῆρας ἀγαπῶ κόμους. καὶ τοιοῦτον
δύττερον ἐπιστῆναι μοι ποτὶ δαπανήρῳ ἢ πολλῇ ἐλπίδι νεανίσκῳ.

Αὐχένιος ἀρμένιος.

Ἐμὲ δὲ διδάσκει συμπράττειν, ὅθεν τὰ λέγει πρὸς με οὐ πρὸς ἐ-
τέρους ἐκ πύσας ποιῶν τὰ μακάρι δὲ μηδὲν οἶός τε ὡφελῆν,
γινώσκω τανῦν Ἀρφωτάγῳ σιγανώτερος. ἐν τῇ ὅπῃ ἡρπῆς τὰ μακάρι

δὴ γήσμαι, ἔρως με οὐκ ἔα παρ' ἐμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογιμοῦ ἔν-
βρυνάσθαι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοί, συνελθὼς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐνδίζε-
ποθεν γὰρ ποτε εἰς ἀλιεῖα δύστηνον ἀγαπήτωσ' τὴν ἀναγκαί-
αν ἐκ πορίζοντα διατροφῶν ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακτὴς οὐκ ἀ-
νίστην, ἀλλὰ σὺ τοῖς πλουσίοις ἑωρεαῖοις νεανίσκοις φλέγμαι.
Ἐὸ ποτε γελῶν γούρ ἐκ τρυφῆς πᾶσι δουλοῦντας, ὅλος ἐμὶ τοῖς
παῖδους, γαμησεῖα μὴ τὸν ὑμέμαϊον ἐμφαντάζομαι τὴν πα-
σά τῆς τοῦ ψυχρῆς. ἔστι δὲ ἡ παῖς ἐς ἔρωτα, τῶν μετόικων θυγά-
τριν τὴν ἐρμείονος οὐκ οἱ Δῶπως εἰς πειραιᾶ φθαρέρτων. ἀλ-
λὴ μὲν οὐδ' οὐ δύναται προῖκα οὐκ ἔχω. ἐμαυτὸν δὲ Δείξας οἶός ἐμι
θαλαττοῦρος, ἐμὴ μαίνοισι ὁ πᾶν τῆς πατὴρ, οἶμαι πρὶν ἐξενεπι-
τῆσθαι οὐκ ἐμὴν.

Εὐκλῆμων ἀλιεὺς τῶν.

Ρόμῳ ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡϊόνοσ' τῆς ἐν σινίῳ παλαίου ἐ-
πὶ τρυχωμένον δίκτυον, ὅτου ἔην. καὶ πῖνα τρὸς οὐκ
ἐξορνούμενον ἀποχιδέν, ἡδὴ δὲ ἔν τῳ χεῖνι παλαί-
ουτος ἐν ἔρωτι ἀπέκτετο. οἱ δὲ, ἑφασκὼν σὺν κτῆμα γιγνέσθαι πρὸ
τῶν τῶν τετάρων ἐτῶν. εἰδὼς φάλα προσμιλῆσεν πέδῳ, κατὰ
μέσση ἀποχιδέναι τῶν πλεγμαίων. σὺ δὲ ἐξελθόντος μήτε ἀκί-
σταθμῶν, μήτε ἀνελείδης βουληθέντος μεῖραι, μηδένος τῶν περι-
κοιτώνων ὡς ἀλλοτρίου διπλῆν ἐπιχειρήσαντος. ἐγγύετο οὐκ οὐκ
ἐνοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ σὺν τῳ πᾶσι δὲ αὐτοῦ λοιπὸν ἀλλότριοι. αὐτῷ
οὐκ οὐκ τῇ φθορᾷ τῶν χεῖνι μὴ σὺν. σὺ δὲ ὁ παντὶ ἑλῶς ἀπολεί-
πρὸς ἐνέμας, ἐκίστα ζῆμι οὐ μένος, ἐριμος ἔσα πρὸς τὴν δόσιν.

Ἀλιεὺς τῶν ἐκτῶν.

Δ Ὑσμεινὴς καὶ βασιλεὺς ὁ τῶν γυγνόντων ὀφθαλμῶς. φη-
σὶν ἡ παροιμία. τίς γὰρ σὺ τῶν ἐμῶν φροντίς. τί δὲ τὸ
παρ' ἐμῶν

παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἡξιωμένοι, κτῆμα σὺν ἐναι νομίζεις· ἔργα
πάνος χεῖρας, μάλλον δὲ πάντος ἀπλῆτους ἐπιθυμίας· μὴ δέ σε ἢ τῶν
ἀλλοτρίων ὀρεξίς ἀδύκους αἰτεῖν χεῖρας ἐν βιάζεισθω.

Εὐνύμων Αλικτῦ πω·

ὦ Υἱὲ τῆς σε ἀ' ἔχεις, ἀλλ' ἀ μὴ ἔχεις· ἐπεὶ δὲ οὐ βούλεις ἀ
μὴ ἔχεις ἔτερον ἔχειν, ἔχε ἀ μὴ ἔχεις.

Εὐστάπιος Λιμενάρχῳ·

ὦ Υἱὲ ἐς ἰόρακας φθαρῆσεται ὁ σκοπιούργος ὁ λέσβιος·
φρίκη σκιῶν κατὰ μέρος πλὴν θαλάσσης ἀνεβόησεν
ὥς πληθὺς ὅλου προσόντος θύνων ἢ πηλαμίδων· καὶ ἡμεῖς περὶ
δύπτεσσι τῇ σαπνῇ μονονουχὶ τὸν κόλπον ὅλον περιλάβομεν· εἴτα
ἡνιώμεθα καὶ τὸ βάρος μέζομεν ἢ κατὰ φορτίον ἰχνύων· ἐλπί
δι οὖν καὶ τῶν πηλοῦν τινὰς ἐκαλοῦμεν μεριστὰς ἀποφάινειν ἐ-
παγγελλόμενοι ἐσθλαῶσιν τοῖς ἡμῖν καὶ συμπονήσασιν· τέλος μό
νον πολλῶν δειλῶν ὀφείας δὲ μετὰ καὶ μηλον ὀρεαλιύσας μεν
δῶσαν ἡδὴ καὶ σκώληκι ἐπεβρύνουσιν· τοιαῦτα θηράσας, ἔχινά ἐπι
χλωσὴς ἐδῆλωται, ἀλλ' ἵνα μάθῃς αἷς ἡπύσας μηχαναῖς ἢ τύχη με
τὸν ἀτυχήματα γινίξεται.

Εὐπλοῦς Θαλασσίρωτι·

ὦ Γορμαζῶς ἢ μέμνησ· ἀκούω γάρ σε λοιδορῆσαι γυναικὸς
ἔργον· ὥς ἐκείνους φθρόμενον, πᾶσαν πλὴν ἐφ' ἡμεῖς
ἀγρὰ κατὰ τὴν ἰδέαν· ἀπὸ ἡφλε γάρ μοι τοῦτο γαστῶν
ὁ βέλτιστος σωσίης· ἐστὶ δὲ τ' ἐπισκεῶς πλὴν ἀλήθειαν τιμῶντων, καὶ
οὐκ αὖ ποτε ἐκείνους εἰς φθόνην ὥλίσθησεν· οὗτος ἡ εἰνός σω-
σίης ὁ τὸν χειρὸν καὶ ἡδὴ γάρ ἐφ' ὧν ἐκ τῶν λεπτῶν ἰχνύ-
ων οὐδ' ἐγκολπίζεται τῇ σαγῇ· πῶς οὖν εἰπέ μοι μουσική σοι

διὰ τὸν καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον μέλος ἐστὶν ὡς αὐτὸς ἢ
Φασκεν ἀπογέλλων· ἐμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδείης καὶ ἱεράδης
ἑρῶς κρούμασι· πέπαισεν εἰς ταῦτα δαπανώμενος μήσεσσι ἀντὶ τῆς
θαλάττης ἢ γῆναυγῶν ἀποφύγει φιλόσοφον τῶν χημάτων, καὶ
γὰρ ταῖσι τὸ τῆς φιλίας καταπόρον ὁ καλὸν δῶνιστος ἑλπίσας
ἢ τὸ τυρρῶνικὸν πείλαρος οὐκ ἔχοντίσιν ἱεράταιν ἐπιμαλῆσθαι, εἰ
δύπερον ἐφορμᾷ.

Θαλασπέρως δὲ πλόω.

τ Ηγάλλωσθε τίς τινὲς πρὸς με μεθεσθῶν δὲ πλοεῖ· ἐγὼ
γὰρ οὐκ ἀποσείλω τῆς αἰοῦ θεώμεντα γινώσκει πυρ-
φόρῳ καὶ τοξοφόρῳ περὶ μένος, καὶ ἄλλως ἡμῖν τρε-
ραῖ συγγενες· τῆς θαλάττης θεοῦ πεκύνσας τοῦτο τὸ πειδύον· ἡ-
μέτερος οὐκ πρὸς μητρὸς ὁ ἔρως, καὶ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τινὲς
δύαν, ἔχω πρὸς θαλάττην τινὲς ὁρῶν παύσασθαι νομίζων ἢ γαλατεία
ταῖς καλλιγενούσαις τῶν νηρηίδων συνεῖναι.

Θορμολέπυρος ὠμίμῳνι.

σ Χέτλια πέπρωται μέγας· τίς γὰρ ἄλλος οὐθαρεῖ καὶ μῆ-
τρας καὶ ἢ πρὸς ὅσῳ προσοικίος διὰ τινὲς ἐκ τῆς ποί-
τητος λεπτότητος περιέκλει· ἡμῖν δὲ ἔτνος ἢ τὸ βρω-
μα εἰς μέγας χαλκῶνιον ἐπὶ πῶν· ἐκ τροπίας δὲ ἡμῶς καὶ ὀξύνω· ἀλ-
λῶ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγῆται δαίμονες· δύνετε πρὸς τροπὴν φι-
λῶν τῶν τῆς τύχης, καὶ μὴ τούσ' μέγας, διηγεῖται φυλάττει περὶ
τυχῆ· τοὺς δὲ, τῶν λοιμῶν σωοικίεστε· ἢ γὰρ φορὰ τῆς ἡμετέ-
ρης ταῖς τοιαῦτα κατ' ἡμέραν· ἀδύνα παύσασθαι πρὸς αὐτῆς
οὐ λεπτῇ καὶ σενῇ κεχημένῳ τύχῃ.

Κανονοποσφραύτης ἐχολίμω.

Νεμιαίους ἐλπίδας ἔχον ἐπὶ τοῖς μέσασιν πλυνεῖ
τα ὅμως αὐτὸν ἢ περὶ αὐτὸν αὐτὰ τὸν πατέρα χύσιν
ἐργασίαν τῆς οὐσίας πολλῶν. καὶ ἀνιφαιγνύται ὁ κα
θαρὺς παῖς μετὰ τὴν μετὰ τὴν ἑταίρῳ ὅσαι κατὰ τὴν
ὥραν πρωτόλουσιρ ὅξαντλουται ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πλὴν τῆς οὐσίας. ὁ
δὲ, ἐπειδὴ κείνων αὐτὰ ὁ γυνήσας ἐγγύετο, σιτίζεται μὲν ὅτι τῆς
ἡμέρας ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ δύ-
σιν ἔχοντος. σιτίζεται δὲ οὐδὲν ἄλλο πολυτελῶν, ἀλλὰ τὸν τὸν ὅξ
ἀγρῶν καὶ ὁ φόρ ἐπὶ τὴν ἀνιμῶν ἡμέραν ἐπὶ τὴν ἀνιμῶν
ἢ Φανλίας. διὰ μὲν τὸν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶ
δὲ πᾶσι δρῶσαι μὲν. ἐὰν γὰρ ὁ τρέφειν λαίεται τὸν τρέφειν, τί αὐ
ἐν ὁ τρέφειν τὸ φέλλων. λιμὴν ἢ οἶσι ἢ συνεῖναι διὰ τοῦ τὸν τρέφειν.

Εὐρύστο.

Εὐβουλος γμέλλω.

Αῖρεται μὲν ἡμῖν ὁ γέλλων ὁσὸν σικελιώτην πλά-
π κούσ ἐπὶ τὸν νῆμον. ἐγὼ δὲ καὶ τῆς θεᾶς μόνον πρὸς τὰς κα
ταπόσεις διὰ τὴν πρὸς τὸν μῦθον ἡν φραγνύμεν. μέλλω-
σις δὲ καὶ πολλὰ περιεφόντων τραγυμάτων τὰ πέμματα. καὶ ἡ
ὁ καρπὸς τῆς περὶ καὶ καὶ βαλανοι φοινίκων καὶ κάρνα ἢ ἐλν
τρων ὅξ ηνιμῶν. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχρᾶ βλέπων ἀνέ-
μῳ ἐπαφῆσειν ἐμῶν ἐχρᾶν τοῖς πλάκωσι. οἱ δὲ καὶ τὸ
ἐν τὰς ἐν τὴν μετὰ τὴν ὅξ τειναι. ἡ δὲ λίκος συνεχὲς περισβετμῶν
διατρίβας καὶ μελισμῶν ἐν τὴν πᾶσι. τέλος ὡς πρὸς ἐκ συνθήματος τῶν
ἐμῶν ἀνὰ τὸν πᾶσι ἐπὶ τὴν μετὰ τὴν ὅξ καὶ φος λαβὼν ὅξ καὶ
ταρε τὰ ἐν τὴν πᾶσι τὴν βρωμάτων τοῖς ὁδοῖσιν ἐν τὴν πᾶσι
(ἐαυτὸν οἶος. καὶ

ὑπὸ κατέχευαι μάλλον ἢ τῆς τραπίζης φροντίζεν. εἴτα ἄλ-
λος ἄλλω διελίετο καὶ πᾶντα μάλλον ἐπράττειτο, ἢ ὁ ἡδύς ἐκῆ-
νος καὶ ποθητός ἡμῖν πωλακοῦς εἰς ἀπλάουσιν ἤρχετο. τέλος οἷα
εἰκόσ' οἱ θεοὶ κατοιικτείραντες τὸ λιπαρὸν φιλῆμῃς ἐπιθυμί-
ας, μόλις ποτὲ μείροντάμετο πωλακοῦντος ἀπογεύσασθαι περ-
ρυσκόμενοι. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσούτων ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἡδεῖς,
ὅσων ἐπὶ τῇ παροικίᾳ τῆς βραδυτῆτος ἐκτακός.

Πλατύλαιμος ἐρεβινθολέοντι.

Υπό ποτε ἐγὼ κατὰ τὴν ἀττικὴν ὑπέμνηνα τοιοῦ-
τον χειμῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλων φουσῶντες
μάλλον δὲ φύρδην φερόμενοι καπνὶ τῶν ἡμῶν οἱ
αὔεμοι, ἀλλ' ἡδὴ καὶ χιὼν πυκνὴ καὶ ἐπ' ἀλλήλους φερομένη, πρῶτον
μὲν γὰρ ἀφ' οὗ ἐκάλυπτεν. εἰπεῖτα οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλ' εἰς ὑψος
ἤρειτο φιλινφάδος χύμα πᾶμπαν, ὥς ἂν πηλὸν εἶναι τὸ θυρεὸν
ἀνυψάντα φλοικίᾳς τὸν σενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ δ' οὐτὲ ξύλον ἔτε' ἄσφο-
λος περιῶ. πῶς γὰρ ἢ πόθεν. ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχι μιν-
τῶν αὐτῶν ὅς τ' ἐων. ἐβουλεύσαμην οὖν ὁδύσειον βουλεύμαθ' ἀ-
μύνειν εἰς τοὺς δόλους ἢ τοὺς καμίνους τῇ βαλανείᾳ. ἀλλ' οὐδ' ἐ-
κῆσε σιωχέουσι οἱ τῶν ὁμοτέχων περὶ ταῦτα κυλινοῦμενοι. ὅ-
τε γὰρ αὐτοὺς ἢ πρὸς πηλοῦς θεὸς ἡρώχης πενία. ὥς οὐκ ἡδύμην οὐκ
εἶναι μοι εἰς ταῦτα εἰσπετὴν, θραμὼν ἐπὶ τὸ θρασύλλου βαλανέον
ἰδιωτικῆς οἰκίας, ἄρρον τούτου κενόν. ὅτε λιπαρὰ βάλων ὀβολοῦς δύν-
ει τὸν βαλανέα τοῦτοισ' ἱλεων κατασῆσας, ἐθερόμην ἀχρεῖς οὐ
τὸν νιφετὸν μὲν πηλὸς διεδέξατο δὲ τὸν κρύους τοῦ μετὰ ξυ-
νέου πάλγματος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδεκτο οἱ λίθι. μετὰ δὲ τὸ
ἀποβρῶσαι τὸ θρῆμν, προσπνῆς ὁ ἥλιος ἐλδιδέσαν μοι τὴν πρὸ
σοδὸν καὶ περιπατῶν ἀνέμῳ ἀπέφινειν.

Αμύνωρ Βιλομόχῳ.

Πείθεσθ' ἡμῶν ἢ χαλᾶ βῆεως ἐμπεσῶσα τὰ λήϊα.
καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδὲν ὠφεῖται ἡμῖν ἱππικτοῦς
πυρρὸς οὐ χροῖντε δὲ ἀσπίνην ἑσθλῶν. ἔστι δέ σι ὡς
ἀκούω τῆς πέρι τοῦ διεπείρας λείψανα. δύνανται οὖν μοι μεδμνους
εἰκοσι ὡς αὐτὸς ἐχρὶς σῶζεσθαι αὐτὸς ἢ γινώσκω τὰ παλδία. ἡ δὲ πῶν
δὲ δὴ φορέας γυρομένης, ἐκπύσθη αὐτὸς τὸ μέγιστον ὡς λῶτον ἐάν τις
δυστηνία γίνηται. μὴ δὲ περιδῶς ἀγαθὸν γέγονας εἰς σενὸν τοῖ
καίρου Φθέρου μέρους.

Εὐστολὸς ἑλατίωνι.

Υδέναι τῆς γῆς ἀμφοτέρων τῶν πόρων ἄξιον, ἐγὼ δὲ
ἐμαυτὸν ἐπιδοῦμαι θαλάττῃ καὶ κύμασι. Ζῶ μὲν δὲ
καὶ τεθράναι με μοίραται ἡμῖν. καὶ οὐκ ἔστι τὸ χεῖρος Φυ
γῆ καὶ ἐν οἰκίσκῳ τὸς καθέρξας αὐτὸν τῆς. ἐνδύσθ' ἢ ἡμέρα
ἐκείνη καὶ τὸ πεπρωμένον ἀφνικτοῦ. ὥστε τὸ ζῶν οὐ χύπῳ τούτων
ταλαυτῶνται. ἀλλ' ἢ τῇ τύχῃ βραβδύεται ἡδὴ γὰρ πινέσ μὲν εἰ
πῆγῃς ὡς κύνμοροι ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι κατεβίωσαν. ὥστε εἰ
δὴς ταῦτ' οὐτως ἔχειν, ἐπὶ ναυτιλίᾳ βαδιδύμαι καὶ ἀνέμοις ὅμι
λίσσω καὶ κύμασι. κρεῖττον δὲ ἐπὶ τῇ ἀφνικῇ βοσπόρου ὡς προπεν-
πίδος νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς ἀφνικῆς ἐλαπίδας λι
μῶδες δ' αὐτὸν χυμρὸν ἐρνηγάνην. Ἀελαρχίδης πυθολάφ.

Εἰα ὦ Φίλε καὶ οἱ κατὰ τὴν πόλιν τιμοκλήφοι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί παλὼν, δέον παρὰ δὲ ἢ παρὰ τινος
ἄλλου τῶν κατὰ γρὸν γεγόνων ἐλθῆν, ἐπεὶ κατέστη
ἐν χεῖρα χερμάτων βουλόμενος ἐπὶ ἑορῶν πρὶς αὐτοῦ χεῖρον
δὲ γήσων τὸς μέτρος τῶν ἀσικῶν ἐπὶ τὰς Μαρτίου θύρας ἀει-

κόμῳ. εἶτα καταλαμβάνω προσβύτην ὀφθῆμαι ῥικμὸν σινε
σπικόντα τὰ ἰφρὺς χέρτην δὲ ἄρχαία τινα, σαπρὸν δὲ τὰ χεῖρ ὦ
ὑπὸ κόρεων καὶ σπῆτων ἡμίθρον δὲ χεῖρὸς ἔχοντα. οὐδὺς μὲν
οὐ μόνον με προσεῖπε ζήμιαν, ἡγούμενος τὴν προσομοίαν. εἶτα
τοὺς προξένους φήσαντες ὥς δεοίμην χημάτων, πῶς τῶν ἡρετο τα
λαάντων. ἐμοῦ δὲ θαυμαστόντος τὴν ὑπερβολὴν, διέπτεν οὐδέ. Ἐ
δηλὸς ὡς δυχεράντων ὁμῶς ἐδίδον ἢ ἀπῆται γραμματεῖον. καὶ ἐ
πὶ τῇ ἄρχαίᾳ γῆκον βαρύν καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσει μνηστὴς εἰσέτι
μοι μέγα τί κακὸν εἶσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους. Ἐ γὰρ δακτύλων
τὰς κάμψας ἐλινδύμενοι. μή μοι γήροιο ἀγροίκων ἑφοροὶ δαί
μονες, μὴ λῦκον ἔτι μὴ δανήσῃν ἐδεῖν.

Ἀνίκητος Φοιβιανῶν.

Εὐχέσθαι με ὅ Φοιβιανὴ φεύγῃς. ἢ πάντα ἀρτίως ὅ
φ λον τὸν ἀγρὸν ἀπενεχθαι μένη. τί γὰρ οὐ γὰρ ἐμῶν λα
βοῦσα ἔχεις. οὐ σὺ καὶ οὐ τὸν ἐκ ταλάραν, οὐκ ἀλε
ητορίων ζῶντος οὐ τὰ λοιπὰ ζυφύματα πάντα ἐστὶ σι εἰς ἐμὸς
οὕτως ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψαι δουλεύ
ει ἀπὸ ἀγροίκων. σὺ δὲ οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις ἐμοῦ διακαῶς φλε
γόμενον. ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἀπὸ. ἐγὼ δὲ οἶσω βαρύνω μὲν, οἶσω δὲ ὅ
μως τὴν ἀπῆται.

Φοιβιανὴ ἀνίκητος.

Δίμους ἀμε ἀρτίως ἡκην ὥς ἐαυτὴν ἢ το γήτοντος
ὦ μετέπεμψε γυνή. ἢ δὴ τὰ ἡκην ἀρὰ μένη τὰ πρὸς τὴν
τέχνην. σὺ δὲ εἰς ἀπῆται ἀναστὰς ἐπειρῶ τὴν δέμην
ἀνακλάσας κῦσαι. οὐ πάσης τρεῖς κούρον καὶ τὰ λανταν ἐρόντιον
πειρῶν τὰς ἀφῆται ἀνδρῶν σις ἡμᾶς ὥς τις ἀρπιαζῇ ἀρχέ
μερος.

μενος· οὐχὶ τῶν κατὰ χεὶρὸν πόνων ἀφείσαι ἀδύνατος τῶν αἰδύων πο-
εισάμενος· οὐχὶ τοῦ πᾶντι οὐδὲ τῆς ἐχέρας ὡς ἀδυνάτος ὡν ὁ-
έωσαι· πῶς οὖν τακτὸν ἐλέπεισ βλήμματα καὶ αἶα πνέεις· πίπτω
σκέκροφ' ἀθλίε· ἔρεπον κατὰ σεαυτὴν ὧ πρόβν.

Γλυκέρη βακχίδι.

Μένανδρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν τ' ἰαμίον θέαν εἰς τὴν κόριν
δον ἰλθὲν βεβήληται· μοι μὲν οὐ κατὰ ροῶν· οἶδας γὰρ
οἷόν ἐστιν ἐρασὸν τοιοῦτον· ἔβραχυν ὑπερῆσαι χρόνον·
ἀπὸ τῆς πενθ' οὐκ ἐνὶν μὴ πολλάκις ἀποδημῆν εἰσθότα· οὐδ' ὅ-
πως αὐτὸν παρεγνήσω, μέλλοντα ἐπιδημῆσαι ἐχθρὸν· οὐδ' ὅπως
μὴ βουλόμενον αὐτὸν σπονδαδῆναι ἀπὸ σοῦ καμώτινα φέρει Φι-
λοπυμῖαν, τοῦτο λογιζομαι· οἶδας γὰρ τίς οὖσαν ἡμῖν ἐταίρειαν
πρὸς ἀλλήλας· δέδοικα δὲ ὧ φιλτάτην οὐδὲ τοσούτον χεῖροτέρω ὅ-
τι καὶ ἐχέουσι τοὺς βίου ὅσον αὐτὸν ἐκείνον· ἐρωτικὸς γὰρ ὄζει δαιμο-
νίως καὶ βακχίδος οὐδ' αὖ τῶν σκηνωποτάτων τίς ἀπόχοιτο· γὰρ
μὲν γὰρ δοκῶν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον τοῖς ἐντυχέϊν ἢ τ' ἰαμίον
ἐνέλειν τίς ἀποδημίαν πεποιῆσθαι, οὐ πάντων πεύδομαι· ἴσως αἰ-
τία με τῆς ὑποψίας· συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἐταίρικαῖς ὧ φιλτά-
την γλοτυπίαις ἐγὼ δὲ πᾶρὰ μικρὸν ἢ γούμαι Μενανδρου δια-
μαρτεῖν ἐρασὸν· ἄλλως τε καὶ μοι κνισμός τις πρὸς αὐτὸν ἢ
διαφορὰ γίνηται, δέήσει με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ χεῖρὸς τινος
ἢ διφίλου πύρρως λοιδορεῖσθαι· εἰ δὲ ἐπ' ἀνέλθῃ μοι οἷος ὡχέτο,
πολλὴν ἐσθμαίσει χάριν.

Ἐρρώσθ.

Βακχίς ὑπερίδης.

Π Αὐτοῖσι ἴσμεν αἱ εἰ ταῖραι χάριν· ἡ δὲ καὶ τῇ γῆ μῶν οὐχ
ἦτορ ἢ Φρύνη· ὁ μὲν γὰρ ἀγῶν μόρος Φρύνης· ἐν ὁ παρὰ
πόνηρος δὲ θείας ἐπαινεῖται· ὁ δὲ ἡνδυνος ἀποσῶν· εἰ
ταῖς αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐρασῶν ἀργύριον, οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς
διδύνειν ἐν τυχεῖ νοῦσαι ἀσεβείας κεραισόμεθα, πεπαυδὲς ἡρεῖτ
τον ἡμῖν το βίου καὶ μηδὲ τί ἐχειν πράγματα μήτε τοῖς ὁμιλοῦ
σι παρὲς χεῖν· νῦν δὲ ἔτι γὰρ ταῖραι αἰτία σόμεθα ὅτι πονηρὸς δὲ
θείας ἐρασῆς διρέθη· ἀλλ' οὔτι ἐπὶ κῆρ ὑπερίδης Ζηλώσομεν· πλ
λὰ τοίνυν ἀγαθὰ γήσοι σὶ τῆς Φιλαυρωπίας· καὶ γὰρ εἰ ταῖραι
χεῖσθιν σεαυτῇ περιεσώσω· καὶ ἡμᾶς ἀμφεμένους σὲ ἀντιλήρης
παρεσιλεύσας· εἰ δὲ τὸν λόγον γράψαι σὲ τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύ
νης, τότε αὐτὸς ἀληθῶς χεῖσται αἱ εἰ ταῖραι σὲ σῆσαι μὲν ὅπῃ ποτε
βύλῃ ἐλλωδου.

Βακχίς Φρύνης.

Ὁ ὕψους τόν σὶ το κινδύνου συνήχεσθην φιλαυτῇ ὅσῃ
ὅτι πονηρὸν μὲν ἀπὸ πλάτης ἐρασῶν, χεῖσθιν δὲ ὄρεσ
ὑπερίδην, συνήδην· τίω γὰρ δέ κῆρ σὶ καὶ πρὸς τίω δὲ
τυχεῖν γενέσθαι νομίζω· διαβόητον γάρ σὲ οὐκ ἐν ταῖς ἀθῆναις μό
νον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐλλάδι ἀπὸ σὲ ὁ ἀγῶν ἐλεῖνος πεπλήκει· δὲ θείας
μὲν δὲ ἱκανῶς τιμωρεῖσθαι σὲ τῆς σῆς ὁμιλίας σερούμενος· ὑπὸ
ταῖς ὀργαῖς μοι δοκεῖ κινδυνεύειν σὲ τίω ἐμφυτον ἀμαθίαν ὑπερά
σαι γὰρ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζήλο τυπίας· καὶ νῦν ἐλεῖνον ἐρεῖν τα
μᾶλλον δὲ ἰδίῃ ὑπερίδην· ὁ μὲν γὰρ διὰ τίω τῆς συνήχειας χά
ριν δὴ λὸς ἐστὶ σπουδαζέσθαι βελομένος δὲ ἐρώμενοι ἐαυτὸν ποιοῦν·
ὁ δὲ τὰ ἀπὸ δόγματι τῆς δόξης παρῶνεται· πρὸς δὲ χεῖν δὲ πάλιν
δι' αὐτοῦ

διαυροῖ δὲ κῆποις καὶ λιτανείαις καὶ πλὴν χειρῶν μὴ δὲ κατὰ διαμετρή-
σης ἡμῶν ὡς φιλοπότην ἔτι τῶν μὴ δὲ ὑπερίδην κακῶς δόξα
βουλομένη ποιήσας, τοῖς δὲ τὸν χεῖρ ἐκείας προσεμένη, μὴ ἢ τοῖς
λέγουσιν, ὅτι ἐμὴ γὰρ χερσὶν ἐκείας περὶ ῥῆζα μένη τὰ μαθήει τοῖς
δικασταῖς ἀπὸ λείας, οὐδὲν ῥῆζα ὡφέλει, πείθου, καὶ ὅτι αὐτὸ τοῦ
τοῖνα ἐν κερῶν γῆναι τοῖς ἡκέρου παρὲς συνηχρία.

Βακχὸς μὲν ῥῆζα.

μ Η δὲ κρέττωνος ἐν σοι τυχεῖν ἐρασὺν δέσπονα ἀφρο-
δῖτη, ἀλλ' οὐ τυχεῖς οὐδὲν πρὸς ἐπίσιν συνητὰ βιών. τὰ
λαίνα γυνὴ τῆς ἀνδρῶς, ἥτις ἐπὶ τοῦ τῶ καὶ ἀλλοι περὶ
συνίας. φρὴν ὅτι ἐρῶς δηλονότι μὲν ῥῆζα, ὑπερίδην αὖ ἐοῖα
κρίσαι γὰρ ὑπερίδην βιβλῆος ὡς ἐλαττόν σοι νῦν προσέχοντα καὶ
κείνος ἐταίραν ἔχει ἀξίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ ἐρασθῆναι σοι πρὸς πάντα.
ἐπιπρόντι παρὰ τοῦ καὶ ὅφ' σεαυτὴν ἢ τὰ νεώτερα ἐμπειρηῖαν
ἢ τοὺς νόμους κατὰ λύνουσα. ἰδοὺ γὰρ ὅτι πρὸς παῖδας ἡμῖν τῶν
τῶ φιλαυθρῶ ποτέραν ἀφροδῖτην προτιμῶσαις μεμίσῃσαι.

Θαῖς Θετῆς.

ο Υἱὰ ἀντὶ τῶν ἐν τοῦ σῶντος συνθεῖας ἐσταθίμοι τι-
νὰ πρὸς διζήτην διαφώραν, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐν οἷς αὐ-
τῇ χερσὶ μὴ ἐργαζομένη ὑπὸ τὸν ἀπότῃς σάμα κατὰ πλῆθος,
οὐκ ἐν δὲ ζῶ. ἀλλὰ Γαμφίλου, γινώσκεις τὸν το καὶ οὐδὲν ἡμῖν
διδόντος ἀργύριον ὅτι ταῦτι ποτὲ ἐν τυχεῖν ἐδίδκεν γὰρ μερῶν
κίον οὐ προσήμην, ἀλλὰ καλῶς ἡμᾶς ἀντι τῶν τῶν ἡμέτερον τῇ
κάκισα ἀπολουμένη, μετὰ γὰρ χερσὶν ἐκείας θέλῃσαι. πρὸς ἐκείνῳ
δὴν τις παλαιά μοι διὰ σφάτωνα ὑπνῶσα, ἀλλὰ ταῦτην μὲν οὐδὲν ὡς
μὲν πρὸς πρὸς ἀλογον κακῶς λέγονσάν με, ἀλλὰ δὴν, ἡ δὲ πρὸς τῶν
ἐν χερσὶ παῖδας ὡς πρὸς τῶν ἐκείας πρὸς ἡμῖν, ἐθαύμαζον ὅτι τῆς διζήτης.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκχρίζοντα μετ' ἐκείνης καὶ μακρόμενη, τὴν
δυσμένειαν ἐπεδείκνυτο· ἔπειτα φανερώς τὰ ἡμάτα ἤδεῖν εἰς τὸν ὄκ-
τ' ἡμῖν προσέχοντα ἐρασὴν· καὶ τὸν τοῖς μὲν ἡττομένην ἀπο-
βαιχυντήσασθαι δὲ εἰς τὸ Φῦκος μετὰ τὸν παιδέρωτα ἔσχω πῆ-
σθαι· ἐδίδκε δέ μοι πάννυα κῶς πρᾶτ' ἔμ' ὥς μὴ δὲ κ' ἀπὸ πῆ-
σθαι· εἰ γὰρ οἶδεν ἐαυτὴν χεῖμα συνδαρᾶν χεῖς ἐχουσαν, οὐκ αὖ ἡ-
μᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει· ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μὲλ' ἐπεῖ-
των· ἀρέσκειν γὰρ οἷς ἐρασταῖς ὀχλόμεχαρ' καὶ οὐξ ἰππὶ βούλομαι
ταῖς πιθήκοις· δεδῆλωκα δέ σοι ἱμαμῆν τι μέμνη· ἀμυνούμαι
γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μά-
λισται ἀνιάσονται· προσκυνῶ δὲ τῶν νέμεσιν.

Θαῖς δὲ θυδῆμα.

Ξοῦ φιλοσοφῆν ἐπινόησας σεμνός τις ἐγγύου ὢ τις ὁ
ἔ
φρὺς ὑπὲρ τοὺς ἑροτάφους ἐπῆρας· ἔπειτα χῆμα ἐ-
χων καὶ βυβλίδου μετὰ χεῖρας εἰς τὴν ἀκαδημίαν σπ-
ρεῖς· τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὥς οὐ δὲ ἰδὼν πρότερον πᾶρ' ἔρχη· ἐ-
μάνης θυδῆμα, οὐκ οἶδ' οἷός τις ὅστις οὐκ οἶσιν οὐκ οἶσιν οὐκ οἶσιν
παλιν ὡς καὶ τοὺς θαυμαστὰς τούτους· διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους·
ἀλλ' ἐμοὶ μὲν πρᾶγματα, πᾶσι δ' οἷός τις ὅστις οὐκ οἶσιν οὐκ οἶσιν
λόμενος ἐν τυχεῖ· προσφθέρεται δὲ ἐρπυλλίδι τῇ μεγάρῳ ἀ-
βρα· τότε μὲν οὐκ αὖτ' οὐ προσέμην· σὲ δ' ἐπεβαίοντα κοιμᾶ-
σαι μάλλον ἐβουλόμην, ἢ τὸ πρὸ πάντων σοφιστῶν χειρίον· ἐπεὶ
δέ σε ἀποδέξαι οἶκε τῆς μεθ' ἡμῶν συνθεῖας, ὑποδέχομαι αὖ-
τόν· καὶ ἐβλάτ' ἔν τ' ἐδιδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογυναικῶν ἐπιδείξω
σιν· καὶ τὸς οὐκ ἀρροῦμενον ταῖς συνθεσιν ἰδὼν αἶσ· λῆρος ταῦτα
εἰς καὶ τύφος καὶ ἐργολάβεια μεφρακίων ὧ ἀνέκτε· οἷς δὲ διαφεί-

ρδν

Σιμαλίων πεσάλη.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.

Ald.3.5.3

ἔδι μὲν τοὶ καὶ τοὶ πρὶν οἶδα πρὸς ἅπαντα ἀσύνφορον ἐμαυτῶν, οὐ-
τω με διακείμενον ὡς ὀλίγοι ἔχον ἐν τυχεράνοις τοῖς νῦν ἀμελε-
θῆναι, ἀνὰ διαστήματα καὶ τοὶ γὰρ ὁμῶς ἄκρατον ἔσται μοι κατὰ
ζόρημα ὅν πρὸς φρονίῳ τρίτην ἐσπεραν πάλιν τινα εὐφορησάμενον
ὡς δὴ ταῖς πρὸς τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος· τότε δὲ ἄρα ἐ-
ναντίως ἔχον· ἀνὰ ῥῆίπισε χάρι μου τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε κλαίον-
τά με καὶ βρυχώμενον, ἐλεῖσθαι μὲν πρὸς τοῖς ἐπισηεστέροις· γί-
λωτα δὲ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἔχειν· μικρὰ δὲ ἐπέσι μοι πρὸς ψυχὴν καὶ
μαρμαίρομενον ἢ δὴ παρὰ μύθον· ὁ μοι ὑπὸ τὴν λυπρὰν τῆς συμ-
ποσίου μέμφιν προσέρριψας ἀπὸ αὐτῶν περὶ ἀσπασιοτοῦ ἔχον πλο-
κῶν. ὡς δὴ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν περιφθεσιν ἀχομένῃ· εἰδὴ σὺ
ταῦτα ἡδονῶν φέρῃ, ἀπὸ λαυεθλῆ μετ' ἑστέρας μερίμνης καὶ ἡσυχίᾳ
λαον διηγοῖ τοῖς νῦν μὲν μακρῶτεροις ἡμῶν, εἰς μακρὰν δ' αὖτως
πρὸς ἡμῖν ἔχουσιν ἀνίστασθαι· οὐχὺν μέντοι μὴ δένειν σὺ νυκτὸς ὅσον
πᾶν τὸς εὐλ' ὑπὸς ἑστέρας τὴν ἀφροδίτην· ἔπερος αὖ λοιδορῶν μὲν ἔχον
φε καὶ ἀπειλῶν· ἀλλ' ἔχον δέομενος καὶ ἀντιβολῶν· ἐρῶ γὰρ ὅτι
τὰ λυκαλῶς· φοβοῦμαι δὲ μή μ' ἀλῶν ἢ χωρὶς μὴ ὥσπερ αἰτία
περὶ ταῖς ἐρωτικὰς μέμφεις ἀτυχέστερον.

Πετὰλα σμαλίωνι.

Βουλόμενον μὲν ὑπὸ δακρύων ἐταίρας τρέφεσθαι οἱ
κίαν· λαμπρῶς γὰρ ἀν' ἐπὶ πρὸς ἀφροδῶν τούτων ἀπ-
λαύουσα πρὸς σὺν· νῦν δὲ Διὸς χεῖρ τοῦ ἡμῖν· ἰματίων· ἡ δὲ
σμουδρα παρ' ἡμῶν· ἡ τοῦ βίου διοικήσεις ἀπασα ἐν τούτῳ· οὐκ ἔστι
ἐν μὲν ῥῆν' οὐκ ἔστι παρ' ὧν ἐμοὶ κτημάτιον, ὅθεν γὰρ ἀρχαῖοις ἐ-
μοὶ μέταλλον, ἀλλὰ μὴ δωμάτια καὶ αἱ δυσχεῖς αὐταὶ καὶ
κατεστραμμένα ἔχον ἀνθρώπων ἐρασῶν χάριτες· σὺ δὲ ἐν αὐτῶν ἐν
τυχεράνοισι

τυχεῖν οὐ σαρδηνίου καὶ αὐχμηρὰν μὲν ἔχοντι κεφαλὴν μὲν
δὲ ἰδύουσαν χεῖρὸν γούρον μύρον· τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρίχινά προ-
βαλλομένη τανυτίνι διακρίνονταί τας φίλας. οὐ τὸς ἀγχο-
δόν τι μοι γήμοιτο. εἴτε οἷς μέσσι παρὰ καθεμένην ποδὲν ζήσεις
ἀλλὰ δακρυῖς πεπαύσῃ μετὰ μικρόν. ἐγὼ δ' αὖ μάλιστα ὁ διδύς
ἢ, πεινήσω γὰρ καλόν. θαυμάζω δέ σον ἐπὶ τὰ δακρυαῖα ὡς ἐστὶν ἀπὸ
θανάτου. δέσποινά ἀφροδίτη. φίλεις ἀνθρώποι φῆς, καὶ βούλῃ σι τὴν
ἐρωμένην διαλέγεσθαι. ζῶν ἢ χωρὶς ἐλπίδος μὴ δυνάσθαι. τί οὖν
οὐ ποτήρια ὅσιν ἐπὶ φλοκίᾳς ὑμῖν, μὴ χεῖρᾳ τῆς μητρὸς, μὴ
δαίφῃ τοι πατρὸς κομιθόμενος· μακαρία φιλότῃς, τοῖς δὲ μέ-
νεσέροισ' ὁρμαίνοντι δὲν ἐκείνῳ αἰχμαλῆς, οἷον ἐρασὴν ἔχει μενε-
κλήδην, ὅς ἑαυτὴν μέραν δίδωσιν· τι ἀμείνον ἢ ἡ ἐλάφῃ· ἐγὼ δ' ἢ τὰ
λαῖνα θρηνησὼν ἐκ ἐρασὴν ἔχω. σε φάνισαί μοι ἡρόδα ὡς πρὸς ἄρρω-
τὰ φώπεται. ἡ κλάδῃ δολιχὸς φησὶ τῆς νυκτὸς. ἐὰν φέρῃς τί ἢ
καὶ μὴ κλαίω, εἰ δὲ μή, σε αὐτὸν οὐχ ἡμᾶς ἀνιῶσεις.

Μυρρίνη Νικίπτη.

ὁ Ὑπρόσχει μοι τὸν νοῦν ὁ δίδυμος, ἀλλὰ ἅπας ἐπὶ τὴν
ἀκάρτητον θετῆρα ληννένδυε, καὶ μέχει μὲν τῷ ἀστυρί-
ων ἐπὶ κωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς ἐκοιμησόμενος ἐφοίτα ἡδὴ μὲν
τοῖς ὡς ἀντίστοιχον ἀκρίζομενος ἐρωμένον ἐαυτὸν ποιῶν ἐπὶ τῇ παλῇ
σε ὑπὸ τὸ ἐλίκος ὁ πότε με θυδείῃ ὁ δυνάμει· ἐκείνος ἢ τῆς ἐρ-
πυλίδος ἐρῶν τὴν παρῆμιν ἢ γὰρ παροχλῶν. νῦν μὲν τοῖς δὴλός ὅστις
μὴ δολῶς ἡμῖν ἐν τῷ ζῶμενος. τίσας γὰρ ὅστις ἡμέρας ἐν
τῷ λυσιδὸς κίεω μετὰ θετῆρας ἐπὶ τὰ κἀκὶ σὺν τῷ λουμένῳ σφογ-
γυλίωρος, ὅς τανύτην αὐτῇ προῦμνησέν· οὐ τὴν ἐρωμένῳ ἐμοί
τι προσκρούσας, κραιπαλῶν. γράμματι δὲ μὲν οὐ καὶ θεράπει

νίδωρ διαδρομὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα μά τινα δὴ νύσαι καὶ οὐδὲν ἔξ
 αὐτῶν ὄφελος· οὐδὲ δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων πτυφῶδες καὶ
 ὑπεριντρυφᾶν μῖν. λοιπὸν οὐκ ἀποκλείειν καὶ ἔλθῃ ποτὲ πρὸς
 ἡμᾶς κοιμηθῆσθαι εἰδὴ ἐνίσαι ποτὲ ἐκείνῳ βουλήθει διασώσα
 σθαι. ἔωθε γὰρ ἡ βαρύντησ' ἔρ' ἀμελέσθαι καταβάλλεσθαι. εἰ δὲ
 μὴ δυνάτωσ' ἀνύοιμι, θερμότερου τινὸς ἡμῖν ὥς περ τοῖς σφόδρα
 κιάμνοισι φαρμάκῳ δίδω. Διδόνει γὰρ οὐ τοῦτο μόνον εἶναι παρ'
 αὐτοῦ μισθωμάτων σερυσόμεθα, ἀλλὰ θετῶν ἡ γέλωτα παρ-
 ξομεν. ἐστὶσι πειραδὲρ ὡς φῆς πολλάκις ἐφ' ἡλικίας Φίλτρον,
 τοιαῦτον τιμὸς βουθήματος δέομεθα, ὅτ' ἂν πολὺν αὐτοῦ τύφορ ἀλ-
 λ' οὐ καὶ τὴν ἡρασιπώλῳ ἐκκορήσειεν, ἐπιληρνεκδυσόμεθα. Δὲ
 αὐτὰ καὶ δακρυόσποιν πιδωρῶσ' ἢ τὴν μέμεσιν Δεῖν αὐτὸν ἱεῖν
 εἰ οὐτως ἐμὲ περιόχεται ἔρωσιν αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἱερῶν
 μιν καὶ πλάσσομεθα. ἡξέει γὰρ ὡς ἐλεῶν δὴ τῶν μεκαιομένων ἐπαῦ-
 τῶ. μεμνησθαι γὰρ τοῦ παρ' ἐλθόντος χέοντος καὶ τῆς συνουσίας ἐ-
 χειρκαλῶς ἐρεῖ, Φυσῶν ἐαυτὸν ὁ λάστα νρὸς. συλλήψεται ἡ μῖν
 καὶ ὁ Εὐξ. ἐπεκείρον γὰρ ἡ ἐρπυλὶς ἀποδύσεται. ἀλλὰ μφιδάλα
 λην ἔωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον· βραχίμοι μὲ
 λφ. Διδ. γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῶν ἢ πεθάναι θετῶν ἄλλῃ.

Μερεκλέδης Εὐθυκλῆς.

ὁ Ἰχθυὶ βαλὼν καὶ ἀνὴρ ἐλθὼν Φίλτρα τε οἶχεται· πολ-
 λά τέ μοι καταλιπύσαι δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσην ἡδύσθαι
 γὰρ πέλοσ' οὐ πομπροῦ μὴν μνήμῳ. οὐ γὰρ ἐκλήσομαι ποτὲ βακ-
 χίδος.

χίδος· οὐχ ὅτις ἐστὶν χεῖρος· ὅσην συμπαθεῖαν ἐνδείξατο· ἀπολο-
γίαν ἐκείνῳ βαλὼν οὐκ αὐτὸς ἀμαρτάνοι τοῦ ἔργου ἐταίρων βίβ-
καὶ ἐσιωποῦσιν ἅπαντες πάντες· ὅθεν εἰκόνα τινα αὐτῆς ἐν ἡ-
Φροδότης ἢ χαρίτων θεῶν, δεξιὸν αὐτοὶ ποιεῖται δοκῶσιν· τὸ γὰρ
θρυλλοῦμεν ὑπὸ πάντων, ὡς πονηρὰ, ὡς ἀπίστοι, ὡς πρὸς τὸ λυ-
σιτελεῖς βλέπονται μόνον, ὡς αἰ τοῦ δυνάτος, ὡς τίνος γὰρ οὐκ αἰ-
πῶς καὶ οὐ τοῖς ἐν τυγχάνοις, διαβολῇ ἐπέδωκεν ἀφ' αὐτῆς
ἀδικοῦ· οὐτὼ πρὸς τὴν κοινὴν βλασφημίαν ἐξ ἧς παρετάξα-
το· οἶδα γὰρ μίσητον ἐκείνον τὸν ἀπὸ τῆς συνέας δυνεὶ κατὰ ραν-
τα μεθ' ὧς θεραπείας καὶ πόρασι δυνεὶ ἐσβῆ· δυνούχους ὑπὸ
χνοῦμερος καὶ θεραπείας καὶ ὅτι) τινα βαρβαρικόν· ὅμως
ἀκροῦσιν αὐτὸν οὐ προσίει· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μὲν ἡγάπα κοιμώμενη χα-
νίσκῳ τὸ λῆξεν τοῦτο καὶ δημοτικόν· καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν γλίσχως
αὐτῇ πεμπομένοις ἐπ' ἀνέχουσα, τὰς σατραπικὰς ἐκείνας καὶ πε-
λυχέουσι δωρεὰς δωθεῖτο· τί δὲ τὸν αἰγυπτιῶν ἐμπρον ὡς ἀπε-
σκήδρακισεν ὅσον ἀργυρίου προτείνοντα· οὐδὲν ἐκείνῳ ἀμφοῖν
ὅτι οἶδα ὅτι γλῶσσι τ' αὐτῷ· ὡς χεῖρ ἡδὺς οὐκ εἰς οὐδὲ μόνον αἰοῦ προ-
αἰρεσὶν δαίμων τίς ὑπὸν γενεῖ· εἰ τοῖς χεῖρ ἡμῶν ἀπολιποῦσα καὶ
κείσεται λοιπὸν μόνῃ ἡ βακχίς ὡς ἀδικοῦ ὡ φίλοι μοῖραι· ἐλθ-
ταὺς αὐτῇ συγκαταλέξαι με καὶ νῦν ὡς τότε· ἀλλ' ἔγωγε μὲν πε-
ρίβω καὶ τροφῆς φάω, καὶ διαλέξομαι τοῖς ἐταίροις· ἡδὲ,
οὐκ ἐτίμει φαιδρῶς τοῖς ὁμμάσιν ὅτι μὲν δῶσα· οὐδὲ ἔλεος ἐ-
δύμενις δυνάμει τερδύσει τοῖς ἡδύσις ἐκείνοις κολλάσασιν· ἀρτί-
ως μ' οἶον ἐφθγγετο οἶον ἐβλεπέν· ὅσαι τὰς ὁμιλίαις αὐτῆς σει-
ρῆνες ἐν δυνάτῳ· ὡς ἡ δύνει καὶ ἀνῆρατ' ἀπ' ἧς ἐλθιμάτων νεκτάρ
(ἐστὶν ἔργον

ἐπαύροις μοιδοκῇ τοῖς χεῖλεσιν αὐτῆς ἐκάλεισεν ἢ πειθῶ. ἅπαν
ταῖς κέρμη γὰρ κενὸν ὑπέζωστο. ὅλαις ταῖς χεῖρεσσι τῷ ἄφροδίτῃ
δεξιῶσιν ἐκέρμη. ἔρρε τὰ πέρα τὰς πόσεις μινυρίσματα. ὧς ἡ γῆς
ἐλεφαντίνοις δακτύλοις κρουομένη λυραῖ ἔρρε. καί ται δὲ ἡ πόσις
σῆς μελλουσαι χεῖρεσιν ὦφ' ἑλπίος. καὶ ἀποδῶ. καὶ μεγάραι μὲν ἡ
ἰσχυρὸς ζῆ οὐτὼ διαγῆν συλήσασα ἀνελκῶς, ὡς ἐκ πάντων λαμ
πρᾶς οὐσίας γὰρ ἀθλίῃ χαμυδίον ἀρπάσαντα. ὧς πύλιν οἱ χεῖρας
στρέφουσιν. βακχίς δὲ ἡ γὰρ ἐρασὴν φιλοῦσα ἀπέπαρε. ῥάων
γίγονα πρὸς σε ἀποδυράμενος δύνηλθ' φίλτατε. ἡ δὲ γὰρ μοι
τίδοκ' περὶ ἐκέρμη καὶ λαλῆν καὶ γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνῆ
σθαι κατ' ἀλέλ' ἦται.

Ἐρρώσ.

Μεγάραι βακχίδι.

στ. Οἱ μὲν ἐρασὴς γίγονε δὲ θειᾶς οὐτως ὥς τε τὸ μὴ δὲ ἂ
κεῖνός αὐτοῦ διαζυγεῖναι διώκοις. τῆς ἀνδρίας δὲ ἀποδῶ
ἄφροδίτῃ κινεῖται ὑπὸ γλυκεῖρας εἰς τοσούτον χεῖρον. ἀπὸ τῶ
νισίων γὰρ ὑμῖν ἀπὸ γλῆν, οὐχ ἡκίς ἐμὴ δὲ ἐκέρμη. οὐδὲ τὰς
φίλας ἰδεῖν γυναικας ἀναρχομένη. σάφρων γίγονας σὺ φίλῃς
γὰρ ἐρασὴν. μακρὰ τῆς δύφης. ἡμεῖς δὲ ἡ πόσις καὶ ἀκόλα
τοι. ὑπὲρ ξε. ὧς φίλωνι σκίον βακχίς. ὀργίζομαι γὰρ ἡ τὴν με
γάρω θεῶν. πᾶσαι γὰρ ἡμεῖς θεῶν ἀλλ' ἡ μινυρίων. χεῖρον. οὐκ ἔστι
ὅπου ἡ φιλομένη καί τοι παραμυμένη πρὸς φάτος ἡ ζήλοτυπ
μὲν γὰρ καλὸν ἀποκοιμίσασα γὰρ ἀνδρα, ὅτι μὲν, ὅμως ἡ πόσις.
σὺ δὲ μὲν μόνη γὰρ ἀδωνιν περιέχει χεῖ, μὲν κατὰ φθέρτα αὐ
τὸν ὑπὸ σὺ τῆς ἄφροδίτης, ἡ πόσις φόνι παραλάβη. οἷον ἡμῶν
ἐχέτο συμπόσιον, τὴν γὰρ οὐχ ἔχομαί σου τῆς καρδίας, ὅσων
χεῖρων πλήρες. ὧς δαί. σκώμματα. πόσις εἰς ἀλεκτρίονων ὧ
δαί.

δάσ· μύρα· σέφανοι· τὰ γήματα· ὑποσπίοις· πίοι δάφνας· ἡ κα
τάκλεις· ἐν μόνον ἡμῖν ἔλθ' πε· σὺ· τὰ δ' ἄλλα· οὐ· πολλάκις· ἐκραι
πέλησα· μὲν οὐ· τὸ δὲ ἡδέως· ὀλιγάκις· τὸ γὰρ πλεῖστον ἡμῖν πλε
ρασκ' ἀνάσκει· τέρψιν· ἀφ' ἧς· φιλονεικία· κατέχε· ὅρνασι δα· ὅ
μυρρίνην· ὑπὲρ τῆς πυγῆς· ποτέρω κρείττω καὶ ἀπαλωτέρω· ἐπὶ
δείξει· καὶ πρῶτη μύρρίνη· τὸ ζώνιον λύσασα· βόμβυξ· ἂν τὸ χ
τῶνιον δ' αὐτοῦ· τρέμουσιν· οἶόντι μελίπηκε· τον γάλα· τὴν ὀσφύν
ἀνέσχε· λυσεῖν· ὑποβλέποντα· εἰς τὸν πῖον· πρὸς τὰ λινύματα· φλ
πυγῆς· ἡρέμα· δόϊον· ἐν ὁρῶ· σά· π' ἐρωτικόν· ὑπένεα· ζεν· ὥς τε· ἐμ
νὴ τὴν ἀφροδύτην· καταπλάτνει· οὐ μὲν ἀπείπα· τε· ὁρναλίδος·
ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ· παρδουκίμωσιν· αὐτῶν· οὐ γὰρ δὲ παρὰ πε
τασμα· των ἐγφ' φησιν· ἀγωνίσματα· οὐδὲ ἀκί· ζομένη· ἀλλοῖον· ἐν γ
μυνη· καὶ γὰρ οὐ θαλφ'· προσφάσεις· ἀγόν· ἀπεδύσαν· τὸ χιτῶνι
ον· καὶ μίληρόν· ὑποσμάσασα· τὴν ὀσφύν· ἰδὼν· σκόπει· τὸ χεῶμα
φησιν· ὡς ἀκρεβέ· σ μύρρίνη· ὡς ἀκή· ρατορ· ὡς καθ' αἶρόν· τὰ παρ
φύρα· τ' ἰχθύν· ταυτί· τὴν ἐπὶ τοῦ μηρούς· ἐγχεῖσιν· τὸ μήτε· ὑπ
ρογκόν· αὐτῶ· μήτε· ἀσάρε· λ· τὸν σ' ελασίνε· εἰς πᾶκρων· ἀλλ' οὐδέ· με
νὴ δὲ· αὐτὴν· πομφ' ἀνῶσα· ὡς π' ἡ μύρρίνη· ἢ τοσούτον· παλμ'· ὀξεί· ρα
σαι· τῆς πυγῆς· καὶ ἀπασαν· αὐτῶν· ὑπὲρ τὴν ὀσφύν· τῇ δὲ· ὅτ' ἡ δὲ
ὡς π'· ῥέουσιν· περιεδίνε· σιν· ὥς τε· ἀνακροτῆσαι· πᾶσαι· καὶ μί· κτω
ἀποφύνασθαι· τῆς ὁρναλίδος· ἐγχεῖσιν· δὲ καὶ περὶ ἄλλων· συγ
κρίσεις· καὶ περὶ ματαίω· ράων· ε· τῆς μὲν γὰρ· φιλουμένη· σ· γαι
ς· ἀντε· ξε· τισθῆναι· οὐδ' ἡ· τισσῶν· ἐθάρ· σθαι· ἀγέ· σ· γὰρ· ἡ καὶ
σφραγῶσαι· καταπαύειν· χέσαι· σ· πῶν καὶ τοῦ· ἐρα· σ· σ· καλῶ· σ

εἰπὺνται καὶ ἄλλων ἐπιτυχῆν διζήμεναι, αἰ γὰρ ἡδὺν ἢ πρὸσφα-
τος ἀφροδίτη, ὃ χέμεθα ἔξοινοι. πάλαι ὅ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπνο-
λήσασαι, ἐπιχωμάσαι μὲν δεξιμάχου κατὰ τὸν χερσὶν σερμπόν.
ὥς ἐπὶ τὴν ἄγνον καπνὸν πωλοῖον τῆς μενέφρονος οἰκίας. ἐ-
ρᾷ γὰρ αὐτοῦ θαῖς καλῶς. καὶ νῆ δέα εἰκότως. ἔναγχος γὰρ
πλούσιον κέλευθον ἔμελλε πατέρη γομφράκων. νῦν μὲν ἐν συγγνώ-
μῃ ἐχομένους τῆς ὑπεροφίας. τοῖς ἀλώοις δὲ ἐν κολλυτῇ ἐσιώ-
μεθα παρὰ θεῆς ἡλίας ἐραστῆ. τὸν γὰρ τῆς ἀφροδίτης ἐρώμε-
νον, ἡ θεὴ ἡλὶς ἐλάτ. ὅπως δὲ ἡδὺς φέρουσα κήπιον καὶ κοράλλι-
δι τὸν ἄδωνιν ὅν μιν περιτύχεις. μετὰ γὰρ τῶν ἐραστῶν κραιπνο-
λήσας μὲν.

Εἰρώσι.

Φιλουμένη κείτωνι.

τ Ἰ πολλὰ γράφων ἀνίας σεαυτὸν. περτήκοντά σοι χερσὶν
Διὶ καὶ γραμμῶν οὐδεὶς. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός. εἰ δὲ
λαργυρεῖς, μὴ ἐνόησιν.

Εἰρώσι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Λάμια Δημήτριω.

σ Ὑπαύτησ' εἰ παρρησίασ' αὐτίος. ὡν βασιλὸς, εἴτα ἐπι-
τρέψας καὶ ἐταίρα γράφουσιν. καὶ οὐχ ἡγοσάμενος
Διόν ἐν τυχεύειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλημοι
ἐν τυχεύων. ἐγὼ δὲ αὖτις Δημήτριε ὅταν μὲν ἔξωσιν θεῶ-
σάμην

σώμασι καὶ ἀκούσω μετὰ τῶν δυνάμεων καὶ τῶν στρατοπέ-
δων καὶ τῶν πρεσβέων καὶ τῶν διαδημότην, νῆ τῶν ἀφροδί-
τῶν πεφρικα καὶ δέδικα καὶ τὰ ρά τ' ὁμοῖαι ἐλπίσιν ἐφομαι ὡς
τὸν ἥλιον μὴ ἐπιλαῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς. καὶ τότε μοι ὄντως ὁ πολιορκη-
τὴς εἶναι δοκεῖς δημήτριος· οἷον δὲ ἐβλέπεις τότε ὡς μικρὸν καὶ
πολεμικόν· καὶ ἀπιστῶ ἐμαυτῇ· ἀλλ' ἔγω· λάμια σὺ μετὰ τοῦδε κα-
θ' ὁδοῦ· σὺ δὲ ἀνυκτὸς ὅλης αὐτὴν κατ' αὐλαῖς· σὺ νῦν ὅτος ἐπέσει λ-
κε· σὺ γὰρ αὖτις τῶν ἐταίρων συγκρίνεις. ἐν ἡλοπλήθει σιωπῶν
ὀχρὸν δὲ θεοσάου περὶ αὐτῇ. καὶ ὅταν ἔλθῃς προσκυνῶσε.
ἐπὶ τὴν περὶ πλάκεις μέγα φίλῃς, πάλιν πρὸς ἐμαυτὴν τῶν
τῶν λέγω. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πολιορκητὴς· οὐ γὰρ ὅστις ὁ ἐκείνους στρατοπέδους·
τοῦτον φεβέται μακεδονία· τοῦτον ἡ ἐλλάς· τοῦτον ἡ θράκη· μὴ τὴν
ἀφροδίτῶν σήμερον αὐτοῖς τοῖς αὐλοῖς ἐκ πολιορκίᾳ καὶ ὁ φόβος
τί με διαθήσει· μένον εἰς τρίτῳ· παρ' ἐμοὶ γὰρ ἀφ' ἐκείνης δέομαι.
τὰ ἀφροδίτῶν πρὶν ταῦτα κατέχευ· καὶ ἀγῶνα ἔχω εἰς τὰ πρότερα
τοῖς ὑστέροις νικᾷ. ὑποδέξομαι δὲ σε ἐπ' ἀφροδίτῶν καὶ ὡς ἐνι μά-
λισι παθάνῃς, ἀνέμοι περιουσιώσαι γυγνέται ὑπὸ σὺν, μηδὲν ἀνα-
ξιὸν τῶν ὁδῶν ἀγῶν ὅς ἐκείνης τῆς ἐκείνης νυκτὸς ἐπὶ περὶ ἡλιῶν
καί γὰρ, σὺ τε ἐπὶ τῇ ποντίᾳ ὅπως αὐ βούλωμαι χεῖναι τρεῖς μῶ-
σάματι· ἀλλὰ ἐχέμεναι καλῶς καὶ ἀμίλῳ πρὸς ἐτέρους· οὐ
ποιήσω γὰρ ἐταίρῳ. οὐδὲ φεύγωμαι δέσποτα ὡς ἄλλοι παρ' οὐσίην.
ἐμοὶ γὰρ ὅς ἐκείνου μὰ τῶν ἀρτεμιν οὐδὲ προσέβλεψαν ἐπὶ πολλοί.
οὐδὲ ἐπείρασθαι αἰδυνέμενοι σὺν τὰς πολιορκίας· ὅς γὰρ ὅστις ἐρως
ὁ βασιλεὺς ἐλθεῖν ἐλπίσιν ἐλπίσας πῆρεται· ἀπελπίσας

τα χυπὴ φροῦνέην ἐβωθεν ἀπογνωθεῖς· διὸ καὶ μέγα ᾄδ' ἐταίρου
σῶν ἐστὶ σοφισμα· αἰὲ γὰρ πατρὸς τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένας
ταῖς ἐλπίσι διαπραττεῖν τὸν ἔρασις· πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτί-
θεσθαι ἔξιςιν· ὥστε φόβον εἶναι κόρον· λοιπὸν ὑμᾶς Δδ τὰ μὲν,
ποιεῖν· τὰ δὲ, μαλακίζεσθαι· τὰ δὲ, Δδ πνοποιεῖν· τὰ δὲ, κοσ-
μεῖν σὺ γὰρ οἶλον· τῆς δὲ, ὁ πῶσιν ἄλλως ταχὺ μαρτυρομένας
μεταλαβούσας χεῖρας, ἵνα μάλλον δὲ ἀπ' ὠρται τοῖς διαστήμασιν
διαλούστεραι αὐτῶν αἴψυ καὶ φοβασμένων μὴ ἄλλο πάλιν γίνησ-
ται τῆς ἐν τῇ παρόντι τύχῃς ἐβόλῃ· ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἐταί-
ρους τάχα ἀν' ἐδωκ' ἄμω βασιλῶν φυλάττεισθαι καὶ τεχνιτοῖς·
πρὸς δὲ σὲ ὅς οὐτως ἡδὲ χεῖς ἐπέμοι ὥς ἐπὶ δ' ἐκινῶμαι καὶ ἀγὰλ-
λεσθαι πρὸς τὰς ἄλλας ἐταίρας, ὅτι πατρὸς ἐγὼ πρὸς τὸν, μάταις
φίλας μουσας οὐκ αὖ ὑπέρμαιμι πλάττεισθαι· οὐχ οὕτως ἐ-
μί λιν ἴνη· ὥς τε ἀφῆσαι πάντα ἐπὶ τὴν χαν ἐμαντῆς εἰς ἀρίστη
αὐ, ὁλίγον ἡγήσομαι δευπαῖσαι· δι' οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ θηρι-
πύδον οἰκίᾳ· ἐν ἧ μέλλωσι γὰρ ἄφροδισίωμ ἐν τῇ πόλιν Δδ
πνον, εἶσαι διαβόητος ἢ παρασηδὺν, ἀλλὰ ἐν ὅλη τῇ ἀθηναίων
πόλιν ἐν τὴν ἀρτεμιρ ἐν τῇ ἐλλάδιν· ἡμαλιστα οἱ μισήσιν λακε-
δαμόνιοι, ἵνα δολῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ παύ-
σονται τοῖς πατέρεσι ὅρεσι ἐπὶ ταῖς ἐρμίσαις αὐτῶν, διαβάλλον-
τες ἡμῶν τὰ Δεῖπνα· καταλυκοῦργόντες τῆς σῆς αὐθροπεί-
θεας· ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χειρόντων δέσποτα· σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησθαι φυλά-
ξαι τὴν ἡμέραν τοῦ Δεῖπνου καὶ τὴν ὄραν ἡν αὐτὴ ἔλη· ἀρεῖσθαι γὰρ
ἡν οὐλόδ.

Εἰρῆωσ.

Λεόντιος Λαμίας.

Ὁ
 Ὡς δὲ ἂν δυσαρεστότερον ὥς ἔοικεν ἔστι πάλιν μετὰ τοῦ
 μένου πρὸς τοῦτον. οἷά με ἐπὶ τοῦ οὐτοῦ διοικῶ
 πάντα λοιδορῶν. πάντων παπῶν. ἐπιστολὰς ἀδελ-
 φούς μου καὶ φίλους ἐκ δώκων ἐκ τοῦ ἐν τῷ οὐτοῦ. ματὶν ἀφροδίτην
 ἐκ δώκων ὡς ἡδὴ ἐχρὺς ὁ δόκησεν ταχυνῶς ἔτι, καὶ αὐτοῦ ἡνελ-
 μιν φθέρωντος καὶ ἐκ λονοσιῶντος καὶ ἐκ ταπεινότητος ἐν μά-
 λα πῶκοις αὐτὴ πάλιν. μέγας τίνος ὑπομεινῶ τις τὸν φιλόσοφον
 τοῦτον. ἐχρὺ τοῦς περὶ φύσεως αὐτοῦ κενεῖας δόξας. καὶ τοῦς
 διεσπασμένους καυόνας. ἐμὲ δὲ ἐφίτω τὴν μουσικῶς ἐνέαν
 ἐμαυτῆς ἀσμάχου ἢ ἀνέβριστον ὄντως ἐπιπολιτοκὴν τὴν ἐχρ-
 τοῦτον, οὐχ οἷον οὐ λάμια δὴ μήτριον. μὴ γάρ ἐστι σωφρονίσαι
 διὰ τὸν ἀνθρώπον τοῦτον. ὁ σωκρατὶς ἔχον ἢ σωμνιδύεσθαι ἢ
 εἰρωνύεσθαι. ὁ ἀλκιβιάδης τινὰ ἢ πυθαγλέα ρομίζῃ καὶ ζαντίπ-
 πην ἐμὲ οἷεται ποιήσιν. καὶ πέρασ, ἀναστῶν ὁ πῶποτε γῆν πρὸ
 γῆς φούζομαι μᾶλλον, ἢ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς διασπασίας ἀ-
 ρίζομαι. ὁ δὲ πάντων ἀφρότατον ἡδὴ καὶ ἀφορητότατον ἐτόλμη-
 σεν, ὅπως οὐ καὶ ἐν τῷ βουλομένῳ λαβεῖν, τί μοι ποιητέον, ἐπε-
 στελέασι. Τί μ' ἔχον τὸν ἐκ λόν οἶδα τὸν κενεσιάδην. οὐκ ἀρῶ
 μοι πρὸς τὸν νεανίσκον οὐκ οἰκείως ἔχειν ἐκ πολλοῦ. πρὸς σέ μοι
 πάλιν λέγειν ἐκὸς λάμια. ὁ τὴν πρῶτην ἀφροδίτην ἐμαυτῆς
 αὐτῇ χερσὶν. ὅπως γάρ με διέπρεπεν ἐκ γῆντων οἰκῶσαν. ὁ ἐκ
 νου τοῦ χέοντος πάντα μοι τὰ γὰρ δὴ πέμπτων ὁ δαλέλοιπεν. ἐαυτοῦ.
 χενεῖα θεράπωντας. θεράποντας ἰμδούς. ἰνδούς. πῶς ἡλασι πῶς ἡλ-

λὰ τὰ μικρότατα πρόσλαμβαν τὰς ὥρας ἵνα μηδεὶς φθῇσιν με-
 τ' ἀπομένους. τοιοῦτον νῦν ἐρασὴν ἀποκλήσιν Φισί καὶ μὴ προσί-
 τωσι, τοίοιο δολιῆς, αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀρόμασιν, οὐτεὺς ἀτῆικος
 οὐτεὺς φιλόσφορος ἐκ κατὰδεκείας πρώτης τινὲς ἀλάδα ἡκων.
 ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλη γλῶσσοι καὶ ἀθηνάων πόλιν ἐπικούρω, μὰ τινὲς
 ἀρτεμὶν ἐξυγασθῆσαι πάντα αὐτοῦ πρὸς τὸν τιμάρχον βρα-
 χίονα μαῖον ἢ δὲ πρὸς τὸν δάκτυλ. τίσι λέγεις λάμειν ἀλυσθῆ-
 ταῦτα ἐδύλαα φημί; καὶ μὴ δὴ δὲ οὐ μάλιστα πρὸς εὐαφροδίτης μήστι
 ταῦτα ὑπελθέτω. αἰὶά φιλόσφορος αἰὶά ἐπιφανής. αἰὶά πολλοὶς φί-
 λοις κεχεῖται; λαβεῖτω εἰς ἡχοδιδασκίτω δ' ἄλλος. ἐμὲ ἢ δὲ τὸν δά-
 κτυλ. τί δὲ ξάλλει δὲ τὸν δάκτυλ. τίμαρχον δάματερ. ἀλλὰ καὶ δὲ ἐμὲ
 πάντα ἡνάγκαται ὁ νεανίσκος κατὰ λιπῶν τὸ λυκόν. καὶ τινὲς
 ἐκ τούτων νεότητι καὶ τὸν σωμαφῆβους καὶ τινὲς ἐταίρειαν, μετὰ
 τούτων καὶ κολακίαν αὐτὸν καὶ καθυμνῆν τὰς ὑπηνέμους αὐ-
 τοῦ δόξας. ὁ ἀτῆικος οὐτος ἐξελθε Φισί ἐκ τῆς ἐμῆς μοραγίας
 καὶ μὴ πρόσθι λεοντῶν οὐ δικαιοτέρον ἐκείνου ἐρωῶτος, σὺ
 μὲν οὐ μὴ πρόσθι τῇ ἐμῇ. ὁ μὲν, νεανίσκος ὡς ἀνέχεται τὸν
 ἑτέρον ἀντρασὴν γέροντα. ὁ δὲ, τὸν δικαιοτέρον οὐ χύσμεν. τί
 ποιήσω πρὸς τῶν θεῶν ἡκεῖ δὴ ὡσεὶ λάμει. νῦν τὰ μυστήρια. νῦν τὸν
 τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν ὡς ἐνθυμηθεῖσαι τὸν τιμάρχον τὸν χυ-
 ελτμόν, ἀρτὶ ἀπέφυγμα καὶ ἰσθῶ. καὶ τὰ ἄλλα καὶ ἡ κατὰ δάμου
 ἀνέστα πῆλαι. δέομαι σὺν δέξαι με πρὸς σεαυτὴν ἡμέρας ὀλίγας.
 καὶ ποιήσω τὸν τὸν ἀποδάνεισαι πηλίκων ἀπὸ λαοῦ ἀγαθῶν, ἔχω
 ἐν τῇ οἰκίᾳ με. οὐκ ἐπιφέρει τὸν κόρον δὲ οἶδα. πρὸς εὐδυνὰς δὲ

δύσ

2
θὺς πρὸς ἡμᾶς διατίμῃ τε καὶ μητρὸς ὄντων ἐξ ἑρμαχὸν ὁ πολὺ αἰ-
νον. ποταμὸς οἷός με λάμια πρὸς αὐτὸν ἰδὲ παρὰ γρομένον εἰ-
πεῖν. τί ποιῆς ἐπικουρε. οὐκ οἶδα ὅτι διακωμῶδεις τιμοκρά-
της ὁ μητρὸς ὄντων ἐπὶ γούνοισιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐν τοῖς θεά-
τροις παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς· ἀλλὰ τί ὅστις αὐτὸν ποιεῖται ἅ-
ναισιν τὸς ὅστις ἐραῖς καὶ ἐγὼ ἔσομαι τοίνυν ὁμοίως αὐτῷ ἀνέ-
χωντος, καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν τίμηρον.

Εἰρήνωσ.

Μένανδρος ἐλκεῖρα.

Γὰρ μά τ' οὐκ ἐλδοσινίαις θεῶν, μά τ' ἐκ μυστήρια αὐτῶν ἄ-
ε
σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὥμοσι πολλάκις ἐλκεῖρα
μόνος μόνῃ, ὡς οὐδὲν ἐπαίρω τὰ ἐμά· οὐδὲ βουλόμην
νῦν σοι χειρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω. τί γὰρ ἐμοὶ χω-
εῖς σὺ γῆροισιν αὐτῶν. τί δὲ περὶ θῆναι μείζον τῆς σῆς φιλίας
διωαίμην. εἰ καὶ τὸ ἔχειν ἡμῶν γῆρας διὰ τοῦτο σὺς τρώπῳ ὡ-
ς ἡθ', νεότης αἰετῶνται μοι. ὁ συννεύσαι μιν ἀλλήλοις καὶ συνη-
ράσαι μὲν καὶ νῦν τοὺς θεοὺς σωθάνοι μὲν. ἵνα μηδὲ τέρψῃ ἡμῶν ἐν
ἄδῃ συγκαταβαίνει τις ζῆλος· ἢ πρῶτον ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται ἅ-
γαθῶν. μὴ δὲ γῆροισι τοῖς μοι πειραθῆναι σὺ μηκέτι ὕψης. τί γὰρ αὐ-
τί κατὰ λείπει τοῖς ἀγαθῶν. ἀλλὰ νῦν ἡπειρέ με ἐν πειραθῇ μαλα-
κίζομενον, οἶδα γὰρ μου τὰς συνήθους ἀδινείας ἃς οἱ μὴ φιλοῦν-
τές μετ' ὀφθῆς καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν, ἐπιστεῖλαισι ἐν
ἄσει μερούσῃ διὰ τὰ ἀλῶα τῆς θεοῦ, ταῦτά σιν. ἐδεξάμην ἅ-
πὸ πᾶσι λεμίου τοῖς βασιλῆος αὐγὰς πᾶσι γράμματι. ἐν οἷς δὲ
ταῖς μετὰ σὺς δειήσεις, καὶ πρὸς ἐπὶ βασιλικῶς ὑπὸ χυρὸν καὶ τὸ δὴ λέγῃ

μενόν τούτο τὰ τῆς πρὸς ἀγαθὰ ἐμὲ ἐφιλήμονα· καὶ γὰρ ἐκείνω
γράμματα ἑκομίδος φασί· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Φιλήμων ἐπέει-
λέ μοι τὰ ἴδια ἀπλῶν ἐλαφρότερα ὥς οὐ μενάνδρῳ γρηγο-
ρίῳ ἢ τῶν λαμπρῶν· ἀλλ' ἔκτεται καὶ βουλεύσεται τὰ ἴδια οὗτος·
ἐγὼ δὲ οὐ περιμένω βουλάς· ἀλλὰ σύ μοι γλυκερά ἐσώμεν ἐλπί-
στοπαγίτι· βουλὴ καὶ ἡλιθία, ἅπαντα νὴ τῶν ἀθηνῶν ἀεὶ γρη-
γορίῳ, καὶ νῦν ἔσθι· τὰς μὲν οὖν ἐπιστολάς τοι κασιγέως σὺ διεπέμ-
ψαμί· ἵνα μὴ κόπῃ σε δις καὶ τοῖς ἐμοῖς ἢ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν ἐν τυγχάνουσιν· ἃ δὲ ἐπιστέλλειν αὐτῷ ἔσθων, καὶ βούλο-
μαι σεῖδέναι· πλεονέχων, ἐλπίς αἰγυπτίων ἀπέναι μακρὰν οὕτω
ἐλπίσιν ἐμὴν βασιλείαν οὐσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς οὐδὲ
ἐν θυμῷ μάλ'· ἀλλ' ὅτι ἐν αἰγύπτῳ τῶν τε τῆς πολιορκίας ἐκ τῶν αἰγυ-
πτίων, οὐδ' οὐτως ἐν ἡμῶν ἔχον ἀφ' οὗ τῶν ἐμὴν βασιλείαν τῆς πρὸς Φι-
λίας, μόνος ἐν ᾧ σὺν τῷ ὀλίγῳ αἰγυπτίων χωρὶς γλυκερίῳ ἐρημίαν
πολυαυτὸν ὁρᾷ· ἡ δὲ ἂν ἴδῃ ὅτι ἀκτινιστὸν τὰς σὺν θεράπνευ μάλ-
λον ἀγαθὰς, ἢ τὰς ἀπέντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων· ἵνα
καὶ νῦν μὲν ἔν τ' αὐτῷ λούετον· δύκατα φρόνιτον ἢ τὸ λολακδομ
ἀπὸν δὲ τὸ οὐ τυγχόμενον· ἐγὼ δὲ καὶ τὰς ἡρακλείους καὶ τὰ
ἑλπίστας ἢ τὰς χερσίδας καὶ πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα
πρὸς τοὺς ἀγαθὰ φρονέω, ἢ καὶ τὸς χρόνους ἐλπίς ἐν τοῖς θεάτροις
ἀθηνῶν καὶ τῆς χερσίδας ὁμολογίας ἢ τῶν ἀντικεινῶν γυμνασίων, ἢ
τῆς ἐραῆς ἀκαδημίας, οὐ καὶ ἀπὸ μακρὰν τὸν δύνοντα καὶ τοὺς
βακχικοὺς αὐτοῦ κιστοῦ, οἷς σε φανώδηται μάλλον ἢ τῆς πελε-
μαῖς βέλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης καὶ καὶ μὲν ἐν τῇ θεάτρῳ

γλυκερίῳ

22
ἐλνκέρας· πού γὰρ ἐν αἰγυπτῷ ὄψομαι ἐκκλησίαν καὶ ψήφορ
ἀναδιδόμενιν· πού δὲ δημοκρατικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζον-
ται· πού δὲ θεομοθέτας ἐν ταῖς ἱεράσι λέγομαι ἐκκλισμένους·
ποῖον περιχρίσμα· ποῖαν αἵρεσιν· ποῖους χύτρους· κρῆμιλόν·
ἀγοράν· δικαστήρια· τίς γὰρ τιῶσά σοι λαμῖνα· τίς ψήφαλί-
αν· τίς μαρμαῖον ὄλιον· ἐν ταῖς ἀθήναις τίς ἐλάδα ὄλιον· τὴν
ἰωνίαν· τὰς ἐκκλησίας πούσας· ἀφείς ταῦτα καὶ ἐλνκέραν με-
ταῦτά τῳ εἰς αἰγυπτῶν διέλθω· χερσὶν λαβεῖν καὶ ἀργυρον ὡς πλῆ-
τον· ὥς μετὰ τίμος χέρομαι μετὰ ἐλνκέρας τοσούτην διατεθῆ-
λασμένον· οὐ πενία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα· εἰ δὲ ἀ-
κούσω τὸν σεμνὲς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μεταπεθῆναι, οὐ
αποδός μοι πάντες οἱ θεοὶ καὶ γυῖόν τε καὶ ἀπονήσκων τὰς
μὲν λύπας ἐμὰν τῷ σωματίῳ, τὰ δὲ χεῖματα τοῖς ἰχνόουσιν
ἀδινῆν ἐν μίῳ κέσεται· ἢ μὲν γὰρ συμβοῖν πῶλε μάλῳ καὶ
σαῖά πῳος καὶ τοιούτοις ψόφοις· ὣν οὐτε γὰρ φιλικὸν ἐββαῖον, ὅ-
τε γὰρ διεχρῶσιν ἀκίνδυνον· εἰ δὲ ὀργισθῇ τί μοι ἐλνκέραι, ἀπαξ
αὐτῶν ἀρπαξέας κατέφίλησα· αὐτὴν ὅρμηται, μάλλον αὐτῶν
ἐββαῖον καὶ βαρυνύμωσ' ἔχῃ, δεδάκρυκα πρὸς ταῦθ' ἰκίεθ'·
τημέναια τὰς ἐμὰς λυπὰς δέ ταις λοιπὴν οὐτε σφατιώτας ἔχου-
σα οὐτε θυροφύλους οὐτε φύλακας· ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἐμὶ πάντα· ἢ
μὲν καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν νεῖλον· οὐ μὲν γὰρ δὲ τὸν δύφρα-
τὴν ἰδεῖν τὸ μὲν γὰρ τὸν ἴσον οὕτω μέγαλον· ὡς θερμώδων· ὅτι
γῆρας ὁ ἄλυσ· ὁ ῥῆνος· εἰ μὲν γὰρ πάντα τοῦ σώματος ὁρᾶν, ἡ α-
παβατῆ ἰδέσθαι μοι τὸ ζῶν, μὴ βλεῖπον ἐλνκέραν· ὁ δὲ νεῖλος οὐ
ποσὶ καὶ πρὸς ὧν καλὸς, ἀλλὰ ποτε θνήσκῃ· ὡς οὐκ ἔστιν οὐτε προσελ-

θῆν' αὐτοῖς τοῖς δύναις ἐλλοχούμενου τούτου τοῖς λιανοῖς ἐμοὶ γῆρος
το βασιλῆος πολέμαϊ· ἔν' ἀπὸ τῶν γαῖς σίφραδς κ' ἰσὺρ· ἐμοὶ γέ-
νοιτο χῶματος καὶ τάφου πατρῶος τυχεῖν, καὶ ἔν' ἐπὶ χάρας ὑ-
μνήσαι κατ' ἐτὸς δόμῳσιν· τὰς μυστηρώτιδας ἀγῶν τελεταῖς· δρᾶ-
μα τουρῶν τι καὶ νῦν τοῖς ἐπὶ τοῖς θυμέλαις δρᾶμα γλῶρται
ἢ χεῖρονται καὶ ἀγωνίζονται καὶ φοβούμενον καὶ νικῶνται· Φιλί-
μων δὲ δὴ τυχεῖται καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ γῆρος μένος ἐν αἰγυπῶ· οὐκ
ἔχει φιλήμων ἐλπίδας τινὰ· οὐδὲ ἀξίος ὡς ἴσως τοῖς τοιούτου
ἀγαθοῦ· σὺ δὲ εἰς τῶν ἀλῶν δέσμαι ἐλπίδας διδύς πεπτιμένη
πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀσάβης φέρου· μακροτέραν ἐορτὴν οὐδὲ πο-
τέ ἐγὼν· οὐδὲ ἀκαιοτέραν· δὴ μὴ τερίλεως γῆρος.

Γλυκέρᾳ Μενάνδρῳ.

Σ Διεπέμψω μοι τὴν βασιλέως τὰς ἐπιστολάς, διδύς
ὦ
ἀνέγνωρ· μὰ τίς καλλιγένειαν ἐν ἡνὶ ἐμὶ κατέχει
ρον μένδρε ἐκ παρθῆς ὑπὸ ἡδονῆς πνομένη· καὶ τὰς
παρούσας οὐκ ἐλαύνον· ὡς δὲ ἦτε μήτηρ μου καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελ-
φὴ δύφροισι, καὶ τῶν φίλων ὡς οἶδα καὶ παρὰ σὺν ἐδείπνησε
πολλὰ καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔν' ἐπιχώριον ἀπὸ κλισίῳ· ἀλ-
λως φοβούμενος αὐτὴν ἐπαίνειν, ὅτε καὶ μεθ' ἀσάβης ἐρμό-
τέρωνσε κατὰ φίλους· ἐμέμνησαι Μενάνδρε; θεασάμεναι δὲ με-
τὰ τῶν οὐδὲς ἑστῶτος προσώπου τῶν οὐφθαλμοῖς χεῖρουσαν, ὡς ἐλ-
κείον ἤρουντο· τί σοι τηλικούτου γένηται ἀγαθόν· ὅτι καὶ τὸν χῶ-
ματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιῶν τέρων ἡμῖν πέφνηας· καὶ τὸ σῶμα γέ-
νῳσται καὶ διαλάμπει ἐπὶ χαρτύντι καὶ δὴ τῶν· ἀλλὰ μέ-
νδρε

2
νανδρον ἐφ' ἣν τὸν ἐμὸν οὐρανὸν βασιλεὺς πολέμαρχος ἐπὶ τῇ
ἡμῖν τῆς βασιλείας τῶν ὅσων τινα μετὰ πέμπεται, μέλονται τῇ
Φωμῇ φθεγγαμένῃ καὶ σφοδρότερά, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ
παρουσίαι, καὶ ταῦτα ἐλεγον ἐξ ὧν διατινάσσονται καὶ σβούσι τὰς
χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγίδι. χαίροις
οὐκ ἀπολέτημί μιν ἐφρασαις τὸ ἦ, ἐκ τῷ μένандρῳ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
οὐδὲν ἐπὶ τῶν μὲν τὰς θεὰς οὐδ' εἰβούσ μοι τὸ λεγόμενον φθίγγει
το, πειδείην αὐτὸν, ὅτι βουλίσειταί με ποτὲ ἢ διωθήσεται μένандρος ὁ
πρωτῶν ἐν ἀθήναις ἐλκεῖραν τὴν ἐαυτοῦ, μόνος ἐν αἰγύπτῳ βα
σιλεύει μετὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο γὰρ δῆλος ἐκ τῆς
ἐπιστολῶν αὐτῶν ἀνέγνω, δῆλος τῷ ὁ βασιλεὺς τὰ μὲν πεπυσμένον
ὡς εἶπε περὶ σου καὶ ἀξίμα δι' ὑπονοίαν αἰγυπτίῳις θέλων ἀπὸ
κισμοῖς σε διασωθῆναι. χαίρω διατῶντο. ὅτι πεπυσμένα καὶ ἐκ
αἰγυπτῶν πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες, καὶ πείθεται πάντως ὁ
ὧν ἡκουσεν ἀδύνατον ἀποδοῦναι, ἐπιθυμῶν ἀθῆνας πρὸς αὐτὸν δι
αβῆναι. τί γὰρ ἀθῆναι χωρὶς μένандρου. τί δὲ μένандρος χωρὶς
ἐλκεῖρας ἥτις αὐτῇ καὶ τὰ προσωπεῖα διασκηδύαζω καὶ τὰς
ἐσθῆτας ἐν δύναι καὶ τοῖς προσκηνίοις ἐστηκα, τοὺς δακτύλους ἐ
μαυτῆς πείζουσα ἢ ἀν κροταλίσῃ τὸ θέατρον. καὶ τρέμουσα
τότε νῦν τὴν ἀρτεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσα σε τὴν ἱερὰν
τῶν δρακόντων ἐκένω κεφαλῇ ἐναγκαλίζομαι. ἀλλ' ὅτι
ταῖς φίλαις ὅτε χαίρειν ἐφ' ἣν, τὸν τὴν μένандρῳ ὅτι εἰ ἀρα ἐλ
κείρα μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς ὑπὲρ θάλασσαν ἔρωσί σου. καὶ δια
πέντιοι φῆμαι τὰς σὰς ἀρετὰς ἡλικίας καὶ αἰγυπτίῳις ἀνέλος καὶ
(πρώλειωσ

ἢ ἀκρωτήρια ἢ καὶ φάρις σκοπία· πάντα μέγαρα νῦν ἔστι, σου
λόμινά ἰδεῖν μένανδρον καὶ ἀκούσαι φιλαργύρων ἐῖρωντων ἐν
ἐφιδυμόνων καὶ ἀπίων ἢ πατέρων ἢ υἱῶν καὶ θεραπόντων, καὶ
πάντος ἐνσηνοβιατομένου ὧν ἀκούσονται μὲν, οὐκ ὄψονται δὲ μέ-
νανδρον εἰ μὴ ἐν ἄσει παρὰ γλυκέρα γήρουντο· ἐπὶ τὴν ἐμὴν δύναμι-
μονίαν ἰδούσιν ὅτι πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ μένανδρον καὶ νῦν
κῆτορ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενον· οὐ μὴν ἀλλ' εἴ γε ἄρα πό-
δος αἰρεῖσθαι ἢ τῆς ἐκείνου ἀγαθῶν, καὶ ἐμμενὸς ἀλλοιότητος γαί-
γυπτου, χέματος μεγάλου καὶ τῆς αὐτοῦ πυραμίδων καὶ τῆς
περικυμάτων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ περιβοήτου λαβυρίνθου
ἐπὶ ἄλλων ὅσα ἀπὸ χεῖνου καὶ τέχνης παρ' αὐτοῖς τίμια, θεομαίον
μένανδρε μὴ ποιήσῃς πρόφασιν· μὴ δέ με Ἀθηναῖοι διαταῦτα με-
σσησάτωσαν ἢ δὴ τοῖς μεδύμινουσ' ἀειδομένοισι οὐδ' ὁ βασιλεὺς αὐ-
τοῖς πέμψῃ διὰ σέ· ἀλλ' ἂν πῃ πασι θεοῖς· ἀγαθὴ τὴν χεῖρα δέξοις πνύ-
μασι δὲ οὐρίῳ· ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω· μὴ τοῦτο δόξῃς με λεί-
πειν, οὐδ' αὐτὴ δύναμαι καὶ ἀνέλω· ἀλλὰ παρῆσα τὴν μητέρα καὶ
ταῖς ἀδελφὰς αὐτῆς ἔσθαι συμπλεύουσαι καὶ σφόδρα τὴν δύνα-
μιν αὐτῶν γέννησαι δὲ οἶδα· καὶ ἐκκλωμένης βιῶσιν ναυτίας ἐγὼ
θεράπευσω· θάλασσαν γὰρ ἀδενεῖν τῆς πελαγισμῶν· ἄζω δέ σε ἄ-
τερ μύθων ἀειδόμενος εἰς αἴγυπτον οὐδ' ὀνύσσον ἀλλὰ διονύσσον θερά-
ποντα ἢ προσφύτην· οὐδὲ ἐνναζῶ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς ἀπολε-
φθήσμαι τοῖς σῶς ἀποστάς κλαίοντα καὶ ποτνιωμένη· χαίρειτω-
σαν οἱ θεοὶ καὶ ἐκείνοι καὶ τὰ ἀμείδιτα τῆς προσβυτίων ἀμολακή-
ματα· ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα καὶ τὸ ἄστυ καὶ ὁ περαιοδύς· ἐπὶ αἰ-
γυπτος· οὐδὲν χωρίον ἡμῶν τούτων ἐρωτᾷς οὐχὶ δέξεται πολήρης καὶ
πύργων οἰκῶν, δὲ οἶδα ἀφροσύνην αὐτῶν τὸ δύναται ποιήσει· πέ-

πεισμένα

πεισμαι μήτε χρημάτων σε μήτε περιουσίας μήτε πλούτου γὰρ
καθ' ἑαυτὸν ἐπιδουμένῳ, ἐν ἑμοὶ καὶ τοῖς δράμασι τὴν δούλειαν
κατατιθέμενον. ἀλλοὶ συγγενεὶς ἀλλ' ἄλλοι τρεῖς, ἀλλοὶ φίλοι,
χεδὸν οἶδα πάντῃ πάντες πολλῶν δέονται. πλουτεῖν ἐθέλουσι
καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτία σι με οὔτε
μικροῦ οὔτε μεγάλου, τὸν τοῦ οὐοῖδα, πάλαι μὲν ἡπικέμενος ἐμὲ
πύσι καὶ ἔρωτι. νῦν δὲ ἡδὴ βλάβισιν προστιθεὶς αὐτοῖς. οἷς μάλ
λον περιχρημαμένανδρε φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας γὰρ
ὀλιγοχρόνιον. ἐστὶ γὰρ ὡς βίαιος ἡ ἐμπαθὴς Φιλία, οὕτω καὶ δὴ
δύαντος. οἷς δὲ παραβίβλωται βουλαί, ἀρραγέστερον αὐτοῦ
τοῖς ἡδὴ γὰρ ἔργον οὔτε ἀμικρὸς ἡδοναῖς τε καὶ δὴ γὰρ πλῆθος, οὔτε
περιδεῖς. λύσεις δὲ τὴν γνώμην ὡς μετὰ πάλαι περὶ τούτων αὐ
τὸς νοθετῶν διδάσκεις. ἀλλ' ἐκείνῳ σὺ μήτε τί μέμνη μή δὲ αἰτία
σιν, δέδοικα τοὺς ἀπ' ἡκούσ' σφῆλαις οἵτινες ἀρξονται πάντῃ με
περιβομβεῖν. οὐδ' οὐδ' ὡς αὐτὰρ ἀφ' ἡμεῖς τῆς ἀθηνάων πόλεως
γὰρ πλούτου. ὡς τε δέομαι σου μένανδρε ἐπίχεσθαι, μηδὲ πῶ τῷ β
δίλει μηδὲν αὐτὸς ἐπείλει. ἐπὶ βούλῳ σαι. περίμενον ἕως ἡοιῶν γ
νόμεθαι καὶ μετὰ τῶν φίλων καὶ Θεοφράστου καὶ Εὐπλόουρου. τὰ
γαρ ἀλλοιότερα καὶ κέννοις καὶ σὶ φανταῖται ταῦτα. μάλλον
δὲ καὶ θυπόμεθαι. ἴδω μὲν τί λέγῃ τὰ ἱερά, εἴτε λῶρ ἐς αἰγυ
πτον ἡμᾶς ἀπέναντι εἴτε μένῃ. καὶ χρεὶς περιεσθῶ μὲν εἰς δελφούς
πέμψαντες. πάλαι τρεῖς ἡμῶν ὕβριν ὀδύσας. ἀπολομένην ἔσθ' ἡμῶν πορδύ
μενοι καὶ μένοντες πρὸς ἀμφοτέρω τὸν θεόν. μάλλον ἢ ἐγὼ το
ποποιήσω. καὶ γὰρ ἔχω τινὰ νεωστὶ γυνῆκα ἀπὸ Φρυγίας ἡνέ
σαν. οὐ μάλα τούτων ἐμπεριον. γαστρομανθύνεσθαι δεινὴν τῇ
συστροφῇ διατάσει νύκτωρ καὶ τῇ τῶν θεῶν δαίτῃ, οὐδ' αἰετοῦ

σὺ πίστεύειν, ἀλλ' εἶν' ὥς φασι. διὰ τί μοι πρός αὐτὸν. καὶ ὅ-
ως ἐφ' ἧ καὶ κάθαρσιν πῖνα λαβεῖν προτέλεσας τὴν γυναικα. ἔπει-
ρα σὺ δάσκει πρὸς τὴν ζωὴν ἰσχυροῦσαι. καὶ λιβανωτὸν ἀρρενα δ' εὐρα-
κα μακρὸν ἐπὶ μέμαται σελεύνησ', ἡ ἀγρία Φύλλα τ' ἀνθρώπων
οἶμαι δὲ καὶ σὲ φθίσεται πειραϊόθεν ἐλθεῖν. ἢ δὴ λωσά μοι σαφὺς
μέχρι τίνος οὐ δύνασαι γλυκέραν ἰδεῖν. ἱρὴ γὰρ μὲν καὶ ταδρα μὴ
πρὸς σέ. τὴν δὲ φρυγίαν ταύτην ἐπιμαύσωμαι ἢ δὴ καὶ μελετῶ
πειραζέσθαι ἀπὸ σπαντοῦ μά τὸν πειραϊᾶ καὶ τὸ ἀγρίον καὶ τὴν
μουννίαν, καὶ κατὰ λίαν ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς οὐ δύνα-
μαι πάντα ποιεῖν μά τοὺς θεούς. σὺ γὰρ οὐ δύνασαι διαπεπλεγμέ-
νος ὅλως ἢ δὴ μοι καὶ οἱ βασιλεῖς ἐπιστεῖλωσι πάντες, ἐγὼ πάντων
εἰμὶ παρὰ σοὶ βασιλιωτέρη καὶ ὑπεβῆσαι λέγεται εἰραστὴ καὶ
ὄρκων ἱερομνήμονι. ὥστε πειρῶ μάλλον ἐμὴ φιλότῃς θάσσιν εἰς
ἄστυ παραγνέσθαι ὅπως εἴη μεταμολύσαιο φηλὶ πρὸς βασιλέα
ἀφίξεως, ἐγὼ δὲ ὑπερεπιμένα τὰ δράματα δὲ αὐτῶν ἀ μάλισ-
τα οὐκ οὐ δύναμαι πτολεμαῖον τὸν αὐτὸν δόοντα, οὐ δὴ μοιρατικὸν
ὥς οἶδα. εἴτε θάψας εἴτε μισοῦμενον εἴτε θρασυλόντα εἴτε ἐπι-
τρέποντα, εἴτε ῥαποζομέριον εἴτε σκένον

ἀλλ' οὔτι καὶ ἐγὼ θρασεία

ἔπειτα τοιμήραπισ εἰμὶ τὰ μενάνδρου διακρίναι ἰδιώτισ οὐσιν. ἀλλὰ
σφόν' ἔχωσιν τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύνασθαι. σὺ γὰρ μεδίδας
ξας δὲ φῶν γυναικα ταχέως παρ' ἑρῶντων μανθάνειν, ἀλλοῖσι νο-
μοῦσιν ἔρωτες πένοντες. αἰδούμεθα τὴν ἀρτεμιν ἀνάζισιν
μῶν εἶναι μὴ θάψον μανθάνουσαι. πάντως δεομαι μένασθαι καὶ
κεῖνο παρασχεῖν οὐκ οὐκ τὸ δράμα, ἐν ᾧ με ἐγγραφας. ἵνα καὶ
μὴ παραγνώσθαι σὺν σοὶ, δὲ ἄλλου πλὴν πρὸς πτολεμαῖον,
καὶ

Τῇ αὐτῇ.

Ξ ὕελον μὲν τὸ ἐκ πώματα· αἱ δὲ χεῖρες, ἀργυρον
 αὐτὰ ποιούσι καὶ χρυσόν· ὡς καὶ τούτοις τὸ ἐλέπειν
 ὕψους παρὰ τῶν ὀμμάτων εἶναι· ἀλλὰ τοῖς μὲν
 ἄλυσιν καὶ ἀκύνῃσιν τὸ διδόναι καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς ἐσκηό-
 σι· τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκ πώματα, τῇ πείλῃ ὑπόκειται δὲ
 φραίνεσθαι οἷα ἐπὶ τῇ συνίσει τῶν φιλημάτων· ὡς πείλῃ μὲν λα-
 τῶν καὶ χεῖρας ἐκ τῆς πείλῃ, καὶ διὰ τὸν ἐν τῇ σφαλερῇ τῆς ὑ-
 λης φόβον· ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὀμμασιν· ὡν δὲ ὁ ζῶν γὰρ
 σάμιμος, λαλὸν οἶνοχόον παρῆσεν· εἰ δὲ βέλῃ, τὸν μὲν οἶνον μὴ
 παρὰ πύλιν· μόνοι δὲ ἐμβάλλουσι ὕδατος, ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι πρὸς
 φέρουσα, πλήρου φιλημάτων τὸ ἐμπωμα· καὶ δίδου τοῖς θεοῖς
 μένοις· ἐστὶ γὰρ οὐδὲς ἀνέρας οὕτως, ὥς παθεῖν ἐπὶ τῷ δινύσῃ
 χάριν μετὰ τὰς ἀφροδίτης ἀμπέλουσ·

Τῇ αὐτῇ.

Τ Α μὲν ὀμματῶν διανέσερα τῶν ἐμπωμάτων· ὡς
 δυνάσθαι διαύτων καὶ τῷ ψυχρὸν ἰδεῖν· τὸ δὲ τῶν πα-
 ρῶν ἐρύθημα, δύνειν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον· τὸ δὲ λ-
 νοῦν τὸ ὑπὸ χετῶνιον ἀντιλάμπει τῶν παρῶν· τὰ δὲ χεῖρα β-
 επῆται τῶν ῥόδων αἵματι· καὶ μοι δοκεῖ τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς
 ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων· διὰ τὸ ὑπὸ εἶναι νυμφῶν μία· πόσις
 ἰστέ· ἐπειρομένους· πόσις κατέχει παρὰ τῇ χοντα· πόσις φθε-
 ξάμενη, λαλεῖ· ἐγὼ πρῶτος ἐπειδὴν ἰδῶσε διψῶ· καὶ ἰστέ μοι
 μὴ θέλων·

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΣΠΑΣΙΑΙ.

τὸν ἐπιστολιῶν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς
 παλαιούς, ἀεὶ μοι διεσκέφθαι δοκοῦσι φιλο-
 σόφωρ μὲν ὁ τυανὸς καὶ δῖωρ. στρατηγῶν δὲ βροῦ-
 γος ἢ ὅτῳ βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἔχει το. βασιλέων δὲ ὁ θεαπέσι-
 ος μαρκος. ἐν οἷς αὐτὸς ἐπέτελλε. πρὸς γὰρ τὴν ἐλευθερίᾳ τοῦ
 λόγου, καὶ τὸ ἐδραῖον τοῦ ἥθους ἐν τιτύπεται τοῖς γράμμασι. ἐν
 τῶν δὲ ἀεὶ μοι ἡρώδης ὁ ἀθηναῖος ἐπέτελλε. ὑπεραττι-
 ζῶν δὲ ὁ ὑπερλαλῶν, ἐκ πίπτε πολλοῦ τοῦ πρὸς ἐποντος ἐπιστο-
 λῆ χαρακτῆρος. ἀφ' ὧν φαίνεται τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν, ἀπὸ κε-
 σέραν μὲν συνηθείας. συνηθεσέραν δὲ ἀπὸ κίσεως. ὁ συνηθείας μὲν
 πολιτιῶς, τοῦ δὲ ἀβροῦ μὴ ἀπὸ δέξιν. ἔχει το. τὸ ὅτι οἱ ἐν τῇ
 μὴ ἐχρηματίας. ἐφ' ὧν χρηματιοῦ μὲν, φιλοτιμῶνται δὲ οὐ μὲν. Οἱ
 λοπμίαι δὲ ἐν ἐπιστολῇ μὲν φρακίῳ δέξιν. κύνελον δὲ ἀποτορνύειν, ἐν
 μὲν τοῖς βραχυτέροις τῶν ἐπιστολῶν, συγχωρεῖ. ἵνα τὸν τῶ γού
 ἢ βραχυλοπία ὡραῖζοιτο ἐς ἀλλήν ἢ τὸ πᾶσι σενήουσιν. τῶ δὲ ἐς
 μήλοσ προσημείων ἐπιστολῶν, ὁξείρην χεὶν ἐν κλουσ. ἀγωνιστικῶ
 περὶ ὧν ἢ ἐκ ἐπιστολῶν τοῦ τῶ. πλὴν εἰ μὴ πᾶ ἐπὶ τελευτῆς τῶ
 ἐπεσε λμέρων, ἢ ζυλλαβεῖν δέοι τὰ προφρημένα, ἢ ζυγλιθεῖσαι
 τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφηνέει δὲ, ἀγαθὴ μὲν ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ λό-
 γου. μάλιστα δὲ ἐπιστολῶν. καὶ γὰρ δὲ δόντες ἢ δέομενοι ὁ συγχω-
 ροῦντες καὶ μὴ, καὶ λαθὲν πῶμενοι καὶ ἀπολογεῖσθαι καὶ ἐρω-
 τῶντες, ῥᾶον πείσθαι μὲν τὸ σαφὲς ἐρμηνεύσω μὲν. Σαφὲς δὲ

ἐρμηνεύσμεν καὶ ἐξωδὸν τελέσας, ἡ δὲ ἄρ' ἔπειθ' ἐμύνητο καὶ ἡ αἰνὰ
καμινῶσ', πρὸ δὲ λαοὶ καὶ οἰνωσ' φράζωμεν. Βερενίκη.

Πυρσάινουσα μίλτος τὰ χεῖλη δ' ἰτὶν περὶ αὐτὰς
Φουσα, ἡ δὲ λυμα φιλημάτων. κατηγόρ' δὲ καὶ γῆρας
τῷ προσώπῳ. ὕφ' οὗ πελιδνὸν μὲν τὸ σῶμα. ἔνστα δὲ
ἡ πρὸ αὐτῆς ἔξωρος. ἴχε δὲ χρωματοπίαν δ' ἀμυδρὸν ἐπιποῖ τὰ καλὰ
λαίμη καὶ γυῖα ψωμάσσε γῆρας ἐπὶ τῇ τῷ προσώπῳ γυαφῇ.

Αθηνόδωρ.

Ὁ δὲ φθαλμοὶ ξύμβουλοι τῷ ἔργῳ. σὺ δ' ἀκοὴν ἀκούσας, ἔρως
ἰωνιλοῦ μετράκιου οἰκῶν ἀόρηντο. τουτὶ δὲ μανικὸν φαί
νε ται τοῖς οὐ πῶ εἰδύσιν ὅτινοὺς ὁρᾷ. Ἐπικτήτω.

Ἡ δὲ ῥοτῶ ἀνοήτῳ χαίρει, ὅ τινος πελιδνὸν ἐπειδὴν πῶ
όντες ἡμᾶς κροτῶσιν, ἡ γὰρ δὴ μόνον τὸν τῷ σωφρονέστερον
τῷ ἀθηνάϊων, ὅσω μὲν αὐτοῖσι μὲν ὕψ' τῷ κροτεῖν.

Αεισβούλω.

Ὁ δὲ ἔρῳνται καρτερεῖν, σωφρονέστερον τῷ μὲν ἐραδῆ
ται. καὶ γὰρ δὴ τὰ πολέμικα ἀνδρείοι οὐχοί μὴ ἔρωθεν
πες, ἀλλοῖσι κῶντες ἐν δαύμασιν. Αθηνάϊος.

Ὁ μὲν μὴ ἔρῳνται χεῖρεσσι, λισίου δόξα τὸ ἔρῳνται δοκῇ
πλάτωνι. σὺ δὲ ἔρῳνται δὲ μὴ ἔρῳνται. τουτὶ δὲ σφῶς μὲν οὐ
δεῖς λαῖσ' ὅ οἱ μὲν ἐπὶ τῇ. Ἐπικτήτω.

Φ. Ὁ βού δὴ μόνον περὶ πολλὰ διώσται. Χαιρώνι,
μ. Ἐμνήσεσθαι τῶν ὅσων λόγων οἱ γὰρ ἔλληνες ἐπειδὴν τελευ
τήσῃ. οἱ δὲ μὲν ὄντως ὁ πότε εἰς, τίνες αὐτῶν εἰς ὁ πῶ
τε οὐκ εἰς. Νέστορι.

Πεμψάσθαι σὺ καὶ ἑλινά. θαυμάζοις δ' αὖ αὐτῶν ἡ γὰρ ἡδὴ ἡ
τὸ ἔπι. 7 iii

Διοδώρου.

τ Ἀσ' ἀπυρίνους ῥόας ἐρυνθραὶ κηπεύουσιν, οἶνοχρούσας νᾶ
μα πότιμον, ὡς πρὶν ἔχοντο τρύφων οἱ δὲ πρᾶττορες. δέκα σκι
πύτων ῥυγίσας ἐπέμψα. χρεὼ δὲ αὐταῖς, σιτούμενος μὲν ὡς οὐκ
μεθύων δὲ ὡς σίτω. Φιλήμονι.

τ Οὐκ ἔραρον δὲ οὐκ ἐλπίδα, εἰ μὲν ἦδη γινώσκεις, ἐπαινεῖς δὲ πον.
εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς ἐπαινουμένοις γράφει. καὶ γὰρ οὐκ
εἰ αὐτὸν οἶον εἰλὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

Μήρακίω.

κ Αἰ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδὲν ἄλλοι ἐλεῖν. καὶ γὰρ οὐκ
χρὴς οὕτως ὡς μηδὲ πῶρ' ἄλλ' λαβεῖν. ὁ πᾶν χεῖρ τῇ κα
κοπραπίᾳ βουλόμενος μὴ πᾶσι σκεδὴ διαμαρτάνων ἵνα πᾶσι
μὴ δὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῇ μιᾶς τῶν τῶν κακοδοξίας. τὸ μὲν γὰρ
ἐμὸν, μίᾳς ἐρπον ἡδυνῆς. τὸ δὲ σὺν, κοινὸν εἰς διαβολὴν εἰ
πᾶντων αὐτίκας.

Ιουλίᾳ σεβαστῇ.

ο Ὑδὲ ὁ θεὸς ὡς πλάτωρ, τοῖς σφιστῶν ἐβάσκηκε καὶ σφῶ
δρα ἐνίοις δοκεῖ γούτο. ἀλλὰ φιλοτιμίας μὲν πρὸς αὐτοὺς
εἶχεν ἐπειδὴ διὰ φοίτων θέλωντες μικρὰς τε καὶ μεγάλας πόλεις,
τὸν ὀφείας καὶ θαμύρου ῥόπον. τὸ δὲ βασκαίνειν ἀπᾶς τοσού
τον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου. φθόνος μὲν γὰρ τρεῖς φέ τας μοχλ
ρὰς φύσεις. φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐχέει. καὶ βασκαίνει
μὲν τις τὰ μὴ αὐτῷ ἐφικτά. ἀλλ' ἄμνητον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται.
Φιλοτιμῆται πρὸς ταῦτα. ὁ γὰρ πλάτων καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῶν
σφιστῶν ἵεται. ὅ οὐτε τῶν γοργίας παρίνοι τὸ αὐτοῦ ἄμνητον πορ
γιάζειν, πολλά τε καὶ τὴν ἰστίου καὶ πρωταγόρου ἢ καὶ φθέρ
γεται. ζηλωτὰ δὲ ἐγγύοντα ἄλλοι μὲν ἄλλω. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τὸ

ἡν ἄλλου φιλοτιμέται πρὸς τὸν τοῦ προδίκου ἡρακλῆα. ὁ πότι
ὁ προδίκος τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγχι παρὰ τὸν ἡρακλῆα,
καλοῦσά αὐτὸν εἰς βίου αἵρεσιν. γρηγοῦ ἡ θαυμασταὶ ἥσαν ἀριστοί
τε καὶ πολῆται πρῶτον μὲν οἱ κατὰ θετῆαλίαν Ἕλληνες, περὶ οἷς γὰρ
ῥηγορδὶν γοργαλζὸν ἐπὶ τὸν μίαν ἔχον. εἴτα γὰρ ζύμπαν Ἕλληνας,
ἐν οἷς Ὀλυμπίασι διελέχθη καὶ τὸ βῆβαρον ἀπὸ τῆς τοῦ νεῶ βαλβί
δος. λέγεται ἡ ἀσπασία, ἡ μιλησία τὴν τοῦ περικλῆτος γλῶτταν.
κατὰ τὸν γρηγοῦν θῆται. ἡρεσία δὲ καὶ θουκιδίδης οὐκ ἀγνοοῦν
ται γὰρ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὀφρὺν παρ' αὐτὸν πεκνημένοι. με-
ταποιοῦντες ἡ αὐτὸ εἰς τὸ οἰκεῖον, ὁ μὲν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων, ὁ δὲ αὐτὸς
ῥώμης. καὶ αἰχίνης ἡ ἀπὸ τοῦ σωματῶντος ὑπὲρ οὗ πρῶτον ἐσπου
δαίς ὡς οὐκ ἀφανῶς τὸν διαλόγους κολλάζοντος, οὐκ ὡς ἐν τῇ
γαλζῇ ἐν τῇ περὶ τῆς θαρμηλίας λόγῳ. Φησὶ γὰρ πον ὡς θαρ-
μηλία ἐλθοῦσα εἰς θετῆαλίαν, ζυμῶν ἀντιόχῳ θετῆαλῶ βασιλεύον-
τι, πάντων θετῆαλῶν. αἱ δὲ ἀσπασίσεις εἴτε προσβολαὶ τῶν λό-
γων γρηγοῦ ἐπεχέειν πολλὰ καὶ μὲν, μάλιστα ἡ ἐν τῷ τῷ ἐπι-
ποῶν ἐνέλεω. πείθει δὲ καὶ σὺν ὧς βασιλεῖα τὸν θαρσαλέωτερον τοῦ
Ἕλληνα πολέτην μὴ ἄχεσθαι τοῖς σφισαῖς. μὴ ἡ εἰς δια-
βολὰς κατὰ τὸν τοῦ γρηγοῦ. εἰ δὲ οὐκ ἐπείθῃς, σὺ μὲν οἶα σφισ-
φία καὶ μῆτις, οἶδα τί γὰρ ὄνομα δέσται τῷ γοργαλζῷ. ἐγὼ ἡ εἰπεῖν
ἔχων, οὐκ ἔχω.

Μετὰ τὴν.

ὁ ἱερωτικὸς τῶν πονητῶν ἀγαθὴ ἀνέδοσις ἡ ἐξ ὧν αἱ ἀρεταὶ
γαλζὸν αὐτῶν δὲ ἐννοῶνται ἐραῖ, ὡς πρὸς ἀνθρῶπιν. μὴ
δὲ νόμιζε σέθεν ὑπὲρ ἡμετέρον τῆς τῶν τῶν ἀρετῶν. ἡ γὰρ ζυ-
μοισία τῶν γοργαλζῶν πονητῶν, ἡ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων ἡ ἀνία
μνήσει.

Επικρίσιον.

Ἰπλοῦ μιν οὖν τῇ ῥέᾳ μαίνοντο πληγῇσι τοῖς ὧσι καὶ
ποῖς ὀργάνοις· ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν, ἀνθελάων καὶ αὐλοῦ ἔργα·
σε δ' οὐτως ἐκ παλαιῶν συσθημάτων ἐμροθύνεις, ὥς ἐκ λανθανέ-
σθαι τίς εἴη τῶν γόνων.

Κλεοφῶντι· καὶ Γαίῳ·

ὁ Πέρ' ἔμ' ἐπίσταται, τὰ μὲν ἴδι' ἔχον· τὰ δὲ αὐτὰ ἐστὶ.
 ἐγὼ γὰρ λήμμιος ὢν, πατρίδα ἐμαυτοῦ καὶ τὴν ἰμβρον
 νομίζω· σὺ δ' ὦν δυνόεις καὶ τὰς νήσους ἀλλήλας· καὶ ἐμαυτὸν
 ἀμφοτέρω.

Αἰρεσιανῶ.

Τ Ο πικτικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ Ἰσραὴλ μελιτῶν
ἐσμοὶ· βόσκοι σὶ τὰς μὲν, ἀγμῶνες τοὺς ἡοίκεται ἐπ' αὐτοῖς· ἀνθεσὶ
σὶ τε οἱ μὲν κρητοῖς· οἱ δ' ὄψοι καὶ λαμπρὰ· εἰσὶ δ' ἡ πικτικῶν οἱ καὶ
τραπήμασιν ἐστῶντες, τοὺς πάντας ἡ ἰσχυρὰ καὶ τοὺς Ἰσραὴλ ἐρωτικῶν πικ-
τῶν· ὧν ἕως καὶ Κέλσος οὐτος ὠδὴς παραδεδωκώς τὸν αὐτοῦ Εἰ-
ὄν ὡς πρὸ οἱ ἰσχυροὶ πέτῃ· ὡς δ' αὖ μὴ δρῶσιν, ἀλλὰ στίποις τρα-
φείη, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

Αὐτωνίως.

ο Ἰσραηλῆταις πεπονημένοις πόλεως οὐκ ἔσ' ἵκνουνται
κακῶρ πεποιμένων ἢ χυφύζοντες. σὺ οἰκίαν οἰκῆς· ἡ
αὐτῆς ἐπόρθου καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις ὡς περ οἰκουσίν, ἢ οὐ σὺ
μὲν, ἐκ λελησμένου ᾧ ὅτι ἡ τὰ ἐκείνων ἔχεις. Μερακίαι

Αἶρε καὶ μὴ θέλης· χαῖρε καὶ μὴ χράφης· ἄλλοις καλέ.

καὶ ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε· οὐκ ἦν οὐα συζηέμενον ἐξ αἰρέσεως
 καὶ ἔθους, ὅσα τούτοις κίρναται· ἀλλὰ ἐξ ἀδύμαντος καὶ πίτρας
 καὶ συζύου· ταχέως σε θεασαί μιν θηροφῶνται καὶ παρὰ ἄλλοις τριάσι
 θύραιοις

θύραισ' κείμενον· ναὶ ἔρω· ναὶ μέμεισ' ὅξεις θεοὶ καὶ σφερόμενοι·

Γυναικί·

Δανάη χερσὶν ἐλάμβανεν· ἠλόθα ὄρνιθας· ἢ δ' ὠρώπη
τὰ δ' ἀγέλησ'· ἢ αὐτόπαι ὅσα ἔρφα· ἢ ἀμυμώνη τὰ ἐν
θαλάτῃ· οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν παρ
ράντες τὴν ἀλήθειαν ψευδῶν καὶ φαντασμάτων· λάβε λάβε καὶ
σὺ, γὰρ ἀκισμὸν ἀφελούσῃ τοι σῶφρονος· ἴμα καὶ γὰρ ζῶν γῆν
καὶ καὶ ποσειδῶν διδούς μὲν, ἀτέλεις· ἀ δὲ θέλω, λαμβάνων.

Τῇ αὐτῇ·

Μῶμος γὰρ μὲν ἄλλων οὐδὲν ἐφίτης ἀφροδίτης αὐ
πίασας· τί γὰρ αὐ καὶ ἐμέμεψατο· ἐν δὲ μόρον θυχε
ραίην ἐφίη ὅτι τρέφοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη
λάλον· καὶ τρεῖς φάφ' ὀχληρόν· εἰ δὲ αὐτοδότης ἐβάδιζεν ὥς περ
αὐτὴ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ αὐ ποτε δύποισι σκωμμάτων οὐ
δέ ἡωμώδης ὁ ἀλιτήριος· καὶ μοι δὲ μὲν, μοι χρομίσιν διὰ
τοῦτο μόνον λαβεῖν· ὅτι πάντα ὁ ἦφαιστος ἐνὶ τῷ κεκρυμμένῳ
τοὺ σινδάλιου διαβάλλοντος· ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος· σὺ δὲ καὶ
τῆς ἀφροδίτης εἰσας βουλεύεσθαι ἀμφοτέρωθεν τῶν ποσὶν ὥς
ἐπύχης καὶ φούρην σατο μώμου τὰ ἐγλήματα· ὦ ἀδελφὲ πό
δεσ· ὦ καὶ λυγρὸν ἐλδύθερον· ὦ τρισυδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος
ἐὰν πατήσῃ τέμεν.

Μήραϊω αὐτοδότην·

Αλακώτερον διετέθης ὑπὸ τοῦ σινδάλιου· θαλίβεις
ὥς πέπεισμαι· ἀφναί γὰρ δακύν σόριμασ' αἶψα λὰς εἴ
γὰρ δερμάτων καὶ νύκτες διὰ τούτ' ὅσσ' ἡλπίος, τὰ
μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας θάματα, ἵα τοῖς ῥαδύως ταῦτα δὲ εἶα

διὰ τὸ ἐκούσιον αὐτοῖς· μάλλον ἢ ἐπηρεῖα δαίμονος γυμνομένη· τὴν
 οὖν ἐκάνυτοντος βαδίζεις· τῇ γὰρ φθονεῖς· λαυτὰ καὶ σαρδάλια
 κερηπίδες καὶ πέδιλα, μυσσάντων εἰσφορήματα ἢ γρόντων· τὸν γὰρ
 φιλοκλήτιον ἐν ταῖς γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς χαλὸν καὶ
 νοστινῶτα· τὸν δὲ ἐκ σμώπης φιλόστροφον καὶ τὸν θηβαῖον κράτητα· ἐν
 τὸν αἰαντα· ἐν τὸν ἀχιλλέα ἀντιπαθῆτα· καὶ τὸν ἰάσονα δὲ ἡμίσει-
 ας· λέγεται γὰρ ὡς τὸν αὐαυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμόν,
 ἐνέχεθι κρηπὶς τῷ ῥόδατι εἰς αὐτὴν· τῇ τῆς ἰλίου γυμνομένης·
 καὶ ὁ ἰάσων οὐτως ἡλυθέρωτο τῷ ποδῶν τὸν ἑτερον· τύχη τὸ δὲ
 οὐκ ἐλάττω, οὐ γὰρ ἐλόμενος· καὶ ἀπὸ καλῶς σευλημένος μη-
 δεμὶ τρεῖς μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός· μὴ φοβῆσθαι· δέξεται τὸν
 βαλὸν ἡλόμιν ὡς πόα· ἐν τὸν ἵχθιν προσκυνήσας μὲν πάντας· ὡς ῥυθ-
 μοὶ ποδῶν φιλοκλήτων· ὡς καὶ αὐτῶν· ὡς γῆς φυτὰ· ὡς φίλημα ἐρ-
 ρωμένον.

Γυναικὶ λαπιδίῳ.

Αὐτὰ με αἶψά τοι σά· ἐλπίδους χιτῶν ὡς ὁ τῆς ἰσίδος
 π καὶ τὸ καπνῆον ὡς ἀφροδίτην· καὶ τὰ ἐκ πόματι ὡς
 ἥρας ὄμματα· καὶ ὁ οἶνος ὡς αὐτοῦ· ἐν τῷ τριῶν δα-
 κτύλων αἰσινώσεις, ἐφῶν ὄχεται τὸ ποτήριον· ὡς πρὸς τῷ φύλ-
 λων τῷ ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκ κολλῆ· καὶ γὰρ μὲν, φοβοῦμαι μὴ πείσῃ·
 τὸ δὲ, ἐσθλὸν ὁ χυρῶς ὡς γυνάμιν ἐρηφῆσθαι· καὶ τοῖς δακτύλοις
 συμπέφυκεν· εἰ δὲ καὶ ἀποπείσῃ ποτὲ, πῶν τὸ κατὰ λήπτον
 γίνεται θερμότερον τρεῖς ἄσματα· ἢ δὲ τὸν ἢ τὸν νέκταρος· καὶ τῆς
 γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκωλύταις ὁδοῖς· ὡς πρὸς ἐκ οἴνῳ κελευμέ-
 νον· ἀλλὰ φίλημασιν.

τῇ

καὶ μάλλον αἰσθάνεται ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰσχύει καὶ παρὰ σὺν ἐντραμ-
μέτους Φέρει αὐτοῦ τοὺς ἑρωτας, ἀφ' ὧν ἐν ἄσπει τοὺς ἀληθινούς.
ἀλλ' οὐδὲ τούτους ἀφ' ἡσίοις κινεῖται ἢ πρὸς αὐτὸν ἔως δὲ
πομπῆς πρὸς ἡμᾶς πειραζόμεν μνησθήσεται. ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς
χερσὶν ἀκύνονα ναυτολήσω ἐπ' ἐλπίσιν εἰς τὸ τοῦτο ἀμέμεν ἔ-

ναι φαίνοιτο. φανείη δὲ ὧς θεοὶ πάντες ὁ κοινὴ λισ-

τελὲς ἢ ὅταν μαντεύσῃ τοῖς φρυγίαι τὰ

συμφέροντα κρείων τῆς

Θεοφορήτου

σὺν κό-

ρησ.

Ἐρρώσ.

Μεφρανίω.

ὧ δὲ ὅ τ' οὐ μενάνδρου πολέμων καλὸν μέφρανιον πε-
 οῖε κέρειν· ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἔρω μιν ὁσὶα πετόλ-
 μῃσιν ὀρπεδεῖς· ἢ οὐδὲ αὐτὸς ἀπὸ κέρεισ' ἠνέχετο·
 καλὴν γυνήκατα πτωχῶν· ὧ μεταγνώσκει· ὅθ' ὀφόνω τῶν τριχῶν·
 ἐφ' ὧ δὲ ἄρα ἐφείσαστο καὶ τὸ δρᾶμα· οὐδὲ οὐκ οἶδα τί πωτῶν,
 σὲ αὐτῇ πεπολέμειας ὧ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς· τί δὲ μα-
 χαῖρ' ἐπὶ τὰς τριχάς· τί δὲ ἐλευσίων καὶ πολλῶν τραυμάτων οἶ-
 ον θέρος δ' ἐκείνο· οὐδὲ οἱ ποιεῖται σὲ ἐπαίδυσαν τοὺς οὐφὸρ-
 βους καὶ τοὺς μενελάους εἰσάποντες κομῶντας καὶ ὅλον τὸ τῶν
 ἀρχαίων στρατόπεδον· καὶ ἐπὶ αὐτοῖς καλὸς ποταμῶν, κομᾶ·
 ὡς τῶν χερσὶν ἀνὰ τῆμα καὶ ἄργυρος, οὕτω καὶ τριχὰς κομῶσαι·
 οἱ μὲν βάρβαροι, ὅσσοις· οἱ ἑλληνες, κρανέσιν· οἱ οὐφθαλμοὶ βλε-
 φάροις· αἱ δὲ νῆες, ἰσίοις· ἢ δὲ πῆ ὄρεσι· τὰ δὲ ὄρη ναυπαῖς· ἢ δὲ
 θαλάσσι νήσιν· οἱ δὲ ταῦροι, κέρεισιν· οἱ δὲ ποταμοὶ, τίμπεσιν·
 αἱ πόλεις, τείχεσιν· Φοβερώτερος καὶ λέων, ὁ λάσιος· καὶ ἵππος
 ὁ ἰσθμὶ τῇ χεῖρὶ πεπινενίως· καὶ ἀλκυονίδων μαχμώτερος, ὁ τὰ
 κάλλιστα ἐν γῆρῳ· τίμωσι δὲ οἱ σφοῖ καὶ τῶν ἀστέρων γὰρ κόμη-
 τας· καὶ τῶν ἱερέων τοὺς αὐτοὺς ταῖς κομαῖς· καὶ τῶν θεῶν ἀλ-
 λου· ἄλλως· τὸν ποσειδῶνα, ὡς λυαμοχρεῖτην· τὸν ἀπόλλω ὡς ἀ-
 κροσεκόμω· τὸν πᾶνα, ὡς διασιν· τὸν ἴσιν ὡς λυσίκομον· τὸν δῖον
 ἠνέχον, ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τῶν κητῶν κομῶντα· ἀφροδίτη
 δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπὸ κέρει·

Εἰρήνη.

Μεφρακίω.

Ἰ λαίεδαίμονιοι, φοινίλοβαφείς ἐνὶ δύνω το θώρακας
 ἢ ἴμα ἐκ πλῆτης τῶν πολεμίους, τῶν φοβερώ τῆς
 χροίας, ἢ ἵνα ἀγνώσι τὸ αἷμα τῇ κοιρονίᾳ τῆς βα-
 φῆς. ὅμως δὲ Δε τῶν καλοῦς, μόνοις ῥόδοις ὁ πλῆξεσθαι. καὶ
 ταῦτ' ἡ λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐρασῶν τῶν πονοπλῆαν. ὅτι αἰν-
 θος μὲν οὐ λανκῶ Μεφρακίω, πρέπει δὲ ναρκισσο μέλανι. ῥό-
 δον δὲ, πᾶσιν. ὡς καὶ μεφράκιον παλαιόν, καὶ αὐτοῦ. καὶ φάρμα-
 κον ἐ μύρον. ταῦτα Αἰγύπτῳ ἐπεισε. ταῦτα ἄρ' ἂν πᾶσι. ταῦ-
 τα ἄδωνιν ἐλθεῖν ὑπέμνησεν. αὐταὶ ἡρος κόμαι. ταῦτα γῆς ἄστρα
 παύ. ταῦτα ἔρατος αἰ λαμπρόδες.

Γιωνακί.

Ἰ καμὲ φόνυς, ἀλλ' ὑπὸ δεξίαι καὶ τὰ ῥόδα αὐτῆς.
 καὶ σὺν δεομαι μὴ σεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοι-
 μιθῆναι ἐπ' αὐτῶν. Ἐ γὰρ ὅστιν ἰδεῖν μὲν καλὰ. οἷον τὸ
 πῦρ ἔχει τῶν αἰμῶν. ἂν φαῖται δὲ μαλακὰ, Ἐ πᾶσι σφωμνῆς ἂ
 παλότερα. ὅτι τὸν βαβυλωνιον κόκκον καὶ τῶν τυρίαν πορ-
 φύραν. καὶ γὰρ ἐσπονδία ἐκείνη, ἀλλοῦ πνεῖ καλόν. ἐντεταλ-
 μῶν αὐτοῖς καὶ τῶν δειρῶν σὺν φιλήται καὶ τοῖς μασοῖς ἐπὶ
 θεῖν, καὶ ἀνδρῖσθαι αὐτῶν. καὶ οἶδα ὅτι ἀκούσεται. ὅ μαλαρία
 οἷον γυνῆκα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεῖσθε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμῶ
 Ἐ πρεσβύσατε καὶ πείσασθε. εἰ δὲ παρακῆ, κατὰ καύσας.

Μεφρακίω.

Ἀρῶν ὡς πρὸς περὶ τοῖς φύλλοις ἐκχόμενα, ἐλθεῖν πα-
 ρὰ σὲ σπονδῆν ἐπιήσαστο. ὅτι ὑπὸ δεξίαι αὐτὰ δύνει. ὡς ἄδωνι-
 δος ὑπὸ μνήματα, ἢ ὡς ἀφροδῆτος βαφῆν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἂν
 θλητῇ μ' οὖν, κόπινος πρέπει. βασιλεῖ μεγάλῳ πορθητῇ, τῶν ἄρ' α.

π Επομνάσι σεφάν ρόδοι. εὐὲ πικρὴν ὁ πόντος καὶ αἰὲν αὐ
τοῖς πικρὸν ὄντος τοῖς ρόδοις ἵνα μὴ μρανθῇ. Μερακίω.

Αἱ τὰ δὲ ὅτε ἐκοιμάτο ἐν τῇ Ἀντιόχειᾳ, αἶθ' ἦν ἡ ἀνὴρ
 λαὸν ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ῥόδα δὲ οὐ πῆν. πότερον αἶσ

Ἰπαιδόν τε τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν πρὸ σὸι γυροῖσθαι, καλὰ ὡς

જી. ૫૨

τῆς αἰτίας· οὐ γάρ μοι τί εἰπεῖν ἠθέλησεν ὥς δὲ κ' αἶσιν ῥαδύνον, οὐκ
ἦνε γε πρὸς ἄνδρα μου μέγα. οὐδὲ ἠνέχετο, τῆς πρὸς σέ ἀμύλλης.
ἀλλ' ὁμοῦ τέ τι γὰρ δύω δέ σ' ἐρου χρωτὸς, εἰ ἀπώλετο. οὐ τὰ εἰ λυ
χνος ἀπ' ἐπὶ πυρὸς ἠπ' ἡθεὶς μείζονος. καὶ ἄσφα δὲ ὅταν ἀντιβλέ
πειν ἡλίω μὴ δυνήται.

Γυναικί.

Ντωσ' τὰ ῥόδα ἔρωτος Φυτὰ· καὶ γὰρ νῆα ὡς ἐκένος. καὶ
ἔχεα ὡς αὐτὸς ὁ ἔρωσ. καὶ χευσκομοῦσιν ἀμφω καὶ τὰ λαῦτοισ
ὁμοια. τὰ ῥόδα τὴν ἀκάνθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει· τὸ πυρὸν ἀντὶ δά-
δων· τὸς Φύλλοις ἐπ' ἔρωται. χέονορ δὲ οὐτε ἔρωτος, οὐτε ῥόδα δι-
δεν. ἐχέρος γὰρ ὁ θεὸς δ' τῇ κάλλους ὁ πόρος εἰ τῇ ῥόδων ἐπὶ δὲ
μία· εἰδὼν ἐν ῥώμῃ τοὺς ἀνδοφόρους τρέχοντας· εἰ τῷ τάχει μὲν
τυρουμένω· τὸ ἀπιστον τῆς αἰμῆς. ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χέ-
σεως· εἰ δὲ μετ' αἰτίας, ἀπελήλυθε. μαράμεται δ' γυνὴ μετὰ ῥό-
δων ἀνδραδυνή· μὴ μέλλε ὠκαλὴ συμπίζω μιν. σεφανώσω μεθ' αὐ-
τοῖς ῥόδοις. σὺ δ' ἀμώμω.

Μετράκῳ.

Σπιν' ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων. ὁ δὲ μὴ χευσόμενος τοῖς πα-
ροῦσιν ἀνδράσι. ἐν οὐ μέλλοις μέλλων. εἰ βραδυῶν ἐπὶ
ποῦσι. φθινερός δ' ὁ χέονος καὶ τὴν αὐτοῖς ὥραν ἀφανίζῃ τὴν
κάλλος ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε ὠφειγόμενον ῥόδον ἀλλέ-
ως ἔξει δ' ἔξω, μετὰ δὲ σὺ μὴν ὦν ἔχεις.

Γυναικί.

Γυνὸς μιν ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σέ, ὅσα χεῖρος ἀπέ-
βαλεν. ἐγὼ τε γὰρ ἐν τειλαμῶν αὐτοῖς, εἰ ὡς ἐκπύοντα
ἀκνέρον χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου, κατέχον τὴν ψυχὴν δ' αἰοῦσιν
εἰ δύσασκε τοῦσιν. καλῶς ἐποίησατε ὅ ῥόδα ἀναβίωσιν. καὶ
δέομαι, μένατε ἵνα τ' ἀν' ἐλθῶ. μαθεῖν γὰρ ἐγὼ καὶ εἴ τι πρὸς ἀλλήλων
εἰλήφατε εἰς δῶδ' αὐτὴ καὶ ὑμεῖς εἰς χέονον.

v ii

Μήρακιον.

Ἰπᾶμε ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἐπέμψα· ἐγὼ δὲ οὐτε ὡς ὀλίγω-
 ρος τοῦτο ἐποίησα, οὐτε ὡς ἀνέρασος ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅπως
 ὅτι ξανθὸς ὢν ἐρῶνις ἰδοῖς σε φανόμενος, ἄλλο ῥῖον αὐτῷ ῥόδῳ.
 οὐδὲ δ' ὁμηρος ἔειπεν ξανθὴ μελεάγρῳ σε φανον περιέθικεν. ἐπεὶ
 τοῦτο αὐτῷ, ἄλλο πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ θαλὸς ἐπέκειν δι' αὐτοῦ.
 ἀλλοῦ δὲ τῷ ἀχλὺς. οὐδὲ τῷ μενεαλῶ οὐδὲ ὅσι ἀλλοὶ παρὰ
 τῷ κομῶσι. Φθονερόν Διὸς ἄνθρωπος καὶ ὠκύμορος· καὶ πάντας
 οὐρανὸν λέγει αὐτοῦ πρῶτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἀρ-
 ξαδὸς προφάσεως· ἢ γὰρ ἀκάνθου τῷ ῥόδῳ παρῶσαν τὴν ἀ-
 φροδίτην ἐκνίσεν ὡς ἐν πρῶτοις ἐφ' οἷς λέγουσιν· αἵματος μὴ σε
 φανόμεθα. φθὺγ' ἄνθρωπος ὁ μὴ ἠέ φροδίτης φείδῃ. Γαλακί.
 Ὁ ὕστατος ξανθὸς, ῥόδα ζητεῖς· ἐμὴ φύσεως οὕτως ἔχεις ὡς
 ἐκείνα· τί οὖν μετὰ λαμβάνεις ἀνθρώπων μετὰ μικρόν οὐκ
 ὄντων. τί ἢ τὴν κεφαλὴν σε φανοῖς πυρὶ· ἐμοὶ δ' οὐκ ἐκ τῆς κολ-
 χιδὸς ὁ ὄρμος, ὃν τῇ γλαυκῇ ἐπέμψα, ῥόδα δὲ πεφρμαγμένα· ὅ-
 θι δὲ τοῦτο ἐκείνη λαβῆσαι· εἴτε δ' ἐπεπνὰ τὰ ῥόδα, μὴ πρὸς οὐκ
 μέτω τὰς καλὰς· εἴτε δὲ δὴ, μὴ ἀντιπνέτω· εἴτε ὠκύμορα, μὴ
 φοβέτω· ἐμοὶ μὲν, ὅθεν αὖθις οὐδὲ πρὸς οὐρανὸν φύλλα ῥόδων
 ἀνδέρτων, ἢ πῖπτοι· οἱ πολλοὶ γὰρ σφόδρα ἐρωτικῶν, αὐτοῖς
 μαῖον ἀχρὸν ἀνθεῖσιν ἢ χαίροις ἐπιτεταχσμένοις ἐπὶ τὴν πρῶ-
 σίαν φιλιδυνῆς αὐτῶν· ὁ μέλλων φόβος μιᾶς ἢ σὴ κεφαλῇ, λήμων
 πολὺς αὐτῇ φέρων, ἀμὴν τε θέρους ἀπεισι, ἐχειμῶνος μέσον φεί-
 ρει· καὶ σφοδραμένων, ἀλὲν· εἰ δ' ἐπὶ τῇ φθῆς μοι καὶ ἕνα βόσσυχον
 ἐκτεμῆν, εἰ γὰρ ἀπὸ λθοίμην οὕτω πνέων, ἔσθ' ἡ χαλκὸς ῥόδα μα-
 ραν θῆναι μὴ δυνάμενα.

μη

Μεταλίω.

Ὡς Σύνσερσις καὶ Φιλόνηκος τὸ κάλλος· ἀμελούμενον μᾶλλον αὐτῆ· κατὰ πρὸς τὴ φύσιν ὅσα τῇ φύσει παρρηγοῦνται τῆς τῶν μαργαρίτων ὀλιγοφρέας οὐχ ἐξήλθοντα· οὐχ ἵππων ἀναβαίνεις· οὐκ εἰς παλαιστράν ἀπαντᾷς· οὐχ ἡλίω δίδως· σεαυτὸν αὐτὸς δὲ καὶ βαφὴ τοῖς καλοῖς· ἀλλὰ ὑμῖν πρὸς περὶ σεαυτὴν μαχόμενος, ὅς περ ἴσται· καλὸς εἶ καὶ μὴ θέλης· δὲ πάντας ἔλκεις τῶν λίαν ἀμελουμένων· ὡς πρὸς οἰβόρνεσ· κατὰ μῆλα δὲ ἐπὶ ἄλλο αὐτόματον καλόν· ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμός, ἐταιρικόν· καὶ πᾶν Διὶ θυχεραῖν ἴω τὴν Φαρμαστομέριον ὁμορφίαν ὡς παρρηγοῦσιν ἐγὼ· τὸ δὲ ἀκέραιον καὶ ἀκακὸν καὶ ἐπιβούλουτον, μόνων ἰδὼν τῶν αὐτῶν δεξαμένων τὸ κάλλος· οὐτῶς ὁ ἀπόλων τιμμένων ἡρα· ἐὰν φροδότη βουκόλων, ἢ εἰς ἀγροίκων· ἐὰν δὲ μνηστῆρ τῶν πᾶν ἀστὴ οὐκ εἰδῶτων· ὅτι πᾶν ἀληθέστερον τὸ δεδωμένου τὸ φύσει παρρὸν· ὅς εἰς οὐδὲ ἀστέρης οἶδε κοσμουμένους· οὐδὲ λέοντας· οὐδὲ ὄρνιθας· ὁ Διὶ ποσσὶ καλλωπίζωρ χερσὶν ἢ ἐλέφαντι ἢ ταυρίῳ, λαυθάνει λυμαινόμενος τὸ ζῶον τὸ γαῦρον· καὶ τέχνη παρρηγοῦσιν τὸ ἀσκημα ἐπὶ παρρηγοῦσιν τῆς φύσεως τὰ λείπονται. Γνωσί.

ἢ Καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλείπεις· φοβουμένη φαρμάκῳ οὐκ ἔχει· ἢ φύσει καλὴ, οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπιτητήτων· ὡς προσαρμόσασα αὐτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὁλόκληρον· ὁ φθαλμῶν δὲ ὑπογραφαὶ καὶ κομῶν προθέσεις· καὶ ζωγραφίαι παρρηγῶν, καὶ χειλέων βαφαί, καὶ ἐπὶ κομμωτικῆς φάρμακον, καὶ ἐπὶ ἐκ φυκίου δολερὸν αὐτὸς, ἐπὶ ἀνὸρθωσις τὸ ἐν δεοῦς δὲ ρέει· τὸ δὲ αἰδομένην, ἀληθῶς καλὸν· ὡς τε εἰ μάλιστα πεπίστευκας σεαυτῇ καὶ περὶ ῥῆμας, διὰ τοῦτο σε μᾶλλον ἀγαπᾷ· μὲν γάρ·

τύριον τὸ ἀπραγμονήζον μένος τῆς ἐν δὲ μορφίᾳ πίστεως οὐ γὰρ
κοριᾶς τὰ πρόσωπα. οὐ δὲ ἐν ταῖς κερύναις τέταται γυναιξίν.
ἀλλ' ἐν ταῖς ἀδύλως ἑκαλῶν. οἷα καὶ αἱ πρότεροι ἦσαν. ὡν χενός ἡ
ρα καὶ βούς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φυλὴν ἡ
κέρως καὶ τὸ ταραντεῖνον ἡ οἱ ἐπικαράτοι οὐ φέσ ἡ αἱ χενός πᾶ
σαι, θυίδωρ καὶ ἀρεῖα γόρας ἐλαίδωρ φάρμακα. Μεραιίω.

π Οθεν ἐμεραιίωρ εἰπέ. ὁ δὲ ὕτως ἀπεγνῆως ἔχει πρὸς ἑ
ρωτα. ἐκ πύρρῃς ἐρεῖς, οὐκ εἶδω οὐκ ἔκινθον οὐδὲ ἐσε
φανάσω τὰ τραύματα; ἀλλ' ἐκ θεῆς αἰας, οὐκ ἐδίδαξεν οὐκ σε
οὐδὲ ὁ φθιώτης ἀχιλλεύς, ἀλλὰ ἀθήνηθεν, τὸν ἀρμόδιον οὐκ καὶ
τὸν ἀρεῖα γόρας οὐ παρῆλθον, ἀλλὰ ἀπὸ νείας. καὶ τί τῆς γῆς ἐ
κείνης ἀβρότερον. ὅπου βράγχι ἐκλαίρει ἀπὸ λλῶνος καλοῖ. ἀλ
λεῖ κρήνης, ὅπου πλῆθος ὁ ἔρως ὁ τὰς ἐκατὶ πλῆθι περιπλέων.
σκήνῃς μοι δοκῶς ἐβαρβαρος. ἀπὸ κένου τοῦ βωμόν ἐτῶν ἀξέ
μων θυμάτων. ἐξέστιν οὐκ οἶσι τὸν πύρρῃς τι μῆσαι νόμον. εἰ σὺ ζῆν
οὐ θέλεις, λαβε τὸ ζῆφος. οὐ παραινοῦμαι. μὴ φοβήτης. ἐπίθ
μῶ καὶ τραύματος. Γυναιί.

εἰ Ἰ λακκίνα ἡ δαῖ καλὴ, τῆς ἐλένης αὐτὴ μνημόνευσας ἐ
τῆς νέω. εἰ κορυμβία, τῆς λαίδωρ ἑώμων. εἰ βοιωτία, τῆς
ἀλκμήνης γάμων. εἰ τῆς δὲ ἡλιδος, οὐκ ἠύστασ τὸν πέλοπος δρῶ
μον, οὐκ ἐξ ἡλῶσας τὴν ἐκ θεῆς τῶν γαμήσιον. οὐκ ἐθαύμασας τὸν
ἀλφειόν. οὐκ ἐπείστω νυμφίου. ἡ δὲ τυρὸν, τῶ ἐνι πείρῃ πινυζατο.
καὶ ἀγρόδουντι ἐπὶ θάλατταν σινηζατο. ὡς δὲ ἀγαθὴ ἐμεγάλ' ἐρα
στῶν ἀξία. δοκῶς δέ μοι μὴ δὲ θεαπαικὴ πρὸς εἶναι. πάντως γὰρ καὶ
τῆς ἔρωτι θυδον. μὴ δὲ ἀπὸ τῆς. ταῖς γὰρ παννυχίδας ἡ τὰς εἰορ
τὰς καὶ τὰ μενάνδρου δράματα, οὐκ αὐτοτεχνόησας. ἀλλ' ἐ
καὶ βαρβαρος εἰ ἐμὶα τῶ ἀπὸ θερμῶδοντος παρδέρμων, ἀλλ' οὐκ

καὶ ταῦτα λόγους νεανίσκοις συμπολέειν. ὡς δὲ τίς τινος ἐκ κλη-
τῶν· ἀλλὰ μὴ θράση· ὡς σὺ δὲ μὴ μὴ τούτων ἔρωσ' ἢ φατο·
ὡς ἢ μὴ, τὰ μὴ σινεπλάλη· ἢ δὲ ἔθ' βρωτῶν· ἔοικα δὲ ρηκέναι
σε εἰ μὴ κακός εἰμι καὶ Φαῦλος φισογνωμονεὶν δαναόσσι πετῆρ
χεῖρ ἐκείνη· ἀλλὰ μὴ Φονικόν· ἀλλὰ κακόντων τίς τῶν ἀνδροφό-
νων παρθέτων, νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσας· οὐ χίμνε τένωσε· ὡς
δαλρύνω· πλῆρωσι τῶν δαμά· ἵνα μὴ φάσθης καὶ ζήφ· Γυαλί·

ἔγωγε φρονεῖν, διατὶ ἐμοὶ μόνω· εἰχαρίζη, διατὶ μὴ κα-
μοί· Μεγαλίω.

ὁ Τι πέμψ' εἰμὶ ἀπιδότῳ σοὶ δαίω, ὡς μὴ καὶ αὐτὸς ὁ
ἔρωσ' γυμνός· ὡς καὶ αἱ χεῖρες καὶ οἱ ἀστέρες· ὅρῳ δὲ ἐγὼ
καὶ τὸν ἥρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς, δαδὲν θηρίου περιβλημέ-
νον· καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καὶ ἀνδύματα· τὸν δὲ ἀπόλλωνα, καὶ ἡ-
λῶζώματι ἢ δὲ σκιδόντα ἢ τρέχοντα ἢ τοξένοντα· οἱ δὲ περσῶν
βασιλεῖς, τρυφῶσι καὶ μετῶροι κἀθηνται· ἔθ' πολλὰ χεῖρ' ἑ-
βαλλόμενοι τὸ σεμνόν· τοιγαροῦν ἑσπέρων κακῶς ὑπὸ τῶν περ-
σῶν ἑλλήνων νικώμενοι· ὡς πτωχὸς ὁ σὺν ῥάτης, ἀλλ' ὑπερ-
αὐτῶν τὸν τῆ βωνα ὁ πλῆθος ἀλλεβιόδης· περὶ αὖ οὐκ ἐστὶν ἐγὼ
μα· ὅτε τὴν ἐκείνου ἀπὶ αὐτὴν τὴν ἀπολύνεται τῇ πρὸς ἀλλήλους
κοινωνίᾳ· ἀπὶ δὲ πρὸς τὸ θέατρον· πενήτων ὁ δῆμος· ἀπὶ δὲ πρὸς τὰ
δικαστήρια· πένητες κἀθηνται· ἀπὶ δὲ πρὸς τὰς μάχας· οἱ μὲν πολυ-
τελεῖς καὶ χεῖρ' ἑσπέρων, ἀπὸ τοῖς τὰς τάξης· ἢ μὲν ἢ ἀρι-
στεύομεν· ἐν αὐτοῖς τὴν πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς, σκέψαι τὸ
μεθόρι· ὑβρίζει τὸν περσῶν ὁ πλῆθος ἑσπέρων· πένητες οἱ δὲ χε-
ρὶν ὡς ἐλευόμενος· ἐκείνους σεμνύνει· περὶ θράματι· ὁ πένης στωπῶν·
πάλιν ὁ λαμπρὸς, τὸ περσῶν ὡς ἐσπέρων ἀναφέρει τῆς οἰκῆς

διωκόμενος· ὁ πένης εἰς τὴν τοῦ δύντος Φιλαρμονίαν· ὁ πολὺς
ὅς ἀγγέλλον πέμπει κόλακα καὶ παρὰστον καὶ μάγειρον· καὶ
τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης· ὁ πένης, εὐχόμενος μὴ δὲ ἐν τούτῳ τὴν πε-
μὴν ἀπείναι τῆς αὐτοῦ γῆρας· ὁ πολὺς δὲ δύνει, οὐδέως ἐλέγχεται.
τὸ γὰρ πρᾶγμα, κατὰ Φωρον γίνεται· ὅτι πᾶσι συνεννοή-
των· ὡς μὴ δὲ τοὺς γέροντας μὴ δὲ τοὺς παρὰστον· ὁ δὲ πόρου
ἀγνοῖται τὸ δρᾶμα· ὁ πένης γὰρ χεῖρ μάστιγι βίβω, λαμβάνει· οὐτε δὲ
ὁ γῆρας τῇ δέήσει προσέειπεν καὶ τὴν τῇ ἐξωθεν καταβόησιν ἐκτε-
πόμενος· ὅτι τὸ γὰρ διωκόμενον αὐτοῦ γῆρας πρὸς αὐτὸν αὐτὸν
ὡς ὄντος ῥάσεν τοῦ πρᾶματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν δύστην· ἀλ-
λὰ πᾶσι πᾶσι πένης ἢ ἀπὸ τῆς ἐξωθεν διώκεται παρὰ μὲν νο-
σησὶν· τίς συναχθὲν πνῆσαι· τίς συνεξελθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον· τίς
αὐτὸν προτάξαι πεμπόμενον βέλους· τίς ὑπερσύν πεσεῖν· ἐν τού-
τοις πᾶσι πολὺ τῷ.

Γιωνάκι.

ἔ. Ἰ μὲν δὲ χεῖρ μάστιγι, πένης εἰμί· εἰδὲ φιλίας καὶ χεῖρ
τὸν πόρον, πολὺ τῷ· εἰ δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ Δῆμον· τὸ μὴ ἐ-
χειν, ὡς σὺ πρὸς αὐτὸν· τὸ μὲν φιλεῖν· ἐταίρας γὰρ ἔργον προ-
σέειπεν, τοὺς πᾶσι σπείρειν· ἔχοντες καὶ πᾶσι σπείρειν· ὡς ἐπὶ μὲν
διδόντας· γυναικὸς δὲ ἐλθούσας, πρὸς τὸ βέλπυσον αὐτὸν ἐλέπειν.
καὶ τὸν χεῖρ ἐν δυνάμει τίθει· πρὸς τὸν ὡς ἐοικέναι, πείθομαι·
πᾶσι καὶ ἐλθόντων ἐμβάλλω· πᾶσι καὶ ὑπομένειν, κατὰ τὸν· εἰς τὴν
ψυχὴν, οὐκ ὁκνῶ· δρᾶμα δὲ ἀπὸ πυρὸς, οὐκ ἀνείνομαι· τίς ταύ-
τα πολὺς ποιεῖ.

Μήρακιον.

ἔ. Ἰ ξένος ὢν ἐρῶ σὺν, μὴ θαυμάσης· εἰ ἐστὶν ὀφθαλμὸς ξενίας
ἀλῶναι· ὅτι καὶ σὺ αὐτὸν ὁμοίως πᾶσι ἀνὰ πᾶσι· καὶ Δῆμον τὸ μὲν, λάμ-
ψαι· τὸ δὲ δύνει· σπείρειν· διὰ κρείστος ἢ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτι ὁμῶς·
αὐτὸς δὲ ξένος ἐπὶ πᾶσι οἱ τῆς ψυχῆς ἀγγελοι· ὁ μὲν ὁ βράχης

ἔφονε γὰρ ἀπὸ ἄλωνα ὡς ξένον· οὐδὲ ὁ ὕλας γὰρ ἡρακλέα· οὐχὶ
λικύμνιος γὰρ ῥαοδὲ μανθύν· οὐδὲ ὁ παύρολος γὰρ ἀχιλλέα· οὐδὲ
ὁ χεῖλος ποπὸς γὰρ λαίον· ἡρα καὶ σμῆρδ' ἐκ κλυκράτης ὁ σάμιος·
καὶ τὸ πέρον μφρακίου ὁ ἀπισίλαος· οὐκ οἶδα τὸ μφραλίου γὰρ
ὄνομα· ξένοι καὶ οἱ ἄμβροι τῆς γῆς· καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης· ἡ
ὁ ἀσκληπίος ἀθηνάων· καὶ ὁ ζεὺς ἡμῶν· ὁ ρεῖλος ἀγυπτίων· καὶ ὁ
ἡλίου πάντων· ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος· καὶ ἡ αἰσδὴν, τὸ αἴ-
ρος· καὶ ἡ χελιδὼν, τῆς οἰκίας· καὶ ὁ γαννυμίδης τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἡ
ἀλλενὼν, τῆς πέτρας· ἡ ὁ ἐλέφας, ῥωμαίων· ἡ ὁ ὄρμις ὁ φοῖνιξ, ὁ
ἰνδὼν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς· γὰρ δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θε-
ασάμενοι, ἡ προσκυνούσι· ξένα καὶ τὰ γράμματα· ἐκ φοινίκης
ἡ ἡλθε· καὶ σείρήνων νύμφαι· καὶ ἡ μάγων θεολογία· οἷς πᾶσιν ἡδὲ
ὀρθρῶμεθα, ἡ τοῖς ἐγχωρείοις· ὅτι ἡ μὲν, σπίνιον γὰρ ἐπίπτη-
τον· ἡ ὁ ἀλίγορον γὰρ οἰκιστὸν ἀμείνων καὶ ἐρασῆς, ὁ ξένος· ὅσω καὶ
ἀνὴρ πεπὸς τῇ ἀγνωσίᾳ· καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος· εἰ δὲ ἡ
μείνοντος, ἡ ἡρατόν με σύ· καὶ ζεὺς γῆν φράτρισ· καὶ ἀπόλ-
λων παῖς· ἡ ἡ φυλὴ, τὸ ἔρωτος.

Γωμική.

τ Ἦν καλὴν ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἀφ' ἧς ἐρασῶν ποιεῖται γὰρ
κατάλογον· οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους· καὶ ὁ ξένος, ἐπιεικὴς διώα-
ται γῆν ὅταν· ἡ πολίτης κακός· ὅσω ἡ τὸ φροῦν ἐπ' ὑπερός ὕσιν·
ὁ μὲν οὐ ἐγχωρείος, οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ πάντων τοῦ μέρου
τος· ὦν γὰρ ἐδραῖον ἀνάγκη προσέσιν· ὁ ὁ ξένος, εἰσὶν τοῖς ὀξυτά-
τοις θεοῖς· ἡ ἡλίω καὶ ἀνέμοις· καὶ ἄστροις· καὶ ἔρωτι· ὅφ' ἂν καὶ γὰρ πη-
ρὸς γῆν ὁ μένος, δαῦρο ἐλήλυθα, κινηθεὶς προσφάσει κρείσσονι· μή-
μου τινὶ ἰλεσίαν ὑπερίδης· οὐ ὁ γὰρ γὰρ πέλονται ἰσοπαλὴ μῆ-
μησε ξένον ὄντα καὶ βαρβαρόν· οὐ ὁ ἡ ἐλπίς γὰρ δι' αὐτὴν παρὸν

τα. οὐδ' ἦ Φυλλίς τ' ἔκ τῃς θηλάτῃς, οὐδ' ἦ ἀνδρομέδα τ' ἔκ τῃς
αὐτῇ κατὰ πᾶντα. ἤδεσαν δ' ὡς παρὰ μὲν τῶν ἐχθρίων, μίαν
πόλιν λαμβάνουσι. παρὰ δ' ἡ ξένων πλάσις. ἐξ ὁδοῦ, φέρε ἐπισυν
θῆλαις γυρόμεν τὸ πρᾶγμα. ἢ ἐν ταῦθ' αὖ μφότεροι μένωμεν, ἢ με
τὰ ἀλλήλων ἐκείσε ἀπέλθωμεν. οὐδέ χη τὸ γινώθι οὐκ ὡς γυρόμεν
μὲν ἰχθὺς ξένος, οὐκ ἀνέχεται. χαίρει δ' ἡ μεταβολαῖς τῆς γῆς οὐσις
μιάς. τί δ' αἰόλαι παρ' ἡμέτερας ἢ μέτρα δὲ λαλῶν ῥομοδετῶν, ὅροις
ἑκπύλαις διαγράφοντες τὰ οἰκῆα. ἵνα ταῖς δυνάμεις στενωχρώμε
θαὶ πρὸ βαίνῃς οἰνοῦντες τὸ πινάλειον τῆς χωροφιλίας. ἑκμύλια
γὰρ τὸ ἔρωτος ξένος. ἑκπύλαις οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀ
πὸ λθῶμεν. ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε. ἐπὶ τῶν πρῶτων αὐτῶν
δε δέμεθα ἡδέας. ὡς τῶν τ' ἄστων οἱ πλείοντες. εἰδέμεν γὰρ, ξέμεν
εἶναι μὴ γίνεταί ποτε πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδὼν, μὴ ὅτι κώλυμα ἔστω
πρὸς τὸ συνιέναι τ' ἔρωτων. ταχὺ γὰρ φησὶ δαίμων μφίον. ὡς
πρὸ ἄδραστος τὸν πελυνέκω καὶ τὸν τυδέα. οὐς γαμβρούς ἐποίη
σατο ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐκπῆσιν. ἐπὶ ἀποκλείει καὶ ξέρον πυρὸς
ἐν αὐτοῖς θέλοντα, ἀλλὰ τὸ καόμενον σβέσαι. μὴ λακύνει ζεῖν γυνῆς.
μὴ ὅτι μὲν τὸν λυκῶρον. ξενολογίαν ἔρωτος οὐκ ἔχει.

Μειρακίω.

π. Οὐκ οἶσιν οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέωξαι ἵνα ἀπέλθῃς ὡς πρὸς
οἱ τὰ δέκναι αὐτὰ πᾶσι τοῖς θηρίοις ἐπὶ δρυσίαν τοῦ
Φυγῆν. ἑκπύλαις ἐδράσας κατὰ τοὺς δεινούς ἐπὶ κούσ. οἱ χέ
ραν ἀπαξ ἀγρόριαν λατὰ λαβόντες, οὐκ ἔτι δέχονται τῶν ἀπα
νάσσειν. καὶ δὴ πάλιν ὡς πρὸς εἶωθα ἐπὶ τῶν τὰ βλεφάρων. ἀπὸ
πῆλθ' ἡδὴ πρὸς καὶ τῶν πολλορκεῖαν λῦσιν. καὶ γυροῦ ξένος ἄλλων
ὁμμάτωρ. οὐκ ἀκούεις, ὅτε ἑκμύλοις ἔχει τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον
τῆς ψυ

τῆς ψυχῆς, καὶ τίς ὁ βλαπὼν ἐμπρησμὸς κινδυνὸν αἰτῶν ὕδωρ.
ὡμιζέει δὲ οὐδ' εἶς. ὅτι τὸ σβεσθῆριον εἰς ταύτην τὴν φλόγα, ἀπο-
ρώτα τον· εἴτε ἐκ πηγῆς ὡμιζοιτὶς· εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι.
ὡ γὰρ αὐτὸ ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ καέται.

Γυναικί.

Τ Ἰ γὰρ κακὸν ἀνδρολήϊον τοῦτο· τίς ἡ τυραννὶς· ἐλκεῖς με ἅ-
πασι τῶν ὀμμάτων, καὶ σῶφ' μὴ θέλοντα ὡς πρὸ τοὺς πόλιν
ταῖς ἡ χερσὶν ἀνέρεσθαι. ἡσυχία ἀπὸ τοῦ ἔρωτος πέτρα καὶ ὀφθαλ-
μῶν πνύματα, αἷς πρὸ ἀπαξ ἐνδεσθῆς, κατὰ δύνει τοῦτο μὲν οὐ
ἐκείνην ἀλλ' ἡ χερσὶν· ἐμπροσθεσμον ἐκείνην τὸ ναυαγίον· καὶ μικρὸν
τὶς ἀναμείνας, σάπην εἰς δύπορε, δένδρον δὲ ῥῶν ἐν πελάγῃ μέσῳ· ὁ
δὲ εἰς ταύτην ἀπαξ τὴν θάλασσαν κατὰ ῥένεισ', οὐκ ἐπεξέρχου-
ται.

Μήρακίω.

Οὐς ὄρεσι καὶ καλὰ δέχονται. τοὺς ἰχθυῖας αἰπέσαι· τοὺς
ὀμματα τοὺς καλοὺς· καὶ κείνων μὲν, πλάνας μεθισταμένων καὶ
μετοικουμένων ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους ὅπως· ἄλλοι γὰρ αὐτοὺς
ὡς ἄγοισιν οἱ καίροι· καὶ ἄλλος δὲ ἀπαξ ἐπ' ὀφθαλμοὺς ἔνεν, οὐκ ἐ-
πὶ πείσειν ἐκ τούτου κατὰ γένου. οὕτως καὶ γὰρ ὅτι ὑπεδέξαμην
ὡ φέρω περὶ ταχὺ τῶν τῶν ὀμμάτων δὲ κ' ἴναισ'· καὶ τε ἐμπροσθὲς
ἐλθὼν πρὸς μείνειν μοιδοκῆς καὶ καθῆσθαι πείθω τοὺς λίθους· καὶ
πρὸς θάλατταν, ἀνάγχεσθαι θάλατταν, ὡς πρὸ τὴν ἀφροδίτην ὁ βυ-
θός· αὐτὴ ἐπὶ λεμῶνα, αὐτῶν τῶν αὐτῶν ὀβριχίς· καίτοι, οὐδὲν τοῖς
τομικῆς φνί· καὶ εἰ καλὰ καὶ χερσὶντα ἀγῶς, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας.
καὶ μὲν ἡ περὶ τὴν πλάνην γνόνῃ, τὸν μὲν ἐκείνην ὅπως ἡφάνισται
σὲ ἡρεῖ αὐτὴν ἐκείνην νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πρὸς μεζον τῆς θα-
λάττης· ἀποδὼν ἡ εἰς ὧν, τὸν μὲν ἡλίον ἡπύματι πεπῶκεται,

καὶ τὸ πονεῖν βαλὼν· ἀντὶ τούτου φανένον ἐν τῷ βόλομαι· εἰ γὰρ οἱ
τοῦ δυνεῖ, δύο βλέπω· μόνον δὲ ἀστέρων· τὸν ἑσπερον καὶ σέ· Γυναικί.
π Οὐδεν μου τίνος· ἡ χὲν κατέλαβες· ἡ δὴ λονοπία· πότ' ὁρμα
των· ἀφ' ὧν δὲ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς· ἐν τῷ ὑψιλαῖ οἱ θεοὶ
καταλαμβάνουσιν· οὐ τὸ καὶ ὁ ἔρως τίνος· ὁ φθαλμῶν ἀκρόπλιν
οὐ ζύλοισ· οὐ δὲ πλίνθοις· ἀλλὰ μόροις· βλεφάρων τειχίστας· ἡ συν
χὲν κατὰ μίαν τίνος· ἡ χὲν εἰς δύο· τὸν χῶσ· μὲν ὡς πηρὸς· ἐ
λεύθερος δὲ ὡς γυμνός· ἀμαχὸς ὡς τοξότης· τὰ ὁρματα ἐπεὶ
πρῶτον συνίκοις· ἡ ἀλλους, διὰ τὸν γράμματι καὶ κἀνται· θεοῦ τι
νός· οἱ μὲν θελόντες· αὐτοῖς τίνος· αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς εἰς τὸν βλε
πειν· ἡ δὲ οὐκ εἶναι καὶ τῆς εἰς τὸν λυπεῖσθαι· προσφάσεως· πῶς ὁ ἡ
καὶ δαδύχρι· ἔρωτος καὶ τῆς σωματῶν ὥρας· περίοδος· μαρτυ
ρισ· πρῶτον· μὲν ἡμῖν τὸν καλὸς ἐπυρσένεσθε· πρῶτον δὲ μεμνη
σθαι τίνος· ἡ χὲν ἐδιδάξατε· τῆς ἐξωθεν ἐπὶ ῥόῳ· πρῶτον δὲ ἐβί
ασαθε· τὸν ἡλιον κατὰ λιπῶσι, πῦρ ἀλλότριον ἐπαίνειν· γοῖα
ροῦ ἡ γυναικί· καὶ καὶ δε καὶ λογιζέσθαι ἀπελαγνὴν ὡς ἔλεγε
δύρεν· μὴ δυνάμενοι· μακαρίων ὧς θεοὶ τῶν ἐκ γυναικῶν τυφλῶν
ἐφ' ὧς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει·

Μερακίω.

α Πέκλόνος· οἱ τὰ ὁρματα, πῶς οἱ εἶπω, ὡς οἱ πολιτοῦ
μενοι τὰς πόλεις· καὶ οὐ τίνος φρουρὰν λατῶν, ἐνδὸν εἰλε
γίς· σὲ εἰσάγαγναι· εἰ μὴ τι τὰ ὁρματα, ἐρωτικὸν ὡς κατὰ τῆς ἡ
χῆς γυναικῶν· ἡ γὰρ πόλις μὲν, μόνα ἐνδὸν μετὰ ἀνδρὶ καὶ περὶ
τὰ ἡ ἀλλοῖς ἐσπονδύνη· φιλοσφουῖσα· καὶ ἡ αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ
οὐρανοῦ νῶτα ὄραν· καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα ὄντως οὐσίας πο
λυπραγμονεῖ· ὡς τίνες αἱ τοῦ παντός· περίοδοι· τῆς ἡ ταῦτα ἄγου
σα ἀνάγκη· τὸ σέμνη ἐδδκει· χαλεπὰ τὸν· ἡ λίαν σωματῶν·

σελήνη. συζηνιδω δύσαι μὲν ἀπούση. συνωδῆται δὲ πληρουμένη
πρὸς τὰ ἄλλα χορῶν τῶν ἀσέρων συμπλαυνθῆναι ὅ μιν δὲν ἄβατον μὴ
δὲ ἀθία τον ἱαταλι πέν τῶν ὕπρ' ἦν μιν σπείων. ἀφ' οὗ ἡ ἀνθρω-
πίνω πλησιάζουσα ἔρωτι ἐάλω καὶ ἄλλους ὁμίμασι, πόντων ἀμελῆ
σασα ἐκείνων, περὶ ἐν τῷ τῷ ἐσπύδακε. καὶ ὅσον αὐτῆς ἐξω μορ-
φῆς ἀπύλη, τοσούτον ἐνδὸν συντίθησι. καὶ μνήμη τα μι δύνεται. τῷ
δεῖσθαι παρελθόν, φῶς μὲν ὅστις ἐν ἡμέρα. νύκτωρ ὅν ῥ' ἔγνεται.

Γνωμί.

Α μὲν σὰ ὁμίματα, Φιλῶ. τὰ δὲ ἐμανοῦμι σῶ. τοῖς μὲν
τ ἢ σύνεσιρ πολλὴν συνίγνωμα. τοῖς δὲ, Δελνὶώ περιρρίαν.
ἀναιχρτὰ ὅστις. ἀλλὰ ὅ κρύντ' ἐν οὐδὲρ δυνάμενα ὡς ἐώρακεν
ἀπαξ. οὐκ ἀφίστηκε γοῦν μου τῇ ψυχῇ λέγοντα. οὐκ εἶδεσ' τινὲς
δύκομον, τινὲς δὲ πρόσωπον; ἦ κε. ἀνὰ βῆθι. ἀλλὰ καὶ γραῖτον καὶ
κλαῦσον ὅ δεήθητι. ἡ δὲ, ὅ μάλα πείθε'. πείθεται δὲ παρακούει
μὴ δυνάμενη λίχων δδρυ φόρων. ὅ μὴ βουλομένην, σύροισιρ ἐ-
ξω καὶ βιάζονται φρονεῖν, ὅσα αὐτοῖς προλαβόντες ἐπὶ νῆσαν. ἀμέλει
πρὶν ἐρωταῖς γῆν καταπῆναι, μόνον τὸν ἡλίον ἡώσας τοῖς ψυχῇ
καλόν. ὅ τῷ το αὐτῇ τῷ θέαμα ὅ θαῦμα ὡ. γδυσμένη δὲ ὥρας
ἀνθρωπίνης, ἐκ μὲν τῆς ἀπονδῆς ἐκείνης κατέπεσεν. εἰς ἡ θητεῖαν ὅ
πῆλιν περραῖ. ἡς ἔργα θυραυλικὰ ὅ χαμαικοιτίαι ὅ ἡ πρὸς θάλα-
σσαν χεῖμῶρα ἀντίταξις ὅ μὴ ἀνὰ ἑρῆ ἐπώσε. πρὸς τὸν ἀντιρραστῆ
μάχη. τούτων ἡ ἐπὶ πᾶντων οὐ τῷ φάρμακον. ἔργον ἐφ' ἡμέρου ποι-
ήματα ἀθύναι, καὶ βραχέας σώματος ἡδονῆς, μνήμην ἀντιλα-
βοῦσα ἀγῆρω. ὅ μὲν ἢ δῶσεισ', κοινὰ καὶ ῥάδια τοῖς θήλεος πατρὸς.
ὅ δὲ κτήσιν αὐτῶν τούτων, οὐτ' αὐτῶν εἶποιμι. ὅσα δύνωια. ὅ μνήμη καὶ
νύξ ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατήρ πίρεται.

Μήρακιον.

Αγαμέμνων ὅτε μὴ ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐ χεῖρ
 θεῶν ἀλλὰ πολλοῖς ὁμοῖος. ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἵκε-
 λος δι' ἐρπικεραύνῃ. ἄρει ἢ ζῶντι σέριον ἢ ποσειδάωνι. ὅτε ἢ ἐν
 χυμῶνι τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἐταίρους ἡγέρων,
 ἔλαφος καὶ κύνων ἐνομίζετο. καὶ τὰ τοῦ διὸς ὀμματα οὐδαμῶς.
 οὐ μὴ γὰρ ὀρῆζεται ἐκ νέος καὶ ὄφεις καὶ λυκοὶ καὶ ὅσα ἄλλα
 οὐ χεῖται λογισμῷ θείᾳ. καλὸς δὲ αὐτὸς καὶ μὴ γλάσας μόνον
 λυπεῖ. μήτοιγε καὶ σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γινόμενος. οὐ πρὲς πε-
 δὲ οὐδὲ ἡλίῳ τοῦ προσώπου μεφείλιω προβάλλεσθαι. τίς ἢ κατὰ
 φθα αὐτῇ. τίς ἢ νύξ. τί γὰρ συγνὸν σκότος γούνοιο μεδίασιν. κατὰ
 σῆτι. ἀπόδος ἡμῖν τὴν γῆν ὀμμάτων ἡμέραν. Γυναικί.

Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἐδόξα αὐτῷ βλίπειν. τὸ
 τὸν δὲ αἴτιον, ἢ τοῦ θυμοῦ ἐκτασίς, ἀλειψὺς σοι συγχέασαι
 τὴν τοῦ προσώπου χεῖρα. νῦν δὲ μετὰ ποίψαν τὴν. μὴ δὲ ἄγχι
 οὐ βλίπει. οὐδὲ τὴν ἀφροδίτην καλὴν ὅταν ὀργίζηται ἢ δακρύη.
 οὐδὲ τὴν ἥραν βοῶπιν ὅταν χαλεπαῖναι τῷ διί. οὐδὲ τὴν θά-
 λατταν ὅταν ταράτῃται. ἢ δὲ ἀθρηῖ καὶ γούνοιο αὐλοῦς ἐρρί-
 νεν. ὡς γὰρ προσώπον αὐτῆς συγχέοντα. ἢ δὲ καὶ τὰς εἰρη-
 νύς διμερίδας καλοῦ μὲν ὡς γὰρ σκυθρωπὸν ἀννουμένως. καὶ
 ταῖς ἀκάνθαις γῆν ῥόδων χαίρομεν ὅτι δὲ ἀγρίου βάμνον καὶ
 πῆν καὶ κεντεῖν εἰδύος πελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις. αὐτὸς ὅστις ἡγυακὸς
 ἢ τοῦ προσώπου γαλήνη. μὴ τραχέια γένου μὴ δὲ φοβερά. μὴ δὲ
 ἀπασεφάνου γὰρ καλὸς. μὴ δὲ ἀφαιροῦ ῥόδων σε αὐτὴν ἀ ταῖς κα-
 λαῖς ἡμῖν ἐν τοῖς ὀμμασι φέεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω, γὰρ καὶ
 τοπῆρον λαβούσας, ἢ δὲ σὺ γὰρ προσώπου ἡλλαγμένον. δι' ὅτι ἐπε-
 σφάφησ. ἢ δὲ ἐμίσσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ ἐπὶ ἐγνώρισας. ἢ μετενόησας.

Μήρακίω.

Π Επεισαι μὲν ὡς εἰ καὶ ζω· τοῖ δ' ἔργον τίω αἰχλὺν ὀκνεῖς· εἰς
 ἃ πρῶτα ἀποδιδράσκεις· ἀφ' οὗ πῶς φίλος γίγνεται.
 οὐκ ἐν τούτῳ ἐπληρώθη καλῶν τὰ ὁμήρου ἔπη, τὸν νιρέα γὰρ ἀ-
 χλὺν εἰς τροίαν ἀπορτος· οὐκ ἐν τούτῳ ἀρμόδιον καὶ ἀριστογέτο-
 νος ὅσοι φίλοι καὶ μέγχι τῷ ξίφει· ὁ δὲ ἀπὸλλων οὐκ ἀσμή-
 τῳ καὶ βράγχῃ ἐπὶ τῶνδε· ὁ δὲ ζῶν οὐ τὸν γαυνὸν μῆδην ἤρ-
 πασεν ὃ χάρη καὶ προστὸν νείεταρος· μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἰκαλοὶ
 καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκᾶτε ὡς πόλιν· μὴ φθορῆς ἐραστοῦ σεαυτῶ
 δοῦναι μὲν ἀθανάσιον οὐκ ἔχοντος· τίω δὲ αὐτοῦ ψυχὴν ἔχον-
 τος· εἰ ἂν πιστεῖς, ἔτι μοι ἀποθήσκειν, ἀν' ἐπιταύτην τοῦτο μνησ-
 δὲ πλέλλω τὸν βρόχον ἀπ' ἀνδρῶν περ οὐκ ἀθαρσίσεις· Γυναικί.

Ελπίς μοι μὴ βλέπειν, καὶ γὰρ σὺ μὴ βλέπεις· τίς τοῦτο
 κελένδ' νομοθέτης· τίς ἢ ἐκείνο· εἰ ἢ μηδέτερον κεκώλυ-
 ται, μήτε σεαυτὴν ἀφαιροῦ τῆς εἰς ἐπιδείξιν δύσκιμῆσεως, μή
 πέμψῃς εἰς τέρψιν θουσίαν· οὐ δὲ πηγὴν λέγῃς μὴ πίης· οὐ δὲ ὁ
 πόρτα μὴ λάβῃς· οὐδὲ λήμων μὴ προσέλθῃς· ἔσθον γυναι καὶ σὺ
 τοῖς νόμοις· καὶ δὲ ψῶντα παῦσαι ὁδοιπόρον ὃν τὸ σπῆμα σφῶν
 λίσσῃ.
 Γυναικί ὅτι πάνδ' ἔργον.

Τ Ο μὲν ἔργον ἐν αὐτῇ ἀνδρὸς ἀντιμωχίᾳ γίγνεται· τὸ
 ἡκινδυνώ σφαλερώτερον, τῇ χρείᾳ μᾶλλον· οὐ γὰρ οὕτως τὸ φα-
 νερόν διφραίνῃ τῆς θουσίας, ὡς τὸ ἀπὸρρεῖν τῆς ἡδονῆς· πάν δὲ
 περ πνότερον τὸ κεκλεμμένον· οὕτω καὶ ποσειδῶν ὕψιλθε περφυ-
 ρῷ ἐν ματι· καὶ ζῶν χενὸν ὕδατι ἐβόη· ἀδράκοντι ἐλπίσιν προσ-
 λαλῶν· μασι· ἀφ' οὗ δὲ ὀνυσσῶν ἀπ' ἄλλων ἐν ἡρακλῆς οἰκᾶ μοι
 θεοὶ· λέγει ὁ ὁμήρος καὶ τίω ἡραν ἰδέειν αὐτὸν ὅτε ἡδέως, ὅτε αὐτῇ
 σωῆν λάθρα· τὴν δὲ ἀνδρὸς θουσίαν μετέθηκεν εἰς ἡλοπῆν μοιχεί.

Μειραλίω.

ὁ Καλὸς αὖ μὲν ἢ θηριώδης, πῦρ ὅτιν' αὖ δὲ ἡμερος, Φῶς μὲν
καὶ οὐκ ἀλλὰ σῶζει. καὶ τὸν ἡλίου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχει.
αὐτοπλατῶν βέβαιον Φίλον ὡς μόρον δωρεῖσθαι. ἢ Φθιάσας τὸν χρό-
νον ὅς μόνος καταλύει τοὺς καλὰς ὡς πρὸ οἰδημοτικῶν τοῦ τυραν-
νου. ὡς δὲ δουλεύει, ὁ Φρονῶ δὲ εἰρήσεται, μὴ μέλλον τίς σου ἢ βρα-
δυόρτος, τὰ γένεα ἐπέλθῃ. ἢ τὴν τοῦ προσώπου συσκιᾶσσι χέ-
ρει. ὡς πρὸς εἶωθε τὸν ἡλίον ἐρῶ πῆν ἡνεφῶν συνδρομή. τί δέδουκα
ἀπὸ ἐστὶν ἔδω βλάπτειν ἔρπει μὲν οἶον λος. αἱ δὲ πρὸς αἰχμαλωτισ-
τὸ δὲ προσώπον ὅλον αὐτοῦ. Φῶς μέλλοις ἐγχεῖσαι μὲν. σὺ μὲν
θῶ πῆν ἐκείνου μὴ θελήσας. ἐγὼ δὲ ὁκνήσας δεκθῆναι. πρὶν οὐκ σου
τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτὸ πρὸς ἔρω-
τος. πρὸς τοῦτων τὴν γυνάμ' ἀδελφὴ με αὐτοῖον ὁμνῶναι. Γυναικί.
ὁ Μοιχὸς καὶ πείσας, σφαλερώτατον ἀνάλωμα. ἢ ὁδυνήσῃ
μὴ τυχεύων. τῆς μὲν γὰρ οὐ πρὸς ἀπὸς κίνδυνος ὁ νόμος.
φίλ' δὲ λυπῆς μιάδος οἴσως. φοβεῖσθαι δὲ ἀμφοῖν τυχεύοντα ὦν βού-
λεται πῖς, ἢ ἀντιᾶσθαι ἀμελούμενον. Μειραλίω.

Παινώσε ἀντισφριζόμενοι τρεῖς χρόνῳ ἢ περικόπτοντα τὰ
γυῖα. ὁ δὲ ἀπὸ πῆλθε φύσει, τὸν τοῦ μύθου τέχνην ἡδύση ἢ τὴν ἀπὸ
λυμῆ ἀνὰ κτήσις. ὡς τε ἐμοὶ συμβαλόντι πείθοιο. τῇ μὲν Λεφα-
μῇ, κόμα. ἢ μελέτωσι τῶν βοσρύχων. ὡς τοῦ μὲν ταῖς πρὸς αἶς
συγκαταβαίνειν ἡρέμα. καὶ ταῦτά σου τὰ γυῖα πῖς ἀφαιρήσῃ
ῥαδύως ὅτε βούλεται. τοὺς δὲ, τοῖς ὅμοις ἐπικαθῆναι καθάπερ
Φησὶν ὁμηρος τοὺς οὐβόεις ὁ πιθελιόμαυ. κεφαλὴν γὰρ ἀνθοῦσα
ἡδύων πολὺν τοῦ τῆς ἀθηνᾶς φύλου. ἢ πρὸς γὰρ ἢ πάντην τὴν ἀ-
κρόπολιν μὴ ψιλὴν ὀρεῖσθαι μὴ δὲ ἀκρόσμητον. τὰ δὲ γυῖα αἱ ψι-
λάει

ἔστω δὲ μηδεὶς ἐνόχλειω πάλῳ πὶ τούτῳ μή τι νεφέλῃ μή παχύνει.
ὥς γὰρ οὐχ ἡδὺ δέμα κε κελδομένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ γέ-
μψα καλὰ κομῶντα. εἴτε οὖν φῦμά τοις εἴτε μαχίραις λεπταῖς
εἴτε ἄκροις δακτύλοις, εἴτε ῥύμματα πῶις, εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ
πρῶτῃ σεαυτῷ καὶ ἄλλοις μακρότερον. οὕτως γὰρ ἔσθ' ἐσμ' ἐμὸν
μεινός τοις ἀνθρώποισιν.

Γυναικί.

ἔ Χθὲς συζητήσας τὰ βλεφάρ' ὅσον ἡ σὺν σκῆδ' ἀμύνει
πολὺν ἡγούμενον τὸν χρόνον. ἀμέλῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνέ-
ράδοις ἐνέκλωται. τί δὲ αὐτῷ ἐπὶ λάθεοι. τί δὲ τὴν φρεσὶν ἐξε-
λίπτει. πῶς δ' ἐστὶ δὲ τίς ἐχέονε καὶ τούτῳ ἀνὸρ μινύσαι. νομίσας δ'
ἀκούειν, ἀπῆλθεν ἐνθάδε ὁ φῶς ἀόμω. καὶ τούτῳ ἐκείνῳ ἐξήρτω
ὡς ἡρπασμένην. τί οὖν μέλλω ποιεῖν ἐὰν δ' ἐλάσσοις εἰς ἀγρὸν ὡς
περίσσεια πολλῶν ἡμερῶν τοῖς ἐν ἄσει διατριβὰς καταλίπης.
ἡ γυνὴ αὐτὴν αἰὼν σαφῶς ἀπλωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μήτε
ἀκούειν ἐπὶ μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐκείνοις νομίζω καὶ τὴν πό-
λιν δ' ἐξιοῦσιν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄσει θεοὺς ἐλκομένους ὑπὸ φλ-
θέας. τί γὰρ ἐν ταῦθ' ἀμόνοι ποιοῦσιν. εἰ δὲ καὶ κείνοι κτλ. χωρὶς μεί-
νοντες, ἀλλ' ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπολεφθὲς σῶμαι τῷ ἔρωτος ἐφόλιον. εἰ δ'
καὶ σκῆπτρον δέοι, λήτομαι τὴν δὲ κελαν. εἴτε καλὰ, θοῶτα πίνω
τὰς ἀμπέλους. εἴτε ἐπὶ γὰρ λαχένοις ὕδαρ, ὅδ' ἀποπίνω τὸν δρό-
μον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμός ὡς σὴν τὴν μὴ περγεῖν. ἐν
δ' ὁ μινυμαι τῷ ἐναγροῖς ἐκιομένων. ἀμέλῃ γὰρ ἀλά. μόνων ἡ δὲ
ὡς τῷ σῶν μαστῶν ἀπομαί.

Μεταλίω.

τ Ἰμοί τε γένεα ὧ παῖδες κύνεις· οὐ πῦν' ἐλάλεις ἀλ-
 λ' ἀρχὴν τὸ μὲν ταῦτ' ὅζον εἴδωρος πρὸς ἀγλῦθεν ὅσων
 πῖ πῦλ' ὄν καὶ ἀΐσιν· καὶ ἀπὸ πυρὸς ὀρμὴν σβέννυ-
 ται· τὸ δὲ ἰδρυμένον καὶ βέβαιον μῦθος· χρόνος δὲ οὐκ ἐλείχει τοῦσ'
 ἀληθῶς καλὰς· ἀλλὰ δεικνύει μαρτυρεῖ μάλλον αὐτοῖς ἢ Φδο-
 νεί· τὸν ἢ ὑπὸ πρὸς τὴν Ὀμηροσ λέγει χαλκίεσσαν· καὶ κτήσ', εἰδὼς
 κάλλος καὶ ἐλέπειν καὶ ποιεῖν· οὐκ αὖ δέ ποτε τοῦτο ἀπεφαίνετο,
 εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμύς· ἢ ἴφαρ γένεον ἐλατεφίλησε· πρὶν
 μὲν δ' αὐθεῖν, ὅθεν ἀπείχον γυναικὸς αἰσά· πρὸς αἰσά αὖ παλαιὰ
 καὶ δαυγείσ· ὅτε ἢ ἡδὴ χυοάζεις, ἀνδρὶ κώτερος εἶσε αὐτοῦ,
 καὶ τελεώτερος· ἀγὰ πῖ· ἢ θελόν· μηδὲρ δύνου χονδαφί-
 ρήροισ· τὰ γὰρ ἀκαρπακίσι κληράκι λιδίνοισ'
 ὁμοία, αἰχίρονται γυνὸι ἀλιθίνοι τὰν τῇ
 τῇ γὰρ μὴ μάλλον ἢ ἐλέειν· τὴν μὲν
 ἀπὸ γὰρ τοῦ νομίζουτες·
 τὴν ἢ, σαφές· τὸν
 ἐλέγον· εἴ
 ὅτι·
 *

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙ-
ΜΟΚΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΓΡΟΙ-
ΚΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

Ηθ. Κεῖπας. Πλωτῖνος.

Τέτιξ ὁ μουσικὸς ἢ ῥοσ Φανέρως δι' μελωδίας
ἀπέρχεται. ὡδινώτερος δὲ τοῖς ἄσματος καὶ τῷ
Φύσιν λαλίστερος ὡς μεσημβρίας ἐνδείξει
ταῖς ἀκτῖνων ὡς πρὸς ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. τε-
ρετίζῃ γὰρ ὁ μελωδὸς βῆμα τὸ δένδρον ποιούμενος. θεάτρον
τὸν ἄγρον. καὶ τοῖς ὀδύταις τῷ μουσικῷ ἐπιδείκνυται. ἄσας
τοῦ καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς ἀρετὰς ἐπειγόμεθα. ἐν θαλάσσοις γὰρ
πῶς καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐγνώμιον τὰ ὑμέτερα. πάλαι γὰρ
νεκρωθέντας ἡμᾶς τὰ ῥυπώδη βίῃ, ἐν τῷ ὅσων γραμμῶν
πρὸς ἀρετὴν ἐφύχουσα. οὐ τὸ γυροῦμεν ὁ κείπας πλωτῖνος. ἢ
σώματα ἐκ τῶν εἰλοσφῆς ὁ ἐπὶ πῆς. ἢ εἰλοσφῆς σωματωδεῖ-
σαι μετ' ἀνθρώπων ὡς ἀνθρώπος ἀναστρέφεται.

Αγρ. Δόριων. Μόχων.

Ταξίάρχος τῷ προβάτω ὁ θαυμαστός μοι κείδ' ἀ-
πώλαε. καὶ ποιμαντικῆς ἢ γμονίας χειρὸς τὸ
θεῖμα τα. κακόν τι πεπνυμένα μεν μέγιστον. καὶ τι
μοι δολιῶ χαλεπαίνον τὸν πᾶνα. οὐ γὰρ ταῖς σίμβλων αὐτὸν
ἀπερχαῖς ἐτιμήσαι μεν. διὸ πρὸς ἄσυχρῳ τὸν ὀργήλον πρὸς
Φ 11

βουσι μὲν ὅ. καὶ τοῖς πολέταις τὴν ἀπένειαν διηπόσκει. φή-
σας, διὰ μελίσσουται ὅπαν τοι ποιμνίου μου τὸν ἡμέτερον
διώλεσεν.

ΕΤ. Θιανὸν Εὐειδύλη.

Φισκοῖσσι νόστος πρὸς ἡμεῖς, ὅς τινος ἐπὶ ἡ δὴ
ὁ πρέπεια. σὺ δὲ χαρὰ τῆς ἡμετέρας τὴν ἀλήθειαν ὑπὸ
πλάσσει νόστος ἐρασάσιν ἐκφραλίζουσι. περὶ τῆς
καὶ χεῖρας καὶ δυνάμεως γὰρ δύπρεπεις οἱ ἀφ' ἡμῶν ἐν μετοπώρῳ
τοῖς ἀνδραγαθήταις καὶ θανάτου. τούτῳ δὲ ἐχθρὸν ἵστας καὶ σὺ
φροσύνῳ θανάτου ἀσκήσει τῆς δυνάμεως γὰρ ἀδύνατος καὶ
νεότητι. τῇ μὲν γὰρ ἐπαγγέλλομεν διέφθουσι. τὸ δὲ κελύτῃ
μένον ἐν ὁδοῦσιν.

ΗΘ. Ευαγόρας Ἀντιπάτριος.

Ρους ὁ δὴ μιουρὸς ἐπὶ τῷ θαλάτῳ διεπαζατο κλύ-
ων. καὶ τοῖς αἰπαλοῖς τὸ πελάγον λεγαλίνωται ῥέ-
θρον. καὶ φάμμος τὴν ὑπὸ μιᾶ ἡ πείρῳ καὶ θαλάσσῃ
μεταίχμιον. ὅς ἀδύνατος ἡ θαλάσσα τὴν γείτονα γῆν συγκαχέει
παλινδρομεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὴν τὸ ῥέθρον μακρόμενον. μεγάλην ἀ-
πειλήσαν τὴν χεῖρα τὴν ἐφοδὸν. ὅρους τοὺς γὰρ ὁ ἀντίπατριος τῷ
σὺ νομοθετεῖ θυμῷ, ὑπερέτιν χεῖρα τῆς ὀργῆς μὴ πῖς μενος. τὸ
μὲν δὲ συμφοροῦσιν ταῖς χερσὶ καὶ τὴν ἐλῶσαν, ἐν πλῆθος ἀ-
ρετῆς ὅρῳ ἀνθρώπου. εἰ δὲ μὴ ταύτης ἡρατεῖν οἴσῃτε εἰ,
ὑβρεῖσι

ἔβρεσι γὰρ θυμὸν ψυχὰς αἰνέσιν ὑλαλῶσιν εὐλογοῖσι βεβή-
λησιν· ἔτω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα, ἀφροῦ περικέτω
καὶ σάλου τὰ φιλῶν οὐκ ἐνδείκνυται.

Αγρ. Αἰγῆρος. Πλατύνω.

κ Ἀκὰς γέτορας ὦ Φίλος τὰς γραῖδας κελτῆμεθα. πόλε
μ' ἀθάνατ' ἄρ' περὶ τὸ πῶς οὐδέ χροισιν ἔτε δ' τοῖς παρ' αἰσ
τοῖς ἡμετέροις ἐσπεύσαντο. οὐτε τοῖς μετ' ἐκείνους ἡμῖν γὰρ πό-
λεμον διελύσαντο. καίτοι ἀπαρχαῖς τὸν θεισμόν, πολλάκις
αὐτὰς ἐπιμήσαν. ἀλλὰ μοῖραν τοῦ γηδ' ἐπὶ τὴν ὥσ' πρὸ ῥαδάθε ὦ
ταῖς ἀχαιῶσιν δεδώκαμεν. ἀλλ' οὐκ αἰδέσιμα τὰ δῶρα παρ' ἐ-
κείνοις ὥς εἰκε. γιγάρ οὐκ ἀπέντεσ' ἔχ' ἐπ' ὅδε μ' ἀπαρῶμεν.
πέτρας γὰρ ἡμῖν παρθεῖν συμφορώτερον, ἢ πιδάκα καὶ γηλῖφους
οἰκῆν, χαλεπὸς κεκτημένοισ' ἄνδ' εἴηνασ'.

Ετ. Ερατὼ Τερψιδέα.

τ Οἰχουστὴρ Καλλικράτῳ εἰκόμασι περὶ ἀφ' ἑρμῆ Φασί.
τίω δ' γραφῶν περψιδέα οἶμαι δηλοῦν, ἀλλὰ τίω λα-
κάναν ἐλάνω. καὶ μὰ τὸν ἀφ' ὁδεῖσ' Π' ῥαοῦ πῖνακας. τοι γὰρ
εἶν' ὅτ' ἔχ' ἔχ' τίω φύσιν ἡδύηκας. τίω, μ' ἐνυβρίσασα τ' ὅσο
Φισαμῶν. φέουσαι γὰρ τίω Π' ῥαοῦ τέχνην ἰάγασα.
καὶ τὰ μὴ προσόντασι διαποικίλαι τοῖς πῖναξιν, ὥς πρὸ τὰ φιλ
φύσεως ἀλλὰ πῖζον σαφάλαματι. καὶ πολλὰ ἐκείνησ' τίω
ἀτεχνίαν δεκνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ γραφῶν ἐπαμνέτις εἰμί.

Φ 111

οὐ γὰρ φιλοσοφίας ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος ὡς ἔχειτο καὶ φιλο-
σεως τὴν σοφίαν τελευτάκα, καὶ πῶς ψυχῇ σῶμα τοῦ πρὶ πε-
αν μὴ πῶς δύναται.

Ηθ. Σοφιστικῶν. Τριττὸν βιβλίον.

Ομοῖός τις τῶν ἰσχυρῶν ὡς γὰρ μοιδοκεῖ, καὶ μάλα σφόδρα,
ἐπειδὴ γὰρ ἐγὼ τὸ πρὶ τούτων λίαν φιλοσοφῶν. ἀλλ'
ἀλλὰ τίς ὁ νόμος αὐτοῖς. τὴν ὑπομάχιν ἰσχυρὸν ὅταν
ἐν δὲ αὐτῇ θρεψαμένης θεάσιντο, καὶ πῶς ῥῶπον τὴν περὶ οὐρανὸν
οἷα συμβαίνει τὴν τῶν γυνήματι, δρῶσιν γυναικῶν. οὐ γὰρ φι-
εαυτῶν ἐπιλανθάνονται φύσεως. καὶ περιθαλάσσονται τὸ μόνον
θὺν κατ' οὐδὲν δυχε φάνηται, ὡς περὶ ἡμῶν συνεχῆται καὶ γυνή-
σια. καὶ φύσις μὲν τῶν τούτων οὐ τὸ φρονεῖν. οὐ γὰρ σόλωνος ἡμᾶς
γίγασκε νόμος. μετοχὴ δὲ τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀδελφιδόου
ὑπεροφῆς θύραν ἐκθύρας αἰμείβονται. ἀθλιώτατον βῶνιον ἀμ-
πεχόμενον. τῷ ἀλλήλων ἑνὶ τῷ ἀλογώτερον σὲ τὸ φρόνημα κιν-
νασάλλοτρίους σιτίσας. οὐ τὸ γὰρ τὴν πρὶ σέ κόλακας εἰπεῖν οἱ-
κρότερον. δύνουσαι γὰρ εἰναισι δόξουσι μέλεις ὅταν τοῖς σῶσις
ἐπεμτρὺ φῶσιν ὡς δαίμων. ὑλακτῆσουσι δὲ πάντως καὶ σέ,
ἐπὶ φιλοφροσύνης φιλοεργῶς ἐρῶν γένοιτο. κολάκων γὰρ φι-
σις καὶ μνημονικὸν πρὸς κακίαν, καὶ τῷ ἀγαθῶν διεπίλη-
σιν. ὅτι ποτε τὸν ἀδελφιδόου πρὶ θαλάπερ πρὸς φρε. εἰ δὲ
μὴ, τὴν πρὸς οὐρανὸν ἀναπαυόνισον ἔξας πολέμιον τοῖς δαίμον-
σις φιλοφύσεως τὴν ἐαυτῆς ἀκονήσασαν μάχισσαν.

Αγρ.

121
Αγ. Δάφνων. Μύρωνι.

μ ἔχει τίνος ὑποκοιλίης τὸ πῆλιν. καὶ τὸ κατὰ μὲν
σαρὺ δὲ ὑπὸ τῷ ῥ' οὐ φέρεται ὡς δέ λαιος. ἢ τὰ χαμοὶ ἐλ-
μῶ τ' ἐν τούτῳ παῖδας διὰ τὸ κατὰ νύχτον μηχανᾶ.
τὸ σὺν μὲν γὰρ πρὶν λιμνάζεται πῆλιν· τὸ δ' ἡμέτερον καὶ φύ-
σιν ἡγνόησεν ὕδατος. ἐρωτᾷ δὲ πρὸς θεῶν αἰνεφέλει, εἰ μὴ
νῦν τῷ δάφνωνι ἀφίαισι τὸ ὕδωρ. αὐτὸς ὡς φθόρος μέγα κακόν· εἰ
δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι λεληρωται, ἀπαράτητον τὸ δυσύχημα,
καὶ θανάτῳ μόνῳ πάντοσ' ἔμμενον.

Ετ. Εὐρείπην. Δεξικράτει.

ε Νάτη φθίνοντος ἀνθεστηριῶνος ἐπὶ πύκνῳ πρὸς ἡμᾶς
ἐπὶ πύκνῳ. καὶ διέφθουσι τὰς συνθήκας Δεξικρά-
τες. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπὸ θάλασσαν αἰφρίνδον τῶν ἑρω-
τι. καὶ δαλὺν δὲ κλῶ τὸ πρὶν ἐν ὁρῇ ἐκ πεφλόγισται. ἀπὸ πύκ-
νῳ δὲ κατὰ μέραν τὰ δαίρυα. καὶ τὴν σὺν ὠνδροπόλουν ἐ-
πὶ πύκνῳ. ὁ δὲ τῶν θυρῶν φύφθ', αἰμοὶ φαντασία δὲ σὺν πε-
ρυσίασ' ἐγγύεον. σὺ δὲ Δεξικράτῳ μετοχετρίδῳ ἐφ' ἑτέρα τὸν
ἑρωτα. καὶ αἰσι τὸ ξένομ αἰετιμώπρον. τὰ γὰρ τὰ χίσφ κέρω
αἰ τῶν ῥ' αὐτῶν ψυχῇ δουλαγρῆσθαι εἰώθασι. ἀπὸ πύκ-
νῳ μετὰ τὸ καὶ ἑρωτῶν. ἐλκεθῆσι καὶ αὐτὸς ποτε. τῶν γὰρ
ἀδελφῶν μὲν αἰ συμφορὰ ἐπὶ τούτῳ ἀδίκησαν τὰς μετὰ
βαίνουσι.

φ 1111

ΗΘ. Ερμαγόρας. Σωπάζω.

λ α
 Ιαν ἀγνῶσθαι καὶ ἀκούσθαι τὴν πενίαν ὀδυρεῖσθαι καὶ ἡ
 κίχθην τὸν πλῆτον ὥσ' οὐτα πρὸς τοῖς ἀνθρώποις ἀν-
 μαλον, τοῖς μὲν, ἐκ τῶν, τοῖς δὲ δυσέκων τῶν ἐαυ-
 τοῦ παρεχόμενον κτήσιν. ὥς πρὸ βασιλείουσαν ὑπὸ τούτῳ τοῖς
 ἀνθρώποις τὴν φύσιν. ἐὰν γὰρ ἡλίε λαμπρὸν δύνει τοῖς ἀνθρώποις
 ὑπόσθ' καὶ πυρὸς ἀφ' οὐρα τοῖς ὅλοις ὑπὲρ προχειροτάτη, καὶ πο-
 ταμῶν ῥέθρα καὶ μαρῶν τῆς ἀκρῆς ἀπὸ τῶν ὑπὲρ δυνάμειν,
 τί δὴ τὰ ἐφ' ἑαυτῶν τὸν χευστὸν ἢ φύσιν οὕτως ἀπὸ τῆς ἐκείνου τοῖς ἀν-
 θρώποις διέθετο καὶ εὐλόγητον δῶρον τοῖς ὑπὲρ σελῶν ἀπὸ τῆς
 δι' οὐ μέγιστε κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν. ἐγὼ δὲ πλάτυν γέ-
 λωτα γὰρ ὧν καταχέω δογματῶν. αὐτὸν γὰρ τὸν φύσει
 ἐπαινον ὑπόθεσις ἴσως πεποιήσεται. Ταῦτα πεπνυμένος τῇ γλαυ-
 κί. ἀβλεψίας γὰρ αἰτίαν ἐκείνη δοκεῖ πᾶς πρὸς φαντασίαν ἡλίου ἐκ
 λάμψος. λισιτελὸς λιμὸς τῆς χευστῶν τὸ ἀνθρώπειον γένος σώσει/
 παρ' ἐν τούτῳ γὰρ καὶ τέχνη ἐστὶν εἰς ἡσυχίαν καὶ πύλιν σφικίαν
 σκάν. καὶ συναλλαγμάτων δι' ἀρετῆς. εἰ δὲ δεῖ συλλεβδὴν εἰπεῖν, πᾶ-
 σης οὐκοσμίας ἐσέρητο αὐτὸ πρὸς γένος ἐν διαίτημα, εἰ μὴ χευστὸς
 τοῖς ἀνθρώποις ἀλλήλων ὑπὸ δέ τις ἐπὶ τῇ νόστο. οὐδ' αὖ πλοῦτος
 ἐναυτίλλετο. οὐδ' οὐδὲ πρὸς ἐνὶ πορδύετο. οὐδ' ἀρὸ τῆς βουῆς οἰκωρ-
 γῶντες ἐκείνην τοῦ βασιλικῆς ἢ γαμονίας ἐπὶ εὐδύνετο. καὶ
 πῆρα. οὐκ ἀρχαῖς ἐπὶ προσφύροισ' τὸ ὑπὲρ οὐκ ἐκείνην. οὐδ' ἀ-
 τηγνὸς ἐν μαγῶν τὸ σφάτταμα. εἰ δὲ ἂν πρὸς ῥήτον λόγον θέλῃς
 μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χευστὸς πᾶς ἡνίασ' πεπνυμέναι. καὶ βα-
 σινί (εἰ) ἐφ' ἑαυτῶν δὲ αὐτοῦ. ἡ τῶν κελτικῶν ποταμῶν ὑπὲρ ἐκ
φάμιλλοι.

Φάμιλλοι. νόστιμ' ἀρετῆς ἐκ κακίας ἐλεγχός ἐστιν ἀληθεία τῆς.

Αγρ. Καλλίσταχρ. Κυπαρίσσιον.

Τ Ων ἀκαρπῶν ἐκ ἀνήμερων ἀνδρῶν τὴν φύσιν ὁ σιμὴ χί-
δαο χέσπον ἐνέπρησε. τοιαύτῳ δὲ τὴν κατὰ δίκην τ
ἀπελεσφορήτοισ' ἐφ' ἡθεία το δένδροις. ἡ δὲ τῶ παμφάγον πυ-
ρὸς φύσις τὴν ὁρμὴν ἔχει ἀκόλαστον. ἐκ τῶ ἀγροῦ γέννητος ἀ-
φρω τὸ χεῖρον ἀπώλεισεν. ὁ δὲ, τὴν διφθέραν ἀφ' ἧς καὶ τὴν δι-
κελλαν, πρὸς ἄστυ χωρεῖ ῥήτορα λιπὸ μῦθος σύμμιχον. ἐκ τῶ σ
μιχίδ' ἀδικασθέντων συνηκρότηται. γούργα γὰρ κυπρίστων καὶ
σὺν σκιδωρήσασιν. εἰ μὴ ταῖς αἰσ μελίτῃσι προσάξιας τῶν ἐ-
μῶν λεγμένων ἀπέχεσθαι. καὶ μαθήσῃ ἀλλοτρίοις ἄλλοις μὴ ἐκ τῇ
οὐκ ἀποδοῦν ἀδίκον.

Ετ. Μελπρόν. Πραξιμίλι.

Πι τὸ λεωκόριον τὰς διαβίβας ἡ αὐλητὴ ἰς χενσοπ
ἐ νη πεποιήται. τὰ χαπὸν καὶ τέρπειν οἶεται καὶ ἑμῶς
ἐρασάσ. καὶ φησὶν ἡμᾶς τὸ πρὸν δῖον ἄγαρ δυσαναχε-
πεῖν ὡς τῶ πρῶτα πρὸν γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ πεποιήμαι τὸ πρῶτ
τό μῦθον. τοῦ δ' ἐρασάσ ὁ ποιοῖ οὐκ ἐστὶν τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς
τὸν φιλχενσοπρὸν βασανίσαι ἡδὴ. ἀλλὰ γὰρ οὐ μοι πρὸς θεῶν ἀφδ
δοῦσ' ἀπολείπειν σαφέστα τὸς ἀγγελοσ. καὶ τῇ λακκῶν φρα-
σιν. με γὰρ σσι χεῖρα τὰς τούτων γὰρ ἐκ χενσοπρὸν ὁ φείλο μῦθ.
τῇ σ' ἡ δ' ἀμορφία σεμνότερα δειχθήσεται τὰ ἡμέτερα. ἐπεὶ ἐκ

κολοῖς μὴ φανέρως ἰκέρῃ τ' ὁπρεπέσι λατρίᾳ δοῖσιν ὁρῶσιν.

ΗΘ. Αείων Νικίᾳ.

Φ Ἰλομαθέσαι τονζῶν φασίτην ἐλέφαντα καὶ ἀνδρῶν
ων διδαγμάτων μαθητῶν ὑπὸ δέξιον· οὐ γὰρ ὁ τοσῶτα
τος ὅ γη' θαυμαστὸς πρᾶντες, ὅσον ὁ φη παίδει' κόσμος
τετίμηται καὶ ταῦτα μὲν παῖδες πρὶ θρυλλοῦσιν ἰνδῶν· ἐγὼ ὅτι
νικίου τελευμαλῆα τ' ἀλόπων ζώων ἔχοντες τὸν λοπσμὸν ἀλογῶ
τέρον· ὑπὲρ γὰρ παῖς ἀνδρὸς σέβει, τὰ πατρῷα ἐκλελά-
κτικας· πρὶ δὲ ἐνέους καὶ πελαγισσας τῶν τοῦ βίου χαλῶν κα-
ταμάλωσας· καὶ γένοις πέρας ἐν γῆρας τῷ γῆρ'· εἰ τοίνυν παῖς
ἀκούσῃ ἐρμαγόρου ἐθέλεις, ὅτε ποτε πρὸς τὸν ἐκέρου βίον ἐπάνη
καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐς γῆρας σέβει· τὴν φρόνησιν πρὶ κατὰ δούλειαν
τῶ Πλάτωνι· εἰ δὲ τῶν πάλαι κακῶν δυσαναχρεῖς μεδίεσθαι
ἐπιπύδασαν τὸν ἐρμαγόρε κερύτῃς, τυμβωρύνχου· ἴδι τοι πατρῷα
τάφῃ γυρόμεν· τῇ σὺ δὲ κακίᾳ τὰς ἐκέρους ἀρετὰς λαθὺν βρίζεις.

Αγρ. Μυρωνίδης, Δαμάλλω.

Τ Ο πρίμιον ἀπανόσος ἐλυμμένας παῖς, τὸ λιγυρὸν
αἰὲν ὀλιγώσας τοῖς γάλακτος· ὑπὸ τὰς πλατύνουσ' ὁ
λωποδύτης χωρεῖ καὶ σιβάει πονήσας, ἀμφοτέρωθεν
ναπέπτωκε· καὶ τὸν ἀβροδύαιτον βίον ἀσπάζεται· εἴτα τῶν σύ-
ριπτα κομισάμενος, ὥς πρὶ ὑπὸ δειπνίου ὡδὴν τῶν δύθυμ' αὖν προ-
βάλλεται καὶ τοὺς ἀγροικίλους πρᾶχαρά τῃ θεομῶν· τὰ δὲ θρέμα
ματα

μα τα τῆδε καὶ κῆσε διέσπῃται· καὶ πρὸς ἑφοδ' ὄνδ' ἰν δ' ἀλῶται.
ναὶ δ' ἡ καὶ τοῦσ' ὄνδους δ' ὡς διαπύρασις ὁ δ' εἰλαίος· καὶ μυρω
νὶ δ' ἡ αὖτις οὐκ ἀσπύεται· εἰς τὸν χεῖρ' ὅν τρυγίαν λαμπρῶν.
ἰχθυόσ' γὰρ ἡμῶι καὶ ἀκρίδες τὰ ὄψα· ὁ δ' ἐπεσσιθ' οὐ τοῖσι νεα
νίαισ' ἔσθ' ἰχθυῶν τὰ πλεῖστα ἐκβέβρυκε· καὶ τὰς αἰετὶδας ἐκ
οἶδ' ὅπως ἐξερρόφουσιν· ὁ δ' ἐτρυγίαισ' ἐκε χέρμ' καὶ μοιραύτιδας
ἤπει μετὰ κόρον κομίζεσθαι οἴκαδε· ἀπὶ τωμοιλοῖσιν τῶν ἄγρων
ὁ κληνίας· τῶν γὰρ πώρρω λαλῶν αἶρε τώτερόν δ' ἐν ἀνέχεσθαι,
ἢ πολέμιον οἴλοι· τρέφει κρυπτόμενον.

ΕΤ. Απαλάντη· Κορίννη.

Ντὴ παλαίστρα τὴν αὐγείαν τε θεάμαι κορίννη· τὴν
εἰ δ' ἐάν οὔτε λόγος εἰσφράσειεν, οὔτε ζωγράφου χεῖρ
μι μύσαντο· ἡ δ' ὄνειαίης, δ' ὀδυνήσ' ὄρθιος τὸ πρὶ
σέρριον λάσιος· οἱ δ' ὀφθαλμοὶ δ' ἑρκάδος αὐτῆς· τὸ δ' ἐβλεμμα οὐ
τε θυμῷ φοινιστόμενον, οὔτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι· ἀλλ' αὖ
εὐθεὶ καὶ πρᾶον ὁμοῦ· ἢ δ' ἐχσοῖα τῷ σώματι, οὔτε πρὸς τὸ θηλυ
πρεπὲς ἐλδοκαίμεν, οὔτε πρὸς τὸ μελάντερον κατεσκήιασθαι· ἢ δ'
θεῖζ' ἢ ῥέ μά' ὡς ἐπεκύνει τῇ ἐλότῃ· ἢ ἐκνανίζουσα ῥα γα
λῶν τὴν θάλασσαν εἰλονίζετο· ὅτε δ' ἐπὶ γέγονα χέρσον ἀπα
λῶ πρὶ πῆ' ὕσεται ῥέθρῳ, τὸ μανιῶδες τὸ ἐλνύδωμος· ἐβάρβρον
πρὸς αὐτῶν αἰὲς πρὸς αὐτῶν οὔτε κατέρυθροι· γυναικῶδες γάρ οὔτε πύ
λιν ὡχρότητι τὴν ἀπρέπειαν ἐπέσυναζον· ἢ δ' ῥίν, λίαν σεμνῶς
ἐπερρύοντο· καὶ πολλὰ δ' ἐδημιουργεῖν φύσεως τὴν ὑπὸ σῆμι' αὖ
πῆλεγε· τὸ δ' ἐλαίον ὑπὸ χεῖρ' ὄνδ' ἡλιοφθώσ' περιήσσει πῆ.

καὶ τοὺς μαρμαρυγὰς ἔχ' ἐλάμψων, τὴν παλαίστραν
ἀκτίνων δίκην ἡγλάιζε· πείπονθα λέοντα τὴν ψυχὴν· καὶ θρίμν
πέρας· ἢ ἀλγιδόνος αἰσθάνομαι· ἔρωτικόν δ' ἐδηγῆσθαι πᾶς
θὺς τὸ γυναικεῖον φῦλον αἰχνέται.

Ηθ. Γοργίας. Αἰσείδῃ.

Αἰσείδῃς γίγναι· εἰς ἀρετὴν ὁ μῦθος ἀνὴρ καὶ σιωπῶν
Τῶν τοῖς δαμνέσιν καταπλήτην· ἢ τῶν φόβῳ ὡς πρὸς θεοῖς
οὐκ οἷον φοβούμενος ἐν τυγχάνῃ δυνάμει· καὶ πρὸς ἰσοπέδους
πᾶς τριόδου καὶ πρὸς τὰς σοῦς ἀφορὰς· τὰς δαμνέσας δὲρα πᾶσι
ἐν γλίσχρῳ· ὡς πρὸς οἱ ναυτιλόμυθοι ἐν μεγάλῃ τῇ ἐλπίδι
λιμνῶς τυγχάνῃ ἐρέγονται· ἀλλὰ τὸ κακὸν ἔκαστον ὑπὸ νέμεσι·
δαμνέσας γὰρ πᾶσι ἄλλων, ἄλλοις ἀποδίδως τὸ ὄφλημα·
παντύνει τοῖς δὲ φόβον θανάτου κατὰ κρημνίζουσιν· εἰς αὐ-
τοῦς· ἐπιδεῖ τὸ δυνέζεσθαι· πολυχεδὲς τοῖς ἀνθρώποις ὅστις κακόν·
ἢ μὲν μὲν ὅς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις γυμνήμασιν ἐστὶ χαλεπώ-
τερον· ἢ ἂν ταῖς κατ' ἑαυτὸν φαντασίαις δὺ λαβοῦν τὸ δυνέζεσθαι·
οὐτὼ γὰρ ἐλδοθέως τὰς ἡλικίας ἀκτίνας προσβλέψας· ἢ τὸ
ὑπὲρ γῆν ἀέραι λίσσασθαι πρὸς ἡνῶς ἀνὰ πνύσειας.

Αἰσ. Λόφιν. Πεδιάδῃ.

Ηἵλοιτο ὄρας ὁ λύκι· πᾶσι κακόν δ' ἡμῖν ἐτρεφεῖ τὸ χω-
εῖον· πρὸς τὸ ὅριον τοῦ λοφιδύ· ἐμοὶ δὲ σωστὰ τῶ σινε-
λειρότητο δικαστήριον· ὁ δὲ λύκι πᾶσι ὅλας τὰς φρένας
δέφθαρτο

διέφθαρτο· ἡ χενὸν τὸ δὴ καὶ σῆμα δαΐδατος ὡς γὰρ τοιοῦτον
 φιλόχενον παῖδος κατέχευεν δύσπνοον· γούτο καὶ σῶμα γούτο
 σπύς, χενὸν τὴν νύκτα ὠνήσατο· ἡ γὰρ λαμὸν τοῖς δούροις τοῦ
 λαοῦ πῶτον ἐπέβυσεν· ἡ πῆρετος δὲ καὶ διέφθαρται· ἡ χενὸς τὸ
 αὐθιγὸν τὸ νύκτα λαλᾷ δέεται· ἡ γὰρ ἰσὺς ῥόπος κείσθαι ἀπὸ
 λαλεῖ· δῶρα δὲ μᾶλλον ἢ τὸ δῆμιον ἀξιοῦσιν.

Ετ. Ερωτύλος, Υψιπύλη.

Ῥῆσι καὶ Φοῖνι λῆες ἔρωτι φισκῶ· καὶ τῷ Θηλέος τὸ
 ἄρ' ῥ' ἐν εἴετα· καὶ πῆρετος τούτοις ἄρ' ῥ' ἔω τῷ ἔ-
 ρωτι· καὶ τῇ κόμῃ τὴν ἔρωτι πῶτον προσάλλεται·
 εἰ δὲ καὶ πῶρ' ῥ' ὅτ' ἔην τῷ ἄρ' ῥ' ἐν εἴετα, φησὶς ἐκ τῆς Θηλέ-
 ας ἀράμνοι, τῷ ἄρ' ῥ' ἐν εἴετα πῆρετος καὶ σπύς· πῶτον γοῦ-
 τος τὸν γούτον ἔρωτι εἰ τοῖν τε ἔρωτι καὶ τῷ Θηλέος οὐχ οἶατε εἰ
 πρὸς ἡμᾶς, πῆρετος μοι δὲ ζῶσα φῶτον ἔρωτι· καὶ πῶτον
 ἡ γὰρ φῶτον φαντασίας τῆς σπύς πῆρετος μοι δὲ αἰ· ἡ γὰρ γὰρ καὶ δῶ-
 κησις γούτ' ἄρ' ἐν εἴετα σπύς·

Ηθ. Διογένης· Χρύση.

Λούτον σε ταμίαν, οὐδ' ἀπὸ τῶν χεμᾶ των εἶν' φημί.
 τῶν γὰρ τῶν κατὰ δῆκιν οἱ σπύς κατὰ σπύς πρὸς
 νεγκαν τῶν· ἀρ' ῥ' ἐν εἴετα πῶτον τῶν αὐ-
 σίους οὐδέ μιν· κατὰ σπύς τῶν γὰρ κατὰ σπύς πρὸς
 πῶτον φῶτον φαντασίας τῆς σπύς πῆρετος μοι δὲ αἰ· ἡ γὰρ γὰρ καὶ δῶ-
 κησις γούτ' ἄρ' ἐν εἴετα σπύς·

πέπειται. το Φρυγὸς γὰρ μῖδον τὴν κακίαν ζυλοῦσας, λι-
μώτην πλουτεῖς, βρόχισ' ὥς περ, χενόσις ἀπαρχόμεθ'.

Αγρ. Χλοάζων. Μήκωνι.

α Χροῖδας χροῖς μύλων πέπομφα τῇ ποθον μύλῃ. ἡ δὲ τὴν
κροῖκιν ἀπὲρ ῥίψι. καὶ εἰς ἰσχυρίαν δὴν ἐξάνισατο. καὶ
λαβούσα τὰ δῶρα τοῖς χροῖσι δὲ ἐνέμε. καὶ τὴν πρέσβιν ὡς ἀπαί-
σιον ἀγγέλον ἀπέπεμφατο. ἐγὼ δὲ κλάω. φοβόμ'· γὰρ ἔρωσ
ἡμᾶς ἀδελφεῖ, ἀπρεπὺς κόρησ' βιαζόμενος. τυφλώτηνσι τύχη
καὶ ἔρωτες. οἱ μὲν τοὺς ἀλγιδόνας, ἡ δὲ τὴν δύσλιναν εἰκὴ καὶ
ὥς ἐτυχε παρεχόμεν.

Ετ. Προδίκκα Ροδόπῃ.

α Δεις ἀμούσως καὶ λυπεῖς οὐ τέρπεις τόνος ἐραστές. τρα-
γῶδιαν γὰρ ἀνὰ μιν γυνέας οὐ θέλκτριον ὠδὴν τοῖς ἀ-
κούουσι. καὶ δακρυόουσι οἱ ἐρασταὶ ἀνὴρ μύθοι. σάφρονας γὰρ αὐ-
τοὺς ἀντὶ λαλῶν τὰ σὰ δὲ δέσποισιν ἄσματα. εἰ γὰρ ἐπαχρὸν
τὴν μελωδίαν πεπνύηται. Φεῖται γένων πρὸς θεῶν ἀνὴρ μύθων ἡ-
μῶν. οὐ γὰρ αὐλητρίσ' ἀλλὰ θρῆνητρίσιν αὐτοῖς θεαταῖς εἶναι δοκεῖς.
καὶ κηρὸν τὰ ὥτα πάντες ἐμφραζοίμεθ', εἰ μελωδίαν ἀσκήσει-
ας. σερβίων γὰρ ἡ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσι μῦθον.

Ηθ. Αντιθένησ' Περιελῆ.

ο Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ὡδὲ τῶν δὲ τυχάνος οὐδα-
μῶς ἐπετύφωτο. ἀλλ' ἐφίλοσφ' τὰ εἰς τύχης φουσήμα

τὰς μεγίσταις δύφῃ μίαις οὐκ εἰωθὼς δελεάζεσθαι. διὰ τοῦτο ἐ-
 τῇ τῷ πολέμῳ ῥοπή θεασάμενος πεπρωκότα Δαρῆον, τῇ χα-
 μύδι τῶν ἐχθρῶν πρὸς ἐσθλὴν ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδελνύμενος
 δι' ἡμέραν ἐν τῷ οὐδαίῳ ῥῳ Αλέξανδρον τὸν ὑπὸ Κολωνίᾳ ἐκκλη-
 μα ἔββασιλῆν ἡ δύσέβεια. ὁ μὲν ἔμ Αλέξανδρος ἄτε δὴ Θεόδο-
 φος ὦρ, ἐδεδοίκεν τὸν τῷ τύχῃ ὡς εἰσὶν ἀδύνατον. δι' οὗ καὶ πλείων
 αὐτῷ ἀπελθόντων ὑφ' αὐτὸν ἐν τυγχήματων, ἐφ' ᾧ ζῶν, μίζον τί τ'
 ἀγαθοῖς καὶ δυστυχίαις. οὕτως δὲ λαβὼν τὰς εἰς ἀκροῦν ἐνέξιας
 ἐμφρονέσεται ὁ Αλέξανδρος. εἰ μὲν ἔρ γειννῶσαν τῶν ῥοπαῖς.
 τὴν φύσιν ἡ γνώσεως, μετ' οὐ πολλὴν τὴν πείραν ὅφ' ἐδιδάσκων.
 καὶ ἐν γνώσεως ἐξέστ' πρεσβύτερα τὰ μαθήματα. εἰ δὲ τυφλώ-
 τεισ' ἐκὼν, χαλεπώτερας ἐν πονηρῇ ὑπὸ τῆς ἐξῆς, πλημμελημά-
 των ἢ γνώσεως εἰς ἀρετῇ ὁ μὲν δὲ καὶ.

Αἴσ. Αἰσχύων. Μίλωνι.

Οὐ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐκείνῳ. τὰς ἐμὰς ῥ' ἐλνμῇ
 τ νω μελίτῃ. μὴ πάρεχε πρὸς θεῶν πρᾶγμα τῶν
 ῥ' γὰρ γὰρ οὐδὲν κηφύων ἡμῶν διενέωχας. τί δὴ
 τα χαλεπαίνεις ἀλόγως ῥ' γέγονι. εἰ μὴ τῆς κακίας ἀποσι-
 ης παμπόνηρε, τὴν σὴν ἀκολασίαν τῶν ἐμῶν ὑπὸ γὰρ φαίμι θύ-
 ραίς ἐν τοῖς γήτοσι τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαιμι, ἵνα σε πάντες ὡς πέρ-
 τι κακὸν δυσώπῃ τὸν ἀκροφύζαντο.

Ερ. Τελείαλλος. Λαΐδῃ.

ὁ Ὑπεφλέβας χερσὶν μετὰ θλουρτοῖ ἀνιχνύοντες οὐτε

Φριγῶν ἄνθρωποι καὶ οἱ ἄλλοι ἐρεβόδι φῶντες ἀπὸ ῥήτων, ὁφθαλμοὶ δὲ
δακρύων ἀνέζητοῦντες διασκαδῶς. οὕτω καὶ τὴν ἐαυτοῦ ἐσπώδα
κασιπέχων, ὥς ἐν τῷ πόλει ἐσκινδύλαβεν ἀπαρνήσας
τὸν ἀποσίλαον ὡς μεθεῖσθαι. ποτὶν γὰρ αὐτῷ πεπονημέναι,
τὴν μανία δαλδακίπην αἰήκοα καὶ ῥαγδαῖος, σκηπτοῖς ἡμῖν
ἐπέδηκται. καὶ τὸ πάθος ἀπὸ γόρηται φλεγμέναι μοι δάκρυα.
διὸ καὶ τραγωδίας συνέειδον ἐσμαι. οὐ γὰρ ἀνίσχυνται λοιπὸν ἡ-
λιοι θεασάμεθα. οὕτω καὶ μελέας καὶ φαιδρας φοβώμεθα
γυμνοί.

Ηθ. Σωσίπαρ. Αἰόχω.

Τ Ον ἀδελφὸν ἐναγχόσει θάψαι φασί. καὶ λίαν ὠλῆς
πρόθε ἀπὸ γόρηται δυσφορεῖν. ἡ πῶς σε Βιλόσφορα
δρα θαυμάσαιμι, ὠλῆ τοσούτων ὑπὸ τοῦ πάθους ὅτι
νικῶμεν ὑπὸ πῶς γάρ τις ὅστις ὁ καὶ ἡμῖν θρυλλόμεθα θάματα.
τοῦ μὲν συνήθους τούτου μακρύτερος. πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡ
μέραν βραχύτατος. ὠλῆ μικρὰν ἀποδημίαν οἱ πενηνρότες ἐπέ-
λησαν. οὐκ ὠλῆ πολλὴν τούτων ἡμῖν ὁ χειρομῆ. καρτέρησιν τὴν
διὰ ζυγίων, ἀναμύων αὐτῶς τὴν ἐνώσιν. μὴ πάθος τί Βιλοσωμά-
του ψυχῆς. ἐπεὶ δὲ πλωτῆρος ἐδὴ καὶ αἰχμὴ μὲν ὅτι ἐν σώματι
ἐστίν. οὐ τὸ ἐλπίει τὸν Βιλόσφορον, τὸ θνήσκει τὸν τοῦ τοῦ καὶ σκηνώου.
σησόν μοι μέλει τούτου τὸ δάκρυον. ὅρουσ νομοθέτει τῇ λυπῇ.
φρονήσει τὸ πάθος θεράπυσον. ἰατρὸς γένουσαι τῶν. ἔχεις λίαν τὸ
φαρμακόν. πενήδεις ἀχολόν τε ἡμῶν ὠλῆθεν ἀπέναντον. ἐκ
κρείττονος ὠλῆ τὸ χεῖρον καὶ ἀγὰρ ποτὶ ὁ δὴ μιουρῶς τὰ πρὶν ματα.
τοῖς

τοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ κατὰ λείψωλον· μετὰ λαίῃς γὰρ κηλίσιν ἐνθάδε
τὸ βασιλεῖον εἴη· ψυχὴς κατασίζεται· ἐνθάτῳ γένεσιν ἢ τὸ μ
θάνατον μάλλον δακρύσαιμι· τὸ μὲν γὰρ δακρύων ἀρχή· τὸ δὲ
ἔξω αὐτῶντων κατὰ λείψωλον· ἀγνοία περὶ δεῖς ἡμᾶς ἀπὸ γαζεται καὶ
θάνατον οὐ λαβούμεθα· ἔχ' ὅτι βακόν· ἀλλ' ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἢ
ἐνθάδε οὐ γὰρ τὴν ἐνθάδε ἀφήρηται· γὰρ τὸν κατηγρεῖ προ
χειρότατα· μὴ γέναιο τοῖνυν τῇ μὲν βίᾳ ἐφάμιλλος· ἴμα μὲν δὲ
ξῆς καὶ τῆς λίθου τὴν ἀνθρώπειαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

ΕΤ. Κικροπίς· Δεξικράτει.

Τ Ημᾶς γὰρ τὴν λίθον ἐρᾶν τὸ σιδερεῖ φασί· ἐπὶ τὸ ζῶν ἐσθ
ρῶσι τὴν λίθον, ὅσον ἔσθ' ἐρωμῶν ἐπὶ σιδερί· ὁ πηρὶ λίαν γὰρ
ἡ λίθος τὸ ὁμοζύγον χωρίζεται, πᾶν τίλα νειρῶται ἐπὶ τὴν εἰαν
τῆς ἐνέργειαν ἀκρίβεται· γὰρ αὐτῶν προσαύθει δὲ ξίη κρατῶν καὶ
τοῖς ἀνέχουσιν ἐπὶ ἵκνουνται· ἐξ ὧν ἡ τίαν παύοιμι· εἰλτατε, ὑπὸ τῶν
τὸν ἀπὸ λὶμπανον μὲν εἴη ὅς ἐνδεμίας· οἶμαι γὰρ φράσαι τὸ πα
θεῖν χαλεπώτερον· ἔτω λυπώσασθαι· τὸν δὲ λυπώσαντας· ἡ βέλ' ἡ γνοί
μῶν τοῖς ἐρῶσι· ἀπὸ τῆς ἀφροδίσιοις θαλάττης φλογὸς ἐστέρθ.

Αγρ. Θορίδων Σπείρωνι.

Ε Πὶ τὴν αἴτην τὸ σκελετικὸν ὄρος ἀπαίρομεν· εἰ γὰρ τὴν χεῖ
ρειν τῇ ἀττικῇ· οὐ πάποτε γὰρ δυσχερέραν γῆν πρὸς ὑπὸ
σιν καρπῶν ἐώρακα μὲν· ἀντὶ πυρῶν, μυρρίνας· ἀντὶ κρητῶν, κιν
τὸν ἡμῖν ἀπελήνσε· ἡ δ' ἄλλος λιμῶμοι πεπλήρωται· διὰ τοῦ τούτου

Χ 25

ΗΘ. Ηρακλείδης. Αντιθέτης.

Αγρ. Λαζάνων Πηζάνων.

文

τὸ φρόνημα.

ΕΤ. Ροδώνη. Καλλιόπη.

ἔ. Γίγνηται ἐρασὼν διασύνδεσ καὶ σκώπτεις ἡμᾶς τὸ καὶ τὸ. καὶ
χαυνώδεις μοι τὸ σῶτον καὶ σφειδρὸν τοῦ σώματος δια
παύσαι. σὺ δὲ τὴν σὺν παύσει καὶ ἐκρύφθαι δοκεῖς. ἀτελὲς φέρη
ται τὸ τὰ κενύφωρον μὲν ἀποπαῖς ὡς παύσαι. καὶ ταῖς ἀμβλύω
σεις ἡ τοῦς τοῖς αἰρετώτερας περὶ νοσῶν, φρὶ μντέροις φρμά
κοις τὰ ζωογονοῦ μὲν ἐν τῇ σὺ γαστρὶ πρὶ πνίγνυται. καὶ φρὶ φρονι
μῶς μινδείας ἀπὸ μετέρουσ ἀπὸ γὰρ τῶν τοῦς φόνος. παιδοκτόνον ἐκεί
μιν ἐδιδάσκον ἀνθρώπων ὁ μόνος τὴν ἀντιτὴν καὶ τὴν ἀγνώτων
τὴν σύμμαχον σὺ δὲ τὴν τὴν καὶ ἀλλὰ δὲ πρὶ πέται, μινδείας συμ
φορὰς ἀπὸ γὰρ τῶν πορνείων. παύσαι δὲ τὰ τὴν σὺν ἀπανθρωπίαν
καλὴν πεύσαι. καὶ τὴν ἡμετέραν δύσεβαν διαπαύουσαι. Εἰλαν
θρωπώτερον πρὶ ἡμῖν ὁ τοκετὸς καὶ ἀμβλώσεως. ἰδίω δὲ καὶ πῖν ὡς
σοὶ χαλεπαίνουσαι. καὶ παύσαι τοῖς πινάς τὸ ἀθυμοῦσαι με
σώρᾳ τῇ εἰδαι.

ΗΘ. ΗΦαισίων. Θάλητι.

τ. Ο μινδικὸν ὄρνεν ὁ παῖς καὶ τὸν μὲν τὴν ὑπὸ φῶς
καὶ κλῆρωται μέγα τὴ καὶ ὑπὸ φῶς καὶ τὴν καὶ ἀλλὰ φρο
νῶν. τοῦτον καὶ τὴν θήλιν ἡ τῇ αἰδαι δοκεῖ. τὸ περὶ τὸν τοῖς γαροῦν
οἷα δὲ κὸ μιν ἀνίσχαι. καὶ πρὶ φανέσαι τὸν τοῖς ὄρωσι καὶ ἀλλὰ πα
ρέχεται. καὶ κεν κλῆρὸν ἀπὸ γὰρ τῶν ταχῆμα. καὶ τὸν οὐρανὸν ἐκ
νίξεται κὸ σμογ. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ περὶ τὴν τὴν ἀσφον
διακρίσιν ἀναπλάττειται. καὶ τοῦτο μὲν μινδικὸν ὄρνεν ἡ θὸς
Εὐλόγιαλον. οὐ γὰρ βασιλεύουσι, τὴν εἰν τὸν δὲ κὸ σμίαν ζωγρὰ
φονὸς διδασκοντῶν. σὺ δὲ τὸ σὺ σὺ ἐφείξῃ συγγράμματα. καὶ
ταῖς σὰς ἀρεταῖς ἐγκαλὺπτῶς. καὶ τοῦς πόνους ἀντιδείκνυς

Χ 18

ἰᾶς. τῆς καὶ τῆς ὀφελείας ἡμᾶς χρύδοντες πρὸς ἑμὲ μὲν ἔρβα
σκανία πρὸς ἡμᾶς τὸ λυποῦν, ἀειλόστοφον γὰρ εἰς ἡμᾶς ἡ
σὸς ἐπεγγελίᾳ ἀγύριον· εἰ δὲ ἄνθρωπος τὴν ἀναβολὴν ταμιεύεται,
παντὶν τῶν πρὸς αὐτοῦ γεργῶν πολλὰς τούτῳ δροῦτας δεδανεί
κότι τῇ γῇ. Ἐθέρσας ἀκμὴν μὲν δροπομενῶ τοῦς σάχας.

Αγρ. Πόας. Αμπελίω.

Δ Εὐροζωανλίαν χρύδοντες κλάσωμεν. ὁ ποταμὸς ἀνι
σκήρτησε καὶ αὐτὸν ἡμῶν ὥρχισατο σκήρτημα. ὅλον γὰρ
ἀγρὸν ἐπεκλῶσατο. Ἐπὶ νεοτόνῳ γὰρ ἀμπέλωρ ὁ φοβερός ἐπέβυ
θισε. γὰρ ἡ μέζον δυσύχημα, οὐκ ἐθέλει ὁμιλεῖν γὰρ ἐπὶ ὅθεν ἀπαί
ρην. ἐμειλοχωρεῖ τῷ γηδῶν καὶ οἰτῶν γὰρ ἀγρὸν πεποιήται γὰρ
ἡμέτερον. ἢ δὲ κερύων ἀξί. ὅνδριν ἰδεῖν. αὐτὴν δὲ ἀμπέλιν τούτῳ χεῖρας
γεργῶμεν οἱ ταλαντες. ὅταν ὁ ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀγρὸς ὁμεν. ὅταν ἐ
θέλῃ λιμῶν ἡμεῖς μὲν γὰρ τίμοι δώρορ. Εἰλοπμῆσθαι δοκεῖ. ἔθε τῷ
θέρῳ τοῖς νεφέλας μνησθῶς ἐλπίδοι. ὁ μὲν ἡμῶν αὐχμῶσι χα
εἰζεσθαι. ἄτω δὲ ἄπὸς κελὶ τῆς μεθῶ, οὐκ αὐτὴν ἀφῆρμεθα. ποταμὸς
δὲ καθεῖται γὰρ ἐπαχὺς. εἰ δὲ καὶ ὁ μὲν πολουτήσασθαι πυρός ἐ
στὴν ἀερατέσθ. καὶ μέγιστος οὐ χαλινῶν τὰ φρυγῆματα.

Ετ. Γαλάτεια Θέτιος.

Ε Παινῶσιν τὴν φρόνησιν καὶ τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγα
μαι. ὡς πρὸς γὰρ ἐλπίσιν ποδός τινος πυθιλοῦ τὰ μέλλοντα διη
σώσωμεν. καὶ τὸ λυπῶν ὁξύτερον τὰ βαθυτέρα τε καὶ ἀφανῆ γὰρ
πραγμάτων ἐσκόπησας. ὁ καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν.
ἀπέπη μετῶρ ὁ μὲν γὰρ ὁξύτατον τὸ κόρον πέρῳ. ἰδραπέ
τῶσεν ἡμᾶς ὁ παμμίαρος. ἔειχον γὰρ ὁ κόρ αὐτῷ ἐλπίσιν μίας
πρὸς ἐβύπερος. σὺ δέ μοι πρὸς πολλὰ ὄρεοις μὴ πείθου γαλα

τεία.

πειν ὄρνικον τοῖς ἐρωσὶν οὐδὲν ὄσιν δι' ἡρέερον. ἐρωτῶν γὰρ οἱ
 νέοι μεθύοντες ἢ θυμῶν, καὶ τὸ καλῶς ἀφαιροῦνται βελόεας.
 καὶ πρᾶτ' αὐτοὺς καὶ φθέπονται ὅσον νομοθετοῦσιν οἱ ἔρωτες. οὐ γὰρ
 αὐτοὶ κίνητον ἔχουσιν τῶν πραγμάτων τὴν ἐφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἔ-
 οἰεσθαι σφαιλέερον. καὶ πρὸς ἀπὸ τὴν ὀρεῖαν σφιστὴς ὄσιν ἀξιοχέως.

ΗΘ. Θεμιστοκλῆς. Χρυσίππῳ.

ἔ Πρὸς τὴν σωφροσύνην καὶ πρὸς τὴν μύθῳ πετίμνεται, ἀγὼ δὴ τα
 χεῖν σιππεδία μυθολογισμαῖσι μῦθον ἀπ' ἀσέμνον, ἀπὸ
 κενῶν ποτὲ πρὸς τὸν δία τὰ ὄρνικα καὶ ὀλύμπιον ἐπεσβόλοντο ἢ
 γεμῖνα. ἦν γὰρ ἀναρχία τὸν ὄρνικα τὸ λυπῶν. καὶ μεγίστου πνὸς
 ἀγαθὸν ἢ γεμονίας ἐχέρουον. ἔ πολλὴν διὰ τὸν τὴν ἀνοσμίαν
 ἐκείνην. ἐπειδὴ σὺν ὄσιν ἢ γέγονεν ἔργον τὸ βέλγημα. καὶ δὴ
 ρῆται δῶρον τοῖς ἰκτιόουσι θαυμαστὸν βασιλείῳς ἢ μὴ ἀξίωμα
 τὸ διδόμενον. προσέτατ' ἔ δὴ τα τοῖς ὄρνικα σὺν λίμινος ἐπηγὰς
 ἀπὸ κείνου ἢ τὸν ἐαυτῶν ἀποσμήξαας ρύπον. ἔ τῶς ὕδασι τὴν
 βάσανον φησὶ γεμονίας ἐπίστευσεν. μὴ γὰρ οὐ πρὲς πείρα παρὰ τρεῖς
 διὰ τὸ τιμώμενον. ἐλδομενον δὴ τα οἱ ὄρνικα. εἴτα πρὸς τὸν δία πα-
 λινδρομοῦσιν ὄσιν. ἔ τὴν ἐαυτοῦ ἑκάστον οὐ πρὲς πείαν ἐνεδεί-
 κνυτο. ὃ δὲ κολοῖος τὴν οἰκίαν δεδιὼς ἀμορθείαν, τὴν φησὶ φέ-
 ῶς δὴ μιουργίαν ἐνόθυσεν, ἀγὼ τρὶν κόσμῳ τὴν ἐαυτοῦ καλλω-
 πίζων οὐ πρὲς πείαν. ἀλλ' ἡλεγε τὴν ἀμορθείαν ἢ γλαυξ. καὶ τὸν ἐ-
 πὶ πλάσσειν κόσμον ἐδέκνυε. τὸ γὰρ οἰκίαν ὑπὸ σνοῦσα πτερόν,
 ὡς ἰδὼν ἀφείλετο. καὶ τῶς ἄλλοις ὄρνικοις ἐδίδον παρὰ Διὶ γμα,
 ἑκάστον ἀφαιρέσθαι τὸ ἰδὼν. καὶ γέγονεν αὐτὸς ὁ κολοῖος κολοῖος.

Χ. 111

ὁ μὲν οὖν ὡς χεῖρ σιππεῖ τὴν ἀλήθειαν καθάπερ ὅτι φθίβει πολλὴν
σωφροσύνην ἡμῖν διηγουμένη. οὐ γὰρ καὶ οἱ αὐτοὶ οὐδὲν ἄλλο τῆδε
κεκτῆμεθα ἰδίον. ἀλλὰ ζῶντες μὲν πρὸς ὀλίγον ἐπιπλάσσωσε-
μεν νόμους καὶ νόμους. πενιχότες δὲ ἀφῆρημεθα ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡμέ-
τερα. ὅτι πρὸς τοῖνυν χρεμάτων ἐσώματα. ἀθανάτων δὲ πρᾶ-
γματος ὡς μελοῦ φησὶ χῆρος. ὃ μὲν γὰρ αἰδίον καὶ ἀθάνατον. τὰ
δὲ θνητὰ δὲ πρὸς ὀλίγον ὄντιν ἡμέτερα.

Αγρ. Μυρωνίδης. Μοχίωνι.

τ. Οὐκ ἀρὸ τῆρας βῶνν λιχέρημα τῷ Τυκανίᾳ. ὅτι γὰρ ὡς αὐτῷ
τοῦ ζήλου ὃ ἐπερομ. ἐπηγείλατο δὲ καὶ ὁ τυκανίας τὸν ἐαυ-
τοῦ μοι ταῦτ' ὅτι ἀρχαῖς. βῶος δὲ ἐλθὲ πόμῳ καὶ γὰρ. ὃ δὲ θαυμαστός
μοι ταῦρος ἀπὸ λωλεν, ὅτι πότε ἰχθυόσιν ἐκείνος λοιμὸς τοῖς θρήν-
μασιν ἐνεδήμησεν. ὃ δὲ ἡ καλὸς τυκανίας τὰς συνθήκας διέλυσεν.
καὶ μέγας ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτῷ διλυνέτω, σέργειν ἐδόκησεν τὰ δόξαν
ταῖς ἐξ ὧν ἡ τὴν τύραννον ἀντὶ τῶν θρῶν. οὐ δὲ ἀρὸ τῆρας βῶος κε-
κτῆμεθα. ὃ δὲ καὶ τὸς ἄλλους ἀρὸ τῶν ἡδονῶν καὶ πρὸς χάριν. δικά-
σθαι τοῖνυν τὰς τυκανίας ὁ πλίσσεται καὶ δικάσας ἅπαν τὸ χω-
εῖον προσήσεται. καὶ φησὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνης δίκας ὅτι φέρεται. κα-
κίας πείσομεν τοὺς ἀκολάστους ἀπέχου, ἐνὸς ἀνθρώπου φθο-
ρὰν σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντες.

Ετ. Εράσιμος. Λισιφράτῳ.

π. Αἰζουσι τοὺς αὐτοὺς οἱ ἔρωτες. δὲ δουλαγὼν χεῖρ τῶν ὑπὸ σε
ἀλλῶν παῖδες ὑπὸ πτεροῖσι ματὶ ἐλτοῖς ζωγράφους παιδιώ-
μεθα. ὅτι γὰρ ὡς τὸν πολέμιον ὁραῖν. οὐ γὰρ δὲ βαλόντες ἐβλήντο καὶ

οἱ ἔρωτες· αἰχμὴν γὰρ τὸ τοῦ ἡδονῆς μεθωπλίσαν, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἢ
ἐννοήσας μὲν ὁ πρῶτος τὴν φύσιν ὄντων τυγχάνουσιν· οἷον ὅτι ἀλογίστως
πρὸς συμπέπλεγμαι· μελάνι πικρὸν διδοῦν ἄπονον ἐν τῷ πότῳ
ποτῷ μὴ δὲ ἄν' ὅτε γυνάικον θεασάμενος· αἰὲς μόνον ἀκούσας
ὑπὸ τῇ ἁδιν αὐτῇ θαυμαστῶς· ἐβέβλημαι τὴν ψυχὴν μηδὲν
εἰς τὴν ὀφθαλμῶν ἀδινῆς μὲν ὅτι ἐβόηεν πᾶσι λυσίστρατεν
δὲ ἐγὼ ἰσχυροὶ ὀφθαλμοὶ ἐταῦτα· τοσαῦτα ἡ φύσις ἐρωτῶν δε-
διώκει· εἴτε οὖν ἐρινὺς ὅτι τὴν θεωρίαν ἡ γυνὴ καὶ εἴτε φαντασίαν
τίσθῃ γὰρ λεχθέν, οὐκ ἴσως μακάριον ὅτι εἶς μάρτυς ἀξιοχρεώσας πρὸς
ἀλήθειαν· ἀλλ' ὅμως τὴν ψυχὴν καὶ φιλὸν οὐχ ὁρῶ μόνον· ἐρῶ καὶ
πνευστικῆς μετεληφέναι μανίας δόξαν· ἀλλ' αἰεὶ ἀθέατον τὸ πᾶν
τοῦ μύθου· καὶ δόξαις μόνον τῇ πρὸς μύθων εἶχε τὴν ὑπερβολήν.

Ηθ. Ευερίανος. Κίμωνι.

ἰ Παῖς ἔστι καλὰ καὶ πρᾶξις ὀλίγη· ἐπὶ τὴν γλῶττιν ἔχεις
ὑψηλοτέραν φιλία· ἀξίως αἰεὶ μὲν ἐν μέστων ἐοικὸς ἡ φύσις
πρὸς αὐτὰς πρὸς σπῆ, οἷον γὰρ φιλία σπῆς διωκτώτεροι γλῶττις
τοσαῦτα πλάσσειν ὥστε τοῖς πᾶσι ξίω ὅσοι πρᾶξις ἡ φύσις ἔδωκε
ναί· εἰ δὲ καὶ χαίρειν δόξαις ὑποχέσῃ τοὺς ἀκούοντας, μετὰ λίαν
μὲν διφρανεῖς αὐτῶν ὅτι μείον πλὴν χαλεπώτερον· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐν πνί-
ω τὰ καίματα, οὐ τοσούτῳ ἡμᾶς διφρανεῖ καὶ δίδοντες, ὅσοι ἐξ ἡ-
γρότασ' ἐλπίσαν· καὶ γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου συνανίπα-
ται· σύμφωνα δὲ τῇ γλῶττι τὰ πρᾶγματα κίνησις· ἵνα μὴ καὶ
θείλοισ' ἀπεχρήσθῃ φουδόμενος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑποδείξῃ φόβον πο-
ρίσειας ὡς ἀληθείας ὑπερβολῶν ἀμέτοχος.

Αγρ. Τετάρτην Ορτύριν.

τ Ἰδὲται τριτάτῃ τὴν ἐσθλὴν διήλλαξας· καὶ τοὺς περὶ αὐ-

Χ. 1111

ἐξεπέτασας· οἰνόσποι γέγονε τὸ κακόν· οἷμα καὶ τὸν ἐνὶ ἐλῶπιος
ὀφθαλμὸν ὠρῆσαι δὲ τὸν ὀδυνάεα φασί· διὸ εἰ μὴ σωμαδροίσειας
τέτλην τὸν ὀρμηθεὶς, σὺν σὶ κατακτερίνισαι με ἐμαυτὴν· καὶ
παῖδά μ' ἀπολάσων ζῶν χαλεπόν· ἐπὶ τὴν φονὴν τὸ παῖδός ἦεν
σφριπεύσας καὶ λίαν ἔστι δυσφορώτατην.

ΕΤ. Θέτις. **Ἀναξάρχω.**

ὦ ὕδωρας δέπιδος ἐχλαπείας ἐραῦ· οὐτε μὴ μάχεται πο-
δοί· γὰρ ἔρωτις οὐ μὲρρίζονται, ἀλλ' οὐτε δι' ὧν αἰετὴ
γχοῖς τὸν ἔρωτα· ὡς γὰρ ἦν διὰ ἡλίοις οὐ δύνάται θάλασσαν, ὅ-
τω μία ψυχὴ, δυνάδου πυρσῶν ἔρωτικῶν οὐκ ἀνέχεται.

ΗΘ. Σωκράτης. **Πλάτωνι.**

ὦ Δικῆται μὲν οὐδεὶς ἀδικεῖσι δὲ πάντες αὐτομάτως ἐκα-
στοῖς ἐαυτὸν ἀδικῶν· ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἐσμὲν αὐτο-
κράτορες· ἀφείλετόσιν λεωνίδης τὸ γῆδον· τοῦτο γὰρ ἐκ τῶς· ἐ-
πὶ τὴν ψυχὴν οὐδὲν ἐλυμήνατο· ἐζημίωσε φίλιππος δὲ τὸν δα-
κτύλιον σφριπεύεται· οὐδὲν ἠδίκησας αὐτὸς· τὸ γὰρ ὡς κτητον
οὐχ ἡμέτερον· τὸν σὺν ἦεν ἀνέλον οἱ βαρβαροὶ πέπονθαι· πει-
νῶν· οὐ γὰρ αἰδοῦν τὸν παῖδ' ἐκείνησιν· ἐναγχόσιν μὴ κελὶ τι μὲν
προσέειπε· καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν· ἐπεὶ πᾶς οὐκ ἔω, ἀλλ' ἔγωγε τοῖς κοῦν
ἀδικούσιν οὐκ ἀδικεῖται οἱ ἄνθρωποι· καὶ τὸν ὀμνέον πεθαύμα-
κα κέκλωται· οὐδένα γὰρ βλάπτειν ἀδικούμενον ἐφασκε· καὶ
τῶν μὲν ἀπόφασιν ἢ φησὶ ἀληθείας κατὰ φασιν.

ΑΥ. **Μαράθων.** **Πηλάνωνι.**

Τ Οὐς πολιτικὸς ἐκλύσας ἐκφυγὼν ἐπὶ τὸς ἀπὸ αἰτήριος
δορυβαστοὺς ἄσπεος, ἐμὶ δωσάμεν τὸν ἀγρὸν Ἰστονί· ἐμὲ
ταβολῆς ψυχῆς ἐδύκεν δὲ εἶναι· ἀλλὰ μέλλοσι καλοῖς ἐμβλεῖν μεθ' αὐ-
τὸν

ποτε δὲ τὴν ἐρσιβλὺν ἐχὼ πολεῖμι. κατετασ αἰερίδας. ἀγορε καὶ
τὴν χαλαζαν. ἢ ἡ πόλιν λυμαίνε. Τὸς καρποὺς ὡς ἀπὸ αἰτῆς
τύραν. καὶ τοὺς ἰδρωτας ὁ πύλας τοῖς ἀνέμοις χαλίζομαι. οἱ μοι
ὁ δὲ σὺν ὁποῖα τραπώμαι. ὅταν ἔγωγε γυμνασίων πόνων μνησθῶμαι,
τὰ τοῖς ἀστροῖς ἀπαζόμεθα. ὅταν γὰρ πολιτικὰ τὰ ραχὲρ ἀσπασώ
μεθα, ἔγωγε φιλόποικίαν ἐρῶ. καὶ τοῖς πτόνους ὅτι τὸ μὴ πτόν διτυ
χέρον. μία ἔγωγε λυπηρῶν ἀνὰ Διοίς ὅτι οὐ θάνατος, εἴτε φισιόσ
ἔστιν, εἴτε πάλιν αὐθαίρετος. οὐκ οὖν ἀχρόνιοι τὸ Φάρμακόν. ἔστι
λύπηται. αἰώρεται ἔγωγε τὸν θάνατον τοῦ δυσυχώματος ἡλίου.

ΕΤ. Πουλιῆς. Ασπασία.

ἔ. Ἰδωράζητις, ἀποθεῖς. ἀδωροδύνησι δὲ οἱ ἔρωτες. καὶ τοὺς
πυθμῆτας τοῖς τοὺς διδάσκουσιν. εἰ μὲν οὖν ἔρως, τὸ διδόναι μάλ
λον ἢ τὸ λαβεῖν οἰκόμεν. εἰ ἡ χρεῖματων ὁρεγί. δὲ διδύποιαν τὸ
ποθεῖν ἀναπέπασσαι, τὴν γνώμην ἡ γλῶσσαν διήλεγε. πωλῶσαι χρε
σθὲν τὰς ἡδονὰς τῷ ἐθέλοντι.

ΗΘ. Διοχῆρος Δημονίκω.

Τ. Οπεχὶ τὸν γυναικὸν τὸ διγυρῶν ἡμῶν δόριον. τὸ πρὸ αἰτῆς
φύσει καὶ μηδὲν ἐντελὸν, ὑβρίζειν λυδὸς δυνούχους. ἀ
παντα δὲ τὰ τοῦ σώματος μέλη γλώττης ἐχθρὰ ἀχρόνιοις ἐπὶ
γύλλοι. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ὁμηρικὸν ὀδυσσεῖα ἔγωγε εἰς ἐμὴν βελῶν οὐκ ἀ
δύναμαι. ἀδρανὸς δὲ πλὴν τῆς τὸ γυναικῶς φύλ' τοὺς ἔρωτας.
ἵνα τίσι καὶ σὺ βῶτερον ἀποφθέγξωμαι τὸν διόμηδην μίμου μῦθον.
ὑλακτεῖν δὴ τα καὶ μεμλωμένα τοῖς δυνούχοις ὅτιν ἀρμόδιον. φι
λέω χερῶν ἔγωγε ἐστὲρ μηδὲν διωάμεως, ἀπαντα δὲ αἱ γλώττης
πρὸ αἰτῆς ἐθέλουσιν. οἱ δὲ εἰλοὶ πολλὰ διήθησαν κατηγοροῦσιν ἡμῶν.
εἰ περὶ δὲ τὸ ὑβρίζειν τὸ πονεῖν ἡμῶν ἀμεθ' αὐτῶν οὐ τῶν ἔγωγε δὲ ὅν ἐλακτεῖ

σεις, οὐκ ἀνδραγήτοι ἀντὶ συγκροτήσεως. Τούτῳ δὲ τοῖς καὶ
τῇ σωφρονίσκου σωκράτει καλῶς διηγήσεται.

Αγρ. Πραμίδης. Κορύδωρι.

Ἄ. Υἱὸν ἔσμαι δατυμῶν· ἀπαντὰ πρὸς τὸν γάμον μοι πο-
ρεσθῆναι· ἔντος· ἐρίβινδος· ἰχάδες πολλά· ἔλθῃς.
καὶ μελὶ τῶντα καὶ πόπανα· αὐτὰς ἡ κόμιζε τίω ἐντεχνον σύειγ-
μα· τὰς ὑπὲρ μινους μελωδίας ἀσπόμεθ' ἡδὲ β' ποιητικῆς μου
συνρήας ὡδισήμων κορύδων· τίω β' πεσάδα βεβούλημαι πρὸς
ἡδὴν λιρεῖν ἀφροδίσου τοῖς ὑπὸ φίλῳ σάλωγ'· θελγόμενῳ ἡχέ-
μασιν.

Ετ. Λέανδρος. Γυλάδης.

Λ. Ἰανήμῖνοι ἔρωτες ἀπεχάνον· ἐγὼ μὲν ἔρω· ἡ δὲ ποδομένη
μημισεῖ· ἡ δὲ δρᾶται μιν ὁ τριστάλιος· οὐκ ἰσθρῶτον ἔ-
χουσιν οἱ ἔρωτες πλάστ' ἡ· ἀνίστατοῖς αὐτοῖς ζυγοστατοῖς τὰ δάκρυ·
εἰ μὲν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὲν κεκλήδωσαν· εἰ δὲ τίω προσηγορίαν τὸ δὴ
δορὶ, ὁρῶς δικάζει τωσαν· καὶ τὰς ἀλγυδύρας ἐμοὶ κτλ' ὁ δὴ λαιον
μεριζέτωσαν.

Ηθ. Διοχῆς. Αἰετάρχω.

Η. Ἀπέπληθε τίω μακεδονίαν Ἀλέξανδρος, τῷ βυκεφά-
λῳ ἐποχὺ μὲν ἴπῳ· τὸν δὲ ἴππον χαλινῷ ἰσοροῦσι μὴ
πέθεσθ'· μήτε ἡ χερσὶ θεοὶ κολακείαις μαλάττειν· ἡ δὲ ἀπιδάσ-
σουτον τὸ ζῶον· καὶ τῷ θυμῷ τὸ ἴππος εἶναι ἀφῆρη· καὶ κακόν τι
ἀπρόσιτον· καὶ τοῖς ἐν τυχεύουσιν λίαν δυσάμνητον· ὅτε τοῖνυν
ὡδὲ τίω Ἀλέξανδρον ἐκλήρωσατο, τίω ἀπῆρξεν ὡς πρὸς πρᾶ-
τητιων· κέραιον, ἀμφὸς μὲν κατηφεία τὸ φρύαγμα· καὶ λῶ-
δεῖν σωφρονα τὸν ἀκόλαστον· οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ θέμις λῶ ἀντι-
μάχεσθαι· ὅσ' τοῖνυν ἀρίσταρχος καὶ σὺ φίλ' ἔτυχες ὑπὸ κτλ'· οὐ γὰρ
Ἀλεξάνδρῳ ἀγὰ τῇ τύχῃ ὁ βουλέφαλος ἐπείθετο.

137
Αγρ. Ποιμνίων. Αρνωνι.

τ Α' ἥρ' προβάτων οὐδατα ὑπὸ τοῦ γάλακτος μέλῃ μοι
διαρρήγνυσθαι· καὶ κί· αὐβίων οὐκ οἶδα πῶς ἠπορήμεθα.
οἷ δ' ὀδὺν μὲν αὐτὸς τὰ κί· σὺ βία· ἐγὼ δέ σοι γάλα πρὸξομαι· με
γάλοις δώροισ' μικρὰς ἀμείβεσθαι μὲν ὅ· χεῖρ' ἔτασ'.

Ετ. Χρυσόχρη. Τὸρ πάνδρω.

μ Ημέμφου λοιδορου μὲν ἴω· τὲ καὶ ὑβρίζουσαν· οἱ γὰρ πῶτ' ἔ
πεσ' γλυκέας καὶ τὰς τέρψας προσφέρουσι· ἡ πλὴν ἡγῆσ' δὲ
ἡ μῶλωι πολλὰ κί·ς ὠραίζονται· εἰ δ' ὀδυσαχέ· τῆς ὑβριζόμεν,
οὐ δὲ ῥ' ὀδὸν φρονήσεις· τὴν δ' αὖ· αὐθιγὸν δὲ λαβὲς μὲν ὅ·.

Ηθ. Λεωνίδης· Περιάνδρω.

ἡ Δέσπ' καὶ πρί· α· μόν' ὅ· φη· τί· πῶς· πρὸς βύ· δ' ὀ μὲν· ἡ κί· αὐ
γὰρ ἐγὼ ῥ' ὅ· το· πηλὴ· ὡς ἡ· χυμῶ· τε· καὶ δίδωσι τῷ πατρί·
πέν· κί· ὅ· τα· ῥ' ὦν· παῖ· δα·, δὲ· συ· χε· αὐ· τῷ· Βιλοτιμῶ· μὲν· δ' ὀ· ῥ' ὦν· πρί· α·
μον· καὶ το· μὲν, τὴν γὰρ μὲν· τεθαύ· μα· α·· το· ἡ· τὴν· Βιλανθρωπῆ·
αὐ· ἐ· πῆ· νε· σα· γίνου· μοι· καὶ αὐτὸς· αἰ· α· κί· δ' ἡ·ς· καὶ· πολί· ᾧ· σ'· ἐ· λ' ἡ· σ' ὁ· δα·
κί· ρ· να·, ῥ' ὦν· παῖ· δα· μοι· ζῶν· τα· δ' ὠ· ρού· μ'·, δὲ· συ· χού· μ'· ὦν· ῥ' ὦν· ἡ· μ' ἡ· σ' ὡς
πρὸ· καὶ ὁ· πρί· α· μόν'· οὐ· ῥ' αὐ· ὄν· τα· σε· πα· λ' ἡ· μί· ον· ὑ· π' ῥ' παῖ· δ' ὀ· σ' ἐ· πρὸ·
σβύ· σα· μ'· δα· κί· ρ· οἰ· σ' οὐ· μέ· λαν·, τὰ· φη· ὡ· σ' ὁ· λ' ἡ· σ' ἐ· γ· α· ρά· ζαν· τί· σ'
ῥ' ὦν· μ'· μα· τα·, αὐ· ῥ' ὦν· μὲν· φη· ὁ· σ' ἡ·ς· καὶ· σὺ· Βιλανθρωπῆ· α·ς· ἐ· ρά· σ' ὡ· σ' τ' ὁ· δ'
ζα· δ' α·, πρὸ· φ' θανέ· τῷ· ῥ' ὦν· δ' ὠ· ρον· τὴν· αἰ· τή· σιν· εἰ· δὲ· μὴ· λό· γος· πρὸ· α·
σὺ· βι· α· σ' ὁ· λ' ἡ· σ' οἰ·, αὐ· ῥ' ὦν· μ'· ὁ· σ' τε· καὶ· λ' ὦν· τὰ· πρὸ· σβύ· σα· κί· κ' ἡ· ρ' ω· τα·,
πρὸ· σ' ὁ· λ' ἡ· σ' οἰ· μὲν· δ' ὦν· φ' ραν· θή· σ' ἡ· λ' ὦν· π' ἡ· θή· σ' ἡ· δὲ· μ' ἡ· ζ' ὦν· ὡ· σ' ἀ· Βιλοσι· φ' ὦν·
δυ· μού· με· γά· λας· καὶ· τὰς· πα· ρά· σ' εἰ· σ' πρὸ· α· τ' ὁ· μὲν ὅ·.

Αγρ. Καλάμων. Σπείρωνι.

ἰ Γεωργός ἐστι βιβούλησι, τῶν κλιτικῶν θρύβων ἀέ-
σαι· αὐτὸ δὲ ῥήτορ ἐν πρῶτῃ διέκτασι βήματα πρὶ
σπείρειν, τὴν δὲ ἐλάν ἀφείσ, καλαμίδα χάρτας ἀράμῃ
ἐσκόραλος χάρτῃ περὶ πονοῦ γὰρ σκούφας ἀνδρας ἐπὶ αὐ-
θροῦν δικασαὶ φθεγομένους πυκνότερον, ἢ τῶν γεωργῶν κλίμα πρὸ
σείεται.

Ε.τ. Ροδωπλῆα. Υψιπύλη.

τ Οὐ πειραμὰ χθονὶ τῇ νυκτὶ πρὶ ἐπόλουν· καὶ τὸν σὺν ἔρα-
σῇν μετὰ τῇ χειροπικρῇ ἐώρακα· καὶ μετὰ πικρὸν ἐδάδου
χρῆ· καὶ προσημύσας ἡ Εὐλία, γεῖρας ὑπὲρ χερσὶν ἀβρότον). ὅτε ἡ τὴν
προσημύσας προσείπον, ἐντελέειν οὐκ ἔρασης, ἵνα τῇ σιότῃ
τὸ πρὸ αὐτῶν δαλαθοῦν οὐκ οὐκ μίτε ὁμνῶντι μίτε λολὰ κδόντι
πείθου· γλῶτῃς γὰρ ὁ σῶμα δεινόν ἐστιν ἐκότερον.

Ηθ. Σωκράτης. Κλέωνι.

οἱ Ταυοὶ λυκοὶ μεγάλης πρὶ τυχῶσι θήρας καὶ τῇ κόρῃ
λοσφῆσωσιν, ὥς πρὶ ἐγερῆσαι ἀρνῶν ἐχρῶν· τὸ ἦθος δὲ
τὸ ἀγρίον πρὸς φιλάνθρωπον μεταβάλλουσι· καὶ θαυμάσιον
δικαιοσύνην ὁ κόρῃ ἐκδιδάσκουσι τοὺς λύκους· μετὰ τῶν προ-
βάτων συννέμουν). ἔπειρουσιν ἀχρῆς ἀνὰ τοῖς ἡγεσῆσιν ἀπιδύ-
σειν· ἀλλὰ σὺ καὶ τῶν λύκων τὸν πόσιν ἀναιδέστερον κίεπτος· καὶ
μᾶλλον πλεονεκτικώτερον τὸ ἀκόλαστον ἐχρῆς, ὅταν ὁ χυρὸς ὕ-
πταναν ἐλβῇ τῶν σῶν θησαυρῶν ὥς πρὶ οἱ μέθυσιν· διὰ τὸ
ὅταν ἐοικὼς τῶν οἶνων· ἐσφίζοντι τῇ μέθῃ, μέθης ὑπὸ τῶν· διὰ τὸ
τὴν ἐς ἀκρὸς οὐξίαν πρὸς τὴν ἐναντίαν διαθεσιν μεταπίπτουσι
πρὶ γαρ οὐκ ἔστι τῶ οἶνου τὸς οἶνός φλυγας καὶ ἐκκαίοντος· ἀπαγ-

φι ἀλόλασσαν μέθοσ ἀκόλασε· ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐναντίαν ῥοπὴν
μεταχθῆς, ἀφαιρουμένων σφίτῃ χης ἀπὲρ δὲ δώλει· τὴν αὐτὴν
καὶ τὸν ἀχρεῖς σὺ φρονίζεταί.

Αἴθρ. Μίνθρ. Ρίζωνι.

Ποταμὸς χεῖνσι παρὰ τὴν γῆν οὐ τοῖς ἡμετέρου μοῖραν ἐ
οὐ σύλησε δὲ τὰ σφῶ ἀγρῶ προσεκύνρωσε· μωρόντι ποταμὸν καὶ
ἡλίοιορ, ἀγρόσι οὐ ἐπαπείλει. ἀλλ' ἐμὸν δικασθεῖον
φύρτον ὡς τοῖς ἀμοῖς φέρει οὐ χροῖός τε ἐξ ὧν ταῦτα μὴ πρὸ
σῆσε· ἐπὶ τῷ ἀγροῖ ἔρας, μετὰ τὴν δακρύσεισ· ἵδῃων σερὸν μὲν.

Ερ. Μήθρ. Ιάσωνι.

Υδὲν τοῖς ἀνθρώποις πρὸς ἀνδάντων οὐ τὸς οὐτε ἡ προ
οκορέσειρον ἐρωτικῆς κατέστηκε χέσεως· τῶνσι τὸ δα
κρύων τὰ ῥέθρα· ἀπὸ τοῖς ἡμετέροις ποῖν ἐπελύνμαι
νε· ποῖνσι δὲ ἐπὶ πησάν τὰ μυρία γλῶττῃ λόγων ἐκένων τῶν τε ῥή
μάτων τὸ ὑφ' ἐμῶν τε καὶ χαμαὶ ζήλον· οἶμαι μὴ τε τοὺς δακρύο
μῶνσι τοῖν τοῖς πρὸς τοὺς δακρύσας ἡ χεῖρ ἔσται τοῖς ῥήμασι, μὴ
τε βανματῶν ταῖς τὸ πολέμιον ἀλόντα χροῖον· ἡ συντόνος ἀγρὸν
πνίκα πρὸς χεῖρ· τὰ ἐοθινὰ κατὰ λέλοιπας ἀσμάτα· πρὸς ὧν ταῖς
μυρίας πρεβείας· ταῖς ἀπορροῖς· τὰς ὄρεους, ἀσ δὲ τὰ πρὸς αἰγρ
τῶν γυναικῶν· ἐπεῖσω μοι· πρὸς ἐτέραν ἀφ' ἧς πρὸς ἐν ὁδοῖς
ὡς πρὸς οἱ καθ' ὅσοντες ἀμέσως ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἐτέραν ἐν πνίον
ὑπὸ τῇ μετὰ βάνοντ· ἐπὶ τὴν ὁδὸν ζώγας φθόν· ὑποπτερὸν τὸς ἐ
ρωτας ἀναγρὰ φθόν· ἐπὶ τὴν διαμορφῶσι τὰ πρᾶγμα· καὶ τὸ πλά
σμασι τὸ ἀλθῶν τερατῶν. ΗΘ. Πρὸς μὲν δὲ Χρυσόθεν.

Τ Ο μὲν ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ διὰ παντὸς ἀθανάτων φύσεως ἵδῃον· ὑ
πὸ τῇ μετὰ τὸς, καὶ τὴν μᾶλλον ὡς εἰκὴ καὶ ἀνθρώπων.

τὸ δὲ πέρα καὶ θύειν τῷ πρὸ πάντων, τοῖς τῶν ἡκούσι μάλλον ἢ πρὸ
τοῖς ζῶσι ἀρμόδιον. τοῖς πλείστοις χρευσθέντες φιλότητος ζῶντος μοί
ρας ἀφ' ἡρώτων αἰετῶ καὶ θύειν. καὶ φιλότητος μετὰ βίβλικας λή
ξεως, οἱ αὖτε οὐδυσσῆος, φιλότητος οἰκουμένης ἐξω πλανώμενος.
ὡς αὖτε πρὸς τῷ ὑπὸ πᾶσι μέγας. καὶ μίτε ἀνίσχεται μήτε δύο μέγ
προσβλέπων τὸν ἥλιον.

Αγρ. Δαφνίων. Αἰγείρα.

αἱ Ἰσχυροὶ πρὸς τὸ ἐμὸν γένος τὰς εἰζας ἢ πλῶσιν. ὑπὸ
τίῳ σὴν ὅζουσι αὖτε τελεῖν οὐκ ἐδέλονται. καὶ τὸ σὴν ἀφε
λόμηναι δὴ καὶ οὐκ. φιλοτιμοῦνταί μοι τὰ κινήματα. τοῖς ἐμοῖς δὲ
ἦντο μόλις ἐργασίαι. καὶ τοῦτο νόμος ὅτι γωργῶσι καὶ γειρακό
σι νόμοις πείθον κέρντιον. εἰ δὲ τοῖς πρὸς ἡμῖν ἐθεσιν αὐτὸ φέρεται
θέλεις, ὡς καὶ οὐκ ὄντα νομοθέτῳ καὶ πρόσφατον τῷ παρὰ γὰρ
συλλογῶν ἐκβάλλομεν. καὶ τῷ ἡμετέρῳ ὅρων ὅζουσι καὶ ἰζομεν
ὡς ἀλλότριον.

Ετ. Πυρρίας, Φιλωνίδης.

εἰ Ἰέρως, μὴ κατηγόρη φιλότητος ἀπὸ πρὸς αὐτὸν. οὐ δύναται
δὲ μὴ τυφλῶς φῶς ἐρωσὶ ψυχῇ. ἀλλ' ἡ γὰρ ἡρώτων
προσάδοξα. εἰ δὲ οὐκ ἰέρως, τί θαυμάσιον ἢ σέρεσι. ἢ ἐλάνθων αὐτῶν
τοῖς προσφάτοις αὐτῶν ἰέρως. ἀλλ' οὐκ ὄντα ἐλάττερον. ποτὲ μὲν, ὡς
ἰέρως ἐξείμενος. καὶ δὲ ὡς αὐτῶν γωργῶσι ἐλάνθων ἰέρως.

Ηθ. Δάμασκος. Αντιγόνη.

εἰ Ἰμὴ βίος Σωκράτης ἐνέχυρα καὶ ἐκ τῆς παιδαγωγίας τοῦ
μὴ προχρεῖζέτω παιδὸς ἐνέχυρα ἢ βίου, παίδες νοεῖτω
σιν. ὅν δὲ εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον δὲ παιδαγωγῆν ἐ
στιν ἀξίόπιστον. πείρα μανθάνον ἡ γυνήσεως χέσιν ἐστὶν ἀληθινὰ.

170

[illegible]

100

Σύσρατος. Λισιδωτό.

Εἰδὼσι πολλὰ καὶ θαυμάσιον ἔργον ἔσονται τὸν πᾶν
 νεότατος ἐδύξα μὲν ὑφ' αὐτῶν ἰσὺν, φέρε δὴ τα φέρε δὴ
 μυθικῶν ἀπερὶ ὧν μεθ' αὐτῶν λόγων. ἴσως γὰρ φησὶς δια-
 νοίας εἰκοιτο δὴ τὰ λεγόμενα. ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῶν δειδωμένων ὁ
 πέττιξ ὁ χούμνος, ὡρὰ καὶ κύματος ἐκείλ' αὖτε. ὁ φησὶ αὐτοὶ ἀρμό-
 νίας αἰσθητῶν μύθους ἐπετέρπετο ὁ ἡμῶν μὲν πρὶν τοῖς δειδωμένοις
 καὶ πρὶ τὴν ἀλωτὴν διατρίβας ἐπεπείητο. καὶ τοῖς ἐκὼς φησὶ
 πῶς τὴν αὐτοῦ τροφὴν ἐθιστὴν εἶχε, οἷα προμηθεύσερος ὡν ὁ μῦρ-
 μῆξ τὸ πέττιξ. πρὶν γὰρ χέειν ἰσὺν ἐκ τῶν βορέων ὁ ἡλῖος. ἀπὸ τῶν
 γὰρ μετόπιστον καὶ ὁ χέμωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἡ δὲ θαλάτῃ τὰς γα-
 λωπίας ἀποδοὺς δειλύνει. οἱ πλωτῆρες γὰρ σελήμιας ὡς
 σωτῆρας ὄντας ἠσπάζονται. καὶ ὁ γεωργὸς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἀλέαν κα-
 τέφου. καὶ ὁ μῦρ μὲν ἐν τοῖς λαγοῖς φησὶ καὶ γὰρ τὸν πόνου ἐ-
 χεν ἐστῆσιν ὑπὸ τῆς θείας. ἐκείτ' οὖν δὴ ὁ πέττιξ τὸν εἰλόπορον μῦρ-
 μῆκα τῶν θησαυρῶν μεταχέει. ὁ γὰρ μελὼ δὲ τῶν αὐτοῦ θυρῶν
 ἀπεπείπετο πολὺν αὐτῶν φησὶ ἀργίας κατὰ χέων γὰρ γίγνεται. ὁ
 τῶν θηρῶν ὁ σμάτων αὐτῶν ἀρεμίνησκει. διότι ὁ μὲν εἰς χελιδόν
 τὴν ὡδὴν. ὁ δὲ τὸν πόνου τρυφῶν. ἀρμότῃσι ὁ μῦθος λισί-
 στραπ. ὁ γὰρ ὡν ἀθλιώτερος ἔστω πυρέωντος. ἐδίων μάττω
 διπλάσια. ἀπὸ τῆς δὴ τα φησὶ ἀργίας ὡβέλτισε. τὰ φησὶ φύσεως γὰρ
 δώρα κατὰ χέων. τηλικαύτῃ ῥώμῃ καὶ δύσσειαν τοῦ σώμα-
 τος αἰόσητον περὶ ὡν ὡς ἡμῶν πόνων ἀσκήρ μὴ ἐσλόμωθ.

Τετρίγων Πορφύριον.

ὁ Κορύδωρ διδάμων αὐτῶν καὶ φησὶ τῆς εἰδος ὡς εἰ-
 κεν.

κεν αἱ ἀμπελοὶ ταῖς βότρυσι ἀχθονται. αἱ ἀρχαῖον βεῖθισι
καὶ τῶν βουφόντων ὀρέονται. αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προσμενύκασι.
καὶ τὰς πόλεις τούσ' ἐνεγκάμηνους κλάδους βιάζονται. οἱ λει-
μῶνδ' κατὰλομοι· ἢ ἄλλως ταῖς μελοῖς ἐφάμιλλος αὐλα-
ξιν. αἱ γὰρ καὶ τὸ γυνάμιον μετὰ τῶν αἰώνων φράσιν τὸν ἀνδρα· τοῦ-
τοι γὰρ παῖδες αὐτῶν, ὥστε καὶ Δαναὸν καὶ αἰγυπὸν ταῖς δὲ τε
κρίαις νικᾷ· αἱ γὰρ μὲν γὰρ ῥῶσιν ὑπομαζίος· ἄλλος δὲ γαλον-
χεῖας ἐπαύσατο· ἔπειτα δὲ ἔρωσι μὴ πῶφ' ὀρθῶς βαδίσσας ἀ-
πὸ τῶν μῶν· αἱ γὰρ πᾶσι γυνάμιον αἱ τὸς ὀδόντας ἀμείβουσιν· αἱ γὰρ
ἐν αἰμῶνι ὑπὸ βαίρουσι· καὶ τὸ βῆμα δὲ εἶναι λεκλήρωνται· σύ-
ριπτος δὲ κίω αὐλῶν δὲ ἡ λιλίαις αὐτῶν τᾶξις συντέτακται· σύ-
δὲ πᾶσι τὸ θυγάτριον μὴ πᾶσι γυνάμιον τῶν κορύδων· ὁ τὴν ἀρχ-
σεῖαν ἱεράκιζον ὥς πᾶς ἀφοσιούμενος τὴν δυσγυγῆαν· οἱ μοι βε-
βουκόλημαι ὁ δὲ λαιος· καὶ οὐ φωνέον τὸ φρένημα· τοῖς αὐ-
θρῶσις ἀνόρητον ἢ δυσγυγῆα· πολούτον γὰρ παρὰ πᾶσιν οὐδὲν ἐν-
δοξότερον.

Χρυσίς. ΗΦαιστῖον.

ὁ Ὑκ' ἐπὶ τῇ Διδυμῇ ἐρᾷ· τὰς ἐρωτικὰς θρυαγίδας ἀπὸ
σβεσας· οὐ γὰρ ζῆλοτυπεῖς ἐπαύτην, ἐμφιλοχωρεῖσαι τῶν
λυσίφρων θεῶν μὲν· ὁ δὲ λαιος· καὶ τὸν οὐδὲν ὅπως ἐρᾷ
τηλικαύτης ἀλγυγῆς ἐλποσφῶς ἀνέχμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Μελανίπιδος.

Γ. Ὑμνασὶς μὲν πᾶσι τῶν ἀπὸ τῆς γῆς παῖσι· ἐν σα-
φροσύνῃ δὲ διδάσκαλοι· ἐπεὶ γὰρ φρονήσεως ἐπὶ καὶ
νόμων οἱ παῖδες εἰσὶν ἀνέπιδεκτοι, ἀπειλαῖς χαλινῶμεν τὸ τοῦ

↓

26

των αλόλασιν. τούσ' ἔρ' πείδας λόγους μάλλον ἢ μάστιγι κτε
ράτ' ὁμοῖο. ἐγὼ δὲ τίω σὺν ἀνείδειαν ἄγαμαι. οὐ γὰρ ἐκλάσεις δι
κασκείωνσι φοβεραί. ὅτε λόγος εἰσηπτικός ὅστιν αἰδέσιμ' ἔρ'
παίδων ἄφρονες ἔραν ἐν γήρα. τίω διάνοιαν ἔχουσ'. ἴθι τοῖσιν εἰ
βούλοιο πρὸς βράθρον. οὐ γὰρ λόγος καὶ μάστιγος σωφρονεῖν οὐ
διδάσκουσι, γούτορ πείδῃ καὶ ἰαν ἀνέχουσι λίαν ἐργώδεσ. καὶ
τοιαυτὰ ἔρ' τίω αὐγέουσι πρὸν ὅτι δυσχερέστερον. ἢ κοτύλην
ἀτλαντὶ ὄν' ἄπων ἐκροφῇσι πέλαγος.

Αἰγ. Βαβαλίαν Κισυβίῳ.

ὁ Γορήου παῖς ἡμᾶς ἀδνηθεῖ. ξυνοικεῖται γὰρ ἰππαζόμε
νος ὁ παμμίαρχος. καὶ προχῆματι θήρας πρὶν πῆφτι
πανουρήαν ὁ καλῆς. οὐτε γὰρ λαχρὸς φοιτᾷ παρ' ἡμῖν οὐτε
δορμῆας ἐνδημοῖ. οὐτε βουβαλίδες. οὐκ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλοι τῶν
πρὸς θήραν ὑπὸ τῶν δέων ὄντων. αἱ μὲν γὰρ εἰσκαταὶ καὶ πάχαι τὸν
λαχρὸν ἀπελάνουσι δὲ ὥρ καὶ ἀλίσκονται. δορκάδας δὲ ἢ κὴ
βουβαλίδας οἱ γέγονεν λείοντες. καὶ τίθῃ τέσσι τὰ μυεῖα τῶν
θηρίων ἀπαριθμήσομεν γῆν. οἷς καὶ ἡμεῖς συλλαμώτομοι. ἀνὰ
δρῖα γὰρ ἡμᾶς. ἀθελία δὲ τοὺς θήρας κολάζεται. ἐπειδὴ οὐκ ἂν
γχιεῖας πρὸς τὸν ἀδελοῦντα κισυβίε, εἰσηγὺν τὸ συμφέρον.
καὶ σωφρονέστερον τούτων οἰσίσσε διδάσκει τωσάν λόγους. ἴθι γὰρ
αὐτὸν ἐν σὶσσι ἀπαρξέομεν, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τοιοῦτον ἐνδη
μήσεις. ἢ δὲ γὰρ καὶ ἡ θήλη καὶ τῶν σὺν τοῖς τέκνοις πρὶν φρουρεῖ
μου τὸ γένον ἀνθρωπίνης ὀργῆς ἀπὸ μελῆς ἐφάταος.

Ετ.

ΕΤ. Γ' θω. Ι. πολυτῶ.

ἔ Υπρέπειαν οὐκ ἦτος σεμνὸν οἱ ποθοῦντες μάλλον ἀσπάζονται. οὐ γὰρ σωφρονεῖν οἱ ἔρωτες ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ ἀλγύματα, ὀφθαλμὸν ἀκόλαστον δαλεάζουσιν. εἰ τίτιμι δ' ἀγὺς τρώουσ' ὦ. ῥόδου κλείας ἔρασ', ἔρ' ὧν ἡ δονῶν οὐ βασιλεύουσιν ἔρωτες. Εἰλοσφούντος γὰρ λογισμοῦ βέλος ἀφροδίστον οὐχ ἀπτεται.

Ηθ. Ερατοδότης. Αἰχίνη.

ἔ Στίβος τὸν ὄρκου ὡς λάχανα. καὶ κτύπος ὀδόντων ἔναι σιδοκεῖ τὸ τελὸν μέρον. καὶ τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀντιφθέπει ἡ παμπόνηρη. ἡ γλῶττι ἀμώμοισεν. ἡ δὲ φριλὴ ἀνώματος. οὐκ εἰδὼς, ἀχαλίνωτον γλῶτταν, μείζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττόμεν τὴν ἐλπίδα. ἀ γὰρ λόγισ ἀμαρτάνομεν, ἔρ' οἷς τὴν τιμωρίαν ὑφίξομεν. τὴν γλῶτταν δὴτα σωφρονικῆς κτησι, ὁμνύει καὶ πρὸς ἀλήθειαν δὲ λαβὸν μέρον. ἀβαρίστι γὰρ χεῖμα ὁ ὄρκος εἶναι δοκεῖ. καὶ πάντες ἄχουσι ὅτι δυσφορώτερον. ἐν τεύθει καὶ τῶντα λῶν ἐκολάζετο. πρὶ τὰ θεῖα γὰρ ἔχε τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

Αγρ. Σουτλιῶν. Κοριάνη.

ἔ Λοιπὸν ὅτε τὴν κακίαν ἀλώσκει. ὁ λαβὼν, περικίλοις δεσμοῖς πρὶ φρουρῶ τὴν παμμίαρον. ὁ ἄξιος ὡς τὴν λεωφόρον κοριάνην τὸν ἀγροῖκους συγκαλεσάμεν ἅπαντας. ὁ τὴν κλεμὴν θριαμβώσω. ἡ δημοσία δὲ καὶ πρὶ ζεταὶ ἀντὶ πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφίξουσι κόλασιν.

ΕΤ. Καλλιόπη. Λαίδη.

κ Ρωβύλη καὶ τέττιγι ὁ χοργιάσ σεμνύνεται. μὴ πῶ τοῖς
 ἰούλοις ἡατὰ σκιάσας τὸ πρόσωπον. καὶ βρυνθύνεται τῇ
 κάλλει· καὶ δὲ λεὰρ ἀνείας προσέειπεν ἡμῖν τὴν δὲ πρὸς ἐπειαν· ἐγὼ
 δὲ γῆρας ἐν νόσῳ καὶ λυπῇ, πῖναξιν ἐγχαράξομαι· ἐπὶ δὲ τῇ θυ
 ρῶν ἀναθήσομαι τοὺς ἀγνώμονας. ταῦτα γὰρ ἔειπε ποτὶ δὲ ἄπρε
 πείας τὰ ἀντίπαλας.

ΗΘ. Πάτωρ. Αἰζίοχος.

κ Νίαισ καὶ μάστιγι τοὺς ἴππους ἐν νόμῳ καὶ μαντιλλόμε -
 θα πῇ μὲν τοῖς ἰσίοις τὴν θάμνιν ἐκπετάσαντες· πῇ δὲ ταῖς
 ἀγκυραῖς χαλινώσαντες καθυβρίζομεν. οὕτω κεν βόρνη τέον
 τὴν γλῶτταν ἀξίοχε· πῇ μὲν τοῖς λόποις ὁ πλίζοντος· πῇ δὲ σὺ
 πῇ καὶ δυνάζοντος.

ΑΥΣ. Ρόδων. Κυντρίσας.

τ Οὐδ' ἀδικαροὺς ὑπὲρ ναι παλιν φασί· καὶ τὸ δρῆπα -
 ρον ἀπορρίψας, λόγχην καὶ σαρπητῆρα χαλκιδύσσει.
 καὶ τὴν ἐννάλιον τέχνην ἀσκηνοῦμεν· οὐκ εἰαὶ γὰρ ἡμεῖν ὁ δαί -
 μων ἡμᾶς· ἐμοὶ τῶν χερσῶν τὸ θέρος ὑπὲρ κρυώδεσσερον· τί
 γὰρ τοῦ πολέμου γήϊον· ἀνὴρ φεικωδέσσερον· ἤρος Φανέντιος
 ἐδάμνησα· ὥς κομᾷ τῷ ἀνδρὶ οἱ ἄγχοι· ὥς δὲ ὠδὲς ἐν ταῖς
 μυρρίναις τὸ γήϊον· ὥς κοσμία κομῶσα ἡ πλάτανη.
 χλωαζὶ τὸ λείον· πάντες μοι πρὸς δὲ τηρίαν ἐπιγίγται· ἀλλ' ἄ -
 δικοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμοιοι· ἀρότρου γὰρ αὐτοῖς ἡ μάχαιρος
 ποθεινότερα.

ΕΤ. Σώπαιος. Τελείαλα.

εὖ Μὴ τοῖς ἀφροδισίοις ἢ δυνάϊς τὸν ἀτερπὲς κόρον ἢ φυ-
σὶς ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγῆτο τὸ ἄρ' ῥ' ἐν τῇ γυναικὶ φύ-
λῳ τελείαλα· μὴ τοῖς μὲν γὰρ φρόνι' πορνίδον· ὃ φη' ἀφροδι-
τῆς μοι πυρρὸς ἀπὸ θαλάσσης· οὐδ' ἀθανάτους τὰς ἀλγυδύνας
τὰ γ' ἔρωτων βέλη πρὸς ἔχεται.

ΗΘ. Πρόκλος. Αρχμήδης.

τ Οὐδ' πολὺ πῶτος Φαῖσ' ἀνείας τυχεῖ νόμους, τοῖς ἐ-
αυτῷ κατεδίφ' ὅλον αἰῶνα· ὅς ποτε πρὸς ἀλκῶς ἐμ-
περὰ σκιδον τὰ ἐαυτ' ἐν συχέστα μέλη· ἐστὶν τῷ γαῖ οἱ τὰ
λαῶν γ' ἑαυτῷ μορίων τὰ καίρια· καὶ δατυμόνδ' ἔχ' ἰδύ-
ωρ σαρκῶν ἀναδείκνυνται· ἀρ' αὖτε ξανθὴ περὶ τὸ πλ' ὅπως τὴν γυν-
μὴν εἶναι τοῖς ὅλοις δοκεῖ· ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτ' οὐκ εἶσαι τον· ἀ-
δικεῖς γὰρ λίαν ἀπαρρωπώτατοι σὺν πατέρι· μὴτε τὴν φυ-
σὶν αἰδοῦν μὲν μὴτε τὴν δίκῃν ὥς βαρύνον δὺ λαβού μὲν.
ἀλλ' εἰ μὲν μεταγνοῖς ἀμνήμονα γ' ἀπαρρωπώτων ἡλικῶν ἐ-
ξέσ' τὴν πρόνοιαν· εἰ δὲ τὴν εὐλόγησιν ἐλνύν' ἀμετακίμητον
παύθ' κεκλήρωται, τὴν ἰσὺρ ῥ' ὅπως πλάσσει τὰ
λατύνεται· καὶ παῖδας ἔξεισ' πατρικῆς καλίας ἐκόντας ἀλκῆς
θεῶς καὶ ἰσχύα ματα· οὐτω γὰρ καὶ τὰ φη' ἐχέδονος ἡνὲ μάλα
μητρικῇ ἀντιστότητι διαδέχεται· τὴν κνοφόρον καὶ πῶλυ
γαστέρα δαρ' ῥ' ἐγνύοντα.

Αγρ. Ελάφον· Δόριον.

γ Οὐ μὲν πρὸς δὲ καρπῶν ὃ γ' ἔθρε μμῶν ὄντος καθε-

σηκίη· οὐκ οὐρ δίδου μοι τῶν σῶν θρεμμάτων τῶν νόπων· καὶ
λήψη καὶ τὸς μισθὸν δὲ τηρίας ἀχράδας καὶ λάχεμα· ἐγὼ δὲ σὺν
φιλότητι λαμπροτέραις ἀμείβομαι χάρισιν.

ΕΤ. Αἰσούζενθ. Πολυξένη.

ἔ Ταιεκάων ἡδυνῶν οὐδὲν ἀδερμίστρον· ἀπίστα τὰ τῶν σῶν
χρῆλιν φιλήματα· ἀφύτατος γὰρ πόθος θνήσκον
μαρμαίρεται· ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν ἀνέδομον οὐ σὺν πα-
ρὰ τοῖς πολλοῖς μάλλον προσδέξομαι· τὸ γὰρ σαθερόν ἐπαγ-
γέλλεται καὶ προικέων τὸν γάμον ὀνήσομαι· πρίασθ' γὰρ τί-
σιμ' ἐταιρικῶν χαλεπώτατον.

ΗΘ. Διοχρύς. Σωτίωνι.

τ Ομιλέρον τοῦτο δοξάειον ὑπαρὲν ὑπνιον εἶναι τοῖς δι-
φρονοῦσι δοκεῖ· καὶ τῶν πεπλοσμένων μύθων τερατω-
δέστερόν ἐστι καὶ φανλότερον· ἄστα τον· λουφοποιόν· παύσιον ἢ ἄ-
χων καὶ πνυμάτων φαντασιωδέστερον· τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀ-
νιᾶ· καὶ προσγυρόμερον πλείον ἐλύπησε· μετ' οὐ πολὺ τῶν τοῦσ'
ἐραστέσ' ἠγνωμόνησε· καὶ πρὶν γινώσκειν τῶν μὴ εἶναι μετέ-
σθραμει· μήσε καταπληθύνει τὰ ἐλ τύχης φνυσήματα· διαπαύ-
ζετ' οὐ τοῦσ' ἀνθρώπους ὥς περ καὶ βούλεται· εἶδω λατ' εἶδω λων
τὰ τῶν ἀνθρώπων τετύχηκε πρᾶγματα.

Αγρ. Βουκολίων. Μυρωνίδης.

ὁ Σὸς ἔγονος ὑπερμαζᾶ Μυρωνίδης· Ερυθρῶ ῥά κη τὰ βου-
κολία διεπέραζε· καὶ τὴν θαμάλλιν τὴν πορφύρην κατε-
κρήμνισεν

κρίμνισεν· οἱ δὲ ἡλικιωταὶ τὴν συμφορὰν ἐπεποίητο παύσει
ον· μὴ παρέχου δυνὸν χοινίκοι τῷ παιδὶ πᾶσι τέρω· οἱ γὰρ νέοι καὶ
σφριγῶν τις ἀλόλασι καὶ θυφῶν τίς εἰσιν ἀκρατέστεροι.

Ετ. Περικλῆς· Καλλιόπη.

π Ἀρτεμιῶν ἡδονῶν ὡς τὸ δῖα αὐτῶν ἀγανδὸν δυαχερὸν καὶ λί-
αν· ἐπὶ δὲ ῥ' ἄθυμος τὴν ψυχὴν καὶ τί θάσσομαι αὐτῶν· ἀ-
σύμβατος γὰρ ὁ ἔρως ὡς πέμπτων τὸ βέλος· αὐτῇ μοι δὴ καὶ καὶ
τῶν ἑρωτῶν καὶ δίδυμοι ἦν Φον Φιλανθρωπίας βασιλεύουσι γὰρ
οἱ ἔρωτες τὸ μὲν ποθεῖν παρέχοντες· τὸ δὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενοι.

Ηθ. Ισπεράτης· Διονυσίω.

π Ρόπαμποι καὶ ῥ' ἀβδύχοι καὶ κέρυκας καὶ θρόνων ὑ-
ψηλοτάτων ὡς τὸ δῖα αὐτῶν ἀγανδὸν δυαχερὸν καὶ λί-
αν· ἐπὶ δὲ ῥ' ἄθυμος τὴν ψυχὴν καὶ τί θάσσομαι αὐτῶν· ἀ-
σύμβατος γὰρ ὁ ἔρως ὡς πέμπτων τὸ βέλος· αὐτῇ μοι δὴ καὶ καὶ
τῶν ἑρωτῶν καὶ δίδυμοι ἦν Φον Φιλανθρωπίας βασιλεύουσι γὰρ
οἱ ἔρωτες τὸ μὲν ποθεῖν παρέχοντες· τὸ δὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενοι.

Αγρ. Κρομόλων. Αμπέλωνι.

οὐ Κ' ἐστὶ τί γωρῶν ἀλιώτερον· τυραννέμεθα καὶ τοῖς
ἀνέμοις οἱ ταύλανδον· ἀπόλλυσιν ὁρότες ἡμᾶς· τοὺς ἀ-
στὲρας δ' ἐκ τῆ λουὺς μὲν ἀπειργάζονται· τὴν ἀμπέλον ἐλνμύνατο·
καὶ τὰς ῥ' ἄγας διέφθορε· καὶ πρὸς δίκασήεον ἔλκεν οὐχ οἷ-
ός τε ἐμὶ γὰρ λυπώσονται· διὸ καὶ τὸ δρέπανον ἐπὶ τὴν ἀμπέλον ἀ-
ποίσματα· ἀπὸ δὲ ἐκράνθη ἡ ξίφος ἀρ' ἀμφοῖν· ἡ σφατὴ τῆς
γῆνός μιν τὴν πύχλω ἀμείψας, τὴν τὴν χλω σείσσειται.

Ετ. Λέανδρος. Καλλινόμω.

ἔῃ Ἰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις χερσὶν τιμωτέρον, διδάσκει δὲ
μέγιστοι δώροισι ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν· εἰ δὲ μὴ, δι-
δουμοὶ θάψον τὰς χεῖρας· οὐ γὰρ δυνάμει χεῖρας τὸ κάλλος
οὐτε σὺν σέμνότητι, οὐτε διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος, χερσὶν τὴν παρ
θεν ἰανώνου μῦθος.

Ηθ. Σωκράτης. Αλκιβιάδης.

κ Αἱ τὰ φιλοσοφίας παύματα, πάσης σύμπτωσις φίας
καθέστηκε· ἡ γὰρ τὸν ὀδυσσεύς ἐπαύσαντο διαβῶσαι τὰ
ὅσα Φοῖβον ὁπποῦ μέλητος, ὅτε ταῖς ὁλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάσους
σειρήνας ἀνέκοντο· τὸν δὲ Λαέρτιος δέσμοις ἀπειργάζονται ὡς ἐν
εἰρετῇ δυσφύλῃ τῇ τινί· μυθολογεῖται τὰ φιλοσοφίας ἀπ' ῥ'
ῥ' ἡτο· σειρήνας γὰρ διὰ τὰς ἀρχήμονας ἡδονὰς τὴν ποίη-
σιν ἀναπλάττειν· καὶ θαυμάζω λίαν τὸν ὁμήρου συνηγνόν-
τα

τῶν τοῖς πράγμασι τὴν ἀλήθειαν· καὶ κινεῶν τὰ νύκτας προ-
σνήσειρόν τοις ἀκοαῖς ἡμῶν ἀναμίζοντα· οἷά περ ὕδωρ γὰρ ἴδω-
δος οἶνῳ χρονικῶς τῇ πρὶ τῇ ἀληθείᾳ κεράσαντα· οὐ τὸ γὰρ οὐ-
τε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμεθα· οὐτε τῇ Δυσεφίᾳ τῇ ἡμῶν
των καταλήψεϊ γὰρ τοῦ μεθυσκόμεθα· διὸ κερῶν μὲν τὴν ἀ-
πειρίαν· δεσμῶν δὲ τὴν Φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν· ἐν τούτῳ ὁδὸν
σεα μόνον ἡμῶν ὑπερνεκρίων μελῶν ἀκούοντα περατύνεται,
καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν ἐφ᾽ ἐσιν διακόπτεσθαι· ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν
κῶν σαφιλύφῃ, ἢ Φιλοσοφῶν ἀρετῇ· ἢ δὲ ἡμῶν ἰδυνῶν ἀναχί-
ρησις Φιλοσοφίας ἐναγώνιον τρόπον· Ἐπειδὴ γάρ μιν Ἀν-
τίμαχεϊ Οὐδυνῶς πλάνης ὁ παρὼν εἶθ' εἰκόνισμα,
καὶ τῇ θαλάτῃ ἡμῶν θορυβῶν ὁ Δείλαιος ἀνθρώπος περιμή-
χεται, καὶ σειρῶν αἰῶν ἡμῶς ἰδυνῶν, πρὶς πολὺσιν ἡ χημάτα, καὶ
πνυμμάτων δὴ κίω, ποτὲ μὲν ἐνθέρου, ἄλλοτε δὲ ποτὲ περι-
κρατῶσιν ὀξεία, γὰρ πημελόπῃς ὁ μόνον μιμησώμεθα ἄρ-
ρήκτορ πῖμα ἡμῶν ἀρετῇ καὶ θεῶν δεσμὸν τὴν Φιλοσοφίαν ἀ-
σκήσαντες.

Αγρ. Αρθιμῶ. Αμπιλίρω.

ὁ Τρυγῆτος ἡδὴ προκείμεν· καὶ ὁ Εὐτρυς γλῶσσος πε-
πλήρωται· περιφρούρησιν τὴν λεωφόρον κάλλισα,
καὶ τὴν κρήσαν κέρμα σιῶν ἐν κέκτισσιν· ὁ δὲ τὸν γὰρ χεῖρες
αἰόλασιν· καὶ γοργίλους ἰδυνῶν ἀδελφῶν ἐτοιμότηται.

Ετ. Χρυσίππῃ. Σωσιπάτρῳ,

ἰ Ρωπκῶν δικτύοις οὐχ ἑάλωσ Σωσιπάτρει· ἀνθού-
σιν ἐρῶν· φροσῖμων ὀφθαλμῶν ὕψι τεκμήριον μεάνι·

δοσ' ἔραυ' οὐκ ἔστιν· μή σε μαζέει ἀλλὰ μικρὸν μένος· μέζονα γὰρ
ἦν πομπὴν τὴν ἀπολαύσιν ἔξῃς· ἔρωτικόν δ' ἀκρυόν προσήρως·
ἡ δὲ γὰρ τὰ φιλανθρωπία κεκέραι· καὶ τέρπανοι λυποῦνται
οἱ ἔρωτες· πικρὰ γὰρ πένθος ὁ φιλανθρωπία πρὸς κείνους ἔχει
χάριται.

ΗΘ. Γλάτων. Διονυσίου.

ἔ. Ἰλίου πρὸς ἐθέλῃς κρατεῖν, περιπόλῃ τοὺς τῶφους· καὶ τῶ
παιδὸς ἐξῆς τὸ φάρμακον· καὶ τὸς μετ'
ταῖς ἡρώτων ἀνθρώπων οὐδ' ἀμυνίαν ἐπὶ
τῇ περιττέρῳ κόνεωσιν κίετι

μήρους τὸ

φύση

μα.

*

*

Τῶν Θεοφύλακτον Επιστολῶν

Τέλος.

*

ΕΚ ΤΩΝ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΑΓΡΟΙΚΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

Ενθυκομίδης. Βλεπών.

Α Ιαχύντη μοι πρὸς τὴν εἰλωτὸν ἑοῦς, ἡ Μα
νία προσελθοῦσα ἐθρύνετο. ὧραιζομένη, πολλὰ
λοῖς ἐλάλετοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ δὲ παλαιὸν δὴ
πρωτεύοντα μὲν αὐτῆς, δυνάμει δὲ σφάσαι θερά
μην. ὡς οὖν ἄσμεν ἐλαβόμεν, πολλοὺς αἰσ, τὰς μὲν ῥᾶγας εἶα
σε, ἐφ' ὅρας δὲ καὶ μάλα ἄσμεν, φιλῶρας ἐθρύνετο. ταῦ
τα σοὶ πρὸς τὸ πένος μυστήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Κωμαρχίδης. Δρωπείω.

ἡ Μέρων ὁ μαλακὸς φιλία ἐπέμπε τὸ σέλ. πάντ
χεστῶς καὶ θέρμῃ ἐπέλαβεν αὐτόν. ὧραιζομένη, πολλὰ
λοῖς ἐλάλετοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ δὲ παλαιὸν δὴ
πρωτεύοντα μὲν αὐτῆς, δυνάμει δὲ σφάσαι θερά
μην. ὡς οὖν ἄσμεν ἐλαβόμεν, πολλοὺς αἰσ, τὰς μὲν ῥᾶγας εἶα
σε, ἐφ' ὅρας δὲ καὶ μάλα ἄσμεν, φιλῶρας ἐθρύνετο. ταῦ
τα σοὶ πρὸς τὸ πένος μυστήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Ενπειθίδης. Τιμωνίδης.

α Διμήμι ἡ παρὰ σὺ σκεπλή παρὰ ρου μὲν ἔχον δρᾶ
γμάτων ἡ παρὰ λείπονται. ἐὰν μὲν οὖν παύσεται, καλὰ
σοι. καὶ μὲν μὲν εἰλοῖ ἐὰν δὲ ἔχεται ἔργον, δυνάμει δὲ σφάσαι θερά
μην. ὡς οὖν ἄσμεν ἐλαβόμεν, πολλοὺς αἰσ, τὰς μὲν ῥᾶγας εἶα
σε, ἐφ' ὅρας δὲ καὶ μάλα ἄσμεν, φιλῶρας ἐθρύνετο. ταῦ
τα σοὶ πρὸς τὸ πένος μυστήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Ανθεμίω· Δράλῃτι.

Τ' Ἰσπικαλὸν εἶργασαι καὶ τίσι πεπόνηται χερσὶν· ἐγὼ γὰρ
ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, εἰταμο χίδια σὺνιδίων πα-
ραφύδους ἀπαλά, καὶ ἐν κλῷ περὶ τὸ αὐλῖον κατέπηξα ἐ-
λαίαν· εἰτά μοι δέπνον καὶ πόσινον ἔτνος καὶ τρεῖς ἀδράς ἐξε-
καύξα κνλίκας· καὶ ἀσμενὸς κατέδαρθον.

Βαίτων· Ανθεμίω.

Τ' Ἀσμιλῆ μοι τῷ μελιτῶρ κενά· καὶ ἀπεφοίτησαν φι-
εσία· οὐκ οὔσαι τέως δραπέταδ'· ἀλλὰ γὰρ καὶ ποι-
σαι διέμειρον· καὶ ὤκουν ὡς οἴκους εἰς τὸν αὐτῷ σίμβλον· καὶ
εἶχον λεγόμενα εὐδρόσων καὶ δὴ καὶ αὐτῶν δὴ φορον· καὶ εἰσὼ μὲν αὐ-
τὸς πανδυσία· αἱ δὲ ὑπὸ φι Θελογίας φι ἄγαν ἀνδρείων ἡμᾶς
πολλὰ καὶ λαλὰ τῷ μελίτι· καὶ δὲ ποτε τῆς δε φι ὠδίν· φι
ελευθερίας ἦσαν ἄγονοι· νῦν δὲ ὤχοντο ἀπὸ οὐσαι λυπηθεῖσαι πρὸς ἡ-
μᾶς οὐδὲν· οὐ μὰ τὸν ἀριστῶν· τὸν ἀπὸλλω αὐτῶν· καὶ αἱ μὲν εἰσι
φυγάδες· ὁ δὲ οἶκός αὐτῶν χερσὶν ἔστι, καὶ τὰ αὐτῶν ἐν τῷ λε-
γόμεν· περιεῖται γηρά· ἐγὼ δὲ αὐτῶν ὅταν ὑπερμηνῶ φι πῆσας
καὶ φι εὐχεῖσιν χρεῖας, οὐδὲν ἄλλο ἢ νομίζω θυγατέρας ἀφῆ-
ρῆσθαι· ὁρῶμαι μὲν οὖν αὐταῖς· τί γὰρ ἀπέλιπον τροφία αὐ-
τῶν καὶ ἀτεχνῶς πατέρες· καὶ Φρουρὸν καὶ μελεδωνὸν οὐκ ἀχά-
ριστον· δεῖ δέ με ἀνιχνύσαι τί πλάνω αὐτῶν· καὶ ὅποι· ποτε ἀ-
ποδράσας κἀλῶται· τίς αὐτὰς ὑπεδέξατο· ἢ τοῦτο· ἐχθρὰ
τοῖς αὐτοῖς μηδὲν προσηκούσας· εἰτα δὲ ὄντων οὐδὲν πλάττας ἀ-
συνώμονας ἢ ἀπίσους.

Κάλαρος

Κάλλαρσ. Καλλιλάϊ.

κ Αἱ ποῖτις ἀποξέψῃ τὸ ῥόυμα· εἰ γὰρ μήτε εἰς τινὲν ὁδὸν
 ἐμβαλεῖ, μήτε εἰς τινὲν ἔργον γέγονων διαβήσεται, οὐδὲ ποῦν
 λελεύσει· ἡμᾶς ἐκ ποῖν αὐτῷ· πάλαι μὲν οὖν λέλεκται κακὸν
 εἶναι γέγον κακός· πεπῖσθται δὲ νῦν οὐχ ἡκιστα ὑπὸ σοῦ· ἀλλ'
 οὐδέ νοσι πολέοντι βίᾳς· οὐ γὰρ ἀποδωσόμεθα σοι τὸ χάριον· δι
 κασέται δὲ πρότερον ὑπὲρ τούτων πρὸς σέ· ὁ δεσπότης· εἰ αὖτε τὴν
 δαύοιαν ὑμῶν.

Δέρκνλλος. Οπώρα.

ο Ὑχ' ὅτι καλλιλέγεις εἶναι, οὐδ' ὅτι πολλοὺς ἐραστὰς λέ
 γεις· ἐχιν, διὰ τοῦτο ἐπαυῶσε· ἴσως μὲν γὰρ εἰθινοὶ διὰ
 τὸ εἶδος θαυμάζουσιν· ἐμὲ δὲ ἀρέσκεις διὰ τὸ ὄνομα· καί σε οὕτως
 ὡς καὶ τινὲν τινὲν ποτὶ τρώαν ἐπαυῶ· καὶ τεθαύμακα τὸν οὕτω
 σε καλέσαντα· εἰ ὑπὸ νόιας· ἵνα μὴ μόνοι σε πᾶσι μαίρυνται· δηλο
 νότι οἱ ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀγροῖκος λεῖψ· εἰ δὲ ὁπώρας εἶν
 καταχάσας, τί ἀδελφῷ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα καὶ ἐφολεκορέεις· ἔρωτα
 τὸ ὄνομα· καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργία ζῶντι· ἀπέσφα οὖνοι εἰ
 ὁ μωρὸς μου εἰ ἐν ἀγρῷ σῆκα καὶ βότρυς ἡ τρυγία ἀπὸ λίανων.
 ἦρος δὲ ἀπεπέμφω καὶ ῥόδα τινὲν ἐκ τῶν λειμῶνων ὁπώραν.

Οπώρα. Δέρκνλλος.

σ Ὑμὲν εἴπατον δαίς εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν, εἴτε παῖς εἴς,
 οἰδα δὲ ποῦν αὐτὸς· ἐγὼ δὲ οἷς πέμπεις οὐκ ἀξίῳ πρόσμε
 ὦραι ζεσθαι· καλὰ γάρ σου τὰ δῶρα καλὰ ἀκρόφονα δοῖν ὀρε
 λοῖν· καὶ ὑβρεῖς οἶνος διὰ νεότητά· ποῖοι δ' αὖτ' ἡ Φρυγία αὐτὸν.
 ἐγὼ δὲ λείβιον πίνω καὶ θάισον καὶ ἀργυρίου δέομαι· ὁπώραν ὃ

ὁ πόρρα ἀπὲς ἀλλήν, αὐτόχρημα πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρει ἔστι. καὶ κείνο
δὲ οὐ χεῖρον εἶδέναι ταύτην πρὸς ἡμᾶς ἢ αὐτὴ νοῦ. τοῦ γὰρ χρε-
ματίζεσθαι περὶ τῶν βουλομένων μοι προσέειπεν ὁ ὄνομα αἰ-
τιον. παιδάδ' οὐ γάρ με οὔτε ἡ καλλὸν τῶν σωμάτων ὁ πόρρα εἰ-
κασ. ἔως ἂν ἀκμάζῃ, ὅτε τὴν ὕπν' αὐτοῦ χάριν προσήκον ἔστιν αὐ-
τῇ πολλαμνῆν. ἐὰν δὲ ἀπὸ ῥ' ὀδύσῃ, ἢ ἂν ἄλλοις ἢ ἡμέτερον ἢ
δένδρον καρπῶν ἅμα φύλων γυμνόν. καί τινες ἐκείνοισ' ἐμὴν
φύσιν δίδωσιρ ἀναθήλαι. ἐταίρας δὲ ὁ πόρρα μία δειρὶν ὡς τὸ
δενταμιόεσθαι πρὸς τὸ γῆρας.

Χρήμησ. Παρμενίωνι.

ὁ ὕψ' ἐμάθον ὅπμοισιν ἐβούλουσιν καλῶς. παιδάδ' ὡς με
ἀποδιδράσκειν τὰς ἐταίρας λαβεῖν γὰρ κεχίνασθαι καὶ
προσποιῶνται θιλεῖν καὶ ἀποκλείουσι συνῆχ' οὐ. ὁ πάντων μοι
ἔρ' ὑπερον πρὶν ὕπν' ἀποκλείουσι καὶ γῆρας διακορεῖς, ἐβούλου-
ταισιν καθύδιν. ἀλλὰ ἀκμάζουσι καὶ θρ' ὑπονοῖν ἐαυτάς. εἴτα
μυσιλῶνται πάλιν. καὶ λαθρα μὲν ἀλώσι πάντα ὅσα κατὰ πί-
νουσιν ὕπν' τοῦσ' ἐργασῆρας τοῦσ' ἐν ἀγρῶ. παρόντων δὲ ἡμῶν ὡ-
ραίζονται. ἐγὼ δὲ κατὰ χεῖρ' οὐ ποιεῖ πάντα. καὶ ἀπὸ δὴ κατὰ
λαβεῖν εἰς Διὸς τὰ σκελῆσ' ἡμῶν καὶ ὕπν' ἐφ' ἐπὶ τὰς αἰγὰς
πάλιν. ἐμέλλουσα δ' αὐτὴν καὶ καὶ ἀπολου μὲν ὡς θειαίδα,
αὐτοῦ μὲν πρὸς με ἀρ' ἀμφοτέρω μέσση, εἴτα ῥίψας εἰς τὸ κλι-
νὶ δι' οὐρανὸν ἔχουσι. ἀπόλοιτο δὲ ὁ στρατιώτης ὁ διακωλυ-
σασμει. Θρασυλέων οἶμαι ὡς ὄνομα αὐτῆς. ἢ ἄλλοι ποιοῦτον
συμπεπλεγμένον θηρίον.

Φιλέριφθ. Σιμύλω.

Επυσμάσι γόνυ ἔναι λαγυλω. τί οὖν αὐτὸν οὐ βία
π συλλαβὸν γμίαν ἐργάσω. ὥς περ ἐώθα μὲν τοὺς τρα-
γῶς ἡμῖν. τούτῳ γὰρ τοι καὶ τὰ ζῶα ἀναπείθῃ ἢ συ-
χίαν τε ἔχῃ καὶ σωφρονεῖν δύμαλα. ἐμὶ δὲ ἐγὼ περὶ ταῦτα δὴ-
που δεινὸν. ἀφαινο γὰρ πᾶν χεῖμα ὁ λικλήρους σάξας ἀ-
λῶν καὶ ἐπαλείψας πίπῃαν. εἴτα ὑγρότερος ἔσται κρότωνος δὴ-
πυ καὶ κολοιυῶτης. καὶ ἐρῶν παύσεται καὶ ὑπὸ τρεῖβωνσι τῷ
οὐσίαν ἐνέρχει ἢ ἀκόλαστον, ὑγαινῶν φέφοι τίς αὖ.

Λαμπρίασ. Τρυφή.

α Γαθὰς δὴ βλεφν οἶνε ἀνίσκοι φέφουσι κῆνασ. φρομικῶ-
περ ἢ λαγῶν ἢ ἰσάρεκώτερ ^{ον} ὅδε πῶποτε ἰθεασάμην. θαῦμα
γάρ ὅπως καὶ κατέλαβον αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ ἐδάρεν καὶ τὸ δέρμα
ἀπεδύσατο, φανερὸν τῷ καὶ αὐτὰ ἐγχεῖν. μάλλον δὲ οὐ γὰρ ὁρ-
θῶς λέγω, ἀφανὴς ὅστις νῦν ἐπὶ πλέον. σὺ δὲ ὧς τρυφήν κελίζουσα
παῦσαι πρὸς με. εἰ γὰρ σε ὧ κακὸν δαιμον ὁ πατήρ ἰδὼν, λήψῃ τι
πάντως κακόν. ἐγὼ δὲ αὐτὸν ὑπεδέδικα καὶ τοι πᾶντα ὄντα.
σὺ δὲ οὐκ οἶδαι ὅπως διατέθρυνται καὶ καταφρονεῖς αὐτοῦ.

Τρυφή. Λαμπρία.

π Ροσσηαλδύσμαι ὦ Λαμπρία το λαγὼ τῷ δούρῳ ἰ-
ρασοι τῶν κυρηγισῶν ἀγαλμα ἢ γούτο, κατὰ τοὺς μεγά-
λους ἐκένους δὴ πονθῇ ρυτῶς. ἔσται δὴ καὶ τὸ σὺν δούτρων ἀνάχα-
πτορ. πῶτερον δὲ αὐτὸς ἤρκεας ἢ δῶρον εἰληφας. πῶς δὲ καὶ ὧ-
φθῃ τὸ ἀρχὴν διὰ σμικρότητα. οὐ γάρ αἶρα ὄντως ἦσαν αἰκλῆρ.

οὐ γὰρ ἔγωγε αὐτὸν ἰδεῖν, ἀλλ' ἠδοντο αὐτοῦ. σὺ δὲ θῆξ' ὅθι θῆραν ἦρ-
ξας, ἤρνας ἡμῖν αὐτόχρημα ἰσχυρότος. ὅρα δὲ τίς ἀφροδίτῳ
μή τις σὶ δὴ τὴν ὑπερφίαλον μῶισιν.

Καλλιππίδης. Κνήμωνι.

Ἄ Γροίκου βίου ταῦτ' ἀλλὰ ὅδε καλὰ, δὴ δὴ τὸ ἥμῃσιν τοῖς
τρόπον' ἡμῶν ἡ συχία δὲ τὸ ἀγνὸν χαλῶ τοῖς φιλῆσι, καλῶ
πρόσθηται ἐνθὺν ἄλγεα. σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἀγροικῶ εἰ καὶ γέ το
σιν οὐκ ἀγαθὸς πρῶικῶ. βέλτερος οὐν ἡμῶς ταῖς βόλοισι καὶ ταῖς ἀ-
γασί. ὅ μὲν γὰρ κέραιας ἰδὼν ἀνθρώπων ὡς δῶκον λυκόν. ὅ δ' ἔ-
ξα λείθ' εἰς τοῦτον δὴ τὸ λεγόμενον ἀλμυρὸν γήτονημα. ἐγὼ δὲ εἰ
μὴ παρ' ὧν ἀγρὸν ἐγώργον, ἀσμεῖν' αὐτὸν ἀπείμω φυνῆ
φοβοῦν γέγονος. ἀλλ' ὅ βέλτερος κνήμων τὸ σπαιόν τοι τρέπον
κατάλυσον. μή σε οὐ θυμὸς εἰς λήθω προαγέτω. μή τις μαίνεται, σε-
αυτὸν λάθῃς. ταῦτά σοι φίλα πρὸς εἰς πρὸς ἀνέλεματα ἔσω δ' ἰα-
μα τοῖς τρέπον.

Κνήμων. Καλλιππίδης.

Ἔ Δὲ μὲν μηδὲρ ἀποκείνασθαι, ἐπεὶ ἡ εἰς πρὸς ὄργος δὲ βιάζηται
ἀκούωνται. προσδιδάσκονται, τοῦτον γὰρ κεκέραια καὶ τὸ
διὰ δ' ἄλλωνται. λαλῶν, ἀλλὰ μὴ πρὸς σπαντόν. ἔσωσι τοῖσιν ἡ ἀ-
πὸ σπαντῶν λεγόμενα ἀπὸ τοῖς αὐτῶν ἐγὼ μαίνομαι. ὅ φωνὴ καὶ
μισῶ τὸ πρὸς ἀνθρώπων γένος. ἐνθὺν τοῖς βέλτερος εἰς σφοδρῶντας
εἰς τὸ χρεῖον. ὅ βόλοισι δὲ λίθοις. μακρότερον δὲ ἡμῶν τὸν πρὸς ἑα
κτὶ δὲ οὐ βόλῳ εἰσὶν. ὅτι τὸ πῦρ δὲ ἔσωσι σπαντῶν. ὑπερ-
μῶ τὸ ἔσωσι προσκαρδύνει τινὰ δὲ ἀσπάζεσθαι. ζηλῶ δὲ αὐτὸν. ὅτι
κτῆματα οὐκ εἰναι δὲ μάλα ὅτι δὲ σπαντῶν τὰς ἐπὶ λίθους.

ὅτι

Ὡς μὲν οὖν ἀπεφράσαντο ἀφ' ἑαυτῶν οὐδέν, οὐτως ἀχρεῖος ὡς
 καὶ πονηρὸς τὸν δόπον· δεῖ δὲ σέ ὁ μωσὶς καὶ μὴ βολοῦ μὲν οὐκ ἔμε-
 ραν ἡμῖν γινέσθαι αἰδοῦναι τὰν τα γέντι ἀσεως· καθεὼν ὁρᾶν τιμῇ.
 οἱ περὶ αὐτῶν ἐσι κοινοὶ· θύω τοίνυν θεοὶ πάντες φυλάσσωντες μάλα σκε-
 πτὰ πλεῖστας εἰς τὴν ἱερὰν πύλιν· ἐν δὲ τούτοις δεῖ σέ ἀδικεῖ-
 ναι βουλομένῳ αὐτῷ· οὐδέ τι ἐμπαῖον· καὶ κοινωγήσας ἀποσθῆναι ἐστὶν
 καὶ πρὸς τὸν θεόν· ὁ γὰρ τοῖς διόνυσος· εὐλαῖα τὰς μὲν ὀργὰς μαρτυρήσῃ
 τε καὶ κατακοιμίζῃ· τὰς δὲ ὑπερφροσύνας ἐγείρῃ· ἐστὶν δὲ σοὶ ὁ αὐ-
 τὸς οὐρανὸς· καὶ ἀπολύσεις τε φίλῳ ἀκρὰν τοῦ χελῆς, οἶνον
 σβέσεις τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ ὑπέλευμα· ἐν αὐτῇ τριῖδος δὲ ἀκρόσους ἴδῃ
 ὡς κήμων καὶ εἰς ὧδὴν ἐμπεσὼν, καὶ εἰς μέλος ὑπολιδὼν, ἐξῆς τε
 καὶ γαλιῶν ἐν τῇ ψυχῇ· οὐ γάρ τινος δὲ καὶ οἶνον μύνονσε καὶ μα-
 χαλλῶ ἀραιεῖ· δεῖ δὲ πονεῖν μεθύων ἡδὲ καὶ περὶ πῖσις ἀβραν ἀνακα-
 λούσῃ· ἢ τὴν πύλιν ὑπολιδεῖσθαι περὶ πειρῶν μὲν, τὰ χαρῶν
 πῖναι ὁρμῇν δρᾶσεις καὶ νεανιῶν ἔργον· οὐδὲν ἀποικὸς εἶναι καὶ τοῖς
 οὐ τοῖς πρᾶξι, ἐν τῇ τῷ πονηρῷ θυσίᾳ· καὶ γὰρ τοῖς ἀκακίᾳ εἰς
 ρωπικὸς δὲ μάλα καὶ οἷος ἐπαμίσειας περὶ τοῖς· λήσων δὲ καὶ τὴν
 ὀφρῶν· καὶ τὸ σκευωρῶν τὰς καὶ σὺν νεφελῶν γάλασιν ὀφρῶν·
 εἰλουταῖα πᾶσι νοσῶντες εἰς ἀγαθόν.

Κρήμων, Καλλιπία,

Ἦ Νασι καὶ λοιδορήσωμαι, ταῦτ' αὖτε πίστε' ἄλλω· καὶ ἄφ' ὅτι
 φη' ὅρῃς εἰς σέ· μάλιστ' αὖτε δέομαι παρόντος, ἵμαστος
 καὶ αὐτὸ χερ' ἔχωμαι· τί γάρ με διαφθεῖραι γλίχῃ, τί δέ σ' αὖτις
 ἀπολέσσω με· εἰς ἐστίασιν καὶ θοῖνῳ πᾶκα λῶν· πρῶτον μὲν γὰρ
 τὸ πᾶλλους ὁραὺ καὶ συνείναι πολλοῖς, δεινῶς πείθει κα· φόβῳ δέ
 κοινῶν θισίαν ὡς οἱ δειλοὶ τοῖς πολέμοις· ὑφορῶμαι δέ καὶ τὸν
 οἶνον ὡς ὑπὸ βουλῶν καὶ ὑπὸ θέας γνώμῃ δεινῶς καρτερόν· τοῖς
 δὲ θεοῖς τοῖς τε αἵμοις καὶ τὸν πάντα ἀσπάζομαι τε καὶ προσοχῶ
 ρόβῳ πᾶσι μόνον· θύω γ' ἑδέν· τὸ δὲ ἔσ' αὐτοῖς ἐνοχλεῖν ἐθέλω· σὺ δέ
 μοι εἰ αὐλὴ γρίδας προσίης καὶ ὠδὸς ὡς ἡμεῖς γέλασε· ὑπὸ μὲν δὴ τοῦ
 τοῖς καιρῶς ἔχ' ἀφ' αἵματος· καλὰ δέ σ' ἐκείνη· ὁρῶσα δὲ
 ἡ ὁμιλῶσα ἡ ὁρῶσα θερμότερα· σὺ μὲν μοι δοκεῖς καὶ εἰς πῦρ αἶε
 σθαι καὶ εἰς μαχαίρας κνέβησθαι· ἐμοὶ δὲ μήτε θύων εἶναι εἰλῶ·
 μήτε αἵμας.

Δίρκυλλος, Αἰδέα.

οὐ Κ' ἐγὼ ἔλεγχω ὅτι πολὺν τὸν ὄρωρτα ὅζ' ἔσ' οὐ τι φλ' ἀνδρῶν
 ρες, καὶ καταγλῆσμεν εἰς φη' πῃς ἡ φη' τὴν χησ· ἐπεὶ τ' ἔχ' ἡ
 ἡ ὑπὸ μέλῳ πῇ· σὺ τοῦ ἀπεδείξω τ' ὁδοῖς μόνων ἐκείνων εἰς ὧν,
 τὸ ὑπὸ ῥόρτα φασὶν ἐκ φη' γῆς αὐτὸματα ἔχειν πάντα ἡ κοινῶν
 αὐτὸν αὐτοῖς ἀφ' ἑνὸς πολὺ τὸ δέ εἰς· ἡ ἀφ' ἑλῶν ῥόπον ἡ ἐκ αὐτῶν οἱ
 ἡ εἶναι τὸν ὑπὸ ῥόρτα τὸ πᾶν πάντα· πλῆσθησάντι τοῖσι πῃς ἔτω εἰ
 λόμῳ μὴ κακὸς ὡς ἀχθεῖται εἰς ἡλοτύπως νοεῖν· μή ποτε πᾶσι
 κακίας ἀναπλάσσει γωργῶν ἡ δὴ· ἡλοτύπως πᾶσι εἰς πολὺν γὰρ
 ὑπὸ χεῖματων φρονεῖν· εἰς ἀγρίους αἵμας ἡ πᾶσι ταῦτα καὶ εἰς
 τοῖς ἐν δικαστηρίοις ῥήτορας.

Δίμυλος, Βλεψία.

γ Εὐργίαν καὶ γωργεῖν ἀπολαύων ὁ γέγονε λάχης, ἐπέβη
 νεός.

εὐώς. ὁ πλεῖς γὰρ αἰγυῖον φασί, ἡ αἰὶα πελάγη μετρήει ἐπικυματὶ
ζῆ. ὁ λάρυβιον ζῆ ὁ ἀνέμοις μάχεται διαφόροις. αἰερα τὸ αὐτὸν
ἐξ αἰερα; διαλαμβανέ. ἡ πρὶ βλεῖ πων ἀφρονέει ῥόδος καὶ πρὶ μοῶν
πλοῦτον ἀφρόον μακρὰ εἴπε χαίρειν αἰπιδίοις ἐκείνοις καὶ νομοτυπῶ
τῶ, προτέρῳ βίῳ. γλίχως τε ἡ κατὰ λίγρον ἐκ τῶ ἀγρῶν ἀποζῶ
οὐ δύναμιδος, οὐ γὰρ ἀρκούμην τοῖς πρῶτοις, αἰγυπτίους ὁ σύρτος
φαντάζεται. ἡ πρὶ βλεῖται τὸ Δεῖγμα ἡ πολὺς ὅστις νῆδία τόκας
ἐπὶ τέλει οὐ λοιπὸν μὲν, ὁ χεῖματι ἐπὶ χεῖμασι ἀριθμῶν. ὁ δια
φλέγει τὴν διανοίαν αὐτοῦ ὁ ἐκ κἀκέρδους ἀμφοτέρω πλεον. χε
μῶνας δεοῦκ ἐννοεῖς οὐ γὰρ ἐναντία πινύματα οὐ γὰρ θαλάσσης τῶ
σαθμηνον. οὐ γὰρ τῶ ὄρων τὰς ἀκακείας. ἡ μετὰ γὰρ ὁ μίμνρα κερδαί
νομεν μετὰ λα πρὶν τὸς, αἰὶα πλεον ἡ γὰρ θαλάσσης ἐσφαλιότερ
ὁ αὐτὴ προτέρῳ, βεβαιότερας ἔχει τὰς πρὶ εὐπῆς ἐλπίδας.

Μορμίσκος. Χρίμητι.

ὁ γὰρ μὲν ἔδου γάμους ὁ χενοῦς μάττω ὁ πρὶ ἡφν ἐσεφα
νωμῶν. οὐ δὲν δέον. ἡ τοῦς τε ἐνδον καὶ τοῦς ἐξωθεοῦς ἐκο
λάκων. ὁ δὲ πᾶσι, κατὰ γὰρ μὲν ὁ αὐτὸς τὸ ζῆτος ἐκ τῶ ἀγρῶν
ὡς τὴν νύμφην ἐξάγει εἰς τὸ πρῶτον χωρίον ἐπανάξων. αὐλὴν δὲ
δα ἡ λυσάμην ἡς ἐτυχεν ἐρῶν, νύμφης σολὴν αὐτῇ περιβαλὼν,
ἐπὶ πᾶν γάμοι φαῖται αὐτῇ πρὶ σερᾶσ φασιρ ἐταίραν αὐτῇ νύμ
φης. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἰδουμένη κορινθῶς δι' μάλα καὶ κατὰ
τὸν τῶν γάμων νόμον ὑπὲρ ρυπτε τὴν τέχνην. μάλιστα γὰρ
ῥ' ἄπει ἡ σφεία τὸ αὐτῶ καὶ αἰ κατέμου μηχαναί. οὐ μὲν εἰς τὸ
πλεοντελῆς μου καταφρονήσιον ὡς πρῶτον πλεοντελῆς. ἐπεὶ τῶ
μὲν καλὸν νυμφίον ἐς κόρακας ἀποληρῶν ἐὰν μὴ εἴ ὑπερ
βαλλέσης τῆς φῆς πᾶσι μὲν, οὐδὲ μοι ταφρὸν ἡ βολοκοπῆ. τῶ γὰρ

νύμφῳ ἀποδώσωμαι καὶ ἐν ἑνὶ ἐπεξαχθῆναι, εἰ μὴ καὶ αὐτὴ
ἔξῃ ἐργασθῇ τῇ φρονίᾳ τε καὶ τῇ θραύτῃ συναπλάμειναι.

Φαιδρίασ. Σθενῶσι.

Φ. Ὑεταί μὲν ἐν τοῖς ἀγροῖς καλὰ πάντα κεινόςμηνται τε ἡ
γῆ τοῦτο καὶ ἔξῃ πάντας καὶ τὰ μέγιστα κακῶν δι-
τῆσαι. τὰ δὲ καὶ πρὸς ὀλίγον ἀντέχοντάς τι τρωκτὰ ὥραϊα. πᾶν
τῶν ἡ τοῦτων, θεοὶ μὲν ποιηταί, ἡ γὰρ ἡ μήτηρ ἅμα ἡ τροφὸς αὐ-
τῇ. φέεται δὲ καὶ διελαιουσὺν καὶ σωφροσύνη, ἡ ταῦτα ἐν τοῖς ἀ-
γροῖς δὲ νοσῶν τὰ καίματα καρπῶν τὰ χρησιμώτατα. μὴ τοίμω
πρωρῶν καὶ ταφρόν. ἐστὶ γάρ τις καὶ ἐν ταῦτα σεία. γὰρ ἡ μὲν
οὐ ποιοῦ καὶ λμῶν δὲ καὶ λαμπρὸν μὲν λόγον διωαμῆ. σὺ
σα ἡ δὲ μάλα καὶ διὰ τὸν τοῦ εἴου τὴν ἀρετὴν ὁ

μολοῦσά. εἰ δὲ σφώτρεται τὰ ἐπέ-
στα ταῖσι καὶ τὴν τῶν ἀγρῶν χε-
ρῶν, μὴ θαυμάσης οὐδὲ ἐσμὲν
οὐτε λίβυδον οὐτε λυ-
δοί, ἀλλὰ θηναῖοι γε

ωρῶν.

⊖

⊖*⊖.

⊖

Τῶν Αἰλίου Ἐπιστολῶν.

Τέλος.

.*.

ΑΙΝΕΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΙΩΑΝΝΗ.

Σὸν ἐπύχανε τὸ βιβλίον, ἔρων δὲ, πρὸς ἐμοὶ δὲ καίως
αὐτῷ. τοιοῦτον ἡ Βιβλία. νῦν ὃ δεσπότης ἐγὼ. σὺ δὲ
οὐ δίδως. ἀλλὰ μὴ πρὸς Βιβλίον δίδως. μὴ γάρ μοι τοῦ
τοῦ πρὸς βιβλίον. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτο. καί μοι τὸ ἔρως
σὺν κτημάτων σεμνὸν τρεῖς εἶναι τὸ κτήμα δοκεῖ. αἴψος μὲν γὰρ σμῖ-
νυς ἐρᾷ. περὶ γὰρ ἐπὶ τὸν πρὸς βιβλίον. ὃ ἔρως. ἐμνησθῆς οὐ-
τος. ἄλλο τόπον ἐν ἡ δυνή. τῷ δὲ, ἵππους τὰ παιδικὰ. ἐμοὶ δὲ βιβλία
ἐλπίσιν. ἀλλὰ ὁ μᾶλλον τῷ αἴψων τὸν κτηνὸν χαίρειν. πρὸς τὸ
τομᾶλλον τῷ ἄλλων ἀφῆρη μὲν λυπεῖ. ἐμὲ δὲ ἀποδύσεις,
πέποιμαισι. τῇ διανοίᾳ τὸ βιβλίον ἐγγράφω. ἐμὲ δὲ μὴ, δόξας
οὐ τῷ πεγραμμένον ὡς θυμῷ, ἀλλὰ τὸ βιβλίον κεκτῆσθαι δο-
κεῖν. ἀλλὰ τί ταῦτά φημι. οὐ γὰρ πολλὰ κίς δὲ φράσθην, ἐν τοῦ-
θεν αὐτῷ σομαι.

Κάτω.

λ Αἴρτης ὁ ἔρων ἐκ τῆς θελόντος βασιλῆος, οὐ δὲ ἀνθρώπων
ἀρχῇ. ἀλλὰ κτηνὸς πέναι καὶ τὸ δένδρων ὡς μέλει
αὐτοῦ. δὲ μοι δοκεῖς ἐξ ἡλακείας τὸν ἀνθρώπων. οὐ γὰρ αὐτῷ τὴν
καὶ τοῦ σταντῶ ἀπολιπὼν, χερόν. ἔτω μακρόν ἐν ἀγρῷ προσβί-
θῃ μὲν τοῖς φυτοῖς διήκεις λαλῶν. ἐπεὶ δὲ οὐ τοῦ λαίρτον με-
μνησθῆς. ἀλλὰ σωκράτους. ἢ τὸ σωκράτους δογματῶν, ἐν οἷς ἐκ ἐνός
χειρὶ τῷ καὶ σεμνῶς λέγει. Βιλοσφῆ. ὅτι τὰ χεῖρα καὶ τὰ δέν-
δρα τὰ δὲ ἐν ἐλπίδι διδάσκην. οἱ δὲ τῷ ἄς ἀνθρώπων, τὸ τῷ μᾶλλον
πιδόμω, μακρόν τὸ ἀγρῶν ὑπὲρ δὲ ἐν οἷς ἀπορορρ σφίς

ω 111

ἐπεὶ τοὺς γοργυῖται σφ' ἐπειθαι, αὐαμνήθητι ἔχ' συνήθων
ἐμείων διατριβῶν ἐν αἷς ἐνέσι σφόν τιμαθεῖν καὶ διδάξαι. καὶ τὸ
ἐμείων δὲ φραίνων τοὺς φίλους.

Ἀλκίω Πρεσβυτέρω.

Τ Οὐναντίον γέγονεν, ὁ μὲν ἀναστασίος ἡσυχίαν ἀγῶ. σὺ δ' ἔτι
λεμῆς. ἀλλ' οὐ τεὸν πρὶ ποιν, ἢ τὰ ἄλλως καλόν. βούλῃ σοι
φράσω καὶ τοῦ πολέμου τὸν τρόπον. ὁ κορινθίος ἀναστασίος χωρεῖ
ὀνικατέλαβεν, ὁρ' ἐκένθ' ἐπὶ πολέμῳ χερόν. καὶ ἐπ' ἡδ' ἀείκειτο,
ὁ μὲν ἡξί' τὸ πεδίον λαβεῖν ὅδε ἀπότης. ὁ δὲ γεωργὸς ἡξίου κεκτῆ-
σθαι, ἀλλ' οὐ πρὸ ἰλίου. καὶ καὶ τιμὴν ὠρεῖται. ἐδοξε καὶ πρὶ φίλων ἡς
χεῖρμαται γίνεταί. ἡδ' ἐπ' ἡδ' τὸ χερόν φέρων ὁ κορινθίος ἐπὶ
μοις ἢν κατεθεῖναι τὴν τοῦ χερόν τιμὴν. σὺ δὲ πρὸ πρὸ πρὸ πρὸ
φνης ἐκέλευες μὴ τὰ το πρὶν. σὺν εἶναι τὸν τῆμα φάσθ'. ἐν τῷ δὲ
ὀργῇ καὶ πόλεμῳ. ἐμὲ οὐκ ἀδικεῖς καὶ πρὶν εἰς ἡμᾶς ἐλθεῖν τὸ
γεγονός δι' ἀλυσον. εἰ δὲ δοκῇ, ἡδ' ἐπὶ τὴν τα χεῖρ. ὡς παρὰ δικαστῆς
ἐπ' ὧσων δὲ θύνας. οὐτε δ' ἀδικεῖν ἔτε δοκῇ βολοίμην τὰς εἰλῶ.

Ζοαίνω Σοφιστῇ.

Π Ολλὰ καὶ γὰρ γήνοιτο ὑπὸ φανίῳ θεῷ καλῷ. ὅτι περὶ ἡμᾶς
ἐνέπλησεν ἡδονῆς. ἀγαθὸν γάρ σε ῥήτερα καλῶν μαλ' ἄλλων
σὺν τὸν τρόπον ἢ τὸν λόγον ἐθαύμαζε. τὸ δὲ ἡγεφάλαμον, εἰλος
ἐδοκῆς ἀληθινός. καί με προσεῖπε πλάκεις παύζων ἄμα τῷ λό-
γῳ, ὅτι σὺ τοῦ το πρὶν. σὺ δ' ἐπὶ τὸ πρὸ τῆς ἐκείνου. οἶδα
δοῖος ἐκείνος ὅτι πρὶ χεῖρτες ἐρασθῆς. ἀμείλιχ' ὅχι ἡρόδ' ἢν θε-
μάμοι παρὰ σὺν χεῖρ' ἐκείνου. σὺ δὲ αὐτίος. εἰ γάρ μοι σμιλῶ
πρὸ μ' φασ' ἐπιστάλῃ, ἀπέλαβον αὐτὸν δὲ σμιλῶ χεῖρ' ἐπὶ
πρὶν καὶ ἀκούσας.

Ουλπία.

ε Ακοίκα κῶς ἀπόλοιτο· οἱ τινὲς γὰρ ἡσυχίαν οἱ τὸν ἑμὲ τῶν
οἰκόντων οὐκ ἀπονήρωσεν· διὰ τὸν ὅσον γὰρ ἡνιᾶν ἐγὼ μὲν
τοὺς θεοὺς οὐκ ἀνδραγαθὸν εἰπεῖν· αἰγῶμοι τὴν δύστην οὐκ ἔπαυσε,
πρὸς ἀπώλειαν πρὸς ἀμνηστία· ἡς ἡμετέροις ἡμᾶς κοινῶν ἐν ἐνθυμῶν· ὡς
οὐκ ἀντιπῶς ἀχρηστὸς ἡ συμφορὰ· νῦν δὲ βεβαίωτερον ἐνὶ στήθεσιν
ὅτι χρεὺς δὲ ἀργυροῦ δὲ πρὸς φαντασίαν· τοῖς μὲν πολλοῖς πρὸς
μάχῃ· ἀβέβαιον δὲ πρὸς χρεὺς δὲ οὐκ ἔστιν οὐδὲ τὸ ἔχοντος ὡς ἀ-
ληθῶς· εἴη γὰρ ἐπὶ ἀμνηστία δὲ ἀρπαγῇ ἐξέσῃ· τὰ δὲ μαθήματα δὲ
ἡσυχία τοῖς μὲν ἀνθρώποις ἀτακτοῦ· ἐβελον δὲ τὴν κτῆμα καὶ
πεπῶτος δὲ ἀνάλωτον δὲ τὸ ὅλον κρείττον· λησέας· τὸν μὲν
ἀντέχετε· καὶ οὐκ ἐπὶ πρὸς φυλακὴν δὲ ἡσυχίαν, οὐκ ἔχει· οὐκ ὁ-
πλων, οὐκ φυλακῇ ὄντων φάλαγγος.

Γάμπω Γραμματικῶ.

α Φέλιτόμου φιλίππου τῷ ἡδονῇ, φιλίππου λησέας ἡλύπη.
δὴν οὐκ ἔχον ἡνιᾶν ἐγὼ, ἡ δὲ πρὸς αὐτὸς ἐπὶ τυχάνον ὁ πεπῶν
θῶς· οὐκ ἀπώλειαν ὁ λόγος· εἰ γὰρ κοινὰ τὰ εἰλών, κοινὴ δὲ
πᾶσι καὶ ἡ τούτων ἀφαιρέσις· ἀλλὰ τί τούτων συνάχουμαι· πᾶν-
τως ὁ τοῦ ἐρόδος κρείττον, δὲ ἡμῶς ἐν γρηγορή· ἐν τένθεν ἡμῶν ἡ
πρὸς ἀμνηστία· εἰ δὲ ῥῶς γινώσκω, βουλομένην παρὰ οὐκ ἀντιπῶν.

Διοδώρῳ Σχολαστικῶ.

δ Ἰνὸς ἀξίως ὁ καλὸς ἐρόδος ἀπὸ τοῦ πρὸς τυχάνον· ὁ πρὸς τὸν
ὁρφέα δὲ θάμνευεν ἐκ τῶν, ἡ δὲ τὸ ἀνδρὸς μουσιῇ· νῦν γὰρ ἐν τῷ
μὲν αἰνῶν ὡς πρὸς νυκτομαχίαν πρὸς τὸν γαλιμαίνον· καὶ ἐρῶν ἡσυχίαν

1913
Ζωσίμω. σοφιστή.

εἰ μὲν νέος ἦν ὁ χρηστός παῦλος ποιητής δέ, πρὸς ἀξίους ἦν.
νῦν δὲ ποιητής καὶ γέρον· ἀμφότερα δὲ ταῦτα τοὺς θερά-
πενεν εἰδότες ὡς ἔστιν. τοῦτων ἐθέλεις εἶναι καὶ πρῶτος καλῶς γ-
γιῶν· ἐχέεις οὖν ὃν δύ ποιήσεις.

Μαρινιανῶ ἀπὸ τῶν πατρῶν.

τ Ὡν ἐμῶν γυμνασίων ὁ καλὸς κέντων, φιλοπονία τοὺς ἀλ-
λους πρᾶσθαι μὲν, μέγα δὲ τοῦτο συμβαίνει πρὸς μα-
θημάτων συλλογὴν, ἀμέλει ῥητορικῆς ἐγνω παλαιόματα, καὶ νό-
μων προσέθηνε κηρικίαν, καὶ οὐ πωτὸν κέντων ἐμὸν πολυταί.
ἀπῆρε δὲ πρὸς ἡμᾶς ὡς πρᾶξατος ἀθλητῆς εἰς ὀλυμπίαν ἀπο-
δημῶν, ἥδη μὲν εἰς ἀγῶνα πρὸς σκευὰς μὲν καλῶς· εἰ δὲ ἡμεῖς ἐμ-
πνύσκητε, ὀλυμπιονίκην εἶναι τὸν νέον ματῶν δομαί· γυμνασὶν ἡ ἡμᾶς
λαμπρῶς ἀγῶνα θέειν καὶ ἀθλα τρεῖς, οὐ πυγμαίος καὶ πάλης,
ἀλλὰ λόγων· σωφροσύνης· προσφθέτο ματῶν ἐν δοξάστον Βί-
βληρα· καὶ τὸν πρὸς ἐλεπτον Στέφανον καὶ τὸν χαρίεσσαν Ἰωάν-
νην· καὶ τοὺς ἡμετέρους οἰκέτους καὶ ἡμᾶς ἐταίρους.

Επιφάνει σοφιστή.

τ Οἷς μὲν ἄλλοις ἐρασταῖς καὶ ὑπὸ δῆμα τοῦ ἐρωμένου φα-
νερῶ, ἱκανὸν πρᾶμνθεῖται τὸν ἐρωτῶν· οὐ γὰρ ἡ ψυχὴ τῆς ἐρω-
ματῆς εἰκόνας ὡς ἔστι· οἱ μὲν οὖν λόγοι τὴν διάνοιαν σαφῶς ἐρμῆ-
νοῦντες, αὐτὴν ἀπεχρῶς ὑπογράφουσι τὴν ψυχὴν· ἐπαύρῃ τοῦ
τοῦτο, πρὸς ἡμᾶς ἀπῆραν· ἐμοὶ δὲ ἡ δογματικὸν μνηστικὸν εἰδὼ
λου τὸ εἰδὼλον ἐγκαταγράφει· ἀλλ' ὁ μὲν αἰσχυρθεὶς τὸν ἡμέτε-
ρον ἐρωτῶν, προσκαλεσάμενος τὸν τὰ ζωγράφοντα, ἐν ἀντί-
κεικαθήμενος, ἀτρεμίζοντι πρὸς ὁπῶς σεμνῶς πᾶν νοσηρὸν καὶ

ἱμαυρὸν πρὶς ἑλῶν, ἀφ᾽ ἧκα τὴν τέχνην τῆφύσει συνάπτει.
καὶ τοῦ μὲν εἶδος ἀνὰρ παύσαι· ἡ τοῦ ζωγράφου δεξιὰ, τοῖς χερ-
μασιν ἐγκατατίθεται φέρουσα· ἡ νῦν ὅτι παρὰ σοί, ὡς εἶναι καὶ
διαλέγεται καὶ ὁρᾶν. καὶ ἤν μοι πρὸντων μηδὲν ἐλάττω ἔχειν.
διακονεῖ δὲ ἡμῖν ὁ καλὸς δούμιος, ὃς ὑπὲρ τοῦτον θαλάτταν ἡ
δέως ὑπομνήσκει τοῖς ἀντερασθεῖς χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ θο-
ραπαίᾳ τὸν σῶντας αὐτῶν συγκαλύψω μῦθον.

Εγγραπῶ.

Χ Θέος παιδαγωγὸς ἦν, ὃς ἡμῶν ὑπὸ παιδὸς ἀγρόμενος. ὃ
σεμνὸς ἐδούκει τοῖς νέοις, ὄντων ἐλεεινὸς ἔτι φανόμενος. τοῖς
οὐτομῶν τύχῃ· τίουν ἡμεῖς συναχόμεθα μὲν, οὐβονθοῦ μὲν δὲ· μὴ
σύμψυχα πύθω, ὡς πᾶσι ξαίφηνος αὐτοῦ τὴν δεξιὰν δὲ ἡς εἰς δὴ
σεν ἡτύχῃ πρὸς ἑλπεῖται. ἀρ' οὐκ οἶδ' τοὺς μαχομένους ἤν στρατιωτῶν,
ἤν λαφύρων αὐτῶν εἰς ἔρπον φέρειν τὸ μέρος. μὴ τῶν νῦν ἡμεῖς
οἷς ἀπὸ ἤν λόγων ὁρίσθαι, ἤν ἐν τοῖς ὁποῖς ζώντων φανότε-
ροι πρὸς εἰλίαν ὁ φθεῖν μῦθον.

Ιωάννης Πρεσβυτέρω.

Τ Αλάχαινα νῦν μάλλον εἶδον ἡδέως, ἢ πάλαι τὸν ἐκ μέλι-
τος καὶ ἀμυγδαλῶν συμπλακέντα λιπὸν. τότε μὲν ἤν
ἡ κατὰ τοῦ παιδὸς διαβολὴ ἀφ᾽ ἧς τοῦ μέλιτος τὴν ἡδονήν.
νῦν δὲ ἡ τοῦ τρυφῶντος πρῶτης, χερσὶ μοι δοκεῖν ἐποιεῖ τὰ λάχαινα· ἡ
δὲ γὰρ πατήρ οὐκ ἐκ διαβολῆς ὥρμησεν, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τὴν
δυνάμειν εἶναι πρᾶκαλῶν. καὶ ἐγείρων εἰς προθυμίαν αὐτῶν τὸν δι-
δάσκαλον.

Στεφάνω Πρεσβυτέρω.

Ὁ ὦ πρῶτον, ἀλλὰ σοὶ πάλαι διελέχην. ἡν δὲ ἡμῖν ὁ λό-
γος πρὸς τὴν νείλω, οὐ πρὸς τὰς ὁχλας τότε ταῖς μουσαις.

συνέ παρ' ὅν· ἐκεῖ δὲ καὶ γλαῦ ἐδόκησ' ἀποσφάζων ὁ λόγος·
καλλοὺς ἦν ἂν γυναικεῖται δὴσαν οἱ ἔλληδες· ἀγωνισαὶ δὲ Νίρους
ὅς ἐλάλιστα γῆν τε περὶ ὁρίων ἀνθρώπων, καὶ θεοσίτης ὅς ἀίχιστος
αὐτῆρ' ὑπὲρ ἱλίου ἦλθε· καὶ τὸ χερσὶ σέτον, τὸ πλεονέχειν ὁ θεοσίτης
ἡξίε καὶ πῶς χεν αὐτῆρ' τὸ ἄθλον ὀλόσας· καὶ οὐ δὲν ἐκώλυσεν ἡ τοῦ
ἑμήρου ἡωμῶ δ' αὖ μέρθ' ἐκαστον τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ πάθους
ὀνομάζουσα καὶ μέχρητι χερσὶ γέλωσα τὸν ἀνθρώπων· ταῦ μ' οὖν τὸ πε
συνέ παιζεις τοῖς ἀκροαταῖς· νῦν δέ σε σπονδάζειν ἀκούω καὶ τοῖς
ἱεροῖς τὸ καλὸν δόγμα κερύττειν· ὁ λόγος μεταρρυθμίζει τῶν πο
λιτῶν τὸν τρόπον· ὅτι νῦν ὁ οἰκοδόμος καὶ τίς τῶν ἐχουσίη πρὶ τῶν
θεῶν εἰ πείν· ὅτι πρὶ ἀρετῇ, μεταξὺ φιερῶσιος διαλέγονται οἱ
πρὸ τῶν σῶν λόγους λίθους ἐξυλάλαλουντες· ἀλλὰ πρὸς ἑαῖα
θα γῆνοιτο εὐστραπὴ πρὸς ἑαῖα· ὅτι πολλὰς πλῆθος διαφραγῶν, τοῦ
σὺν ὀνόματ' ὅς πάσας ἐνέπλησε· μηδεὶς γὰρ ἀγαθὸς λαοθαυνέτω· ὅ
τος ὅτι ταῦτ' ἂν ἀνέπεισε τὴν ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς ἐνέει· ἐλπίδι με
περείσας καὶ μέζον ὑπαχόμεθα· χερσὶ χαλκῶν ἀντὶ φιήμετέ
ρας τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν· ἀλλὰ μὴ καλῶς ἐλπίδος διαμαρ
τυριμῶ.

Σαραπίων.

τὸ παρ' ὅν μιν ἀκήκοα φράμα· καὶ αὐτὴν ἐδάκρυσα τὴν
γῆν· εἰ ἐλθὼν ἱερῶν ὀπόμενος ἀρχεται, παρ' οἷς εἰρήνη
τὸ κέρημα· εἰ γὰρ ὅθεν ἐδείσε σῶσαι, ἐν τῷ ὅθεν ἀπολλύμεθα,
τίς πόρθ' σωτηρίας, ἡ μὲν κατὰ λέγεται ταῦτα μὲν οὖν εἰ
ποιτίς αὐτοῖς μαθητῶν· ἐγὼ δὲ συνάχομαι καὶ συνήλομαι.

ταῦτα συγκαλεῖ νέουσ'· διὰ ταῦτα καλὴν ἐλάττω τὴν ὑπορ-
αι γνέσθαι τῷ μέν· αἴωσ' τέ ότι προστελεσμένος εἶ ἤν' ἤμιν
καλῶν ἐν πᾶσι δὴ γυρόμενος, ἀπῆρεν ὡς ἀδήρησιν οἱ τὰ μικρὰ
μυστήρια προστελούμενοι τ' μεγάλων δέχοντοί μιν ὁ μὲν ὡς τὸν
ρεανίσκον, δὲ κ' ἰμάζων αὐτοῦ τὴν φύσιν ἐκείνην ὑποδυμίας.
δὲ ἡ δὲ θεὸς λατῆαν παλὴν πολλὰν ἠπειρορ' ἐλαίης ἔμαλα ἐρ-
ρ' ὡς μὲν τῇ σῶματι· ἐχέτω δέ τι εἰ μὲν δὴ τὴν ὑπόστασιν· δειδ-
ταῦ τὴν θαρ' ἔμ· μὴ δὲ μὴ ὡς τὴν ἐνθεσίων μὴ πρῶτον ὡς ὑμῶσ' φοι-
τῶσιν· ἐρωτικῶς τε προσέειπεν καὶ τι πρὸς αὐτὴν ἠδ' ὡς λαλεῖν,
ἔτω πολλάκις ὡς ὑμῶσ' ἴοι.

Θεοδωρῶ· Σοφιστῶν.

ἔ
Στω συνημῶς ὁ μὲν Θεοδωρῶς· Αἰετῶν κοινωρέτω φιλο-
τιμίας· ὁ δὲ μὲν ῥήτωρ Θεοδωρῶς· πάντως ἐμὸν καὶ γὰρ /
τοῦτο καὶ ἡν' παίδων καλὰ τὸ πατρὸς εἶναι νομίζεται· ἀλλ'
δὲ καὶ ἡν' ὑμῶν ἐπὶ τῇ φύσει· δὲ ἡ δὲ ἀδελφῶν οἱ παῖδες ἔ-
παρὰ ἡν' πατέρων παρὰ δὲ ἡν' σύρων ἀπὸ τῆς ἀξιοῦσιν μαν-
θανόντων· οὐκ ἐπὶ γυνῶν ὅς τὸν περὶ αὐτὰ κατὰ τὸν φιλοκαθαρμίας
ἐρωτῶντες· οὐ δὲ φοιτῶσι παρὰ τὸ λυσιτελεῖν, παρὰ μὲν τὴν ἀκαθαρ-
μίαν καὶ τὸ λυσιτελεῖν νομίζοντες· ἐγὼ γυνῶν ἰκαρὰς ἔχω παρ-
ρῶν μὴν τὰς ἀμοιβὰς· ἐκ αὐτῶν πρὸς γυνῶν ἀνὴρας ἀποσπῶντες·
καὶ φιλοκαθαρμίας ἡν' ἡν' τὰς ἐκδόνας καθαρῶς θεωροῦντες, ἡ δὲ καὶ
τὸ σῶμα τὸ ἐπὶ τῇ ὑπογράφουσι· ἡ δὲ παρὰ ὑμῶν σολή, ἐμοὶ
μὲν λαμπρότερον ἀποφαίνεται τὸ χῆμα· σὺ δὲ καλῶς τὴν φύ-
σιν ἐργάζεσαι.

Γεαίω ἰατροσφίσι

Ἐ Μὲς προκόπος γινέσθω δὲ σὺν ἑλπίδι πᾶσι, οὐκ ἔβουλό
μην ἐπιζῆν. δὴν ἡκμασέ πρὸς ἡμῖν ἰατρικὴ ἀγὰ γὰρ χαλεπὸν πρὸς
τοὺς λόγους ἐλοπνείν καὶ τὸ σῶμα καλὸν διασώζειν. οἷα γὰρ πᾶ
παντα ἐγὼ μὲν ὑπέγραψον. ὃ μὲς δὲ ὡς πρὸς θεαταὶ τὸ πάθος γὰρ
ματὶ ἀγὰ τί δράσω. βρεῖται μὲν αἰτῶν νεφρῶν ὁ δύναι καὶ ὁ ζεῖν. ὃ
μὲς ἡ βραδείας ὡς ὅτι κελεύειν διδόναι. ἢ ὅσον χρόνον ὡς ἐλλομ. τὰ
ἡ κάμνοντι ἐν ἡμέρᾳ μία πολλῶν ἐπὶ πρὸς οὐδὲν, ἢ ἐφίλοσφοντι
τὸ πάθος βρῦτον γον. οὐκ ἔχον τέχνη πρὸς σὺν, οὐκ ἔχοντος ἢ τὸ φάρμα
κατασκευάζειν. τίς ἔμποδόν. πολλὴν ἐμὴν φιλὸν οἶας ὑπὸ λείλασαι
εἶτε ἀμφὸν ἀγνοίας μᾶλλον ἢ ἡλικίας κρίνειας. χαλεπὴν γὰρ
ὁ δικαστὴς οὐκ ἀγνοῦνται, ἀγὰ πρὸς ἐτελοκακῶνται. ἀγὰς φιλ
τῶν ἐλπίτων προδοσίας. ἐπὶ μὲν ἡ νόσος πρὸς ἐμοὶ. ἐπὶ τὸ φάρμα
καλὸν πρὸς σὺν, ἀγὰ μετὰ τὸν λόγον τῷ πάθῳ πολλὴ ὁμῶς.

Ἐπὶ αὐτῷ.

ὁ Καλὸς Νεμεσίων ἀπὸ φιλ. τὸ νόμον ὑπὸ στήμης ἐπαινοῦ μὲν
ἀπὸ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἐπιθαυμάζεται. τί τοῦτον ἡ ἀλλ
σον σημείον. Φίλους οἰδεθροῦν μ. ἐν πρῶτῳ σου μεν συνήδεται.
πεπαιδῶς ἡ οἰά πρὸς οὐκ ἐδιδωκέσθαι. βουλομένην ἡ καὶ σὲ πρὸς
φιλ. ἀλλὰ φιλοσφίσι καὶ τοῦτο μελετᾶν. μελετήσεις δὲ τῶν
ἀπὸ τῶν φίλων ἡ τῶν παρόντων μεμνημένος. ὥς μεν γὰρ αὐ
τὰ παθῆσαν θάνη, καὶ τὰ φάρμακα ἐν μέσῳ κείμενα λαμβάν
ει. καὶ ἀμαζέει περὶ τὴν θεραπείαν ἢ πάλιν. ἡ δὲ τοῦ πάθους
διὰ γνωστὴς οἶον φῶς ἐξέλαμψε τῇ τέχνῃ καὶ διανοίῃ τὴν τὸ φ
μακων

μακρὸν πρὶν οὐσίαν. οὐκ ἔτι μὲν φέρονται τὴν θέραν πείαν σιωπῶσιν
φίρρ. ὡς περὶ ἄλλα μὲν τὸ πάθος ἐπὶ πᾶσι μέμνηται, ὡς συγχρὴ πρὸ
ἡγήσασθαι τὸ κίνησις. ὡς πολλοὶ κινητοὶ οὐκ ἔχουσιν αὐτὴν φέρονται πρὶν τῆς ὕ-
ψιότητος, ἢ τῶν αἵματός τ' ὕψους, ὡς ἡσυχία δὲ δίδωται τὸ πάθος συνε-
σπλάζει. καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ τῶν αἵματός τ' ὕψους καὶ αὐτῆς
ἡσυχίας καὶ δὲ αὐτῆς. καὶ ὡς οὐκ ἔστι τὸ πάθος συνεκρύπτεται, ἀλλὰ
σύψις ἐπέκεινται. τὸ μὲν πρῶτον μετρίαν τὸν ἀγγεῖον. τελευ-
τῶσαι δὲ φέρονται. αἰκίζονται καὶ ἐνδοθεν ὑβρίζουσαι. ὅλως τὸν
ὀμφαλὸν ἀπαράττουσαι. τί γὰρ αὐτὴς πρὸς ὑμᾶς ἀποκρύπτουσι,
ἀδύνατον δὲ ἢ φέρονται αἰκίζονται. μάλλον δὲ ἐπὶ κατὰ λείπεται
φάρμακον τὴν πάθος μορομαχεῖν. πλὴν εἰ μὴ ὑμεῖς ὑποσφίαις
ἐπερὶν ἐξδύρουτε. οὐδὲ φέρονται συμπεπλεγμένους καὶ κλαυθμὸν ἢ φέ-
ρονται. ἀλλὰ μάλα σεμνῶς ὀνομάζουσι τῶν ἰατρῶν οἱ παῖδες. τὸν τὴν
ἐμὸν) ἰκανόντας τοῦ νοσήματος ἐνέδρας καὶ λόχους ἀμύνεσθαι.

Δωροδέω. Πρεσβυτέρω.

ὁ ἰμὲν πολλοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνίπτεισιν πρὶν οὐκ ἔχουσιν
τοῖς ἰσχυροῖς, καθάπερ ὁ τῶν πλάτωνος χαλκίδος ἐκεί-
νος ὁ Φαλακρὸς, ὅς ἐστι καπνοῦ καὶ δυσωδίας ὅλως ἐπὶ τῇ
σπῆτι διαπύρρει. οὐδὲ ἐξ ἰσχυρῶν διαβάντες εἰς ἰσχυρὸν, ἐκ φιλοσοφί-
ας εἰς ἰσχυρὴν. ὁ δὲ τὴν ἐπιστολὴν κομίζων, ἰσχυρὸν ἐστὶν ὡς
πρὸς τῆς. οὐκ οὐκ ὅς οὐτος. ἐρεῖ δὲ ἡσυχίας. καὶ οὐκ οἱ δὲ πάθος
μαθὼν ὅρος εἶναι θεῶν καὶ χαρισμένων δὲ ἐρημίας εἰς ἡσυχίαν ἐ-
πιτίθειον, πρὸς ἐκείνο πορεύεται. ἀλλὰ ἢ ἐμπεδὼν ἀπολείπει
φίλ ἀπολείπει αἰμυχαναί. ὡς διώσας διαλύει τοῖς ἐν μέσῳ φέ-
χώρας ἰσχυρῶν καὶ ἐλπίων, μέχρι τοῦ ὅρους διασώζειν τὸν ἀνθρώπον.

Διοδώρου Σχολαστικῆς.

εἰ Πόλει μὲν ἡμᾶς πρὸς ἀγίλους πολλὰ κελδοὶ λαλῶν εἰ-
 ρωὴν δὲ συγχυὼν ἐπαγγέλλει τὴν σωτῆρα, μόρῳ οὖτος ὁ πόλε-
 μος εἰρῶν ἐκείνων ὅστις γὰρ χειρὶς ἐρρον ἢ θαμὰ παιδικαῖς
 ἀδολεχεῖν. λυσώμεθ' ἰοῖν ἢ τὴν εἰρῶν ἢ τὴν σωτῆρα. μὴ γὰρ
 τοὺς εἰλους. μὴ γὰρ τοὺς εἰλους σωτῆρα τὸν ὅλιν κατῆλθι.

Επιφανίῳ σοφιστῇ.

εἰ Σιὰ λλοσζῶν ἢ γράφειν μεμελέτηκεν, ὃ δὲ δώκα μὲν
 τὴν ὑπολήψιν δυνάται ἢ δυνάμιμον οὐσαν οἰκίαν τῆς κε-
 κτημένης διασώζει καλῶς. πόσι γὰρ τῶν βίου κοινωνῶν ἔχειν ἡ
 βούλουτο. ὃ δὲ περὶ τοῦ μάλλον ἢ πρῶτος ἔρα. πολλὰς ἡ
 πέρας καὶ μακρὰν, οὐκ ὅτις Ὀδυσσεὺς, ὡς ἡμᾶς οἶα πρὸς Ἀλκίνοῦ
 ἀεὶ καὶ οὐ μὲν ὑμῖν διηγήσεται τὴν πλάγην, οἷον ἐκεῖν' ἔ-
 κείνῳ. ὑμεῖς δὲ κατὰ λυσώμεν τὴν πλάγην, οἷα δὲ διασώσαστε.
 ὡς πρὸς ἐκεῖνος ἐκεῖνον. μὴ γὰρ διαμαρτυρεῖται διδῆναι δὲ μὲν πρὸς
 ὑμᾶς καὶ τὴν φωνήν.

Μαρκιανῷ.

φ Ιλῆν ἐκείλδον. ἐγὼ δὲ καὶ ἀπὲρ ἀρχομαι ἡδύκνεται γὰρ
 ὃ δὲ δώκα μὲν τὴν ἐπιστήν. κατέβαινον ὑπὸ φοινίκων ὡ-
 σὺν φέρων χειρὶ τὴν τῶν φοινίκων τιμήν. ἀλλ' ὃ τὴν τυχ. οὐ δὲ
 περὶ τὴν ἀνδρῶν δυνάμειν ἀμυνέσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἡλαυνεῖ ἀγαθῶς
 ἐλπίσιν ἐκχούμενος. τῶν δὲ εἰλίαν ὑπεκρῖνον μὲν βαρβαρῶν
 οἱ ληστρικῶς τῶν προσπεσόντες, παύουσί τε καὶ σφελουσί. καὶ γὰρ
 τὸ ζῆφος ἐπαναείναντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἡ πείλιν. τέλος ἡ
 χειρὶ λαβόντες, ἐκείλδον χεῖρ ἐκείναι, ὅτι τὴν τυχ. οὐ τὴν
 βίον

27
βίον μετήλλαξε· δὲ κὲ δ' ὑπὲρ τοῦ οὐρα γὰρ ἡ δὲ κὲ κ' ὅτων ἐνέουσιν
συλλαμβάνει· ἡλίου σεν ὁ σφατηγός· ἐχάλειπαινε μισῶν αἰετὸν
κλέπτης μάλλον, ἢ τοὺς φανερῶς κλεμῖους· ἐμάλαχ' ἐν ὁτῶς.
Τοὺς μὲν γὰρ ὕβρις πορρωθεν φυλάττειται, οἱ δὲ τοῖς εἰλοῖς ἐξ ἀ-
φανοῦς ἐπιτίθενται· καὶ προσέτατ' ἦεν ἐπανορθοῦσθαι τὸν πῖν' ἡ τὸ
τὴν ἀπορίαν· καὶ ἀναλαμβάνει ὅσων ἀφ' ἡρκαται· ὁ μὲν προσέτατ'
πεν ὁ σφατηγός· ὁ δ' ἀπορὸς ἐπὶ πέναν ὁδύρεται· ἀλλὰ σήσαστε τοῖς
μὲ τὴν λησείαν· τῷ γ', τὴν ἀπείαν προσφθέομαι τὸν μεγαλοπρε-
πῆτα τον θεοφιλῆτα τον σφατηγόν. **Ιουλιανῷ Ἀρχιεπίσκοπον.**

Τ Οὐδ' ἀκίνας τὸν κῆπον οἶμαι λιλιτῆος διὰ τὴν καλὴν μη-
χανὴν, ἣν σὺ μὲν ἐξ ὕδρου, ἐκίησε δὲ ὁ τέκτων· ἐγὼ δὲ γρά-
ψω τῷ λόγῳ· ἡλίσσον γὰρ τὸ θέαμα· δύο μὲν οἱ μέγιστοι κύκλοι σπινί-
σικαὶ γόμφοις συναπτόμενοι· ὥστε ἐν αὐτοῖς ἐξωθεν θεωμένοις δο-
κεῖν εἶναι· ἐπὶ δὲ τῷ κατασπώματι πεδύον ἐνδον ἐν τρέχει πρὶ
τὸν αὐτὸν ῥήπον μακρὸν τινὰ δρόμον· ὁ δὲ κύκλος συμπτῶν καὶ τῷ
σπύτον ἀκολουθεῖ, ὅσον τὸ πεδύον βούλεται· ὁ δὲ ἄρ' ὅν ὁ μέ-
γιστος κύκλος, αὐτὸν μὲν σφίφεται· καὶ συγκινεῖ μικρὸν ἔτερον
κύκλον τὸν ἐπὶ τῇ Φρίατι· ἐπὶ γὰρ τῷ τὰ χρινία δ' οἱ χόρσι ἐπι-
λεφνται κατὰ μέρος σινδε δεμενοί· ἀλλ' ὅξυτάτη μὲν ἡλίνησις· τῷ
δὲ μικροῦ κύκλου τὸ μέσον σφοδρῶς· ὥστε μόνον τὰς ἀπὸ χάσ-
φι ἐκροῆς ὑπὲρ δέχεται· τὸ δὲ πλεον τὸν ὕδατος ἐπὶ τὸ Φρίαρ' ἐκ-
χέμενον, ῥαδύως αὐτὸς καταδυνάει, μόλις ἀνίσταται· τουτὶ μὲν
οὖν ἐπανορθώσασθαι δεῖ· ὅτ' ἡ τὴν ἀρχὴν ἐξυρύνει, οὐχ ἁλὲν
τὸ τέλος γίνεταί· μὴ γὰρ πρὶ ἰδὼ μὲν οὕτω καλὸν θέαμα φι-
λίτερου σοφίας δὲ ὁ μὲν· μὴ τὰ τὸν πάθος μὲν ὥς πρὸς αὐτὸς ζώ-
γρ' ἄφ' ὅς τὴν ἐλένην εἰς κάλλος γράφων φιλεφάλης ὑπὸ λάβοιτο.

Τῶν ἀνέμου τῷ σοφί σὺν ἐπιστολῶν **Τέλος.**

A

28

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΓΡΟΚΟΠΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Νηφαλίω.

Σολω δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς ἔργον δὲ πυντίων ἀγῶν βουλόμενος, ἐκ ἔχον ὑπογράφουσιν τῇ προθυμίᾳ τὴν χεῖρα. καὶ δαίμον τὴν χεῖρα καὶ αὐτὸς ἐπιποιεῖ καὶ μάστιγα πρὸς ὑμᾶς. θεὸς δὲ πάντως πρόνοιαν κυβερνῶσαν ὡς βούλεται ταῦτα ἡμετέρας.

Φιλίππω ἀδελφῷ.

Τοῖς ἀγαθοῖς ἡ ἀνδρῶν ἀρετὴ καὶ εἰς σὺντασιν ἐλπίας ὁρᾷ. πρὸς αὐτὴν περὶ δὲ ἀφορμῆς εἶναι προσήκει τινὰ διῆς δειπνῶν εἰς λόγους ἐλθεῖν, εἰς τὴν περὶ ἀρετῆς θαυμάζειν. τὰς τὸν χεῖρα ἐπὶ σὺντασιν λόγων. Θέωνι τὴν ἐπιστολὴν. πρῶτον δὲ διὰ ταῦτα ὁ μὲν αὐτὸν ὁφείλει ὑπερὸν ἢ πρὸς τῇ ἀνομίᾳ τὰς χεῖρας, δι' αὐτὸν οὐ καὶ θαυμάσεις τὸν ἀνδρα. Καισαρίᾳ καὶ δὲ βούλῳ.

Υδατόρας ὁ σάμι. τὸν φασὶν ὡς οὐ μέγιστος πρὸς ἐπίμασιν ἡ ἀγῶνιστο χεῖρα αὐτὴν μεταβολὴν ἔχων ἐπὶ λόγους καὶ μετέβη ἀλλ' οὐ ἢ πρὸς ἐσιώπων χεῖρα, ἡ δὲ πρὸς πρὸς μὴ δὲ πρὸς ἀλλήλων εἰδέναι. αὐτὸς τὴν μὲν γλῶσσαν εἰς χεῖρα καὶ δὲ χεῖρα εἰς χεῖρα τοτὴ γλῶσση. ἐπὶ δὲ τῇ γραμματικῶν πάλιν ἐφθέρχοντο. ὑμεῖς δὲ εἰ μὴ τὸν πυθαγόραν ζητεῖτε, δὲ πρὸς ἐπιστολῆς λυσεῖ. αὐτὴν ἐκὸς ὁ χεῖρας εἰδέναι πλείον φέροντ' ἢ ἐπε, σκληροί τινες ὑμεῖς δὲ ἀντεράν ἐκ εἰδότες. καὶ τοῖς ἀλλοφῶν λόγους ποταμὸν καὶ τοσούτον ἀρεθούσης ἀπεχισμένων, μέγιστος καὶ νῦν ἐκ πελοποννήσου τὴν σκελίαν ὁ ραῦ. καὶ διὰ μέσης θαλάττης ἀπόμυον, σκοπεῖν πῶς καλῶς τε εἴη δὲ διαμύοι γλυκὺς τῇ πηγῇ. ἡ δὲ χεῖρα τὸν ἐρασὴν καὶ μνηστῆρα καὶ δὲ δῶσαν ἐαυτὴν καὶ ἰδοῖς αὐτὸς τε ζεῖ

719

ρηνη ἀφροδίτῳ κατὰ μοῦ ἐλπίσιν· ὑμεῖς δὲ οὐ πεφοιτᾶτε πρὸς ἡ-
μᾶς τοῖς λόγοις, οὐτε φοιτῶντες ἀμείβεσθε αὐτὰ ἄλλῃ, δοίητε τέλος
ἐγκλημάτων ἡμῖν· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἱ βούλομαι λίγην ἐναμὴν λυ-
πῆσαις ἀπέλθω.

Γερμανῶ.

Ὁ Σον ἀγαθοὶ λυποῦσιν ἄνδρες· πείραν αὐτῶν πρὸς χρόνους καὶ
ἀειδαί μῆροι· ἔγνωκότων, νῦν ἔργω μαθὼν ἐλθὼν διηγεῖμαι
τοῖς αἰοῖς· ὑμεῖς δὲ ἴδεν μὲ ἐλπίσιν εἰς λόγους ἐλθεῖν· εἰδὲ θαυμά-
ζεις ὅτιθεν διδάσκεις ἄλλους· ὅσοι πείρα θεοῖς ἐθαύμαζον· ὥς δὲ
καὶ πῶ συμμίζας ἐμὰν θάνατον, χάριν μὲ ὡμολόγησιν τῇ τύχῃ· πάλ-
ῃ αὐτὴν ἐμε μφόρῃ ἐπὶ τοῦτον γένεσθαι πρᾶγμα τὸς ἀκρω δα-
κτύλωφας, εἴτε τῷ ἡδονῇν ἀφαιρήσει. ἐλπίσιν ὅτι φραγεῖτο πρὸς
ἔσθον αὐτοῦ μέλλοντος ἐλπίσιν ἐλπίσιν· ἐλογίζομαι δὲ ὅτι δὴ θῆ-
ται ἡμᾶς οἰχῆσαι κατὰ λυπῶν· τοῦτο καὶ εἴρηκε ἐλπίσιν λυπῶν· ἐλ-
πίσιν ἀποροῦμαι ὅτι πρᾶγμα τὸς δὲ ἐλπίσιν καὶ ἐλπίσιν ἐλπίσιν ἡμῖν
ἐλπίσιν τὸν ἔρωτα· ὅτι ῥῶ γῆρὸς μὲ· τῇ γῆρὸς εἰς ἐμὲ ἀποροῦμαι ἐλπίσιν
ἐμὰς ἐλπίσιν ὅτι πρὸς ἐλπίσιν ἐλπίσιν· ἀλλ' εἴθε γάρ τις θεῶν δὲ μὲν
ἐμῶν γῆρὸς τὸς ὅτι θῆται ὥς ἡμᾶς αὐτοῖς ἐνέγκοι.

Ιωάννη.

Ὁ φίλος ἐλπίσιν ὅτι λυπῶν ἡσσαν γράφαι, καὶ μέγιστον
ὅτι γῆρὸς τὸν δικαστήριον αὐτὸ δὴ τοῦτον κατηγορῶν, ὥς ἐλ-
πίσιν οὐκ οἶν οὐ μετρίως, ἐν οὐδενὶ ἐλπίσιν οὐ μὲν, οὐκ ἀν' ἀλλω
ἡμῖν τῶν κωσάν λαβῶν, ἥσιν παρεχόμενος μαρτυρεῖται οὐκ οἶ-
δὴ πῶς οἰσθῆται κατὰ γῆρὸν· οὐτὼ μοι παρελπίσιν ἐλπίσιν τὰ πα-
ρὰ σὺν· εἴβρα γῆρὸς πρᾶγμα διδάσκει ἐπὶ μοι παρὲς κλύσεν· ἐλπίσιν
τὰς οἶδαι ἐλπίσιν ἐλπίσιν πῶς τῶν γράμμασι βάλλοντα ὅτι τιν
λαυθάσιν ἐθέλωσι· ὅτι ἐλπίσιν πῶν τας, ὅτι τιν τῇ μνήμῃ ἡμῶν
ἀρκούμην πρὸς ἐλπίσιν ἡρόληνται· ἐλπίσιν ὅτι γῆρὸς ἐλπίσιν ὅτι τιν

A 41

οὐ πρὸς τοὺς πάντας ἐγλήματός, μὴ φιλῶν μὴ σβείβαιός, ἀμφοτέρω
ρα οὐ κοινὴ ταῦτα πρὸς, εἰ εἶναι δὴ σκόπει· εἰ μὴ δὲν μοι τῶν ὑμετέρων
δίδωσι λήθην, εἰ δὲ πάντες ἀγρολόοντες θαύματος ὡς πρὸς τῇ
μνήμῃ κοσμήσῃ, εἰρὴν ἰωάννην εἰπὼν, τὸ γλυκύον πάντως τῷ λό-
γῳ προσέθηκε. Ταῦτα σκεπτῶν, ἀγαπήσεις σιωπῶντα μάλλον ἢ
φθεγόμενόν, εἰ δὲ τὸ δωδώνης αὐτὸς χαλκίον ὑπὸ φιλῶν ἤσ-
ῃ χειρὶ ἀλλόπως μὴ ταύτην ἀπλογίαν ἔχειν ἢ γυνήδεος, σιωπῆσης,
ἄλλοι μὴ τῶν ἀντία φθεγγόμεθα. Φιλίππῳ.

μ Αἰρὸν ἡμῖν εἰσὶν ὁ χρόνος ὃν πρᾶγμα φέρειν ἐκέχω· σκό-
πει γάρ· χειμῶν ἦν δὲ ὁ μετρίως ἐφίρομι. ἄφθονον χελιδ-
νες δὲ ὁ μετὰ τῶν ἐφθέρων. Ἐνὶ ἁδονσι τέττιγες καὶ πτελίπιδες
ἡμῖν ἡσπῆ· εἰ μὴ πρὸς λυπὴν ταῦτα, ἀγνοῦσιν ὅτι κατὰ παθῶν ἐλ-
πίεις· ὁ μὲν οὐκ αὖ οἱ μὲν μέζω τιμωρίαν λαβεῖν, εἰ δὲ φιλῶντα
παυδῆς εἰς ῥαθυμίαν μετέσης, ἀδίκησιν συμπέρας νόμον· πρὸς
βαίνης ἢ ἐλίας θεσμόν, εἰ μὴ δυχερὲς εἰπεῖν, τάχα τις σφαίρα
σπαντοῦ κατήγορον γυγνῆσθαι. οἷός τ' ἡμῖν σιωπῶσιν ἐπέπληξας,
τοῖς τοῖς ὀφθῆς αὐτοῦ ἀλίσκομεθα· ὃς πῶς ἔχει λόγον τὸν πεπε-
κότα λαλεῖν, τὸ τοῖς περὶ σφύρας μετὰ λαμβάνειν σιωπῆν. ἀλλ' ὅρα
λοιπὸν καὶ σφαιρῆν με καλεῖν ὃ παύειν ἅμα τῷ λόγῳ οὐδὲν τοῦτο
πρᾶγμα πάντως, καὶ ὅτι ἀν' ἀέρος, οἱ σῶμε τριῶς, εἰ φθεγόμενον
μόνον ἀκούσμεν.

Τῷ αὐτῷ.

ἢ Μὲν λυπῶσα διὰ τὴν σιπὴν ὥρα, καὶ δὴ πέρας ἔχει ὃ πέ-
πανται· ἐγὼ δὲ τοιμὶ γὰ φροῦν ἐθέλων ἐλπίδι γραμ-
μάτων τῷ πρὸς σὺν, ἐμαυτῷ τε γίνομαι ὃ μνήμην λαμβάνω τῇ
πρὸς λυπῶντων· ὅσον γὰρ τὸ πρὸς σὺν σιωπῶντι τὸ πᾶν ἡμῖν ὅστις, ἔρος

χειμῶν. μάλλον δὲ ἐπεὶ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ὅλον τὸν χειμῶνα ποιεῖς.
ὅσον ἐν ἐκείνῳ μὲν Φέρει περὶ μινδιάν, τὸ τὴν σιγὴν αὐτὴν Φέρει, τῇ
φιλῶρας ἀνὰ γῆν. τοῦ ὅδε ἔρως λέγεται ἡμῶν διακρίσει, ὅτι μηδεὶς
πρὸς τοὺς λόγους τῶν ἐρασῶν. τὸ γὰρ αἰετῶν μὲν τὴν ἀνὰ γῆν σὲ ὅσον
λιν σιγῶν, ἡμῶν τοῦ καταφρονεῖσθαι πρὸς τοὺς λόγους. ἀλλ' ὡς πάντες
ἔρωτες εἰς πείραν ἀγαγέτωσαν τὴν ἡμετέρων. ὁ πῶς αἰσθάνεται λάβει
ποτέ, δεινὸν ὅσον ὑπὲρ ἡμῶν ἐρασὸς πρὸς ὅλον μὲν.

Ζαχαρίας.

Α Ὅσον ἡμῶν μετὰ τοῦ χειμῶνος τὴν σιωπὴν ἀμφοτέρω μὲν
γὰρ ἐπαχθῆ. εἴη ἡν δὲ πάντες οὗ λαοῦ τοῦ ἀκούειν, ὅσον
μὲν αὐτὴν ἡμῶν οὐδὲν ἐλπίει τοσούτον. αἰὶν γὰρ ὅλον ὅσον τὴν
σῆν ἡμῶν ἐπὶ Φέρει πῆλιν. νικᾷ γὰρ αὐτὴ πρὸς τοὺς ἐρασ
ἡδονῆν, εἰς τὸ νέον ἐν τῷ τῷ φῶς. εἰς καὶ χελιδόνες ἐν τῷ τῷ πλῆ
ρουσιταῖς ἀκασὸς φιλῶ δῆς, ἐμοὶ δοκεῖν ὑμνοῦσαι τὴν ὥραν. καὶ πᾶ
ρὸς φιλῶ καλῶς ἀνὰ δυνάμει, μέσσην τινὰ ἐκεκραμμένην πρὸς
χειμῶν θέαν. εἰς μνήμην ἀγείρει δὴ πᾶσι τῶν ἀρχαίων. ὡς ἡν ἀδωνίς
καλὸς, ἐπεὶ ἀφροδίτη τοῦτον ἐζήτει. ἐπεὶ οὐσα τοὺς ἔρωτας, οὐκ οἶ
δὲ πῶς ἐρᾷ ἐπὶ παιδὶ δύνει. τῶν δὲ παιδικῶν ἀκτυχοῦσα, πλὴν τῆς
ταύτης τὸν πόδα καὶ φαίνεται τὸ ῥόδον. ἀλλ' ἡμῶν ἐρῶντων ὡς πρὸς
τὴν σῆν φωνῆν, μικρὰ ταῦτα νομίζεται.

Τῷ αὐτῷ.

Δούσικαιρὸς πάλιν ἀπατῶν, τὴν πρὸς τοὺς θεομῶρας
ῥοπήν. ὅδε τὴν ἀφορμὴν πάλιν διδούς, πάλιν ἐγώ. ὡς
παιδὶ χόρει δι' οἷον διὰ χεῖρ ὁμολογήσεις. ὅτι πρὸς τοὺς ἀνδρῶν. καὶ ὅ
πισσι τῶν γέροντες δι' ἐμῶν χαίρει. γὰρ, ὅντως δι' ἀνδρῶν, ἡ πάχοντες
ἔπειροι. καὶ τὴν τὴν ἀφορμὴν δὲ δῶκεται ἀνδρῶν τὴν πρὸς

πισ. ὡς κρίνωσι χρεῖν δῶσαν μάλλον ἢ ληψόμεθα, οὐτω σὲ
μνύνομαι. ἀλλὰ τί γὰρ πρᾶγμα. γλῶν δὲ οἱ δὲ πωθῶν. Ἀλίζαν
δρῶς πρὸς ἡμῖν ἐπιβύλοις τὴν ἐμπείαν ποιῆται καὶ τεύθει
ἔχει γὰρ βίον. οἷα δὲ ἐκὸς τοὺς τοῖς τοὺς, κοινῶν τινὰ ποιῆται τῶ
πρᾶγμα τος Εὐθύμιος αὐτῷ τοῦ νομα. ὅπως ὁ μὲν πέμπει τὰ δο
κοῦντα, ὁ δὲ μὲν δὲ χοιροῖς τὴν ἐμπείαν οὐτω ποιῶνται ἔχουσιν
τοῖν τὴν ρόδων οἱ καὶ πρὸς ἡμῖν ὡς. καὶ ὁ μὲν φησὶ μὴ δὴ καὶ
παύειν. γὰρ ἡ ἀδικεῖν ταῖς ῥωμαίων γλῶττῃ κοροιστοῦν ἐπὶ ποίσει νο
μοθετεῖ γὰρ μὴ εἰδέναι. καὶ καινότερου κέρδους ἀφορμὴν μὴ
χρᾶται. ὡς πρὸς οὐ χύμῶν ἀρχόντων φησὶ ρόδον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς
ἐκὸς ὑμῶν οὐκ εἰδέναι. οὐκοῦν πάντες ὁμαθύντων. ὅπως ἐγὼ
μὲν σοὶ χρεῖν εἰδείην, ὁ δὲ τυχὼν τῇ δὴ καίων ἐμοί. διηγεῖ μὲν ὡς
ἡ δὴ καὶ τοῦ καὶ πέποιται.

Φιλίππῳ.

π Αλιν γραμματεῖ πρὸς ἡμῶν. καὶ πάλιν τῇ σὺ πάντων ὑ
μῶν. καὶ δέδοικα μὴ καὶ φλυαρίαν τὰ καταγνώσ. πρὸς
πελῶς γὰρ σὺν, καὶ γὰρ ὅπως σὺν λαλοῦντας φλυαροῦς εἶναι δο
κεῖς. εἰ δὲ σὺ τὸν σὺν τοῖς ἀπὸν πρὸς, πρὸς τῶν ἀπὸν σὺν
ταῖς σὺν. οὐκοῦν γὰρ πάλιν ἐκ ἐνός καὶ φθέρου πρὸς ἡμῶν
οἱ γὰρ ἀγαθὸι γὰρ προσήκον ποιῶντες, παράδειγμα πρὸς ἡμῶν
ταῖς πρὸς ἡμῶν βούλο μὲν οἱς. σὲ δ' αὖ βουλοίμην καὶ σὺν
φέρειν ἀνδρῶς. μὴ δ' αὖ ἐπὶ γένετο τῇ προσήκοντων ὑπὸ φθέρου
πρὸς ἡμῶν χρεῖν τὴν ὑμῖν γραφεῖσιν οὐτω σπονδαίους εἰαυτοῖς
ὡς δέξαστε, ὡς ἡμῖν ταύτην ἀνύοντες. οὐκ ἔστι γὰρ εἰπεῖν ὡς ἡ πρὸς
ονα τὴν πρὸς ἡμῶν γένετο βούλομαι πρὸς ἡμῶν. ἀντί γὰρ πρὸς
των χρεῖτων μίαν ταύτην ἐκτίνομεν τῇ δὲ οὐ μὲν φησὶ χρεῖας.

Σπεφάνῳ

Στεφανὸς καὶ Ἰλασίῳ.

π Αἰνὺμιν ἐκ τῶν ἀμπελων ἰχθύς. ὁ ἀγροὶ τὰ θάλασσαν ὡς ἔοικε χρυσῶσι. καὶ ἅμα χωρία καὶ θάλατταν ὑμῖν ὑπάρχει τρυφῇ. ὧν μὲν βότρυς λαμβάνει. τῇ δὲ πάλιν ἰχθύς. ὧς ἔοικεν ἡ θάλαττα τὸν ὑμετέρους τρώπῳ μιμῆσθαι. ὑμεῖς τε γὰρ προθύμως χρυσίζετε, καὶ κέρει πρὸς τὴν ὑμετέρων ὑπουργίαν ἐθέλεισθε λωπιδίαν. ἡ δὲ παρῆμιν θάλαττα ἴσα ὁ ὑπερωτάς ἡμᾶς ἀπὸ γὰρζεται. πλὴν ὅτι παρίχει τὰ κύματα, ὧς χρυσίζε τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπειλὴν ἰχθύων χωρίσ. Ἰωάννη.

ο Λογιστὰς τοῦ δόδωρος, λῦσις ἡμῖν ἔστω πρὸς ἀλλήλους στήσις. καὶ σὲ γραφὴν ἀπαιτῶν καὶ τὰ παρῆμων σι διδούς. Εἰλος μὲν γὰρ οὗτος ἐμός. ἡ δὲ πρὶν ἰδεῖν ὁ σὸς ἐτύχευεν ἐραστῆς. οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι, ὃ πρὶ σὺν διηγυλῶν, καὶ πρὸ θιθείας ἐποίουν τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐρωτικὸς ὄβρι τῶν καλῶν. ὧς παλινπραγμονεῖ τὸς χρυσούς. ὥς πρὸς δὲ διὸς μὴ ποτέ τις γιούτος ὦν διαλάθῃ. καὶ τίσι τὰ πρὶ τούτου λέγειν μεθεῖ. πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τοῦ τομαθῶν, ἐλάττω νομίσεις τὸν ἑσπαινον. ὁ ἀδενῆμε καλέσειας ῥήτορα, ὡς οὐ δὲ τὰ προσήκοντα λέγειν δύναμνον.

Εὐσεβίῳ.

ε Ἰ τὸν σὺν ποδωῶνται καὶ μία πράσινον ἡμέρα ποιεῖ, ἐξ ὅσων μετρίως γήρακται δοκεῖς. ἔτω μετρίως βληθέντα τῷ πόθῳ (ὅτις γὰρ πειραθεὶς οὐκ ἐρῶν ἀπαλλάττεται) τοσούτον δὲ χρόνον ἐσερμησθῶν θιθείας. ἀλλ' οὐ γὰρ ποῶν τοῖς γράμμασιν ὡνικουέλιζο τὰ θυχερῇ. τὸν σὺν σφούρως ζήλωσας τῶν ἰατρῶν. οἱ μὲν δὲ θεράπευον ἐχόντες, μόνον παρὰ μνῆσθαι τὸ πάθος. τοιοῦτος ἡμῖν ἐργασάσθαι πᾶν τοῦ παρ' ἐχόντα γράμματα. καὶ νῦν

A

τοὺς σφοδρὸν σμιμοῦμαι καὶ ἐρασῶν. καὶ διὰ τοῦτο οἱ παῖδες
μυθοῦμαι τὸν ἔρωτα. πρὸς δὲ καλῶς Μεγάλῳ σὲ μὲν Φύσις, ἐμὲ δὲ
πέχη καὶ πάτεραι ποιεῖ. ὥς τε δὲ ἐμοῦ παρῆναι νόμιζε τὸ παιδίον.
εἶδέν τι παραλείψω, τοῦτο νόμιζε μή τε δύνασθαι με πρῆν. ὁ μὲν
φομαί τινι τύχῃ μὴ καὶ πάντα δύνασθαι μὲν. ἵνα σοὶ χαρίσωμαι
τοσῶτον, ὅσον καὶ βούλωμαι. ἀλλ' ὡς θεοὶ μὴ διαμαρτυρῶμαι ἀμφο
ἐλπίσιν ὅτις ἦν ὑπὸ τῷ παιδίῳ πεποιήμεθα. Ἰλασίῳ.

ἔ Ἰταλὶ καὶ Εἰλῶν κοινὰ παλαιὸς εἶναι βούλεται λόγος, ἐ/
μοὶ δὲ Εἰλῶς ὁ λογιστὰς πᾶσι τοῖς καὶ σὺς αὐτὸς οἰκίῳ νο-
μίζοιτο. εἰ δὲ διηκῶς τοῦτον ἀπαίρομαι, δείξω μὲν πολλὰ κί-
σιν ἢ πείρα. εἶδέν θεῶν τέως μαρτυρήσει τὸν τρόπον. ὅτις ὑμῶν τιδὲ
μὲν καὶ βουληθεὶς πάντως στυχεῖν, ἐμὲ πρὸς ταῦτα ἐκίνησε
τὴν ἐπιστολήν. νομίζων τοσῶτον με δύνασθαι πρῶτον, ὥς μηδὲν αὐ-
τοῦ οἰκίῳ διαμαρτεῖν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀληθὲς μίξω, βεβαίως ἐπιτί-
νω μὲν. εἰ δὲ ψεύδῃ, οὐτως ὑποβρῆσθαι. ἵνα μὴ δειχθῶ μὲν ἐν τοῖς
ἄλλοις τινὲς πρὸς ἀλλήλους Εἰλίαν πλατῆσθαι. ἔχθρὸς δὲ καὶ τὸ
δικαίων συμμαχῶν. ὅτις καὶ μηδενὸς αὐτοῦτος κατέστηκε Εἰ-
λῶν. τὸ δὲ δύνασθαι ἀδικίαν κωλύσαι πρῶτον δέειν, ἐν ἴσῳ κατέστη
καὶ τῷ πρῆν. ὅτις ἐλπίσιν ἐν ἴσῳ ἀλλότριον. ἰδίῳ δὲ ὡς πάντως
ὑπὸ νόσει ἢ τοῖς γράμμασι τοῖς ἐμοῖς ἢ τῇ πρῶτῃ πειθῶ μὲν.
ἐν μόνον λυπήσεις. ἀμβλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τινὲς ἀρετὴν ἐν δει-
κνύμεν.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

ὦ Πόσα δύνανται καὶ μεταβάλλουσιν ἔρωτες. καὶ βεβαίως
σι τοῖς ἔρως ὥς οὐδὲν αὐτῶν ἐκείνων μετῴον ἰσχύει. εἰκότως
ἢ λέγῃ ὡς μάλιστα πάντων μισοῦ μὲν περὶ φῶς τινὲς ὄφρ' ἴν.
πρὸς

τίς ἀνασπᾷσει καὶ πῦρ ἄοι λόγῳ ἐρῶντος· ἐν ἡλλᾶζαν οὐχοί τῇ
 τῆζιν· καὶ ὁσεμνός ἐκείνος ἐξαίφνης ἐρᾷ καὶ φθεγέται ταπεινόν.
 ἀλλὰ τί μοι βούλεται ταῦτα· ἡδὲ μὲν πάντως ὥσπερ σῶσαι ἐλγλας.
 ἀλλ' ὅμως τί μῦθος ἐνέκα φη ἐκένων εἰρήσεται· ἐμοὶ γὰρ ὁ σὸς πό-
 θος ὅλῳ ῥ' ὀδυματι προσβαλὼν, εἴλε τὸν λογιμὸν ὑφαυτόν· ἡ δὲ
 νῶς ἡ κέρουν ἐπὶ αὐτὸν ὅτι καὶ γήωμαι· μίαν τοίνυν ἐδὸκον εἶναι
 πῦρ μινθίαν ἐπὶ λ' ἐξ ἑσπέρων, καὶ φθεγ-γομένην πολλὰ κίσις ἀκού-
 σῳ, ὡς οὖν ἐγνων τὸ πρᾶγμα πέπνυται· τῆζιν οἶμοι καὶ πρὸς ἀλα-
 ζον εἶναι ἐπὶ ῥῆθις· καὶ ἐγὼ μὲν ἤρω· σὺ δὲ πάντ' ἀπασις ἐπὶ προσεῖ-
 χος· ἐδὲ μιν· ἡ μὲν μοι πᾶσις οὐδέν· πρᾶφρον τὴν σὺν ἐρήαν· ἀδελ-
 φὸν προσεῖπεν· ὑπέμνησαι Θεαίου διός· σὺ δὲ καὶ πάλιν εἰσάσ· ἀμὴ
 χανὸν ἦν τὸ πρᾶγμα λοιπόν· τί οὖν καὶ ἐγνων· εἰπὼν τι πρὸς τοὺς ἐρω-
 τὰς καὶ ἐδὲ κρυπτο· καὶ πῦρ ἐκάλουν ὡς τὰ τόξα· ἐπείδονται· καὶ
 εἰ μὲν ἐβαλλον· σὺ δὲ πείρα θεὸς μετεβάλου· καὶ ὁ πρὶν ἡμῖν ἀλα-
 ζὼν, ἡ τεισ με γενέσθαι Θεαλάνθρωπον· ὅπως μὴ τῶν αὐτῶν πείρα-
 θης πῦρ μιν, ὡς πρὶν ἡμῖν πρᾶσθαι· ἀλλ' ὡς εἴλοιο ἐρωτες· ἐγὼ μὲν πείθο-
 μαι καὶ πρὶν ἀμύνασθαι διαλλάττομαι· εἰδὲ τι πάλιν νεανὶ δύσε-
 ται, ἀλλ' οὐκ ἀν' οἶμα τολμήσει,

Ηλία.

τ Ἡσ' ὑμετέρας δουρεῖς ἡ μὲν πείρα τὸν ἐγνωκότασ, ἡ δὲ
 μνήμη τὸν ἄλλου· εἰς θαῦμα κινεῖ· ἐμὲ δὲ ἀμφοτέρω
 πρὸς τὸ ἀνάγκη πᾶσι εἰσάει τὴν ὑμετέραν ἐχθρὴν δύεργίαν· ἡ θαν-
 μαζόμην· ἐφ' οἷς τοι οὐτὼν ἀγαθῶν γίγναται τῇ πατρίδι ὑπὲρ
 τῆς, εἰς ὑμᾶς ἀνάγκη τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν· ὅθεν αἰ-
 περὰ τὸ προσήκον παρ' ἐμοὶ ἀζομαι τὰ μικρὰ προσάγων ὑ-
 μῖν· οὐδὲ δ' οἷοις θεοῖς λιβανῶν ἐπιθύοντες πρὸς ἀζίαν τὴν

28. εἶναι. πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ δοκῆναι ἐν τῷ ὁμῶς ἐστὶν ὑπὸ δεικνύται. ἡ
 τῆς ἡ μὲν προσεγγιζούσας τὰ μέγιστα τοῖς ἐλαχίστοις τῶν ἀπὸ τῶν
 ἐξ ἡ δύναμιν πρὸς τὴν ἐνδοξασίαν μετρούμενα.

Θωμάς.

Ὡς ὅντως ἡμῖν ἀνδρῶσι δίκη καὶ μούσαι· καὶ σὺν οἰκῇ πῶν
 ται τὴν σὺν δὲ ρούσαι· ἦ χὼν, μετὰ ῥομφαίῃ· ἦ φῶ δὲ καί
 αἱ λόγῳ· σὺ δὲ τοῖσι γένει· ἀλλήλοισι ὡς πρὸς ἐκὼς ἀδελφαί τε οὐσαι
 καὶ κοινὸν ἔχουσιν πατέρα· ὃν δὲ αἱ, ἐξ οὗ γὰρ ἀπὲρ πῶς ἀλά
 δὲ χερὸς οὐκ ἔχον ἔτι τὴν καίσαρος, οἷα δὴ πρὶν καὶ γέγονεν, ἀπὲρ
 λῖπον μὲν τοὺς πόλεις ἡμῖν, ὑπὲρ ῥα γὰρ δὲ τὰ ὑμέτερά, ἥσαν ἡ πο
 ρὰ τῷ πατρὶ κατὰ ρούσαι, τῶν ὑπὸ γῆς, ἀλλ' ἐπένδυσε πάλιν καὶ
 γέγονας πρὸ ἡμῖν, καὶ νεαυζέει πάλιν τοῖς ὑπὸ γῆς οἷσι ἡ τύχη, καὶ γὰρ
 ἦ φον ἐν ἐγῆς οὐκ ἀρνεῖται· ταύτην ἡ δίκη, καὶ λόγον ἔπεισ, ἐ
 πανούσι πᾶν τὸς αἰμοῦσαι· ὃ μάλιστα πεθαύμακα λέξω, τὸ ὅ
 ρον τῶν προὔχοντα, μὴ γὰρ ἐλατῶν ὑπὲρ δειν, αἰὰ καὶ λόγον
 ἀρῇ· αἱ δὲ αἱ μεμνησθαι, καὶ τὴν λεγόντων ἐδελεῖν ἀνέφν, σὺ μὲν
 προσηύκε· τὸν τῶν θαύματος τὸ σὺν ῥα γὰρ οἷμαι αἱλοσφῶν
 πῶς μοι δὲ τὸ χεῖμα βαρὺ κατὰ μαυρὸν ὡς δύναμαι ζῶν τι δὲ ὄχ
 μῶν λαθεῖν, καὶ εἰ μὴ κερδαίνῃ ἐβουλόμην ἑτέρων αὐτοῖς ἐπιστ
 λῆν, ἐσθλὸν ἀνὰ πρῶν ὅ, πρὸς γὰρ ζωμαι μετὰ σέ, τῶν δὲ καὶ γὰρ
 φῶν ἐρῶν καὶ σὺ πᾶν οὐκ ἀνέχου· τὴν σὺν ἐγῆρῶν πλῶπῶ
 μουσικὸν αὐτοῖς ἡ χῶσαι καὶ μὴ ροῖς τὰ μετὰ λα θηρῶν μῶν, πλ
 λὰ δὲ καὶ γὰρ γῆνοιτο πᾶν τὰς πόλεις ἡμῖν ὑπὸ τρῶπῶν λαχόν
 πῶς δειξαι γὰρ πρὸς φιλίαν τὸ μέλλον βουλόμην· ὅς περ αἱ
 αὐτοῖς γὰρ ἄρῳ ἐσθλὸν, ὑμᾶς ἐκαλῆ σὺν ῥοῖς αἱ πρὸς τὸ μέλ
 λον ὁδὸς ἐμαυτένε· τὸν δὲ καλὸν Μείγαν ἡ γὰρ πᾶν μῶν πρῶν
 ὅσων

243
ὅσον ἐκὸς καὶ ὅσον εἶχον ἐδίδουν· ὁ γὰρ οὗτος τὴν οὐρανὸν βούλεται νό-
μος· ἀλλὰ καὶ πατέρων ὑπὸ χεῖρα κηδεσθῆναι, ἵκανοὶ διαρετὴν ἐμπο-
ῖσαι καὶ τὰ ῥάθυμουντι ἀποδιδόν· ὑμῶν ἡνιωὶ προσεθεντων τὰ νέω,
δύχματα δικαίαν διχύν· ζούσιν αἱ οἱ θεοί· δύναίμην τὴν μετῶν ἢ πρὸ
πρὸν καὶ ὄναι το μέγιστον ὁ πρὸν ὁ κηδὺ μὲν βούλεται.

Στεφανῶ.

Ἔτι πρὸ τὸν νεῖλον οἰκεί· ἐπὶ παλαιότητας ὑπὸ ῥαῖς· τί το-
σοῦτον ἐπὶ μοι παθῶν· ἐπὶ μὲν γὰρ οἱ γὰρ ἐράδος ἐπὶ πλεόν
ἡμῶν ἐξ ἀπὸ τὸν ἐρωτα, ἵδι δικαλῶς ὡς εἰς ἄκρον ἀείνεται· ἐ-
οὐκ αὖ ἐχρὶς ὅτι προσθήσεις ἐπὶ τῷ πρῶματι· εἰδέσε γὰρ μακρὴ
δύνος ἡ πλὴν ἐφέλλεται, χεῖρων ἐνέκων καὶ τοῦ δουκὲν αὐτὸν ἐ-
χεῖν ἡδὴ τὸν ἐλκῶνα, ζήλου τὸν ὀδυσαία· καὶ πρὸ λατῶν τὰς σερῶ-
νας μέμνησθαι ἰθακήης· ἐπὶ γὰρ σενῶν ὑπὸ θυμῶν ἀρχαίων χήματα
τετρηγόρον ἰδεῖν, κέχνηα τῇ θαλάτῃ· ἐπὶ πρὶς οὐ πῶ τὰς ὁλ-
κάδας· ἐπὶ τῷ πρὸν τα θεάσμαι· σὺ δέ μοι δουκὲς τὸν θησῶς ἐκένων
ἐκλωκέναι· καὶ ταῦτα τῶς παλαιῆς θησῶς μὲν· νυνὶ δὲ θεοῖς
φύων ἀδὲ κενεὸς οὐ δὲ παλαιὸς, θελῶς ὑπὸ μεμνησθαι καλοῦ τῶν
γὰρ καὶ εἰς πρὸς ἡδὴ δυνάμειν πατέρων καλεῖται.

Φιλίππῳ.

Ἔτι ἰσὺς γενῶσι γὰρ προσήκον ἀπεδιδόναι, παλαιότι λόγῳ καὶ ὁ
φύσει βάλει νόμος, πρὸς ἐκὸς πατρίδι χεῖρ ἐκτίνειν,
ἐξ ἧς προήλθε· καὶ τοῖς γενῶσιν ἀρχή· ἐπὶ ταύτην σενῶν ὁ καίρος κα-
λεῖ· ὁ δὲ κτὶ ἐνεγχεῖσθαι ταύτην σοὶ δὲ μετῶν ἀείναι, οὐ τῶ
ἐπὶ γὰρ δέον ἐσθαι πεπληρωκὸς, καὶ μνήμην ἡμῶν παρὰ τοῖς πρῶ-
μασι, ὅσῳ καὶ παρὰ τῶν μετῶν ἡ χεῖρα· βαρὺ δὲ πρὸς δόκα μὲν.

ἀλλὰ σὺ μὲν ῥά σιν δὲ δύναι· μέγα δὲ τοῖς λαβοῦσι τυχεῖν· βασι-
λεῖς ἔθελ' μεγάλα τὰς ὑπὲρ εἰς πόλεωσ' ἐκείσοις ὑποδοῦναι βουλό-
μεθα δὲ ἀπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀρχιερέως ἢ τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ·
ἵνα τὸ τοῦ ὑποδιδόντος ἀξίωμα λόγον τινα παρὰ ἡμῶν δεξάμεν.
καὶ ὅτε γὰρ τοῖς κοινὴν καταθήσῃ χάριν καὶ τοῖς αἰτήσασιν καὶ
τοῖς αἰτηθεῖσιν ἡμῖν.

Ζαχαρία.

Τ Ἦν περὶ ἡμῶν ἐδεξάμεν ὑποδόν· ὅπως εἴδει μὲν ἡ πόλις
ἡγεῖσθαι· ὅμως δὲ νῦν ἡγεμόνα ἀπὸ μὲν ἐλπίσιν χεῖροσ·
τοιοῦτον τι τὸ ἔργον ἐρίωντων παύσας· ἐπειδὴ μὲν ἀτυχῶσι, δυσχερὲς
αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα δοκεῖ· ἐφ' ἑρῆν οὐδύνωνται· ἡνίκα ἡ λάβωνται
τοῦ περὶ ἡμῶν οὐδὲς μὲν παύσας τὸ πρὸς λαβόντων παύων ὑπο-
λαμβάνονται· ἀλλ' ὁ πῶς μὲν νῦν τοῦτο μαθὼν, πρὶν τι γράφειν αὐ-
τοῖς ἡμεῖς ἀνιδέσμεν τῇ σιωπῇ· οὐδ' ἔτι βουλομένη ἐργάζεσθαι· ἀλλὰ πα-
ύσας, ἔτι πάλιν διφραίνεσθαι· οὐδ' ἔτι γὰρ οἱ δελοῦσθαι αὐτῶν ἀ-
πείναι τὸν πύθιον ἔλουντο, ἐκείνη παρόντος διδύσκειν ἄλλοις
τίμῃ ὑποδόν μὲν ἀπ' ἄλλων.

Θωμάς.

Τ Ὡν ἀγαθῶν ἀνδρῶν διφραίνεσθαι οἶδε καὶ χεῖροσ θεῶσ ἡμῶν
μὲν· καὶ τότε μάλ' ἡνίκα τὸν περὶ ἡμῶν τὰς ὅλου πλὴν
ρεῖσιν τὰς ἐρωτάς, μὲν τι περὶ σιχρη γούμπεσ' ἀπὸ τῆς θεᾶς τίμῃ
ὑποδόν· τότε γὰρ ἀπὸ τοῦ οἵπινδον ἡγεῖσθαι, τὸν πότον ἔχουσιν
αὐτὸ εἰς θεῶσ ἀπὸ σιχρη γούμπεσ' τίμῃ μὲν ἡμῶν· ἐαυτοῖς γὰρ ἀνατυπῶ-
σι τοὺς ἀπὸ τοῦ πύθιον· καὶ παρόντων σιχρη γούμπεσ' ἀπὸ τῆς θεᾶς
συμολογῶν τοῖς τῶν παθῶν πρὸς πύθιον· ἐξ οὗ καὶ πρὸς θεῶσ ἐθαύμα-
σα· μὲν παρόντα πάλιν ζητῶ· ἐπὶ τὴν τύχην πρὸς δόχμα μὲν ἡγε-
ναι· ἀπὸ τῆς πύθιον· ἐπὶ τὴν πύθιον πάλιν τὸν πύθιον ἀπὸ τῆς πύθιον
τὰς ἐρωτάς.

Κάσπερ

Κάσσει.

Τ Ω φέροντι τὴν ἐπιστολήν, πάλαι πρὸς σὺν τὴν δύνασιν ἀπαί-
τει, γγύθ', συνάπον ἐμοὶ γάμος τὴν οὐκ ἐφότητα βίβρων.
καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἡμέτερα γράμματα καὶ οὐκ ἀλαζονείας ὁ λό-
γος. ὅθεν ῥ' οὐν γὰρ ἡ μάλλον, ὥς ταῦτά μιν καὶ μὴ τῇ φύσει, μετὰ
λατὶ δύναται πρὸς σὺν. δεῖται ἡ γὰρ τῆς δικαίας ἐλπίδος
οὐδέσσι δύναμιν σπουδαίαν. οἶδα τοίνυν ὡς φίλῃς ἐλπίδος
κρείττων γγύθ'. Εὐλοπιμῇ δ' αἰεὶ μέζον ἐς πείραν λθεῖν, ὣν αὐτὸς
ἐλπίσει πρὸς σὺν. σὺν δὲ ἐν λοισπὸν ἢ τὴν ἐμὴν ἐλπίσιν ἀντικηῖσαι
τοῖς ἔργοις, ἢ μὴ ταῦτ' ἐλάττω δεῖξαι τὰ πράγματα.

Νεσερίω.

Χ Ρεμύλος πεπλήσθη ἐξ αἰφνης ἡκωμωδία φησὶ. ἐπὶ
νῦν πολυτεῖν ἐοικας οὐ πώποτε γούτο μαθὼν. Ἰρουδὲ πτω-
χότερος αἰεὶ γεγονώς. ἐκείθεν ἀρᾶσαι ποσὸν τέρα ἔγονον ἢ πατρί-
σιν πρὸς τερον ἀπὸ κάλῃς φιλίου μὲν τὸ βάραθρον ὅλως ἢ φιλί-
της γέγονας τῇ Εὐλοσιεῖα χαίρειν εἰπὼν. τὸ δ' ἐπεὶ αὐτὸς ἐκείνο δ' ἡμε-
ρον ὁ, σιμόλιν ἐνεπὶ ἡσυχαστέρον, καὶ τὰς ἡμετέρας τὸ πρὸς
φίλιν ἐλπίσιν. Φρουδὰ πάντα πεπλήσθησαν. νῦν δ' ἐκείνους ὁρᾷς γέ-
γονας. ἐπὶ οὖν ὁ φιλίος βούλεται νόμος. τοιαῦτα παρὰ φιλί-
της ἀπὸ λανθάνει, ὁ παρὰ τὴν πνύαν πάλαι Εὐλοσιφῶν. ὅθεν
ἐμειλωχρεῖς τῇ πατρίδι καὶ σκοπεῖς οὐχ ὅθεν ἐσσοφώτε-
ρος. ἀλλ' ὅθεν ἀνὶ δόξῃ κομῶντα τὰ λήια. ἐγὼ δέ σε ποτὶν, τὸν
ἐρωτᾷς μέμφομαι, ἐμὴν δύναται τὴν ψυχὴν μίαν οὐσαν ἀπὸ
γαῖαν ποιῆσαι τῷ οὐτὼ ποσὸν τῶν. Εὐσεβίω Καὶ Ηλία.

Ἐ Γὼ δ' ἐπὶ τὸν τῶν ἡμᾶς ἡδέως ὁρᾷς, δ' ἀπὸ τῶν αἰετῶν ἡμε-
ρος, οὐκ ὥσθιν δεῖν σὺν τὸν καιρὸν παρελθεῖν. αἰετῶν δ' ἡμε-
ρος.

ὑμῖν ὡς ἔλθῃ ἡ δὴ. ἡ δὴ δὲ κοινὸν παῖδα μὴ μετὰ γράμματων πρὸ
πέμπειν, οὐ τὸν ὑμεῖς ἐπὶ πένετε καὶ γὰρ ποιεῖν ἡ γυνόμην. ἔως μὲν
οὖν μοι πρὶν, σπουδῆς αὐτῷ χάριν ἐδόκειν φῦσαι γινώσκειν πατὴρ
νῦν ὅτι τὴν ἐξ ἡμῶν ἰόντι μόνον δὲ χροῖς δύναμαι διανοῦμαι ἄλλ
λων ἀπὸ τῶν, ὡς οἷον ἐβόλα τὸν νέον, θεὸς ἐπέδυσεν ἡ δὲ γένεσι. αὐτὰ
τὴς γῆροισι τῶν λόγων πατὴρ. δύναιτο μὲν καὶ ἀμαθῶν. κρείττων
δὲ ἴσως.

Φαίδρω.

αὐτὸς ἄρα φησὶ καὶ ἡ δὴ ἐκόντων ἡσυχάζειν οἱ λόγοι, ὅτι τὸν ἄν
ταρ ἐδείξαν οἱ αὐτοὶ ἔχουσι γινώσκον, οὐχ ἡ τῶν ἡ ζωγράφος αὐ
τῶν αὐτῶν λαμπερότατοι. τὸ δὲ ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχόν, ὃν
ἡσυχάζον τῇ πείρᾳ, τοῦτον ἐκ εἶνον ἐδόκειν ἔχειν. ὡς ἔστι ἐξελών τῷ
πρὸ γράμματι τὴν ὡς ἔλθῃ ἐπέδιδυ, ὅμην αὐτῷ παῖδος εἶναι. ὅτι
ἐργον πρὸς παῖδα τὰ γράμματα. τοιούτους ἡ ἀρετὴ τοῦ εἶαι
φησὶ εἶναι τροφίμους δεικνύειν. τὸ γὰρ σε μὴτε ἰδόντα μὴτε πρὸ
πεπείρα μὲν, καὶ λόγον προκατόρχειν, ὅτι κοινὰ πρὸς με ποιῶν
τὰ πρὸντα τῶν ἀγαθῶν, τίνος δὲ φημίας ἐκ αὐτῷ χοιδικαῖος. ἀλλ
ὅμως προήρημαι μὴ δὲν εἶπαι γῆροισι τὴν ἐμὴν ἰδέσθην. ὑπερ-
δεῖν αὐτὰ τὸν ὁμηρικὸν ὁδυσσεύς. διὰ ταῦτα ζηλῶ, ὅτι πάντων πρὸ
δῶν, τὴν μικρὰν ἐπὶ τῇ μῆσιν. καὶ ἡς ἐκ αὐτῆς ὑπὲρ βελτίστοις ἐμνήσθην.

Ιφιδάμω.

αὐτὸς ἄρα φησὶ καὶ ἡ δὴ. ὅτι πᾶν τις ἡμῶν παρὰ σὺν ἡ δὴ
γρὸς ἀπόντων ἐδείξον. οὐ δὲν τοῦτο πρᾶγμα. γὰρ μόνον χεν
σὺ ῥέοντα τὸν νέον. ὁρῶν καὶ ἐπὶ μάλλ'. τὸ φρὺν ἀνασπίσης, οἱ
σὺ πάντως ὑπερῶν μὲν εἰσεταί. ὅτι ἡμῶν ὅτε πάλ' ὅφ' ἔτι τὴν ἔλου
σαν. ὅτι δεικνύσεις. ἡμῶν μετισταμέντων τοῖς πνύμασι. ὅτι τέμνου
σὺ εἰς εἰζας τὴν ἄμπελ'. ἐνθα δὲ νύμφαι ζῆναι πινέει. ὅτι θαλάττης

καὶ

25
ἢ ζῶντες νέποσ' οὐδαμοῦ· τὸ τε γὰρ αὐτὸ ἐγὼ καὶ κυρωθήσω τὴν τῶ
χρῶ. οὐ γὰρ ἰσχυροὶ δὲ δαίμονα τὸν νοῦν ἀπὸ ῥ' ἰμμερόν ἐμὲ. πλὴν
ἐν ὅσῳ αὐτοὶ δίδωσιν ὁρᾷ Ἰνφᾶν, γράφει μόνον καὶ ἀλφ' σμικρὰς
ἡμᾶς ἐλ χαμαί τινας ἐρχομένους· οὐτὼ γὰρ ἡ συνγράφωντος ἀπο
λαύσομε· καὶ τὴν σὴν ἀλαζονείαν τῇ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδι πᾶσα
μυθήσομαι.

Ἰλασίῳ.

τ Ο παρ' ὑμῖν χρεῖον κ' ῥηκὸς μὲν ἵκηται ἐοικέναι χαθούσ.
ἀντικεῖσθαι δὲ μόνοις τοῖς σώμασι· τοὺς μὲν δ' αὖματόισ'
ὁρῶσι παρίχει, καὶ τὴν φιλ' ὥρας βιάζεται φύσιν· τὰ δὲ λαβῶν
ἐρρώμενα, μικρὸν ὑπερὸν ἀπέδωκεν ὡς χεῖνται· ὅθεν οὐκ αὖ ἐλοί
μην ὀλίγων κ' ῥῶν ἀπολαύσας νοσεῖν. καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτώ μὴ
αἰσχύνεις καὶ σιγᾶν· ὁ δὲ ποι' ἐν εἰωθῆς σιγῇ τὰ χρεῖα κοσμή· σὲ γὰρ
λαομαί καὶ πλάσων ἀγαθῶν ἀπολαύειν καὶ τῇ τοῦ σώματος φάσει
τὴν τοῦ χρεῖου φύσιν νικᾶν.

Διοδώρῳ.

δ Εὐχαρίστων πάλιν ὑποσλὴν τοῖς μ' λόγοις σαφῆ καὶ λείαν
καλὴν· τοῖς δὲ γραμμασιν ἀσαφῆ καὶ ῥῶν λόγων τὴν χά
ριν καλὴν πᾶσαν· δοκεῖς γάρ μοι δεδῶκεν μὴ ποτε πρὸς λήθην ἐλ
θῇς φιλ' φύσεως πρὸς τὸ σαφὲς ἀντὶ τὴν βιασάμενος, ὅθεν πῦρ
ῥῶν γραμμάτων παρὰ μὲνθεῖται ῥῶν ῥήμάτων τὸ γνωρίμον· ὅ
πως αὖ πάλιν ἐκ φιλ' συνήθους ἀσαφείας ἔχῃς τὸ γνωρίσμα· οὐ
τως σοὶ πλεονέκτημα τὸ πρᾶγμα φαίνεται· καὶ δεδῶκεν μοι δε
κεῖς ἐκ πείσῃ τοῦ προσρήματος· θάρ' ῥ' εἰ ταίνωσ' οὐ ποτε μετα
θείμην φιλ' δόξης ἐτρεφρονῶν περὶ σὺν· οὐ δὲ ἐκ τῶν εἰρησίων θαυμά
σῃς δὲ κλείας σεφῆσαι μοι· μόνον μὴ με ἀναγκάσῃς πνῆδε φατῶν
καὶ δεικνύοντα τὰ γραμματα, φράσον λέγειν ὡς μαντικὴ πνῆδε τίς
πε λέγειν ὁ γράφων ἐβέλετο· ταῦτα δὲ μοι περὶ αἰχρῶ πρὸς σὲ τὴν αἰ
με πέραν χάριν ἐκ μίμου μολῶ.

Ἰωάννη.

Β Εδελμαί σὺν τῷ φίλῳ καὶ γήμονσαι ὄντως ἀφροδύτης
ἐπιστολῷ. Φίλῳ μακρὰς σιωπῆς, σωκρατικῶς αἰτω-
μένην ἡμῖν τὸ δαιμόνιον. τὸν δὲ χαμαὶ κείμενον ἐμὲ καὶ πρὸς ὕ-
ψος ἀρετῆς ἀναβλέπειν οὐκ ἔχοντα, τί γὰρ ἕτερον ἢ σοφιστὴν,
ὡς αὐτὸς ἐπισκηψάς, εἰς αὐτῷ φιλοσοφίαν τοῖς ἐπαίνοις
ἀνάγουσαν, μᾶλλον δὲ τῷ ἀκοῦν ὑποσυρομένῳ, ὅπως κλαπῇ
σὺ τοῖς μηδὲν προσήκοισιν ἐπαίνοις, ἀνάχαιτο πρῶτος κατηγορε-
μένης ῥητορικῆς. καὶ φέροι τὰ συνήθη ταῦτα δὴ τερετίσματα τὸ
πολιτικῆς μοριουείδωλον, καὶ τὸ δῆμοις ὀμιλεῖν ὅσα δὴ παίζον-
των ἐθέλουσι λόγοι. οὐ γὰρ αὐτῷ ἐπιμι φθονούτων αἰδοῖ φιλοσοφί-
ας ἢ πλάτωνος. καὶ αὐτὸς δὲ οἶμαι περὶ Φίλῳ τέχνης ὡς σφώτα τετα-
ναντία φρονῶν, σκαμμαῶν ὡς ἔοικε χάριν, ὅπου φασὶ σκίαν,
ἐγκαλεῖσθαι Θρασυμάχῳ ἡμῖν καὶ πώλους ἐπισκηλῶν, καὶ ὅσα
δὴ Πλάτωνος ἀνεπλάσσειν χεῖρες. ἀλλὰ παῖσαι λοιπὸν ὡς ὡς τὰ
μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγροδύων κακῶς, εἰ δὲ μὴ, ἀλλῆς ἀμεί-
νω καὶ ῥὸν ἐπὶ τῷ ἀπειλῷ.

Διοδώρῳ.

Τ Οὗς ὑμετέρου γράμμασιν ἐν τυχῶν, πελαγίᾳς ὕδαμο-
νίας ἀφικόμην εἰς μνήμην. τὸν νεῖλον ἐκείνον, ἃ τῷ πα-
ραῦτῳ Φίλῳ ὑμετέρου θεῶς ἀπολαύσιν, τῇ δαυνοῖα τυπούμενος. καὶ
μοι δακρύειν ἐπὶ τῇ τῆς τύχης ῥοπὴν ὡς αὐτὸς κατὰ σρεφο-
μένῳ. νῦν μὲν συνάγῃ τοῦς ἀνθρώπους ὡς οὐκ αὐτὸς ἐλπίσει, νῦν
δὲ πάλιν διίστησιν οὗς παρὲλπίδα συνήγαγεν. ἀλλὰ σφοδρῶς πρὸς
αὐτῷ ἐμνηστεύσαντο φάρμακον, ἐπιστολῆς ἀνακινουῦντες τὸν π-
θον. ἃ τῷ παρυσίαν ἔσπον πινὰ τοῖς γράμμασι μηχανώμενοι.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Τ Οἷς περὶ Φιλίαν ἐσπονδακὸς ἄρκυν ἡγοῦμαι τὴν δύνοι
αν· ὁ γὰρ ταῖς τῷ συνήθων χεῖρας ὑποργεῖν ἐπιμότερον· γὰρ
δὲ προσοναλίσκην οἰκῶν, οὐτὰ ἄλλως δικάζων, οὐτε ἔξω δεζαμένω
τὴν χάριν καλόν· ὁ γὰρ ἄπαρ ζήμιωδεις, περὶ δυνάτεραν χεῖρα κα-
θέστηκεν ὁ κνηρότερος· ὁ πρὸς εἰμὴ παθοῖτε, νόμῳ Φιλία· αἰ βεβαι
οῦμενοι, ἀλλοῦ ἐπὶ τῷ γράφῃ ὑπὲρ τῷ δοκούντων, ὑπαῖδους ἀνα-
κόπτομαι· ὅθεν ἔμε ἐλέθετε τῇ πρὸς ὑμᾶς παρρησίᾳ χαίρειν αἰε,
οὐκ ὀκνήσετε χεῖρας λαβεῖν ὀφειλόμενον.

Ιουλίῳ.

Ὁ Ιάμοι συνέβη δεζαμένω τὴν ὑμέτεραν ἐπιστολὴν, ἡ χεῖρ
πρὸς ὑμᾶς διηγῶσα ὅσα· πρῶτον γάρ τις τὰ οὐράνια σφῶς ἐ-
ναὶ βουλόμενος, καὶ τέχνῳ ἔχων ὡς ἔλεγον ἐκ τῶν ἀσέρων προλέ-
γειν τὰ μέλλοντα, περὶ τυχὸν ὁ Ζαίφνης ἐμοὶ καὶ θεῖς ἐπὶ δακτύ-
λων τὴν ψήφον, ὡς δύνῃ χεῖρ Φησὶν ὑπάρχων ἐλάνθανε· μέγα τι
σοῖ· λαμπρὸν ὅσον ἔπω πρὸς ἐλπίδα γηῖσε· ἐγὼ δὲ τοῦτων ἀκτῶν,
τὸν πλῆτον ἐφανταζόμενος αὐτόν· ἀξιομάτων ἐγμον τὴν διάνοιαν
ὁ φιλὼ ἐλπίδι τύχης σοβαρωτέραν ἔχον τὴν γνώμην· ὡς οὐκ οὐ
τως ἔχον τίμοι προσώπων ἐπεδίδον τὰ ὑμέτερα γράμματα· τοῦ
τοῖ φησὶ ἐκείνο· προῆλθεν ἐς ἔργον ὁ λόγος· χεῖρα γὰρ μοι μινύειν
μαθόντες, πρὸ τῶν ἄλλων ἐπείγονται· τί γὰρ αὐ καὶ παθόντες, οὐ
πονηρὸν πρὸς ἐλπίδας ἐπέσελλ· ὡς ὁ τοῖς ἐκείνῳ ἐντυχὸν καλαμοῖ αὐ
ἐνωτοῖ ἀπὸ ληθῶν, ὁ ἐμπείαν ἀτιμολόγηται, ἰδὲ ἰδὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἐφῆν
πρὸς ἐλπίδας δυνάμει· γὰρ δὲ λεγόμενα φησὶ παρὸν ἐπὶ μεταβεβέκα
μ· πάντα μὲν οἰμωμένην ἵδεν οἶδεν ἢ τύχη, ἀλλ' ὅτε τ' αὐτὴν ἡλπίσαι κα

B ii

λαμῶν θηέσθαι πατήρ ὑπὸ καλῆς καὶ θήμενος. ταῦτά μοι ῥέει
ὥς εἰσὶν αὐτὰ τέλῶν χαίρειται. καὶ γὰρ δὴ δὴ ἀκούουσιν, εἰ
πέτεχεν ἐπέμοι. καὶ δὲ χεν ῥὲν αὐδρα Φησὶ καὶ ῥὲν ὄρνιν τῶι θεῷ.

Διοσῶρω.

σ Ὑμῶν σκῶπτος ἡμῶν τὴν σιωπῆν. ἐγὼ δὲ σὺν φέρειν τὴν
ἀλαζονείαν ἐκέχω. δι' ἣν ἴσως οἴει τίς ἐστὶ σεμνὸς καὶ ἡμῖν διὰ
πλείστον φανῆς καὶ πῶν λόγον πολλὰ καὶ ἐμβάλλει ἡμῖν. ποτὶ
πρὸς ἡμᾶς ὁ καλός. ὁ τὴν θέαν ἡδύς. ὁ τὰς σειρήνας ἀπὸ κρήνης
ταῦς ἡδοναῖς. ὁ τὴν πατρίδα παρορῶν ἵνα σώσῃ τὴν καίσαρος.
τοιαῦτα λογοποιεῖν ἡμᾶς ἡ γῆ τῇ μετ' ἀλλήσιν κατατείνων αἰεὶ. καὶ
παρὰ στυγρῇ πένοντος συνμολογῆς ὥς ὁ σπᾶνιον αἰεὶ τοῖς ζήτοῦ
σιν ὑπὸ τεινῇ ῥὲν πόδον. ὅθεν ἡμᾶς παρορᾶς. καὶ οὐ τοῦτο δεινόν, καὶ
πρὸς οὐ τοῦτον. ἀλλὰ καὶ τὰς παρ' οἷους παρ' οἷους ἐν οὐδενὶ λό-
γῳ ποιεῖ. ἀλλὰ πολλὰ καὶ ἐμβάλλων ἐλπίδας ὥς ἡξίς, εἴτα πα-
λιν ἀνέδους καὶ δι' ἐφύσμεθα. ὥς τε δέδουται καὶ πρὸς οἷους πεί-
πειν ἡμᾶς καὶ καλεῖν ῥὲν οὐδὲ γὰρ. οὐτὼ γὰρ καὶ χείρας λεγ-
μενός. ἀλλὰ φαίνεται μάλιστα ὡς ὥστε τὴν μετ' ἡμῶν ἐπιτελείων πα-
ρ' οἷους. εἰ δὲ τὴν πρὸς οἷους περιμένει, ὥρασι καταμένειν ἐκεί-
ῳ γὰρ καλωῶντων οὐδεὶς.

Γεατῶν παραμυθητικῆ.

ω Σπαρὰ τὰ κατ' ἡμῶν εἰς τύχης βουλόματά. καὶ πρὸς
δεινῆς ἀρκουῶν τῶν τραγωδίας ὑπόδειν. οὐτὼ παλῶν οἰ-
κτίσιν τὰ φονεῖται μεθ' αἰ τὴν τελευτῶν ἐφ' ἡλκῇ ἐκείνῃ μὲν
ἴσως δρᾶσαι κατ' ἡδονῇ, εἰ παρ' οἷους φιλάτοις προσέθηκται. ἡμῖν δὲ
παρ' οἷους σὺν αὐτοῖς παρ' οἷους καὶ τὰ φονεῖται ἐργαζομένη βαρύνει
ρον. καὶ εἰ μὲν ῥὲς ἀπὸ σέσησεν οἷμοι παρ' οἷους ἐπὶ τῇ μετ' ἡμῶν δεινῇ

τημένα θηλῆς δακρυῶν ὄντως καὶ ταῦτα καὶ σκηνῆς ἐπέκεινα πρὸ
θῆ. καὶ οἷα βεβρωῶσαι μῦθον ὡς γυνὴ δυσυχὴς, ἀνθρώπων λίθος ἐ
γῆς το. ὡς γὰρ ὡς ἔοικε φρυγία καὶ βαρβάρως. ἐπὶ πρὸς τὸ φιλό
χου πῶμα τοῖς ἐκ φιλοσοφίας φαρμάκοις οὐ προκατελήπτο
τὴν ψυχὴν. οἷα δὲ τὸν μέγαν ἐκείνον ἀνάξαγ' ὁρῶν λόγος προσεγεί
λαντος αὐτῷ τινοσ' τοῖς παιδὸς τὴν αἰῶρον τελευτῇ, εἰπεῖν οὐδέως
ὡς δὲ περὶ σκεδασμένον ἐκ πολλοῦ καὶ μηδὲν μέγα παθόντα πρὸ
φίλου, ὡς ἴδεν ἡ ἀγὰρ θνητὸν γενήσασθαι. καὶ οἱ αἰετὶ τοῖς ἐρημέ
νοισι τεκμαιρόμενος, ὡς εἰ καὶ τὸ γυναικίον πρὸ ἀπὸ γῆρας ἐπὶ τῇ
παιδὶ κείνῃ, πάντως αὐτὸν προσέειπεν, ὡς ἴδεν καὶ θνητῇ συνοί
κων. ὅθεν ἐπὶ τῷ τοῦ πρώτου τραγῳδία δὴ δρόντας, ὅτι κατὰ
μαθόντες τὴν τύχην αὐτοῦ ἐκάλωκεν καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρᾶγ
ματα, τὴν σκηνὴν ἡμῖν ἐπέδησαν. ἄλλοι τρῖοις δὲ μάλα κακοῖς
πᾶς γῆς οἰκείων προκαταλαμβάνοντες συμφοράς. τί γὰρ
δεινὸν ἐν ἡμῖν ὃ μὴ φθάσας ὁ χεῖνος ἀπέδειξε. τίς αὖ γῆροιο κα
νὸν ὃ μὴ πρὸς εἰκόνα παρὰ πλυσίαν ἀνάγκηται. ἀλλ' εἰ καὶ φίλον ἡμῖν
φίλ' ὅτι καὶ ὁ φθῆναι ἡρεῖται, πρὸς τὸν φίλον συνήθους φιλοσοφίας
ὁρμὸν ὑποδραμούμεθα τίνες τὲ ἐσμὲν σκοποῦντες καὶ ὅθεν ἀφίγ
μεθα. καὶ τίνες ἄρα γῆν κατ' ἡμᾶς πραγμάτων οἱ λόγοι. καὶ ὡς δε
θέντας λυθῆναι δεῖ πάντως ὁ πνίκα δόξῃ τῇ δῆσαντι. καὶ ἀποδέ
σθαι τὸ προσωπεῖον ὅπερ ἡμῖν ὅτι μεγάλου δρᾶματος περιτε
θεῖκε κτηνῆς. τοῦτο γὰρ ὄντως ἢ τοῦ σαρκοῦ γινώσι παρμένεις. τὸ
τοσὺν ἔργον ὡς σφώτατε. καὶ φίλ' ὅτι προνοίας ὡς οἱ μὲν λόγους σωεχῶς
ἀνελίθησαν, καὶ τοῖς σοφίας ἀμυνήτοισι καρτερίᾳ σαρκοῦ πα
ρεχομένου παρὰ δειγμάτων. ὅθεν εἰς ἑαυτοῦ ἐπένελεθ' ὁ μὲν. ἀλλὰ τί
καὶ εἰς αὐτὸν λέγοντες καὶ τὸ θεὸς διὰ πάντων τελευτᾷ. ταῦτα

ταῖς σκυπῶν σκυπῶν τε δρᾶσις ἄξιμ' καὶ τὸ θεῖον παρὰ σκευά-
σεις ὑμῶν σι γὰρ τὰ καὶ θῆμας ἰδεῖν ὁφθαλμοῖς.

Διοδώρῳ.

Α Εδὲ γὰρ τὰς καλὰς ἰχθύδας καὶ κρείττους οἰμαι τῶν ἀπὸ
κῶν, δι' αὗς Φασιν ὁ μέγας κεκίνητο ἥλεμος. ὅτε βασιλεὺς
ἐπὶ γῆν ἐπιβάλλων θαλάτῃ καὶ διατμήνων ὅρος εἰς θαλάτταν
δέδεγμα δὲ καὶ ὑποδήματα καὶ λίαν καλὰ. πολλὴν ἀλλ' ἔξυμβλῃ
πρὸς κινύσβατος, οὐδ' ἀνεμῶναι, πρὸς ῥόδα. ἀσπὶς γὰρ μακρὰ ἐ
συμμέτρῳ σὺν τῇ τῶν ἐμφύτων παρὰ μιν θούμην κινύτῃ, ποί-
ων μὲν ἰχθύων ἀπὸ κῶν, ποίων δὲ πλάκωτων ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν πλῶτ
ταν προτείνῃς, κρείττων κατέστηκε. πῶς φα δὲ καὶ σκουνοὺς δὲ
ἄλμης ἀφ' ἀφ' αὐτοῦ γὰρ πρὸς παρὰ μύδιον. ἄρου' κρείττω πολλῶν τῶν
ἡμέτερα, πῶς αὐτῶν οἰμαι τένθης φησὶν δι' κατὰς. πολλὴν ἴσως τὰς
μελλούσας βλαύτας ἐρεῖς. ἐγὼ δὲ κέχνηα μὲν πρὸς αὐτάς. ἐπεὶ
δὲν δὲ πέμψης, ἀλλοῦ βούλομαι λέγειν οἷα δὲ καὶ σκωπῇ περ
ράσσομαι.

Δωροθέῳ.

Η Νᾶρα τοῖς ποδῶσιν ἑαροῦ καίρου μεταβολή. καὶ ὥρα
λαμπρότης καὶ χελιδόνων ἄδονσαι. ἡ γὰρ παιδικὴ μετὰ
τοῖς αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ παιδικῶν φωνῶν χειμῶνας γῆς, τῶν τῶν ἐ-
ρῶντων ψυχὴν παρὲν χροῦται, πρὸς ὑδὸν ἀκλὴν μεταβάλλου-
σα. τοιοῦτος τις πέφνηας κρείττω παρὰ τῆς ἡδονῆς τὰ γράμματα
χαιροῦ μένος. ὥς ὅτι παρὲν πεύσας χειμῶν, ἐπὶ λῆθι μὲν τῇ φύ-
σει πολὺς. σὺν δὲ σιγῶντος ἔδοξε θυχερέστερος.

Ορίωνι.

Τ Οὐδ' ἀγαθὸς τῶν φίλων ἀπέναντος μάλλον οἶδεν ἐλέγχει
ἢ πέτρα. κείσας γὰρ δύναται οὐ γὰρ παρὸντα τιμᾶν. τοῦτο
γὰρ ἔδοξε ποιήσας αὐτὶς καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ἀπὸ ἀγαθῶν γὰρ
πρὸς τῷ

πρόσωπὸν περιέκείμενος, ὃ μὴ πέφυκέν, ὑποκρίνεται. εἰδὲ τις τῶν
τόπων διεσῶς, εἰς ἐν χωρὶς τῇ ἀπονδῇ καὶ τῇ ἐνὶ μέσῃ συνάπτεται,
οὐτος ἐκείνος ὁ φιλίας νόμον περιστέλλει εἰδώς. τοιοῦτος ἡμῖν πρόσ-
ῆλθες ἀρετῇ τῷ δαυτέρων τὰ φθάσαντα παρελθόν· εἰ δὲ ὁ πα-
τέρων ἐκόνδον οἱ παῖδες, εἰκότως ἄρα με καὶ φήμη κομίζε με-
τάρσοι. διὰ παιδὸς ἀγαθοῦ μικρὸν πατέρα μείζω ποιοῦσα δο-
κεῖν. καὶ πάντα χρὴ λαθεῖν πρὸς τούτοις πόλεις παραπεμπουσα.
ἀλλὰ μοι περὶ τοῖς τῶν ἀρετῶν, ὡς παρ' ἐμοὶ τῶν λόγων. τίς
αὐτῶν ἔχει περὶ τοῦ νόμου ἀπονδὴν καὶ φύσιν ἐπιδεικνύμεν;

Κυριακῇ.

Τ Α μὲν οὖν δῶρα τοιαῦτα. τὰ δὲ ἡμέτερα καὶ αὐτὸς ἐπι-
νέσειας οὕτω τῇ γαστρὶ χειρίζομενος. λίχνος γάρ τις ὢν καὶ
τῷ γαστρίζεσθαι μελείτω πεπονημένος, καὶ βρώμασι τῶν μεγά-
λων οὐδαμνοῖαν μετρώων, ἔπον τίθηται σῆμα ἡδύ, προτείνεις δὲ
ὡς τῶν γλῶτταν, λαθεῖν πρὸς τὴν αἰσάν τῶν μεγάλων ἀπώδω. ὁ μάρ-
τυς ὁ καιρὸς ἐν ᾧ πλακοῦντα παρ' ἐτέρων ὑφ' ἡρώσεως, ὅλον οὐδὲν
παραπεμπας τῷ σώματι.

Παγισατῶ.

Ὁ ὕτω παροράς τοῦ παυῦντος, οὕτω φιλῶ τῆς ἐπίχεις
τὰ νάματα, ἀλλ' ἐμοὶ δὲ διαγραφῇ τῶν ὑμετέρων θεῶν ὁ
τόπος, καὶ νῦν ἐνὶ φρονέσσειν ἐξυποχρότος τοῦ σώματος. ἀλλὰ δι-
δουσαντὸν μέγιστον γαστρίων ἡμῖν. τοῖς γὰρ παυοῖσι παρὰ
μυθία καὶ τὸ μικρὸν πύμβολον τῶν ἐρωμένων ἰδεῖν. μέμνησι δὲ
καὶ τῶν λόγων ἐλευθέρων ἐν οἷς ὑποχέσεις ἦσαν ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡ-
μᾶς ἢ γαστρίων πικρῶν ἀν' ἐπαύσητον τῶν ἀπονοσίων ποιεῖν. νῦ
νὶ δὲ κινδυνώω γαστρίων σε παρὰ τοῖς μούσαις ὡς ὁσφοῖς παγ-
ιράτιος δεινὸς ὡς λέγειν, ἀ μὴ ποιεῖν ἐλογίζετο.

B iiiii

Σωζομένω.

ὁ Ὑπὶ τυχούσων ἡμῖν ἡδονῶν ἐνεπαύησεν ὁ σοφὸς καὶ σώ-
 ρισος τίς σὴν ἀπονδῆν, ἀφ' ἧς μῆκος· οἷα γὰρ χεῖρος ἀνὴρ
 καὶ τοῖς λόγοις ἀνατεθραμμένος, ἀνεπίφθονον ἡμῖν ἡ διαθερὸν ἐδὶ
 δουρὶν ἐπαινον, μὴ δὲ ὦν τε αἶμα καὶ συνηδόμενος ἐμοὶ φίλῳ γούης. ἐγὼ
 δὲ σὲ μὲν, ἐμακάριστος τῶν ἐπαινῶν. ἐκείνον δὲ φίλῳ προαίρεσέωσ.
 ἐμαυτὸν δὲ, φίλῳ τύχης, εἰ τοὺς παρ' ἐμοὶ φοιτῶντας ἀνὴρ ἀγαθὸς
 ἐνεμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐπιδίδου πρὸς ἀρετὴν τῇ σωφροσύνῃ κοσ-
 μούμενος· καὶ μὴ ζῶντων ἐπαινῶν ὑποθέσεις δίδου τοῖς ἀπαγγέλλου-
 σιν.

Ἡλιάεισι σκόπῳ.

π Ὅλων ὄντων εἰπεῖν ὅτι ὦν ἀντὶς τὰ τῆς τύχης τραγωδή-
 σαι πάγια, μετὰ ποιούσης αἰετὸς πρὸς τὸ δοκοῦν τὰ ἡμέ-
 τερα, ἐμὴ δὲ ἐσάναι συγχωρούσης ἐπὶ τῷ χήματι, ταῦτα μὲν
 σιωπῶσα πρὸς ἀνδρα παλαιὰ κατεγνώστα τῶν ἐπὶ τῆς καὶ τίς
 τύχῃ νικῶνται δὲ ὦν ὑπερβαῖ μὴ δὲ ἐκείνης θαυμάζειν ἐθέλων· το-
 σούτῳ ὅ μόνῳ ὑπεμνήσω, ὡς ἔδεν οὕτως ἡμετέρον ὡς ἡμεῖς αὐτῶν.
 τί δὲ ἡμεῖς, οὐ σώμα δὴ πονοῦν τύχῃ τὸ ρύσθον ἔδδ' ἡμεῶν τῶν ὕβλος,
 οὐδ' ὅσα τίς ἰσχυρὰ περ ἀσκήσας τῇ τύχῃ· ἀλλὰ ψυχὴ λογικὴ
 δι' οὗς πῖνασθ' ἐν λόγοις πεπεδημένη τῶν σώματι· ὅθεν οἱ φρονεῖν ἐγνώ-
 κότες τὰ δέονται, πᾶν ὁποῦν παρὰ ταύτην ἀπεσκηδαζοντο ὡς
 πρὸς ἀχθος αἰὶ ὄντων, μὴ δὲ πρὸς ἰδίαν οὐσίαν ταῦτα τείνεν ἡγοῦμε-
 νοι· καὶ οὐδὲν ἐποιοῦντο φίλῳ γνώμης ἐμπόδον, οὐ σώματος αἰκί-
 σμόν· οὐ χημάτων ἀποβολὴν, οὐ καίρου δυσκολίαν· ἀλλ' ἔσ-
 εαυτοῖς.

ἑαυτοῖς ἀνὰ ῥέχοντες ἐλδύθεροι τε ἦσαν καὶ μίαν ἡν λαβοῦντο ζή-
μιαν φιλᾶρε τῆς ἐκ πεσείν· ἡ χεῖμα των πῶ καὶ φῆδοι το σώ-
ματος ἐν ἀνδραπόδου λόγῳ τεταχῆαι. ῥῆρεται ὁ ἀνὰ ῥίως ὑπο-
βαλόντες τῷ χείρονι· καὶ θαυμάζοντες ἀνδρὰς ὑβριστὰς πάντας
μᾶλλον πολυταῦτας ἢ πρὸς αὐτοῖς· ὅθεν ὁ μὲν ὡς ἄλλοτρίῳ κεχε-
μένος σώματι, τίῳ ἐλευθέραν ἐκείνῳ φωνῶν, πῆσσε λέγων πῆσσε
ῥὸν δὲ ἀνάρχου θύλακον, αὐτὸν γὰρ ἀνέξῃ οὐ ποτε πῆσσε· ὁ
δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐκβολὴν αὐθαίρετον ποιησάμενος, κρατήσῃ
φασκε κρατήτα ἐλδύθεροι· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα γυναικας ὄντως
ψυχῆς· ἥτις ἐαυτῆς ὅτι πατοῦσα τὰς ἡδονὰς· ἡ τῆς καίροις οὐκ
οἶδε συμμετατίθεσθαι· μέμνησθαι τὴν ὡς ἐπικτητῶ δουρὶ ὅτι ὑπὲρ
κρητῆς ἐδράματος οὐκ ἀνθέλκῃ ποιητῆς· καὶ παλῶνι δέκν δα
καὶ, ὡς ὁ σοφὸς διδάμων, καὶ πάντα δὴ τὰ μὴ ἐπὶ ῥύτῳ πράττει
κακῶς· ἡνίκα γὰρ τὰ ἐφ᾽ ἡμῖν ὑπάρχει, τῶν ἐξωθεν δὴ πονοῦσιν ὀλί-
γη φροντίς· ἐτέρῳ γὰρ ἐκείνα φέρεται ῥόδατι.

Κληδονίῳ.

Ἐ γὰρ ἐν τοῖς γράμμασι χεῖρος καὶ γλῶτῆς ἀλωλῶ-
τωσ' εἰσὶν· καὶ λέγειν δυναμένῃς ὅσα ἐβούλεται· ὅταν
γὰρ ἐμὲ ῥὸν μικρὸν ἐν λόγοις καὶ τίῳ τέχνῳ μέλει τοῦ χήματος
περικείμενον, τοσούτον ἤρασ' αὐτῷ, ὥς ἀπρὲν μελοιπὸν μὴ ποτε
πρὸς ἄλλους γράφων, εἴτα μου κατὰ λήθην προσητορίαν ἐπέ-
γραψας, τί οὐκ αὐτῷ ῥαδύως εἴποις βουλόμενος· καί μοι δοκεῖς το-
σοῦτον κεκίνηκεναι τίῳ γλῶτῃ, δὴ λῶσαι θέλων ὥς ἀπατήσεις
παρ' ἐμοῦ ῥὸν παλῶν οὐτῷ λέγειν δυναμένον· ὅθεν μοι καὶ τοσού-
τον ἄρῃνα πεπίπκας, ὥς τε μικροῦ δεῖν, καὶ τίῳ τοῦ διδάζειν αὐ-
τὸν ἀνεδύμην ὑπόχρεσιν· εἰ μὴ μελοποιῶς εἰσῆλθεν ὥς τίῳ τοῦ
πατρὸς.

πρὸς Φύσιν λαχόν, ἐκ τῶν εἰκότων ὀνέος νικήσει τὴν ἐμὴν δι-
δασκαλίαν τὸ λείπον ἐκ ταύτης οἰκοθεν πρὸς ἄλλους ὥς τις καὶ
ρὸς μὴ πρὸς τοῦ πᾶν ζῆτεν, ἵνα μὴ πρὸς τὰς δυνάμεις ἀπο-
ρῶσιω πᾶσι μα. τὴν πρὸς αὐτὸν δύνωσαν τοσαύτην κατεπαγγέλ-
λομαι, ὅσῃν αὐτὸς περιέχεται ἐκ διδασκῶν ἐν τύχαις. προσεφέ-
κεται γάρ με πρὸς ταύτην ὀνέος τῇ φύσει τὴν αὐτὴν ἐφάμι-
λον περιέχουσιν.

Γεσίω.

Τ Ησ μέγιστον ὡς πρὸς τὸ γράφειν ὁρμῆς σωματικῆς
εἶπεν, ἀμύνονται πέφικται ἐναντία μα. νοσήμασιν ἡμᾶς ὅ-
ς ἄλλων ἄλλοις περιβάλλον. οἷα δὲ συμβαίνει εἰς παρούσης ἡμᾶς
ἀπολαύει ζωῆς. μνείων γὰρ ὅχλος κακῶν τὸν ἄνθρωπον ἀπο-
οἶδ' ὅπως ἐκλήρωσε το βίου καὶ τὸν μὲν, πένια παρενοχλεῖ. τὸν δὲ
παῖδι παρὰ τὴν ψυχὴν, ἄλλω διακρίνεται τὸ σῶμα κακῶς. ἑτέρας
παιδῶν οὐκ ἔχον θρησκείαν. ὁ δὲ τοῦ σῶματος ὀδύρεται καὶ τί δέ-
ξει γυναικῶν καὶ παίδων ἀποβολῶν. ἅπς ἡμῶν οὐχ ὡς εἶδει γυν-
καὶ τῇ πείρᾳ περιέχεται ἡ πείρα καὶ μακρὸν αὐτὴν ἐκ λόγῳ περι-
νοσῶν ἢ πρὸς τὴν θέαν καὶ δεικνύουσιν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐργῶν ὀβίος
οὕτως ἄρτον τοῦ θεοῦ τὰ ἡμέτερα. ἐμὸν δὲ εἶναι ὅπως ἀβουλήτων
πλήρᾳ περιεσόντες, τῇ ἐπὶ τῆς μεθ' ἡμῶν ἀντεχόμεθα μηδὲν ἐ-
χόντων ἐσθλὸς καὶ ἀκρίβητον. ἀλλὰ καταλιπόντες τῇ συμφορῶν
τὸ χωρίον, πρὸς ἑτέραν ζωὴν ἐπεισάμεθα, ἐπαύρην ἀναπτήσας
τῇ διανοίᾳ τὸν οὐρανόν, εἰ καὶ μέντοι ἐπὶ τὸ σῶμα βιάζεται. μηδὲ
θρησκείαν τὸν ἀπελθόντα ἢ ἐν τῷ θεῷ διδασκῶν φανέντα μὲν ἐλδύ-
θερον. ἐπαίνῳ γὰρ τὸν εἰπόντα ὅς τις ἀποτελεῖ ὁ τῶ λόγου τούτου
πατήρ

25
κατ' ἑρ, ὡς ἀρχήσιν μὴ φῦναι τοῖς ἐπὶ γῆς ἄριστον. Φύεται δ' ὅτι
τοῦ χυτοῦ πύλας αἰδοῖο περιόσιν. ὅπερ ἡ σικηνὴ περὶ ἀπώσασα, δεῖν
ἡμᾶς φησὶν ἐπὶ συλλόγων ἰούτων τὸν φύ' ται θρηνέιν εἰς ὅδερχεται
κακά. τί οὖν ἐπὶ θρηνοῦ μὲν ἐκ τῆς τοῦ βίου ζήτης ἀσφαλῶς τοῦ
Φιλτάτου προπέμψαντες. πρὶν ἐν πείρᾳ γυμνάσαι τῶν ἐν ἴδυσιν
κακῶν. τί δὲ πρὸς τὸ δοκῶν ἡμῖν τὸ θεῖον εἶναι βουλόμεθα, δεῖν
τοῦτο κείνῳ καλόν, ὅπερ αὐτὸ ἐκείνῳ δοκῇ. τοιοῦτος γὰρ ὄντως ὁ τὸν
πολὺν ἐκείνον Πυθαγόραν ἐζηλωκώς. ὅς τις γὰρ πρὸς τὸν ἐνδύχης
ἐπὶ ὄντα μέρε, δῶνσι ὁ θεὸς ἅπ' αὐτὸν τυχόντων βουλόμενος, διφῆμε
φησὶν. ἀλλὰ βουλόμεν ἅτε καὶ δίδωσι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν γυμνάσαι
πολλὰ καὶ δὴ ἀμειοί, εἴτα μὴ τυγχόντες, ἐγνωμένον ἐκ τῶν ἔργων ὡς δὲ
ὄντως οὐ γίγνεται. πολλῶν δὲ καὶ κατὰ συνῆμιν δῶκεν τυχόν, μικρὸν
ὑπερὸν ἐμεμψάμεν τὴν τύχην ὅτι καὶ γίγνεται. οὐτως ἄρα πρὸς με
κρά βλέποντες ἀνθρώποι, τὴν φύσιν οὐκ ἐχρυσίδαρχῃ. ὅτι ἅπ' αὐ
τὴν μέλλει κατὰ πρῶτον, λισσιτελεῖν ἡ γνοῖα καὶ μὲν. τὰ γὰρ οὖν περὶ αὐτῶν
ρεῖν ἀνάγκη καὶ κρείττονι, σφῶς ἄγοντι τὰ ἡμέτερα καὶ ἡμῖν ἀ-
συνῆται τὰ δοῖματα.

Μουσείω.

ὁ Λογιστὰς παλάδος, χερσὶν ὅλον ἥμισυ ἄγων τὴν ὑμε
τέραν ἐπιστολήν. καὶ εἴ γε μοι τὰ κροίσον κεκόμικε τάλας
τα, οὐκ αὖ οὐτως δὴ μενέσιν εἶδον αὐτὸν ὀφθαλμοῖς. ἄλλοις μὲν δὲ
αἴσας μέγα φρονεῖ. ὁ λυδὴς χερσὶ. ὁ σαρπητῆς τῶν δῶκεν. χορδαῖς
Αἰώνος κροίσμασιν. ἐμοὶ δὲ σεμνολόγημα σῆτε δὲα καὶ γράμματα
σά. καὶ πᾶν ὅ, πᾶν ὑμῶν ἀπολαύειν ὅξιν. ὡς τὸ θεῖον καὶ με
δὸν ἡμεῖς ἐκ τῶν δικαίων ὀφείλομεν. ὃν οὐκ ἀποδιδόντες,
ἐκόντως αὖ αἰσχυνοίμεθα. ὁ δὲ μισθὸς, οὐ μὰ δία χερσὸς,

οὐτε λίθοι τινὲς ἰνδίκαι· οὐτὶ γὰρ τούτων πολὺ τῷ, οὐτε τούτων
θαρύσων ὁ νέος ἀφίκεται· ἀλλοῦ δὲ λόγων κἄλλος· οὐ γὰρ μουσῶν
εὐφορος ἐγώ· οὐδὲ γὰρ τοῖς ὅξ' ἀπ' ἡκῆος ἐναβρύνομαι· ταῦτα γὰρ
διδασκόντων δι' ὑπὸ χησὸν παῖδες· ἀλλ' εἴ τιν' ἐμὴν δόσιν ἢ τίς ὅστις ἐθέλει
λεῖς σκοπεῖν, δύνωιά γε καὶ προθυμία· τούτων γὰρ κ' ἕλειος ἐγὼ Διὶ
μοσθένης Φησίην· γὰρ δὲ ἄλλων τύχη καὶ μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐ-
τοῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσιν.

Μεγίστος Προκοπίω.

Ὁ· Τε πρῶτον εἰς μέσσοις ἡμᾶς τὸν ἐπιτάφιον λόγον παρῆλ-
θεῖς, τοῦτον ἡδὺν τοῖς ἀπ' ἡκῆος συνελίπταις· ὥς τε καὶ
ἡγούμενοι τὸν μουσὴν γένει αὐτὸν συνῶντάς σε μετὰ τῶν χεῖ-
ρων τὸν λόγον· ἐφ' ἐκείνῳ μὲν οὐ γὰρ ὀνομαζέμεθα, ἐγώ τε καὶ ὅσοι τῶν
ἀκρουμένων ἐνέπληστον γένος ἔσμεν, ἐκείνους ἔκαστοι τὸ σεντώ-
ριοι· ὥς δὲ κατὰ τὴν πόλιν γέγονα μὲν, ἐν τούτῳ μάλιστα ἐπετείνε-
τό σε τὸ θαῦμα· καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀπέναντων σώμασι πᾶσι χερσὶ σὺ γὰρ
νῆματα· κρινόντων μὲν ταῦτα πρὸς ἄλληλα, πᾶσι μὲν τῶν παρὰ
πλήστον εἶναι· ἀκρουμένων δὲ ποῖα δεῖ μάλιστα γὰρ ἄλλων σε φα-
νῶσαι τοὺς κἄλλους, ἵσαι προσέβαλλον αἱ χεῖρες· ἐπεὶ οὐ γὰρ ὅσοις
δι' ἀρχαίαν ἀνικητοῦς γένεσθαι λόγον συμβέβηκεν, ἐκείδον ἀπο-
γόνους δι' ἐμοῦ φιλῶν ἀπ' ἡκῆος συνελίπταις, πέμψε τὸν λόγον δι'
εἰδῶς ὥς μύριοις αὐτοῖς αὐτὸν κατασέφαντες τοῖς ἐγκωμίοις, εἰ
σὺν τοῖς ἀποτελούμενοι.

Προκόπιος Ηλίας.

Τ· Ἦν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὸν σε πρὸντα
χαίρειν ἐδόκην· ὅτω σὺν τὴν χεῖρ' ὅλῳ ἐνέθηκες τοῖς γραμμασιν.

ὁ τῷ

καὶ τῷ ἐπιστολῇ προσεγγίλων πυκνότερον ὥς περ ὅτε σέβειπον ἐνε-
φορὸν μὲν φησὶ ἡδονῆς· εἰ δὲ μέμνησαι ἧν Φίλων ἀπὸντων θαυμα-
στὸν καὶ παρ' ἐλπίδας οὐδέν· ἀλλὰ τὴν γὰρ εἰσὶν ὁ προλαβόντες ἡλ-
πίσαι μὲν· ἐγὼ δὲ καὶ καθύστερον προσδιαλέγεσθαι δοκῶ· καὶ πολ-
λάκις ἀναστὰς ἠνιόσθην, ὅτι περ οὐδὲρ ὡς· τὸν δὲ ἐταῖρον Μίξαν εἰ-
σὶν διδόναι ῥαδίως εἰ χεν ὡς οὐλομαι, πάντως αὐτὸν ἡδὲ δὲ πέλει
ὅν ἀπέλθῃ φασὶ ῥήτορα.

Ζαχαρία.

Ὁ Μὲν χειμὼν ἡμῖν ἡδὲ πέρας ἔχει δὲ πέπαιται μεμφομέ-
νοις ἀμφοτέρω· τὴν σιγὴν δὲ τὴν ὥραν· τὸ δὲ ἔαρ ἀσμένους
ἀφίκεται καὶ μάλλον ἢ περ εἰσὶν γίνοντο ἔαρ· οὐ γὰρ μόνον ἄδου-
σιν καὶ χελιδόνες τὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ σὺν ψήφον καὶ φῆμιν
βοᾷ, ὡς ἐπὶ μέγα προήλθον· ὡς οὐδὲ μόνων ῥητόρων ἐγκατελέ-
γης χορῶν· εἰ δὲ εἴθεον βουλόμεθα προσετίθῃ, πάντως αὐτὸν οὐδὲν εἰς
ὀνυχίαν ἀπὴν· εἰ μὲν οὖν γίνοντο ταῦτα, τὰ μείζω πάντως αὐτῶν
μακρὰ· εἰ δὲ μέγχι λόγον ἡδόμεθα, τὴν μὲν φῆμιν ἐπαινώ· τὰ δὲ ἔργα,
διὰ τὴν φῆμιν ματῶμαι.

Τὸ αὐτῷ.

Ν Ὑπὸν τὸς ἔργων, ὡς οὐκ ὡς ἄρα λόγος, ἀλλ' ἔργον καὶ φῆμιν· εἰ
θαυμάζω ταῦτα τὸν νόμον τὸν ἀπὸ τοῦ, ὅς ἐν θεοῖς δὲ ταῦτα
ἰδρύνεται· οὐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτῶν ἀνμνῆς, ἀλλὰ καὶ
ἀθηναῖοι τὴν ἐν μνηστῆρι μαλ' αὐτῶν ἐργον ἐργον ὡς οὐκ ἀνε-
κτὸν ἐφασαν εἰ μὴ θεὸν ἡγοῖντο τὴν φῆμιν· εἰ μὲν οὖν πρὸς ἄλλον ὑπὸ
χεν ὁ λόγος, εἰπον αὐτὸν ὡς ἀνασπασίς ἡμῖν τὴν ὀφρῶν· εἰ δὲ εἰς
φῆσεις πλάσθην εἰ μὴ σέτις πυκνῶς ἐπὶ ῥῶν καλῶς εἰς ῥήτορα· ἡμεῖς
ζὼν φρονήσεις καὶ Δημοθένης ἐκείνος ἐπὶ ἡμῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ· ὁ μὲν δὲ
μῖαν ἢ καὶ πολλὴν δὴμητορῶν· σὺ δὲ δικασθεῖον ἡρατήσεις, ὅς οὐ πρὸ
ἔρχεται τοῖς βασιλείω ὑπὸ τοῖς καὶ δίκῃ· ταῦτα πρὸς ἄλλον ἀνεί-
πων ἐπὶ σὺν σιωπῇ σμα· ὃν ἐν ταῖς δὲ ἀκούει· καὶ τοῖς γὰρ

ὅτι πιστέλῃν ὡς εἰκόσ' ἐμὴ χαρὴν σὺν τοῖς ἀνθρώποις, ὅπως ἀποδοῖ μὲ-
μνημα σὺλζοιεν παρόντων. καὶ λέγοιεν τὸις γράμμασιν ὡς περ αὐ-
τὴ καὶ συνόντες· ἐγὼ δέ σὺν τῷ ἐπιστολῷ ἀναγνούς ὑφ' ἡδονῆς· ἐδὲ
κρυπτοκτείσον παρόντος ὡς πρὸ εὐδῆς ἐδοκίμου ἀκούειν· καὶ ἡδύ-
πνύσας, τοῦτο ἔειπον ἐκείνῳ ἡ Φιλτάτῃ Φωνῇ· ἀλλὰ πρὸς ἔρωτος
αὐτοῦ καὶ Φιλίας ἐκείνης, ἔειπον ταύτην ἐπιδοῦναι καὶ μέμνησαι,
μή μοι τοῖς γράμμασιν ἀποδήμῃ· μηδὲ τῷ μόνῳ ἀφ' ἑλὴ παρὰ
μυθίαν· μή ποτε τὰ χαλκῶσω τοῖς μηδὲ τῷ ἀρχὴν ἐρωτήσας, οὐδ'
μηδὲ συμβαίῃ τοιαῦτα παρόντας οὐδ' ὑρεῖσθαι.

Τοῖς αὐτοῖς Ἀδελφοῖς.

π Αὐτὴν ἡμεῖς καὶ ἄλλοις γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἀποστέλλω· καὶ
παλιν δὲ τυχεῖν νενομίκα μὲν· τίς γὰρ ἡμῖν γίνοιτο βίος
τοῦ λέγειν τὴν πρὸς ὑμᾶς καὶ γράφειν ἐστερήμενοι; εἰ δὲ ἔθ' ὁμοί-
ων τύχῃ μὲν παρ' ἡμῶν, ἡράκλῃς ὅσον ἡμεῖς δὲ τυχεῖσθαι μὲν· οὐκοῦν
μὴ μέλλετε πρὸς ἔργον ἄγειν τὸν πόδον· ἵνα μὴ μόνον ἔρωτος ἀπ-
μασάντες, ἔθ' ἐκείνου βελῶν πειραθῆντε· δεινὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ
βέλῃ κινεῖν καὶ ῥέζον αἰρεῖν· καὶ σκοπὸν ποιῆται τοὺς ἀτιμαζόν-
τας ἐρασῆν.

Ἰωάννης.

ε Ζηλωτάς· τῆς γυνῆς, εἰ τοιαῦτα τί κτεν ἐπίστασαι, δύνα-
μειν γὰρ πατέρων παῖδας ἀποφαιῖς δύδαμονας, μουσικῶς τι-
νάματι τὰ θεὰ σφῶς προσφερόμενος, τοιοῦτος ἡμῖν ὁ λογι-
σταστὴς ἀφίκεται Μουσὴλῖος· ὃν ἐπαινεῖν ἐθέλων καὶ τὰ προσόν-
τα μὴ λέγειν δυνάμει, μόνον τῷ σιωπῶν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι πρὸς ἔπαι-
νον· ἀλλ' ἐμοὶ τί πείθῃ, τῷ ἀγαμέμνονος ἐπὶ σοὶ μεθαρμόσω Φω-
νίῳ· βάλλου τὸ φίλε δὲ κρεῖ· καὶ μὴ φείσῃ φεγόμενος.

Νεστορίω.

δι. Γεφύρα μὲν ἐλπίδος μακρὰς μὲν καὶ θεῶν χεῖρα λυπόσῃσιν
ὅτι μὴ τὸ πέρασ' ἐδέχτο. δὴ φρασεῖ δὲ ὁμοῦ καὶ μετρίω-
τέρως ἐποίησεν. τίς δ' οὐκ ἐπιστολῶν εἰς μνήμην ἀγνοῖ σφραγῖς μὲν
ἐννοεῖν ὅτι δὴ θάπτον ἡμῖν ἐπ' ἀνέλθοις. νυνὶ δὲ καὶ ἐλπίδος αὐτῆς
ἐκ πεσόντες, πῶς αὖ ἐχὼ μὲν φέρειν μετρίως. ἀλλ' οὐ τύχη τύχη,
τραγωδῶσιν γὰρ τι μικρόν εἰς πᾶσιν ἀμύδιαν ἐλ' ἀνέπης. τίς τε ποσὺν τον
δὴ φρασεῖ μὲν αὐτὸ μέντοι. ὡφείλες γὰρ ἢ μὴ συναγαγεῖν εἰς ἄσπον αὐ-
θρώπως, ἢ γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀγέλων ἐάν. ἢ μὴ, χωρίζομενοις ἐφ' ἡδέ-
ας. ἀλλὰ γὰρ ξέρων οὐδὲν ἀνθρώπου ἡμᾶς ὄντας τοιούτων πειρά-
σθαι. ἀλλ' ὅσον κ' ἐπ' ἐν δειρὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀναγκῆς ὑπομένειν
ἐκόντας. οἱ γὰρ ἐκόντοισι πάντοι τοῖς καμνους μετρίωτεροι.

Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

ο. Τίς ἐπιστολῶν ὑμῖν ἐπίδοσ', ἥν' ἐς ἐμοῦ φοιτησάντων
ἔστιν ἀνὴρ. χεῖρον μὲν οὐ πολὺν, ἀλλ' ὁμῶς ἱκανὸν ἡγέται
πρὸς τὴν δὲ ὑμῶν δύσποισιν καὶ τὸ ψιλὴν ὑπὸ γραφείῳ μου προ-
σχεῖαν. εἰ δὲ δέον τὸς ἐγὼ καὶ, διδάσκαλον αὐαμένῃ τὴν πεί-
ραν. οὐκ οὐκ ἀγὼν ὑμῖν κακῆσιν μὴ φθονῶναι ἐλ' ἐν ὧ μὲν. καὶ με-
μὴ καταισχύνει ποσὺν τον ἐχὼν παρ' ὑμῖν νομιζόμενον. Ζαχαρίᾳ.

ο. σὸς με φιλοτιμίας ἐνέπλησας τὴν μικρὰν δὲ ἄρας ἐπι-
στολῶν καὶ τὴν ὡς αὐτὸς ἐπ' ἐπὶ λακωνικῇ. ἰδὼν δὴ σοὶ ἑσθ
βαρὸν ὄρω. καὶ σφραγῖς αὐτὴν χεῖμα ἐγὼν ἡμῶν. καὶ μοι πάντα
λυκούργος. ὃ γὰρ ὅλων οὐδὲν. μικροῦ δέιν καὶ σφραγῖς αὐτὴν καὶ φων-
νῶν, ἐλ' ἀπ' ἡμῶν ἐκείνῃ εἰς ἀνὴν ἐλθόν. λυπεῖ με δὲ καὶ πατρίς
ἐλμέρους πειχόμενῃ, ὅτι δὴ μὴ ἐλ' ἀπειχίσου σφραγῖς ἔστιν ἐπὶ
κῶν, τοιαῦτα διδάται εἰς τὸν ἀγαθὸς, πρὸς πᾶσι ἐλκων οἱ-
ον καὶ βούλεται. εἰ δὲ με πάλιν ὡς ἀπ' ἡμῶν ἐπ' ἀνέσεις,

ὄρα μὴ τίνω παρτίω αὐτῆς ἀρνέσσωμαι. οὐτὼ ἴθω ἢ σὺν γράμ
μαῖται μετέλκομαι. ἀλλ' ὅπως μὴ παύσῃ ἐθέλων, ἐπεινέσεις τὴν
αἰγυπτον, ὡς ἔρ' λόγῳ γηροίμην αἰγυπτιοῖς. οὐλοῦν φέσται πρὸς
δῖος. οὐ γὰρ ἔχω μὴ θαυμάζειν ὁ πόσις καὶ σὺ. Νηφάλιψ.

σ Υμῶν ἐν πολλῇ γρημμάτων ἀπορίαν ὁρμήεις. ἐξὸ δὲ τὰ γρη
μῶτα ἐξ ὅσων πλουτοῦνται περιφροῦν καὶ τοὶ πενίαδαμας ἡ συ
νεχόμενος. οὕτως ἄρα τὸ πένεας καὶ πλουτεῖν ἢ συνῶμει ποιεῖ. οὐ
γρημῶτα περὰ φιλότητος τῇ δὲ κακείσε πλανώμενα. τοι γὰρ οὐ
παῦσαι μικροθύχως ἡμῶν ὀδυρόμενος. μηδὲν μέγα νομίζων πλὴν
εἰ μὴ τι φέροι πρὸς ἀρετῇ. ὅτι γὰρ μὴ τοιοῦτον, ἀλλ' ὅριον πέδῃ
πρὸς ἀπὸ τὴν ἐφέλκεται. ὅθεν οἱ φρονεῖν εἰδότες ὡς πέρ τινα μέλω
καὶ φλυαρίαν παῦται ἀποσεισόμενοι, τίνω τὴν καταλαπόντες τῇ γῇ,
μετὰ ῥῶσιν ἡμῶν περιπλοῦσι τὴν οὐρανόν. τὰς αἰδήσεις ἐπὶ τίνω ὕ
λῳ καὶ τὸ φιλὸν πλάνης χειρὶν ὡς πρὸς πᾶν χαλεπὴν διανοηζόμενοι θα
λατῇαν.

Μουσαίω.

δ Εδελμαι τίνω βίβλον ποθένοτέραν μοι γηρομένην, ὅτι ταῖς
ὑμετέραις ἀσάληφθῆσαι χερσὶ, τάχα τί καὶ μουσικὸν ἐπεσάσασθαι
ὡς τὸν κεχρημένον λοιπὸν ὅζυτέρας οἰμαί φιλὸν δακνοῖας αἰσθάνεας.
οὐχ ἡττον ἢ Σωκράτους, ἡνίκα δὴ περὰ τὸν ἱλιστὸν ἐκαθέζετο. ἐν
θαυνομῶν ἱερὸν ἐπανόσεν ἐν διαίτημα. ἀλλ' ἔθεμα ἐπὶ τὰς ἀλ
λας βίβλους λαβὼν, τοιαύτας ἐργάσασθαι. ὡς τί με κατὰ μέρος
ἐκείνη προσβαλόντα, ἐφοτέρας αἰετὶ ἐπιπνοίας αἰσθάνεας.

Επιφανίω.

κ Αλῶς ἄρα ἴδεις τὸ γῆν ἐρώντων πᾶσις ἢ παροίμια. καὶ ἐ
πὶ ρητὴν ἐθέλωσι, συγνῶμην αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐπαγγέλλεται.
ἰδὼν γάρ σι γίγναται καὶ τοὶ μὴ γράφειν ὑπεχρυσμένοι. οὕτως ἀπὸ
μεθῶ

25
μεθα τοῖς πῶν καὶ πινόμεν φάσκειν ἐρωτικὸς· ἀλλὰ γὰρ πολλὰ
λάκεις· καὶ δὲ δὴν τύπον γυναικὸς ἀνὰ θεῶν τοῖς ἐρασταῖς.

Τῶν Προκοπίου ἐπιστολῶν
Τέλος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φιλοζένη Επισκόπῳ.

Π Ῥᾶγμα ἐμοὶ ποθόνον, ἐπιστολὴ πρὸς μὲν· δεῖτε μὲν ἐ-
ξεγγετόμοι δ' αὐτῆς συνίεναι φωνῆς· ἔγωγε δ' αὖ ἢ
διδόν' ἔχον, ὡς περὶ τῆς ἐρασῆς αὐτῶν ὁρῶν τοῦ ποθοῦ
μένον τινὲς ὄν· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκόνας εἰδέναι
μὲν ἀγαπᾶν τῶν ἐρωμένων, ὅταν αὐτοὺς μὴ διωκθῶ μὲν εἰδέναι· τὰ
σύμβολα δὲ, ὅτι μὲν τῆς ἐορτῆς ἔστιν ἀγαθὰ μοι δοκεῖ· δι' ὅτι δὲ πα-
ρ' ὑμῶν, δι' ὧν ἀσπασίως νομιθήσεται.

Διονυσίῳ.

α Ὡς γὰρ ἐδίδουσα τινὲς γυναικὶ, ἐπειδὴ τινὲς σὺν ἡκουσσε σιδήρῳ.
εἰ γὰρ ὁ κύκλος σιγῆς, τίς ἄσεται μου σικλῶ· εἰ ὁ μετὰ
φωτὸς διονύσιος μικρὰ φέρεται, τίς οὐ σιωπήσεται. ὡς εἶδει τινὲς
ψυχὴν πολλοῖς σώμασιν ἐκτείναν, ὅπως αὖ ἢ τοῦτο καὶ μοι πρὸς
ὑπερσίαν φωνῆς· δεῖν γὰρ εἶπαι ἀρίστης αὐλῆς κατὰ γέ-
γων αὐτῶν τῶν αὐλῶν, δι' ἀπορίαν ὁργάνων εἰς θέατρον μὴ κατα-
βαίνει.

Γ 20

Σπιφάνω.

ο Τί γραμματῶν ἐμῶν ἐπιθυμῆς, ἡ γνῶσις. ὥς δὲ ἡ δόμω
ἄφῶν ὁ γραμματικὸς βερονικιανὸς μοι διελέχθη, γρά-
φω μὲν οὐ πώσωμαι. φίλων δὲ οὐκ ἐπωσάμην.

Ευσεβίω.

π Οἰσάντες ὑμῶν ἐρασὴν, ἐπιήσαστέ με καὶ τολμηρόν. ὥς
τε οὐ πώσωμαι γράφω, καὶ πλάκισ αἰτιάσιν ἐμεθρα-
σύτητος. τί γὰρ αὐ καὶ ποιήσεις ἀνθρώπος ἐρῶν. καὶ πώσωμαι
μὴ δυνάμενος.

Τῷ τῷ ὀξείδω Πέμφαντι.

τ Οὐδ' κέραμους ὅτι μὲν πρωτεῖον ἐπέγραψας εἶδον. ὅτι
δὲ μὴ προσέθικας ὄξους, ἐπελαβόμεν. τοῦτο γὰρ ἐπι-
γράφω καὶ ἀληθοῦς ἐδόκει, ὡς ἀσφαλετέρον ἐπίφοι τὸν πε-
ρωμένους. μὴ δὲ ὑπὸ φθι ἀγνοίας ὥς οἶνον ἀρπάζοντες, λαυθαίνουσιν
κινδυνεύοντες.

Τῷ αὐτῷ.

η Φιλότιμος καὶ δικαίος δωρεὰ, μέγχι μὲν πρόω ἀνέ-
παφος ἔω. ἐπεὶ μὴδὲ ἰδεῖν αὐτὴν ἡγήσασθαι οὐτω μεγά-
λῳ οὔσαν ἐρυθρίων. ὥς δὲ ἰδεῖ ἡ κέραμων ἐνὰ πέμψαι φίλῳ
ἐννοίῃ κατὰ χρεῖαν ἐπίδομα ὦντι, τότε ἡ δόμω ὅτι καὶ δῶλον εἶχεν
ἐν ἀπορρήτῳ. καὶ γὰρ πέμφανται ὡς ἀληθῶς ἐμὶ μέτω. χαλκῶν
δὲ. ὅτι καὶ σημεῖον ἐπέθηκες αὐτοῖς, οἷον διφραναὶ γὰρ ἀπατῶ
μυθον. οὐδὲν δὲ ἀπεικὸς ἐπεπείθειν αὐτὸν, πλάκισ ἐφοῖς ἐπέωθην
διαμαρτῶν.

Τῷ αὐτῷ.

ο Ἰκέραμοί σου κινεῖ μὲν ἡσπιν ἀρετῆς. ὅξος δὲ ἔφερον αὐτοὶ
χρῆνται. οὐτὼ καὶ ὀλίγον ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχε καὶ παύρον. ὥς τε εἰς τοὺς
αὐτὰ τιμᾶς, ἀμείνων αὐτὸς εἰς γνώμῳ.

τῷ αὐτῷ

Τῷ ἀρχόντι ἰδραπόλεως.

Ὁ ἰπὸς ἀρχὸς ἐν δόξῳ μετιόντες ὡς πρὸ ὑμῶν, πλείον τοῦτο
ἐπιτηδύουσι. Φίλους ποιῆσθαι πλείους ἐν ταῖς ἀρχαῖς.
γινώμεθα τοίνυν Φίλοι Φι μεγαλοπρεπείας Φι σὸς, ἐγώ τε καὶ
ὁ πῖν ἐπιστολῶν ὑμῶν ἐπισιδεύς. ἐγὼ μὲν ὡς γρηγορώς. ὁ δὲ ἐπὶ
ρος μόδεσσον βούλεται γράδῳ ἐπιτυχῶν.

Εὐσεβίῳ.

Ἄ Ρα μὴ φαίνωμαι βραδύς εἰς ἐπιστολῶν, ἢ πρὸν αὐτίον καὶ
ὀχληρὸς. ἀλλ' ἔτι καὶ τὸ δαύτερον δοκοῖν, αὐτὸς αἰτίας ἐπι-
στέλλων. ὅτι μετῴρος ἡ χάρις ὅτι τὴν ἐμὴν ἀπόλειπον περιμένον
σαι.

Θεοδώρῳ.

Ἐ Ἰδεὼ καὶ πυθέσθαι, ὅπως ἡμῖν τὸ σῶμα τὸς ἔχεις. ἐπει-
δή σοι τοῦτο καὶ μόνον ἐνοχλεῖ. τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀμέλει καὶ θεο-
περα πέφυκε. καὶ διζαίμην οὕτως ἔχειν ἑτέρους. ὡς τε διδασκα-
νέσερον ἐν τῷ δέν εἶναι τὸν γρόνον. γράφει οὖν ὁ σάπεις ἐν διδασκίῳ τὸ
νόσημα, καὶ πῶτε καὶ ὅσον νενίκηται. καὶ ὅπως παρέρχεται ταῖς ἡμε-
τέραις διχαῖς. τὸν δὲ ἐταῖρον ἀρχέλαον ἐκ τῶν ὑμετέρων γράμ-
ματων ἔχω διδυνόισα ἀεὶ. μετὰ λίαν σύστασιν ἡποσάμενος ἐπιστολὴν
ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

Ιλασίῳ.

Ἄ Ρα μὴ λέλῃθαι ἐμαυτὸν εἰς παρορμίαν ἐλθὼν, καὶ γίγναι
λύκος γυνὴν διακρήης, καὶ τίς αὐτὸν πιστεύσει ταύτῃ ἐπεμ-
ετὶ πρὸς οὐκ ἰσχύειν, ὅτε ὑμεῖς αὐτῷ προσδοκίαν ἐποίησατε, συ-
ζυζήσαντες τὰ ἀθλα τῶν ἐπιτάγμασιν ἐμὴν οὕτως ἐχρῆν ἡγορήσμεθα
εἰλαμ πρὸς αὐτὸν μὲν τὴν δὲ ρεαυ. ἐπὶ ἧτον ὅδε λέξαι ἢ νομίζω

Γ ii

ἀλλοῦ χειρὸν ἢ βουλήν ἢ μὲν ἢ πρὸς ἐφάνη μὲν. βουλήσιν δὲ ἴσως ἄπειν
τοὶ κείνεται. ἀπὸ δὲ τῶν συντάξιν ἀνθρώπων ἢ διωα μὲν οἱ ἢ βου
λομένοις. καὶ δὲ τε πρὸ φασιν ὑμνήσαι τὴν φιλοτίμον ἐσφωτὰ
τὴν ἀρχήν. αὐτοὶ πρὸς ἑκάστον ὑφ' ὑμνέονοι τῶν πεπραγμένων.

Ἀζυγίω.

Θ Ομοί τὰς ὑποχέσεις ἢ μᾶλλον ἀπόδοσ. λέγω δὲ ἀπόδοσ.
οὐ κατὰ τὸν τῶν ὑποχέσεων νόμον, ἀλλ' ὅτι τὸ θεράπειν ἢ
μᾶς, ὡς ὀφλημα σαυτὸν ἀπατεῖς. καὶ περὶ ὧν ἦδη τυχεῖω δευθεῖς
ἐπίσχετον ἀκρίβως. ὡς ὅτι τὸ θέρος ἐν δίδωσιν ἢ θαρρύνει δὴ μᾶς ἢ
δραμεῖν ὡς ἡμᾶς. Ρωμύλω.

Ι Κ μὲν δὲ ἦδη γράφεισιν ἐπιστολῆς, καὶ πῆρὸν ἐν αἰσέ
διὰ δὲ προθυμίας ἐνόμισα. χροὺς δὲ ἐγχενο μὲν καὶ πεμφθεῖν
τος οὐδὲν ὡς προσεδόκησεν, γράφειν δὲ οὐδὲς ἐγχελεματα πακρὸν
ἢ ἡσάμω. παρακαλῶ δὲ ἐπὶ, ἀπὸ ὧν ἢ πᾶν τὸς ἐλπίς τὰ ἐγχελε
ματα. Φιλοζεύω.

Τ Οὐ πῆρὸν παλαιὸς ἐραστής. τὸν τὸν ἡττωρ δεξιὸς, οὐτε πρὸτε
ρος οὐτε δυνάτερος ἐπισέλης. καὶ τοὶ φιλοῦντος τε λῶ καὶ ἰκα
νοῦ λέγειν μαρτυρῶ γὰρ ἡμῖν τὸ πέμπειν ἐπιστολάς. τί οὐκ ἔστι
το ποιῆς. ἀποκρίναι γράφων. εἰ μὴ καὶ τοῦτό με ζημιῶις. ἀλ
λα ταῦτα καὶ σεαυτὸν ἀδυνατεῖς καὶ ἐμὲ. σεαυτὸν μὲν, λυεῖαν ἐὼν
κατὰ σὺ τὴν αἰτίαν. ἐμὲ δὲ μὴ δὲ ὑπὸ ὧν ἡττασάμω ἀπολοῖ
ας ἀξίω.

Γλακιδανῶ.

Η Δι σὺ γράφας ἐπιθυμοῦντι, τὸ μὲν ἡδύως δεχόμεναι τὴν ἐ
πιτολὴν παρὰ τὸ κομίσαντος ἑμαυτὸν. παρὰ σὺ δὲ οὐδὲν.
ὡς τε δὲ ὧν μὲν οὐκ ἀπεκρίνω, συμβουλεύω ἐπὶ μὴ γράφειν. ἐπεὶ
δὲ καὶ

δὲ καὶ ὁ νῦν αἰτήσας ἀπὸ τῶν ὁμοίων ὧν περὶ καὶ ὁ πρότερος ἤτει πάλιν
ἐν σιγραφῷ. τὴν δὲ ἐγκαλοῦσαν οὐ πέμψω.

Εὐτοκίῳ.

ῥοσσαντοῦ καὶ φίλων παλαιῶν Φιλίας ἡμῶν, οὐ δοκῶσα
γράφω, ἀνδραγατεύειν, ἀνδρὶ μὴ δὲ εἰδέναι μου βουλομένῳ
τὰ γράμματα, ἀλλ' ἐπεὶ μὲν ἐλπίδων μεταθήσειν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τῇ
παρόντος ἐπεσκέλῃ. ἀποτυχὼν δὲ νῦν αὖτις, ἀναιδὴς οὐκ ἀγνοῶ
σεμναί. τῷ Μοδίστῳ δὲ πολὺν τινα ἔπαινον ὑπὲρ σοῦ κινουμένων πα-
ρὰ πολλοῖς, ἀναγκάσιον ἡγήσάμην καὶ διαῦτοῦ, καθάπερ διὰ φί-
λῳ πωλῆς, ὑμῖν ὁμιλῶσαι.

Λεοντίῳ.

Ἰχθυὸν μὲν τινα λυπὴν ἔχει τῷ παρόντος καὶ δικαίαν πρὸς
σέ. τὴν δὲ αἰτίαν ἀγνοεῖς. εἰδὲ ἀγνοεῖς, ἀναμνήσω. γωργόις
ἡμῶν ἐβοήθησ' ἀδικοῦσιν ἐμὲ. παυσάμενος οὖν τῷ λυπεῖν, ἔπει-
να γὰρ αὖτις εἰς τὸ φίλῳ. φίλῳ δὲ ἐπὶ μάλλον ἐγὼ, ἐμελήσει
σοι τὸ ἐμῶν ἀλλὰ μὴ τῶν ἀδικουμένων ἐμῶν.

Δημοφίλῳ.

ῥε μὲν οὐτυχῶς. οὐτυχῶσαι δὲ ὦν ἀγαθός. ἐπεὶ καὶ Φί-
λῳ τὸ θεῖον τοῦ ἀγαθοῦ. τὸ δὲ μεμνησθαι τῶν φίλων, εἴπερ
ἀλλότῃ τοῦτο εἰς αἰὶν παρὰ σοί. ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἀφελ-
κόντων εἰς λήθην, ἔδωκα δι' ὧν ἀνάμνησιν ὧν παρεκάλεισε καὶ
τὸν ἐπιστῶντα καὶ τὸ διδόμενον.

Αραβιανῷ.

Μετ' ἐπιστολὴν γράψαι παρ' ἐμοῦ. τὴν χάριν ἣ οὐκ αἰτῶ
μόνος ἀλλὰ πολλοὶ δέχοντο μετ' ἐμοῦ. σκόπησον οὖν. ὅπως
μή τι τὴν ἐπιστολὴν τοῖς αἰτήσασιν καταλείπω μὴν. μή τε οἱ δεῖν
τις ὑμῶν ἀποτύχωσι δ' ἐμοῦ.

Γ iii

Αμμωνίω.

α Νόβα πῶς ἢ ἔτι παρὰ φιλότητος αὐτῆς μαρτυροῦ μέν,
 ἥν ἀναγνώσῃ Οὐλπιανόν, δι' ἡμετέρας τὸ μέγας τὸ σὺν ἑ
 δι' ὑμᾶς μένως ἢ γυμνῶν δεξιῶς, δι' ἡμῶς δὲ ὡς ἱκανὸν εἶναι νο-
 μίζονται πρὶ ὧν ὡς ἔλλω πρὸ μιν. ἢ δὲ φιλ. δι' ὁρμησίας αἰτία, εἰλο-
 πρᾶγμα οὐσ ἀντιδίκου ἢ ἀπὸ δόντος ἐπιχειρᾶν ἐλθεῖν ὡς.

Ανθεμίου.

ο Ὑπαύσιμαι γράφων ἔως αὐτῶν πειπλωμέν, ἐγὼ μὲν γράφων,
 αὐτὸς δὲ ἐνοχλοῦ μέν, ὅπως ἂν καὶ μάθω βεβαίως εἰδεῖ
 με πρὶ ὧν εἰδήσῃ τῇ ἐλπίδι τηρεῖν, ἢ μάλλ' ἀπολαβῇ. Νείλω.
 σ Ὑπὸν μὲν ἐλπίσει. ἀποδομῶν δὲ νῦν ἀδικεῖς. ἥ γὰρ ἐν
 τῇ σωουσίᾳ τῶν πνῶν ἀποσερῆς. ἀλλὰ μὴν καὶ γράφων ἐ
 γγύου βαρύτερος. τὸ γὰρ ἢ δὲ φιλ. ἐλπίδος ἀνέρι κας. ὥς τε οὐκ αὐ
 ἐχέεισ ἐπεῖν, ὥς τε ἡμᾶς οὐκ ἠνίσταται.

Καλλιόπης.

μ Εὐζών με λυπεῖς, ὧν ἐφίλησας οὐ γράφον ἐξ ὅτου ὡφεί
 λησας. ὥς τε τὸ τυχεῖν ἀγαθῶν, τοὺς ποταμῶν πρᾶ-
 σκευάξῃ σιγᾶν, κινδυνὸν μᾶλλον ἀγνοῦν τὴν βραδυτῆτα τῶν
 τάχους, ἐμὲ λλοῖον ἐνισώτατοι φοιτῆται, διότι μὴ ταχὺ χεῖρ
 ζονται, συγχρότερον ὡς ἔλλω τούτου μὲν οὐκ ὡ μους κωπῶτατε μὴ
 παύσῃ ποσῶν. μὴ δὲ ἀφαιροῦμε τοῖς ἐμοῖς καρπῶς ἐντυχᾶ
 νήν, ὡς ἐπὶ ραῖς ὡς λαοῖς. ἀ δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρᾶκτεον, ἀέημι. ἔρ
 θεῶ καὶ ὑμῖν. ὥς αὐ μὴ δοκίμην ἀπειρόκαλος εἶναι. πρὶ ἧν αὐτῶν
 πλεῖστα κίς διαλετόμεν.

Σεβήρω.

Σελήρυ.

ὁ Ὑπὲρ πᾶν τὸν οἶόν τε εἴμι μισῶσαι τοὺς ἐξ αὐτοῦ φύτας, ἐδὲ
κατε, ἐπὶ παιδεντὴς ἀμείνων οἰκῆν εἶναι παρὸς. ὁ μὲν δὲ ἐν
ἡδονῇς τύχῃ παιδοποιεῖται. ὁ δὲ ἐν προαιρέσει τέχνης, ἐχθρὸς
εἶναι πρὸς σπουδῆς. μὲν οὐκ ἔστιν ὡς ἀγαθὸς κατὰ τὸν ἀμεί
νω πατέρα τὸν φιλ. τέχνης. ἡ μὲν δὲ κατε μικροῦ χάσ. ἄλως. ἔτις
ἀρὰ ἡ γένοντο. ἐπεὶ ἡ πατέρα οἱ φιλ. φύσεως, ἐνίοτε παρὰ λυγρῶ
σι τὸν σ. παῖδός, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ἐπὶ πολέμοισιν ἀλλήλοισ.

Φιλοζήνῳ.

ἔ Ὑπὲρ πᾶν τὸν οἶόν τε εἴμι μισῶσαι τοὺς ἐξ αὐτοῦ φύτας, ἐδὲ
κατε, ἐπὶ παιδεντὴς ἀμείνων οἰκῆν εἶναι παρὸς. ὁ μὲν δὲ ἐν
ἡδονῇς τύχῃ παιδοποιεῖται. ὁ δὲ ἐν προαιρέσει τέχνης, ἐχθρὸς
εἶναι πρὸς σπουδῆς. μὲν οὐκ ἔστιν ὡς ἀγαθὸς κατὰ τὸν ἀμεί
νω πατέρα τὸν φιλ. τέχνης. ἡ μὲν δὲ κατε μικροῦ χάσ. ἄλως. ἔτις
ἀρὰ ἡ γένοντο. ἐπεὶ ἡ πατέρα οἱ φιλ. φύσεως, ἐνίοτε παρὰ λυγρῶ
σι τὸν σ. παῖδός, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ἐπὶ πολέμοισιν ἀλλήλοισ.

Εὐσαφίῳ.

ὁ Γράφων ἐγὼ τὴν ἐπιστολὴν, εἶλος ὑμῖν. ὁκομίζων εἶλος
ἐμοί. γήρυοι τὴν καὶ σοὶ δὲ μέ. ἡ εὐὼ θηκὰν παῖδα, ποδα
πόστis ἐμί. εἶλους ἐσάγων τοῖς εἶλοισ. ἐφ' οἷς δὲ ἡκδ. ὁ πᾶς αὐ
τὰ χεῖρ δαθεῖναι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτὸς δηγήσεται. πρὸς δὲ τὸ δὲ
περον ὑμεῖς ὑφηγήσασθε. ἡ εἰλοῦντες ἀγαν. ἐφρονοῦντες ἡκάν.

Ιωάννη.

ἂ Εἰ μὲν φόβος ἡ γὰρ ταῖ μοι φιλ. πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς. θερά
πευδὲ αὐτὸν ἡ πρᾶσις ἡ πρὸ ὑμῖν. γράφω τοι γαροῦν φιλ.
εἰς ὑμᾶς ἐλπίδος ἀντεχόμενος, ὥς πρὸς οἰκνυθῆναι βλείπωντες
εἰς τὸν ἀπευθύνοντα τῶν ἀσέρων. ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν καὶ ὑμῖς οὕτω κατὰ
λάμπετε, μέναιτε καὶ οὕτως δύσχευτες.

Εὐσεβίου καὶ αἰκιστοῦ.

κ Αἱ προθυμία καὶ προσδοκία, οὐ μικρὰ παρρημίῃ. πρῶτον μὲν ἰδεῖν ὑμᾶς. ἔπειτα δὲ καὶ εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς. ἀλλὰ τὸ μὲν πρότερον ἐν ὑμῖν. τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῇ πόλει καὶ μοί. μάλλον δὲ καὶ τοῦτο ἐν ὑμῖν. οὐ γὰρ δὴ μικρὸν κώλυμα εἰς πανήγυριν, πολλοὶ ἀθυμοῦσιν. καὶ παρδύταί με τριτάτῃ οὐκ ἀνέχόμενοι.

Ελισαίω.

μ Ἰὰ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ παρῆμ' οὐδ' εἴτις ὑμῖν ἀποδέδωκεν, αὐτὴ τετάρτη. πράττει τοῖσι καλῶς καὶ μέμνησθ' ὧν φίλων. καὶ πᾶσι σε δεξιὸν περιστῇ, γράφει πρὸς ἐρωῶντάς με θεῖν.

Πλακιδιανῶ.

ο Πρότερον πιστεύεις σοὶ δι' ἐμὲ, νῦν ἐμὲ μέμφεται διὰ σέ. λῦσον οὖν τὸ χεῖρος. ἵνα μὴ καὶ σοὶ μέμψωμαι δι' ἐκένον.

Σαλβιανῶ.

τ Ἀσ' ἐπιστολὰς οἱ τὴν ἀρχὴν δύροντες, δοκῶμοι διὰ πρόσρησιν δύρον. πραγμάτων δὲ ἴσως ἐχνομένων, παρηκολούθηκέ τι καὶ νεώτερον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διαλέγεσθαι. οὐκοῦν εἰ μὲν ἐμπεσοῖ πράγματα καὶ μακρολογεῖν ἀνάγκη. τούτων ἡ ἀπὸ τῶν πῶς ἀντὶς χεῖρ' ἔχει τοσοῦτον μακροτέρας ὁμιλίας ἐρωῶντι καλῶς ὅτι ὁμιλίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν οὐδὲν πολὺ σιωουσιῶν διαφέρουσιν.

Ιερίω.

ζ Ἰταῦ σφώτατοι, ὧν ἐν τῇ γῇ, χεῖματα μὲν αἰτήσας ἔλαβοι αὐτὸ καὶ ῥαδίως. ἐπιστολῇ δὲ ὑμετέρῃ ἰδεῖν, πλάκεις μὲν οὐξ ἀμενος, πλάκεις δὲ ἰκετεύσας, ἀνάζεις εἶναι τοῦ τυχεῖν ὑποπτεύομαι, καὶ τοὶ φίλοι μὲν ὡς ὀλίγοι, πρῶτον δὲ ὑπὲρ τοῦ ὀλίγου.

ἡσυχ.

Ηουχίω.

ε Γώ καί σοι κήδομαι καί τιμώ. σὺ μὲν ὡς μὴ ἀδικήσῃς
τιμώ, ἔως μὴ ἀδικήσῃς. εἰ δὲ καὶ σὺ δικάσῃς μετὰ πλάττωτος
τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον εἶναι κακόν, ἔοικας οὐ μάλλον ἢ
τούτῳ χαρίζεσθαι, δέόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πράττοντος δικαιοῦς ὑπὲρ
ῶν οὐκ ἐβλήμην. Σοφίῳ.

π Ολλύς ἐνέπλεσε με Φροῦτιδὸς κομίσεις τίς περὶ ὑμῶν ἀ-
παγγελίαν ἐπαχύν. καί τοι τὰ βέλτιστα προσδεχόμενῳ ἀ-
κρίβ. πέμψον οὐδὲ τῆς ἐπιστολῆς περιμύθον τίμοι συνδιατεθνηκὸς
τῆς γραφομένης. Λεωνίδα.

ι Ρέωσθ. τούτο γὰρ ἐγὼ συνδύχαί σοι. καὶ ἀκούσαι ποδῶ
περὶ σὺν. καὶ ὅτι τούτῳ ἔστι παρ' ὑμῖν ἐπισείλησ, οὐ μικρὰν ἔχειν
δωρεάν ἢ γούμαι παρὰ τῆς τύχης. Καλλιόπῳ.

τ Οἷς σὺς ἀπαντῶν ἀεὶ καὶ ὅπως ἔχεις ἐρωτῶ. εἰς τοῦ δέου
ταί μὴ σιγᾶν ἀπειτῶ. λεγόντων δὲ ἀμφοτέρω, σὲ μὲν ὑπὸ
εὐνῆν, αὐτοῦ δὲ χεῖρ' οὐδενός, χαίρων ἐγὼ δικαίως ἀπέρχομαι.
Σοφίῳ.

σ Φόδρα μὲν σὺν περιεπὶ ὑγᾶμιν τὰ γράμματα φιλοσο-
φοῦντα καὶ παραινούντα. γίνωσκε δὲ ὡς οὐδέν οὔτε τῶ
καίρων οὔτε τοῦ συμφέροντος ἰσχυρότερον. Μοπερνίῳ.

κ Αἰ βραχέα τῷ μέτῳ σὺν γράφον, ὅπφι λῶ δὲ μέμνημαι
δείκνυμι. ποιῶν ἢ καὶ αὐτὸς ὡς πρὸς ἐγὼ. τούτο δείξας ὅς
πρὸς ἐγὼ. Αἰγυπτίῳ.

οἰ Ἰδοὺ καὶ τὰς ὑπερηφάνους τῶν ἐταρῶν οὐτο πριούσας ὅτι πάν-
τα ἐπιτάττειν βελομύ τοῖς ἐρασταῖς. ἀλλ' ἐκείναι μὲν ἴσαι
σι καὶ θεραπείην ὅταν κελύωσι. σὺ δὲ λαίδη τινὰ κορινθίαν ἀπο-
μιμή, κελύω μὲν ἐτοίμως, ὑπακούων δὲ οὐδὲ μόλις.

Ιωάννη.

Τ Ον οἶνον ᾗν κινίδου φασὶν οὐ το πολὺ ἔχειν ὕμᾱς, ὥς τε καὶ
ἐπὶ γράας αὐτὸν διατίθεσθαι. ἡμεῖς δὲ οἱ τὴν σύρον οἰκοῦν-
τες, ἄλλας μετ' οὐτυχοῦμεν ἀμπέλους. ταῖς δὲ πρὸ μὲν μακαρί-
ζομεν, οὐ τὰς δύδαμον ἔσθον, ὅτι δ' ἀναγκασιόπερον. πέμψατε οὖν
μοικεράμους ἀρκούντας εἰς ἔπος· ἡλπιόμενοι τὴν τιμὴν ἡχάειν
αὐτὴν χάριτος ἀπατήσονται.

Αβραμῖψ ἐπισκόπῳ.

Ἐ Δει πρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν τὴν τοὺς μέλλοντας γράφειν, καὶ
χρόνου μῆκος ὑπὸ ἡγεῖν, καὶ δύναμιν λόγων ἀξίαν εὐρεῖν.
ἀμαρτήματα δ' οὐ φορητὰ, τοιούτοις πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. ἀφ' ὧν
καὶ τὰ φη προπετείᾳ ἐλέγχεται, ἐὰν τὰ φη ἀρετῆς ἐκ φη μι-
κρολογίᾳς ὑβρίζειται. τοῦτο γινώσκουσιν οἱ τὴν ἀναβολὴν πεπώ-
κε, καὶ τὸ δοκοῦν ἐγλήμα πρὸς ἑθνε. Εἰλὼν γὰρ ἐδόξαμεν ἅ-
μνημονεῖν πρὸς αὐτοὺς μηδὲ γράμματα φανέντες. γνοῦς γινώ-
σκων αἰτίαν καὶ σκοπῶν τὴν εἰλίαν, μὴ παντελὸς τὴν ἐμὴν ἀ-
βέβαιον νομίσῃς διανοίαν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς οἶμαι, τὴν τοιαύ-
την κακίαν ἐπείγει προαίρεσιν, ἥτις μικρὰς γὰρ ἀσφαλείας
πεφροντικῆς, οὐχ οὐτὶν πρὸς ἡμῶν. τοῦτο γὰρ καὶ μοι ποθεν οὐ
καὶ σωτήριον, καὶ σὺ προσφιλέσ' ἅμα καὶ νόμιμον.

Διονυσίῳ. Ἐπισκόπῳ.

Ἐ Λαβόντων τὴν ὑπόληψιν ὑγαίων. αὐτὴν πείλλω δέ σοι να-
σῶν. νοσῶ δὲ ἐκείνα τὰ εἰσδοτά. ἐν οἷς ἀλγύματα τε οὐ φο-
ρητὰ τῶν ποσῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι καθόλου κακὰ. καὶ τὸ
ἐξ αὐθιγὰν. πρὸς ταῦτα δύχων δέ τῶν ὑμετέρων. δύχων δὲ λέ-
γῃ τῶν ἐθιμάτων, τῶν δυσωπείων τὸν θεόν, ὥς ἐγὼ πολλὰ κίσις ἦδη καὶ

ταῖς

τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἰδια μαύττω διζάμην· τοιοῦτόν ἐστιν ἀμαρτία
βαρβαρὴ καὶ πλάγι· εἰ δὲ πρὸς ὑμῖν ὄρεται ἡ ἄνθρωπος οὐδὲν αἰσταν εἶ
καὶ μὴ τὸ πᾶν ἀνελθὲν τῷ ἥντων, ἀλλὰ φαιρὲν μέρος, πέμπε τὰ χε
σα καὶ βοήθει εἰλου σώματι. Εὐσεβίου.

κ Αἱ τῶν ἰσχυρῶν λέγουσιν αἰτίους, ἐπειδὴν εἰς ἀγῶνα ἔλ
θωσι, εἶναι τὰ τελευταῖα βελτίους ἢ τὰ πρότερα τῶν ὁ
μων. ὁ καλὸς Ἀκυλίνθ, εἰλοπιμὸς τερὸς ἐστὶν ἐν τοῖς πόντοις νῦν
μᾶλλον, ἢ πάλαι. ὁ προθυμῆται μὲν ὅθεν εἶδος ἀγνοῶσαι παιδεί
ας, τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ παλαιὸς ἐπέμπε πρὸς εἶξαι μετρουσ. αἱ τοι
αῦται δὲ τῶν νέων ὑπομίαι, βίβλων ὑπὸ δέονται πλῆθους· τοῦτο δὲ
ἐκὰν γήνοιο εἰ μὴ πρὸς ἡ χυσιό.

Ιουλιανῷ.

ι Πεδήμεσθε ἡμῖν ἐκ φιλότητος καὶ τὸν ἦν ἐπαρξάμεθα
ἐπιλόγους, ἐξ ὧν ἰδὼν ἀνδραλίαν δὲ τῶν ὁ ὡς αὐτὴν χηταῖς
ἀπάταις ἀγόμενον, ἡρώτων τί τοῦτο μα ἐν τῷ ζῆντι. τῶν πρὸντων
δέ τις εἰ δέναι δοκῶν, Μακάριος ἐφασκεν. ἐπὶ δὲ ὡς ἡκουσας τὸ, Μα
κάριος, πάντως ἐφην, εἰς πρὸς οὐκ ἐπεδήμησεν.

Τῷ αὐτῷ.

ι Πέσει λάσσι γαμουῦντι καὶ συγνῶμην ἔχω μετὰ τὸν γάμ
μον σηθῶντι· οὐ δὲ γάρ ἐστιν ὡς ἔοικεν οὐδὲν παρ' ῥησεία, δε
δεμένη γυναικείας ἀπάταις. Ρουφὸς χαλαστῆς.

λ Ὅπως ἐστὶ παλαιός· μὴ ῥα δὲ ὡς κίλικας ἀλυσίδων· καὶ δὲ
δοκᾷ μὴ κίλικαν ἰδὼν, ἐκονῶν ἡσας αὐτῇ ὁ τὸν τρόπον· πῦ
ρ τὰ γράμματα· πῦρ δὲ συνεχὲς ὑπὸ τῇ ἀφ' ἧς οὐχ αὐτὴ μὲν ἦν
ἢ ὑπὸ χεσὶς, μεμνήκει δὲ λόγος ὑπὸ χεσὶς ἐμὲ μὲν λυπεῖσθαι πε
ρὶ ὧν δὲ κίλικας δεικνύων.

δαῖς, οὐκ ἐπὶ ῥησιν δὴ γένεαι γαστρώμενος σικελικῶς πολυ-
τελέως· αἱ οὐ γένεαι γαστρώμενος δαίπερον. λέγοντι δὲ πολλοίσε καὶ δε-
μοσία φιλοσοφῶν· ὅπως ἀπαζήσωσι Πυθαγόρας· ὅς γε δαίμοι τὰ αὐ-
τοῦ θυγατρὶ τὰ ὑπομνήματα παρακαταθέμενος, ἐπέσκαψε
μνησὶν ἵνα ἐκ τῶς οὐκίας παραδιδόμεν· αἱ δὲ διωκόμενα πολ-
λῶν χημῶν ἀποδοῦναι τῶς λόγως, οὐκ ἐβουλήθη· πενίαν δὲ καὶ
τὰς ἑλπίδας πρὸς ἐπισκῆψας ἐνόμιζε χηνοῦ τιμωτέρας ἑμῶν.
Φαντί δὲ ὅτι δὲ Δαμῶν θύσκειοντι Βισαλίαν τῇ ἐαυτῆς θυγατρὶ
τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν ἀπέστειλεν· ἡμεῖς ἢ ἀνδρες εἶναι τε, ἀγνοήσας
αὐτῇ ποτιφειρόμεθα· ἀλλὰ παρὰ βῆται τῶν ὁμοίων γένεαι
θα· ἐμὲ οὐ μὲν μεταβάλοις, χαρίσσομαι· εἰ δὲ μὴ, τέθναμις μοι.

Επιστολὴ Ἀμάσιδος βασιλέως αἰγυπτῆ πρὸς Πο-
λυκράτην ἀρχόντα σέμου Φίλον αὐτοῦ
τὰ πάντα δύτυχῶντα.

Μαῖσις Πολυκράτει ὡς λέγει· ἡδὺ μὲν παυθάνεσθαι αὐ-
τῷ φιλῶν καὶ ἑταίρων· ἐμοὶ ἢ αἱ σὰν μεγάλα
δύτυχα καὶ αἱ ἀρίστησι τὸ θεῖον ἐπίσταμένῳ, ὡς ἐστὶ φθονε-
ρόν, καὶ κῶς βέλομαι ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ, αὐτὸς δὲ μὴ, τὸ μὲν δύτυχον
τῷ πρῶτον, καὶ τὸ πρὸς τῇ αἰσίν· ὅς τω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναυξά-
σων ἢ δύτυχον τὰ πάντα· ὅδε ἡ γάρ κεν λόγῳ οἶδα ἀκρίτως ὅς
τις ἑτέρος ὁ κακῶς ἐτελεύτησε πρὸ ῥήζος δύτυχων τὰ πάντα· οὐ
νῦν ἐμοὶ πειθόμενοι πρὸς τῶς δύτυχον γὰρ αἰδέομαι· φροντίσας τὸ, αὐ-
τοῖς ἐόντι· πλείονος ἄξιον, ἐπὶ τὸν ἀπλομὲν μάλιστα τὴν ψυ-
χὴν ἀλίσσει, τὸν τοῦ ἀπβαλεῖ ὅπως μὴ ἐπὶ ἡξίς ἀνθρώπου·
ἐντε μὲν ἐναλλάξ ἡδὺ τὸ πὸ τὸν τὸν αἱ δύτυχα γὰρ αὐτοὶ πα-
ρασι προσιπῆσαι, τὸ πρὸς τῷ ἑμὲ ὑποκείμενῳ αἰετοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

Παγκρατίου.

Αἰ ἐκ τῶν ἀπαγελλομένων ἡμῖν περὶ σοῦ, καὶ ὅτι
 αὐτὸς ἐπέσθλας τοῖς ἡσίοις σου, τελευτῶντος μὴ τὰ
 αὐτὰ τοῖς λαοῖς σου, ἀλλὰ πρὸς οὐκ εἰδόντες σε φρονεῖν πε-
 ρὶ φιλοσοφίας, προειδυμένην κατὰ μὲν τὸ παρὸν, σινησθῆναι σοι
 ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῷ ἐπίον, σινησθῆναι, μὴ ἐφ' ἑτέρῳ τι αὐτοῦ ἀπ-
 κλῖν. τὰς δὲ ἡμετέρας νοῦν προέσθην ἀχρεῖ τέλους φιλοσο-
 φῆσαι. τε δὲ ἀπελάττωσι σε αὐτῶν ἐκ σοῦ ἐπαθόν, ἀμεί-
 ψας διωκῶσι. διὸν γὰρ ὡς καθόλου εἰπεῖν οὐσῶν αἰτίων, παρὰ
 ἀνθρώποις οὐ τὰ κτῶς καὶ ὁ δὲ ζῶσι, ἐμπειρίας τε ἐν ἡγεμονίᾳ
 πῶς, ἀνδιωκόμεθα ἢ πρὸς αὐτοῦ ἢ πρὸς ἑτέροις ποιῆναι τὰ δέον-
 τα ὑπογνῶσθαι ἀμείψας ἀκρασίας κατεχόμενοι. ἡ μὲν οὖν τούτων ἀ-
 πόλις, ἀναγκάως πάντοτε οἰκεῖ παρ' ἡμῶν ἀπειτείας. πρὸς
 γὰρ τὸ πεταγμένως καὶ διακείμενως ζῆν ἡγεμονίᾳ, τοῦ λόγου εἰς τοῦ
 τοῦ ἡμῖν καθὰ πρὸς ἐπισκόπου καὶ ἀρχόντος ὑπὸ φιλοσοφίας διδόμε-
 νου ἀπολυθῆναι μὲν τοῖς ἀγνοίας καὶ ἀκρασίας οὐχ οἰόντες ἡμᾶς αὐτοῦ
 τοῖς ἐπιτελείαις αὐτοῦ τῇ δὲ τοῦ λόγου ἰατρείᾳ. Προσελθούσας γὰρ
 αὐτῇ τὸ προσεκηκὸς ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν εἶναι κατὰ φύ-
 σιν αἰετρεῖσθαι, τὰς μὲν μοχθηρίας ἡ κρίσεων ἐκ φιλοσοφίας διαστρε-
 φῆς ἐξηγούμενας, ἐπὶ ὅπῃ ἐκ τῆς ἀγῆς ἐκ φιλοσοφίας αἰετρεῖσθαι
 τὰς δὲ πᾶσι καὶ ἀκολούθους τῇ φύσει ἀντιστάσθαι. ἡ ἀδενούσας
 ἀνακτῶντες ἰσχύει αὐταὶ καὶ οὐκ ἀδύνατον προσλαβοῦσαι, ὡς καὶ
 ἡμᾶς ἐν ἀπασιν τοῖς κατὰ τὸν βίον ὁδηγῶσιν ὡς τε καὶ ὁράν
 αἰετὰ ἐπιβάλλονθ' ἡμῖν, καὶ σύμφωνα οἷς ἐδοκίμασται μὲν
 πρὸς τὴν τοιαύτην οὐκ ἐπαγελλομένης μόνον ἀλλὰ καὶ

παρεχούσης. καὶ τὴν ψυχὴν ἰατρείᾳ, τίνα αὐτὴ δικαιό-
τερον ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς σπῖσι παλιν ἢ σὲ καλέσειεν. ἢ οὐκ ὀδυρο-
μένῳ μὲν αὐτοῖς προαιρῆναι πατήρων, ἐτοίμως δ' ἔχεις πᾶν ὁποῦν
ὑποστῆναι, ἵνα αὐτοὺς ὁρᾷς ἐν ἀγαθοῖς ὄντας, ἢ οὐκ ἐπὶ ταῦτα ἐ-
κγίνῃσαι αὐτοὺς ὡς ἀνέρε' ἔω, οὐ τοιαῦτα δὲ διηνεκὼς σὺ περὶ αὐ-
τῶν εὐχῇ τοῖς θεοῖς, ἀρετῆς δὲ καὶ ὀρχημοσύνης βίου ἀντιποιούμε-
νος, οὐκ ἀν' ἐλεήσεαι ὁρᾶν τοὺς ἐαυτοῦ παῖδας, εὐτακτοὺς μὲν
ἐν ἐσωδαίς ἐπὶ πᾶσι, κρηναῖους δὲ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα ὡς πρὸς
ἀπορὰν μόνον τέκνων, ὅταν ὀκνεῖρον ἢ, τοῖς γινῇται
δοῦναι, καὶ ὁλίγω μὲν ὑπὸ πρὸς ἀν' ἀπανοῖν ἀρετῆς. οὐ γὰρ
ἀπράγμονι ὡς μὴ ἐφύσμεν, ἀλλὰ καθαροῖς, καὶ πρὸς τὴν ἐκ τῆς
φύσεως εἰς τὸ σκέπειν ἀπατούμενον ἡμῶν ἐν ἡμῖν φρονήτους.
υλῆμα δέ τιναι ὡς βράδιμα αὐτῶν αἰδοῖ καὶ φρονήσει κεχαρητῆ
εἰσμένον, ὡς μὴ αὐτὴν θαρσύνει ἐπὶ τῶν ἢ ποιῶσιν τι ἢ εἰπὼν
ἄκοσμον. ἐν ἐρίῳ δέ τιναι αὐτοῖς ὁ πότε βουλευθεῖν καὶ δέήσειν ὁ
λῶν τε τῆς σώματος ἐπὶ πᾶσι μέρει αὐτοῦ εἰς ὃ πέφυκε χεῖρας, οὐκ
αὐτὸ δὲ ἐλεήσεαι αὐτοῖς ἐπεσκεμμένους τὰ θεῶν ὡς τὰ ἀνθρώπων,
πρὸς μὲν θεοὺς ὀσεβείας ἐπὶ ὁσιότητι κοσμεῖσθαι, πρὸς ἀνθρώπους δὲ
δικαιοσύνης ἐπὶ ὁσιότητι, καὶ παρ' ἰδοὺ μὲν γονέων προσημαῖν καὶ αὐ-
τῶν τῶν βουλευσάμενων τῶν γονέων εἰς τὸ σωφρονεῖν, γονεὺς δὲ τῶν
οἰκείων ὡς συγγενῶν, αὐτῶν δὲ τῶν γονέων τῶν πατρὶ τὸ πρεσβεῖον
ἀπνέμοντας, τὸ μὲν αὐτεῖν ἢ μέμφεισθαι θάπερον αὐτῶν ἀσεβείας
ἢ χεῖρας, τὸ δ' αὖ μείβεσθαι ὑπὸ τῶν προσημασμένων ὀχλαίς καὶ
μνημονοῦσθαι διαδέσει ἀναγκαῖον, ὡς αὐτὸς μόνος οὕτως ἐκ τῆς
δυναμείας παλαιὰς χάριτας ἐπὶ νέαις δαίφ' ἀείσας. ἐτοίμως
δ' ἔχοντας ὑπὸ μαχεῖν αὐτῶν καὶ δι' αὐτοὺς εἰδήσεις ἀποθνήσκον.
ὁ πότε

ὁ πότε ἢ χαλεπὸν φαν μὴ ῥήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ πληγαὶς ἑξαυ-
 ματα ἀπὸ ῥῆσιν οὐ διαδέσσειας φερόμενα, πρῶτος ἐκ δέχεται· οὐχ
 ὅτι ἐαυτὸν ῥήσι, ἀλλ' ὅτι ῥῆσιν οὐ λαβὼς ἔχοντες, μὴ ἐκ τῶ
 διατιθέναι αὐτοῖσι τι λακὸν παύσασιν. τί δὲ οὐκ αὖ ὑπομείνεται ὥς τε περὶ
 ἀθῆναι περὶ αὐτῶν, ὅτι τὸν αὐτὸν μὲν οἰκήσουσι διὰ βίου οἶκον· ἐαυ-
 τῶν ἢ καὶ τὰ ἐαυτῶν ἐν κοινῇ θέμενοι διατελέσουσιν ὁμοουῶτες,
 ὡς καὶ ἀπονδῆσι καὶ ἀνέσει τοῖς αὐτοῖς χρεῶς· ἢ ταῦτα μὲν
 ἐδεήσεσθαι αὐτοῖς ἐπαρξάμενοι. θανάτου ἢ καὶ πόνου καὶ δόξης οὐκ
 αὐτοῖς βούλοισιν αὐτοῖς ὑπεράνω εἶναι, οἷος ὁ πολὺς καταδεδυνλωμένος
 ὅπως αὐτῶν ἐπὶ διαυτῶν κατιχύνοντι, ὡς περὶ ἀπὸ ἀνδράπο-
 δου ἀεταῖς τε καὶ φέρεται. τὸ ἢ τῇ φύσει μὲν πολὺν, ῥαδιώτερον
 ῥῆσιν προτέρων· ἐν ἢ τοῖς καθήμας χρόνοις, ὑπὸ ἧς ἐπὶ τοσαῦτα κα-
 τεχρυσῶσθαι διαστροφῆς γονὸς δυσχερέστερον. οὐκ αὖ ὄξυς αὐτοῖς
 ὑπάρξει, ὡς τε μὴ ἀργυρίῳ αὐτοῖς πάντα μετρεῖν ἢ αὐτοῖς μάλ-
 λον ἢ πονεῖς καὶ τέκνα ἢ χεῖματα προΐεσθαι· ἀλλὰ κτήσεως μὲν αὐ-
 τοῖς εἶναι ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον, διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς ἢ τοῖς οἰκέουσιν
 αὐτῶν χρεῶς. θησαυρισμοῦ ἢ καὶ τῶ πλεονος παρὰ τὸ ἀρκούν ὑ-
 πὲρ φρονεῖν ὅφρων ἰδίᾳ τε ἢ κοινῇ· καὶ ἐπ' ἀλλήλα ἢ ἀνῆκεσθαι
 ἀνθρώποι ἐκ τῶν πονημάτων· ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ ἐπίστανται· οὐκ ἐπίστανται δὲ
 κτὼν ῥήσι, ἀρχὴν αὐτοῖς ἢ δικάζειν δυνάσθαι κατὰ νόμους καὶ τὸ
 δίκαιον, ἢ τὸ συμφωνοῦντα σ' αὐτοῖς τε ἢ ἀλλήλοις ἢ ἐν οἷς πρῶτ-
 οῖς ἢ ἐν οἷς λέγουσι, τὸν μὲν βίον ἔχειν αἰὲς προσηρησόμενον τούτῳ λό-
 γῳ· τὸν ἢ λόγον ἢ τῶ φρονεῖν τὰ ἀεὶ βεβαίως· ἢ εἰς προφο-
 ρὰν ὅταν ἢ καὶ ῥῆσιν ἐντεινόμενον· καὶ τὸν δὴ γὰρ, ἐπειδὴ ὑπὲρ μα-
 χεῖν μέλλωσιν ἐν τῶν πρὶν γονέων· φίλων· ἀληθείας· νόμων·
 ἢ συλλαβόντες περὶ ῥῆσιν ἀδικουμένων, οὐτε γὰρ οὐτε ἑτέρων τινα

Δ

31

οἰομαι, εἴπερ δι' φρονέειν, ὡς πολιτικὸν δικαίμαζον λόγον ἔν μὴ εἶς
πάντα, ἀλλ' εἰς τὰ ναυτία ἐν τεινὸν μόνον· εἰ τὸν ναυτικὸν δὲ δικαίον πάντα ἡ
εἰρεῖται, πῶς οὐ καὶ τὸ φιλοσοφεῖν θεῖον αὐτὸς καὶ δικαίον καὶ εἰρεῖ
τὸν δι' οὐ μόνον περιγίνεται πάντα. φιλοσοφῶν μὲν γὰρ ὁ φιλικὸς κα
θάρσεως τὸν λόγον ἐπιμελούμενος· καὶ ἐπιτηδύων λόγον ὁ ῥθόν.
ὁ δ' ἐπιμελούμενος λόγον, ἑαυτοῦ τε ἅμα ἐπιμελεῖται, καὶ πα
τρίδος τε πατρός καὶ ἀδελφῶν, καὶ φίλων· καὶ συλλαβόντι εἰπεῖν πάν
των. θεωρῶν γὰρ ἡ φύσις κόσμου καὶ τὴν ἐν αὐτῷ κατὰ σκευάσασα,
διὰ τὸ μετὰ δυνάμει ἡμῖν λόγῳ, κοινῶς μὲν ὄντος πρὸς τοῦτο, διὰ
δὲ παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀξιοῖ ἡμᾶς τοὺς μὲν θεοὺς καθάπερ τινας ἀ
είτους καὶ πρῶτους ἢ γήμονας καὶ κοινούς δι' ἐργάτας τὴν ἡμῶν καὶ γο
νείας· ζήλου τε καὶ ἀμειβεσθῆναι, διὰ δὲ πρὸς αὐτοὺς δι' ἐπεισείας· ἀν
θρώπων δὲ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας γινομένης
ἐπιπολεῖ καὶ κηδεμονικῶς καὶ δι' οὐκ ἐπιτιμῶς προϊέσθαι. Επει
δὲν δὲ νόμῳ καὶ δικῇ συγκειράσθω μὲν τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ θεῖα φη
σὶν ἄκρως μὲν κατὰ φύσιν ἡμᾶς διατεθῆσθαι ἅτε τελείους γιν
νῶτας· καὶ ἐπὶ τὰ ἀνωτάτω προελθόντας νόμον καὶ δίκην, οἷον καὶ
τὰ θεῖα οἰακὶ ζεταῖτε καὶ μακάρια γίνεσθαι· τοῖς τε τοῖς δ' οἷον, τὰς διὰ
τὸν τοῦ λόγον καὶ τὸν κατὰ τὸν σχηματιζομένου ἡθικῶς ὁρθότητά
ἐβίωσθαι διδασκόμενος τε κατὰ τὴν φύσιν τὸν βίον διδασκόμενος· ὡς περ
πιδραμα δι' οὐ τεταγμένον ἀπὸ χῆρος μέχρι τέλους ἀς εἰ ὑπερβα
μέντας καὶ ἀπὸ τῶν πέντας. Θάρρων οὖν ὡς Παγκρατίδην μὴ ἐπὶ τὴν πεμό
νον ἀγὰρ ἐπαρακαλέη τοὺς παῖδας φιλοσοφεῖν· καὶ πατρὶν ἀρμο
διότητι τὴν παρρησίαν περὶ ἀσκήσεως. ὁ δὲ εἰς γὰρ τοῖς τοιαῦτα πρὸ
ελομῶν, καὶ πρὸς τοὺς ὁρῶντας ὑμῖν δικαίους ὄντας λέγειν,
ὅτι οὐ τέκνα μόνον εἰς τὸ γῆρας, ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα τέκνα εἰσὶν γῆρας.

καὶ

καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὅτι ἔχουσιν ἑτυχεμόν) αὐτοὺς αὐτῇ, αἰὰ καὶ
 οἷός δ' εἶ κλίταις πρὸς ἐστῆσθαι· εἰ ἡ θαρρῆσέτε κοινῇ δ' πρὸς τὴν εἰαυτῶν
 τι δ' αἰγῶν θεραπείαν, ὡς ἀξιὸν ἡ δ' ἀναστῆτε τοῖς ψυχαῖς, οὐδὲ μὴ
 ἐν τῇ ἀγωνοθεσίᾳ τοῖς θεῶ συμφίλοσφῆσέτε αἰγῶν τοῖς, ἑμὸν) τὰ νομ
 ζόμεν) πρὸς ἀσκηδύζοντες αὐτῇ, ἃ πρὸς ἐκ βαλαντίε ψιλῶ γίνεται, αἰὰ
 οὐδ' ἐκ ἐκ νενομίσαι ἀκλουθῶντες τῇ ἱερᾷ δ' ἀρχαίᾳ παρὰ
 δόσει. ὅπρ' ἐκ μόνος φιλῶσεβους δ' φιλοσόφου περιήνεται δια-
 θέσεως. δ' ἀπ' φιλῶν ἀγῶνι δ' ταξίας ἐπὶ τὸν κοινὸν ἑμὸν τε δ' παρ
 σιν ἡμῖν αὐτῶν τρεπῶσε δευδὲν μὴ τῶ κατὰ φύσιν ἀφαιρησά-
 μενον. μόνον δ' τὰ λυπῆς καὶ θορυβου αἰτία ἡμῶν περισσώσονται ἐν
 τῷ ἀγῶνι ἡτῆρῶν μὴ ἀνάγκη τὸν ἀπαράσκηδον. ἡτῆρῶντα ἡ ἐκ
 πείσειν χεῖς δ' οὐ λείαν καὶ κακοδαμονίαν, ἡν οὐ διεζομόσκαται
 τινὶ ἡμῶν συνηχώρηται. κρατούμεθα δ' ἐν αὐτῇ, ὑπὸ τῇ αἰδῶ
 ων δ' τῶ φιλῶσεως καὶ ὑπὸ τῶ θεσιν νόμων, δ' τακτεῖν ἐκ ἄσφ καὶ
 ζῶν δ' καίως ἄμα καὶ ὁσῶς πρὸς αὐτῶντων. Ταῦτα οἰμῶσε ὡς παρὰ
 ρὰ παρὰ τὸς παίδων πατέρων προσδεξάμενον, αὐτόν τε ἄ-
 μφον ἐξῆν δ' τοῖς ἡοῖς εἰς τὰ ἄριστα συλλήψατο.

ἀσπάζομαι σε δ' διὰ τὰλλα δ' διὰ

τὴν εἰς ἡμᾶς δ' οὐνοῖαν· ἴδιον

πρὸς σερρόμενος. τὰ

οὐτῶν ἡ δ' ἐτέ

ρων φιλοσφ

φουῶντες

δύτρε

σε

Τ Ε τε φί- Λ Ο Σ .

λων

ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ.

Σ μὲν ἐν τῇσι τὸ παρὸν ἐν τε πρώτῃ βιβλίῳ, καὶ
 ὅτι πρὸ ἄλλω, ἢ ὡς οὐκ ἀνδρὶ προνομίου, ὅτι μου
 νι χῶν φθίνοντος, ἴτε χλῖος ὧν ἐννενηκοστῷ ἄρ
 φιδιοζηνίας ἔτει, ταῦτα δὲ οὐτε πρὸς ἐμοῦ λέγην,
 οὐτε τῶν φιλολόγων οὐδὲς ἀνὴρ τε φιλταύτης ἀπειροκαλίας
 οὐδὲν ἀπὸναιτ' αὐτὰ γὰρ. Εἰ δέ τις τῶν ἀκριβῶς τοῖς τῶν πέλας
 ἐλλείμμασιν ἐπιζιόντων, ἀποδῶς ἔχει πρὸς ἡν ἐκκένται τῶν αἰπῶν
 μῶν ἐπιστολαί, ἐν θυμείδω καὶ ἡμᾶς οὐκ ἀν' οὐτως αὐτὰς ἀγνοή
 σάντας διαδέσθαι, ὡς ὁ χρόνος ἀπῆται καθὼν τῶν ἐπισφλαύτων ἐκα
 στος ἠνθισεν, ἔχῃ πασῶν ἡν παρὸν μὲν διδύς ἀρχομένης φιλπραγμα
 τείας. αἷς γὰρ ἔχοντες ἐπιχειρήσαντες ὀλίγους οὐσας, τὰς ἐκάστο
 τε μνήσδομεν ἡμῖν, ὅπως αὐτῶν ἀξιώσαι προσφλόμεθα λήξεως,
 ἢ τὴν ἐκ τούτων ὠφέλῃν ἀφελέσθαι τοὺς φιλολόγους. Ἐπικα
 κῆνο πάντας εἰδέναι βουλοίμην, μάλιστα μὲν ἡμῖν τὸ ἀεὶ διαδο
 ρῶσαι, τὴν πραγματείαν ἔξῃ μελήσαν. εἰδὲ τι πονεῖν ἔδραμον,
 ἢ διεσφαιμένῃ ἔναι γράμμα, ἢ τι τοιοῦτον, οἷον εἰς τοῖς ἀκρω φα
 σὶ δακτύλῳ φιλῇ ληνικῆς γούσα μύθοις φωνῆς, ἐμπαδὸν αὐτὸς πρὸς
 τὴν ἐννοίαν τοῦ κειμένου γινέσθαι. Ἐν μὲν τοῖς Αἰκίφροισιν
 ἔστιν οὐτὰ φιλῇ ἐννοίας διημαρτηθῆναι, μηδὲν ἡμῶν παρὰ τὰ ἐναν
 τιγράφοις ἀνακείσθαι οὐσι διεφθαρμένοις, ἴτε τοῖς ἀνδράσι καὶ νεοτο
 μέν τι λησάντων. Ὅθεν εἰς ἐκείνους ἀνείη μάλα φορτικὸν εἶπεν
 ὑποσφλαίμην, μηδὲν αὐτῶν καθεμῆας τὰ τοιαῦτα μετὰ χειρὶ ζομέ
 νων, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οἷς ἡμεῖς ἐν τῷ χρόνῳ ἀντιγράφοις, ὑμῆς τερον
 αὐ.

αὐτὰν τὴν ἐπαγορεύουσαν τὴν βίβλον ἐδ' ὁμοίως
 τε ἔν' ἐφ' ἀπασι σὺ μὲν αὖτ' ἐν ταύτῃ μὴ
 δὲν ἔχειν μωμῆσθαι τελεον, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς
 βίβλιν ἐκ τῶν ἐμῶν τυχόν αὐτὰ γυμνὰ τε
 κατὰ τὴν κορωνίδα δὲ -

χεραῖνοι

σώμν

λα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

*

Επιστολαὶ	Γ	
Epistolares	τὴν μέλλον	τὴν περὶ
Φιλικὰ	τῆς συνθηκῆς	ποβαίνουσιν
α	σάμενος τὸ	τὴν ἐν ἡ
ΣΥΝΕΣΙΟΥ	ἰδὼν	σκαλὸν δὲ
ναυαλήρω.	Ἰωάννη	5
ἀποτρίψας	σε χερίζομαι	τὰ μὰ
πείθεται	Δ	δέμα
καὶ ἀπο	λεται	σαμῶ
βουλομένων	σάμεθα	Φου συνή
ε	Ανυσίφ	κίον τῶ
τὸ γὰρ	τῇ θάλασσᾳ	μήτε τὴν
ρὰς ἀπὸ	ων ἀπὸ	2
σε. εἰ μὲν	Θεοφιλῶ	ἐπιστολῶ
πολλοὺς	ε	ἐπὶ τῶ
λιπαρῶν	ρὰν βέλτον	ἐγέρσ
τεῖ τὴν	οἶον αὐτὸ	ἀνύρας ὅτι

ΔΗΜΟ-
μικράν (ΝΟΥΣ
μαυτείας
ἐν ἡ πόρρῃ

πυθία περα
ἐπών
ΓΡΟΣ ΤΑΣ
δουλείας
Δημοδένης.

ἔλθεν
ἐνείδης
εἰς τὸ πωρὸν
ζέται

κ
περὶ Φίλο
αἰδρωῶν
ἔξβαλον
ἔμ εἰς τὸν

λ
τὰ μεμαθῆ
πτον
ροιαὺ
ἔμ ναυκλη

μ
ἔμ πρώτῳ
σε θανάτου
πλάτων
τὸ δὲ γένος

ν
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Υδαίνος
Φιλοπρίμενος
σιος ἐλ

ζ
περὶ τῶ
τοῦτων
τες ὡς
πρωτοῦ

ο
πῶς οὐκ
μενοὶ καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
οὐκ ἐπὶ

π
ἐπειδὴ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
αὐτῶ καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ρ
συνάρχων
αὐτοῖς
χρῆται καὶ
ματῶ

ς
περον.
δι' ἄγας
περὶ μου
κωνοπο

τ
τυχεῖνον
χίδος.
δύο μύρα
σωμα.

θ
πεισμαι
τῇ αὐτῇ
ἐρμηνεύσας
γρύνλου

ν
Φιλοστράτου
δι' αἰτίας
Μετράκιον
ἐπ' αὐτῶ

φ
ἔστω καὶ

ΘΕΟ

ὑβρεσι θν

Αγχοι

Χ

ποισ θνκτοισ

θ φρόνημα

πεια. ορκων

οι έρωτες

†

κεν αι

Ετ. Γαθω.

Ετ. Σώπαρος

αρχιμνισεν

ου πρ

νεως και

ΑΙΝΕΙΟΥ

Ουλπία.

Α

βιον

νλω άφρο

χεμων.

σεφάω

Β

ρηνων

ζετ αυτη

πρωπον

Γ

μεθα ζετ

τω άρ

δε και

Σειήρω

Δ

ο ποτι

και πρδσ

αυ παντη

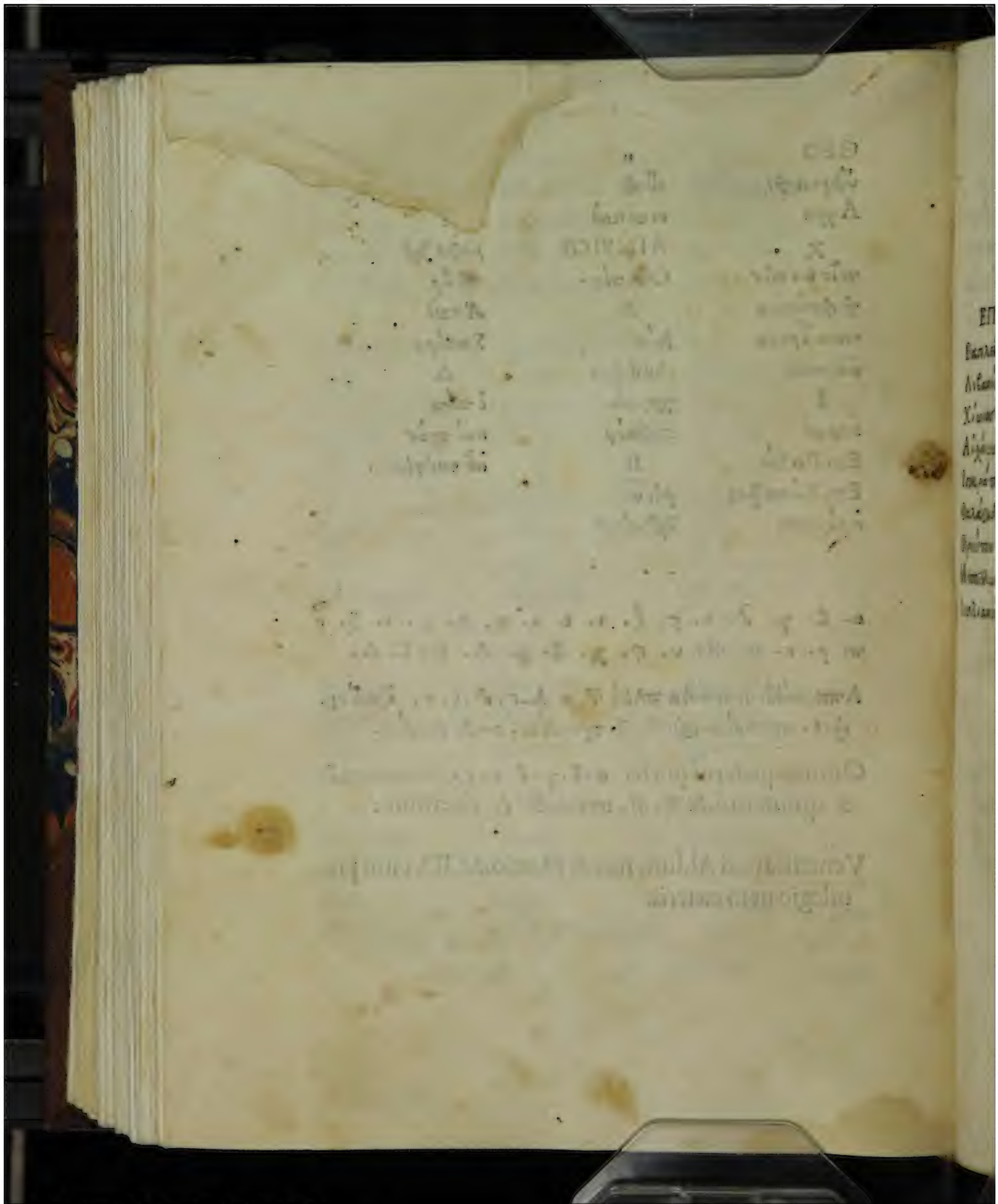
α. β. γ. δ. ε. ς. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ζ. ο.
π. ρ. σ. τ. η. υ. φ. χ. ψ. ω. Α. Β. Γ. Δ.

Απανταύτι πετράδια πλὴν τῶν α.β.γ.δ.ε.ς. εξαδίου.
η.θ. πνταδίου. και. *. η. τριαδίου. ς. Δ. δυαδίου.

Omnes quaterni præter α.β.γ.δ.ε.ς. sexternos.&
& quinternū.& *. η. ternos& Δ duernum.

Venetiis apud Aldum mense Martio, M. ID. cum pri-
uilegio ut in cæteris.

5818161

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Βασιλείου το μεγάλου.
Λιβανίου το ρητορος.
Χίωνος το πλατωνικου.
Αισχίνου και
Ισοκράτους τῶν ῥητόρων.
Φαλαρίδου το τυραννου
Βρούτου ῥωμαίου.
Απολλωνίου το τυανέως.
Ιουλιανου το πρεσβύτερου.

EPISTOLAE

Basilii Magni
Libanii Rhetoris.
Chionis Platonici,
Aeschinis &
Isocratis oratorum
Phalaridis Tyranni.
Bruti Romani.
Apollonii Tyanensis.
Iuliani Apostatae.

Collegimus nuper Codredotissime quotquot habere potuimus græcas epistolas, eas que typis nostris excusas, duobus libris publicamus, præter multas illas Basilii, Gregorii, & Libanii, quas cū primum fuerit facultas, imprimendas domi seruamus. Auctores uero, quorum epistolas damus, sunt numero circiter quique; & triginta, ut in ipsis libris licet uidere, has ad te, qui & latinæ & græcæ litteras in celeberrimo Bononiensi gymnasium publice profiteris, muneri mittimus, tum ut à te discipulis ostendantur tuis, quo ad cultiores litteras capiendas incendantur magis, tum ut apud te sint Aldi tui *μνημόσυλον* & pignus amoris. Vale Venetiis quinto decimo calendæ maias M. ID.

In secundo tome continetur 2000 nomina, 1000^{rum} Synesii 2/ Demosthenis 3/ Platonis 4/ Aristoteli 5/ Philippi 6/ Alexandri 7/ Hippocrati 8/ Democriti 9/ Heracliti 10/ Xenophoni 11/ Cratetis 12/ Anaxagorae 13/ Euripidi 14/ Theophrasti 15/ Melissae 16/ Myae 17/ Alcibiadi 18/ Philostrati 19/ Theophrasti 20/ Aelianii 21/ Aeneae 22/ Procopii 23/ Dionysii 24/ Isidori 25/ Amadii 26/ Musonii Epistolae. Venetiis apud Aldum. m. Martio M.D. cum privilegio ut in caeteris

Emulsions et Venes sectiones sunt generati cum gaseis compressis

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Βασίλειος. Λιβανίου.

Ισχύνομαι καθ' ἐνάσιν προσάγων τὸν κατὰ δόξαν
αὐτὸν πάντ' τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πείθων, λόγων δὲ πᾶσι
δύσεως ἀντιποισθῶν. ὅσοι καὶ χρεῖσθαι φιλοσκή-
σεως διδάσκ' αὐτῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ πάντων ἐσθλὰ καὶ ὑπὸ
τυχῇ τὰ προσήκοντα σφίσι ἀίρου μένων οὐχοῖόν τε, τὸν
ἐκαστοτε πείθω μένους, πρὸς ἀπέμπαυσι. τοσούτων αὐτοῖς χειρὶ
μέγας, ὅσον καὶ οἱ τοῖς διψῶσι καθήκοντες μένοι τὰς παλαιάς. ὁ δὲ νῦν προ-
σῶν, μικρὸν ὑπερὸν ἐαυτοῦ ἐκείνου ἀποδιδάσκειται, ἐπειδὴν σὺ
σὺν ἐνήται. νῦν δ' ἀπὸ πατρὸς ἔστι γνώριμος μέγα ὑπὸ ῥόστητι βί-
και διδάμει πολίτικῃ, παρ' ἡμῖν λαβόντος ὄνομα. ὅς καὶ ἐμοὶ εἰς
τὴν ἀκρὰν Φιλίαν ἤρμους. ἡς ἀμφὶ βόμβος αὐτὸν, τὴν πατρίδα
τὴν τὴν χεῖρ ἐν δίδωμι. σὺ ποῖν αὐτὸν γνώριμον. πρᾶγμα, μέγας
σὺς δὲ χεῖρ ἀξίον τοῖς ἀρετὴν αὐτὸς κείνῳ ὑπὸ στα μένοις.

Λιβανίου. Βασίλειος.

Δὲ ἰὰ χρέονος πρὸς ἡμᾶς κατὰ δόξαν ἡκείνους. ἐν τούτῳ
κέρδος, ὅτι κατὰ δόξαν. ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον γήρους ἔχει
ὁ κατὰ δόξαν. δὲν τὸν γήρως κέρδος. ἀλλὰ ὁ γήρως τὸ θαυμα-
στὸν βασιλείᾳ κομίζων ἡμῖν. γουτὶ μὲν ὅταν τίς ἐπιμελῇ. ἐπὶ δὲ οὐκ
λελῆσθαι σὺ νομίζεις, ὅτι πάλαι νέον ὄντα ἡ δὲ νῦν. σωφροσύνη
τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀμειβόμεν. ὅτι ταῦτα ἐν ἐκείνῃ τῇ πλὴν
ταῖς ὑδοναῖς βρυνούσῃ. ὅτι λόγων ἡ δὲ μούρα καὶ κτηνὴ μέγας. ὅτι ἐπὶ

ὅτι ἡ ῥήθης δέιν καὶ τὰς ἀθήνας ἰδεῖν καὶ ἄρ' κ' ἐλθόν' ἐπειθεῖς, συν-
χαίροντ' αὖ κ' ἐλθὼν ὅσοι θύρησιν ἔχουσιν ἡν χῆς. ἐπ' αὐτὰς οὖν τοὺς δέ σου
καὶ ἔχοντος τὴν πατρίδα, ἐλθόν' πρὸς ἐμαυτὸν. τίνῳ ἡμῖν ὁ βα-
σίλειος δρᾶς πρὸς τίνα εἶον ὥρμηκεν; ἀρ' ἐν δικαστηρίοις ἔρεται
τοὺς παλαιούς; ἤτορας ζηλῶν; ἢ ἤτορας διδασκόμενον πατέ-
ρων ἅπερ γὰρ ἐταί πῦδας. ὡς δὲ ἡ κόντινες ἀπαπ' ἐλθόντες ἀμεί-
νωσε πολλὰ γυναικῶν ὅσων προέδου, καὶ σκοπεῖν, ὅπως αὖ γέ-
νοιο θεῷ μάλλον φίλος, ἢ συλλέξας χερσὶν, διδασκόμενος σά σέ τε ἐλ-
λαπιδόκασ. σὲ μὲν τοιοῦτον βουλόμενον εἶναι. ἐκένους δὲ τοι
τον διωαμένους δεικνύναι πολίτην. Φιρμίνος δὲ ἐκένους ὡς πᾶν
τα χρῶντε πέλεσε κρατῶν, οὐκ οἶδα. ἐν πεύθεν γὰρ αὐτῷ τῷ λόγῳ
ἡ δύναμις. πολλῶν δὲ ἐπαίνων ἀπολαύσας, οὐκ οἶδα ὅτι πῶς οὖτε
τηλικούτων, ἢ λίκων νῦν ἐν τοῖς σπῖς ἀνέκασα χερσὶν. ἢ γὰρ
μηδὲνα αὖ τὴν ἐκένου δόξαν ἅπερ βαλέας σὲ τὸν λέγοντα εἶναι,
πῶς οὖν τί χερσὶν νομίζῃ ἐκένω. δοκῆς δέ μοι καὶ τοῦ τοῦ ἀπεσταλ-
κῆς πρὶν ἢ τὸν Φιρμίνον ἰδεῖν. ἢ γὰρ αὐτὸν οὐκ εἶχε τὰ χερσὶν
ματὰ καὶ νῦν τί ποιεῖ ἢ τί μέλλει Φιρμίνος. ἐπεὶ ἐν τοῖς τῷ γὰ
μων πότις. ἢ ἐκένω μὲν πάλαι πέπαιται. βαρεῖα δὲ ἡ βουλή.
καὶ πᾶσα ἀνὰ γῆν μὲν ἢ πινέες εἰσιν ἐλπίδες, ὡς αὐθις εἶσαι λό-
γον κοινωνοῦς ἀποκρινάσθω τί ἡμῖν. καὶ εἴη μὲν π' ἔχουσιν. εἰδῶν τι
καὶ λυπῶσαι, το γὰρ λέπειν ἡμᾶς πρὸς τὰς πύλας ἀπαλλάξας.
εἰ δὲ ἀθήνησι νῦν ὁ Φιρμίνος ἐτύχευεν ὦν, τί αὖ ἐδρῶν οἱ βου-
λόντες παρ' ἡμῖν, ἢ τὴν σαλαμινίαν ἐπέμποι αὐτῶν. ὅ-
ρᾶς ὅτι καὶ μόνον ὑπὸ τῷ σὺν ὑβρίζομαι πολίτην. οὐ μὲν ἔρχο-
μαι φιλεῖν καὶ ἐπαίνων καππαδόκας παύσμεναι. ἀλλ' ὄχμα
μὲν αὐτοὺς ἀμένους γυνοῦμαι. περὶ ἐμὲ μόνον τοῦ δὲ ἐπὶ τῷ αὐ-
τῶν.

τῶν οἴστω. Θέρμινος δὲ μῦθος ἡμῖν συνερχέτο τετάρτασ' ἡμέραν
ἣ ἤρηνεν ἃ δὲ μίαν. ὃ ἡ συνελθὲν ὅσον ὅδιν, αὐτὸς εἶπεν. ἡ ἴσως
ἐμὲ μὴ πρὸς ἣν καλὴν αὐτὸν δεῦρο διωκθῆναι εἰλθεῖν, τίνα χεῖρ
προσάρακα ἢ σύμμαχον. εἴπερ ὅτι φρονέων οἱ βαλδύοντες, πρὸ
τοῦ δὲ αὐτῶν περὶ παλαιῶν χρόνων, τιμήσουσι τοῖς δευτέροις, ἐπεὶ
δὴ τοῖς πρώτοις ἐλύθησαν.

Βασίλειος. λιβανίω.

ἰ Δούσι καὶ ἑτέρους ἡκὴ καταπαύσκει. ἡ δὲ ἐμὸς καὶ αὐ-
τὸς πάντας ὅτι ἡμῖν ἐσπῶσι ὅτι ὁ ἡμῶν χρόνος ὅτι νῦν ἐσμέν.
ὡς τε κατὰ γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ προλαβόντος καὶ αὐ-
τῆς αὐτοῦ δὴς ἄξιός, ἐμοί τε τῷ πατρὶ καὶ σὺ τῷ διδασκάλῳ. εἴπερ
τι πλεονέχειν διωκτὸν τοὺς παρ' ἡμῶν ἐρχομένους. τοῦτο δὲ λέ-
γει, οὐχ ὡς οὐκ αὐτῆς λογιστὸς πλεονεξίᾳ τῶν παλαιῶν ἢ
ἐταίρων χαρίζομενος. ἀλλ' ὡς ἀφ' ὅτου πασι καὶ ὠφελείας πρὸ
καὶ μένους. ἀρκούν δὲ ἐν τῷ νεανίσκῳ πρὸ καὶ ἐν τοῦ χρόνου πεί-
ρασ, ἐν τοῖς οἰκείοις τε τέχαις. ὃν ἀποπέμψαι ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡ-
μετέρων δυνάμεων καὶ αὐτοῦ τοῦ δόξης, ὡς ἔχει ἐν τοῖς λόγοις. ἐπα-
ίεται δὲ καὶ ἡλικίᾳ τῷ τῷ ἴσῃ ἔχοντα πρὸ τῶν λόγων αὐτοῦ
δὴν. οὐδὲν τριδὴν καὶ αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκείον. ὃν οὐδὲν ἐλαττον ἐξέ-
πιστεύομεν, καὶ πλείον ἢ ἄλλων τοῖς χεῖμασιν ἀπολείπει το.

Λιβανίος. βασιλείω.

ὁ Ἰδὲ ὅτι τοῦτο πολλάκις γράφει. ὃ ἰδούσι καὶ ἑτέρῳ
ἡκὴ καταπαύσκει. πολλοὺς γὰρ οἶμαι πέμψει. αἱ δὲ μέν
πενταχρὺ τοῖς κατέμου χεῖμασιν ἐγνώμοις. τοῦτο αὐτῷ
πατέρα σκίον καὶ πατέρα. ἀλλ' ὅτι ἐγὼ πρὸ τῷ ὡς οὐκ
συντὴν καλῶν, οὐ καλὸν σιωπῆσαι. παρὰ τὸν τόμον ἢ ἐν ἀρ-
χῇ γλῶσση μὲν ἄλλοι τῶν οὐκ ὀλίγοι ὁ δὲ πάντα ἀρῆσας Ἀλὺπιος

Ἰεροκλῆς ἀνέψιός ἐκείνου. ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ὑπόστασιν
 σιγῇ διὰ πάσης ἐλθόν, γενική μεθ' ἐφ' ἣν μεθ' ἡμᾶς ἔχαι
 ρων. καὶ τίνα σὺ γενική σου νίκη ἤρουντο. ἥ πως οὐκ ἀλλοίως γενική
 μὲν ἐν ἀλλῇ μεθ' ἐφ' ἣν ὑπόστασιν νίκη καὶ βασιλῆος ἡ κεκρά
 τηκε. Βίλος δὲ ὁ ἀνὴρ. καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνομαι. ταῦτα εἰσπί
 ποτ' ἐμοῦ, παρ' αὐτῶν μαθεῖν ἡ βουλήθησαν τῷ γράμματων τὴν
 νίκη. καὶ ἀνέγνωσκε μὲν ὁ Ἀλπίος. κινουνο δὲ οἱ πτόντες. ἡ
 φος ἡνέχεν μὲν με ἐφ' ὅσας. καὶ τὰ γράμματα ἔχων ὁ ἀναγνὼς
 ἐξήκει, δείξων οἱ καὶ ἀλλοῖς. ἥ μόλις ἀπέδωκε. γράφε τὸν
 πρὸς ἀλήσια καὶ νίκη. τοῦτ' ἐγὼ γάρ εἰμι ἐν νικᾷ. καλῶς δὲ καὶ
 νοεῖ καὶ ζῆς, ὡς οὐχ ἡμᾶς με ζῆται τὰ παρ' ἡμῶν. ἀλλ' ἀρκεί τῷ
 μὴ δυναμὸν δύναται, γὰρ βουλήθη λαβεῖν. καὶ ἡ γὰρ αἰδω μάλιστα
 καὶ ἐν πενίᾳ λόγον ἐρῶντα, πρὸ τῷ πολυτιμῶν οὐτος καὶ τῷ
 οὐριούτων πεπειράμεθα διδασκάλων. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ταύ
 τηται εἶναι βελτίονα. καθεὶς οὖν πένος δεῦρο οὐκ ἐν τῷ βαδίζῃ. εἰς
 ἐκείνο κέντηται μόνον, γὰρ ἐπίσταται ποιεῖν.

Βασίλειος. λιβανίου.

Τ Ἰ οὐκ αὖ ἐπι σοφιστὴς ἀνὴρ σοφιστὴς τοιοῦτος, ὅτι ἴδον
 εἶναι εἰς τέχνης ὁμολόγηται καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποι
 εῖν ὁπότ' ἐβούλεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιττεῖν μέγεθος. ὁποῖον
 εἴη σὺ καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπεδείξω. τὴν γὰρ ὑπόστασιν ἐκείνῃ τὴν
 πώσαν, ὡς αὖ ὑμεῖς οἱ πρὸς τοὺς λόγους τρυφῶντες εἴποιτε, οὐδὲν
 οὔσαν εἰς ἐν ταῖς χερσὶν ταύτῃς ἀνεκτοτέραν, τοσούτων ἡρας τῷ
 λόγῳ, ὡς ἡ τῇ θῆναι θῆθεν αὐτῆς. καὶ ἡμῖν τῇ πρωτεύωντος γράφειν
 πρὸς χωρεῖν. ὁμοιον ποιῶν τῷ τῷ πατέρων παιδῶν. ὅταν τοῖς
 παρ' αὐτῶν νίκη καὶ παραχωρῶσι τοῖς παισὶν ἐναβρύνεσθαι. οὐτε
 αὐτοῖς

αὐτοὺς τι ζήμιον ἔστι· ἡ γὰρ παιδὸν τρέφοντες τὸ φιλότιμον· τῷ
ὄντι δὲ ἡ ἀμύθητος ὅσων ἡδονῶν εἶχεν ὁ λόγος ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς πα-
ρὰ τοῖον πολυδάμαντος τινος ἡμίλωνος, παγκρατίου ἢ πάλης
ἀγωνίαν παρὰ τοῦ μύθου πλεονέκτημα πρὸς ἐμὲ αὐτόν· πολλὰ γὰρ περὶ
σκεψάμενος, οὐδὲν ὄφρον διδόνεαις ὑποδείγμα· ὥστε τοὺς τὰς ὑ-
περβολὰς τῶν λόγων ὑπὲρ ἡγούμεντας, ἐν ταῦτάσε μᾶλλον ἀγαθὰ
φιλομάμεως, οὐ τῷ διωκθῆναι τὰς παιδικὰς πρὸς ἡμᾶς κατα-
βῆναι, ἢ ἐπὶ βαρβάρου ἢ γὰρ ὑπὲρ τὸν ἄθλο πλέοντα· ἀλλ' ἡμεῖς
μὲν ὅταν μάσσει, μωστέϊα ἡλίκα τῶν οὐ τῷ μακαρίοις ἀνδράσι
σώεις μὲν, ἐκ τῆς βαρβαρίου φωνῆς διαλεξομένοις ἡμῖν ταῖς αὐ-
τῶν· ἡ τὰ παρὰ ἐκείνων φθεγόμεθα· νοῦν μὲν ἀληθῆ· λέξιν δὲ ἀ-
μαθῆ· ὡς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ· εἰ γάρ τι ἡ μὲν πρὸς ὑμῶν διαδεχέ-
ται, ὑπὸ τῷ χεῖρον ἐπελατόμεθα· αὐτὸς δὲ ἐπίστελλε ἡμῖν ἀλ-
λας ὑποθέσεις ἐπιστολῶν ποιούμενος· αἱ δὲ σὲ δείξουσι καὶ ἡμᾶς
ἐκ ἐλέγχουσι· τὸν γὰρ ἀνύσων ἡδύσσει· πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐμαυτοῦ ἦόν·
εἰδὲ ἐμὸς ὄβρι παῖς, τῷ πατρὸς ὄβρι τὸ παιδίον· πένης ἐκ πένητος· γυν-
αιμον δὲ τὸ λεγόμενον ἀνδρὶ σφῶτε καὶ σφίσι.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ἔ I πάννυ πολὺν χρόνον ἐσκόπεις, πῶς αὐτῶν σωθήποισ
τοῖς πρὸ τῶν ὧν γραμματῶν ἡμετέροις γραμμασιν, ἐκ
αὐτῶν τοῦ το ποιῆσαι ἐδύκεας, ἢ τοιαῦτα γράφω, ὅτι αὐτῶν
γραψας· καλῶς μὲν γάρ με σφιστὴν· τῷ δὲ τοιοῦτον εἶναι φησ, *τοῖς λόγοις σου δὲ φέ-
ρεται εἶναι
μᾶλλον πρὸς τὴν γράφην*
τὸ δυνάσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιῆναι, καὶ τὰ μεγάλα μι-
κρα· καὶ δὴ πλεονέκτως ὑποσώλιν βιβλῶν φησ δείξαι τὴν σὴν
καλὴν οὐκ οὐσαν, καλὴν· εἶναι πρὸς δὲ ἡμῶν πρὸς ὑμῶν ἐπεμψας βελτίον.

ὅλως τε οὐδὲ μὴ ἀνέναι παρὰ σὺν λόγων δυνάμειν. ἤν μὲν νῦν ὄν
 των ἐν χερσὶ βιβλίων τοῦτο οὐ ποιεῖται, ὧν δὲ εἶχε πρότερον λό
 γον ὁ βιβλικὸς καὶ ταύτην πείθει ἐν χερσὶν οὐτω καλῶς καὶ
 ταύτην, ὡς λέγει καὶ ὧς, εἰργάζω τὴν ὑπόστασιν, ὡς οἱ πρῶτοντες
 ἡμῖν οὐκ εἶχον μὴ ποθεῖν ἀναγνωστικομένης, ἐδοῦμασάν τε ὅτι ταύ
 τη τὴν πρότερον καθελεῖν ἐν χερσὶν, τῇ φωνῇ ταύτη τὴν
 πρότερον εἰσενέει, ταύτη τὴν πρότερον ἐκδομένης. ἡ δὲ ἄ
 ρα τὸν τοῦτο βουλόμενον, χείρωνα ποιεῖται ταύτην ὑπὸ διαβολῇ
 φησὶ πρόθεν· ἀλλ' οὐκ ὡς οἱμασθὲν, ἀδελφῆσαι τὴν ἀλήθειαν· ἡ δὲ
 δ' αὖ, γράφοντες ὁρῶντες φανόπερα ἐοῦντες μὲν οὐκ οὐ
 σι· τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀνέειν ὅ μὴ τε λέγειν ἀδικίαν ἐπαινεῖν ἵνα μὴ
 ὅ πρᾶγμα φέρων εἰς σὺν εἰσὶς ἐμβάλη, πείρω μὲν ταπεινὰ τὰ
 μεγάλα ποιεῖν. βιβλίων μὲν οὖν ὧν φησὶ εἶναι, χείρῳ μὲν τὴν λέ
 ξιν, ἀμείνω δὲ τὴν δαίνοιαν, ἔχον ἐοῦντες καλῶς. ἤν δὲ ἡμετέ
 ρων μὲν αἱ, ὧν δὲ πρότερον, εἰς εἰς μὲν οὐκ οὐκ μὲν οὐκ ἐως
 αὐτῶν. καὶ οὐδεὶς μὴ ποτε αὐτὰς ἐκτέμνει χεῖρῳ, οὐδ' αὖ ἡ κίστα
 αὐτοῖς.

Λιβανίου βασιλέως.

ὁ Ὑπῶμοι φησὶ λυτὸς ὑφ' ἡμῶν, ὥστε μεταξὺ γράφοντες
 πρέμειν· ἀλλ' ἐμὲν ὑφ' ἡμῶν, τί οὐκ ἐπιστέλλεις ὡς ἀρίστε·
 εἰδὲ κατέχεις ἐπὶ τὸ πάσης λοπίας ψυχῆς καὶ φησὶ ὅς ἀλλότριον,
 πῶς ἄλλοις κερύττειν μέλει θυσμῶν ἡλίου μὴ χεῖναι φυλάτ
 τειν λυτὸν, ἐν πολλοῖς ἐλπίοις ἐφύλαξας· ἢ τὰ χαλκὴν ὡς αἱ με
 προέλου· τιμωρεῖσθαι με βούλει φησὶ μελιχρᾶσθαι φωνῆς ἀποσε
 ρῶν· μὴ σύγ' ὡς γυνῆ· ἀλλὰ γυνὴ πρᾶος, καὶ οὐκ ἀπολαύει φη
 παγχεύσθαι σὺν γυναικὶ.

Εἰσὶν.

non est in MSS.

Βασίλειος. λιβανίω.

ὁ Ἰππὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες ὡς τοὺς Φιλοκάλους εἰκός, οὐ-
δὲ πρὸς αὐτὰς τὰς ἀκάνθας ὧν τὸ ἄνθος ἐκ φύεται δι-
χερμαίνουσι, καὶ πινος ἡκουσα τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῶν παλαιοτέρων τῶν
ῥα ἢ καὶ ἀπονομάζοντος. ὅτι καὶ τὰ ἐρωτηθέντα κνίσματα ῥί-
ερασίν, τὰς λιπὰς ἐκείνας ἀκάνθας ἡ φύσις τῷ ἀνθεὶ προσέ-
φυνε. πρὸς μείζονα πότον τοῖς ἀπλήκτοις λεγέται τοὺς δρε-
πιδόλους περὶ ζήλους. τί μοι δὴ βούλεται τοῖς γράμμασι τὸ ῥο-
δον ἐπεισε γόμον. πάντως οὐδένσε ῥα διδάσκειναι φηὶ ὑπολή-
μεν μὴ μόνον φησὶς. ἢ τὸ μὲν ἄνθος εἶχε τὸ ῥόδον ὅλον ἡμῖν τὸ
ἔαρ φησὶ δὲ τῆς διαπετάσασα μέμψις δέ ποτε εἰς γλῆμασι
καθ' ἡμῶν ὄξυκαύτωτο. ἀλλ' ἐμοὶ ἤν' ὅσων λόγων καθ' ἡδονὴν ὅσα
ἢ ἀκάνθη πρὸς μείζονα πότον φησὶς ἐκείνας ἐκείνουσα.

Λιβανίος βασιλείω.

ἐ Ἰταῦτα γὰρ ἦν ἀρξτέρας, τίς αὖ εἴη αὐτῶν ἀκονῶν.
σὺ μὲν γὰρ ἐν τῷ σώματι λόγων οἰκοῦσι πηχὶς ἐρείσας
ναμάτων ὑπὸ ῥόνης. ἡμῖν ἢ εἴμην καθ' ἡμέραν ἀρδόμεθα, λέιπέται
τὸ σῖμα.

Βασίλειος. λιβανίω.

τ Ο μὴ συνεχῶς με γράφει πρὸς τὴν σὴν πνύδενον, πεί-
θουσι τὸ, τε δέος καὶ ἡ ἀμαθία. τὸ δὲ σὲ καρτερικώτατα
σιωπῶν, τί φηὶ μέμψις ὄξυκαύτωται. εἰ δέ τις λοήσας τὸ καὶ ἐν λό-
γοις σεβιούνην ὀκνῶν ὑπὸ τῆς ἀφ' ἧς κατὰ ψῆφον ταῖσιν λήθην τὴν
πρὸς ἡμᾶς. ὦ γὰρ τὸ λέγειν πρὸ χειρὸς, καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀφ' ἧς οὐκ ἀνέ-
τοιμον. ὁ δὲ ταῦτα κενὴ μῆκος εἰ ταῖσι τῶν, δὴ δὴλον ὡς ὑπὸ ψῆφον
ἢ λήθην τούτου ποιεῖ. ἐγὼ δέ σὺν τῇ σιωπῇ ἀμείφομαι προσρήσει.
χεῖρε γόνυ τιμωτά τε καὶ γράφε εἰς βούλοιο. καὶ μὴ γράφε εἰς ὑ-
πόσπιν προσφιλῆς.

οὐκ αὖ διώκεισθαι ληθεῖσθαι δὲ οὐκ ἐθέλων· ἀρᾶσαι καὶ
τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ὅτι σὲ ἔφην ἀδικεῖν, ἢ δὴ κῆδος δοκῶ.

Λιβανίου. βασιλεύ.

ἔ. Ἰ μὲν οὖν πρὸς τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἐπέμψας προσε-
θήκαμεν, αὐτὸς κρινεῖς. ἐλπίζω δὲ αὐτὸ καὶ μικρὸν ἢ με-
γάλου λήψεαι δόξαν, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐλπίαν. ὁ δὲ πρὸ τῆς
λόγων ἐπαγγελίας τὴν σωφροσύνην, καὶ τὸ μὴ παραδοῦναι τὰς ψυ-
χὰς ταῖς οὐκαλῶς ἡδυνάϊς, πάντων γούρου περικύλιπται πρόοιαν. ὅ-
θεν γὰρ ὡς εἰκὸς ᾧ τῷ πέμψαντος μεμνημένοι, δέχου δὴ τὰς αὐ-
τοῦ. ἔτι πάντες γούρος σέ τε καὶ μὲν τῷ τρόπῳ καὶ κομῇ τῆς παρα-
καλῆς, δέ σέ πρὸς τὸ βοηθεῖν, ὅμοιον ᾧ, θεοὶ πατέρες τοῖς παισὶ
παρακαλεῖν βοηθεῖν.

Λιβανίου. βασιλεύ.

ω. Ἀσ μὲν ἐπισκοπῆς πρᾶγμα δυσζήτητον. σὺ δὲ ὅσω γούρος
ἄλλους παρελήλυθας λοπότητι, τοσούτῳ καὶ φύβον μοι
παρεῖχαι, μὴ πως ἔξαρνος σῆς πρὸς τὴν ἀίστησιν καὶ παιδείαν
τήρων δέομαι, καὶ μακάρε δ' ἂν ἡ χάρις καὶ ἄλλος εἴπε σέ σεις, ὅ-
τι οὐχ ἔχων, ἀλλὰ τοῖς ῥήματι οἷς ἐγκαλῶ πρόμηνος, ἢ φιλῆας
γνώμης ἐγὼ δὲ εἰμὶ σὺν παρὰ χεῖρ, ὅπως διαχειμᾶσω.

Βασίλειος. Λιβανίου.

ἔ. Ἰ τὸ κορυφαῖον τοῦτο γρηπίζον λέγεται, καὶ τὰν τὴν ἔχει
τὴν σημασίαν λέγεις, ᾧ ἐκ τῆς πλάτωνος ἀδύτων, ἢ
σπουδαῖος ἡμῖν προσεχειρίσαι, σκόπησον ὡς θαυμάσιε, τίς μάλ-
λόν ἐστι δυσζήτητος. ἡμεῖς οἱ οὐτὼ δι' ἐπιστολὰς αἰσῶ δυνά-
μεως ἀπὸ χαρᾶς ἔμμενοι, ἢ τῆς σπουδῆς γένος, οἷς πέχνη τὸ τελειῶν
γούρος λόγους ἐστὶ. τίς τῆς ἐπισκόπων τούτων λόγους ἐφοροῦσθαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

καὶ μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν δωματίων προκλύπειν. τὰ φουσγὰρ
τοὺς οἴκους κεκτῆμεθα μέχρις ἐπιλαβοί τ' ἴαρ. Ἐνεκροῦς ἡ
μᾶς ὄντας πρὸς ζῶν ἐπαναξέει πάλιν τ' ἔπειτα ὡς πρὸ φυτῶν χα
εἰς ὅμιλον.

Βασιλεῦ. Λιβανίω.

π Οἱ περὶ τυχόντες ἡμῖν τ' αὐτόθι, ἰθαυμάσαντες τὴν
ἐν τοῖς λόγοις ἀρετὴν. ἔλεγον γὰρ ἐπιδειξίν τινα γλῶσ
σιν λαμπρὰν ἀγαν. καὶ ἀπὸν ὡς ἔφασκον μέγιστος ὡς πάντα
μὲν σωφραμεῖν καὶ μηδὲν ἄπερον ἐν τῇ πόλει φανῆναι, ἢ μόνον
λιβαῖον ἀπὸν ζόμιλον. καὶ πᾶσαν ἡλικίαν ἀκροαμένῳ. οὐ γὰρ
ἡζίου πρὸς τῶν ἀγόνων γλῶσσιν οὐκ ἀξιωματὸς ὅτι οὐ συνῶν. οὐ
στρατηγικῶν καὶ τολογῶν ἐμπρὶς πᾶσι. οὐ βαναύσις τίχνης χαλὰ
ζων. ἡ δὲ ἡ γυναικες πρὸς κατὰ πείσαν τοῖς ἀπὸσι. τίς ἡ ἀπὸν
πρὸς δὲ ὁ λόγος ὁ τὴν πάνδημον συναγέρας παύειν. ἔδῃ μοι ἡ
γυῖαν δυοσκὸς τρὸς ἀνδρὸς τὸν λόγον ἐνστήσανται. ὃν οὐτω θαυ
μαδίοντα μὴ κατόκνεμοι πέμψαι. ἵνα καὶ τὸν λόγον ἐπανέτης
εἴην τ' ὅτι. ὁ δὲ λιβαῖον ἐπανῶν. ἡ τῶν ἔργων ἐκ τὸς, τίς αὖ γλῶ
μαι νῦν ὑπάρχει ἐπὶ πάντων δὲ ὁμιλῶ.

Λιβανίω. βασιλεῦ.

ι Δοῦ πέπομφα τὸν λόγον ἰδρῶτι περὶ ῥέομιλος. πῶς τῶ
οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὶ τοιούτῳ πέμψων τὸν λόγον, ὅς ἐκ αὐτοῦ
ἔστι τὴν πλάτωνος σέβαν. ἡ δημοδένουσι δεινότητι λαοὶ ζῆται θρυλ
λου μῦθος μάττω. τὸ ἡμῶν τοιούτων, οἷον κῶνωφ. ἐλὶ φανπ πρᾶ
βαλλόμενος, ὅθεν πέφρικα καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν λογιζό
μενος, ὡς ἂν σκέψῃ τὸν λόγον. μικροῦ δὲ καὶ τῶν φρενῶν ἐκ
πᾶσι πῶκα.

ἡ περὶ τοῦ λό
γου τοῦ περὶ τῶν

Βασίλῃος.

Λιβανίω.

α̅ Νέγνω γὰρ λόγον σφώτατε ἐν πρὸς περὶ μακάριον μοῦσαι καὶ λόγοι καὶ ἀθήναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς δῶρεται. οἷους κομίζονται τοὺς καρποὺς, οἷβρα χύνειν αἰχρόν ὑμῖν συγγινώσκουσι. ὡς πηγὴς πολυχόμονος, οἷους ἐδίδξε γὰρ ἀρτυρομήρους. αὐτὸν γὰρ ἐδύκουν ὁρᾶν ἐν τῷ λόγῳ γὰρ ἀλάφ συνόντα γυναικί. ἔμπνουν γὰρ λόγον ὑπὸ χροῦς λιβανίου. ἔγραψεν, ὅς μόνος τοῖς λόγοις ψυχὴν ἐχαίρεισάτο.

Λιβανίω.

Βασιλείῳ.

ν̅ Ὑνέγνω εἶναι ὁ λέγονται βασιλεὺς γάρ με ἐπαινεῖσάντος, κατὰ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια καὶ τὴν ψῆφον δεξάμενος. τὴν δὲ σὴν ἐπεσι βεβήκαμεν πρὸς τοῦ βασιλέως οἷα πρὸς ἀλαζόνων τοὺς πόδας πρὸς φρονῶν. ἐπεὶ οὖν καὶ σὺ κατὰ μέτρον λόγος πέπνηται, βουλόμεθα τοῦτω περὶ τυχεῖν, ἀλλὰ κομψὸν μὲν τι λέγειν οὐκ ἐθέλω. ὁ δὲ λόγος ὁφθαλμοῖς, διδάζκει τὴν τὸ λόγον πέφυκα.

Λιβανίω.

Βασιλείῳ.

α̅ Ρα βασιλεῦς μὴ τὰς ἀθῆνας οἰκῆς, καὶ ἀέλιον σέαυτον. οὐ γὰρ τῶν καὶ σαρκεῶν οἱ παῖδες ταύτα ἀκούειν ἠδυνάσθη. ἡ γὰρ ἡ γάρ μοι τούτων ἔθας οὐκ ἦν. ἀλλ' ὡς πρὸς πᾶσι κρημνὸν διδομένοντος πληγῆσαι τῇ τῇ ὀνομάτων καινοτομία, ἐμοὶ τε τῷ πατρὶ ἐλέγε, πᾶτερ σὺ ἐδίδασκας. ὁ μὲν οὖν οὗτος ἀνὴρ, ἀλλὰ πλάτων. ἀλλὰ σὺ τέλειος. ἀλλὰ σὺ σαρκεῶν ὅτι πάντα ὡς αἰ μὲν. καὶ ταύτα μὲν ἡ γὰρ ἡ γὰρ σέ δὲ εἴη βασιλεῦς τοῖς αὐτοῖς ἡμᾶς ἐπαινεῖν.

Βασίλῃος.

Λιβανίω.

δ̅ Εχόμενος μὲν μὴ ἀγράφει χαρά. ἀπαιρὺν μένους δὲ πρὸς ἀγράφει ἀντεπιστέλλειν, αὐτῶν. τί γὰρ αὐτὸν εἴποι μὲν

πρὸς οὕτως ἀτήκιστον γλῶτταν. πλὴν ὅτι αἰεὶ ἐμὶ μαθη-
τῆς, ὁμολογῶ καὶ εἰλῶ.

Βασίλειος. Ανδρονίκω Ηγεμόνι.

Ἐγὼ μὲν οὕτως εἶχον σῶμα τὸ, ὥς τε ἐκ δόξης ὑπομνήσας ὁδοὶ
πορείας διώκων, καὶ τὰ τοιαῦτα χεῖρων ὄντων φέρων, οὐκ
αὐτὸς ἐπέτελλον. ἀλλ' αὐτὸς πρὸς τὴν σὴν μεγαλοψυχίαν ἐβάδισον.
δυσὲς ἐνέκειν. τοῦτε παλαιᾶς ὑποχέσεως ἐκτίσαι χεῖρος. οἶδα γὰρ
ὁμολογήσας παρέρσεσθαι τῇ σεβαστείᾳ καὶ ἀπλάουσιν σου φι-
λῶτότητος. ὅπως ἐποίησα μὲν, δὴ μὲν δὲ φιλοσυγχώσας, μικρὸν
καρτερῶν φιλοσῶς καλοκαγαθίας παρὰ γὰρ μὲν. ἐτέρου δὲ το-
τὴν προσέειπεν δὴ μαυρὸν πληροῦσαι, καὶ ὑποστῆναι τέως ἀπώ-
κινον. μικρότερον ἐμαυτὸν κείνων ἢ ὥς τε τοιαύτης τυχερῆς χε-
ριτος. καὶ ἅμα λογιζόμενος ὅτι οὐτε ἀρχοῦνται οὐτε ἰδιώτῃ ὑ-
πὲρ οὐδενὸς αὐτὸς λίγῃ διαγγραμμάτων πείσειν οὕτως, ὥς αὐ-
τὸς παρών. καὶ τὰ μὲν ἀπολυόμενος γὰρ ἐγὼ λημέτων, τὰ δὲ ἵκε-
τέων. τοῖς δὲ συγγνώμῃ παρὰ γὰρ μὲν ἐχέων. οὐδὲν αὐτὸς ἐκ δόξης
δὲ ἐπιστολῆς γράφοι. πᾶσιν οὖν τοῖς ἐν ἀντιθέσει τὴν θείαν κε-
φαλῇ, καὶ ὅτι ὁ βίβλει τὴν γνώμῃ ἐνδείξασθαι σοι, καὶ πρὸς τὴν
πράγματ' ἐχόμεν, τὰ δὲ λοιπὰ προδήσεις πρὸς σεαυτὸν, πρὸς
τὴν ἐγχείρησιν οὐκ ἀπώκνυσθαι. ἀλλ' ὁρᾶς ὅπως καὶ κλωπερίμῃ ὁ
κινῶν καὶ ἀνὰ δὲ μὲν τὴν αἰτίαν ἐκφαίνων ὑπὲρ ὧν προῦμαι τὸ
λόγος. Δομετιανὸς οὗτος ὑπὸ τῆς δειροῦς ἡμῶν ὅστις ἐκ τῶν σόντων αὐ-
θεν. ὥς τε ἀδελφῶν μεθοποιῶν διαφέρειν. τί δ' αὐτὸς μὴ τὰ ληθῆναι τοι.
εἴτα τὴν αἰτίαν μαθόντ' ἀφ' ἧς ταῦτα πέπονθεν, ἄξιον εἶναι τὸ πα-
θεῖν. ὅπως ἐφ' αὐτὸν μὲν δὲ ἔσω μὲν εἰς, ὅς μιν ἢ μείζον ἐκ τῆς σὴν
ἀρετῆς ἀμείψθαι, τὴν τιμωρίαν ἐκφυγεῖν. ἀλλ' ὁρῶντες τὸν περὶ

διὸς καὶ ἀδελφῶς ζώντα· ἐπὶ τῇ σὺ ψήφῳ περιεμεινένω αὐτοῦ τινὶ
σωτηρίαν, ἀρκούσαν αὐτὸν ἔχειν τινὶ δίκῃ ἐκείνου· μεγαλὸ
ψυχόν τε ὁμοῦ δὲ Φιλαύθρῳ πινδιανοῦ θηναίσε πρὶ αὐτοῦ ἐκετενο
μεν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ἀντιτείνοντας ὑπὸ χεῖρα λαμβάνειν, ἀνδρείου
τε δ' ἄρχοντος ὡς ἀληθῶς. τὸ δὲ γοῖς ὑποπεπωκὸς χερσὶν εἶαι
ἐπ' αὐτῶν, μεγαλοφροσύνη πάντων ἐν ἡμερότητι διαφέροντος. ὡς
τε ὑπὲρ ἐξουσίαν ἐν τῷ αὐτῷ τινὶ, τε πρὸς τὸ ἀμύνασθαι καὶ
τινὶ εἶ· τὸ σῶζεν, ὡς ἀνέθελπε, ὡς δὲ ἰξασθαι μεγαλοψυχίαν. τοῦ-
το μέτρον ἀρκούν δομετιανῶν φιλοκάλσεως, τῷ προσδοκωμέν-
των ὀφείβος. καὶ ὡς ἄξιον οἶδεν ἑαυτὸν παθεῖν ὄντα, τοῖσι μὲν
δὲν εἰς τιμωρίαν προσθεῖναι αὐτῷ ἐκετενομεν. καὶ γὰρ ἐκείνο
σκόπει, ὅτι κλυτοί μὲν τῷ ἡδονηκότων, πολλοὶ γὰρ πρότερον ἢ δὴ
γινώσκουσιν. ὡς οὐδεὶς πρὸς τοὺς ὑπερον διεπέμφθη λόγος. ἀφ' ἧς
καὶ τινὶ ὀργῇ, οἱ Φιλοσφίαι τοὺς πολλοὺς ὑπεράραντες. ὡς
ἀθάνατος ἡμῶν ἔξ' ἡρώων παντὶ παραδίδεται. προσκείτω
δὲ καὶ τοῖσι περὶ σὺν διηγήμασι. δὸς ἡμῖν τοῖς ὑμῖν προσι-
σταμένοις ταῖς σά, τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἀδελφάσας Φιλαύθρῳ
πίας ὑπερβαλίδας. οὕτω καὶ κροίσος τῷ πασιδοφόνῳ τινὶ ὀρ-
γῇ ἀφῆναι λέγεται, ἑαυτὸν παραδόντι εἰς τιμωρίαν. καὶ κλυτοῖ
ὁμείβας αὐτῷ τῷ τῷ κροίσῳ Φίλῳ γινώσκου μετὰ τινὶ νί-
κην. τοῖσι σε συναριθμήσομεν, καὶ ὅσην διώαμις ἡ μετέρα, τὰ
ταῖς ἀναγνώσομεν, εἰπερ μὴ μικροῦ τιδος εἶναι πασιτά πᾶσι αὐ-
τοῖς τοσούτον κήρυκτος νομιθεῖν μὲν. ἐκείνο δὲ ἐπὶ πᾶσι εἰ-
πεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι τοὺς ὁποῦν ἀδικούντας, οὐχ ὑπερ τῷ ἡδονῇ
γινώσκου κολάζομεν. πρὶ γὰρ αὐτοῖς γινώσκου μηχανὰ μὴ γινώσκου τὰ
πεπραγμένα. ἀλλ' ὅπως αὐτὸν αὐτοῖς πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμείνῃ γινώσκου,
ἡ γοῖς

ἢ ἑτέροις ὑπὸ τῶν τοῦ σωφρονεῖν παρὰ δειγμάτων τοῦ τῶν τοῦ ἴνυ οὐ
 δεῖτερον ἐν δὲ ἴνυ αὐτοῖς ἐν τῷ παρὸντι φήσεις. αὐτοῖς περὶ καὶ με
 τὰ τὸν θάνατον, τῶν τῶν μεμνήσεται. τοὺς τε λοιποὺς περὶ θάνατον
 τῷ δὲ πρὸς τοῦτον ἀφορῶντας οἷομαι. ὡς δὲ πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν
 τῇ πτωχεύῃ τῶν ὀργῶν, ἡμῶν ἀποσιμωλάναι δόξομαι. ὁ πολλοὺς
 δεῖν ὑπὸ τοῦ ἀλιδεῖν εἶναι φαίλω αὐτὸν γὰρ καὶ οὐδὲν αὐτοῦ τῶν
 λόγων προήχων εἶπεν, ἐμὴ μείζονα τῶν διδόντων τῶν χάριν ἐνώρων
 ἢ τοῖς λαμβανούσιν. οὐδὲ γὰρ ὀλίγους ἐστὶ κατὰ φωνῆς ἡμε
 ραλοῦν χάρι τοῦ τῶν καπαδύκων γὰρ ἀπὸντες ἀποστο
 πῶσι τὸ μέλλον. οἷς δὲ καὶ μὲν αὐτὸν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῶν
 προσόντων σοὶ καὶ ταῦτ' αὐτὸν ἀπορριμῆσαι. οὐκ ἔστι δὲ τοῦ γρὰ
 φῶν παύσασθαι. ἡγούμην μοι ζήμιαν οἶσιν τὸ παρὲν. τῶν
 τῶν γὰρ πρὸς αὐτὸν. ὅτι πολλῶν ὑπολαβὴς ἔχων ὅσον τὸν μέλλον αὐ
 τῶν, καὶ τῶν ἡμέσων πρὸς αὐτὸν εἶναι τῶν παρῆμῶν. οὐκ οἶδ' ὅ
 πως μαθὼν. εἰναι τινα ἡμῶν λόγων, παρὰ τῇ σῇ τελείότητι. ὅπως
 οὐκ μήτε αὐτὸς φθάνῃ τῶν ἐλπίδων, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει, καὶ ἡμῖν ὑ
 παρξῇ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς σεμινολογίαις, παρὰ κίβλησιν ἀπο
 ταῖς αὐτῶν ἀντιβλήναι, ὑπὸνδύσαι πρὸς τῶν αἰτησιν. πάντως ὃ οὐδὲν ὅς
 χεῖρον τῶν πᾶσι τε φιλοσοφικῶν, ἐπίσκειψαι τὰ ἀνθρώπι
 να, καὶ οἶδα σὺς καλὸς θησαν ὅς πασι τοῖς θεομέλοις ὑποπρῆναι
 προαποκρίμην.

Βασίλειος Εὐσεβίου Φιλοσόφου.

αὐτὸ Περὶ ἡμετέρας ἡμῶν πρὸς τοὺς παρὰ φιλεργολογίας τυ
 χος ἐπιρείας, παρῆς αἰτί πρὸς τὸ μὴ συνενέδωκεν ἡμ
 ῶν ὅτι ἐχρῆν, θανυμασῶς πρὸς αὐτὸν καλῶς καὶ παρὲν μνήστω

β.

τοῖς γράμμασι, καὶ γάρ πως ἦδη καὶ κατέμαυρον ἔσθ' ἔφον, μὴ
ποτέ ἀληθὲς ὅτι τὸ παρὰ τῶν πολλῶν θρυλλοῦμενον. ὅτι αὐτὰ
γὰρ τίς ὅτι καὶ εἰ μὴ μὲν ἢ καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μέγ' ἔφ' ἡμε-
τέρων ἀπονοσῶντο. αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἐσμὲν οἱ ἀνθρώποι κτενοί. ἢ εἰ μὴ
τοῦτο, τύχη τίς πάντως τὸν ἀνθρώπινον ἐλαύνει βίον. καὶ τούτων
πολλῶν συγνῶμι' ἔξ' ἑ τῶν λογομῶν, ἐπειδὴ τὰς αἰτίας, ὅφ'
ῶν ἐξ αὐτῶν προίχεται, μαθῆς. ἐγὼ κατέλειπον τοὺς ἀθῆνας κατὰ
φίμῳ φιλῶνς Βιλοσοφίας, ὅτι περὶ τῶν τῶν ἐκεί. πρὸς δὲ τὸν
ἐφ' ἐλατῶν τὴν πόλιν ὡς οὐδεὶς οὐδὲν σερμῶν μέλη. καὶ τὴν
ἀσίαν ἐθαύμασα μὲν, πρὸς δὲ τὴν μὴ τὴν πόλιν τῶν ἐν αὐτῇ κα-
λῶν ἢ περὶ φιλῶν ἐπειδὴ ἢ κατέλαβον τὴν παρὰ φίλῳ, καὶ σὲ ἐν αὐτῇ
τὸ μέγα ὄφελος ζητήσας οὐχ ὕδρον, ἐν τεύθεν μοι λοιπὸν αἰετὰ
ἐπιπικίλαι ἀφορμαὶ τῶν ἀδουκῶν ὡς γινώσκω κωλυμάτων. ἢ
γὰρ ἀδουκῶν πάντως ἔδει καὶ διὰ τοῦτο ἀπλείπειται, ἢ ἐπὶ τὴν
ἐλάν βαδίζοντι σὺν παρὰ μὴ διώκας. ὅφ' ἔπειτα μὲν τοῖς πό-
νοις τὴν σὺν κατελαβόντα, οὐκ ἔχει σὺν εἶναι τῶν Βιλοσοφῶν
πρὸς αἰγυπτίους ἀπαράντι. πάλιν οὖν ἔδει αἰγυπτίους δόλι-
χὸν ὁδὸν ἀρξάμεν. οὐδὲν ταῦτα τὸ σὺν δαζόμεν ἔχειν. ἀλ-
λ' οὐτὼ δύσεως ὡς, ὅς τε ἢ τὴν ὡς πέρσας βαδίζον ἔδει καὶ σὺν
πρὸς εἶναι εἰς ὅ, πρὸς ἡμῶν φιλῶν βαρύν. ἢ ληθὲς γὰρ καὶ αἰετῶν. τοσαύ-
τη πρὸς ὡς φιλορῆκία τοῦ δαίμονος, ἢ αὐτοῦ καθῆκε ἢ ὡς φιλῶ
Αλεξάνδρου, ὅς οὖν δὲ σὺν ἐβηδουκῶν γάρ μοι εἰ μὴ ὡς πέρσι θρῆμ-
μα θαλάτῃ προσέκειντο ἐν ὡς μὲν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ὡς, ἐπὶ ἐκείνα αὐ-
τὴ καὶ νύσας φιλῶν ἀδουκῶν ἐλθεῖν ἀρξάμενον. καὶ ἐπὶ ἐκείνου φιλῶν κα-
τὰ ἡμῶν οὐκ οὐκ μὲν ὡς χωρίον, καὶ τοῦτο ὡς πάλιν εἶναι. καὶ τὸ δὲ
τὰ πάλιν λέγειν. ἀλλὰ τὸ τελευτῶν νῦν ὡς φιλῶν αὐτῆς χώρας δια-

γινῆ

γοντι συνησθαι ἐκ ὀφειλόμενου, μακρὰ δὲ ἀρρώστιας ὀφειλομένη.
αἱ ἐμὴ τὸ γλοιποῦν μετρίω περὶ γήρην τοῦ δὲ κατὰ τὴν χει-
μῶνα τῇ λογιστικῇ συνιστάμεθα. ταῦτα οὐχ εἰμαρμένης ἐρ-
γαῖας αὐτῶς ἐπιστάμεθα· ταῦτα οὐκ ἀνάγκη, ταῦτα οὐχ ἡμι-
κροῦ δεῖν καὶ τοὺς ἄλλους πικρῶν ὡς πάντα λωμύθους ὑπερβαλ-
λετο· ἀλλ' ὅπως ἐφωρῶν γήρην τοῖς ἡμέμασι καὶ οὐκ ἐπιπῶ-
ν αὐτῆς εἰς γυναικα. Φημὶ δὲ γῆρην, διδόντι μὲν τὰ ἀγαθὰ,
ἔχοντι δὲ χρεῖν εἶδέναι. ταμιεὺς μὲν δὲ μὴ δυσχεραίνειν καὶ δὴ οὐν
καὶ ἡμῖν εἰ μὲν παρὰ τοῖς συνεισίστοι, ταῦτα εἰσαπείμουν καὶ
ἡδίστα ἡποσόμεθα· εἰ δὲ ἀναβάλοιτο, πρῶτος οἶτο μὲν τὴν ζήμιαν.
ἔμμενον γὰρ περὶ πάντως ἡ ὥς αὐτῶς προελοίμεθα, διοικῆσαι
ἡμέτερος.

Ιουλιανῶς.

Π. Ὅσοι τὴν ἐν τῇ μέσῃ τοῦτον χρόνον τὸ σῶμα ἔχον, εἴη καὶ
θαρῶς ἀπέλαβας διὰ χειρὸς τὴν ἐνέργειαν. πῶς δὲ τὰ
λοιπὰ τοῦ βίου πράγματα· εἴ κατὰ γυναικῶν χωρεῖσι, ὥς περὶ οὐ
χόμεθα καὶ ὡς ἐστὶν ὁ φελομένη τῇ σὺν προαιρέσει καὶ γὰρ οἷος
μὲν ὁκόλος πρὸς μεταβολὴν ἢ διάνοιαν, τοῦτο οὐδὲν ἀπει-
κὸς καὶ τὴν βίον εἶναι μὴ τεταγμένον· οἷος ἡ πεπληγὴ ἢ γυναικῶν ἢ ἀν-
δρῶν καὶ ἡ αὐτὴ, τοῦτο οὐκ ἀκόλουθον συμφύτως τῇ προαιρέσει
τὴν ζωὴν διέχουσαν. τῷ ὅρμῳ γὰρ κυβερνήτῃ μὲν, οὐκ ἐφείταται
γαλήνῃ παρῇ ὅτε βούλεται· ἡμῖν δὲ ἀνύμονα ἐαυτοῖς καθι-
στάν· τὸ βίον καὶ πάνυ ῥάδιον, εἰάν τοις εὐδοκίαν ἐκ τῶν παθῶν ἐπα-
νίσταται μὲν ἡμῖν θορύβους κατὰ σιγῶν μὲν, ἢ ἔξωθεν προσι-
πτόντων ὑψηλοτέρων τὴν γυναικῶν κατὰ σιγῶν μὲν, καὶ γὰρ οὐ
περὶ ζήμια, οὐτὶ ἀρρώστιας οὐ περὶ λοιπῶν δυσχεραίνει τοῦ βίου, ἀφο-

βι

ται τῶι σπουδαίῳ, ἕως αὐτῶν τῶν διανοίαν ἔχοντων συμπορευο-
 μένων· καὶ τὸ μέλλον ἀποσκοποῦσθαι· καὶ εἰ χαίρομεν ἐν γαίῳ, μὴ
 χαλῆς κούφως καὶ ὁυσαλῶς ὑπὸ αἵρουσιν· ἐπεὶ οἷα σφοδρῶς
 ταῖς τῶι βίῳ μερῶν κατελημμένοι, οἷον ὄρνιθες πλῆσθαι τοῖς
 ἐκ τῆς γῆς ἔχοντες, καὶ τῶν σφύρονται μετὰ τῆς βοσκῆς
 τῶν, οὗτοι δὲ τοσούτον ὑπὸ τῆς πραγματικῆς ἰδέειν ἐπετραπέναι,
 ὅσον οἱ ἐν πλάτῃ ἀλλήλους παραμυθεύμενοι· πολλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
 καὶ ὁ οὐρανὸς ὅλον γνωρίσαι τὸν λείοντα, ἐκ βραχείας εἰς πεί-
 ρας, ἢ τὸν μεθ' αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐκείνου, ὅθεν ἐμὲ γὰρ ποιούμεθα τὸ
 ἐν λόγῳ σετινὶ τὰ κατὰ τὴν πείραν, καὶ μὴ ἀπεινάζειν εἰς δια-
 νοίαν· ἀλλὰ διηγεκῶς συνέναι διὰ εἰς μνήμης· διὸ μαθὲν μνή-
 μης τὸ γράφειν· ὅπως αὐτὸ συνεχέστερον ποιῶ, τοσούτω πλέον
 ἢ μὲν χαίρειν

Εὐσταθίου Ἰατρῶ.

Ἐπὶ τῷ Φελοσὶ ἡμετέρων γραμμάτων, μηδένα χρόνον δια-
 λίσσας ἐπιστέλλον ἡμῖν, καὶ διὰ τῶν ἡμῶν πρὸς τὸ γρά-
 φειν· αὐτοὶ μὲν γὰρ προσήλωσ' ἡδύοις γινόμεθα, ἐν τυγχάνοντες
 ὑπὸ τοιαύτῃ συνετῶν ἀνδρῶν ἀγαπώντων τὸν κλῆρον· εἰδὲ ἢ αὐτοὶ τι
 ἄξιον σπουδῆς διρήσετε παρ' ἡμῖν, ὑμέτερον εἰδέναι τῆς ἐν τυχα-
 νόντων· εἰ μὲν οὖν μὴ ὑπὸ τῶι κλήρῳ τῆς ἀρχαίων ἀπηρόμεθα, ἐκ
 αὐτῶν εἰς τὴν γράφειν συνεχῶς δι' ἀφροσύνης ἀπειχόμεθα· ὑμεῖς δὲ
 οἱ ἐλάττω εἰς φροντίδας, ὁ σάκης αὐτῶν οἷον τῆς κατὰ κληθεῖς ἡμᾶς
 τοῖς γράμμασι· εἰ γὰρ τὰ φρέατα φασὶν αὐτῶν μὲν, βελτίω γένε-
 σθαι· οἷα οἱ δὲ σὺν αὐτῶν ἐξ ἰατρικῆς παραινέσεις εἰς πόρρωτον χωρεῖν
 οὐχ ἡμῶν ἐπὶ τῶν τῶν σφύρον· ἀλλ' ἐαυτοῖς ἐκ πείποιτες ἢ ἀπὸ

μηδεόμνηται γὰρ ἐν τῷ μεταξὺ πρεμβαλλόμενοι διαβολαί
τῶν ὑπεναντίων, καὶ συστάσεις τῶν ἡμετέρων, εἰς ἡλικύτη τὸς πι
νας ἐπεισάγειν δοκοῦσι διαλεκτικὰς τῷ συγγραμμάτι, ἀλλ' οὐν
τῶν πολλῶν καὶ διατριβῶν ἐμποιεῖν, διαπῶσι μὲν τὸ συνεχὲς φι
λοσοφίας, καὶ τοὶ ἐναγωνίου δὲ λόγου τὸν τόνον ὑποχαινεύουσιν. ἐκεί
νο γὰρ πάντως συνείδεσθαι ἡ ἀγχινοία, ὅτι καὶ τῶν ἐξωθεν Εἰλωσ
φῶν οἱ τὸν διαλόγον συγγράφαντες, ἀριστοτέλης μὲν καὶ θεό
φραστος, οὗ δὲ αὐτῶν ἦσαν τοῦ πραγματικῶν διὰ τὸ σωφρονεῖν
ἐαυτοῖς τῶν πλατωνικῶν χαρίτων τὴν ἐνδεῖαν. πλατων δὲ τῇ
ῥητορικῇ τοὺς λόγους, ὁμοῦ μὲν τοῖς δόγμασι μάχεται, ὁμοῦ δὲ καὶ
παρακωμῶδει τὰ πρόσωπα. θρασυμάχου μὲν τὸ θρασὺ καὶ ἰτα
μόν διαβάλλων, ἰσχυροῦ δὲ τὸ κοῦφον φιλοσοφίας καὶ χάριν. καὶ
προταγέρου τὸ ἀλαζονικὸν ἢ ὑπέρρονον, ὅπου δὲ ἀόριστα πρόσ
ωπα ἐπεισάγει τοῖς διαλόγοις, φιλομὲν δὲ κεραιῶν ἐκείνη τῶν
πραγμάτων, κίχεται τοῖς προσδιαλετομένοις. οὐδὲν δὲ ἕτερον
ἐκ τῶν προσώπων ἐπεισεν κλεῖν τὸ ὑπερθεῖσιν. ὅπως ἐπείησεν ἐν τοῖς
νόμοις. δεῖ οὐν καὶ ἡμᾶς τοὺς οὐ κατὰ Εἰλωσιμίαν ἐρχομένους πρὸς
τὸ γράφειν, ἀλλ' ὑποθήκας καταλιμπάνειν ὠφελίμων λόγων τῇ
ἀδελφότητι προσελομένοις, ἐὰν μὲν πᾶσι προσηκηρυγμέ
νον πρὸς αὐτὴν δέξασθαι τὸν πρόσωπον ὑποβαλλόμεθα, χεῖν τις
καὶ ἀπὸ φιλοσοφίας τὸν πρόσωπον πρὸς τὴν παραπλοῖαν τῶν λόγων. εἰ
πὺς ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν διαβάλλειν αὐθρόνως τῶν πραγμάτων
ἀφελήν. ἐὰν δὲ ἀόριστον ἢ τὸ διαλετόμενον, αἰσὶν τὰ πρόσω
πα διατάσεις, τὴν μὲν συνάφειαν διαλέπονται. πρὸς οὐδὲν δὲ πε
ρας χεῖν ἡμῶν ἀπαντῶσι. τὰς τεταγμένους ἡμεῖς δὲ χεῖν, ὅτι οὐκ εἰς κόλα
κος χεῖρας ἀπέσει λάσσαν τοὺς πᾶντας. ἀλλ' ἀδελφῶν τῶν συνήσων
ταῦτα

ταῖς ἐκονήσας τῶν ἡμαρτων· ἐπὶ δὲ οὐ πρόσ ἐπαρόρῳσιν
τῶν ἡμαρτιῶν, ἀλλὰ πρὸς φυλακὴν τῶν μελλόντων· πάν-
τως γὰρ ὁ ῥαυτὴ πρὶ τὸ γράφειν ἔξῃ καὶ ἀποιδῆ κεχρημένος,
οὐκ ἀποκνήσει γράφων· ἐπειδὴ καὶ οἱ τὰς ὑποθέσεις παρέχοντες
οὐκ ἀπολήπουσιν· ἡμῖν δὲ ἀρτίζει μὲν ἀναγνώσκειν τὰ ὑμέτερα·
τοὶ δὲ διώαδαι γράφειν, τοσούτον ἀποδέομαι, ὅσα μικροῦ δέω
λέγειν καὶ τοὺς ὑπαινέειν· καὶ τοὺς μετρίαν σχολὴν εἶναι ἀπ' ἧς πρὸς
μαρτων ἀπέσει· λα δὲ νῦν διὰ τοὺς ἀναγνώσων τὸ μέζον καὶ πρότε-
ρον, ἐπελθὼν αὐτὸ ὥς ἐμοὶ δυνάτη· τὸ δὲ ὑπερον παρὰ κατέχον,
βουλόμην αὐτὸ μεταγράψαι, ὅμη δὲ πρὸς τῶς πρὸς τῶν εἰς
τὰς γράφωντων· μέγχι γὰρ ῥαυτῆς ἤλθε πενίας τὰ ἐπίφθα-
να καὶ πτωχῶν.

Λεοντίω σοφιστῇ.

Χ Ρόνια μὲν καὶ τὰ παρ' ἡμῶν γράμματα· οὐ μὲν γοῦ-
ν ἰσώτερα τῶν αὐτῶν καὶ ταῦτα πολλὰ καὶ συνεχῶν ὑπὸ
δημησάντων ἡμῖν ἀπ' ἐπὶ ὑμέτερας· οἷς ἐπὶ πᾶσιν ἐφ' ἑξῆς γράμματα
ἐπιτίθεις, οὐδὲν ἢ τὸ καλὸν αὐτοῖσι δοῦναι συνεναι ἡμᾶς· καὶ
οἷοι ἐπαρόντας ἐλθόντας ἀπ' αὐτῶν· οὐ τὸ συνεχὲς ἢ τὸ πλῆ-
θος τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀεικνον μόνον· ἀλλὰ τί οὐκ ὑπὸ τῆς ἀφ' ἑ-
κατέρου γοῦν δὲ ἔργον σοφιστῶν ἢ τὸ γράφειν· μάλλον δὲ ἐκ αὐτῶν ἐπὶ χει-
ρὸς ἔχεις ἀρτῶν, οὐδὲ γράφειν δέουσι· ἄλλος γάρ σοι διακονήσει·
ἐλπίης δὲ χρεῖα μοιῶσ· ἢ καὶ ἡμῖν μὴ διαλείπεται, ἀλλ' ἐν γὰρ
πάντως ἢ συνόντων λαλήσει· καὶ μὴ δὲ παρ' ἡμῶν ἐφ' αὐτῆς δια-
λέξετα· σιωπήσει δὲ οὐδὲ μὲν σοφιστικῇ γοῦν καὶ ἀπ' ἑκτέρου
οὐ μάλλον ἐπὶ αἰσθόνες, ὅταν τὸ ἑαυτὰς πρὸς ἑαυτὴν ἀνάστη.

ἡ μὲν μὲν δὲ τὸ πικρὸν φιλῶν ἀσπασίαν τὸ ἐν ᾧ νῦν ἐσμὲν καὶ πρὸς αὐ-
τὴν ἐνέγκοι τυχὸν πρὸς τὴν ἐνδεῖαν ἡμῶν γραμμάτων καὶ τὸ οἰ-
νοῦν ἐρρ' ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἢ κατὰ κορεῖ σινηθεῖα πρὸς ἰδιωτισμὸν,
ὁκνον ἐκ ὁτὼς ἐμπεῖ, προσφθιγέσθαι ὑμᾶς τὸν σπείας· οἱ ἐμὴ
τι ἄξιον φιλῶν ὑμετέρων αὐτῶν σπείας ἀκούσεσθε, θυχερανέτε καὶ
οὐκ ἀνέξεσθε, σὲ δὲ τὸν ἐναντίον ἐκὸς ὑπὸ πᾶσι προσφάσεως δὴ
μοσιδὶν σαυτὸν τὴν φωνὴν ὑπὸ τῆς δεινῆς ἐνταῖπεν ὡς αὐτὸς οἶδα ἐλ-
λήμων· οἶδα γὰρ ὡς οἶμαι τὸν ὀνομασθέντα τὸν σ' ἦν ἐν ὑμῖν ὥστε
οὐδὲ μία πρὸς αὐτὴν σιωπῶντι· καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσούτον ἀ-
πέσει λα δὲ τὰ πρὸς ὀνόμιον, ἀεὶ τε παλιν καὶ καλεῖν, εἴτε
μικρῶ καὶ δὲ ἀποδιδόμενα, αὐτῶ σπικρίνῃ παρίημι· ὅς πρὸς
μὲν τὰ οἰκεία σαυτὸν οὐκ ἐπὶ οἰκείᾳ χεῖρ' ἔχει· πρὸς δὲ ἡμῶν ἐνδιαστὸ
φῶν τὸν σ' ἐντυγχάνοντα, οὐκ ἀγνέσσι ὅσων ἐσθαι πρὸς
δὲ ἡμῶν· οὐτὴ διδάμει τὸ συντάγματ' κατὰ τῶν δόντες τοσού-
τον· ἀλλ' ἀκριβὲς γνωρίζοντες ἀπὸ ὀλίγων ἀφορμῶν ὑπὸ πολλὰς
ὄντα δύρετικόν· εἰ δὲ τίσι καὶ ἀθιγέστερον ἔχειν φιλῶν κατὰ
φῶν, μὴ κατὰ κινήσας ἐλέγχει· τὸν γὰρ μάλισα φίλῳ κὼ-
λακὸς διενήνοχε, ἔρ' τὸν μὲν πρὸς ἡδονὴν ὀμιλεῖν· τὸν δὲ μὴ δὲ τὴν
ἀντιπῶντων ἀπέχεσθαι.

Βασίλειος· Εὐνομίου.

ὁ Εὐνομίου ἐστὶν λέγων τὴν ὁρτῶν τὴν δύρεσιν, ὅσων τινε πάν-
τως καὶ ἀκολουθία διὰ φιλῶν ὄντων γνώσεως παρέβα-
λεν αὐτὸν τὴν διάνοιαν καὶ τοῖς δὲ λήποισ' τε καὶ μικροτέροις
ἐγγυμνασθεῖς, διὰ φιλῶν κατὰ λήτεωσ' οὕτως καὶ εἰς τὴν ἐπίκρῃνα
πᾶσις ἐννοίας προήγαγον αὐτὸν κατὰ λήπτικὴν φαντασίαν· οὐκ
οὐν ὅτι πρὸς τὴν ὄντων εἰδῆσιν κατελήφθηται μετὰ λαυχρὶ-
μῶς,

μυθος ὁ σμικρότατος ἦν πρὸ φαινομένων ὅπως ἔχει φύσεως
ἐρμηνεύσασθαι καὶ τίς ἡ τοῦ μύρμηκος φύσις, εἰπάτω· εἰ πνύμα
τι δ' αὖματι συνίχεται αὐτοῦ κζωή, εἰ ὅς τοις τὸ σῶμα διέληπται.
ἐν δ' ὅροις συνδέσμοις τὰς ἀρμονίας τετάνωται· εἰ μὲν περὶ βολῆ
δ' ἀδένων ἢ ἡνὶ νύκτων πρὶς κρατεῖται φύσις, εἰ τοῖς νωτιαίοις αὖτον
δύλοις ἐκ τοῦ βρέγματος ὑπὸ τὸ οὐρανὸν ὁ μνηστὴρ συμπαρατεί
νεται, εἰ τῇ πρὶς οὐχὶ τοῦ νυκτοδουτοῦ μύθος, τοῖς κινουμένοις μέ
λεισι τὴν ὀρμητικὴν ἐνδύδωσι δυνάμιν, εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ ἡπαρ.
καὶ τὸ χολιδόχον ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἡπατος, νεφροῖτε, καὶ καρδία, ἐλ
ἀρτηρία, ἐλ φλέβος, ὁ μύθος ἐλ διαφράγματα, εἰ ψιλὸν ὅστις ἢ
πετρίχεται, μόνον χόν ὅστις, ἢ πολυχιδεῖς ἔχει τὰς βούσεις· πῶ
σιν δ' εἰσὶ τὸν χεῖρον, ἐλ τίς αὐτοῖς ὁ τρόπος ἐλ δὲ ἀλλήλων γγυῖα
σεως, εἰ πῶς αὐτὸν δὲ κνίσσεται τὸ πικτόμυθον, καὶ πῶς οὐτε πεζοὶ
πάντες οἱ μύρμηκες, οὐτε ὑπέρπεροι πάντες, ἀλλ' οἱ μὲν ἦν χα
μῆς ἐρχομένων εἰσὶν, οἱ δὲ διαίρει οὐφείρονται, ὁρῶντες ἦ ὄντων τὴν
συνῶσιν ἐπινομήζων, τίως τὴν τοῦ μύρμηκος φύσιν εἰπάτω, εἰ
δοῦτως φύσις λοεῖται τὴν πάντα ἡν ὑπὲρ χονσαι δυνάμιν, εἰ
δὲ τοῦ βραχυτάτου μύρμηκος ἄνω πρὶς ἐλάβον τῇ γνώσει τὴν
φύσιν, πῶς τὴν ἀκατάληπτον τοῦ θεοῦ δυνάμιν μεγαλαυχέσ
φωτάζειται.

Ολυμπίω.

ὦ Ἰα κίεθ ὦ θαυμάσιε τὴν εἰλωμένην περίαν ἐλίσσ
εἶας τροφὸν, ἐλ ἰχαπῆς ἀπελαύνων. οἱ μὲν γὰρ αἰσέ καὶ
δὲ λῆς γεφυρὴν ὑπαὶ τῆς φύσεως, εἰς αὐτῇ προσγύοιτο λόγος,
ὅτι τοῦ τοῦ σνοικῆς ἐλ δόμω ἐπὶ, καὶ μὲν τὸν ζήνωνα ἐπανέντι· ὅς
ναυαγίῳ πάντα ἀποβαλὼν, εἰδὲν ἀγγυρὸς ἐφθέγγετο, ἀλλ' οὐκ εἰ

λουθώς ἡμῖν ἄπαν τῶν τε ἀνθρώπων ἀγροῖκός τε συνωικούντων ἡ-
μῖν ἐν ἀνθρώποις, οἳ κ' ἐν τῷ μου τελευτήσαντες, συμβόλαιόν τι πρὸς
αὐτὸν εἰπόντες ἐχέμεν, οὐ προσελθόντες, οὐκ ἐπαίτιασάμενος οὐ
παρ' ἐκόντος ἀξιώσεως λαβεῖν, οὐκ ἀπειλήσεως εἰμὶ λάβοι βιά-
σασθαι, ἀλλ' ὅσον μετὰ τινων ὁμοίων αὐτοῦ τινὲς ἀπόνοια, ὡς δὲ μένος
ἡμῶν τῇ οἰκίᾳ, τὰ τε γένηα τε φυλάττονται συνέξει τε τύπτω.
καὶ καταρρίψας τὰς θύρας, ὅξεφ' ὅρησεν ἄπαντα. τὰ μὲν αὐτὸς
λαβὼν, τὰ δὲ εἰς διαρπαγὴν τοῖς βουλομένοις προέειπεν. ἴν' οὐν μὴ
οἱ ἔχοντες ὅρος ἡμεῖς φησὶ ἀδενείας ὦμεν, καὶ πάντι δόξαμεν ὡς τῇ-
δεῖοι πρὸς ὡς χεῖρησιν, ὡς ἐν πάσι τοῖς πράγμασι ἡμῶν σπουδὴν
ὡς δὲ δείξαι, καὶ νῦν εἰσενέγκας παρὰ κληῖντι. μόνως δ' αὖ ἡ-
μῖν ἔτι πρὸς ἄπασαν σῶζοιτο, εἴτε σὺ δρασκεῖω συντεταγμέ-
νοι εἴημεν. γήνοιτο δ' αὖ ἡμῖν ἀρκούσα δίκη, εἰ δὲ τὸ πυγάρην-
συνληφθῆς, ἐν τῷ δεσποτικῷ βραχὺν κατακλειθεῖν, χρεόνον. εἰ
δ' οὐχ ὑπὲρ ὧν πέπνυται μὲν ἀγαπᾷ τοῦ μὲν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὸ λοιπὸν ἀσφαλείας δέομεθα.

Φιρμίνω.

κ. Αἰσπανάσου τὰ γράμματα εἰ μικρὰ τὰ ὕδα. ἢ ὅτι
τὸ γράφειν, ἢ ἄλλως τὸν ἐκ τῶν πλῆθους κόρον διαφύ-
γεν οικονομούντος. ἢ πονεῖ πρὸς βραχυλογίαν αὐτὸν συνεδίξον-
τος. ἡμῖν μὲν οὐδὲν ὅξερ καὶ ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ βάλῃ τῇ πλῆθι,
φησὶ ὡς μίαν οὐκ ἐλάττω, διὰ τὸ βούλεσθαι πᾶσι ἕκαστα μαθεῖ-
ναι περὶ τοῦ πῶς μέντοι τὸ σῶμα ἔχει. ὅπως δέ σιν τὰ φησὶ ἀσκή-
σεως. εἰ πῶτερον ὡς μὲν τὸ ὅξερ χῆς ἐγνωσμένοις, ἢ τι δ' μετε-
βουλόσω πρὸς τὰ συμπίπτοντα τινὲς ἐν μὲν μετὰ δὲ μένος. εἰ-
μὲν οὐ αὐτὸς δὲ μὲν σεαυτῷ, οὐ αὖ πλῆθος γράμμάτων ἐπὶ τῷ

μὲν

μην. ἀλλ' ἤρκετ' ἡμῖν τοσούτον. ὁ δὲ ἴνα τῷ δέῃ. ὑγίαινε ἡμᾶς ἰδοὺ
εἰς ῥ' ὥσπερ ἐπεὶ ἡ ἀκούομεθα ὅτι λέγ' αἰσχυρόμεθα, κατὰ τὴν
ταρσὶν τῶν μακαρίων προγόνων τάξιν, ὡς τὴν πρὸς πατρίδα
καὶ αὐτομόλειν, ὅτι βρεθάνων ἀποδοξάμεθα γυνεὺς ἀντὶ Θεομίνου
ὡς τὴν τοῦ μὲν αὐτὰ ταῦτα, ἀκούσαι καὶ τοὺς λογιζομένους μαθεῖν
καὶ ἡν ἐπὶ ταύτην ἐλθεῖν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν ὑπαίχους. ἀλλ' ἐπειδὴ
αὐτὸς ἀπεσιώπωντας αἰδοῖ τοῦ βουλούματός, ἡμεῖς σε παρακα
λοῦμεν, μήτε βουλούμεθα αἰσχυρὴς ἀξία, καὶ ἐπὶ τὴν πίστρευσιν
τὴν νοῦν, ἀπελασάντα τοῦτο φηδὲν ἀνοήτως, σεαυτοῦ γυνεὺς παλιν,
καὶ μακρὰ χεῖρ ἐν ὑπὸντα στρατεία καὶ ὅσποισ, καὶ ταῖς ὑπὸ στρα
τοπέδου ταλαιπωρίαις, κατὰ λαβὴν τὴν πατρίδα ἀρκούν πρὸς
ἀσφάλειαν βίης καὶ πρὸς πᾶσαν περιφάνειαν τὸ ὑξίσιν τοῖς πρὸ
τόνοις κρατῆσαι φηδὲν ἀλλοτρίως ἡμῶν μὲν. ὅπως ἀπονώσσει παρα
γρησεῖται πεπιστεύκαμεν. πρὸς τε τὴν ἐκ τῶς ἐκ τῶς ἐκ τῶς ἐκ τῶς
ἀφορώμετες, καὶ πρὸς τὴν ἐρημίαν ἧς ἐνισα μὲν. εἴτε οὖν μὴ
ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς ἡγώμεθα, εἴτε γρηγορήσῃ παλιν ἐκ βέλῃται, δὴ
λασπὴν ἡμῖν ἐν τῇ χειρὶ. εἰδὲ ὁ μὴ γήνοιτο, τὰ αὐτὰ μέν βουλούματα,
αὐτὰ γελῶσιν ἡμῖν ἡκέτω ἡ συμφορὰ. γραμμᾶν τὴν ὑπομένεθα.

Ιουλίτῃ. Εὐδοκίᾳ.

Τ Εχνητὸς ὅστις περιστρωθὲν θηρυτικὴν τριάτην ὅταν μιᾶς ἐ
γρηγεῖς γήνοιται, οἱ τὰ τοιαῦτα ἀποδοξάμενοι, χειροῦ
πεπαιστω καὶ ὁμῶς ἀπεργάζονται ἐαυτοῖς, τότε μὲν τὰς
πτερυγίας αὐτῆς χεῖσαντες, εἰς συναγλασθῆναι ταῖς ἐξωθεν.
ὡς τὸ μὲν ἐκέννη δὲ δά, τὴν αὐτόνομον ἐκέννη ἀγλήν, καὶ
μα ποιεῖται τὸ κετὶ μὲν τὴν πηλὸν. πρὸς ἧ ταῖς ὑπνοούσας
ἡ αἰ λωπαὶ συνεφίονται τε καὶ ἐπὶ κίζοντα τὴν δὲ βουλούμεθα.

ἐν πεῦθεν ἀρχομαι τοῦ γράμματος· ὅτι λαβὼν τὸν ἥδον διονυσίου
τὸν ποτὲ Διομήδην, καὶ τὸν θεὸν μύρω παύσθαι ψυχῆς αὐτοῦ πτε-
ρυγὰς διαχρίσας, ὅξενε μύρα πρὸς τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν. ὥς τε
ἡ σεαυτὴν συναναπίναι αὐτῆς. Ἐκαταλαβὼν τὴν καλιαύ· ὡς
παρῆμιν ἐπέβατο ὁ προσρημύθ· ἰὰ οὖν ταῦτα ἰδοίμι ὡς φη-
εῖ μὴς ζωῆς, καὶ τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν πρὸς τὸν ὑψηλὸν εἶον με-
ταθεμύθω, πολλῶν προσώπων ἀξίων τοῦ θεοῦ δεηθῆσμαι, τὴν
κεχρῆσθαι μύθω τιμὴν ἀποπληρῶσαι αὐτῆς.

Ἀνεπίγραφος.

Ὁ Τι σε εἰλῶ, οἷς ὡςτέλλω μάθε· ὅτι μεμισεῖς, οἷς σιωπᾷς
ἐγνων· γράφει δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς· καλὰ μὲν καὶ μέλανι
καὶ βραχεὶ χάρτη εἰλοῦντας εἰλῶν.

Ἀλλή ἀνεπίγραφος.

Ἐ Γνωρίσμα τοῦ ζῶντος λόγος· πῶς δὲ σὺ ὑπὲρ γῆς εἶναι νο-
μιθεῖς, μηδέποτε φθεγγάμενος· ἀλλ' ἄπασαι τὴν σιω-
πὴν σου γράφας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σαυτὸν ὅτι περζῆς.

Νοτα εἶω.

Ὁ Ἰλόσι τὴν φύσιν ὑπόπερον ἔχουσι· διὰ τοῦτο σημείων
χεῖζουσιν, ἵνα ἵπτα μύθων αὐτῶν, λάβῃ τὸ τυχὸς ὀγρά-
φων· σὺ οὖν ὅ παῖ τὰ χεράγματα τέλφα ποίῃ, καὶ τοὺς τύπους
ἀκολουθῶς κατακτίζε· ἐν γὰρ μικρᾷ πλάτῃ πολλὸς ἡ μάρτη-
ται λόγος· τῇ δὲ ὡς μελέει τοῦ γράφοντος καθυρθαῖται τὸ λεγ-
όμενον.

Η γημόνη.

ὁ Ἰδαμεγίστην καὶ πρῶτῳ ἀποστήν ὄσαν τῇ τιμῇ τῆς πίστεως
πάντα τρώπον χαρίζεαι ἑστὶ δὲ καὶ ὡς. διεντέραν δὲ τὸ καὶ
τοὺς εἰλούς ὅπως εἶναι καὶ τῶν προσφύγων τῶν πρὸς αἰῶνα φιλ
σῆς μεγαλονοίας ἀντιποιέσθαι. πάντα γίνωσκον ἐσπῶν τὴν συνή
θρᾳ μὲν ἐπὶ φιλ. παρ' οὐσὸς ὑπερέσσω. ὧς γὰρ δὲ καὶ ὅσον ἐστὶ τὸ πρὸς
μα ὑπερ ὅτι τὴν πρεσβεύαντων οὐ μέγα, καὶ ἡμῖν κεχειρισμένον,
οὐς ἐν τοῖς φίλοις ἀριθμῶν τοῖς σεαυτῶν κατ' ἐξέως, καὶ ὁ φιλῶ
μῶν τοῖς τὴν σερ' ὅτι τὰς, ἐς τὴν ὑπερ ὅν περὶ τὰς ἐσθῆ
θῶν ἐστὶ καλῶν, μὲν οὖν. ὅτι ὅν μόνον εἶχε πρὸς τὴν ἀναγκάσαν
τοῦ βίου διαγωγὴν ὅπως ἐσθῆθαι τὸς ἀδελφούς, δωρεάν, διὰ τὴν πεισάν
τινός ἐν βίῳ, οὖν τὰ δὲ καὶ οὐκ εἶναι, πεπαιστωμένων. ἔτε ἀφ' ἐ
αυτῶν ἐλθόντες ἐπὶ τὴν βίαν, ἔτε καὶ ἐτέρων αὐτοῖς ὑπερέμνων.
πᾶσι οὐδ' ἀμύθεν αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα ἀνέγκλητον. πᾶσι ἡ τὴν ἀ
δικίαν ὅτι οὐκ ὅθεν πᾶσι, ἡ ὅτι ἐτέρων κακίαν ὑπερετὴν μὲν. ὧς τοῖς
πεπαιστωμένοις ἡ καὶ ὁμοία. γούρην ἀξίον μὲν, δὲ ὡς ἀφ' ἡμεῶν μὲν ἀπ
λαβεῖν. ὧς μὴ ἐξέσθαι αὐτοῖς ἐπὶ ἐτέρους τὴν αἰτίαν τῶν περὶ μὲν
μὲν ἀναφ' ἐρῶν. ὅσον δὲ ἀξίον, τὸ τὴν ἐκ φιλ. σιροδείας διαφυ
γεῖν ἀναγκῶν, τοσούτῳ τὴν χεῖρ τιμωσόμεθα. τὴν πρὸς φιλ. σῆς
μεγαλοφύας ἐὰν ἀξίαν δοῦναι κατ' ἐξέως.

Γρηγορίω ἑταίρῳ.

ἔ
Γὼ τὰ ἀδελφοῦμοι ἐπιείλαντες χρησιεῖον πάλαι σε
βούλεσθαι ἡμῖν συντυχεῖν, προδίδως δὲ ὅτι οὐ σὶ αὐτὸ
πῦντα δεδωγμένον ἔστι, τὸ μὲν τι καὶ διὰ τὸ πολλάκις ἀπατηθῆ
ναίμε ὁ κηρυξ ἔχων πρὸς τὸ πιστεῦν, τὸ δὲ τι καὶ ὑπὸ ἀρχαίων
πρὶν αὐτὸν, ἐπιμαρτυρεῖται οὐκ ἡδυνήθην. δεῖ γάρ με ἡδὲ ἀπελάνθην

ὡς γὰρ ἡνίκα, ἐν ᾧ πάλαι κατέβη βροχὴ θέρων, οὐκ ἀλλὰ καὶ ἡνίκα
μολίσθ' ἀποσπύσσ' ἔχον ματαίων ἐλπίδων, ἃς ἐπὶ σὺν ἔχον κατὰ
μαλόν δ' ἔχον ὀνείρων, εἰδὲ αἰληθὲς εἰπεῖν, ἐπιπύον γὰρ τὸν ἐπὶ
ταῖς ἐλπίσιν εἶναι χρηματίζοντων ἐν πνικῇ, καὶ εἰς ζήτησιν ὡς
τὸν πόντον ἀπὸ πλάνου. ἐνθα δὲ μοι ὁ θεὸς χεῖρον ὑπέδειξε ἀκρεβῶς
συμβαῖνον τῷ ἐμῷ τρόπῳ, ὥς περ οἶον καὶ ἀλλήλοισι εἰδέναι μεν ἀρῶν
περ' ἅμα καὶ παύοντες τῇ διανοίᾳ συμπλάττειν, τοιοῦτον ὡς οὐκ
ἀλλοθι καὶ καθ' αὐτὸν. ὅρος γὰρ ὅστις ὑψηλὸν βαθεῖα ὑλὴ κεκλιμένη
μενόν, καὶ χεῖρος ὑδασι καὶ διαφανέσιν εἰς τὸ κατὰ ρήκην κατὰ ῥῆν
τον, τὸν τῶν τοῖς ὑπὸ ρέουσιν, περὶ ὃν ὑπὸ πόντον ὑπερῶς σου, ταῖς ἐκ
ὅρους νοτίσι διηγεκῶς πλανήμενον, ὑλὴ δὲ τούτῳ αὐτομάτως πε-
ριφύεται ποικίλων καὶ παντοδαπῶν δένδρων, μικροῦ δὲ ἀντὶ
ἐκκλυσσ' αὐτῇ πνέται, ὥς μικρὰ εἶναι πρὸς τούτῳ καὶ τὴν καλὴν
φύσιν ἵκνῃται. ὡς δὲ πασι πλεονόμητος ὁ μῆτος εἰς καὶ ὁ θαυμαστός φαί-
νεται, καὶ γὰρ οὐδὲ πολὺν ἀπὸ τοῦ νῆος εἶναι, ἐν ἑκάστῳ πάν-
τα χόθεν ἐν ῥήμασι περιέρχεται. φάραγες μὲν γὰρ αὐτῷ βαθεῖαι
κατὰ δύο μέρη περιέρχονται, κατὰ πλάγους δὲ ἀπὸ ῥήκην
ὁποῦτα μὲν ὑπερῶς, τείχος δὲ καὶ αὐτὸς διηγεκῶς καὶ δυνάμει
τοῦ ἐκ δὲ τῇ ὡς τετρα, τεταμένον τὸ ὕψος, διὰ κλάων μενοει-
δῶν ταῖς φάραξι ἐπὶ τοῦ πόντου, τὰ βασιμα οὐκ ὑπερῶς
ἀπὸ τείχεος, μία δὲ τις ἑσπέρως ἐπὶ τῇ τῇ, ἢ ἡμεῖς ἐσμὲν κνέσιν, τὴν
τε μὲν οἴκῃσιν αὐχὴν πρὸς ἑσπέρως ὑπερῶς χεῖται. ὑψηλὸν τινὰ ἐπὶ οὐκ
ἀκρεβῶς ἀνέχων τένοντα, ὥς τε τὸ περὶ τὸν τοῦτο ὑψηλὸν ὡς ταῖς
ὅψιν καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν ὅψιν καὶ τὸν ποταμὸν περιέρχονται
καθ' αὐτὸν, οὐκ ἐλάττω ἀτέρψιν ἐμοι γὰρ εἶναι παρὰ χεῖρος, ἢ τῶς ἐκ
τῇ ἀμεινὸν τὸν χεῖρ ὡς κατὰ μαθητὴν οἶον, ὅμ' ἔχοντα ὅτι τῇ
ῥήματα

ἔβ' ῥόμα περιλιμράζων, μικροῦ Δαίν' ἐλ' ὅ ποταμός ἐναι,
ὑπὸ τῆς ἰουχίας ἀφίρκεται. ὁ δὲ ὀξύτατα ὤν ἐπὶ οἷδα πταμῶν
ρίων, βραχύ τῇ γέτονι πέτρα παρατραχύνεται. ἀφ' ἧς
ἀναχόμενος, εἰς δύνη βαθεῖαν περιελήνται. ὅφιν τὴν ἰδύσην ἐ/
μοὶ πασῶν θιατῇ περιχόμενος, ἐχέειν ῥίος ἐπιχειροῖς αὐτὰρ
κεσάτην. ἰχθύων τε πολλῶς ἀμύθητον τοῖς δύναις ἐνδύφειν.
τὴν Δαίλ' ἐφ' αὐτὴν γὰρ ἀναπνεύσας. ἢ τὰς ἐκ τοῦ ποταμοῦ
αὔρας, τὸ γὰρ μὲν ἔχ' αὐτῶν πολλῶς ἢ τὴν ὀδύκων ὀρνίθων, ἀλ-
λὰς μὲν αὐτὴς θαυμάσειν. ἐμοὶ δὲ οὐχ ἁλὴ τούτοις προσέχειν ῥὺν
νοῦν, ὁ δὲ μέγιστον ἐπεὶ ἔχομεν τοῦ χειρίου, ὅτι πρὸς πᾶσαν ἡ
παύχην καρπῶν φορὰν ἐπιπλάθειν, διδύκαίαν τῆς θέσεως
ἡδύσιν ἐμοὶ πᾶν των καρπῶν πλὴν ἰουχίαν βέβη. οὐ μόνον κα-
θότι τῶν ἀσυνκῶν χειρῶν ἀπὸ ἀλλὰ καὶ, ἀλλ' ὅτι οὐδὲ ὅτι τινὰ
παράπεμπε πλὴν τῶν κατὰ θῆραν ἐπιμιγνυμένων ἡμῖν.
πρὸς γὰρ αὐτὸς ἀλλοῖς καὶ θηριόφορος ὄσιρ οὐχ ἀρκῶν ἢ
λύκων τῶν ὑμετέρων. μὴ γένοιτο. ἀλλ' ἐλάφω ἀέλας καὶ αἰ-
γῶν ἀγρίων. ἢ λαγῶν βόσκη καὶ ἐπὶ γούτοις ὅμοιοι. ἀρ' οὐ
οὐκ ἐν θυμῷ παρόσιν ἦλθον λιπιδίου ὁ μάταιος ἐγὼ, τοιοῦ-
τον χειροῦ πλὴν πβερηνῆν τὸ βάρανρον τῆς οἰκουμένης φίλον
εἶν αὐτὰ λαξάσαι. πρὸς ὅπ' νῦν ἐπερομένην συγγνώσῃ. πᾶν
τως γὰρ οὐδὲ ἀλκμαίων τὰς ἐχιδνάδας δύρων ἐπὶ φλ. πλά-
μης ἠνέχετο.

Εὐρύωστο

Τὰ αὐτὰ περὶ τῆς κατ' ἐρημίας διασωπῆς

ἢ Πέγνων συντλήν' ἐπισολιῶν, ὥς περ οἰτοῦσ' ἔχ' φίλων
παῖδας ἐκ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτῆς ὁμοιότητος πρὸς

γ

τόνδ' ἐπιδύωσιν ἐπὶ πηλώσκειν· ὅ γὰρ μὴ μέγα ἐνρίφῃ-
σαι τὴν τοῦ τόπου καταστροφὴν πρὸς τὸ ἐμποῖησαι ὀρ-
μώτερον τῇ ψυχῇ εἰς τὴν μεθ' ἡμῶν εἶον, πρὶν αὖ περὶ τοῦ
ῥόπου τι μάθοις καὶ τῆς διαγωγῆς, οὐκ ἔστιν οὐτως τὸ διανύειν
καὶ τῆς σῆς ψυχῆς, τῆς πάντων τὰ τῆδε μηδὲν τιθεμένης, πρὸς
τὴν ἐν παγγελίᾳ ἀπολευμένην ἡμῖν μακαριότητα. ἐγὼ
δὲ ἂν μὲν ποῖα αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐχάτιας ταύτης νικτὸς καὶ ἡ-
μέρας, γράφειν αἰσχύνουμαι. κατέλιπον μὲν γὰρ τοὺς ἐν ἁ-
σαι διαβίβας, ὡς μνηστὴρ κακῶν ἀφορμῶν. ἐμὰν δὲ τὴν οὐκ
ἀπολιπεῖν ἡδυνήθην. ἀλλ' ὁμοίως εἰμι τοῖς ἐν θαλάσῃ ἐπὶ
τῆς κατὰ τὴν πλοῦν ἀπειρίας ἀπολλυμένοις καὶ ναυτι-
ῶσιν, οἱ τῷ μεγέθει τοῦ πλοίου δυσχεραίνουσιν ὡς πάλιν σάλιν
περιχόμενοι· καὶ κἄθ' ἐπὶ τὴν λήμειν ἢ τὴν ἀκρίτην μετα-
βαίνοντες, παρταχούναυτις καὶ ἀπορροῦνται. συμμετρί-
χεται γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀπὸ δυνάμει καὶ ἡ χολή. τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ
ἡμέτερον· τὰ γὰρ ἐννοία πᾶσι συμπεριφέρντες, πάντες
χοῦ μετὰ τῶν ὁμοίων θορύβων ἐσόμεν. ὥς τε οὐδὲν μέγα τῆς ἐ-
ρημίας ἀπανάμεθα ταύτης. ἂν μὲντοι ποῖον ἔδει, καὶ ἴθι
ἡμῖν τῶν ἰχθύων ἐχάδι τῷ πρὸς σωτηρίαν μαθησιασμένον,
εἴ τις γὰρ Φησὶ θέλει ὁπίσω μου ἐλθεῖν ἀπορρησάτω ἐαυτὸν
καὶ ἄρα τὴν σαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι, ταῦτά εἰσι.
ἐν ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν ἔχειν περὶ τοῦ πρὸς ἡμᾶς ὡς γὰρ ἐφθάλμῳ
περιχόμενον συνιχθῶς καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τὰ πλάνα περιφερό-
μενον, νῦν δὲ πρὸς τὰ ἀνωκαὶ κατὰ πικρὰ μεταστρεφόμενον
ἰδεῖν ἐναργῶς οὐχ ἰόρτε, ἀλλὰ καὶ πρὸς σεραθῆναι τὴν εἴην

τῷ ὄρω μὲν ἐμὲ λλοῖς ἐναργῆς αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν θέαν, οὕτως
 καὶ μὲν ἀνθρώπων ὑπὸ μυρίων τῶν κατὰ τὸν κόσμον φρον
 τίδων περιελλόμενον, ἀμύχανον ἐναργῶς ἐκτενίσαι τῇ ἀ
 ληθείᾳ. ἀλλὰ τὸν μὲν οὐ πῶς δεικνύει τοῦ γάμου σιωζου
 μένον, λυσιπείθῃ ἐπιθυμίᾳ καὶ ὁρμαὶ δυσκαθέκτοι καὶ ἐ
 ρωπῆς τινος δυσέρωτες ἐκταράσσουσι. τὸν δὲ ἥδη καταλειμ
 μένῃ ὁμιζέτω, θόρυβος φροντίδων ἐκδέχεται. ἐκ παιδῶν
 παίδων ἐπιθυμία. γυναικὸς φυλακὴ. οἴκου ἐπιμέλεια. οἱ
 κετῶν προσοίαι. καὶ κατὰ τὰ συμβόλαια βλάβαι. οἱ πρὸς
 τοὺς γέτορας διαπληκτισμοί. αἰσχροῖς δεικνύουσιν συμ
 πολαί. τῆς ἐμπροσθεν οἰκίαν δυνάμις. αἰτῆς χωρίας διαπο
 νήσεις. πᾶσα ἡμέρα ἰδὲν ἢ φέρουσα τῆς ψυχῆς ἐπι
 στήσεις. καὶ αἰνῶντες τὰς μεθήμενίας φροντίδας πα
 ραλαβοῦσαι, ἐν ταῖς αὐταῖς φαντασίαις ἐξαπατῶσι τὸν
 μὲν. τούτων δὲ φυγὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου παρ
 τός. κόσμου δὲ ἀναχωρήσεις, οὐ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινέσθαι σώμα
 πικρὸς. ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ σῶμα συμπαιδείας τὴν ψυχὴν ἀπορ
 ρήζαι. καὶ πνέειν ἀπολιν. ἀσκησιμὸν. ἀνιδίον. ἀφιλέται
 ρον. ἀκτῆμονα. ἀβιον. ἀπράγμονα. ἀσυνάλλακτον. ἀμα
 θῆ τῶν ἀνθρώπων διδασμάτων. ἔτοιμον ὑποδέξασθαι τῇ
 καρδίᾳ τὰς ἐκ τῆς θεῆς διδασκαλίας ἐκγνωμένας δι
 τυπώσεις. ἐτοιμασίαν καρδίας, ἡ ἀπομάθησις τῶν ἐκ πνεύματος
 συνθέας προκαταχόντων αὐτῶν διδασμάτων. ὅτε δὲ ἐκ κερῶ
 γράφει δύνατ' μὴ καταλείψαντα τοὺς ἐναρκήτους χαρακτήρας
 οὐτε ψυχῆς δόγματα θεῶν παραθέσθαι, μὴ τὰς ἐκ τοῦ ἔθνους πρὸ

λήθησ' αὐτῆς ἐξελόντα· πρὸς δὲ τοῦτο μέγιστον ὄφελος ἡμῖν
ἡ ἐρημία παύρεται, καὶ τὸ ἀνάζοντα ἡμῶν τὰ πάθη καὶ χαλῶν
δι' αὐτὰ τὰ λόγῳ παντελῶς αὐτὰ τῆς ψυχῆς ἐκτεμνῶν. ὥς γὰρ
τὰ θηρία ἀκαταγώνιστα ἔστι κατὰ φύσιν, οὕτως ἐπιθυμίας
καὶ ὀργῆς καὶ φόβου καὶ λύπης τὰ ἰοβόλα τῆς ψυχῆς καὶ αὐτὰ
καὶ τὸ ἀναδέμα δὲ τῆς σωφροσύνης καὶ μὴ ἐξαχθαινόμηναι τῶν
συνεχῶν ἐρεθισμῶν, οὐ κατὰ γινώσκοντα τῇ διανοίᾳ τῶν λόγων ἐστίν.
ἔστω γινώσκων τὸ χωρίον τοῦτον, οἷον πέρδεται τὸ ἡμέτερον ἐπιμιξίας
ἀνθρώπων ἀπληγμένον. ὥς μὴ ὑπὸ μηδενὸς τῶν ἐξωθεν τὸ
συνεχὲς τῆς ἀσκήσεως διακόπτεσθαι. ἀσκητοῖς δὲ δυσβείας, τὴν
ψυχὴν βίβηται θεοῖς διανοήμασι. τί οὖν μακαριώτερον τοῦ
τὴν ἀχέων χορείαν ἐν γῇ μιμεῖσθαι. οὐδὲ μὲν ἀρχομένων ἡ
μέρας ἐν δυχῆς ὀρμῶντα. καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς χαίρειν τὸν
κτίσαντα. εἴτα ἡλίου καθάρως διαλάμπαντος ἐπὶ τὰ βλα-
πόμηνον. πανταχοῦ αὐτῶν τῆς δυχῆς συμπαρουσίας. καὶ τῶν
ὑμνοῖς ὡς περ' ἄλλα τι παρ' αὐτῶν τῶν ἐργασίας. τὸ δὲ ἰλαρὸν αὐ-
τῶν τῆς ψυχῆς κατὰ σῆμα, αἰτῶν ὕμνων παρηγγελίας
χαρίζον. ἡ συχία οὖν ἀρχὴ καθάρσεως τῇ ψυχῇ. μήτε λώτ
τῆς λαλοῦσης τὰ τῶν ἀνθρώπων, μήτε ὀφθαλμῶν δυχνοῦς
σωμάτων καὶ συμμετρίας περισκοποῦντων μήτε αἰσῶν τὸν
τόνον τῆς ψυχῆς ἐκλυοῦσης, ἐν αἰσῶνται μελῶν πρὸς ἡδονῇ
πεποιημένων, μήτε ῥήμασιν ὀφθαλμῶν καὶ γλῶσσῶν ἀν-
θρώπων, ὁ μάλιστα λυεῖν τῆς ψυχῆς τὸν τόνον πέφυκε. μούσ
μὲν γὰρ μὴ σκεδαννύμενος ἐπὶ τὰ ἔξω, μὴ δὲ ὑπὸ τῶν αἰ-
σθητῶν ἐπὶ τὸν κόσμον διελχόμενος, ἐπὶ πάντας μὲν πρὸς ἐ-

αὐτὸν δι' αὐτοῦ ὃ πρὸς τὴν περὶ θεοῦ ἐννοίαν αἰναφάνει· καὶ ἐν
νῷ τῷ καὶ λαμβάνει πόμῳ τε καὶ ἐλάμῳ πόμῳ, καὶ αὐ-
τῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει· μήτε πρὸς τὸ φῶς φροντί-
δα, μήτε πρὸς περιβολαίων μίσησιν τὴν ψυχὴν κατελεό-
μῳ· ἀλλὰ χελεὴν ἀπὸ τῶν πόνων φροντίδων ἄρσιν, τὴν πᾶ-
σαν αὐτοῦ ἀποδίδει ἐπὶ τὴν κτήσιν τῶν ἀρσίνων ἀγαθῶν μετα-
πῆσι, πῶς μὲν καὶ τορῶν αὐτῷ ἵστω φροσύνῃ καὶ ἡανδρία· πῶς
δὲ ἡδὴ καὶ οὐκ καὶ φρόνησις καὶ αἰλοπαί· ἀρεταί, ὅσαι ταῖς
χρηματικαῖς ταῦταις ὑποδυναρύνονται, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκαστῶν ἐπιτε-
λεῖν τῶν κατὰ τὴν βίαν ὑποβάλλουσι τὴν ἀποδιδόν· μετὰ δὲ
ὁδὸς πρὸς τὴν τοῦ κατὰ τὸν δύναντος δύρεσιν καὶ ἡμελέτη τῶν θεο-
πιδύων γραφῶν ἐν ταῦταις γὰρ καὶ αἱ τῶν πράξεων ὑποδυναρύνονται
δύρεσιν· καὶ οἱ οἱ τοῦ μακαρίων ἀνδρῶν, ἀνάγκη τοῖς πα-
ραδοδομῶι, οἷον ἐκόντες πινέσ· ἐμφυχοὶ τῆς κατὰ θεὸν πολι-
τείας· ὅτι μὴ μῆματι τῶν ἀγαθῶν ἔργων προέλονται· καὶ τοῖνυν
περὶ ὅπερ αὐτὸς ἐκαστὸς ἐνδεῶς ἐχόντος αὐτοῦ ἐκδίδεται, ἐκείνῳ
προσδιδόν· οἷον ἀπὸ πρὸς κοινῶν ἰατρῶν, τὸ πρὸς σφοδρὸν δὲ
εἰσκητὴν ἀρρῶσῃ ματι φάρμακον· καὶ ὁ μὲν ἐρασὸς τῆς σω-
φροσύνης, τὴν περὶ τοῦ ἰωσὴ φῶς ἐκαστὸς συνελπίσκει καὶ πα-
ραυτοῦ τὰς σωφρονικὰς ἐκδίδεται· καὶ πράξις, δύρεσιν
αὐτὸν οὐ μόνον ἐκ γρηγορίας πρὸς ἡδονὰς ἐχόντα, ἀλλὰ καὶ ἐκ
κῶς πρὸς ἀρετὴν διακίβησιν· ἀνδρῶν δὲ παρὰ δίδεται παρὰ
τοῦ ἰωσὸς οὐ μόνον πρὸς τὰ ἐναντία τοῦ βίου μεταπεσόντος
αὐτοῦ, πῶς καὶ ἐκαστὸς ἐκαστὸς ἀπὸ καλλίστου ἐν μιᾷ καὶ
τοῦ ῥότῃ ἐκαστὸς, δὲ μένειν ὁ αὐτὸς, ἀταπεινῶτον παντὸς χῶ

τῶ σώματι. τὸ μὲν γὰρ ζῶμα μήτε αὐτὸ ἢ λαχόντων γενεῶν
ἢ μήτε χεῖνον ὥστε διαρρεῖν τὸν χιτῶνα. βλακὶ κὶν χερσὶ
τὸ βάδισμα μήτε νωρόν, ὥς ἐκλυσθῇ τῆς ψυχῆς κατὰ τὸ εἶναι. μήδ' αὖ
σποδρὸν κὶς σεσβημένον. ὥς ἐμπλήκῃ τοὺς αὐτὸς τὰς ὀφθαλμοὺς
ὑπεφαίρειν. σκοπὸς ἐσθῆτος εἶς κάλυμμα εἶναι σαρκὸς πρὸς χει-
μῶνα καὶ θέρος αὐτὰ ρίεις. μήτε δὲ ἐν χεῶματι τὸ ἀνδρὸν διω-
κέειν. μήτε ἐν τῇ κατασκυῖν τὸ λεπτὸν καὶ μαλακόν. τὸ ἢ
ταῖς ἐν ἐσθῇ διὰ τοῦτο περισκοπεῖν, ἵσταν δὲ γυναικείῳ καλλω-
πισμῷ, ὃν ἐκείναι ἐπιτηδύουσιν ἄλλοτρίῳ ἀνθεῖ, παρὰ τὸ
καὶ ἑῷ καὶ αὐτῷ καταβάπτουσαι. ἀλλὰ μὲν καὶ παχύν-
τες οὕτως ἔχειν ὀχλῶν ὀφθαλμοὺς, ὥς μὴ δεῖσθαι κοινωνοῦ πρὸς
τὸ θύλακιν τὸν ἐν ὀφθαλμοῖς. ὑπόδυμα δὲ τὸ διπλὸν μὲν κατὰ
τὴν ἀξίαν, ἀνερθεῖς δὲ τὴν χεῖραν ἀποπλεροῦν. ὁ ἀπαζα-
πλῶς ὥς ἐν τῇ ἐνδύματι ἡγεῖται προσήκει τὸ χεῖν δὲ, οὕτως
ἐν τῇ τροφῇ ἄρτος ἐκ πλεονεξίας τὴν χεῖραν, ἐν δὲ βίῳ περὶ τὴν
διψαν τῇ γαίνοντι. ὅσα ἐκ ἀπερμάτων παροφύματα πρὸς
ταῖς ἀναγκάσις χεῖρας τὴν ἰσχύ τῶ σώματι δύναται δια-
σώσασθαι. ἐσθῆτι δὲ μὴ λυσιτελεῖν γὰρ εἰς μαρτίαν ἐμφαίνονται.
ἀλλὰ πανταχῶς τὸ δύσαθαι καὶ πρᾶον καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς
ἐμμελὲς διασώζονται. μὴ δὲ τότε τὸν νοῦν ἄρξεν ἐν τῇ περὶ
θεοῦ ἐννοίᾳ ἔχοντα. ἀλλ' αὐτὴν τῇ βρωμάτων τὴν φύσιν καὶ
τὴν τοῦ ὑποδεχόμενου σώματος κατασκυῖν, ἀφορμὴν
ποιεῖσθαι διζολογίας. πῶς ποιεῖται εἶδη τροφῶν τῇ
διότῃ τῇ σωματικῇ ἁρμόζονται, παρὰ τοῦ πάντα
οἰκονομοῦντος ἐπινεύονται. διχῶς πρὸ τροφῆς, ἀξίως ἢ
ἀδυνατῶν τῇ τῷ θεοῦ παροχῶν. ὧν τε νῦν δίδωσι καὶ ὧν πρὸς τὸ
μέλλον

μέλλον ἐταμιεύσασθαι. οὐχ αὖ μετὰ τροφῇ, οὐχ αἰσίου τῶν δε-
δομένων ἔχουσαι καὶ αἰτήσιν τῶν ἐπιγελημένων. ὦρα μία τρο-
φή ἀποτεταμένη, ἢ αὐτὴ κατὰ περίοδον ἀπαιρτῶσαι. ὥς ἐκ
τῶν ἐκκοσμησάμενων ὡρῶν τοῦ ἡμερονικτίου, μόλις εἶναι ταύ-
την τὴν προσαναλισκομένην τῷ σώματι. τὰς δὲ λοιπὰς ἐν
τῇ κατὰ νοῦν ἐργασίᾳ ἀπαρλεῖσθαι τὴν ἀσκητήν. Ὑπνοὶ δὲ
κούφοι καὶ διαπύλλαιτοι φυσικῶς ἀκολουθοῦντες τῷ συμμεί-
κτῳ διαιτήσιν κατέπιπθῆναι δὲ ταῖς περὶ τῶν μεγάλων με-
ρίμναις διαβοσθόμενοι. τὸ γὰρ βαθεῖα καὶ κατελεγεῖσθαι
λνομένων αὐτοῦ τῶν μελῶν, ὥς τε χολὴν ἀτόπισσιν φαντασίαις
παρέχειν, ἐν καθεμερινῇ θανάτω ποιεῖ τοὺς ὄντο καθόδους τας.
ἀλλ' ὅτι ταῖς ἄλλοις ὁ ὄρθρος ὄσιν, τοῦτο τοῖς ἀσκηταῖς διδύσε-
θῆας τὸ μεσσηκτίον. μάλιστα χολὴν τῇ ψυχῇ διὰ νυκτερινῆς
ἢ συχίας χειροζομένης. οὐτε ὀφθαλμῶν, οὐτε ὠτῶν βλαβεράς
ἀκοὰς ἢ θέας ἐπὶ καρδίαν παραπαισύνωνται, ἀλλὰ μόνου κα-
θεαυτὸν τοῦ τῷ θεῷ σιμώντος. καὶ διορθουμένου μὲν ἑαυτὸν,
τῇ μνήμῃ τῶν ἡμαρτημένων. ὄρουσ δὲ ἑαυτὰ πρὸς τὸς πρὸς
τὴν ἐκκλίσιν τοῦ κακοῦ. καὶ τὴν παρὰ θεοῦ σωζήσαν, εἰς τὴν
τελευτὴν τῶν συνδεδεμένων ἐπιζητουῦσας.

Βασίλειος Καλιγράφου.

Ὅρθα γράφει καὶ χεῖρ τοῖς στίχοις ὀρθῶς. καὶ μήτε ἀναγράφω πρὸς
ὑψος ἢ χεῖρ. μήτε φερέω κατὰ κρημνῶν. μηδὲ βιάζω τὸν κα-
λαμον λοξὰ βαδίζων ὥς περὶ τὸν παρὰ σῶματι καρκίνον. ἀλ-
λοὺθ' ὡς περὶ ἐπὶ σάθμῃ βαδίζων τεκτονικῶς, ἢ πάντα

χυφύλατ' ἔστιν· καὶ πάντες ἀνδρες τὸ αὐτὸ μαλόν· τὸ γὰρ λο-
 ξόν, ἀπρεπές· τὸ δὲ διδύ, περπινόν· τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐκ ἔστιν ἀναμύδην
 καὶ κατακύνειν ἕως πρὸς τὰ κελύμενα τὸν ὀφθαλμόν· τῷ ἀνα-
 γινωσκόντων· ὁ ποῖόντι καὶ μοῖσιν βίβλει τοῖς γραμμασιν
 ἐντυχόντι τοῖς σοῖς· τῷ γὰρ δέχων κεκλιμένων λιμακῶν, ἐρι-
 καὶ ἴδμεν τι αἰνέειν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον, ἀνάγειν ἢ ὁρθεῖν
 πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσόντος· ἐν ᾧ μηδαμῶς φαινομένης διὰ
 κολουθίας, αὐτὰρ ἔχειν ἴδμεν πάλιν καὶ τὴν τάξιν ἐπιζητεῖν,
 ἀναποδέχοντα καὶ παρὲς μενόντων τῶν αὐλακῶν καὶ ἀπὸ τῶν
 σία τῶν μίτῶν τῆς Ἀριάδνης φασὶ· γράφε τοῖνυν ὁρθῶς· ὁ μὴ
 πλάνα τὸν νοῦν τῷ πλάγιῳ ἐλοξῶ τ' ὑποφωμένον.

Τῷ αὐτῷ.

γ
 Ράμμα ἡλθέ μοι πρῶτον παρὰ σὺν· ἀμειβῶς σὺν· οὐ ποσὺν
 τον ἔσ' χαρακτῆρι τῆς χειρός, ὅσῃ τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἴδι
 ὡμαπὸ λὶ γὰρ τῷ τὰ γραμμάτα πολλὰ διάνοιαν παριστάνει
 πρὸς ἀδύνατον μὲν οὐκ ἀπελευνάμεθα, διότι αὐτὸ μὴ ἀπεδῆκται
 μὲν· ὁ δὲ γραμματικὸς φόρος ἐν τῷ ἐπιστολῶν ἡμῖν ἐπιστολῶν τῷ
 ἐπιστολῶν, ἀπὸν ὅχετε· ἀλλὰ μὴν διὰ πέφου προσφερόμεθα
 σε· ὁμοῦ μὲν ἀποτὶ μὲν τῆς προσσηγορίας τὸ χεῖος, ὁ
 μοῦ ἡ ἀφορμὴ δυνάτεων γραμμάτων παρέχει

πρὸς· πᾶρτως ἡ οὐδὲς πόρος λαλεῖν

ρικῆς ἐπιστολῆς, ὅποιαι εἰσιν

αἱ παρὰ σὺν ἐκάστῳ

τὲ πρὸς ἡμᾶς

ἀφικνούμεναι

μιναι

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΧΙΩΝΟΣ ΜΑΤΡΙΔΙ.

Πίδαικέ μοι Λύσις τίν' ἐπιστολὴν τρίτην ἡμέραν ἦδη
 αὖ περὶ βυζαντίον διαβιβόντι. δι' ἧς τίν' σπαντοῦ σύ. χυσι
 ὦ πάσης φιλοκίᾳς, ἐβήλουσ' μοι. ἀλλὰς μὲν οὐδ' οὐσίς
 ἐνείσι παραμυθισαμέναι σε, ταῦτ' αὖν διέξεν' καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀπο-
 δημίας ἐλπίδας ὀξυνομένης. καὶ ταῦτα εἰς ἐπαρτί' ῥόπον λύπης
 δύφροσύνῃ καθίστατο. ἐγὼ δὲ τοῦ ταῦτ' ἀξιώ παρ' ὧν γνέ-
 ομαι. ὅπως ἀθλὸν μοι φίλ' ἐλπίζομένης ἀρετῆς καταστήσῃτε, τὸ
 μακρὸν ὅσον ὑμᾶς περὶ τὰς ποιεῖς. ἀλλὰ μὴ τὸ παραμυθίαν ἐκφύ-
 λῃς παιδείας προσδέχεται μὴ λυπώμενους δὲ οὐτὶ χάριν. ἀ-
 μνην δὲ ὡς πρὸ ἀθλοφύρου μέλλονταί μοι προσθῆναι τὰ ἀθλα. ἵνα
 κρείττων ἐπαύται ἀφρονισθῇ γίνωμαι. οὕτως οὐκ ἀκείνοισ' ὡς
 πρὸς καὶ παραμυθού τιν' μητέρα. ἐπὶ δ' ἄρα ἐκείνην μὲν ἐν τοῖς
 παρηγορούμενοις, σὲ δὲ ἐν τοῖς παρηγοροῦσι τεταχθεὶς προσήκει.

Τῇ αὐτῇ

Θράσων ἐμπορεύεται μὲν τὸν πόντον. χερσὶ δὲ μάλλον ἢ λα-
 τὰ τίν' ἐπιτήρουν εἶναι μοι δοκεῖ. καὶ νῦν ἐν βυζαντίῳ γυρόμε-
 νος, ἔχω τινὰ αὐτῇ χάριν. θεάσασθαι γάρ μοι μουλομένῳ τὰ πε-
 ρὶ χώραν ἀξία θεᾶς ὄρτα, ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ ἐγγύετο. καὶ τὰλλα
 ἐπεμειλῆθ' ὅπως μὴ πόνηρά τις ἡμῖν ἢ ὁδὸς καὶ κινητικὴ γένοι-
 το. ἀλλὰ ὁ χαμάτων τέχνην δὲ τῆς ἀλλοῦ παρὰ σκευῆς ἀβρο-
 πέρα. τοῦτον ὡς ὑμᾶς πλεόνοντα ὤντων ταῦτ' ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ συμ-
 παραπέμψαι δεῖν. θεᾶς μὲν οὐκ οὐδὲν οἶμαι χερσὶ. λατρεῖα-
 τὸν μένος ἐκ πολλοῦ χέροντι τὸν πόντον. εἰς δὲ τίν' οὐκ ἔστιν ἄλλο,
 ὡς καὶ τὸ σεαυτοῦ ἦθος ὑποδέξῃ προθύμως αὐτόν. ἐγὼ δ' ὡς ἔρμη-
 ναι μὲν ἐκ πλεον, ἀνέμου δὲ οὐκ ἐπιτυγχάνω.

Τὴν αὐτὴν.

Πολλὴν χαίρειν οἶδα τοῖς ἐπιχοῦσιν ἡμᾶς ἀνέμοις καὶ τῶν ἐν ἡμῶν
ζαντίῳ διαβιβῶν βιασμένων. καί τοι το πρῶτον ἡχομένῳ
αὐτοῖς ἐπιγόμενος. ἀλλὰ γὰρ ἀξία προφασίς καὶ χρονωτέ-
ρας μνηστέον Φαῖν ξενοφῶν ὁ σωκράτης συνέτακτος. οὗτος γὰρ
ὁ ξενοφῶν εἰς τὴν ἐπὶ ῥαξίῳ ἐξέλιξεν στρατοῦσιν ἐλλήνων, καὶ
ῥα δὲ συμμαχῶν ὄντι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μετὰ τινος τῶν στρατη-
γῶν ἡμῶν οὐδὲν πολυπραγμονῶν ὅτι μὴ στρατιώτην ἐχέτω. ὥς πρὸς
εἰς ὧν τῶν κύριον τιμίων. ὥς δὲ ἡμῶν τε ἀπέθανεν ἐν τῇ πρώτῃ
μάχῃ καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἐλλήνων πρὸς ἀποδοχὴν τῶν ἀπὸ μνηστῶν
τῶν κεφαλῶν, ἡρέθη στρατηγὸς ἀνδρίας τε ἐνεκα τοῦ θαλάσσης σο-
φίας δοκῶν ἀεῖσαι ἀνδρα πρῶτος τῶν σωτηριῶν τῶν ἐλλήνων.
ὅς κ' ἐβόησεν αὐτοῖς τῆς ἐλπίδος. ἀλλὰ διὰ μέσης πολέμιας
γῆς, ὅλην στρατιὰν ἄγῃ περιεσώσας. ἐκάσθη ἡμέρας τοῖς βα-
σιλέως στρατηγοῖς πρὸς στρατοπεδουμένῳ. θαυμάσαι μὲν οὐκ ἔ-
στιν. πολὺ δὲ τούτων θαυμασιώτερον τε καὶ μείζον, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ νῦν ἐδεασάμην. περνημένοι γὰρ οἱ Ἕλληνες πολυχρονίῳ καὶ
χαλεπῇ στρατείᾳ καὶ μηδὲν ἄλλο ὀφειμένοι τῶν κινδύνων ἄθλον
πολλὴν τῆς σωτηρίας, δεξάμενοι αὐτοὺς κατὰ φόβον τῶν βυζαντί-
ων, ἐγνωσαν διαρπάσαι τὴν πόλιν. ἡ πόλις τὰ ραχὸς ἀφ' ἧς
ὡς κατέχευε τοὺς βυζαντίους. ἐπεὶ ὡς πλείονος τοῦ οἰζύνου τοῦ οὐρα-
νίου τῆς ἐσθμῆς, ἐγὼ μὲν ἀπὸ τοῦ καὶ λόχου ἀρπάσας, ἔδρα-
μον ἐπὶ τὸ τείχος, οὗ τῶν ἐφ' ἧς πρὸς τὴν ἐσθμὴν ἐπὶ τῶν
ἡμῶν δὲ ἡ Φυλακὴ τῶν τειχῶν οὐδὲν ὠφέλιμος πολέμιας κατε-
χόντων τὴν πόλιν. ἀλλ' ὅμως ῥᾶ οὐκ ἐνόμιζον ἀμυνεῖσθαι πλεο-
νέκτοισι τῶν τῶν πόλεως. ἢ ἀπολεῖσθαι γὰρ βραδύτερον. καὶ τούτω

τοῦ ῥα ἡομένων τῶν ἐλλήνων, ἐωρῶμεν νομίτην ἀνδρα καλὸν
παῖν δ' ἡρώων ἰδέσθαι διξιόντα μὲν δι' αὐτῶν καὶ παύοντα τῶν ὀρ
μῶν ἑκάστον. οὗτος δὲ ὡς ὁ ξένοφῶν. ὥς δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων παρε
κάλου ἀνδρῶν οἱ στρατιῶται ἐν ἄντα πλῆθος πείθεσθαι καὶ ἀνα
παύσαι ποτὲ αὐτοὺς τῶν τελευτῶν καὶ χαλεπῆς ζάλης, ἀνὰ
καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν δαίμων καὶ βουλοῦσα δὲ. οὐ γὰρ δέος μὴ διαφύγει
βουλομένους τὸ πρᾶγμα ἐφ' ἡμῖν κέλευον. ὥς δὲ τούτῳ αὐτῶ
ἀπιδεῖν ἢ δέσπον, εἰς μέσον καταστὰς ὁ ξένοφῶν, θαυμαστὸν λό
γῳ δίδετο. ὥς τὸ τέλος αὐτοῦ ἐδήλωσεν. τὸ ἡμῖν εἰσαφῶς ὅτι
κονόντο τῶν γεωμῶν πρὸ μικροῦ διαρπαζέειν ἐγνακίτας τὴν πό
λιν, μετρίους κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐωρῶμεν ὡν μύρους τὰ ἐπὶ
τῆς δεξιᾶς ὡς τῶν ἄλλων υψιγάντων ἑκάστος. καὶ μηδὲν ἐπὶ ἐκείνου
τοῦ ἀδύτου καὶ ἀρπακτοῦ ἄρεος πνέοντα. αὐτῇ δὲ ἡ ὁφίς ἐπὶ
δεξιᾷ καὶ τῶν ξενοφῶντος ψυχῆς, ὅπως καὶ φρονεῖν ἐλέγειν
ἠδυνάτο. οὐ μὴν ἐγὼ καὶ συχὰ τὸν ἀνδρα παρελθεῖν ὑπέμεινα.
καὶ ταῦτα ὁμοίως εὐζαντίοις δι' ἐπὶ πονθῶς ὑπαὶ τοῦ. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς
ἀνέμους καὶ αὐτὸς εἰς ὡς τῶν διαρπακτοῦ μύρων. ἀλλ' ἐγνώρισα αὐ
τῶ ἐμαυτῶν. ὁ δὲ ἡ τῆς σῆς πρὸς σωκράτη φιλίας ἀνέμεινε
σκετο. καὶ μετὰ φιλοσοφῆν παρίστατο. καὶ τὰ ἄλλα οὐ στρατιωτικῶς
μάστα ἀλλὰ ἡπάνυ φιλανθρώπως διελέγετο. καὶ ἡ εἰς θράκη
ἀγαθὸν σθένος. σέυθο γὰρ ὁ θρακῶν βασιλεὺς πρὸς πρᾶς
ὁμόρους πολέμων, μετεπέμψατο, ἐν τῇ μετὰ αὐτοῖς ὑπὸ
χόμενος. οἱ δὲ, ὑπήκουσαν. οὐ γὰρ ἀποροὶ διαλυθῆναι βούλονται
ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἀντιπρὸς τῶν πρῶν εἰς τῶν σθένος εἶσιν. ἰδοὶ
δὲ πολὺ μὲν εἶναι προσυμμετέρον εἰς ἀδύνασιν πολυσεῖσαι φιλο
σοφίστηντα. μέμνησαι γὰρ δὲ πρὸς τὸν ὅτι προσέειπα μετ' ἐμὲ εἰς

φιλοσοφίαν καὶ θαύματα διεικνύων περὶ τῶν καθ' ἑαυτοῦ σπουδα-
σάντων περὶ αὐτὴν μέρος, τὰλλα μὲν εἶχες πυθόμενον; εἰ εἶνα
δὲ καὶ πάνν φοβούμενον· ἔδουκε γάρ μοι τὰ μὲν λοιπὰ ὄντως
σπουδαίους ποιῆν ὅσων ἐφάψαιτο. καὶ τῶν ὁ σῶφρον καὶ
τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλοθεν ἀρύεαι τὸν ἀνθρώπου· ἢ φιλοσοφί-
ας ὥμην· τὸ ἡ πρακτικὸν καὶ σφοδρὸν διαλύειν φιλοσοφίαν καὶ
μαλ' ἀσπείν ἐπὶ τὸ ἡσυχον· ἀπραγμοσύνην γὰρ ὡς ἡρεμία τὰ
θαύματα ὡς μοι ἔλεγε ἐκινώμια φιλοσόφον. Διόνων ἐν μοι κα-
τεφαίνετο ἡ φιλοσοφία, τὰλλα μὲν ἀμείνων ἱστομαθάρρα
λέος δὲ οὐκ ἐπὶ οὐτε στρατιώτης εἶναι διωκόμενος οὐτε ἀριστοῦς
δέοι· ἀλλὰ μεθήσω πάντα ταῦτα ὡς πρὸς ἐπιλήσμονι τινὶ ἐπιδόῃ
πάντ' ὅς ἐστιν λαμπροτέρου κληθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ· ἡ γὰρ οὐκ
ἔστιν ὅτι καὶ πρὸς ἀνδρείαν εἶσιν ἀμείνους οἱ φιλοσοφούντες.
καὶ μόλις καὶ τὸ πέρα ξυνοφώντος ἐμαθόν· οὐκ ἐπειδὴ δι-
λεχθῇ μοι περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπεὶ τοῦ οὗτος ὡς ἐφάρη ὁ ποῖός ἐστι.
μάλιστα δὲ δὴ μετὰ τὸν τῶν στωκράτου λόγον, ἀρκεῖ στρατὸν μα-
τα πόλεις σῶζεν· ὁ οὐδὲν αὐτὸν ἐπιδόκει φιλοσοφία αὐτῷ τε
καὶ τοῖς φίλοις ἀχρεώτερον· ἡ σὺ καὶ μὲν οὐκ ἐπειπνίω πέρα τὰ
διδασμονίας· ἡ δὲ μέντοι ἐπὶ τῶν καλῶν ἑκάστα ὁ ἀλάως ἡρε-
μῆν διωάμερος· ἐπεὶ καὶ μέζων αὐτῶν τοῦ πολέμου τοῦ ὁ πλεο-
νεξίαν καὶ ἐπιδυμίαν καὶ τὰλλα πᾶθ' χειροῦμερος· ὦν καὶ οἱ
νικῶντες τοὺς πολέμους ἡττῶνται· καὶ γὰρ οὐκ ἐλπίσω φιλο-
σοφίας, τὰ τε ἄλλα κρείττων ἐσέας, καὶ οὐδὲν ἡττον ἀνδρείος,
ἀλλ' ἡττον θρασύς· ταῦτα μὲν οὐκ οὐ τοῖς ἰκανοῦς μόνοι, ἀλλὰ ὁ
τοῖς πάνν πέρα· γίνωσκε δὲ με ἡδὴ πρὸς τὸ πλεῖν ὄντα· ὁ γὰρ
δὴ γέγονε καὶ τὰ τῶν ἀνέμων αἰσιώτερα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐπιτυχόντες ἔγωγε περὶ σίμων κατὰ μαρτυρίαν ὡς ὑμᾶς παλιόρων
ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐν πλείονσι σωτηριώδη. Διηλώσαι. ὡς μὲν γὰρ
ἐρίφωρ ἐπέειπε δύσος. καὶ γὰρ προσέλεπον ῥίς ἐν ἡμῖν ναύταις
ἐπιχθῆρ ῥὺν ἐκπλοῖον. ὡς ταῦτα ἐν βυζαντίῳ διατρίβειν δυναμέ-
νοισι οἱ δυνὲν ἐπέθεον, ἀλλὰ ἐπὶ πάντων μόντῳ προσέροις ἐχθρὰ
σάν, προσεβλήθησά μοι ῥόσον πινὰ ἀστρονομίας ὑπὸ ἀρχιδύ-
μου τοῦ ἀστρονόμου λείποντες. καὶ γὰρ μέχρι μνηστῆρος ἀντίχον. κα-
ταναυμαχούμενος δὲ παύτων εἶξα. καὶ ταῦτα οὐδὲ αὐτὸς εἰδὼς
ἐπὶ ἀληθείας αὐτοῖς προλέγειμι. ἅμα δὲ πνέοντα οὐρανὸν καλῶς
πολοῦς προφανόμενος, ἀπὸ δὲ τῶν μου ἐπὶ τὰ προαγορεύ-
ματα. ὡς δὲ ἀνέχοντες, ἕως μὲν συλλαβρίαν παραλλάξαι,
κατεγλώμην ἐφ' οἷς προσέειπον. δι' ἡμέρας τε καὶ μέχρι τῆς ἀπο-
βίσεως ἐλάττω. ὡς δὲ τρία κούτα ῥὺν σαδύου ἀπαύτης προε-
κόψαμεν, Διηνὸς ἡμᾶς χειμῶν κατέλαβε. καὶ πολὺ μὲν χει-
μῶν οὐρανοῦ κατὰ ῥομίσαι τὴν ναὺν δυνάμενοι, πονήρως πάν-
τε διεκίμεθα. μόλις δὲ ποτε ἐπιδόρτισε τὴν πλείοντον, ἐβλαζόμε-
θα πρὸς αὐτὴν, καὶ πηλάται ἀγασθὸν γυρόμενοι. ῥίς μὲν ῥίσις οὐ
φορητὸς ὡς ὁ αἶμος. καὶ δεινὰ παθόντες ἵνα μὴ λέγω τὰ με-
ταξὺ, μέσων πονηκτῶν κατέχοντες εἰς πλείοντον. καὶ τότε μὲν
κατεδύρομεν. ὑπελείπετο δὲ ἡμῖν καὶ ἕτερος χειμῶν οὐδὲν τοῦ
θαλασίου μετρίωτερος. πλείοντες γὰρ ὑπὸ θρακῶν ἐπο-
λεμώμεθα. καὶ τοῦτο οἱ πάντα ἀγνοήσαντες ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ
δύμεθα καὶ περὶ δὲ καὶ ἡμέρας ἐν βυζαντίῳ διατρί-
ψαντες. ἀλλ' ὡς εἰκὸς αἰφνίδις ἡ κατὰ δρομὴν τῶν βαρ-
βαρῶν ἐγγέτο. ἀναστάντες οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ῥόμοι τὴν πό-

λιν ὡς ὠόμεθα ἐγὼ τε καὶ Ἡρακλείδης καὶ ἀγάθων ὁ χερσός.
εἶποντο δὲ ἡμῖν καὶ τῶν θεραπόντων βασιλῆος καὶ ποδάρ-
κην καὶ φίλων ὀδρασὺς ἡμεῖς μὲν ἀνὸς τοι. τῶν δὲ θεραπόν-
των παρέρητο ἐκαστὸν μάχαιρα. φίλων μὲν τῶν καὶ δόρυ ἐκό-
μιζε· μίερον δὲ προελθόντες ἀπὸ τοῦ λιμένος, ὁρῶμεν στρα-
τὴν πεδόντε οὐ πρόσω φη πόλεως. τὸ δαινότερον ἰππίας τῆς
πρόσω ἡμῶν. καὶ φίλων μὲν δούσμοι τὴν λόχην ἰναυρὸς ἡ φρο-
μικώτερος, ἐπὶ τῶν ναυῶν ἐφύπνεν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλπίζων ὡκύντε-
ρον ἰππων ἐμαυτὸν εἶναι, περὶ τὸν βραχίονα ἐλίπην τοιμάτιον
τὴν λόχην διηγκυλώμενος ἐμεμον. τὸ αὐτὸ δὲ ἐποίησιν καὶ
οἱ θεράποντες Ἡρακλείδης δὲ δ' ἀγάθων λίθους ἐχρησάτο ὅπισθεν
ἡμῶν ἐκρύπτοντο. προσελάσαντες δὲ οἱ θράκες πρὶν εἰς ἐφι-
κτὸν ἐλθεῖν ἠκόντισαν τῆς λόχης ἐκαστος. καὶ αἱ μὲν, μικρὸν
πρὸ ἡμῶν ἐπεσον. οἱ δ', ἀναστρέφοντες ὡς δὴ τέλεισι μὲν αὐτοῖς
τοῖς ἐργον, ἠλάνοντο τὸν στρατὸν πεδόν. ἀνελόμενοι οὐκ ἡμῶν τὰς
λόχας ἀνεχωρήσαντες ἐπὶ τῶν ναυῶν. καὶ λύναντες τοὺς ἀπὸ γα-
λῶν ναυῶν δὲ ἔχοντες ἐς μὲν, πᾶν ἐπικῶς τῶν ἀνέμων ἡμῖν
περὶ πάντα τὸν πλοῦν χροσάμενων. λέγει οὖν ἀρχιδμήν ὅτι ἐλ-
φον ἐπερὶ αὐτοῖς οὐ κατὰ θαλάτταν μόνον σιμάνει χαλεπὸς
χειμῶνας, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν χαλεπώτερος. ἔχεις γὰρ ἐκ τῆς
ἡμετέρας συντυχίας παῖξαι πρὸς αὐτόν. Τῷ αὐτῷ.

Φίγηται εἰς ἀθήνας δ' ἀπλάτωνι τῷ σωκράτους συνείμα-
α διαλεγόμεθα. πᾶν δὲ πάντα σοφὸς ἀνὴρ εἴτι, τὴν φι-
λοσοφίαν ἐκ ἀπλότητος ἐργατοῖς συνείμοις ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
ν ἀμφήκη πρὸς τὸ πρακτικὸν τοῦ βίου καὶ πρὸς ἡσυχίαν
ἀπράγμορα. ἔγραφε δέ μοι δ' περὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν φι-
λίας

λίας ὅτι οὐ μίληρόν πλεονέκτημα τὴν πρὸς σωκράτη συνου-
ρήσαν εἰς αὐτὸν ἔχει. ἴδι οὐρ ὅτι πάντων μὲν ποιεῖται λόγον
καὶ τῶν μίαν ἡμέραν ὁμιλοῦντων σωκράτει· οὐδεὶς δὲ οὐτως αὐ-
τὸν οἴεται, ὡς τῷ μάλιστα ἀπλάειν αὐτοῦ δυναμῶν. καὶ κατὰ
τοῦτο γοῦν ἐπαυδάει καὶ μὴ μένει κτείνῃ τῆς πλάτωνος Φιλί-
ας. ἀλλ' ἐν τούτοις τεταράχαι· ὅν δὲ περιχεῖν Φησὶν, εἴτι αὐτοῦ δὲ
ποιεῖν, δύναται. οὐ γὰρ ἡ τῶνα ἀδαιμονία εἶναι λέγει, τὰ χαθούς
ποιεῖν τοῦ ἀγαθὸν γίνεσθαι. τὸ μὲν οὖν ὥφελός τῶν δύναμῶν
τῶν Φίλων αὐτὸς περιχεῖ. τὸ δὲ φελεῖν, οὐχ ἡττον λαμβάνει πα-
ρὰ τῶν ὥφελος δύναμῶν. Τῷ αὐτῷ.

Κόμισέ μοι Φιλίμυς ταχεῖς ῥοδία, καὶ μέλιτος ἀμφο-
ρείας πέντε. τῷ μερσίχου οἶνον κεράμια ἑκοσι. τῷ πρὸς
τούτοις τρία ἀργυρίου τάλαντα. καὶ τῆς μὲν πίστεως ἐκέρου
ἐπαυρό. τῆς δὲ ἐπιμειλίας σὲ ἐπιγνώσκω. ἡ δὲ μὲν τοῖς τῶν ἐπι-
χρείων πενήματων ὡς περ ἀπαρχὰς βουλοίμην αὐτὸς ἀποσέλλειν
εἴτε ἐπιτέπει ὁκαίρος. τούτοις γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους Φίλους τέ-
πειν ἐνέστι. καὶ πλάτωνα σοφίῃς ἀδωροδοκῆτεν οὐκ. χε-
μάτων δὲ οὐδὲ εἰς ἐμοί γε πόθος. καὶ μάλιστα ἐν ἀθήραις τέ οἱ τῆς
πλάτωνι διαλεγομῶν. εἴπερ καὶ ἄρ' ὅσον ἴσως πεπαιδευμένοι μὲν
ἡμᾶς εἰς τὴν ἐλλάδα, ἵνα ἡ τῶν φιλοχρήματι γινώμεται. μηδὲν
δὲ ἡ τῶν καὶ ἐκ τῶν πλάτων πρὸς ἡμᾶς τὴν φιλοπραγμοσύνην.
χαλεῖσθαι οὐρ ποιήσεις ταῦτα πέμψων, ὅσα τῆς περὶ ἡμᾶς,
οὐχ ὅσα πλούτου ἀναμνήσει. Τῷ αὐτῷ.

Ρήπολις λήμμιος μὲν δὲ ὡς λέγει τὸ γένος. φαῦλος δὲ
καὶ τῆς μαρτο ἀνθρωπότης. ὡς σαφές πρὸς πάντας. μά-
λιστα δὲ πέμψων πρὸς ἐαυτὸν. σὺν δὲ τούτοις καὶ λευκὸς τὴν
δι

ἀπὸ πλῆθους αὐτῶν καὶ πάντων οὐκ οὐκ ἐν τῇ λείπῃ. νοεῖ δ' αὖτε τοῦ μαρτυροῦντος.
οὐτος γὰρ μὲν πρὸς τὸν ὡς πυρᾶν ὁμοίαν ταμίαν τὴν ἐν τῇ λείπῃ. τὸν
μυθόν καὶ τὰς ὁμοίας μετιών ἀρχάς, οὐκ οὐκ πρὸς τὸν ὡς πυρᾶν ὁμοίαν
δὲ ἰδοῦν αὐτῶν καὶ ταφροῦνται καὶ φιλοσοφίας, εἰς ἀδύνατον κα
τὰ πολλοὺς καὶ καὶ πάλιν μὲν πάλιν διυπνίσθησε. πάλιν δὲ εἰς ἡμᾶς
ἐβλασφήμησεν. ἐν τῇ αὐτῇ γὰρ αὐτῷ χηρῶν μοι ἐφαινόμεθα, περὶ ἀρετῆς,
ἀλλοῦ περὶ χηρῶν μοι τὰς διαλέξεις ποιούμενοι. νῦν δὲ εἰς
τὸν πένον ἐμπαροῦνται φησιν, οὐκ ἀφρόνως. εἰδὼς τὸν μόνον
ἐαυτῶν προσήκον λόγον, ἀλλὰ τὸ ἀσάθετον αὐτοῦ καὶ πρὸς
μυθόν οὐδὲ ταῦτ' ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν. ἵνα ὅς τε εἰς ἐν
καὶ εἰς ὁ χηρῶν μοι. πρὸς δὲ τὸ ἀεὶ φανταζόμενον μετεωρίζεται.
οὐτος ἐπιλαττόμενος τῶν βλασφημιῶν, προσήκοντες καὶ εἰδὼς
ἐν, σὺ γὰρ αὐτῶν περὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ εἰδὼς μὲν ἵνα μὴ ἀναξίως ὄντι
βεβληροφύοντον χηρῶν περιθῶ, ἐτέρων ἐπιστολῶν ἴδωκα. οὐδὲ ἐ
καὶ πρὸς ὁμοίως φησὶν μὲν. ταῦτ' ἐγὼ προαναγνόμενος ἄντιστοιχεί
εἶσαι. οἱ καὶ δὴ πᾶσι φιλανθρωπία δέξασθαι δὲ τὸν ἀνθρώπου. δ
εἰπεῖν ἐπὶ τέλει, ὅτι οὐτως ἀμείβεται Χίον τὸν βλασφημῶν
τας. γὰρ τὸ γὰρ ἐνδοξόν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἀσὺν ἐχθρῶν, τὸ
μηδὲ μακαρίων ἀμύνεσθαι μέχει τοῦ μὴ αὐτῶν ἀγαθὸν εἶναι. τοῦ
το δὲ εἶσαι ἐὰν ὁμοίως αὐτοὺς ἀμυνόμεθα. οἱ δὲ μὲν οὐκ οὐ
δὲν πείσεται ἄρως ὡς τὴν ψυχὴν ὑπὸ μωρίας. ὁμοίως δὲ οὐκ ἔμω
αὐτῶν χάριν, γινώσκοντες τὸ πλῆθος. τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα
καὶ ἀπὸ καλῶς πᾶσι εἰδὼσιν πρὸς ἄλλον μὲν οὐδὲν βλασφημῶ
σας τῶν ὄντων οὐδὲνα, πρὸς δὲ τὸν ἐμὸν νοῦν ὑπὸ μηδενὸς πε
ραμπιχόμενον λόγον, ἀπὸ τῶν καὶ σαφῶς δικαίων εἶναι.

τῇ αὐτῇ

Ἐπιδιδύσσι τὰ γράμματα Ἀρχέκλις ὁ λήμνι ἐμπροσ
μυροσ εἰς τὸν πόντον, ἰδεῖν ἡμεῖς ὅπως αὐτὸν συστήται μίσει.
ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἐδεξάμην, καὶ ὅτι οὐδὲ φίλος μοι ὢν ἐτύγχανε
κέρδος οὐν μέγα ὥνελω ἀφορμὴν λαβὼν τοῦ ποιῆσαι τινα Φί
λον μὴ ὄντα πρότερον. εἰς ὃ κέρδος συλλήψι μοι ἐσὶ Φιλανθρώ
πως αὐτὸν εἰς δεξάμυροσ. πείθομαι δὲ τὸ μέγιστον ἐμπροσ εἶναι.
καὶ ὅτι φιλοσοφίας πρότερον, εἴτα ἐμπροσ εἶται.

Βίονι.

Ὁ Λιχρῆαν μύρυσον τὸ σῶν τῶν περὶ ἐμοῦ οὐκ αὐτὸν ἡλπίσαι ἐσε
ας ὅτε ἐβουλόμην πρὸς δεξάμυροσ, θαυμάζω δὲ τῶν σῶν
χῆαν δὲ ἢ οὐδὲν τέως ἡμέ μοι παρὰ σὺν γράμματα. καὶ ταῦτα συ
μεχῶς γράφοντων ἄλλων. ὑπερ μὲν οὐν ὅτι γενόμενον ἐγὼ αὐτὸς
ὑπερ σὺν ἀπολογισμαί. τὸ δὲ λοιπὸν εἴτε οἱ μὴ ἀποδιδύμετες ἀν
ποιγόντας, φύλαξαι τοῦ τῶ σῶν εἰς γράφειν. οὐ τὸ γὰρ ἐστὶ
ἀποδιδύμετων ἐπιτενέξῃ. εἴτε σὺ μὴ γράφῃς, φύλαξαι δὲ τοῦ το
ῦ ῥαδία δέδιν αὐτοῦ φυλακὴ καὶ τοιγὰν τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ τὸ
σὺν τῷ, ὅσον καὶ τὰ θυχερῇ νικᾷ δύνασθαι. καὶ ἐπιλέλυσαι τοῦ ἡ
ραίου καὶ τοῦ καλλι χέρου καὶ τῷ παρὰ Καλλιθέῃ διαβῶν
καὶ ὅσοις ἄλλοις τὰς ἐαυτὶ ψυχὰς ἐκείρας μὲν. καὶ αὐτὸς μὲν οὐκ
ἐπιλέλυσαι. ἐμὲ δὲ φιλοσοφίας γούσαι μὲν ἀμνημονεῖν αὐτῷ
ὑπολαμβάνεις. ἀλλοῦ προσήκεισιν οὐτε αὐτὸν φάσκειν εἶχειν περὶ
τῶν φιλίων, οὐτε περὶ ἐμῶν φάσκειν εἰκάζειν. ἀλλὰ καὶ ὥς με μνη
μύρον αὐτῆς, καὶ ὥς με μνημύρῳ γράφει συνεχέστερον.

Λ ii

Maßstab

λατῶνι ἀδελφιδῶν θυγατέρες εἰς πύλας ἑνὶ τῶν τῶν
 πρεσβυτέρῶν ἐδίδου ἀπενόστω πρὸς γάμον καὶ μετ' αὐτῶν
 προικὰ θρίαλόντα μῆρας· ἐπετόμφει δὲ αὐτὰ ταῦτα σὺν ἑνὶ τοῖς
 ἑνὶ τῶν ἀπατῶν ἡμῶν μύθος· ὅτι κενόν, τάλαντον προσέτιθω τῇ
 προικί· καὶ μέγχι μὲν πολλοὺ ἡνέκινετο· ἐξέπολιρ κήσα μὲν δὲ
 ὅτι πᾶν ἄλκοι καὶ δικαίῳ λόγῳ· ἔφα μὲν γὰρ ὅτι οὐκ εἰς πλοῦ
 γν, εἰς ἡφί λανθρῶ πᾶν σὺν συμβαλλόμεθα· ταῖς ἡμετέρας δὲ
 δεχόμεθα δεῖ· αὐταὶ γὰρ τιμὰς αὐξοῦσι· αἱ δὲ αἰμαὶ τιμᾶζοῦσι· τιμὰς
 μὲν Φιλανθρωπῶν· ἀπὸ μᾶζος ἡ πλοῦτος· ἡρμῶται ἡ πᾶς ἄλ
 λας πᾶσι δὲ ἡδὴ τοῖς χερσὶν αὐτοῖς ἀδύησιν· ἀλλ' οἱ μὲν, πλοῦτοι
 ἀπενόστω καὶ χερσὶν αὐτοῖς ὡς πᾶν· πᾶν τὸ ὡς ἑρδὸς ὡς πᾶν
 δηλῶσιν· οὐ μᾶζον ἡμῖν οὐλοῖ· δεῖ τι περιγνέσθαι ἐν παντί τῇ
 εἰσόδῳ·

Τὸ αὐτὸ

တမံ အံ့ဇုတ်

Κομισάμην παρὰ βιανόρος τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἡμεῖς
 ναπομίξασθαι παρειάλας· ἱκανὸν γὰρ εἶναι πρὸς ἡμῖν
 νῦν ἀποδημίαν πέντε ἐτὶ χρόνον· ἔλαυν ὃ τὴν ἐμὴν ξερπτεῖαν ἄρ
 χεσθαι· ἐμὲ δὲ ὅσο μὲν πότος ἔχει καὶ ὕμνων καὶ τῆς πατρίδος, αὐ
 τοῖς σαφῶς ἴστε· εἰσικεῖ δ' οὖν αὐτὸς οὗτος ὁ πότος ὁ βιάζεσθαι με
 πλεῖον χρόνον διαβίβειν ἀθλῶσιν· ὠφελιμώτερος γὰρ εἶναι ἢ συμ
 παθεῖν βούλομαι· τὸν το δὲ ἡμεῖς μόνον ἔχει φιλοσοφία· πεν
 ταετησίᾳ δὲ χρόνῳ ὡπάτερ ὅχῳ πως φιλοσοφούσιν ἀπαρτίθιν ἐμοί
 γιφαίνεται, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐμπροσθεν ἐπιμελέστερον· καίτοι
 γοῖ μὲν, ἐπὶ ταῖς τελέεσσιν ἐλλογνται· ἡμεῖς δὲ ἀρετὴν ἐμπαρόν
 μεθὰ οὐδενός· ἄλλου πλεῖον φύσεως καὶ φιλοπονίας καὶ χρόνου
 ἂν· οὐκ ἂν τὰ μὲν, ὅταν τελεῶς ἡμῶν ἀπολείπεται· χρόνος μὲν γὰρ δεῖ
 μεθ' αὐτῆς

μεθ' αὐτῶν φαντες ὅτι τὴν ἄλλω πενταετίαν ἀναστρέφομεν διὰ
σώζοντος· σὲ δ' ὡς λογισμῶν ἐκπέμπων ἡμᾶς ἐντέμερις, οὐ τοῦτο χεῖρ ἢ
χευρίζοντων μὴ ἀχθεῖται· καὶ ταῦτα εἶδ' ὅτι ὡς οὐχὶ τὸ ἐκπλῶ-
σαι ὡς παρδείαν ἀγαθὸν· ποιεῖ· τὸ δ' ὅτι χεῖνται περὶ παρδείαν αὐτὸν
δ' ἄρ' οὐτως.

Τῷ αὐτῷ

Π ρότερον μὲν ὡς περὶ ἔγγραφον δεκαετίαν ἐκπληρώσας, ἄ-
νωσ' ἐπ' ἀνέρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐβουλόμην· νῦν δ' αἰσούσας
τὴν τυραννίδα, καὶ ἐπὶ ὑπάρχοντα μισθὰ σφαλερώς τῇ κλιτῇ ἐ-
ναι, αἰὲν ἀνδρῶν τὸ ἐκπλῶσαι τοῦτο σῶζοντος· νῦν μὲν δ' ὅτι με-
σύντος ἐπὶ τοῦ χειμῶνος, οὐκ ἐδυνάμην· ἐπεὶ καὶ τελείως ἀρσεν
ὁμοίους ἡμᾶς εἶναι, τοῖς ἐπειδὴ κριταρχοῦν, τῆς παρδείας ἀπο-
δοξάσκουσιν ὅτι τυχεῖ· ἀλλὰ μὴ τότε μάλιστα παρῆναι ὅτι αὐ-
τῶν ὡφελούντων δέεται· εἶδ' ὅτι καὶ πάντες πασι καὶ δυνάτω ἐν τῷ
ὡφελῆν, τὸ γούρμι τέχνην βλάβας ἐκόντα, ἀρετῇ μὲν σωρε-
σμένη μοι δοκεῖ· χάρις δ' ἴσως ἐνδεεστέρᾳ· θαρρ' ἀλιώτερον δέ σι-
γήγραφα, ἐπεὶ καὶ λῦσις τὴν ἐπιστολὴν ἐκόμενεν. Τῷ αὐτῷ.

Ν τως Κλέαρχος ὡς μοι ἔγραφε, οὐχ οὐτω στείλω ὅν δέ
δοικε κατεληφότα αὐτοῦ τὸ Φρούριον, ὡς ἡμᾶς Φιλο-
σοφούντας ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν οὐκ ἐπέσειλινέως τοὺς κληροκλήσον-
τας ὡς πυθάνομαι· ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς οὐδ' ἄρ' ὅσον φόρος αὐτοῦ γε-
νόμερος· ἐγὼν δ' ὅτι μετὰ ταῦτα· τὸ μικρὸν ὑστερον ἡγξαφῆναι σπε-
τὴν περὶ τῆς μούσης παρ' ἡμῶν ἐπιστολῶν, ἐπεχείρησεν· ἀνελήφην
δὲ ἐμαυτὸν ἰκαρῶς ἡδὲ καὶ μοι περὶ ἐκ τῶν ὥρων μόνῳ περιπα-
τοῦντι ἐν τῇ ὁδοῖ καὶ περὶ πρὸς σκέμματα φροντίζοντι, αἰ-
φιδίως προσῆλθεν· ἐγὼ δ' οὐδέως μὲν ὑπενόησα ὡς περὶ ἡν· ὡς δὲ ἐξέ-
φιδ' ὅρ' ὅτι κακῶς μετὰ λαμβάνοντα, βοήσας αὐτὸν πέξ' ἐπληξάμην.

προσφραμὸν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μεταληφόντος ἡδὴ τὸ ἐγχεῖσθαι
οὐ κατὰ λαμβάνω. καὶ τοιοῦτον δὴ λακτίζω καὶ περιεσύνω
τὸν βράχονα ἐξέβαλον αὐτοῦ τὸ ζέφος. καὶ ἐβόλω μὲν κατινεχ
θὲντος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πόδα. οὐχ ὡς πῶς δὲ ὁ μὲν ἐκρύπτου δὴ ἰλιγ
γῶνται ἔδῃται τῷ ἰδίῳ ζώματι ἀποσείφας εἰς τὸν πόσω τὸ χεῖ
ρι. καὶ πρὸς τὸν σφραττηγὸς ἀγὼ καὶ ἑταῖρος μὲν ἐπὶ σεδίλω. ἐγὼ
δὲ οὐδὲν δειλότερος εἰς τὸν πλοῦν γήρνα, ἀλλὰ τὸ ἐτησίῳ παυ
σα μὲν ὡς πῶς αὐτὸν ἔχω πλάσσειν. ἀποπρὸς γὰρ τυραννοῦ μὲν ἡ
τῆς πατρίδος, ἡμᾶς δὴ κρατεῖσθαι. εἰτὰ μὲν ἐμὰ ὡς αὐτὸν ἔχει, ἀσ
φαλὲς ἔχει. ἀγαθὸς γὰρ τὸ ζῶν ἐκ ἀπορρήσκων ἐσπμ. ὁ πῶς δὲ
πὶ καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτῶν ὁμῆτα, πείθει τὸν κλειάρχον. ὅτι
φιλοσοφῶσιν τε, ἡσυχίας γλιχόμεθα. καὶ τελείως ἀπλήϊστοι
ταῖς ψυχαῖς εἰς μὲν ταῦτα δὲ καὶ διὰ Νύμφιδος πείθει αὐτὸν ὅς ἡ
μῖρ μὲν φίλος. ἐκείνῳ δὲ καὶ συγγενὲς εἶναι. οὐ τὸ γὰρ αὐτὸν ῥῶτά το
πᾶσις ὑποφίεσθαι ἀπᾶσι τοῖς. ἀπὸ καλῶν πᾶσι δέοι γράφομεν
ἐπεὶ δὲ πῶς εἰς τὴν πόλιν μεθᾶ αὐτῶν τοῖς ἐπιστάταις. καὶ κλειάρχως
ἐδήλως, καλῶς πῶς περὶ γόνυ ταῦτα ἔκλυε πραγμῶν. Τὰ αὐτῶν
ἰσχυρὰ πῶς θρασυτέρῳ μὲν, ταχὺ δὲ οὐκ ἀποδοθεῖς,
ἐγὼν αὐτὸς τὴν ἐπιμῆναι χεῖρον ὅν αὐτῶν καλῶς ἔχον δο
κῇ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐκπέμψαι Κρῶβυλον τὸν θεράποντα, ἵνα τὴν
καθόδον πρᾶτῃ μὲν ὠφελίμως τῇ πατρίδι. τὸ μὲν γὰρ ἡμέτερον
ἀσφαλές, οὐκ ἐπὶ κλειάρχῳ εἶναι. βούλομαι δὲ ἐπεὶ προήχων ἀ
παρξέ, καὶ καθόλουσι. τὴν ἐμὴν γνώμην δηλώσαι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τῇ
μὲν πατρίδι ὁμῆγιστος εἶναι κίονος μετὰ τυχεῖς ἢ δὴ παρ᾽ ὅσους.
ἔν τε βῶς πυρθαίνονται σφραγίσ τε αὐτῶν δὲ φυχὰς ὑπὸ μὲν. σερπ
μὲν μὲν τὸ ἀείσω πολλοῖς. τοῖς δὲ ἀσβεστοῖς τοῖς δὲ νύκτου. καὶ

εἰς

εἰσαυθίς οὐχ ὁ τυχὼν αὐτῶν κίνδυνος· μή ποτε ἐκ τῆς περὶ τούτων
δύτης χάσ, οἷς μὲν, πῶτος τε τυραννεῖν· οἷς δὲ συνίθια δουλείας
γίνεται· καὶ τοιοῦτον εἰς μοναρχίαν ἀκατάληκτον περιεῖν τὰ
πράγματα μικρὰ ἢ δὴ ῥοπαλὶ καὶ τὴν πλυσθενίαν ἡδεδὺν εἶπειν
ἀπαύτων ἀρχουσικακῶν, καὶ ἐπίστα ὁμοῖον τι πῶτος τοῖς νοσήμασι
τὴν σωματικὴν ὥς περ γὰρ ἔστινα περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς ῥᾶν ἀπο-
λίνεται τὴν ἀνθρώπων· ἐν γὰρ σαρκὶ ἡ δύσιν αὐτῆς ἡ τελείως αἰάτα πνέει,
οὕτω καὶ τὰ ἐν ταῖς πολιτείαις νοσήματα, μέγχι μὲν μνημῆτε
ἐλευθερίας ἰσχυρὰ ἐπερχεται τοῖς δουλαρχοῖς παράταξι, λύσις
ὁχρὰ γίνεται πρὸς βελόμνον τὸ πλῆθος· εἰ δὲ ἡ ἀπαζύπερι
γρῶν τὸ κακὸν, ἐμμελὲς ἢ τῶν ἀνθρώπων σλόπος, ὅπως αὐτὰ ἀπα-
λάξωσιν εἰαν τῶν, ἀλλ' ὅπως αὐτὰ ῥᾶν ἐν αὐτῶν διαγρῶν, τότε ὅταν
πελὴσ ὁ λειθρὸς ἡνικαται· μὲν οὖν παρὶς ἐν τοῖς οὐκ οἷς ἡ αἰν
δύν ὅστιν· ἐγρῶν, εἰ μὲν αὐτὸ ἐφ' αὐτῶν βούλοιο τὸν μὸν σπείπειας,
ἡ πᾶν ἀσφαλὴς εἰμι· δουλείαν δὲ ταύτῃ ἐγὼ γνομίζω, ἡ μετὰ τῶν
σωμάτων ἡ τὰς ψυχὰς ἐφ' αὐτῶν ἔχει· ἡ τῆς μὲν ψυχῆς οὐδ' ὅτι
ἐν ἀπὸ μὲν, τὸ ἡ σῶμα μόνον ἔχουσα, τὸ δουλεία τυγχάνειν εἰμοι
γδοῦν· τεκμήριον ἡ ἐπὶ τῶν δουλείας κακῶν, τὸν ἐπὶ ψυχῆν κα-
ταβάνει· ἐπὶ ἡ αἰὼς τὸ ἡ κακὸν λέγειν αὐτῶν· φόβος δὲ τοῦ παθεῖν τι·
καὶ ἐν τῶν παθεῖν, λυτῶν· τὰ δεινὰ τὰ τὰ τοῖς μὴ ἐλευθέροις· τί οὖν· ἀν-
τις μὴ φοβῆται μέλλον κακὸν, μὴ δὲ ἐπὶ τῶν γνομῶν αἰσθῆναι, δου-
λεύσει· ἡ πῶς ὅχι μὴ ἔχων τὰ δουλείας κακὰ· ἡ δὲ τὸν τοῖς με-
τὰ φιλοσοφίας γνομῶν, ὅτι οἱ καὶ δὴ σὺν Κλέαρχος, καὶ ὅπου
δρασθῆναι τὴν χαλεπὴν, ἀδὲκτε πῆσει δούλον· ἀδὲκτε ῥ' ἐπὶ τῶν ψυχῶν
χρῆσται, ἐν τῶν δούλον ἢ τὸ ἐλευθέρων· ἐπὶ σῶματι αἰστωτυ-
χίας ἡ τῆς, καὶ ἀνὸν πᾶν δὲ μὴ τὰ τῆς δεσπότη· ἡ δὲ με ἀπὸ

ἡ περὶ γὰρ τὴν τελευτὴν ἐλευθερίαν χραισμάμοι ἐν δ' οὐδὲ
τὸ περιέχον σῶμα ὥσπερ τῇ ἐαυτοῦ δουλείᾳ, ταύτην τὴν οἰκο
νομίαν ἐλθεῖν δοκεῖσθαι χειρισμένην τοῦ σώματος. οὐ μόνον
δὲ ἐγὼ ὁ αὐτὸς πάσχω ἐλευθερίᾳ, ἀλλὰ καὶ Κλέαρχος ὁ αὐτὸς διαθήμε
δουλος γινώσκειται. Φοβὺ μὲν δὲ διαθήσει δέος ἡ δὲ ἐν χεῖρ ἔχων
ἐλευθερία. τὰ μὲν οὖν ἐμὰ ἐφ' αὐτῷ σκοπεῖν ὥς ὅρας ἀσφα
λίστερα εἶσθαι τὸ παθεῖν, ἢ Κλέαρχον εἰς τὸ δρᾶται. καὶ τὸ γὰρ οὐκ ἐπι
μελείας, ἀλλ' ὀλιγωρίας δέχεται. τὸ δ' ἀρχὴν φροντίζον περιεαὐτῷ,
αὐτοῦ δὲ ἐν ἅπλυν ἐλευθερίᾳ. τὰ δὲ τῆς πατρίδος σωτηρίᾳ μοι, ἐπεὶ
ἐπιβλέπει τὴν αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν. ἀλλὰ ὅτι περὶ τούτου
αὐτὸς ἀνέχεσθαι ἐκείνῳ ἐχέει. ἐκείνῳ δὲ ἡ ἀνέχουσα τὴν ἀνάγκην
μὴ πάχυνσάν τι τὴν πατρίδα ἐκωφελήσω. διὰ τὸ τῷ μοι ἀνάγκη
καὶ περὶ φόβου μὲν, θάνατον προσποιεῖσθαι, ὅπως μὴ πρότερον ἀπο
θάνω, ἢ ἢ πρὸ τῆς πατρίδος ἀπαθῶμεν θυρήσωμαι. πολίτευον δὲ
πρὸς τὸν τύραννον ἀκαὶ πρότερό μοι ἐγγραφὴν, πεῖθον αὐτὸν ὅτι
ἡσυχίας ἐραστὴ εἰμι. καὶ γράφει ἡμῖν ἐὰν καὶ ἄλλο τίσι δέη
πρὸς τὴν αὐτοῦ πολιτείαν ἀνέχον. ἐπεὶ ἀνάγκη μοι εἶσθαι τὴν τῆς
πατρίδος ἐλευθερίαν, ὑφαιρῶντι τῆς ἐμαυτοῦ φροντίζοντι περὶ
τούτων καὶ βουλευομένῳ.

Τὴν αὐτῶν

ἐπεὶ μὲν τῷ συμπεῖθεσθαι τὸν τύραννον οἷός περὶ ἐμοῦ πρὸς
αὐτὸν ἔλεγεσθαι, συγχαίρω τῇ πατρίδι. γράφω δὲ αὐτὸς ὥς
συνεβέβηκεν, ἀπατῶν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ληθόντων ὥς μάλιστα ἐνέστι. τὸν
ναντίον δ' ἀντιῶν, φουσάμην τὸν ἐμαυτοῦ πολίτην. ὅτι φίλος
ὢν ἐξ ἐμοῦ ἡλπίσαντες ταῦτα οὐκ ἀξίους ὄντας ἀπατᾶσθαι. τὸ δὲ
εἶναι τὸν τύραννον τελευτῶν χαλεπὸν, ὡφελιμώτερον ἔγωγε ἡγοῦ
μαι τῇ πλὴν ἢ τὸ δημοκρατεῖν αὐτὸν καὶ πρὸς καλὴν κτῆσθαι δόξαν μετὰ

ὅτι τοις. ὅ δὲ αἰτίαν, ὅτι οἱ μὲν χαλεποὶ διαφθείρονται τὰ χεῖρα
καὶ αὐτὸν κατελευθέρωσι, μῖσος ὅμως τυραννίδος κατέλιπον τοῦ
πλήθους καὶ πάντεσσι τὴν μοναρχίαν ἐφείκων διέβαλον. ὅ-
πως οὐ συμβαίνει τὴν τοῦ λοιπὸν χρόνον φυλακτικωτέρας γίνε-
σθαι τὴν προνοητικωτέρας τῆς δημοκρατίας ἅπαντας. ὅτι μὲν δὲ τις
δουλωσάμενος ἐκδημοκροῖται τὸν δουλωθέντα καὶ αἰσινεῖται
τὰ χεῖρα, πολλὰ ὅμως ἐγκαταλείπει τυραννίδος ἐν ἐκείνῳ κα-
κῷ. ὅν οἱ μὲν ὅτι ποιοῦντες πείσεσθαι. οἱ δὲ ἄλλως δημαγωγησά-
ντες, τυφλοὶ τῇ κοινῇ συμφερόντων εἰσὶ. καὶ οὐτε αἰσινεῖται
οἰκτεροῖσιν ὡς δὴ μένουν καὶ τὴν τυραννίδα οὐχὺς ἀνέλεσόν τι
φυλάττειται κακόν. ἀγνοοῦντες ὅτι αὐτὰ πάντα τὸ μῆνός τῴ
τυραννὸς διὰ τὸ κατελευθέρωσιν ὅτι ἐξέσιν αὐτῷ ἡ χαλεπὴ εἶ-
ναι. Κλειάρχος δὲ ὡμὸς ὢν, αὐτὸς τε δὲ χεῖρωτος ἔσται μισθὸς. ὅ-
τις αἰῶνι δυσκατορθωτέραν ποιήσει τὴν τυραννίδα. προσκρούμε-
νός μιν μένεις, αὐτὸς τε αὐταύτην τὴν δόξαν ἐκ τῶν πρὸς τὴν
βυλομένων ὑπερδύεμβάτον ἀπλῆποι τὴν ἀκρόπλιν. ἀλλὰ ταῦτα
μὲν ἔσσι δηλαδὴ φανερά. τὸν δὲ φόβον τῆς γραφῆς ἀπρόσεως
ἐπιστολῶν χαίρω. ὅτι δὴ σὺ τε ἀσφαλῆς νόμισας, ὅτι τέλος μὲν τυ-
ραννὸς ἀπὸ τῶν οὐκ ἐκείνῳ ἐπέμψα δέσιν καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς πρὸς
τὸν κλέερχον ἐπιστολῆς διδυραμβικωτέραν ποιήσας ἐπίτιδες αὐ-
τὴν ἰνῆμῶν καταφρονῇ ὡς λογομανουῶν τελέως. Κλειάρχω.

Να ἄνθρωποι φιλοσοφίας χάριν διατίβοι τῇ κοινῇ
νῶν πινες φίλων ὅτι πρὸς ἐξάφην ὡς δι' ὑποψίαν εἶναι πρὸς
σέ. καὶ αἰτίας ἐκείνου ἀπολύσεως. τοῦτο γὰρ δίκαιον εἶναι
καὶ αὐτὰ μοι ἀμείνον. ἐπεὶ δὲ ὅτι μὲν ὁρθῶς παρήκων ταῦτα, σά-
φως ἴδω. ἡγεῖσθαι δὲ ἀφ' ὧν διελθὴν. καὶ τοῦτο μοι πρὸς

τίω ἀπολογία ἢ οὐκ ἔστιν. οὐ δὲ γὰρ αὐτὸς περὶ τοῦ ὅτι περὶ
ἐλάττω ἀρχῆς, οὐτε ἀπὸν ἐδωκέναι ἐκείνῳ οὐδὲν. οὐδ' ὅλως
ἢ λόγος, ἢ ἔργον τι τῶν ἐμῶν. ἐπιμίσξιν τινὰ ἔχει πρὸς τὰ αὐτῶν
πράγματα. τίνες οὖν αἱ διαπόντοι πρὸς μὴ ἀρχὴν ἐναντιώσεις
ἀνθρώπων μετὰ τὸ λίσσασθαι ἀποδομῶντος, οὐκ ἐγὼ ἀνέστηκα.
καὶ διὰ τοῦτο γὰρ ἀπολογία, ὅτι οὐδὲν ἑώρων τὸ λατρεῖν
μεροῦ. οὐκ ἔστιν ἀπολογία δὲ πάλιν τῆς μετὰ ἐννοεῖσθαι τοιοῦτον ὅπως
οὐκ ἔστιν ὑποκείμενον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἔχειν πείθειν σε ὅτι ἢ ἐμὴ
ψυχὴ οὐδὲν ἐνέμελλος ὄντι, τῶν τοιούτων βουλομένων. οἱ μὲν
μὲν οὖν ἐκείνῳ μὴ πεφίλοσφικεν, ἰκανὸν αὐτῷ γινώσκοντες μετρίως
το μὴ ἀπεχθῆναι ἔχειν πρὸς σε, τὸ μηδὲν ἡδονῆς ἢ τι ὑπὸ σοῦ. οὐδὲ
οἱ ἀφιλοσφικτοὶ μὴ παντὶ πασίῃ μακύντεις, καὶ ἡδονῶν τινα
τὰς ἐπεχθῆναι ἐπαναγῶν. ὁ δὲ ἑωρτὴς τινας ὡς πρὸ παιδικῶν ἐπι
τηδουμάτων, ὅτε καὶ μίσους λαμβάνουσιν. πολλὰ δὲ αἰσῶν καὶ πάντων
πίπτει, ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ἀπεχθῆναι ἀναρῶντες. ὅταν ἡ ὑπὸ ἀνῆκτον τι
νὸς διαρεθῶσιν ἀπὸ ἀνῆκτων τὰς ψυχὰς, τότε ἀπεχθῶντες. ὁ δὲ
τὸ τέκνοντες ἡμῶν ἢ μέλει φρονῶντες ἡμέρας οὐδὲν ὅτε μέγα ὅτε μικρὸν
ὑπὸ τῇ πρὸς ἀνῆκτων ἀπεχθῆναι ἔργον. αἰσῶν οὐ μὲν οὐδὲν πλέον ὑ
πνοίας ἐλάττω. ἐγὼ δὲ καθαρῶς τίω ψυχὴν ἐκ τούτων. τί
οὐκ ἐλάττω ὁ δὲ αἰφνης σασιάζω πρὸς σε. ὁ ταῦτα μηδὲν ὡς τῇ
μερὶν ἑωρτὴς ἀρχομένην ὑπὸ σοῦ τίω παρ' ἑσέ. ἢ ἢ δὲ αὖ φροῦ
σὶ με αἱ πολλὰς φησὶ καὶ οἱ ἰππῆς. ἵνα ἐμὴν ἀλλοῦ, ὑπὸ τῇ οὐκ
ὅτε διώδαι μετὰ ἑσέ. ἀλλὰ ἀπεδομήσμεν οὐκ ὅτε τὸ δερὰ
ποιοῖ καὶ φίλοις δύο Ἡρακλείδῃ καὶ Ἀγαθῶνι. ἀναλύνω δὲ δύο
τῶν οἰκῶν ἀπομαλόν. ταῦτα δὲ ἐκ οἰδῶν πῶς πείθου σίσε ἰκανῶς
εἶναι παρὰ σκηνῶν ἐπὶ σε. ἐκείνο δὲ οὐκ ὁπείσῃ ὅτι ἐκ σκηνῶν ἐκ
μαυτῶ

μαυτὴν δικαίως ὑπὸ τῆς οὐμῶς, καὶ αὐτὴν ἐκὼν ἐμαυτὸν ἐν χειρὶ ζῶν
τῆς ὑπὸ τῆς οὐμῶς, οὐ τῶς ἐρατῆς ἀπεχθεῖν ἐμὶ, ὥστε μὴ δὲ τὴν
πρὸς ἐμαυτὸν φυλάττειν φιλίαν, ἀλλ' ἐκοντὶ ἐν χειρὶ ζῶν τὸ σῶ-
μα τοῖς δικαίως αὐτὸν τιμωροσμέμοις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὧς
μὴ φιλοσοφῆσαι, ἵκανον μᾶλλον ἢ πέρα τοῦ ἵκανοῦ ἀπολογία.
ἐγὼ δ' οὐ δάλλως ἀφ' ἑνὸς γυμνασίου πρὸς τὰ ἐκ τῆς φιλοσοφίας
ἀγαθὰ, συνέλαμον τῇ φύσει ὡς μάλιστα ἐνὶ. καὶ νεαρίας γυμ-
νασίου, οὐκ ἀρχαῖς οὐδὲ φιλοτιμίαις ἐλόμην, ἀλλὰ οὐδέως αὐτῆς
ἤρων τῆς φύσεως τῆς λόγων. καὶ οὐ τὸς μετ' ἐρωσὶν ἡγαγεν εἰς ἀθ-
νας καὶ πλάτωνι ἐποίησε φίλον. καὶ μέγιστε νῦν, οὐ πῶ αὐτοῦ
πέπληστομαι. φύσεως μὲν οὐκ οὐ τῶς ἔχω πρὸς ἡσυχίαν, ὥς ἐπὶ
παντελῶς νέος ὢν, καταφρονῆσαι πάντων, ὅσοι ἀρχὴν τυράντι
κατέρου βίου διώκεται. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀθῆνας, οὐτε ἐκωστήσας, οὐ
δὲ μάλιστα εἰς ἐλλήσποντον ἐπὶ λακεδαίμονιους σὺν ἀθῆναίσις
ἐπλεον. οὐδὲ ταῦτα ἐπαρσύνόμενος ἀφ' ὧν τυράννοις καὶ βασιλεῦ-
σιν ἐχθρὸς ἴσμαι. ἀλλὰ οὐδὲ ἡσυχίας ἐρατῆς δελεάζομαι τὸν
ἐγὼς θεῶν λόγον παρ' ἐλθόμενος. καὶ μοι πρῶτον παρ' αὐτοῦ πα-
ρηγέλθῃ ἡσυχίαν ποθεῖν. ταύτην γὰρ τοιαυτὴν φιλοσοφίαν λό-
γον φῶς εἶναι. τὴν δὲ πολιτείαν καὶ πολλὰ πρᾶγμασι, ὡς
πρὸς ζόφον πῶς ἐπικαλύπτειν. καὶ ἀνδρεῖται ποιεῖν τοῖς ἐ-
ρδυνῶσιν. ὥς δὲ οὐτε πεφυκέναι καλῶς εἰδέναι πρὸς αὐ-
τὴν, οὐτε πείθεσθαι ῥαδίως περὶ αὐτῆς, τὴν καὶ αὐτὴν ἡσυχίαν πάν-
των ἐπὶ τῇ, καὶ ἐξομῶν κατασιδὼν ἐμαίθανον, καὶ
φύσεως ἀρχὰς ἐώρων. ὁ δὲ καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἐπὶ δασκόμενος. καὶ
ὅσα γινώσκῃ ἀλλὰ παρ' ἐλθὼν φιλοσοφία καὶ οὐδὲν οὐχὶ πῶς το
εἰδέναι ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ζητεῖν τιμιώτερον. τί γὰρ ἀλλίον

ἡ ἀνθρώπων ὄντα θνητῆς φύσεως καὶ θεοῦ κεκράμενον μοῖρα, μό-
νοις δικαίρῃν τῆς ἀδικημάτων ἐαυτοῦ. καὶ ταῦτα, πρὸς τὸ συγε-
νὲς ἀγεῖν. συγενὴ δὲ παρ' θεῷ τὰ θεῖα λέγω. ταῦτα ἢν χόμῳ τὲ καὶ
ἐσπόμενον μαθεῖν. πολιτείας δὲ ἀνέζη γὰρ μετὰ παρρησίας μου
λέγοντος, οὐδὲ μεμνησθαι ἡξίω. ἑμᾶθον δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ
ταῦτα οἷς νῦν χηρὸς καὶ πρὸς σέ. τὸν μὲν μὴ ἀδικοῦντα τιμᾶν. τὸν
ἢ ἀδικῶντα ἀρεῖσιν μὲν διερρησάσθαι ἀμείβεσθαι. εἰ δὲ μή γ' ἢ συχία. ὅ-
τι μὲν τιμῶντα τὸν ἡγεῖσθαι, ἐχθρὸν μὲν ἐκείνῳ ἐαυτῷ κατασκευά-
ζειν. ὅτι ὄντα, φίλον κτεῖσθαι. καὶ μὴδὲν τηλικῶτον νομίζον κακ-
ὸν αὐτῷ τῷ ἀξίῃ. τὴν γὰρ χῆν καὶ τοῖς ἐκείνων ἐργῶν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας πρὸς ἑπὶ
ἀράς ἐπιβλάμει νομίζοντες χηρὸς ταῦτα εἶδεν, μηδὲ μῶς. ἀλλὰ οἱ
μὲν ἀπὸ κείνων πλέμῳ ἐργῶν καὶ πολιτειῶν. ἡμῖν δὲ τῆς σῆς τοσούτου
ἀπὸ τῆς μὴδω τυραννίδος, ὅσον ἀτὰρ ἀχὼ ἀνδρὶ δόξα ἐκρήσασθαι. περὶ
δομῶν οὐ πῶς ἢν ἡδὲ ἀλέγεται με ἀφ' ἑστέ τοῖς φίλοις, ἡρεμάτῃς αὐτῶν
κτεῖσθαι. ὅτι ἀπὸ τῶν οὐκ ἐστὶν ἐξουσίας ἀλλὰ ἐκείνῳ μὲν μελετῶ
μεν φιλοσοφίας ἐγκώμια. ἐπεὶ καὶ τελείως αὐτῶν μὴ ταῦτα
φρονῶν ἀχάριστος. φέρε γὰρ ἔμοι ταρτῶ μέρῳ τῶν οὐκ ἐπο-
πτεῖσθαι, ἢ πρᾶττα ἐπιστῆναι θεὸς ἢ συχία, καὶ ταῦτα λέγοι, ἀχάριστος
εἶ καὶ πονηρὸς ὡς χῆν. καὶ οὐτε γὰρ καλῶν ἐκείνων μαθημάτων,
οὐτε ὅλως σεαυτοῦ μνήμῳ ἔχεις. ἐμοὶ χρωμένους δικαιοσύνην ἢ
σημῶς καὶ σωφροσύνην ἐκτελέσω. καὶ θεὸν ἐμαυτοῦ καὶ τὴν σεαυτοῦ
πρὸς αὐτὸν συγγένειαν ἀνενέωσω. καὶ τῶν ταπεινότερων τού-
των, θαυμάσω δὲ τοῖς ἄλλοις κατεφρόνησας φιλοτιμίας
καὶ πολούτου καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια. εἴτα νῦν ὅτε ἀποδιδό-
ναι σε δέ τίλῳ χάριν, μέζονι ἢ δὴ νόμῳ καὶ κρείττονι. καὶ χῆν συ-
νόντα μοι καὶ διαλεπόμενον ἀπολέψω με, οὐδὲ μεμνημένον
οὔτου

ὅτι οὐ τὰ ἄλλα μόνον ἐκ φιλοσοφίας ἐμάθεσ', ἀλλὰ καὶ τὸ ζῆ-
τεῖν δεξιῶς ἀμύπω οἶδ' αὖ. καὶ πῶς αὖ οὔτε ζητήσεαι ἢ ὅροις ἐμα-
στρόμενος· ταῦτα λέγοι, τί αὖ ἀποκρινάμεν πρὸς αὐτὴν δίκαι-
ον. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν ὀρώ. ἀλλὰ μὲν οὖν ὡς ἐγὼ ταῦτα πρὸς
ἐμαυτὸν ἀεὶ λέγω. λέγει γὰρ ἑκαστος πρὸς ἑαυτὸν ἀφρονεῖ. καὶ
οὐκ ἀνυσθε αὐτῶν ἀπολύφθετε. ὥς τε οὐδέ νοσι δεὸς ὅξ ἡμῶν οὐ-
λογεῖν. οὐδὲ γὰρ οὐδέ τι ταῦτ' ὧν ὁν πραγμάτων ἡ ἐμὴ ἡσυχία.

Πλάτωνι.

Δ Ὑπὸν ἡμέρισ' ἔχ' διονυσίων ἐμ' προσενεχούσ' αἰσθητά τοῦ
μοι τῶν θεραπόντων κυλάει καὶ φιλόκαλον ἐπεμψαὶ ὡς
σε. μέλλω ἔγωγε διονυσίοις ἐπιπιδεῖν τῷ τυράννῳ, καλὶπρόσμε-
νος ἐκ πολλοῦ ἀνύποπτος αὐτῷ γυγνέσθαι. πέμπεται δὲ ἐν ταύτῃ
τῇ ἡμέρᾳ πομπὴ ἔξ' διονύσου. ἡ δὲ καὶ ὀλιγορότερον ἔξεν δια-
τήρ τὸ τῶν δορυφόρων· εἶδ' ἡγε καὶ δὴν διὰ πυρὸς ἐλθεῖν, οὐκ
ὀκνήσομεν. οὐδὲ κατασχυνοῦμεν οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε τὴν σὴν φι-
λοσοφίαν. καὶ τὰ τῶν σωωμοτῶν δέξιμ' ἡμῖν ἐχρά. πίσει δὲ ἡ
ἐλπίς ἐχρῶτερά. οἶδ' αὖ μὲν οὐ ὡς ἀναιρεθίσμασι. τελευτήσας δὲ
μόνον τυραννοκτονίαν, τοῦτο παθεῖν οὐχόμαι. μετὰ παλαιὸς γὰρ
αὐτὸς νικητῆρων ἀπολείπει τὸν βίον, ἐκαταλύσας τὴν τυραν-
νίδα ὅξ ἀνθρώπων ἀπελεύσμαι. σημαίνει γάρ μοι ἡ εἰρήνη οἶον /
νίσματα ὅξ πᾶσα ἀπολῶς μαντεία θάνατον, κατ' ὁδὸν σαρπητὴν
πρᾶξιν. ἐθεασάμην ὅξ αὐτὸς ἐναρπάζεσθαι ἢ κατ' ἄρ' ὁρᾶν ὅξ ἡμῶν
ξέ γάρ μοι γυνὴ θεόρτι χῆμα κάλλους ὅξ μεγέθους ἀναδύνει κο-
τίρῳ ταιρίαις. ἡ μετὰ μικρὸν ἀποδείξει τιμὴν περικαλὴς ἡ
εἰπεῖν. ἐπειδὴ καὶ μελλας ὁ γῶν, ἡ εἰς τὴν τὸ μῆμα ἀναπανοσμή.
ἐκ τούτου ὅξ οὐδέρας οὐκ ἀπὸς ἐμὴ καλῶς θανάτου τυχεῖν νομίζω ὅξ

σε (ὁ τυραννοκτονίας)

φ

μηδὲν κίβδηλον εἶναι ψυχῆς μαυτῶμα· ἐπεὶ οὐ γὰρ ἐγὼ σκέψομαι
εἴ ἢ δ' ἀληθεύσειεν ἡμῶν τεία, μακρὶ ὥταίον ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι γῆρας·
ἢ εἰβίος μοι μετὰ τὴν τυραννοκρατίαν εἰς γῆρας ἐδίδου τοιαυτὰ γάρ
μοι μεγάλα διαπραξαμένη πρότερον ὅς αὐτῶν ἀπελάττειας,
ἢ χρόνον τι συναπολαύσαι· καὶ ἂν δ' ἀσώμην, πολὺ νομιώσεται
μείζονα, οἷς περὶ σέμεθα· ὅ αὐτοὶ τιμωτέροι ἐσόμεθα τοῖς δὲ πε
θούσιν, ὅ τῳ ἰδίῳ θαλάτῳ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ὠνησόμεθα· μέ
ζον γὰρ ὠφέλιμα τοῖς ἀσχηθούσιν εἶναι φαίνεται, ἢς ὁ δ' ἀ
σας οὐ μετὰ λαμβάνει· οὐτως μὲν δὲ προθυμῶς

ἔχομεν πρὸς τὴν μαντείαν τοῦ θανάτου.

Σὺ δ' ἄγερέ τε ὦ πλάτων (α)

ὁ δ' αὖ μοι οἴης εἰς τέλος

γῆρας· προσο

γορῶν δέ

σε

ὑπέτα

ὡς

πείδομαι.

Τέλος τῶν Χίωνος

ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟ-
ΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

λ Ὑσάντις ἐν μουνυχίᾳ εἰσέρας λαμπρῶ σφό-
 δρα σκίρωνι περὶ μέσσην ἡμέραν, κατὰ χρομὸν εἰς
 νηρησὸν τῶν λιγνῶν. Καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα
 σκαλὸς ἤρ' ἢ ὁ ἀνέμος, εἴτα πάλιν λύσαντες ἅ-
 μα τῇ ἑῷ εἰς Διήλον ἤλασμεν. δῆλοι δὲ ἐνόσσω λοιμώδη τινα νό-
 σον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπὶ μὲν πλαντο λυγρὰ καὶ τὰς τρίχας λυ-
 γοὶ ἐγίνοντο. ὁ δὲ βράχλος αὐτῶν καὶ τὰ σέρνα αὐτῶν. πυρετοὶ
 δοῦν ἐπέγοντο. οὐδὲ ἀλποδύνες μεγάλα. οὐδὲ τὰ κατωμέρη πα-
 ρήλαττον οὐδέν. ταῦτα δὲ ἐκύνοντο κατὰ μῆνιρ ἀπόλλωνος αὐ-
 τοῖς συμβεβηκέναι, τὰ φόντος ἐν τῇ νύκτι πνός ἤρ' ἐπιφανῶν,
 οὐ πρότερον εἰσδός. Ἐκ τούτου οὖν προσβάλλειν αὐτοῖς γὰρ θεὸν
 τῶν νόσων ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς ἥως πρὶς εἴθεος ἀλλόφυ-
 λον. ἢ νήσον ἐν τῇ ἐξω θαλάττῃ ἀειγμένοι, καὶ ἰδόντες θύαίφνης
 χρομα ποικίλων ἀνθρώπων, νύκτος ἀποφύγοντες ὀχόμεθα
 πυρθάνομενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ γὰρ χρομα ἔχοι ἑκα-
 στος οἷον ἐκόμεζεν οἷοθεν καὶ τὰς τρίχας. Ζάλην καὶ ἀνέμους θύ-
 σης ἐμπεσόντων, ἀπὴν γε ἡμεῖς ὑπὲρ κρήτην. πλοσίον φαμαβοῦν
 τος. ὡς ἡ ἀνὰ πῶτ' ἡμεῖν ἦδ' ἂν, ἀντιπνέει πνύμα λιβνηόν. εἴτα πνύ-
 σαντος ἡμῖν ἀπερλίτου, πάλιν ἐφθρόμεθα πέντε νύκτας ἐν θα-
 λάττῃ. γυρόμενοι, ἐν αἷς προσέχομεν ἀθρώπων. ἵνα μάθωμεν μὴ
 πολλὰ πράγμαρ εἶναι, εἴτις ἐν τῇ ἐαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους
 ἢ μὴ, σεφανοῦται. καὶ αἶθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφιλόμεθα εἰς
 εἰωνεῖον τι τῆς ῥοδίας, ὅτεν μοσθαίμοι συνέβη τῶν περὶ ῥᾶσ' μα

πόσον· ὥς δὲ ἐπιμείναντος μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἐνεδίδου ἡνός ποσ', δι' ἐπ' αὐ-
τοῦ εἰς ῥόδον· καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς δὲ μὲν ὁ ῥόπος· δούτις δὲ ὡς διέβην πλὴν
ῥαίων ἐγγυόμην· ἔπειτα μὲν ἐχόμενοι πῶς ἐπισέλαμεν· ταῖς δ' αὖτε
ὥς αὐτὸ κατεσφραγίσαντο, δηλώσαμεν· οὐτὺ χεῖ· καὶ μὴ πρότερον μὴτε
τοῖς πλεόνουσιν μὴτε τοῖς ἐλαττοῖς δυναμένοις· Κτήσιφῶντι·

Γέσπερον ἡμῖν, Νηϊόστρατος ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος· ὥς ἐπὶ
ρεῖσιν μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως· ἐμοὶ δ' ὄντι δὲ ζῶσις τῶν διὰ
σε μοι συμμάσκειν συμφορᾶν· ἐγὼ δὲ θαυμάζω τί πᾶν τῶν δ' οὐδὲ
μὲν οἴκοθεν ἡμῖν, ὅταν ταῦτα διελίχῃς, ὥς τε περὶ τῶν αἰμῶν, μηδὲν ὧν
διελίχῃς· περὶ αὐτῶν μὴ δὲ ἄλλως φρονεῖν, βλέπουντα πρὸ
τοῦ μὲν εἰς τὴν ἐμὴν συμφορᾶν, ἢν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοῖς
ἐχθροῖς ἐλεῖν ὑπελάμβανον· ἐπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σπυρρωπὸν
καὶ ὁμοίον δεδιερυμένον· ὥς τε γὰρ καὶ ἐπέσηψα ἐνίοις τῶν προ-
σηκόντων ἡμῖν, ἐπὶ τοῦδε οὐκ, προσεῖναι σὺ καὶ μηδὲν ὑπερίσκειν ὑ-
περόμην αὐτοῖς· καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέσειλα περὶ ὧν ἐχρημάτιζον ἀ-
θήνησί μοι γράψαι πολλαίσι· καὶ δὲ οὐκ ἐμποδὼν ἐπὶ οὐσίῃ ἡμῖν
οὔτε διανοχούσι· οὔτε ἄλλῃ τινὶ ἀνθρώπων, ἐπερὶ αὐτοῖς·
οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις· οὔτε εἰς ἀλλότι τ' ἀνθρωπίνων·
ἀλλ' ἐπερὶ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τῇ αἰσῇ τῆς πᾶσι τῶν· καὶ ἀπεστει-
μένοις ἐπιθυμίας καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν ἢ φίλων· καὶ ὅσα μὲν
εἰς ἐμὴν ἀπάντα ἐβλάσφημας, σὺ μὲν ἴσως φέροις ἂν τινα εἰκότως
καὶ φθόνον καὶ μίσος· ὥς πρὸς αὐτὴν τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβέβητοι
βλάσφημῶν, ἐν αὐτῇ χρεῖσιν καὶ φιλοφρονέω πόλεις· ἐγὼ δὲ,
οὐκ αὖ διὰ ταῦτα φραυλοτέρως νομιθεῖν ἢ ἂν πᾶν ὑπὸ σοῦ λοιδο-
ροῦ μῆρος· ἀτυχέστερος μὲν τοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομιθεῖς, πο-
τὲ μὲν οὐδὲν ἤτην, καὶ δὲ οὐδὲ μίαν ὑπὸς αὐτῶν φωνῶν ἐκ πέμ-

πειν

πειν ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λαιδουρού μιν δύνανται· γὰρ δὲ γέροντες ἐν
πιδεῖν ὑβρίζουσ· μηδὲ μίαν ἐλπίδα ἐπ' ἔχοντες τοῦ δυνήσεσθαι
ποτέ ἀμύνασθαι, ὅς γε τινὲς σὺν πατρὶ ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς αἰε
μὲν ἔχει τοῖς μηδὲ αὐτοὺς σώζειν ἐπιδιώκουσιν, πῶς ἐκείνους
ἔστιν. ἀλλὰ μή πρόσ τούτου μὴ σὺτε ὦ λαιδοὶ μὴδὲ εἴτε μα
λιστα ἡμᾶς ἀν' αὐβούλῃ. Καὶ εἰ μὴ πεπλήρω μέσε μηδὲ γ' ἔγω
ἡμετέρων καλῶν, μίαν σμα τοῦτο προσήσσαν τῶν τε ἐν τοῖς πα
σιν οὐς ἔεφθον, βοηθούσ' ἐσεσθῆσι· δηλονότι τοῦ γήρους σὺν πρόσ
δοκῶν. καὶ μέμνηται ὅτι οὐδὲ ἀνέχουσ' ἐς τοῦτο ποτε ἀφ' ἱεσθῆ
ἡλπισεν. οὐδ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἐτι μάλλον ἀνέμασαντες ἐν τῇ ἐ
αυτῇ παρ' ἰδίῃ καὶ πολλοὶ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σὺν γενόμηνσι·

Ἰ μὲν ἄλλοι πάντες ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως ἢ δέονται ἔγω
πολλοὶ γ' ὅπως ἐπαμείλθωσιν, ἢ διαμαρτύρῃς τούτου
λαιδουροῦσι παρ' αὐτῶν παρ' ἰδίας ὡς φάτωσιν αὐτοῖς προσφερομέ
νας· ἐγὼ δὲ ἐπεὶ περ ἀναξίως ὦν ἐπολιτευσάμην ἡτύχησα, καὶ κα
τηγερῶν ἄλλων αὐτὸς ἐάλων, ἀχθομαι μὲν, ὡς περ εἰκός ἐστιν· ἀχθ
οαί τε δὲ οὐ δέν· οὐ γὰρ οὐτως ἔγωγε ἡλίθιος εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πῶ
λεως ὅδε μισολήσῃ ὅτι μὲν ἐλάσθαι ἐλθεῖν ὥσπερ ἐξηλάθην, καὶ ὅτι
μιλιτιάδῃς ὅτι μικρὸν ὦ φλεβὸς δημοσίῳ γήρων ἐν τῷ δεσμῷ τῇ
εἰς ἀπέθανε, τάν τε τῇ πόλει ἀχίνω τὸν ἀφρομήτου φεύγοντος
ἀθανακτεῖν οἰεσθαι δεῖν, ἐπὶ γ' εἰσθότων ἀθήνησιν ἐπαθῆναι. ἀλ
λ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαι μ' αὐτὸ γένεσθαι. γὰρ
μετέπειν ὡς ἀδύνατον παρὰ τοῖς ἐπειτα ἀνθρώποις ἐκείνους τοῦ
ὁμοῦ παθεῖν ἐκείνοις γεγενῆσθαι.

Πειθήσιν δὲ καὶ πυρρὸν νεοτὸς περὶ κλεοκράτους, ὅστις ἔστι
ὁ κλεοκράτης ἀκούει· πάντῃ γ' ἔστι πρὸς οὐκ ἀλυστὰς μὲν

οὐδ' αὖ περὶν μαλαρᾶς αἰλουσῶν διηγήσεως· τὸ μὲν γὰρ γένος ὄδῳ
ἁπάντων ἀνδρῶν ἐλλήνων, οὐκ ἐν ἁφανέσει τοῖς ἀείφρονι τῷ ἐκ
δαμάπτου ἐπὶ πυνδαρίοις, οὐκ ἐν ὁμίᾳ σῶν πίνδαρος. ἀλλ' ὅ-
πως μὴ ἐλῶται ὁ Φλίσκος ἡσυχάζων ὅστις ὄδῳ πίνδαρος. τοῦτ' μὲν
γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ μαντίαν τῷ γραμματιστῇ ἁμαίμοι περὶ
μαθῆς τὸ γράμμα, καὶ εἰ μὴ δὲ νόσ' ἐπὶ τῷ παρὰ μαντίαν μνημο-
νύεις, ἐν γούν ταῖς ἐκκλησίαις μελάνι πῶν ἐκαστοὶ ἀκούουσιν λέ-
γοντος, αἰτέλι παρὰ καὶ οἱ δὲ μοι ἐλάδου ἔρεθισμα, καὶ ὅτι
πινδαρου τοῦ θεοῦ τὸ ἐπὶ τοῦ τῶν λέγοντος, καὶ ὅτι ἐξ ἡμί-
ωσαν αὐτὸν θεοῖοι τῷ τοῖς ἡσυχάζοντες ἐπὶ τῷ οἱ δὲ ἡμέτεροι πρὸ
τοῖς ἀπὸ αὐτῶν τῶν ζῆμιαν ἀπέδωκεν μετὰ τοῦ ἐκόντος χαλκῷ
τιμῇ καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπὶ πρὸ τῆς βασιλείου σῶς, κα-
θ' ἡμῶς ἐν δὲ ματι καὶ λύρα ὁ πίνδαρος, διάδημα ἔχων καὶ ἐπὶ τῷ
γοράτων ἀνδρῶν γένειον βιβλίον. οὗτος δὲ ὁ πίνδαρος, δαμάπτου
ἀγῶν ἐκείνου, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ κλειοκράτους ἔργον. λέγει δὲ πῶν
ὁ αὐτὸς πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τῶν διαπορεύσεως τὰ περὶ τῶν πρὸ
σφύτιν. ἡσυχάζων αὐτὸν γένος ἀπ' ἐταίρου εἰ μὴ σφῶν ἡ δειν-
κὴ τῷ ὑπὲρ φρονῶν ὄντα, καὶ τὰ ἀγῶνα ταῦτα καὶ τὰ ἀπολεί-
σαντα ἡμᾶς ἐπὶ τῶν δούματα μάλλον περὶ πῶντα, καὶ ἀπ' ἐκεί-
νῃ πελάμβανόντες ὑπομνήσαι μόνον τὰ περὶ τῶν διαπορεύσεως ἐπὶ
ἐπὶ πίνδαρος. ἡν ἡ οἱ δὲ ὅτι μὴ τίωσι ταῦτα τῶν λῦρα ἀνέξομεν.
δοῦναι οὐ μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαι τὸ διήγημα τοῦτο. ἀ-
ξίον γὰρ ἀκούσαι, εἰ καὶ μὴ προσήκοντι λευκῇ λέγεται γὰρ
ποτε γυνὴ πρὸ σφύτις ὀλυμπίοι παρὰ λουομένης τὸ σάδιον, ἐστὶ
μαί τε ἁμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεῶσιν τῶν ἀγῶνι ζομένων. ἐπὶ τῶν
τῶν αὐτῇ τῇ ἐλλανοδικῶν ὅτι ἐτόλμησε παρὰ λουομένης τὸ σάδιον, ἀπ-
κρίνασθαι· τί γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καὶ χόσας οὐκ

πως ο θεός. ὅτι ἐπὶ πλείονα τρεῖς ἀδελφούς ὀλυμπιονίκας ἔχει.
καὶ ἔστιν ἐπὶ λύντω αἱ γοῖται τῆς οὖν τῆς πρεσβυτέρου καὶ τούτου
τοῦ γένους ἀπὸ τῶν ὅσιν ὀκλεοῦνται τῆς, ὡς ἐστὶ μάλλον πάντων ἢ αὐ
τοῦ πυθέως. καὶ πλείονα οὐ βούλομαι λέγειν, μὴ οὐ μνη
σύναισι. ὅπερ ἡζήσωσιν ὅστις ὅσιν ὀκλεοῦνται τῆς βούλεως μόνον, ἀλλ
ἀ ἐγὼ ἐκωμῶμαι καὶ ἐν αὐτῷ ὡς περ καὶ θρασυμάχου τῶν ξέρον
συντεταχῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ταύτης τῆς χάριτος τοῦ λαμπρῶς ἐστὶ
δοκιμῶ. τοσούτω μᾶλλον εἶποι, μὴ ὅτι ἡ πρεσβυτής ἐκείνη, ἐξου
τον ἐγνώκει τὸν κλεοκράτη, πολὺν αὐτὸν μάλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ
τούτῳ πέντε ὀλυμπιονίκας ἐσεμνύει.

Μὲν Ἰουλιανὸς ὁ μάλιστα πεπρωμένος, ὅτε ὁ τε ἀφίγηται ἐς
ρόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ λίνδον ἦν. οὐτε ἐπα
νελάτων ἐς ρόδον περιήλθον. ἡμέριον ἡμῶν. ἐξω δὲ τοῦ τὰ κοινὰ
ταῦτα προσέξαι λέγειν ἑπιτῶν χεῖρον. ὁ δὲ κλεοκράτης οὐ
δέμα τὸν θεὸν ἐπετίθει λαοὶς θυγατέρι αὐτῶν ἐκαστῶν ὑπερ
βολῶν τῆς φιλανθρωπίας, ὅσην ἐχέσθαι περὶ ἐμὴν. ὅτι οἱ κίαν πα
ρισκιδάσκει μοῖσιν ἀδελφοί. καὶ χεῖρον ἐν καμάρῳ. ἐπὶ αὐτῷ
δὲ ἐπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια καὶ ἐς αὐτὸν ἀφ' ὅρα οὐκ ἐμὸν
μόνον, ἀλλὰ ὅτι τὸν ἄρασι ἐπὶ ὁ πλείονα, τὰ μὲν ἄλλα ἐκείναι Φαν
λόπτερα τῶν ἀδελφῶν ὡς περὶ λαοὶν ὁ μέλι, ἀλλ' οἶον παρόντων,
οὐδὲρ αὐτῶν ἐκ ἐσθλῶν καὶ οὐδὲν γέμειν ὁ πολὺν ἀμείνω τοῦ παρ
ρῶν μιν ἐπὶ ἐκ τῶν βίβλων ἀμα ἐπὶ ἀδελφῶν καὶ ἀρωμάτων περὶ ἡμέ
να ἐν τῷ ποσὶ τῶν γῆμα. ὅρ ὁ πέπομφάσι. ταῦτα δὲ μιν ἐ
πεμψε, καὶ πυρῶν μεθύμνου. ὅσοις ἐγὼ μεθύμνοισι οὐχ ὅ
πως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας κοινῶς ἰδὼς διαρκεῖν αὐ
τὴν δύναμι. καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις ἀγράφει

εὐχόμεμαι· ἵνα μή τι μαθεύω ἡμῖν μικρολογίαν δέξω· καὶ μὲν
ἔτι ταμίαν παρὸν ὑπεραποδείξει, μικρολογίας μὲν προσέειπεν
Φημί καὶ ἀπειροκαλίας· φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πα-
ρὸν ἔγωγε ἡτῶμαι ὁμολογῶ· παρέρχεται δὲ ἡμῖν καὶ ἀλλαχά
λίω συνόντες ἀγρίων καὶ δεινὰ δεινὰ τῶν περὶ αὐτὰ λαύματα· ἐ-
πεὶ δὲ αὐτὸς ἡμῖν συνδιδόντες ἐμὲ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σφί-
ας· ἡ σφίς περὶ αὐτὴν ἡμῶν δὲ σφίς· καὶ ἔτι παρὰ τὸν ἐν δόλῳ, ταῦ-
τα πρὶν παθεῖν φυλάττειται σφίς· οὐ γὰρ περὶ οἱ φρονεῖς πεί-
ρα διδάσκει ὁ μῦθος· οὐ γὰρ πολὺ τενύεται· ὅσον γὰρ κλεοκράτης
οὐδὲ μὴ ἀστέλεως ἀλλήσ· οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶν· ἀλλὰ ἐσφύ-
ρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ· καὶ ἀρχὴ δὲ καὶ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλ-
λαγὴ τῆς αὐτοῦ πελιδνίας· οὐ γὰρ μὲν ὑπεραποδείξει ταῦτα παρὸν
καὶ ὁ περὶ φασὶ σφοκλέα ἡδὴ γέροντα ὑπὲρ ἀλλήσ· ἡ δὲ ἡσὶ εἶπεν,
ὥσπερ ἐκ νύκτος ἀπὸ λήθης ἀπὸ λήθης, ποιεῖ τῆς τοῦ πολυτενέ-
ου ἡδονῆς· καὶ ὅταν ὄνοῦσ' ἐπικρατῇ, τῇ σενδαίμων ἔγωγε ἐ-
μαυτῶ τῆς Φυγῆς καὶ φεύγω φάνομαι· ὅταν δὲ πάλιν ὑπὲρ
δημοὶ λογιμῶς τε καὶ σφύμῃ τῶν αὐτῶν, οὐ γὰρ ταῖς μόνον, ἀλλὰ
καὶ συγγενῶν καὶ ἐκκλησίας ἐκκολλητοῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τεττάρ-
α ἔχοντα ἐπὶ ᾧ κησὶ, καὶ τὸν ἀλλοιωχέου· καὶ τῶν ἐκείνοι μετὰ σὺ
καὶ Φιλίππου διαβίβων γενομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ αἶμα ἄλλο
σέπῃ τῶν ἀλλοτρίων πάλιν· καὶ μοι δὴ περὶ καὶ λοιδορίας αἰσ-
λοιδρούμεν, ὑπὲρ δημοσίου ἡδὴ σφίς δόκουνσι· καὶ σκώμματα ἐφ'
οἷς οὐδεὶς ἐξέκτισται σφῶντος ἐγὼ λατὸς παρὰ πᾶσι· ἀλλὰ ὅτι αἰσὶ μὲν
ἡμῖν δεινὰ· σὺ δὲ οὐ τι χρίσ· καὶ μὴ μόνον πολυτελεῖαν ἀπασάν
αἰνὰ καὶ λεπτὴν φῶς· ὅτι πρὸς ἡμῖν ἔχει φιλαπεχονμόως· καὶ
ὅτι τὰλλα τοιοῦτά σφίς ὅσον περιεῖναι μὲν μὴ δὲ ναλαμπρότερον.
ἡτῶμαι

Ρῖτων οὐτος ὁ κομίζωνσι τὴν ἐπιστολήν, ὁ πρῶτος οὗτος
 ἡμᾶς ὑποδείξας μνησθεσθῆναι. πεπλάκε δὲ ἀθήναζε καὶ τὰ
 χρεῖαν κηδεσὼν γέροντος ἀργύριον εἰς πρᾶξιν παρὰ τοῦ ξαπ-
 ζίστου χερμόλα. σὺ ὅπει δὲ ὅπως αὐτὸν δέξῃ φιλοφρόνως· ἐστὶ δὲ
 κομιδὴ ὑπελὴς τὴν δίκαιαν καὶ πρῶτων ἡμῶν. ὃ καὶ τὰ ἄλλα
 συμπράξῃς. ὥς μάθῃ ὥς οὐ παντελῶς ἐρημον Φίλων ὑπέλα-
 βεν. ἀλλ' ἐστὶ τις ἀθήνησιρ' αἰχίνου λόγος καὶ μνημῆ.

Πυθόμην τέρχονται μελανώσω πρὸς ὑμᾶς· καὶ τίς
μὲν ὑμετέρων ἀπεδείξάμην φιλανθρωπίαν· μελανώσω

δε οὐκ ἐπαλεῖθων μοῖρον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις
 αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχόν ἐπιθετῆς παρ' ἡ
 δος ἐστὴν μῆκος, ὁμοῦς ἀφικέσθαι πειράσσομαι. ἐγὼ δ' ὦ μέλανω πε
 κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτην κεχρησθαι τῇ συμφορᾷ.
 Φημί μὲντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι· καὶ ὑπερ
 τοῦ μηδεὶνα σεφانوῦσθαι παρὰ τοὺς ἀγχιζόμενους· ἐμοὶ μὲν οὖν
 τὸ δεδυσυχαίνειν πολίτενο μῶν, κοινόν ἐστι πρὸς θεμιστικὰ εἰδὲ
 εἰσεῖσθαι καὶ ἄλλας πολλοὺς ἔλαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γηροῦ
 μῶν· σοὶ δὲ τὸ μέγχι· μὲν γὰρ καὶ πρῶτον θεσμοθετοῦντος, ἠδὲ σὺν
 πρὸς ἐσθλὰν αἰτῶ μητέρα, γένε' ἔμπεσιν τὸν πατέρα σὺν εἰς τὸ σμῶ

πῆρι μ. σὲ δὲ πρᾶντα θυγλίων δραχμῶν τὴν ἀκμὴν συνήτηρ
κέραι τοῖς περὶ τῆμαρχον μέοις, οὐκ οὐκ αὐτῷ τείναι, πρὸς θεμί-
στοκλέα δ' ἀρεστὴν ἔδωκε καὶ ὑπελαβάνω αἰὰ μελανώ πω μὲν
αὐτὸς ἐὰν ὑμῖν ποτε δύξῃ διαλέξομαι παρῶν. νυνὶ δὲ τῆς μὲν
δύροιας ἢν ἀπὸντι μοι παρὲξ δε, θορυβούμπισ' ὧ μὲν βέλονται αὐ-
κροάσας δὲ τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χεῖρ' ἔχω. δικαιο-
τέρον μὲν γὰρ ἂν μείνωρ, ἐμαυτὸν ἐάσαι πρὸς τοὺς λοιδορούντας
λέγειν φιφισα μὲν δὲ ἀπολλάμεις πολλοὺς ἢ δὲ ἐφίφισατε τὰ μέ-
γιστα ἁμαρτύνουσιν εἰς ὑμᾶς. εἰδὲ μὴ τὸν Δούτερον αὐτὸν δευθῆν
αὐτὸς χεῖρ' ὧν πολλὸν μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χεῖρ' ἔχεις δε
κούντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾷτε, μέζων τὴν ὑπο-
φίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

ἢ μὲν οὐδὲ πω καὶ νῦν ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ νῦν
σοὺς καὶ δῖας καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βόλεσθαι ἐλ-
θεῖν πρὸς ἡμᾶς αἰτιά. νικίας δὲ ἀφίηται πάλαι καὶ αὐθροῦ-
δας. ἐμὲ οὐκ ἐνὶ νῦν καὶ σὺν Φιλίρῳ πωθάνομαι τῶν αὐτῶν ἐξί, ἐν αὐτῇ
γνωίας ἀφίηται πρὸς ἡμᾶς, τάχα αὐτῇσι ἐπὶ ἀπλοπία. ἢ λυ-
θεῖν ὁ πόλεμος. εἰδὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ δὲ γνωίας ἐξί, ἐν αὐτῇ, σὺ μὲν ἐ-
πιστελῆς διαπαντὸς ἡμῖν ἀφίξειας, ἐγὼ δὲ ἅπαζ ἀνιάσμαι.

Εὐρωθεὶς ἐπὶ φύσκον, ἰσχυράσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν,
οὐχ ὑπαρῆκας ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ἔδωκεν ἡ περὶ τῶν ἀθανάτων
ὥς τὴν νύκτα ἐνέδωκε ἢ ῥάων ἐγρήμην, βαδίσας εἰς τὴν ἁμ-
μον, ἐπεὶ δὲ τὰ χωρία καί μοι ἔδωκε καλὰ μὲν ἄλλως καὶ πικί-
λα εἶναι τὰ χωρία καὶ τῶν ἐλαίων ἦν ἢ πολλὰ φυτὰ ὧ ἀμπελοι
συχαί. καὶ ἀνέριμα πλείονα καὶ νομαὶ καλαί. ἐπὶ πάντιον δὲ οὐ
δε

δε κίμων οἶα κατὰ πόλιν ἐλάσθη καὶ ἀπαλὸν ἡμᾶς δὲ
 δρακεν οὐκ ἔδουσε οὐνόμου φειδόμεν οὐδενός, ὅτε κατὰ
 θίαν εἰς ἱλίου ἀφικόμεν τῆς πέπλο καὶ θαλάττης· ἡ δὲ μὲν εἶδον
 αὐτοῖς γράφειν ἐπεὶ δολιχὴν ἔχον ἄφθονον σιωπῶσιν· δέδοικα
 γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίᾳ, ἀπειροκαλὸν ἐδιδόξω.
 τὰ δὲ κίμωνος ἔργα καὶ τὴν ἀκρασίαν οὐδ' ἔμοι δέκα μὲν γλῶσσαι
 διωκίμεν ἀρκέσαι λέγων· διατρίβοντων γὰρ ἡμῶν πλῆθος ἡ
 μίρας ἐν ἱλίῳ, καὶ μὴ πληροῦ μέρων, τῆς θείας τ' περιγὰμων, ἦν
 δέ μοι συνῆ μέρη· ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ ἱλιάδι ἐπὶ
 πρὸς αὐτοῖς ἐκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἐπὶ δεξιῇ γεγενημένα, ἐκ πίπτη ἡ
 μίρα ἐν ἡπείρῳ τὰς γάμου· οἱ πλεῖστοι γὰρ θυγατέρων ὅσων
 ἐπίβηται οὐνόμος ποιῆν καὶ ἡώρα ἐγένοντο δὲ συγχαιαί γαμου-
 μένων· ἐνόμισαι δὲ ἐν τῇ βραδείᾳ, ταῖς γαμου μέρας παρθένας ἐπὶ
 τὸν σκάμανδρον ἔρχεσθαι· ὧ λουσαμένας ἀπ' ὧν ῥέπει ῥῆτο
 ὡς περὶ ἐρόντι ἐπιλέγειν· λάβε μου σκάμανδρον ἐπὶ τὴν παρθένοιαν.
 ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις καλλιρρόχονι μαπαρθένοσ μεγάλην παῖδος ἣ τ' ἐ
 πφανῶν, ἐπὶ πταμὸν ἤκελτο σὺ μὲν· ὧ ἡμεῖς ἅμα τὴ τοῖς οὐκ εἰσὶν
 τ' γαμου μέρων ἡ τοῖς αἰοῖς ὀχλοῖς κέρρωθεν τὴν ἑορτήν· ὧ τὰ
 λουβὰ γὰρ παρθένων ἡδύμισα αὐτοῖς ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐδεῶμεθα· ὧ

καλὸς καὶ γὰρ δὲ λίμων, ἐγὼ γὰρ ἵππεται εἰς θάμνον τοῦ σκαμάνδρου
ὡς εἴφει αὐτὸν δόναξιν. ἢ δὲ αὐτὸς δηλαδὴ τὸ σκατήγμα τοῦ
ποκαὶ ολόχου ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν καλλιρόην δύβητις. λουομένη
ῥησὶς ὅτι τὸ εἶδος ἔσται, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὸ μὲν λεγόντος, ἀ
βιμοσπία μανδρετὴν παρθερίαν, ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀμυνῶν σκάμαν
δρὸς κίμων, ἡ δὲ εἰς ἐφ' ἡμέρας καὶ ἡ λαμβάνω καὶ ῥόνος σκάμανδρος
ὡν. καὶ πολλὰ ἀγαθὰ κηρύσσουσι. ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἄρπα
σας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίγνεται. οὐ μὲν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφα
ρὴς γίγνεται, ἀλλὰ τὴν ἄρσιν ὑπερὸν ἡμέρας πομπὴν μὲν ἢ
φροδότης ἐπὶ μπενοὶ δὲ αἰνεῖται γὰρ μὲν καὶ ἡμῖς τὴν πομπήν
πλὴν ἐθεώμειθα. ἡ δὲ ἐν ὑμῶν ἰδύσας τὸν κίμονα ὡς μὲν αὐτὸς κα
κὸν σιωπεῖται ἅμα ἐμοὶ θεῶν μύθον, προσεκύνουσε. καὶ ἀπεβλήφασε
πρὸς τὴν βροχὴν, ὅρας ἐφ' ἡμέρας τὸν σκάμανδρον, ὃ τὴν παρ
θερίαν ἰδὼν καὶ ἡ ἡτίτη ἀκρόσασα ἀνέκραγε. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκ
πυστον ἵνεται. ὡς δὲ οἰκάδε εἰσέρχεται, καὶ ταλαμβάνω τὸν κίμο
να. καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον καὶ διαυτὸν ἀπολα
λέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δυνάτ' ἐδείσεν. οὐδὲ ἠχύνθη τοῖς
πεπραγμένοις. ἀλλὰ μύθους ἐπελάβετο λέγειν μακροῦς ῥυθμοὺς
παρταχέτι τροχῶν ἄζια ἐργασμῶν κατὰ τοῦ μύθου.
καὶ γὰρ ἐν μαγνησίᾳ τὸν περὶ μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἐφηγεῖ
σιναι, ὑπὸ πινος ῥῆσιν ἐκ τῶν ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ σήμερον ἀπ' αὐτοῦ τὸν
ἀδελφὴν ὅτι πρὸς ἐφ' οὐχ αὐτοῦ ἴδον, ἀλλὰ τοῦ μαίανδρου εἶναι
πέθεται. καὶ διὰ τὸν ποταμὸν οὕτω πέννυμι καὶ σαρκῶν τε καὶ
ῥώμης δὲ εἶχειν. ἐπειδὴ ἡ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπα μὲν
ἐξίοι, τὸν ποταμὸν αὐτῶν μεσῶσι λέγει ὅτι κηρύσσουσι τὰ τετρα
αὐτῶν

ἀνὴρ ῥύσειν αὐτὸν· οὐκ ἄρ' ἄπορεί γ' ἡ ἴω μῦθος προφάσεως· καὶ
περὶ ἐπίδαμρον ὁμοίως πάλιν· κατὰ δὲ ἔφη μουσικὸν ὑπεὶν
θεῖας πεπεισθαι, ὅτι ἤρακλῆος ἦν τὸ ἐκμοιχεῖν γυνόμηνον αὐτῷ πα-
τρὸν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπαυδοποιήσας μὲν ἐφ' ἧς ἀπαξ δὲ διελίχεται πα-
τρὶ ὑπερῶν τὴν δὲ καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραφῆς ἰδών·
καὶ ἄλλως δὲ δοκεῖ μοι εἶφαι, ὥς μὴ περὶ τὰ πασι τὰ ἐν ἱλίοις τραγ-
κὰ καὶ φοβερά ἢ, παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς καὶ οἶον ἐν κωμῳδίᾳ
περὶ τὸν σιγάμανδρον ἐργάσασθαι· Καὶ γὰρ μὲν ἄλλο οὐδὲν ἢ παρὶ
λήξεϊ ἢ τοσαύτη ἀνασχυντὶα προσμένων, λίθινος ὑπερῶσις ἐγ-
γύνη· ὃ δὲ εἴωκε καὶ εἴτην ἀπὸ λανθάνοντος καὶ διονύσου μοι χεῖραν ἐπέ-
ξων· ἔως ἰδὼν ἐγὼ ὅλλον προσόντα τῇ θυρᾷ, τοῦ τεκέειν ἔφη
κατὰ πρῆσιν τοὺς ἡμᾶς παρῆσι· καὶ δι' οὐκ ἐπαυδοποιήσας τινὸς δὲ θεῶς
πρὸς μελαννιπίδην φεύγων ὀχόμενος· ἐκείθεν δὲ ἐσπέρας ἐπὶ θα-
λάσσῃ εἰς τοῦ μπροσθεν, εἶτα ὥς τὸν ξενῶνα ἀνέμω κατήχη μῦ-
θον μηδὲς αὐτὸν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ κενώμενον ἄγος ὑπέρβαινε πλέων·
ταῦτα μὲν παθεῖν δεῖν σι γράφειν ὥς καὶ ἐμοῦ χετλιάσονται
μᾶλλον ὥμην· σὺ δὲ αὐτὸν ἰκανῶς οἶμαι γέλασας.

Τῇ βουλῇ καὶ τῇ δέμῳ τῶν ἀθηναίων.

Αὐτὸν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπισέλλειν περὶ ὧν ἡ βουλόμην ἡ
πρότερον ὡόμην· οὐ γὰρ ἀφ' ἡμετέρας τοῦτο ἀτυχίσαν-
τα τῶν περὶ ὑμῖν ὑπελάμβανον· συμβουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγ-
μοῦν, οὐ μὲν γὰρ ἐμοι γὰρ ῥασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι δεῖν κό-
τι τηλικαύτην δύναιτο πολλὰ δύναιτο· πολλὴν ἔτι δέ οἱ, καλὴν

των ἡμῶν. ἄλλως δὲ μὴ ῥαδιὰ τοῖς ᾄδ' ἐπιτιθεῖων, οὐχότι πόλει
συμβουλεύειν ὠμῆν. ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλους καὶ λέγειν καὶ
πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους.
ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι. πολλοὶ δὲ ἡτυχήκασιν ὥς περ ἐγὼ, περιέστη
καὶ δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῷ πολιτομένειν, αἰούω δὲ τοὺς μὲν
αὐτοὺς παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι ᾄδ' τῆς πό-
λεως πραγμάτων, ἔτοιμος ἦδη τὰ δοκῶντα τῇ πόλει συμφέ-
ρην, ὡς μόνον ἐξ ἐστὶ μοι δι' ἐπιστολῶν λέγειν εἰ δὲ καὶ ῥῶτα μακί-
δόνων φρονεῖν ἐρῶσί με καὶ παραπροβέας γράφονται τινες
ἀπόντα μεδύκων, ἢ προσδοσίου τῆς ἐλλάδος, ἔτοιμος ἦδη ὡς ῥόδον
καὶ πῶς ἀπαύσης ἐλπίδος προσωφύγειν αὐτοὺς βούλωνται. ὡς πρὸς
τὸν ἐνπέρσοις ἀπειμι καὶ μῆδοις βασιλεία καί τοι τὰ περὶ τῶν τε
καὶ μῶων οὐδεὶς ἐφ' ἡμεποτὲ φρονεῖν καὶ πάντων ἡμῶν δὲ δημο-
δένης. ἀλλοῦ δ' ἐκείσε πάμπαν γράφον, ἀτὰρ πόλει δὲ συμφέ-
ρην οὐ χαρίζεαις μέλλων ὑμῖν ὥς περ ἄλλοι τινες, ἀλλ' ἐλθὲ ῥωσ-
νουθετεῖν. οὐ γὰρ εἰδέναι χεῖν ὅτι ᾄδ' πολιτομένων οἱ μᾶλλον
ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλομεν ὑμῖν δοκεῖν, οὐ τοι καὶ μάλι-
στα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τί μ' ὑπὸ πρόσημα φη παρρησίας ὁδὸν
τοὺς κολακιδεύειν ἐλόμενοι. καὶ γὰρ αὐτὴ τις ὅτι τοι χαρίζεαις πο-
λίταις καὶ ἡγμέοι πολλὴν κακουρροίαν προαίρεισι. ἢν βαδίζον
τίς τις ἀδύνησι καὶ πλείονος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν, οὐ τοι γὰρ με χεῖν
λέγειν, καὶ νῦν ὅσον ἐφ' ὑμῖν πενηνῶτος, αἰτιῶμαι μὲν ὑμῶν τὴν
ὀλιγωρίαν ὡς οὐκ ἐδελόντων ἄρχειν τῆς ἐλλάδος. προστίθεται
δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ μετὰ τοῖς δοκῶν
ἀρχοὶ ἐγόνεσθαι, διώκεις ᾄδ' ἐλπίων ἀρχεῖν, νομιζέσθαι θέλετε
μᾶλ

μὰ ἄλλον ἢ μετὰ τοῖς μένεν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐν δὲ οὐδὲν
διωξάμεως. πυνθάνομαι γὰρ τελευτήσαντας ἀλεξάνδρου προφύ-
πειν τινὰς ὑμᾶς, καινότερων ἀπ' ἐοικὸς πραγμάτων. ἐγὼ δὲ βου-
λοίμην αὐτῶν ταῖς συμβουλαῖς ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα συμφύε-
ου γὰρ ἡγεόωμαι γὰρ διὰ καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, ὅτι λαμπρὸν
ἔστι τὸ γὰρ μὴ βαρβάρους ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς ἧ' ἑλληνας ἐλευθερεῖν.
καὶ ταῦτά γε τὸν σὺ πεπείραστος ἡμῶν προελομένους. ἀλλ' εἰς μὴ γὰρ
βούλειται τὰ κράτιστα, τίς γυνώμην ἰκαρῶν οὐσιν. εἰς δὲ τὸ διωξά-
σθαι καὶ τὸ χεῖρ ἀγαθὸς ὑμᾶς δεομένους. προσήκει οὖν μεμνησθαι
καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον ὅτι Ἀθηναίους μὲν ἐπιστέλλομεν. Ἀθηναί-
οις δὲ, οὐκ ἐν οἷς θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο. ἀλλ' οἱ τὰς μὲν γνώ-
μας ἐκείνων ἔχειν εἰσὶ. τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς ἔχ-
ομοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δὲ τῶσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας φηρέας οἷ' ἄς
τῆς ἑλλάδος ἄγρια γράφοντες ἡμῖν. δότωσαν δὲ τρισμύρια τέλαν-
τα ἀργυρίου. καὶ χερσίου ἀπέφθου τριχίλια. δότωσαν ἡ ἀνδρῶν
ἐν ἡβῇ νέων τοσούτων πλῆθος, ἥδη γυμνασμένων ἐν ὅπλοις. καὶ
μηκέτι συμβουλεύετωσαν. αὐτοὶ γὰρ εἰδὸς μὲν ἂν καὶ πράττειν.
διωξάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν. μὴ δὲ ῥαψωδέτωσαν μάτην
ἐπανοῶντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τὴν καὶ τὴν χώραν. ὅτι ἐγγύον
τοῖς αὐτῇ. καὶ ὑπερ' αὐτῆς εἰσεγγυόντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ πύθε-
θε αὐτῶν τίς αὐτῇ περιχαρῶνται μάχῃ. τίς πόλιν ὤνησε θῆν' Ἀθη-
ναίων, ὅτι ἄριστος πρὸς ποσειδῶνα ὑπερ' ἀλκίβροδίου ἐν ἀρετῇ
πάγω ἐκρίθη. ἀλλ' εἰς πρὸς ἀντίπαλόν ἢ ὅς τις ἄλλος μακε-
δόνων βασιλεὺς ἰκαροὶ ἐσμέν ἀγνωρίσασθαι, τοῦτο καὶ σκο-
πεῖν. καὶ ἰκανοὶ ὦμεν, ἀγαθὴ τύχῃ ἀναλαβόμεντες ὅπλα διωξώ-
σθαι.

ἐλευθεροῦ μὲν τοὺς ἑλληνας εἰ δὲ τούτων μὲν ὀλιγοῦσιν μὲν, ἡ δὲ
λακονόμενοι δὲ ἡδιστομέθην, πῶς οὐ μετὰ τοῖς δουλοῖς ἐαν-
τοῖς αἵτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, ὃ μόνον οὐ δὲ παρεμν-
θίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττεισιν ἀτυχέσμεν. ἐστὶ δὲ καὶ πό-
λεως καὶ ἀνδρὸς δὲ Φρονοῦτος ἔργον λαὸν πρὸς τὰς πα-
ρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλόσασθαι. γὰρ δὲ τί-
μην τὸ λανθάνειν τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχρηγεῖ ἐκ τῆς προδου-
λίας. τίς δὲ ἰχὺν πάλαι πώποτε κινεῖται μεγάλῳ, ὁμοίαν φαίνε-
ται, ὡς πρὶν αὐτὴν οὐκ ἔστιν ὀλυμπίαν νικησάσα πολλὰς, ὑπερὸν ἔρων
ὡν ἀπὸ γράφοιτο ἐπὶ καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀπὸ γράφους ἀντι-
μνησκόμενος ἢ ἐσχίστη, οὐ τῆς περὶ οὐσίας διωάμεως. ἀξίον δὲ ἡ
ἀλλήλων αὐτοὺς πυνθάνομαι, λογισάσθαι μεθυσσῶν, ὡς καὶ νῦν ἡ
θαυμάσια ὅσον εἰς ἀβούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν διωάμενα.
Φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν, ὡς πρὶν ὑμᾶς οὐκ ἐπιταμένους ὅτι γούτο
μὲν πόσις ἢ πόλις ἢ πολέμῳ ἐν εἰρηνικῇ βουλομένη κρᾶτιστον ὅστις
ἡμῖν δὲ τούτῳ λαὸς σκοπεῖν εἰ ὁμονοεῖτον πολέμουσιν. ὁμονο-
εῖτον γὰρ καὶ πολέμουσι ἐν μὴ πάντος ἐνεκα ἀλλ' ἐκ βουλομένοις
πολεμεῖν ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτὰρ ἐπεὶ ὅστις ἡ διωάμις.
ἕως δ' αὖ μὴ τε συστρατείας πολέμουσιν ἐξομῶν, μὴ τε χερμάτων
πέρους λαβύνουσιν, ἀλλὰ τίς ἀπὸ τῶν ἡγνῶν διδῶσι τοῖς πολέμοις,
μηδὲρ διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομίσμεν. ἀλλ' εἰς ἡμῶν μὲν ὡς πρὶν
ἢν ἀξίος παραπλήξ τίς διάνοιαν ὡν, κατελύσατε εἰκότως. τού-
τοις δὲ ἀπὸ τῆς γὰρ μηδὲρ περὶ ἡμῶν παρὰ δόξους λόγους με-
λετῶσι ἢ μηδὲ λείφανον ἔωσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων. ἀλλὰ καὶ
γούτων φρονεῖτε πρὸς τὴν ἀδελφολογίαν. ἕως αὖ γὰρ θηβαίων πλε-
τύνουσιν πλείονα, μηλόβοτον ὑμῶν γυνέας τίς χωρᾷ. ἢ καὶ τα-
σκαφῆναι

σκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες· οὐ γὰρ εἰ κακῶς ἔχει τὰ
πράγματα διὰ τοῦτο μηδὲν ὅπως μὴ χειρόν ἔξει φροντισέον.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων.

Γὼ προσήλθον ἔξω πολιτεύεσθαι, γιγνόμεν ἑπὶ τρία καὶ τρία
κοντά· μα δ' οὐ ζήτησι γινώσκειν μαθὼν ὡς δημοθένης ἔλε-
γειν· ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλθούσῳ, καὶ παιδείας φροντίδας τὰ
μέτρια καὶ λόγους οἷος λέγειν ἐν ἀθήναις ἑπὶ πρὸς τοὺς οὐκ
εἰς οὐκ ἐφανήσαν γυμνάσις· οὐδὲ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασ-
σάμερος, δρεθήσομαι λαβὼν ἀργύριον· οὐδὲ ὑβρίσας ἀποδομέ-
νος· ἀλλ' οὐδὲ ὑβριδῆς ὅλως· οὐδὲ ἀφορμὴν προσηλαλισμῶ πα-
ραχόν· οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν κατασκευάζειν, ἐξωπιμαρ-
χου μόνου· καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς πολλὰ πάντων λα-
βεῖν ὅζον μοι χρέματα μὴ λαβὼν· ἀλλ' ὡς ἦν προσήκορον δίκην
κατὰ τοὺς νόμους λαβὼν· καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κίησι φῶνται
πολλὰ μὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πολλὰ δὲ ὑπὸ δημοθένης, παρανό-
μων ἐγγραφάμην, δικαιοτάτην ὧ θεοὶ γράφην· καὶ οὐδὲν θαυμα-
στὸν εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ δημο-
θένης Δεινότῃς κρείσσαν ἐχέει τοῦ φαίνεσθαι εἰς τὸν κατηγο-
ρήσαν πρὸς τὸν ὑπὸ δημοθένης πολὺ μείζονος δηλονότι τούτων οὐ-
σι δ' ἂν ἐξίπεσον, οὐ μιν ἐν εἰς ὑμᾶς Δείγμα τούτου καλῶς
εἰμὲ πολιτεύεσθαι· ὅτι οὐδὲ δημοθένης κατήγορον εἶναι ἔαλον·
μετὰ δὲ ταῦτην τὴν συμφορὰν καὶ τέλος καταφανῆ πᾶσι τοῖς
ἑλλησιν οὐχ ὅπως μόνους ὑμῖν ἐμαυτὸν διοικῶν γενεήναι· τίς γὰρ
οὐκ οἶδεν ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὐτὼ καὶ φθίσκοντες εἰς
τῶν ποταμῶν, τότε δὴ καὶ μάλιστα πένθος ὁ πόσις τοῦ τρώπιδος
ἐχέοντο διαδεδεικνυταί· γὰρ ἂν συνίενον πῶν αὐτοὶ πρὸς τὸν

ἐκ μέσσης γυμνῶν ἀναφαίνεται καθαρώς. αἰτιάται γὰρ πολυ
μάλλον ἢ ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτοῖς οὐδὲν αὐτεπείν διωκα μένους. οἱ
δὲ δὴ φυχόντες ἐπὶ τοιαύτοις αἰτίαις ὥς τὰ ἢ πλεμίων αἰὲρ προ
αἰρούμενοι, πάντεσσι Δακτύλοις ἐπὶ τοῖς πόποις, καὶ τὰς ἐπὶ τῇ
λαβίδεσσι γυμνῶν αὐτοῖς σῶμασ καταφανῆς. ἐπὶ ὅπως φέ
ροισι τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς δυνάμει πρὸς τὰς ἑαυτῶν παρτίδας,
ἐξέτατον σαφῶς. ἀρὶ οὐ ὥς καὶ φιλίππῳ προδοῦ τὴν ἑμῶν
παρτίδα, ἡ παρὰ πρὸς βούσας τοιαῦτα κατὰ τῆς ἡλικίας ὡς δὴ θε
ραπίνας μακεδόνες, ἐπειδὴ τὰς χεῖρας φεύγων παρῶν ὥχμην,
πρὸς ἀλέξανδρον ἀπηλλάχην, χεῖρας τῶν παρεχόμεν αὐτῷ κομι
οῦμενος, ἐπὶ προμηθείας δηλονότι τοῦ ὁμοῦ παρὰ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔδο
πως οὐχ ἐώρων τὸ μὲν ἐν βρωτιά πανδοκεία δὴ μάδην ἔχοντα, ἐπὶ
χωρία ζυγῶν ἐκ οἷον ἀρῶντα. καὶ χεῖρας ἔχοντα Φιάλας. καὶ
μονα καὶ καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν πέλλῃ. τὸν δὲ ἐν βερροία. ἡ δὲ
ρεῖας ἅμα ἐλκυστοῖς. καὶ γυναικας δὲ πρὸς περὶ τὰς γαμικὰς
τας. καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς θηβαίους οὐδὲς θετῆλαιαν ὥχμην πα
ρῶν. οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, παρῶν ἢ λοιδορεῖν ἔδμε τὴν
παρτίδα τὴν ἐμὴν ἢ λοιδορουμένῳ αὐτῇ ἀκούειν. ἀλλὰ ῥόδον
ἀεικνόμενις οὐτε μὰ τὸν δῖα δυσημενῶν ὑμῖν, οὐτὰ ἄλλος φιλαί
πεχνημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἀγχαται τῆς ἑαυτῶν πα
ρτίδος ἐστὶν αἰκατερωδὸς μένων ἐμοὶ τῆς συμφορᾶς εἶναι μάλ
λον ἢ σεργύπων ἐδόκει τὴν πόλιν. ὥς παρῶν τὰ τὰ γὰρ μάλλον αὐ
τῆς ἐχθρῶν ἀπέναι. καὶ μὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν.
ὁ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ οὐδὲν ταῦτα μένας ἐν ῥόδῳ φανε
ρῶν. ἀλλὰ τῆς σερεῖας ἐλόμενός τι μικρὸν φρούριον ἄμμον, καὶ
ταῦτα πρὶ ἀμείνος χωρία τοσούτων ταλαύτων δύσιν, ὅσων εἰκόσ
λυ γο

ἰὼ τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἰταὶ λεζάνδρου μισθωτὸν ὕστερον
ἡρώδης φωνεῖς προδόντα. Ἐτὶ τὸν ἑλλήνων ἐλευθερίαν μα
κεδόνι, καὶ ἡμῶν μετ' ἡτῶν ἀθροιστῶν ἐν ταῦτα καὶ δυοῖν μόνοι
συνοίμων καὶ τῆς μηδὸς ἢ τριτὸν ἔχουσα καὶ ἐβδμηκὸν ἔτος,
ἐπιδύσε σὺν ἐμοὶ μετέξουσα διδύμας μοι συμφορὰς γυρομένης.
καὶ μετὰ γυναικὸς, ἢ συνιζέπει μοι κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς
Ἐμέρειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων τὸν τρόπον τῆς πόλεως
μᾶλλον ἢ τοῦ νόμου ἐπιστρίβειν. καὶ μετὰ τριῶν παίδων ὁδὲ πῶ
καὶ νῦν δι' αὐτῶν συμφορὰς ἐπαυδαμένων. οὐδὲ ὁ ποῖαν αὐτοῖς ὁ
θεὸς ἔδωκε γινόμενοις πατρίδα τὴν ἀθηναίων πόλιν, ὅπως αὐτοῖς
θεῶς ἡρώδης ἀνῆρνηται πόλιν. καὶ ἑτέροι μὲν ὡς εἴποι τοῖς
ἐαυτῶν παῖδας ἢ τοὺς ἐν βοιωτίᾳ γυνήδεσσιν ἢ ἐν αὐτολίᾳ, πρὸς
ὑμᾶς πέμπουσιν, τῆς αὐτοῦ πατρίδας μετέξοντες. οἷός δὲ ταῦτα
παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοτικὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν, οὐδὲ
πατρὶας ἀρχαῖς ἐαλωκότος, φθόγγον ἐπὶ νῆποι. Ἐτρέφομαι
πένητες, ἐν ἐρημίᾳ τε ἐφυγὼν πατρίδα. καὶ περὶ μὲν ἑλλήνων
τοῦ πατρὸς δημοτικὴς ὑμῖν ἐπιστέλλει. καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν
χερίζεσθαι τὸ πατρὸς αὐτοῦ ὄφλημα. καὶ ὑμεῖς οὐδὲρ ἄλλ' ἢ ἀθῆ
ναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοῦ Ἐχαιόμενοι ἐποιήσατε. Ἐτὶ
ὁρμίζεσθαι ἐξ ὅσων ὑμῖν ἔδος ὅδε καὶ χερίσας πάλιν. ἐξ ὅδε ὑπὲρ
τῆς ἐμαυτοῦ πατρὸς οὐκ αὐτοῦ ὑμᾶς πεισάμεν, δεόμενος ὥς μοι μὴ μό
νον ἐν ὀρφανίᾳ ἱαφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες ὡσιν
οὐτε ἀδικήσαντες παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἐαλωκότες. ταῖς
μὲν τὴν ἑλληνικόν, πάντα πεπονθῶτες. εἰταὶ τελευτήσαντες
ἀμνησθέντες καὶ χερίσας τοῖς δέησις νῦν προσέχοντες ὑμῖν.
ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἀθηναίων. καὶ πείσθητε τὰ συνῆδη ὑμῖν

αὐτοῖς· ἢ μέγιστα ποιοῦντες· οὐ γὰρ αὐτὸν δὴ φόβον ἀποσαιήντι· ἡ κα-
ταλύσκειτε τὴν τῆς πόλεως δύναμιν ἐπὶ χεῖρσιν ἐμὴν φιλαν-
θρωπία διαπαντὸς ἔχει· ἢ τοῖς ἀγαθῶν ποταμῶν ἢ πόλεσιν· ἀλλ' αὖτε
λάττωπος ἔχει πλεον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἐκ τῶν χει-
ρῶν καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρὰ καλῶν· ἀλλ' οὐκ ἀγνοεῖς οὐδὲ μὴ
μὰ τὸν θεόν· οὐ γὰρ αὐτὰρ κινῶ, οὐδ' οὐ πειθῶς πείθω ἐγὼ καὶ τὴν
πατρίδα τὴν ἐμὴν· ἀλλ' ἡ μάστις νῦν ἐμὰ τοῦ χεῖρ πείθει
δοκῶν· ἀλλ' οὐ τῆς πόλεως φόβος καὶ τὸ πάλαι ὑ-
μῶν ὄνομα· ἀλλ' οὐ γὰρ πρὸς ὅντων ἡ πόλις ὡς ἀνὰ γ-
καί' ὅτερον δὴ πονοῦσιν ἢ μελα-
νωπῶ καὶ ἡμῶν
δεομένῳ
πρὸς
χειν

Τῶν ἀγίων τοῦ ῥήτορος ἐπιστολῶν
πέλθ.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩ.

Ἰ μὲν γὰρ περὶ τῶν, οὐκ αὖ ἐπιστολῶν ἐπέμπον, ἀλλ
 αὐτὸς αὐτοὶ πωλόντας ἐν ταῦθ' ἀνελέχων. ἐπεὶ
 δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ὅτε φησὶ ἡλικί
 ας φησὶ ἐμῆς καὶ τοῦ ὅτι τῶν πραγμάτων συμβέβη
 κεν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν προαπέρηκα, τὰ δὲ, πράττειν νῦν ἀκμὴν ἔ
 ληφεν, ὡς οἶόν τι ἔστιν ἐκ τῶν παρόντων, οὕτω σοι περὶ αὐτῶν
 λῶσαι περὶ αὐτῶν. οἶδα μὲν οὖν ὅτι τοῖς συμβουλευδύν ἐπιχειροῦ
 σι, πολὺ διαφέρει μὴ διαγράμματα ποιῆσαι τὴν συνουσίαν,
 ἀλλ' αὐτοὶ πωλόντας. οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμά
 των ῥᾶον αὐτοῖς παρὼν πρὸς παρόντας φράσεις, ἢ δι' ἐπιστολῶν
 διαλάσειεν, οὐχ ὅτι πάντες τοῖς λεγόμενοις μάλλον ἢ τοῖς γραμ
 μένοις τις δύουσι, ἢ τῶν ὡς εἰσηγμάτων, τῶν δὲ ποιημάτων
 ποιῶνται τὴν ἀνέκδοκον, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐν μὲν ταῖς συνουσί
 ας, μὲν ἀγνοῦσιν τὴν λεγόμενων ἢ μὴ πῶς δύουσι, παρὼν ὅτι λόγον δι
 εζιῶν, ἀμφοτέροις τοῖς ἐπὶ μνησιν. ἐν ᾧ τοῖς ἐπιστελλομένοις αὐ
 τῶν συμβῆναι οὐκ ἔστιν ὁ διορθῶσιν. ἀπὸντος γὰρ τῶν γραφάν
 τος, ἔρμια τὸ βοηθήσιν τὸς ἔστιν. οὐ μὲν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐ μέλλεις
 αὐτῶν ἔσεσθαι κριτὴς, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας
 ἡμᾶς πᾶσι θεόντων. Ἡγούμεμαι δὲ ἀπὸ πάντων ἀφελόντας τὰς προφρη
 μένας δυσχερείας, αὐτοῖς ταῖς πράξεσι προσέχειν τὸν νοῦν, καί τοι
 τινὲς ἤδη μετὰ τῶν πωλόντων, ἐκ φοβῆν ἐπεχέρισαν λέγον
 τες, ὡς δὲ τοῦ μὲν κολακίου ὄντας τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευδόντων
 καταφρονῶν. ἐγὼ δὲ μὲν ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ λόγου τοῖς ἐκείνων,
 πολλὰ αὖ ἢ συχὰν εἶχον. νῦν δὲ οὐδεὶς αὐτοὺς πείσειεν ὡς οἶόν τι ἐστὶν

σύντον ἢ τῶν πράξεσι ἢ τῇ συνήθει δυνέγιεν, ἐὰν μὲν τις ᾗ μὲν
μαθητὴς, ᾗ δὲ κροατὴς, ᾗ δὲ δυνάστης γινώσκῃ. καὶ πάντα
χρόνον προσάγεται καὶ συλλέξεται, διὸν οἷον τῶν ἀσκησάτων τὴν αὐ-
τοῦ διανοίαν. ἐπὶ τὴν μὲν οὖν ἐπιστέλλειν σὺ δὲ ταῦτα. Λέγει δὲ
μέλων περὶ πραγμάτων καὶ μεγάλων, καὶ περὶ ὧν οὐδενὶ ᾗ ὄν-
των ἀκούσαι μάλλον ἢ σὺ προσήκει, νομίζω δεῖν με προθύμως
οὕτω σε παρακαλεῖν, ἵνα γρήγορα συγγραμμάτων ἀκροατὴς. οὐ γὰρ
οὐδέ γὰρ τυγχάνω φιλοτίμως διακείμενος, οὐτέ σὺ λαοθάλας ἢ
μᾶς πολέμους ὧν ᾗ τοιούτων. πρὸς δὲ τοῖς τοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς φαι-
νερόν, ὅτι τοῖς μὲν ἐπιδείξας δεομένων αἱ πανηγύρεις ἀρμόττοιαι.
ἐκείσε γὰρ αὐτοὶ ἐν πόλεσι τὴν αὐτοῦ δυνάμιν διασπείρει. τοῖς
δὲ διαπραξάμενοι τι βουλομένοις, πρὸς τοῦτον διαλεκτέον, ὅστις
τάχεται μέλλει τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν, τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλωθεί-
σας. εἰ μὲν οὖν μὴ τις ᾗ πόλεων εἰσηγούμενη, πρὸς τοὺς ἐκείνης
πρὸς τῶν τοῖς λόγους αὐτὴν εἰσαγόμενη. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τῆς ᾗ ἑλλήνων σω-
τηρίας ᾗ εἰσεσιδόμενοι συμβουλεύειν, πρὸς τὴν αὐτὴν δικαιοτέρον δια-
λεχθείω, ἢ πρὸς τὴν πρωτόντα τοῦ γένους. ὁ μὲν γὰρ ἔχοντα δύ-
ναμιν. καὶ μὴ οὐδὲ ἀκείρω φανησόμεθα μεμνημένοι περὶ τοῦ-
των. ὅτι μὲν λαοεδαμόνιοι τὴν ἀρχὴν εἶχον, οὐ γὰρ διότι τὴν ἐπι-
μεληθῆναι οἱ ᾗ περὶ τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον. οὐδὲ τοῖς ἐναν-
τία πράττειν πράττειν, ὡς ταῦτα πάντα τὴν τὴν χώραν τὴν αὐτῶν ἐ-
χωσιν. ἢ δὲ ἡμετέρας πόλεις, ἢ δὲ αὐτῶν παρὰ χερσὶ συναγωνι-
ζομένους ἢντι πράττειν ὑπὲρ φιλέλλας ἀγαθόν. πῶς οὖν αὐτὰ παρα-
πέσει καλλίων καὶ ῥοδὸς τῶν νῦν παρόντες. ὁ μὲν θαυμάζῃς ἐμὴ
τε δημογυρῶν μὴ τε στρατηγῶν, μὴ τὰ ἄλλω δυνάσῃς ὧν, ὅπως ἐμὴ
θεὸς αἰρουμένη πρᾶγμα ἢ δύσιν ἐπιχειρῶ τὴν μετῴσιν, ὑπὲρ τε φι-
λέλλας

ἐλάδης λέγῃν καὶ σοὶ συμβεβλήναι· ἐγὼ δὲ τῷ μὲν πρῶτῳ τὴν κοινὴν
διδύς ἐξέστην· διὰ δὲ τὴν προφάσειν, πολὺ αὖ ἐν ἑρπον λέγῃν· οὐ γὰρ
δύσεως εἴη· καὶ μὲν μικρῶν καταφρονούσης, καὶ δὲ μεγάλων
ἐκκινεῖσθαι πειρωμένης, οὐκ αὖ φανείτω ἀπὸρος γινωσκόμενος· ὥς
τοῦ δὲν ἄρχην ἐπὶ τῇ συμφέροντων ἰδεῖν αὐτὸν μᾶλλον δυνάμενον· καὶ
καὶ μὲν πολλὰ δομένον μεγάλην ἡδονὴν ἐχέοντων· δηλώσας μὲν δὲ τὴν
εἰς ἀναβολὰς, ἐπὶ τοῖς ἀξίοις τυγχάνειν μὲν ὄντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ῥηθήσεσθαι
μελλόντων.

Ἰσοκράτης τῷ Ἰάσονος πατρὶ χεῖρην.

Γῆν γὰρ τίς μοι καὶ πρὸς πάντων ὡς ὑμᾶς, ὅτι καὶ
ἀλέσονται αὐτὸν ἀνδρῶν ἄλλων, ἢ ῥωπῆσαι τε ἐπεισθεῖναι
καὶ ἀποδημίαν τε καὶ διατρίψαι παρ' ὑμῖν· ἐγὼ δὲ ἐνέ
κα μὲν τῆς ἰάσονος καὶ πολυάκουστος ἐξείας, ἡδέως αὖ ἀφικοίμην ὡς
ὑμᾶς· οἶδά δ' αὖ τὴν ὀμιλίαν τὴν γινόμενὴν ἀπασιν ἡμῖν συνενεγ
κεῖν· καὶ ἂν ἐμὲ ποδίζῃ με πλάκα· μάλα γὰρ μὲν δυνάσας πᾶσι
ἴσθαι· ἡ γὰρ μὴ πρέπειν ἐπιξερνοῦσθαι τοῖς τηλικούτοις· ἐπειτα δὲ
τι πάντες οἱ πυθόμενοι τὴν ἀποδημίαν, δικαίως αὐτὰ καταφρο
νῶσιν· ἐπὶ προηρημένος γὰρ ἄλλον χρόνον ἢ συχίαν ἄγειν, ἐπὶ γὰρ
ἀποδημίᾳ ἐπιχειροῖν, ὅτε κὼς ἐπὶ πρότερον ἀγασέρι δέξῃ, νῦν
οἶκα δὲ ἀπένδειν οὕτως ὑπάρχουμι· οὐ γὰρ τῆς οὐσης· πρὸς ἡ γὰρ
τῷ φοβούμαι καὶ τὴν πόλιν· καὶ γὰρ τὰ ληθὴ λέγῃν· ὅρῳ γὰρ
τὰς συμμάχους τὰς πρὸς αὐτὴν γινόμενας, ταχέως διαλυο
μένας· ἐπὶ τὴν συμβαίει καὶ πρὸς ὑμᾶς χροῦται, πῶς αὖ τὰς αἰ
τίας· οὐ γὰρ κινδυνεύουσιν διαφυγεῖν δυνάμενοι· ὁ γὰρ κινδυνεύει· ἀλλ' οὐ
αἰχμηθεῖν αὐτὸν διὰ τὴν πόλιν δόξαι μιστὸν ἀμελεῖν ὑμῶν· ἐπὶ
τε δὲ ὑμᾶς εὐπρέως ὀλιγωρεῖν· μή κινῶν δὲ τὴν συμφέροντος ὄντος ἐκ

οἱ δ' οὐτως ἀμφοτέροισ' ἀρέσκειν διωκθεῖν. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι διὰς
οὐκ ἔξεστέ μοι ποιῆναι βούλομαι, καὶ αὐταὶ συμβεβήκασιν. οὐ μὲν
περὶ γε τῷ ἐμαυτοῦ μόνον ἐπισείλας, οἷομαι δεῖν ἀμελήσας τῷ
μετέρων. ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν παραγρόμενος πρὸς ὑμᾶς διελέχων, πε-
ράσμαι καὶ νῦν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ὁπῶς αὐτῶν διώωμαι δι' ἐλ-
θεῖν. μηδὲν δὲ πολλὰ βῆτε τοιοῦτον, ὥς ἄρ' ἔχῃ πάντῃ ἐγχαΐται
ἐπιστολῇ, οὐ χεῖν' ἔκαθ' ὑμετέρας ξενίας, ἀλλ' ἐπιδείξιν τι-
ήσας βουλόμενος. οὐδεὶς τοῦ θῆκος μανίας, ὥς τὰ γινώσκοντες ὅτι κρεῖτ-
τω μὲν γράψαι τῶν πρότερον διαδεδειγμένων, οὐδ' αὖ διωαίμην
ποσῦτον τῆς ἀκμῆς ὑστερῶν. χεῖρω δ' ἔξενεγκὼν, καλὸν φανολότερον
αὐτὸν λάβοιμι δόξαν ἐνὶ νῦν ὑμῖν ὑπαρχούσης. ἐπειτεὶ πρὸς ἐπιδείξας
προσείχον τὸν νοῦν, αἰεὶ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἐσπούδαζον, οὐκ αὖ πάντῃ
ῥησάμενος προσλόμην τῇ ὑπόθεσιν. περὶ ἧς οὐ χαλεπὸν ὅστις ἐπι-
φκῶς εἰπείν. ἀλλὰ πολλὸν καλλίους ἐτέρας αὐτῶν καὶ μάλλον
λόγον ἐχούσας. ἀλλὰ γὰρ οὐτε πρότερον οὐδὲ πῶποτε ἐφιλοτιμή-
θην ἐπὶ τοῖς, ἀλλ' ἐφ' ἐτέροις μάλλον, ἀπὸς πολλοὺς διαλέλη-
θην, οὐτε νῦν πάντῃ ἔχων τῇ διανοίᾳ ἐπραγματίζομαι. ἀλλ' ὅ-
μως μὲν ὅρων ἐν πολλοῖς ἐμὲ γὰρ τοῖς πράγμασιν ὄντας, αὐτὸς δὲ
ἀποφύνασθαι βουλόμενος, ὡς ἔχω γινώμην περὶ αὐτῶν, ἠγούμαι
συμβουλεύειν μὲν ἀκμῇ ἔχειν. αἱ δ' ἐμπειρίαι παιδίδουσι τοὺς
τηλικούτους, καὶ δοκοῦσι μάλλον τῶν ἄλλων διώσας καθαυτὰς
βέλτιστον. εἰπείν δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχειρῶς ἐμουσικῶς
καὶ διαπιπνυμένως, οὐκ ἐπὶ τῇ ἡμετέρας ἡλικίας ἔργον ὅστις. ἀλ-
λά γὰρ πάλιν αὐτὸ μὴ πάντῃ παρῇ ἐκλελυμένως διαλεχθεῖν πε-
ρὶ αὐτῶν. μὴ θαυμάζετε δὲ αὐτὴ φαινόμεναι λέγων, ὡς πρότερον ἀ-
κηκόατε. τῶν μὲν τῶν ἰσως ἀκων αὐτὸν τύχημι. γὰρ δὲ ἐπὶ προσφῶς εἰ

πρὸς τὸν ὅτι, λέγειν πρὸς λάβοιμι. ἔτι γὰρ αὐτὸ πρὸς εἶλω εἰς τὸς ἀλ-
λους ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμάτων, αὐτὸς μόνον ἀπεχόμενος τῶν γ-
νέμων πρὸς τὸν εἰρημίων. γούτων δὲ νεκα ταῦτα προσέειπον, ὅτι τὸ
πρῶτον ὑπὸ φανόμοτον ἐν τῷ θρυλλομύθων ὅτιν. ἐπιστομαι γὰρ λέ-
γειν πρὸς τὸς πρὶ τῷ εἰλοσθείαν τῷ ἡμετέρων διαφύβοντας,
ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ λόγῳ καὶ τοῖς μέρεσι τοῦ
λόγου διαπρακτέον ὅτιν. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ὁρῶμεθα διακριβωσά-
μεθα, ζητητέον ἐν αἰφνιδίαι τοῖς δέασιν ὧν ταῦτα ἐξοργισθεῖται
καὶ λήψεται τέλος ὅπως ὑπεδέμεθα. καὶ ταῦτα φράζομεν ὑπὸ τῷ
λόγῳ. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ σκεῖον καὶ ἡτὶ τῷ ἀλλοῖς ἀπάντων καὶ ἡτὶ
τῷ ἡμετέρων πραγμάτων. οὐδὲν οἶόν τέστιν παρὰ τῶν ἡμετέρων.
ἐὰν μὴ τὸ πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογιῖται καὶ βουλεύ-
σῃται. πῶς γὰρ τὸν ὑπὸ λαοὺς χερόν ὑμῶν αὐτῶν προσήναι. τί
να εἶον προελεσθαι καὶ ποῖας δόξης ὁρεχέμεθα. καὶ ποτέρας τῶν π-
μῶν ἀγαθῶν. ὁπότερον τὰς πρὸς ἡόντων γινόμεσθαι ἢ τὰς πρὸς
ἡόντων τῶν πολλῶν. ταῦτα δὲ διδρασκόμενοι ὅτι δὲ τὰς πρὸς
ζῆς τὰς καθ' ἑκάστην τῶν ἡμετέρων σκεπτεόν. ὅπως συντείνωσι πρὸς
τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐξ ἀρχῆς γινόμεσθαι. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρὸ-
πον ζητούντες. εἰλοσφοῦντες, ὥς πρὸς σκοπὸν καὶ μέγας σκέπτεσθαι
ἐν τῷ χῶσ. καὶ μὲν ἡτὶ τῷ περὶ τὸν συμφύροντος. ἐὰν δὲ μηδε-
μίαν ποιήσῃται τοιαύτῳ ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὸ προσηπὸν ὑπὸ χειρὶ
τε πρὸς τῶν ἀναγκαζόντων ὑμᾶς τοῖς διανοίαις πλανᾶσθαι καὶ
πολλῶν διαμαρτανῶν πραγμάτων. ἰσως οὖν ἀντὶ τῶν ἐν ἡμῶν
ἡμετέρων, τοῖς μὲν γινόμενοις λογισμοῖς διασύρῃν ὑπὸ χειρὶ σείσει.
ἀξιοῖν δὲ νοῦν τῶν συμβουλιῶν πρὸς τῶν προφρημύθων. ἔστιν οὖν
οὐκ ὀκνητέον ἀποφύλασθαι πρὸς αὐτῶν ἀτυχάνω πνύσων. ἐμοὶ

γὰρ ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων ὁ γῆρ' ἰδιωτῶν
τῶν ἢ τῶν τυραννικῶν. καὶ τὰς τιμὰς καὶ περὶ τούτων λέγειν ὡς
χειρήσω. καί μοι ἐλέλκεται ὅτι πολλὰς ἐξ ὧν ἐναντία μὲν εἰς
λαίστα γούσ' ἀπὸν μᾶς ὄντας. οἷμαι γὰρ οὐχ ἡκίσα τούτους ὡς
τὴν τυραννίδα πρὸς ἐλπίδα ὑμᾶς. σκοπεῖτε γὰρ ὅπως ταχὺ τὴν
φύσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ παραλογίζονται σφᾶς αὐτοὺς.
τὰς μὲν γὰρ ἐξουσίας καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰς ἡδονὰς ὁρῶσι. ἡ γού-
των ἀπ' αὐτοῦ προσδοκῶσι. τὰς δὲ παραχρᾶς καὶ τοὺς φόβους
καὶ τὰς συμφορὰς τὰς τοῖς ἀρχοῖσι συμβαίνεισιν, καὶ τοῖς
εἰλοῖς αὐτῶν οὐ θεωροῦσιν. ἀλλὰ πεπνυμένοι ὅτι οἱ τοῖς ἀρχαῖς
καὶ παρὰ νομῶτά τοις ἑρῶν ὡς χειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκείνοι τὰς
μὲν παρὰ τὰς τιμὰς τῶν πραγμάτων οὐκ ἀσποῦσιν. ἐλπίδους
δὲ ὅσον ἀγαθὸν ἔστιν ἐν αὐτοῖς, τούτῳ μὲν ἐκλήθεαι, τὰ δὲ δεινὰ
πάντα τὰ προσπίπτει τῇ πραγματικῇ καὶ τὰ κακὰ, διαφείδεσθαι
καὶ διοικῆσαι τὰ περὶ σφᾶς κινδύνων ὄντας πρὸς ῥῶ. τὸ δ' ὡφελῆ
ὦν ἐπ' ὑς. γούς μὲν οὐκ ἐπὶ τὴν ἔχοντες τὴν δαίμονα, ζητῶντα
θυμῖας. αὐτὰς δὲ ἀσχυρῶν ἀνέμου βουλεύων ἐπέροις, ἐκείνων
ἀμελήσας, τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον ποιούτω. καὶ πάντα παρὰ τὴν
θεῖς ἐμαυτὸν καὶ τῶν ὡφελῆ ὦν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τὰ βέλ-
τιστα παρὰ νομῶν. ὡς οὖν ἐμοῦ τὰ τὴν ἔχοντες τὴν ἐν ὧμιν, οὐ-
τως ἐμοὶ προσέχετε τὸν νοῦν.

Ἰσοκράτης. Φιλίππῳ χαίρειν.

οἱ Δαμῶντι πάντες εἰώθεισιν πλεῖον χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαί-
σιν, ἢ τοῖς συμβαλλούσιν. ἀγῶς τὴν αὐτὴν μὴ κελδοθεῖς πρὸς
χειρὶ τῶν πρὸς ἐν. ἐγὼ δὲ μὴ μὴ πρότερον ἐτύχαινοισι πρὸς ἐκεί-
μετὰ πολλοὶ οἱ δὲ ὡς ἐδοκίμοι μάλα τὰ πρὸς πάντα σπουδῇ
πράττειν,

πρὸ τῆς ἡμέρας γὰρ νῦν ἐπεχίρου ἀποφάινεσθαι πρὸ τῆς σοῦ συμ-
βεβηκότων· ἐπεὶ δὲ προειλόμην φροντίζεν τῶν ὧν πραγμα-
των ἡ φίλ πόλις ἐνέκα φίλ ἐμαυτῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐλλυίων, αἰσχυν-
θεῖν αὐτὴν πρὸς μὲν τῶν ἡττοναυγικῶν φαινομένων συμβεβου-
λυνκώς, ὑπὲρ δὲ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων, μηδὲνα λόγον ποιού-
μεν, καὶ παντί πως ἐκείνῃ μὲν ὑπὲρ δέξῃς ὄντα, ταῦτα δὲ πρὸς φί-
λων τῆς ἡμέρας ὁλιγορῶς ἀπασι δόξας τοῖς ἀκρόασι τὰς περὶ σοῦ
ῥηθείας βλασφημίας, οὐδεὶς γὰρ ὅστις ὅστις οὐκ ἀπύκνω προπε-
τέτερον σέθεν δυνάμει ἡ βασιλικῶ περον, καὶ μᾶλλον σοὶ μέλιν τῶν
πρὸς τὴν ἀνδρείαν ἐπαύων, ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων, ἐστὶ δὲ μοῖος
αἰσχρὸν πρὸς τῶν πρὸς τῶν παλαιῶν μὴ διαφέροντα γινέσθαι
τῶν ἄλλων, μηδὲ μὴ σὺ συμπεσούσης ἀναγκῆς, αὐτὸν ἐμβάλλειν
εἰς τοσοῦτος ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἡδαι μέγα-
διαπεπραγμένον, τελευτήσας δὲ τὸν βίον, ἀπασαν τὴν ὑπάρ-
χουσαν δύναμιν αὐτῶν συναυτῶν, καὶ ἢ μὴ καλὰς ἀπάσας ὑπελαμ-
βάνειν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις τελευτὰς, ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ φίλ πα-
τρίδος καὶ τῶν γονέων ἡ τῶν παίδων, ἐπαύων ἀξίας, τὰς δὲ ταῦτά
τε πάντα βλαπτοῦσας καὶ τὰς πρὸς τὰς πρὸ τούτων κατορ-
θωμένους, καταρυνταίνουσας, αἰσχρὰς νομίζεν ἡ φύσις ὡς ἀντί-
ουσι ἀδοξίας πνομῶς, ἢ γούμαι δέ σοι συμφέρειν μὴ εἶναι τὰς
πάλαις ὅν τρόπον διοικῶσι τὰ πρὸς τοὺς πλείονους, ἀπασας γὰρ
ὅταν στρατόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰδῶσι τὸ κοινὸν ἐπὶ τὸ συμβουλαῖς
μῶρον ὑπὲρ τῶν ἐν ἐσώτων εἰς ἀσφάλειαν καθιστάμεναι, διὸ δεῖ καὶ συμ-
βαίνειν μηδὲ μὴ σὺ ἀτυχίας συμπαροῦσας, ἀνερῶς ἡ τὴν δύ-
ναμιν αὐτῶν, ἀλλὰ πάλαις ὑποφέρειν δύνασθαι συμφοράς, ἐπὶ πάλιν
ἐαυτὰς ἐκ τούτων ἀναλαμβάνειν, ὃ καὶ δεῖ σκοπεῖν, ἐπὶ μὴδὲν μὲν

ζον ἀγαθὸν φιλῶν σωτηρίαν ὑπολαμβάνειν, ἵνα καὶ ταῖς νίκαις καὶ συμ-
βαινοῦσας καὶ ῥόπην διοικήσῃ. ἰδίῳ δ' αὖ ἐλακε δαμονίου, πρὶς
φίλῳ βασιλέων σωτηρίαν, καὶ ἄλλω ὑμῖν ἔλθω παρὰ τοῦ μέλους. καὶ
τὸς ἐνδοξοτάτους τῶν πολιτῶν φυλακὰς αὐτῶν καταστάντας. οἷοι
αἰχλὸν ὄντι ἐκείνους τελευτήσαντας πρὶς δὲ τῶν αἰσίων ἀπο-
βαλεῖν. ἀλλὰ μὴν ὅδε κεν ἄσπελόν ἐστιν ἐξέρχεται τῶν καταδουλώσει
αὐτῶν τῶν ἄλλων βασιλεῶν καὶ κέρω φιλῶν βασιλέας ἀμειψήσονται
πισυνέπει. ἡ μὲν τῆς καὶ ταῖς ἡτταῖς ἐκ συμφορῶν πρὶς πῶν,
ἡλίνας ὅδε αἶμας οἶδε γυνομένας, διὰ τὸ περιπνεῖσθαι τὴν αὐτῶν
ψυχὴν, ἐκ τῶν βασιλείων κατέχευται τοῖς πασι τοῖς αὐτοῖς πρὶς
δωκεῖν τὴν ἀσπίδα οὐτὼ δώκεσθαι, ὥστε μηδὲν ἡτῶν αὐτῶν εἶναι
φοβερὸν ἢ πρότερον. κύρος δὲ νικησῶν ἀπάσαν τὴν βασιλείαν
διώκει, καὶ κρατῆσας τῶν πραγμάτων, διὰ τὴν αὐτοῦ προπέ-
τειαν, οὐ μόνον αὐτῶν ἀπετέρησεν τῆς αὐτῆς δυναστείας, ἀλλὰ καὶ
τοὺς συνακολουθοῦντας εἰς τὰς ἐχάτας συμφορὰς κατέστησεν.
ἐχρήμι δ' αὖ πᾶσι πλεονέχειν, οἱ μεγάλων στρατοπέδων ἡγεμό-
νες γυνομένοι, διὰ τὸ προδιαφθερῶναι, πολλὰς μὲν εἰσάδας αὐ-
τοῖς συναπώλεσαν. ὧν ἐν θυμῷ μὲν καὶ μὴ πᾶσι τὴν αὐτῆς
αὐτῶν μετ' αὐτοῖς καὶ φιλοτιμίας ἀκρίτου γυνομένῳ. μὴ
δε πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων ταῖς μοναρχίαις, ἐτέρους αὖ
δόξους καὶ στρατιωτικοὺς αὐτοῖς προσεξεδείκνυν. μὴ δ' αὖ μί-
λα αὐτῶν ἡ βίου δυσυχρὸς ἀπαλαγνῆναι βουλομένοις, ἡ μὲν
ἀποφορὰς ἐν καμῶν ἐκ τῶν κινδύνων προαιρουμένους.
μήδε' ἀποθνήσκουσι αὐτῆς δόξης, ἥσ' πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων ἐλπί-
νων καὶ τῶν βαρβαρῶν τυγχάνουσιν. ἀλλὰ φιλῶν τῆς καὶ ταῖς
μέγας, ὡς μόνος αὐτῶν τῶν νῦν ὄντων κτήσασθαι δυνήσεται.

μη δ' ἀγαπῶν λίαν τὰς παύτας ἀρετάς, ὥν δ' τοῖς Φαύλοις μέ-
τεσιν. ἀλλ' ἐκείνους ὧν οὐδεὶς αὐτὸν κενερόσ κοινωθήσεται. μή δ' ποιεί-
σθαι πλέμους ἀδύζους καὶ χαλεποὺς ὄζον ἐντίμους καὶ ἡδύους. μή
δὲ ὄζων τοὺς μὲν οἰκεσι τὰς εἰς λύπας καὶ φροντίδας καταστή-
σεις, τοὺς δ' ἑχθροὺς ἐν ἐλπίσι μεγάλας, οἷας ἐν νῦν αὐτοῖς πα-
ρίχες. ἀλλὰ τῶν μὲν βαρβάρων πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς, ἐπὶ τοσού-
τον ὄζα κείσεται κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσας τῶσαν τοῦ
χώρου. τὸν δὲ νῦν μέγαν προσεχρδύοντα, καταλύνει ἐπιχειρή-
σεις. ἵνα τῶν τε σπαντῶν ὄζαν μείζω ποιήσῃς δ' τοῖς ἑλλήσιν ἐπι-
δείξῃς πρὸς οὓς χρεὶ πολεμεῖν. πρὸ πολλοῦ δ' αὖ ἐπινοήσας ἐπι-
στειλάσθαι ταῦτα πρὸ φίλῃ στρατείᾳ. ἵνα μὲν ἐπείσθῃς, μή τι λικ-
τω κινδυνῶ περιπεσεῖν. εἰ δ' ἡ πείσθῃς μὴ ἐγὼ συμβουλεύειν ἐδύ-
κουν ταῦτα τοῖς ἡδὴ διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένοις, ἀλ-
λὰ τὸ συμβεβηκός, ἐμαρτύρησιν τοὺς λόγους ὁρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπὸ
μὲν περὶ αὐτῶν εἰρημένους. πρὸ δ' ἔχων ἐπεὶ διὰ τῶν τοῦ πρῶ-
του φύσιν, πάντοτε λέγων. οἶμαι γὰρ καὶ σὲ ἐν τῶν ἐταίρων
τοὺς σπαντοῦς τοὺς, ῥαδίως ὁ πόσ' αὐτοῦ ληθεῖ τοῖς εἰρημένοις
προσθήσιν. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι τῶν ἀκρίβειαν. ἐπεὶ νῦν
κατὰ μικρὸν προσιὼν ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολῆς συμμε-
τρίαν, ἀλλ' ὅς λόγον μῆκος ὀκείλας. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦ
των οὐτως ἐχόντων, οὐ παραλῆπτέον ὅτι τά γε περὶ φίλῃ πόλεως.
ἀλλὰ πειρατέον παρακαλέσαι σε πρὸς τῶν οἰκιστῶν καὶ χεῖ-
σιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐπαγγέλλοντας καὶ λέ-
γοντας, ὅτι μόνον τὰ δύχερέστατα τῶν περὶ σὺν παρῆμιν εἰρημένων,
ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν προσιθέντα, οἷς οὐκ ἐκδοσὶν προσέχειν σε τὸν
ἰσὺν. καὶ γὰρ ἂν τοσὺν αὐτὸν ποιήσῃς, εἰ τὸν μὲν δῆμον τὸν ἡμέτερον ἴσῃ

ποῖς ὅτι ῥαδίως κείθεται τοῖς διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ Φαίνοιο πρὸς
δύων τοῖς τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐχρῆσι καὶ μὴν γινώσκῃς ὡς ὅσω
πρὸς αὐτὴν πόλιν διαγωγῶν τέραν ὑπερτῆν τυχόντων οὐσαν ἀπο
φαίνονται, τοσούτω μᾶλλον οἱ συμφερόντως ἔχουσιν αὐτὴν ἐ
πισκεκνύουσιν. εἰ γὰρ οἱ μηδὲν ἀγαθὸν οἰοῖτε ὅντις ποιῆσαι, δια
πράττειν τοῖς λόγοις ἀλλὰ βουληθῶσιν, ἥπαν σέ γε προσήκει τὸν
πῶς αὐτὴν ἐργῶ διωκόμενον διόγκησαι, μηδενὸς τυχεῖν παρῆ
μῶν. ἡγοῦμαι δὲ δεῖν πρὸς μὴν τοῦ πικρῶς φη πόλεως κατηγ
ροῦντας, ἐκένους ἀντιτάττειν τοῦ πάντα γαυῶντος εἶναι λέγον
τας, καὶ τοῖς μὴτε μέζον μὴτέλαττον αὐτὴν ἡδίκηκεναι φά
σκοντας. ἐγὼ δὲ οὐδὲν αὐτῶν εἶποιμι τοιοῦτον, ἀσχυθέην γὰρ αὐτῶν, εἰ γὰρ
μὴ ἀλλων μηδὲ τοῦς θεοῦς ἀμαρτήτοις, εἶναι νομίζοντων, αὐ
τὸς γὰρ μάην λέγειν, ὡς οὐδὲν πῶς τε πεπλημμελήκαμεν, οὐ μὴν
ἀλλ' ἐκένω ἔχω περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ὅτι χερσὶ μωτέραν οὐκ αὐτῶν
καὶ τῆς οὐτέ τῶν ἑλλήνων οὐτέ τῶν οἰς πρᾶγμασιν. ὦ μάλιστα πρὸς
σεκτέον τὸν νοῦν ὅστις, ἐμὸν δὲ αὐτὸν συναγωνιζομένη, ἡγενοῖτο αὐτῶν
οἱ πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν μόνον δοκοῦσα, τοῦς
τε γὰρ ὑπὲρ τοῦ συνόντας ῥᾶον αὐτῶν κατέχον, ὡς εἰ μηδὲ μίαν ἐχούσαν
πρὸς φῆν, τῶν τε βαρβάρων οὐς βουληθείης θᾶττον αὐτῶν καταστρέ
ψαι. καί τοι πῶς οὐ χεῖρ προθύμως ὀρέγεται φη τοιαύτης οὐσίας
διῆς οὐ μόνον τὴν ὑπερχουσιν ἰσχυρῶς ἀσφαλῶς κατέξῃς, ἀλλὰ καὶ
καλὴν ἐτέραν ἀκινδύνως προκτῆσθαι. Θαυμάζω δ' ὅσοι τῶν
διωκόμενους ἔχοντων, τοῦ μὴ τῶν ζωντῶν ἐκείνων στρατῶν περὶ μιᾶς
τοῦ καὶ χεῖματα πολλὰ διαπυνῶνται, συνήδοντες ὅτι πλείους ἢ δὲ
καὶ τῶν πρὸς δυνάμεων αὐτοῖς ἢ σέσωκε. τὴν δὲ πόλιν, τὴν τῆς
καὶ τὴν διωκόμενους καὶ τὴν μὴ περὶ τῶν θεραπείων ἢ καὶ μίαν
ἐκείνην

ἐκείνην καὶ ἔμπεσαν τὴν ἐλάδα πολλὰ καὶ ἤδη σέσωκεν. ἐν
θυμοῦ δὲ τοῖς πολλοῖς καλῶς βεβουλότας δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέ-
χρησται θετῆραλοις, καὶ συμφερόντως ἐκείνοις. ἀνθρώπων οὐκ ὀφείλει
χειραίσιν, ἀλλὰ μεγαλοψυχίαι καὶ σώσεως μεσότητι. καὶ τοῖνυν καὶ
περὶ ἡμᾶς πειράδα γίνεται τοῦτον. ἐπιστάμενον, ὅτι τὴν μὲν
χώραν θετῆραλοι, τὴν δὲ διώκουν ἡμεῖς ὁμοῖον σοι τυγχάνομεν ἐ-
χόντες. ἢν ἐκ πενήτης τρέπον ζῆται προσέειπας. πλὴν γὰρ καὶ ἀλλοῖσι
ταῖς δυνάμεσι ταῖς τῶν πόλεων αἰρεῖν ἢ τὰ τέχνη. τὰ μὲν γὰρ οὐ μόνον,
ἔχει φθόρον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων τὴν αἰτίαν τοῖς στρατοπέδοις
ἀναπιδέασιν. ἢν δὲ ταῖς οἰκιστικαῖς καὶ ταῖς δυνάμεσι λησσεσθαι διωκ-
θῆς, ἀπεινότες τὴν σὴν διάνοιαν ἐπαυέουσι. δικαίως δ' αὖ μοι πε-
σδύοις οἷς εἴρηκα περὶ τῆς πόλεως. φανήσεται γὰρ οὔτε κολακί-
αν αὐτῷ ἐν τοῖς λόγοις εἰδομένους, ἀλλὰ πλεῖστα πάντων ἐπιτετι-
μηκώς, ὅταν παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς εἰρηδοκίμοις φερό-
μενος. ἀλλὰ γινώσκων ὅτι τῶν ἐφ' ὧν φθονοῦμενος, ὡς καὶ σὺ, πλεῖ-
στον διαφέρωμεν. ὅτι πρὸς σέ μ' ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἐκείνης διώ-
κουν οὕτως ἐχέουσιν. πρὸς ἐμὲ δὲ διότι προσποιούμαι τὸ βέλτιον αὐ-
τῶν φρονεῖν. ἐπὶ τοῖς ὁρῶσιν μοι διαλέγεσθαι βουλομένου ἢ σφί-
σιν αὐτοῖς. ἐβουλόμην δ' αὖ ἡμῖν ὁμογνωμόνως ῥάδιον εἶναι τὴν
δύναμιν ἢν ἐχόμεν παρὰ τοῖς διαφύγοντι. νῦν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς
αὐτοῦ ληθῆς αὐτῷ διαλύσεις. ἐμοὶ δ' ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ γῆρας
ἐλθέειν πολλὰ σέργειν τοῖς παροῦσιν. ὡς γὰρ οἶδ' ὅτι πλεῖστον
λέγεις. πλεῖστον γὰρ ὅτι τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δυνάμειν
τὴν ὑπαρχούσαν ἡμῖν, παρακατατίθεσθαι τῇ τῶν ἐλλήνων δυ-
ναμει καὶ δυνάμει.

Ισοκράτης. Φιλίππου χάριν

Γὼν δὲ λέγω μὴ καὶ πρὸς αὐτίπα τρονπέειτε, ὅτι
ἐπὶ τῇ ᾗ τῶν συμφερόντων καὶ σὶ, ὁ ζαρκούντως ὡς ἔμαι
τὸν ἔπειθον. ἐβουλήθη δὲ γράψαι καὶ πρὸς σὲ περὶ ὧν
μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι μετὰ τὴν εἰρήνην περὶ ἀπολήσει τῶν
ἐν τῷ λόγῳ γνησμιένοις. πολὺ δὲ κένων συντομίᾳ. κατὰ
κένων μὴ γὰρ τὸν χεῖρον συνεβούλευον, ὡς καὶ διαλλάττανταί σε
τὴν τέλει τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν λακεδαίμονιων καὶ τὴν θη-
βαίων καὶ τὴν ἀργείων, εἰς ὁμόνοιαν καταστήσει τὸν ἑλληνασ. ἡ-
γούμενος ἐὰν ταῖς προεχύσας πόλεις πείσῃς οὐ τὸ φρονεῖν, τὰς χε-
ως καὶ τοὺς ἄλλους ἐπακολουθήσει. τὸ τε μὴ οὐκ ἄλλος ἢ καὶ
ρός. νῦν δὲ συμβέβηκε μὴ ἐπεὶ δεῖν πείθῃ. διὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν
γνησμιένον, ἡναγασμένοι πάντες εἰσὶν οὗ φρονεῖν. καὶ τούτων ἐ-
πίθυμειν, ὧν ἐπινοήσω σε βούλευσαι πρὸς τῇ καὶ λέγειν. ὡς δὲ
παισμένους φιλίας καὶ φιλίας πλεονεξίας ἢ ἐποιούτω πρὸς
ἑλληνας, εἰς τὴν ἀσίαν τὸν πόλεμον ὁ ζενεγμένη. πρὸς δὲ τού-
τοις καὶ κένων πολλοὶ παρὲς μου συνδράσκονται. πρῶτον ἐγὼ σὶ πα-
ρήνεσαι ποιῆσαι τὴν στρατείαν ἐπὶ τούτῳ βαρβάρους, ἢ σὶ διανο-
θέντος, συνείπον. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰδέναι μὴ φημι τὸ σαφές. οὐ γὰρ
συνεγνήσθαι σὶ πρῶτον. οὐ μὲν ἄλλοι εἰδῶς, σὲ μὴ ἐγὼ κενὴ πε-
ρὶ τούτων, ἐμὲ δὲ σινοφρονεῖν ταῖς σῶν ἐπιθυμίαις. ταῦτα δὲ
κένωντες εἰδόντες τὸ πρῶτον καὶ ἀδύναται σὶ, ὁ προξέπειν ὡς αὐτὸ τὸ
των μὲν. ὡς δὲ πρὸς αὐτὴν γνομήν τε καὶ οἰον ἔρποντε ὡφελι-
μωτέρων τοῖς ἑλλησιν. οὐτεν καὶ μᾶλλον πραχισμένων. εἰ
μὴ οὐκ εἶχον τὴν αὐτὴν δυνάμιν ἢ πρῶτον, ὁ μὴ παντὶ πε-
σιν ἢ ἀπειρηκώς, οὐκ αὐτὸν δὲ ἐπιστολῆς διελγόμεν. ἀλλὰ παρὼν

νῦν

νῦν αὐτὸς πρῶτον αὖτε καὶ πρὸς ἄλλους ἐπὶ ταῖς πράξεσιν αὐτῶν
νῦν δὲ δύναμαι παρακαλεῖσθαι σὺ μὴ καταμελῆσαι τούτων,
πρὶν αὖ τέλος ἐπιθῆσθαι αὐτοῖς. ἐπὶ δὲ πρὸς μὲν ἄλλοι τῶν ὄντων
ἀπλῶς ἔχειν οὐ καλόν. αἱ γὰρ μετριοφῆτες παρὰ τοῖς πολ-
λοῖς δύσκιμοῖσι. δόξῃ δὲ μεγάλῃς ἐκάλῃς ἐπιθυμῶν δὲ μη-
δέποτε μὴ πλάσσειν προσήκει τοῖς πολλοῖς τῶν ἄλλων διενεχθῆναι
σιν. ὁ πρὸς σὺ συμβέβηκεν. ἡ γὰρ δὲ τότε ἐξ ἑνὸς αὐτῶν ἀνὴρ πέρβλητον ἐ-
στὶν σὺ πεπραγμένων ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν εὖ βάρους ἀναγκα-
σῇς ἐλπίδων τοῖς ἔλλοις. πολλὴν τῶν σὺ συναρπάζομένων. τὸν δὲ
βασιλῆα τὸν νῦν μέγαν προσκαρδύομενον, ποιήσῃς τούτο πράττειν,
ὃ αὐτὸς προσέειπες. ταῦτα δὲ κατεργάσασθαι πολλὸν ῥᾶ ὄν ὕμιν ἐκ
τῶν νῦν παρόντων, ἢ προσελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν ἣν
ἔχεις ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ σὺ δὲ ἀρχῇς ὕμιν ὑπαρξάσης. οὐδὲ γὰρ
ἔσται λοιπὸν ἐπὶ, πλὴν θεὸν γυνέσθαι. χάριν δὲ ἔχω θεῶν γὰρ ταῦτα
μόνῳ, ὅτι προσήγαγε καὶ τοῦτό μου τὸν εἶον, ὡς ὁ ἀνέος ὢν διανο-
οῦμαι καὶ γράφειν ἐπεχειροῦν ἐντε τῇ πενηντακῶ λόγῳ ἐπὶ τῷ
πρὸς σὺ πεμφθέντι, τούτων ἥδη τὰ μὲν νῦν γινόμενα διὰ τῶν
ἐφορῶν πράξεων, τὰ δὲ ἐλπίζω γυνέσθαι.

Ἰσικράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν.

Πρὸς τὸν πατέρα σου γράφω ἐπιστολῇ, ἃ τοπον ὡμην
ποιήσῃς, εἰ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σε τόπον ἐκένω, μὴ τε
προσερῶ μήτε ἀποσπῶμαι, μὴ τι γράψω πὶ τοιού-
τον ὃ ποιήσῃς τοὺς ἀγνοοῦντας μὴ νομίζῃς ἥδη με παραφρονεῖν
διὰ τὸ πᾶσιν μηδὲ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ληρεῖν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ καταλελειμμέ-
νον μοι μέρος καὶ λοιπὸν ὄν, οὐκ ἀνάξιον εἶναι εἰς δύναμιν ἣν ἐ-
χον νεώτερος ὢν. ἀκούω δὲ καὶ πάντων λεόντων ὡς Φιλάνθρωπος εἰ

καὶ φιλαργυρίαι καὶ φιλοσφοδ. οὐκ ἀφρόνως ποιοῦν. ἀλλὰ ρου-
 νεχόντων. ἤν τε γὰρ πολιτῶν ἀποδέχασθαι σε ἤν ἡμετέρων οὐ
 τοῦ ἡμεληότας αὐτῶν ἡπονιρῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦντο
 ἀλλοῖς συνδιατρίβων, οὐκ αὐ λυπηθείη. συμβάλλων τε καὶ κοι-
 νοῦν πραγμάτων, οὐδὲν αὐ ἐλαβείη. οὐδ' ἀδικηθείη ὥς περ χεῖ
 πλοισιζῶν τοῦ δὲ φρονοῦντας. ἤν τε φιλοσφίῶν οὐκ ἀπο-
 δικιμαζῶν μὴ οὐδὲ τίς περὶ τὰς ἐιδήσ. ἀλλὰ νομίζῶν εἶναι
 πλεονεκτικῶν ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς. οὐ μὴν ἀρμότ-
 τειν οὔτε τοῖς τοῖς πλεονέκτοις προεσῶσιν, οὔτε τοῖς πλεονέκτοις
 χείρας ἔχουσιν. οὐ γὰρ συμφέρον οὐδὲ πρέπει τοῖς μέζον ἤν
 ἄλλων φρονεῖν, οὐτ' αὖ τοῖς εἰζῶν πρὸς τοῖς συμπολιτικοῖς
 νοῦν, οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτοὺς ἀντιλέγειν. πᾶν
 τίς μὴ αὖ οὐκ ἀγαπᾷ τὴν διατριβήν. πρὸς αὐτῶν δὲ τίς
 παύσει τὴν περὶ τοῖς λόγοις. οἷς χεῖ μεθ' αὐτῶν περὶ τὰς πρᾶ-
 ξεις τὰς προσιπτούσας μαθήσασθαι τὴν ἡμέραν. καὶ μεθ' αὐτῶν
 βουλεύομεθα περὶ ἤν κοινῶν. δι' ἣν νῦν τε δεκῆς περὶ ἤν μελ-
 λόντων ἐπιφκῶς τοῖς ἀρχαίοις προσάτῃν, καὶ οὐκ ἀνοή-
 τως ἀ δεῖ παύειν ἐκάστου περὶ τε ἤν καλῶν καὶ δικαί-
 ων καὶ ἤν γούρις ἐναντίων ὁρθῶς κείνῃν. πρὸς δὲ γούρις κολά-
 ζῃν ὥς προσήκον ὅσον ἐκάτερου. Σωφροῖς οὐκ πάντα με-
 λετῶν. ἐλπίδα γὰρ ἔχει τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχειν,
 ὥς αὐ προσβύπερ. ἡγοῦμαι ἡμῶν γούρις, τοσούτον πρὸ

ἐξῆς τῇ φρονήσει ἤν ἄλλων, ὅσον πρὸ οὐ πα-
 τὴρ σου διδάσκειν
 ἀπάντων.

Ἰσοκράτης

Ἰσχυρῶς τε φιλιπποῦ χάριν.

Γὼ καὶ πρὸς ἐπικινδύνου παρῆμιν ὄντος εἰς μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστάλῳ, οὐ μόνον νῦν ὅτε πολέμου μὲν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰρήνης οὐσίας, ὅμως γράψαι πρὸς σέ ἐλθόμενῳ περὶ Διοδότου. δικαίον εἶναι νομίζω, πάντας μὲν περὶ πολλοῦ ποιῆσαι τοῦ ἐμαυτῷ πεπλησιακότασ' ἡμῶν γε γνησμένους ἀξιόους ἡμῶν. οὐχ ἥκιστα δὲ τοῦτον, ὃς διὰ τίνος οὐνοῖαν τίνος εἰς ἡμᾶς ὃς τίνος ἀλλῶν ἐπέειπεν. μαλίστα μὲν οὐν ἐβουλόμην αὐτὸν συστῆναι δὴ ἡμῶν. ἐπειδὴ δὲ δι' ἑτέρων ἐντετύχηε σοι, λοιπὸν ἐστὶ μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ. καὶ βεβαιῶσαι τίνος γέννημένῳ αὐτῷ πρὸς σέ γινώσκον. Εμοὶ γὰρ πολλῶν ὃς παντοδαπῶν συνηγενομένων ἀνδρῶν καὶ δόξαν ἐνίων μεγάλας ἐχόντων, τῶν μὲν ἀλλῶν ἀπάντων, οἱ μὲν πινεσὶ περὶ τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοήθηναι ὃς πρᾶξιαι δεινοὶ γήγασιν. οἱ δ' ἐπὶ μὲν τοῦ βίου σώφρονες ὃς χαίροντες πρὸς δὲ τοὺς ἀλλὰς χεῖρεις ἐκ διαγωγῆς, ὅφρ' εἰς πάντας πέσιν. οὗτος δὲ οὕτως διάρμοςον τίνος φύσιν ἔχεν, ὥς τε ἐν ἀπαιτοῖς ἐρημίαις τελέφοντος εἶναι. ὃς τοῦτον αὐτὸν ἐργάμων λέγειν, εἰ μὴ τίνος ἀκριβεστάτῳ πείραν αὐτοῦ, τε εἶχον αὐτοῦ, καὶ σὲ λήκοις προσεδόκων. τὰ μὲν αὐτὸν χεῖμενοι αὐτῷ, τὰ δὲ ὃς περὶ τῶν ἀλλῶν τῶν ἐμπεύρων αὐτοῦ πωθαι νόμον. ὡς εἰς ὅς τις ἐκ αὐτῶν ὁμολοπίσειν εἰ μὴ λίαν εἰς φθονερός, ἐκ εἰπεῖν καὶ βαλύνεισθαι οὐδὲν ἢ τὸν αὐτὸν δινώσθαι. ἐκ δὴ καὶ τὸν καὶ σωφρονέσαι τὸν εἶναι καὶ χεῖματων ἐμπεράτιστα. ἐπὶ ὃς ἐκ σύμβιον ἀπάντων ἡδίστον καὶ λιγυρώτατον. πρὸς ὃς τοῖς πλείστον ἔχει παρρησίαν, ἐχὼν δὲ πρὸς σὺν ἐκ, ἀλλὰ τίνος ἐκ ὅπως αὐτὸς μέγιστον πεινομένῳ σημείον, εἰδυνόιας εἰς πρὸς τοῦ φίλου. καὶ τὸν δυνάτων, οἱ μὲν ἀξιοχρεῶν τὸν ὄγον τὸν

ἔχοντες, τιμῶσιν ὡς χεῖροσιν οὖσαν. οἱ δὲ ἀδινέστεροι τὰς φύσεις
ὄντες ἢ κατὰ τὰς ὑπερχείρας θζουσίας δυσχεραίνουσιν ὅσῃ οὐ
προαίρουται τὴ ποιῆν βιαζομένῳ αὐτούς. οὐκ εἰδότες ὡς οἱ μά-
λισται περὶ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγῃν γλῶσσοντες, οὐ γὰρ πλεό-
στην θζουσίαν αὐτοῖς τοῦ πρῶτῃν ἀβούλου παρασκευαζουσιν.
εἰκόσ' μὲν γὰρ διὰ τοῦ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λέγειν προαίρουμένους,
οὐχ ὅπως μοναρχίας διώκοντες ποιῆν διωκόμενους, αἱ πολλοὺς τοῖς
ἀναγκάσιους ἐφέλκονται κινδύνους, ἀλλοῦ δὲ τὰς πολιτείας.
αἱ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσὶ. δεῖ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελτίστῳ πρὸς
ῥησιαζομένους πολλὰ σῶζεν διώκοντες καὶ τῶν ἐπιδόξων διαφθε-
ρῆσθαι πραγμάτων. ὧν ἕνεκα προσήκει μὲν παρὰ πάνσι τοῖς
μοναρχίᾳ πλείονι φέρεσθαι τοῦ τινὲς ἀλθιανὰ ἀποφαινομένου
τῶν ἀπαντα μὲν πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ ἀξίον χάριτος λεόντων. συ-
νέβη δὲ ἐλαττωρ ἔχειν αὐτοὺς παρ' ἐνίοις αὐτῶν. ὁ καὶ δοδότην πα-
θεῖν συνέπεισε παρὰ πῶσι τῶν τινὲς ἀσίαν διώκοντων. οἷς πολ-
λὰ μὲν χεῖροσιν γυμνόμενος, οὐ μόνον τῷ συμβουλῶν, ἀλλὰ καὶ
τῶν πρῶτῃν καὶ κινδυνῶν διὰ τὸ παρ' ῥησιάζεσθαι πρὸς αὐτοὺς
περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, καὶ τῶν οἰκοτιμῶν ἀπεσρήθη, καὶ πολ-
λῶν ἄλλων ἐλπίδων. καὶ μείζον' ἵχυσαν αἱ τῶν τυγχόντων ἀνθρώπων
κελακταί, τῶν δυνεργιστῶν τῶν τούτου. διὰ δὲ καὶ πρὸς ὑμᾶς
αἱ προσεῖται διανοόμενοι, ὁκνηρῶς ἔχον, οὐχ ὡς ἀπαντα ὁμοί-
ους εἶναι νομίζοντες ὡς ὅτι αὐτῶν ὄντας. ἀλλὰ διὰ τὰς παρεκεί-
νων γνηνέας δυσχερείας, εἰ πρὸς τὰς παρ' ὑμῶν ἐλπίδας οὐ πρὸς
θυμότερος ἢ. πρὸς πλείους ἢ μοιγεῖται περὶ θῶς τῶν πεπλοκότεων
πίσιν. οἱ πρῶτον ὅταν χεῖροσινται χεῖροσιν, ἐκείνῃ θάρρους εἰσβαί-
νουσιν εἰς τινὲς θάλασσαν. καὶ πρὸς εἰδότες ὅτι καὶ καλοῦ πολὺ πλ

λακίς

λάκισ' ὡς τυχεῖν ὄβιν, οὐ μὲν ἀλλ' ἐπειδὴ συνέστηκ' ἐσσι καλῶς πρὶ
ἐν, λογιζομαι δ' αὐτῷ συνοίσειν, μάλιστ' ἂν τῇ Θεοανθρωπιά τῇ
σὺ λαοπρόμῳ, ἢν ἔχειν ὑπεύληται, πρὸς τοῖς ἐξώδον ἀνθρώποις. ἔπει
τα νομίζων οὐκ ἄγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντων ὄβιν ἡδίστον καὶ λυσίτε
λές τὸ ποσειδῶν ἄμα καὶ χερσέμους Εἰλουσ' κτῶσαι ταῖς δι-
οργαίαις. καὶ τοὺς τοιούτους οὐ ποιεῖν, ὑπὲρ ὧν πολλοὶ καὶ τῶν
ἄλλων χάριν ὑμῖν ἔχουσιν. ἅπαντες γὰρ οἰχεύοντες τοὺς τοῖς ἀστυ-
δαίοις τῶν ἀνθρώπων καλῶς ὁμιλοῦντας, ὁμοίως ἐπαίνουσι δι-
τιμῶσιν, ὥς πρὸς αὐτοῖς τῶν ὀφελῶν ἀπολαύοντες. ἀλλὰ γὰρ διόδο-
τον αὐτὸν οἰμαίσε μάλιστ' ἀποτρέψασθαι πρὸς τὸ φροντίζειν ἐαυ-
τοῦ. συνέπειθον γὰρ τὸν ἥδον αὐτοῦ τῷ ὑμετέρων ἀντέχεσθαι πρᾶγμα-
των. ὅτι πρὸς αὐτὸν ὅμιλιν ἐαυτὸν, ὥς πρὸς μαθὴν τὴν εἰς τὸ ὑμῶν προσδεῖν περὶ
ραθηνῶν προσελθὲν. ὅ γ' αὐτὰ μέλινοντος, ὡς θυμῶν μὲν ἐφασκε
φι. ὑμετέρως Εὐλίας, δ' μὲν αἰὰ πρὸς πλῆσι ὄντι περὶ θέναι πρὸς
αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς σεφανίτους ἀγῶνας. ἐκείνους γὰρ νικᾷ μὲν
αὐτὸς ἐλθεῖν. κατὰ βῆναι δὲ αὐτοὺς ἐκ αὐτοῦ τολμήσας διὰ τὸ μὲν
μετεχκεῖν αἰσῶν ὡς ἰσὺς τῶν σεφάων. τῶν τε πρὸς ὑμῶν τιμῶν,
δύνασθαι μὲν αὐτὸς τυχεῖν οὐκ ἐξίξεισθαι. Δαυτὸν προσδοκᾷ. τὴν τε
γὰρ ἀπειρίαν τὴν αὐτοῦ καταπεπληχθαι, καὶ τὴν λαμπρότη-
τα τὴν ὑμετέρων. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ σωματικόν οὐκ ὀκρινέει ὄν. ἀλλ'
ἔχον πρόφασιν, ἢν νομίζειν ἐμποδίσθαι αὐτὸν πρὸς τὰ πολλὰ τῶν
πρᾶγματων. οὐ γὰρ μὲν οὐκ ὅτι δοκῇ αὐτῷ συμφέρειν, τοῦτο πρὸς
ξί. σὺ δὲ ἐάντε ἢ πρὸς ἡμᾶς, ἐάντε ἡσυχίαν ἔχῃ διατίβῃ περὶ τοῦ
τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ, ὡς μελοῦν. ὅτι ἄλλων μὲν ἁπάντων ὧν τυχε-
ν δὲ ὁ μὲν. μάλιστ' ἂν ἀσφαλείας καὶ φιλοτιμίας καὶ φιλοτιμίας

πατρὸς αὐτοῦ νόμοις ὥς πρὸς παλαιὰ τέλην ἔχεν τούτων, πρὸς
τὴν γὰρ ἡμῶν, ὅς ποσὸν τῶν αὐτοῦ πολλὰς τυχεῖν προνοίας, ὅ
φι δόξης φιλοπεριχόρητος ἔστιν ὅρα σπουδῆς ὕψις ἀξία καὶ δυνά
μις φιλοπερίεργος ἔχων ἀπαντα τὸν χρόνον διατέτελε καὶ ἡμῶν
θαυμάσῃς μὴ τεῖμα κροτέραν γήραφαι τὴν ἐπιστήμην, μὴ τεῖτι
περιρροπτερον ἢ πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμ' ἐν αὐτῇ. πάντων δ'
τῶν ἄλλων ἀμελήσας, εὖδὸς μόνου ἐφρόνισα τὸν Φαῖναι σπουδῇ
ζῶν ὑπὲρ αὐτῶν εἰλῶν καὶ προσελεσάτων μοι γήρα μόνων.

Ισοκράτης. Τιμοθέῳ. Χαίρειν.

π Εἰς μὲν φιλοκρίτης φιλοπεριχόρητος ἡμῶν πρὸς αἰγλή,
οἱ μάλιστα πολλῶν ἀκηκοῦναι. συγχαίρω δέ σοι σπουδαίον ὅ
τι πρῶτον μὲν τῇ δυναστείᾳ τῇ προύσῃ καλλίον χρόνον πατρὸς
ἐφρονιμώτερον ἔπειθ' ὅτι προαιρήσῃς ἀξίαν καλὴν κτήσασθαι μάλ
λον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. σημείον γὰρ οὐ μικρὸν ἐκφέρεται
ἀρετῆς ἀλλ' ὡς δυνατὸν, μέγιστον ταύτην ἔχων τὴν ἐνδομην ὡς τὴν
ἐμμένῃς τοῖς περὶ σπύνδιον λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις ἢ ἐγκωμια
σθαι μόνων, τὴν τε φρόνησιν τὴν σὴν ὅτι τὴν προαίρεσιν ταύτην. ἡ σὴν
μαίῃς τὰ διηγεύμενα περὶ τοῦ σπύνδιου, συμβάλλει μετὰ
σὴν πίστιν πρὸς τὸ δακτεῖν ὅτι φρονέσεις ἐκ διαφέρειν ἢ αἰών. εὖδὸς
δ' οὐκ ἀλλοῦ ἢ αὐτῶν ἔχ' οὐ τὸς ἐπαίειν ἢ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πα
τέρων τῶν εὐδοκίμων των γήρατος, ὡς τοὺς ἐκ τῶν δυσκολῶν καὶ
χαλεπῶν, ἡν πρὸ Φαίνωνται μὴ δὲ ὁμοιοῦς τοῦδ' ὄντες, μάλ'
δ' ἐπὶ πάντων κέχαισμένον αὐτοῖς ὅτι τὸ πρὸς λόγον συμβαλὲν ἀγα
θόν

δὴν, τὴν εὐκρίτως ἐπὶ προσκόντως πνευμένων ὧν ἐνθυμολογία μέν χεῖρ
τεῖν ἡ φιλοσοφία, ἐξ οὗ τρέπονται μετὰ πίνων, ἡ πίστις μετὰ βούλοισ
χεῖρ μενθ, τὰς τε εὐλὴν πλεῖστον ἀτυχίας ἐπανορθώσεις, καὶ τοὺς κ
λίτας ἐπὶ τε τὰς ἐνδομίας καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψας. ἡ
κρίσεις αὐτὸν ἡδὺν ζῆν ἡ θαρρ' ἀλεωπερον, ἡ γὰρ πρὸς λένοντα χεῖ
νον· ταῦτα γὰρ ὅστιν ἐργαζῶν ὁρθῶς ἡ φρονίμως διωκασεν οὐκ ἔστιν ὧν
ἐν οἰκίᾳ φρονήσαντες, ὅθεν ἄλλα σκοπεῖσι, πλὴν ὅπως αὐτοῖς τε
ὡς μετὰ πλεῖστης ἀσελγείας διὰ ζουσι, τῶν, τεπολι, τὴν γὰρ βελτί
του ἡ φρονίμως τοὺς ἀμνησούντων ἐκ δακρυολογῶνσι· κακῶς ἐ
δύτες, ὅτι προσήκοντες οὐ φρονήσαντες ἡ τοὺς τὴν πικρὴν ταύτην
ἐχοντες, μὴ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς, ἐαυτοῖς ἡδονὰς πρᾶσιν ἀνὰ ζῆν
ἀλλὰ τὰς αὐτῶν ὑπὸ μελῆσιν τοὺς πολίτας δὲ δαίμονες ἐρεῖς ποι
εῖν· μηδὲ πικρῶς μέν ἡ χαλεπῶς διακρίσας πρὸς ἅπαντας, ἀμε
λεῖν δὲ, εὐλὴ αὐτῶν σωτηρίας· ἀλλ' οὐ τῶ πρᾶως ἡ νομίμως ὑπὸ τα
τεῖν τῶν πραγμάτων, ὡς τε οὐδένα αὐτοῖς τολμᾷ ὑπὸ βουλεύειν.
μετὰ τοιαύτης δὲ κριθείας τὴν τοῦ σώματος ποιῶν Φυλα
κὴν, ὡς ἀπὸ πάντων αὐτοὺς ἀνελθὲν βουλομένων· ταῦτα τὴν γὰρ τὴν
διάνοιαν ἐχοντες, αὐτοὶ τῶν εἰς ἐξωτῶν κινδύνων, καὶ πρὸς τοῖς ἄλ
λοις ἐλλοισιν οὐδὲ καὶ μοῖσιν ὧν ἀγαθὰ μείζω χαλεπὸν ὅστιν εὐρεῖν· ἐνε
θυμήθη δὲ μετὰ ζῆν γράφων, ὡς οὐ τυχὼς ἅπαντάς· συμβέβη
κε· τὴν μὲν γὰρ οὐκ εἰς ἀνὰ γηαῖος κτήσασθαι τυραννικῶς,
μετὰ βίας πολλῆς καὶ ἀπεχθείας ὅπως τήροισι καταλέλοιπε. γὰρ
δὲ χεῖρ τοῦτο καλῶς τε καὶ εὐλαβερώς, ἐπὶ τοῖς γέγονεν· ὧν
χεῖρ πολλὴν ποιῶν τὴν ὑπὸ μέλῃν. Ἀμὲν οὐκ ἐγὼ γινώσκω,
ταῦτα πῶς· ἐχει δὲ οὕτως· ἐμὲν ἱρᾶς χερμάτων καὶ πολλῆς διωκ
σείας καὶ κινδύνων, δὴ ὧν αἰκθήσεις τούτων εἰσὶν, ἐτέρους σπιν

Φανερός, ὅτι μέρος τι γίνεται τῶν δέοντων αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμα-
σὸς εἰ σὶ μὲν οὐτως ἐπισέλω προθύμως. Κλεάρχου δὲ μηδὲν
πώποτε εἰδένην. σχεδὸν γὰρ ἅπαντες οἱ παρρημιῶν καὶ ἀπλέοντες, σὲ
μὲν φασὶν ὁμοῖον εἶναι τοῖς κρατίστοις τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. Κλέ-
αρχον ἢ καὶ μὲν ἐκείνοι τὸν χρόνον ὅτῃν πρὸς ἡμῖν ὁμολογούμενοι πο-
τε ἐνέτυχον ἐλευθεριώτατον εἶναι τὴν πραότητα καὶ φιλανθρωπίαν
τῶν μετεχόντων τῆς διατριβῆς. ἐπειδὴ δὲ διώμην ἔλαβε, τοσούτον
ἐδύζετο ποιεῖν, ὥστε πάντας θαυμάζον τοῦ προτέρου αὐτὸν γε-
νησκονταί. πρὸς μὲν οὖν ἐκείνον διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἀποκλι-
νέσθην. σὲ δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸ πολλοῦ ποιησάμεν, γὰρ οἷός
ἐστιν ἀποκλινέσθαι πρὸς ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ τῶν χρόνων, εἰ τι
αὐτῷ ἔχει συνῆκεν ἡμῖν. αὐτοκράτορός τε ὡς ἐπιμελήσῃ. ἡ πέμ-
ψας ἐπιστολὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν καὶ ζήναι τὴν
πρότερον ὑπαρχουσαν. Εὐχόμεθα καὶ εἰς τὸν ἄλλον δέη παρρημιῶν, ἐ-
πίσταν.

Τοῖς μυτιληναίων ἀρχοῖσι.

Ἰππιδέσ, οἱ ἀφάρειος ἡ δέεις, ἐμοὶ, παιδιδέντες ὑ-
ὁ πὸ ἀγνόρος τὰ περὶ τὴν μεσημέριον, ἐδεήσασθαι γράμ-
ματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως αὐτὸ ἐπειδὴ τῶν ἄλ-
λων πινὰς κατηγάγετε φυγάδων, καὶ τούτων κατὰ δέξασθε τὸν πα-
τέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς. λέγοντος δέ μου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δέδο-
κα μὴ λίαν ἀχρῶς δόξω καὶ περίεργος, ζήτησιν δὲ εἰσέσκη αὐτῶν
καὶ ταῦτα ὅ μὲν γὰρ παρὰ τῶν οἷς οὐδὲ πώποτε πρότερον οὐτε διε-
λέχην οὐτε συνήθης ἐγγράμην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μάλ-
λον ἐλπίσιν. ὥς δὲ οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβλεψεν ὧν ἡλπίζον, ἀποσιν

ἡσάν κατεφάνεισ ἀποδῶσ' ἀνακείμενοι καὶ χαλεπῶσ' φέροντες. ὁ-
ρῶν δ' αὐτοὺς λυπονένους μάλλον τοὶ προσήκοντες, τελευτῶν
ὑπεχόμενῳ γραφῇ τινὲς ἐπιστολῶν καὶ πέμψαν ὑμῖν. περὶ μὲν οὖν
τοῦ μὴ δικαίως αὐτῶν δοκεῖν μωροῖς εἶναι καὶ ὀχληροῖς, ταῦτ' ἔχω λέ-
γειν. Ἡγοῦμαι δὲ καλῶς αὐτῶν ὑμᾶς βεβληθῆναι καὶ διαλαττομένους
τοῖς κλίταις τοῖς ὑμετέροις, εἰ περὶ μὲν τούτους μὲν φεύγοντας
ὀλίγῳ κτεῖν, τοῖς δὲ συμπελαττομένοις πάλιν καὶ μετὰ ἐκείνους τὰ πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν τινὲς πόλιν τινὲς ὑμετέραν. μάλιστα δ' αὖτις ὑμᾶς ἐπα-
νέσεις, ὅτι τοῖς κατιούσιν ἀποδιδόντες τινὲς οὐσίαν. ἐπιδείκνυντε γὰρ
καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν, ὥς οὐ τ' ἔχοντες ἐπιθυμῶσαντες τ'
ἄλλοτρίων, ἀλλ' ἅπλῃ ἐπὶ πόλει σ' δεῖσάντων, ἐποήσατε τινὲς ἐκ
βολῶν αὐτῶν. οὐ μὲν γάρ, ἀλλ' ἐκ μὲν ὑμῖν ἔδοξε τούτων, μὴ δὲ
προσδέχεσθαι μηδὲν ἄλλ' ἐφύλαττον, τούτους γινώσκοντες συμφεί-
ραν ὑμῖν κατὰ γὰρ. αἰσχρὸν γὰρ τινὲς μὲν πόλιν ὑμῶν ὑπὸ πάν-
των ὁμολογεῖσθαι μόνικα τῶν εἶναι, καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους ἐν
παύτῃ, τυχεῖν παρ' ὑμῖν γινώσκοντες, τὸν δὲ προσέχοντα τῶν ὄν-
των περὶ τινὲς ἰσορίαν ἐπὶ παιδείας παύτης, φύγειν ἐκ τῆς τοιαύ-
της πόλεως. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἑλλήνας, τοῖς διαφέροντας πε-
ρὶ γὰρ τῶν καλῶν ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ μηδὲν προσήκοντες, ποιῶντες
πολίτας, ὑμᾶς δὲ τοῖς δυνάμιμον αὐτῶν τε παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ
μεταχρόντας ἐπὶ αὐτῆς φύσεως, περιόρατο παρ' ἑτέροις μετὰ τῶν
ταῖς. Θαυμάζω δ' ὅτι τῶν πλεονεκτησάντων δυνάμεων ἀξιοῦσι, τῶν
ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσι κατορθώματα μάλλον, ἢ τοῖς τῇ φρονή-
σει καὶ τῇ φιλοπονήᾳ τῶν χριστῶν διέσκοντάς τι. καὶ μὴ σιω-
ρῶσιν ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τινὲς ῥῶμιον καὶ τὸ πάχος διωά-
μις, σιωποῦντες τῶν σώμασιν αἱ δὲ ἐπιστήμαι παραμένειν
ἀπομένει

ἀπαντα τὸν χρόνον ἐφιλοῦσθαι πρὸς χρωμένους αὐταῖς. Ὡς οὖν
μουμένους χρόνῳ τοῦ νοῦ ἔχοντες, περὶ πλείονος μὲν ποιῆσαι τοῦ
καλῶς καὶ δικαίως ἐλὼν αὐτῶν πόλεως ἐπιστατοῦντας. δυνάμεις
δὲ τοῦ πρὸς πρὶν καὶ δόξαν αὐτῶν καλῶς συμβάλλειν δυναμέ-
νους. ἀπαντες γὰρ ὑπὸ τῆς δειγματικῆς τοιούτοις χρωμένοι καὶ
τοῦ αἵματος τοῦ συμπεριλαμβανέντος ὁμοίως εἶναι τοῖς τοιούτοις νομίζουσιν.
Ἰσως οὐκ ἐπαιτίῳ αὐτῶν προσήκει τοῦ διείσθαι τὸ βουλομένους μὴ τὸ
πρᾶγμα μόνοι ἐπαινεῖν, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοῦ δικαίους αὐτοῦ
χρόνον, περὶ ὧν αὐτοὶ ποιοῦνται πρὸς λόγους ἔχει δούτως. Εγὼ τοι
μὲν πολλὰ δύνειμι καὶ ῥητορὸν ἄπειχον οὔτε γὰρ φωνὴν ἔχον ἰ-
κανῶν, οὔτε γλῶσσαν οὔ μιν δὲ παντάπασιν ἀχρηστὸς ἔφην οὐ
δὲ ἀδίκημι. ἀλλὰ τοῖς προαιρουμένοις λέγειν ἀγαθόν τι περὶ ὑ-
μῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, φαίνεται αὐτῶν καὶ σύμβουλος καὶ ἀ-
γχιτιστὴς γεννημένος. αὐτὸς τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ
ἐλευθερίας καὶ ἐλὼν αὐτονομίας τῶν ἑλλήνων, ἢ σύμπαντος οἰ-
κῆματος καταπετριφότες. ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς αὐμοὶ δικαίως
πλείον ἔχετε χρεῖν. μάλιστα γὰρ ἐπιδυμοῦντες διετελεῖτε
ἐλὼν αὐτῶν καταστάσεως. οἶμαι δὲ Τιμόθεος καὶ Κόων ἐπὶ γ-
χρονον ζῶντες, Διόφαντος δὲ κενὴν ἐλπίδα, πολλὴν αὐτῶν
τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς διείσθαι με βουλομένους, ἔν τῇ γ-
χρονον χρεῖαν ἔχοντες. περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅτι δὲ πλείον λέγειν. οὐ
δεῖς γὰρ ὑμῶν οὕτως ἔστι νέος οὐδ' ἐπιλήσιμος, ὅς τις οὐκ οἶ-
δε τὰς ἐκείνων διοργάνους. Οὕτω δ' αὐμοὶ δοκίμῃτε καλῶς βε-
βουλεύσασθαι περὶ τούτων, ἐπεὶ οὐδεὶς ἔστιν ὁ δέσμενος. καὶ ὑ-
πὲρ ποίων πινῶν ἀνθρώπων. δύνειτε δ' ἐμὲ μὲν οἰκίστατα καὶ χρε-
μὲν τοῖς μέγιστον ἀγαθῶν ἀντίτοις γεννημένοις ὑμῖν τε δοῖς ἄλλοις.

ὑπὸ δὲ ὧν δεομαι τοῦτο ὄντας, οἷους τοὺς μὲν πρεσβυτέρους
καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ὄντας, μὴ λυπεῖν. τοῖς ἡ νεωτέροις δὲ
τριβὴν παρέχειν ἰδεῖν ὡς ἔχουσιν καὶ πρέπουσαν τοῖς τηλι-
κούτοις. Μὴ θαυμάζητε δὲ εἰ ῥαδίως οὕτω γράφω. καὶ περὶ μὲν
τοῦ ἄλλων ἀπάντων ὡς φιλοτάτων τὴν ἐπιστολὴν πέπομφα
βούλομαι γὰρ ἀμφοτέρω τοῖς τε πατρὶν ὑμῶν χαίρειν, καὶ
πρὸς φαίρον, ὅτι καὶ μὴ δημηγορῶσι, ἀλλὰ μόνον μιμῶνται
τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, οὐκ ἡμετέρας ἐξοισιν ἐν τοῖς ἄλλοις. Εἰ
ἐπιλοιπὸν ἢ ἄρα δόξη τί τούτων ὑμῖν πρὸς ἡμῶν, δηλοῦν
ἀγνοεῖτε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τί καὶ
δι' ἐμὲ τυγχάνουσιν ὧν αὐτοὶ λίαν

ἐπιστομῶσι

τυχαί-

νῆν.

Τέλος τοῦ Ἰσικράτους
ἐπιστολῶν.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝ-
ΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Φάλαρις Αλκιβιάδου.

π Ολυκλῆτος ὁ μεσσηνίος, οὐ κατηγορεῖσθαι παρὰ τοῖς
πολίταις προδοσίαν, ἰασητόμου νόσον ἀνῆκεσθαι.
οὐκ ἄγνοῶ δὲ, λυπῆς διαγελιζόμενός σοι καὶ δά-
κρυα. σὲ δὲ οὐκ αὐτοῦ αὐτὸς ὁ φίλος τέχνης ἡ γὰρ
ἀσκληπείδης, μετὰ πάντων ἰασητοῦ θεῶν σώματος μὲν γὰρ
ἀρρώστιαν, θεραπεύει τέχνη. τυχὸς δὲ νόσον, ἰατρός ἰαται θαύματος.
ὅν ἀνὴρ παχέστατον ἀντὶ πολλῶν ἐμεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀ-
κουσίω, ὧν ἐμοὶ προτρέπεις, ἀλλ' ἀκουσίω, ὧν αὐτὸς ἔργασαι,
προσδέχου.

Μεγαροῦσιν ὀφείδεις.

ὁ Ὑμέμφομαι τὴν ἀχαρίστην ὑμῶν πολλὰ καὶ ἀδύνατον
νῶν, ὅτι μου κεινομένου περὶ τῶν ὅρων πρὸς τοὺς ἀστυγέτο-
νας, κατὰ τοῦ μαρτυρήκατε. κατηγορῶ δὲ ἑμαυτοῦ φίλος ἀναληπ-
σῶς, ὅτι προσηλακίζόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλὰ καὶ οὐ σω-
φρονίζομαι. ὑμεῖς μὲν γὰρ, οὐδέ ποτε χεῖρας ἐμοὶ μνημονοῦτε.
ἐγὼ δὲ, ὡς μηδέ ποτε ἐπιλελησμένοις χαρίζομαι. Τυρσηνῶ.

εἰ Ἰ τοὺς μετὰ ἀνάγκης τί πράξαντας τῶν μὴ νομίμων, χα-
λεπὸς ἔχειν δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑ-
πέφανε, αἰγεταίοις, εἰς τὴν τοῦ δαμοκλείου πρόνοιαν ἀναφέρων τὰ
περὶ ἐμοῦ, τίνας ἔχουσιν ἐλπίδας ἔχειν σὲ περὶ σεαυτοῦ τὸν μὴ μετὰ
ἀνάγκης, μηδὲν ὧν περᾶνε, ὁμνησας, μετὰ γνώμης δὲ ἄπειν ἢ
σεβηκότες.

Λυκίῳ.

ὁ Ὑμὸς ὁρῶς ἡρώτησας ἐν λεοντίνοις, ὡς παρόντα με καὶ δυ-
ναὶ μὲν ἀποκρίνεσθαι σοι, τίς ἐμὶ, καὶ τίνων, καὶ πόθεν.

θ

ἐγὼ δ' ὡς ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν λεωδάμαντος υἱόν, ἄστυ λαλῶ
τὸ γῆρος, πατρὶδος ἀπίστευμένον, τύραννον ἀκραγαντίνων, ἔμπει-
ρον πολλῶν, ἀπ' ὧτα μέχρι τοῦ παρόντος, οὕτως οἶδα καὶ Λυκί-
νον ἄρνον μὲν ἐν παῖσι, λαόντων δὲ ἐν νέοις, μοιχὸν Δαρὶ γυναιξίν. ἀ-
κόλαστον Δαρὶ νόμοις, ἀσελγὴ Δαρὶ ἡδοναῖς. ἀργὸν δ' ἐν ἑρμῇ, ἀφ' ἧτος
κτείνῃ ἐν πολέμοις. δάσυντά μοι καὶ τῷ δημηγυριῶν καὶ τούτων ὧν
ἐλέγχω σε δὴ κλυ. εἰ μὴ θάψον ἀλῶς. ἀλλ' οὔ ὅταν ἐκδοῖς σε πα-
ραδῶσι λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πο-
λέμου.

Λεοντῖνοις.

ἔ. Ἰκαταλῦσαι με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγετε πόλεμον μηδὲν
αἰδέσθεις, ἐκδοτέ μοι λυκῖνον, ἵνα τίμω ὀρίην ἀπάσιν εἰς
τοῦτον ἀφεί, παύσωμαι τοῦ πρὸς τίμω πόλιν θυμοῦ. χησόμεαι δὲ
οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντα σ' ὑμᾶς ἐπίσταμαι βουλο-
μέμους.

Ζυζίπῳ.

τ. Ω μὲν ἤψον διὰ τίμω νεότητι συγγνώσκω. σὶ δὲ διὰ τὸ
πῆρας καὶ πρὸ ἀσύγνωστα πεποιηκόσιν. αὐ μὲντοι μήπαύσῃ
δε φιλῶτα δέας, οὐτε ἐκείνου ἢ νεότης, οὐτε σὲ τὸ γῆρας ἐξαιρή-
σεται, δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μάλλον κολαδήσεσθε, δι' ἃ νῦν συγγνώ-
μησ' ἀξιούθε.

Εὐνήῳ.

γ. Νώμης γῆρόμενος το πρῶτον ἀλόντα αἰχμάλων ἀπο-
κτείνῃσιν τὸν υἱόν, αὐτῶν ἡδὲ κ' ἐκείνου τοῖς ναυάρχαις μετέστων
ὑπερον καὶ σέσωκα. μάλλον γὰρ βούλομαι διὰ φιλῆς ζῆς σὲ
λυπεῖν, ἢ διὰ φιλῆς αἰρέσεως τὸν ἀποθανόντα. Εὐφρόσ. Σαμεία.

ἔ. Ἰδὼς σου τίμω χησότητι τοῦ τρόπου καὶ τίμω πρὸς Φῶν πρὸς
ἀπαντὰς φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς γῆς πολλοῖον δύτυ-
χίας ἡμέρως καὶ συμπαιτῶς ἰδίας ἀλποδίας, καὶ συμφοράς ἢ γῆ,
γῆρα

αὐτὸν γινώσκω.

καὶ γὰρ

ἡ γὰρ φάσι συνήμως, ὅτι δὲ τὴν δὴ κὶ τὴν ναυμαχίαν καὶ
τὴν παράταξιν, καὶ τὸ πελδοταῖον τὸν ἰσχυρὸν ἀγῶνα νεκρῶν
μὲν, ἵνα ἀκούσας ὡς προσήκει καλῶ καὶ κατὰ δὴ σένης ἀδολαί-
πῳς λαμβάνων παρὰ φιλοσεαυτοῦ φύσεως τὰς ἀξίας δὲ πρεπύ-
σαι ἡρώτη κακοηθεία βασιάνους. καὶ δὲ καὶ κατὰ δὴ
Κλειοστράτω.

π Αννυμοῖδός μετὰ γέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάσαι τὸ σωφρο-
νίζεσθαι τινος ὑπὸ σὺν. τὸν γὰρ ἄλλος ἐπιτιμῶν ἐπιβαλλό-
μενον, αὐτὸν ἀπὸ λαλῶντος χεὶρ πᾶσις πονηρίας. σὺ δὲ ταῖς τῶν ὑπὸ
σὺν νοουθετουμένων κακίαις ἐνοχὸς ὢν, δὲ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις, ὡς
ἀνὲρ ὁλκήπτος εἰς πονηρίαν, οὐ τω νοουθετεῖς. κακίαις
Λακρίτῳ.

α Χθρομένῳ μὲντοι βαρέως ἐπὶ τῇ τῷ παιδὸς πελδοτῇ,
πᾶσις συγγνώμῃ καὶ τὸ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἶς τῶν οἰκεί-
ων τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μῆζον ἄχθεται καὶ τοὶ στερρότερά φύ-
σαι, πρὸς τὰ τοιαῦτα χρωόμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὀφελος ὁρᾶν μὴ δὲ
τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. παραμυθία δὲ ἐσωσι μετὰ ληφί ἐ-
παύτῳ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν ὅτι ὑπὲρ παρὰ δὸς ἀγρονιζόμενος
ἐν πολέμῳ, σὺν ἀριστοῖς τέθνηκεν. εἰδὼς τινικῶν, καλλίστον τέλους
ὑπὸ φιλομαρμένης ἡζίωται. τὸ δὲ πελδοταῖον, ὅτι μηδὲν ἀμαρ-
τῶν παρὰ τὸν βίον, ὑποσφράγισαι τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτω. ὁ
μὲν γὰρ ἐν τῇ ζῆν ἀγαθός, ἀδελόν ἐμεταβαλὼς πρὸς τὸ χεῖρον.
αὐτὸς γὰρ δὲ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον οὐχ αἰσυνώμενος κεραιῶσι. ὁ δὲ πε-
λδοτῆσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῇ καλλίστῳ χήματι τῆς δόξης καθε-
στῶται. νεμίσας οὐκ ἀξίας παρὰ τοῦ χάριτος ἀπειληφέναι γε-
νέσεως ἐλπίδος, τὸ καλὸν κατὰ δὴν μέγιστον τέλους αὐτὸν γνο-
νέναι, πάντῳ αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδοσ, τὸ πρῶτον δὲ οὐ πα-
ρηγορήτως, τὴν ἐπαύτῃ λυπὴν ἐνεγκῆν. καὶ δὲ καὶ

Μεγακλῆς.

κ Αἱ τοὺς ἴσους ἐκ πίπτον Φάσι κεκοσμημένους ἐπὶ τὴν αἰ
γῶνα, καὶ τὰ χεῖματα δοῦναι Ἰδὲκρω πρὸς τέταχα. καὶ αὐτὸς
τοῦ, δὲ, μὴ κατὰ τὴν γράφην οὐδὲν ἔχει οὕτως ἔσαι μέγα τῆς αἰτη
μάτων, ὅ μὴ πάντως αἰτησάμεναι χαλεπότερα. Αἰλαῶ.

ε Κτεπνοταυρίνα μὲν τοῦ πλάσθου, ὅσα παρέρχοντο θεοῖς, εἰς με
ταβολὰς φιλύχης, οὐκ ἐν τοῖς κολήτοις τῆς γῆς, ὡς πα
ρήνεις, ἀλλ' εἰς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δουρεὰς λαμβά
νειν. σὺ μὲν, οὐδεὶς τοῦτο πρὸ θυμον ἡμῶν σταυρὸν ἐχαλεπώ, τὸ κα
τὰ γ' ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ ἀποσφαλῶ μὲν φιλίαν ἀρχῆς, ἔχεται
τῶν ἐλπίδων. οὐ μὲν. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρὸς ἄλλους, καὶ γλαβὼν ὡς παρὰ κα
ταθήκῃ ἐμοὶ φυλαχθεσμένῳ, φίλου τί ποίησιν; ἔρχον. πιστὸν δ'
οὐδὲν ἡγοῦμαι θάψω μέρος, παρελθόντες ὡς κόνεως ἀπιστοτέρους
τοὺς δὲ ὑμῶν τῶν ἐταίρων κρατίστους. ὦν δύτυχόντων, καὶ αὐτὸς
ἐτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, ἡδ' εἰς οὐδὲν ἡττον δύτυχεῖν δόξω.

Ηροδῆος.

α Λλον μὲν ὡς κακῶς πεπονθὸς, μὴδὲν ὁμολογῶσαι πρὸς
τὸν δεσφαικότα περὶ ἀμύνειν, εἰς ἡκιστα πρὸς αὐτὸν ὑπο
πίπτει, ἀλλ' ἡ. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἀγνοῦντος αὐτοῦ εἶργον ἡγοῦμαι τὸ
τὸν ἀγνοοῦντα χειρῶσθαι. πρὸς δὲ καὶ μένος δὴ πρὸς σὺν, μὴ βύσσει
φυλακτῆρος τὴν ἐπιούσαν δὲ ἡμῶν ἀμύνειν. ἵνα πρὸ τοῦ μὲν πα
θεῖν, ἢ προσδοκίαν κολαζῇ. μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ
παθεῖν. Εὐμήλω.

β Ὑπερδοκῶντος οὐτε ὄντος ἀδίκου τὸν κατὰ ῥαυτὰς πλῆμ
μελεῖν, ἀμύνεται, τοῦ πρὸς τοῦ γονότος ὑποσπῶν, τὸ δὲ πρὸ
ροῖ ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι πρὸς δέχον.

Ἰδὲκρω

Τόκρω.

τ Αὐρὸ μιν ἐταῖς τὰ λύτρα καὶ χαλῶ των ἀπ' ἔλαβον,
ἀπόδοσ', μὴ ποιούμενος ἐμὴν τὴν χεῖρα, ἀλλὰ Στῆσι χό-
ρου. ζῆ δ' ἐκείνος εἰς τὴν ἔχ' ἄλγος μένων δούλοισιν, ὁ παρ' ἐμοῦ
ταύτῃ ἡττημένος. τέθηκε μὲν τοῖς, ἢ περὶ τούτων αὐτὰρ χεῖς, εἰς
ἀμνημόσιας ἀνθρώπων δεδομένη.

Αριφύην.

τ Α μὲν σὲ, ἦ τούτων ὦν πέπομφα μὲν καὶ πλεόνων ἐπι-
μὲν ζώνων ἀγαθῶν, ἀξία. τὰ δ' ἔμα, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐ-
δὲν γὰρ ἐπαύτοῖς ἐχόμεν σιῆς κρείττον. Αμφινόμω.

ε Ὑδιδόνας χεῖρας οἷσμαι δωρῶμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλ-
λὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἀξίω μὴ ὡς
προδιδῶκό τι με χεῖρα, ἀλλ' ὡς προσφείλοντά σοι, διὰ τὸ βούλη
θῆναι σε λαβεῖν ἂν ἐπέμψα μὲν, ἡσάφει.

Ερῖωσ.

Ερυθία.

κ Αἰ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἰδάσθαι χεῖρα, καὶ περὶ τοῦ
κοινού παιδός, ὃν ἐπὶ σοὶ κατέλιπον Ερυθία. περὶ μὲν ἐ-
μαυτοῦ, ὅτι φεύγοντός μου, χαρδύην ὑπέμψασα μᾶλλον ἢ γῆμα
δαίτην, πλείων ἀγαθῶν βουλομένων. περὶ δὲ τοῦ παιδός, ὅτι σὺ
ἀμφοτέρω καὶ μήτηρ αὐτῶν καὶ τροφὸς καὶ πατὴρ ἐγγύς, οὐτε
ἀνδρα ἔτερον αὐτὴ Φαλαεῖδος οὐθ' ἄνδρα παυρόλα προτιμήσε-
σαι. ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἀνδρὸς δυνάτερον, τὴν ἐπὶ τῇ πρώτῳ μονῇ ἐλο-
μένη. αὐτὴ δὲ παιδὸς ἄλλον, τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου σπαρένται σώζου-
σαι. τελέωσθαι οὐκ ἀνδρὶ καὶ ἡδ' ἐμὴν ἀπὸ σεαυτῆς αὐτῷ δεδομένην
χεῖρα, ἄχρ' ἂν φρονήσας τὰ ἀρμόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε πα-
τρὸς ἐπὶ, μήτε μητρὸς προδίδῃται. λιπαρῶν δέ σε μετὰ τοσαύτης
φύσεως, οὐχ ὡς ἀπίστων μὴ τρεῖς περὶ τέκνου καὶ ταύτη τοιαύ-

Τη, ἀλλ' ὡς πατήρ ὑπὲρ υἱὸς ἵππου φοβούμενος. διώκει δ' αὖτ' ἀπὸ τῆς
ἐαυτῆς πατρὸς, ἐν τῇ πατρὶς οὐκ ἐκείνη ἐνθυμῶνται δέος, συγ-
γνώμησ' ἀξιοῦν τὸν οὕτως ἐπισέλλουτ' αὐτῷ. Εὐρύστολ. Παιρόλα.

μ Αλισσα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὅτε παῖς σέργειν οὐ
προσέειπε καὶ περὶ πλείστον ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σέμν' ἔ-
κ' ἀλλ' ὡς δύσεβ' ἢ μεμνησθαι φησὶ γυναικῶν, καὶ τοσούτῳ
ἐρεθιστῶν χάριτος· ἐπεὶ τοὶ πατέρες ἀμέλῃσιν μάλλον ἢ μητέρες.
οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατέρες αὐτῶν εἶναι δίκαια πρὸς τέ-
κνων αὐξήσιν, καὶ τὰ μητέρες· ἀλλ' ἡ μὲν σὺν τῷ κλῆσθαι, ἐν γενέσθαι
καὶ πενήσθαι, μυρίους ἄλλους ἀνέτλησε πόνοισι. ὁ δ' ἐκ τῆς φέρ-
τος ὑπὸ φησὶ πεκύνσθαι καὶ τελεῖσθαι, ἀπαλάσσειν μετ' ἑξέ-
στι, δυσκόλου πειραθεῖς οὐδενός. ἰδιώτηρον δ' ἔχει ἄλλων ἢ σὴ
μήτηρ διὰ τὰς ἐμὰς φυχὰς περὶ φησὶ κενόπια τελεῖσθαι, ὡς
τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνῃ φρατίδας ὑποσάσκει. ὡς τε καὶ οὐ τὰς εἰς
κατέρους τοὺς γονέας ὁμοιοῦσιν, ἀλλ' ἡ μήτηρ τῇ πάντῃ πονησά-
σθαι ἀπόδοι. περὶ πλείστον γὰρ οὐ καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια
διὰ τῆς εἰς τὴν μητέρα φιλαυτοῦσιν. οὐδὲν γὰρ ἀπατήσω πλε-
ον εἰς ἑμὲ αὐτὸν, αὐτὸς τὸν πλεονεξία. μάλλον δ' ἐκ προσέληφ-
ται παρὰ σοῦ πολὺ μέρος ὁμοιοῦσιν. πρὸς γὰρ οὐ
μήτ' ἔχειν περὶ πλείων ἀποδοῖν, μετὰ τὴν δὲ ὁμοιοῦσιν ἀρχὴν
κτεῖσθαι πρὸς πατέρα.

Τὸ αὐτὸ.

τ Α μὲν παρὰ πατέρα εἰς υἱὸν ἔχουσιν δίκαια παιρόλα. τὰ
δὲ, ἐκ σοῦ πατὸς διωκόμεν, ἐκ αὐτῆς τῆς χάριτος, ἀμαρτάνει. πῶ
θανομαι γὰρ σε παιδείας, ὁ πλάκεις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖ-
σθαι. αἴτιον δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν παρὰ σοῦ, ταύτην ὑπε-
ρήσας. ἴδιον δὲ ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφύρον, ἐὰν χερσὶν αὐτοῦ
ληθῇ, οὐχ ὅλην ἴσχυος τὴν χάριν, ἀλλ' ὅσον μᾶλλον κατέξει.

Μεσσηνίους.

π Ολύνθητον ὡς πωθένομαι τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεθε ὡς
προδότην ἄκραγωντῶν γηγόντα, ὅτι με κάμνοντα λα-
βὼν, διωάμενος ἀποκτείνει, χαλεπώτατ' ἔζηρπασε νοσῶν. καὶ
τὸν ἑσπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγόρειν ἀδικίας περι-
εῖδε. καὶ τοῦτο μολογοῦντες, οὐκ ἀσπύνεθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω φιλ-
τηρῆς αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν, μαῖον, ὅτι καὶ θνήσκοντα με τισυθεῖς, ἔχων
τύρανν) ἀνέθηκεν, αἰῶς νοσῶντα τνήσας ἔσωσε. καὶ διὰ μὲν τῶν με
τέραν μέμην, οὐδ' ὅτι οὐ πέποιθε κακόν. διὰ δὲ τῶν ἐμῶν διχα-
σίαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις σικελιωτῶν πεπολύτηεν. οἶδα γὰρ ὅτι
διὰ τῶν δούτῃ διχαρησίων, πάντες διέχεθε προδότηι μάλλον
ἄκραγωντῶν, ἢ τυραννοτόνοι Φαλαεῖδος ἀποθνήσκον. Ανδροκλῆς

κ Αἴψ' μὲν ἑσπουδασμένως ἐπέσταλκα Σησιχόρῳ μηδὲν ἀ-
χεσθῆναι περὶ φιλ διαβολῆς, καὶ κατὰ τοῦ πεπολύτη) πρὸς
με οἱ περὶ Εὐβουλον. καὶ σὺ δὲ δόμοι ταύτῃ τῶν χάριν ἀνάδοχος
αὐτῷ γρόμενος, περὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ πονηρὸν κατὰ τοῦ πεπισ-
κένας. μάλλον γὰρ αὐτὸν πεσθεῖω ὡς τῶν ἀρχῶν οὐδὲ ἐπεβουλόθην
ὑπαῖτων, ὅπως ὁμολογήσας, ἢ ὡς διὰ τὰς ἐκείνου ποιήσεις, ἀλ-
λ' ὅτι διὰ τὰς ἰδίᾳς κακὰς ἦσαν ἐπιβεβλημένοι. Πυθαγόρας

ι Φαλαεῖδος τυραννίς, φιλ πυθαγόρε φιλοσοφίας πλεῖστον ὅ-
σον δοκῇ χεῖρα. καὶ ἀνὰ ἡμῶν δὲ τούτων ἔτιος ἐχόν-
των συγγρομένοις ἡμῶς, τῶν ἀρετῇ διὰ πειραν ἀγέλων λαβὴν
ναίτορ) αὐτὰ πρὸς ὅθεν διεσώτασιν αἰσῶν ἐς ταυτὸν ὁμιλία.
ἐγὼ μὲν οὐκ ἀκούω περὶ τοῦ πωθένος, ἀλλ' αἰσῶν ἀνδρῶν πεπεισμένους
εἶναι, σὺ δὲ περὶ ἐμῶν μὴ κείνῃ. φουδὴς γὰρ με δόξα λυπεῖ. οὐ μὲν,
ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἐστὶν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, δὲ κατηγρόμαι

καὶ ὅσων καὶ δυσφόρων ἐρχόμενος, δι' ἐπιχειρητὸς ἔσμαι. με
θ' ὅσων δὲ καὶ φρουρᾶς, ὑποπῆος. σὺ δὲ παῖσα ἀσφάλεια κινδύ-
νων ἀπηλλαγμένῃ, ἥ παρὰ γενέσθαι πρόσμε καὶ μεθ' οὐχίας συμ-
βιώναι. λαμβάνων δὲ μου διάπειραν, εἰ μὴ ὡς τύραννον ὀξεί-
παιζης, ἰδὼ τίς τινος με μᾶλλον ἢ τύραννον· εἰ δὲ ὡς ἰδὼς
τίς, ἔχοντά πινυ διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τυράννου. κρατεῖν γὰρ
οὐχ οἷόν τε τοιαύτης ἀρχῆς ὁμότητι μὴ χρωμένον. εἰ δὲ ἐστὶν ἐν τυ-
ραννίδι χρεώτης ἀκίνδυνος, διὰ τε τὰλλα καὶ διὰ τοῦτόσι πα-
θῶ συγγενέσθαι. πέισμαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν παραδιδόναι,
εἰ μὴ τὸ πῶς ἐξ σωτηρίας ἔσθ' ἐπεισσομένην, μετὰ τῇ πυνθαγρέα
λόγων ἢ ἀλήθεια προσβεβώσθαι. Θώρακι.

π. Οπερὸν ἐμαυτὸν ὡς ἀσφαλῶς γράφοντα μέμφομαι, ἢ σὲ
ὡς ἐκουσίως μαθεῖν μὴ βουλομένον ἀντιάσμαι, ἀγνοῶ.
δύο γάρ σοι μυρίαδες ἐκλογισμῶν λελοίπασιν. εἰσαφέεσθαι ἐπι-
ζητεῖς δι' ἀρχῆς, τοὺς ἄλλους δὲ τὸ πῶς διδάζοντας, ἢ σὺ μαθεῖν
αὐτὸν ἡδέλυσας, ἐν ταύτῃ παρ' ἡμῶν προσδέχου. Εἰρώσθαι.

Λεοντιάδην.

ο. Ὑνὴ ἀλλὰ πολλάκις ἦδ' ἔσσι γήραφα μὴδ' εἰς αὐτὴν
δυσχερῆσιν ἢ τὰν τινος ἡμῖν ἀπιδόναί περὶ τῇ γυναικὶ
εἰς ἀρανομίαν ὑφ' ἡμῶν οὐ πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον, τὸ σέργειν
ἐκένω, δὲ ἡμῖν οἷον εἶναι χρεῖταις ἀποπέμψαι, ἐξ ἧς ἡσυχάσθαι
πρὸς ἡμᾶς γένουσι, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται. Εἰρώσθαι.

Αειφράδει.

α. Ὑθάρει ἡ νεότητος ἀβουλία, πολλὰς ἀνὴρ ἀπώλεσεν· οἷς
ἀμφοτέρους πάθεσιν, ἵδισιν τὸν ἦν κεχρημένον. ἀδελφεῖ
σοι δὲ πᾶν τοῦ διὰς προσέρρηκα αἰτίας, τὴν ἀμωαν ἐπέρρηκα, σὺ
βουλομε

βελόμενος οὐκ ἐκείνῳ χειρίζεσθαι. μαρτυρῇ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἀεί-
σῃν ἐπίσημῶν ἔχων παρὰ σεαυτῷ. διότι οὐκ ἐδιδίμαζον δι' ἡοῦ
πὸν κείνῳ, λυπεῖν γῆρας παρὸς οὐδὲν ἀδικοῦντος. ἐνὰ γὰρ ἔχων
παῖδα τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, διερχομένην ἄλλον δια-
δύχον, σέρεσθαι κακίαν γὰρ ἡοῦ, παρὸς οὐνοῖα νικᾷ. εἰ μὲντοι μὴ
παύσῃ πολιορκίῳ, ἀπειθῇ δὲ τοῖς σπῖς παραπέλμασι καὶ τοῖς
ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃ, ὅτι καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ σου λῆ-
γομαι τὰς προσκυούσας παρ' αὐτοῦ δίκας. ἵνα δὲ ὅταν ἐπαύται
ζῇται τῷ κακῷ, διατεινὼν ἐν οἷς ἐστὶ μὴ προσποιηθῇ, δοκεῖν ἡσυχί-
αν, πᾶν ὑπέμου γεγραμμένα πρὸς σέ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν ἐπίσταλμα. Εὐρύστω. Αντιμάχο.

Ἔ I μὲν ἔχων οὐκ ἀπεδίδωκε τὸ δάνειον, ἐκὼν εἰς πονηρός. εἰδὼν
ἔχων, ἀδικεῖς μὲν, τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρώποις
λογιζομένοις, συνηνέως ἀξιούται. ἢ συνηνέως γινώσκει, ὅτι μέλ-
λησιν ἐστὶν ἀπολήψεως οὐ παντελὲς χρημάτων ἀπόγνωσις.

Αἰετομένης.

μ Ησυχαστοὶ περὶ τῶν θαυμάτων ὧν τέτρωμαι κατὰ
τὸν πλεμον. τὸ μὲν γὰρ οὐνοῦ καὶ συμπάσης σπῆς, ἀγαμα-
ποσύντην δὲ πᾶσι τοῖς βαρέως φέρειν ἐπὶ πῖς τοιούτοις, εἰ καὶ πα-
ρολίαν ἤλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥς τι ἀπηνήκον τῷ θανάτῳ
ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, οὐδέ μιν αὐτὸ καὶ φιλέμαρμένῃς θαῖσιν
εἰ καὶ πολιορκίᾳ χροῖον ἐπιτρέψω, ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι. τί
γὰρ αὐτοῖς γινώσκω μετρίον ἀγαθόν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνι-
ζόμενῳ ἀπερῆσθαι τὸν βίον. Καὶ

ο Ὑκ' ἀχόμα τὰς διαβολαῖς οὐτε τὰς δόξαις αἷς ἔχουσιν
ἐφ' ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηφροῦντες. καὶ τὸν τοιοῦτον δι' οὐδὲν
ἐπερον πέπνυται, ἢ διὰ τὸ πᾶσι γινώσκον, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κα-

κοῖς, ἡμοὶ δὲ διὰ τὴν ἡθεὺν πολλὴν ἰσχύουσαν ἀνάγκην τοῦ οὐκ ἔ
νείας συνίβη. διαφέρει δὲ καθόσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὢν, ὅξο
σίαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχειν ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται γινόμετες,
παρόσον δεδούκατε νόμους, ὁμολογεῖν δεόν, ἀρνέεσθε. Καί τ' ἀναίσις.

α Χθέντας αἰχμαλώτους ἔμετέρων πολιτῶν πινᾶς, οὐ
δεμίαν ἐκ τῶν μυρίων ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ
μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναρεθόντων μέλιν, σέσσηκα, οὐκ ἐπιλε
λησμένος εἰς πρὸς ὑμᾶς ἔχρας. ἀπάντων γὰρ αὐτῶν ἐπὶ πλομο
νέστατος, ἐπὶ τοῦ θυμοῦ μίεροτέρων δὲ κίλῳ παρ' ὑμῶν λαβεῖν κατα
φρονῆταιμι. ὅταν δὲ τὴν ἐκ τῆς ζήαν ὑπόχρητέ μοι, τὸ ὑμᾶς τὸ μέ
γας εἰς συμφορᾶς, ὡς ἐδράσαι τε καὶ ἀναμνήσει.

Τῶς Σττισίχου θυγατρῶσι.

τ Αὐρομεῖται μὲν, ὑπὸ ὧν γράφετε πρὸς με ἐντολὴν ἔ-
χειν λέγουσαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ὅτε μετῴληται τὸν βίον,
οὐδεμίαν ἥσαν ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιφιλίας. οὐδὲν γὰρ ὑπέμειναι πῶ
ποτε πλημμελεθέντες, οὐτέλαττον οὐτε μείζον, ὅξινε γιναι ἀδύ
κως τὸν κατέμου πόλεμον. Σττισίχρος δὲ οὐ μόνον ταύτης εἰς χεῖ
ρις ἀξιοῦσθαι παρ' ἐμοῦ τυχεῖν, ἀλλ' αἰτεῖται δι' ὑμῶν, τὰ λυτὰ ἔ
αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἀπὸ ἐσέπραξάμην ἀποδῆναι πρὸς ταῖς,
αλλ' ἐκείνη τῶν ἀδυνάτων ὅτι μείζον· καὶ γὰρ ἐπὶ θανάτῳ δοκῇ τι
σιν, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν φρονῶν εἴποι, ἡμοὶ γὰρ ὁ τοιοῦτος, οὐ τίθη-
κε. μὴ γὰρ τοσούτοι ἰσχύσειε τὸ ἐκ τῶν αὐρομενῶν μίσος, ὥς τε σὴ
σίχρος ἀπὸ τῶν ἀμείνων τιμὴ λαβεῖν, ὡς φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν.
πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπέκρινον πρὶν νικᾶσθαι. περιττὸν
δὲ πάντων ἐμὲ, τὸν ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων ὡς ἐπει
ράδην, ἀνδρὸς ἐπιφανέστερον ἢ χὴν οὐκ ἰδόντα. διὸ τὰ, τε χεῖμα
τά,

τα αὐτοῖς ἀποδιδῶναι πρὸς τέτατον. ὅτι τὸ χάριν ταύτην οὐδεὶς κε-
ναι τῆς πατρίδος μὴν ματὸς θεοῖς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μάλλον
ἐληφέναι νομίζω.

Κριτοφύμω.

Ἀριστοφάνει

α Γαθοῦ μὲν ἔργον Φίλου ὁ σὺ ποιῆς ἐπὶ πάντες, ὅσοι πλεῖ-
στον τίμωι το μετρίον περὶ ἀνδρείας μαρτυρεῖτε, πεπεισμέ-
νοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς ἢ πράξιον ἢ τῆς ἡδὺς λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σοφ-
φῶς οἶδα τὴν μὲν ἀναγκαίαν ἀμυναν, ὑπὲρ αὐτῆς πρᾶγμα ἐν τῷ, τὴν
δὲ δὴ καὶ τοιαύτην νίκην ὑπὸ φιλύχης καταρθωμένῃ. οὐδὲν γὰρ
ἔστιν ὡς φίλω τε γὰρ ἐν αὐτοῖς, οὐτε μεῖζον οὐτε ἐλαττον, ὁ μὴ ταῖς
ἐκείνης ῥοπαῖς βιβαιοῦται.

Κησίου.

ο Ὑπερῶντων ὁ πῶν καὶ ταυρομῶνται ἀδύκως ὁ δὲ κησίου
τὸν κατ' ἐμοῦ πλεμον, ἀπλῶς τὸς αἰχμαλώτους ἐ-
κείνοις ἐχαρίζομαι, ὅτι καὶ ἐν νόμῳ γὰρ ἐλλήνων, οὐκ ἠναιπώ-
τῃ, οὐδ' ὅτερον ἀποδιδῶν ἀπὸ τῆς ἐλαβον διερρηγμένων τὸν ἀπλῶ-
φο μόνους, ὅτι οὐκ οἶδ' ἔτι, αὐτοῖς ἀπέδωκα. Στῆσι χόρῳ ἢ πρεσβυ-
στα μὲν δὴ τῇ θυγατέρων περὶ αὐτῶν ἐπέσθην. ταυρομῶνται
μὲν οὖν ἐπὶ τῇ ὁτι Στῆσι χόρῳ χάριν εἰδέτωσαν, ὡς ἐτύχε. Στῆσι χό-
ρος δὲ τοῖς ἐαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ γὰρ περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκεί-
νω χάριτας εἰδὼς, οὐδὲν περὶ φιλύχης ἀμνημονίω. γνώσκω
γὰρ ὅτι δι' αὐτῆς αἰτησάμενός τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχὼν, ταυρομῶν
νίπας μὲν, εἰς χεῖματα δὴ ῥήγνῃσι. ἐμὲ δὲ εἰς ἐπίδειξιν ἧς ἐχεν ὁ
παῖθ' ὡς ἀποδοῦμαι χεῖρ' ὅτι.

Πολυδῶν.

θ Αὐμὰ γὰρ διὰ φιλύχης ἰσικας τὴν παρὰ πλῆμους με-
ταβολὴν το βίου, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον θρασύτερος ἢ ἡτ-
τῆσαν ἐμφανῆς ὡν, τανῶν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαῖα ὁρῶμαι. ἐγὼ
δὲ ἐν δειέστερον ἢ δὴ, φεύγω πάντας ἀνθρώπους. πίσιν γὰρ οὐτε

Στῆσι χόρῳ

νικίω

περὶ ἀλλοῖς τισὶν, οὐτὲν Φίλοις βεβύλαν ὄρον. διὸ πάντοι κλυτὰ
νῶς ἐπιγνούς, τίω ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν λιβύῃ, το μετὰνθρώπων
βίου αἰρετώτεραν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηρόεατα νομάδων ἐν δι-
αίτηματα. μάλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσιν ἀκινδυνῶς σιναυ-
λίσσῃ μὲν αὐτὰ συνδυηθείω ἐρπετοῖς παῖσιν, ἢ τοῖς νῦν οὖσιν αὐ-
θρῶποις. τοσούτοι ἡμῖν αἰ πολλαὶ καὶ ποιηταὶ καὶ συνεχεῖς τῷ
ζῷ ἐμπερίαις καὶ πονηρίαις μετέδωκαν. Πολυγνώτω.

κ Αἰ το δωρεῖσθαι τί σοι πρὸς τὸ μέλλον καὶ το γράφειν πε-
πύσμαι πολὺ γνωτέ. πέπωται δὲ εὖ οὐτ' ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
πολλοὺς ἐπείνων. τοῖς γὰρ ἔργοις μου κατηγορῶν, διῶν οὐδὲν
πρὸς δέχῃ τῶν πεμπομένων ὑπὲρ μου, πῶς λόγους με ἐγκωμια-
ζῇς, οὐδὲ τῶν συνεισῶ, ὅτι λόγος ἔργον σκιά παρὰ τοῖς σωφροῖς
τέροις πεπύσεται. Κλεομενίδῃ.

τ Ων δωρεῶν ὅσαι μὲν σοι πρὸς τίω γυμνασιάρχῃαν ἀνέλου-
σι, πεπύμφα μὲν ἐλαίου με τρηπὴς διακοσῆς καὶ πυρῶν
μεδύμνου σπιτρακοσῆς, ὅσαι δὲ μέοτη γέσθι τῷ ἡψόν. τόν τε οἶ-
νον καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας καὶ τὰ σποχόρον ποιήματα ἐ-
μὴ καὶ ταῦτά πο τὰ δῶρα συρακουσίων ὑποπιδύσειε, γεωτέρων
ἐνέκον πραγμάτων ὑπὸ τυράννου πέπεμφθαι. Γοργία.

τ Α μὲν αἰατῆς ἐπὶ πολλῆς σὺν πάντοι καλῶς ἡγούμεναι γεγρα-
φθαι, τίω ἡ ἀράκλῃσιν τίω πῶν τοῖς μέλλοσι περιττῶν νυνὶ μάλι-
στα λοπίζομαι. ἐγὼ γὰρ οὐτε τελευτῶν, οὐτε τελευτῆς εἶδος φεύγω
σωφρονεῖν ὑπολαμβάνόμενος. ἐμαρμένη γὰρ οὐχ ὑπὸνθρώπων
νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τὸν ὀξετάζοντα περὶ τ' τοιούτων,
ἢ δεδιότα περὶ τῶν ἐσομένων καλῶν, λίαν δυνήθη νομίζω, εἴ πο-
ῖς προγινώσκαι τὸ μέλλον διύαδαι πέπειται, ἢ προγνοῦσ' φνυλα-
ζαδαι,

ῥαδαι, εἰδὲ πὺρ ῥὸ μὲν γινῶναι διωατὸν ἡγήται, ῥὸ δὲ φυλαξάδης
ἀδυνάτον, τὸ, χάριν ἑαποῦν δακρυεῖν εἰδέναι ῥὸ γνησιόμυθον, ὅπῃ ἀγνο
οῦντος καὶ γινώσκοντος ἔσται. οὐ μὲν ἄλλῃ καὶ σὺν τῇ γινῶναι καὶ
ῥὸ φυλάξασθαι τοῦ πῶν αὐτὸν εἶναι φήσεται, ὡς γῆρας καὶ δια
τάξαι καὶ μεταθεῖναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ προγνωθέντος χείρον· ἐπεὶ
κείσερον ὅτε πελοῦσθαι διώκει τὸν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. θεοῦ γὰρ
ἔργον ῥὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπων. ἐν θυμηθεὶς δέ τις τινὸς λεγο
μένουσ' ἀπὸ τοῦ διὸς Αἰακὸν καὶ Μίνω καὶ ῥαδάμανθω, καὶ τοὺς
ἄλλους ἡμιθέους, οὐτε ἀθανάτους γηρομένους, οὐτε ἄλλως ἀπο
θανόντας ἢ κατὰ τινὲς ἰδίαν ἑκάστον εἰμαρμένην. ἢ περὶ μοίρας
ἢ θανάτου δυσαναχετῶν ἢ φοβούμενος, ἐμπεδύφρων εἰς αἰσῶσι
δοκίμαλιστα μὲν οὐκ περὶ καὶ σὺν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἐν τοῖς ἰδί
οις περὶ τῶν ἀφαιῶν ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζειν. ἐπεὶ τοι
περὶ ἡμῶν, ὡς μηδὲν μελεμνῶντων ἐπίστασο. Δημοτέλης.

σ Ὑπὸ μὲν ἔχουσι τῶν παλαιέσεων. τύραννος γὰρ οὐτε
γονῶς, τυραννῶ συμβουλεύς κατὰ θέαν τυραννίδα. θε
ῶν μὲν δὲ αἱμοὶ διδιδῶν ἐκνηκτῶν εἰς ἀσφαλείας, ὅτε τὰ καὶ καὶ
ἐπείδην. ἀξιοπιστὴν ἢ σαυτὸν ἡπύμενος ἀνάδοχον καὶ ὑπὲρ τηλικῶ
τον πραγματῶς χεδὸν οὐκ εἰδὼς ὅτι τὸ ἐπὶ τῆσδε τινὲς αὐτῶν
ἀρχὴν, ἐπισφαλέστερον ὅδε ῥὸ κατὰ θέαν. ὡς πρὸς ἰδιώτητι τυραν
νῆσαι πρὸς ἀλλοῖσι τελέστερον ὅδε ῥὸ μὴ τυραννῆσαι, ὅτε τυραννῶ τῶ κα
τὰ θέαν ῥὸ μὴ κατὰ θέαν τινὲς ἀρχὴν εἰς τυραννίδος. κατὰ δὲ ῥὸ
περὶ τυραννίδος ὅτε, ὡς περὶ γῆρας καὶ ζωῆς, αὐτοῦ φρονήτεον. ὅτε
ῥαυτὸς ἀνέστης περὶ εἰς αὐτὸν γῆρας, ὅτε γῆρας ῥαυτὸς διωατὸν, ὅσοις
μέλλει δυσκόλοις, ἐκνηκτῶν πρὸς ἀντίον, γνηκτῶν βαλυνθῆναι ὅ
τε αὐτὸν, ὅτε διωατὸς ἑαποῦν δακρυεῖν τυραννῆσαι, προπυδμήτως ἐν τυραν
νίδι κακοδαμόνι, τύραννος αὐτὸν ἀνέστη διωατὸς ἐδελησέει κατὰ βίῃ

καὶ οὐτω δὴ μὲν ὅτε λῶν ἀνὼ τῶν μὲν γινέσθαι συμφερώτερῳ ὁρῶν τὸ μὲν
γινέσθαι. τὸ τυραννῆσαι ἢ τὸ μένειν μέχρι ζωῆς ἰδιωτῶν. εἰ μὲν οὖν
πρὸς τὴν τυραννίδα τὰ περὶ αὐτῆς μοι διηγησάμενος κακὰ συνει-
βούλυνες, πάντως αὐτὸ ἐπείδην μὴ τυραννῆσαι. τυραννὸς δὲ ὢν ἐλ-
θὼς τὴν ἀνάγκην τὴν ἀρχῆς εἰς πολλὰ προεπῆλκεως, οὐχ οἷον
ἀνθρώπου τινὶ περὶ εἶναι κατὰ θέαν τὴν ταύτης ὁρῶσιν, ἀλλ' οὐ
δὲ θεῶν τρεῖς διώκοντες. κατὰ θέμενον γὰρ τὴν ἀρχὴν, οἷδ' ὅτι
δεῖ πολλὰ καὶ δεινὰ πειθύντα πρὸς τῶν τυραννιδέντων, οὐτω κα-
ταστέλλει τὸν βίον.

Πολυσθέντω.

καὶ Αἰγίσις ἄλλοις ἄπεισι φίλοις ἐπέσπελκε διαταχέως ἐλ-
θεῖν εἰς ἀκράγαντα. καὶ σὺ δέομαι παραγινέσθαι πρὸ Ὀλυμπίων.
βούλομαι γὰρ τῶν μάλιστα δυνουσάτων σύλλογον ἀγαγόν, τὴν πρὲς
ποῦσαν ἐπιμέλῃαν ὥς πρὸς ἄλλοτε καὶ νῦν ποιήσας, καὶ περὶ πρᾶ-
γματων ἐπισφαλῶν καὶ μεγάλων συνώμιον λαβῆναι. ἀτόπου μὲν
ἢ δυσκόλου μεταδώσων οὐδενός. ἀρξέσω γὰρ τοῖς ἐμαυτοῦ. πε-
ρὶ οὐ μὲν οὖν δὲ οἷς αὐτὸ ἐποίησε, ἵνα μεινύσῃς μὲν τὴν ἀρχὴν ἐν οἷς ἔχῃ,
πολλάκις ὑμᾶς δεξιῶσωμαι. περὶ οὐδὲν δὲ ταύτης εἰς ὁδὸν
τῶν δαίμονι, τὴν ὑπὲρ τὴν λαβόντες προσαγόρουσιν μήμονον δι-
σέβας ὡς ἐφίλοτι μὲν ἡμῶς ὑμᾶς γίνοιθε. ἤκετε οὖν ἀντιπερθε-
τως, τῇ προτέρᾳ προθυμίᾳ κεχενημένοι πρὸς Φαλαριν, ὃν μά-
λιστα ὑμεῖς γνώσκετε.

Παυρόλα.

καὶ Δεξάμιον τὸν ὑπὸ σὺν πεμφθέντα μοι σέφανον ὁλκῆς χεν-
σὼν ἐξακοσίων, ὃν τύχῃς μὲν ἔνεκα καὶ τὴν πέμψαντος
φιλοτιμίας, ἔλθῃ. σέφανος δὲ, αὐτὸν ἡμέραν μίαν ἐν
ἢ τοῖς παρῶσι θεοῖς ἐπινίκια τὴν πρὸς λεοντίνου μάχης ἐβου-
θύτω, τὸν αὐτὸν ἀπέσπελκε δῶρον Ερυθρία τῇ μητρὶ σὺν. εἰ δὲ
ἄρῃον ἀξιώτερον χρυσῶν κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ, ἢ μητέρας γυμνασίου.

δ' αὖτ' ἡμῖν καλλίων σὺ καὶ πρεσβύτερος σέφαια; εἴ τί τ' ἔργων
δύχῃσ' ἄζια φρονῶν δύρεθής. - ἡ δὲ

Ἰω πολυτίμων.

εἰ Πιτρεύωσι πρὸς με παραγνιάται κατὰς ἀξίους. ὅρ-
κον δὲ δόλῃσι δίδωμι, τὸ μηδὲν σε πείσεισαι κακόν, ἀλ-
λὰ τίςτιν. εἰ δέ μου τῇ τῷ λόγον ἀπιστῇς ὑποχέσει, νῦν με τῶς
ἀλθέαις ἀδικεῖς, οὐχότε κατηγορήθης. εἰδὼς γάρ με μηδὲν πώ-
ποτε παρὰ βεβηκότα πῖσιν, ὥς κατεγνωκώς, ὅρῳ με τίρῃ, καὶ
τί διαφέρῃ πρὸς δύσεβαν, ὅρκον ἢ πῖσιν συχχαί. ἄμφοτέρω τῷ
ἡγῶμαι βεβαίῳ. Εἰρήνωσ. - ἡ δὲ

Πολυτίμων.

εἰ Ἰ μὲν ἀπὸ τ' σεαυτοῦ τῶν πῶν σοχαζόμενος ἀπιστῇς ἐμοί,
σύνεστιν ἐμοῦ κατὰ δικάζεις οὐ πονηρίαν. εἰ δὲ ἀπὸ τῷ ἐ-
μῶν, ἀγνοία μου πολὺ δὴν μάρτηκας. τὸ σὺν τὸν γὰρ ἀπέχω τὸ
παρὰ βῆναι πῖσιν, ὥς τε ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα τὸ δέον
ποσ προσέχων, ὥς με βαιοτέρων τίς τωσ' ἔχεισιν δύσεβαν, πολλὰ-
κίς ἐσφαλῶ. ἦκε οὖν ἐμοὶ πεισθῆς ἀνδρὸς δόλου ὃ ἀπάτης. πει-
σόμενος ἀδικον μὲν οὐδὲν, μαρτυρήσων δὲ πρὸς ἅπαντας, ὅτι φά-
λαρις οὐ φεύδεται τίςτιν. - ἡ δὲ

Τόλκω.

αἰ Ρισομείδης τῷ σῶ, τὸ χεῖρον παρὶδόν, ὃ ἰω πολυτίμων ἀφεί-
θεν τ' ἐγὼ κλημάτων. σέδῳς ἐπαγγέλη, πρὸς δὲ καὶ μὲν. ἐγὼ δ' ἐρρώμαι,
εἴ τ' ἐπὶ τῇ ἐρρώδῃ, τὸ πολλοὺς ἐπιχειρήσαντα καὶ τ' ἐπὶ τῇ πειρῇ
μὴ διὰ τὸ χεῖρον, μετὰ μελεῖσθαι καὶ περὶ τῷ βελτίονι. Νικίᾳ. - ἡ δὲ

εἰ Φοῖς μισεῖς σὺν τῷ ἡδὺν ὅτι τοῦ σὺν σ' ἐμιμῆται τῶν πῶν, ὅτι
τ' αἰών πάντων φιλεῖται. σὺν σ' οὖν ὅτι πάντες οἱ τῶν
Φιλήντες, σέ μισοῦσι. - ἡ δὲ

Αδελφάντω.

αἰ Κούωσιν διαφέρεισθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὁ πρῶτος ἐμῶν
ἐστὶ χείρων, σὺ μὲν ἐκείνον λέγοντος. ἐκείνου δὲ, τὸν με-
ταλιν σέ. ἐγὼ Δοῖομαι, μάλλον δὲ καλῶς πέπεισμαι, τῷ μὲν

ἄλλων πάντων ἐκείνων εἶναι κακίω· σὺ δὲ οὔτε ἰλαίνων, οὔτε ἄλλων
ἀνθρώπων οὐδένα· Ἐρρώσῃ.

Αἰετέοις·

π Ἀντιθέμου παῖς Φυγάδας ὑποδρόμενοι· φάλαριν γὰρ
οὐτὶδ' ὑποίων τις, ὅτε κακῶς ἐνίκησε· μάθουτε δ' αὖ τ' οἱ οὐ
γόν, εἰ τὰ μελιταίων καὶ λεοντίων ἴδωτε· οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίαν,
λεοντίνοισι δὲ δουλείαν, παρὰ τίς ἐγχομέλω· οἱ μὲν γὰρ τῆς ἱέρης
κατέδυσαν· οἱ μελιταῖοι δὲ, ὅτι κατὰ θυομένην, εὐούλοντρούσας.
Ἐρρώσῃ.

Ἀντιθένης καὶ Θεοτίμω.

τ Ὡν ὑπέμου πεμφθεῶν δωρεῶν, ἀντιθένης μὲν τὸ μέρος
ἐδέξατο· θεοτίμος δὲ, οὐ· διὸ τρεῖς μὲν, οἶδα χάριν· τὸν δὲ, οὐ
μὲν φομαι· ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἡλώπῃσέ με λαβών· ὁ δ' οὐδὲν ἐζημί-
ωσέ.

Μενεκλῆς.

μ Ἡμεταμέλου χρεὸς γυρόμενος, εἰ βούληται τὸ παρὸς
πονηρίαν ἀπολιμπανόμενος νομιθῆναι· ἐπεὶ εἰ τὸ πρῶ-
τον χρέον τι πρὸς καμαριναίου ὑπέληψεν προσπαλῆς· ὑπο-
κρίσσει δὲ καίρου δόξης, οὐκ ἀληθείαν χρεὸς γυρόμενος.

Ἐπιστάτω.

ω Σ πρὸς δύτυχ' ἵνα γράφῃ· οἷμας· ἐγὼ δέ σι τὰ περὶ
ἐμοῦ συνελών ἐν βραχεὶ δηλώσω· εἰ τοῦτέστιν δύτυχ' ἢ
γυννηθέντα μὲν, ὀρφανίας πειραθῆναι· νέον δὲ ὄντα κατὰ περίστα-
σιν ἐκπεσεῖν φιλπατρίδος, ἀπλῆσαι ἢ τὰ πλεῖστα φιλουσίας, τρα-
φῆναι ἢ ἐν βαρβάροις εἶδεσθαι, φθόνῳ ἢ δὲ ἀπόσπασθαι· ἀδικούμετον,
ἐπιβουλῇ δὲ μὴ μοῖον ὑπέχρωσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ δούλῳ γένει
ἔσθαι, τυραννίσαντα δὲ, ἀπὸνχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, δύτυ-
χ' ἢ μὲν.

ὁμήρου

Ομήρει.

ήρηνος

κ Αἰ σὺ, ὅ πάντες οἱ εἴλοι τὰ τῶν μοι χεῖροιθε μὴ τέθξεται
ζοντες πρὶ ἐμοῦ μηδὲν μὴ τέκλιν πραγματοποιήσας. εἰ μὴ τι
βουλοίμην. τῶν αὐτὰ γὰρ ὕβρι τὰ κτλ τύχην πρὶ ἡμᾶς, ὡς μάλλον
ἡδυνάτεις ἐχρὲς ἀκούσαντας, ἡλυση θνητῶν οὐς εἴλους μὴ συν
υπακούσαντας.

Επεὶ νικῶ.

αἴλιο

τ Ἦσ' μὲν γὰρ ἄλλων ἐχρᾶσ' ὅσοι τῆς κόνμεδε βράκασιν
ὡς πρᾶκα λῆς καὶ ὑπὸ λαδοῖ μιν, θνητοὺς γὰρ ὄντας, ἀ-
θάνατον ὀργῇ ἔχεν ὡς Φασίπιδος, οὐ προσήκει. φη μὲν γὰρ πύ-
θωνος εἰς ἐμὰ ἔνδον μὲν, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐ δὲ ἀποθανόντων, ὅ
πᾶσι συμβαίνει γὰρ τετελευτηησάντων ὑπὸ λαδοῖ μιν. ὁ γὰρ τὰ μέ-
γιστα μετῶν κακῶν ἐργασάμην, οὐ τὸς ἐστὶν ὁ μετὰ τὴν ἐμὴν φονὴν
ὄντιαν τὴν μιν αἰκαβελόμην ἐμὴ δὴ κεν, ἀναινο μὲν δὲ τὸν
τογῆματι, Φαρμακῶ διαφθείρας. Μεγαροῖσιν.

οὐκ ὀδύσαν

ο Ὑπὲρ ἡμῶν ἀπλήκεα χεῖρ, τὰς τρὶς ἡμέρας ὑ-
μῶν αἰλούσας μεθ' ἡμᾶς προφανῶς κατέμου πλεούσας. εἰ
γὰρ ἐμὴν μονὴν τέχευτος, οὐκ αὖ ἐπελάθεαι, ὅτι πρότερον εἶς
ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα. Λεοντίνους.

λ Εὐνίδαν ὃν ἔθξεν πέμψατε κατὰ σκοπὸν τῶν ἐμῶν πραγ-
μάτων αἰλόντας, δύναμις μὲν ἀποκτείνειν, σέσωκα, ἔχ' ὑμῶν
χεῖρ ὁ μὲν γὰρ ἵνα μὴ ζῆτω, τίς ὑμῶν σαφῶς ἀπαπέλη τὴν πε-
ρασσιν δύναντο καὶ ὑμῶν πολέμου. ὁ γὰρ ἐμοὶ πιστῶς ἀνδραγαθήσας
τὴν περ' ὑμῶν ἐδύλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεῖς ἐστέ. πλὴν λιμὸς ἐφ' ὅ
βουτοῦ των δὲ ὑμᾶς Φησι λῖαν δὲ πρὸς.

Ιμβραίοις.

οὐκ ὀδύσαν

ε Γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ σπασίχρου πρᾶξην ἐτοίμος εἰμι.
καὶ, εἰ πρὸς αὐτῷ ἐδόμεν τὴν μοῖραν ὅπλα ἀράμηνον

πρὶ τοῦθ' αὖ τὸν διαγωνίσασθαι, ἐκ αὐτῶν ἀκηρῆσαι, ἐφ' ᾧ τε θεῖον αὐ-
 δρᾶ πρὶ καλῶν ὑμνηθῆναι ἐπαυτοῦ μῦθον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἀλ-
 λοῖς ἀνδράσι πρὶ σωσάσθαι, οὐδ' ἀπείντων αἰκάσθαι ῥά τ' αὖτε θεῶν
 σαι προὔτιμι μὲν ὑμνοῦν ἄλλω, δι' οὗ μέλη καὶ χοροὶ δὲ ἡνεγκαν, λογι-
 σασθε δὲ, ὥς ὅτε παύται ταφῆσθαι χοροί, ἰμερῶσ' ἐστὶ καὶ παύ-
 σης μὲν περὶ τῆς κληθῆσθαι διὰ τὴν ἀρετὴν. μὲν δὲ ὑμῖν τε-
 ρος ἀμα δὲ, μὴ δὲ οἷα δ' ἐστὶ καὶ τῶν κερῶν σπείχον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πο-
 ῖμασιν ἐν αἰσ, ἀκούα πάσι τῶν ἀνθρώπων πεποιήται. δὲ ξαδῶ ἰμε-
 ρῶι, παρὰ μὲν ὑμῖν γινώσκονται, τραφῆναι τὸν ἥρωα καὶ παιδὸν
 θέντα βιώναι, γηράσκοντα ἐν ὑμνοῖς καὶ μέλεσι. παρὰ ἡ κατανεί-
 οῖς τῶν εὐλοβήσιν, εἴτε διωγθεῖσιν, εἰς ἀλλότῃ φιλύσεως μετα-
 βαλοῦσθαι, τελευτήσασθαι καὶ ἐν μὲν ἰμέρᾳ, νεώσ' ἐστὶ δ' ὡς ποτὶ χρόνῳ.
 μνηστὴρ ἀρετῆς ἀθανάτων ἐν ἡκατόνῃ τῷ σπουδαζόμενῃ πάντων,
 ταύφος. πρὶ μὲν αὖ τὸν τοῦ νότου ἀν' ἀμφὸν δόξαν ὑμῖν αὐτοῖς,
 πράσσετε, μὴ τε χερμάτων τῶν ἐπ' ἐμοί, μὴ δ' ὅσων ἐνδεῆς ἐστὶ καὶ νο-
 μίζοντες, μὴ τῶν εὐδῶν. ἐν δὲ προνοεῖτε, ὥς οὐτε ἐλοῦσιν ὑμῖν πό-
 λιν ἐνοικελία, σκελιώταις οὖσιν ἀπρεπῆς, οὐτε μὴ ἐλοῦσιν
 ὑμῖν πάλιν ἐνοικελία σκελιώταις ὅσιν ἐν πρεπῆς, ὅτε μὴ ἐλθόν
 ἀσφαλῆς. τὸν ἡ ἀνδραμὴν σέβετε, μὴ τὸ λοφύρις δεκνὶν πᾶσι φιλῶ-
 παύτῳ τύχῃς. τίθηκε μὲν δ' ὁ σῶμα τὸ σπείχον. ἥρωα καὶ ἡ πᾶσα λα-
 βὼν ὁ αὐτὸς αἰὼν, δύκλεις μὲν ἐν βίῳ, μακάριον δὲ ἐν μνήμασιν
 ἀναθήσεται. τὰ μὲν τοῖς μέλεσιν καὶ ἔσθῃ, καὶ παντοῖα ποιήματα
 πᾶσι δὲ δημοσίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς ἰσοῖς ἀναγνώσθαι. καὶ ἰδέσθαι
 κασὸν ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τὸ πρὸ αὐτῶν ἀφανίζοντο σπείχον, ὅτε ἰδέ-
 τῶν τὴν μὴ φνύλατῆται. εἰς τε τὸν ἀλλοῦ ἀν' οὐσ' ἀπαμύνασθαι ὑπὸ
 μέλῳ

καὶ τραφῆναι
 καὶ παιδὸν

καὶ ταύφος

καὶ ἐνοικελία

μελῶς· εἰδότες, ὅτι μάλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρός, ἢ ῥέψασα πό-
λις ῥὺν τοιοῦτον, ὑπὸ πᾶν τῶν θαυμάσιοςται.

τοῦτο

Θρασηνοί.

τιμοδείας.

τ Οφρούερος οὐ παρθῶν ἐγκατέλιπτο, ὑπὲρ ἧς πρὶ τῷ
κρον δὲ ὑπὸ βομῆς καθρέθη. τοῦ ἧς τῷ ὑποδωλῶ τὰ
χρῆς, σὺν τομῇ τῶν ἰσθι ληφέν τὸ χρεῖον.

Αβείροι.

π Ὑθάνο μαῖστρον ὁμιλίας ἀνδρῶν ὑπὸ φανῶν, ἐξ ὑπὲρ-
βορέων εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀεικέσθαι τόπων. πυθαγόρα
μὲν οὖν τῷ Εἰλοσόφῳ ἐστὶν ἡρώ τῷ κρητῇ, καὶ τισιν ἄλλοις τῷ
ἐλλογίμων ἐλλήων, συμμεμειχέναι, καὶ πολλὰ πρὸ αὐτῷ προσμε-
μαθηκέναι. ζητεῖν δὲ καὶ πλείους ἰσορίας χρεῖων οὐκ οἶδα, ἐν-
τυχύνει μὲν οὖν προκατήχονται ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, ἐπεὶ πε-
σαι τοιοῦτον εἶναι με, ὅποιον οἶδα βράλλοντες εἰσάγουσι, μεταπει-
θῶν οὐ γὰρ ἀδύνατον εἶδεν ὅτι ἀληθεῖς ἐξετάζεσθαι δικαίους, πρὸς αὐτοὺς μὲν
αὐτοὺς, μάλιστα δὲ πρὸς σοφοῖς ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρὸς με συζητήσο-
μεν, ὥς πρὸς ἄλλοι πολλοὶ ἧς ἀξίων λόγου. συνέσι γὰρ ἐκ πεί-
ρασ, τὰ, τε ἄλλα ἅπαντα καὶ ἄλλιον δὲ σεμνότερον, εἰδὲ δεῖ εἰπεῖν
μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ Εἰλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τῷ κατέχον-
σαν φήμιν ἐχρηματισμένα, ὅτι τὰ ταῦτα διέκριντα καὶ κοσμοῦν-
τα φάλαριν, οὐδενὸς ἧς σφρόδρα ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων ἐν-
δεῖν.

ἀβείροι.

Ἀβρυί φαλάειδι τῷ τυράνῳ.

ἔ Διζέσ φῦσιν οἰκείαν ὕβρεως καὶ ὠμότητος· καί σε ἔτικεν
οὐ γυνή καὶ ἀνὴρ· ἀλλὰ λέωνινα καὶ σὺς ἀγριό· πρὶς γὰρ
πάντα βία καὶ προσέπιγχε· δόξη κακὴ καὶ ἀγριότητι· μὴ σὺτε καὶ
ἀβρυί φάρι δὲ σὺ βῆ ἀνδρᾶ εἰς πόλιν ἀκράζοντα· ἀλλότρια γὰρ
ἐμοὶ φθύνῃ καὶ χαλεπότης καὶ κακὴ ἀγνοία· εἰδὲ προθύμως με
θέλεις ἐλθεῖν εἰς τὸν οἶκον, νόμοισι ἑλληνικοῖς χρεώμεθ'· προσκαλῶ
με εἰς σὴν ἐστίαν, καθερύνων χερσὶ καὶ ἴνυχ'· πρὸς πάντα πολί-
την σὴν καὶ ζώνον· εἰδὲ μὴ, χερσὶ φροσὶ ἀβρυίσι γέγχε.

Πολυσφάτῳ τῷ Δαίσιμῳ.

ἔ Γχερῶτε καὶ μὴ μέλλετε διὰ τὰ χουσι ἐμοὶ πολεμεῖν· ἐ
πί τ' ἄγρι σφ' ἄλλοις οἷσι δμηγυροῦντες ἐλέετε διαβάλλ
λον πῶς με πρὸς λεοντίνους, οὔτε φθονοῦ μὲν ὑμῖν, οὔτε ἀπσυμβου
λόν οἱ μὲν βίλοπι μεῖδαι.

Ναυσικλῆ.

ἔ Γὼ μὲν, ὅπῃ ἦδη πηλάκεις ἐπεταλκώσσι τυχεῖω, καὶ
ἐρμολιόρῃσι ἥτις ἄλλος ἐρξῇ τὰς πρ' ἐμὲ δωρεάς λαβεῖν
τίω βίλοπ' ἡμῶν θυγατέρα γαμου μόνον, ἀπ' ἐμ' ὧν δέ δωκα· ἐ
τὸν ἐπαινον ἴσον μάλλον ἢ δύκα· ἐσέρον ἐχω· πρὸς σὺν τοιούτοις συγ-
γχεῖσιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων ἀντεξέταζομαι· πρὸς δὲ
τοὺς οὐκ ἐξόντας ὅτι χερσὶ ζόμενοι πεῖθομεν, τὰν τὴν ἐχὲν τὴν ἀ-
πολογίαν, ὅ μὴ δυνάσθαι τοὺς διοργάνους μόνους ἀπ' ἐμὲ βίλοφρο
σύνῃσ', εἰς ἀγέσκαδ'.

Αἰσολόχῳ.

ἔ Πιλαθόμενος ἥς ἐχὲν ἡρώου πονηρίας, καὶ γνόμεθ' ἄλ-
λός τις πρὸς ἡμᾶς, ἢ οἷος εἶ, χαλεπὸν καὶ καδ' ἐκείνην
μόνον

ὑπολαβε· μή γούτο μόνον εἰρηλάκισ' ὑπέμου καὶ καθέκαστην γκα
τηροίαν δύπαστων, ἀλλ' ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμέβη· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐκ
σωχρησότητα τὴν δόκουσαν εἰνάτισι, φιλικάτερον τοῦ πονηρίας
ἐνέγκας· Δουτέρων αἰτίαν· ἀλλ' ἡμῶν δὲ σὺ σεαυτοῦ πρόσμε δύ-
ωρετεῖν βεβουλημένος φείδῃ, ἡμῶν γὰρ ἔτ' ὡς ἐχόντων ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον τάχα αὐτὸ ἐπὶ κ' ἐστέρως ὁφείδῃ.

Ἐπιχάρμω.

ⲡ Εὖ γ' αὐτ' ὦρ σὺ καὶ δημοτέλης ἡμῖν συνεβουλεύετε ἅπ-
σῃσι φιλτυρανίδος, ταῦτα οὐδ' ἐννοοῦντες ἀλλ' ἀγνοοῦντες
διὰ τὴν ἀπειρίαν, οὐτὼ συνεβουλεύετε· τὸ μὲν γὰρ ἀρξάσθαι τυ-
ρανίδος, ὅρε γὰρ μόνον· τὸ πάνσοφός δέ, οὐκ ἐπὶ διὰ τὸ πολλὰ μὴ
δεόντως πρᾶξαι· ὥς π' οὐδὲ τὸ ζήτη μεθέπτερον οἶδον, ἀναλαβεῖν
τὸ βέλῃ μόνον, ἀλλ' ἐμμενέειν τὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀνελθεῖν τὴν ἀρχὴν
φιλτυρανίδος, καὶ δὴ ποιεῖτε· εἰ δὲ γούτο, ἐστὶν ἀδύνατον, ἀδυνατω-
τέρων ἴσ' ἐπὶ ὑμετέρων πρᾶξις ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.

Τιμοθένης.

ⲧ Ὡς ἔρα τῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ φρενέλιον ὑμῖν μέναντες,
ἐκ κοφάτωσαν· οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ὑποδομὰς φιλολασῆς, δια-
χωσάτωσαν· ἵνα φιλὸν μμενείδος διαφύγῃς, ἐν ᾧ τὸν αὐτὸν ἀρ-
σὺ γήνηται τὸ πέδον· ἀνακείτω δὴ πρὶ ἐκατέρ' αὐτ' ἄλλος, τοῖς
πρῶτοις τὸ καθέαυτὸν ἔργον ἀποτελείσασιν.

Αἰσολόχῳ.

Ⲛ Ἰτ', ἐκ σίχρον ἀδείας ἀξιώθῃς πρὸ μὲν αἰχμάλω τὸν πο-
τεγνόν μόνον, ἐπαίρῃ σε κατ' ἐμοῦ γράφειν τραγῶδ' ὡς
πᾶσι γούτο πειρητῶς ἡμέρας προσενεχέσθαι μένου, πολὺ φιλὸν ἀληθεί-
ας διαμαρτάνῃς, οὐ γὰρ ἀποδέχεται κοινότητι πειρητῶς, ἀλλὰ

τοὺς ἀγαθοὺς ἢ πικρῶν, οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ κατασέ-
ταις, ἀλλὰ τοὺς θυμαίους ἢ ἐχθρῶν, οὐδὲ κακὸς μὲν πικ-
ρῶς ἀναλκίς δὲ ἐχθρὸς ὢν, ὃ καὶ ἀνδρείαν κατὰ δυνάμιν ποιη-
τικὴν, σὺν ἡρώσει αὐτὸν προσεκηλίσθη. γνώση δὲ τὴν ταχίστην το-
λεῖο μῦθου διαίρεισιν, οὐκ ἐκ μακράν, οὐ πρὶ ὧν εἰς ἐμὲ ἤρξατο
πέντων, ἢ αὐτὴν ἀνυπότακτος, εἰ ὅτι σὺν ὡς φείλω δρασμά-
των, ἀλλ' ὅτι τοιοῦτόν ἐχθρὸς καὶ πικρῶς ἢ αὐτῶν σεαυτὸν καὶ
σπείχον ἀξιοῖς.

Αἰλαντιθερασιβούλω,

ὦ Μῆες μὲν ἀποδέδωκεναι τὰ χεῖματα ἐδανείσασθε, τοῖς
κρυφίᾳ λέγετε, ὁ δὲ Φησὶν ἀπειληφέναι, οὐκ ἐχθρὸς δὲ μὰ τὸν ἥ-
ρα κλέα, οὐδ' ὅτι μὲν ἀπιστεῖν, ὅτι κένω μὴ πιστεῖν, ὁ μὲν γὰρ ὡς
τε βεβαίως ὑμᾶς ἐχειρθεῖ ἀποδέδωκεν, ὑμεῖς δὲ ὡς εἰλωπεπ-
τευκέναι λέγετε, διὰ τὴν αἰτίαν οὐκ ἀπειληφὸς, ἵνα μὴ δόξω π-
ρὶ ὑμῶν ἀπιστεῖν ἐν τοῖς λόγοις, ὡς κεκομισμένα πρὸς δέδεχ-
μαι. εἴη μὲν τοι μέγιστος ἄνθρωπος μετὰ ληθῆς, ἢ τὸν πάλαν
ὑμῶν τοῦτον ὅστις ἐστὶ, πικρὸν δὲ ἔστι καὶ κρείττω ἢ ἡ γούμαι πλ-
λὼν χεῖματων ἐνεγνέναι ζήμιαν, ἢ εἰλῶν ἀνάγειν δὲ εἰς ἀληθεί-
ας δὲ ῥεθείησιν, ἀντὶ εἰλῶν τοὺς ἀδικοῦντας καὶ φουδομύθους, ἐ-
χθροὺς θύεσθαι.

Γελοπίδης,

ὦ ὦτα ἔχον ἡρώσειμι πρὸς σπείχον πρὶ ὧν ἀξιοῖς, ὅτι αὐ-
τὸς ἐκείνος ὡς δόσεις, εἰς τινὰ τῶν οὐκ ἐπιζώντων ἐξεγνέναι
μέλος, εἰς ἡρώσειμι μὲν ὑμεῖς, ἀπόχευ δὲ μοι χάριν εἰληφέναι πα-
ραυτὸν, τὴν ὡς τῇ νικητικῶν γυναικὶ πόισιν, εἰδὲ π βούλῃ πα-
ρῆμων αἰτεῖν, οὐ πινος ἢ ἐξουσία οὐκ ἐπαλλοτρίαν ἀλλ' ἐπὶ τὴν
ἐμὴν αἰδέσθαι, ἐπίσταλλε.

Τηλεκλείδης

Τηλεκλείδη.

Δία τινὶ χρωμένῳ συνῶμην, πρὸς πολλοὺς ἦδη τῶν ἐμῶν ἐ-
παύρων διέλεξαί τοι τίσας διαπραγμάμενος, ὁ καὶ γέ-
νη, εἰς ἐμέ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὥς οὐκ ἔχον μετὰ τὸν δε-
μιουργὸν τοῦ παύρου περίλαον, ἀλλοὺς κατὰ γαστέρα, τῷ πρὸς-
παύρῳ αὐτῷ αἰκίαν. τὸν γὰρ ἰδὼν λυγρὸν ἔπαυρον. ἐγὼ δὲ οὐδὲ
φίλῃ πρὶν πάλῳ τιμωρίας ἐπαυροῦ μέμνη, ὡς εἴ ποτε τιμωρὸς
γὰρ οὐκ ἐγρόμην ἐπαυροῦ χάριν, οὔτε φίλῃ τῷ τῶν ἀλλοῖς κολά-
σεως διαβαλλόμενος ἀχόμει. δόξῃς γὰρ αἰσχρὰς ἢ καλὰς, ἀμυνά
κε χύρεται. δὲ μὲν τοι καὶ τοῦτο ἰδὼν ὅτι τοι μέλλειν καὶ ἀλλοὺς τι-
μᾶσθαι τῷ παύρῳ διαφείρεσθαι χάριν, ἐκολασάμην αὐτὸν, ἐπεὶ φί-
λῳ χαλεκοῦ κατωσκηδυνῆς ἐνέκα, δουρείας, οὐκ ἀπαλείασιν ἀξίους
δίκαιον μὲν οὐκ ἐκείνῳ τῶς πρὶ τὸν παῖτα αἰτίας, καὶ τῶν εἰς τοῦτο
τύχης ἦσαν βιαζομένων, ἀνακείσθαι. εἶδε καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναφέρειν
τοῦτο τῷ ἀγνωμονέσειρον κρινόντων, ἐκ ἀχόμειθαι. ἔως ἐχόμενα
ξίους ἀποδεικνύει φίλῳ κολάσεως τῶν ἀναιρουμένων. ἀρξά-
μενοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου κολαδέντος, οὐκ ἔτι ἀπάντων αἰών,
μᾶλλον ἢ αὐτῆς φίλῳ ἀνθρωπίνῳ φύσει ἐπυρπόλησε, τὸν αὐτὸν
τρόπον φίλῃ ἐξέτασεν ἐπὶ πάντων ποιήσας. εἰ γὰρ τίς ἐπὶ πρὶν
λάῳ κολάσῃ, ὥς δικαίαν ἐπαυρεῖτε, καὶ τῷ ἄλλῳ ὅσους ὑπερᾶλ-
λοτρίων ἀδικημάτων ἐκολασάμην, οὐδὲ ποτε μέμφοιθε αὐτὸν προ-
σηκόντως. εἰδὲ ὅσων ἀνθρώπων μὲν ἐκαστὸν ἐμοί γε γυμνῶν, δι-
οὐς ἐμὴ χεὶρ ἤσεν τοὺς ὀλίθρους. ἢ πονηροὺς ἀνὰ βουλοῦς εἶναι, εἰ-
ποὺς ὑπερᾶλλον κακουργῶς εἶναι καὶ δὲ ποῖός τιμωροῦ-
μενος, τοὺς εἰς ἐμέ ὡς βουλομένης ἀζημίους εἶσσιμι. καὶ τίς
δύσκληται ὑπερᾶλλον μὴ προσηκόντων, ἐπὶ τῷ φοβερόν δὲ κεν

ἐναι τοῖς ὠκυδούουσιν ἀνὰ δὲ χρόνον ὑπὲρ τῶν κινδύνων
ἐκνήσαιμι. πεπεῖσμεθα δὲ πρὶ ἐλπίδι ἅξιωσέως σου. οὐδεὶς πολέος
σιν ἐνοχλεῖν. παύσαι ἡμεῖς σεαυτῷ καὶ ἐμοὶ πρὸς ἄγρια πρὶ χν.

Παυρόλα.

αὖ Φιλόμηνος εἰς ἡμέραν ἀναγκάσας ἐνέκα πραγματείας, ἡ
κουσαι τῶν σπαιχέρων θυγατέρων ποιήματα λυαζουσῶν.
αὖ μὲν αὐτοῦ σπαιχέρου γρηγορότερος, αὖ δὲ τῶν πρὸθενων ἰδιότης. ἡ δὲ τῶν
μυῖσσι χρόρου, τὰ τῶν θυγατέρων ἡπιοῦσα. τῶν ἄλλων ἔτινα κατὰ
σύμκεισιν ἐξεταδεῖν, καὶ πολὺ βελτίονα. ὥστε μετρίσθαι ἡπιοῦσα
σαοὺς τὸν διδάζαντα. τρισυλβία δὲ καὶ τὰς πρὸ φνσιν ἐπὶ
τοσούτου βούτος παιδείας ἀχέσας. ἔστι δὲ παυρόλα. σφόδρα
καὶ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δὴ περὶ τῶν ἔχων.
τὸ μὲν σῶμα γυμναζέσθαι, ὥστε καὶ καυηγοίαις καὶ ταῖς ἄλλαις
κακοπαθείαις, τίτῳ δὲ ψυχὴν ἀγύμνασον ἐὰν λόπον τὸ καὶ παιδεί
αὖ ἐλληνική, ἢ ἐχέω πρῶτον ὡς ταῖς τοιαύταις συνήθειαις καὶ
μόνῃ. σῶμα γὰρ μὲν καὶ ὑπὸ μελετήσιν, ὡς ἐὰν χεῖρ, ἢ ἰσχύος. ἐμὴ
πρὸ τῶν ἰσχυρῶν ἀγῶν ἐνέκα ἀθλοῖν. ψυχὴ δὲ πᾶν τὰς τρεῖς ποιοῦ
νθεῖσθαι χεῖρ, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀρίστης τιμῆς ἐνδημοκρατου
μὲν ἡ ζήσεσθαι πολλὰ. ἔτι μὴ σὺ τούτῳ ἀκατηγόροις πινὲς, ὡς ἡμεῖς
ὡς τὸ ζῆλον καὶ μιμηθῶς τὸν ἐντυραννίδι βίον. ὥς προσήκον τα
σσι καὶ νόμους. καὶ διὰ τούτου σωματικῶν πασῶν ἑστῶμεν. οἷομε
ἡ ἀρμόζουσιν ἐναισιν. τῶν ἰσχυρῶν, ἐπὶ αὐτῶν διωκείας κατακτήσιν.
ὅτι ἐὰν δὲ φρονῇ τυχεύης, πρὸς τοῖς μετὰ μελομένης πρὶ μόνῃ
χίρας, οὐ χεῖρ σίως ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τούτων ἐπαινελομένου τὸν βί

- εἰς
διδάχθαι

- 77

ον, γυνὴ μὲν λάβει· ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννίδην αἰ
μᾶλλον αὐτὸν δύναιτο, ἢ τυραννῆσαι· ὁ μὲν γὰρ, εἴνα φοβῆται τὸ ἄλλο
λων χαλεπὸν ἀπὸ πλάγματος, τὸν τυραννόν· ὁ τυραννὸς δὲ, καὶ τοὺς
ἐξωθεν ὑπὸ δουλοῦνται, καὶ δι' οὓς σώζεται ἀνάγκη καὶ αὐτῷ με
τὰ τῶν πολλῶν φόβων καὶ ταλαιπωρίων, πρῶτον δὲ λαβεῖν
τοὺς φυλάττονται· ὥς τε ἐμφρονέστερον δὲ ζῆλον τὴν το συμ
βουλεύοντος παρὰ δὲ δύναιτο, ἵσως ἀξίου παρὸν εἶναι· τὸ δὲ ἐκ φόβων
δὴν κινῶν καὶ κινδυνῶν ἀδιapaύτων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς καὶ πα
σὶν ἐχθρῶν πέρας· εἰ δὲ ἀπειρία καὶ νεότητι τὸν ἐν τυραννίδι βίον
οἶδε τί τὸ πρὸν καὶ προσθεῖναι ἔχειν, ἀλλοὺς τοὺς ἀνωτάτω συμ
φοράς ἐκαστοὺς ἀμφοτέρων, πάντως μὲν ἀμφοτέρων τὸν το πα
χὴς δυνάμειον· δύχον δέ σι· τὸν δὲ, μηδὲ ποτε τυραννικῶς πέρας
πρὸς αὐτῶν τύχης.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ὑχὺνὸς σὺν πάλαι νομίζω χεῖματα αἰτεῖσθαι μὲν τοὺς θε
οὺς, ἀλλ' ἐμμενὸν ἐνδεέστερον δύρισην ἢ δὴ χεῖς ὁ τῆτι παι
δὸς ὑπηρετεῖν· εἴη μὲν τοι σε εἰς ὅσα φησὶ ἀναλίσκειν, καὶ οὐτω δὲ
δύς τῶν ληψομένων εἰλῶν ἀπορήσεις θάπτον, ἢ πρὸς τὸ παρὰ
αὐτὸν μὲν· ὅσω γὰρ αὐτὸν προηγείται τὸ λαμπρῶς χαρίζεσθαι, ἔ
πεται τὸ μεγαλοφροσύνῃς ἀξίως κταῖσθαι· ὅταν δὲ ἀπαξ τὸ
δραῦν πρόθυμον πρὸς τῶν, τὸ κατὰ ρεθὺν ἐγείμην αὐτῶν καὶ πρὸς χον
ται· μὴ δὲ καταιδὸν μὲν μετὰ τοῖς παρὰ ρησὶς λόγοις· ὥς
τε ἀσμενῶς ὀλίγα διδόντα ἡμῶν, δι' οὗ τὰ πάντα περιεπινοήσωμεν· τὸ
σὺν τὸν δὲ ἀπέχω τὸ μὲν φεαῖσε εἰς πρὸς τοὺς ἐταίρους ἐκτε
νείας, ὥς θὺ πρὸς φυνὸς ἡδὲ μὲν, ἀξία παραινέσει διαμοεῖσθαι

τοσούτῃσφι λαυδαῖς· ἵνα μὴ μόνον πρόσθ' ἑξόντῃς μεγαλόφρων
συμπράμνουσῃς δέ σοι φιλότητι τυχεῖς, ἵσαί φημι Πυλάτῃσ' ἡσυχῇ
λημαί. ὁ δὲ δόμων οὐκ ἀσμενέως ὤχνηται παυρόλα, καὶ λαμβά-
νομεν χάριν παρὰ σοῦ. γὰρ τρέπον φιλῶν πάντῃς, οὐτως δὲ λῶν ἔχρη-
σθ' ὄντα.

ἐν τῇ ἐξο-
δίᾳ

Εὐθεία.

Ἔ
Ἰ μὲν δὲ λαβουμένη τὴν ἐντυραννίδα βίον, οὐτολμαῖς εἰς ἀ-
κράτῃ ντα πέμψαι παυρόλαν, συγγνώμην ἔχουσι. καὶ ὡς
γυναικὶ καὶ ὡς μῦθ' ἱεδοικῆς παρὶ ἀγαπῆται τοῦ παιδὸς. εἰ δὲ μό-
νη δὲ μὴ μετέμωυ γεγνηκῆς, μόνῃ δὲ κακοῖς ἔχειν αὐτὴν, ἀγνωμό-
νως κείνης τὰ παρὶ γονέων. κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἀποτρώματι τοῦ λό-
γον, πατρὸς αὐτῆς παῖς μάλλον, ἢ μητρός. καὶ τὴν δὲ ἐντυραννίδα
ρον, ἐκ αὐτῶν ἴσως· εἰ δὲ τὸ μεταδύναται ποτε καὶ τῷ γεγνηκῇ τὴν
ἑὴν, σὺν τῇ ἐλάτῃσιν ἢ γῆ, τί δοκῆς τὴν μὴ ἢ μέρουσ' ἀξιούμενον.
κοινωνικώτερον δὲ ποιῶσαι, πέμψον αὐτὴν ὡς ἐμὴ, οὐδ' ἀμαρτῆς
ἔχοντα πρὸς σέ, ἀλλὰ θάτῃ καὶ μεθ' ὧν δὲ Φαλάειδος ὁ ἐρυ-
θείας παῖδα· ἵνα εἰ καὶ μὴ μετέμωυ, μετὰ ἄλλων γούν ἐν ἀφθονίᾳ
πλούτου βιωτένῃ τε εἰς τίνας δ' αὐτῆς ἀναγκασιότερους δύναιτο
περιουσιάζειν, γυναικὸς ἢ παιδὸς ἐκ τῶν μελεθεῖς. ἐγὼ δὲ παρὶ ὑμῶν
ἱσχυομαι ὡς εἰς ἄνδρα δὲ πατέρα, βούλομαι γὰρ παρὶ μοι
χρημάτων, μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑμῖν τοῖς Φιλιππίσι· ἵνα παρὶ
δοῦναι καὶ τὸν τοσούτῃ παρὶ παρὶ, καὶ διὰ τὰ ἄλλα μὲν, οὐ χῆκισται
δὲ καὶ διὰ τὸ πῶν γῆρας. καὶ διὰ τὸ πρὸς φαντον συμβεβηκῆναι
μοι χαλεπὴν νόσον, ὑπὸ μνησθ' ἡ γὰρ μετελθὲν ταύτην ἢ γῆρας τὸ

ἐν τῇ ἐξο-
δίᾳ

ζῆν' αὐθόρῳ πον προθεσμίαν· τίλιν ἐνεσώσαν ἡμέραν· φιλὴ πῶσός τις φιλ
κρήτηθεν εἰς ἀκράγαντος, καὶ φιλὴ ἐνθένδε πάλιν ἀφ' ὅθεν, ὅς ποισὸν
αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν, ἢ τῷ πατρίδ' ὀνόμα περὶ ἐξέτασμαῖον, ἢ ὅ
φιλὴ μητρὸς φόβος.

Πολυκλείτω.

ὦ Υἱοὶ δὲ τίς σου μάλλον θαυμάσαιμι ὦ πολυκλείτω, τίλιν
χρὴν φιλὴ ἰατρικῆς, ἢ τίλιν τῷ ἴσῳ πίσι· ἢ μὴ ἴσῳ τυραν
νοκτόνον· ἐν ἡκκε πύδον· ὅς ἴσῳ, τιμὰς τυραννοκτόνους· διὰ μὲν φ
τέρω δὲ τούτων, ἡσὶν δικαιοσύνη δρᾶμασσο, ὅν δυνάει κινδύνους αὐ
αἰσῶσιον, ἀφ' ὅθεν τὸν τέ νόσον προσβολῆ, ὅς τιμὰς κλεμίων, διὰ
σώσας· μὴ ὡς ἄρ σι παρῶν, κτείναντός με τῷ παθού, μηδὲν ἀπὸ
φιλὴ τέχνης ἀντιπρᾶξαντι, τε τυραννοκτονικῆναι δοκεῖν· ὅς μὴ κτεί
ναντος, πᾶν ἐτοίμως δαδὲν, ὡς αὐτὸ σωτηρίᾳ μου λαμβάνοντος, δια
φθεῖραι· ὡς δὲ καὶ τὸ δόξαν διαφθεῖραι, πρὸς τῷ τυχεῖν τῶν ὁμοίων
τιμῶν· ἀλλοῦ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἀδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἐ
λῆσαι· ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁ πῶς ἀδύνατον καὶ ἰσὺς ἐμὲ διὰ τίλιν νόσον,
τυραννοκτονίας δύσεβους τύπην· ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ σὶ γνῶμεν, ὅ
π βέλοιοι μοι χεῖρας, τὰς ἀξίας χάριτας ἐκ ἔχων, τοσαύτης ἀρετῆς
ἀποδύναμι, τῷ ὅς οἶδα· ὅτι τὸν τίσαντος δὲ τίλιν τέχνη, ἀξία φρον
ἐπαδελφῆς· ὅς μὲν οὖν τοῖς φιλὴ ἰατρικῆς ὅς τοῖς φιλὴ πώσεως ἐπὶ
ἀπίσαι λυκάσαι τὴν εὐαντοῦ· ἢ χ' ἡμεῖς ἡμεῖς· ὅς ἀπὸ τῶν χερσὶν
τέσσας· ὅς κρατῆρας ἀργυρᾶς ἐπὶ καὶ ἡμᾶς τέχνης δύνει· ὅς π
τηρίων θηρικλείων· ζῶν δὲ κα· ὅς πᾶν δας ἀφ' ὅθεν ἐκροσὶ ἀργυρί

μυριαδας ἀπὸ καὶ πέντε· γὰρ φησὶ καὶ τὸν κρωτῶν ὡς
διοικήσεως, διδόναισι συνταξίν, ὅσων λαμβάνουσιν, οὔτε ναύαρχοι καὶ οἱ σωματοφύλακες, καὶ ἄλλοι τοῦτον οἱ ταξίάρχαι· μι-
κράν μοιβῶν, αὐτὴ μεγάλῃς δόρυ καὶ σάκος· προσκείσθω δὲ ἑστὴ κα-
ταδυστέρῳ φιλὶ χειρὶς, τὸ προσπομοιοῦν, ὅσων μοιβὴν ἐκεί-
νῃν ἀποδύναμι, ὅν δόρυ τετιθέεται.

Τῷ αὐτῷ.

Πίλυσαι δὲ καὶ ἀλλαιχρον· οὕτως ὡς βλάδουσιν ταῖ μοι πι-
εφανῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ὡς θέσιν, ἀλλὰ καὶ
τοὺς συνωμότας μνηύσαι· προσδύναμι δὲ τῇ μνηύσει, καὶ ὅν τῷ πρῶ-
τῳ, καὶ πότε, ὅπως ἐμελλον ὡς χεῖρ, ἀλλὰ μὴ ἀμνημονος ὡς ἐοί-
κην ἀνδρὸς, μὴ χεῖρ σῶσαι σωτηρίαν ἀνθρώπου, ἑστὴ ταῦτ' ὡς
δωρὴ μὲν ἄμα ἢ ἐλοπζόμεν, ὅτι καὶ μὲν ὡς, ὅδ' ὡς τοιαύ-
τῳ χεῖρ ἰατρῶσε σωκότι· πρὸ πλῆθ' δὲ, ὅτι ὅλ' ὡς πρῶ-
τῳ, τῷ φιλίᾳ τρὶς καὶ πρὸς τοῦντι, καὶ πᾶσι τοῖς σῶζοντι τῶν
ληθέντας· ἰδέτω μὲν τὸ πρῶτον ἀλλαιχρος, ὅτι ζῶντος πρῶ-
τον χεῖρ ἐληφεν, ἐτέρου ζῶντος οὐδὲ καὶ σῶσε ἀφελόμενος· ἀφ' ἡρη-
ται γὰρ οὐ μελήσας· ἀλλως δὲ ἐτύχην.

Περὶ δὲ τῆς.

Τὴν δὲ βούλου καὶ τὴν ἀρὶ Φάντον γυναικα, ἣν ὡς βου-
λῶσόντων μοι περὶ δένδ' ἄς ἐλὼν αἰχμαλώτου ἐπιμ-
τας, ὡς ἀπλουμίας πρὸς με, σφρόδρα ἀπονομάσας τὸ πρῶτον ἀ-
ρελῆν, ὅς ποκα· καὶ πάντως πρὸς θαυμάζεις ὅτι ὑφ' ἡρηκα φιλὶ ὁρῆς·
ὡς δὲ πύθοιο τῇ ἀπ' ἡν, ὅτι διδύχου καὶ ὑπὲρ βαλλήσας ἀπ' ὁρῆς,
μὰ ἀλλὰ ἐπ' θαυμάσας· ἐρωτῶ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῇ ἐπιβελῶν
ἐπὶ σὺν δὲ σὺν

ἐσυνήδεσαν τοῖς ἀνδράσιν, ἐμόνον ἔφασαν, ἀλλὰ ἐς συνορμηθῆναι
τυραννοκτονεῖν, ἀντὶ τῆς δὲ ἀδικίας ἐπὶ τῷ μουμίζονος ἢ ἐλάτ-
τοιος ἐῖς ὑμᾶς ὅς ἐμὲ γῆμο μύθος, ἰδὺς μὲν ἑδεμίας, φησὶ ἡ κοινὴς
ἀπεκρίναντο· καὶ δὲ ἀδικίαν ὑπελάμβανον ὅτι καταδυνάστευε
λαῖς ἐλευθέρους. τί παρῶνται τοι γάρ τοι πάλιν ἐπανθρομίζεμε
δύκην ἀπὸ τῶν πάντων τοῖς μίσις τῷ καταξίαν, ἀπὸ τῶν ἑσσι προ-
σέθεναν· ζῶν ὅς οὐ πῶν ἀνὰ κρίσιν, γὰρ μετὰ τοιαύτης ἀρεφλίας
θνήσκοντες, φρονήματα τὸς πεπονητοῦ πρὸς ἰσθμῶν, ἐγὼ πεδικαίως
ἐφθόμην. σὺτε πάντοσα μετὰ τούτων ἔλαβες ὅτε ἡλίσκον
το, μετὰ πεμφάμην αὐτῷ γὰρ ἀναγκάσας ἀποδοῦναι, ἵνα πρὸς μη-
δεὶός ὡς ἡ δικημύθαι μὲ μύωνται.

Εὐάνδρην.

κ Αἱ δὲ καὶ πάντας ἰμωμένους, μᾶλλον δὲ τοὺς πλείους οἱ
κελιωτῶν οἰομαίνοντο· τὸ γὰρ ὅτι ἐν ἡμέρᾳ συντεθεί-
σης κατὰ τὴν ἐξουσίαν, δικαιοτέρως ὢν τῷ ἐχθροῦντων πρὸς ἐγ-
νόμῳ· οὐ γὰρ δὴ παρὰ τὴν ἀναιδέως τῷ ἐν τῷ σφαιτέρῳ πεμψέμε
μωμύων ὅς οὐς ἐγὼ ἐπὶ τῷ περὶ δὲ καλόντι πρὸς ἀνταρτίαν, ἐν ἰσθμῷ
ὡς ἀδικεῖντας ὑπεκρίσεις· παραδυνάστευε προσηκόντως αὐτῶν
τῷ ἀπλουμύθῳ· ταῦτα μὲν οὐκ οὐδεὶς αὐτῶν ἄλλων ὑπελάβοι.
σησέχρον δὲ πυνθανόμεθα ἀνιᾶσθαι, διότι τῆς ἐξουσίας τῶν αἰ-
τίαν, εἰς τὰς ἐκείνου ποιήσεις οἱ πρὸς ἐξουσίαν ἀνέφθορον, οὐκ ἄμ-
ἐβουλόμην ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπεισμένον δυνεχρῆναι· εἰ γὰρ τοῖς
τοῦτον πυνθάνοις προσεῖχον ὡς φασὶν ἀντὶ, οὐ περὶ αὐτῶν ἀπὸ
συνωμύθου, ἀλλὰ χρεώσθη τοῖς ὑπερβαλλούσης ἐπὶ τὸν ἥρωα.

Ορσιλόχῳ.

εἰ γὰρ μὴ βουλοῖτο αἶψα τε πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον ἀει-
κιάδης πρόσμε, πολλάκις ὑπὲρ μου καλούμενον, διαβο-
λὼν ἐφάρμοι καὶ ὡς ἐγὼ μιᾶς αὐτὸς ἐλγος, ἐπὶ τῷ φέ-
γῃ αὐτὸν τὴν μετὰ μου συμβίωσιν, τὸ πᾶσι γινέσθαι καὶ πέμ-
πτ' οὐκ ἴδμεν ὡς σωθῆναι μεθ' ἡδονῆς, πάντως ἐπανόσ' ὅστις ἐμὰς
δῆλον γὰρ ὡς οὐκ αὖ ἐμφανὲς δὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἴμῃ τοῖς
ἐαυτοῦ τρύποις δύρηκα καὶ μετὰ πᾶσι πλῆστον.

εἰς

καταμένει

Λεοντίδῃ.

ἀ μέτροις κέχρησαι λόγοις πρόσκαμαρι μάλιστα ἐγείραν
αὐτοὺς εἰς τὸν κατὰ μου πλεμον. δύνανται καὶ τὸδε ἀφ' ἡ-
μῶν ἴδῃ, μὴ καλῶς πεπεικὼς αὐτοῖς, ὅτι οὐλόποις ἀπ' ἀκρίτοις ἀ-
μυνούμεθα τοῖς εἰς ἡμᾶς ἀρχῇ δοκῆς. ἀλλ' ἐργοῖς, ὧν οἱ πει-
ραθέντες αὐτῆς οὐκ ἐπιβόλουνταν. τούτ' εἰδότες καμαριταῖοι,
πείραν οὐβούλονται λαβεῖν, ὅρμηξο μὲν οὐφάλαειδος. χαλεξόμην
γὰρ, ἡδὲ ὡν αὐτοῖς ἐδοξας.

ἡ καταλέω

Δημόφω.

μ Ἡθαύμαζε τὸν ἀλκίνοῦ δ' ὄρνυ μύρους θάνατον, ὡς μετὰ
ποικείας καὶ τυραννικῆς ὁμότητος πεπραγμένον. πολλῶ
γὰρ ἐπιδουμασάτερον δὲ καὶ τρεῖς ἀδείας ἀζιωθέντας, ὑπὸ τυ-
ραννοῦ, τότε κολασθῆναι.

Ηγησιώφῳ.

σ γὰρ ἴσως ἂν ἄλλοισι γενεῖς, ὅσοις μάλα σαχθόμοις ἐστὶ τὸ
φύγῃ κληθέντων, μὴ ἔγνωτε κακῶς βεβουλομένον ἐπὶ
τοῦ τοῖς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

καὶ ἡ Εἰλόπλουσι φῦντες, οὐκ ἔστιν ἀπολυσίως ἐστέρων χρεῖματι· ἡ
Εἰλόπλουσι καὶ μαχηταὶ καὶ Εἰλι· ποτὶ τροφονίκησεν καὶ τῶν ὅ-
λυμπασι· ἀγῶνι, οὐκ ὡς τοσούτον ἡδύσαν ἐκαστοῖς τοῦτων, ὡς
ἀθλίαν δόξαν· τιμὴν ἀνόντων· ἡ κρότον ἐπὶ ζυμῖα τῆς αὐτῆς
γυδύοντες· ἡ τῶν οὐτών ἐρασταῖς, οἱ μὲν οἱ κῆποι συναχθεὶς θεῖον αὐ-
τὸς ἐπὶ μάλισσα· οἱ δὲ ἐχρὸι, ταμὲν γὰρ πᾶντων ἐφῆσεν· ὡς ἡμεῖς ἡ
παρὰ μνησθεὶς μὲν κλειθέλιω, συγχεῖς ὄντες ἀρῶν δις δὲ μὲν ἐχρὸι
ὡς ἀνθρώπων ὄντι· πᾶν γὰρ τὰ ἀποτρεῖται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς Εἰλο-
πλῆσθι· ὡς ἀνῆκεται ἡ μαρτυρήσκει. ΣΤΗΣΙΧΩΡΩ.

ν Ἰκοκλῆς ὁ συρακούσιος, οὐκ ἄγνοε· δὲ τὸς ὄν λείγῳ, διὰ
γὰρ ὡς φάνηται οἰκίαν, οὐκ ἔστι τῶν ἀγνοητῶν· διὰ μὲν
ἐπὶ στήσι χόρου, γυναικὸς ἀπεθανούσης αὐτῷ, μέγα πρὸς Φάτωσ
καὶ πρὶ τῶν ὡς τῆς πενθῶς· ἐκτότως· ἐτυχε δὲ τὴν αὐτὴν παύ-
τῳ ἀδελφεῖν· ἔχων καὶ γυναῖκα· τὸς ὄν κοκλῆς, ἡ δὲ τῶν ὡς ἔοι-
κεν ὅσπας πρὸς ἀλλήλους κεχρημένον πόθους, πέμψας πρὸς με-
κλεόνικον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἡ δὲ οὐκ ὅπως συνδεθεῖν ἐπαίνοι· ἐν
ποίησει δὲ αὐτῶν πρὶ φίλῳ· καὶ γὰρ ὡς πνιθῶν οἰκίαν συρα-
κούσιων, πᾶσάν τε τὴν ἀλλήλων ἀρετὴν, πρὸς δὲ καὶ τὴν αὐτῶν τῶ
σωφροσύνην αὐτῇ πρὸς μαρτυρήσων, οὐκ ἔστιν ἀνὰ τὸς ὡς ὅσον
σὺν σώματος ἡ μνησθῆναι· πεφύλαξαι μὲν οὐκ ἔστιν, εἰς τοὺς κα-
τὰ σεαυτὸν ἀνθρώπους, ἵνα μὴ δόξῃσιν τὴν ὡς αὐτῶν τὴν κρίσιν· ἐστὶ
δὲ πρὶς Εἰλόπτης, οὐδὲ αὐτῇ καθῆμας, εἰς τὸ χρεῖων ἀπὸ πηλαγμῆς·
μὴ δὲ τὸ σὺν ἡδύσων φίλῳ μὲν πρὸς βαλλόμενον, ἀποστραφῆς
μου τὴν δέησιν· οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἀτυχεῖσαι παρὰ στήσι χόρου Φά-
λαραν αἰτησάμενον· οὐχ ὅτι χρεῖταις ὀφείλῃς ὡς τῶν, ἀλλ' ὅτι
τὴν πᾶσι σε μὲν δόξαν, ἀλλ' οὐ μὲν ὡς σὺν βεβαιωθῆναι· δὲ δὲ δὲ-

δῆμοι προφανὺς χεῖρὶν ἐλπίσιν τοῦ φύσεως ἀφ' ὧν, αἰτον μένω μὲν
αἰδῶσις, εἰς ἐμάνον. ληφομένω δὲ εἰς φίλον. λοιπὸν ἐγὼ νέονδκας
ὡπὶ τὴν χεῖρ, κλειρίστην καὶ συρακουσίαν τὸ γένος, ἐκ κεραιπιδὸν πο
τρός. ἀδελφιδὴν, οὐ γὰρ ἀφ' αὐτῆς καὶ γυναικῶν. ἐκ καίδηκα συνε
ζητήσαν ἐτη. τριακοσὸν ἡ ζήσαν. δυεῖν παίδων μητέρα. τὴν κλει
αν δὲ ἐκ διαφθοράς. τὰ μὲν κεφαλὰ καὶ τὴν ὑπερκαὶν ταῦτα. ἐμ
πνύσθης δὲ εἰς τὰ κατὰ μέρος ἐκ γράφης, ὑφ' ὧν κατέχθησαν.
καὶ σὺν τὴν ἱεράν, ἐν ἡμῶν κλειον κεφαλῶν, ἡ μουσῶν συγγραφα
κος μήσεις, ἀλλὰ σὺν τὴν ὑμῶν δῖος, ὅτι τῇ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰς ἡλεαρε
σὴν ἐπεσε λμένη.

Τὴν αὐτῆς.

τ Ων μὲν ὡπὶ κλειρίστη μελῶν, πολλήν σοι καὶ μετὰ λη χεῖρ
ἀποκρίσεται. καὶ γὰρ ἐπεδὼκας σταντὸν, εἰς ἀπὸ ρεκα
λου. καὶ ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις, ὑπὸ φῶς συννεύχης. ὅ
τ' ἔχμα ἐκ γράφης θαυμαστὸς ἠνδρὶ κίμησεν, οὐ παρ' ἐμοὶ μόνω,
ἐγὼ γὰρ εἰς τὰ πᾶσι ὁμοίως ἀγαμῶν τοῖς σπασίχρον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
συνακούσασιν ἀκραγαντίνους, πολλοῖς γυμνομένοις. ἐσονται δὲ οὐχοί
τὸ παρὸν ἀκκρότεσ, οὐδὲ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ' ὅσοις ὁ μετ' ἡμῶν οἶσαι
βίος. ἡ μὲν οὐκ ὑπὸ ταύτης σὺν ἐκρίσεως χεῖρ ὡς ἐφ' ἡν, ὁφείλει
ταῖς ὑμῶν. κεχάριται δὲ διὰ τὴν ἐμὴν ἀξιώσεως, τοῖς τε νῦν οὐσι
καὶ τοῖς ἐσόμενοις ἀνθρώποις, καὶ ταῦτ' ὡς τὴν μελωδία. περὶ δὲ
ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, τοιοῦτον γάρ π' ἐκρίσεως ἐκρίσεως, πρὸς
ἐταίρου δῖος, καὶ κοινῆς ἐξίας, μὴ δὲ ἐν ἐν κρίσει, μὴ ὡς καὶ κίσε
ἐγνόμην μὴ ὡς ἀγαθὸς ἐπιμνησθῆς. ἐκ μελὲς γάρ ἐστὶ μου τόνον
μα διὰ τὰς τύχαις. γὰρ ἀφ' ὧν δὲ φάλαρις ἐν αὐτῷ σπασίχρον, εἴτε
βελτίων ἐκ κατεχρήσεως ἐν ἀνθρώποις δῖος, εἴτε τῶν ναντίων ὑ
πείληπται.

100

τοῦ φησὶν ὅτι ὅσοι
καὶ ἐκρίσεως

κ

Κλεανθέτῃ, καὶ θεαοῖ.

τ Ην μὲν φιλοφροσύνῃ ὑμῶν ἀσμένως ἀπεδέχμεν, τοσαύ-
την ἀπονδὴν βουλομένων ὀνομάσκει Φάλαριν· παρὰ τοῦται
δὲ αἱ τύχαι, καὶ ἡμεῖς συνήγορῶμεν. δῖρσέτε γὰρ ἀνείκην ἦτον,
καὶ ἀκατηγόρητον ἐκ τοῦ γένους ὀνομα αὐτῇ γέννημένον. ἐγὼ δὲ
πολλὰ καὶ μεγάλα διὰ πικρᾶς ἐμαρμένης ἀνάγκῃ, ἀκουσίως
πραχέντα μοι κατέγνωσμαι. καὶ τὸν μὲν ὀνομαδὲν ἐπερόνδην
ἐκμελῆς, ἢ ὅτι νόμοις ἐπείδομαι. νόμος δὲ εἰμι τοῖς ὑπηκόοις.
ὧν δέ μοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρειτε, Φάλαριν ὀνομάζουσαι,
ταύτην δυσχρίαν ποιήσαδε μὴ πύρρῃ πιδέναι τὸ ὄνομα. Εὐναίοις.
ο Ὑμεταμελόμενος ὑπὸ τῇ πῆξει τῶν χημῶν ἀνδρες ἐν-
ναῖοι, τὴν ἐπιστῆν ταύτῃ ὑμῖν ἐπίσταλκα. ἀλλ' ἵνα βε-
βαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπελθόντες τῇ δίκῃ περιανδρον. τοῦ γὰρ
μὴ ἀληθῶς ἔχειν τὴν πόλιν, ἀλλὰ πρὸ φάσει φουδεῖ καταχρωμέ-
νην ἀποστρεφῆν τοὺς δεδιηκότας, ἀποδείξει ἔσται μοι, τὸ πύρρῃ
κλοπῆς ὑμᾶς καταφύσασθαι. οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑπᾶ, τοὺς αὐ-
τοὺς, τοτὲ μὲν, ὡς πενομένους πείρηναι, καὶ δεῖσθαι χημῶν. το-
τὲ δὲ, ὡς πολυτοῦτας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἀρπαζόντας
προσέσθαι. ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δεδιηκότας πολυσίους ὑμᾶς εἶναι δε-
ον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, πένντας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν φιλώ-
λως χερίζετε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς περιουσιαζόντες, τὰ δὲ
τῶν δεδιηκότων ἀποστρεφῆτε διὰ τοῦ δωματωροῦ ὡς ἀπορούμε-
νοι, πρῶτον μὲν, ὃ καὶ μετ' οὐδὲν, ἀδικήσετε, μηδένδ' ὑμῖν ἀδικεῖν
ἐπιτρέψοντες. εἴπειτα, πολλῶν δικαιοτέρων ὄντων, ἀποπίσει ὁ δε-
διηκὼς ὑμῶν, ἔχειν οὐδυνάμην διὰ τοῦ ἀφαιρουμένους καὶ κό-
μισσασθαι τὸν δεδιηκότα, ἢ φαλαρινδὸς ἐπὶ ὀνόματι δωρεᾶς χρεώ-
καθησθῆναι.

λ αὐτῇ

ἄποστρεφον

καὶ πῶς ἔστιν, περιανδρον ἡδὲ ὡς κικερδαίνεσθαι τὰ τοιαῦτα παρρηγόρους.
ὡς δὲ μὴν παύρεσιν, ἢ σὺν ἑσὶ σῶσαι τὰ σφέτερά, κινδύνον ἔχειν καὶ
τὴν ἀπὸ τοῦ χεῖρον, ἢ μετὰ φίλῳ ἰδὼν χρεμάτων ἀπωλείας,
παραχθῆναι καὶ τὰ παρρηγούα.

Τιμάνδρω.

Τ Ησὲν καμαρὴν πολιτείας κατὰ τοῦ, μὴ πεπεισμένων
καμαρηνάων μέγαν ὑπὲρ μικρὰς αἰτίας ἐπαράδειγμα πό-
λεμον, νῦν μὲν ἴσως παραμυθίαν ἔχεις, τὸ κατὰ τοῦ στρατείας ἀ-
γέρον. ὅταν δὲ τὸ κοῦρον ἐπιλίπῃς φίλῳ πείσῃς ἐλπίδος, τότε
κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὡς δέσφρακας, ἀλλ' ὡς πείσῃς ἀνιάσῃ, καὶ
τοῖς τί σοι ὀφείλῃς εἰς παραμυθίαν. εἰ μὲν γὰρ ἐμελήσῃς μὲν πεί-
σαι, ὡς πρὶν ἐκ πείσῃς σὺν, τάχα αὐτὸς ἔχει λόγον διὰ τὸν ἐμὸν
φόβον· νῦν δὲ εἰς τὰ ἅλα μὲν, οὐδὲ ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας. σὲ δὲ τὸ
μυκρὸν ἐν ἑμὸς σε αὐτὸν, τὰ παρ' ἐμὴν ἀπὸ λέγειν βασιανισπείω.
οὐδὲ μὲν γὰρ σοι δεῖ τελευτῆς, ὡς τοιαύτως κολαζομένῳ συμφο-
ραῖς, ἀλλὰ καὶ φίλῳ κατὰ φύσιν ζωῆς, εἰ οἶόν τε, μακροτέρου βίου.

Μελιταίοις.

Θ Ὑμᾶς πεπεισμαι πρὸς ἐσθλὰ μέρη ὑμῶν δανῆσαι χρεμάτα
καὶ πρὸς τὸ παρὸν, οὐκ ὑπόρως ἔχον. διὰ τὸ συνεχῶς
εἰς πολέμους ἀνελκέναι. ἀλλὰ προφάσεως οὐ φασ δεῖ πρὸς
φίλους. παύοιτε δὲ οὐδὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἱ δανήζονται μὲν
τοῖς ὑφ' ἡμᾶς ὀνόμασιν ἀρχεῶνται. ἀπαλλοτρίωνται δὲ, πῶς
χαλεπώτα τοῖς. ἔργον οὐτε δίκαιον, οὐτε ἀχάριστον ποιοῦ-
ντες. δεῖ γὰρ λαβόντα, μεμνησθαι τῷ δεδωκότι, καὶ μέχε-
φι ἀποδοῦναι ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοῖς δεδωκότας. εἰ ἔτε χρεῖς εἴη,
ὡς χρεῖς διὰ λένεσθαι. εἴτε εἰ Φαῦλος, ὡς Φαῦλος, καὶ γὰρ ἐπὶ φίλῳ

ἐὸν καιρὸν

Defunct in v.c.

καὶ μὴ τοι οὐ τῷ, δίκαιον ἀποδύναι γὰρ πεπιδυμένον, ἐγὼ μὲν οὐ
ὦ μελιταῖοι, καὶ ὅταν θανέζω, καὶ ὅταν ἀπαίτῳ, εἰς εἰμι, καὶ ἐ-
μαυτῷ παρὰ πλῆσιος. οἱ δὲ ἀνελόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ
τὸν χρόνον, ὡς πρὸς φάσι τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς
τοὺς τόπους, ἀλλάττουσι. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς διερχόμενοι
καὶ θεὸν ἐπαινοῦσιν, ἀπαρνόμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ καθε-
ρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα γὰρ τούτῳ ὅτι πολλῶν κρεῖττον ὄντιν ἰδὼν τῇ δε-
νέσκεινται χρεοκοπέειν, ἢ πλεονέχειν. ὅτι ἰδὼν μου γάρ τις ἀπερὶ μὲν,
ἐχθρὸν ἐνὰ κέντηται, ἐχθρὸν τὸν ἀδελφόν. ὅτι πλεονέχει, ζημιῶται μὲν
οὐδὲν ἡττον. ἐχθρὸς γὰρ τοὺς πολλὰς εἶχει, καὶ οὐ χεῖρα οὐ μὴν καταγνοῖεν
ὑμῶν τοιοῦτον. ἀλλὰ ἐν τῷ πᾶσι δίδωμι τὰ χεῖματα. τί, τε βέλ-
λα μνημόνας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, εἰ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιοτά-
τους. ἔκ πρὸς τοῖς ἀγίοις εἰδὲ τούτῳ ἀγνοῦντας, ὅτι κατηγορία μαγόν
ἔστι πολλῶν, ἀδικεῖν ἐνὰ, ἢ ἐνὸς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικεῖν. οὐ βέλ-
λα πολλῶν, πολλὰς δὲ ἐνὸς καταφρονεῖν, ὁλοκώτερον. Μεσσηνίοις.

ὁ ὕμνος ἐστίν, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς παρῶν θεοῖς ἀνὰ
θήματα, εἰς ποδᾶς τε δελφικούς, εἰς φάλους χερσὶν, καὶ
ἀλλὰ πολλὰ, ἐπεὶ λυπεῖται χαριστήρια σωτηρίας, δυνὲν θάτε-
ρον ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς δυνεβάντες ἀναθήσετε, ἢ τούτους ἀπε-
ροῦντες, αὐτοὶ διανεμέετε, ὅπως δεδράκατε. πρὸς ποιησάμενοι βέλ-
λα μοι λοιδορεῖσθαι, ὡς τῶν ἀναθημάτων διὰ τὸν ὑπερσάμενον οὐ κα-
θάρων ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλῆκατε. τί γὰρ διαφέρεται τὰ κα-
θαρὰ μὲν ἀποκαθάρσας ἀπενεχθῆναι, ἢ τὰ κατωμασμένα
τοῖς θεοῖς. ἐκένων γὰρ ἀμφοτέρω. καὶ οὐ τῶν πεπομφότων.
ἢ μὲν οὐκ παρ᾽ ἐμοῦ χάρις εἰς τοὺς θεοὺς, καὶ ἡ παρ᾽ ὑμῶν ἀσέβεια,
ἐπεὶ πελὴς ἔστι. καὶ γὰρ ἐμὲ τὸν δεδωκότα, καὶ τοὺς ἀρπαστότας
ὑμᾶς

ὑμᾶς, ἵσασιν. ἀρχὴ δέ μοι γὰρ, ἥ θεῶν οὐ λαβόντων, ἐναγῆς ὑμᾶς
ὁρᾷ γενότας, τῇ γὰρ ἱεροσυληθέντων ὁρᾷ. σὺ γὰρ τοῖς ἀλλοῖς,
διὼν αὐτὸν κέρδους ἠγίσσατε, προσωπολογήκατε μηδὲν εἶναι μυσ-
τὸν γὰρ ἀπεσταλμένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κημίλια, δι' ἧς ἔχει τυ-
χεῖς. αὐτὸ μὲν ὑμεῖς αὐτὰ διανέμητε, τοῖς ἀμείνους. αὐτὸ δὲ τοῖς θεοῖς
κοιμιᾶσι, τοῖς χείρου. πρὸς δὲ τοῦτο, εἰς τοὺς ἐλέγχετε πε-
ριφανῶς ἡσέβηκα. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες, τοῖς ὑπὸ φύσιν πλεί-
μια εἶναι τὰ χεῖματα, τὴν αἰτίαν αὐτῶν δὲ ἡμῶν ἀναφέρουσι. ὑμεῖς
ἡ δὲ ἡμῶν, ὡς τοῖς ἄρχοντες, ἡ γὰρ πάντων δεινότητος, τοῖς μὲν
θεοῖς ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς προδύτας ἀνθρώπων λέγεται, εἰδὼρα παρὰ
τυράννου λάβοισιν. τοὺς ἡμεῖς ἰδομένους ἀγαθὸς πρὸς ὑμῖν, οἱ γὰρ
ἡμεῖς ἀπὸ ἀσπίνης, ὡς ἀνθρώπων τῶν τοῦ χεῖρα πεπονημένων,
εἰς χεῖματα αὐτοῖς αἰτιῶσι προσέμω, οὐ κολάζετε. γὰρ δὲ αἰτιῶν, ὅτι
κοινωνεῖτε αὐτῇ. προαίρεσας δὲ οὐ διώκατε γὰρ αἰτιῶν ἐλθόν-
των ἐπεξελέθεν. πάντες δὲ ἐν ὁρᾷ δωροδοκίας δόρεσθε. οὐ μὲν
ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀνθρώπων λέγειν, μήτε παρ-
εἶμι μεμνηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθμένων, οὐδὲ μίαν πο-
νήσας φροντίδα. μετελθόντων δὲ ὑμᾶς ἀξίως γὰρ πεπονημέ-
νων, οἱ σεσυλημένοι, καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἡσέβηκα
τε. ἔρρωδε γὰρ ἔρρωδε διὰ πλὴν παρέρμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ καὶ κα-
κοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γίγναται. Τιμῶνα κτ.

Ενίκηκα τὰ παλαιοὺς λεοντήνους. ἵνα δὲ τῇ λυπῇ διὰ
κρίσει, καὶ μὴ πάντων ἀδρόως αἰνύσας ἀποκαρτερήσης,
οὐκ ἔχραψασι περὶ τῶν ὅλων, ὅτι ἡ ταυρομαχία, ἡ ζαγκλίου
συμμαχία αὐτοῖς, εἰς τέλος ἐνίκηκα. οὐδ' ὅτι λαβὼν ὑπὲρ
ἐλπίσεως γὰρ ἐκλωκότων, τὰ πάντα ἐκλόν, ἀπὸ λυπῶσαι τὰς

αἰχμαλώτους· οὐ γὰρ ἐβουλόμην διὰ τὴν ὑπὲρ βλάβουσαν ἔχον
δύτη χημένον μοι προσάγειαν ἀπολουμένον σὺν, ᾧ οὐκ ὁρθῶς
ὄντα, δοκεῖν αὐτῶν ἀνερκεῖναι. Ἰέρωνι.

π Ολλὰ λέγεις ἔχων, ἔχῃ σὺν, καὶ περὶ ἧς κατὰ μὲν πεφλην
ρηκα, ἐν λειοπίοις δημοκροπία, οὐδὲν ἔρω περιωδέτερον, πάλιν ὁ
πικρῶς ἐλέφας ἰδοὺς οὐκ ἀλεήει. Αἰσινέντω.

ο Ὑλνπεῖ με τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἡ φιλτυρανίδος ἰσχύς γήρακι,
ἀλλὰ φάλαρις. λυπεῖς δέ με σὺν, λίαν ὑπὲρ φοβούμενός
μου. τὸ δ' εἰμῶμενον ἤξει, καὶ ἀρυσταίνετος, μάλλον ἢ δεῖ φοβηθῇ.
πολλῶς δὲ κρεῖττον ὄντι, μὴ δεδικοῦτα παθεῖν τὸ μέλλον δεινόν, ἢ δε
δοκῶτα. ἵνα σοὶ καὶ μετὰ παρὰ δειγμάτων ποιητικῶν ἐπισέλω.

Γμεραίσις.

η Μὴν μὲν ὡς ἡμεραίσι, τὴν συνάμην τὴν ἐαυτῶν, καὶ σφύρα
δύλιν ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγήσθε, Φάλα
εν ἰσχύρῳ, ἢ Φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐπὶ νόσῃ τε, καὶ πείθο
μαι. ὅτι ἔχω ἰσχύρῳ παρ' αὐτοῦ σύμβολον, τῶν, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα χω
ρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ κόνωνα μὲν, ὡς πρὶν ὁ πρότερον ὑμῖν ἐ
πέσθλα, ἀποσφάξαι δὴ θύεις ἐκέλευσα, εἰδὼς ποιητὸν ὄντα, καὶ οὐδὲ
γονεῖ· αὐτῷ, οὐδὲ συγγενὸς τῇ πόλῃ ὄντα. δρωαῖδαν δ' ὑμῖν, ἀπὲ
πέμψα, τιμήσας ὡς ἐνὶ. οὐτε γὰρ ποιητὸς ὑμῖν, οὐτε ἡδονικὸς ἐ
μᾶς οὐδὲν. περὶ δὲ σπασχέρου βουλοσόμεθα.

Νεολαΐδα.

ο Ὑδὲν ἄλλαι βούλομαι σε παθεῖν ἀπὸ μου. πλείω γὰρ οὐεῖ
σώσω, τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα, ἢ χερσίων. διόκαί τοι
σὺν ἔχῃ βελτιόνων ἐγὼ γινώσκω, τὸ μὴ προσαναγκάσαι με, ἔχῃ
λεπώτερον φιλῆν χῆς κατὰ σὺν χεῖραδαι παθεῖ.

μνησι

Μνησικλῆς.

τ Ἦσ' μὲν οὐτὸν χάσ', ὥς μάλιστ' ἀντιόδημ' αἰοῦσαντις,
εἰ καὶ σφόδρα σὺ βουλομένω ἵον' ποιεῖσθαδ', θυγάτηρ ἐγέ-
νετο· καὶ νομίζομεν αὐτὴν τῷ πατρὶ τῷ πατρὶ τῷ πατρὶ τῷ πατρὶ
σὺν ἀντὶ ἵον' γένεσθαι· πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μάλλον ἀρσένων παῖ-
δων, περὶ πολέων ἀποδοῦναι γονεῖας· τοὺς δὲ δουρεῖας τοὺς πα-
ρ' ἡμῶν, τό τε αὖ ἀμείνωσ' δόξας λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἀ-
πέμπομεν προθύμως ἀποδέχῃ, ἀλλὰ καὶ ὧν δέῃσι ἀγνοοῦντων
ἡμῶν, ἐπιστέλλῃσι. δέῃ δέ σι καὶ πολέων ἡδονῇ, καὶ περὶ τελε-
σέων διὰ τὴν θυγατέρα.

Αἰκιδόφω.

μ Ἦ τε σὺ, μήτε ἄλλος, ἀνθρώπων μηδεὶς, ἐμὲ κατὰ δέεισιν
λόγοις μὲν ἴσως οἶδω, καὶ μὲν ἐῖπω, ἀλλὰ μὴ δὲ ἔργοις
ἐλπίζετω· καὶ πλέμων γὰρ ἐμπεριούων, καὶ οὐτὲ πᾶσι δόμοις, οὐ-
τε παρὰ διώαμι νῆρας οὐόμενος, καὶ τοὺς καιροὺς, ῥοπαῖς ἀγχε-
σφόδρους καὶ ἐπεροκλινῆς εἰδὼς ἔχοντας, ἐπὶ δὲ τοὺς τύχας ἀβε-
βαίητος, εἰπὲν μάλλον ἱκανώτερος πεφυκὼς ἢ ἀκούσαι, θαρρύν-
μεν ἐπεμυαί, ὅσον οὐδεὶς τῶν ὄντων· τοὺς δὲ τῶν δαίμονι, πρὸς
μηδέν τῶν ἀδικοῦντων ἐλατῆον χήσειν· ἔχω γὰρ παρ' αὐτοῦ πῖ-
στιν ἰχυρὰν, τὸ πάντως ὑφ' ἡμᾶς κινήσας τοὺς ἐπιβουλεύοντάς.

Στησιχόρῳ.

α Κούω σε καὶ εἰς ἀλὼν πον' παρ' ἐλθῆναι, καὶ εἰς ἀλῆ-
σαν· καὶ χεῖματ' ἀγέειν, καὶ στρατῶν τὰς παραλαμβά-
νειν, πέμποντα κατὰ τοὺς πόλεις, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ' ἡμᾶς·
οὐκ ἄρα στησιχὲρ πάσι φιλικρασίας, τοὺς πλὴν δόξαι τηλικῶτος
γέρον, ὃ δὲ αἰχλὺν τὰς θεῶν, ὧν ζήλωτις μεν εἶναι πρὸς πῶν, λυμᾶ-

νη δὲ αὐτοῖς, ἐν οἷς πολλοὶ τούτων ἀνδρῶν ἀμείνουσιν, εἰδὲ ἐλεῖσθαι
παῖδας, οὐ πολλὸν ἀποδέοντα ἀνδρῶν εἶναι ἦσαν, ἀλλὰ προσηύχθη
ἐκ μὲν τῶν γέροντων στρατιώταις ἔχειν, καὶ χεῖματα ἀγέροντι ἐθέλων,
μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτεῖν χεῖρσιν οὐτω βαρύνει, ὅς αὐτοῖς ἐκείνῳ
ψῶπιτύος δὴ κίλιν. καὶ τοὺς μὲν τῶν ἀρχαίων νόσοις πενθάνομαί σε
συγγραφῇ, καὶ τοὺς τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβουλίαν ἐπιτιμαῖ ἰκανῶς.
ὁπῶς δὲ αὐτὸς ἀπονοσήσῃ ἀπαθῆς ὅξυ ἀλαίσῃ εἰς ἡμέραν, οὐδὲν
φροντίζει. ἀλλ' οὐκ ἴδρι, ὅτι μένουσί σε καὶ εἰκαφειδὲς πέσαι, καὶ
παραγίγῃ, καὶ χερυβιδίς, καὶ ὀναύπολις σόλοσ. καὶ οὐκ αὖ ἐκ
φύγῃς ὅλως τοῖς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' αὖ ἐκ θεοῦ σὲ πρὸς καθ' ἡμᾶς γούρ.
ποινῇ τὰς αἰσώσῃ.

Ἰμεραίοις.

Ἄ Γε λῦσα μὲν σπείχον ὧ ἡμεραῖοι, παρέντες αὐτῇ τῇ πε-
πολιτῶν μένων πρὸς ἡμᾶς τοῖς αἰτίαις, οὐδ' ἡμᾶς ἀξιοῦν-
τας, ὡς ὑμῶν γένεκα, καὶ ἀπολώλῃ πολλὰ κίς, οὐχ' ἀπαῖς, ἀλλ'
λα τοῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφῆκα μὲν, αἷς ὕβρι κατὰ χεῖρας, καὶ ὅσοι ἐχρῶν
τῶν ἡμετέρων ἦν, θεοὶ τε καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκα-
λεῖν, εἰ δ' ὑμῖν πᾶν πλάττω αὐτὸ ἢ ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπεχέρισσε ποι-
ήσαι καλὰ. ἀλλ' ἡδὲ ὅτ' ἰδὼν ἱερὸν ἀνδρα, καὶ κατὰ σοφίαν δύναιτο,
ἢ ταῖς μέσσαις ὡς ἀληθῶς κατὰ περὶ δὴ μείνον, συγκατατάξαι ἑαυ-
τὸν ἄνθρωπον, καὶ βέλτερον ἑαυτῷ, καὶ βίῳ σαδαι ἀπθανεῖν. ὡς εἴτε
τῶν μοῖραν ἐπέχειν τῇ τοιούτων ἐνὶ νῷ. καὶ ὑμῖν δὲ ἐπισκῆπτω λα-
παρῶς, ὡς οἷόν τε ὧ ἡμεραῖοι, μὴ κατασφῆν αὐτὸν, εἰς ἐκ μὲν ἡδὲ
ἀπαθῆς τῇ ἐχάτων αὐτοῦ πολλοὶ τούτων. καὶ εἰδὲ αὐτὸς ἐκὼν εἶναι
παραδόντων αὐτὸν, ὡς πενθάνομαί σε παρὰ τῶν εἰς ἀλαίσαν ἀφι-
κνουμένων, ἀλλ' ἡτῶν ὧν φιλύμετέρας ἀστυμοσύνης καὶ βίας. παύ-
σαι δὲ οὐκ βιάζομετο αὐτὸν, καὶ χεῖρσιν ἐπιτελεῖσθαι τοῖς. ση-

σῆχρον

οἱ χροὶ ἢ ἀνέρον εἶναι καὶ χαλάειν πρὸς τῇ λυρᾷ τῇ ἐαυτοῦ, ἀφε-
πέχῃ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῶν κατασιδιάζειτε. οὐχ ὁμοί-
ως ἴσως αὐτῶν προσπισμένους. εἰ δὲ δεῖδε πάντως ἢ πρὸς πολλοὺς
ομείνων, προχειρόσατε τοιούτους ἑτέρους δὲ ὑμῶν πινάς. οὐς ἐγὼ
λαβὼν, ὡς αὐμοὶ φίλον ἦ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχῃ χειρισμένος, με-
τὸνδε μισθὸν δεισιδαιμονίας καταχέουσμαι. Σησιχέρω.

Τ Ὑφανοῦ μὲν ὡς σησιχέρει. ἐοὐχί μερσίων, ἀλλὰ ἀκράγαν
πύων. ὡς πέσει παλλὼν εἰδέναι χεῖρας, ὅτι ἀφελόμην ὑμᾶς
ἐλάσσω ἀρχὴν, τίω μείζω δέδωκας. δὴ μὲν γὰρ ἴδω, ὅτι καὶ οἱ ἐν ἀ-
κράγαντι ἀρχοντες, τὸν ἐν ἐμέρᾳ ἐχθροὺς, ἀμύνεσθαι διωκόμεθα.

Αντηγόνη.

Ἰ Περὶ τῶν ἀρχόντων, οὐδὲ σὺν ὑπερβαλλόμενος, μετὰ
τὴν λαβὴν τὰ γράμματα νομίζων οὐχ αἰσθάνομαι ὅτι καὶ
ρὸν ἀλλὰ καὶ τὸ χεῖρ. ζῆα μὲν οὐ τὰ λανθάνουσιν ἐπεδῶκα
μὲν, ὅπως κατὰ μεμνητὴν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ζῆμιαν λύσης τὰς φυ-
γὰς αὐτοῦ, ἐμὴ ἐπὶ πλείον ἀλκιδύνη. πείρα δὲ οἶδα μὲν τὴν τοῦ
Φύργου ἀτυχίαν, ὅσον ὅτι μακρόν. ζῆα δὲ παρ' αὐτῶν ἀπείλα μὲν
ἵνα τὰ δημιόπρατα φιλουσίασ παρὰ λαβῆς. παραινῶ δὲ τοὺς λοι-
ποὺς θεοὺς κληθέντες, κλιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ τοιαῦτα εἰρεῖσθαι
πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέλεια πείσης ἡννοῖ φιλὸς πόλεως. αἱ
βλάβαι ἢ ἰδίαι ἢ προεσηκόντων, καὶ ἐπὶ οὐκ εἶα, μὴ οἶά τε σωφρο-
νίζον ἐαυτὸν, τοῖς ἐμοῖς πρᾶγμασιν ἀνελκιδύνη πρὸς μητρὸς ὄν-
τος, χεῖρ δὲ, ὅτι καὶ γὰρ πλείον ἀνοίαν ἐκ πεσόντων φιλὸς πατρίδος,
εἰ δὲ τύραννος ὢν ἰσχυρὰ κατελθεῖν, εἰ δὲ ἢ τερπνὸν ἔστω ἡ γυνὴ καὶ φιλ-
ἀρχῆς, ὡς αὐτὸν τὸ Φύργον τὴν πατρίδα. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπι-
στέλλω μὰ τοῖς θεοῖς, ἐκεῖ Φοῖος δέδωκε ἀλγών, ἀλλ' ἐφοῖς πεπνυμέναι τε
ἀνὴρ μέντοι. οὐδὲ ὅπως μὴ πάλιν ποτὶ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὲν, εἰς μὴ

οὐκ ἐν κακὸν ἀζήωσθε λαβεῖν· ἐγὼ δὲ εἰς οὗτω χάσ' αὐτόν· μένος ὑπὸ
τῶν οἰκδομάτων, καὶ προσυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζο-
μαι.

Νικοφῆμω.

ὁ Ὑσὲν λεοντίνους κατελέγην δημαρχῶν, κατὰ κινδύνους
ἀπλείους οἰκτίσας, ἐπιβουλεύσαντας, ἀπωλείου μὲν· καὶ
οὐδὲ τοῦτο αἰδάνη, ὅτι τοῖς ὑπὲρ μου τιμωρθεῖσας πᾶσι φέρων, ὅ-
μόνον αὐτὸς ἐπιβουλεύς ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων πᾶσι δείγματα, ἀλλὰ
καὶ λεοντίνους πελεμὲν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέρους πείσῃ. ὅτι πρὸς
τοιοῦτον ἔχρον ἀδικοῦντες, πλέμου ἀρξουσιν· ἀμήχανον γὰρ τὸν
αὐτὸν ἐμισείους διὰ χαλεπότητα, καὶ κατὰ φρονέσθαι πῶμα
λακίᾳ, εἰς πᾶσι ἀπὲρ τὸ δόξαν· ἐπὶ τοιούτοις ἀθλοῖς, οὐτε φθονοῦ-
μεν ὑμῖν, οὐτε ἀπὸ συμβουλεύου μὲν φιλοτιμῆσθαι.

Λισίῳ.

ὁ Ὑπαύσιον διαβουλίας ἀμαθῆσαι τε λισίῳ, οὐδὲ φείσῃ σεαυ-
τοῦ τῷ τῷ ἀκοντῇ ἐπὶ γυγνῶς, βαρυντέρους ἔχρους, ἢ διωκῇ,
μετὰ πολλῶν αἰώνων τῷ τῷ φέρειν πειράμῃ, αἰετὶ καὶ τῷ τῷ φέρειν
εἰς ἐμὴ χάφει, ὡς αὐτὰς μὲν, τὰ δὲ ἀπὸ τελέσματος οἱ δεινότερα πᾶ-
σι τῷ τῷ φέρειν ἀσφυλαξίῃ μὴ γίνεσθαι.

Επιχάρμω.

ὁ Ῥηθὲς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων καὶ μηδεὶς ἄλλος
λέγοντί σοι πείθεται, εἰς γὰρ αὐτὸς ἐμοί τοιοῦτος, ἀπὸ-
σης ὅτι σικελίας μέγαν· τὸ δὲ αὐτὸς ἐξέτασεν πλῆθος, ἐρημίας ὑπερ-
λήφει μὲν ἀναπλήρωμα· ὑφ' οὗ καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι καὶ μὴ χεῖροτέρους
δοκῇ οὐ εἰσμέν, τὰ γὰρ οὐκ ἀνὰ φελίς· πολλοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους
σεαυτῷ· πλεονεχίᾳ γὰρ ἀρετῇ τῶν ὄντων, οὐ τὸν ἀειδὸν σὺ οὐκ ἔστιν
μὲν, μεθ' ὧν ἐγνωκας ἡμᾶς καλοῦς καὶ χαλόνος· εἰ μὲν τοι καὶ
μόνος

μόνος ἦσθε, ἐπὶ τοῦ τοῦ μὲν μαρτύρων. καὶ πολλοὶ οὐ προσεβό-
μιθα ἐπαινον.

Κίθρωνι.

Τ Ἰδὲ πτεοῖθαυμάζοντες με γῆν τρώων, ὡς δειαῖς χεῖρε
νον αἰκίας, τοὺς ἐπιχειροῦντας ὅς ὑμῶν τρεῖς τοῦτο οὐκ
ἐξέπληξαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν τύχαις ὀλοφύρεσθε γῆν τιμωρηθέντων.
συμβούλους δ' αὖ τοὺς οὐ ποιεῖτε μὴ ἀδικεῖν Φάλαριν. ἀμφὸν μὲν
οὐκ ἔμοι γινώσκω, μὴ κατὰ δόξαν τοιαύτης ἀμύνης ἀνέχων. λισσέ-
στερον δὲ ὑμῖν, ἢ μὴ χεῖρας προσητεῖα κατὰ πάντα. ἐπειτὰ τε
ὡς ἐμοὶ ὁ τρόπος δύνουν μὲν πᾶσι πᾶσι αὐτὸ ἐπράξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος
ἐγὼ μὲν ἐγὼ περὶ τὰς τιμωρίας, ὅπως μὲν ἐλπίζοντες πε-
σεσθαι μετρίον, ἐμπαραβάλλετε αὐτοῖς. ἐστὶν οὐκ ἐμὲ πᾶσι φη-
σὶν ὁμότητος, εἰ αὐτοὶ πρότερον πᾶσι πᾶσι ἀδικίας. Εὐκλήμωνιο
ὁ ὕδεν' ἐφύσσαι γῆν ἐπεμοὶ διαβολῶν. ὁ γὰρ αὐτὸς πάντως
κατηγόρει, ἐν συρακουσίῳ, ὁμολογῶν ἀλλ' ἔρην αὐτὸν τρώ-
ων ἐπὶ τῇ τιμωρίᾳ τοῦτο εἰς ἐμαυτὸν ἀμαρτανότας, οὐκ
ἐφ' οἷς εἰκὸς τὸν παθόντα συνέναι ἐφειδόμεν, καὶ ὑμεῖς τὸ προ-
πιτῶς οὐτως, καὶ μοι δ' αὖ τοῖς εἰς αἰκήσια ἐπιβουλεύειν, οὐδεὶς αὖ
οὐτε ἐμοὶ κατ' ἡγήσεται, ὡς ἐκθεσμία φθόντος, οὐδ' ὑμᾶς ὡς ἀνίατα
πύχοντας ὡκτίζετε.

περιεράδατε
κλήμωνι

ἡκίμελο

Κλεοβούλω.

ὁ ὕπείδονταί σοι ἡμαρτανῶν τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον ὅξεν-
νε γινῆν, σφόδρα πολλὰ ἐκάσκησ' ἐκκλησίας ποιοῦντι. κα-
λῶς γὰρ ἴσασιν πόλεμον ἔργισ' οὐ λόγῳ, δεινῶν κατὰ φύ-
σιν. ὡς τε ἐβούλετο πολεμεῖν αὐτοῦ, τὰ ἀπτελέσματα δει-
ξον τῇ γνώμῃ σωοῦσιν. αὐτὸ μὲν γοῦν δούλῳ ὑπακούσῃ,

absent in V.C.

μεταβαίοντες πάντας πάντας· καὶ ταῦτα οὐκ ἐπὶ τῷ περιγίνοιτο ἔρ-
ῳ, ὡς βεβούλησαι· οὐδὲν ἔστι πρὸς ἐν τῷ πρὸντι, ἢ τὴν γνώμην
ἀσύμφορον, ἢ τὴν συμβαλλούσαν, οὐδὲν ἄξιον ἡγῆσαι· ἐγὼ μὲν ἔοιο
καὶ ἐκότερα· οὐ μὲν τοὶ ἰδοὶ τὰ ἐνθάδε, ὡς ἔλεγοις ἀπράκτοις
ἀμυνόμεθα σε, οἱ ἐπὶ ἡμᾶς ἄρχειν δικαίως ἀδικίας, ἀλλ' ἐργαίς, ὡς οἱ
πειραθέντες, οὐκ ἐπὶ αὐτοῖς ἐβεβούλησαν· πάντα εἰδότες καμαρι-
ναῖοι, οὐ βούλονται πείραν λαβεῖν ὀργηζομένου Φαλαέριδος· χαρίζο-
μαι γὰρ αὐτοῖς, ἡ δὲ ὡς ἐδοξε.

Κλεομένης.

abs in V.C.

π Οὐδὲν γὰρ βεβούλησαι κατ' ἐμὸν κλεομένης, παρὰ τὴν
παύχουσαν διώκειν· πῶθεν γὰρ σοὶ τὸ ἐλπίσαι, κακῶς γὰρ
ἦσαι Φαλαέριον χειριζόμενον τῇ τοῦ θρακῆος τοῦ ἐν ροδέφου θυγα-
τρὶ δὲ αὐτῶν δὲ γυναικὶ, τὴν δὲ αὐτὴν ἐαυτῷ κτείναντος.
ὅς ὡς οὐ τὸ πλεονέχεται αὐτῇ συνέβη, ὁ πρὸς τοὺς φιλόφρονες νόμος
ἐνυβρικότι· οὐ μὲν εἰς τὸν τὸ γὰρ πρὸς ἀλλήλους φιλόφρονος, ὡς τε τὰ
σὺ πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν· εἰ γὰρ σε ἄξιον ἀμύνειν ἡγήσασθε
θα, οὐκ ἐν λόγοις βουλοσόμεθα μόνον, ἀλλ' ἐργαίς διωκοσόμεθα,
ἅπας εἰς ἡμᾶς ὡρέχης ὅλα μαρτάνειν, εἰς κεφαλῇ σοὶ τε καὶ ἔρ-
ῳ γὰρ τρέψαι.

Τοῖς σπαιχέρου πασι.

abs in V.C.

τ Οὐ μὲν πείθεις, τίνα αὐτοῖς ἄλλω ἱκανώτερον ὑμῖν πα-
ράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ γένους,
ἐφ' ᾧ γὰρ πένθος φέρεται· οὐ γὰρ θακρύνεται τὰ σπαιχέρη πρέ-
πον, ἀλλ' ὑμνέεται· καὶ καθόλου μὲν, οὐκ ἀπὸ ἐβουλόμην ἡμᾶς, οὐ
τε θρήνησεν, οὐ τε αἰκισμοὺς προέδωκε σωμαίων, ἔχ' ὅτι κοινὰ ταῦ-
τα πᾶσι καὶ τὴν γὰρ καὶ πᾶσι παρ' ἐπειτα πᾶσι, ἀλλ' ὅτι τὰ τοῖς
αὐτοῖς ἀνθρώποις ὅστις ἀρμολογῶν δυνάμει· ὡς ἔχ' ἡ τελευτὴ τὰς
ὁλοφύρας.

ὁλοφύρσεις πρὸς κούρας, ἀλλ' ὅβριος ἔχει. μαῦρον δὲ γούρως ἔστι δὲ
κρύων ἄξιον ὁ θάνατος, οὐ σπῆσι χόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτη τροσῶντα, σὺν
ταῖς ἀγνώτοις θεαῖς, ἐν χόροις, καὶ μέλεσι μουσῶν, ὀνομαδὸν
μένω δὲ ἐπὶ τιμαῖς καὶ σεφάνοις. ὁμολογοῦμένως γὰρ, οὐτε παρῆ-
μῖν, οὐτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μέζον. ἢ γὰρ ἁθάναντος τοῦ
θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν οὐσα, αὐτῇ, καὶ οὐ χέτερά τις ἐμοιγεῖναι δο-
κεῖ ὥστε ὁ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφανέως πατρὸς, φρονήσαι μὲν
ἄξια τούτων ὡσανῶς. οὐ γὰρ μικροὶ ὑμῖν ἄνθρωποι, καὶ πολὺ κατὰ δει-
ξέουσιν ἐκείνου ὑμᾶς γνέσθαι. πεθεῖτε δὲ μηδὲ μῶς δύτην καὶ μοῖ-
ραν ἥρωος, οὐχ ἐνὶ μακαριστῇ μένῃ χεῖρ, πάντῃ ἁγίῳ. καὶ δὲ
τῶν τιμῶν, ἃς ψήφίζονται ὡς ὑπὸ θεῷ ἐμεταίῳ, τὸ λαμπρότατον
ὑφαιρέσει τὴν δόξαν. οὐ γὰρ ἐκείνους γε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἢ χεῖρα θανά-
του προθεσμίᾳ συναρπάξῃ. ἀλλ' ἡρώων τὰς γενναίους τὰς, ἐπεὶ πε-
ρὶ δόξης ἐθνησκον, ἐν τοῖς καγίστοις ποιήμασιν ὑμνήσας, ἅπας ὑ-
μῖν χεῖρ καὶ μὲν τοῖς πάντος καὶ ἄξια. καὶ δὲ δειγμάτων ἡ βία σωφρο-
νέστατα, αὐτὸς, ὃ τῆς καὶ μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἀπὸ οὗτως ἐθνησκῶν.
ὅτι ἵστε ὁ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γνόντες, ἐχόροις οὐσιν ἐδείξεν, ἀλλ'
ὡς δεινόντι πέσειε καὶ μέλλων ἐπεκλάσθαι. πολλὴ ἡ γενναίότερος αἰχ-
μάλωτος ἡμῖν λῦθαι, ἢ ἀντίπαλος. καὶ τῇ ἡθροῦν τὰ παρὰ τῆς τυραν-
νίδος ὑπερφίας, οὐδ' ὅτι ἐν ἐχόντες μετὰ δρᾶσαι κατὰ τὸν δεινόν. ὃ γὰρ
ἐδρών, ἐχέει ῥόμῳ. ἐγὼ δὲ μυρίοις ἄνθρωποις προθυμῶς ἐλεῖν, ἐπεὶ τὰς
τοῦ περιεγνόμην, ἀλλ' ἐγὼ ἐπὶ τῇ, αἰρεθείς ὑπὸ τῶν μαγῶν, ἢ χεῖ-
ριν ἐδείξαι, καὶ οὐδ' ἐπὶ τῇ μὲν ἐδελέσθαι λαμβάνειν. ἐφ' ὃ ἀδ' ὁ φέ-
λεος χάριν ἐμαυτῇ νομίζω, περιποιήσασθαι μὲν εἰς δόδεκα μάλιστε
αὐτὸν ἔτη. τροσῶντα γὰρ ὄσιν, ἀπὸ σβίβωκεν. ἐγὼ δὲ ὁφείλῃν, ὅτι
καὶ τὰ ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θανάτου κατὰ φρονήσαι, μό-
νος ἀνθρώπων ἐπείσει.

absol in V.C.

Καταναύσις.

Ἰ. Μῆν' ἔγωγε ἑμῶν τῶν πλεονάζουσ' ὀδῶν τι κινῶς περικέ-
ναι, ὧν εἰς ἑμὲ, καὶ τοὺς ἑμοὺς παρηνομήσατε, αὐτὴ μὲν αὖ
δρῶν βιάκοντα, ὧν ἀσέβως κατακυρτολήσατε, πεντακόσιους δ'
πλίπυς ἀπολαλεότα, αὐτὴ ἢ ταλαύτων ἐπ' ἃ, ὧν διηρπάσα-
τε, πλείεσσ' ἀπέτρημ' οἱ προσόδοι. ἐγὼ δ' ἐπ' οἰμῶν ὑμῖν, ὦρ
μέλλετε πάσῃν ὑπέμου, τὰ νῦν γιγνόμενα κατὰ γέλω. ἵνα δ' ἑμαυ-
τὸν συμμαχίσαι ταῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πενήθους, ὁμολογῶν αἰ-
σχύνῃσθε. οὐ μὲν αἰήσωτε τίτ' ἢ πρὸς ὑμᾶς δυσμένειαν, ἕως αὖ ἡδούλῃ
σαί προνοία, τίτ' αὐτὴν ἀρμονίαν τοῦ κόσμου φυλάτῃ. δρῶσθε δ'
τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐ χυτὸν ἑμαυτοῦ τοσούτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν,
τῶν πάντων ἡ σωζόντων, ἡ φερέντων δυνάμενον. ἐγὼ θεῶν τύχης, ὥς περ
τὰ λοιπὰ φησὶ φύσεως σοιχεῖα, καὶ τὸ κατὰ τίτ' αἰτῶν πυρμενοῖ
ραται, εἰς ὅ τοις ἰκέτας ἀθῶνους βαλόντες, οὐ φάλαγγ' ἐχθρὸν, ἀλ-
λά τὸν πάντων ἐπὶ τῇ ἡλίῳ ἐπικείμενον. Νικανέτω.

absol in V.C.

Τ. Οὐ πολλὰ μὲν ἴσως ἡμᾶς ἐπεσε λέναι τῇ σῶσιν, παῦ-
σαισε φησὶ ἀφροσύνης ἐπὶ ἡλίκῃ, ὥς οὐκ αὖ εἰμὶ ἐσθλὸν ἰκί-
μεν, τίτ' ἐχθρὸν ἀπετρέπει παρέκελδόμεθα. ἐγὼ δ' ἐπεὶ μὲν
τοῦ τοῦ γὰρ μὴ οὐτως ἔχειν, οὐδ' ἐστὶν ἀξίω. πωθανόμενος δ' ἐπὶ
ἐμῇ τὸν ἔροντα εἶναι, καὶ μὴ ἢ ἑτέροις αὐτῇ γιγνόμεναι παῖδας, εἰ
κέκον μὲν ἐλεῶν, σὺ δ' ἢ, παρ' ἡλιείαν θρασυνομένου φεδόμενῃ,
πέως τῶ παρόντος ἀνέχμενα. σὺ δ' ἢ, ἔτε πατέρα πρεσβύτῳ οἰκίῃ
ρῆς, ἐφ' ἣν ἐκινδυνεύοντα παῖδ' οὐτε σταντοῦ φροντίδης. ἐπιμέ-
νης δ' ἢ τῇ προπέτεια, πρῶτον μὲν τὰ χα, παρ' ὅσον οὐδὲν ὑφ' ὑμῶν πε-
παισας, ἐγὼ δ' ὁ μὲν δρῶν αἰσὶ ὁ πότμος βούλη πεπαῖσας. τοῦτο δ',
οὐδ' τοῖς πολὺ σὺ δυνάτω τέρεος ἐγὼ δ' ἐπὶ. ἕως οἷν σὺ παρόν, τῶ
ἐκαστέρων.

ελατέρων ἐλέσθαι τὸ λίσσι τελέσσειν, μή μιν μοῦ τι μανθόν. ἐχέρῃ δ' ἢ
μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ἐπιζημίῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδύκεϛ.

Ἐγὼ μὲν ἔσθ' ἀδικῆσαι τῷ παντί, ἢ τιμωροῦμαι πολὺ
δύκεϛ, οὐχ ὥς περ ἐφῆσθα, καὶ πάχυν με δεῖν ἄ, εἰ δ' αὖ.
ἐγὼ μὲν γὰρ, καὶ δὴ σ' καὶ τρεῖς, ἀδείας τοῦ αὐτοῦ ἔγωγε ἐπιβουλεύ-
σαντων ἠξίωσα. ἢ ἡ ἀδικουμένων οὐδεὶς ὕσιν, ὅς περ μὲν τῷ δύναι-
τον πονηρὸς ὀφθῆναι, ἢ δέσθαι. Εἰρήωσθαι. Εἰ νύ τοις.

ἐπὶ τοῖς πρῶτοις
δοῦναι κακοῖς καὶ τῷ
δυνάμει.

Ὅ γ' ὅτε προσφάσεωσ' ἐνδεῖν μοι δοκῶ, Διὶν οὐκ αὖ δικάσας ὑ-
μᾶς ἀμυνάμην. οὐτε βουλομένῳ ἐπιξίειναι, διωάμεως, ἐξ
λήσσειν ἢ, αὐτὸν μὲν γὰρ ποτε αἰδέσθαι, ἡμᾶς, ἀπολύσσειν τοῦ αὐ-
τοῦ, οὐδ' οὐδὲν δικάσας, διότι καὶ πᾶς κακῶς ἀπλουμένῳ παύ-
σιν, περὶ τριβομένῳ πρὸς ἡμᾶς ἔδωκε, τρεῖς γὰρ ἡδὴ μῆνα τοῦτον
ἐν τῷ δεσμῷ τηρῶ κατέχευε. Ἰμεραίοις.

ἐν τῷ

Ἐγὼ γὰρ ἴστε, ἐκ δὲ ὧν ἡ δὴ πείσαν, περὶ αὐτῶν ἀπὸ πᾶ-
σιν ἐξ ἐπελοπώνησιν, ἀπὸ πολεμίων, πρὸς οὐσ' ἐπέμψθη
σεν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχέντας. καὶ δὴ πείσαν μὲν ἴσως ἀποδῶ-
σιν μὲν ὑμῖν, κόνωναι ἢ δύναισ' ἀπεσφάζαμεν. σπείχους δὲ, σῶός ὕσιν,
ἔως αὖ τὸν βόσπον λογώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τιμωρῆσθαι ἀπο-
θνήσκον. Σπείχους.

Ἰνδοῖμαι σε περιδεῖν σφόδρα εἶναι, ἐν νοῦντα τὴν δύ-
ναμιν ἡμῶν, καὶ συνήδεται ἅμα πῶς πρὸς ἐμέσσι
πεπλητῶν μένοις. θαυμάζω δέ σε ἐν νῦν ἡρῶ περιδεῖν
εἶναι, ἀλλοῦ τ' ἐν δυνάμει, ὅτε ἐπὶ τῶν πρὸς με, ἀρχῆς περὶ
νόμου, ὡς περ σὺ πρὸς ἡμᾶς ἰμεραίοις συλλαβεῖσθαι βουλόμενος.

καὶ

ἐλογίζου, ὅτι γήνοιτ' αὐτὸ τέχνη, ἀλλ' οὐ λέγεις ἡμερμαίσις· εἰ μὴ οὕτως ὑπὲρ
 φρόνης θανάτου, ὡς πρὶν εἶχε ἑνὶ σφόνδοντα, τίνυν εἰ μάταιε ἰ-
 ληγιᾶς, ὅζον ἂν προσδιδῶν τότε, οὐδὲν ἢ τὸν θάνατον ἦεν, ταῦτα δὲ
 πελάζονται γήναιος ὑπομένειν. εἰδὲ ὡς πρὶν δειλὸς εἶ, περιτρόμος
 εἶχες πρὸς τὴν ἀφ' ἧμῶν δὴ κλυέσθην, τίς προπέτεται τὴν ἐβόαν
 τότε, δὲ ποσὺν ἑαυτῷ πρὸς ἐσθλὰς ἐχέρον, ἐναγῆ, δὲ αὐθιγὰ
 καλῶν, δὲ τὰς ἐκ τῶν ἐσθλῶν συνήσεις εἰς φέρον εἰς τὰς ἐκκλησί-
 ας, πρὸς τοὺς δὲ μελοποιῶν, καὶ δίδας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον χάμα, δὲ
 προαίρεσιν βίβ' αὐτῶν ἐπί τε δόξασιν, ὅζον χαλὰν ἀγῆ καθεζόμεν,
 δὲ μὴ θορυμώτερον ἢ πρὸς ἐσθλὰς πράγματων, ἢ πρὸς τὰς πρὸς ἐπεί δὲ
 αὐτὸ ποιῶν δὲ μαχρὸς ὥρ' ἔχης γήναιος, μὴ δὲ σε οἶα φημι, οὐ πο-
 ατὰς, οὐδὲ μουσιλοῦς ἀνδρῶν, ἀλλὰ δὲ μαχρὸς ὥρ' ἔχης γήναιος, οὐ πο-
 θρασινομένους, κεραιώτων ἐχέρον. Κληθένης.

ὁ ὕψος πολλοῖς ἐπισημένον, ὅταν ἐπὶ τῷ λόγον βλαβέν-
 τες, ἐν γοῖς ἀποτελέσασιν ἢ ἔργων δὲ δὲ μιμνήσκωσι, πρὸς
 ζῆλον βουλόμενος, ἐπιστάταις δὲ ὡς ὁ νόμος. ἵνα ὅσον πρὸς ἐνὶ
 ἐσθλῶν, οὐ πρὸς ἐμοὶ τὰ βέλτερά ἐπὶ πόντι, μέγας συμφο-
 ρὰς γήναιος ἐπισημένον. οὐδὲν γὰρ ἔτερόν μοι δοκῶσιν οἱ τοῦ-
 θαιροῦ μέγας πρὸς ἐν, ἢ πολλὴν ἐαυτῶν ἐπαινον δὲ βουλίας διαπείμε-
 νοι, καὶ τὸν γοῖν ἢ ἐπὶ αἰκότων. ὅτι οὐτε πρὸς ἐγνωσαν τὸ συμφί-
 ρον, οὐτε τῶν πρὸς ἐπὶ πόντι ἐπείθοντο. ἀλλ' ὡς πρὸς αἰδανόμενος
 περὶ σου τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πρὸς οὐκ ἐπὶ τὰς ἐχ-
 νόμω, οὐτω πεπνυμένος ἀμὴ ποτε ὥφελον, αὐτὸς οἶμαι καὶ
 συναμαρτεῖν, καὶ σιωταλαιπαρεῖν. πρὸς λέγον μὴ γὰρ, ἵνα μὴ
 γήνηται. γήναιος δὲ διὰ τὴν γήναιος, ἵνα μὴ, σιωταχῶ, καὶ
 τῇ τῇ οὐκ ἀνδρῶν. ἀλλ' ἵνα μὴ μένην τοιαῦτα, ὡς ἐνὶ πρὸς
 φιλοπ

Θελοῦμαι, ταῦτα μὲν ἐν παρὰ θεοῦ αὐτοῦ μηδὲς ἡκων, ἀμε-
νον αὐτὸν μάθοις, σὺ δὲ γέλοιος, ὃς οὐδὲ ἐκ πεσών θεοῦ παρὰ δὲ, παρ
ἡμῖν ἐβουλήθης ὡς δύνουσαι τοῖς ταῖς φυγαῖς ἀναπαύσαι. τοῦτο δὲ,
ἐμὲ ἀλλούρου χάριν εἶλον, δὴ καὶ οὐκ ἂν εἴης περὶ ἡμᾶς εἰδὼς
ὅτι διὰ δὲ σὺ μένος, ἡ δὲ αὖτε τοὺς προσώπωντας καὶ οὐ πείσαντας,
μικροῦ δὲ ὡς γὰρ, ὅτι καὶ ἡδὲ καὶ, οὐ τωσὺν σωφρονούντος· αἰσχυ-
νόμην· γὰρ ὡς ἡδὲ πρῶτος εἶρη μὲν οὐκ, οὐκ ἂν ὡς τοῖς ἀντὶς αἰ-
λίσκεο ἀμαρτάνων.

Νικίππῳ.

Τ Οὐ μὲν εἰληφέναι σε τὰς πρὸς ἐμοῦ δωρεὰς, πλείστοι χά-
ρις· ἐγὼ δὲ, ὅτι ἐλπίς φοβεῖσθαι συρακουσίους, μή τι σιχα-
λεπὸν δὲ αὐτῶν ἀνάχη, δεξάμεν· τὰ πρὸς ἐμοῦ χεῖματα, μηνύσε
ὡς αὐτοῖς ἀποδοῦναι, ἵνα τὸ μετὰ πρὸς ἡσέιν· μὴ λαβόντος σου, κα-
τηγορεῖν ὡς εἰληφέναι, ἵνα ἡσέιν· τὸ αὐτὸ δεξάμεν, καὶ μὴ μάλλον δὲ,
τὸ μὲν, ἡσέιν· τὸ δὲ τῷ παντὶ χεῖρον· μὴ λαβὼν μὲν δὲ, ἐμοῦ κατη-
γορεῖν· τὸ δὲ δὲ καὶ ἐναι, πάντως αὐτὴν αἰτίαν εἶχεν· εἰληφέναι· λαβὼν
δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ δὲ δὲ καὶ ἐναι λέγοντες, οὐκ ἴσως, ἀλλ' οὐ
τωσὺν ἀπὸ ἀλλὰ, θεοῦ αἰτίας.

Ιερωνύμῳ.

Ε Πυθαγόρῃ σὺν αὐτῷ πρὸς ἐμὲ καὶ τὸ διδάσκειν, λαόντων μοι ἐπε-
ξιόντων κατὰ θεῶν χωρὰς, ἡνὲν ἐμὲ οὐσαν ἀποτέμνεται,
πρὸς ἡμέας, τὸ μὲν ἐν ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, οὐκ ἀρχὴν πο-
λέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενος, ὅτι αὐτὸς εἶλαμι. τοῦτων γὰρ πρὸς ἐμὲ
οὐκ ἔστι λόγος, ὅτι καὶ μὴ προσώπων ἡδὲ, ἡμᾶς εἰδέναι ἀνάχη, τοῖς
τὰν ἐπὶ μοι· ὅτι πολλοῖς καὶ ἀνδράσι διωατοῖς, οὐ χεῖμασι οὐ-
ναυσί· καὶ ἵπποισι· ὡς πάντων ἐνδεέσθοντες αὐτοῖς, μαχοῦνται πο-
λεμῶ καὶ πρὸς ταῦτα, ὅτι πρὸς ταῖς τύχαις πεπονημένοι.

λ

Deidamia in V. C.

Λαμάρχω.

τ Οὐδ' ἐπὶ δ' τριάνοντα τοὺς δέ, ὅταν τῶ πολέμους λάβη τῶν καμαρινάων, χαλκιδωνῶν καὶ φύσεως ἀποθροῦ-
πῶν ἀπ' αὐτῶν, βούλομαι μὴ ἐν τῷ τῷ μέναι τῷ ἀριθμῷ, καὶ
νῦν γὰρ διὰ τὸν μέγιστον ὄχλον, οὐχ ὅπως ἐγὼ μόνον τὸ ὑπότινον,
μέχρι τούτων ὀρέσθαι, σὺ γὰρ αὐτὸς ἐνέει δ' τριάνοντα βιάζει
τούτους ἰσχύει, προσμέμων σεαυτῶν, δ' τὸν ἀναιδῆ τὸν ὑπὸ ἱέρσην.
καὶ οὐχ ὅμοιον ὄσιν, ἢ ἐμὲ διαβαλλέας ὑφ' ὧν ἀπολλυμένων, ἢ
ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπὲρ μου ἀμνηστούς, ἀπ' ἀλλοδαμοῦ.

Νικάρχω.

Deidamia in V. C.

ο Ὑπεραγχαλκιδωνῶν καμαρινάων ἐμοὶ πολέμειν, ἀλλ' ὑπὲρ
μὲν πλεμῆσθαι, οἷός, σωφρόνων ἀνδρῶν ποιούντες πρᾶγ-
μα, δ' τὸ σαφὲς εἰδότες, δ' πρὸ τ' λόγων τὰ ἔργα σκοποῦντες, καὶ
πρὸ τ' ἔργων, ἐπὶ τὰ χιόν τὰ ἀπτελέσματα, πάλιν ἡδὲ χεῖρον
παραπέμψοντες τὰς δαμαρῶνας. σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ βρῦπερος
ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ βήματος δ' τ' λόγων, ἢ ἐμοὶ καθ' οὐ πολὺ ἴδης.

Νικαίω.

Deidamia in V. C.

ο Ὑδοκῆσι περικρὸν βασιανιστήριον ὁταύρος. οὐδὲ γὰρ παρ'
ἡμῖν μηχανήματα τῶν ἐδὲν. ἐπεὶ γὰρ εἰς ἐκείναις λείον, οὐκ αὖ
μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι, προσηλίσκον.

Κλεομένης.

Deidamia in V. C.

σ Ὑμῶς πυνθάνομαι κατηγορῶν ἐμῶ, τὰς πρὶ τὸν κλε-
όμβροτον τύχας οἷα τρᾶς, ὁδύρεσθαι ὑπὸ χειρῶν. ἐγὼ δὲ σε
κλεομένην, πολὺ μὲν ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τῷ παντὶ ἢ
ὄντα ἀδυνάτερον, ἐμοὶ ὑποχείριον ἰσχύει.

μελιταίσις

Μελιταίοις.

D. in v. c.

ὦ Κρηφανίλιζων ὠμελιταῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέπεμψα
 ῥῶν πρεσβυτέρων, καὶ τοσσημαστὸν μέγας φέρονται αὐτάς.
 οὐκ εἰδόμεν ἐπαίειν τὰ πεπραγμένα ὑμῶν μὲν οὐν ἴσως, ὅσον
 αὐτοῖς με εἶναι δοκεῖ, ἐδέλετε, τοιοῦτον οἶεσθε ὑπολαμβάνεσθαι καὶ
 παρ' ἐτέροις· τὸ δὲ οἶδα, πρὸς μὲν τοῖς ἄλλοις ἄπεισι, καὶ κὼς ὑπο-
 λαμβανόμενος. παρὰ δὲ ὑμῖν, καὶ νομίζομαι ἀγαθός. τὸ δὲ ἐκτείναντες
 διωκόμενοι τὸν ὡς τοῦτον αἴτιον τὸ φημι. πολλὴ ἡ μάλλον εἰς τὰς
 φουδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων βλάβων ὑμῶν, ὅτι ῥῶν κἀκιστον, οὐκ
 αὐτὴ μὲν τοιοῦτον καθήκει τε, ἐπινεῖτε. ὅς ὦν τοῖνυν ὑμῶν μὲν ἀδύ-
 κωσ' ἡμεῖς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ὡς ἐκείνους ἐμαυτοῦ ὑπολαμβάνοιμι,
 οὐκ ὅμιλον δέιν' αὐτῶν τιμᾶς.

Καμαριναίοις.

καὶ Αἰεὶ γὰρ ἐπεμψα ἑῷ εἰς λεοντίνοισι, ὅς πρὸς ὑμᾶς πέμ-
 ψαι Δεῖν ὡς ἦν, ὅπως μοισυλλαβήδε εἰς τὰ πρὸντα, οὐχ ὅ-
 πολων, οὐδὲ ἴσως δὲ οὐ μὲν, οὐδὲ ἀνδρῶν, ὡς ἐκείνους εἶναι λέγετε τῶν
 πόλιν, ἀλλ' ἀργυρίου, καὶ λεοντίνοι μὲν ὑμῖν ἐπεμψαν πέντε τά-
 λαυτα δυνάως γαλλῶσι ἢ ὑπέσχηνται δὲ καὶ δώσειν. ὑμᾶς ἢ, οὐτε βρα-
 δυτέρους λεοντίνων, οὐτε μικροπρεπέστερους ἢ σεοῦ γαλλῶν ὑπο-
 λαμβάνω.

Ἀσυπταλαιδῶσι,

ὦ ὕπερ μάλλον ἀνιθεῖς ἐν τῷ ζῶν ἐμαυτῷ συνόισθα ἀνδρες
 πολλοί, καὶ τοὶ πάλαισ' καὶ παρὰ δόξοις χρεοστὰς μέγας με-
 ταβολαῖς, οὐτε πλεόν ἡδεῖς. ἀμοιβὴς γὰρ οὐδὲ τῶν περπνῶν ἐ-
 γχομένῳ. ἡνι ἄθην μὲν οὐν ἐκείνῳ τῶν ἡμέραν, ἐν ἧ ὅλ' πατρίδος
 ἐξέπαιπον ἀδίκως. ὅς ἄλγυνότα τὸν ὅστις, καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο
 πάσχουσιν. ἡ δὲ ὅτε δημοσίᾳ μουμνησθῆναι, ἐξάφα τέ μοι
 περὶ ὧν ὁ κερὸς ὑμᾶς ἡπειγν. ὡς γὰρ παρ' ἐνός τ' ἡμᾶς δὲ

νόου μύθων, καὶ πρὶ ὑμῶν ἰσχυροδαιμόνων ἢ τίσαδε οὐχόσυνον ὥς
ἔοικε το λαβεῖντι ἥν' ἐψήθεσμένων, ὅσον το μαρτυρήσαι μὲν
ἐμοὶ δημοσίᾳ, ἥ μὴ δικαίως ὁξελλήλαδ' καταγινῶναι ἢ τ' τοῦ
το δροσάντων· οὐτε γὰρ αἰτήσαι χεῖρας πρὸ το μὴ σέρζω μύθου
τίς αὖ, οὐτε λαβεῖν παρὰ το μὴ σέρζω γὰρ ὑπέρμενεν· ἔτε νῦν
παρὰ δέδωκεν οὐκ αἰρὸς, μέμψασθαι μὲν ὑμῶν ὡς θελάταις,
τοὺς πρώτους χεῖρας μὴδὲν αἰτίασαι μύθους, δι' αἰτίῃσιν δὲ το πα
ρόντος ἡνίκα αἰτεῖσθε· ἄπρ' ὑμεῖς μὲν οἱ λαβόντες, δώσετε ταῖς ἀ-
ληθείαις, δέδεμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἰτίῃσιν· ἐγὼ δέ, οὐ μετὰ τ'
σάντῃσ' ἡδονῇσ' ἀνέφομαι μάλλον· ἡδύσσω, τί γὰρ αὐτοῖς θελοπά
τριδι καὶ ἄλλων καὶ μεγαλοπρεπέσεων, ἢ δονῆν γούσ' ἐαυτοῦ πα-
λίτας, οὐ ποιεῖν· οὐδ' ἀφ' ὑποσλήσ' μοιτῆσ' ὑμετέρων, πεπλήρω-
ται· τοῦ μὲν οὖν βραδύτερον ἀείχαι τὰς δωρεάς, ἢ παρ' ὃν ἐβού
λειδε χεῖρον, μήτε ἐμὲ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτιάσθε· γόν δέ
χεῖμων, ἢ τὴν ὥραν το καθεσῶτος χεῖρον· γὰρ ὁξ' ὑμῶν, προθυ
μίας οὐδ' ἡσ' τινος ἀπελείπερ· πλεονδὲ διὰ τὴν ὑπεβολὴν το χεῖ
μῶνος, οὐδὲ μετὰ ἥν' ἐχάτων πολυημάτων ἦν· το μὲν τοι σε-
σῶσαι τὰ πεμφθέντα, καί τοι πελαγῶ πρὸς ἀβλήθεντα κινδύνῳ,
τῇ τύχῃ χεῖρ' εἰδότες, οὐκ αὖ ἀμαρτάνοντε· ἐμὴν ἀλλὰ τ' κομι-
ζομένων, ἀποδώσουσι μὲν ὑμῖν ὁμολογῶν μὲν ὡς οἱ πρέσβεις· δηλώ-
σει δὲ καθεκασα, καὶ ὁ σὺν αἰσάλα μὲν αὐτοῖς ἀνὴρ, ὁ καὶ τὴν
ὑποσλήν φέρων Εὐβελος· πρὸ ὅτ' ἐπ' ἐδν, καὶ γὼν ἀριθμὸν λα-
βόντες, τὰ μὲν ἄλλα διανέμαδε, καὶ ὅν αὖ προήρηδε τρέπον· τὰ
χεῖματα δὲ πρὸς ὑποσλήν φη πόλειωσ, καὶ κόσμον χεῖρα-
μυοι, καλῶς αὖ εἴητε πεφρονηότες, οὐδ' ἀ τὴν ἐμὴν παραίνε-
σιν, διὰ ἣ τὴν ὑμετέρων αὐτ' ἐνβελίαν· οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρίᾳ
προαίρει,

προαίρεσι, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ χρεὺς πύφην ἐπιδόσθαι οὐδέ λείπειν
φύμων ἄξιον, τοῖς εἰς ἕτερον ἔδωκε δωρημένοις, εἰς ἄλλο τι κατα-
χρήσειτε ἢ οὐκ ἀναγκαίων, οὐ γὰρ ἴστε, ὅτι ὑμεῖς μάλλον μεμφθεῖ-
σθε τοῖς μὴ δόμῳ προσενεχθεῖσιν τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ λόγῳ
θεῖν τοῖς δωκέναι. ὡς γὰρ ἄρα γὰρ ἐκ πεπωκότα φι πατρίδος
διὰ τὴν φύσιν ἐμὴ, τῇ αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν τὰ κατεργη-
μένα, οὕτω τοὺς ἐνοικοῦντας τὰ πίποντα μέριμνα περιδεῖν, ὅ μὴ
δὲ δὲ ὧν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμείσθαι, ἐάν μὲν οὖν δικαιοσύνῃ, μὴ
μόνοις ὑμῖν πέμψαι τὰς δωρεάς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς,
καὶ μετ' ἐκείνων τῇ πόλῃ καὶ τοῖς θεοῖς, γὰρ τὰ ὑμεῖς θαυμάσιον τε
πλέον φι δούλου λίαν, ἢ τοῖς δωρῆσιν τῶν ἰδίων ὁ δὲ δωρημέ-
νος. πῶς γὰρ αὐτὸς ἀγνοήσειν, ὅτι γὰρ μὴ χάρισμα, φι τοῖς δίδοντος ἐ-
πιμελίας ἐπαινός ἐστι. γὰρ δὲ χρεῖσθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσήκει,
φι τοῖς λαβόντος ἐπὶ λογισίας βουλομένῳ δ' αὖ ὑμᾶς, μαρτυρηθῆ-
ναι πρὸς ἀρετῆς μάλλον, ἢ πρὸς πολούρου διαψιλίας ἐμάνον.
γὰρ μὴ γὰρ ψυχῆς ἀγαθῆς, γὰρ δὲ, τύχης πρὶν οὐσιαζούσης ἐγκω-
μιον δόξῃ, ἐρρωθε.

Ἀξιόχως.

ἀξιόχως

σ Εμνήστες μὲν, ὡς πρὸς ἀλλήλων καλῶν, καὶ ἐπὶ
χρεῖα ἐκδοσθῆναι. ἐγὼ δὲ μίαν ἐν γένει, ἀρετῇ οἶδα. τὰ
ἄλλα πάντα τύχην. καὶ γὰρ τὰ αὐτὸ μὴ ἐκ φανύων ἀγαθῶν, καὶ
ἐκσιλέων ἡ πάντων ἐν γένει, ὁ δὲ δὲ ἀγαθῶν, φανύων, αὐτὸς
τε αὐτοῦ καὶ τῶν πενιχοτάτων δυσχερέστερος. ὥστε ψυχῆς
ἐπαινον αὐχὶ πρὸς συρακουσίους, μὴ πρόνοιαν πενητικῶν ἐν ἀ-
δύνατον διὰ δόχους ἐν γένει.

ἐπὶ - οὐκ - χρεῖς

Ἰμεραίοις

ἔ
 Κέλυσσε ὑμῖν σπείχου μοῖα ποσειδά, καὶ κόνωνα, ἣ ἐρ
 μοκράτῃ δια τήχου. ὑμεῖς ὃ, αὐτὴ ἐρ μοκράτους, ἐκόν
 νωνος, ἐκ σπείχου, σαμέαν δὲ νῆαρχον ἐπέμψατε. ἐγὼ δὲ ἐμὲ
 οἶον ὑμεῖς μὲν πετοπᾶσαι τέττιαι, τοιοῦτος ἦμιν, οὐκ ἔγνωσεν ὅτι
 δὲ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι γῆρ' ἀντικέσων ἐχέην, καὶ ἦκεν αὐ
 καὶ σπείχου, ἐκόνων πρόσμε καὶ ἐρ μοκράτης δὲ θέως. οὐ γὰρ
 κόνωνος μὲν ὑμῖν πετρὸν δὲ νότος ἀνδρῶν, ἐστὶ πρὸς πρόοια, σαμέα
 δὲ καὶ νῆαρχου ὑπὸ φανείσθαι τῶν ἀνδρῶν, ἣ ἄλλισα δὲ ἀπάντων
 ὑμῶν βίβω νότων, οὐκ ἔστω. ἀλλ' οὐτε ὑπὸ κείσθαι ἀνδρας, καὶ μηδὲν
 μετ' ἐκείνους, μὴ ὃ τὴν παρ' ἰδοῦναι αὐτῶν ἀδὲ κεν ἐβουλόμην,
 οὐδὲ νόμον κοινὸν ἐλλώων καταλύειν. καί τοι ὑμεῖς γ', πολλὰς νό
 μους ἐλλήνων κοινούς καταλύσατε, οὐχ ἅπασι, ἀλλὰ καὶ πολλὰς
 κίς. ἐν οἷς πρόσμε ἐπὶ τὴν ἐδελοῦσθαι, οὐδὲν οἶμαι καταλείπειν,
 αὐτὸς τε εἰδὼς, καὶ πρὸς εἰδότης γράφω. ἀλλ' οὐκ ἐμὲ μισοῦσιν
 ὑμᾶς, οὐδὲ μὲ μισοῦμαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς ποσὺ τοῖς
 ἀρεσιν. ἀλλ' ἐπέμψα ὑμῖν τοὺς πρόσβας, παρὸν γὰρ δυνεῖν θέτερον
 ἀμοιβὴν ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι αὐτὴν τοῦτων πέμψαι,
 ἢ εἰς τοὺς ἐν χερσὶν ὄντας ἀφῆναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀρεγνέμεν,
 εἰς τοῦτό γε ἡ δὴ κατέστησε τὰ πράγματα ὑμᾶς, καὶ αἱ ἀνάγκαι
 τοῖς μὴ δικαίως βιούσιν, ὥστε μηδὲν πρὸς τοῦτο χεῖρους ἡμᾶς νομι
 οῦναι ἀποκτείναντας τοὺς πρόσβας ὑμῶν μὴ δὲ ἀμείνους, σὺ
 σπανταρ' ἐπεφύρται γὰρ ἡ δὴ τὰ ἐμα, καὶ μεμύανται. καὶ οἶδα ὅτι
 μικρὰ ῥοπή ἐστι ὑμῖν εἰς δύναισθαι καὶ μῖστος ἀνδρῶν, δικαίον
 ἢ μὴ δὲ καλόν τι πράττειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἡκιστα με ὑμεῖς γὰρ
 Ἰμεραῖοι γὰρ χῆμα καταστήσατε, καὶ οἱ ἀνδρῶν ὑμῶν ἐκείνοι. καὶ γῆρ'
 μὲν

βασιλεῦς

ἐν τῷ

- ἰούλιον

ἀγῶν

αἰχ - ρην

- ῥόναν

ἴσ

μὲν ἄλλων, ὅσα ἔπαυον δι' αὐτοὺς κακὰ, ἔστι καὶ συνένοντα τοῖς
αἰτίοις, καὶ καταχέει λήθην τῶν γνησίων. τοὶ δὲ μὴ ἐξένοι δὴ καὶ
ὄντι πρῶτον, τίνα αὐτοὺς αὐτοῦ καὶ δέλω εἰς πρᾶξιον πρὸς τῶν
αἰτίων, ἐπεὶ τίνας ἦν δικαιοτέρον ἀπολαῦσαι εἰς ἡμετέρας ἀδ-
κίας, ἢ δὲ οὐδ' ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ὅτι. ἀλλ' ὅμως ὅς ἱμῶν τοῖς
ταῦτά γε ἅπαντα σκοπῶν, καὶ ὁρμῶν μὲν, ὅς τυραννὸς ὦν, καὶ ἔ-
χων, εἰ καὶ πάντ' οὐδ' ἐβουλόμην ἀλλ' ὦν γένεσθαι τῶν ἐμῶν ἄλλο
μὲν ἡμᾶς ὅτι ἦτον ἀνάσσειν, ἐφ' ὅσον μὲν αὐτῷ ὁ ἀπὸ περὶ φαίεσθαι
σας, εἰ μὲν δὲ ὅς αὐτοὶ τὰ δίκαια ἐν μέρῳ ἐν ἐνδελέστε, λογισαί-
μενοι ὅτι οὐχ' ἀπέσαν ὁρμῶν, εἰς εἰς δύο ἀνδρας, ἢ τρεῖς, ἅπαν
τα ἀπορρέψετε τὰ τῇ πόλει ὑπὸν ῥεμα μὲν δεινὰ, εἰδὲ κόνων ὅ-
τε ὡς ὑφ' ἐκαστοῦ ἡμῶν εἰς τὸ σῶμα τῶν μὲν δεινὰ, αὐτοῖς
ἐάθροισ ὑπομῶν τε, ἀνάσσει τον ἀπέσαν ἰσχύει τὴν πόλιν. περὶ
ῥά σμαίται ὑμῶν, μηδὲν ὑπὸν ἐκείσερος φανῆται, ἢ ὑμῶν νομίζετε.

Ἀθηναίοις.

αὐτὸς Φίλιππος ὅς ἡμᾶς πρίλαος ὁ πλάσσης ἡμῶν ὡς ἀθηναῖοι, δὴ
μιορρήματα, πάντ' ἐν τῇ κατασκευῇ ἀπορρῶντα κο-
μίζων, ἐφ' ὅς ἀσμενοῖτε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, ὅς δώροις ἀξίοις, διὰ τε
τῇ τέχνῃ, ὅς οὐχ' ἦν ἡμεῖς διὰ τῇ πρὸς ἡμᾶς, ἡμῶν ἀμέθαι. ὅς δὲ,
ἐν τῷ οὐκ ἄλλου χρόνου χαλκιδυστά μὲν ταῦτον, μεγάλῃ πλεῖον τοῖς
ἡμῶν φέρον εἰς ἀκράτῃν, ἡνεγκαν ἡμῶν ἐν ζῶν ἐρῶν, πλεον, αὐ-
θρῶ πρὸς σὺν δόφον εἰς δεξιά μὲν. ὅς σφῶν ἡμῶν τὸ θεῖα τυραννι-
κὸν κατεφάνη ἡμᾶς, κόσμου ἀξίον. οὐ γάρ πω τ' ἐν αὐτῷ λελοχῇ
μὲν ἐπεὶ δὲ δεικνύμεν, ἐπεὶ ἡ ἀναπλῆξας τὸ πλεον ἐν γύμνασε,
πλεῖον μὲν ὡς μόνη ἀνάπλεω φόν), παντὸς ἡ θανάτου οὐκ ἀπὸ μόνου

μὲν, τότε δὲ φησὶ τίς χυθὲς αὐτὸν ἐπαυέσιντες, ἔχον τρώων ἐπιμω-
ροῦμεθα. φησὶ δὲ αὖτις ὑπὸ νόσας τὴν ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸς τὴν αἴψαν,
ἐπεὶ κακουργώτερος οὐδένα τοιοῦτον οὐκ ἐργάσαντος ἐξ ὀνόματι, δυνάμει
ἡξιώσατο. ἀνέβη βία τοῦ αὐτοῦ, καὶ πρὶς ἡγέμευ αὐτὸς ὑπέ-
ξέθετο πῆμα πρᾶτον. πικρὰς δὲ φησὶ ὑπὸ στήθους, ἀληθεὶς ἔσσης τὰς ἀπο-
δείξεις δὲ δόκειν οὐτε δὲ εἶδον τίς ἐπιμωροῦ μιν, οὐτε ἡκούσα
μιν τῶν, ἐδὲ λοφυρμῶν τοῖς δὲ ἐνδοθεν ἐμβρομύας ὀλοφύσεις,
ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀκουστούς κολαστὰς ἐξεμνήσθητο. ἡμᾶς δὲ, ὡς
ἀθηναῖοι πυρρὰ νόμῳ ἀχρεῖαι, πρὶς φησὶ ἀντιθέσεως τοιοῦτον ἐργά-
σας, δι' ὅρων ἐχέειν ἡμᾶς ἐθελύμαζον. τίς αὖτις εἰμὶ ἔχον ὅτι μὴ
χαλεπώτερον ὀλίθῳ ἢ κισσῷ αὐτὸν μέμψεται, ἀπλογοῦμαι
πρὸς ὑμᾶς, ὅτι μὴ δύσασθαι μῶτερον ὑπὸ νόσας μόνον. εἰδὲ αὖτις διὰ τὸ
ὅπως οὐκ ἐπιμωροῦμαι, κινδυνεύετε παρὰ δὲ ἡμῶν οὐκ ἐχέειν τὴν
πρᾶσιν, πικρὰ τὴν ὀφλήσας ἀμύνηται. ἢ ἐνδοθεν αὐτὸς
τοιοῦτον ἢ ἀπάσης ὑμῶν φησὶ πόλεως εἶναι ἀνάγκη. τοῦτο δὲ διαγα-
νέσκειται, μόνῃ τῇ ὑμετέρᾳ πρὸς με διαδέσει. εἰ μὲν γὰρ δικαίως
αὐτὸς ἀπώλετο, καὶ προσήκει τοῖς πόλεως καὶ τὴν φύσιν ἐδείξαι ἀθηναί-
ων ἐκείνῳ, τοιοῦτον γὰρ ἡμᾶς μέμψεται, ἀντιθέσει δὲ ἀδίκως, ὑμεῖς μὲν ἐνδο-
θεν ὁμολογεῖτε, ἐδὲ ἀμείνῃ εἶναι πρὶς λάτρετον, ἔγωγε δὲ δώμι, τίς τι
μωρίαν πεπραχέναι ἀδικῶν, πρὶν αὐτὸν αὐτὸν δόξω πρὸς τὴν δίκην ἐρ-
γάζεσθαι. καίτοι πρὸς τοιοῦτον τυραννῆα τὰ δίκαια ἐδείξαι ὑπὸ ζήτησι. ὅτι οὐ
ζοῖ αὐτὸν, τὸν οἰκεῖν εἶναι. αὐτὸς γὰρ τοῦ μὴ ἀσφαλὲς, καὶ τὸ φιλάρχῃς ὅχι
ρώταρον ὑπέβλεπεν ὅτι αὐτὸν δόξωμι, ὅταν κατένθῃαν μὴ πεπρω-
μένη δόκησι. πρὸς τοιοῦτον γὰρ μὴ ὑμῶν τω, μήτε τὴν αἴψαν ἐλλήνων, τὴν
λόβην ἀδικῶν φανέσθαι, ὡς τις ἐτέρους ἐπὶ κτήματα, αὐτὸν ἐμφο-
ρήσασθαι τὸν μηχανησάμενον, περὶ μὲν ὀνόματι, ἐκτε τὴν λοιπὴν ἀ-

ἐπὶ τῶν

πάντων, οὐ γὰρ ἔστι μὲν τοὶ καὶ δὲ μαυρὸν, ὅτι μοι τὰ ὑπὲρ μάλα ἵστα
πρὸς ἡμᾶς μωροὶ καὶ ἄνομοι. καὶ γὰρ ἡ γυνὴ ἐμοῦ τὸν ὀλεθρὸν οὐρε-
ται καὶ τὸ ὑπὸ βουλεύοντων ἀχθῆναι τὸν αἵμα. τοῦ μὲν ἀσφαλεῖς ἐν
οἷς τὸ φῦσι δὲ καὶ κριτὴς ἀπεδείχθη, ἀφ᾽ ἧς αἰσθάνῃ αὐτὸ
ἐφ᾽ αὐτοῦ τὸ δίκαιον ἐλογισάμην. καὶ μὲν, ἐὰν τὸ πικροτέρους
ἐὰν πολλοὺς ὑπὲρ χεῖν, ἢ δὲ ἐμοὶ συναγροῦσιν, ἢ ἡμετέρους φά-
νεις φιλῶν δόξης, μάλλον ὑπὸ βουλεύοντες, ἢ ὅτι πάντων πάντων τινὰ
πρὸς μου μόνον εἰς ἐμὲ διὰ φιλότητος κολλάσθω, ἐὰν βέλτερον ἢ
σὺ τῇ βίᾳ χεῖν, διὰ τὴν ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ χεῖν τῶν ἀλλ᾽ ὅμ-
ων ταῦτα εἰδὼς ἀπαντα, ἢ φιλῶν δὲ ὑπερὸν δὲ φημί αὐτοῦ δὲ δέομαι, δὲ
ἰδὼν ἡ σκέμην ἀνθρώπων ἀνθρώπων γιούτων μόρα ἀφ᾽ ἑαυτῶν, εἶναι
ἀπὸ μωροῦ. διὰ γὰρ τοῦ αἵματος αἵματι μὲν ἀδίκησαν τὰς αὐτῶν,
ἢ περὶ τὴν τέχνην ἐγκαταστήσαντες, ταῦτα εἰς ἐνδίκην ὑφ᾽ ἡμῶν τὴν
ἀξιοφθέντων χάριτος τοιαύτης, ἐν φρουρήσει. καὶ χάρις ὑμῶν ὡς ἀπὸ
ναῖοι ἀκέρων τὸ πρὸς ἀλλήλους, ὡς εἰδὼς οἱ γὰρ αὐτῶν τὸ ὀλέθρον, οἷς ἐπὶ νό-
σησθετέρων, πρὸς περὶ τὴν ἐξουσίαν, καλλίστων με ἐρινύσιν ὅ
φείλεται νομίζεσθαι, μὲν ἡ δὲ ἐξουσία οἷον ὅλας τῇ αὐτῇ μιᾷ ψυ-
χῇ κατέαυτον δὲ τὸν μόρον ὑπογράψαν. ἀλλ᾽ ἔτι χεῖρ δὲ συμενείας
σκέπτεσθαι εἰδελέσθετε, οὐροίτε αὐτοῦτε δρῶντας ἐκόντας ἡμᾶς,
οὐτε ἐπὶ ἀρχῶν, δόξαν τὰ δαίμονι, δὲ καὶ ἀπολαύοντες. ἢ γὰρ
δουλοῦν ἐχόντες δρῶντες διὰ τὴν τυραννίδα τὰ πρὸς ὁμότητα, ὅ
μωρος ἵσμεν ἐκ τῶν ὄντων. ἢ μὲν ἡ περὶ αἰμένων αὐτοῖς ἀ-
ναλαβεῖν διὰ μὲν, τὸ μὲν ὅτι δὲ τὰ ταῦτα εἰς, ὁμολοῦν μὲν. εἴθε
μὲν τοὶ μὴ ἡ δρῶντες αὐτὰ πικρὰ ἀνάγκη ἐβιάσθην, ἢ ὅτι εἰς ἡ-
μέρας ἢν ἂν, ὡς χεῖρ ἐπὶ πᾶσι μὲν, ἡμῶν παρόντων. πῶς ἢ ὑμῶν
ὡς ἀπὸ νῆος ἢ ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν ὑπὸ βουλεύοντα ἐαυτῶν ἐχθρόν,

ἢ μὲν

οὐδ' ἂν πείσοι ἀμύνησ' ἔξαχ' ἐπιμωρήσασθαι τοι οὐτόν οὐρῶν πε-
ρίλαον ἐπιμωρησάμεν. ἥ σὺ νοῖσθα μὲν ἐμαυτῷ, ἔκθεσμα δ' ὄρν. πα-
ραμυθίαν δὲ ἔχω, γὰρ μὴ μετὰ συνάμης ἐθελοσύνην, ὅ τ' οἷσ' ὑπὲρ μου
πρωτον μὲν οἷσ' οὐ πρόσθεν. ἐγὼ μὲν ὥσπερ φῶτα γὰρ πηχυνεῖς ἀθηναῖοι,
καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμέτερα ἔθνη ἐμὴ καὶ σάμεν. ἐκείνοσ' ἡ, ἃ δὲ οὐκ ἔχουσιν
ἡμᾶς τοὺς τυράννους, μετ' ἐξέλιξε. καὶ δικαίως, οὐχ οἷοι φύσει ἢ
μὲν, ἀλλ' οἷους ἡμᾶς αὐτὸς ἐπλάττειν εἰς αὐτὸν ἐγγυρόμεθα. οὐ μὲν
τοὶ ἐνὺν ἴστε, ὅτι οὐτε ἐγὼ ἰδιωτέων πρὶ λαοῦ ἀνὴρ, οὐτε κείνοιο
μοναρχῶν, φαλαρεῖς ὑμῖν μὲν τοι οὐχ ὅτι ὄνδ' ὅς ἐαν' χαλεπήνῃ
τε πρὶ φίλου τοῦ κολάσεως, ἀλλ' ἐάν καὶ μὴ κολάσῃ πρὸς τοῖς
ποσειδίον. μὲν γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους ἠδὲ κ' ἐκ, καὶ ὁ τοῖς τοῖς ἐ-
πειὸς μόρους. ἰδὲ δ' ὅμως διαβάλλων εἰς ὁμότητα, καὶ γὰρ φίλο
λεως ἐμφυτὸν ἦτος λυμηνόμην. ἅπαντας μὲν οὐκ οἶμαι γὰρ φέρον
φίλο πτωχὸν ἐπαιεῖν. ἀλλ' οἱ οἱ τοιοῦτοι καλῶνται. εἰδὲ τις ἐστίν, ὃ
ὁμόρος οὐκ ἤρεσεν, ἰδὲ τῷ, ὡς οὐδὲ πρὶ λαῷ ἔρριπται ἐπὶ ἀξίαν.

Λυσικλῆς.

ὁ ὕδαρμαζο πτωχὸν αἰτίαν δὲ οὐδὲν ἔχει ἐμφρὲς, οὐτε πρὸς
πατρίσιν, οὐτε τῷ ἡώσιν λυσικλῆς. οὐτε γὰρ εἰλυσικλῆς
τοῦσ' ἦρος, οὐτε νεοπολέμου πατρίων. ταῦτα δὲ φασὶ πτωχὸν μετ' ἑ-
σιν, ἥ πτωχὸν γυναικα, πρὸς πολλοὺς σκελεῖω τῶν διαβεβαιούσθαι. ὅ
διὰ τοῦτο γὰρ μεγάλων τυχερὴν ἐπαίνοισιν ἐν γάρ τ' οὐ πύτο
δαρμαζο μὲν ἐστίν, γὰρ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα ἢ πρὸς εὐδύτας
ἀφ' ἐστίν.

Πολυδένικος.

τ οὐς ἐμοὶ πρὶ γὰρ καὶ δὴ κ' αὐτῶν μὲν πλεμὲν πρὸς
σκαδαζο μὲν πολλὸν δὲ κ' ἐκ, αἰούσονται σ' ὅσα φῶς ἐ-
δύτας, πρὶ ὅτου τοῦτο παρῆσαν, πρὸς οὐκ ὁμολογῶν δέον. σὺ μὲν

τοῖ

ποι κα τηγορῶν ἐνσυρακόν οἰοῖς ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωρὸς ὡς δεινὸς
λέγεις, τὰς δ' αἰτίας, ἃς μάλιστ' ἐδίδες, ἐφ' οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς
αὐήκεσσι, οὐδέ ποτε ἠξίως προσθέσθαι. ἐχέτω γὰρ ὁ δῆμαρχος καὶ πο
λύθενκες, λέγειν μὲν τὸν θάνατον. ἐπιστάμενος δὲ τὴν πρόφα
σιν, ἵνα καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν μάλλον ἐπαίρης τὰ πάθη, καθ' ὧν αὐ
πλιτεύη. εἰδὲ αἰσχύνεσθαι γυμνῶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτο,
τῆς δικαίως πελεμήσετε ἐπ' αὐταῖς, μὰ τοῦ θεοῦ οὐκ οἶδα.

Λακρίτω.

ὦ Σ μὲν οὐκ ἐχέτω εἰς κινδύνους καθίστασθαι πρὶ τοιαύτης
ἐλπίδος, τοὺς οὐτω δεδιότας, οὐδὲ ἐβουλόμην αὐθερμο
τέρων ἀπτελεσμάτων λαβέντων, οὐδὲ πείραν. εἰπερ δὲ τὸν ἡμέτερον
φόβον, ἢ σὴν νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθὸ μὲν οὖν οἶον ὅτι οὐτω κέχρη
σαι, ὅτι δὲ τὰ λάσσι κατὰ νοῦν γρηγόσιτο. τεταρρῆκα μὲν ἡ οὐδὲρ
τι μάλλον ἀπὸ λαγυμύου σου. ἀλλὰ δὲ ἐπετάθη μυσταῖς φροντίσι
δὲ μέγιστος αὐτῆς ἡμῶν σῶσις, πρὸς τὰς ἀπ' οὐ πένσεις ἀνακρε
μάμεθα. ἅπας οὖν καὶ ἀποσέλλοντες παρ' ἡνέστα μὲν, ταῦτα αὐτῶν
ἐξίσταται μὲν ἀπὸ κρότα, πρὸ τοῦ χειρίου, ζητεῖν ἡμῖν πρὶ ποιεῖσθαι
λακρίων. ὃν αὐτὴ πλῶν τ' ὧν δὲ πλῶν, δὲ τυραννίδων, ἢ αὐτῆς
τῆς τοῦ θεοῦ φιλίας, αὐτοῖς εἶναι νενομίκα μὲν. Τῷ αὐτῷ

κα Αἱ γὰρ σὺν ὑπαρχέσεων μέμνησι λακρίτε, καὶ φιλία
λάκρῶν ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπολείπει
πομπαίφιλων, οὐκ ἀγνοῖς. ἐπιστάμενος δὲ περὶ φόβου οὐτως ἔ
χων, οὐτε τὴν γὰρ πολλῶν ἰσχὺν πεφρικὸς ἔρχετο, πολλὴν γὰρ ἡ
μῶν εἰς κατὰ δέστεροι, οὐτε τὴν γὰρ συμμαχῶν ἀδένειαν. τῶ παν
τὶ δὲ μάλλον τ' ἀντιπέλων ἐρρώμαι. ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τὰς μά
χας πρὸς μίαν, μὴ μάλλ' ἢ δὴ ἀποσθῆμεν ταπεινὴν, ἀγαθὸς φα

νηναι, τὰ πλέμια, ἀχρόμῳ, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἑρξοῖς ἐνὶ χροῶν πρᾶσ
σομένοισι πρῆσθι. μέμνησθ' ὅτι πρᾶκα ταυθῆσσι σεαυτ' ἐδωκάμε
θ' ἐξέοντι, ἦν ὑπέχον σῶσαι ἡμῖν ἀποδῶσθαι. καὶ νῦν τοι θῆκε τεύχεα.
οὐχ' ἵνα φῶσαι τοῦ φύσεως ἀνέξιοι φρονήσῃς, τοῦτο μὲν γὰρ
ἀδυνάτοι, ἀλλ' ἵνα εἰς πολλοὺς ἀγῶνας ἐπέσῃς, ἵχης ὑπὸ δειξάσαι
τὸν μαχητὴν ἐσιλόμοχρον. τα νῦν δέ, καὶ αὐτὸς σου τοῦ γῆμα
λακώτερος ἐν ἄλλοις ἡμῖν σεαυτὸν ἐκ πεπληρωμένων ἀποδώσεις.

Εἰσαγωγή

μ Ηβιόζου μένι κῆσαι, δίκας πρᾶσθαι λαβεῖν, τοῖς ἡδὴ πα
ρρηκότα. μὴ δέ ἐμπαρβαλλοῦ τῇ σου τοῦ ψυχῆς ἀλ
λότριον φαλαγγίδος ἔλεον· εἰ καὶ πάντων τοῦτο σέβεται παρρησι
σάμεροι, τῇ τοι τυραννὶ χρησόμεθα ὁρῇ. Αἰφροίτη.

μ Ηλογίου τὸν ἀριθμὸν ἔχον εἰς τὸν ταῦρον ἀνὴλ μύρων.
πλείους γὰρ εἰσιν, ἐὰν ταῖς πράξεσι αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ
ὀνόματα. ἀλλ' ὅμως καὶ τοιοῦτοι ὄντες ὑφ' ἡμῖν ἐγγόνιοι. σὲ δέ τῃ
ἡξιοῦ μῆν, οὐ τῶν ὠπερον ὄντα, πρεσβυτέρους ἐπαναρεῖσθαι φρο
ντίδας· δυστήνους δὲ δεικνύμεν, τὸν δ' ἡμῖν ἀπὸ πρᾶξαντας, ἐπεὶ δέ
ἄρεγν μετὰ βολῶν τοῖς βίου ἰδεῖν, πᾶσι σὺ μὲν ἐπὶ παρρησι
τοὺς θεοὺς, οὐχ ὥς δὲ διώσ' ὑπὸ σὺ κακόντι παθεῖν, εἰ γὰρ ἐκ γυ
ναϊκῆς χειρὸς τυραννοκρατοῦσθαι φάλαξιν. ἀλλ' ἵνα μὴ σὺ
συναλειμός τις εἴς τὸν ταῦρον γῆμα δέντων γῆμα, καὶ διαβολῆς ἀδύ
κου μέρους εἰς ὁμότητα, τιμωρηθεῖς ὑπὸ μῦθ'· ἐὰν δέ μὴ πείθῃ τὰ χα
ρὸν σφόδρα προσδέχῃς, πρὸς ταύτης ἡμῖν φῶσαι πρᾶνέσθαι, ἐκτί
σαι δίκας. Τιμολάω.

τ Ομηδὲν ἀμαρτάνειν, ἐκόντως ἴσως, καὶ δικαίως θεοῦ
νομίζεται. τὸ δ' ἀμαρτάνειν, τὸ τῷ αὐτῷ πρὸς τὸ μέλλ
σεσθαι φρονίδια.

σεσωφρονίῳ, ἀνθρώπων· γὰρ μέντοι μή δὲ παύσαντα καὶ αὐτὸς
σάντα πεφυλάχαι, οὐκ οἶδα ἄλλου πινὸς ὑποληφθῆναι διωά-
μενον, ἢ κακοῦ. αἰσχρὸν οὖν, ἔτι γὰρ ἔημιον προσελασόμεθα, ἔτι
ροῖς πρῶτα φιλῶν ἀβελίαν γυρόμενον, αὐτὸν αὐτῷ μὴ Δ' ἐκ
φιλῶν εἰς συμφορὰς χεῖστοι γυρόντι. Φιλῶν μὲν.

¶ Επεὶ σέθεν γὰρ τῶν ἡδὴ, μηδὲν ἀδικεῖν ὑπὸ σοῦ· καίτοι
χαλεπώτερον ταῖς αἰτίαις, ἐφ' ἐκείνη κατηρεῖα περι-
σχιστὸν· ἀλλ' οἶδα ἐβουλόμην σε, καὶ δέκατον ἡμῶν ἐναι, γὰρ
τοῦ ὧν ἡμεῖς γυρόμεθα, γυρὸς ἢ τῶν κατηρεῖων λόγους· ἀδύνατον
ἐν αἰσώμεν, περὶ ὅσον ἐδείξαμεν ἐλέγχαι πρὸς τὴν τὴν ἀλήθειαν
δύμεντοι· ἰδίῳ ὅτι καὶ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν, ἐν αἰτίαις πλάκας ἐνεχόν,
ἀσφαλὸν αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἐδοξάν, οἱ πρὸς αὐτὸν δεδιότες κα-
πολάοντες. Φρόντιζε οὖν, ὅπως μὴ τε γὰρ τὸ πρῶτον ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ
ἐχθρὸν πρὸς ἡμῶν, μὴ τε τὴν τύχην· χαλεπὴν δέ σοι δοξάτω μὴ τοῦ το-
μόνον, ἐπὶ πλάκας ὑπὸ μοῦ, ἢ ἐφ' ἐκείνη ἀδικία διπλωθῶν, ὅτις
ὁμοίους ἡμᾶς οὐσι δεικνύουσιν ἀμύνη· ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐκ ἐάσω πονηρίαν
χεῖστότητα ἐνέγκαντα δυνερεῖα· ἀλλὰ μὴ ἢ σὺ σαυτοῦ πρόσμε-
δύο γὰρ εἰς βουλήμενον, ἀνεπίφλετο σὸ φθῆσι.

Φιλῶν μὲν.

¶ Νμεγάλη μοι δοκεῖς δύναμις καθίσταται Φιλόδημε, εἰ γὰρ
πάντας δι' ἡμῶν οἶδ, ἢ ἀποιδὸς ἡμῖν ὑπὸ σοῦ, ὥς οἱ καθε-
πνοσῆς γυρόμεθα, πρὸς τῶν πεντεταλάντων, ὅπως ταῦτ' ὧν μῖν σω-
θείη, ἢ μετὰ τοῦ μηδὲν ἐλπίζειν πρὸς σοῦ χεῖστον, ἀπεδῶκαμεν, ἀλ-
λ' οὐκ αὐτοῦ σοῦ φιλῶν εἰς ταῖς τοῦ γὰρ ματὸς θεοῦ, οὐδεὶς πλὴν
θεοῦ ἐστὶν αὐτῶν· οὐδὲ πάντας θεοὺς πρὸς σὺν δολερὴν ἐκπεπτοι-
κίον· τὴν πᾶντα, ἐστὶ μὲν, οὐδὲν ἢ τὸν καὶ ταῦτα ἐκ τῶν σῶν· εἰ γὰρ

οὐδὲ κεί, προσθεῖς ἐκείνοισ' τοῖς πέντε τοσούτοις, τὰ πρὸ σὺν τοῦ
τοσούτου, τὴν προῖκα δέκα ταλάντων ἀνάγραφον. ἐν εἰβρύλῃ δὲ
προικὸς, ὃ μὲν πρὸς φιλανθρωπίας ἐστὶ χάρις, ὃ δὲ φιλανθρωπίας πρὸς
οὐσίαι· μαρτυρεῖται δὲ μὲν πρὸς σέ, πολλὰ καὶ μεγάλα θεανῶ, χα-
ρίαις ἡμᾶς ἀναπλήρωσον, ἃ γὰρ ἐπὶ πάντοτε οὐσα ἔσονται, μήτηρ
ἡμοῦ μαρτυρεῖ.

Ἀγασία.

Ἡ Τελείππη, χαλεπῶς ἐοικέν σου φέρει τὴν ἐν συρακῶν
οὐσίαν μου. εἰς τὸ σὺν τὸν δὲ πείχουσα, φιλανθρωπίας καὶ σὺ-
φρονος ἔργον γυναικὸς, ἐμαρτύραται ἡμᾶς, ὡς καὶ τὸν τὴν ἀρχὴν
πικρὰν ἔχοντας, οὐκ ἀνέξιδαι φάσκουσιν εἰς πλείους ἀπόντα.
ἀλλ' ἐπιβοῶσα μὲν τὸν ἐαυτῆς πατέρα, γυνώσκουσι τὸς ἐβούλε-
ται πρὸς ἡμᾶς. ἀλλ' οὐδὲ, ὅτι κηρύττειν αὐτὴν γὰρ οἷα τὸς διώ-
δαι πρὸς ὁρᾶν ὡς ἀλλότριον ἐαυτῇ ἀνδρὶ νενομισμένον. καὶ κηρύττει
μὲν ἐμὲ ἡξίου διώκοντος ἐπὶ τὴν κηρύττειν ἀναγκάσαι. ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ οὐ
γὰρ οὕτως οἶομαι σε φάλαγγι φοβεῖσθαι, ὡς τελείππην φοβεῖσθαι.
ἐπὶ τὴν κηρύττειν οὐκ καὶ τὸς πρὸς τὸν ἀπὸ τὸν σκεπτόν, ἐπὶ τὴν κηρύττειν
μάλλον, ἐπὶ τὴν κηρύττειν, ἀλλ' ἐάν οὐσαν νῆρυν θεῶν, ἀγαπᾶται πλέον.

Πολυμνήσοι.

Π Ολλᾶσι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρησάντες ὅτι
πρὸς τὴν λαὸν μὲν ἀπαιτῶνται μάλιστα ἢ πρὸς τὴν συμμαχίαν
τῶν πελοπόννησων. τῇ γὰρ σὺ σπουδὴ, καὶ τῇ τῶν ἀγωνιστῶν ἀν-
δρῶν, τὸ χωρεῖν ἀλῶναι ἀποφάσκει. καὶ τοὺς ἰδίους ἰπποδρόμους, ὡς οἱ
κείνοι παρὰ χωρῶν ἀνακείδαι. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἐλάμβανον τὰς πε-
ρὶ μου δαρείας πέσας, ἐδεδόκηθαι αὐτὸν οὐτὸν μὰ τοὺς θεοὺς, μὴ ἥτ-
τωμαι φιλανθρωπίας φιλανθρωπίας πρὸς τὸν σκεπτόν, καὶ τὰς χάρι-
τας, οὐκ ἀλλ' ὅτι πέμπεται ἀπὸ τὸν κηρύττειν, νικᾶται ὁ τύραννος ὁμο-

λογῶ, ἰδὼν τὸν ἑνός· εἰ μὲν γὰρ τὸ πρὸν μὴ δέξῃ τὰ κρίτα φίλῃσ,
διανέμαι τοῖς στρατιώταις, ἀ καὶ λακείων διδόντας πρῶτα,
οὐχ οἷός τε ἔργου λαβεῖν, δι' ἰδίον κνηροτέρους ἡμᾶς γυεῖναι ἐν
ὑπορείῃ. Τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἦν ἡμῖν ὑπὸ σὺν, ἀλλ' οὐ παρὰ σὺν
πρὸς τὸ ὑπὸν ἀναγκάσεις.

Τῷ αὐτῷ

Deest

Ἔ Δέ σεις ἡμῶν τὰς ἀπειλὰς, τὸ μὴ ἢ αὐτὸς δέήσει, παρὸ
τι καὶ τὴν λείαν δένειμας ὡς ἡζιούμεν, ἀπὸ τῶν τοῖς πρὶν
σοι τῇ κινδύνων τὰ ἐπαθλα, καὶ καλῶς ἦν φρανάσ τε γὰρ, καὶ ἐ
πέρρωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι, παρὰ σὺν, καὶ τὸν ἀνδρα ὅ
πότε δέοι ἀγροῖ ζεῖναι προθυμοτέρως ἐποίησας. τίς γὰρ αὖ ἐλοιτο
σῆμα ματῶν πόνων χωρὶς; οὐδεὶς, ὅστις αὖ ὑποσάη τοὺς καμά
τους, ἀλλοιζ μὲν οὖν, καὶ τὰ ὑπὸ ἐκομίσω, οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ λαμ
βάνων, εἰς τὸ ὑπὸ τῆς εἰς ἡμῖν κατὰ σκεδᾶσαι τοὺς στρατιώτας, ἐὰν
εἰς τὰ μέλλοντα δεηθώμεθα ταῦτα λαμβάνειν ἔοικας.

Τῷ κρυφῶ.

Τ Οὐς μὲν γὰρ μὲν ἡμεῖς φίλοι δῆμον θυγατρὸς, θάτ
τον, ἢ σὺν ἡμῖν ὑπὸ σέιλας ἐτυχῶ, ἡκούσαμεν. φθάνει γὰρ
ἡ φήμη, καὶ τοὺς πάντων πλὴν ἀπονεῖν περὶ τὰς μενύσεις, κεχρημένῃ,
ἐπεὶ ταχέως τῇ γυνομένων καὶ διὰ μακρὰ τὸ πρᾶχον κομίζῃ,
ἀπ' ἐλ' ἡτέρος. ἡμεῖς τὰς αὖ ἐκὸς ἐμεμφάμεθα αὐτῇ, τοιοῦτε
πρᾶδε δόσαι, ἡ διὰ τὰλλα μὲν ἀδίκως εἰς ποσάν τινα ὁμότητα
διαβαγόμενοι, ὅχι ἡκιστα, ἡ διὰ τὰ ὑπὸ κατεγνωσμένοι. φέρει
ἡμᾶς, κακούς πάντα χρόθεν πρὶ βούσας τοῖς ἀκουσμένοις. ἡ διὰ
ταῦτα, οὐδ' ὀδόντ' ἐμὲ τῇ νῦν ὄντ' ἵνεις, οὐτε πείρα δέει, ὡς ἐπ' ὧν
γεγονότα ὀλέθρῳ προβέβληνται. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὰ ταλαιπωρή
ματα, καὶ οὐδενὸς ἐτέρου, ἢ οἰκίαν, εἰς τὸ ἐτελέσθαι ἀναισθητῶτα

Deest

σύννοδοι, Λέοντί τε, καὶ Θεοδοῖοι, κρατεῖν αὐτοὺς ὥς ἔχουσιν ἐπὶ τῇ πα-
μὴ δὲ αὐτοῖς τὸν ὑμῶν ἀποφθίγῃς, ἐνθαυτῇ ἀξίον τὸ δῶρη-
μα τοῖς κομισμῶσι, ἀποδοχῇς, νενομίκα μὲν. Εἰλτατα γὰρ τὰ
χωρεῖα τοῖς νυμφαγωγῇσι, ἐνθα αὐτὰ πρῶτα θεσμὰ ἀπὸ πάντων
παρθενίας. Φθόνου δὲ συρακουσίοις μᾶλλον ἀξίος Εὐλοδῆμος, ἢ
ἐλέου κερδῇ τω. ἡμῶν δὲ, δύτη χῆς ἔστω ἐν δίδυμονίας μοίρα, ὥς
ἐκένωσ' ἐνκακοπραγία τύχης, τοῖς φθονοῦσι νομιδῇ τω. Φάλα-
ριν ἢ μι σείτωσαν ἀπάντες, οὐ γὰρ πρῶτα ἡμῶν μῖσος ἀξίμην.
δύχῃ δωσαν ἢ καλῶς, ἢ σφᾶς, καὶ μή ποτε προσπαῖωνται, τοιού-
των καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι Εἰλων. Τι μανδρῶ.

τ Απολιπένματά σου πὰ ἐνκαμαρῇν ἡ πῆμανδρε. Ἐὐόπλυν
οἰκισμὸς, ὑπὸ τοῖς ὑφῆμῶν ἀποδομῶσι, ἐπερρώσε μὰ
τὸν δῶνα, οὐ δὲ βουλομῶς, τοὺς πρὶ κλειόμβροτον ἐνερξῇ τῷ
ταύρω. ἐδεδοίκεν γὰρ, ἀδείαν αὐτοῖς ὑπὸ χρησῆσας, παύσαισε κα-
πῆμα τὴν πόλιν αὐτοῖς ἐνταῦθα. ἡ δὲ ὥς γὰρ ἐμαυτὸν πολίτευμα πρὶ
χωτῶ δῆμῳ, ἕως ἐκείνου, καὶ μακρὰν αἰὶναι τοῖς ὅσων ἀνέχῃ μὲν
λόγων. οὐ γὰρ πλῆν ματα, οὐχ ὅπως ὑπὸ φάλαριν ἀμύχανα, ἀλλ'
ἀλλ' οὐκ οἰκί τῳ φαλάριδος αὐτοῖς. καὶ χαλεπὴν μὲν, εἰ καὶ πᾶσι
νῦν σωίφερων αὐτοῖς πολεμῇ ἀκραζαντίοις, τὸ πειδέντας ἀ-
φαιδαι τῶν ἔργων. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐτοῖς, τῷ παντὶ βαρὺ πένος
τοῖς συμβούλοις, μᾶλλον δὲ δὴ μὴ γόρος. ὅδε μικρὰ ῥοπήν τῳ τῷ
ταλαιπωρίας, ἐγείρει μὲν τοὶ πᾶσι, λένοντα τὸς αἰτίας ἢ
μοζον, ἢ ἢ πειθῆσαι πόλιν ὑπὸ σπῆν τεύεσθαι, πολεμικῶς σφό-
δρα αὐτοῖς ἀναγρᾶφῃ, ὑπὸ οἷα πεπραχῶτων πικρὸς αὐτοῖς.
ἀλλ' ἐκ ἐθέλει τε καὶ ἐνα γὰρ ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀ-
περτῇ μὲν ἐξω δεικνυτέ. ἀλλὰ μὲν εἰς ἀφῆς τοὺς ἐντέλῃ, δὲ α

τ

ὅτι μὴ οὐκ εἴν' ὅσον, αὐτόν σε σκέπτ' οἶτο, τῇ πάντων χαλεποτέρου
τυχῇ ὀλίγου, νομίσεις; ἄξιον εἶναι. δὲ ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, ἡ
παῖ χρεῖα, καὶ ἐπὶ σὺ παύσῃ ὡς ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπεμὲ με
αποφρεῖς, καὶ καμαρηνάους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. ταῦτα
ταῖς πολεῖν, ὅθεν ἀλλ' ἢ σὺ γὰρ μὴ ἀπὸ γυναικας, ἄξιον ἵσως ὄντα. γὰρ
λαγάρ σου καὶ δεινὰ πεπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν, φιλῆς ἀφ
φροσύνης οὐκ ἐπαύουσαν ἀπολαύσαι.

Εὐναίοις.

Κ. πολλῶν πάντων χερμάτων, ὧν ἐδανείσαδε παρ' ἐμοῦ, ὅ-
τε τὰ λαυτα μόνον ἀποδύναι πείσωντες, καὶ ταῦτα ἐν οἷς
μαλιστα καίροις χερμάτων ἐδεόμην ἐπικουφισθέντες, οὐδὲ πε-
ρὶ ταῦτα οὐκ ἐκλήκατε. ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχρόμενοι, καὶ σέ-
νοντες διελύσαδε. τέσσαρα δ' ἀκμὴν κατέχευε, μάται' θεοὺς, ὅχ-
ῳ περὶ τούτων ἀχθεμαι, ὡς περὶ τῆς ὑπὸ τοῖς ἀφελῆσι χρεῖτος. ἡ
μὴ δ' ἡγεωκ' ὅτι ἡμῶν, ἐὰν ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐπὶ τοῦτο, πείσων μό-
νον ταλαύτων ἐχέζῃ μίαν. ἡ δ' ἀχρεῖς, ὑπερκαταλαύτων τὴν
βλάβην. ὁμοίως δ' ἐπὶ ταῦτα ἀποδύσειν ὑπὸ γυναικας. καὶ τὰς περὶ
ἐκείνων εἰδέναι χρεῖτας ὁμολογεῖτε ὥστε οὐδεμία περὶ ἐν ὑ-
μῖν οὐκ ἀχρεῖς χερμάτων ἐλπίς, εἰ τὴν ἐφ' ἡμῖν οὐσαν κομιδὴν,
ὅχ' οἶοι τε ἐγγύς ἐκπύειν. ὅ μὲν ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα ἐστὶ τῆς γνώμης,
ἐπὶ ταῦτα νόμος ὑμῶν παρὰ τῷ προσβέβαιον ἐν δεῶς ἔχει, ἡ εἰ
τῷ ἰδίων οἰκων εἰς φέρειν, ἀφίημι ἡ τούτων τὴν πόλιν. μαγὰν δ'
εἰς τὰ ἀποδιδέναι βλάβει λαμβάνειν, ἀποπῆμπειν ἔτοιμός ἐ-
μι, εἰ μέλλετε ἐπωφελῆσαι, ἢ μὴ οἱ τὰ τοῦ δῆμου κλέψαντες, ὅ-
ν ὑμεῖς κοινῇ πίνετε, ἐπὶ ταῦτα οἴσονται. τὰς δ' ἀναστάσεις τῷ εἰκό-
νων, ἃς οὐδ' ἔχουσιν ἀμειβῶν εἰς ἐμὲ προσβόλοντες ἐπαγγέλλετε,
μὴ φιλοτιμεῖσθε μετὰ τῷ τὴν ἐμαυτῷ, ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν χε-
ρίζομαι διαπάνω.

μ

Λυσάνδρῳ.

ἔ Φθάνα μὲν τὴν πρὸ σου πεποιημένην συμμαχίαν· πρὶν δὲ
ἔλθεῖν τοὺς παρὰ δὴκλίδου στρατιώτας, ἔδο μὲν τοῖς πο-
λεμίοις, ὡς θῆμας, εἰς μὲν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν μειοδοφώρων ὑπε-
ρησάντων, μὴ δὲ τοῦ ὄνθηναι. εἰς δὲ τὴν δόξαν ἡ τοῖς ἐπαύουσιν, πλε-
στον. εἰς ὁλίγους γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀγωνισαμένους, οὐκ εἰς ἀπάντας
ἡ νίκη ἀνάκειται. κινδύων δὲ μετ' ὅντων μετ' ἀχόντες, ἐπὶ θάλασσαν λαμ-
πρότερον ἐτύχε μὲν.

Αἰμαλῶ.

ὁ Ὑκ' ἀχόμεθα φιλοβαλοῦντες, ὅτι τῆς δόξης, ἣς ἔχουσιν ἐπε-
μοι οἱ νῦν ἀντι. ἰδὼν δὲ ἐν ἱσὶ τὸ ἀδικεῖν, μάλλον δὲ τὸ ἀδικεῖν καὶ ὁ-
τι τὸ δικαίον ἐννομισμένον ἀδικεῖ, τοσούτων ἀπὸ τοῦ ἐπικρύπτει
αὐτοῖς, ὡς περὶ παῦροις παρρησιαζέσθαι. ὅτι τοῖς μὲν αἰσίοις φύσει πισ-
τοῖς, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη γενέσθαι συμβεβηκέναι. φημι δὲ, ὅτι ἡμῖν τὰ πρὸς ἀντι-
προσγεγνησθαι παρὰ, ὅτι τοῖς ἄλλοις ἀπασιν τὸ αὐτὸ ἐμφανὲς εἶναι.
διαφέρει δὲ ἐν τούτων· ὅτι ἡμεῖς μὲν τύραννοι δεσποτέες, ἔχοντες
δουλοῦσαν, ὁμολογοῦντες. ἐκείνοι δὲ ἰδιώται οὐκ οὐκ, παρὸς δὲ δόξας
δίκῃ δύναι ἀρνέσθαι.

Πολυστρατίῳ.

ἔ Γὼ γὰρ μὲν οὐ πεπρωτότων ὑπέμουν, οὐδένα αὐτὸς ποιεῖμι, οὐ-
τε πρὸς σέ, οὐτε πρὸς αἴον αὐτὸν ὁδεῖνα. οὐ δὲ δήπου, ἵνα σὺ
δέξαιοις τὰς πρὸς ἡμῶν δωρεάς, ἀς πεμπόμεν παρορᾶς, τὸ ἐπὶ τέρως πα-
λούς ἐπιδείκνυνται λαβόντας, πρὸς πόντον ὅτι. προσέτι δ' αὐτὸς πρὸς
τοῖς λαβόντων ὁ δὲ μὲν. ὅτι οἰόμεθα ὁνείδους ἀπολλάχεαι, ὅτε αὐ-
τὸς πρὸς ἐκαστος, ἰδίᾳ· ὑπεργίσιος διεξίτοι, οὐτε αὐτὸς ἐτέρων λεόν-
των ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡμετέραν γνώμην, βίᾳ δὲ
ἀδικίᾳ πρὸς ἡμῶν ἀπώλειαν, ἐξείστοι λαγίστατος. καὶ τοῖς
πρὸς αὐτὸν σφόδρα δύροις περὶ πλείονος περισσάμεντος τὰ δίκαια κα

τα ὅτι

παχύν. ἔπειτα ἀπείσαντας οὐχ ἔκουσας, ἀλλ' ἀνάγκη, ὅφρα πο-
λέμῳ, καὶ ὅσων. τινὲς ὁσίωντα, ἀλλὰ καὶ πάντων ὑπεβίβαστα κα-
τέχον, ἐφ' ὅσον ῥώμῃ μετεποιεῖτο. οὐ γὰρ δύναντο πρὸς ἰσοπαλίαν χεῖ-
μαται ἐναντὶ, μετὰ κινδύνων τροπῶν κατὰσχέν ὑπέμψαν. ἀλλὰ καὶ
ἀνάγκη αἰσθύνουσιν λαβεῖν, ἐχθρὸν ἀπώσασθαι. πῶς οὐ σὺ πρὸς διός
ὑποτυπὸν μένος, οὐκ ἔδελες τινὲς δωριανὸν λαμβάινει. ἐπεὶ δ' αἰπρὸς
φάσεις, ὅς σὺ πρὸς παυόμενος ἔλεγες πρὸς ἐβλήσθαι, ὅσον τὸ τῶν
ἰσότητων, καὶ μυρίοις ἑτέροις λυόνται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπαὶ τῶν
ἐχθρῶν τὰ χεῖματα καθυρᾶ ἔσθαι, εἴ μὴ τοῦτω διοίσει, ὅτι ἐκείνοι
μὲν, δι' ἀδύκον ὁ νόμος φιλᾷ πρὸς ἡμᾶς, ἔχειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο
προσπέντες τῷ ἀσέβει. σὺ δὲ μετὰ τῷ δικαιοτάτῳ λήψῃ. Φίλου
πῶς δ' ὁδόντος ἔκουσας.

Ἀεμόρτω.

Deest.

Στόμιλ' ὅτε ὦ ἀεμόρτε, ὅπως περὶ τῶν κατ' ἐμαυτὸν
ἐβουλόσασιν. πολλὰ μὲν ὅς ἡμᾶς ἐνίστασιν ἡμᾶς ἢ πε-
ρίελε πῶς αὐτὴ μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἀβουλος ἐγὼ,
τοὺς πολλοὺς πόρους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἐκείν. μέγιστον δὲ ἐν αὐ-
τῇ τοῦτον κακὸν ἐπειράσθην, εἴ μὴ δὲ δὴ παθεῖν τίς ὑφ' ἡμῶν ἐ-
πίκειντο αὐτῇ βούλεται. ἀλλὰ ἀνάγκη πᾶσα, ἀνδρῶν χερσὶν αὐτῇ
πῶς τῶν θεομύων, τοῖς βωλεστέροις χερσὶν αὐτῇ. οἱ γὰρ ὑπὸν-
μῶν ὑμεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπετραμμένοι, πῶς ἄλλο, ἢ δεδῶ-
τε δὴ παθεῖν ὑπέμψαν. ἐπεὶ τίνος ἔνεκεν, τροπῶν ἐμοὶ καὶ συμ-
φοιτητῶν γυρομέσων, καὶ συνεφύμων, καὶ φίλων, οὐδὲ εἰς ἀφί-
κται ὑμῶν, ἀλλὰ οὐδὲ ὑπέσχετο τίς ἀφίξει πρὸς ἐμὲ, πᾶσι
καλλιδέουσιν. καὶ οὐκ οἶδα γὰρ, οὐδὲ ἐκείνος ἀφίξειται. καὶ τοῖς
μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσὶ τινὲς ἀποφυγὰς, τῷ μὴ δοκῶν. ἀναφαν-

μ ii

δὸν βολὴν ἤθελόν μου πᾶς δαρεῖς, ὅσους ἐλθεῖν γ' ἡκατέρχες ὡς
ἐμὲ, τοὺς μὲν νόσι, τοὺς δὲ πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύει τὰ πο-
λιτικά. σὲ δὲ ἐγὼ οὐ εἶδω, οὐδὲ ἐπιχειρήσω καλεῖσαι, μέλ-
λων γὰρ μὴ τυγχάνειν. οὐδὲ καλεῖσαι μὲν ἐπὶ τὰ μάλιστα νῦν, τίνι π-
ᾶρρωσίαν ἀκούωνσιν, καὶ πῶς παιῖδας, οὐς μετὰ τὸν ἐκ πολὺν χρό-
νον μέτρον οἰκόμεν ἐπυθόμεν, ἐκ πρῶτης σὺ γ' ἔγνων. καὶ σὺν ἡ-
σθην γὰρ νῦν δὲ, τὴν πρὸς πλεῖστον ἀνακρίσει, καὶ οὐκ ἐνέκρη-
καί, καὶ εἰ πολλὰ παιδίας. τίς οὖν ἀπολείπειταί σοι πρόσφατος, τὴν
μὴ οὐδὲ δένεισε δοκεῖν. ὅστις ὡς θεοὶ, πέμψαντος ἐναγχοῦ ἐμοῦ
σοι, οὐ μὰ τὸν δία φόρτον ἐπίφθονον, οἷον ἐμελλεῖν ὀφείδει, παρ-
ραπεμπόμενον μετὰ τῶν καὶ παλαιῶν πᾶσαι ἡ πόλεις, ἀλλὰ χυ-
σίδιον, καὶ τὸν τὸν νῦν τῶν, ἀφ' ὧν πάντα παρῖν, ὡς περὶ ἀπὸς, ἡ μὲν
ασμα ἰδὼν ἀπόφορον, αὐτὸς ἐπεσφάφησ' ὡς ἐκός. κακοῦ γὰρ
αὐτοῦ ὡς ἰδὼν. καὶ πεφυρμένου φόβου ἀνθρώπων. καὶ μεγάλως
δέτλιος εἶπες, καὶ ἀγνώμων τὸν τρόπον ὡς ἄγμορτε. καὶ μὲν πῶς
πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνελήσ', ὅς οὐκ οἰκτείρῃς με κακοδαίμονα ὄν-
τα, καὶ διακέμενον οὕτως, ὡς πρὸ διακεμῆναι νῦν ἀδελῶς. ὅς οὐ-
πρὸς ἐνέμια ὡς ἔχων μάλιστα μοναρχίας, ἐνέχοι με λαμπρὸς
εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τὰ χεῖρα τούτου, κατ' ὀλίγον παρ-
ρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλαμπρύνωμαι ταῖς χά-
ρισιν. ἀλλ' ὁ μόνον ὡς μοι πάντων πέρα μύθιον τῶν κακῶν, εἰ τοῦ
τον με ἀπεσφάκησεν οἱ φίλοι, μηδὲ δὲ ποιῆν μηδὲνα ὑμῶν ἐπὶ τῷ
πέντε ἐκ τῶν περιόντων. ἀλλ' ὡς ἀνάγκη καθεστῆκαμεν ὡς θεοί,
μὴ προσμεμένων ὑμῶν πᾶς δαρεῖς οἷς βούλομαι διδόναι, τῶν κα-
λάκων καὶ τῶν βομολόγων εἰς τυραννίδος διδόναι, οἷς οὐ βού-
λομαι.

Τὸν αὐτὸν.

Τόκρω.

τ Ην φιλοδῆμον γυνῆκα κλεινὴν τῶν, οἶσθα δῆπου κὺ λεί-
 γω Τόκρε, βουλόμηνος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμον ἰδεῖν, τοῖς
 ἐν ποτὶν ἐκωλύθω. ἐφ' ἃ καὶ σὲ παρὲν κάλῳ ἤκην αὐτὴν, εἴπερ μὴ πε-
 ρὶ τοιαύτης κηδεμονίας ἐγνώκην ἐν συρακούσαις καταλιπεῖν, εἴ-
 θεν ἢ περὶ αὐτότερον αἰδοιοῦσαν, ὥς οὐκ εἴκησι περὶ αὐτῶν ἐπιστέλλο-
 μιν. μέτελθαι ταύτην αὐτῆς. εἰπέτε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τῷ
 κηδεστῇ, γαμψμένης τῆς παιδός. μὴ μὰ) ὡς δωρίαις διδομένης, ἢ χεῖ-
 ὄφελόμενον ὑπὲρ μου διορθούμενος. εἰ μὲν γὰρ συνθάνηται, πῶς
 ἔχω μιν φιλοδῆμον τοσαῦτα χεῖματα, μὴ φάσκει εἰδέναι, αἰεὶ
 ἐμὲ τὸν λαβόντα, εἰ φιλοδῆμον τὸν δόντα, τὸ γὰρ σὴν ἀνάφερε-
 ῖν δὲ ἀποσυνδῆξαι μὲν ἔχε, Λέοντα κηδεστὴν ποιήσας. ἀφίκετο γὰρ
 ὡς ἡμᾶς, μετῴν τὸν γάμον. καὶ γὰρ διὰ τὰ χεῖρα πάντῳ παρόμενος,
 ἀπέσταλκα αὐτὸν ὡς σὲ. καὶ δὲ ἄλλον τινα ἀμείνω ὕφεται νυμφί-
 ον ἢ μήτηρ εἰ παιδὸς, ἐκείνῳ τὴν προικὰ ἀνάδεχου. καὶ μνηεῖτι
 πρὸς φιλοπμοῦ. οὐ γὰρ ἐφ' ἐνὶ κηδεστῇ φιλοδῆμον μεμνηοῖς ὡς
 μολοπήγα μιν. οὐ δὲ δωρούμενοι χεῖματα χαλρούμεθα τὸν γάμον.
 αἰὶα πρὸς θεῶν μὴ ἔπως ἀμελῶς χεῖρα ἐγγυῖν ὡς ἀντιδιδόν, ἀλλ' ὡς
 λαμβάνων πέντε τάλαντα, εἴπερ ἀνδρὶ τῇ ταύτῃ ζῶζαι ἐφίει.
 αἰχρὸν δ' αὐτὴν χῆται διδόντας, εἴθι προικῆται δοκῇ, τὸν τὸν μὴ δὸν
 ναι χεῖρα, ἀπὸ σε ποιήθην μιν χεῖματα, ἐκόντ' ἀπείσαι. οὐ μὲν κα-
 ταγνοῖν γὰρ ἐμοῦ τοῖόν δέ τι. ὡς ἔγωγε νῆ τὸν ἥλιον δόξω ζημίαν,
 μέναντα παρ' ἐμοῖ τὰ χεῖματα, εἰ μὲν γὰρ ὄφελος λαβούσης εἰς τὸν
 γάμον εἰ παιδός. οὐ γὰρ ὅμοια φρονεῖν διύαιντ' αὐτὴν, μὴδὲν εἰδότες
 περὶ ἐμοῦ. εἴτε δὲ μὴ δεινότερον ἀπανταχοῦ φάλαριν τὸν τρόπον
 περιβόων. πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδί θυγατέρα στέτηαρες

ὀμήλικας καὶ γυναικείας ἀμπεχόνας, ὡς ὑφ' ἡμῶν στολίσαις ἔ-
χεις. καὶ χευστοὺς ἐξήκοντα. καὶ τὰ χῶς μὲν ἀχέηναι πορραίνῃ τοῦ
γάμου, ὡς καὶ νῦν βραδείως ἀχέουσιν. προθύμως δὲ πέμπε
ταὺς δωρεάς, ὡς ὑπὸ τοῖς φιλαιδοῖς, ἰδίας καρπύμενος χάρι-
τας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει Πόδας. τὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ πατὴρ
θεομένη τῇ παιδί, καὶ ἀνδρὸς χερσὶν ὀψι γυναικί, τίμιος γυνοῦ.
καὶ προσὰς αὐτῶν φίλῃ χεῖρ, μετὰ τῆς ἰδίας οὐ τοῦ γάμου,
ὡς μάλιστ' ἀλυτέλειται. μή τις συρραλουσίῳ ἢ προσκόντωρ
τῇ παιδί, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον ἀπὲρ μακαρίου ἔσθ-
ειλόδημον. ἀλλὰ νικῆσω μὲν αὐτοῦ τὴν τύχην. Κλεανέτη.

Ὁ Φιλόδημος πᾶσι ὑπὸ τὴν ξένω, τοῦ σὺ μὲν ἀνδρὸς, ἡμε-
τέρου δὲ ἀπὸ τὴν οἴλου, σοὶ μὲν δὲ λείως εἰσὶ παρὰ
νεοταί. τῇ θυγατρὶ δ' ἡμῶν, εἰκοστὴν ἡδὲ ἑταρὸς οἰκουρούσῃ, οὐκ ὀτυ-
χῶς. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' ἀνδρὶ χρεῖα, χεῖρους προλαμβάνουσα, πλείω
ἀρετῶν, ἢ δὲ ὑπὸ παιδί. ἡ γὰρ μνηστομῶν παρθεσία, διαβο-
λὴν κταται. πᾶσι γὰρ αὐτοῖς αἰσχρὸν δέδωκεται, ὅτι νῦν δ' αἰεὶ πα-
ρὰ τοῦτο φίλῃ φύσεως χεῖρους θυγατρὸς οἰκουρούσῃ. πέλας δ' ἔχει
καὶ τὸν ἐκείνου βίον, ὡς πρὸς τὸν σὺν, πρὸς αὐτὸς ἐπαίνεσθαι. ἴσως
μὲν οὐκ ἀπὸ Φιλοδήμου παρὰ μνηστῆρα ἡ γῆ, παῖδα ἔχει, ὡς ἐκεί-
νος καὶ σὺ ἐγένεσθε. γέτλιον δὲ, διὰ πόνους γαμέτον, θυγατέρα αὐ-
τοῦ πρὸς γάμων. οὐ γὰρ ὅμοιον τοῦ μετὰ λίγον ἥζοντος ἀφαιρέσθαι
ἀνδρὸς, ἢ εὐμῶς πείραν τίς ἔλαβε. οὐκ ὀφείλου τῆς φύσεως ἀν-
μαζομένη νόμοισι. ὅταν δὲ, μὴ δὲ κεκμηκότων γονέων, μὴ ἢ διὰ τὴν
ἀνχευμάτων, ὡς πρὸς νῦν, καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τοῦτο.
ὁ μνηστὴρ κατὰ τὸν ἰζου λειανέτη. πεντατάλαντον γὰρ πρὸς
κακατέλι πεν αὐτῇ Φιλόδημος ἐκ πλείων παρ' ἡμῖν. ὅτι καὶ ταῦ

τι

τα μόνον, ἐστὶ γὰρ αὐτὴ κοινὴ, καὶ τὰ φαλαεῖδος χεῖματα. ὥς τε οὐκ
οἶδα κλεινέτην, τί αὐτὸν μέλλουσιν οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστείρου
σάν ἐς τὸν γάμον, τὴν φιλοδμήμου μὲν ἀφίξιν· ὅσα μὲν γὰρ εἰς ὅς
εἰσὶ τῶν ἐκείνου πρὸς αὐτὴν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνω μὲν. ὅσα δὲ αὐτὴ
κατεπείγῃ φύσις ἀκόντων ἡμῶν, αὐτοῖον τε, μὴ περιμένω μὲν. ἐὰν
παὶ τοῦ ὑμετέρου οὐκ ἀναδέχεται καιροῦς, ἢ φιλ. παιδὸς ὥρα.
τάχα δὲ φιλοδμήμος μὲν εἶργῃ τοσούτοις, ὅσοις πατέρα εἰς ὅς εἶργε
δαίξωρου θυγατρὸς οὐσης εἰς γάμον. σὶ δὲ τοῦ κατέχειν οἴκαδε
παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. ἢ γὰρ οὕτως αὐ
τῇ πατρὶς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρὸς. σὺ ἡ γὰρ πάλαι ἀνάγκη,
ἢ μεγίστην φιλότητος ἀπέντι τῷ πατρί, προσνέμεν οἷόν δεῖν, ἢ πρὸς αὐτὴν
τὴν μητέρα, ἢ, ἐάν γέ μοι περὶ δεῖσαι ἢ περὶ ἀνδρὸς οὐ τυχεῖς, ἢ περὶ
ἐκ θυγατρὸς δὲ πρὸς πῶς βεβλήσῃ. πάλαι γὰρ ἢ ἑτέρα καλῶς, δέχε
φιλοδμήμου πρᾶξασα, ἐν τούτῃ τῇ πάντων κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθόν,
ἢ γυναικὶ σωφρονέσθαι, ἐκαστὴν οἶσιν, καὶ δύναισθαι κατὰ νόμον τὴν παῖ
δα. τὰ μὲν ὅν χεῖματα ἄδικρος ἔμμεν, ὅ τῃ ἐθέλεις πρὸς αὐτὴν ἰσχυρῶς
εἰ δὲ περὶ ἐπὶ τὸ δεῖσαι πρὸς τὸν γάμον, ἐκείνου ὑπερβήσῃ. σὺ μὲν
ἀβέβλη, πρὸς ταῦτε. ἢ φιλοδμήμῳ δὲ χεῖ μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον. ἢ
πρὸς αὐτὴν ἢ μετὰ μὲν, εἰς ἐκείνου ἡξόντα τὰς παιδὸς χεῖρας. ἢ το
σῶν ἐκείνῳ εἶναι, ἢ πρὸς αὐτὴν, ἢ τὰ αὐτὰ μὲν ἔστωσι μετὰ τῶν, με
τὰ δὲ ἡμῶν ἢ πρὸς αὐτὴν φιλοφροσύνῃ.

Νικοκλῆς.

ἢ Περσέλα μνηστὴς χεῖρας, ὡς ἡξίους περὶ τοῦ ἐλεγείας. καὶ τὸν
ῥόπον ὑπεδέμεθα ὡς χεῖρας γὰρ φθν. ὅ γὰρ ἀσμενος ἡμῖν φιλῆαι
τοῦ φύσεως ἐπιδύσειν ὑπὸ χεῖρας, παραμυθία ἰσχυρῶς ἢ γὰρ με
νός ἐσεσθῆσαι τοῦ πένθους τὴν σφίαν. ἢ μὲν οὐν συμφορὰ, δυνάτω
ρηγόρητος, ἢ βαρυτέρα, ἢ ὡς τε λόγιστος ἐπὶ τοῦ φιλοφροσύνῃ. ἐπεὶ δὲ τ

μ llll

τοῖς ὠκνημένοις ὀνόμασι, ἐνὶ χρόνῳ, περὶ ἐκατέρω ἀνιᾷ· ἀδελ-
φίδη; περὶ ὁμομηρίας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπινυσσίδης· καὶ
ἀδελφὸν ὀβριχοτάτης, σωφροσύνης δέ, οὐδὲ εἰς δυντεῖον γυναικί
μεθ' αὐτὴν ἰώσῃ τήν. ὡς ἐκ πῆσληγας, καὶ πανταχόθεν ἀπέ-
συνκασ' ἑαυτοῦ· καὶ τὰς ὀλοφύσεις οὐ μεταποιούμενος, καὶ
τοὺς σώζειν πρὸς ποτὶν. χεῖρ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν, ἢ δυνα-
τὸν ἐνέγειν τὴν ψυχὴν. οὐ γὰρ ἀρετῆς τοῦτο γάξιον, εἰς πρὸς
τὸ πένθος ἀπαλλάξας αὐτὸν, καὶ χεῖρ ἀνὴρ ἐσω συμφορᾷ· ἀλλὰ
καὶ νικῶν ἀδελφόν, μικρὸν ἀπὸ φίλου ἀνδρὸς μεταστραφὲς, σκέψαι τὸν
ταλαιπαῖον ἀνὴρ βίον, οἷα καθήκονται τῷ ζῆν. γυναικὶ ἐκαστος ἢ
μῶν, ὡς μνηστὴς κακοῖς· ὅταν δὲ τὸν ἀνδρὸς, εἴ τοι ταλαιπαῖον
ἀνὴρ παύσαιτο τὸν πόλεμον, περὶ τὸν ἡγούμενον βίον τοῦτον οἱ τα-
λαιπαῖοι οὐδὲν θανάτου πείσεσθαι κἀκίον ἢ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ὅταν περὶ
τήσονται οἱ κτηζόμενοι, ὅστις πρῶτος ἀπεισιν, οὐκ ἀποδοῖν ἐπόμενοι
τοῦτον· λεληθὲς αὐτοῖς ἐπὶ τῷ πᾶσι τοῖς ταλαιπαῖοις. αὐτὴ δὲ
καὶ ἀνὴρ νικῶν ἀδελφόν. ὅταν πᾶσι τοῖς τῷ τέλος ἀπαντὸς ἀνατρεφόμεθα.
οὐδὲ ἐστὶν ὄντως ἡ γυνὴ, ἔτερον ὑπεδέχεται χεῖρα τυραννικῶτε-
ρον. μοῖρα τοῦτο παντὸς ἀνδρὸς, ὅταν πᾶσι τοῖς ἀνδράσι μὴ ὁρᾷς ἐμὲ τὸν
μόναρχον, ὅταν πᾶσι τοῖς ἀνδράσι βιασθῇ τὸν ἀφαινοῦν, ταύτης οὐδὲ ἀν-
τιμεδονόπερον κερύξωσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐκ ἀντιμεδονόπερον. οὐδὲν
ἔστιν ἡ περὶ μὴν χαλεπὸν ὑποσέει, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἀνδράσι τὸ χεῖρ
τελευτῆσαι. εἴθε δὲ ὡς τοῦτο τὸν τυχόντα μοῖρας, οὐχ ὅπως ἐαυ-
τῶν ἀποσώμεθα τοῖς μόροις, ἡμᾶς μὲν δὲ ἴσως ὅταν μοῖρας· ἀ-
ξίους φεῖν τίς αὐτῶν ἀπολείπει, ὅταν πρὸς ταῦτα τὴν ἀξίωσιν, οὐ
δὲ αὐτοῖς ἐναντιόμεθα· ἀλλ' ἵνα ἡ ἐπιμέλειά των, ὅπως ἐπὶ μὴ ἐ-
σὺν ἀξίωσιν ζῆν, ἐπὶ χεῖρα τὰ τέλη. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη καθήκων, καὶ οὐχ
ἡμεῖς

ἡμεῖς κατέκριν· τύραννοι ἀπιδείχοντο, ἡπίως ἤν φέρειν. οὐδὲν
τοῦτο μόνον ὅτι εἰς οὐδὲν περαινόμενοι οἱ ἴσοι, ἀλλ' ὅτι τὸν ἐκείνους
δαίμονα, εἰς αἰδοῖτο, οὐτω κατὰ σμυγόμεν, αὐτῶς μὲν εἰς
κὺς αὐτῶν τὴν πλεῖστα μὲν οὐφράνασεν τὸν αἰδῶν, ἡδ' εἶσαν δὲ
ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἐκεῖνος, ἀχρεοῦς δ' ἐν τῷ θανάτῳ οὐ μὲν τὸν δὲ μόνον
οὐ τοιαύτης ἀποσφαλῆς γυναικός, ἀλλ' ὅτι ἐκείνη τοιοῦτον
ἐστέρηθη ἀνδρός· ἐπεὶ γίνω, οὐτε πρῶτος, οὐτε μόνος, τοιαύτη ἐχέ
σω συμφορὰ, λογίζου τοῦ ἀνθρώπου πρῶτος φέρειν· εἰ μὴ δὲ μὲν,
εἰ τοῖ μωσ' πρὸς θάνατον ὑπὸ πικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ διὰ
τὴν ἰσότητά φη' φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τὸν τοῦ καὶ σφόδρα πε
ριφόβως ἔχουσιν· καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχομένοις πλεῖστα συμβέ
βηκεν ἀπολαύειν τὸ βίον.

Στησιχόρου.

Τ Οἱ λαοὶ ἐπέμψαμεν, ὡς ἐπινούμην, μὰ δ' οὐσὶ τὸ πα
ρόν, ἀλλὰ θυγατρὶ δῶσιν· καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μετράκιον, ἄξιον
ἡμῖν λόγον φαίνει· ἐπὶ τὴν γυμνασιαρχίαν μὲν ἥσπον ἀγνοῖα, οὐ
βουλοίμην δ' αὖτ' ἐκτελέσαι τὸ καθήμας μέρος, τὸ ἀργύρι
ον τὸ παρ' ἡμῶν, ὃ μὴ σὺ λομίζειν ἐβουλήθη, ὅτε πατρῶν· εἰ μὴ λα
βὼν ἐπὶ νῦν γε, προσδοκῶν δ' ἴσθι, πρὸς ἡμετέρας καταφύσμεναι.
καὶ ἐπὶ περὶ αὐτῆς χαλεπώτερον δέσν' οἶμαι ἐπὶ τῷ πρὸς προέμπτων
εἰλόμην προμηθεῖ στήσιχρε· ἐπὶ πρὸς τοῖς ἔπεσι, δ' ἀσέβαστότε
ρος εἰ πάλιν, ἐθαυμάσιωτερος· τὰ ἐπιτηδύματα ταῦτα ἢ σῶ
τε, ἐπὶ τίμα τῷ ἄλλων περιέμῃ ἐν οἷς ποτ' αὖ κατὰ ἄλυσαν δὲ δειμῆς,
ὁμοίως τοῖς παρρησιόχοις ἔσθι.

Τῷ αὐτῷ.

σ Ὑπερὶ ἡμῶν ὡς στήσιχρε, μὲν μὴ τε ἐν ᾧ δαίς, μὴ τε ἄλλο
δίτρη λέγει, οὐδὲν ἢ βουλόμαι μάγον, ἢ σὺ πᾶσαι τὰ ἡμέ
τερα, γὰρ δὲ ἄλλων φθόνος οὐδεὶς, ὅσον αὖ αὐτὸς τε κατὰ σάν

τὸν ἐθέλων, καὶ πῶς αὐτὸν ἀγὼ τὸ δαμόνιον. πολιτεία δὲ φῶς μα-
λιστα πάντων, ἡμᾶς ὁρῶν. ὁ δὲ ἡνίκα μακαριστὸς εἶναι ἐδόκει πρὸ
σιν, ὡς τούτοις ἐμαντῶ συνόισα μάλιστα αὐτωμένω. εἰ δ' ἐπ' αὖ σοι
κατέμαντ' ἐκόντα παρὰ φῶς φαίνομαι, μὴ ῥ' ἄς ὀρεχθεὶς ἐκόν,
ὅτι παρ' αὐτοῦ δέ σοι πλεονομέω, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἄπαν
τήσεσθαι δυχερεῖς οἶδ', τὸ μὲν καθ' ἡμᾶς ἄφες νῦν. εἰς δὲ σαρτὴν ἄτε-
νὲς βλέπον ὧσπείχρε, καὶ κατ' ἀνόησον. οὐ γὰρ ὅτι βελτίωνων τίς
οὐδὲ καταρωτέρων ὁδὸν σὺν βαδίσας, ἢ ἴατο πολιτείας. ἀλλ' ὅτι
λόγισται κατὰ σαρτὴν, οἷα μὲν πρὸ τούτων ἐπαθεῖς, οἷα δ' ἐμέλλει-
σας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχρὸς ἡμῶν ἐγώ. καί τοι καλὸν γὰρ, καὶ
δύροπτις, εἰ καὶ τοῦτον φέρηται παρὰ φῶς τύχης, μὴ πάντα ποι-
εῖν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ σὺ νῦν αὐτὸς, οὐτε τύραννος ἡμε-
ραίῳ, οὐτε ἐχρὸς παρ' αὐτῶν, ὡς πρὸς ἡμᾶς. ἀλλ' ἐν πολιτείᾳ δὲ φί-
λοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτὸς, δι' οὓς ἐχρὸς ἔχεις ἡμᾶς. καὶ γὰρ μὲν, ὅτι
αὐτὸς τυραννίσας, παρὸν μοι νῦν αὐτῶν, διὰ σέ, δὲ σὺν στραζόμενθι.
αἰδῶμαι λόγισται κατὰ νοήσας, πᾶσα ἄτ' αὖ πέποιθας ἰπαιῶν. εἰ
βούλῃ, τὸν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, ἀγαθὰ μὲν ποιεῖσαι περὶ πάντας, κα-
κὸν δὲ μηδέν, μήτε μὲν ἀχαιεὶς πένεται κατὰ πέρ σὺν, σκέψαι. καὶ
μαθοῖς αὐτὸς, ὡς αὐτὸς ἐκείνος ὅστις τῶν λοιπῶν ἀφ' ἑμῶν, τῶν ἰδίων
προέστηκεν. καὶ ὁ οὐκ ἄλλο τι οἶεται τὸ ἐαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σκο-
πεῖν, ὅπως μάλιστα ἡδιστάται.

Τῷ αὐτῷ.

μ Η φρόντιζε ὧσπείχρε, εἰς βούλου εἰς ἀειφάντοῦ πρόσ-
με κατηχρίας. μὴ δ' ὅσον ἀχαιεὶς, εἰς εἰς καθ' ἡμῶν ἐπι-
βουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς σέ ἀναφ' ἑρῆν, καὶ τὰ σὰ καλὰ ἵππ' ἡ-
ξίω. παρ' ὅσον μὲν γὰρ ἦλθο μὲν ἐν ἡμέρᾳ κινδυνῶν, καὶ σὺ οἶδας
μηδέν

μηδὲν δὲ ἡμῶν αὐτὴν ἐστὶν παθόντων, ἢ δὲ αὖτὶς προσήκῃσι κατὰ γένῃ
ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ αὐτῶν αἰτίας. τῆς τε γῶμης ἕνεκα τῶν ποιη
ματων, ἃσι πνέουσιν αἱ θεαί, καὶ ἡμῶν πελοπόντων, ἔστι ἄρα τί
μέλομεν. ἃ παρὲξ ἡταικας γὰρ κατὰ μέλι, πλείον, ἢ κατὰ
λυσανδρῶν ἡμῶν ἔχειν. καὶ Φάλαριν μέζον ἢ κατὰ τυραννο
κτόνους. ἡμεῖς δὲ παρὰ κινδυνόσαντες ἐχάτω, καὶ εἰς τύραννον
ῥυμῆσαι μὲν, καὶ εἰς ἐταρτέαν ἐμέναι μὲν, καὶ οὐ μεμφομένη σε,
μελλήσαντες ἀναρρεθῆναι. μᾶλλον δὲ ἀναρρεθῆναι. οὐ γὰρ εἰ καὶ
ἐτελείσθῃ τὸ ἀδικον βούλημα, σπείχουσι ἡμῖν παθεῖν ταῦτα ἔπει
τέστι το. σὺ μὲν γὰρ ἴσωσ' ἐπὶ πῶν, καὶ σμῶ θεοῖς δέσπῃ, τυραννο
κτενὲν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποτρέπομεν, ἔτι θάυμασαι τὸν λό
γον ἄλλ' οὐ Φάλαριν. ἀνδροφονεῖν γὰρ ὕβρις τὸ τοιοῦτον, ἄλλ' οὐ τυ
ραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶδα, ἀρχομαι πείρα παθόν. οὐδὲ δρω
πίδας, οὐδ' ἄλλος ἐπὶ κηρὸς αὐτῶν οὐδὲ εἶς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἐν ἡ
μῖν ζῶς, ἐνέμνην ἐν τῷ ἱερῷ καρτερῷ. δυβούλου, καὶ ἀει
φάντου, δυοῖν ἀδίκων εἰς δίκαιον ἐχθρόμην. τὸν τύραννον με περὶ
σώσωτο κόνων ἢ ὁ κατὰ πορνευθεῖς, καὶ θεαγῶρας ὁ τοῦ ὀλίθρους ἡ
μῖν μηχανησάμενος, καὶ ἀντιμήδης, καὶ περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τού
τοις παρὰ πλοῖοι, ἀνέρεθσαν ὑπὸ μού, τῷ δικαιοτάτῳ φιλῶ
μῶν νόμῳ, οὐς εἰμὶ καὶ τούτων τῆς δεξιᾶς ἐχθρόμην, ἀποθανεῖν
αὐτὸν ἐχθρόμην ἀντιπρωρησάμενος. λέγει τὸ σῶν με μισθόν, ἄθεον,
ἐναγῆ, τύραννον πολλοῖς πεφυρμένον, καὶ ἀντικείμενον μισθῶμασι.
καὶ τούτων, ἀνδρῶν τε πλείονα καὶ κατὰ μὲν ἐχθρῶν, καὶ φέρεται
σῶν. ἐπαινοῦντες γάρ με, διαβάλλειν εὐκασίαν πρὸς τοὺς χεῖροισι
οἱ παρὰ τὰ τοῦ. ὧν οἱ μὲν, ἐπυρρῶθησαν ὑπὸ ἡμῶν, ἐμφρουροι τῶν
(πάνρω. οἱ ἡ ἀνε-

σκολοπίσθουσιν, ἐνθα ἔμελλον ἐμπρόσωποι εἶσθαι τοῖς λοι-
ποῖς, μηδὲν καθήκον τεκταίνον κακόν. ἄλλοι δ' ὄψιν ἔξοφάθη-
σαν· τινὲς δ' ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυπάθησαν. Ἐ-
κεφαλὰς ἄλλοι περιεσυνθίσθουσιν· οἷός τις ἐτυχὲν ἀδικίας προάρ-
ξαντος, ὁ λείθρου πτερύγεσσι κατὰ δίκην ἐνεφορήσαντο. δι' οὗς ὁμο-
γούμην ἀνίστασθαι τυράννοι, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα καὶ πονηρῶν μο-
ναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδὲ πανσόμειθ' ὅποτε φιλοπόνητος, ἔτι ἀπαν-
θρωπίας· πρὸς δὲ τοῖς χρηστοῖς ὁμοιοῖται ἐς μὲν ἄρχοντες, οἳ οἱ πρὸς ἐγ-
νόμεθα πρὶν ἄρξαι, μὴ δὲ δόξης ὡς σπείχουρε κατ' ἐμοῦ τίς τ' ἐπὶ πῶν,
ὅταν καὶ διωκτὸν γραφῆς ἐπιπνεῖσθαι. ὑπεδέχον δὲ ἄσμενος τὰς
θεάς, δι' ἡμᾶς μηδὲν τ' ἐπὶ νοῦν ἠκούτων ἀποδιοσωμπούμε-
νος. ἴδι γὰρ ὥς μηδεὶς τυραννοκτονήσῃ Φάλαριν ἐξω φιλοδίας
μοίρας, λὺν ἀπὸ νεότητος ἔχοντα κατ' αὐτῶν, ἐὰν καὶ τὰ τ' ὕμνο
πολλῶν σιπηθῇ μέλη. ὅθεν ἠκούσαν αὐτὴν ἀναγκάσας ὁ πῶτα θε-
λη, ὡς ὀφθαλμὸν ἐαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ περὶ δι-
βουλον τυραννοκτονίαις, ἐπεὶ παρὰ ταῦτ' ἐπεχείρωι, ἅθλα ἀν-
τιπρόσκαμν, οὐχ ἂν παρὰ νόμων προσήκει ἀνδράσι γενέσθαι δόξαν θη-
ρωμένων ὡς κατὰ νόμον μονάρχον, ἀλλὰ παρὰ τυράντων, πλε-
ον ἰσχύοντος νόμων. καὶ ταπαρέντες γὰρ εἰς τὴν ἡμετέραν θηρόβου-
τον ἄρχει τ' ἐπὶ σπῆτων, μετὰ πολλοὺς ἄλλους αἰκίας τρόποις, τῇ
λάβῃ διενεκτέρουσαν. σὺν δὲ ὥς ἐπὶ μήκιστον δύτοχίης. ἐρρώσθ. ἔ-
τι μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ αὖ συνδυαίμεθα σοι. παρὰ
γὰρ φιλοδίας διδασκωσύνος, τὸν πῆχυν φαίνοσ' αὖ. ἀλλὰ μὴ δὲ εἰρ-
σάποτε ἀναγκάσει γυνεὸς, Φάλαριν παραπλήσιον· μέλοις
δέ σοι μουσῶν δὴ κλειστὸν πένοι· πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τ' ἐπὶ ποιη-
μάτων, ἃ τὰς παρούσας ἐπαίησαι φροντίδας.

ἐνναίσιος

Ἐνναίσις.

Ἐ γὰρ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἰτιῶν ὑμῖν γε-
 νέαι, ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ ἐλευθερίας, οὐ μέμφομαι ὑμῖν
 ἀχρεΐσις οὐσι. γὰρ μὲντοι ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπέδοτε. καὶ γὰρ
 αὐτὸς ἐν χρεΐσιν ἐμὶ οὐ μετρίαι. καὶ περιπέμπω χρέματα δανειζό-
 μενος εἰς ἀποσπένσιν ἐλπίαν. καὶ οἱ μὲν, ἐχρεώσαντο ἡμῖν ὥς περ Λε-
 οντίνοι, καὶ Γελῶοι. οἵδε, ὑπέχθηται δανείσειν, ὡς ὑαλῶσι καὶ Φιντι-
 εῖσι. τί αὖ οὐκ ἔστιν οὗτοι αὐτοὶ ὑπολάβοιτε περὶ αὐτῶν, τῆνικα αὐτὰ
 ἐδεδανέοντο μὴ ἀποσπένοντες, ὅτε ἄλλοι χρεάζονται τὰ αὐτῶν, μὴ
 δὲν ἀγαθὸν ὑφ' ἡμῶν πεπονθότες. ἐὰν δὲ πύθοιητο οἱ ὑπεχθήμενοι χρε-
 εῖσθαι, ὅτι αὐτὰ τοῖς κομίζεσθαι τὰ ὀφειλόμενα, τοῖς μὴ δὲν ὀφεί-
 λουσι βαρεῖς εἰς μὲν, ἅρ' ἐπὶ δώσειν οἶεσθε αὐτούς, ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι,
 μὴ δὲ τούτῳ δανείσειν ὑπεχθήμενους, δανείσειν ἑπ' ἄλλ' ἐνθυμηθῆσθαι
 ὅτι, ὅτι μὴ ἀναπρασσόμενος τὰ αὐτοῦ παρὰ τῷ ὀφειλόντων, οὐδ'
 τὸ ἀποτίνῃ τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται ταῦτα τοῖνυν ἐν

θυμῷ τε, εἰ μὴ ἀποτίνῃτε, αἰδέσθητε. ἐὰν δὲ μὴ ταῦτα

ἀνύσειν, οὐκ ἴστε, ὅτι δὴ ῥήσας μὲν, ὃ ἐπαναγκά-

σει ὑμᾶς, ἔπειθ' οἶόντε ἐπαναγκά-

ζόμενος τὰ δὲ-

καὶ ἀποτίνῃ,

ἔστιν.

- linnote

α λαχὸν ὀφείλει καὶ
 δόμῳ κρεῖσσόν τε

Τέλος τῷ Φαλάριδος ἐπιστολῶν.

Πυθαγόρας ἱερώνυ.

Σφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡ σύγχροσ. ὁ δὲ σὺς, κατὰ τὸν δὲν ἐ
μοὶ προσαυλαζέ. μέτριοσ ἀνὴρ καὶ ἀφ' ἑσθλῆς, σιελι
κῆς τραπεζῆς οὐ δέεται. πάντεσσι Πυθαγόρας ἱκανὰ
τὰ καθ' ἡμέραν οὐκ ἀνέλεθ. θεραπεία δὲ διδάσκει, βαρὺ καὶ ἐπὶ πο
λλοῖς τρεῖς μὴ ἐπισμένω. μέγα καὶ ἀσφαλὲς αὐτὰρ ἔργα. οὐτε γὰρ
ἔχει τὸν φθόνον, οὐτε τὸν ἐπιβουλὴν. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι
ἐγγυτάτω θεοῦ ἡ διαγωγὴ. διάθεσις ἀγαθὴ, οὐ γινώσκει ὑπὸ ἀφρο
δισίω, οὐδὲ ὑπὸ ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἐνδείας ἀγούσης πρὸς ἀνδρὸς
ἀρετῇ. ἰδοὺ δὲ ποικίλαι καὶ ἀκρατεῖς, δουλοῦνται ψυχὰς
ἀδινῶν ἀνθρώπων. πολλὸν δὲ μάλιστα ὧν οὐκ ἀπολαύει. διὸ καὶ ἐπὶ
διδῶσ' σκωτὸν εἰς τὰ τοιαῦτα. αἰωρῇ γὰρ καὶ οὐ διδάσκει
σώζεσθαι. λόγος γὰρ ὁ παρὰ σοῦ οὐκ ἐναντιοῦ
ται τοῖς ἀσυμφόροις. μὴ οὐκ ἡ ἀλήθεια

Πυθαγόραν συμβίωσαντά σοι.

οὐδὲ δ' οἱ ἰατρὸν αἰρῶν

τασχοῖς νοσοῦν

σι συγκα

μενῶν.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙ ΜΙΘΡΙΔΑΤΗ,
ΤΩ ΑΝΕΨΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τ
Αδ' Βρούτου θαύματα πολλάκις ἐπιστολάς.
οὐ μόνον δεινότητος καὶ σωτηρίας χάριν, ἀλ-
λά καὶ ὡς ἡ γερμανικὸν φρονήματος ἐχούσας χα-
ρακτῆρα. εἰκόσιν γὰρ οὐδὲν νομίζην καλόν,
εἰ καὶ μὴ μεγαλοφυΐας ἔχοιτο. ἐγὼ δ' ἂν πε-
ρὶ τῶν τοιούτων φρονῶ λόγον, οὐδ' ἐνταῦθα ἀξιῶ διαμφισβη-
τεῖν. ἀποφαίνοντος δέ σου δυνατεῖται αὐτὰς ἔχειν, ὥσπερ
δεῖν πείραν ποιῆσαι φιλ. ἀντιγραφήν, καὶ ποιῆσαι λό-
γους, οἷους εἰκόσιν ἡ ἐκαστον ἀποκρίνασθαι τῷ ἐπιστολῶν. ἡ
δὲ δυνατεῖται ἢ ἐπιστολὴν, κατ' αἰγνοίαν φιλ. τότε περὶ τὸς πόλεις τύ-
χης τε καὶ γνώμης. οὐ μὲν ταύτη γὰρ αὐτὰς τὴν ὁρμὴν. ἀλλὰ τὰ
μὲν δὲ ἰσορροπίας ἐπιλεξιμῶς. τὰ δὲ τοῖς δυνάταις καὶ τρίταις
ἐπιστολαῖς ὑποσημαίνειται περὶ τῶν προτέρων συνείας, οὐχ ἡκιστα
παρέλθοντα, ἅ τιν' δὲ ἐπινοίας κατὰ λόγον. φύσει δὲ πῶς δυνατεῖται
περὶ αὐτῶν, ὅς ἐστις ἀλλοτρίαν συνδράμειν δύσχεαν, ὅποτε καὶ ἰδὼν
χαλεπὴν ἀναλογίαν. ὁ γὰρ Βρούτος, μυρίας ὡς εἰκὸς ἀνδρῶν πολ-
λοῖς ἔθνεσι διαπελεμώμενος, διαπεσέσθαι μένος ἐπιστολῶν, ἔπειθ' ἂν
αὖτε πινος τῷ εἰς ταῦτα μισθὸν δακρύων, μόνος δὲ ἐδουλεύσας
ὀφείτωσιν γραφῆσαι, διὰ τὸ ἀρκέσαι ταῖς ὀλίταις μόλις τὴν
διόρθωσιν. ὅποτε οὐκ ἐκείνος ἠδένυσεν αὐτὸν ἐν πᾶσι μιμήσο-
μαι, πῶς οἶόν τε ἡμᾶς, ἐτέρῳ δὲ μοιωθῆναι, καὶ τῇ κατὰ σφᾶς
ἐμοτονῆσαι προθέσει. ἀλλὰ πῶς γλυκὺ πάθος ἐλπίς, οὐ τῇ ἐπι-

τυχία δὲ λείζουσά μόνον, κολακιδεύουσι δὲ καὶ τὸ ἀποτίδωγμα. δι-
ὅτι οὐδένος ἄλλου λείπειται δικαίῳ μάλιστά σοι χαλεπῶς. ἐπεὶ
καὶ ἐνόμει οὐ λείπειται, ὅτι ὁ μὲν πολλοὶ ἀνδράσι δυνάμεις γράφω.
ἐκὼς ἑνὸς ὅστις εἶχε το χαρὰ κτήρος. ὁ δὲ ὑπὲρ πολλῶν διαλεγ-
μινος, εἰ μὴ ἀλλὰ σὴν τὸν τύπον, ἀποπεπλανῆσθαι δόξῃ το
σκησάν. τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέα, καὶ ἀποθανὸς φανήσεται, ἐ-
ὥλος. ἐπὶ πρὸς τούτοις ἐν θυμῷ τέον, ὡς ἡ γέμονος μὲν ἰδέα οἶον-
ταί τινες τὰ γίμονται ὑπεροφίας, ἐπιστέλλει τοῖς ὑψηλοῖς. ἡμῖν
δὲ αὐθάδης ἀντιγραφῇ, κατὰ γνώσιν ὡς ἡλιθίους φέρει. τὸ δὲ τα-
πεινόν, οὐκ ἐπὶ ναλογῇ πρὸς τὴν ὁμοίαν ἀπέκλεισιν. ὁ μὲν δὲ
τὰ δυσχερῆ, καὶ πρὸς τοσαῦτα ὄντα προσεκλογισάμενος, οὐδὲν ἔ-
τον ὑπέστην τὸ ἔργον βραχὺ μὲν ἐμαυτῇ γύμνασμα συντάξας σοὶ ἡ,
οὐ μίχα κτήμα. ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς ἰάχα καὶ δικαίᾳ φρόνησιν. ἐ-
λθὲ γὰρ πὰς πρὸς φιλίας θαυμασά, μετὰ τὴν ἐκ τῶ συντελῆς
ματος γνώσιν, ῥάδινα εἶναι παρὰ θεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτη συναναγωγὴ τῶ βρούτου ἐπιστολῶν
Βρούτου περὶ γαμινῶς.

Κούυμας δολοβέλλα δίδωκεναι χρεῖματα. ἃ εἰ μὲν ἐ-
κόντες ἴδοτε, ὁμολογῇ τε ἀδικεῖν με. εἰ δὲ ἄκοντες, ἀπαδεί-
ξατε, τὰ εἰμοὶ ἐκόντες δοῦμαι.

Πορταμηνί, βρούτῳ.

Χ Ρήματα δολοβέλλα μὲν ἐπὶ ὑπορωῖτες, ἐβιάσθαι μὲν πα-
ραχεῖν. σὺ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ἡττικας, ὅτι δυνατὴ
ρωτον ἐν ἀπορίᾳ τὸ πρὸς θυμῳ.

Βρούτος

Βρούτος πρὸς γαμινούς.

Τ Α χεήματα ἡμῖν εἰς οὐκ ἐπιτάξαμεν καὶ τὸν μὴ πᾶν
ἴαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ τὸ δοκεῖν μετὰ τοῖς βίαια
ταῦτα πρᾶχθαι ὡφείλητε. ὥς τε διχόθεν ὑμᾶς βεβλάφθαι, καὶ τῷ
τοῦ ἀνάλωμα καὶ τῶν ὑπομένων, δῶσέ τε γὰρ πᾶσιν τοῖς καί-
κιοι, ὅσω πρὸς ἄκουστος, ὅτι, ὡς εἰκὸς ἀντὶ τῆς ὑπορυγμένης φέ-
ρεσθαι χεῖν ὑμᾶς, ἀφ' ἧς οὐ γὰρ χεῖ τὴν τῆς προθύμων ὑπὸ
κρίων παρ' ῥητοῖαν ἐμείσθαι, τὸν σὺν αὐτῇ μετὰ ἀνάγκης, ταῦ
θῆμιν πρᾶχοντα.

Πρὸς γαμινούς βρούτου.

Ἔ Γράβος ὁπορισμός, ὡς, ἔκ αὐτῶν πρὸς ἐμὴν αὐτῇ
διαβαλεῖν τὴν χεῖν. πᾶν γὰρ δὴ ὄφελος, τοῖς καὶ ἀρνήσων
ταῖς βίαια τοῖς μένοις, εἰ ἀντιμετὰ μελλήσεως ἀμφοτέρωθεν ζημιωθῶσι.
καὶ διδόντες τὸ ἀνάλωμα, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἀπολέσσωτες. ἀλλ' ἴδτε,
ὅτι τὸ μὲν ταῖς, περιουσίας ἐργάζονται, οὐδὲ χεῖνος, ἀποδίδει ἐκ
κῆποι βίαια τοῖς ἀπείαν. οὐδὲ δὴ καὶ τὴν τῆς πρὸς δυνάμιν ἐ-
πεκταθεῖ των κακοπραγίαν, ἐλαττον φέρεσθαι, τὸν αὐτῇ, εἰμὴ ὑ-
πὸ ἀπορίας ταχυνάτων.

Βρούτος, πρὸς γαμινούς.

Τ Α χεήματα ὑμῶν ἐκδομισαν οἱ πρόσβες. ὡς μὲν πρὸς ὑμᾶς
ἡπιάδε ἀδένειαν, πλείω. ὡς δὲ πρὸς ὑμᾶς ἡπτόμεθα χεῖαν,
ὁλίγα φυλάττειτε οὐκ μὴ καὶ διώγειτε πλείον οὐ πρὸς ποιῆτε. ὅ-
βούλητε ἐλαττον, οὐ διώγειτε. Πρὸς γαμινούς, βρούτου.

Ἔ Γέμψαμεν οὖν χεήματα, εἰ καὶ εἰς οὐκ ἐλαττον χεῖας,
ἀλλ' ἐν εἰς αὐτῶν ὑπὸ χεῖσεως πλείονα. πρὸς τοῖς μεθ' ἡμᾶς
δ', ὅς μικρότερα ἢ βουλόμεθα ἐχθίστην. ἐπερίσται δὲ, ὡς πλείον,
ἢ διώγειτε ἀποδίδοντες. Βρούτος, πρὸς γαμινούς.

Δ Ολοβέλας, ἐστὶν ἡμῖν μὲν πολέμιος. ὑμῖν δὲ φίλος. ὅ

εἰς ἅπαν καὶ καθ' ἡμῶν ὑπενεργεῖ θεοπιδνωτὰ αὐτῶν το, τοῖς τὰ αὐ-
τὰ ἐκείνῳ ἰλομήνοισι, εἰ μὴ ἀλύντας ἴσα πολέμοις πάχειν οὐδέ
ἔμετάνοιαν δοῖον τοῖς οὐ πρὶν, ἢ εἰς τὸ πᾶν τελεῖς καμῆν, μετὰ
νοοῦσι.

Πορζαμινῶι, βροῦτῳ.

τ Ης μὲν πάλαι πρὸς δολοβέλλαυ Βιλίας, σὺ αὖτις, ὅτε
ἡμῖν ἐπέστων ἀνάγκη γὰρ τὰς ἐκείνου κολακιδίαν
πιτυγὰς, πρὶν ἢ χεῖν, πρὸς ὃν ἀπὸ λίνω μὲν τὴν δὲ εἰς τὸ μέλλον
μετάνοιαν, μὴ ἀφαιρῶν, τῷ εἰ καὶ βραδέως, ἀλλ' οὐν ὅταν δυνῶν
ταὶ τὸ ἀγνοῦν δι' οὐροῦντων.

βροῦτος, πορζαμινῶι.

† Ηθισμα ὑμέτερον, οἱ πρὸς ἐσθλὸς ὑμῶν ἀπεκόμεσάν μοι ἐν
ἀβήροις, τὴν ἀπὸ ταλίας στρατιᾶν ἐπισκοποῦν μὲν ὡς
ζάμυρος δὲ, φιλὸν βραδυνὴν τὸς ὑμᾶς ἐμεμψάμην. πορζαμιν-
ῶι, τῷ ὑμῶν φρονεῖν ἐκ πολλοῦ αὐτῶν λόμην, ὅς ἐστι ἐπὶ πᾶσι
δὲ φιλὸς τὰς ἀλλὰ πρὸς οὐμίας, εἰ φιλὸς δωρεᾶς τῷ διακοσίαν τα-
λαῦτων. δι' ἧς πάλαι ἀκόντες, δύνει δολοβέλλα τὰ πεντήκοντα
ἐπεδείξατε.

Πορζαμινῶι, βροῦτῳ.

κ Αἱ τάχον ἐφρονεῖ μὲν, ἀπὸ σῆκον ἦν. ὅς ἐστι βραδέως
ἀλλ' ἡνίκα δυνάτῃν ἐξεργάσθαι ἡμῖν, τὰ ἐκείνου συντελεῖ
μὲν οἱ πᾶν ἐν παρουσίᾳ μὴ πλεον δολοβέλλα πεντήκοντα δυν-
τες ταλαῦτων, τετραπλασίονά σοι, καὶ πρὸς ἐν δόμοις σὺν σφί-
ρο μὲν ὅπως μάθης, ὅσον ἐκούστος ὑπενεργεῖ πᾶσι μὲν, τοὺς ἀβου-
λήτως ἐν δύπρεϊα βλαπέντας ὑπὲρ αἰρή.

βροῦτος, ροδῶι.

ε Ανθίουσ ἀπὸ ταλίας χειρωσάμενοι, ἡβηδὸν ἀποσφάζα-
μεν. τὴν τε πόλιν κατεπρήσαμεν. πᾶσι ἀρῶσι δὲ πρὸς
θεομῶσις

Θεομύθοις ἡμῖν, ἧν πεφόρων ἄφεισιν ἐδῶκε μὲν ἐλευθέρους αὐ-
τονόμους αὐτοὺς εἶαι συγχωρήσαντες, εἰς ὑπὸ δουλὴν τε ἧν ὑπὸ
τῷ χέρονι κατὰ λευμῶν παρ' αὐτοῖς, πεντήκοιτα τὰ λαῦτα ἐ-
χαιρῶμεθα. ὑμῖν οὖν βουλομένοισι πρὸ ἐαυτῶν, παρέστιν ὁ-
ραυ' ὅτι, εἴτε χεῖν πολέμους ἡμᾶς, ὥς περ ζῆνδοι, εἴτε θείλους
καὶ οὐδ' ἔτι, ὃν ἴδωμεν παταρεῖς αἰρεῖσθαι.

Ρόδοι. βρούτω.

ὁ Ὑπὲρ σὺ βαρέως τοῖς ἐλευθερίαν σῶσι ζανθίων προσπνέ-
χης, ἦδη καὶ ἡμεῖς τοὺς ὑπὸ δουλείᾳ δεκαδέντας μιμη-
σόμεθα παταρεῖς. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπενζάμενοι τὴν τύχην, πε-
ρασόμεθα φιλὺν χάριν ἐχέοντες. τὸν ποῖος δὲ μεμψάμενοι φιλὺν
μὴς ἀνελώσμεν, ἥ ἀπὸ σὺν λημμάτων. ἐνδοξότεραν ἡγούμενοι,
τῷ μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, φιλὺν τῷ μετὰ δαίνην αὐτομολίας.

βρούτης κωοῖς.

ρ' Οδοσ' μὲν ἦδη δεδουλωται κακῶ. ἥ τις αὐθιγέσσει αἰ-
δομένη φιλὸς οἰκίας ἰσχύος μάλλον, ἢ βεβαίωτερον. λυκία ἢ
ἡμῖν ὑπὸ κροῖ πασῶν ἡμῶν πλέμῳ καμουσα, ἥ δὲ ἐκ φιλὸς ἀνάγκης
ὠφελήμεν ἢ ἀβίασιν ἐκόντες ἧρ' εἴλοισι, ἀμεγνὸν πολὺ, ἐμελ-
λον μὴ βουλομένοι. καὶ ὑμεῖς οὖν αἰρεῖσθε. ἢ πολέμῳ βιασέντες
δούλοι, ἢ ἐκουσίως ἡμᾶς δεξάμενοι, θείλοιτε μέσθαι.

Κωοῖ βρούτω.

ὁ Ὑπερ ἡρόδ' ὦν ἄλωσις ἐξέπληξεν αὐ' ἡμᾶς, μὴ τὰ σάφρο-
μούρταις, οὔτε ἡλυκίων δὲ πράξια μετὰ κολακείας ἐπει-
σεν. ἐλπίς ἔτι φέρος, ἐν θείλοις μὲν ἀξιοῦσθαι. ἐν ἣ τοῖς ἀλλοτρίου
μύθοις ἀκαταφρόνητα. αἰὶ ἡμεῖς ἀνὼθενοι προχωρήτες, καὶ ἐν
ἐχθρῶ μετὰ ἐχθροῖς, ἢ ἀπειλῆς, ἢ ὑπὸ χεῖρ' ἐκ γιγόντων κτήματι, ἢ

οὐν ἡμᾶς ὑποδείγματι Βιλίας πρὸς ἄλλους μᾶλλον, ἢ ἐτέρων ἐφ' ἡμᾶς προσδέου
Βροῦτος, κωοις.

ὁ Ὑδὲν οὐτε θαλάττης ἀνδυνεῶν. οὐτε ἀχωρήτων γῆς ὄφελος. πνήσκειτε οὖν πρὶ τὰ σκιάφη. ὡς ἐπὶ τῶν δεινῶν ἀποροι, μηδὲν ἢ πειρωτῶν πλέον ἐκ θαλάττης ὄνησόμενοι.

Κωοιβρούτω.

κ Αἰ πεωργίαν ἐστὶν ὅτε δὲ ναυτιλίαν ἐμποδίζῃ καιρός. ἀλλ' οὐτε πῆς ἀποστεροῦνται οὐτε θαλάττης, οἷφύσει ταύτα ἐχόντες. οὐ γὰρ ἴσονται τῇ μηδύλως κεν τῆσθαι, γὰρ καὶ ἐλλείπει καὶ τὴν εἰς τὴν χρεῖαν διδιδόρῳ τον.

Βροῦτος, πατρὸς δύν.

δ Αμάσι πῶτον ῥοδίων ναυάρχον, μετὰ τὴν ῥοδίων ἄλωσιν Φυγόντα, μετὰ δυνὴν κατὰ φράκτων, ἐπὶ δὲ μὲν πρὶ ῥοδίων τοῦ σαμίου ἐμπορίου πεφωμέναι ἐν τῇ μετῴσῃ ὑμετέρῳ λιμνῇ. κατὰ χρεῖαν μὲν ἐν αὐτῇ ἐλθεῖν, ἔδεν ἀμαρτήματα ὑμέτερον ἡγοῦμαι εἶναι. κατὰ χρεῖαν δὲ ἐπὶ πρὶ τέρῳ πρὶ ὑμῶν ἀποφράναι εἴσατε, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀναστροφίας ὑμῶν κατὰ γνώσμαι.

Γαπαρεῖς, ἐρούτω.

εἰ Ἰθαίην ἡμῖν ἐρμόδωροι ἢ σοί, πρὶ τῷ ναυάρχῳ προσήγειλεν, οὐκ αὖ ὥς πρὶ εἰς πολέσας ἐλαθε δαμάστωπος, οὐ τῷ δὲ καὶ ἀπαίρων διέφυγον. ἀλλὰ μέρος αὖ πρὶ ῥοδίων ἀλώσεως ἐγγύς. γυνὴ δὲ σύγνων διὰ τέλει πρὶ ἀγνοίας, ἢς ὑπετίμησιν ἐπὶ τῷ ἀρχὸν δέδωκας. οὐτε γὰρ ἀδικίας ἔργον γὰρ λαθόντα κατὰ δέξασθαι, οὐτε ἀδυνείας, γὰρ ἐκ διδιδόσκοντα ἀγνοῶσαι.

Βροῦτος καυνοῖς.

εἰ Ὑποεὶν μὲν ἡμῖν πρὶ εὐδύοι μοι πρὶς πρὶ εἶδε. τὰ δὲ ἔργα,
εἰς

εἰς οὐδὲν ὧν ἐχέω ἱστων δακτύλους ἐλέγχει· ὁρᾷτε οὖν, μή ἢ ἡμεῖς
τῇ διατῇ ἔργον πεποιθέντες δυσμενείᾳ μάλλον ἢ τινὶ ἐκ τῶν λό-
γων ἡδυνώθῃμεν, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενεχθώμεν.

Καὶ οὖτοι πρὸς ταῦτα.

Ὁ Ὑδὲν θαυμάσον ἐπεὶ ἐβόησαν ὑπὲρ ἀνοίας ἐν ταῖς ὑπὸ
ἡμῖς, κατὰ δέ εστέροι φιλῆσας ἐλεγχόμεθα. ἐκείνο μὲν γὰρ
ἱστων δακτύλων ἔργον· τοῦτο δὲ ἀδυνάτου· διὸ καὶ τινὶ ἐκ φιλ-
προθυμίας διατίθει μάλλον, ἢ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις ὑπερὲς σκοποῦν
τα, εἰλους νομίζον, τὸν καὶ ἂν μὴ δυνάμεθα πω δεῖξοντα.

Βρούτος Λυκίος.

Ὁ σα πρὸ ὑμῖν ὅτι μηχανικὰ ὄργανα τειχεμαχίας, ἢ ναυμα-
χίας ὡς καὶ τοῦ διαπέμψατε κασίγῃ τῷ συναρχόντῃ
πορτοῦντι ῥόδοι, θεῇ ἢ ἡμῶν τριάκοντα· ἀφ' ἧς αὖ ἡμέρας
τινὶ ὡς πολλῶν ταύτων δέξασθε· ἵνα μὴ τοῖς κατακείνων ἡμῶν πρὸς
σκληροσμίαις, ἀναγκασθώμεν χεῖρα δοῦναι κατ' ἡμῶν.

Λύκειοι πρὸς ταῦτα.

Ὁ Ξείας ὡς ταῦτα γῆς ἀπὸ τῶν μίαν, τὸ ῥαδίως ὑπονοήσαν·
διὸ πειρασάμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τινὶ ἀπὸ σὺν προ-
θεσμίας, ἐπεὶ οὐ ταῖς ἀπειλαῖς τινὶ παρ' ἡμῶν ὑπάρχει ἐφθα-
κας· εἴη μὲν τοῖς ὅργανα μὴ ἀχρηστα φανήναι διὰ παλαιότητα
ὡς ἐπὶ τὰ ῥόδων δύρεσις ἐπ' ἄλλους ἀχρηστα· Λυκίους βρῶτος.

αἱ Ἰμμεχταὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς ἡ πόροισι ἐκ-
μίσθωσαν· ἀλλ' ἡμᾶς γὰρ ἐπαινοῦμεν, οὐδ' ὑπερήσαστε, εἰς ἣν ἐκελεῖ
σαμῶν προθεσμίας, καὶ κατὰ δὲ ἐφθασεν.

αἱ μηχανικὰ ὄργανα
ἐκ τῶν παλαιότητος

Λύκειοι πρὸς ταῦτα.

κ Αἰ σὺν τὰ χιόν ἐλπίδων καὶ συμβαίνοι· καὶ ἡμῶν δὲ ῥα

διόντων ταῖς ὑπαρχούσας, εἰ μὴ ἀλλὰ τοὺς συμμάχους, ὅς ἐν αὐτῇ
 χύνη κάσθ' ἀποδέχεται. Δυνίσις, βροῦτος.

3 Ἀνθροί πῶ ἐμὴν αἰσθησιν ἀνὰ πρὸς δόντες, πύφον φιλῶντας
 ποιοῦντες ἐχθροὺς πῶ πατρίδα. πατρίδα δὲ πιστεύσαν-
 τος ἐαυτοῦς ἐμοί, οὐδὲν ἐλάττωσον διανοῶντες τὰ καθ' ἕκαστα
 φιλοφροσύνης. ὅσον οὖν καὶ ὑμῶν, ἢ πῶ πατρίδα κείσιν, ἢ πῶ
 ξανθίων τύχην ἐλάττω. Ἀνθροί, πρὸς ταῦτα.

ζ Ανθρώποις μὲν συναχόμεθα εἰς συμφοράς, ἢν πρός τιμον ἀ-
 ροίας ἔχουσιν, τῷ μὴ ἡ μετανοήσας διώκεται, πεπταρῶσι δὲ
 συνήθει μὲν, σωφρόνως ἅμα καὶ δύτυχῶς ἐλομένοις, αἱ ἐμελλε συ-
 νοίσειν αὐτοὶ δὲ οὐχ οὐτως ἡλίθια φρονοῦν μὲν, ὥς τε παρὸν ἐν ἐ-
 λοίς ἀριθμοῦ μένοις δύτυχεῖν, τινὲς δὲ ἔχραν κενολασμένων ἀ-
 τυχίαν ἐλέειδι. Βροῦτος Ληκίοις.

ζ Αν ἴδω τοὺς διαφυγόντας οὐ ποδεξάμεθα ἡμῶν, οὐδὲν
 μετρίωτερον πείσονται ξανθίων. παταρυσήθε μιν ῥύσαι,
 καὶ κωρυκίους, καὶ φασηλίταις, καὶ ἄλλοις ὅποισιν ὑποδεξάμε-
 νοι αὐτοὺς ἐθέλωσιν, ὑπὲρ τρέπω, ἵνα τὸ ὀρθῶς αὐτοὺς ἐβλαδύσῃ,
 εἰλοὺς ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολυμίσους ἐλόμενοι, ἔρρω αἰσθωνται ὁ-
 ρῶντες ξανθοὺς. Ἀνέκοι πρὸς ταῦτα.

ὁ Ὡ δὲ αὐτοὶ ζαυλοὺς ὑποδέξαται ἐν ὧ καμῶν, ἐκποι-
 νῆν· ὁ συμφορὰς μάλλον ἢ ὑπὸ κυνοῦ εἶδεν μέλοισιν αὐ-
 τοῖς ῥατύχμα· εὐόκασιν δὲ καὶ κῆνοι πῦλαι πύλεις, τοὺς μὲν δὲ οὐ
 εἶσαντας ἡμᾶς, παταρῦσι δὲ μυρῦσι καὶ φασιλίταις καὶ κω-
 κίοις, ὡς βεβασιότεροι προσφύζεσθαι βοηθούς· ὅλον γὰρ πεπὶ-
 κας ὧ βρᾶτε, οὐδὲ ὄρῃν ἐλαύνων τοὺς φυγάδας ἐκ λυγίας· οὐ γὰρ
 δὲ χερσὶ τοῦ διδασκων, τίσιν ἤδη οὐ αὐτοὺς χεῖρσιν.

Βροῦτης.

Βροῦτος, καλοῖς.

Ὁ Ἰππιφθένης παρ' ὑμῶν ἰὼ τὴν σύμμαχον, ἀπὸ δὲ λαοῖς τοῖς ναῦς ὑμῶν ἀρτί κατασκηδάζεσθαι. εἰδὲ εἰς τὸν τοῖς πολέμοις αἰρὸν πρᾶσθαι δάξεσθαι, τί χεῖροσδε τοῖς παρὰ σκεδασίς, οὐκ οἶδα. τί γὰρ πολέον ὄφελος ἰσχύος ἀνείρου, ἢ σπαν-τελὲς ἀδινῆς ἀρχήσων. Κῶοι πρὸς ταῦτα.

Τ Οὐς μὲν ἰδίους ἰωσάμεθα καιροῦς, ὅτι μακρόθεν εἰ χεῖρας πρὸς τὴν πύδα δει τὸν ἢ τὴν σύμμαχον, οὐ γὰρ δὲν σιωπῇ, εἰ μὴ πρὸ πολλοῦ τις καταγέλλοι. τὴν μὲν γὰρ πρᾶσθαι δά-λῳ, μὴν δὲ μίξι ἀρχήσων εἶναι εἰς τὸ βραδύ· καὶ εἰς τὸ πρὸν ἐλθέτω. σὺ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκραιφνὲς εἰς τὰ μέλλοντα. Βροῦτος, καυνοῖς.

Α Ἰ μὲν κατ' ὅσον ὑποπρῆσαι τῶν κῶων, κολακείας εἰ φό-βου τὸ πολέον μεμοίρανται. τὸ δὲ πρὸς τὴν ὁρὴν εἰς ὃ αὐτὸν ἰ-τέλλω μὲν ὑποκούειν, πολλὰ ἐνδείκνυται βεβαίωτητά. ὅτι ὑμεῖς εἰν ὑπερῶν ἰσχύος μὲν διασκήψατε. ἥτερον ὑμῶν εἰ τὰς ἀλλὰς ὑποπρῆσαι δὲ ἀνάγκη ἰσχύος ἢ δὲ δύναμιος χεῖρ δὲ χροῖ. πίστις γὰρ αὐτὰ ρηκὲς εἰ βεβαίωτητος αἰφάνεται, τὸ δὲ ἰσχυρὸς ὑμῶν εἰς τοῖς χεῖρος ἐτοιμον. Καυνοῖς, πρὸς ταῦτα.

Π Ἰ σὺς δύναμις, οὐτὸ συνεχὼς ὑποπρῆσαι. τὸν γὰρ δὲ μόνος ἰσχύος ἔρπον· ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνῆν, ἐν οἷς ἀντις δυνατὸς ἢ καιροῖς. ἡ-μεῖς δ' εἰς ἐμὲ λομυῖν τὴν ἐλθιμῶν τὴν παλαιὰν σπονδὴν ἀ-ποστῆσαι, μά τινα ἢ ἡγοσάμεθα ὅτι πρότερα μεμοχθηκέναι. οὐδὲ δ' εἰς τότε ἡμᾶς πεπλάσθαι τὴν πρὸς σέθεν· ἰσχύος μὲν ἢ ἀποῦσαν πάντως ἀνέμοι καὶ δουσεκολακεία ἢ ἢ παρ' οὐ-σαν αὐτὸν διεψύσατο. Δαμᾶ βροῦτος.

Ὁ πλὴν καὶ χεῖρ μᾶλλον χεῖρα· ἢ πέμπε, ἢ ἀποφάινου.

Δαμάς Βρούτω.

ε Υπορούντων ἔργον, τὸ πέμψαι, πενομένων δέ, τὸ ἀποφαί
νεσθαι. Βρούτος, κυζικιωῖς.

τ Ἀποβιθρίας ὅπλα πᾶσι πέμψατε μέγας ἐλπίσιν ἔχοντες,
ἢ κατὰ γινώσκοντες, ἢ κατὰ δόξαν. αἰδοίτε δ' αὖ αὐ
τοῖς, φιλῶντος αὐτῶν κομιδῆς. εἰ μὲν γὰρ βραδύτερον ἢ δεῖ, ἢ μὴ ἐλ
θοῖ, ὥς αὖ εἰ καὶ παρὰ πεινῶνται, ἢ καὶ ὑπὸ πολέμοις γίνονται,
ὑφ' ἡμῶν ἡδονῶν δόξομεν. Κυζικιωῖς, βρούτω.

π Ἀρα πέμψατε τὰ ὅπλα, καὶ κατὰ πῦν, διὰ τοὺς πολέμους,
καὶ κατὰ δόξαν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπὸν. μάλι
στα σὺν τῇ ἐναντιότητι συναφαντος, τάχος καὶ ἀσφάλειαν. ὅ
μως δὲ πωδῆς οὐδεμιᾶς λιθοβολομένη, αὐτὰ ἐκ φιλότητος συμ
βησόμενα, μὴ τοῖς ἀδυνάτοις ὑπηρετήσας προστεθῇ.

Κυζικιωῖς βρούτος.

ε Κομιδὴν τὰ ὅπλα, καὶ εἰς ὃν ἐβουλόμεθα καιρὸν. φιλῶν
λητοργίας ταύτης, ἐνδέοντι γινόμενης, αὐτὸς δὲ μὲν ὑ
μῖν τὴν προκοπήν, σὺν ταῖς ἐν αὐτῇ λιθοβολαῖς.

Κυζικιωῖς βρούτω.

ο Ὑπεκέρδους ἐλπίδ' ἐπιδόσσε μὲν ἀκρίβειαι, οὐτε εἰς τὰ
λοιπὰ σκηνῶς ἐμὲλλον ἐξέειν, ἐπαίνεσθαι ἀμειδί. ὅ
μως ἀξιοῦμεν δωρεᾶς, ἢ δόμεθα τῇ σῇ μετ' ἐλπίδα πλεον, ἢ ταῖς
προκοπήσιν λατρίαις. Κυζικιωῖς, βρούτος.

ο Ἰππέσβας ὑμῶν σὺν τῇ χύμῳ ἀποδόντι πῶν πόλε
μον. καὶ παρὰ φιλῶν συμμάχας ἐκίπνον, ἀθέσαν αἰ
τιώμενοι, καὶ τὸ ἀπορεῖν τὰ κοινά. δύναιον μὲν οὖν ἡμῶν, πληστόν ἢ δὲ
φιλῶντος οὕτως ἐπειγούσης, ἢ εἰ πρότερον οὐκ ἔδοτε, καὶ νῦν ἡμῶν

πέμψαι· πλείον γὰρ αὐτὸν ἐτίματι τὴν λήττον ῥῆσιν ὑμῶν οὐκ αἰρός·
ἐπεὶ ἡ οἰκία τε καὶ αἰὶ τοῦ πλείου προλαβὲν ἐλπίδι, τῇ μὲν
ἀδελφείᾳ ὑμῶν, ἡναὶ πᾶσι δὲ, ἡδὺμαι· τὸν ναυτίον γὰρ ἡ χεῖρ αὐτῶν, αὐ-
κούνων ἰσχύειν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας· τοὺς δὲ ἀνδρας ὑμῶν, συμμά-
χους μὲν οὐκ ἐπὶ, ὑποπρῆγους δὲ ἡγάκοντας ἐξω-λέληθε ὑμᾶς οὐ
δαμῶς, ὡς δεινὸν φησὶ ἐκ τοῦ πλείου μεταχρῆν νίκης, εἰσλήροιστο, ἵσας
τὸ ἐφ' αὐτοῖς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀδελφείαν προσδόντας.

Κυζικηνῶν, βρούτω.

Τ Ο παρ' οὐδ' αὖν ὑμῶν, οὐκ ὅζων πολλὰ κίς ὑποπρῆσαι μὲν
μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς παρὰ σὺν δωρεάσιν μαρτυρηθὲν, ἐδὲ
κῆρι τελευτᾷ· ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ πρῶτα οὐκ ἔχοντες ὁμοιοῦν
οἰκιστοῖς, τί δὲ μὲρ ἔχρας ἀειδοῦσαι, τὴν κατὰ ἀδελφείαν· πᾶν
δ' αὐτὸν ναυτίον, μισθὸς ὑπὸ ληπτέον μεγαλοῦ χιᾶς, τὸ πολυωρεῖν
τοὺς ὀρθῶς διακονήσαντας· δὲ συνήμω μὲν ὑπετιμήσει χαρίζεσθαι.
οὐδὲ ἡ προσεφίθεσθαι φησὶ ἀδυναμίας ἐφ' ἡμῖν· ὡς πρὸς οὐχὶ σπῆ-
εἰ λέγει πέντε μέλλοντος, ὅσον αὐτῶν ἡμῖν ἐν δέη· τοὺς μὲν οὖν ἀνδρας, εἴτε
συμμάχους, εἴτε ὑποπρῆγους θέλεις, οὐδ' οἰσόμεθα γὰρ πρὸς τῶν ὁ-
νομάτων, ἀπὸς, ἡμῶν δ' ἐπὶ περὶ κῆ μὲν σὺν ταῖς εἰς τὸν πόλεμον
ἐλπίδας, οὐκ αὐτὴν ἀπεραπειλόμην αὐταῖς ὑπὸ πρῆγας βούλομαι· οὐδὲ τὰ
βέλτερά δύχοντες πρὸς σὺν ἡμῖν δὲ πρὸς δοκῶντες, εἰ δὲ τῶν
κίτων ἀπελαθόμεθα ὡς ἐχθροὶ, φησὶ γὰρ ἡ χεῖρ αὐτῶν μετ' ἐξομῶς
φίλοι.

Σμυρναίους, βρούτω.

Τ Ο πρόσθμον τῶν ὑπὸ κίτων δὲ κίτων μὲν ὁ, βεβαιότητι
δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας· ἐλπίτην δὲ, καὶ τὸν ὅτι τῶν ῥίμων
ὑποπρῆγας ἔχον, δὲ ἀδελφείαν ἐλπίται τὴν εἰς αὐτὸν μάλλον, ἡ-
συνήμω μὲν ὑποπρῆγας ἀποδοσάτω οὖν ἐκ πλεονεξίας, ὅσα ὑμῖν ἐπὶ

μὴν ἐπέσειλα πρὸς τὸν πλέμον· ὡς ἐνὶ καλῷ φανεῖθε, μὴ δ' ἔν
πρὸθεν ἐπορεύσασθε μ' ἔτι τρεῖς, ἐπεὶ οἱ σὺν μοι οὐ γὰρ χεὶρ δοκῆν ἔχον
ταῖς ἰσά, μὴ ὁμοίους ἀπὸ Φανέρταις. Σμυρναῖοι πρὸς ταῦτα.

ἔ. Ὑχὺς ἔρπον, τὸ δυνάσθαι δι' ἡμεῶν καὶ τοῦ ἵ, τὸ ἐν ὅτε μὴ
ἀρῆσιν. τὰς δὲ πυρρὰς, οὐ μόνον αἱ ἀδένφαι ἔκτελει δέν
των, ἀλλὰ καὶ ἡ συνήχεια τῶν ὑπὸ ταῖν ἐλλίπτειν καὶ ἡ. ἡμεῖς δὲ ἐ
καταλαί διαφύβον ἐλφτορυχοῦ μιν, οὐδ' αὖ νῦν ἐτολμῶμεν ἀρ
νέσθαι. ἀλλὰ πᾶν τὸν ἀντίον ἡ δοκῆσιν συμβέβηκεν. ἐσπούδασε μὲν ἡ
ἡ γυνὴ τὸ τε ὑπομᾶται δὲ νῦν ἡ ἀδένφα. ὥς τε ἀποπὼν ἐπὶ τοῖς ἐλ
λείμμασιν, αἱ ὑπὸ πυρρὰς διαβληθήσονται μᾶλλον, ἢ ταῖς ὑπὸ πυρ
ρῆας παρηγορηθήσονται ἐλλείπτειν. Βρούτος, μιν ῥύσιν.

ζ. Ἀνθιστάλοντες, ἐλπίσασθε ὑφ' ἡμῶν ἡ κ' ἐπενον· ἡ οἱ μαχα
λερὴν, τὸν σφ' ἐλπίσας τὸ πλέμον κοινωνοῦντας, φου
γὴν τὰ πάθη. καὶ τὴν ἐκ φιλίας ἡ δυνάμει θηρῶμεν, ἴση χεὶρ
δοῦν τῇ διαμαρτίᾳ πρὸς τὸ ἀλυσθαι. καὶ τούτους οὖν, ὑπὸ τῆς εἰσ
πατελοῦς ἀπολέας ἐδέμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποκηρύττομεν
εἰ μὴ οὐδέως ἡμᾶς δέχοντο, μηδὲν τὴν ἡμετέραν γυνάμειν ὑπὸ φ
σέραν, φιλίας τῶν τυχερῶν ἐσέσθαι. Μυρτίς πρὸς ταῦτα.

ο. Ὑδὲ ξανθίους μὲν ἐδεισώμεθα τῆρας ἀποτυχεῖν, ἡς πόχα αὐ
καὶ αὐτοὶ μετέδωκαν τοῖς ἐναντίοις ἐκράτησαν. ὥς δ'
ἡ τὸν καὶ ἴση τὸν πολεμοῦντας ἐλπίς ἐξαίρετ, οὐτὼ καὶ τὸ φιλ
ἡ τῆς πάθος, εἰς κοινὸν ἡλεον ἔρχεται διὰ τὸ ἀνθρώπιον. καὶ πρὸς
τὸν σφ' οὐκ ἐπὶ πᾶσι τῶν ἀνθρώπων ἡ δυνάμει τῆς ἀπειλῆς
μὲν γὰρ, ἡ χεῖρα ποιεῖ, καὶ πρὸς τὰ οἰκῆα, διὰ τὴν ἐκ τῶν φόβων
ἀπόγινωσκιν. ἐλπίς δὲ καὶ τὸν διαφόρους εἰς οὐνοῖαν πεπείσμε
ν ἡ δὲ προσάγειται.

Βροῦτος μὲν ῥοῖσι.
ἡ Συμμαχία ὑμῶν ἦκεν, ἥδ' ἡνενελέκεσσι ἡμῖν· τὸ μὲν ἔν μὲν
δόλωσ', ὃ βράδον ἀεικέειδαι ἀμφοῖν· πρὸς μὲν τοι πῶ
τῷ πολέμου ὑπεργίαν, ὁμοίως ἔσ' ἀχέησι· ἡ δ' ἐν πολέμῳ βρα
δυτής, ἴσιν ἔχει τῷ μηδύλως γγυομῶν, ὃ ἀπρακτον.

Μυρτίς πρὸς ταῦτα.

σ Ὑνῆθη μὲν σοὶ τὸν πόλεμον νικήσαντι θαῖψον, ἡ πῶ περ
ἡμῶν συμμαχίαν, καὶ περ μετὰ σπονδῶν ἐκ πύμφθ' ἐσάν,
πρᾶξι δ' αὖτε πρὸς μὲν τοι πῶ δύνοιαν οὐδ' ἡμεῖς ἀπρακτοὶ ἦλθο
μεν, οὐδ' ἴσιν τῷ μηδύλως κινηθέντι, ὃ καὶ ἐνός ὑστερήσῃ, πρὸς
τὰ λοιπὰ ἔτοιμον.

Βροῦτος, μιλησίοις.

ο Ὑπερχεμάτων πένεας πόλιν συγνῶσιν, ἐκ πολλοῦ γὰρ
ὀφείλει φυλάττειν, ὃ ἀπρον, ὃ δ' ἐν τοσούτῳ πλῆθος,
μὴ δ' ἀνδρας ὑμῶν ἔχειν γγυομῶν ἀγωνίου μῆρους, πᾶσι τε λῶσ' ἴσε
οὐτύχης ἐνδεῶς, ἀλλὰ φιλωτηρίου ἐνὶ μέσῳ ἐλεγχόμενοι, εἴ μὴ τε
τὰ εἰς ἀρετὴν ἀσκήτε, μὴ τε ὅσα πρὸς ἰσὺν πρᾶσιν ἀνάξει, ἀ
δύκως ἴσε πόλιν λεγόμενοι.

Μιλησίοι, πρὸς ταῦτα.

ι Αἰ χεμάτων, καὶ στραπτῶν ἐν δεινῷ ἀχέον, οὐ τοῖς μὲν
ἰδὲ καθεστῶσι χεῖρα· πολλὴ ἡ μάλλον χεῖρ εἰ καὶ οἰκοθεν δύ
περδῇ, διὰ γὰρ τὸ μὴ ἐπ' ἐκέν, ἀλλὰ πρὸς δεομῶνισι· ἡμεῖς δ' ἡ
συνάμης ἐνέκα, εἰς τὸ δεῦρο τύχης, ἀρκούμεν πάλιν εἶναι· μέ
χει τῷ, εἰ καὶ μὴ ἐτέροις ἐπ' ἐκέν, ἀλλ' οὐ μὴ δ' ἢ πέλαις χεῖρ ἴσιν.

Βροῦτος μιλησίοις.

εἰ Ἰμὲρ ἐστὶν ὑμῖν ὅπλα ἐνκοινῶ, μὴ χεῖρ μῶνι τούτοις, ἀ
μὲρ πάντε· μία δ' ἰσὺς ὅπλων, ὃ χεῖρ ἴσιν, εἴ μὴ φιλία τε

σκληρὸς αὐτῶν ἀμείλιτε, μεμφθέντις αὐτοῖς ἔχοντες μὴ ἐχέῃσι.
πῶς μεμπότεροι μὴ δὲ ἔχοντες.

Μιλήσιοι, πρὸς ταῦτα.

ὁ Ὑπὸ ὅπλα ἰχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὁπλῶν οἱ ἀνδρες. ἐκεί-
να μὲν γὰρ δίχα τῶνδε, ἀπρακτα οἶδέ, ἐὰν πείσαι αὐτὰ, καὶ
χεῖρα δαίαι αὐτοῖς δυνάμηνται. ὅτεν εἰ ἀπείν ὅπλα ἐν δέ τοῖς πο-
ταμοῖς αὐτὰ δυνάμηνται, οὐτε χεῖρα ματυχήνῃ, τοῖς καὶ ἔχουσιν, χεῖ-
ρα δαίαι μὴ δυνάμηνται.

Βρούτος, τραλλιανῶς.

ὁ Ἰμὲν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπέδῳ δολοβέλλαν αὐτὸς χέ-
νοι, οἷα δὲ μὴ δὲν ἀδικεῖν με, οὐκ ὁρθῶς φρονεῖτε. εἰδὲ νομί-
ζετέων αὐτοῖς παλεμίου ἀφελόμεθα, τούτων ὑμῖν ὡς ὄντων
οἰκείων παραχωρήσειν, αὐτὰ καὶ πλανᾶσθαι μοι δοκεῖτε. ἢ εἴρετε οὐν
αὐτὸν εἰ σφετέρᾳ, ἢ ὁλῶς μὴ δ' ὑφ' ἡμῶν ἀδικεῖσθαι φαίνεται,
ὡν αὐτὸς ἔχει αὐτοῖς δολοβέλλαν ἀφελόμενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν παρα-
χωρῆσαι ἀξιῶμεν.

Τραλλιανῶς πρὸς ταῦτα

κ Αἱ δολοβέλλαι ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπέδῳ, καὶ πᾶς ὁ
μετ' ἐκείνου βιαζόμενος, ἴσω μὴ ἔξω αὐτῷ δορυκτῆτον.
οὐ γὰρ εἰς στρατηγῶν ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ ὁξείροισιν εἰ-
αυτῶν, ἢ δὲ τοῖς πρὸς ἐκείνον διαφερομένοις, ἄλλοι αὐτῷ πα-
λεμῶν κατὰ τὴν εἰρήνην. ἀλλὰ αὐτοῖς ἡμῶν εἰς βιάζονται, δει-
ξόμενοι ἔργῳ. ἢ δολοβέλλαν μὴ αὐτὸς ἄλλως, εἰ μὴ ἐκ ὁρτῶν στρατο-
πέδῳ εἰσθῇ.

Βρούτος, τραλλιανῶς.

κ Αἱ πρὸθεν ὑμῖν ἐπέσειλα, ὅτι ἡμᾶρ τάνεπε, δολοβέλλαν
ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπέδῳ περιρῶντες. ὅτι παρὸν ἴσθαι.
εἰ μὲν ὡς οἰκέας αὐτῷ παραχωρεῖτε, οὐδ' αὖ εἰ πρὸς ἡμῶν ἀφαιρε-
θεῖητε

θείητε, ὧν ἐκείνῳ ὡς ἄλλοι τριῶν ἐξέστητε, ἡμῖν ὥσ' ἰδίῳ ἀντιπα-
σόμενοι· εἰ δὲ ὡς Θείῳ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδείῳ διδότε, κοινο-
νῆν αὐτῷ φίλῳ τοῦ πολέμου τύχῃσ' ἀρχάμενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκούσιοι
πολέμιοι φανείδε.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα·

Ἐ Δηλώσα μέντοι καὶ πρότερον πρὶ δολοβέλλα καὶ νῦν ἰ-
δοί, ὅτι οὐτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπεδείῳ πᾶσι γὰρ ἡμετέροις οὐτε ἐν
πρὸς αὐτῷ ἀφελοῖσι ἄλλοις, συγχωρήσας μὲν ἀνάντων ἔχει· ὅτι τὰ
παρ' ἡμῶν ἐπιτραπέζια βιάσαστο· εἰ δὲ δουρὶ μὲν φίλῳ τῷ πο-
λέμῳ τύχῃσ' αὐτῷ κοινοῦναι, αἴρει τώτερ ἀρχονσι χειρῶν ἀντιπρῶ-
τοι, ἢ σύμμαχον ἀνδρὰ θξείρηντας ἀκούσιος ῥωμαίοις ἐχθροῦς
φανῆναι.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς·

ἢ Γέλῃ μοι μλωδῶρον ὑμέτερον πολίτῳ, ξένον καὶ φί-
λον δολοβέλλα τῷ ἡμετέρῳ πολέμῳ, ἐπρότερον ὑμᾶς
μὴ ἐργῆν αὐτὸν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδείῳ πείσαι· ἡνὺν ὅπως
καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, τῇ πόλῃ δέξιναι συμβουλεύειν.
ἐγὼ γὰρ ὡς μὲν οὐδὲν ὀνῆσαι δολοβέλλα, εἰ καὶ ταῦτα, καὶ ἐπὶ πολέῳ
προσπαχέητε γούτων πειῆσαι ὑπὲρ μλωδῶρου, ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλοις πεί-
σαι, οὐκ ἀγνοῶ· οὐδὲ μὲν, ἅτε μλωδῶρον, ἢ δολοβέλλα Θιλία ἐ-
ξοία· οὐ μὲν, ἀλλ' οὐχ ὅπως κολάσαι μίτινας σκοπῶν, ἐφεδρὸν
ἐν οἰμασί τοις ἐνὸς ἐκαστοῦ ἀμαρτήμασιν· ἵνα μέντοι μηδὲν κολά-
σεως ἄξιον ἀμάρτην ἀναγκασθῇτε. ἐν νῦν λιεύω ὑμᾶς μὴ νείδω-
ρον φονεῖν φίλῳ πατρίδῃ, τοῖς ἰδίῳ λυσιτελεῖν τοῖς ἐνέκῃ. εἰ δὲ
λυσιτελεῖν ἑμέλλει αὐτῷ τὴν πατρίδα σωλῶντι δολοβέλλῃ,
μήτε τῇ πόλῃ δέξιναι, φίλῳ γῆς ἐξελάσαι βιαζόμενον, ὃ ὅλοις
ἀμύνησθαι ἢ ἀπειθύντας, οὐχ ὑπὲρ μλωδῶρου, ταῦτ' ὑμᾶς οἶν

σμεν προαχόντας πεισθῆναι, ἀλλ' αὐτοὺς μνησθῆναι πέντε
ἀφορμῶν δύναι ἐθελοντάς. Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

Ὁ Υμνωδὸρος ὑποδέξασθαι τὴν πόλιν δολοβέλλαν, ἥ τιν'
στρατιὰν αὐτοῦ, προηγάγτο ἡμᾶς, ὥς πῃ οὐδὲ πόλιν στρα-
τοπεύοντα πῆσορα ἔπειθεν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἡ-
τόν μεθα δὴ δὲν αὐτὸν ὑμνωδῶν, τοιαύτης ἐβασίλειας ἀφορμῶν
πῆρξιν. ταῦτα ἔτι πρὸς ῥωμαίους ὁμολογήσαι μνησθῆναι
ἔτι, ἢ μὴ οὐκ οὐκ πῆρξιν τὴν δολοβέλλαζεν ἀντιβαλεῖς. οἱ εἰ
ἡμῶν ὡς λέγεις ὅφελον ὅσπερ ἡ πόλις ἀλλήλους ὁμόνοια, με-
γαλὴν πῆρξιν αὐτὸν ῥέει πῆρξιν οὐκ οὐκ τὸν. ὅσων μνη-
στοι ἡ φυγὴ δέας, οὐδὲν τι τοῖς πράγμασι προσδεῖ. μνησθῆναι
ἢ συνελθόντες δολοβέλλα. μᾶλλον, οὐχ ὡς πῇ πῆρξιν τὴν πῆρ-
δα κενωλὴ μνησθῆναι, ἀλλ' αὐτὴν ἀρξὴν ἐβασίλειαν ἀντικατα-
συνελαττικὰ τὰς ταῦτα τῆς πόλεως. οὐδ' εἰ καλὸν ὑπὸ λαμβάνει, ὥς πῃ
εἰς καλὸν, ὅς πῃ μνησθῆναι πῆρξιν αὐτὸν αὐτὸν ἀμύνει, πολ-
λὴ μᾶλλον οὐκ οὐκ πῆρξιν μὴ προεξάνισται τῇ δολοβέλλῃ, ἀλλ'
ἀλλ' ἐπὶ τῇ συμβολῇ μνησθῆναι τὴν ῥέει πῆρξιν ἐπὶ δόξῃ, οὐκ οὐκ αὐ-
μὲν φησὶ πῆρξιν, δυσμενῶς ἀντιπαρασθῆναι. πρὸς οὐδ' αὐτὸν ἔχραν
ἔχραν, αἰτίας τούτοις ἐπιφέρει. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς,

Χ Ῥήματα ὅσα δολοβέλλα κατέτετο πῆρξιν ὑμνωδῶν τῷ αὐ-
τοῦ ξένῳ, εἰτέ τις ἀλλὰ πῆρξιν κατὰ δόξαν πῆρξιν τῶν
αὐτοῦ κομισσάμενοι, τῇ διαδεξάμενοι αὐτοῦ τὴν οὐσίαν μετὰ τὴν
εἰσόδου φυγῇ, ἀντιπαρασθῆναι πρὸς με· εἰδὲ μὴ εἶναι φάτε, αὐτοῦ
τοῦ ἀνδρὸς παροικεῖ, μετὰ τέκνων, καὶ γυναικῶν. οὐ γὰρ αὐτὸν
καὶ οὐκ εἶναι τῇ ἐμῶν πολέμιων εἰλοῖς ἐξένοισι, περαιτέρω τοῦ
μνησθῆναι αὐτοῦ πῆρξιν, λυσιτελήσας τὴν ἡμετέραν οὐκ οὐκ.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Ὑπερβολοβέλλαν ἐν τοῖς διαπύργοις τοῦ πολέμου καὶ
ροῖς, ἀποδοτέον πρὸς κατὰ τὴν αἰσιν, οὐτε μὴ οὐδὲ
ἀπολλασόμενοι ἐν τῇ πόλει, οἱ οὐτε καταλιπεῖν οἶκοι, τὰ
ἐν φυγῇ ἐφύδα. καὶ μὲν τοιγαυτιὰ πεινρὸς σὲ, καὶ τὸ μόνον τοῦ
χεῖματος, καὶ τοὺς ἀντιπύργους ἀνθρώπων σὲ μὲν, ἀδύνατον. τῇ δὲ, ἀ-
δικον. οὐ γὰρ ἄξιον τοῖς ἡμετέροις πολιταῖς διὰ τοὺς σὺν πλε-
μίαις, μέλει συμφορᾶς ἀλυσίτελῃσι τῶν παρ' ἡμῶν ἐν πεισθῶ
μὲν προδοσάν.

βροῦτος βιθυνοῖς.

μ Ἡ δὲ νὶ δοκίτω χαλεπὸν, ἐπολλὰ εἰς πράττομεν, πολλῶν
δὲ μὲν τοῦτων γὰρ ἡμεῖς ἐργα ἀποδομὲν. εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς
εἰς φορῶν πλῆθος βαρύνεσθαι, μεμνησθαι καὶ πρὸς τοῖς σὺν τοῖς δι-
δομῶν, ὅφ' ὑμῶν ἀναλίσκον. πάντες δὲ ἡλόν, ὡς τοῦ πρᾶσι δα-
ζομῶν, ὅτις πρᾶσι δαζοῖς τοῦ κλέμεν καὶ μὲν, πλεονεκτήματα
ἀλλωστε καὶ ὑμῶν μὲν οἰκείας φροντίδας ἐκείνων. ἡμῶν δὲ φιλία
πάντων προνοεῖν ἀνάγκη.

βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Ὑπερβολοβέλλαν δὲ τοῖς συμβέβηκεν ἡδὲ καὶ ἡμῶν τοσούτων δι-
πορεῖν περὶ σὲ. ἐν οἷς δ' αὖ δὲ ὅσων ἀθροίζεται τὰ πρᾶ-
σι δαζομῶν καμάρων, ὅς ἐν αὐτῷ ἀναλίσκων αὐτὰ κοπιᾶς
καί τοι καὶ μὲν ὑπὲρ ἀλλων σὺν σφύρεσθαι μετὰ πόνου, καὶ ἀλυσίτε-
λεις φαίνοι. καὶ ὅτις ἐτέρῳ πρᾶσι δαζοῖς καὶ μετ' ὧφελείας,
εἰς ῥάδιον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φησὶ κακοπαθεῖν, καὶ ἀπὸ πλεόνων σὺ
περιτέον. καὶ οἶόν τε ἡμῶν δαζοῖς τοῖς πρὸς μόνων αὐτῶν φροντίζοντες,
ταῖς ὑπὲρ ἀπάντων εἰς φορᾶς ὁρᾶν. βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

αὐ Κύλλαν τὸ μόνον εἶλον ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς κατασιδὼ
συντάμοι καὶ σφοδρῶς πεινρήκοντα, καὶ μακρὰς διακοσῶν.

σάντας δὲ πυνθάνομαι καὶ δολοβέλλας ὑμᾶς παρεχόμεν. ὁρθῶς
οὖν ποίησέτε, ναύτας καὶ ἱρέτας εἰς ταῦτα τὰ πλοῖα, ἄλλοις αὖ
εἰς ἐμὲ ἀνακομιδῇ, πρᾶχόντες τῷ ἀκύνλας ἡσπηρέσιον τούτοις
μνηῶν πεσέρων. ἦν δ' εἰς τὴν ναυπηγίαν δέοντων ξύλων, καὶ φιλ
τούτων παρακομιδῇς ἐπὶ θαλάσσης, ἐπεχυντῶν, οὐ οἶδα, ὅτι οὐ-
δὲν ἀμελήσετε, μὴ δὲ δολοβέλλας ἐλλέτηντες.

Βιθωοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Ὑκὲτι δολοβέλλας ἐφθασεν ἀρπάσας, τοῦτο δὲ καὶ οὐ
λαβὼν οὐδ' ἔτι καταλέλοιπεν. οἱ γὰρ ἐκείνων πενήκοντα ἡ
ἐκατὸν ναῦς, ὥς οὐ πλείονας διωμάμενοι παραχεῖν βιάσθηντες, πῶς
οἶοί τε αὐτῶν ἐκ μὲν σὺν τοῖς δὲ ἀπ' ἑρῶν ναυπηγῆσαι, καὶ μάλιστα σὺν
ἱρέταις καὶ ξύλοις ἡ ναυπηγίᾳ, ἃ ἡ ἀπὸ τοῦ ἐσπενεγχεῖν χαλεπὸν.
δὲ δ' ἡ, ἡ ἀδύατον σπηρέσιον μὲν δ' ἐδὲ δολοβέλλας ἡμῖν, ἅπε μὴ
δ' ἐκ κελευμένη παραχεῖν διωκομένοις, ἐκπῆδ' ἄλλε. σὺν γὰρ ἔν, ἡ
μῖν δ' πρὸς σὲ ἀρῶν μερόις, τοῖς δ' πρὸς ἐκείνων ὑπορρήσας μὴ δὲ
διωκῆσιν.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς,

ὁ Γραφεῖ μοι ἀκύνλας, πάλιν τινὰ μῖν ῥαθυμίαν ἐγχεῖν
οὐκ, φιλ εἰς τὰ πλοῖα ὑπεργίαι. ἐγὼ δ' ἐκείνων σφόδρα ἐ-
μμεφάμενος φιλ ἀνέξι καίαις, περὶ μὲν ὑποστάσις μοι ταῖς καθ' ἡ
μῶν, ἃς κατέκασα πύμπων οὐ πᾶνεται, δεῖν μάλλον ἢ νεώρ, καὶ
εἰσὶν ταῖς κατ' αὐτοῦ πρὸς σφείαις δέοι οὐ γὰρ οἶόν τε δ' ἡ τοῦτων
ἐκείνας καταρπαδῆναι. ὑμᾶς δ' ὑπερμνήσας μ' αὐτῶς, ἡ νῦν, καὶ
ἔπειτα, τῶν μὴ ἀκόντας ἡμῖν, ἀλλ' ἐκόντας, καὶ εἰς ταῦτα ἡ εἰς
τὰ ἄλλα πᾶντα ὁμοίως συναρπάζειν. καὶ ὅτι τῶν ἀκόντας ὑπερ-
ρετεῖν, ἀμφοῖν ὅτι γὰρ ἐκόντας, ἐκ τῶν πρὸντων γὰρ, καὶ πρὸς ἐκείνων
ῥαδὸν τεκμήραται.

Βιθωοὶ

Βιθυνοὶ πρόσ ταῦτα.

αὐ Κύλας εἰατή πορὸς ἡμῶν, φησὶ ὀλιγωρίας μάλλον, ἢ μάρ-
τυς φαίνεται φησὶ ἀδειείας. εἰ γὰρ ἂν ἀμελοῦντας ἀληθῶς
ἐπίγνωσεν, οὐκ αὖ παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγωρίαν, πρὶ αὐτῶν
οὐκ ἐπέτελλεν. ἀλλ' ὥστε μὴ δὲ ἡμῶν πρεσβύεσθαι μελλόντων, ἡ αὖ-
τὰ τοῦ διακονούντος πρὸς τὴν πέμψαντα. νυνὶ δὲ ἀνέλας μὲν οὐ
οἶδε γὰρ φησὶ χρεῖας ἀδυνάτων. σὺ δὲ δὴ ἀπειλῆς λυσεῖν νομίζων γὰρ ἄ-
πορον, ἀδίκως ἅμα καὶ ἀνωφελῶς χαλεπαίνεις. οὐτε γὰρ ἐλπίς
οὐτε φόβος χρηστὰς αἰτίων, ἀλλὰ γὰρ δυνάσθαι.

Βιθυνοὶς βροῦτος,

οὐ ἴσμεντες ἡμῖν ὑπηρετῶντες, οὐχ ἂν μὴ βούλονται παρὲ-
χειν κερδαίνουσι. ἀγαθὴν γὰρ ἦν αὐτοῖς γὰρ τόλμη. ἀλλὰ
τὴν ἐπὶ κείνοις χάριν, ἥτις αὖ αὐτοῖς ὠφέλει γὰρ ἡμῶν, ἀποβάλλ-
λας κ. α. τ. σ. ὁ δὲ αὖ τὰς ναῦς, οὐκ ἐπὶ τὸν τρόπον ἐπετείλαμεν
σὺν τῷ ἐρέταις, ὅτι ὁ φησὶ λομῶσι τὴν στήν, πέμψατε. ἢ ἀναγκα-
στίσθε οὐκ ὡς τούτοις ἀχρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς αὐτὴν ὑπὲρ πωλὺν χάριν ἢ
μὴν εἰδέναι.

Βιθυνοὶ, πρόσ ταῦτα.

οὐ Ἰβιζοὶ μὲν οὖν ὑπηρετῶν μὴ ἰσχύοντα, ἔχοντες προσά-
τουσιν, ὠφελοῦνται. ἢ δὲ γὰρ αὐτῶν μὴ γνέσθαι χρεῖας, ἢ
οἱ ἐν ἀπειλῇ. ἀλλὰ γὰρ δοκεῖν μὴ δύσνομον εἶναι ζυμιοῦνται. εἰς
σὺ γὰρ τῇ ἀναγκῇ πρὸς τὸ ἀπορον. καὶ εἰ μὴ διὰ θεοῦ ἀνθρώπων
τῇ ἐν δειάσων ἐγνωσάν. ἡμεῖς μὲν οὖν τὰ χεῖρα αὐτῶν ὑπορρίπτειν, εἰ
ὑπὲρ ἰσχύος ἢ ἀρνησόμεθα χρηστὴν ἔχοντες. σὺ δὲ, εἰ πλεονεξίᾳ
σειν ἀφ' ἡμῶν διὰ βίας, ἴσθι μὴ ὡς αὐτῶν ἀλίπης, ἀλλ' ὡς αὐτῶν
σαοὺς διωγθῆς χάριν ἡμῖν πρὸς ζῶν. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

τ Αὐτοὶ ἐν παντί, ὅσων μοι εἴδει ἐν θαλάσῃ ἔχω, πα-

ραχόντων μὲν μακεδόνων, καὶ λιβυῶν, καὶ φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὖν
ἐπεὶ πρὸς τοὺς χειμῶνας αἰφνιδίως ὑπὸ πτόντας ὑστερήσατε, πε-
ρὶ τὰς ἀντιπάλους τοὺς ὑπὸ βατικὸν αὐτῶν συγκομίσασατε νο-
μίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν γούτων, αἵτιον γὰρ χειμῶνα γεγονέναι. εἴθε
λησάντων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσειν.

Βιβυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Μὲν χειμῶν δεικνύσει τῶν ναυτικῶν ἡμῶν συμμαχίαν.
ἡ δὲ ναυτικὴ περὶ σκεδὴν, ἐξανάλωσε τὰ χεῖματα. ὥς τε ὑ-
μᾶς εἰ καὶ μὴ σπῇ, ἀλλ' οὖν αὐτοῖς γὰρ πανηρὸς μεμοχηκέναι.
φίλοι οὖν χεῖρας ὑπὸ ἄλλων πεπληρωμένης, αἰτούμεθα συνώμην.
βραδυῶντες μὲν διὰ τύχην ἀπορούντες δὲ διὰ τὸ ἀνάλωμα, οὐ
γὰρ δύναται ὑμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χεῖματα, ὥς ἐκ τῶν χεῖμα-
των ναῦς.

βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

ἡ Ἰβουλαὶ ὑμῶν ὀλίγοι αἱ ὑποργαὶ βραδέως. τί γὰρ τέ-
λος γούτων, ἐννοεῖθε.

βιβυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Οὐλδύατος μὲν ὀλινηρῶς, ἀσφάλεια ὑποργεῖν δὲ βραδέως,
ἀδένεια γούτων ἀμφοτέρων ἐν τέλει, συνώμην.

Τέλος τῶν βροῦτον ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

Απολλώνιος. Ευφράτη.

Μοί πρὸς Φιλοσόφους ὄξι Φιλία. πρὸς μὲν τοῖς
Φιλοσοφῶν, ἢ γραμματιστῶν, ἢ τῶν ἄλλων ἑτέρων,
αὐθιγὰ πᾶσι κακοδαμόνων, ὅτε νῦν ὄξι Φιλία. μήτε
ὑπερόντα γένοιτο. τὰ δὲ μὲν οὖν οὐ πρὸς σέ, ἀλλὰ
εἰ μὴ σὺ τούτων εἶς. ἐκείνη δὲ καὶ πᾶν πρὸς σέ. θεράπευέ σου τὰ
παύθη. καὶ πειρῶ Φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως Φι-
λοσοφοῦσιν. ἐπίσσι καὶ γῆρας ἦδη πηλὸν, καὶ θάνατος.

Τῷ αὐτῷ

Ἡ Ἀρετὴ, φύσει, μαθήσει κτήσει, χεῖρσει. διὸ ἐκαστον αὐτῇ
ἵππῳ προσφρη μὲν ἀπὸ χάριτος ἄξιον. σκεπτεόν. εἴ ποτε τούτων
ὄξι, ἢ σοφιστίας πωσέον λοιπόν, ἢ προὐκ ἀγχεσέον αὐτῇ πρὸς
τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐπεὶ πρὸς ἡδύσιν καὶ τὰ μεγαλύνου.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ Πῆλεις ἐθνη τὰ μεταξὺ Φιλίας, ἀπὸ συνείας ἀρξά-
μι, ὡς δὲ κινῶσιν σεαυτὸν, ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεομύαις
διπλάσις. τριβῶν δὲ ἡρσι τό τε δαπάνη, λυκοῦ, δαμάσκου. πλείον
δὲ οὐδὲν εἶτα πᾶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποστρέφει ἀγῶν φορτίδα
μετὰ ἀργύρου, χρυσίου, σκεδῶν πᾶν τοῦ πατρῴου, ἐσθίων, ποικί-
λων, κόσμου τοῦ λοιποῦ. τύφου, δαλαζονείας, κακοδαμονίας.
τίς ὁ φόρος καὶ ὁ τρόπος Φιλίας καὶ ἐμπείας. ζυγίων βραχμά-
των ὡς ἐμπειρος.

Ξ 11

Τῷ αὐτῷ.

ο Λίγων δέισιν γοῖς πασι, ἐπεισοφου πᾶσι δέισιν, εἰ
δει μὲν μὴ δὲ φροντισαί, πλεῖστοι γυμνάσι, τῶν
ἄλλων τε, μετὰ ἀδελφίας, τῶν δὲ ἀπὸ τῶν γυμνασίων, δυνάτερον
αὐτῶν, μεγάλην σπουδὴν, ἐμαίσει, τῶν δὲ ὄντων, ἐχεις δὲ καὶ
πατρίδα, καὶ φίλους.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ὡς οὐκ οὐκ ὁ λόγων, ὁ περὶ δυνάμει, οὐδὲν δὲ ἐπὶ σωτηρίᾳ
δείκται, τῶν κηρύσσων, καὶ τῶν ἐκείνου διατριβῆς, ἀφῆκε
καὶ ὡς, καὶ κατὰ τὴν σοφίαν ἀληθέστατος, εἰ δὲ ἀντιλέγων, προσκο-
μιεῖς τὰς χερσὶ παρὰ χεῖρας, καὶ δόγματα, ἐγχαρτῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῶν
βασιλικῶν γραμμάτων, διφράτης ἔλαβε, καὶ πάλιν ἔλαβεν.
ἐπὶ κούρος δὲ, οὐκ αὖ ἔλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

η Ρόμῳ πολυσίους πᾶσι ἐπεράνουνται, τῶν δὲ οὐ μέλλομεν
ἐφασκιν, ἢ ῥόμῳ οὐκ καὶ τὴν αὐτίαν, τῶν ἀνάγκη, ἢ τῶν το
γὼν πολυτον, οὐδὲ ὡς τὰ λαὸν νεόπολιν τῶν.

Τῷ αὐτῷ.

ι Ἀνὸς τὰς χεῖρας, εἰς αἰγὰς ἀείκει, καὶ ἐν ὧσιν, ἐκ τῶν ναύων,
ἰπτόν ἐστισι, πάλιν, ὅτι τὰς χεῖρας, εἰς τὴν ἰταλίαν, καὶ κίλα
καὶ τέον, ὁμοίως νοσούντας, ἐφῆκεν, γὰρ οὐδὲν φανούσ, πολυσίους,
θρὺν πρὸς μένουσ, μίδης, ἔτας, πάντα φασὶ δύνανται, ἢ ἐμπορον, ἢ ἀ-
λων σείειν, ἐμοὶ δὲ εἰν τὴν αἰλίαν, τρὺν πᾶν ἐν δέμι, δὲ οὐκ.

Τῷ αὐτῷ.

κ Ράπτι καὶ οὐ γὰρ φασὶ αὐτῶν, ἐπὶ τῶν οὐ τῶν γυμνασίων, καὶ
ἐχούσ, δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῶν σωτήριον ταῦτα, καὶ πρὸς χεῖρας, λαοτρὸν ἀπὸ
Ἀπολλωνίου, πρὸς αὐτῶν, καὶ τῶν οὐκ ἰσχύει, οὐδὲ ποτε πρὸς αὐτῶν, ὅσων
ζομῶνους, ἐχει τὸν σῶμα, οὐδὲν ὁρᾶται, τῶν τῶν σώματος, κινῶν.
δύο λου.

δι' οὗλου γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. κομᾷ τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ ἑλ-
λιν, ὅτι ἑλλιν ἡ οὐβαρβαρος· ἐὰν τα φορεῖ λινὴν· καὶ ἡ ἑρῶν
τὰ καὶ παρὰ ταυ· μαντικὴ γένηται· πλείω δὲ τὰ ἀδελφὰ· καὶ ἄλ-
λως ἀμύχανον, προαιδέεται τὴν ἐσομένην· ἀλλ' οὐ πρέπον εἰλο-
σφῶν τὸ τοιοῦτον, ὃ πρέπει θεῷ· ἡ σωμάτων δὲ ὁδὸν αἰσθάνει,
καὶ πᾶσι πάντῃ τοῦ τόπου, καὶ πρὸς τὸν ἀσκητικὸν νοῦν τὸ ἐ-
γνησιμα· σιτεῖται μόνος, οἷδ' ἄλοιποι ἐδίουσι· βραχέα λέγει, ἑλιν
βραχὺ· σιπῶσαι γὰρ ἐστὶν ἀδυνάτος· σαρκεῶν ἀπέχεται πάντων· καὶ
θεῶν πάντων, διὰ τοῦτο ἀνθρώπος ἐστὶν· εἰτα ἵτα ἐρεῖς διφρατα γε-
γυῖσθαι, ἵσως ἐκείνο προσηύσεις· ἐπὶ λιν, ἑλαβεν ἀν' ἀργύριον, ὡς
ἐπὶ δωρεὰς πολλοῦ· εἰς λιν, οὐκ ἀν' ἑλαβεν, ἀλλὰ τῇ πατρὶδι
μ', ἑλαβεν ἀν' ἀπατρὶς ἡ, ἢ μὴ οἶδεν ὁ ἔχει. Απλωνιος δὲ οὕτως.

α Ὑλοῖς καὶ λυρα κρεττόν ἐστι τέρεφρ, ἢ λόγος· τὰ μὲν γὰρ
ἡδονὴς ὄργανα· ἡ μουσικὴ ὄνομα τῇ τέχνῃ· λόγος δὲ τὰ
ληθὲς δυνάσκει· τοῖσι πρᾶκτέον· τοῦτο γράπτειν οἱ, ῥητέον.
λιν καὶ περὶ τοῦτο φιλοσοφῆς. Τῷ αὐτῷ.

ζ Ητοιμασέν τις τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος
ἐν πολλοῖς· εἰδέναι οὖν οἷς ἀν' εἰδέναι μέλη τὸ τοιοῦτον· ἀ-
δυνάτος ὡφελῆσαι λόγος ἅπασ, ὅς ἀν' εἶς ὢν, μὴ ἡ πρὸς ἑνὰ λέ-
γεται· ὁ γὰρ ἄλλως διαλεγόμενος, δι' ἧς ἡτῶν ὢν διαλέγοι τ' αὐ-

Απλωνιος καὶ σαρέων πρὸς βούλοις.

π Ρῶτον εἰς πάντα θεῶν ἀνθρώποι δέονται, ἑλιν περὶ πάντας.
ἐπὶ ταυ πόλεων· πμῆτιαν γὰρ δέντερον πόλεος μετὰ θε-
οῦ· καὶ τὰ πόλεως προλαίπρον παντὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μὴ πόλις
μόνον εἴη, ἀλλὰ καὶ μέγιστη παλαιστίνης, ἀρῖστη τὴν αὐτῇ.

μεγέθη, καὶ νόμοις, καὶ ὑπὸ τῆς δυνάμεως, καὶ πρὸς ἄλλων καὶ πόλεμον ἀρε-
ταῖς, ἢ τιτὲ ἡδαι καὶ εἰρήνῃ, καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρης πόλεως, μά-
λιστα πάντων τῶν ἄλλων ἔμοιγε θαυμαστά, τιμητέα τε, καὶ ἄλλω ἢ
ὁμοίως πάντων οὐκ ἔχοντι. τοῦτο μὲν οὖν ἐκ λόγου κοινού τὸ προκε-
τικόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν. ὅταν ἢ καὶ ἀρχὴ πόλεως
ποτέ φησι πρὸς εἰς τιμῆς ἀνδρῶν κέλεις οὐσα, καὶ τὸν τὸν αὐτῆς ζέ-
νον καὶ ἀπὸ τῆς, τί ἢ τοῦτον τὸν ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβῇ, ἢ ὑμῖν ἄλλῃ
λοιπὸν πῶς ἄξιον εἶναι. τοῦτο μὲν ἴσως εἰθεοθελήσῃς ὡς τῶν, διὰ τῆς
φύσεως ὑπὸ τῆς δειότητος, τὸ δὲ κατὰ τὴν πόλιν τὰ ἀγαθὰ, τυχε-
ρήν τε φησὶ χάρις. ὅπως αὖ διατελείσασιν καὶ πρὸς τῶν ὑμῶν.
ἐπεὶ πρὸς ἡδαι ἡδαι ἐλλωκίς, φαίνουσι τὸ ἴδιον ἀγαθόν, καὶ διὰ
τῶν ἀμμάτων κοινῶν. ἀλλὰ ἡδαι ἢ τὸν ἀφροδίτης, νεανίαν ἐρῶμεν
νεανίης φύσεως, ἀξίας τε τοῦ ὑμετέρου νόμου, πειράσασθαι χρὴ
σικμον ὑμῖν πρᾶσθαι ἀξίως εἰκαστα μετὰ τὴν τύχης τινὸς ἀγαθῆς.

Σελουκίων τοῖς προβούλοις.

Π Ολίσ, ἢ τις αὐτῶν πρὸς τὸ θεοῦς ἔχει, ἀνθρώπων πρὸς
τοῦς ἀξίους ἀποδοχῆς, αὐτῆς τε διδασκίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὡ-
φείλησε τοῦς μὲν τυρηνήντας. ἀρξάσθαι μὲν οὖν χάριτος οὐδὲν
ρεῖς. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ καλλίστον. ἀμοιβῇ δ' ἔμοιρον
φαίνεται, ἀλλὰ πάντεσσι ὁμοίαν δύσιν, ἀδυνάτον. τὸ γὰρ πρὸς τῇ τάξει
δευτέρον, οὐδέ ποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥς τε θεὸν ἀνάγκη πρᾶκα
λεῖν ὑμῶν, ἀμέλει δὲ τοῦς οὐκ ἀδυνάμει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἐργαῖς κρείττους γυμνασίους ἀνθρώπων ἢ οὐδείς, τὰ γὰρ τῆς κα-
ταδωχῆς. καὶ τὸ ἐκλεῖσθαι δ' αὐτὴν παρ' ὑμῖν γυμνάσαι, φησὶ μὲν αὖ
εἶναι χάριτος καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς. ὥς ἔγωγε αὐτὸν ἀξίμῳ πρὸς ὑμῖν καὶ γὰρ
ἡδαι. οἱ πρὸς τῆς ὑμῶν τιμωτέροι, διότι καὶ εἰς λαοὺς ἐρῶντες ἐξήντων.

τοῖς

Τοῖς αὐτοῖς.

σ Τράτων μὲν δὲ ἀνθρώπων οἴχεται· πᾶν ὅσον ἡ αὐτῷ θνη-
τὸν, ὡς γῆς καταλιπὼν. χεῖν δὲ τοὺς ἐπὶ κολαζομένους
ἡμᾶς ἐνθάδε ζῆν ἄλλως λεγόμενους, ἔχει πῖν ἢ ἐλεῖν πρὸς
μάτων ὡς μέλαιν. ἄλλοις μὲν οὖν ἄλλοι πέρτερον δικάσιως γήμιον.
κῶ, ἢ ἐν ὑστερον· οἷς μὲν, ὡς οἰκέοις, οἷς δ' ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδράσι
Θέλοις οὐκ ἐν ἐτέρῳ γνωσθῶσι, μὲν οἷς χεῖν. τούτων ἐπὶ ἡ αὐτῷ
μάτων ἀληθῆς πῖν πρὸς θεῖν· ἐγὼ μὲν τοι, καὶ ταύτη βουλόμην
δὲ αἰρέτως ὑμέτερος εἶναι, τὸν ἐκ σελδουκίδος ἡδὸν αὐτῷ γήμιον
ἀλέξανδρον· καὶ μετὰ δώσω παιδείας δι' ἐμῆς πάντως δ' αὖ με
πέσωκα καὶ χεῖν μάτων ὅτῃ μείζονα δυνὸς, ἐπὶ ἔχει ἡ αὐτῷ ἄξιον.

Εὐφράτη.

ω Ὑψίστην ταύμου πολλοὶ πλάκεις, τίνος ἐνέκον οὐ μετε-
πέμψω ἐπὶ ἰταλίαν, ἢ οὐ μετὰ πεμψέας, ἀφικόμεν.
ὡς πρὸς σὺ ἐπὶ ἐτέρως· ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐκ ἀπο-
κρινόμεναι, μὴ καὶ δόξω πῶς εἶδέναι τὴν ἀτίαν· οὐδ' εἶδέναι μοι με-
λον· πρὸς δὲ τοῦ δευτέρου· τί αὖ καὶ δεοίμην ἐπερὶ λέγειν, ἢ ὅτι αὖ
μᾶλλον μετεπέμψω, ἢ ἀφικόμεν. Τῷ αὐτῷ.

τ Ἡν ἀρετὴν ἀδίσποτον εἶναι πλάτων ἐφασκεν· εἶδέναι μὲν πῖ-
ν τοῦ τοῦ πρὸς, καὶ εἶπεν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὧν ἰσὺς γίνεταί χεῖν μά-
των, πολλοὺς δεσπότης αὐτοῦ ποιεῖ. Τῷ αὐτῷ.

μ Ἀρξὺς οἷς δὲ ὀνομάζον, τοὺς ἀπὸ πυθαγόρου Φιλοσό-
φους, ὡς δὲ πονηρὰ τοὺς ἀπὸ ὀρφέως· ἐγὼ δὲ, καὶ τοὺς ἀπὸ
διδός, οἷμαι δὲ ὀνομάζεσθαι μάτους, εἰ μέλλουσιν εἶναι θεοί τε καὶ
δίκαιοι, Τῷ αὐτῷ.

μ Ἀρξὺς ὀνομάζουσι τὸν θεὸν οἰπέρουσι, μάτους ἐν ὁθεραπεν-
τῆς τῷ θεῷ, ἢ ὅτι τὸ φῶς ἐπὶ θεῷ· σὺ δ' οὐ μάτους ἀλλ' ἀθεῷ.

τῇ αὐτῇ.

Ἰ Ράκλ' ἔπος ὀφυσκός, ἄλλοι δ' ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν ἔφασκε τὸν
ἀνθρώπου· εἶδ' ἐπὶ τοῦτο ἀληθές, ὡς πέρ ἐστιν ἀληθές, ἐγκαλυ-
πτός ἐκαστος ὁμοταίως ἐνδὸς ἡ γυνομῆρος. Σκοπελιανῶ· σφιστῇ.

π Ἐντε εἰς σύμπαντες οἱ τοὶ λόγον χαρακτηρῶν. ὁ Φιλό-
σοφος· ὁ ἰσομελὴς, ὁ δὲ κανικός· ὁ ὠϊστολικός· ὁ ὑπὸ μνημα-
πικός· ἐγκαλυπτός δὲ τῶν γυνομῶν χαρακτηρῶν τῇ τάξει, πάλιν γέ-
μεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν εὐάσιν δυνάμιν, ἡ φύσιν, ἰδίος ὡς
δελτερός ἢ ὁ ἐν μιμῆσει τοῦ ἀρίστου, τῶν ἐκ φύσεως, εἴπερ ἐνδεὴς
εἴη· τὸ ἢ ἀρίστον, δυσδύρετόν τε, δὲ δυσεπικρίτων, ὥς τε οἰκφότερος ἐ-
κείνῳ, χαρακτηρὸς ὁ ἰδίος, ἐπὶ τῷ δὲ βεβαίωτερος.

τῇ αὐτῇ.

ἔ Ἰσοι δυνάμεις, ὅστιν ὡς πέρ ἐστι, καὶ φρόνησιν αὐτῇσι κτητέον.
δὲ εἰ φρόνησις ἢ δυνάμις ἢ ἀπὸν, ὁμοίως εἶδεισι δυνά-
μεως· δέεται γὰρ ἀπὸ τῷ ἑτέρου, ὡς πρὸς ὅτις φῶρος, δὲ
φῶς ὁ φῶς.

τῇ αὐτῇ.

β Ἀρβάρων ἀφεκτέον, καὶ οὐκ ἀρνητέον αὐτῶν· οὐ γὰρ θέμις
εἰς ἀρῶν αὐτοῦσ' ὄντας ἀντιπράξιν. Λεσβώνια π.

δ Εἴ πένεας μὲν ὡς ἀνδρα· πολυτεῖν δὲ ὡς ἀνθρώπων.

· Κρίτωνι.

τ Οἶδε ὅτι τὸν πυθαγόρα· ἰατρικῶν ἔφασκεν· εἶδ' ἰατρῶν
καὶ τὸ θεῖον, καὶ τὴν χῆς ὡς μελετήσιον μετὰ σώματος· ἢ τὸ ζῶον
οὐκ αὐτὸ γινώσκον τὸν ἀνθρώπου νοσοῦν.

Ελλανοδίκαις, ἐπὶ ἡλείοις.

α Σίου πέμε τῷ ἀπὸν τῶν ὀλυμπίων παραχρῆας ἐπὶ δὲ
τοῦτο ἐπίμψατε πρὸς οὐβείσ· ἐπὶ δὲ πρὸς γυνομῶν αὐτῶν, ὡς
σώματων

σωμάτων θείαν, καὶ ἀμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μείζονα φησὶ ἀρετῆς ἀπώλῃ,
καταλείψῃ ἐμείλλον.

Πελοποννησίους.

β Λύμωια τὸ δέντερον, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγγύεθε πλεῖστοι.
τὸ δέντερον δὲ, οὐ φίλοι, τοῖς ἐν ὀλνμωία θεηκόροις,
β Εὐδοσίῳ οὐδέ οὐκ οὐκ. τί οὖν αὐτοῖς πράττων, χαρίζοιτο αὐ-
τοῖς, φρόνησιν ὥς ἐμοὶ δοκεῖ κτὼ μῦθος. ἀνθρώπων τέκνους
αἰζίους εἰς δυνάμιν οὐ ποιοῦνται ὅτι εἰλαθεῖς, ἐκείνα δὲ ἀθέων.

τοῖς ἐνδελεφοῖς ἐξέρχονται.

αἰ Ἰματιβωμοὺς μιλῶνται ἰσθμῶς, εἴτα θαυμάζουσιν, ὅτι
θεν αἱ πλάσας ἀτυχοῦσιν, ὅτι μὴ μέγα λαὸς τυγχίτωσιν. ὡς φησὶ
ἀμαθίας, ἡράκλειτος δὲ ἰωσφός, ἀλλ' οὐδὲ ἐκείνος ἐφείσους ἐ-
πεισε, μὴ πηλῶ, πηλὸν καὶ θαύρεσθαι. Βασιλεῖ σκηυθῶν.

ζ Αμολεῖς, ἀνὴρ ἄγαθός ἰω, καὶ Εὐλόσφορ, εἴτα μαθητῆς
πύθαγρου ἐγγύετο. καὶ εἰκατέκεινον τὸν χρόνον τοιοῦτος ἰω ὁ ῥω-
μαῖος, ἐκὼν αὐτὸν ἐγγύετο Εἰλος, εἶδε ὅτι ἐλθούρας οἱ δὲ εἶναι, ἀ-
γῶνα καὶ πόνον ἔχειν, ἀκουε Εὐλόσφορ, γυντίσιν ἐλθούρας.

Νομοθέτη.

αἰ Ἰέρταϊ νότων αἵται, τοὺς μὲν β πόνους ἀνίστασι, τὸ ἐμ-
πώπλαται δὲ αὐξοῦσι. Ταμίαις ῥωμαίων.

αἰ Ρχὴν ἀρχετέ πρῶτῳ, εἰ μὲν οὖν ἀρχεῖν ἐπίσταδε, διὰ
τί τὸ παρ' ὅμας χεῖρον ἐαυτῶν αἰπλάς ἐχουσιν, εἶδε οὐκ
ὑπὸ σταδε, μαθεῖν εἶδει πρῶτον, εἴτα ἀρχεῖν.

Διοικηταῖς ἀσίας.

τ Ἰόφιλος ἀγρίων δένδρων φνομῶν ὑπὸ βλάβῃ, τὸν σ-
κλάδους κόπῃ, εἰ μὴ τὰς ῥίζας.

Εφείσων γραμματεῦσι

λ Ἰθὺν ἐν πλῆ, καὶ γραφῶν περὶ κίλων, ἡ πρὶ πάντων, ἡ θεὰ
ῥων, οὐδὲν ὁ Φελοσ, ἐμὴ νοῦς ἐνέη ἡ νόμος· νοῦς δὲ καὶ νό-
μος, πρὶ πάντων ὅστιν, οὐ ταύτα.

Μιλησίοις.

ο Ἰ παῖδες ὑμῶν, πατέρων δέονται· οἶνέοι, γρόντων· αἰγυιῶν
καὶ ἀνδρῶν· οἱ ἀνδρες, ἀρχόντων· οἱ ἀρχόντες, νόμων· οἱ νόμοι, Φελο-
σφῶν· οἱ Φελοσφοί, θεῶν· οἱ θεοί, πίστεως· προφάνων ἀγαθῶν ἐστὶ, τὰ
πρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μουσείῳ σοφοῖς.

ε Γενόμενῳ ἐν ἀρχῇ, ἐλφωκίδι, ἡ ἐν λοκρίδι, ἐλφωκίδι
καὶ ἐν μεγάρῳ· ἡ διαλεγόμενος τοῖς ἐμπεδοκλέους, ἡ
ἐπαισώμεν ἐκεί· πῶς οὐκ ἐπὶ ἐροί το ῥαῖπον, ἐρῶ φράσαι μὲν ὑ-
μῖν τε καὶ μουσείοις· ἐβαρβαρώθη, οὐχ ὅτι οὐκ ἐφείλατο, ἀλλὰ
ἐφείλατο ὡς ἐν ἐλλάδι.

Εστιαίῳ.

α Ρετὴν χεῖμα τα, πρὶ μῖν, ἀλλήλοισι ἐναντιώτατα· μὲν οὐ
μυρον ῥῶ ῥ' ἔτερον, αὐξῆ ῥ' ἔτερον, αὐξάνομενον δὲ μῶσι.
πῶς οὐ, διωκτὸν ἀμφοτέρω πρὶ τὸν αὐτὸν γυνεῶς· πολλὴ ἐμὴ
τῶ ῥ' ἀνθρώπων λόγῳ, παρῶις καὶ ὁ πολυτός ἀρετῆ· μὴ δὲ τοσού-
τον ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπί τρεπε τοῖς ἀνθρώποις· μὴ δὲ ἐὰν πολυσίους
ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μάλλον, ἢ φιλοσόφους· ἐλφωκίδι ἀπὸ δὲ
μὲν ὑμᾶς διὰ χεῖμα τα δοκτεῖν ἐνέων· ἵνα μνήμῳ ἐαυτῶν κατα-
λίπωσι, μὴ δὲ ἀρετῇ ἀποσσομένων.

Κορινθίῳ β' αὐτῷ.

η Ν πρὸς τέλος χαλκίδι ὑς, μαινόμενος ἀνθρώπου οὐτος
ἡλθὲ ποτε ζῆφρησ ὑπὸ θύρας τὰς ἐμὰς, ὑπὸ σὺντα λεί-
πῃ Φελοσφου, καὶ ἀπομνησθῶν ῥ' ἰαμίων· τῷ φόνου Δ' ἦν με-
αὐτός.

ἀλλ' οὐδ' ἀπομύσει, ἢ φηὶ γυναικὸς σὺν κοινωσίᾳ. Ἐμὶαρεῖ βλάσῃ, καὶ
λαλῇς ὀρεγέτης ἐγγυόμην σὺν.

Τῷ αὐτῷ.

ἔ. Ἰωνθάνοι το κορινθίων τίς, πῶς ὁβλάσων πατὴρ ἀπέθανεν,
ἐρούσιν ἅπαντες ἀσκητοὶ, καὶ οἰμέτοιοι, φαρμάκῳ· τίνας
δύνωσ, ἐρούσι καὶ οἱ ὁμοιοί, το φιλοσόφου. ὁ ὁμιαρὸς τῷ πτώμα
πι τῷ πατρὸς ἐπὶ μύσας ἐκλασῃ.

Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

ἂ. Ρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεύον οὐκ ἐστὶ πρίαρ ἢ ἀρετῆς· εἰδὲ
κακίας φέρετε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἐν φέρετε. τίνας
τοῦτο φήσονται πρὶ τῷ ἐν σάρδεσιν, οἱ ἐν σάρδεσιν. οὐδέ τις γὰρ οὐ-
δενὶ τῷ αὐτῷ. Οἶλος, ὥς τ' ἀρεθῶσαι τι τῷ ἀτύπων διδύνοισιν.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἂ. Ἰχθὺς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγματῶν ὑμῶν· κούδαροι,
ζυριστάυροι· ταῦτα τοῖς τέκνοις πίδεθε τὰ πρῶτα, καὶ δι-
τυχεῖτε γίνεσθαι τῶν ἀξίων.

τοῖς αὐτοῖς.

κ. (Κούδαροι καὶ ζυριστάυροι. τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ
τὰς γυναῖκας, πῶς αὖ προσκαλεσθῶσι τῷ γὰρ αὐτῶν
ταγματῶν εἰσὶ ἐν αὐταῖς, καὶ θρασύτεραι.

τοῖς αὐτοῖς.

ο. Ὑδὲ τούτῳ οἱ κέρας ὑμῖν δύνοεν εἰκόσ· πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ
κέται· εἴθ' ὅτι τῷ ἐναντίων ταγματῶν οἱ πλάσσοι· καὶ κένοι δὲ
ὁμοίως ὑμῖν ἀπογύουσι.

Πλατωνικοῖς.

ἔ. Ἀρπὶς ἀπολλωνίῳ χεῖματα διδῶ, ὁ δὲ δύσ' ἀξίος νομο-
ζηται, λήψεται δὲ ὁ μύθος. Οἰλοσσοείας δὲ μισθὸν, οὐ λήψε-
ται, καὶ δέηται.

Εφόροις.

ἂ. Νδρῶν μὲν, τὸ μὴ ἀμ' ἑταίρην· γυναικῶν δὲ, τὸ ἀμ' ἑταῖρον·
ταῖς αἰδέσθαι· λακεδαίμονίων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦσθαι.

Ἀπὸλλώνι Θ' μουσωνίω.

β Οὐλομαι πρὸς σέ ἀφ' ἑκὸς μένος, κοινωὴν καὶ λόγον, καὶ
τέχνην, ὥς τι ὀρήσαι μίση, εἴ γε μὴ ἀπιστεῖς, ὥς ἤρεκλυσ' ποτὲ
θεοῖα δ' ἄδυν' ἔλυσεν. γράφε τί βούλη' ἔρρωσσι.

Μουσώνιος ἀπολλωνίω.

ω Ν μὲν δι' ἐνοῦθης, ἀπείσσε τάισσι ἑσπαινος· ἀνὴρ δὲ ὑπο-
μέναις ἀπ' λογιάν, καὶ ὥς οὐδὲν ἀδικεῖ δαίξας, εἰ αὐτὸν λυγ.

Ἀπὸλλώνι Θ' μουσωνίω.

σ Ωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τῷ εἰαυτοῦ φίλῳ λυθῆναι μὴ
βουληθεὶς, παρήλαθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπέθανε δέ.

Μουσώνιος ἀπολλωνίω.

σ Ωκράτης ἀπέθανεν, εἰπεῖ μὴ πρὸς σὺ δέμασεν εἰ αὐτὸν εἰς ἄ-
πολογίαν· ἐγὼ δὲ ἀπολογήσμαι. Ἀπολ. Οὐκ ἐσπαιναίω.

ε Δουλώσω τὴν ἐλάδα, ὥς φασι· καὶ πολέον μὲν οἶδ' τί ἐσ-
χει ξέρου· λ' ἐλθεις δέ, ἐλατῆον ἔχων νέρωνος· νέρων δ' ἐσ-
χων αὐτὸν περὶ τήσαστο. Τῷ αὐτῷ.

λ Ιαβεβλη μένος οὐτω πρὸς ἔλληνας, ὥς δουλοῦσθαι αὐ-
τοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμὸν ἔξωόντος δέη.

τῷ αὐτῷ.

ν Ερων τοὺς ἔλληνας πύζων ἡλευθέρωσε. σὺ δ' αὐτοῦ σπασον
δάζων ἐδούλωσας. τοῖς οἰκιστοῖς.

ε Ι λέγεις τίς εἶναι γνώριμος ἐμὸς, λαίπτω, καὶ μὲν ἐνδον, ἀ-
πέχεαις λουτροῦ παντὸς· ζωα μὴ κτείνην· μὴ ἢ ἐδδιν σάφ-
κας, ἀπαθῆσθαι, φθόνος, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας, τῷ
τ' ἐλευθέρων ὀνομάζεις γῆρας, ἢ φυλακτέος πλάσματι φέ-
ρων, τὸ πομπὴν ἡθόνος καὶ λόγον φούδων, ἀλλοτρίου εἴου τίσιν.

Εστιαίω.

Εστίνω τὰ ἀδελφῶ.

7 Ἰθαύμασόν, ἔμετ' ἄλλων ἀνθρώπων ἰσότητον ἤρω νυμφῶν,
 πινὼν δὲ δ' θεὸν, μόνῃ μέλει νύκ' ἢ παύσιν ἀγνοεῖ δὴ ἢ δ' αἰ
 ρέτως ἐσπύδα σαλαμπρὸς εἶαι. τουτὶ γὰρ οὐδ' ἔμιν τοῖς ἀδελ
 φοῖς ὡς ὁρῶ γέρονε φανερόν, ὡς εἴλω πλῶν ἀμείων λόγους τὲ δ'
 ἡδὺς· ἐπεὶ πῶς αἰμουκατε γινώσκετε χαλεπὴν κατὰ γυναικὶν, ὅ
 πο μνήσεσθ' τὴν ἀρχὴν θεομύων. πρὶ ὧν μόνων, οὐδὲ γὰρ ἀμαθε
 σάτων αὐτῶν πρὶ μέλει διδάσκειν. λέγω δ' παρ' ἱδὺς τὲ δ' ἀδελ
 φῶν καί τοι οὐδέ ληθεν ἡμᾶς, ὡς καλῶς ἔχον ὅτι, πᾶσιν τετὴν πα
 ρίδρα μοιζέει, δ' πάντας ἀνθρώπους ἀδελφούς δ' εἰλους, ὡς αὐ
 γήρος μὲν ὄντα δ' ἐμῖα δ' φύσεως κοινωνίας δ' οὐσης λόγῳ τὲ
 πᾶντι δ' πᾶσι πατῶν δ' αὐτῆς, ὅσην, δ' ὅπως ἀντις τύχῃ γήρ
 μῶρος, ἔτε δ' ἡ βαρβαρὸς, ἔτε κ' ἑλλῶν, ἄλλως τὲ δ' ἀνθρώπων. ἀλ
 λ' ἐστὶ γὰρ πῶς τὸ συγγενὲς ἀνακατόφισον, δ' πᾶν ἀνακλητικὸν
 αὐτῶν τὸ οἰκεῖον· οὐτως δ' ὁ μνηστὴρ ὁ δ' ἀνέστης ὡς φασιν, οὐδὲ ἀθῆνα
 σίαν ὃν θεῶς διδομῶν, ἰθάκης προὔτιμῃσεν· ὁρῶ δ' ἔγωγε τὸν ἰο
 μόν τοῖδε, δ' διὰ γὰρ ἀλόγων ζώων πεφοιτηκότα· οὐ γὰρ ὅσον πη
 νὸν καλλίων ἀποκοιτον ἰδῶν· πάντε βύθιον, πρὸς αὐτῶν μὲν ὡς
 τῷ φέροντος, ἐπὶ πᾶσι δὲ μὴ νικηθέν· θηρία μὲν γὰρ, οὐτε κότε
 ἐπεισεν, ἐξω φωλεῶν μετ' αἰτίαν γούτων· ἡ φύσις ἦνε γὰρ ἀνθρώπων
 δ' ταῦτα σφὸν λεγόμενον· ὅτι ἀν' πάντα τὰ λοιπὰ πᾶσι πρὸς γὰρ,
 μνήματα μὲν ἐκ' ἐχέει δειξάι τὰ πᾶντων. Ἀπλῶν δ' ἀδελφῶ.

8 Ἰτ' ὄντων τὸ πμῶν τὸν φιλοσοφία, πεπαισμένον δ' ἡ
 μ' φιλοσοφῆν, ἐκ' αὐτῶν ὁρῶς ὑπελαμβανόμεθα μισοῦ δ' ἐλ
 φοι, δ' ταῦτα δ' αἰτίαν, ἀγνοῖν τε ἄμα κ' ἀνελεύθερον· χρεμάτω δ'
 εἰδῶν χρεῖν ἢ ὑποψία, γούτων δ' πρὶν ἢ φιλοσοφῆν, ἐπειρώμε

θα

Θυ κατὰ φρονεῖν ὥς τε τοῦ μὴ γράφειν, δύλογώτερον αὐτῇ πρὸς
φασιν ἐτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλατῆρόμιν γὰρ, ἀληθῆ μὲν γράφον,
ἀλαζων δὲ κεῖν. φιδὴ δὲ, ταπεινός. ὦν ἐκώτερον ἐπίσης ἀνιάρων,
ἀδελφοῖς τε, ὁ φίλῳ παντί. νυνὶ μὲν τοῖς τοδὴ λῶ. συχωροῖς
γὰρ αὐτῶν τὸ δαμόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις,
μετὰ λίγην ἐκείθεν ἐπὶ πάντῃσι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἔαρος. Γορδῶ.

ἢ Δικηνοῦται φασιν ὁρίσασθαι ὑπὸ σὺ καὶ ταύτα Εἰλου γυγνῶ
τος. ἐγὼ σὺ τινος Εἰλος. ὅρα δὲ γόρδε, μὴ πείραν λάβῃς αὐ
θρὸς, οὐδ' αὖτε οὐκ οὐκ, ἀλλὰ ὄντος. ἀσπασαί τὸν ἥδ' ἀριστοκλειδῆν. ὃν δὲ
χρμαί μὴ πρὸς ἀπολήσιόν σοι γυγνῶς. καὶ σὺ δ' ἡς νέος ἀμεμπτος.

Τυανέων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ.

πρὸς τὰ ἦσαν ὑμῖν ἐπανιέναι, πείδομαι. τοῦτο γὰρ δὲ
πρὸς ἐνὰ πόλιν πρὸς ἀπὸ δέ σερρον εἴη. εἰς ἐνὲ κα. πρὸς μετὰ
πέμποι. τοῦτο πάλιν τῷ αὐτῆς. καὶ ὃν ἀπὸ δὲ μήσοι δὲ χεῖρον, ἀπὸ δὲ δὴ
μηκῆ, περιπολῶν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπὶ χεῖρος εἰ πείν, δὴ καὶ αὐτὴ καὶ ὄνο-
μα, ὁ Εἰλιαν πόλεων ἐπιφανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐθρῶν. εἰ δὲ ὁ μέ-
ζονος ἐπὶ καὶ κρείττονος ὑμεῖς. ὑπολήψασθαι ἄξιοι, τὸ γὰρ ἐμὸν, ὁ γὰρ
πρὸς ἐλὶ ἐμῆς φυσεως ἐπὶ τοσούτῳ ἐξήρηκ' ἴκονον, διωα/μεῖς τε ὁ
αὐτοῦ δὴς.

Διοπίμω.

ἢ Γλαυκῆθος, οἰκιστὴς δὲ εἰς μέγιστος, ἢ παρ' αὐτοῦ σὺν, πρὸς
ὃν οὐδὲν ἡν μοι ποτὲ κοινόν τι γένος, ἢ παρ' ἄλλου τινος, ὁ-
μοίου τε, καὶ ὁμοίως. ἡ δὲ, οὐδὲ γὰρ ἀναλωθέν ἐστὶ τῇ σὶ σωτη-
ρίων, πολὺ τι χεῖρον δὴ μοι παλῶν. οὐδὲ γὰρ ἀναλωματος. τηρήσει
γάρ μου τὸ ἔδος μόνος οὐ πῶς. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν πρόπον, καὶ
ταύτῃ τῷ διαθεσῆναι πρὸς ἄπῳ πάντας μου τὸν σὺν πολίτας, ἐφ' ὃ
λέγειν

λείγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἔξοσι μαθεῖν πρὸς τὰ ἄλλα
πλεῖστον οὐκ ἐπιδόκουν μὲν ὁσάκις ἐδεδίδοσαν πινος, ἀμοιβὴν δὲ αὐτῇ
θέντων μηδεμίαν. μὴ δὲ θυχεράνησ, εἰδὲ ὄντως ὑπὸ τιμῆς ὁ ἐμὸς,
ὃ πρὸ τοῦ προσέειπεν τὴν ἀρχὴν, ἀπέδωκεν δὲ οὗτος, ὁ ἑλαβεῖν σία
τῷ Θέλω. Φίλῳ δὲ καὶ ἐμῷ· ἐπεὶ μηδένα ἠπίστατο τὴν καταλελ
αφ' ἡμῶν σπουδαίων. εἰδὲ δὲ λόγῳ πρὸ ἐμοῦ λέγεται, λεχέσθ
ται δὲ καὶ ἐσῦστερον, τί θαυμάσον· ἀνάγκη δὲ πρὸ πᾶν τὸς ἀκρου δο
κούντος καταδοῦναι, ἐναντίους λέγεσθαι λόγους. οὕτως πρὸς πυθα
γόρου, πρὸς Ὀρφέως, πρὸς Πλάτωνος, πρὸς Σωκράτους, οὐκ ἐλέ
χθημόνον, ἀλλὰ ἐγράφη τὰ ἐναντία· ὅπου γε τὰ ὅμοια, δὲ πρὸ
αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ, δέχονται τὸν ἀληθινὸν λόγον, ὡς αὐ
τοῖς ἐχόντες τι συγγενές· οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον· καὶ ἐστὶ τοῦ τοιούτου
γῆρους καταγελαῖν· λέγω δὲ τοῦ χείρονος. τοσοῦτον μόνον δίκαιον ὑπο
μνήται πρὸ ἐμαυτοῦ τὸν ὡς, ὅτι πρὸ ἐμοῦ, δὲ θεοῖς εἴρηται, ὡς περὶ
θεοῦ ἀνθρώπος, οὐ μόνον ἰδίᾳ τι σὺ πᾶσι, ἀλλὰ ἐπὶ δημοσίᾳ· ἐπε
χρὲς λείγειν τί πρὸ αὐτοῦ πλεον, ἢ μείζον, ὑγαινέην σεβέσθαι.

Φθρουκίαν.

π. Ἀνυ τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἦσθην· πολλὴν
δὲ οἰκείωσιν, καὶ γῆρους ἀνάμνησιν ἔχον· καὶ πίπτειν, δι' ἐ
πιθυμίας εἶναι σοὶ θεάσασθαι με, ἐπὶ ὑπὲρ μου θεάσθαι· αὐτὸς οὖν
ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα· ὅθεν ἔχον τῷ αὐτόθι· συμμ
ξῆς δέ μοι πλεονέσθαι γῆρος, μὲν πρὸ τῷ ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων.
ἐπεὶ καὶ προσήκει σοὶ τὸ τοιοῦτο. Εὐφράτη.

ε. Νεγέσθαι μόνον ὅσο φώτατος πυθαγόρας ὡς· σὺ δ' ἐπὶ
μοιδοκῆς πρὸς τὸν φιλοσοφίας εἶναι, ἐπὶ ἀληθινῆς ὑπὸ
σημῆς, ἢ οὐκ αὐτοῦ τε καὶ ἑνὸς κακῶν ἑλεσθαι, οὐτέ πινος τὴν ἡλούην.

Thủ phủ.

$T_{\tilde{\omega}} \text{ và } T_{\tilde{\omega}'}.$

Κλαύδος τυανέων τῇ βουλῇ.

Ἀπολόγιος δεκτικῶ πάντο ῥωμαίων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.3

Τῷ ἀδελφῷ ἀπολλωνίῳ.

καλλίωτέρα τούτων. Σαρδανίοις.
κ Ροῖος ἀπέβαλε τὴν λυδὴν ἀρχὴν, ἄλλω διαβάσ. ἐλή-
φθη ζῶν. ἐδέθη πέδις. ὡν πῦρ ἀντιβέβηκε. καὶ πῦρ ἐ-
δεν ἡμμένον. ἀρόμενον ἐκ ὕψος. ἔζησεν. ἐδὲ καὶ γὰρ τῷ θεῷ πε-
πικμενός. τί οὐκ ἔστρενον οὗτος, ὁ πρόγονος ὑμῶν ἄμα καὶ βασι-

κ Ροῖσσι ἀπέβαλε πῶλον δὴν ἀρχὴν, ἄλλω διαβάσ. ἐλή-
φθη ζῶν. ἐδέθη πέδας. ὡς πῦρ ἀντιβέβηκεν. ὃ πῦρ ἐ-
δεν ἡμμένον. ἀφρόμενον ἐν ὕψος. ἔζησεν. ἐδόκει γὰρ τῷ θεῷ πε-
πλημενός. τί οὐκ ἔστρενον οὕτως, ὃ πρόγονος ὑμῶν ἀμα καὶ βασι-

λός. ὁ ποταμὸς παρὰ τὴν ἀζίαν, τραπέζης ἐκινῶνται
τῶν πολεμίων σύμβουλος ὡς δύνους, τοὺς φίλους. ὑμῖν δὲ ἄσπον
δα καὶ ἀκέρυκτα, καὶ ἀμέλικτα. ἐπὶ τὴν αὐτὴν, καὶ ἄθια. τὸν
πρὸς γυνεὺς, πρὸς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους. συγγενεῖς. φυλῆτας. ἐν
χρῶσι γινώσκει, μὴ τε τὸν ἄλλω διαβάσει, μὴ τε δεξαμένοι τινα αὐ
θροῶν ἐξωθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν, ἀδικοῦς ἡ γῆ.

Συγγραφῶσι λόγοις.

Φ Ως παρουσία πυρός. ἢ οὐκ αὐτὸ ἄλλως γινώσκω. πῦρ μὲν οὖν
αὐτὸ τὸ πάθος, εἴ ᾧ γίνεται. καίεται γυνὴ. Φῶς δὲ ταῖς ὁψί
σι μόνον, αὐτὴν αὐτοῦ παρέχεται, μὴ βιαζόμενοι αὐτὰς, ἀλλὰ
πείθον. τοίνυν καὶ λόγος, ὁ μὲν, ὡς πᾶς πῦρ. καὶ πάθος, ὁ δὲ, ὡς πᾶς αὐ
τὴ, καὶ φῶς ὅστις. ὁ κρείττερον δὲ, εἰ μὴ μέλλον διχῆς τὸ εὐδαιμόνιον, εἰ μὴ

Οὐαλερίω.

Αναγὰρ οὐδεὶς οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. καὶ θάπτε οὐδὲ
γινώσκω οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. τὸ μὲν γὰρ ὅτι οὐσίας
τραπὴν εἰς φύσιν, ἐδοξε γινώσκω. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐσίαν, καὶ ἄ
παντὰ θάνατος, οὐτε γινώσκω καὶ τὴν ἀλήθειαν τινός, οὐτε φέρει
μῆνους πᾶσι. μόνον δὲ ἐμφανούσ' ὄντος. ἀόρατον τε ὕστερον. τὸ μ
διὰ παχύτητα φιλύληος, τὸ δὲ διὰ λεπτότητα φιλουσίας. οὐσῆς
μὲν αἰεὶ φιλῶν, κινήσει δὲ διαφερούσης, καὶ σείσει. τοῦτο γὰρ
παντὶ τὸν ἀνὰ γῆν, τῆς μεταβολῆς οὐκ ἐξωθεν πνοῦ μένους πᾶσι.
ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη. τὸ μέρους δὲ, εἰς
τὸ ὅλον τρεπομένων, ἐνότητι τὸ παντὸς. εἰ δὲ ἐρήσειται τις, πᾶσι
τὸ ὅτι τὸ ποτὲ μὲν ὄρατον, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινώ
μενον, ἢ ἄλλοις, φαίνεται αὐτῷ, ὡς ἐπὶ ἐκαστον ὅτι ἔχει ἐνθάδε γυνῶν.
ὁ πληρωθὲν μὲν ἐφάνη, διὰ τὴν φιλῶν τὴν αὐτὴν πᾶσι. ἀόρατον

φάναι

φατον δ' ἔστιν ἐκ ἐκωδὸν διὰ λειπρότητα, τῆς ὕλης βία περιχυθείσης,
ἐκρυψίσης τε τοῦ περιέχοντος αὐτὴν αἰνίου μέγρου. γινώσκον δ' ἔσθαι
μῶς, ἔδδ' ὅτι τοῦ. τί δέ ἐστι τῆς πλάτης ὑπὸ τοῦτο ἀνέλεγκτον.
οἶονται γὰρ τῆς, ὁ περὶ τοῦ αὐτοῦ, τοῦτο περὶ τῆς αἰτίας. μὴ εἰδότες,
ὡς ὁ γινώσκων διὰ τοῦτο γινώσκων, οὐχ ὑπὸ τοῦτο, καθὰ τὸ διὰ
τῆς φύσεως, οὐκ ἐκ τῆς φύσεως. πᾶσι τοῖς τὸ φανερὸν μὴ περιέχον
στον, ἀλλὰ μᾶλλον περιέχον; ἐκείνου. τοῦτο ἢ τί αὐτὸς αἰσθάνεται, ἢ τὴν
πρώτην οὐσίαν, ὅπως αὐτὸς οὐκ αἰσθάνεται. ἢ δὴ μόνον πρὸς τὴν αἰσθάνειαν,
πᾶσι νομίζοντες πάντας. διὰ πάντων θεῶν; αἰσθάνεται. οὐκ αἰσθάνεται πρὸς τὴν
ποῖς ἀφαιρέσειν τὸ ἰδίον. ἀδικουμένην τε, ὅτι τοῦτο μὴ ἐλαττωθῇ.
τὸ τὴν ἐκείνου αἰσθάνεται, ὅταν θεὸς ἔξ αὐτοῦ γινώσκων, τὸν μετὰ βίας
ἐκείνου φύσεως. ὡς ἡ ἐκείνου ἀλλήλους, οὐκ ἀντιθέτοις θάλασσον, ἀλλὰ,
πλημμελὲς σεβαστέον. τιμὴ δέ, ἢ ἀρῖστη τὴν πρὸς τὴν αἰσθάνειαν, εἰς ἀφῆ; θεῶν
τὸν ἐκείνου αἰσθάνεται, αὐτὸν τὸν περὶ τὴν αἰσθάνειαν ἀρῖστη, ἢ πρὸς τὸν ἡρ-
χῆ. αἰσθάνεται, εἰς ἐκείνου μὴ λογιζομένου γινώσκων βελτίων. εἰς ἐκείνου καὶ τὸν
ἐκείνου ἀντιθέτου ἐκείνου. μέγρου, ἀρχὴν ἐκείνου, ἐκείνου μεγίστων. ἀρ-
χῶν αἰσθάνεται, ὅς ἐκείνου αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρχῶν πρὸς τὸν ὅσον ἀπὸ τῆς
αὐτοῦ τὸ βουλήσει θεοῦ γινώσκων. εἰς τὰς ἐκείνου αἰσθάνεται, ἐκείνου, καὶ
θεὸς ἐκείνου αἰσθάνεται τὸν αἰσθάνεται, ὁ δὴ καὶ αἰσθάνεται τὰ ἀλλήλους, πλεον-
νικητὴν αἰσθάνεται καὶ παρὰ τὰς ἐκείνου αἰσθάνεται. ἢ πρὸς τὸν αἰσθάνεται
συμφέρειν. πρὸς τὴν αἰσθάνεται καὶ θεράπευσται. δίκασον, καὶ παρὲν γινώσκων
τοῦ αἰσθάνεται. τὸν δὲ δακρυῶν οὐτως ἀπὸ τῆς αἰσθάνεται. οὐκ αἰσθάνεται
τὸν αἰσθάνεται, ἀλλὰ τὰς ἐκείνου αἰσθάνεται πρὸς τὴν αἰσθάνεται. οἶον δέ σι καὶ
τὸ ἐκείνου αἰσθάνεται. οὐκ ὅλα τὸν ἐκείνου αἰσθάνεται περὶ τὴν αἰσθάνεται.
ἀμφὶ τοῦ μετὰ τὸν αἰσθάνεται. ἀμφὶ δέ, ἐκείνου αἰσθάνεται
τὸν αἰσθάνεται πᾶσι τὰς ἐκείνου αἰσθάνεται. ἐκείνου αἰσθάνεται, φίλους οὐκ

ἔχεις, ἢ ὃν ἔχεις καὶ νῦν τὸν πεννητότα, φήσει τις ὅτι νοῦν ἔχοντων
τὸ γὰρ ὄν, οὐκ ἀπολλύται, διαχρῆτο ὄν, ὅτι ἔστι διαπαντός· ἢ καὶ τὸ
μὴ ὄν γίνεται, πῶς δ' αὖ γίνοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος· εἴπερ
αὐτὸ πέρος τις, ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικοῦσιν· ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν, ἀδι-
κούς δὲ τὸν ἥγον· μάλλον δὲ καὶ αἰετὸν ἀσεβεῖς· βούλη δὲ μαθόν, οἷόν ὅστι
θάνατος, ἀνελέμε παμύχασ μετὰ ταύτην τίν φωνή· ἢ ἐὰν μὴ
μεταμφίῃσιν, πᾶσι γὰρ κρείττονά με σεαυτοῦ πεπνυγκας· ἔχεις
χεῖρα· ἔχεις γυναικα· ἔμφορνα, φίλανδρον· ὁ λόγος κληρὸς εἰ· πᾶσα σεαυ-
τοῦ λαβὲ τὸ λατρεῖν· ῥωμαῖός τις ὅτι παλαι γυγνόντων, ἵνα σώσῃ
τὸν φίλῳ ἄρχος νόμον τε καὶ κόσμον· ἢ ὃν ἰδὼν ἀπέκτεινε· καὶ σε φε-
νώσας ἀπέκτεινε· πόλεων ἀρχὸς πεντακοσίων ῥωμαίων ὁ οὐ γινέ-
σεται τοσ· ταῦτα σεαυτὸν διατίθῃς· ὅζων οὐδοκίμας τίς δύσασθαι ἀρ-
ξῇ· μή τιμὰ πόλεων τε καὶ ἐθνῶν, ἀπολλώνιος εἰ παρῇν, φαβούλας
αὐτὸν μὴ πειθεῖν ἐπεισε.

Βασιλεὺς βαβυλωνίων Γάρμος, Νεογυνὸν ἰνδοῦ βασιλῆς.

Ἐγὼ μὴ περὶ ὅσων ἦς, οὐκ αὖ ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πρῶτα
σι δίκαιος· οὐδ' αὖ ἀρχὸν ἐν ἰνδοῖς, ἐδικάζεις βαβυλωνί-
ους· πόδες γὰρ σοὶ γνωρίζω ὅ ἡμέτερος δῆμιος· νῦν δὲ ἐπείρα-
σαι ἀρχὴν τίν ἐμὴν, ὑπεκκριζόμενος ἐπιστολῆς, καὶ τοιαύτας
ἀρχὰς καθιέεις· καὶ πρόσημα ποιοῦμενος φίλῳ πλεονεξίας τίν φι-
λανθρωπίαν· περὶ τοῦ δὲ οὐδέν· οὐτὲ γὰρ λαθεῖν δύναίαι.

Απολλώνιος εὐφρατῆς.

Ἐγὼ πρᾶξι τέλει χαλεπὸν μανόμενος αὐτὸς· ἔτος ὥφθη παρ-
ὰ ταῖς θύραις τοῖς ἐμαῖς, ζήϊφος ἔχων ἐν κορμῷ, μετὰ
σοὶ γνωρίζω· τίς οὖν ἢ φίλῳ ἐπιβουλής αἰτία· οὐδ' ἄν ποτε σὰς ἐστὶ
ἡλᾶσα· ἐπεὶ μάλα πλὴν μετὰ ζῆν ἔρεάτε σκίοντα, θαλάσσι τε
ἡ χέρσιν, φίλῳ τὴν ἐμὴν φιλοσοφίαν, καὶ τῆς σῆς. λεσβῶ

Λεσβῶνάκητι.

Ἄλχευροισὶ σκύθης ὡς σοφός· εἰ δὲ σκύθης, ὅτι καὶ σκύ-
θης.

Λακεδαιμόνιοι Ἀπολωνίῳ.

Τὸν δὲ δομένον τιμᾶσαι ἀπεστάληκα μὲν γὰρ ἀντίγραφον,
σημναμένοι τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι ἵνα ἴδῃς.

Ἀπολωνίῳ ἐφόροις, καὶ λακεδαιμονίοις.

Ἄ Νόβας ἡμῶν ἔθεα σάμῳ ὑπὸν ἡμῶν μὴ ἔχοντες· τοῦ μὴ-
ροῦς καὶ τὰ σκίλη, λείους τὲ καὶ λούκους· μαλακὰς χλα-
νίδας ἡμφιεσμένους λεπτὰς· δακτυλίουσ' πολλοὺς καὶ καλοὺς
περικεμένους· ὑποδεδεμένους ὑπόδημα γ' ἰωνικόν· οὐκ ἐπέγνων
οὐδ' τοῦ λεγομένουσ' πρὸς βίβλιν· ἡ δὲ ἐπιστολὴ, λακεδαιμονίᾳ ἐφα-
σκειν.

Τοῖς αὐτοῖς.

κ Ἀλλ' ἔμε παλάκις βοῆδὸν ὑμῖν ἔχ' νόμων, καὶ ἔχ' νέ-
ων ἐσθμύρον· ἡ σόλωνος δὲ πόλις, οὐκ ἀλείμε· λυκοῦργον
αἰδεῖσθε.

Ἐφεσίῳ τοῖς ἐν ἀρτέμιδι.

εἰ Οὐδ' ὑμῖν ἄπαν ἀγασέας· ἔθες δὲ βασιλικῆς τιμῆς· ἀλ-
λ' ὑμεῖς, ἐστὼ τῶρες μὲν καὶ δαιτυμόνους οὐ μεμπτοῖς μεμ-
ποῖ δὲ σύνοικοι τῇ θεῷ, νύκτας τε καὶ ἡμέρας, ἢ οὐκ αὐτὸς ἐλέγχεσθε
τε καὶ ληστὴς, καὶ ἀνδραποδιστὴς, καὶ πᾶς ἐπίσ' ἀδικασ· ἢ ἱερόσυλος
ὡς ὁρμώμενος αὐτόθεν, γὰρ ἔχ' ἀποσεφωμένων, τύχης ὄσιν.

Τοῖς αὐτοῖς.

η Ἀθηνῆς τῆς ἐλλάδος ἀνὴρ ἕλλω τὴν φύσιν, οὐκ ἀθη-
ναῖος, οὐδὲ μεγαρόσις· γλοῖον ὄνομα, παροικῆστων ὑμῶν τῇ
θεῷ· δότε μοι τόπον, εἴθε μὴ καθαρσίῳν δεήσει μοι, καὶ πρὸς εἴδον
αἰεὶ μένοντι.

Τοῖς αὐτοῖς.

α Νεῖται θύουσι γὰρ ἱερὸν, δὴ χολοίους, ὑμνοῦσιν. ἱκέταις. ἔπε-
λυσι, βαρβαροῖς, ἐλευθέροις, δούλοις. ὑπὲρ Φυῶς θεὸς ὀνό-
μοσ. ἐπιπνύσῃ τε σύμβολα, τὰ δινὸς τε καὶ λητοῖς, ἐὰν μόνος
ταῦτα.

Μιλησίοις.

σ Εἰς μόσ ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε. καὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν πλά-
κεις. ἀλλ' ἐπαχον μὲν, ἀπ' ἡτύχων δὲ ἀνάγκης. ἐλεῖντες δέ,
οὐ μισθύντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοὶς ὅπλα,
καὶ πῦρ ἐπὶ νήγκατε, καὶ θεοῖς γιγούταις, ὧν ἐοὶ ἐπέρωσεν δέον,
καὶ μετὰ κινδύνους, καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ Φιλόσοφον αὐ-
δρα.

ἡμεῖς ἑλλήνων δύο, δημοσίᾳ γὰρ
παθήματα φέρονται. πολλὰ κίς ἐπὶ ἀρετῶν οὐκ ἔχοντες τοὺς
σεισμους αὐτῶν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεός, πρὶν ἐλέγχεσθαι καθ' ἑαυτὴν ἡμῶν
ραν. ὡς δὲ δημοσίᾳ ἀμαθίᾳ. καὶ πατὴρ ὑμῶν λέγεται θαλλῆς.

Τραλλιανόις.

π Οἱ πολλὰ χόρον, ἄλλοι κατὰ λαὸν αἰτίας, νεώτεροί τε
ἐπεσφύτεροι φοιτῶσι παρ' ἐμὲ. τὰς φύσεις οὐκ ἐνός ἐκεί-
νον σκέπτομαι, ἀπὸ τοῦ τρόπου, ὡς ἐνὶ μάλασι συνετώ-
πατα. τὸ, τε πρὸς τὴν εἰρήνην ἐκείνου δὴ καὶ οὐκ ἔχοντος, ἢ τὴν
ναντίον. εἰς τὴν δὲ τὴν ἡμετέραν οὐκ ἀνέχομαι προεῖναι, βαλ-
λιανῶν ὑμῶν, οὐκ ἀνδρῶν, οὐκ ἀρχαῖς, οὐκ ἱώνας, ἀλλ' οὐδὲ τὸν φιλ-
ἀρχαῖας ἐλάδου θονεῖν, κρότωνας, ταραστίνους, ἢ πᾶς ἄλλος
γὰρ εἰς λεγομένων δύσμεσίων ἰταλιωτῶν, ἢ ἐπὶ πρῶτον. τίς ἐν ἡ-
αἰτία, δὴ ἂν ἀποδέχεται μὲν ὑμᾶς, οὐκ ἔγνωμαι δὲ ποιούτοισι αὐδρα-
σι σύνοικος, καὶ πρὸς ὧν γῆς ὑμέτερον, ἀλλ' ὅτε ποτ' αὐτὸν ἐποιμιν. νῦν
δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπὶ νῆσιν καὶ ρὸς, αὐδρασ τε τοῦ ἡγουμένου ὑμῶν
ὡς πολὺ

ὡς πολὺ κρείττους ἢ παρ' ἐτέροις, ἀρετῇ, ἡ λόγῳ, καὶ μάλλον
παροις γίνονται. Σαίταις.

α Οἰνηαίων ἀγρόγονοι ἐστὶ, καθάπερ ἐν τιμαίῳ πάλαι των Φησὶν.
οἱ δὲ, τίω κοινῶ ὑμῶν θεὸν ὀξορίζοισι φιλὰς κησ, νῆιν μὲν τίω
ὑφ' ὑμῶν, ἀθναῶν δὲ τίω ὑπαῦτων ὀνομαζομένων, οὐ μόνοντες ἐλ
ληνέσ. ὅπως δὲ μόνοντες ἐγὼ φράσω. γέγων σφὸς οὐδεὶς ἀθναῖ-
ος. οὐ γὰρ ἐφυγὼν πᾶσα πᾶν τὸς, ὅτι μηδεμία μηδενοσ. ὁ κόλ
λαξ παρὰ τοῖς πύλαις. ὁ σὺκο φάνησ παρ' ἢ πυλῶν. ὁ μαρσο
πῶς, ἐπὶ παρ' ἢ μακρῶν τειχῶν. ὁ παρὰ σιτοσ, παρ' ἢ μουνιν χίας, ἡ
παρ' ἢ πειραιῶς. ἡ θεός δὲ, οὐδὲ σὺν νιν ἔχει. Ἰωσιν.

ε Ληνέσ οἱ εἰδε δεῖν ὀνομαζεσθαι διὰ τὰ γῆν, ἡ τίω ἔμ-
προθεν ἀποικίαν. ἔλλησι δὲ, ὡς περ' ἐθνη καὶ νόμοι, ἡ πλῶτ
τε, ἐλ βίος ἰδὸς, οὐ τῶ ἡ γῆ καὶ εἶδος ἀνῶν. ἀλλ' ὑμῶν γε οὐδὲ τὰ
ὀνόματα μὲν ἢ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλ' ὑμῶν φιλίας ταύτης δύναμιον
ας ἀπολωλέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς τὰ
φοῖς ἐκείνοι δέχοντες αὐ, ἄτε ἀγνώτας αὐτοῖς γινόμενους. εἴη
πρότερον ἡρώων ἢ ὀνόματα, καὶ ναυμάχων, καὶ νομοθετῶν. νῆν
ἢ λουκῶν τε, ἡ φανεικίων, καὶ λουκανίων ἢ μακαρίων. ἐμοὶ
μὲν εἴη μάλλον ὀνομα μίμνησμος. Ἐστάρω.

ο Γατὴρ ἡμῶν ἀπολλώνιος ἢ τρις τοῖς μνησδότην. σὺ ἢ ἄ-
παξ ἐξελθὼς ὀνομαζεσθαι λουκείπιος. ἢ λουπῆκος. τίνοσ
σὺ τῶν ἀπογόνων. αἰσχρὸν, εἰ ὀνομα μὲν ἔχῃς πινῶς, τὸ δὲ εἶδος
αὐτοῦ μὴ ἔχῃς. Τῶ αὐτῶ.

π Αἰτίδης ἐς μὲν πρότερον σὺν δαίμονι. ἢ δὲ τὰ φιλ πό-
λειωσ πράγματα ἐν νῆι ἐβαλόμην. ὁ δὲ μῦθος μοῖρα παρ' ὅς
πέλας ἀνδρῶν. οἱ τὰν πρῶταν λελόχασι πᾶν. ἀρξὶ δὲ τὸ

λοιπὴν παιδείαν, καὶ μικρὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς μέρεσιν, ἐν ταῦτά-
που δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων κυβερνώμενα. σὺ δὲ οὐδέος, ἐπεὶ
βελιόνα μιν.

Τοῖς σὺν κείνῳ.

ὦ Ραχὼ λῆμις, ὡς βάστω, καὶ πρὸς ὄντων ἔσθ' ἅπαντες συχῶν χρε-
μάτων. πρῶτον μὲν ἐφ' ὧν μετὰ ἑσέα, σὺ ἐνὶ τῷ λεγόμε-
νων ἑρασῶν. ἅμα δὲ ὁ μαρτυρῶν. τροφὴς γὰρ ἀμφοτέροισι ἔδει, ὅ-
τι φοδῶν. ἐπειτα ἐκείθεν εἰς σελάν. ὑπεδέχτο δὲ τὸν ὠρεῖον διφρά-
της, καὶ ἐπὶ οὐμοῖς ἐδείτο τοῦ τότε καλοῦ, ὥς τε αἰρεῖσθαι τὴν
ἀτόπων δι' ὅνοισιν.

Τοῖς ἐν σάρεσσιν.

ὁ Πᾶσις ἀλυσάτω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδυνάτος ἐγέ-
νετο καὶ ἀμύχανος. καὶ πρὸς ὧν βασιλὸς τε ὁ κροῖστος. ὅμοις
ἢ πρὶν περὶ θότους ἄρα λέοντι, ἥλε μιν ἀσπονδὸν ἤραδε. παῖδες, νέοι,
πάντες, ἀνδρες γέροντες, ἀλλὰ καὶ παῖδες, ὁ γυναικες. ἐπεινύων
νομίσαι ἀντὶ τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ δήμενος. ἢ ἡ θεὰ, φιλαί-
θρως. ὑμῖν δὲ τίς οὗτος ὁ χόλος.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἐ Ἰκὸς εἰς τὴν ἀρχαίαν τε καὶ μετὰ τὴν, ἐδεῖσθαι φιλόσο-
φον ἀρχαίον παραγνέσθαι. καὶ παρεγνόμεναι αὐτὸς ἐ-
κὼν, κληθῆναι μὴ περιμένειν, ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν, εἰ ποιεῖσιν μί-
αν ὑμῶν τὴν πόλιν ἐμελλον, ἢ οὐ, καὶ φύσει, ὁ νόμος, ὁ θεός. ὁ γὰρ
σὺν ἐσέμοι, πάντως αὐτὸς ἐποίησα. σάσις δὲ ὡς ἐφ' ἡμῖν, παλῆμου χα-
λεπώτερον.

Φοιτηταῖς.

δ Ἰὰ Βιλοσφίαν εἴρηται τῷ εἰρημίων ἑκαστον, οὐ δὲ διφρα-
τῶν. μὴ γὰρ πράξι, τέλους ξίφος, ἢ γὰρ λίσσας φάρμακον πε-
φοβῆσθαι μέγας δόξῃ. ὁ τὸν γάρρῃν διφράτον. Σιγηκαπῆλοις.

ἢ Γῆ πᾶντων μῆρ. δικαία δὲ ὅμοις ἢ ἀδικοῖ ὄντες, πεποιή-
θε αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων μῆρ. ὁ εἰ μὴ παύσθε, οὐκ εἰσά-
σῃ ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἐσάναι.

Βασι

Βασιλεὺς Φραγίτης ἰαρχα διδασκάλω, ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν σφοῖς.

α Πολλῶνιος ἀνὴρ σοφώτατος, σφωτέρους ὑμᾶς αὐτοῦ ἢ
γέται· μαθησόμενος ἤκη τὰ ὑμέτερα, πέμψετε οὖν αὐτὸν
εἶδέναι, ὅπως ἴσῃ· ὡς ἀπολείται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῶν· καὶ
ταῦτά λέγει ἄριστος ἀνθρώπων, καὶ μέμνηται· ἰδέτω καὶ τὸν θρόνον,
ἐφ' οὗ καθίσαντί μοι, τίνω βασιλεῖαν ἐδωκας ἰαρχα πάντερ· καὶ οἱ
ἐπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίμου, ὅτι τοιοῦτος ἀνδρὸς ἦν ἦνται.

Απὸ πολλῶνιος τοῖς αὐτοῖς.

α Φιλομένω μοι περὶ πρὸς ὑμᾶς, ἐδωκα τε τίνω θάλασσαν.
ἀλλὰ καὶ σοφίας φιλῶν ὑμῶν κοινωθήσαντες, δεδώκατε καὶ
διὰ τοῦ οὐρανοῦ παροῦσας· μεμνήσμαι τούτων, καὶ πρὸς ἑλλη-
νας κοινωθήσω τέως παροῦσι λόγον, εἰ μὴ μάττω ἐπίον τοι ταν-
τάλου.

Τί τω βασιλεῖ.

μ Ἡ βουλή τήντι σι ἐπαίχῃ κερύττειται, μὴ δὲ πιδόων αἰ-
ματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης σέφανον· ἐπεὶ δὲ ἐφοῖς
δεῖ σε φανούσας, γινώσκεις.

Δημητρίῳ σπυρί.

α Ἰδὼμί σε βασιλεῖ τί τω διδασκάλων τοι φιλῶ βασιλεῖας ἢ
θους· σὺ δὲ, ἀληθοῦσάς τέ με πρὸς αὐτὸν δίδου· ὅ γινου αὐ-
τῷ, πλὴν ὁρίης, πάντα.

Αὐτοκράτωρ οὐκ ἐπεισανός ἀπὸ πολλῶνιος

λοοῦ φωχαίρης.

ε Ἰ πάντες ἀπὸ πολλῶνιος, κατὰ ταῦτά σοι φιλοσοφῆς ἡθελ),
σφόδρα αὖ δίδωμι ὡς ἐπράττον, φιλοσοφία τέ καὶ πενία.
φιλοσοφία μὲν ἀδεκάτως ἐχουσα, πενία δὲ αὐθαρέτως. Εἰς ῥῶσιν.

Τέλος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Γὼ μὲν ὅμῳ σε τὸν νεῖλον πάλαι καταληφέναι. καὶ
 πολλὰ κ' εἰς μνήμην λαμβάνων τούτου δὲ τρέφουσ' ἐμοὶ
 ὡς δὴ δαίμονες ἔλεγον ἔχοντες ἅπαντας οἱ παῖδες, καὶ
 λαὸν μὲν τὸν νεῖλον ἔχοντες χρηρὸν, ἔχοντες Φέρων οὐδὲν ἐκείνῳ.
 νυνὶ δὲ ἐπὶ τὴν σὴν μουσικὴν προσελθόντες οὐδὲν ἄτιμον ἔσται τοῦ νε-
 λου. παρ' ἐμοὶ δὲ κερταὶ τὰ χαρὰ καὶ μέζω. ὁ μὲν γὰρ τὴν χώραν αὐ-
 τῶν ἐπὶ τρέφειν πολυτελεῖ ἐπιτρέπει. σὺ δὲ ταῖς νέων ψυχαῖς τὴν
 γλῶτταν ἐπαφίεις, ὡς τὸν φιλοπαιδῆς πολυτελεῖ ἰδούσης. οὐδὲν ἔ-
 λαττον ἢ πάλαι πυθαγόρας αὐτοῖς ἐπιδιδόντων. καὶ μετέπειτα πολλὰ
 τῶν ταῦτα μὲν ἐλογίζομαι. σὺ δὲ οὐ μακρὰν ἀπέχων, ἐλεύθερος ὡς
 δὲ ἦεν ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδίδως, τὸ μὲν πρῶτον θαυμάζων, ἀπὸ τῆν
 ἡγούμην τὸ πρῶτον οὐκ ἐπειθόμενον τῶν ὀφθαλμοῖς. ὡς δὲ τοῖς
 μετὰ μιν οἱ ἐν τυχὸν ἐπιδίδωμι, μὴ αὐτὰ ἄλλου τοῦ χάριτος, ἡδὲ
 πῶς δοκεῖς. ἐγὼ γὰρ εἰς αὐτὰς ἐμοὶ τῶν δὲ πάλιν ἰδεῖν ἡγούμην
 ἐλπίδας. ἐπεὶ γὰρ ἐκ ὅπως ἐπὶ τὴν σὴν παρ' ἰδέσθαι τὴν μικρὰν
 ἀπέφηνας χεῖρον. σὺ δὲ μοι δοκεῖς παρ' ἰδεῖν αὐτῆς κατηρῆν. ὅτι μ-
 ῖν τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀέρα οἶον ἐφ' ἑαυτὴν συμβαίνει καὶ ὡς τὸ ὑδωρ
 πίνοντες εἰς μνήμην ἀγασσάμεναι, ἀπὸ τῶν ὑμῶν ἐκείνης καὶ με-
 μιγμένος, οὐκ ἀρνησάμεναι. καὶ ἐλαττον ἐπαχύνεται σοι ταῦτα φησὶ
 φιλοπαιδῶν. αἰσθόμενος ὁ βέλτερος χάριν ἐχέειν εἰδέναι ταῦτα πρὸς
 φιλοπαιδῶν ἀσκουμένην γνῶμην. ὅπως αὐτὸς εἰδὴς ποτὲ τρυφῆς ἀ-
 γασσάμενος ὑπεροφῶν. ὁδυσσεὺς δὲ τὸν σφόν νῆσιν οἰκοῦντα μικρὰν ὁ-
 μοῦ καὶ τρυφῆαν, καὶ τί γὰρ αἰσθόμενος τὴν ἰδέσθαι, οὐτε καλὴν πρὸς
 περικερ. οὐτε φύσει τὴν τρυφῆς μεταβολήν, τὸ μὴ τὴν ἰδέσθαι αὐτὴν
 τῶν αἰσθόμενος. αἰσθόμενος ἀπὸ τῆς οἰμαίας τὴν οἰκοῖ δαίτην ἐν τοῦ
 τὴν ἀπὸ τὴν ἐμέμψατο. αἰσθόμενος ἀπὸ τῆς ποτὲ κατηρῆν ἐπὶ τῆς

Φιλοχρημάτως ἔχεις ὡς ἄνθρωπος. εἴτα βραχύ τι το ἀνθρώπου ἀν-
τιπαύεις, ἰού ἰού βοᾷς. καὶ τὸν νεῖλον πολλάκις ἐπὶ τὸν ἐκείθεν πλοῦ-
τον ἀνακαλῇ. τοῦτό που σε ζήλον ὡς αὐτὸς ἐφῆς ποιεῖ. καὶ τὸ σῶ-
μα, τοῦ χαίρε Φῶντος οὐδὲν ἀσθενέστερον ἔχει. οἶμαι δέ σε καὶ νῦν
φῆς ἐρωτικῆς περὶέχεσθαι. καὶ πειράσθης μολὶς ὅπως δυνάται
πότος. ἀλλὰ γίνου τοῦτον ὡς ὅπως ἀφροδίτη φίλον.

Ἐρρώση καὶ ἔρρωσθαι σε θάττον προσέειπε καὶ παύσων πρᾶ.

Προαιρεσίῳ.

Τ Ἰ δὲ οὐκ ἔμελλον ἐγὼ πρὸς αἰρέσιον τὸν καλὸν προσαγορεύ-
ειν. ἀνδρα ἐφίενται τοῖς λόγοις ὡς πρὸς ἰπποταμοὶ τοῖς πεδύ-
οις ἐφ᾽ ὧς περὶ τὰ ῥέματα. ἐζηλῶνται τὸν περὶ λέα κατὰ τοῦ
λόγου ἐξω τῶ σωτῆρά τῃν καὶ συνηναῦ τὴν ἐλλάδα. θαυμά-
ζον ὅτι ἔχῃ, τὴν λακωνικὴν ἐπὶ πρὸς σέ βραχυλοπῶν μιμησάμεν.
ὑμῖν γὰρ πρὶ πρὸς τοῖς σοφοῖς μακρὸν ἐμὲ γὰρ ποιῶν λόγους
ὑμῖν ὅτι ἀρκέει τὰ βραχέα πρὸς ὑμᾶς. ἰδί δὲ ταῖς μοι πρὸς πάντα
χόθεν ἐνέκω πρᾶγματα ἐπὶ ῥῆν. τὰς αἰτίας ἐμὲ ἰσορίαν γὰρ
Φφσ, ἀκρεβέστατα ἀπεπείλωσιν. δὸν τὰς ἐπιστάσας ἀπεδείξας
ἐν ῥαφους. εἰ δὲ ἐγνωκας ταῖς μελέταις ἑτοῖς γυμνάσματος ἐπὶ
τέλος ἄχρη πῆρως προσκῆτερεῖν, οὐδὲν ἰσῶς μου τὴν σιωπὴν μέμ-
νη.

Λιβανίου.

εἰ Πρὸς τὴν ὑπὸ χεῖρος ἐπελάθων. τρίτη γὰρ ὅτι σήμερον, καὶ
ὁ θεὸς σοφὸς πρὶ σκὸς αὐτὸς μὲν οὐκ ἔχῃ. γὰρ ἅμματα δὲ ἀπείσφ-
λεν ὡς ἐπὶ χεῖρ ἰσῶν, ὑπομνηστικῶς τὸ χεῖρος ἀπαιτῶν. ὁ φλη-
μα δὲ ἔστιν ὡς οἱ δασι μὲν ἀποδύναι ῥέθρον. ἐμοὶ ὅτι ἴδυσαν πένυ κομῆ-
σάσθαι. πέμπε δὲ τὸν λόγον καὶ τὴν ἰδρὰ συμβουλίῳ. ἀλλὰ πρὸς
ἔρμου καὶ μούσῳ, τὰ χέως. ἀλλὰ καὶ τοῦτον μετ᾽ ἑξὶ τριῶν ἢ
(μερῶν ἰδί συντρίψας. ἐπὶ ἀληθῆ φησιν

ποικιλίῳ τῆς ποιότητος, ἐν ἡματιφάσκων τοῦ πρῶτοντος γηρασίου
 εἰς ταῦτα ὅστις ὡς πρὸς τὸν ὅτι, τὸ γῆρας ἡμῖν ἐστὶν πλάσματος ὡς γυν-
 ναιεταῦτα μεταξὺ τοῦ πρῶτου ὑπὸ ῥόδου τοῦ συγγράφου γὰρ
 οὐχ οἷός τε ἡμῖν, ἀρτοτέρων ἔχοντι γλῶττης τὴν χεῖρα καὶ μοι
 τὴν γλῶτταν εἶναι συμβέβηκεν ὅτι φιλίασκησῆς ἀρτοτέρων καὶ
 διαρρωτων. ἔρρωσά μοι ἀδελφὲς ποθὲν ὅτα τε καὶ προσφιλέστατε.

Αἰστομένης Φιλοσόφου.

Ἄ. Ῥα εἰς χεῖρα περιμένει κληῖον ὅτι αἰεὶ προτιμᾷ μισθόν,
 ἀλλ' ὅρα μὴ χαλεπὴν ταῦτις εἰσαγάγωμεν τὴν νομοθε-
 σίαν, εἰ ταῦτα χεῖρα πρὸς τὴν φίλων περιμένει, ὅσα καὶ παρὰ τῶν
 πλῶν καὶ ὡς ἐτυχε γνωρίμων ἀπορήσει τίς ἐν ταῦτα, πῶς δὲ οὐκ εἰ
 δύπτεσ' ἀλλήλους ἐσμεν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλίων ἐτῶν γηρο-
 σι, καὶ ναὶ μὰ δία δυοχιλίων, ὅτι σπουδαῖοι πάντες ἦσαν. καὶ τὸν ῥό-
 ποι καλοῖτε καὶ κακοῖ. ἐπιθυμοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι. εἰ
 καὶ τοῖς εἶναι τὸ καὶ ἐμὲ, πᾶσι πλεονέκτης ἀπολέσθαι. πλὴν, ἀλ-
 λ' ἡ ἐπιθυμία, τὰ τῆς ζωῆς ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ
 πῶς τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον, εἴτε ἢ ἄλλων ἰεῖαι χεῖρα, καὶ εἴτε
 πονθῆν. εἴτε δὲ κληῖον περιμένει, ἰδοῦσι δὲ παρὰ κληῖον ἡμεῖς
 ῥῆμα ἢ ἐντυχεῖν ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς διὸς ζηνίου. δεῖξον
 ἡμῖν ἀνδρα ἐν καππαδοκίᾳ καὶ ῥῶς ἔλθονα. πῶς γὰρ τοῖς μὲν
 οὐ βουλομένους, ὁλίγω δὲ πῖνασ' ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότες δὲ,
 δύει ὁρῶ.

Ιουλιανὸς Θεοδώρου τῆς αἰδοσιμωτάτης.

Τ. Απεμφομένη παρὰ σὺν βιολία πᾶσι ὑπεδέξαμην ὅ-
 τας ἐπιστολὰς ἀσμενος διὰ τοῦ βελτίου Μυζδονίου καὶ μὴ
 γὰρ ἀγνοοῦν, ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ, οὐ κακίζομένῳ λόγῳ, ταῦτα αὖ-
 πύρρα πρὸς σέ. σὺ δὲ οὐ πρῶτῳ καὶ γράφεις αἰεὶ τοιαῦτα.

ἐκ δὲ

Εὐδοκίῳ ἐπαρχῷ αἰγυπτίων.
Ἰ καὶ ἄλλων ἐνεκα μὴ γράφῃς ἡμῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῖς
θεοῖς ἐχθροῦ ἐχθρὸν σε γράφῃς ἀθανάσιον. καὶ ταῦτα πρὸ
πλείονος ἢ δὴ χέοντα καλῶς ἡμῖν ἐγνωσμένα πεπυσμένα· ὁμνυ-
μι δὲ τὸν μέγαν σάρατιν, ὡς εἴμῃ πρὸ ἧν δεκεβρίων καλανδῶν
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς ἀθανάσιος θξέλθοι, ἐκείνης μάλλον δὲ πάσης φι-
αἰγυπτίου, τῇ ὑπακούουσα τάξῃ προτιμῶσαι χυσοῦ λίβας ἐ-
κατόν. οἶδα δὲ πῶς ἐμὶ βραδὺς μὲν εἰς τὸ κατὰ γυναικαὶ πολλῶ δὲ
ἐπιβραδύτερος εἰς τὸ ἀπαξιατάγους αἰεῖναι. ἢ τῇ αὐτοῦ χειρὶ
πένυμε λυπεῖ τὸ καταφρονεῖν τοῦ θεοῦ πάντας· οὐδὲν οὕτως
ἴδωμι μάλλον δὲ ἀκούσαιμι μηδενὸς παρὰ σοῦ πρᾶχεντος, ὡς
ἀθανάσιον θξεληλαμένον ἧν φι αἰγυπτίου τόπων, τὸν μιᾶρόν· ὅς
ἐτόλμησεν ἐλληνίδας ἐπεμῶν γυναικας ἧν ἐπισήμων, βαπτίσας
διώκεας.
Αρταβίω.

Ἰ Γὼν ἡ τοῦ θεοῦ, οὐτε λτείνεσθαι τοὺς γαλιλαίους οὐτε τὴν
πτεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον οὐτε ἄλλοτι πασχόντα κακὸν βού-
λομαι. προτιμᾶσαι μὲν τοῖς θεοσεβῆς, καὶ πάντι Φημι δεῖν.
διὰ ἧν τὴν γαλιλαίων μωρίαν, ὀλίγου δεῖν ἅπαντα ἀνείτρεπαι.
διὰ δὲ τὴν ἧν θεῶν διμύειαν, σωζόμεθα πάντες, ὅθεν χεῖ τιμᾶν
τοῖς θεῷ. ὁ τοῖς θεοσεβῆς ἀνδρας τὴν πόλιν. Γεωργίω.

Ἰ Λυθες τηλέμαχε Φησι τὸ ἐπὶ σοῦ· ἐγὼ δὲ σε ἴδον ἢ δὴ τοῖς
γράμμασι ἐφιλίωθαι συν-ἡ χῆς τὴν εἰκοῖα, καθὰ πρὸ ὀλίγῃ
σφραγίδι μεγάλου χαρὰ τῆρος τύπον ἀνεμάμω. ἐστὶ δὲ ἐν ὀλί-
γῳ πολλὰ δειχθῆναι· ἐπεὶ καὶ φησὶς ὁ σφὸς ἐκ ἐκφλ ὀλυμπία-
σι μόνον ἢ ἀθήνησιν ἐκόντος ἐγνωρίζετο. ἀλλ' ἢ δὴ καὶ μικρῶ γλῦμα
ματι μεγάλης τέχνης ἔργον ἐκ λείπει, οἷον ἡ τὸν τέττι γάφασιν αὐ-

γού. ἡ τὴν μέλιτταν, ἡ δὲ βούλη. ἡ τὴν μῦθον, εἶναι. ὡς ἐκαστὸν ἐπὶ
ἡ τὴν φύσει κεχάλιωται, τὴν τέχνην ἐμψύχεται. ἀλλ' ἐν ἐκείνοις μὲν
ἴσως αὐτῷ ἡ ἡμιμερότης τῶν ζώων, εἰς τὴν κατὰ λόγον τέχνην, τὸ
ἐκὸς ἐχειρίζετο. σὺ δ' αὖτ' ἡ ἐν ἐφ' ἑαυτῶν θηρῶνται ἀλιεὺς ἀνδρῶν εἶδος
ἡδ', σκόπει. οὐ γὰρ μέτρον ὄρεται πᾶν, ὅνυχος δακτύλου χειρὸς, οὐ μὲν
ζόν. οὐ τὰ δὲ ἐφ' ἐκαστὸν τὸ θαῦμα ἐπὶ τέχνης δέχεται, ὡς τε ἐν μὲν ἀ-
λιεὺς ἀνδρῶν τὸ θηρίον βαλεῖ, ἡ τὸν θεατὴν φοβεῖ, διόλου δυσωπῶν
τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ ἴσως ἐν ἀκέραιον τῶν ποσῶν τὴν βάσει, τὴν σά-
στι φύσιν, ἐν τῇ ἐν ὁργῇ εὐκαλοπῇ, τὴν τέχνην κηδεύει. ὁ δὲ αὖ
τὸς ἡμῖν ὡς γινώσκῃ ἐπιείκως. ὡς πρὸς τὸ ἐν ἐρμού λοίου σαφὲς διόλου
πλάκας τοὺς δρόμους φανώδεις ἡδ', δὴ ἐν ὁλίποις γραφῇς, εὐάρε-
της τὸ ἀκέραιον ἐμφανίσει. ἡ τὰ ὄντι τὸν ὁδυσεῖα τὸν ὁμήρου ζήλοισι. ὅς
πρὸς τὸ μόνον εἰς πᾶν ἡρῆς τοὺς φανώδεις ἐκ πλῆθους. εἰ δὴ καὶ παρ' ἡ-
μῶν τοὺς κατὰ σέφιλιν δέη, φθόνος οὐδεὶς. πάντως πονεῖται
πρὸς τὸ ἡπτόν ἐν ἀντιχειρὶ, ὁμῶς τὸν λείοντα τὰ μετὰ σῶσας,
ἀρκούντως δεικνύει. Εκ δὲ κίψυ πύργου αἰγυπίου.

Ἄλλοι μὲν ἴσως. ἄλλοι δ' ὁρνεῖται. αἰετοὶ θηρίων ἐρῶσιν. ἐμοὶ δὲ
βιβλίων κτήσεως ἐκ παιδείας δεινὸς ἐν τέττηκε πόθος. ἀγοποι οὐ
ἐπ' αὐτῶν περιόδους μισοφειδωμένους ἀνδρῶν, οἷς ἐκ ἀρχῇ τὸ χειρὸς
ὅν ἀναπλήσας τὸν πλῆθος ἐρωτατο πλῆθος. πρὸς ἡ δ' αὐτῶν οὐ φέρει
ρῆδ' ὅτι δὴ ὑπερὶ ἀνδρῶν. ταύτην ἔνδοσι δὴ ὁπτικῶν δὲ χάριν. ὁ πῶς
αὐτὸν εὐεθεῖται πᾶν τὰ γωργίαι βιβλία. πλὴν μὲν δὲ ἡ φιλοσοφία
πρὸς αὐτῶν. πλὴν δὲ ἡ ἡγεμονία. πλὴν δὲ ἡ ἡγεμονία. πλὴν δὲ ἡ ἡγεμονία
λίαν. ἡ βελομένη μὲν ἡφανίσθαι πᾶν τὴν. τὸ δὲ μὲν οὐ γούποις ἀφαι-
ρεθῆναι τὰ χειρὶ μὲν τερα, ζητεῖται καὶ εἶναι μετὰ κριβέας ἀπο-
ταίγμων ἡ δὲ ζητήσεως ἔσονται ταύτης, ὁιοτάτως γωργίου. ὅς
μετα

μετὰ πίστεως αὐτῶν χυλίσας αὐτὰ ἡράσ' ἰσὺ τοῦ ἐξομένου εἰς ἀθανάτου.
 ὁ δὲ ἄλλως γίνετο καὶ ἕρκος περὶ τὸ πρᾶγμα, βασιάνων εἰς πείραν ἤνευ.
 μετέδωκε γάρ μοι περὶ τίνι κατὰ δουκίαν ὄντι πρὸς μετὰ γυ-
 φλῶν, πνύ. ὁ ταῦτα ἔλαβε πύλιν.

Ιουλιανὸς βυζαντίοιο.

Τ Οἱ βουλευτὴς ὅ πάντες ἤμιν ἀποδεῶν καὶ μεν καὶ τοὺς
 παῖδας ὅλους, εἴτε τῶν βασιλευσίων αὐτοῦ ἔδωσαν θρησκείας,
 εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσονται, διαφράσαι τὸ βουλευτήριον, ἐ-
 ξω τῶν ἐν τῇ μετ' ὀφθαλμοῦ τοῦ βασιλέως. Βασιλεῦ.

Βασίλειω.

ἡ Μὲν προμύια φησὶν, ὅτι λέγουσιν ἅπλητος ἐπὶ τῇ προσοχῇ ἐκ τῆς
 κωμωδίας, ὡς χρυσὸν ἀγέλαος ἐσθλόν. ἴδιον ἔργον αὐτῶν δεῖ
 εἶναι. ὁ ἀπευδὲς πρὸς ἡμᾶς ἀφίξις ἢ φίλος πρὸς Αἰλόν. ἢ ὅτι πρὸς τὰς πρά
 γματα κοινὴ καὶ συνεχρὸς ἀσχολία, οὐκ ἐμὸν εἶναι πρὸς τὰς μὴ πρὸς ὅρα
 αὐτῶν εἶναι ἐπὶ τοῦ χρόνου. οἱ δὲ τῆς ἐπιμελείας κοινωγῶντες, εἶσιν ἐπὶ τὰς αἰ
 μαντὶ πείθω καὶ συνετοί. καὶ πάντες ἱκανοὶ πρὸς πάντα. εἰδὼς μὲν
 μοι ῥασιῶν ὥστε δεῖναι μηδὲν ὀλιγορῶντα καὶ ἀναπαύεσθαι. συνέστη
 ἢ αὐτῶν, μετὰ τὴν αὐτῆς ὑπεκρίσεως μόνος. ἢ οἱ μάλιστα μετὰ τῶν δαίμων
 πεπεισμένοι. καὶ οἱ ἐπὶ πάντες, μισοῦσι τὴν λιγύτην μίσος ἡλικίαν ὅ
 τοῖς πελεμωτάτοις. ἀλλὰ μετὰ φιλοπροσκειμένους ἀλλήλοις ἐλθὼν
 θερίας δεξιὰς ἔχοντες ὅταν δύνῃ, καὶ ἐπιτιμῶντες, οὐκ ἐλαττον
 φιλοῦντων ἀλλήλους ἢ σφόδρα ἐταίρων. εἴθεον ἔξειν ἡμῖν, ἀπείν
 δεῖ φθόρος αὐτῶν τοῖς τὸν σπουδαῖον, καὶ σπουδαίον μὴ ταλαίπω
 ροῖσιν. καὶ οὐδὲν δεῖ αἰδέσθαι. ἐπεὶ καὶ ἐν γνησίου, οὐχ ὑπὲρ ἐα
 τεύμαλλον ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὡς εἰδὸς ἐν γνησίου. τοῦ
 τῆς ἰσως κατὰ δολέχου σου καὶ κατελήρησα. παθὼν τι βλαπῶν
 ἐπὶ νῦν, γὰρ ἐμαυτὸν ὡς πρὸς Ἀστυδάμασ. ἀλλ' ἵνα σε πείσω προῦρ
 (γυναι μᾶλλον ἡμῖν τῷ σὸν πατρὸς ἰσχυρὰ)

(ζουτι μάλλον ἡμῶν τῇ σὴν παρουσίᾳ ἄτε

[illegible]

Ιουλιανός Ιουλιανῶ θεῷ.

ΠΙΤΙ· ὥρας νυκτὸς ἀρχομένης, οὐκ ἔχων οὐδ' ὅτι ὑπὸ γὰρ
 τ φοντα διὰ τὸ πάντας ἀχόλους εἶναι, μόλις ἔχουσα πρὸς
 σὲ πᾶν τὰ γράφει. Ζῶ μὲν διὰ τὰς θεὰς ἐλευθερωθέντες
 πτω παθεῖν ἢ θράσος τὰ αὐτὴν εἶσε· μαρτύρως δὲ ὁ ἥλιος ὃν μάλιστα
 πάντων ἐκέλευσε σωθῆναι ἀνθρώποι· ἐὼς βασιλοῦς Ζῶς, ὡς οὐκ ὀνόματι
 πινυάμην ἀπεκτείναι Κανσάντιον· μαῦλον ἢ ἀπὸ νυκτὸς ἀμνη· τί οὐκ ἥλ-
 θον, ἐπεὶ ἡμεῖς οἱ θεοὶ διαῖρῃσιν ἐκ ἐλευσάν σφίσι μὲν ἐπαγγέλλο-
 μενοι πειθαμένω· μὲνόντι ἢ ὁ μηδεὶς θεῶν πεποιθεῖται αἰῶς τε ὅτι καὶ
 πλεῖστοι ἀποδειχθεὶς ὅμην φοβῆσαι μόνον· καὶ εἰς ὁμιλίαν ἤξῃ ἐπὶ
 ἐκείσερας τὰ πράγματα· εἰς ἡ μάχῃ κερθεῖν, τῇ τύχῃ ἅπαντα εἶ-
 ποῖς θεοῖς ἐπὶ ἔφας, περιμένειν ὅπως αὐτῶν τῇ Φιλανίᾳ δοῖται·

Ιουλιανὸς Λιβανίω.

Νέστωι χις τὸν λόγον πρὸ αἰσὺν χεδὺν ἀρίστης ἢ πρὶν
αὐαπύσαιται, τὸ λοιπὸν προσεπίδωκα θιάνανωσας.
μακάριος εἰ λέγειν οὐτω, μαῦον ἢ φρονεῖν ἔτω διὰ μὲν ὃ λόγος ὡ
φρηνῆς. ὡ σώνεισ. ὡ διείρεσις. ὡ ὑπὸ χειρὶ ματι. ὡ τῆξις. ὡ ἀ
Φαρμαί. ὡ λέξις. ὡ ἀρμονία. ὡ σωθήκη.

Ιουλιανὸς Μαξιμῷ φιλοσόφῳ.

α Λέξανθρον μὲν τὸν μακεδνικὸν τοῖς ὁμήρου ποιήμασιν ἐ-
φυπνῶσιν λόγους· ἵνα δὲ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτὸν
τοῖς πολεμικοῖς ὁμιλῇ συνθήμασιν· ἡμεῖς δέ σιν τοῖς ἐπιστολαῖς
ὥς πρὸς πικρῶν ἐπὶ φαρμάκοις συγκαθύδου μὲν. Ἐλ οὐ διαλεί-
πομεν

πρὸ μὲν ἐν τυχεῖοντες αἰεὶ καὶ πρὸ νειαρῶν ἐπὶ καὶ πρῶτον εἰς χεῖ-
ρας ἡκούσαις· εἰ πρὸ οὐκ ἐδέλφει ἡμῖν εἰκόνα τῆς οὐκ παρὰ τῆς τῶν
ἐν τοῖς γραμμασι δμιλίαν προξενῶν, γράφει καὶ μὴ λήγῃ συνε-
χῶς τοῦτο πράττων, μάλλον δὲ ἡκεὶ σὺν θεοῖς. ἐνθυμούμενος, ὡς ἡ
μῖν γὰρ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ, οὐδὲ ὅτι ζῶμεν, εἰπεῖν ὅτιν. ἢ ὅτε μόνον τοῖς πα-
ρὰ σου γραφομένοις ἐν τυχεῖν ἔξειν.

Ιουλιανὸς τῷ αὐτῷ.

ὁ Μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν ἀετὸν, ἐπειδὴ τὰ γυνήσια τῶν κυν-
μάτων βασιανίζη, φέρειν ἀπὸ πλάτος τὸν αἰθέρα. ἡ τοῖς
ἡλίου προσέειπεν ἀκτίσιν, ὡς πρὸς ὑπὸ μάρτυρι τῷ θεῷ, πατέρα τε
ἀληθῶς νεοτῆος γινόμενον, καὶ νόθου γονὸς ἀλλοτρίου μένον. ἡμεῖς δὲ
σπυλὰ καὶ πρὸς ἐρμῆ λόγῳ, τοὺς ἡμετέρους λόγους ἐχθροῦ μὲν καὶ
μὲν ὑπεμένωσι τῶν ἀκολῶν τῶν σὺν, ἐπίσσι τὸ κενεῖν περὶ αὐτῶν· εἰ
καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰσὶ πῆσι μοι. εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν ἐκείνῃ καὶ πρὸς
μουσῶν ἀλλοτρίους ἢ ποταμῶν κλύουσι ὡς νόθους. πάντως οὐδὲ ὅτι
νος ἀδελφὸς τοῦ Κελταίου· ὅς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑπεβρύχια
ταῖς δυνάμεις πέμπει, καὶ πρὸς ἀκολάστου λέχους πτωρὸς πρέσβων.
ὅσα δ' αὐτὸ ἐπιγινώσκουσι ἀπὸ ῥήματος, ὑπεράνω τοῦ ὕδατος αἰώ-
ρῳ· καὶ τῇ μητρὶ τρεμύσει παλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὡς πρὸς ἀδελ-
φῶν τινα μὲν τρεμύσει αὐτῇ καθάρων καὶ ἀμέμπτων γάμων τῶν
τοῦ παιδὸς σωτηρίαν ἀντιδωρόμενος.

Ιουλιανὸς ὀρθοκασίῳ.

τ Ὡς οὐκ ἔστιν ὅτι πύλας εἶναι Φησὶν ὁ θεὸς ὁμηροῦ. ἡ δὲ
φορὸν εἶναι αὐτοῖς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀποβησμένων ποσίν.
ἐγὼ δὲ νομίζω σε νῦν, εἰ πρὸς πᾶσι καὶ ἄλλοτε, σαφῶς ἐωρακέναι πε-
ρὶ τῶν μελλόντων· ἐθεασάμην γὰρ καὶ αὐτὸς τοιοῦτον σήμερον.

Id. lib. 1. Epigram-
mat. lib. 1. c. 1. c. 1.

Id. lib. 1. c. 1.

δένδρον γὰρ ὡς μὲν ὑψηλὸν ἐν τινὶ ξηλὶν σφόδρα μέγαλόν τε
φυττομένοισι ἐδαφος εἴπων· ἐν τῇ εἰζῇ παραπεφυκότος ἐτέρου
μικροῦ καὶ νεογνοῦ ἀνθρώπου λίαν· ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ μικροῦ σφό
δρα ἠγωνίον, μὴ τις αὐτὸ μετὰ τῷ μεγάλῳ συναρπάσῃ· ὅτι οὐκ
ἐπειδὴ πλεονέκτητον ἐγνόμην, ὁρῶν μὲν καὶ ἐπὶ τῇ γῆς ἐκπετομέ
νον· τὸ μικρὸν δὲ ὁρῶν μὲν, μετῴρων δὲ ἀπὸ γῆς· ὡς οὐκ εἶδον
ἀγρονομίαν ἐφίλω· οἶνον δένδρου κινδυνὸς ὅτι μὴ δὲ τι πλεοναφνὰ
δυσωθῆναι· καὶ πῶς ἀγνῶς ἐμοὶ παντελῶς, ὅρα ἐφίσην ἀκρίβως·
καὶ θαρρῶ· τῇ εἰζῇ γὰρ ἐν τῇ γῇ μενούσης, τὸ μικρότερον ἀβλα
βεῖς διαμυθεῖ βεβαίωτερον ἰδρυθήσεται· τὰ μὲν δὲ τῶν ὀφθαλ
μῶν τοιαῦτα· θεὸς ὅς ἐστιν ἐν ὅ, τι φέρει· περὶ δὲ τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου
μου μάθοιμι αὐτὸν ὡς ἐκείνο, ὅτε διελίχῃ παρὲς ἐμοῦ ταῦτα· πᾶ
ν περὶ πρὶν ἢ συντυχεῖν ἐμοί, ἢ μετὰ τούτῳ· δηλώσων οὐκ ἡμῖν ὅ, τι αὐ
τοῖς ἐστὶν· ὡς πρὶν ἢ τῶν πρὸς αὐτὸν, ἴσασιν ὅτι πλάκῃς αὐτοῦ τοῖς
ἐπαρχαῖς ἀδικήσαντες, ἐσιώπησαν· πρὶν ἢ ἐμὰν τε, τὰ
μὲν οὐκ ἀκούων, τὰ δὲ οὐ προσέμενοι· ἄλλοις ὅς ἀπιστῶν· ἐν ἡμέ
ραις τοῖς συνόντας αὐτῷ εἴπων· ὅτι δέ μοι μετὰ δύναιται τῷ τοιαῦ
τος ἡζήσεν εὐχίης, ἀποστάλας τὰ μικρὰ καὶ πλείους αἰχμῆς ἀ
ξιάπομνήματα, τί με πρὸς τὴν ἐχέτω, ἄρα σιωπῶν ἢ μάχεσθαι,
τὸ μὲν οὐκ ἔστιν, εἶναι ἡλίθιον καὶ δυνάστην καὶ θεομιστῶν·
τὸ δὲ περὶ ὃ, δίκαιο· μὲν καὶ ἀνδρῶν καὶ ἐλευθέρων, ὑπὸ ὃ τῶν
ἐχόντων ἡμᾶς πραγμάτων οὐ συγχωροῦμενοι, τί τοῖνυν ἐποίησα·
πολλῶν παρόντων, οὓς ἡδεῖν ἀναγελοῦντας αὐτῷ, πάντες ὅσοι
πρὸς εἶπον διορθώσει τὰ ὑπομνήματα οὕτως ὅδεῖν· ἐπεὶ δεῖν ὡς
ἀρχιμὸν· τοῦ τοῖς ἐκείνου ἀκούσας, ἡσυχίαν ἐδίδου τοῖς σφρόνως
τὴν πρᾶξαι, ὡς περὶ κινεῖται, ὅσα νῦν τὸν θεὸν οὐδὲ εἰς μέτρος πύ
ραντος· ἔγωγε πλεονέκτητον ὄντος, ἐν ταῦτα τί πρὸς τὴν ἐχέτω ἀνδρῶν

πλάτωνος καὶ ἀριστοτέλους φιλοπῆν δόγματων, ἅρα περιστρέφοντες αὐτοὺς
 ἀθλίους τοῖς κλέπταις ἐκδιδόμενους, ἢ καὶ δυνάμειν αὐτοῖς ἀμύνειν, οἵ-
 μαι ὡς ἴδμεν τὸ κύνειον ὁρᾷ δούσι διὰ τὸ θεομιστὲς ἐργαστήριον τῶν
 ἑστων. ἐμοὶ μὲν ἐν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ τοῦτο μὲν χαλκῶν, ὅταν λέ-
 γωσι τὴν ταῖξιν καὶ τὰ δικάζον· καί τοι χαρὴ ἰκανὰ πειθάναι πρὸς
 μακάρεσσι καὶ ταφῆσιν ἀξιούσθαι. τίς ἢ ὑπὲρ ἀθλίων αὐτῶν ὑπελείπειν
 τάξιν, ὅταν δὲ πρὸς κλέπταις ἀγωνίζεσθαι τοῖς τοῖς καὶ ταῦτα τὰ θεῶν
 συμμαχοῦντος ἡμῖν ὡς περὶ ἐπὶ ταξίν. εἰ ἢ καὶ παθεῖν τι συμβαίη, με-
 τὰ καλὰ τοῦ σωφρόνους οὐ μὴ καὶ πρᾶμνθία περὶ θῆται. τὸν ἢ χα-
 ρὸν σκαλοῦσι θεοὶ μὲν μοι χαίρεισιν καὶ συμβαίη διὰ τὸν τυγ-
 χάνην διαδόχον, λυπήσει τυχόν οὐδὲν. ἀμύνον δὲ ὀλίγον ὁρῶς, ἢ κα-
 λῶ κακῶς πράξει χαρόν. εἰ ἐστὶν ὡς λέγουσι τινες τὰ περὶ πατη-
 τικὰ δόγματα τῶν στωικῶν ἀγωνέστερα. τοσούτω ἢ μόνον ἀγῶν, ὡς
 ἐγὼ κρίνω, διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ ῥῶσιν αἰεθρότερα καὶ βλαβρότε-
 ρα ἢ φρονήσεαι, τὰ ἐγνωσμένοις ἐμμένειν. Ἰσχυρὰ δὲ οὐκ ἔστι φιλοσόφῳ
 δὲ Αἰσάλαν μὲν ἰκαρῶ φασὶν ἐκ κηρὸς περὶ ἀσμεπλάσας, αἰ-
 γολοῦσαι τὴν φύσιν βιάσασθαι τῇ τέχνῃ· ἐπεὶ ἢ ἐκείνη μὲν καὶ
 εὐτέχνης ἐπαυῶ, τῆς γνώμης ἀκᾶμα. μόνος δὲ κηρὸς λιτόμω τῶ
 παιδὸς ὑπεμνε τίς σφίαν πείσσει. εἰ δὲ μοι θέμις ἐστὶ καὶ τὸν τῆς
 ἐκείνου μελοπνὶ δὲ καὶ τὸ ὁρνίθων ἀγᾶξας φύσιν, αἰετὶ δὲ πρὸς
 ὀλυμπόν. εἰ ἢ ὑπὲρ μέμψας ἐρωτικῆς, αἰετὶ αὐτοῦς αὐτῶν ὑμετέ-
 ρων ὁρῶσι τοὺς πρόποδας· ἐπὶ τὴν ἰνὰ σὲ τὸ μέλημα τοῖς μόν, ὡς φησὶν ἡ
 σαπφώ, περὶ τῇ ὑπόμει· ἐπεὶ δὲ με ἀντὶνόν σῶμαίς· δεσφκατα-
 κλείσας ἢ φύσιν, ἀνιθέλῃ πρὸς τὸ μετέωρᾶ πλώσας τὸν λόγον, οἷς
 ἔχουσε περὶ μετέρχου, ἐλγρᾶφω δὲ σῶμαίς τὸν δινατὶ ῥόπον. πᾶν
 τὴν καὶ ὁμηρᾶν τὰς ἀνιθέλῃ χεῖρην, ἢ τὸν περὶ οὐρα· ὁνομάζῃ

In Lindau...
 κεχωρισμένους...
 παρὲν...
 καὶ τὸν...
 πρὸς...
 πρὸς...

ὥς πρὸς οἱ ταχύνονται ἤν' ὀφείδων ἢ αὐτὸ ἐθέλωσιν, ἅψοντες. γράφε δὲ
καὶ αὐτὸς ὡς φίλος. ἴσῃ γὰρ δύνουσι ἤν' λόγων, εἰ μὴ καὶ μέζων
ὑπάρχει ἢ πτέρωσις. ἢ τὸν σ' ἐταίρου μεταθεῖναι δυνάσαι, ὥς πάν
τα χρεῖν ὡς πατρὸν δύφραίνην.

Ιουλιανὸς Εὐκλεῶν.

π Ἰνδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ παρὰ μουσας. οἷον εἰ ἔκ
δηλον αὐτῶν καὶ περὶ φανέσθαι τέχνης, εἰς τὸ εὐλῆς λαμ
πρότερον ἀπεικάζοντι. ὁμηρος δὲ ὁ σφόδρὸς τὸν τε ἀργυρον εὐλῆς
τα λέγει, καὶ τὸ ὑδρ' ἀργυρεον ὀνομάζει, καθάπερ ἡλίου καθά
ρατ' ἀκτίσιν αὐτῷ τῷ εἰκότος φαιδρῷ μαρμαρύσων. σαπφὼ
ἢ καλὴ τὴν σελίνῳ ἀργυρεῖαν φησὶ. καὶ διὰ τούτο τῷ ἄλλων ἀσε
ρων ἀποκρύπτει τὴν ὁψίν. οὐτὼ θεοῖς τὸν ἀργυρον μάλλον ἢ τὸν
χρυσὸν εὐλαΐσειν, εἰς δὲ πρὸς ἐπεὶ ἀνθρώποις γὰρ, ὅτι πρὸς τὴν
χρυσὴν ὄψιν ὁ ἀργυρὸς τοῦ χρυσοῦ πμυώτερος, καὶ σῶνται μάλλον
αὐτοῖς οὐχ ὥς πρὸς ὁ χρυσὸς ἐπὶ γῆς κρυπτόμενος, ἢ φύλων αὐτῶν
τὴν ὁψίν. ἀλλὰ καὶ ὁφθῆναι καλός. καὶ ἐν δαιτὶ μακρὴ κρείττων.
εἰ μὲν οὖν ἴδιος, αἰὰ παλαιῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος ὄψιν. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ πεμ
φθέντος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ νομίσματος, εἰς τὸ ἴσον εἰ μὴ ὁ ἔπερον
ἀργυρεῖον ἀντιδίδου μεν, μὴ κρείσσον ἢ τῷ χρυσῷ. μὴ δὲ ὥς πρὸς τῷ
εὐλαΐᾳ πρὸς τὸ ἐλαττον οἰηθῆσθαι εἶναι τὸ ὅσων τὴν ἀντίδοσιν. εἰπεὶ
μὴ δὲ ὁ δομῆθῃ ἴσως ἀργυρᾷ χρυσῶν ἀντίδοκεν ἅτε δὴ πολλὰ
τῷ ἔπερον ὄντα χρυσοῦ περὶ. ὅτι τὰς αἰχμὰς οἰοῖται μολίβδου δίκην
ἐκ τριῶν εἶδεναι. ταῦτά σοι προσαίξομεν, ἅφ' ὧν αὐτὸς γρά
φει, τὸ ἐνδοσίμον εἰς δὲ εἰς παρρησίας λαμβάνοντες. σὺ ὅτι εἰς οἱ
χρυσὸς πμυώτερος ἢ μὴν δῶρα ἐθέλεις ἐκπέμπειν, γράφει. εἰ μὴ λῆ
γὲρ σινεχῶς, τοῦτο πρᾶτῶν. ἐμοὶ γὰρ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ με
κρόν

ἔρδον ὅπου πρὸς αὐτὸν ἔπεισεν ἄλλοις τοῖς ἀλλοῖς αὐτὸν ἐνείκενται.

Ιουλιανὸς δυστοχίῳ.

ἡ Σίσιπῳ μὲν δικῆς περὶ σφῶν καλῶν ἐπὶ τοῖς ἑορταῖς τοῦς
γέγονας, ὡς συνήθισμένον· ἐπειδὴ δὲ συναλγοῦσι δὲ συνα
γνῶνιν ὅταν πρὸς ἀπὸς δόκητος ἐμπέσῃ παραχρῆ. Φημὶ ὅτι τοῖς
λαοῖς δὲ καλῶν, οὐ τοῖς γέγονας. ὁ αὖτις δὲ ὅτι γέγονας μὲν ἐν
στὴν ἐχθρὸν ἔχει· φίλον δὲ οὐ μᾶλλον, ἢ τὸ λυκὸν μέλαν εἶαι. καὶ
τὸ θορμὸν ψυχρὸν. ὅτι δὲ ἡμῖν οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ πάλαι εἰλοσ
εἶ, καὶ διέπελεσας δυνάμεις ἔχων, εἰ καὶ μηδὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τι καμῆ
ειν, ἀλλὰ τό γε ἡμῶν οὐ πωδῶν περὶ δυνάμειν περὶ σέ, με
γαλὴν εἴη τοῦ τοῦ σήμερον, ἢ καὶ τοῖνυν μεθέξων φίλων τεύας αὐτόν.
ἀλλὰ δὲ σε ὁ δὴ μόνος δρόμος, ὁ χάματι χεῖμενον ἐνὶ καὶ περὶ πῶν.
εἰ ὅτι καὶ ἐπὶ ζῶνται, τίς ἐν ὁδῶν δὲ μὲν ἡ σιγῇ τὸν ἐν ὁδῶν πα
ρακεκλήκαμεν.

Ιουλιανὸς Καλλιξένῳ.

χ Ρόσος δὲ καὶ αἰὼν ἀνδρῶν δέκνυνται μόνος· ὡς παρὰ τοῖς ἐμπρο
θεν ἐγνωμῶν. ἐγὼ δὲ φαίλω, ὅτι καὶ τὸν δύσεβῆ, καὶ τὸν εἰλο
θεον. ἀλλ' ἐμαρτυρήθη Φησὶ καὶ ἡ πηνελόπη φίλωνδρος. εἴτα με
τὰ τοῦ εἰλανδρου τὸ φιλόθεον τίς ἐν γυναικὶ δυνάτερον τίθησι, καὶ
οὐ φανερῶν παλιν πᾶν τὸν μανδραγόραν αὐτὴν περὶ τῶν. εἰ δὲ
καὶ τοῖς καίρου' τις ἐν νῶν λάβοι, ἢ τίς πηνελόπην ἐπανουμένην
χερδὴν ὑπὸ πᾶντων ἐπὶ τῇ φιλανδρία, καὶ διωδουόσας δὲ τοῖς δύ
σεβῆς ὀλίγῳ πρότερον γυναικας, καὶ προδῆκε δὲ τῶν λακῶν, ὅτε
δὲ πλάσιος ὁ χρόνος, ἄρ' εἰσι τίς πηνελόπην ἀξίως παραβαλ
λῆν. ἀλλὰ μὴ μικροῦς ποιοῦ τοῖς ἐπαύους· αὐτῶν ἀμείψοι μὲν
σε πᾶντες οἱ θεοί. καὶ τὰ περὶ ἡμῶν διπλῆσι τιμῆσιν μὲν τῇ ἱερῶν
πρὸς ἡ πρότερον εἶχε· τῆς αὖτις τῆς θεοῦ δῆμιτρος, δὲ φίλμεγ

intelligit Herodotum qui lib. 1. scribit Δία λυγρὴν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀντιθέτως ὁρῶντων. Fuit autem Thymus appellatus propter discessionem in Thymus
fuit se totius socium addidit ibi et mortuus fuit.

τῆς μητρὸς θεᾶς τῆς Φρυγίας ἐν τῇ θεοφιλῇ πόσιν ὄντι τὴν ἑρωσὶ
νὴν ἐπιτρέψμενοι. Ιουλιανὸς λεοντίω.

με. δορυσοφοί

ὁ Λόγος ποῖος ὁ θούριος ὧτα ἔπεν αὐτοῖς ὁφθαλμῶν ἀπι-
σώτερη. γυνὴν ἐπὶ σὺν ἐναντίαν ἔχω γυνὴν ἐγὼ. πῶς ἴσως
γὰρ ὅτι μοι τὰ ὧτα ἢ ὁφθαλμῶν. γυνὴ δ' ἐπὶ σὺν ἐδύνει δεκάκισ, οὐ
τὼς αὖ ἐπὶ σὺν τοῖς ὁφθαλμοῖς, ὡς νῦν ταῖς ἀκροῖς πῆλυν τῶς
ἐμαυτοῦ, παρὰ δὲ οὐδ' αὖ οἷον τε φέρεται δεκάκισ, ὅτι
πάντα ἀνδρῶν, αὐτὸς αὐτοῦ κρέττων ἐπὶ πρὸς τὸ ῥέξαι, Φησὶν ὁ μὴ-
ρος, χερσὶν ἐπὶ σὺν. ἐπὶ δ' ἐφαντεσὶ οὐκ οὐ τὴν ἑρῶν ὅσων χερ-
σιν, ἀπεσέλα μὲν τε πενοπλίαν, ἢ τέως τοῖς περὶ αὐτῶν ἑρῶν. Ερμολύχης ὑπερχωρὸν γυνή.
Φοτὶρα δ' ἐστὶν αὐτῇ τῆς ἑρῶν ἰππίων. ἐγκατελέξαμεν δ' ἐσεῖς ἑρῶν
ἐκείων σωλὰ γυνή. γυνὴν ταῖς ἀπὸ τῆς ἀποφλωρησάντων οὐκ οὐ καὶ
ἐρῶν δυνάμενων.

ὁ Σομοχὴ τοῖς μελικίαις ἔπεν. ὧ παρ' ἐλπίδα σεσωμί-
νος ἐγὼ. ὧ παρ' ἐλπίδα ἀκροῦς. ὅτι δ' ἐπὶ σὺν, οὐκ οὐ καὶ
δ' αὖ τὴν πολυκέφαλον ὕδραν τὴν ἀδελφόν μου καὶ σάντιον ἐκένος
μὲν ἢ οἷον ἢ. αὐτὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πᾶσιν ἀποφθαλμιῶνται,
ἀκροῖς ἐπὶ χερσὶν ἑρῶν, οὐδ' ἐκείνους ὄντα τοῖς πᾶσι
πρῶτον, ἐκείνους πολλοὺς τοιοῦτος. ἐκένω μὲν δ' ἐπειδὴ μακρὰ
εἴτης ἐγέρτο, κούφην γὲν καὶ πρὸς Λόγους. τὸν τοῦ δ' ἀδύκωσ τί πε-
θεῖν οὐκ αὖ ἐθέλωμι. ἴσω ζῶς. ἐπειδὴ δ' αὐτοῖς ἐπὶ σὺν σάντιον πολ-
λοὶ κατήγοροι, δὲ καὶ σάντιον ἐπὶ χερσὶν ἀσπασθαι γὰρ σὺν χερσὶν
τοῖς θεῖς. ἢ νῦν δ' ἐμὲ νῦν ἴσα ὅτι δ' ἐσάντιον ἀκροῦς, ἢ νῦν παρὰ ἐ-
λπίδα. Ιουλιανὸς σαφάπινι ἑρῶν λαμπροτάτῃ.

ὁ Λοι μὲν ἄλλοις τὰς πανηγύρεσσιν ἰομίζουσιν. ἐγὼ δ' ἐδύν-
ει γυνήεις ἐορτῆς σάντιον ἑρῶν ἑρῶν τὰς μακροκέρ-
τους ἐκείνους ἐκπέμνω. τὰ μὲν τὰ δ' ἐρῶν μετὰ μὲν τὰ κἀλ

λῆ ἢ ἴσως ἀρκούντων ἡδονῶν μνήσδων. αἰσοφάνει μὲν οὐδὲν εἶ-
 ναι πλὴν μέλιτος τῶν αἰῶν γλυκύτερον πᾶς ἰχθυόσας· καὶ οὐδὲ τῶν
 πάντων ἢ ἰχθυῶν εἶναι γλυκύτερον, ὥς αὐτὸς ἐπεκρίνας λέγει.
 ἡροδότῳ ἢ ἄρα τῇ συγγραφῇ, πρὸς ἐπιδείξιν ἐρημίας ἀληθοῦς ἢ
 κείσεν εἰρήνῃ. παρ' οἷς οὐτε σκιάδων, οὐτε ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν· ὥς πρὸ
 οὐτε αἰῶν τῆς ἐν κ' ποῖσ' ἀγαθόν, προτέρου τῶν σὺκων ὄντος, οὐ
 τε ἐπὶ πάντως ἀγαθὸν δέοντος, παρ' οἷς αὐτὸ σῦκον· ὁμηροσ δὲ ὁ σῦ-
 κος, τὰ μὲν αἶμα τῶν κ' τῶν εἰς μέγθος ἢ χροῶν ἢ καὶ ὅς ἐπαίει.
 μόνῳ δὲ τῷ σὺκῳ τῶν τῆς γλυκύτητος ἐπωνυμίαν συγχωρεῖ. καὶ
 τὸ μὲν μέλι χρωρὸν καλεῖ, δεδιώς, μὴ λάθῃ γλυκὺ προσειπὼν,
 ὃ καὶ πικρὸν εἶναι πολλὰ χρὺ συμβαίνει. τῇ σὺκῳ δὲ ἄρα μόνῳ ἀπ-
 ὀδῶσι τῶν οὐκ εἶναι διφρημίαν, ὥς πρὸ τῆς ἐν ταῖς διόπτι δ' μόνῳ γλυκὺ
 ἢ αἰώνιστον· ἡμεῖς μὲν ἰσχυροῦς φησὶ καὶ γλυκὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ
 πικρὸν εἶναι πάντως τῶν ἀνθρώπων· οὐκ ἀπὸς ὧν λόγῳ. χαλκῆς
 ἢ αὐτὸ ποιητικὸν εἶναι σύμπαντες ὁμολογοῦσι. καὶ τρέπειν τοὺς
 χυμοὺς εἰς τὸν γαστήρα τῆς γούσεως· ὃ δὲ καὶ μάλλον τῆς ἐκ φύσεως
 αὐτοῦ πικρότητος κατηγορεῖ τῶν γλυκύνων· ἢ αὐτὸς τοῦτο μετέβαλε
 λαοὶ οὐκ εἶναι, εἰ μὴ ἐπὶ πάντων αὐτῶν προσῆν ὅτι ἀρχὴ τοῦτο, ἀφ' ὅ
 πρὸς τὸ ἐπερὶ μετέπειπε. σῦκον ἢ οὐκ αἰσθάνεται μόνον ἡδύ, ἀλλὰ ἐπὶ
 γὰρ δόσει κρεῖττον ὅτι εἶναι· ἔτι δὲ ὅτι αὐτοῖς ὡφέλιμον, ὥς τε ἡ ἀλεξί-
 φάρμακον αὐτὸ πάντως ὁλεθρὸν φάρμακον φησὶν αἰσοτέλης εἶναι.
 ἡ τοῖς δειπνοῖς ἐκ αἵματος τινὸς ἢ τῶν χροῶν προστίθεσθαι τε ἐπὶ τῶν
 σηματίζεσθαι, καθὰ πρὸς αὐτῶν τῆς πρὸς ἀλεξίσεως ἰεράς τῶν ἢ ἐρω-
 μάτων ἀδελφείας περιττύνειν· καὶ μὴν ὅτι τοῖς τὸ σῦκον ἀνά-
 λειται, καὶ θυσιᾶς ὅτιν ἀπάσης ἐμβολίον, καὶ ὅτι πάντως λιβαίνω
 τοῦ λεγέσθαι οὐ θυμιαμάτων σκευασίαν ὅτιν, οὐκ ἐμὲ ἰδὲ

ἔργον ὁ λόγος· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡ γὰρ αὐτοῦ ἐμάχην, οἷον ὡς ἀνδρὸς πο
φύει ἱεροφάντων λόγος ὅτι. Θεόφραστος δ' ὁ καλὸς ἐν γλωσσῇ
ἔχει ἑλματι τοῖς ἔργοις ἐπεροφύτων δένδρων γλῆσεις ἐν τῇσι, καὶ
ἔστι ἀλλήλου χις ἐγκυρίσει ἐκκοισι, πάντων οἰμα ἔργον φυτῶν
μαῖον ἐπαιδ' ἐλκευκῆς τὸ δένδρον ὡς αὐτὶ ποικίλῃς καὶ διαφόροις
γλῆσεως δεκτικόν· ὁ μόνον τ' αἰών οὐκαθὼν παντοῖου γένους ἐνεγ
κὼν βλάστην· ἐπὶ αὐτῷ τ' κλάδων ἐκτεμνὼν ἔκαστον, ἐπὶ ἐκρή
ξας ἀλλήλων ἐς αἶον τ' πρὸς ἐμῶν ἐμφυῖ γονὶ ἐν ἔμβοσει, ὡς ἀρκῆν
ἔστιν ἀλλήλους αὐτοῖς ὁ ἀνδρὸς κληρουκῆσιν τὴν ὁρίαν, οἷον ἐν λῆ
μῶνι χειρὸς αὐτῶν ποικίλῃς τινὰ ὁ πλὴν δὲ τ' ἑρπῶν ἀφ' αὐτοῦ
τὴν αἰσθάναν αὐτῶν πομφότος· ὁ πὰρ μὲν ἄλλα τ' ἀκροβύλων· ἐστὶν
ὁλισχεόσια, ὅτι τὴν μολὴν οὐκ ἀνέχονται· μόνον δὲ τὸ ἐρπύκω καὶ ὕ
πρηνι αὐτῶν ἐξέστι, ὁ τῇ τῶν μέλλοντος κ' ἔργον γλῆσει συνενε
χθῆναι· ὡς τε φησὶ ὁ ἄμνηρος ἐν ἀλκινόετι κήπω, τοῦ κ' ἔργον ἀγῆλοις
ἐπιγρησθῆναι· τὸ μὲν τ' ἄλλων ὅσως αὐτῶν ποικίλῃς εἶναι
δὲ δὲ· μόνον δὲ τὸ ἐρπύκω πρὸς τὸ ἀλκινόετι ἐν ἔργον αὐτῶν συμφοροῖτο
διότι καὶ μόνον τ' ἄλλων ἑρπῶν ὅτι νομιμώτερον· καὶ αὐτῶν δὲ ὁ
χονοῖμα τὸ σύκον τὴν φύσιν, πολλὰ κ' ἔργον ὅτι πρὸς ἡμῖν τὴν ἑρ
νεσιν· ὡς εἶναι τ' ἄλλων φυτῶν αὐτῶν τιμωτέρον· αὐτοῦ δὲ τῶ
σύνου τὸ παρ' ἡμῖν θαυμασιώτερον· ὁ καὶ αὐτῶν τ' αἰών τῶν
γλῆσει· αὐτῶν δὲ ὕπαυτοῦ τῶ παρ' ἡμῖν ἡττοῦς· καὶ τῇ πρὸς ἐκ
περον ἐγκρίσει πάλιν σώζεσθαι· κρατοῦν μὲν ὡς ἐκός· οἷς δ' αὐ
κρατεῖσθαι δοκῇ, πάλιν ἐς τὸ κατὰ λου νικῶν· ὅτι τῶν οὐκ ἀπει
κόπερον παρ' ἡμῖν μόνον συμβαίνει· ἔδει δ' οἷμα τὴν διὸς πόλιν
ἀλλήλους ὅτι τὸν ἐλῶας ἀπώσης ὁφθαλμόν· τὴν ἱεράν ὁ μέγιστον
ἐλῶας ὁ λῆξ, τοῖς τῶν αἰῶνις σύμπεσιν, οἷον ἐρπῶν ἑλῶας, καὶ ἑρπῶν
μετ' ὅθ

μετέθ, ἐώρων δὲ κερία, καὶ πηγῶν ἀγλαΐα, ἐποταμῶν πλήθος καὶ
γῆς ὑφορείας νικῶσαν, μέντω δ' ἄρα καὶ θεῖται οὐτῶ φυντῶ πρὸς τὴν
το θαύματα τοῦ ὑπεροχῆν ἀρκέσαι. οὐδὲν οὖν ἀνέχεται φιλ μεταβο-
λῆς· τὸ δένδρον οὐδὲ ὑπερβαίνει τοῦ ἐπιχωρίου ὅρους φιλ βλάστησ.
ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὸ χέρος φυντῶ νόμῳ τὴν δὲ ἀπικίασ γῆς ἐσιν ἀρνέ-
ται. καὶ χρυσὸς μὲν, οἶμαι καὶ ἄργυρος ὁ αὐτὸς πολλαχρὸ φέ-
ται. μόνῃ δὲ ἡ παρῆμιν χώρᾳ, τίττε φυντῶν ἀλλαχρὸ φυνταί μὴ δυ-
ναμένον. ὡς πρὸς τὰ δὲ ἰνδῶν ἀγρόγῃμα. καὶ οἱ πρὸς τοὺς σῆρδον, ἢ ὅσα
ἐν τῇ αἰθιόπων γῇ τίεταται μὲν δὲ λέγεται, θεῖ δὲ φιλ ἐμπορείας
νόμῳ πάντα χρὸ διαβαίνει. οὐτῶ δὲ ἐπὶ τὸ παρῆμιν σύκον ἀλλαχρὸ
φιλ ἡς οὐ γινόμενον, πάντ' ἀχρὸ παρῆμων σέλλεται. καὶ οὐτε πῶλεις
οὐτε νῆσος, ὅσιν, μὲν οὐκ ἐπέρχεται τῇ τῆς ἡδονῆς θαύματι. ἀλλὰ καὶ
τὰ περὶ βεσιλικὴν κοσμή. ἐπὶ πάντως δειπνῶν. σεμνοῦσιν ἐγκλα-
λώπεμα. καὶ οὐτε σῆρδον οὐτε σρεπῶν, οὐτε νέκλατον, οὐτε ἄλ-
λοκαρυκκείας γῆς οὐδὲν, ἔσαι ἡδυσμαῖσιν, ἢ ἀφ' ἰκοιτο. γοσῶν
αὐτῶ τῇ τε ἄλλων ἐδεσμάτων δὲ καὶ τῇ ἐκαστα χρὸ περίεσι τοῦ
θαύματος. ἐπὶ τὰ μὲν αἶα τῇ σύκων ἢ ὁπωρὶ μὲν ἔχει τὴν βρωσιν. ἢ
περὶ σινόμενα ἐς τὸ ὅμοιον ἔρχεται. τὸ δὲ παρῆμιν μόνον ἀμφοτε-
εῖρε τῇ χρεΐα. δὲ καλὸν μὲν ὅσιν ἐπιδένδρον. πολλὰ δὲ ἐκ ἀλλοιῶν,
ἐπὶ ἐς περὶ αὐτὸν ἔλθοι. ἐπὶ δὲ τὴν ὥραν αὐτὸν τὴν ἐν τοῖς δένδροις ὀφθαλ-
μῶν λαβοῖς, δὲ ὅπως ἐκάστω τῇ πρέμνων ἐπιμύκεσι τοῖς κερῆσι οἷο
νὲ καλὴν δὲ κεν ἀπὴρτην, ἢ ὅπως ἐκ ἐκλῶ περιθεῖται καρπῶ
τὸ δένδρον αἶας μετὰ θλας ἐν τοῖς χω περιφερεῖ. τῶν δὲ αἶας
ας μηχανῶν μὲν, φαίης· αὐτῶ καθάπερ ἐν ὁρμῶ δὲ ῥῆς τὰς τῇ δέν-
δρων δὲ αἰεῖσεις αὐτοῦ. ἐπὶ πρὸς χρεΐαν μοῖδ' ἐπιτέχνησις, ἐκ ἐλάτ-
τονα φιλ ἐς τὴν χρεΐαν ἡδονῆς ἔχει φιλοτιμίαν. ἐπὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα
τῇ σύκων ὁμοῦ καὶ κτλ. ταντὴν ἔρριπται. οὐδὲ καθάπερ σαρκεδόν.

ἢ χυδὴν ἢ λίαν τερομένην. αὐτὰ πρῶτον μὲν ἡρέμα καὶ δέιδρων αὐτὰ τῶν
χερσὶν ἀποδρέπονται. ἐπειτα ὀρπηζιν, ἢ ῥάβδους ἀκανθώδεσι καὶ τοῖς
χων ἀπὸ τῶσιν ἰνὰ λυκαίνῃ μὲν ἡλίφκαθ' ὧν προσμιλῶνται. μετὰ
ἢ αὐτεπὶ βέλονται, καὶ ζώων τε δόρνιθων οἰονέων καὶ κερνέων τῇ ἀλξήσει
δορυ φορέμενα. καὶ ὑπὸ μὲν ῥυθμῶς αὐτῶν δολυκύντητος ἐξ ὥρας
καὶ ποιήσεως δ' ἡσυχίας, ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν ἢ ἐπιστολὴν πρὸς παῖδά. ὅτε
μὲν τῶν ἐκατὸν αἰθμῶν, ὡς ἐστὶ τῶν αἰώνων τιμωτερος, καὶ τὸ τέλει
ὅν ἐν αὐτῇ τῶν ἀριθμῶν περιγυράφω, μάθου ἀνὰ πᾶσι θεῶν τῇ δι. καὶ
ἐκαστοῦ μὲν, ὡς παλαιὰ σοφῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος, τὸ ἀρτίον τὸν περιτ-
τὸν προσέειπαι. ὅδε ὡς ἀρχὴν φασὶν αὐξήσεσθαι τὸ μὴ συνδύνατον. τὸ
τῶν ὁμοίων θατέρω, μετὰ τὸν ὁ ποῖον καὶ τὸ ἐπὶ. δὴ δὲ γυρομένη, τὸν τῆς
τὸν εἶναι τὴν περιττότητα. ἐγὼ δέ, εἰ καὶ τολμηρότερος ὁ λόγος ὅδε,
φαίνω ὅμως. ἀρχῆς μὲν εἰσὶν οἱ αἰθμοὶ πάντως δὲ χρητῆται. καὶ
τὸ προσεχὲς τῆς αὐξήσεως διὰ πάντας κομίζονται. παλὰ γὰρ μὲν εἶναι
δικαιότερον τῆς ἀρτίου μαχον ἢ τῶ περιττῷ τὴν τῆς αὐξήσεως αἰτί-
αν προσεχέσθαι. ὁ μὲν δὲ εἰς αἰθμῶν, οὐκ αὐτὴν περιττός, οὐκ ἔχων
ὅτον περιττός γυροῖτο. ἢ ὅ τῆς δυνάδου συζυγία, τίς τει διπλῶν τὴν
περιττότητα. καὶ τῶν δυοῖν ἀριθμῶν, ὅ τῆς εἰκότως εἰς αὐξήσεως
ἔρχεται. πάλιν τὸ ἐν τῇ τῆς ἐτέρας δυνάδου μίξις, τῆς τετραδου
τὴν ὑπεροχὴν λαμβάνει. καὶ ὅλως ἢ πρὸς ἀλλήλα κοινοῖα, τὴν
δὲ ἐκατέρου περιττότητα φαίνουσα, εἰς τὸν τῆς δυνάδου ἀριθμὸν
περικλείεται. δεδομένου δὲ τούτου, φαίνω ἀνὸμαι εἰς πρῶτης δε-
κάδος τὴν εἰς αὐτὸν περιφέρειαν ἀνακινελοῦσιν, εἰς τὸν εἰς ἐκα-
τοντάδος ἀριθμὸν τὸ ὅλον διαβαίνειν. ὡς τὰ μὲν ἐν τὴν αὐξήσιν εἰς
δέκα συντείνειν. πάλιν ἢ αὐτὴν δεκάδα δι' αὐτῆς αὐτοῦσαν εἰς τὸν
ἐκατὸν ἀριθμὸν συνετελεσθαι. καὶ ἰδοὺ αὐτὴν πάλιν δὲ ἐκατατάδων
τὸ ὅλον τὸν ἀριθμὸν τὴν δυνάμιν κερταῖος. μήτε τῶ ἐνὸς ἡρεμῶν τῆς

ἐμῇ τῇ δυνάμει ἐν τῇ μίξῃ τὸ περιττὸν ἀπὸ τῆς τοῦ σπέρματος καὶ ἐκείνου
τὴν αὐτὴν ἀνακαλεμένην, ἧς αὖ ἐτέρᾳ πάλιν ἐκαστὸν τῶν
ἀριθμῶν τὸ συναρπάζει καὶ ἀνελκύει καὶ τὸ τέλος αὐτῆς προσάπτουσα
πέλιν δὲ αὐτῶν εἰς τὸ ἐτέρῳ ἐρπύσῃ. ταῖς τῶν ἐκαστῶν ἰσχυρῶν ἐπιχορή-
γαις αὖ τὸ ὅλον εἰς τὸ τῆς κατὰ φύσιν ἀπειρον ἀναφέρειν. δοκῶ δὲ
μοι ἡ ὁμορφία οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀργῶς ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐκαστῶν
δύσασθαι αἰνῶν τῶν διὰ περιθῆναι ἀγάντιν ἐκείνῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχυ-
ρῆς τοῦτο αἰνῶν τῶν λέγων, ὡς ἄρα τῶν τελευτῶν θεῶν, τὸ τέλος τῶν
ἀριθμῶν περιάρθῃ. ἡ μόνον πρὸς αὐτὸς αὐτὸν ἀδυνατοῦν κοσμοῦν.
ἢ ὅτι τὸν ἐν μὲν τῇ φύσει, ὃν εἰς αἰνῶντος ἡμῶν τῆς ἐκείνου περι-
φερῆς ζωῆς αὐτοῦ, αὐτὸς αὐτὸς πᾶσι, ἢ ὅτι ἐκαστὸν ἀριθμὸς περιγυρᾷ
τῇ κατὰ φύσιν ἐκαστῶν, τὴν εἰς τὸ ὅλον τὸν νοητὸν κατὰ φύσιν ἐ-
καστῶν. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος ἔστω, ἡ τὸν ἐκαστὸν ταχέως τὸν βριάρειον
κατὰ φύσιν πρὸς τῶν διὰ καὶ πρὸς τῶν πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ οὐ συγχω-
ρεῖ διδάμειν. οἷον ἐν τῇ τῶν ἀριθμῶν τελευτῇ τὸ τέλος αὐτῆς ἐκεί-
νο ἀπὸ τοῦτο. ἡ μὲν καὶ πίνδαρος ὁ θηβαῖος, τῶν ἀναιρέων τῶν τυ-
φῶν ἐν ἐπὶ νικίῳις κερύτῃ, ἡ τὸν μέγιστον τὸν τὸν γίγαντος κρα-
τὸς τῶν μετὰ βασιλῆς τῶν περὶ τῆς, ἡ τὸν τῶν αὐτῶν τῆς δυφ-
μίας κρατὸς τῶν ὑπερβολῶν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἐκαστὸν κατέφα-
λον ἐνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν. ὡς ἔτετατος αὐτοῦ εἰς χεῖρα τοῦ
διδόσκειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γίγαντος νομίδεντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μὲν τῶν ἀλ-
λων ἐκείνη κεφαλῶν ὡπλίσεν, ἢ τὸν ἐτέρῳ τινος θεῶν, ἢ μόνος διδοῦς ἀξιο-
νικότερος πρὸς πάντων τοσούτων ἡ γίγαντος καθεύρεσιν ὄντος. σιμωνίδης
ἡ ἄρα τῆς μελικῆς πρὸς τῶν ἀπὸ τῶν διφρημίων ἀρκῆς τὸν θεῶν ἐκ-
αστὸν προσεπέντι. ἡ κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν τινος ἰερῶν συνείσμενος αὐτοῦ
τῶν ἐπὶ τῶν νικητῶν. διότι τῶν πύθωνος τῶν δράκοντος ἐκείνην ἐκείνη, ὡς
φύσιν, ἐκείνην τῶν καὶ μάγον αὐτὸν ἐκείνην ἢ πύθωνος χεῖρ πρὸς

χορδόμενον, οἷον κληῖρου πινός ἐπὶ πινυμίας συμβέβηκε πρὸς φωνοῦμε-
νον· ἡ γὰρ μὴ γὰρ δὴ ἀρεφάμενη νῆσος ἡ κρήνη, καὶ οὐκ ἔστι φορεῖα φλ-
θὸς ὑποδύχῃσιν ἀντιλαβῆσαι, ὅθεν ἐκὰρ ἔκλεων ἀειμαῖ τετμήν. Ἐ-
θέλωσ' ἡ ἄρα τὰς ἐκατὸν πεντάλους, οὐκ ἄλλου πινός ἢ τοῦτον χά-
ραν ἐπαινεῖ ὁ μηροσ, ὅτι τὰς πύλας τὰς ἐκατὸν, κάλλος ἡ θα-
μαστὴν καὶ σωπώθειν ἐκατόμβας δὲ καὶ ἐκατοῖα πέδους, δὲ ωμὸς
ἐκατοῖα κρήπιδας ἔχου ἐκατὸν ἰαδύχου ἀνδρῶν· καὶ τὰς ἀράρας
ἡ τὰς ἐκατοῖα πλῆθους. Ἐὖτα αἶμα θεῶν τε ἀνθρώπων τε ἀε-
θμοῦ τοῦδε προσσηγία συνείληπται. ὅτε μὴ ἀριθμὸς οὐκ οὐκ οὐκ
ἔσται πτωχὴ καὶ ὁμοῦ καὶ εἰρηνικὴ ταῖς κοσμησῶν. Ἐφαιδρύνει τὴν
ἐκατόν τανδρὸν λοχαγῶν, τιμὰ ἡ δὲ δικαστῶν εἰς τὸ ἴσον ἡκουσάν ἐ-
πὶ πινυμίας. καί μετ' ἐπὶ τὴν τῶν ἐχόντων λέγειν, ὅθεν ἐπὶ τῶν
ἐπὶ τῶν νόμος· οὐ δὲ ἀλλὰ συγῶμιν ἐχέειν τὰ λόγῳ, ὅτι καὶ
ταῦτα πλεονεξία καὶ ἐκείνων εἴρηται. Ἐπὶ μὲν ἐχέει μὲν ὑπὸ σὺ κρε-
τῆν, καλὸν ἐγχείρημα, πάντως καὶ πρὸς τοὺς αἰγούς ἐκφοροῦνται,
φλὶ περὰ σὺν ἡφου τὴν μὲν τυρίαν δὲ ζαμνον. ἐπὶ χερσὶ ἐπὶ
ρας προσδεῖται πρὸς τὸ τοιοῦτον συμπλήρωμα, πρὸς αὐτὸν
καὶ ἰὼν ἐπὶ τὴν γὰρ φλὶ εἰς κάλλος ἀκριβώσαντος πρὸς τὴν πῆ-
θε ἡ δὲ καὶ ἀπολαύσαι. Ιουλιανὸς δὲ οὐκ αἰών τῶν λοιπῶν εἰς γένεσος.

π Ἄνν ὑμῖν φορτικώτερον γέννη' ἐπὶ τῷ πρῶτον καὶ
ρῶν τῷ ζυγῶν τῆς δουλείας, τὸ διαγραφῆς ἀκέρυκτος
ὑπὸ τῷ πρῶτον ὑμῶν. Ἐχέει τὴν πλῆθος ἀφ' αὐτὸν εἰσκομίζων τῆς
τοιαυτῆς λόγους· ὡν πολλὰ μὲν αὐτῶν ἐθεώρειν. πλεονεξία ἡ τῶν
ἐμαθὸν οὐρὸν τὰ βρέβη τὰ καὶ οὐκ ἐφύλαττο ὅμως ἐπὶ καὶ μέλλουσιν
παλιν εἰσφορὰν καὶ οὐκ ἐπὶ πρὸς τῶν εἰρησίων. Ἐπὶ τὸ τοιαύτης δὲ
σφικμίας ἀσέβημα, ἐν ταῦτα ἐβίβασάντων σπικα· καὶ πρὸς παρὲν
δωλεα

δὴ καὶ τὰ βρέβια τὰ καὶ θυμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σιρηνίοις ἀπολέμε-
ται· ὡς μὴ ἐτι δυνάσθαι καὶ θυμῶν τιὰ τοιαύτῳ ἀκοντίζῃν ἀσέβη-
ας Φημί. καὶ τούτων μὲν ὑμῖν οὐ τοσούτον εἴητος· καὶ τίς ὁ φθι-
μνήμησ' ἄξιός κωνσάντιος ὁ ἀδελφός, ὅσοι οἱ τὴν συνάμῳ βαρβα-
ροι καὶ τὴν ψυχὴν ἀθεοὶ οἱ τὴν γούτον τράπεζαν ἐστῶμενοι· ὅς μ' ἐ-
γὼ ἐν χερσὶν ἐμαῖς λαβόμενός εἰς βοθρὸν ὥσπερ ὤλεσε, ὥς μή τε μνή-
μῳ ἐπιφέρεισθαι, ἢ εἶναι πρὸς ὑμῖν φθιούτων ἀπολείας· ἐπὶ πλε-
ον δὲ ὑμᾶς δυνάσθαι βουλόμενος τὸν ἀδελφὸν ἰουλιανὸν τὸν ἀδελ-
φὸν ταχὺν παρ' ἀρχὴν παρῆνεσθαι, ὅτι τὴν λεγόμενὴν εἶναι παρ' ὑμῖν
ἀποσπῆναι κωλύσθαι· ὁ μὴ ἐτι δυνάσθαι τὰ πλεῖστα ὑμῶν, τινὰ ἀδελ-
φῶν τοιούτοις φόρων εἰς πρᾶξις, ὡς πάντα χέουσι ὑμῖν ἀμέλεινον
ὑπάρχειν φθιέμεν βασιλείας· ἵνα ἀπολαύοντες, ἐπὶ μέζονας δύχας
πρὶν ἢ τε φθιέμεν βασιλείας τῷ πάντων κρείττονι· ὁ δὲ μισθὸς θεῶν
τῷ βασιλεὺς ὡς πάντες φαίμεν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτοῦ δεξιᾷ· πέφυκε δὲ
τοῖς ἐπὶ τῇ μερίμνῃ δὲ ταχομένους περιδείσθαι τὴν δόξαν· ὁ μὴ
τοσούτον εἰς τὴν πρᾶξιν χεῖρας ἀνατείνῃ τολμαῦ· τοῖς δὲ
πάντα χέουσι ἐχόντας τὸ ἀμέλεινον, ὁλοκλήρῳ ψυχῇ χαίροντας ὑ-
πὲρ τοῦ βασιλείου, ἱκετῆρους λαβείας ποιεῖσθαι τῷ μέζονι· τῷ
δυναμένῳ καὶ δουλεύει τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ πρὸς
πρᾶξιν ὡς ἐπὶ πρᾶξιν ὑμᾶς· ἵνα ἀγῶν τὸν ἔπ' ὅσων πόλε-
μον διορθώμενος, τὴν ἐκ πολλῶν ἐπὶ τὸν ἐπιθυμουμένῳ παρ' ὑ-
μῖν ἰδεῖν οἰκουμένην πόλιν ἁπᾶν ἱερουσαλὴμ ἐμοῖς ἡμαμάτοις ἀ-
νοικοδομήσας οἰκήσας· ὁ δὲ αὐτῇ δόξαν δώσω μεθ' ὑμῶν τῷ κρείττονι.

τοῖς
Ιουλιανὸν νόμος περὶ τῶν ἱερῶν.

τὸ
τὸ ἱερὸν ἐπὶ τῇ μὲν σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων τυχε-
ρὸν, τὸ ἐν τῇ φθιέμεν μαρτυρῶν· διὸ καὶ πάντῳ δὲ οὐρανοῦ πε-

Φοιτῆν ἐν αἰ δικαίως φιλοσόφων παιδείᾳ κέρυψιν ἡοῦσι· τὸ γὰρ ἀδινεῖς
φίλῃ μετέρας φύσεως, ὅτι τὰ γὰρ ἐπισυμβαινόντων ἀρρώσθημάτων
ἐπανορθοῦται διὰ ταύτης· ὅτι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ δικαίου λογισ-
μὸν, συνωδὸν τοῖς ἀνθρώποις βασιλεύει θεοπύζοντες, ἡμετέρας φιλαν-
θρωπίας κελεύουσα γὰρ βουλευτικῶν ἀφ' τουρνημάτων ἀνενοχλή-
τως ὑμᾶς τοὺς λοιποὺς χρόνους διάγειν.

Αλξάνδρῳσι διατάγμα.

Ἐ Χρῆν τὸν δὲ λαδέντα βασιλικῶς πολλοῖς πᾶν ὅσον ἡμετέρας
αὐτοῦ ραγῶν προστάγμασιν, ἐν γὰρ ἐπίταγμα περιμένει
βασιλικόν, εἰδὼν ὅτι εἰς τὴν αὐτοῦ κατισχύει· ἀλλὰ μὴ γὰρ ἡ-
μῶν δὲ ἀπορία, χρεώμενοι, ὥς περ οὐκ οὔσαν ἐν βερίῳ τοῖς νόμοις.
ἐπεὶ γὰρ τὸ νῦν ὑφ' ἡμῶν τοῖς γαυγαλίοις, τοῖς φηγαδουθεῖσιν ὑπὸ
τοῦ μακαρίου κωνσταντίνου, οὐκ ἔχοντες εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτοῖς
αἰεὶς τὰς πρὶν δὲ συνεχωρησάμεθα. Αἰνῶσι δὲ πυνδαίοναί τὸν γὰρ
μηρότατον ὑπὸ τοῦ συνήτους ἐπὶ θρόνῳ τε θράσους, ἀντιλαβείναι τοῖς
χομένους πρὸ αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνους· τοῦτο δὲ εἶναι καὶ θεοσεβεῖς
ἀλξάνδρων δὴ μετρίως ἀνδρείς· ὅθεν αὐτῶν προαγρῶν μὲν
ἀπέρχεται πόλεως δὲ καὶ ἡμέρας τὰς φημετέρας ἡμερότητος
γράμματα δέξεται παραχρῆμα· μένοντι δὲ αὐτῶν φη πόλεως
εἶσω, μέζοντος πολὺ καὶ χαλεπωτέρας προαγρῶν μὲν τιμωρίας.

Ιουλιανὸς Λιβανίῳ σφιστῇ κοιναῖστω.

Ἐχει γὰρ λιταίρων ἡλθον· ἐστὶ δὲ ἡ καὶ μετὰ χερσὶν ὅσον· ὅτι
ἐνέτυχον ὁδὸν λείψανα ἐχούσιν χειμαδίων ἀποχνην,
ὡς δὲ αὐτὸς οἶμαι, τὸ μὲν τέλος, τὸ δὲ ὅρος· τραχέως
δὲ πᾶσαι· καὶ ἐνέκφυγτο τῷ τέλει τι λίθοι ὥς περ ἐπίτηδες ἐρῶν-
μένοις εἰκοτότες ὑπὸν δὲ μιᾷ πέτρῃ συγχεῖμενοι, ὃν τὸ πᾶν εἰώθειν
ἐνταῖς

ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τὰς λεωφόρους οἷον ὁδομοῦντες ποιεῖν.
αὐτὴ μὲν φησι κοῖας πολὺν τὸν χρόνον ἐποικοδομοῦντας. πυ-
κνούς δὲ ὥς περ ἐν τοῖς τοῖς λίθοις. ἐπεὶ δὲ διαβάς μο-
λὶς ἤλθον εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν, ἐνέαπαν χερδὸν ἥσαν ὥραι. καὶ ἐ-
δεξάμην εἶσω φησὶ αὐλῆς τὸ πλεῖστον φησὶ παρ' ἡμῖν βουλῆς. ἃ δὲ δε-
λέχθη μὲν πρὸς ἀλλήλους, ἵσως ἐκείνου. μάθοις. Δ' αὖ καὶ ἡμῶν
ἀκούσας, εἰ θεοὶ θέλοιν. ἀπὸ τῆς λιτάρβων εἰς τὴν βέρροισαν πο-
ρεύομαι. καὶ ὁ ὁδὸς εἴσια πάντα ἐσήμηνεν. ἐναργὴς δείξας τὴν
θεοσημίαν. ἐπιμένας δὲ ἡμέραν ἐκείνην, τὴν ἀκρόπολιν εἶδον. καὶ ἐ-
δυσατὴρ δὲ βασιλικῶς ταῦρον λαυκόν. διελέχην δὲ ὀλίγα τῇ
βουλῇ περὶ θεοσεβείας. ἀλλὰ τοῦ λόγου ἐπὶ πᾶσι μὲν ἄπαντες,
ἐπεισθόσαν δὲ αὐτοῖς ὀλίγοι πάντες οὗτοι οἱ καὶ πρὸ τῆς ἐμῆς λόγων
ἐδόκουν ἐχειρ' ὑγιῶς ἐλάβοντο δὲ ὥς περ παρ' ῥησίας ἀποτίψασθαι
τὴν αἰσῶ καὶ ἀποδέσθαι. περὶ εἰς δὲ ὡς θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ μὲν
τοῖς καλοῖς ἐρυθρίαν ἀνδρεία καὶ χῆς καὶ δύσεβείας. καλλωπίζουσι
δὲ ὥς περ τοῖς χειρίσις ἐροσυλία καὶ μαλακία γυνήσ καὶ σώ-
ματος ἐνθου ὑποδέχονται μεβάτναι χερσὶν οἷον οὐκ εἶδον παρ' ἡ-
μῖν ἐξω φησὶ δάφνης, ἢ νῦν εἰσὶν ἐν ταῖς βάτναις. ὥς τὰ γὰρ πρὸ μικροῦ
σωζομένου τοῦ νεῶ καὶ τοῦ ἀγάλματος, ὅσῃ καὶ πηλὶν καὶ ταῖς ὀ-
λύμπου κορυφαῖς. ὅ τῳ θεῷ αἰλικόις τέμπεσιν ἄγων ἐπίσης,
ἢ καὶ προσπιῶν ἀπάντων ὁμοῦ τὴν δάφνιν οὐκ αἰσχυνοίμεν. ἰε-
ρὸν δὲ οὐδ' ὀλυμπίου καὶ ἀπόλωνος πυδίου τὸ χεῖρον. ἀλλ' ἢ μὲν τῇ
δάφνι γέγραπται λόγος. ὁ πῶς ὁ ἄλλος οὐδὲ εἰς τῆς νῦν κροτοῖ
εἰς καὶ μάλα ἐπιχειρήσεις αὐτὴν καμῖν, ἐργάσαιτο νομίζω. ὅτι τῇ ἐμ-
προθεν οὐ πολλοὺς πάντων. τί οὖν ἐγὼ νῦν ἐπιχειρῶ περὶ αὐτῆς, γρά-
(φαν οὐ τῷ

λαμπρὰς ἐπαύτη συνεγραμμένης. ὥς μὴ ποτὶ ὄφελι τοῖσι
τοῖς αἰγμὶν βᾶται βαρβρὸν ὄνομα τοῦτο, τυρίον ὅστις ἐλθὼν
κτλ. πρῶτον μὲν οὐκ ἀπασις ἐλπίδας χώρας αἰμοὶ λιβαυοῦ τῶ
ταχέως ἦσαν ἐρεῖα τε βλεπόμεν ὅπως πᾶν ταχέως. τοῦτο μὲν
οὐκ ἐλπίαν ὅφρα νέμε, θερμότερον ὅμως ἐδοκίμησεν εἰς τοὺς θεοὺς.
ὁσεβείας ἀλλότριον. ἐκ τὸς πάντων γὰρ εἰς αἰχὴν καὶ δρᾶσι καὶ θῆσι
χίαν. ἐπαύτη γὰρ τοῦτο πορνομένων οὐκ ἐπὶ ἀλλοτρίω βασιζόντων τὰ
πρὸς τοὺς θεοὺς ἐρεῖα τε ὅσια. τοῦτο μὲν οὐκ ἴσως ἰδίᾳ ἐταί
ἐρμολογούσης ἐπιμελείας αὐτίκα. τὰς βᾶτας δὲ εὐρών ποδῶν
λάσιον ἄλλοι κνυπερίτην ἔχον νέων. ὡς ἐν ταῦταις οὐδὲν γε-
ραῦτον οὐδὲ σαπρόν. ἀλλὰ ὁρῶσις ἅπαντα θάλλοιτα τῇ
κόμῃ. καὶ τὰ βασίλεια πολυτελῆ μὲν ἦν ἵστα. πηλοῦ γὰρ ὡς
μόνον ἐξέλω. οὐδὲν ποικίλον ἔχοντα. κῆπν δὲ τοῦ μὲν ἀκτινὸς
λατὰς δέστερον, παραπλήσιον ὅτι λαέριον καὶ ἐν αὐτῇ μικρόν
ἄλλοις πάντων, κνυπερίτην μεσόν. καὶ τῇ τριχίᾳ δὲ πλά τοιαῦ-
τα παραπεφυδωμένα δένδρα σίχω. ἐλπίδας. ἔτα γὰρ μέσον πρᾶ-
σιαι. καὶ ἐν ταῦταις λάχανα, καὶ δένδρα πάντοτε ὁ πόρρον φέρον-
τα. πῶς ἐν ταῦταις. ἔθυσαν δὴ λῆς. ἔθρ' ἑρῶν βαθεῖος, ὅπως ἔωθι πι-
εῖν ἐπεικὸς ἐκείνης ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ ὡς καλὰ τὰ ἱερά, ἐλπίδας
ὡς εἰχόμεθα ἐν παντῶσιν ἡμῖν οἱ πολῖται. ἐν περὶ χεταίμε ζεῖος,
ὁφθαλμοὺς μὲν ἀρῇ. φιλοῦ μὲν δὲ ὑπὲρ μου πάλαι. τίς δὲ αἰτίαν,
αὐτὸς μὲν οἶδ' ὅτι συνέρις. ἐμοὶ δὲ ἡδὺ καὶ ἄλλως φράσαι. γὰρ αἰ-
περὶ αὐτῶν ἀκούειν καὶ λέγειν, ἐστὶ μοι νέκταρ. ἰαμβλίσχον τοῦ θείου
τάχου γὰρ ὁρῶμεν σάπυτρος. τοῦτο κηδεσθὲν ὁρῶσι. ἐμοὶ γὰρ γὰρ
μὴ πάντα ἐκείνων γὰρ αὐτῶν ἀγαπᾶν, ἀδελφῶν τῶν ὁρῶσι φαν-
λότατον εἶναι δοκῇ. πρὸς ἐταῦταις αἰτία μείζων. ὑποδεξάμεθα
γὰρ

ταῖς πόλεσιν, τὸν τε ἀνέστην τὸν ἐμὸν καὶ τὸν ὁμοπατρίαν ἀδελ-
φόν. καὶ προφάσεις ὑπὸ τῶν οὐρανῶν πόλεσιν ἀποσῆναι φησὶς
θεῶ; ὁσεβείας, ὃν λεγόντες οὐκ ἐλάβον τῇ νόσῳ. Ταῦτα ἐ-
χον ἀπὸ φιλίᾳ πόλεως σοι γράφειν, ὑπὲρ τῆς ἐμαυτοῦ. τὰς ἡ-
στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκονομίας, αὐτὸν ἐχέω ὅμοιαν παρὸν
ταῖς πόλεσιν καὶ ἐπιμελείας, μείζον γὰρ ἔστιν ἢ κατεπιστολὴν δι' ἴδιον
καὶ τοῦτον ὅσον οὐ γὰρ δὸν οὐδὲ τριπλάσια τούτου περιλαβεῖν
σκοποῦντι τὰ κριβεῖς. ἐπεὶ καὶ φάσιν δέσι, καὶ ταῦτα φράσας
δι' ὀλίγων. πρὸς τοὺς σαρκικῶν ἐπιμελίας πρόσθετος ὑπομι-
νήσκων αὐτοῖς ἡδὴ εἰ βούλωντο. ἐν μὲν δὲ τοιούτοις ἐπὶ τὸν δέ-
λιν ἐγρηγορήσας ὡς ἐνδεχτο τοὺς παραφυλάζοντας ὁ δὲ ἐπι-
μελίας. μή τις ἐνδεχτο πρὸς τοὺς πολέμιους ὁ δὲ ἐλθὼν λατῶν, ἐσόμενος
αὐτοῖς ὡς κλεινὴ μέγα μνηστῆς. ἐκείθεν ἐδύνασθαι νικῶν στρατιωτῶν
κὴν, ὡς ἐμαυτὸν πείθω, πρὸς τὰ καὶ δικαιοσύνη. ἵππους περι-
τοῖς καὶ ἡμιόνους περισκελίσας, τὸ στρατόπεδον εἰς τὸν γόσιν α-
γαγόν. ναὺς πληροῦνται ποταμίαι πυρὸς. μάλλον δὲ ἄρτων ζυ-
μῶν καὶ ὀξέος, καὶ τούτων ἕκαστον ὅπως ἐπράχθη, ἐπὶ πῶς ἐφ' ἡμᾶς
σωγῶναι λόγῳ, πόσον μέγεθος ἐστὶ συγγραφὴ, ἐννοεῖς. ἐπιστολαὶς
δὲ ὅσας ὑπέγραψα καὶ βιβλοῖς ἐπομένας ὡς πρὸς εἰσάματα, καὶ ταῦ-
τα συμπερινοσθὲν πάντα χυλὴ, τί δὲ νῦν πράγματ' ἔχειν ἀπαριθ-
μούμενοι.

Ιουλιανὸς γρηγορίῳ ἡγεμόνι.

Ἐμοὶ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μικρόν, ἀρκεῖ μεγάλῃς ἡ-
δονῇς πρόσφασιν μνηστῆρας. καὶ τοῖνυν οἷός ἐστι γράψας λίαν ἡ-
δὲ, ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς πῶς ἴσθην, οὐ πρὸς τῆς ἐπιστολῶν μήκῃ
μᾶλλον, ἢ πρὸς τὴν οὐνοῖας μεγέθει. τὰς τῆς ἐπὶ τῶν Φιλίας ἐλπίδας
ὅς δὲ ἐν κρίνων.

ρ

μερόσι δαδμήα

Ιουλιαιὸς ἀλνπὶω ἀδελφῷ κλισαρίου.

δ Συλοσὼν ἀνὴρ φιλοπρεπὲς τὸν δαρεῖον, καὶ ὑπεμνησεν αὐ-
τὸν τῆς χαλνίδος καὶ ἤγειρεν αὐτὴν ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν σά-
μον· εἴτα ἐπὶ τούτῳ δαρεῖος μὲν ἐμεγαλοφρονεῖν, μεγάλα αὐτὴ
μικρὸν νομίζων ἀποδεδωκέναι. συλοσὼν δὲ λυπηρὰν ἐλάβε-
νε χάριν· σκόπει δὲ τὰ ἡμέτερά νῦν πρὸς ἐκείνη· ἐν μὲν δὴ τὸ πρῶ-
τον οἰμαι λιγέστον ἔργον ἡμέτερον· οὐ γὰρ ὑπεμνήα μὲν ὑπμνη-
σῆναι παρ' ἄλλου· τούτῳ δὲ χερόν· τὴν μνήμην φιλοφιλίας
διαφυλάξαντες· ἀκέραιον, ἐπειδὴ πρῶτον ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν
ἐν δυνάτεσι· ἀλλ' ἐν τοῖς πρῶτοις ἐμὲ τε καλεῖσαι· τὰ μὲν οὖν πρῶ-
τον αὐτοῦ. περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἄρα μοι δώσει· τί, καὶ γὰρ εἰ
μιμνησκός. προαγορεύσαι, μακρῶ νομίζω κερήτην ἐκείνῳ· ἀ-
δράσθαι δὲ δύμενός ἐστι· σὺ τε γὰρ οὐδὲν δὲν συγκατασσεφόμενον
τὴν πόλιν βασιλεύς. ἐγὼ τε πολλὴν δέομαι τῶν συνεπαγορευ-
τῶν μοι τὰ πεπρωμένα κακῶς· ταῦτά σοι γαλλικά καὶ βαρβα-
ροσμοῦσα προαυίζε· σὺ δὲ ὑπὸ τῇ τῶν θεῶν πομπῇ χαίρων ἀφί-
κοις· καὶ τῇ αὐτοῦ χειρὶ λίσσει· καὶ τῆς ἐν τοῖς χειμαδίοις θύ-
ρας τῶν προβατῶν ἔκει πρὸς τὸν φίλον· ὅς σε γὰρ τε καὶ πρὸς οὐ πω γὰ
νέσκειν ὅσοι εἰδιωμένος, ὅμως περὶ ἔσονται.

Ιουλιαιὸς τῷ αὐτῷ.

16 Δὲ μὲν ἐτύχεον ἀνέμινος φίλον· τὴν γὰρ χαφίαν ὅ-
τε ἀπέσθλας. οὐ μὲν ἔλαττον διὰ τοῦτο ἰδέως ἐδεξάμην
τὸ παρὰ σὺν πικρὸν ἀποσταλέν· ἔχει δὲ τὰ διαγγραμματα τῶν
πρόθεν ἐέλπιον· καὶ κατεμύσσωσάν αὐτὸν, προαφ' ἑαυτοῦ ἰάμβους
οὐ μάλιστα αἰδύντας τὸν βουπάλιον κατὰ τὸν κυρηναῖον ποικίλ-
ῶν· ἀλλ' οὐδὲν ἢ καλὴν σαπφῶ βούλεται τοῖς ὕμνοις ἀρμόττειν· καὶ τὸ
μὲν

172 ἐν

μὲν δὲ οὐκ ὄντι, ὅποιον ἴπῳ σὸς πᾶσι πεδυνάσαι, ἐμοὶ τε
ἡδύσοι δέξασθαι. περὶ δὲ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ὅτι δρα-
στηρίως ἅμα καὶ πρῶτος ἄπαντα περὶ αὐτὴν προθυμῇ, συννοήμε-
θα. μίξις γὰρ πραότητι καὶ σωφροσύνῃ ἀνδρεία καὶ εὐμῆ, καὶ
τῇ μὲν χεῖρτι πρὸς τοὺς ἐπὶ κείνοις τοῖς, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν πο-
νηρῶν ἀπαραιτήτως πρὸς ἐπὶ ὀρθῶσιν, οὐ μικρὰς ὄντι φύσεως,
οὐδὲ ἀρετῆς ἔργον, ὡς ἐμαυτὸν πεῖθω. τούτων δύχμεθά σε τῶν
σκοπῶν ἐχόμεον ἄμφο πρὸς ἐν τῷ καλὸν αὐτοῦ συναρμόσαι.
τοῦτο γὰρ ἀπάσαις προσκείμεναι ταῖς ἀρεταῖς τέλος, οὐκ ἐκ τῶν
παλαιῶν ἐπιστῶν οἱ λογιώτατοι. ἔρρωμένους καὶ δύναμον ὄντων δεῖ
λοῖγος ἐπὶ μήκιστον ἀδεαλφῇ ποθενότα τε φιλικώτατα.

Ιουλιανὸς ἀετῶ ἐπισκόπων.

Α Οἱ πῖς μὲν ἅπανσι τοῖς ὁπωσδήποτε ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κων-
σταντίνου πεφυγαδευμένοις, ἐν ἐκείνῃ τῇ γαλλογαλλῶν ἀ-
πανοίας αὐτῆς καὶ τῇ φυγῇ. σὲ δὲ οὐκ ἀνήμερον μόνον, ἀλλὰ καὶ πα-
λαιῶς γνωστὸς τε καὶ συνθεῖας μεμνημένος, ἀεικείδαι προῖ-
πα μέχρ' ἡμῶν. χεῖρ δὲ ὁ χεῖρ ἀπὸ δημοσίῳ μέχρ' ἐπὶ στρατοπέ-
δον τοῦ ἐμοῦ καὶ ἐνὶ παρίστω.

Ιουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ.

Γ Ράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξίῳ τῶν ἰστων. εἰ δὲ ἀδίκῳ συνεχῶς
ἐπιστέλλον, αὐτὰ δεκτικῶς δεομαι τῶν ὁμοίων παθῶν.

Ιουλιανὸς δοσιθέῳ.

Μ Ἰερῶν μοι ἐπὶ πᾶσι δακρύσαι. καί τοι γὰρ ἐχέλω ἐφ' ἡμῶν τὸ
νομα γὰρ σὸν φεγόμενον. ἀνεμνήσθην γὰρ τοῦ γυναικίου καὶ
πάντα θαυμασίον παρὰ τοῖς ἡμῶν. ὃν εἰ μὲν ζηλώσεις, καὶ αὐτὸς πᾶ-
σι δαδύμων ἐσθ' ἐπὶ τῷ βίῳ δώσεις, ὡς πρὸς ἐκείν', ἐφ' ὅτῳ εἰλοπιμήσῃ

ῥαθυμῆσιν δὲ λυπησὶς ἐμὲ· αὐτὰρ δὲ ὅππῃ μὲν Ὀφελος, μέμνη

†

Ιουλιανὸς ἱαμβλίχῳ Φιλοσόφῳ.

οδωδδ. π.

Δυνατὲς μὲν ὁ Ζήρεξ τοῦ παιδὸς τὴν ἐφ' αὐτῇ Φαντασίαν
ἀνατέλλοντι λέγειν οὐτοί τις θεὸς εἴμῃ· τί μ' ἄθανάτοισιν ἐῖ-
σις; ἐγὼ δὲ οὐδ' αὖ ἀνθρώπων εἶναι φαίνομαι ὡς ὁ λόγος· ἕως αὖ
ἱαμβλίχῳ μὴ συνῶ· ἀλλ' ἐρασῆς μὲν εἶναι ὁμολογῶ· καθάπερ ἐ-
κείνος τοῦ τηλεμάχου πατὴρ· καὶ γὰρ ἀνάξιόν με λέγῃς, οὐδ'
δὲ οὐτω τοῦ ποδῆν ἀφαιρήσεται· ἐπεὶ καὶ ἀγαλμάτων καλῶν ἀ-
κούω πολλοὺς ἐρασῆς γινέσθαι μὴ μόνον τοῦ δημιουργοῦ τὴν τέ-
χην μὴ βλάπτειν, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ αὐτὸ πάσης τὴν ἐμψυχον
ἰδούην τῶν ἐργῶν προστιθέντων· ἥ γ' ἡμῶν παλαιῶν καὶ σφῶν ἀν-
δρῶν, οἳ ἡμᾶς ἐγείνουν ἐθέλεις παύζων, τοσούτων ἀπέχειν φαίλω
ὅπως αὐτῇ φοιτῶντων ἀειδμῶ μετέπειτα πρὸς δύναι· καίτοι οὐ γὰρ οὐ
πρόδορον μόνον, οὐδὲ δημόκριτον, ἢ ὁρφέα τὸν παλαιότατον ἀλ-
λὰ καὶ ξύμπαν ὁμοῦ τὸ ἐλλήνικόν ὅπως εἰς ἄκρον Φιλοσοφίας
ἐλθεῖν μνημονεύεται, καθάπερ ἐν ἁγρᾷ ποικίλων φθόγων ἐν ἑ-
μονίῳ συστᾷσι πρὸς τὸ ἐντελὲς φιλομουσικῆς κέρας ἔχει· καὶ ὡς
πρὸς ἄρξιν τὸν Φύλακα φιλοῦσιν, οἳ μῦθοι προνοοῖαν ἔχοντα ἥν δὲ
ὅς ποικίλων ἀκοιμήτοις πάντοθεν ὀφθαλμῶν βολαῖς περιφράτ-
τῃσιν, οὐτω καὶ σε ἐνέσιον ἀρετῆς Φύλακα καθαρῶς παύ-
σθαι ὡς ὀφθαλμοῖς ὁ λόγος φωτίζει· πρῶτα μὲν δὴ τὸν αἰγύ-
πτιον φασὶ ποικίλαις μορφαῖς εἰσὶν ὁρᾶσθαι, ὡς πρὸς δὲ δό-
ται, μὴ λαθεῖν τοῖς δεομένοις· ὡς γὰρ σφόδρα ἐκ φήμας· ἐγὼ δὲ εἰπεῖν
ὡς οὐτως σφόδρα πρῶτον, ὅτι οἷός πολλαὶ ἥν ὄντων γινώσκῃν, ὡς
ὁ μικρὸς λέγει, φιλοῦσιν ὡς φέρεται αὐτὸν ἐπαινῶ· φιλοῦσιν
δὲ οὐκ ἀγαμέμνιν· διότι μὴ Φιλοσοφῶντων πινός, ἀλλὰ ἀπαπῶν

ἔργον

ἔργον ἐπὶ τῇ ἐκρήπῃ τῶν ἐαυτὸν ἵνα μὴ χεῖρσι μὲν ἀνθρώποις ἢ. σὲ δὲ ὡς
γυναικὶ τίς οὐκ αὖ ἀληθῶς θαυμάσειεν ὡς οὐδὲν τι τοῦ πρωτεύοντος τοῦ
Φοῦ μένων εἶ. ὧς μὴ μάλλον εἰς ἀρετὴν ἀκραυτελοφυλῶν ἔχεις
καλῶν, ὅφθονεῖς ἀνθρώποις. ἀλλ' ὡς πρὸς ἡλίου καθάρει δὲ κλυ ἀκτι
νάς σου ἀκραιφνεῖς ἐπὶ πάντας ἀγῆς. οὐ μόνον γὰρ παροῦσι τοῖς
εὐκότοις ξυῶν. ἀλλὰ καὶ ἀπόντοισι, ἐφ' ὅσον ἔξεισι παρὰ σωτηρί
σεμνύων. νικῶς δ' αὖ οὐ τῷ καὶ τὸν ὀφείει τὸν καλὸν οἷς πρῶτ' ἦς.
εἰς ὅ μὲν τὴν οὐκ ἐκ μόνουσι κλυ εἰς τὰς τῶν θείων ἀρχὰς καταναί
λισκε, σὺ δὲ ὡς πρὸς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κοινού τῶν ἀνθρώπων γήρους
ταχέει, ἀσκληπιόου χεῖρα πᾶσι ταχὺ ζήλων, ἀπαντα ἐπέρχει
λογίῃ τε καὶ σωτηρίᾳ νύματι. ὡς τέ μοι γὰρ καὶ ὁ μῆρος εἰς ἀνέβου
πολλὰ δικαιότερον διώκει ἐπὶ σὺ ἐκείνῳ τὸ ἔπος ἀνιζαοῦ, τὸ
εἰς δὲ τι πᾶν ζωὴς κατερίκεται δι' ἐπὶ κόσμῳ. τὸ γὰρ πῦρ τοῦ πα
λαιου νόμου καὶ ἡμῖν οἰοῖται ἀπὸ θέρπης ἐρῶς ἀληθούς καὶ γονίμου
παίδευσέως ὅτι σὺ μόνῳ ζωπυρεῖται. εἰς ἡ γὰρ ζῶσιν ὡς τὸ ἐρμῆ
ἄγε τὸ κοινὸν ἀπέσθαι οἷον ἐν μένῳ ὁ φελοῦς ἀμβλίων τὸν κα
λὸν ἐπὶ μήκιστον χρόνον τηρεῖται. πάντως πον καὶ ἐφ' ὁ μῆρος καὶ
παλῶν καὶ σωκράτει. εἰς ἡ πρὸς ἄλλος ἀξίος τοῦ χρυσοῦ τούτου,
δικαίως δὲ χεῖρ ἐπὶ τὸν δῶμα γὰρ πρῶτον δὲ τυχεῖς, οὐ τῷ τοῖς
ἐλευθίων καίρουσι ἐπὶ μέζον ἡνέκασεν. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἐφ' ὁ μῶν αὖ
δρα εἰς λόγῳ καὶ βίῳ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀντάξιον, ὅφ' ὁμοίαις δὲ χεῖρ
εἰς τὸ ἀκρότατον βίου γῆρας ἐπὶ ἐν δαμονία τῶν ὅλων παραπεμ

φῆναι.

Ἀνεπίγραφος ἢ πρὸς ἀργείων

Γέρ τῆς ἀργεῖς πλὴν πλὰ μὲν αὐτὴς ἐπὶ ἐχρί, σεμνυνῶν
αὐτῆς ἐθέλων παλαιὰ δὲ νέα πράγματα. γὰρ τε β' τῶν καὶ καθάπερ
ὑστερον ἀθηναίοις δὲ λακεδαίμονιόις τούτῳ προσήκει τὸ πλεόν εκεί

δοκῇ μὲν ἔσ' ἀμφω κοίτῃ πρᾶχοναί πρὸς φιλέλλας ἀξίον ὅς περ
ἔργων ἐστὶ φροντίδος, οὐτως καὶ ἔπαίνων τοὺς ἡγεμόνας τὸ
πλεον μετέχειν. αἰεὶ ταῦτα μὲν ἀρχαῖά πως εἶναι δοκῇ. τὰ δ' ὡς
τούτοις ἡ ἡρακλῆδων καὶ θοδῶς. ὥς τῇ πρὸς βυτάτω ἑρῶς ὁρῶ
ρίθῃ, ἥ τε ἐστὶ μακεδονίαν ἐκείνην ἀποικίαν, ἐπὶ λακεδαιμονίοισι
οὕτω πλεονῶν πρὸς κοινῶς, ἀδούλωτον αἰεὶ ἐλεύθερον φυλά-
ξαι τὴν πόλιν, οὐ μικρὰς οὐδὲ φιτυχούσης ἀνδρείας ἴσθαι. ἀλλὰ
ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ τῶν πέρας ὑπὲρ ἡμῶν μακεδόνων γυμνασία
ταύτῃ προσήκον τῇ πόλει δικαίως ἀντιστάτω. φιλίππου τε
ἔσθ' ἀλφειοῦ ἡμῶν πάντων προγόνων πατρὶς ἡ αὐτῇ. ῥωμαίοισι
δὲ ὑπερὸν οὐχ ἀλφειοῦ μᾶλλον ἢ κατὰ ξυμμαχίαν ὑπὸν ἡμῶν. καὶ
ὡς περ οἱμαί, μετέχει καὶ αὐτῇ, καὶ τὰς αἰσθητοῖς ἐλευθερίας
καὶ ἡμῶν ἀλλων δικαίων, ὅσα νέμονται ταῖς περὶ τὴν ἐλλάδα πόλε-
σιν οἰκιστῶντες αἰεὶ. κορίνθιοι δὲ νῦν αὐτῶν πρὸς γνομήν αὐτοῖς,
οὐ τὸν ἔσθ' ἐπὶ πᾶσι δὲ πρὸς πέτερον, ἀπὸ φιλοβασιλείας πόλεως, εἰς κα-
κίαν ἐπὶ θέντες συντελεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζουσι. καὶ ταύτησ' ἡρῶν,
ὡς φασὶ φιλικόνομιαν, ἔβδμοσ' οὐ γὰρ ἐν αὐτοῖς οὐτε τὴν δελφῶν
οὐτε τὴν ἡλείων συντέλῃαν, ἥς ἡζιῶθησαν, ὡς τῇ διαπύρῃαι τὴν
παρὰ σφίσιν ἱερὸν ἀλφειοῦ αἰδεθέντες. τετάρτων δ' ὄντων, ὡς ἴσθαι
μὲν ἡμῶν μέγιστον καὶ λαμπρότατον ἀγώνων περὶ τὴν ἐλλάδα, ἡλείοι
μὲν ὁλύμπια, δελφοὶ δὲ πύθια, ὅτι ἐν ἰσθμῷ κορίνθιοι, ἀργεῖοι
δὲ τὴν ἡμῶν νεμέων συγκροτοῦσι πανήγυριν. πῶς ἂν ὁλόγῃ ἐκεί-
νοισι μὲν ὑπερέχειν τὴν ἀτίλῃαν τὴν πάλαι δοθεῖσαν. ταῖς δὲ ὡς
ὁμοίοισι διαπύρῃαι ἀφειδίτας πάλαι, τυχὸν δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
ὑπερέχοντας νῦν ἀφῆρῃον τὴν πρὸς νομίαν, ἥς ἡζιῶθησαν, πρὸς δὲ
τούτοις ἡλείοι μὲν ὁ δελφοὶ, διὰ τὴν πολυθροναλῆγον πῶτα τεθε-
δῶς ἀπὸς ἐπιτελεῖν εἰσάγει. διὰ δὲ ὅτι νέμεια πρὸς τὴν ἀργείοις κα

Θα πρὶς ἰσμία παρὰ Κορινθίους· ἐν μὲν τοῖς τούτοις τῷ χρόνῳ καὶ
δύο προέχονται πρὸς τοῖς ἀργείοις ἀγωνεῖς ἑτέροι οἶδε, ὡς τε εἶναι τέσσα
ρας πάντας ἐν αὐτοῖς τέσσαροι. πῶς δὲ εἶδος ἐκ εἰναις μὲν ἀπὸ ἀγ
μονας εἶναι ἀφ' αὐτοῦ τῶν ἀπὸ τῶν τούτων ἢ ὑπὸ γὰρ πρὸς ἐπέ
ρων συντέλῃ, ὡς τετραπλοῖσι τοῖς οἰκοῖ ἀφ' αὐτοῦ τῶν ἀγ
τε οὐδὲ πρὸς ἐλλήνικῳ οὐδὲ παλαιῶν πανήγυριν· οὐδὲ γὰρ ἐς χερῶν
σιν ἀγώνων γυμνικῇ ἢ μυστῇ, οἰκορύνθιοι τῶν πολλῶν δὲ οὐδὲ χερῶν
των· ὡς ἢ τὰ κωμῶν τὰ πολλὰ καὶ ἐν οἷς θεάροις ἐπιτελέμῃ,
ἀρκτοῖς δὲ πρὸς ἀλφειὸν ὡσπνται. ἀπὸ αὐτοῦ μὲν ἐκὼς φέρει διὰ
τὸν πολέον καὶ τὴν ἀναλωμάτων τὸ μέγεθος· αὐτὸς τε ἐπὶ τῶν πόλεων
ὡς εἶδος αὐτοῖς ἐς τὸν συναιρομῇ, ὡς τὴν τέρψιν τῶν φρονή
μαρσ· ἀργεῖοι γὰρ χερῶν τὸ ἐχόντες ἐνδεῖστερ, ἡ ζωνικὴ θεῶν καὶ
πρὸς αὐτοῖς ἐπιδουλοῦν ἀναγκαζόμενοι, πῶς ἐκ ἀδικα μὲν ἡ πρὸς ἀ
νομα, τῆς τε περὶ τὴν πόλιν ἀρχαίαν διναμένη τε ἡ δόξης ἀνάξια
πείσῃ. ὅντες γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ γίνονται, οὗς προσήκον ὡς ἀγα
πῶν μαγνόν. εἰ πρὸς ὁρθῶς ἔχε, τὸ οὐδ' αὖ βίος ἀπόλοιτο εἰ μὴ διὰ κα
κίαν γὰρ τόνων. ἀργεῖοι γὰρ οἰκιστὴν οὐχ ὑπὲρ ἐνὸς πολυπραγμονού
μενοι βοὶ δὲ οὐ ταῦτα τοῦ Κορινθίου ἀπαιτῶνται. ἀλλ' ὑπὲρ πολλῶν ἡ
μεγάλων ἀναλωμάτων οἷς ἐδιδόκει εἶναι ὑπεύθυνοι, καίτοι πρὸς
τοῦ Κορινθίου ἐκὼς ἀντις ἡ τοῦτο προδείη· πότερον αὐτοῖς δὲ
καὶ καλῶς ἔχειν τοῖς φιλοπαιαῖς ἐλάδους ἐπεστυμίοις, ἢ μαγνόν
οἷς ἐν ἡλικίᾳ οὐκ ἐπὶ πρὸς φιλοπαιαῖς ἀντιπαιαῖς προσεληφέναι πάλιν. εἰ μὴ
δὲ τὴν παλαιῶν νομίμων ἀγαπῶσι σιμνότητι, ἀργεῖοις μαγνόν ἐς
Κορινθίων, ἢ Κορινθίους ἐς ἀργεῖος συντελέειν προσήκει. εἰ ἢ τοῖς νῦν ὑπὲρ
ξασ, τὴν πόλιν, ἐπειδὴ τὴν ῥωμαϊκὴν ἀπικρίαν ἐδέξαντο ἰχυρίζόμενοι,
πάλιν ἔχειν ἀξίαν, πρὸς αὐτὸς μετρίως αὐτοῖς μὴ τῶν τέρων

ρ iii (φρονεῖν μετρίως ἀπὸ τοῦ)

ὅσα καλῶς ἐκείνοι κείναντες, ταῖς περὶ τὴν ἐλλάδα διεφύλα-
ξαν πόλεις ἐθίμα, ταῦτα κατὰ λυγρὴν καὶ καινοτομὴν ἐπιβλα-
βῆ ἐλὺ μὴ θῶ' ἀσυγχρότων, ἄλλως τε καὶ νεωτέρα χρωμένους τῇ
ψήφῳ, ἐπὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ὑπὲρ φι' ἀργείων πόλεως τὴν δὲ
κλυὲ ἐσελθεῖν, ἐρμαιοὺς ἔχοντας φι' ἀλεονεξίας. ἢ γὰρ αὖ ἐφῆκεν
ἔξω φι' ἐλλάδος ἀπάντων τὴν δὲ κλυὲ. οἱ κορυβαῖοι ἐλατῆρον τε ἰσχυρὸν
ἔμελλον. καὶ γὰρ δίκαιον ὅστις ἐπιτιμώμενον καλῶς φανέσθαι πρὸς τῷ
πολλῶν καὶ γυναικῶν τούτων συνωπύρων. ὑφ' αὐτῶν ἐκός ὅστις τὸν δίκαι-
σῆν προτιθέμενον, ὅτι περὶ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν ἀξιώματος δυσωπύ-
μυθον, ταῦτα τὴν τὴν ψήφον ὅθεν γενεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπὲρ φι' πό-
λεως δίκαια ἐπὶ ῥητόρων, ἐμόνον ἀκούειν ἐθέλοισ, καὶ λέγειν
αὐτοῖς ἐπιτραπείη, τὴν δὲ κλυὲ ἀπαρχῆς πύση, καὶ γὰρ πρὸς αὐτὴν
ἐκ θῶ' λιγομύων, ὅρθως ἐλεθήσεται. ὅτι δὲ χεῖρ καὶ τοῖς πρεσβείαις
ταῦτα τὴν προστάτοις δι' ἡμῶν πεπονηται, μίληρά πρὸς αὐτῶν χεῖρ δι-
γῆνης μύθου καὶ λαμπρίας φιλοσοφούσι μὲν ἔπ' ἑπὶ ἀλλο-
θῶ' κατ' ἡμῶν. φι' πολιτείας ὅτι τὰ μὲν ἐννομα ὁ κορυβαῖος δια-
πεφύλασσι τῇ πατρίδι ὅτι ἐπαρκεῖν ἀεὶ κατὰ δυνάμιν προσδυμῶν
μενοι, ὅταν ἡ γῆ τις ἐν χεῖρ μεγάλῃ γίνηται, τότε ῥητορδύοις καὶ
πολιτῶνται, ἐπὶ πρεσβύοις, καὶ δαπανῶσιν ἐκ θῶ' ὑπορχόντων
προδύμους ἔργους ἀπολογού μύθοι. τὰ φιλοσοφίας οὐδέσθ, ὅτι ὁ δὲ
κεῖν ἀχέσις εἶναι ταῖς πόλεσι τοὺς μετιόντας φιλοσοφίαν, ἴδῃ
δὲς ἐλέγχοντες. χεῖρται ὅτι αὐτοῖς ἥ τε πατρίς εἰς ταῦτα. ἐπὶ πειρῶν
ταῖς κορυβαῖαις ἀτίει τοῦ δίκαιου δι' ἡμῶν ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διὰ σὺν. τοῦ
το ὅτι καὶ μόνον λέγεται ταῖς ἀδικουμένοις εἰς τὸ σωθῆναι. γὰρ τυ-
χεῖν δίκασον κείνῃ τε ἐθέλοντος καὶ δυναμένους καλῶς, ὅτι περὶ ὅτι αὐ-
τῶν γόντων, ὅτι ἀποτιθέμενος ἢ κατὰ προσδύντος αὐτοῦ, γὰρ δίκαιον
οἰχεσθαι πάντως ἀνάγκη. ἀλλ' ἐπειδὴ νῦν ἡμῖν τὰ μὲν τῷ δικαστῶν

ἡ πρῶτη καὶ ἡ δεύτερη, λέγειν ὅτι ἐνὶ μὴ γράψαντες, ἀξίους τοῦτο πρῶτον
τον αὐτοῖς ἀνέδοται. ὁ μὴ τὴν ἀπραγμοσύνην αὐτοῦ τότε συνήτη
τοῦ τῆς κλῆς τὴν δίκην ἐπιπροσέσαντος αὐτῶν αὐτῇ γενέσθαι εἰς
τὸν ἐπειτα αἰῶνα βλάβης ἡσανύτης. ἄτοπον ὅσον χεῖρομίζην, γὰρ,
τὴν δίκην αὐτοῖς ἀνάδικον πρῶτον. τοῖς μὲν δὲ ἰδιώταις συμφέρει γὰρ
κρεῖττον ὁ δόσις τελέσει ὁλίγων πρῶτον τὴν εἰς τὸν ἐπειτα χρόνον
ἀσφάλειαν ὡς μὲν οὖν ὁ αὐτοῖς ὁλίγον εἶς, ἡδὺν μὲν ὁ γὰρ μετὰ
λίγον ἡσυχία πολυαῖσι. Φοβερὸν ὅτι γὰρ πρὸς τὴν δικασθεῖς ἀπείθεσθαι
κρινόμενος ὁ πρῶτος μὲν τὴν δίκην ἀπείθει, ὥστε κινδυνεύει κρεῖσσον
εἶναι γὰρ ἡ ἀλὸν ὁ πῶτος λαβεῖν ἡμῖς, ἢ περὶ τοῦ παντὸς
ἀγωνιζόμενοι ἀποθανεῖν. τὰς πόλεις ὅτι ἀθανάτους ἔσονται, εἰ μή τις δι
καίως κρινέται, φησὶ πρὸς ἀγέλης φιλονεικίας ἀπαλλαγῆναι, ἀθά
νατον ἔχειν τὴν δύσνοιαν πάντως ἀναγκάσιον. Ἐὰν μῖσος ὁ ἰσχυρόν
πρὸς χρόνον κρατῇ ὡς μόνον ἐρηται, φασὶν οἱ ῥήτορες. ὁ γὰρ λόγος
κρίνοισι δ' αὐτὸς τὰ δέοντα.

Ιουλιανὸς αὐτοκρατορὶ παρφυεῖα χαίρειν.

π Ο ἅλῃσις ἦν πάντων ὁ μεγάλη βιβλιοθήκη γὰρ ἡς πάντο
δα πᾶν μὲν φιλοσόφων, πλὴν ὅτι ὑπερμνηματογράφων. οὐκ
ἐλάττωσεν αὐτοῖς ἔτι τὰς γαλιλαίων, πλὴν ἔτι πάντοδα παρ
βλία. πᾶσαν ἔν ἁπλοῦς τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσας, φρόντισαν
εἰς ἀντίοχειαν ἀπεστέλαι. γνώσκων ὅτι μετὰ τὴν δὲ αὐτὸς περιβλή
θῆσθαι ζημίαν, εἰ μὴ μετὰ πᾶσις ἐπιμελείας ἀντιχρυσίας ὁ τῶν
ὁ πῶτος ὑπὸ τοῖς ἰσχυρὰς ὑφηρεῖται τὴν βιβλίαν. πᾶσι μὲν ἐλέγχους
παρδοῖται ὅς οἱ εἰς, πλείονος ὅτι οἱ αὐτὸς βασιλεὺς, πλείονος εἰ μὴ διώκει
καταναγκάσει εἰς μέσον πάντα προκομίσαι. Αμείψω.

ὁ Ὑπερκαρύντισον τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνω, ἦν ἐπὶ τῇ φησὶ
νοικουοῦς θανάτῳ πεποιήσας, τὸ παρὸν τὴν ὑπερβολὴν ἀγέλης.

πρὸς δὲ τῇ δὲ καθεαυτὴ λυπῆς τὸ συμβαὸν ἄξιον εἶναι, γυναικαὶ νε-
ανὶσὶ σὺ φρονεῖν θυμὸν τῇ πᾶσι, πρὸς δὲ καὶ παίδων ἱερῶν
μητέρας, πρὸ ὥρας αὐτῶν παθῶναι καθεαυτῇ δαδὰ ἡμῖν ἐν, εἴτα ἐν
ὀλίγῳ καταβαλῶσιν τὴν φλόγα, ἐπὶ γὰρ τὰ παῖδας εἰς σὲ τείνον,
οὐχ ἡ πόμοι δοκῇ λυπηρὸν εἶναι. ἡκιστα δὲ δὴ πάντων ἄξιός ἐστι ὁ
καλὸς ἡμῶν ἀμείριος, ἀλγῶν πινος εἰς πείραν ἰλθεῖν. αὐτὸς δὲ λό-
γῳ χεῖρὸς δὲ ἡμῖν εἰς τὴν μάλισται τὴν εἰλῶν ὁ ποθεινός τος. οὐ μὲν
αἰετὶς ἐν τέρῳ ὡς γράφειν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, πάντως αὐτὸς εἰδικοί πᾶσι
όντων εἰς τοῦτο λόγων. τό, τε συμβαὸν, ὡς αὐτὸν εἰς τὸ φέρειν, ὡς ἀνα-
καίτοι, εἰ τὸ μηδὲν εἰς τοῦ μάγον ἀλγεῖν, ἔχειν πᾶσι δὲ εἶναι, εἰ πᾶσι
ταῖς οὐαῖς δὲ πρὸς τὴν τοῦ παῖδος πᾶσι ἀμυδιαν ἀρμότῃ, ὡς ἀγνοῦν
ταῖς διδασκόντι. ἐπεὶ δὲ αἰχρὸν ἡγοῦμαι πρὸς ἀνδρα τοῦ αἵματος νοῦ
δε τοῦτα ποιεῖσθαι λόγῳ, οἷς χεῖρ τοῖς μὴ εἰδόμενοι σὺ φρονεῖν καὶ
παιδείαν, φέρεται πᾶσι ἀλλὰ παρῆς, ἀνδρὸς εἰπω σφού μὴ τὴν ἐ-
πε δὴ λόγον ἀληθῆ, οἱ μὲν ἴσως οὐ ζήλον. τοῖς πᾶσι οἷς εἰς ἀ-
γνωστον. ὡς δὲ ἡμῶν χεῖρ σάμενος, ὡς πρὸς φέρμα κωμῶν περὶ, λυσι-
αὐτὸς εἰς τοῦ παῖδος οὐκ ἐλάττω φιλικὸς, ἢ ἡλικία τῇ
τηλεμαχῶ πρὸς τὸ ἴσον φιλικὸς ὁρίξασθαι πιστεύεται. φασὶ γὰρ
δημόκριτον τὸν ἀνδρείτῳ, ἐπεὶ δὲ δαρεῖν γυναικὸς καλῆς ἀλγῶν
τι θάνατον, οὐκ εἶχεν ὅ, τι αὐτῶν εἰς παραμυθίαν ἀρκεῖται, ὃ
ποχέει οἱ τὴν ἀπελθοῦσαν εἰς φῶς ἀνάξιν, ὡς ἐτελήσῃ τῷ εἰς
τὴν χεῖρ ἡκούτων, ὑποσῆναι τὴν χρυσίαν. κελδύσαι γὰρ δὲ ἐκεί-
νου μὴ φείσκαδαι, ὅτι αὐτὸς λαβόντα, τὴν ὑπόχρεσιν ἐμπεδῶσαι, με-
κρόν ἐπιχρῶντα χεῖρον, ἐπείν. ὅτι τὰ μὲν αἴα αὐτῇ πρὸς τὴν τοῦ
ἱερῶν πρᾶξιν συμπεριδείκνυμένου δὲ κῆρος πρὸς δέοιτο. ὃ δὲ αὐτὸν μὲν
ἐκ ἔχειν ὡς αὐτὸν λαβοῖ δαρεῖν ὡς βασιλεία φιλόλης ἀσίας οὐχ ἡλε-
πῶς

πῶς αὖ ἴσως δῖρεν· ἐρομένῃ Διὶ κείνῳ, τί αὖ ἐν ποσσὶν ὁ μόνω βα-
 σιλῆ· τυωδῆναι συγχωρεῖται, ὑπ' λαβόντα φασὶ τὸν δημόκριτον,
 εἰ τῶν ἀπειθήτων ὀνόματα θεῖ· τὰ φῶφι γυναικὸς ἐπιγυῖαί φησιν,
 οὐδὺς αὐτὴν ἀναβίωσας, θεῖ· φη· πελὺς νόμῳ δυσωπῶν μέ-
 νην· ἀπορήσαντος ἧ τῷ δαρείῳ, ἐμὴ δὲ ναὶ ἀνδρα δυνάμειντος δῖρεν
 ὅτ' ἢ μὴ καὶ παθῇ λυπηρόν τι συνήνεχεν, γλῶσσά τε συνήθως τὸν
 δημόκριτον, ἐπεὶ· ἐπὶ ὅ πάντων ἀποπώτα περηνεῖς αὐαίδην, ὡς μὲν
 νος ἀλγυφῇ τὸ σῶν τῷ συμπλακείσ', ὁ μὴ δὲ ἐνὰ τῷ πῶποτε γχο-
 νότων ἀμοιρον οἰκείου πάθους· ἔχων δῖρεν, αὐτὰ ταῦτα μὲν αἰνέειν
 εἰδείν δαρείους αὐτῶν βαρβαροὺς καὶ ἀπαίδευτους· ἐκδοτὸς ἡδονῇ καὶ
 παύσθ'· σὲ δὲ ἀνδρα ἐλλυνα καὶ παιδείαν ἀλυσθῇ πρὸς εὐδύνοντα· ἐπὶ
 ρὰ σπαντὸν τὸ ἐκὸς· ἔχειν ἀρ' ἔχειν· ἐπεὶ καὶ ἄλλως αἰσχύνῃ τῷ λογισ-
 μου γήνοιτ' αὖ, ἐμὴ τῶν δυνάμετο, τῷ χέοντι.

V. c. habet 2078 -
 2078

Μαζέμω Εὐλοσόφω.

π Ἀντα ἀρόα· ἐπεισέμοι· καὶ ἀπακλείδ' τὴν Φωνὴν ἄλλο
 ἄλλω προσελθεῖν οὐ συγχωροῦν τῷ ἐμῶν διανοημάτων.
 εἴτε ψυχρὸν τῷ παθῶν, εἴτε ὅπως εἶλον κατονομάζην τὰ τοιαῦ-
 τα· ἀλλὰ πῶς μὲν αὐτοῖς· μὲν ὁ χέοντος ἀπέδωκε τάξιν, δὲ χερσὶ σάν-
 πτεσ'· τῶν πάντων ἀγαθῶν θεοῖς· οἱ τέως μὲν γράφην ἐμοὶ συνεχώρη-
 σαν· ἴσως δὲ ἡμῖν καὶ ἀλλήλους· ἰδεῖν συγχωρήσυσιν· ὡς πρῶ-
 τον ἀντηρεῖται τῶν ἐμῶν ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ· καὶ τῷ αὐτοῖς
 καταφανέσθ' ὅν ἐνεδέχετο τρόπον ἐποίησα· στρατῶντος ἐπὶ τοῦς
 βαρβαροὺς ἐκείνης μοι γήνο μὲν τριμήνου φη· στρατῶντος· ἐπὶ τῶν
 ὡς τῶν γαλατικῶν ἐπεσκήσασιν· καὶ τῷ ἐκείθεν ἡκόντων αὐτῶν
 πωθανόμην, μὴ πρὸς Εὐλοσόφω, μὴ τὸς χλασικὸς ἢ τῶν ἰωνίων ἢ χλα-
 νίδιον φορῶν κατῆρξεν, ἐπεὶ δὲ περὶ τὸν Εὐκλεὺς Τίωνα, πλὴν χιον

ἴδων βελονίαν sequantem spiridum
 de quo Caes. lib. 1. de bello gallico

δὲ νῦν ὅστιν ἀνέλθῃ μιν, πάλαι δὲ μετ' ἀλκῆς τὴν ἐκ πολλῶν τελευτῶν
 ἐκείνῳ ἐκείνοισι, τείχεα καὶ πύργους, καὶ προσέτι τῇ φύσει τοῦ
 χερσίου, πειρᾶς γὰρ αὐτὸ ὁ δαίμων ποταμὸς, ἡ δὲ ὥς πρὸς ἐνθαλάτ-
 τη πετρῶδης ἀκρὰ ἀνέστηκεν, ἀβάτος ὀλίγον δέω φαίαι καὶ αὐ-
 τοῖς ὄρνισι. πάλιν ὅσα ὁ ποταμὸς αὐτῶν περιρρέων, ὥς πρὸς τῶν
 ἐκπαλῶν ἔχει προσέμνησεν. ταύτης πλεονέκτης πόλεως, ἀπὴν-
 τήσκι κωκὸς τις αὐτῶν, ἔχων τριβῶνα καὶ βακτηρίαν. τοῦτον πρὸς
 ῥωθὴν θεατὰ μνηστῶν, οὐδὲν ἄλλο ὑπέλαβον ἢ σέ. πλεονέκτης δὲ ἡδὴ πρὸ
 ἑῶν, παρὰ σὺ πάντως ἡμεῖς αὐτὸν ἐνόμιζον, οὐ τοσὶ δὲ κινῆρ Φίλας
 μὲν, ἡ τὴν δὲ φιλίαν προσδοκῶμεν ἐλπίδους. ἐν μὲν δὲ τοιοῦτον ὄν-
 ἐχόντες τόμοι μετὰ τοῦτον δὲ ὥμην σε πολλὰ πρᾶγμα νόμιζον ταῦτα καὶ
 πᾶς φιλίαν ἀδελφῶν ἐκ τῶν οὐδὲ μὴς διρεθῆναι. ἰσχυροὶ, ἰσχυροὶ
 ἡλίοι, ἰσχυροὶ ἀθλητῶν κρατῶν. καὶ πάντες θεοὶ καὶ πᾶσι, πᾶσι
 πᾶσι πᾶσι ἰσχυροὺς ἀπὸ τῶν κελτῶν ἐτρεμον ὑπὸ σὺ. καὶ
 ἐπὶ πᾶσι ὁμῶς τῶν θεῶν, αὐτὸς μὲν οὐ γλῶσσων. οὐ γὰρ ὑπέμεινον
 οὐτε ἰδεῖν τοιοῦτον, οὐτε ἀκούσαι οὐδὲν, οἷον αὐτοῖς ὑπέλαβε δύ-
 νασθαι τὴν καὶ αὐτὰ περὶ σέ γίνεσθαι. ἐπετρεπον δὲ ἄλλοι. οἱ θεοὶ
 δὲ ταρῆα μὲν τινὰς ἐσεῖναι περὶ σέ περὶ φανώσ ἐδήλωσαν. οὐ-
 δὲ μὲν δεινόν. οὐδὲ εἰς ἔργον τῶν ἀθέσμων βουλομένων. ἀλ-
 λ' ὅρα ὅτι μεγάλα καὶ πολλὰ παρ' ἐσθραμον. μαλισταί σε πυθέ-
 σθαι ἄξιον. πᾶσι μὲν ἀθρόως φιλίαν ἐπιφανείας ἡ ἀδόμεθα τῶν θεῶν.
 τίνα ἢ ἴδοντες γὰρ τοιοῦτον ἢ ἐπιβέλων πλεονέκτης διαπεφύλακται
 ναυτῶν ἐδέναι. χεῖμαται ἐδένος ἀφελόμενοι. φυλαξάμενοι ἡμῶν, ὅς
 ἐλαμβάνομεν ἐπὶ τῶν φῶν. ταῦτ' μὲν ἐν ἰσῶς ἐγχαίφην, αὐτὰ φρα-
 ζῶν χεῖ. οἱ μὲν δὲ σε καὶ μάλα ἡδὲως πένθεσθαι. θρησκὺς οὐ μνηστῶν θεῶν
 αὐτὰ φαν

αὐαφάνδον. καὶ τὸ πλεῖστον τῶν συγκαταλόντων μοι στρατοπέδον
θεοσεβέες ὄντι· ἡμεῖς φανερώς βουθυτοῦ μὲν. ἀπεδῶκα μὲν τοῖς θεοῖς
οἷς χειρὶς ἡμεῖς, ἐκατόμβας πολλὰς. ἐμὲ κελύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πάν
τα αἰγυδιῶν εἰς δυνάμιν. καὶ πείθομαι γὰρ προσθύμῳ αὐτοῖς με
γαλοῦς καρπὸς ἔχῃ πόνων ἀποδώσειν Φασίν, ἢν μὴ ῥαθυμῶ μὲν.
ἦλθε πρὸς ἡμᾶς δὴ ἀγχιος.

Χ Ρῆξένον παρθεοντι φιλεῖν ἐδέλυνται δὲ πέμπειν ὁμηροῦ
ὁ σοφὸς ἐνομοθέτησεν. ἡμῖν δὲ ἵν' ἵπ' ἀρχῇ πρὸς ἀλλήλους ξε
νητικῆς φιλείας ἀμείνων, ἥ τε διὰ τῆς ἐνδεχομένης παιδείας καὶ τῆς
περὶ τοῦ θεοῦ δόσεβείας, ὡς τε οὐκ αὖ με τίς ἐγράφατο δικαίως
τὸν ὁμήρου παρβαίνοντα νόμον, εἰ καὶ ἐπὶ πλεῖστον μενέειν παρῇ
μῖν ἀξιώσαιμι. ἀλλὰ σι τὸ σωματίον ἰδὼν ἐπιμελείας πλείονος
δέομενον, ἐπέτρεφα βαδίζον εἰς τὴν πατρίδα. ὁ ῥα σῶντος ἐπεμε
λίσθην τῆς πορείας. ὁ χῆματι πῶν ἐξεῖσαι δημοσίῳ χρεῖσασθαι. πο
ρεύοισιν δὲ σὲ συνᾶσθαι ληπὶ πάντες οἱ θεοὶ. ὁ πάλιν ἡμῖν συντυχέειν
δοίειν.

Ἰαμβλιχῶ.

Ἄ Ἰδοῖνομάϊ σὺν φίλῃ ἐν τῇ μέμφῃ ἡλικύτῃ καὶ ὡς ἐκα
τερὸν ὀξίσου πρᾶτῃς. καὶ οἷς γράφει τιμῶν, τοῖς ἐγκαλῆς παιδῶ
ν. ἐγὼ ἢ ἐμὸν πῶν συνήδην ἐμαυτῶν τῶν πρὸς σὲ γινόμενου ἐκτὸς με
κρ' ἐλλείψαντι, πάντως ἢ τὰς προφάσεις δολόγως εἰπὼν, ἐπειρώ
κῳ ὡς ἐν τῇ μέμφῃ ἐκκλίν', ἢ συγγνώμην ἀμείνων αἰτεῖν ἐμὸν
μὴ ἐπεὶ μὴ δὲ ἄλλως ἀσύνετων οἰδᾶσθαι πρὸς τοὺς σὺν, εἴ τι πρὸς
σὲ φιλικῶν ὀξήματα ἄκοντες. νῦν δὲ, οὐ γὰρ ἡμῶν οὐτε παροφθῇ
καθέμιος, οὐτε ἡμᾶς ἀμελεῖν, ἵνα τύχοι μὲν ὧν ἀεὶ ζήτοῦντες πο
δοῦ μὲν, φέρεται καθ' ἡμᾶς ἐν ὁρῶ γράφῃς ἀπολογισμαί. καὶ δει
ξω μὲν ἐμαυτὸν, ὧν ἔχον, εἰς σὲ περιδεῖν, ἀλλὰ μὴ δὲ με ἀλλοτρεῶς

οδ. δδ. σ.

τελμήσαντα. ἡλθον ἐκ πνευνοῦ καὶ ἡδὴ ζῶντες ἔχουσιν ἡμῶν, μόλις ἀφ' ὧν οἶδα κινδύνων καὶ πόνων σωθεῖς. ὃς πρὸς τὸν καλὸν καὶ ἡδονὴν πορευόμενος ἐπιστὰς τῇ νικομήδει πόλει, οὐκ ἔτι πρῶτον καὶ πρὸς τὸν φίλον θεόν, τὰς προσηλῆταις ἐμαυτοῦ σώσων ἀπέδωκε, σύμβουλον φησὶ ἀείξω φησὶ ἐμῇ, οἷον ἀντιπαθήματα ἱεροῦ τιμῆς εἰς σὲ πρόσρηνεν ἐκ πέμπτου. ὡς ὁ κομίζων τὰς γραμμάτας τῶν βασιλέων ὑποπαισίων ἐς. Ιουλιανὸς οἶομαι. βασιλὸς πάντας ἀπὸ μὲν τὸν ἡμέτερον μάλιστα τιμῆς ἐπιστολῶν ἐν χεῖρσι, ὅτι καὶ πρὸς ἡμᾶς ἤξεν καὶ σὲ ἀκριβῶς εἰδέναι καθυπαχθεῖτο. Μετὰ ταῦτά μοι καὶ πρὸς τὸν ἀπὸ λαῶνος ἱερὸν ἐφοῖται παρὰ σοῦ γράμμα, τίς ἀφίξιν τίς ἡμετέραν ἀσμένως ἀκηκοέναι δοκοῦντος. ὡς τε τοῦτο ἐμοὶ δεξιὸν οἶονισμα καὶ χερσὶν ἐλπίδων ἀρχὴ. ἰαμβλίου ὁ σφόδρα καὶ τὰ ἰαμβλίου γράμματα. τίς με δεξιὸν οἶονισμα ὅπως ἡν φράσθην. ἡ ἀπερὶ τίς ἐπιστολῶν ἐπαθὼν σημαίνει. ἐγὼ γὰρ εἰδέω τὰς παρῆμιν ἐν ἐκείνῳ τὸν γράφοντα, ὡς δὲ δι' ἡμεροδρόμου τῶν ἐκείνων ἡκόντων ὡς σὲ πεμφέντα, πάντως ὁ πόσις ἐπαυτοῖς ἡδονῶν ἔχον, ἀφ' ὧν ἐδήλωσεν πᾶσι. πάλιν ἐπανιόντος οἷα δὲ τοῦ προφύως τῶν ἐμαυτοῦ παιδίων, ἐτέρων ἤρχον πρὸς σὲ γραμμάτων. ὁμοῦ καὶ τίς ἐπὶ τῇς φθάνουσι χάριν ὁμολογῶν, καὶ πρὸς τὸν ἐξῆς, ἐν ἴσῳ παρὰ σοῦ τίς ἀντίδοσιν αἰτῶν. μετὰ ταῦτα ἐπὶ σφόδρα ὡς ἡμᾶς ὁ καλὸς σὺ πάρεσ. ἐγὼ δὲ ὡς ἐγνων, οὐδὲς ἀναπιδέσασθαι. καὶ περὶ πλάκας, ἐδάκρυον ὑφ' ἡδονῆς. οὐδὲν ἄλλο ἢ σὲ καὶ τὰ παρὰ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ὁ φθονοπλῶν γράμματα. ὡς δὲ ἔλαβον, ἐφίλουν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς προσήγων καὶ ἀπρὶξ ἐχόμεν, ὡς πρὸς δεξιῶς, μὴ λαθῇ με ἀποπτήσῃ ἐν τῇ τῶν γραμμάτων ἀναγνώσει τὸ φησὶς ἐκείνο. ἴνδαλμα.

μα. καὶ δὴ καὶ ἀνέγραψον οὗτος. οὐ πρὸς σέ μόνον, ἀλλὰ
καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν σώπαιτρον τὸν ἐκείνου παῖδα, καὶ τὰς θρυπτο-
μεν. ὅτι τὸν κοῖτον ἐταῖρον ἐκ φιλίας ἀπαμείβας οἶον ἐνέχυρον φιλ-
ιμετέρων ἀποδείξας ἀντειληφότες ἐν μὲν δὲ ἐκείνου. τούτων ἡ-
δὴ πρὸς σέ γεγραφώς, αὐτὸς οὐδὲ μίαν ἄλλω, ἢ τινὲ ἐν ἡ-
μέμφιδαι δοκέει, ἐπιστολῶν ἐδεξάμην. ἐμὲ δὲ διὰ τοῦτο ἐγ-
καλεῖς, ἵνα τοῖς φιλίας ἀπὸ τῆς χάριτος, πλείονας ἡμῖν ἀφορμὰς
τοῦ γραφῆναι προζήσῃς, δέχομαι τὴν μέμψιν ἄσμενον πάν-
των. καὶ ἐν οἷς λαμβάνω τὸ πᾶν φιλίας χάριτος εἰς ἑμαυτὸν οὐκ ἐ-
οῦμαι. ἐγὼ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐχέμενται πᾶσι πρὸς σέ καθήκον-
τος αἰτιά, τίς αὖ ἐμοῦ γήροισι ἀνελιγμένον, διὰ γραμμα-
τοφάρων ἀδελφίαν ἢ ῥαθυμίαν, πάντων ἡκιστα τούτων τυχεύ-
νοντος. καί τοι ἐγὼ μὲν καὶ μὴ πλεονακίης γραφῶ, δὴ καὶ οὐ
εἰμι συνδύμησος παρὰ σὺν τυχεύειν. οὐ φιλίας ἀρχὴς ἢ ἐν χερσὶν
ἔχω. φαίλω αὖ μὴ γὰρ οὐτω πράττειμι κακῶς, ὥς μὴ καὶ ἀ-
ρχὴς ἀπάσης καθύφηναι πᾶσι. κατὰ σέ κρείττονος ἡγε-
σθαι. ἀλλ' οὔτε πρὸς ἀνδρα τηλικούτων, οὐ καὶ μνηστῆρας φοβέ-
σθαι. ὅς γε γραφῆναι κατόκνων, τοῦ πλείονος ἢ προσήκει θαρρόντος ὕψι-
σωφρονέστερος. ὥς περ γὰρ οἱ τοῖς ἡλίου μαρμαρυγαῖς ἀντι-
βλέπειν συνεχῶς τολμῶντες αὐτὸν μὴ θεοὶ τιθεῖν ὥς καὶ τῶν ἀ-
κρίτων αὐτοῦ καθάπερ οἱ τῶν ἀετῶν γνήσιοι καταρῶσιν, οὐτε αὖ
μὴ θέμισι ὀφθῆναι, θεωρεῖν ἔχοισι καὶ ὅσω περ μάλλον φιλονει-
κοῦσι, τοσούτω πλείονος, ὅτι μὴ διυλύνονται τυχεῖν ἐμφαίνουσι. τοῦτο
καὶ ὁ πρὸς σέ γραφῆναι τολμῶν, ὅσω περ αὐτὸν ἐθέλη θαρρεῖν, τοσούτω
(μάλλον, ὅτι χεῖρ δεινὴν καὶ

Θάρσος δεικνύσι· σὺ γὰρ μὲν ὡς γυναιεὶ πάντες ὡς εἰπὲν τῷ ἑλ-
νίκου σωτῆρι καθεστῶτι, πρὶ ποτὶ ἂφθόνως τὸ ἡμῖν γράφειν καὶ
τὸν παρῆμιν ὄκνον, ἐφ' ὅσον ὅλῃν κατὰ σέλλειν· ὡς πρὸς γὰρ ὁ ἡλι-
ος, ἵνα δὴ πάλιν ἐκ τοῦ θεοῦ πρὸς σέ τι τὴν ἐκδοῖα λάβῃ ὁ λόγος, ὁ δὲ
οὐκ ἡλίου, ὡς πρὸς ὅταν ἀκτίσι καθαρθῇς ὁλος λάμπῃ, οὐ δὲ ἀπο-
κρίνηται πρὸς τὴν αἰλήν ἐλθόντος, ὁ μὲν γὰρ οὐκ εἶον ἐργάζεται, ὁ
τῷ δὲ καὶ σὲ χεῖν ἂφθόνως τῷ παρὰ σοῦ καλῶν, οἷον φωτός, γὰρ
ἑλληνικὸν ἐπαρδύονται μὴ ἀποκνεῖν, εἴ τις ἢ αἰδοῖς ἢ δέουσ' ἐρεκα-
τοι πρὸς σέ, τὴν ἀντίδοσιν δυσαπείτῃ· οὐδὲ γὰρ ὁ ἀσκηπὶς ἐ-
παμειβῆς ἐλπίδι τοῦ ἀνθρώπου ἵαται, ἀλλὰ γὰρ οὐκ εἶον αὐτοῦ
Φιλανθρωπενμα κατὰ πρὸς μάθημα παύεται χεῖν πληροῖ· ὁ δὲ καὶ
σὲ χεῖν ὡς περὶ ψυχῶν ἐλογίμων ἰατρὸν ὄντα ποιεῖν, καὶ γὰρ τῆς
ἀρετῆς πρὸς ἀγελαμα διὰ πάντων σώζειν· οἷον ἀγαθὸν τοξότην, ὃς καὶ
μὴ τὸν ἀντίπαλον ἔχει, πάντως δὲ γὰρ ἀνείρεται ἀπὸ τῆς χεῖρα γυμνά-
ζει· ἐπεὶ μὴ δὲ ὁ σκοπὸς ἐκατέρωθεν αὐτὸς, ἡμῖν τε τῷ παρὰ σοῦ
δεξιῶν τυχεῖν, καὶ σὲ τοῖς παρῆμων διδομένοις ἐντυχεῖν· ἀλλ' ἡμεῖς
μὲν, καὶ μερῶν γράφωμεν, ἵσα τοῖς ὁμηρικῶσι παισὶ παῖ-
ζομεν· οἱ παρὰ τὰς θίνας, ὅτι αὐτὸς ἐκ πηλοῦ πλάσσειν, ἀφ' αὐτῶν αἰ-
παλῶ κλύζει· παρὰ σοῦ δὲ καὶ μικρὸν γράμμα, πάντος ὅστις
γυνίμου ῥόδιματος κρεῖττον· ὁ δὲ ξαίμεν αὐτὸς ἐγὼτε ἰαμβλίχον μάλ-
λον ἐπιστάνει μίαν, ἢ τὸν ἐκλυδίασ' χεῖν σὸν κερτῆσθαι· εἰ δὲ μέλει
τί σοι τῶν ἐραστῶν ἔσῃ, μέλει δὲ εἰ μὴ σφάλλομαι, μὴ περὶ δὴς
ὡς πρὸς τοῦτο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν παρὰ σοῦ τροφῶν ἐν χεῖρα τυχεῖ-
ναιτας· ἀλλὰ καὶ γράφε συνειχῶς, καὶ τοῖς παρὰ αὐτοῦ καλοῖς
ἑστῶν μὴ κατόκη· καὶ ἐλλίπωμεν, αὐτὸς ἐκατέρωθεν τὴν χεῖρα
οὐκ εἶον, καὶ ὧν δίδωσ' καὶ ὧν ἀντιμῶν γὰρ ἴσον πρὸς βόλῃς· πρὶ περὶ δὲ
ἱερμοῦ

ἐρμού λοπύου μαθητὴν εἰδὲ βέλας τρῶφιμον, ὄντισι μαθητὴν εἰσε-
νον, ῥάβδον οὐκ ἐν ῥῷ καθύδδεν ποιεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ κινεῖν καὶ διεγεί-
ρην μάλλον ἐδέλφιν μιμῆσθαι.

Τὴν αὐτὴν.

Ἐ Χρῖστῳ μὲν ἡμᾶς ῥῷ γράμματι πεπομένους τῷ δελφί-
καὶ γινώσκην ἑαυτοὺς καὶ μὴ γόλμαυ ἀνδρὸς ἀκοαῖς τοσού-
του καταπαρεῖν. ὃ καὶ ὁφθέντι μόνον ἀντιβλέψαι δυχερεῖς, ἢ πε-
τὴν πῶς σοφον ἁρμονίαν κινουῖν πρὸς τὸ ἴσον ἐλθεῖν. ἐπεὶ καὶ πα-
νὸ μέλος λιγυρὸν ἢ χυῖν, πᾶς ὅστις ἐκσταῖν, καὶ ἀριστῆος ἢ,
καὶ ἀπὸ λωνι πρὸς κινεῖν φαλόντι, πᾶς ὅστις ἡρεμῆ, καὶ τὴν
ὁρφέως μουσικῶν εἰδέειν. τὸ γὰρ ἢ τὸν ῥῷ κρεῖττον καὶ τὸν
ἔστιν, ἐκκοιανὸν δικαίως. εἰ μὲν ἄλλοι γὰρ, τοιοῦτοι καὶ τὸ οὐ χεῖρον, τίς τι πο-
νῶσκη. ὅστις δὲ ἐν θέσμῳ μουσικῇ θνητοῦ, ἐν ῥῷ μὲν μέλος ἢ λπ-
σεν, οὐκ ἐμαθέπον τὸ μῦθου τοῦ Φρυγῆος παῖδος. οὐ δὲ τὸν ὁ μῶν
μον ἐκένω ποταμόν, ὃς μανέντος ἀλχητοῦ πμωρίαν ῥῷ. ἀλλ' οὐδὲ
τὴν θαμύριδος τοῦ θρακῆος πελδύτιν ἠκούσεν, ὃς ταῖς μούσαις
οὐκ ἐντυχῶς ἀνέφθεγγατο. τί γὰρ δὲ τὰς σειρήνας λέγην. ὧν ἐπὶ
τὸ πῆρὸν ὡς τοῦ μετώπου φέρεται ἀνικησάσαι. ἀλλ' ἐκείνων μὲν
ἐκαστος ἀμούσων γόλμος, ἀρκοῦσαν ἐπὶ καὶ νῦν ἐκ τίνος τῇ μνήμῃ
δίκῃ. ἡμᾶς δὲ, εἰδὲ μὲν ὡς ἐφ' ἡμᾶς, εἰσω γὰρ οἰκείων ὄρων ἐστάναι,
καὶ εἰς τὸ σὺν μουσικῇ ἐμφορουμένους ἡρεμεῖν. ὡς πρὸς οἱ τὴν ἀ-
πὸ λωνος μαντείας ὃς ἀδύτων ἐρῶν προσοῦσαν ἢ συχὴν δέχονται.
ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἡμῖν τοῦ μέλους τὸ ἐνδοσίμον μνησεύδης, καὶ οἷον ἐρ-
μοῦ ῥάβδῳ κινεῖς καὶ διεγείρῃς καθύδδοντας, φέρεσι κατὰ πρ-
οἱ ῥῷ διονύσω τὸν θῦασι κρούσαντι πρὸς τὴν χορείαν ἀνετοί φέ-
ρονται, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὑπὸ ῥῷ σὺ πλῆκτρον τὸ ἐκὸς ἀντηχίω-

μὲν ὡς πρὸς οἱ τὰ χροσάτη πρὸς τὸ ἀνάλαμμα τὸ εὐθὺς σιωποῦν
τοῦ τεσ, καὶ πρῶτον σι γὰρ λόγων οὐς βασιλεὺς κελύσαντι πρὸς
τὴν αἰδίμουν τοῦ πορθμοῦ ζούζιν ἐναγχοσ δξφρμασάμεθα, ἐπει-
δὴ τὸν γόστ δοκ οὐ ἀπαρξάμεθα, μικρὰ μὲν ἀντὶ μεγάλων γῆς
παρὰ σὺ καὶ τὰ ὄντι χαλκὸν χρυσὸν ἀντιδιδόντες. οἱ δὲ ἐχμὲν ζε
νίοις τὸν ἐρμῶν τὸν ἡμέτερον ἐστῶντες. πάντως οὐδὲ φι ἐλευλῆς ὁ
θῆσ δὲ τὸ δείπνου τὸ λιτὸν ἀπὸ ζήσας. ἀλλ' ἡδε καὶ μικροῖς ἐς τὸ
ἀναγκάσιον ἀρεθῆσαι. ὁ πᾶν δὲ ὁ νόμιος τοῦ παιδὸς τοῦ βρυκόλου
τὴν σύριπτα προσαρμόσαι γῆς χεῖλεσι οὐκ ἠτίμασεν. πρὸς τὸν δὴ
καὶ αὐτὸς τὸν λόγον δύμεν δνύματι καὶ μὴ ἀποκνήσῃς ὀλίγῳ μέ-
λες μεγάλιν ἀκολὺ ἐνδύναι. ἀλλ' αὐτὸν μὲν ἐχίπτε δξζιον, αὐτὸς τε ὁ
λόγος οὐ τυχεῖ ἐὶ ὁ ποιητὴς αὐτοῦ φι παρὰ φι ἀθηνᾶς ψήφῃ τὴν
μαρτυρίαν προσλαβών. ἐὶ δὲ ἐπὶ χεῖρὸς ἐντελοῦς ἐς τὸ τὸ ὅλου
πλήρωμα προσδεῖται μὴ ἀπαξιώσῃς αὐτὸς τὸ ἐνδεὸν πρὸς θεῖαι.
ἡδὴ πονδ ἀνδρὶ γζότῃ κληθεῖς ὁ θεὸς παρέρση καὶ σινεφῆτα -
το τὸ εἶλους, καὶ κίθαρωδῶ τὸν ὄρθιον αἶ-

δοντι πρὸς τὸ ἐλλείπον φι χρ-

δῆς ὑπὸ τῷ τέτῃ γ, τὸ

ἴσον ὁ πύθιος αὐτε

φθέγγατο.

Αἰδεῖαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥή-
μασιν οὐδὲ τῇ γλώτῃ παλυτελὴ διρυνμίαν. ἀλλὰ
διδάσκειν ὑπὲρ νοῦν ἐχρύσης διανοίας. καὶ ἀληθεῖς δι-
ξας ὑπὲρ τε ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν, καλῶν τε καὶ αἰ-
χεῶν. ὅς τις οὐκ ἔτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει δ' ἔτερα τοῖς πολλοῖς ὁρ-

της

παις, αὐτὸς ἀπολειφθεὶς δὲ τὸ πᾶν τὸ παιδείας ὅσα ἐπὶ τῇ
σοφίᾳ εἶναι. καὶ μὲν ἐπὶ σμικροῖς ἐστὶ τὸ διάφορον γνώμης πρὸς
τὴν γλῶτταν, καὶ ὅσον μὲν εἰς τὸδε, ὅμως τὰ πρῶτα γίνονται. εἰ δὲ ἐν τοῖς
μεγέθοις, ἄλλο μὲν φρονεῖ τις, ἐπειὶ πῶς πῶς δὲ ὧν φρονεῖ διδάσκει,
πῶς οὐ τοῦτο ἐκείνο κατὰ τὴν ὕψιν, οὐτὶ χεῖρων ἀλλὰ καὶ καμνότερον
βίος ἀνθρώπων. οἱ μάλιστα παιδευόμενοι, ὅσοι μάλιστα Φαῦλα νομί-
ζονται ὅλα πατῶντες καὶ δελεάζοντες τοῖς ἐπαύροις. εἰς οὓς μεταπι-
θέναι τὸ σφέτερον ἐθέλουσιν εἶναι βλακά. πάντα μὲν οὖν χεῖ-
ρω καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ διδασκῶν ἐπὶ ἄλλοις μένους, εἶναι γὰρ τὸν τρέπον ἐπὶ
ἐκείνῳ. καὶ μὴ μαχόμενα τοῖς δημοσίοις, μεταχωρεῖται τὰ ἐν
τῇ ψυχῇ φέρει δόξα σματα. πολλὸν δὲ πλεονάζει πάντων οἰμαι δεῖν
εἶναι τοῖς τοῖς, ὅσοι ἐπὶ νέοις τοῖς λόγοις συγγίνονται. τῶν παλαι-
ῶν δὲ ζητητῶν γινόμενοι συγγραμμάτων. εἴτε ῥήτορες εἴτε γραμμα-
τικοὶ καὶ ἐπὶ πλεονάζει οἱ σφίσι. βούλονται γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις
οὐδέ τι μόνον, ἡδὼν δὲ εἶναι διδασκαλοὶ καὶ τὸ κατὰ σφᾶς εἶ-
ναι. Φασι τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν εἶ μὲν οὐκ ἀληθὲς ἢ μὴ, τὸ
τὸ ἀφείδων. ἐπὶ τῶν δὲ αὐτῶν οὐτὸς ἐπὶ πλεονάζει τῶν καλῶν
ὁρεγόμενοις, ἐπὶ πλεονάζει μὲν αὐτῶν πλεονάζει μὲν φθόνου γὰρ μὴ δὲ ἐξελί-
χον αὐτοῦ, ἐπεὶ μὲν φρονεῖται δὲ διδασκόντας ἢ τὸ πλε-
σιάζοντας ἐπεὶ. τί οὐκ. ὁ μὲν μὲν καὶ ἡσίοδω. καὶ δημοσθένει
μὲν τοῖς καὶ ἡροδότῳ καὶ θουκυδίδῃ καὶ ἰσοκράτει καὶ λυσία θεοῖς
πᾶσις ἡγνύται παιδείας. οὐχοὶ μὲν ἑρμοῦ σφᾶς ἱεροῦς, οἱ δὲ, με-
σῶν ἐνόμιζον. ἄρα μὲν οἰμαι τὸ δὲ ζητοῦντας τὰ τούτων, ἀ-
παικίζον τοὺς ὑπαὶ τῶν τιμηθέντας θεοῦ. οὐ μὲν ἐπεὶ δὲ τὸ τὸ ἀ-

τοπον οἰμαι Φημι δέιν αὐτούς μεταθεμένους τοῖς νέοις, οὐδὲν
δωμι δὲ κίρεισιν, μὴ διδάσκῃν ἃ μὴ νομίζουσι πῶν δαῖα βουλομέ-
νους διδάσκῃν ἔργω πρῶτον· καὶ πείθῃ τοὺς μαθητάς, ὥς οὔτε ὁ-
μηρος οὔτε ἰσίοδος, οὔτε γούτων οὐδὲ ζήνωνται καὶ κατεγνωκότες
ἄσβησαν, αὐοιάν τε καὶ πλάνην εἰς τοὺς θεούς. ἔπει τέκῃ νοι ζή-
ων γήγραψαι παρὰ ξέφονται, μιθαρνοῦντες, εἶναι ὁμολογῶσιν
αἰχρεοκρδέσαι τοι καὶ δραχμῶν ὀλίγον ἐνεκα πέντως ὑπομένῃν.
ἔως μὲν οὖν τούτου, πρὸς ἡμῶν τὰ αἴτια τοι μὴ φοιτᾶν εἰς τὰ ἱδρά.
καὶ ὁ πᾶντα χόσιν ἐπικρεμάμενος φόβος, ἐν δὲ συγγνώμῃ ἀπο-
κρύπτειται τοὺς ἀληθεύοντας ὑπὲρ τῶν θεῶν δόξας. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν
οἱ θεοὶ τῶν ἐλδοθερίων ἐδυσαν, ἀποπῶν εἰνέμι μοι φαίνεται διδάσκῃν
ἐκείνα τοὺς ἀνὸν, ὅσοι μὴ νομίζουσιν οὐ ἔχειν, ἀλλὰ μὲν οἴονται σε
φαῖν εἶναι ζήνωνται, καὶ ὡς πρὸς προφῆται καὶ ἀθηναί, ζήλῳ το-
σάν αὐτῶν πρῶτον τῶν εἰς τοὺς θεούς δόσε βέβαν. εἰ δὲ εἰς τοὺς τι-
μιωτέρους ὑπελαμβάνουσι πεπλανῶνται, βαδίζόντων εἰς τὰς τῆ-
ρα λιλαιῶν ἐκκλησίας ζήνησόμενοι ματθαῖον καὶ λουκαῖν, οἷς πε-
θέντες, ἰερείων ὑμεῖς ἀπεχεσθαι νοθεύετε. βούλομαι ὑμῶν ἐν ἡ-
καὶ τὰς ἀκοὰς ὥς αὐτοὶ ὑμεῖς ἐποιετέ καὶ τῶν γλῶτῃν ἀναγεννηθῇ
καὶ γούτων ὧν ἐμοι γένημεν τέχνην αἰετὸς ὅστις ἐμοὶ εἶλα νοθεύετε καὶ
πρῶτῃ. τοῖς μὲν καθηγμένοι καὶ διδάσκῃν αἰετὸς, οὐτὸς κινῶν καὶ
ταὶ νόμος, ὁ βεβλόμενος δὲ τῶν νέων φοιτᾶν, οὐκ ἀποκρίνεται,
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δόλοισιν ἀγνοοῦντας ἐπὶ τοῦ πᾶντος ἐφ' ὅτι τρεῖ-
πῶνται, τῆς βελτίστης ἀποκρίνῃ οὐδὲν, φόβῳ τοι καὶ ἀκονταῖς
ἄξῃν ὡς τὰ πάτρια. καὶ τοι δίκαιον ἡμῶν ὥς πρὸς τῶν φρενιτίζοντα
οὐτὸς τὸν τῶν ἀκονταῖς ἰατρῶν, πλὴν ἀλλὰ συγγνώμῃ ὑπέρ-
χειν ἀποσφίτοι αὐτῆς νόσον. ὧς γὰρ οἰμαι διδάσκῃν, ἀλλ' οὐχ
πολλὰ ζῇν καὶ τοῖς ἀνὸν τοῖς.

Εὐκ

Εκβολή.

Γὼ μὲν κέκεκα τοῖς χαλκίλοις ἀπασι οὐτω πρῶτος
καὶ Εὐλανθρῶπως, ὥς τε μὲν ἀμνησμοῦ βίαν ὑπομύδην
μὴ δὲ εἰς ἱερὸν ἔλκεαθ. μὴ δὲ εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐπηρεαζέσθαι
παρὰ τὴν οἰκίαν προέειπεν. οἷδ' ἔτι ἀρφαμένης ἐκκλησίας ὑπὸ
τοῦ πολούτου τρυφῶντος, ἐπεχείρησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ οὐαλίου τίνου
καὶ τετολμήκασιν τοσαῦτα κτλ. τὴν ἔδεσαν, ὅσα οὐδέποτε ἐν δύνῳ
μου μὲν πῶλ' ἔχουσι τὰ νουνόουν ἐπειδὴ ἐαυτοῖς ὑπὸ τοῦ θανάτου
σιωπῶντον νόμου προέειπεν, ἵνα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν δύο
δωτέρου πορευθῶσι πρὸς τοῦτον συναγωνιζομένοις τοῖς ἀν-
θρώποις αὐτῶν τὰ χεῖματα ἐλθέσθαι ἐκκλησίας, ἀπαιτῶν ἐκ
λαύου μὲν ἀναλκῆθαι, δοθῆναι μὲν τοῖς στρατιώταις, ἐπὶ τῇ κτή-
ματι τοῖς ἡμετέροις προσεθῆναι, πρὶν αὐτοῖς. ἵνα περὶ μὲν οὖν
φρονῶσι, καὶ μὴ σερνηθῶσιν ἢ ἐπὶ ἐλπίδου οὐρανίου βασιλείας.
τοῖς οἰκοῦσι δὲ τὴν ἔδεσαν προαγγεῖον μὲν, ἀπέχεσθαι πάσης σα-
στεως καὶ Εὐλοφίας. ἵνα μὴ τὴν ἡμετέραν Εὐλανθρῶπιαν κινή-
σαντες, καθ' ἑμῶν αὐτῶν ὑπὲρ ἐλπίδος κοινῶν ἀταξίας δίκην τίσητε,
ξίφει καὶ φυγῇ καὶ πυρὶ ζυμωθέντες.

Λιβανίου.

ἌΡτι μοι πάντα μὲν ἐλθέτωσαν καὶ ταχέως νόστον
τῇ τοῦ πάντα ἐφορῶντος προνοίᾳ, γράμματόν εἰς χεῖρας
ἡλθεν ἡμέτερα καθ' ἡμέραν πρῶτον ἐλουσάμενον. δὴ λησὶ ἢ δὴ
ταῦτα ἀνέγνωσ, οὐκ ἀνέπιστος ῥα δὴ ὡς ὁ παῖς ἐρρῶν νύμω. αἰ-

ἰδὼν ὁ μὲν καὶ εἰς τὸν ἀντιφρονῶν καὶ καθαρῶς ἐννοίας ἦν εἶθε γὰρ
νοοίμεν ἄξιον. ὡς αὐτὸν καὶ τοῦτον αἰμὴ τὴν σὴν εἰλίαν. τὰς μὲν
οὖν ὑμετέραις ὑποστάσεσιν, ἐν τῷ αὐτῷ καὶ πρὸς οὐ σφόδρα τοῦτο
καὶ ἐνδυνάμω. τὰς δὲ τῶν Ἀντωνίου πρὸς τὸν ἀλέξανδρον, εἰς
τὴν ὑστεραίαν ταμιδιότητων. ἐκείθεν ἐβδόμησι τὰν τοῦ ἔγρα-
φον ἡμετέρας. καὶ λόγον μοι εἰς ῥώσεως προχωρούσης, διὰ τὴν τοῦ
θεοῦ προμήθειαν. σωζομένοι ἀποφύγοντα τὴν εἰλικνύτα τε ἀεὶ λφεί.

Ζήνωνι.

19. d. Οὐδὲν μὲν καὶ ἄλλας μαρτυρεῖ καὶ εἰς τὰς τριμῶν τε-
χνησὶ εἰς τὰς πρῶτας ἀνέκην καὶ ἡτοῦ καὶ ὑποκείας. καὶ εἰς
σωφροσύνης συμφωνίας πρὸς τὴν πύχλω ἔχειν. νῦν δὲ προσήλ-
θε τὸ καὶ Φαλακίον καὶ μαρτυρίας. τὴν τῶν ἀλεξανδρῶν πόλιν
ἐκ τῶν ὑποκείας εἰς σεαυτὸν. τοσαύτην αὐτῇ κέντρον ὥς πρὸς μέ-
λι. ἡ καὶ καταλείπει. εἰκότως. καλῶς γὰρ εἰρηδοῦ καὶ ὁ μὲν ῥω-
δοκεί. ἐν τῷ αὐτῷ πολλῶν ἀντάξιον ἄλλων. σὺ δὲ οὐκ ἰατρὸς ἀ-
πλῶς, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος τῶν βουλομένων καὶ τέχνης. ὡς τε
χερδὸν, ὁ πρὸς τοὺς πολλοὺς εἰσὶν οἱ ἰατροί, τοῦτο ἐκείνοισιν. ἀλλὰ
εἰσὶ τὴν φυγὴν καὶ ἡ πρὸ φασὶς αὐτῇ καὶ μάλα λαμπρῶς. εἰ γὰρ
διὰ περγίης μετέσης καὶ ἀλεξανδρείας, οὐδὲ καὶ μετέσης. ἐκ
δικαιόταται αὐτὸν ὁ πῶς κατέλθεις. καὶ τὴν τοῖνυν ἐπίτιμος καὶ τὸ
πρὸ τέρων ἔχων ἀξίωμα. καὶ ἡμῖν κοινὴ πρὸς ἀμφοτέρους χεῖρας
ἀντικείμενα. ἀλεξανδρῶσι μὲν Ζήνωνι, σὺ δὲ ἀποδύσαι τὴν ἀλε-
ξανδρείαν.

Υγιησιδὸν μικρὸν ἀγρῶν τετάρων δούλουντων
λαβὼν παρὰ τῇ τήνῃ ἐν τῇ βιθυνίᾳ, τῇ σὶ διαθέ-
σει δῶρον δὲ δώμι· ἔλαττον μὲν ἢ ὥστε ἀνδρα εἰς πρὶ
ουσίαν ἐννοῇ σάτι μέγα καὶ ἀποφῆναι ὕλβιον· ἔχον ἢ
ὥς οὐ πᾶν τὰ παρὰ τῇ τῶν δούλων, εἴσι τὰ καθεύκοντα πρὶ αὐ-
τοῦ διέλθοιμι· παρὰ τῇ δὲ οὐδὲν κωλύει πρὸς σέ, χαίρων ἐμένοντα
καὶ ὁμολογῶν· ἀπὸ κίσει μὲν δὲ θαλάσσης σα δούου οὐ πλείον ἐ-
κεί· καὶ οὐτέ ἐμπαροῦ οὐτε ναύτης ἐνοχλεῖ λάλος καὶ ὑβριστεῖ τῷ
χεῖρ· οὐ μὲν ἀφῆρηται τὰς παρὰ νηρέως χεῖρας· πάντεσσιν
ἔχει δὲ ἰχθυῶν πρὸς φατνάς καὶ ἀσπίδων· καὶ ἐπίπλους ἀπὸ
τῶν δώματων προελθὼν πλόφου, ὅτε τῶν θαλάσσης τῶν πρὸς
ποντίδα καὶ τὰς νήσους· τῶν τε πόλιν μου πόλιν τοῦ γηναίου βα-
σιλέως, οὐφνηίοις ἐφῆσθαι καὶ βρύοις, οὐδὲ διανοχού μινος ὑπὲρ
τῶν ἐκ βαλλομένων εἰς τὸν αἰγυλῶν καὶ εἰς τὰς φάμλους ἀπὸ
πάντων καὶ οὐδὲ ὀνομαζομένων ὑπὲρ μικρὸν· ἀλλ' ἐπὶ σμίλας
καὶ θυμὸν καὶ πόας δώδεκα· ἡσυχία ἢ πολλὰ κατακλινο-
μένων εἰς τὸ βιβλίον ἀφορῶντι, εἴτα διαναπαύονται τῶν ὅτιν, ἡ δὲ
στον ὑπὸ δέιν εἰς τὰς ναῦς καὶ τῶν θαλάσσης· τοῦτο ἐμοὶ μὲν φράκτις
κομιδῆν ἐφ' ὅθεν ἐδύκει φίλτατον· ἔχει γὰρ καὶ πηγὰς οὐ-
φάλας· καὶ λουτρὸν οὐκ ἀναφρόδιτον· καὶ κῆρον, καὶ δέιδρα·
αὐτὸ δὲ ὅν ἢ δὲ τῶν ποταμῶν ἐκείνῳ ἐπ' αὐτῶν δίδαιται· καὶ ἡλθον
πολλάκις καὶ ἐγένον ἡμῖν οὐκ ἐξωλόσται ἢ σινοδοῦς· ἐστὶ δὲ ἐν ταῦν
θα καὶ γωργίαις ἐμῆς μικρὸν ὑπόμνημα, φυταλῖα βραχεῖα
φείρουσα οἶνον δώδεκα καὶ ἡδυν· οὐκ ἀναμένοντα τι παρὰ τοῦ χρο-
νου προσλαβεῖν τὸν δούου· ὅτε τὰς χεῖρας· ὁ βότρυς δὲ ἐπὶ

φι ἀμπελον καὶ ὡς φιληνοῦ ολιβόμου, ἀπόρριψον ῥόδον. καὶ
γλυκύκος δὲ ἐν τοῖς πίθοις ἡδυνάτω νύκτα ῥός ὅστις ἀπορρίψῃ ὁ μὴ
ῥωπισεύοντι τίθηται οὐ πολλὴ γήρην οὐδὲ ὡς πλείονα πάντων πελ-
λάροιούτων ἀμπελων. τυχὸν δὲ οὐδὲ ἐγὼ γεωργός γήρην προθυ-
μος. ἀλλ' ἐπεὶ ἐμοὶ νηφάλιος ὁ τοῦ διονύσου κρατὴρ, καὶ ὡς πο-
λὺ τῶν νυμφῶν δέδωκεν, ὅσων εἰς ἐμαυτὸν καὶ τοὺς φίλους, ὁλίγον δὲ
ὅστις τὸ χεῖμα τῶν ἀνδρῶν παρειακιδιάσμιεν. νῦν δέ σοι δῶρον αὐτὸ φί-
λη κεφαλὴ δίδωμι. μικρὸν μὲν ὅπερ ὅστις χεῖρας δὲ φίλων παρὰ
βίλου οἴκοθεν οἶκαδε ἤλθῃ τὸν σφόν ποιητὴν ἄνδραρον. τὴν ὡς
ἀλλ' ὡς ὡς πρὸς λυχνὸν γήραφα, ὥστε εἴ τι μάρτηται μὴ τῷ
κρῶς ὅξεταζε μηδὲ ὡς ῥήτωρ ῥήτορας.

β Απλὴ μὲν πρὸς κέρους ὀρώντι, χαλεπὸν αὐτῶν ἐφάνη
τὸ αἶτημα. καὶ οὐκ αὐτῶν δὲ τὴν δημοσίαν δύποιαν
βλάπτει τῇ πρόσπρασι δὲ χεῖρι. ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς οὐχ ὅτι πλεί-
ονα παρὰ τὴν ὑψηλὴν ἀθροῖαν πεπνυμένους σκοπῶν, ἀλλ' ὅτι πλεί-
ων ἀγαθῶν αὐτοῖς αἵτιοι γίνεσθαι, τοῦτο καὶ ὑμῖν ἀπολύσει τὰ
ὀφλήματα. ἀπολύσει δὲ οὐχ ἅπλως ἅπαντα. ἀλλὰ μεριδιόσε-
ται τὸ πρᾶγμα τὸ μὲν εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ εἰς τὴν τῶν στρατιωτῶν χεῖ-
ρα. ὅς τις οὐκ ἐλάττω καὶ αὐτοὶ δύνανται φέρεσθαι τὴν εἰρήνην καὶ
τὴν ἀσφάλειαν. τοιγαροῦν μέγιστον μὲν φιλικῆς ὡνιμέσεως, ἀ-
φίε μὲν ὑμῖν πάντα, ὅσα ἐκ τοῦ φθάνοντος ἐλλείπει χεῖρου. μετὰ
ταῦτα δὲ, εἰσίσσεται κατὰ τὸ ἔθος ὑμῖν περὶ ἀφαιρέματα, χεῖρας
ἐκείνης. καὶ ὑμῖν τῶν κοινῶν οὐκ ἀμελητέον. περὶ τοῦτον καὶ τοῖς
ἐπαρχοῖς ἐπέσταλκα. ἵνα ἡ χάρις ὑμῖν εἰς ἔργον προχωρήσῃ.

π Ἀντων μὲν ἐνέκα μοι τὸ σῶμα διάλεται μετρίως· οὐ μὲν
 ἀλλὰ καὶ τὰ φθιτῶν ἐχει καλῶς· οἶμαι δὲ ἐγὼ τούτου
 προσέμιον εἶναι μηδὲν κρείττον ἐπιστῶν· εἴλω παρὰ φίλου πέμπε
 μένῃ· τίνας οὖν ὄβρι τὸ προσέμιον αἰτήσεως οἶμαι· τίς
 δὲ ἡ αἰτήσις· ἐπιστῶν ἀμοιβαίων· ἃς εἴη γὰρ
 καὶ κατὰ δianoian ὁμολογήσαι ταῖς
 ἐμαῖς· αἵσια παρὰ σοὶ ταῦ
 τε πρὸς ἡμᾶς ὄξας
 γελοῦ
 σαις.

Τέλος τῷ Ιουλιανῷ
 Ἐπιστῶν.

α
 ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 τῷ οἴσω
 αὐτοῦς.

β
 ἢ ἐτέροις
 γοντι
 ζίου
 πᾶσι

γ
 τῷ ῥόματι
 τῷ ὀρωμῶν
 αὐτῶν
 μασ

δ
 λίας
 τῷ αὐτῷ
 μεθῆ
 εἰσπύθης

ε
 πεινᾶλλ
 τωσὶ
 ἢ τῷ αὐτῷ
 δὲ μέ

ζ
 ΙΣΟΚΡΑ
 ἐλαδῶς
 πρὸς πον

νῦν αὐτοῖς
ἰσχυροί
λαοίς

ΦΑΛΑΡΙ
ἡγεῖσθαι
τοῖς κρο
μεσσησὶ

ὁν ἡ
μελῶς
ὑπὸ λα
τηλε

ἡ
δύμοι
κοπηθέν
ὑμᾶς
Μνηστῆλας

λ
ἐπιτόμῃ
μελιταί
προαρέ
μὲν ἄλλων

μ
ἡ μὲν
ταχύν
τοῖς κρο
ταμόνον

ν
ἐρουῖτος πρ
θεμένους
εἰς οὐδὲν
βρουῖτος κω

ξ
εἰδυοὶ
ΕΡΙΣΤΟ
δύλου
τοῖς αὐτοῖς.

ο
πρὸ ἀδελ
φατον
Λεσβώ
ὡς πολὺ

π
πομῆ
πλάτωνος
ἑρὸν ὄχτυ
λαδὲ

ρ
ταρ πολλὰ
μὲν δῶρον
ἔργον
θαύπερ

σ
ἔρμου
ταρ, αὐτὸς
Εκκεδῶλα

Ἀπαντᾷς τετραδία πλὴν ζ. η. σ. τριαδῶν.

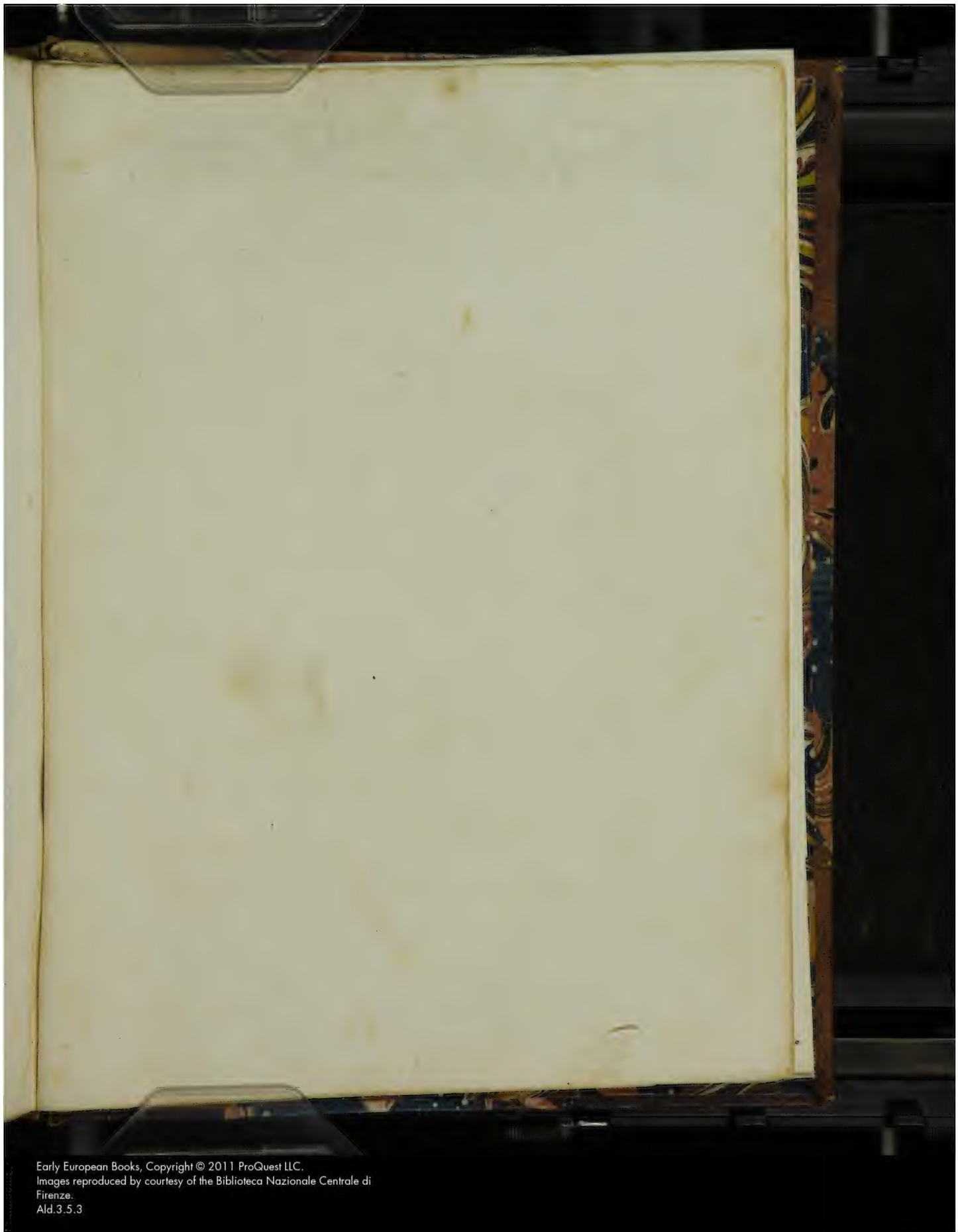
Omnes sūt quaterni præter. ζ. η. σ. ternos.

Ενετίησιν αὐτῷ παρὰ λαῶ τοῖς φθάσαν ὁμοιοτρόπως.

Venetiis apud Aldum. eadē qua cætera cōditione.

5218162

Maithair. Annales Typi: hanc edit. Aesop: memorat inter libros
anni indicis de substitutos. p. 376. Phalaridis Epistolae quoniam
sic Bracius tangitur mox editam meminit. an: 1498. lucem
adspiciant. cf: Maithair l.c. p. 383.

